

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

HOMERI OPERUM

TOMUS POSTERIOR

five

ODYSSEA

BATRACHOMYOMACHIA,

Hymni & Epigrammata.

GRÆCE ET LATINE.

Accedunt Fragmenta Græce.

Juxta Editionem

Novissimam atque accuratissimam

SAMUELIS CLARKE.

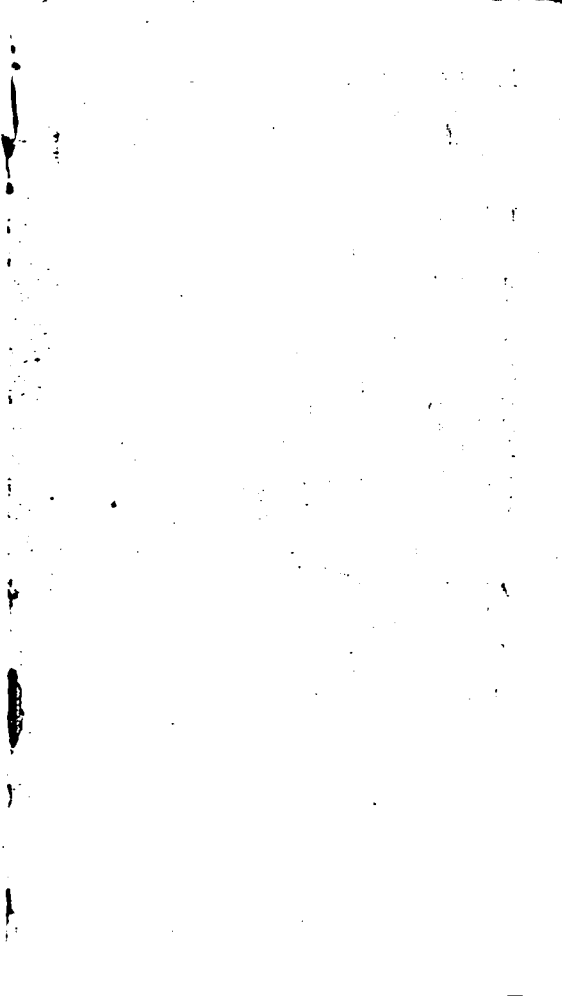

AMSTELÆDAMI,

Apud J. WETSTENIUM.

MDCCLIII.

TOMI POSTERIORIS. HOMERI POEMATUM INDEX.

O D Y S S E A. *Pag.* 2

BATRACHOMYOMACHIA *Pag.* 482

H Y M N I in

Æsculapium	554	Martem	550
Apollinem	492. 558	Matrem deorum	554
Bacchum	560	Matrem omnium	562
Bacchus five latrones	548	Mercurium	514. 554
Cererem	554	Musas & Apoll.	560
Dianam	552. 560	Neptunum	558
Herculem	554	Palladem	552. 562
Hospites	566	Pœna	556
Jovem	558	Solem	564
Jovis pueros	554. 566	Venerem	536. 548. 55
Junonem	552	Vetam	558. 56
Lunam	564	Vulcanum	558

E P I G R A M M A T A.

Adversus Antistitam Sa-	Exordium Iliados minoris
miam	570 568
Cœcitatem deplorat	568 Fornax
Cumam rediturus	566 ad Glaucum
ad Cumanos	566 in Midam
in palatium Curialium	ad Nautas
	570 Neptuno
Eiresione seu ramus	572 Pinus
ad Erythræam	570 Piscatoribus
	Thestoridæ
	561

F R A G M E N T A. *Pag.* 57

T H E T O R

550
554
562
14. 554
560
558
52. 562
556
564
48. 55
58. 56
558

minoris

568
57
570
568
570
568
57
572
568

57

I.

Ca-
itur
acto
ere-
em,
quod

I

I

RECEIVED
JUL 11 1881

A

C

C

ad

in

Ei

ad

TH

M

ΔΥ

ΩΔΙ

Γροβ

αβρδ γινε
δου ετι
ο τωρι
αλ τασι
ε τωρι
ε τωρι
αλ τασι
αλ τασι
αλ τασι

HAR

orum
ypfus
demach
colloc
si patr
rtam
Met. &

THE TOP

ΤΗΣ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Α'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψωδίας Α.

Ὡς ἀγορὰ γίνεται περὶ τοῦ τὸν Ὀδυσσεύα εἰς Ἰθάκην πεμ-
ρῆναι ἀπὸ τῆς Καλυψοῦς νήσου· μετ' ἣν ἡ Ἀθηνα εἰς
τὴν παραγίνεται πρὸς Τηλέμαχον, ὁμοιωθεῖσα Μέντη
λεῖ Ταφίων. Γενομένης δὲ διμιλίας, παραινέσασα ἡ
Ἀθηνα Τηλεμάχῳ παραγενέσθαι, διὰ τὴν τοῦ πατρὸς ζήτη-
σιν Πύλον μὲν πρὸς Νέστορα, εἰς Σπάρτην δὲ πρὸς
Ἰλαον ἀπαίρει, ὑμῶσιν δοῦσα, ὡς θεὸς εἴη. Καὶ τῶν
ἥρων γίνεται εὐωχία.

Argumentum primi Libri

Η ΑΡΣΟΔΙΑΕ Η ΟΜΕΡΙ.

Argumentum.

Eorum concilium fit de Ulyssē in Ithacam mittendo a Ca-
lypsus Insula : post quod Pallas in Ithacam proficiscitur
Telemachum, similis facta Mentæ regi Taphiorum. Facto
colloquio, Pallas adhortata Telemachum, ut proficiscere-
t ad patris inquisitionem, in Pylum quidem ad Nestorem,
ad Spartam vero ad Menelaum discedit, indicio de se quod
esset. & procorum fit convivium.

Ἄλφα, θεῶν ἀγορῇ, Ὀδυσσῆϊδι Παλλάδι θάρσος.

Νῆρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ

Πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπαρσε·
Πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄεσσι, καὶ νόον ὄγυναι·
Πολλὰ δ' οὖν ἐν πόντῳ πάειν ἄλγεα ὃν κατὰ
θυμῶν,

5 Ἀρνύμενος ἦν τε ψυχὴν καὶ νόον ἑταίρων·

Ἄλλ' οὐδ' ὥς ἑτάρους ἐρρύσατο, ἰεμένος περ·
Αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο·
Νήπιοι, οἱ κατὰ βοῦς ὑπερίονος Ἥελιοιο

Ἠσθιον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἡμῶν.

10 Τῶν ἀμύθεν γε, θεὰ, θυγάτηρ Διός, εἰπὲ καὶ ἡμῖν.

Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὺν ὄλεθρον,
Οἴκοι ἔσαν, πόλεμὸν τε πεφουγότες ἠδὲ θάλασσαν·
Τὸν δ' οἶον, νόσου κεχρημένον ἠδὲ γυναικὸς,
Νύμφῃ πόντι' ἔρυκε Καλυψώ, δῖα θεῶν,

15 Ἐν σπέσσι γλαφυραῖσι, λιλαιομένη πῶσιν εἶναι.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε, περιπλομένῳ ἐνιαυτῶν,
Τῷ δ' ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἰκὸν δε νέεσθαι
Εἰς Ἰθάκην, οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν Ἀέθλων,
Καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι· θεοὶ δ' ἐλέειρον ἅπαντες,

20 Νόσφι Ποσειδάωνος· ὁ δ' ἀσπερχὺς μενέεινεν

Ἀντιθέῳ Ὀδυσσῆϊ, πάρος ἦν γαῖαν ἱέσθαι.

Ἄλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκίχθε τηλὴν ἔντας,
(Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαΐαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
Οἱ μὲν δυσσομένου ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιδντος,)

25 Ἀντιδῶν ταύρων τε καὶ ἀρνείων ἐκατόμβης.

Ἐνθ' οὕγε τέρπετο δαιτὶ παρῆμενος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ζηῶδες ἐν μεγάροισιν Ὀλυμπίου Ἀθρόοι ἦσαν.

Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Μνήσασθε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγισθοῖο,

30 Τὸν δ' Ἀγαμέμνονιδος τηλακλυτὸς ἔκτανε Ὀρέης·

Τοῦ οὖν ἐπιμνησθεῖς, ἔπε' ἀθανάτοισι μετιύδα·

Ὡ πόποι, οἶον δὴ νῦν θεοὺς βροτῶν αἰτιόωνται·

Ἐξ ἡμῶν γὰρ Φασι κακ' ἔμμεναι· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
Σφῆσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μέτρον ἄλγε' ἔχουσιν.

35 Ὡς καὶ νῦν Αἰγισθοῦς ὑπὲρ μέτρον Ἀτρεΐδαο

Γῆμ' ἄλοχον μνηστῆρ, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα,
Εἰδὼς αἰπὺν ὄλεθρον, ἐπεὶ πρὸ οἱ εἵπομεν ἡμεῖς,

Ἑρμείαν πέμψαντες ἰθυκοπὸν Ἀργεῖφόντην,
Μῆτ' αὐτὸν κτείνειν, μήτε μανάσθαι ἡκιστίν·

40 Ἐκ γὰρ Ὀρέης τίσις ἔσσεται Ἀτρεΐδαο,

Ὅππότε ἂν ἠβήσῃ τε καὶ ἤς ἱμεῖρεται αἴης.

Ὡς ἔφαθ' Ἑρμείας· ἄλλ' οὐ φρένας Αἰγισθοῖο
Πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀπέτισε.

Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

45 Ὡ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὑπάτε κρείοντων,

Καὶ λίην καῖνός γε ἱοικότι κείτῃ δαίτῳ·

Ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, ὅτις τοιαῦτά γε ἔρξει.

Ἀλλὰ μοι ἄμφ' Ὀδυσσῆϊ δαΐφρονι δαΐετῃ ἤτορ.

Δυσμέρορ,

A. Deorum concio, ad Ulyssæa Pallade confidentia.

Irum dic mihi, Musa, versutum, qui valde multum

Erravit, postquam Trojæ sacram urbem evertit;
Multorumque hominum vidit urbes, & mores cognovit:

(in animo.)

Plurimos autem ille in mari passus est dolores sua

Magnâ-curâ-servans suamque animam & reditum sociorum:

Sed neque sic servavit socios, tametsi cupiens;

Sua enim ipsorum insipientiâ perierunt;

Stulti, qui boves sublimis Solis

Comederunt: ille verò iis abstulit reditûs diem.

Hæc aliqua-ex-parte, dea, filia Jovis, dic & nobis.

Jam alii quidem omnes, quotquot effugerant sevam mortem,

Domus erant, bellôque elapsi atque mari;

Hunc autem solum, reditûs indigentem atque uxoris,

Nympha veneranda detinebat Calypso, nobilis dea,

In specubus cavis, cupiens sibi maritum esse.

Sed quando jam tempus venit, circumvolventibus anais,

Quo si destinârunt dii domum redire

In Ithacam; neque tum evaserat è laboribus,

Etiam inter suos amicos; dii verò miserabantur omnes,

Præter Neptunum: ille autem indefinenter irascebatur

Divino Ulyssæ; antequam is suam in terram venisset.

Sed ille quidem Æthiopas adierat longè semotos,

(Æthiopas, qui bifariam divisi sunt, ultimi hominum,

Alii quidem ad occidentem solem, alii verò ad orientem,)

Adfuturus taurorumque & agnorum hecatombæ.

Ibi ille delectabatur convivio assidens: at dii alii jam

Jovis in ædibus Olympii congregati erant.

His autem sermones cœpit pater hominumque deorumque;

Recordabatur enim in animo exitiæ Ægisthi,

Quem Agamemnonides inclutus occiderat Orestes:

Hujus ille recordatus, verba inter immortales fecit;

„Pater, ut scilicet deus mortales culpant!

„Ex nobis enim aiunt mala esse, hi verò & ipsi

„Sua stultitiâ præter fatum calamitates patiuntur.

„Quemadmodum & nunc Ægisthus, præter fatum, Atreidæ

„Duxit uxorem sponsam, ipsumque occidit reversum,

„Gnarus gravis exiti; quoniam illi prædiximus nos,

„Mercurio misso speculatore Argicidâ:

„Ut neque ipsum occideret, neque ambiret ejus uxorem;

„Ex Oreste enim erit ultio Atreidæ;

„Postquam pubuerit & suam desiderabit ditionem.

„Sic dixit Mercurius; sed non menti Ægisthi

„Persuasit bona consulens: nunc autem cumulatè omnia luit,

Huic autem respondit deinde dea cælia Minerva;

„O pater noster Saturne, summe regum,

„Et valde ille quidem meritâ jacet morte:

„Sic pereat & alius, quicumque talia fecerit!

„Verum mihi pro Ulyssæ prudenti cruciatur cor,

- 30 Δυσμάρω, ὃς δὴ διήλθ φίλων ἵπο πῆματα πάσχει,
 Νῆσῳ ἐν Ἀμφρύτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλὸς ἐστὶ θαλάσσης,
 Νῆσος δένδρεττα· θεὰ δ' ἐν δώμασι ναίει
 Ἀτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅτε θαλάσσης
 Πάσης βένδεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
 Μακρὰς, καὶ γαῖαν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι·
 35 Τοῦ θυγάτηρ δύσῃνον δδυρόμενον κατερύκει.
 Αἰὲ δὲ μαλ' ἀκούσι καὶ πῖμυλίοισι λόγοισι
 Θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς,
 Ἰάμενος καὶ καπνὸν ἀποθρῶσκοντα νοῆσαι
 Ἦς γαίης, θανέειν ἱμείρεται· οὐδέ νυ σοὶ περ
 60 Ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, Ὀλύμπιε· ὅν νύ τ' Ὀδυσσεύς
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ἔξων,
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ· τί νύ οἱ τόσον ᾠδύσαο, Ζεῦ;
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Τέκνον ἱμὲν, πόλιν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων·
 65 Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαοδόμῃν;
 Ὃς πέρι μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, πέρι δ' ἱερὰ θεοῖσιν
 Ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
 Ἀλλὰ Ποσειδάων γαίηοχος ἄσκελῆς αἰεὶ
 Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἄλῃωσεν,
 70 Ἀντίθεον Πολύφημον, ὅου κράτος ἐστὶ μέγιστον
 Πᾶσιν Κυκλώπεσσι· ὅδωσα δέ μιν τέκε νύμφη,
 Φόρκυος θυγάτηρ, ἄλλης ἄτρυγέτοιο μέδοντος,
 Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγείσα.
 Ἐκ τοῦ δὲ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἱνοσίχθων
 75 Οὔτι κατακτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος κίης.
 Ἀλλ' ἔγχεθ', ἡμεῖς οἶδε περιφραζόμεθα πάντες
 Μόσον, ὅπως ἔλθῃσι· Ποσειδάων δὲ μεθήσει
 Ὅν χόλον· οὐ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἐντὶα πάντων,
 Ἀθανάτων ἑκῆτι θεῶν, ἐριδαινέμεν οἷος.
 80 Τὸν δ' ἡμέριβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κραινόντων,
 Εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσι,
 Νοσῆσαι Ὀδυσῆα δαΐφρονα ὅνδε δδμονδε,
 Ἑρμείαν μὲν ἔπειτα διάκτορον Ἀργεϊφόντην
 85 Νῆσον ἐς Ὀλυγίην δδρύνομεν, ὅφρα τάχις
 Νύμφη εὐπλοκάμῳ εἴπῃ νημερτέα βουλήν,
 Νόσον Ὀδυσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται.
 Αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκην δ' ἐσελεύσομαι, ὅφρα οἱ οἶδον
 Μᾶλλον ἐποτρύνω, καὶ δι μένος ἐν φρεσὶ θεῶν,
 90 Εἰς ἀγορὴν καλέσαντα κερηκομόντας Ἀχαιοὺς,
 Πᾶσι μνηστῆρεσσιν ἀπειπέμεν, ὅτε δι αἰεὶ
 Μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι, καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς.
 Πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαδδδντα,
 Νόσον πευσθόμενον πατρὸς φίλου, ἣν που ἀκούσῃ·
 95 Ἦδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν.
 Ὡς εἰποῦς, ὑπὸ ποσσὶν ἐδῆσατο καλὰ πέδιλα,
 Ἀμφρόσια, χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὕγρην,
 Ἦδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο·
 Εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχεος, ἀκαχμένον δέξῃ χαλκῷ,
 100 Βριθῦ, μέγα, σιβαρὶν, τῷ δάμνησι φίλης ἀνδρῶν
 Ἠρώων.

Infelice; qui jamdiù, procul ab amicis, calamitates patitur
 Insula in circumflua, ubi & umbilicus est maris,
 Insula sylvosa: dea verò intra domum habitat
 Atlantis filia multiscii, qui & maris
 Omnis profunditates novit, sustinetque columnas ipsa
 Longas, quæ terræque & cælum determinant:
 Ejus filia infortunatum lugentem detinet;
 Semper enim mollibus & blandis sermonibus
 Demicet, ut Ithacæ obliviscatur; verum Ulysses,
 Cupiens vel fumum exilientem videre
 Sææ terræ, mori cupit; neque tibi tandem
 Commovetur charum cor, Olympie: Nonne tibi Ulysses
 Argivorum apud naves gratificabatur sacrificando,
 Trojâ in latâ? quid illi tantum irasceris, ô Jupiter?
 Huic autem respondens allocutus est nubium-coactor Jupiter,
 Mea filia, qualis tibi sermo excidit septo dentium?
 Quomodo unquam ego Ulyssis divini obliviscerer?
 Qui & mente superat mortales, & abundè sacra Diis
 Immortalibus dedit, qui cælum latum habitant?
 Verum Neptunus terram-continens assiduò semper
 Ob Cyclopem irascitur, quem oculo privavit,
 Parem-deo Polyphemum, cujus robur est maximum
 Inter omnes Cyclopas: Thoois verò eum peperit nympha,
 Phorcynis filia, maris infructuosi principis,
 In specubus cavis Neptuno mixta.
 Ex eo tempore Ulysses Neptunus terræ-quassator
 Neutiquam occidit, sed errabundum-arcet à patriâ terrâ.
 Verum agite, nos ipsi dispiciamus omnes
 De-reditu, ut revertatur; Neptunus autem remittat
 Suam iram: neque enim quicquam poterit contra omnes,
 Immortalibus invitis Diis, contendere solus.
 Huic autem respondit deinde dea cælia Minerva;
 O pater noster Saturnie, supreme regnantium,
 Siquidem nunc hoc gratum beatis diis,
 Redire Ulysses prudentem ad suam domum,
 Mercurium quidem jam internuncium Argicidam
 Insulam in Ogygiam jubeamus-ire; ut celerrimè
 Nymphae pulchricomæ edicat certam nostram-sententiam,
 Reditum Ulyssis magnanimi, uti redeat.
 Porro ego in Ithacam proficiscar, ut ei filium
 Magis excitem, & ei robur in mente ponam,
 Ut in concionem vocatis comatis Achivis,
 Omnibus præcis interdicat, qui ei semper
 Pecora plurima mactant, & flexipedes camuris-cornibus boves.
 Mittam autem in Spartam & in Pylum arenosam,
 Reditum Ulyssis sciscitaturum patris dilecti, sicubi audierit;
 Atque ut ipsum gloria insignis inter homines habeat.
 Sic fata, pedibus subligavit pulchra talaria,
 Immortalia, aurea, quæ ipsam ferebant tam super mare,
 Quàm super immensam terram, simul-cum statu venti:
 Sumpsit autem validam hastam, acuminatam acuto ære.
 Gravem, magnam, solidam; quâ domat acies virorum

- Ἡρώων, τοῖσιν τε κοτίσεται ὀβριμπατῆρ.
 Βῆ δὲ κατ' δυλύμποιο καρήνων ἄλγασα.
 Στῆ δ' Ἠέκκης ἐνὶ δῆμῳ, ἐπὶ προθύροις Ὀδυσῆος,
 Οὐδοῦ ἐπ' αὐλείου· παλάμη δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
 205 Εἰδομένη ξείνῳ Τρώων ἡγήτορι Μέντῃ.
 Εὖρε δ' ἤρα μνηστῆρας ἀγύνους· οἱ μὲν ἔπειτα
 Πέσσοισι προκάροιθε θυράων θυμὸν ἑτέρπον,
 Ἥμενοι ἐν βίνοισι βῶν, οὓς ἔκταναν αὐτοί.
 Κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὀτρυνοὶ θεράποντες,
 210 Οἱ μὲν ἤρ' οἶνον ἑμισγῶν ἐνὶ κρητῆραι καὶ ὕδωρ,
 Οἱ δ' αὐτὲ σφύγγουσι πολυτρήτοισι τραπέζας
 Νίζον, καὶ προτίθεντο, ἰδὲ κρέα πολλὰ θαπάζοντο.
 Τὴν δὲ πολὺ πρῶτος ἶδε Τηλέμαχος βασιδῆς·
 Ἦσο γὰρ ἐν μνηστῆρσι φίλον τετιμημένος ἦτορ,
 215 Ὀσσάμενος πατέρ' ἱσθλὸν ἐνὶ φρεσὶν, εἰποῖεν ἰλῶν
 Μνηστῆρων τῶν μὲν σκέδασι κατὰ δώματα θείῃ,
 Τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχοι, καὶ κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσοι.
 Τὰ φρονέων, μνηστῆρσι μεθύμενος, εἰσὶ δ' Ἀθήνην·
 Βῆ δ' ἰδὺς προθύροισι νημεσσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ
 220 Ἥλινον δὴ δὲ θυρήτιν ἰφραμένον· ἰγγύβι δὲ εἰς
 Χεῖρ' ἔλκε δεξιτερὴν, καὶ ἰδέετο χάλκεον ἔγχος.
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Χαῖρε, ξεῖνε· παρ' ἡμῖν Φιλήσεται· αὐτὰρ ἔπειτα
 Δείπνου πασάμενος μυθήσεται, ὅττιός σε χρὴ.
 225 Ὡς εἰπὼν ἡγήεθ', ἣ δ' ἔσπετο Παλλὰς Ἀθήνη·
 Οἱ δ' ὅτε δὴ δ' ἔντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,
 Ἐγχος μὲν ἔ' ἔησε φέρον πρὸς κίονα μακρὴν,
 Δουροδόκῃς ἔντοσθεν ἐυξόου, ἔνθα περ ἄλλα
 Ἐγχε' Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος ἴσαστο πολλὰ.
 230 Αὐτὴν δ' ἐς ἑρῶναι εἶσαν ἡγῶν, ὑπὸ λίτῃ πτεάσσας,
 Καλὴν, δαιδάλλεον· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
 Πὰρ δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον, ἔκτοθεν ἄλλων
 Μνηστῆρων· μὴ ξείνος, ἀνιηθεὶς δρυμαγδῶ,
 Δείπνῳ ἀθήσειεν, ὑπερφιάλοισι μετελῶν,
 235 Ἦδ' ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιοχσμένοιο ἔροιτο.
 Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχῶν ἐπέχευε φέρουσα
 Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 Νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν·
 Σίτον δ' αἰδοίῃ ταμὴν παρέθηκε φέρουσα,
 240 Εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
 Δαιτὸς δὲ κραιὼν πίνακας παρέθηκεν ἑώρας
 Παντοίων, παρὰ δὲ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα.
 Κήρυξ δ' αὐτοῖσιν θάμ' ἐπώχετο οἶνοχοεῶν.
 Ἔς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγύνους· οἱ μὲν ἔπειτα
 245 Ἐφείγες ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·
 Τοῖς τε δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευον·
 Σίτον δὲ δμῶαί παρηνήγεον ἐν κανέοισιν·
 Οἱ δ' ἐπ' οὐεῖαθ' ἑτοίμα, προκείμενα, χεῖρας ἱάλλον.
 Κούροι δὲ κρητῆρας ἐπεσέψαντο ποτοῖο.
 250 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἦντο
 Μνηστῆρας, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμήλεϊ,
 Μελετᾷ τ' ἀρχαίους τε· τὰ γὰρ τ' ἀναιδήματα δαιτὸς.

Heroïum, quibus utique irascitur forti-patre-natus,
 Descendit autem ab Olympi verticibus festinans:
 Stetitque Ithacæ in populo ad vestibulum Ulyssis,
 Limine in aulae, manu verò tenebat ferream hastam;
 Similis hospiti Taphiorum duci Mentæ.
 Ivenit autem procos superbos: illi quidem tum
 Talis ante januam animam oblectabant,
 Sedentes in pallibus boïum, quos occiderant ipsi.
 Præcones verò ipsis & seduli famuli,
 Alii quidem vinum miscebant in crateribus & aquam,
 Alii autem spongiis multiforis mensas
 Abstergebant, & proponebant, & carnes multas dividebant.
 Hanc verò longè primus vidit Telemachus deo-similis;
 Sedebat enim inter procos charo mæstus corde,
 Cemens patrem eximium in mente, si alicundè veniens
 Procorum, quidam dispersionem per aedes faceret,
 Honorem autem ipse haberet, & bonis suis imperaret.
 Hæc cogitans, prociis affidens, vidit Minervam;
 Ivitque rectà foràs; indignabatur nempe animo
 Hospitem diù ad januam stare: propè autem astans,
 Manum prehendit dextram, & accipit æream hastam,
 Et ipsam compellans verbis ætatis allocutus est;
 „ Salve, hospes; à nobis amice exicipiæris: cæterum deinde
 „ Conà refectus loquæris, quid tibi opus sit.
 Sic fatus passibat, sequebatur autem Pallas Minerva:
 Illi verò cum jam intrà domum venissent excessam,
 Hastam quidem *Telemachus* statuit ferens ad columnam longam,
 Intrà armarium benè-politum; ubi utique alio
 Hastæ Ulyssis magnanimi stabant multæ:
 Ipsam verò in thronum collocavit, ducens, stragulo substrato,
 Pulchro, ingeniosè-facto; sub pedibus autem scabellum erat.
 Juxtà autem ipse sibi sellam posuit variegatam, seorsum ab aliis
 Proci; ne hospes, offensus tumultu,
 Convivium molestum-haberet, cum superbis congressus;
 Atque ut ipsum de patre absente interrogaret.
 Aquam verò ancilla ex gutto profundebat ferens
 Pulchro, aureo, super argenteum lebetem
 Ad lavandum; juxtàque politam stravit mensam:
 Panem verò veneranda proma apposuit ferens,
 Fercula multa apponens, largiens de præsentibus.
 Coquus autem carniū lances apposuit sumens
 Omnigenum, ipsis etiam apponebat aurea pocula.
 Præcorum porro eos sedulo obibat vinum fundens.
 Ingressi autem sunt proci superbi, qui quidem deinde
 Ordine sedebant per sedilia thronisque:
 His verò præcones quidem aquam in manus fuderunt;
 Panem autem ancillæ accumulabant in canistris:
 Illi verò ad cibos paratos appositos manus porrigebant.
 Juvenes autem crateras coronarunt potu.
 At postquam potus & escæ desiderium exegerant
 Proci, ipsis quidem alia in mente curæ-erant,
 Cantus saltatiqûe: hæc enim sunt ornamenta convivii.

- Κήρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέα θῆκε
 Φημίω, ὃς ῥ' ἦϊδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη.
 155 Ἦτοι δ' ὀφρμίζων ἀνεβάλλετο καλὴν ἀείδειν.
 Αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
 Ἄγχι σχῶν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευδοίαι' οἱ ἄλλοι.
 ἔειπε φίλ', εἰ καὶ μοι νεμεσήσῃς, ὅ, ττι κεν εἶπω;
 Τούτοισιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρις καὶ δοιδῇ,
 160 Ρεῖ', ἱπεί ἀλλότριον βίον νήποιον ἔδουσιν
 ἄνδρες, οὐ δὴ που λεύκ' ὀρέα πίθεται ὕμῃν,
 Κείμεν' ἐπ' ἡπείρου, ἥ εἰν ἄλλ' κῦμα κυλινδεῖ.
 Εἰ κείνόν γ' ἰθάκηνδε ἰδοίαιτο νοστήσαντα,
 Πάντας κ' ἀρησαίαι' ἑλαφρότεροι πόδας εἶναι,
 165 Ἦ ἀφνειότεροι χρυσοῖό τε ἐσθιῆτός τε.
 Νῦν δ' ὁ μὲν ὥς ἀπόλωλε κακὸν μῆρον, οὐδέ τις ἡμῶν
 θαλπωρῇ, εἰπερ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 φησὶν ἐλευσεσθαι· τοῦ δ' ὦλετο νόστιμον ἡμῶν.
 Ἄλλ', ὤγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἄτρεκέως καταλέξον,
 170 τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἥδ' τοκῆες;
 Ὀπποῖός δ' ἐπὶ νῆς ἀφίκαο; πῶς δέ σε ναῦται
 ἠγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωνται;
 Οὐ μὲν γάρ τι σε πιζόν ὄλομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.
 Καί μοι τοῦτ' ἀγρεύουσιν ἐτήτυμον, ὕφρ' εὐ εἰδῶ,
 175 Ἦ δὲ νόον μετέπεις, ἥ καὶ πατρώϊός ἐστι
 ἔκινος; ἱπεί πολλοὶ ἴσαν ἄνδρες ἡμέτερον δῶ
 ἄλλαι, ἱπεί καὶ κείνος ἐπίετροφος ἦν ἀνθρώπων.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἄτρεκέως ἀγορεύσω.
 180 Μέντης Ἀγχιόλοιο δαΐφρονος εὐχομαι εἶναι
 τῆς, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει.
 Νῦν δ' ὦδε ξὺν νῆϊ κατήλυθον ἥδ' ἱτάροισι,
 Πλέων ἐπὶ οἶνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους,
 Ἔς Τιμέσσην μετὰ χαλκόν· ὤγε δ' αἰδῶνα σίδηρον.
 185 Νηὺς δέ μοι ἥδ' ἔσκηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος,
 Ἐνλιμένι· Ρεῖθρον, ὅπδ' Νηῖω ὕληεντι.
 ἔεινοι δ' ἀλλήλων πατρώϊοι εὐχόμεθ' εἶναι
 Ἐξ ἀρχῆς, εἰπερ τε γέροντ' εἶρηαι ἐπελθὼν
 Λαέρτην ἦρωα· τὴν οὐκέτι φασὶ πόλινδε
 190 ἔρχεσθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀγροῦ πῆματα πάχειν
 Γρηῖ σὺν ἀμφιπόλῃ, ἥ οἱ βρωσὶν τε, πόσιν τε
 Παρτιθεῖ, εὐτ' ἂν μιν κάματος κατὰ γυῖα λάβητιν,
 Ἐρπύζοντ' ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς οἶνοπέδοιο.
 Νῦν δ' ἦλθον· δὴ γάρ μιν ἔφαντ' ἐκιδήμειον εἶναι
 195 Σὺν πατέρ'· ἀλλὰ νῦ τὸν γε θεοὶ βλέπτουσι καλαῖου
 Οὐ γάρ πω τένηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ἄλλ' ἔτι που ζωὴς καταρύκεται εὐραί' πόντῳ,
 Νῆσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ· χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσιν,
 Ἀγριοί, οἱ που κέλων ἐρυκανόως ἀέκοντα.
 200 Αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ
 Ἀθάνατοι βάλλουσι, καὶ ὥς τελέεσθαι δῖω,
 Οὔτε τι μάντις ἐὼν, οὔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς·
 Οὔτι ἔτι δῆρὲν γε Φίλης ἥπο πατρίδος αἰγῆς
 ἔσσεται, οὐδ' εἰπερ τε σιδήρεα δόρυ καὶ ἔγχρυσον·

Præco autem in manus citharam perpulchram posuit
 Phemio, qui quidem canebat inter procos necessitate.
 Ac ille quidem citharam-pulsans præludebat ut scitè caneret =
 Verùm Telemachus allocutus est cæcis-oculis Minervam,
 Prope admoto capite, ut nè audirent alii;
 „ Hospes chare, num etiam mihi irascèris, ob id quod dixero
 „ His quidem hæc curæ sunt, cithara & cantus,
 „ Facile sanè: quoniam alienum cibum impunè absumunt
 „ Viri, cuius jam alicubi alba ossa putrescunt imbre,
 „ Jacentia in continenti, aut illa in mari fluctus volvit.
 „ Si illum utique in Ithacam viderint reversum,
 „ Omnes optârint celeriores pedibus esse,
 „ Quàm distiores auro vestèque.
 „ Nunc verò ille sic periit malo fato, neque ulla nobis
 „ Spes est, etiamsi quis terrestrium hominum
 „ Dicat rediturum esse; ejus enim periit reditus dies.
 „ Sed agè, mihi hoc dic. & verè enarra,
 „ Quis? unde es hominum? ubi tibi urbs, atque parentes?
 „ Quali autem in navi advenisti? quo pacto te nautæ
 „ Duxerunt in Ithacam? quosnam se esse prædicant?
 „ Neque enim ullo pacto te peditem existimo huc venisse.
 „ Et mihi hoc dic verè, ut benè cognoscam,
 „ An recens venisti, an etiam paternus es
 „ Hospes? quoniam multi adibant viri nostram domum
 „ Alii; nam & is in-se-convertibat-studia hominum.
 „ Hunc autem rursus allocuta est dea cæcia Minerva:
 „ Enimverò ego tibi hæc valdè accuratè narrabo:
 „ Mentes Anchiali bellicosi gloriæ esse.
 „ Filius: cæterum Taphiis navigandi-studiofis impero.
 „ Nunc verò huc cum navi veni atque sociis,
 „ Navigans super nigrum pontum ad alienæ-linguæ homines,
 „ Ad Temesen propter æs: fero autem splendidum ferrum.
 „ Navis autem mihi ipsa stat ad agrum, seorsum ab urbe,
 „ In portu Rhethro, sub Neio sylvosò.
 „ Hospites autem invicem paterni gloriamur esse
 „ Ab initio; siquidem senem interrogas congressus
 „ Lærtem heroem, quem non amplius ajunt in urbem
 „ Venire, sed seorsum in agro dolores pati
 „ Vetulâ cum ancillâ, quæ illi cibumque potumque
 „ Apponit, quoties ipsum defatigatio membra invaserit,
 „ Reptantem per fertile-solum arcæ vitibus consistæ.
 „ Nunc autem veni; jamdudum enim ipsum aiebant apud suos esse
 „ Tuum patrem; verum huic Dii impediunt iter.
 „ Nondum enim mortuus est super terram nobilis Ulysses:
 „ Sed adhuc alicubi vivus detinetur in lato ponto,
 „ Insulâ in circumfluâ; savi autem ipsum viri tenent,
 „ Feri, qui alicubi illum detinent invitum.
 „ Porro nunc tibi ego vaticinabor, quemadmodum in animo
 „ Immortales suggerunt, & quemadmodum perfectum iri puto.
 „ Neutiquàm vates cum sim, neque auguriorum clarè peritus:
 „ Nequaquam adhuc diu charâ à patriâ terrâ
 „ Exit, neque si etiam ferrea vincula cum detineant =

- 205 φράσσεται, ὡς κα νήται, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν.
 Ἄλλ' ὤγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἄτρεκῶς κατάλεξον,
 εἰ δὴ ἐξ αὐτοῖς τόσος πάϊς εἰς Ὀδυσῆος.
 Αἰνῶς γὰρ κεφαλὴν τε καὶ ὄμματα καλὰ ἔοικας
 Κεῖναι, ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθ' ἀλλήλοισι,
 210 Πρὶν γὰρ τὸν ἐς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθα περ ἄλλοι
 Ἀργείων οἱ ἕρισι ἔβαν κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν.
 Ἐκ τοῦδ', οὐτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδον, οὐτ' ἐμὰ κείνος.
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα.
 Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἄτρεκῶς ἀγορεύσω,
 215 Μήτηρ μὲν τ' ἐμὲ φησι τοῦ ἔμμεναι· αὐτὰρ ἐγὼ γὰρ
 οὐκ οἶδ'. οὐ γὰρ πῶ τις ἐδὼν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.
 Ὡς δὴ ἐγὼ γ' ὄφελον μάκαρός νύ τευ ἔμμεναι υἱὸς
 Ἀνδρός, ὃν κτεάτεσσιν ἑοῖς ἐπὶ γῆρας ἔτετμε.
 Νῦν δ', ὅς ἀποτμότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,
 220 Τοῦ μ' ἐκ Φασὶ γενέσθαι· ἐπεὶ σύ με τοῦτ' ἔρεεινεις.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Οὐ μὲν τοι γενεὴν γὰρ θεοὶ νόονυμαν ὀπίσσω
 Θῆκαν· ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγείνατο Πηνελόπεια.
 Ἄλλ' ὤγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἄτρεκῶς κατάλεξον,
 225 Τίς δαίς, τίς δὲ ὄμιλος ὅδ' ἐπλετο; τίπτε δέ σε χρεώ;
 Εἰλαπίν', ἥ ἐ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν.
 Ὡς τέ μοι ὕβριζόντες ὑπερφιάλως δοκέουσι
 Δαίνυσθαι κατὰ δῶμα· νομεσσήσασί τε κεν ἀνὴρ
 Λίσχαια πολλὰ ὀρώων, ὅζις πιτυτός γε μετέλθοι.
 230 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·
 Ἐστίν', ἐπεὶ ἄρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶς,
 μέλλεν μὲν ποτε οἶκος ὅδ' ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων
 ἔμμεναι, ὅφρ' ἔτι κείνος ἀνὴρ ἐπιδήμιος ἦεν.
 Νῦν δ' ἐτέρως ἰβάλλοντο θεοὶ, κακὰ μητιόωντες,
 235 Οἱ κείνον μὲν κῆρον ἐποίησαν περὶ πάντων
 ἀνθρώπων· ἐπεὶ οὐ κε θανόντι περ ὧδ' ἀκαχοίμην,
 εἰ μετὰ οἷς ἱτάρουσι δάμνη Τρώων ἐνὶ δήμῳ,
 ἢ ἐ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον πολύκευτε.
 Τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοὶ,
 240 Ἥδ' ἐ καὶ ὦ καὶ δὲ μέγα κλέος ἦρατ' ὀπίσσω·
 Νῦν δὲ μιν ἀκλειῶς ἄρπυιαι ἀνηρεΐψαντο.
 Ὀχιχέτ' κῆρος ἄπυρος, ἐμοὶ δ' ἐδύνας τε γούνης τε
 κάλλιπεν· οὐδ' ἔτι κείνον ὀδυρόμενος ξυναχίζω
 οἶον, ἐπεὶ νύ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κῆδε ἔτευξαν.
 245 Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατεύουσιν ἕρισι,
 Δουλιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ Ὀλύμπῳ, καὶ Ζακύνθῳ,
 ἢ δ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κατακοιρανίουσιν,
 τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
 ἢ δ' οὐτ' ἀρνεῖται συγερὸν γάμον, οὔτε τελευτὴν
 250 Ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἴδοντες
 οἶκον ἑβόν· τάχα δὴ με διαβραίτουσι καὶ αὐτόν.
 Τόν δ' ἐπαλαστήσασα Παλλὰς Ἀθήνη·
 ὦ πόποι, ἦ δὴ πολλὰν ἀποιχομένην Ὀδυσῆος
 Διόη, ὃ κε μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἱφείη.
 255 Εἰ γὰρ νῦν ἰλθόν, δόμου ἐν πρώτῃσι θυρῇσι
 Σταίη, ἔχων πύλην καὶ ἀσπίδα καὶ δῶο δοῦρε,

Cogitabit *nempe*, qui redat; quoniam sola est.
 Sed age mihi hoc dic, & verè enarrato,
 Num ex ipso tantus filius sis Ulyssè:
 Vehementer enim & capite & oculis pulchris similis es
 Illi: quippe frequenter ad hunc modum nos invisibamus invicem,
 Antequam in Trojam ille conscendisset; quò utique alii
 Græcorum optimates ierunt cavis in navibus:
 Ex hoc tempore neque Ulysses ego vidi, neque me ille.
 Hanc autem rursus Telemachus prudens allocutus est;
 Enimverò ego tibi, hospes, valde verè enarrabo;
 Mater quidem me ait ejus esse; at ego
 Nescio: nondum enim quisquam suam parentem ipse cognovit,
 Utinam sanè ego felix potius alicujus fuissèm filius
 Viri, quem in bonis suis senectus deprehendisset:
 Nunc verò, qui infelicissimus est mortaliu hominu,
 Ex hoc me dicunt natum esse: quoniam tu me hoc interrogas.
 Hunc autem rursus allocuta est dea casta Minerva;
 Non sanè tibi genus utique dii ignobile in posterum
 Dederunt: quam te talem peperit Penelope.
 Sed age mihi hoc dic & verè enarrato, (urget ?
 Quodnam epulum, quæve hæc turba est? quod verò te opus
 Convivium? an nuptiæ? quoniam haud symbolum hæc sunt.
 Ita mihi supra-modum contumeliosè videntur
 Convivari per domum: indignaretur vir
 Turpia multa videns, quicumque cordatus utique intervenisset.
 Hanc autem rursus Telemachus prudens contrà allocutus est;
 Hospes, quandoquidem me hæc interrogas atque personaris,
 Expectandum quidem fuit aliquando ut domus hæc locuples &
 Effet, quamdiu adhuc ille vir apud nos erat: (integre
 Nunc verò aliter statuerunt dii mala meditantes,
 Qui illum quidem obscurum reddiderunt supra omnes
 Homines; quoniam non ob mortuum utique sic lugerent,
 Si inter suos socios occisus fuisset Trojanorum in populo;
 Aut amicorum in manibus, postquam bellum confecisset:
 Tunc ei tumulum quidem fecissent omnes Græci,
 Atque etiam suo filio ingentem gloriam reportasset in posterum;
 Nunc verò ipsum ingloriè Harpyæ abripuerunt:
 Periit nulli-vîsus, nulli-auditus, mihi verò dolores luctumque
 Reliquit; neque amplius illum lugens desleo
 Solum, quoniam mihi alia dii tristia mala struxerunt.
 Quotquot enim insulis dominantur optimates
 Dulichiòque, Samæque, & nemosolæ Zacyntho,
 Atque quotquot asperam Ithacam regunt,
 Tot matrem meam ambiunt, destruunt autem domum.
 Illa autem neque abnuit odiosis nuptias, neque finem
 Facere potest: hi verò dissipant opulentes
 Domum meam; citò etiam me male perditur & ipsa.
 Hunc autem commiserata alloquebatur Pallas Minerva:
 Papæ! profecto multum absentis Ulyssis
 Indiges, qui prociis impudentibus manns injiciat.
 Si enim nunc veniens, domus in primis fortibus
 Staret, habens galeam & scutum & duo hastillas,

- Τοῖος ἰδὼν, οἷόν μιν ἔγδ' ταπρῶτ' ἐνόησα,
 Οἷόν μιν ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενον τε,
 Ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἴλου Μερμερίδαο,
 260 (Ἄιχετο γὰρ κἀκεῖσε θεῆς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεύς,
 Φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὅφρα οἱ εἴη
 Ἰοῦς χρῆσθαι χαλκήρεας· ἀλλ' ὁ μὲν οὐ οἱ
 Δῶκεν, ἐπεὶ βα θεοὺς νημεσίζετο αἰὲν ἰόντας·
 Ἀλλὰ πατήρ οἱ δῶκεν ἱμῶς· Φιλέσσε γὰρ αἰνῶς·)
 265 Τοῖος ἰδὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς,
 Πάντες κ' ὠκύμοροι τε γανοίατο πικρὸν γαμῶν τε.
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
 Ἡ κεν νοστήσας ἀποτίσεται, ἥ δ' καὶ οὐκί,
 Οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἔκωγα,
 270 Ὅπως κεν μνηστῆρας ἀπώσεται ἐκ μεγάροιο.
 Εἰ δ' ἔγωγε νῦν ξυνίει, καὶ ἐμῶν ἐμπάξω μύθων.
 Αὔριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς,
 Μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἔσων·
 Μνηστῆρας μὲν ἐπὶ σφέτερα σκιδνασθαι ἔκωχθαι.
 275 Μητέρα δ', εἰ οἱ θυμὸς ἐφορμᾶται γαμψέσθαι,
 Ἀψ' ἔγωγε εἰς μέγαρον πατὴρς μέγα δυνάμενοιο.
 Οἱ δὲ γάμον τεύξουσιν, καὶ ἀρτυνέουσιν ἑσθνα
 Πολλὰ μάλ', ὅσση ἔοικε Φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεσθαι.
 Σοὶ δ' αὐτῷ πυκινῶς ὑποθήσομαι, αἶψα πύθηναι·
 280 Νῆ' ἄρσας ἐρέτῃσιν λείκοσιν, ἦτις ἀρίστη,
 Ἐρχεο πεισόμενος πατὴρς δὴν οἰχομένοιο·
 Ἦν τίς τοι εἴπῃσι βροτῶν, ἢ ὅσσαν ἀκούσῃς
 Ἐκ Διὸς, ἦτε μάλιστ' ἀέροι κλέος ἀνθρώποισι.
 Πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἔλθ', καὶ εἰρεο Νέσσορα δῖον·
 285 Κεῖθεν δὲ Σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν Μενέλαον·
 Ὃς γὰρ δευτέρτος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 Εἰ μὲν κεν πατὴρς βίοντα καὶ νόστον ἀκούσῃς,
 Ἡ τ' ἂν, τρυχόμενός περ, ἔτι τλαίῃς ἱναιαυτόν·
 Εἰ δέ κε ταπεινῶτος ἀκούσῃς, μηδὲ τ' ἰόντος,
 290 Νοστήσας δὴ πείτα Φίλην ἐς πατρίδα γαίην,
 Σῆμά τέ οἱ χεύσας, καὶ ἐπὶ κτῆρα κτερεῖξαι
 Πολλὰ μάλ', ὅσση ἔοικε· καὶ ἀνέρι μητέρα δοῦναι.
 Αὐτὰρ ἱππὴν δὴ ταῦτα τελευτήσῃς τε καὶ ἔρῃς,
 Φράζεσθαι δὴ πείτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 295 Ὅπως κεν μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεύξῃ
 Κτείνης, ἥ δ' ὁδῶν, ἢ ἀμφαδόν· οὐδέ τί σε χρὴ
 Νηπιᾶας δαΐειν, ἐπεὶ οὐκ ἔτι τηλίκος ἐσσί.
 Ἡ οὐκ αἰεὶς, οἷον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέης
 Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα,
 300 Αἰγίσθον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκταν·
 Καὶ σὺ, φίλος, (μάλ' αὖ γάρ σ' ὁδῶν καλὸν τε μέγαν τε,)·
 Ἀλκιμὸς ἔσσι, ἵνα τίς σε καὶ ὀφειλόντων αὐ εἴπῃ.
 Αὐτὰρ ἔγδ' ἐπὶ νῆα θεὸν κατελεύσομαι ἥδη,
 Ἡδ' ἑτάρους, οἱ ποῦ με μάλ' ἀσχαλώσιν μένοντες·
 305 Σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάξω μύθων.
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·
 ἔειπ', ἦτοι μὲν ταῦτα Φίλα φρονέων ἀγορεύεις,
 Ὡς τε πατὴρ ἢ παῖδ', καὶ οὐπότε λήσομαι αὐτῶν.

20 Talis, qualem ipsum ego primum vidi,
 21 Domo in nostrâ bibentemque sêque oblectantem,
 22 Ex Ephyre reversum ab illo Mermeridâ,
 23 (Profectus enim erat illuc celeri in navi Ulysses,
 24 Venerum mortiferum querens, ut ipsi esset
 25 Ad sagittas ungendas aratas: sed ille quidem non ei
 26 Dedit; quoniam deos verebatur sempiternos:
 27 At pater illi dedit meus, amabat enim vehementer:)
 28 Talis existens inter procos si versaretur Ulysses,
 29 Omnes & brevis-fati fierent & amaris-nuptiis.
 30 Verum enimverò hæc deorum in genibus posita-sunt;
 31 An reversus ulciscatur, an non,
 32 Suis in ædibus: te autem considerare jubeo,
 33 Quo modo procos expellas ex ædibus.
 34 Quin agè nunc attende & meam adverte orationem;
 35 Cras in concionem ubi vocaveris heroas Achivos,
 36 Orationem ediffere omnibus; dii verò testes sint:
 37 Procos quidem ad sua quemque discedere jube:
 38 Matrem autem, si ei animus appetit nubere,
 39 Redeat in domum patris præpotentis.
 40 Illi verò nuptias conficient & apparabunt dotem,
 41 Amplam admodum, quantam par est charam filiam comitari,
 42 Tibi autem ipsi prudenter consulam, siquidem parueris:
 43 Navi instructâ remigibus viginti, quæ optima est,
 44 Proficiscere sciscitaturus de patre diu absente:
 45 Si quis tibi dicat mortalium, aut famam audiveris
 46 Ex Jove, quæ utique potissimum notitiam affert hominibus.
 47 Primum quidem in Pylum abi, & interroga Nestorem eximium:
 48 Illinc autem in Spartam ad flavum Menelaum,
 49 Hic enim novissimus venit Achivorum ære-loricatorum.
 50 Si quidem patris vitam & reditum audieris,
 51 Tum sanè, vexatus licet, adhuc perduraveris in annum:
 52 Sin mortuum audieris, neque adhuc superstitem;
 53 Reversus deinde charam in patriam terram,
 54 Tumulum illi erige, & parentalia perfice
 55 Eximia valde, qualia decet; & viro matrem dato.
 56 Cæterum ubi jam hæc finieris & perfecris,
 57 Considera deinde in mente & in animo,
 58 Quo pacto procos in ædibus tuis
 59 Interficias, sive dolo, sive palam: neque enim amplius te con-
 60 Puerilia confectari, quoniam non amplius tantillus es. (venit
 61 An non audis, qualem gloriam consecutus est nobilis Orestes
 62 Omnes apud homines, postquam interfecit parricidam,
 63 Ægisthum dolosum, qui illi patrem inclytum interemerat?
 64 Et tu, amice (admodum enim te video eximiumque magnū-
 65 Strenuus esto; ut aliquis te etiam posterorum laudet. (quæ,
 66 At ego ad navem celerem descendam jam,
 67 Atque ad socios, qui me fortasse agere-ferunt expectantes.
 68 Tibi autem ipsi curæ sit, & meos observa sermones.
 69 Hanc autem rursus Telemachus prudens contrâ allocutus est;
 70 Hospes, profecto quidem hæc amico animo dicis,
 71 Perinde atque pater suo filio; & nunquam obliviscar illorum.

- 310 'Αλλ' ὤγε νῦν ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ὄδοιο,
 Ὄφρα λαισώμενός τε, τεταρπόμενός τε φίλον κῆρ,
 Δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίρης, χαίρων ἐνὶ θυμῷ,
 Τιμῆεν, μάλα καλὸν, ὃ τοι πειρηλίον ἔσται
 Ἐξ ἑμεῦ· οἳα φίλοι ξείνοι ξείνοισι διδοῦσι.
 Τὴν δ' ἡμείβετο ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 315 Μῆ μ' ἔτι νῦν κατέρυγε, λιλαϊόμενόν περ ὄδοιο·
 Δῶρον δ', ὅ, ττι κέ μοι δοῦναι φίλον ἦτορ ἀνάγῃ,
 Αὔθις ἀναρχομένη δόμεναι, οἰκόνδε φέρεσθαι,
 Καὶ μέλα καλὸν ἑλὼν· σοὶ δ' ἕξιον ἔσται ἀμοιβῆς.
 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 320 Ὅρνις δ' ὥς ἀνόπαια διέπττατο· τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ
 Θῆκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησέν τε ἰ πατρός
 Μᾶλλον ἔτ', ἣ τὸ πάροιθεν· ὃ δέ, φρεσὶν ἦσι νόησας,
 Θάμβησεν πατὰ θυμόν· ὕστατο γὰρ θεὸν εἶναι.
 Αὐτίκα δὲ μνηστῆρας ἐπώχετο ἰσόθεος Φῶς·
 325 Τοῖσι δ' αἰοῖδός ἔειδε περικλυτός, οἳ δὲ σιωπῇ
 Εἶατ' ἀκούοντες· ὃ δ' Ἀχαιῶν νότον ἔειδε
 Λυγρὸν, ὃν ἐκ Τροίης ἐπτείλατο Παλλὰς Ἀθήνη·
 Τοῦ δ' ὑπεριόβεν φρεσὶ σύνθετο θέσπιν αἰοῖδῃ
 Κούρῃ Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπειᾳ·
 330 Κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσαστο οἷο δόμοιο,
 Οὐκ οἴη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δὴ ἔποντο.
 Ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκατο δῖα γυναικῶν,
 Στῇ ἔκ παρὰ σταθμὸν τέγος πύκα ποιητοῖα,
 Ἄντα παρειῶν σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
 335 Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἳ κεδνὴ ἐκάτῃθε παρέει·
 Δακρύσασα δ' ἔπειτα προσμύδα θεῖον αἰοῖδῃ·
 Φῆμιε, πολλὰ γὰρ ἔλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας·
 Ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλείουσιν αἰοῖδοί·
 Τῶν ἔν γέ σφιν ἔειδε παρήμενος· οἳ δὲ σιωπῇ
 340 Οἶνον πινόντων· ταύτης δ' ἀποπαύε' αἰοῖδῃς
 Λυγρῆς, ἥτε μοι αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
 Τείρει· ἐπεὶ με μάλιχα καθέκετο πένθος ἑλασον.
 Τοῖσιν γὰρ κεφαλὴν ποθέω, μεμνημένη αἰεὶ
 Ἄνδρος, τοῦ κλέος εὐρὺ κατ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
 345 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤϊδα·
 Μῆτερ ἐμῇ, τί τ' ἄρ' αὖ φρονέεις, ἐρίηρον αἰοῖδῃ
 Τέρπειν, ὅππῃ οἳ νόος ὄρνυται; οὐ νύ τ' αἰοῖδοι
 Ἀἰετοὶ, ἀλλὰ ποθὶ Ζεὺς αἰτίος, ὅς γε δίδωσιν
 Ἀνδράσιν ἀλφειῶσιν, ὅπως ἰδέλῃσιν ἐκάστῃ.
 350 Τοῦτῃ δ' οὐ νέμεσις, Δαναῶν κακὸν οἶτον αἰεῖδεν·
 Τὴν γὰρ αἰοῖδῃ μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἀνθρώποι,
 Ἦτις ἀκούντεσσι νεωτάτῃ ἀμφιπέληται.
 Σοὶ δ' ἐπιτολμάτῳ κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν·
 Οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἷος ἀπώλεσε νόστιμον ἦμαρ,
 355 Ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο.
 Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰούσα τὰ σπουδῆς ἔργα νόμιζε,
 Ἰδὼν τ' ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπέλοισι κέλευε
 Ἔργον ἐποιχεσθαι· μῦθος δ' ἀνδρῶσσι μελήσει.
 Πᾶσι, μέλιχα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔς' ἐνὶ οἴκῳ.
 360 Ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἰκόνδε βαβῆκε·

„ Sed age nunc mane, accelerans licet iter,
 „ Ut & lotus & oblectatus charum cor,
 „ Donum habens ad navem eas, gaudens in animo,
 „ Preciosum, valde eximium, quod tibi reconditi-muneris-loco
 „ Ex me; qualis amici hospites hospitibus dant. (erit
 Huic autem respondebat deinde dea cæcia Minerva;
 „ Ne me amplius nunc detine cupidum nimirum itineris:
 „ Donum verò quodcumque mihi dare tuum cor jubet,
 „ Rursus redeunti da, domum ferendum,
 „ Etiam eximio munere accepto; tibi autem dignum erit retrif-
 Sic quidem locuta abiit cæcia Minerva; (butione,
 Avis autem ut Anoprea avolvit; huic verò in animo
 Indidit robur & audaciam, recordarique eum fecit patris
 Magis adhuc quam antea: hic autem mente sua considerans,
 Obstupuit in animo; suspicatus est enim deum esse.
 Continuo verò procos adibat deo-similis vir:
 Illis autem cantor canebat inclitus; ii verò tacite
 Sedebant audientes: ille autem Achivorum reditum canebat
 Gravem, quem ex Trojâ indixit Pallas Minerva.
 Hujus autem è superiore-parte-domûs animo advertit divinam
 Filia Icarîi prudens Penelope: (cantilenam
 Per scalam verò altam descendit suæ domûs,
 Non sola; unâ cum hâc ancillæ duæ sequebantur.
 Illa verò quando jam ad procos pervenisset præstantissima mulier-
 Stetit utique juxta postem domûs affabrè structæ, (rum,
 Genis prætendens tenuia capitis-redimicula:
 Ancilla verò ei honesta utrinque astabat:
 Lacrymans autem deinde alloquebatur divinum cantorem;
 „ Phœmie, multa enim alia mortalium oblectamenta novisti,
 „ Gesta hominûmque deorûmque, quæ celebrant cantores:
 „ Horum unum ipsis cane assidens; illi autem silentio
 „ Vinum bibant: ab hâc verò desine cantilenâ
 „ Molestâ, quæque mihi perpetuo in pectoribus charum cor
 „ Affligit; quippe me in-primis invasit dolor immensus.
 „ Tale enim caput desidero, memor semper
 „ Viri, cujus lita est gloria per Græciam & medium Argos.
 Hanc autem rursus Telemachus prudens contrâ allocutus est;
 „ Mater mea, quamobrem igitur molestè-fers, jucundum cantorem
 „ Oblectare, utcumque illi mens impellitur? non sanè cantores
 „ In-causâ sunt, sed quodammodo Jupiter in-causâ est; qui dat
 „ Viris ingeniosis ita, ut vult unicuique.
 „ Huic verò non reprehensio debetur, quòd Danaorum malum
 „ Eam enim cantilenam magis celebrant homines, (sortem canit:
 „ Quæcumque auditoribus recentissima existat.
 „ Tibi verò sustineat cor & animus audire:
 „ Non enim Ulysses solus perdidit reditûs diem,
 „ In Trojâ: multi verò & alii viri perierunt.
 „ Sed in domum profecta, tua opera administra,
 „ Telamque & cohæm, & ancillis impera
 „ Operi incumbere: sermo verò viris curæ erit
 „ Omnibus; potissimum verò mihi; hujus enim imperium est in
 Alla quidam attonita, rursus in domum ivit; (domo.
 FUI

Παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.

Ἔς δ' ὑπερῷ ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί,
Κλαίειν ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόνειν, ὅφρα οἱ ὕπνον.

865 Μνηστῆρες δ' ὁμᾶδῆσαν ἀνὰ μέγα κρησίδεντα,

Πάντες δ' ἠρήσαντο παρὰ λαχέεσσι κλιθῆναι.

Ταῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων·

Μυτρὸς ἐμῆς μνηστῆρες, ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες·

Νῦν μὲν δαινύμενοι τερπόμεσθα, μὴδὲ βαητὺς

370 Ἔσω· (ἐπεὶ τόγε καλὸν ἀκούμεν ἐξὶν ἀοιδοῦ
Τοιοῦδ', ὅλος ὅδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδῆν.)

Ἡῶθεν δ' ἀγορήνδε καθεζώμεσθα κίοντες

Πάντες, ἐν ὧ μὲν μῦθον ἀπληγέως ἀποείπω,

Ἐξίειναι μεγάρων· ἕλλας δ' ἁλεγύνετε δαίτας,

375 Ἵμα κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους.

Εἰ δ' ὅμμιν δοκέει τόδε λωϊτερον καὶ ἄμεινον

Ἑμμεναι, ἀνδρὸς ἐνδὸς βίοντο νήποιον ὀλέσσαι,

Κεῖρετ', ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἶψιν ἔδοντας,

Αἴκε πόθι Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι,

380 Νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὀλοίσθαι.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶξ ἐν χεῖλεσι φύντες·

Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευε.

Τὸν δ' αὖ Ἀντίνοος προσέφη, Εὐχέσθεος υἱὸς·

Τηλέμαχ', ἡ μάλα δὴ σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοῖ.

385 Ὑψαγόρην τ' ἔμεναι, καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν.

Μὴ σέ γ' ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων

Ποιήσσειεν· ὃ τοι γενεὴ πατρῴϊόν ἐστι.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·

Ἀντίνο', εἴπερ μοι καὶ ἀγᾶσσαι, ὃ, τίτι κεν εἴπω;

390 Καί· κεν τοῦτ' ἐθέλωμι, Διὸς γε διδόντος, ἀρῆσθαι.

Ἡ φῆς τοῦτο κάκιον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι;

Οὐ μὲν γὰρ τι κακὸν βασιλευμένῳ· αἰψὰ τε οἱ δῶ

Ἀφνειὸν πέλεται, καὶ τιμῆς ἕρος αὐτῆς.

Ἀλλ' ἦτοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσὶ καὶ ἄλλοι

395 Πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέοι ἡδὲ παλαιοί·

Τῶν κέν τις τόδ' ἔχῃσιν, ἐπεὶ θάνατος Ὀδυσσεύς·

Αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἀναξ' ἔσομαι ἡμετέροιο,

Καὶ δμῶν, οὓς μοι λήισσατο Διὸς Ὀδυσσεύς.

Τὸν δ' αὖ Εὐρύμαχος Πολύβου παῖς ἀντίον ηὔδα·

400 Τηλέμαχ', ἦτοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνατι κεῖται,

Ὅς ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσει Ἀχαιῶν·

Κτήματα δ' αὐτὸς ἔχοις, καὶ δώμασιν οἷσιν ἀνάσσεις.

Μὴ γὰρ ὄγ' ἔλθοι ἀνὴρ, ὅς τις σ' ἀέκοντα βίηφι

Κτήματ' ἀπορραίσει, Ἰθάκης ἔτι ναιεταώτης.

405 Ἀλλ' ἐθέλω σε, Φέρισε, περὶ ξείνοιο ἔρεσθαι,

Ὅππῃθεν οὗτος ἀνὴρ, ποῖνς δ' ἐξ εὐχεταί εἶναι.

Γαίης· ποῦ δὲ νῦν οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα.

Ἡέ τοι ἀγγελίην πατρὸς φέροι ἐρχομένοιο,

Ἡ ἐὼν αὐτοῦ χρεῖος ἐλεδόμενος τόδ' ἰκάνει;

410 Οἷον ἀναίξας ἄφαρ δίχεται, οὐδ' ὑπέμεινε

Γινώμεναι· οὐ μὲν γὰρ τι κακῶς εἰς ὅπα ἔρχεται.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·

Fili enim dictum prudens posuit in animo. (mulieribus,
 Ad superiorem autem partem domus ubi conscendisset cum ancillis
 Flebat deinde Ulysses charum maritum, donec ipsi somnum
 Dulcem palpebris immisit cæcia-oculis Minerva.
 Proci verò tumultuabantur per ædes obscuras,
 Omnes autem optabant juxta in lecto recumbere.
 Illis verò Telemachus prudens incepit sermonem;
 „ Matris meæ proci, superbâ contumeliâ instructi,
 „ Nunc quidem convivantes delectemur, neque clamor
 „ Adsit: (nam hoc honestum est audire cantorem
 „ Talem, qualis hic est, diis affimilis voce.)
 „ Manè verò in concionem confideamus venientes
 „ Omnes; ut vobis sermonem audenter renunciem,
 „ Exire ex ædibus: alias verò sequimini dapes,
 „ Vestra bona edentes, alternantes per domos.
 „ Si verò vobis videtur hoc satius & melius
 „ Esse, viri unius victum impunè perdere,
 „ Absumite; ego vero deos invocabo sempiternos,
 „ Si quando Jupiter dederit facta hæc vindicatum iri,
 „ Inulti forte deinde intra ædes perituri sitis.
 Sic ait; illi verò omnes mordicis labiis compressis
 Telemachum admirabantur, quòd audacter loqueretur.
 Hunc autem rursus Antinous allocutus est, Eupithei filius;
 „ O Telemache, certè admodum te docuerunt dii ipsi
 „ Sublimiloquum esse, & audenter concionari.
 „ Ne te utique in circumflua Ithacâ regem Saturnius
 „ Constituat; quod tibi genere paternum est.
 Hunc autem rursus Telemachus prudens contrà allocutus est,
 „ Antinoë, etiamsi mihi vel irascëris, ob id quod dixerò?
 „ Et hoc vellem, Jove utique dante, accipere.
 „ An putes hoc pessimum inter homines esse?
 „ Non enim ullo pacto malum est, regem esse; statimque ei do-
 „ Dives sit, & honoratior ipse. (mus
 „ Sed certè reges Achivorum sunt etiam alii
 „ Multi in circumflua Ithacâ, juvenes & senes:
 „ Horum aliquis hoc habeat; siquidem mortuus est nobilis U-
 „ At ego domus rex ero nostræ, (lysses:
 „ Et servorum, quos mihi acquisivit nobilis Ulysses.
 Hunc autem rursus Eurymachus Polybi filius contrà allocutus est;
 „ Telemache, certè hæc deorum in genibus posita sunt,
 „ Quinam circumflua Ithacæ dominabitur Achivorum:
 „ Bona verò ipse habeas, & ædibus tuis imperes.
 „ Non enim ille veniat vir, qui te invitum vi
 „ Bonis spoliaturus sit, Ithacâ adhuc habitatâ.
 „ Sed volo te, optime, de hospite interrogare,
 „ Unde ille vir, quali autem gloriatur esse
 „ E terrâ; ubinam ei genus & patrium solum.
 „ An tibi nuncium patris adfert venientis;
 „ An suum ipsius debitum expetens huc venit?
 „ Ut facto-impetu statim abiit, neque sustinuit, (ferebat.
 „ Ut cognosceremus; nequaquam enim vilis hominis vultum præ se
 Hunc autem rursus Telemachus prudens contrà allocutus est;
 „ Eury-

- Εὐρύμαχ', ἦτοι νόσος ἀπώλετο πατὴρ ἐμοί·
 Οὐτ' οὖν ἀγγελίης ἐτι πείθεμαι, εἰποῦν ἔλθοι,
 415 Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι. ἦντινα μήτηρ
 Ἐς μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον ἐξερέηται.
 Ξείνος δ' οὗτος ἐμὸς πατρώϊος ἐκ Τάφου ἐστὶ,
 Μέντης Ἀγχιάλῳ δαΐφρονος εὐχεται εἶναι
 Τίος· ἅτῃρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει.
 420 Ὡς φάτο Τηλέμαχος· Φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεὸν ἔγνω.
 Οἱ δ' εἰς ὄρχησύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδῶν
 Τρεψάμενοι τέροντο· μένον δ', ἐπὶ ἔσπερον ἔλθειν.
 Τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἔσπερος ἦλθε
 Δὴ τότε κακκαίοντες ἔβαν οἰκόνδε Ἰκάρος.
 425 Τηλέμαχος δ', ὅθι οἱ θάλαμος περικκῆλας αὐλῆς
 Τῆλῃς δέδμητο, περιεκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
 Ἐνδ' ἔβη εἰς εὐνὴν, πολλὰ Φρεσὶ μερμηρίζων·
 Τῷ δ' ἄρ' ἄμ' αἰδομένας δαΐδας φέρε κέδν' εἰδυῖα
 Εὐρύκλει', Ὡπὸς λυγὰτῃρ Πεισηνορίδαα·
 430 Τὴν ποτε Δαέρτης πρίατο μετέτεσσιν ἰοῖσιν,
 Πρωθύβην ἔτ' ἰοῦσαν, ἱκοσάβωα δ' ἔδωκεν.
 Ἴσα δέ μιν κενὴ ἁλόχῃ τίεν ἐν μεγάροισιν·
 Εὐνῇ δ' οὐποτ' ἔμικτο, χόλον δ' ἁλείεινε γυναικὸς.
 Ἢ οἱ ἄμ' αἰδομένας δαΐδας φέρε, καὶ ἰ μάλιχα
 435 Ἀμυῶν φίλεσσε, καὶ ἔτρεφε τυττὸν ἰδντα.
 Ὀλίξεν δὲ θύρας θαλάμου πύκα ποιητοῖο·
 Ἐξέτο δ' ἐν λέκτρῳ, μαλακὸν δ' ἔκδυε χιτῶνα·
 Καὶ τὸν μὲν γραίης πυκνιμῆδός ἔμβαλε χερσίν·
 Ἢ μὲν τὸν πτύξασα καὶ ἁσκήσασα χιτῶνα,
 440 Πασσάλῃ ἄγκρεμίσασα παρὰ τρητοῖσι λείχεσσι,
 Βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο· θύρην δ' ἐπέρυσσε κορώνη
 Ἀργυρῇ· ἐπὶ δὲ κλῆϊδ' ἱτάνυσσεν ἱμάντι.
 Ἐνδ' ὄγε παννύχιος, κακκαλυμμένος οἶδς ἄνθρωπος,
 444 Βούλευε Φρεσὶν ἥσιν ὁδὸν, τὴν πείραδ' Ἀθήνη.

Ο Δ Τ Σ Σ Β Γ Α Σ Ο Μ Η Ρ Ο Τ Τ Η Σ Β.
 Ρ Α Ψ Ω, Δ Γ Α Σ

ὑπόθεσις.

ΣΤναγαγὼν ἐκκλησίαν Τηλέμαχος, παραγγέλλει τοῖς
 μνηστῆρσιν ἐξίεναι τῆς οἰκίας τοῦ Ὀδυσσεύς· λαβὼν δὲ
 παρὰ μὲν Εὐρυκλείας τὰ πρὸς τὴν ἀποδημίαν ἐπιτήδεια, πα-
 ρὰ δὲ τῆς Ἀθηνᾶς ἑταίρους τε καὶ ναῦν, εἰς πλοῦν ἀνάγεται,
 ἥλπει δύναντος.

Βῆτ' ἀγορὴν ἔχει, ἥϊα γρῆδες, πλοῦν μετ' Ἀθήνας.

- ἩΜος δ' ἡριγένεια φάνη βοδοδάκτυλος ἥως,
 Ὄρνυτ' ἄρ' ἐκ εὐνῆφιν Ὀδυσσεύς φίλος υἱός,
 Εἴματα ἱστάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ἄμω.
 Ποσὶ δ' ὕπδ' ἀπαρτίζειν ἰδήσατο καλὰ πίδαλα·
 5 Βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῶν ἐκάλειχτος ἄνθρωπος.
 Αἶψα δὲ κηρύσσει λιγυφλόγγοισι κέλευσε
 Κηρύσσειν ἀγορήδε παρηκαμένοντας Ἀχαιοὺς.

„ Eury mache, certè reditus perit patris mei:
 „ Neque itaque nuncio amplius credo, sicunde venerit;
 „ Neque vaticinium curo, si quem mater
 „ In domum vocatum vatem sciscitetur.
 „ Hospes verò hic meus paternus è Tapho est;
 „ Mentis Anchiali bellicosi gloriatur esse
 „ Filius; cæterùm Taphiis navigandi-studiosis imperat.
 Sic dixit Telemachus; mente verò immortalem deam agnovit.
 Hi autem ad saltationem & suavem cantum
 Conversi oblectabantur, expectabantque vesperum adventum.
 His autem se-oblectantibus, niger vesper supervenit:
 Et tunc dormituri iverunt domum quisque.
 Telemachus autem, ubi ipsi thalamus perpulchræ aulæ
 Sublimis ædificatus erat, conspicuo in loco,
 Illuc ivit ad lectum, multa mente reputans;
 Simulque cum eo ardentes faces ferebat pudica sciens
 Euryclæa, Opis filia Pisenoridæ:
 Quam olim Lærtès emerat facultatibus suis
 Primum jam pubescentem, præciùmque viginti boiùm dederat.
 Æquè autem ipsam ac pudicam uxorem honorabat in ædibus;
 Lecto verò nunquam cum ea mixtus est; iram nampe vitabat uxoris.
 Hæc cum eo simul ardentes faces ferebat, & ipsum maxime
 Ancillarum amabat, & enutrierat, parvulus cùm-esset.
 Aperuit autem januas thalami scitèfacti,
 Sedebat verò in lecto, mollemque exuebat tunicam:
 Et eam quidem aniculæ sedulæ dedit in manus.
 Illa quidem plicatâ & aptatâ tunicâ,
 Ad paxillum suspensâ juxta tornatos lectos,
 Perrexit ire ex thalamo; januam autem attraxit annulo
 Argenteo: pessulumque obtendit loro.
 Hic ille per-totam-noctem, tectus ovis floridâ lanâ,
 Considerabat mente suâ iter, quod ei designaverat Minerva.

O D Y S S E A E H O M E R I L I B R I S E C U N D I

Argumentum.

Congregato concilio Telemachus denunciât procis, ut exeant
 è domo Ulyssis. Acceptis autem ab Euryclæa quæ ad peregrinationem necessaria erant, a Pallade focis & navi ad navigationem, solvit post solis occasum.

B. Concionem habet, viatica anus, navigationem cum Pallade.

Quandò verò matrem-genita apparuit rosea-digito aurora,
 Surrexit utique ex lectulo Ulyssis dilectus filius,
 Vestes indutus; gladium verò acutum suspensit ab humero.
 Pedibus autem sub nitidis ligavit pulchra calcamenta;
 Perrexitque ire è cubiculo deo similis coram.
 Continuo autem præconibus argutis imperavit
 Convocare ad concionem comantes Achivos.

- Οἱ μὲν ἐκέρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὤκα.
 Αὐτὰρ ἔπει ῥ' ἠγέρθεν, ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 20 ἢ ῥ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν, παλάμη δ' ἔχα χάλκεον ἔγχος.
 Οὐκ οἶος ἔμμε τῶγε δύο κύνες ἀργοὶ ἔκοντο.
 Θεσπεσίην δ' ἔρα τῶγε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη.
 Τὸν δ' ἔρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θεῶντο.
 Ἔετο δ' ἐν πατρὸς θώκῃ, εἴξαν δὲ γέροντες.
 25 Τοῖσι δ' ἔπειθ' ἥρως Αἰγύπτιος ἦρχ' ἀγορεύειν,
 Ὃς δὲ γῆραι κυφὸς ἔην, καὶ μυρία ἦδη.
 Καὶ γὰρ τοῦ φίλος υἱὸς ἄμ' ἀντιθέω Ὀδυσῆϊ
 Ἴλιον εἰς ὑπῳλον ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν,
 Ἀντιφὸς αἰχμητής· τὸν δ' ἄγριος ἔκτανε Κύκλωψ
 30 Ἐν σπηΐ γλαφυρῷ· πύματον δ' ὠπλίσσατο δόρυπον.
 Τρεῖς δέ οἱ ἄλλοι ἔσαν· καὶ ὁ μὲν μνηστῆρσιν ὁμίλει
 Εὐρύνομος, δύο δ' αἰὲν ἔχον πατρώϊα ἔργα.
 Ἀλλ' οὐδ' ὥς τοῦ λήθεται δδυρβόμενος καὶ ἀχεύων.
 Τοῖς ὄγε δακρυχέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν.
 35 Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὃ, ττι κεν εἴπω.
 Οὐδέ ποθ' ἡμετέρῃ ἀγορῇ γένητ', οὐδέ θόωκος,
 Ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς δῖος ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶ.
 Νῦν δὲ τίς ᾤδ' ἠγείρε; τίνα χρεῖω τόσον ἴκει,
 Ἥε νέων ἀνδρῶν, ἢ οἱ προγενέστεροί εἰσιν;
 30 Ἥε τιν' ἀγγελίην κρατοῦ ἔκλυεν ἐρχομένοιο,
 Ἦν χ' ἡμῖν σάφα εἴποι, ὅτε πρότερός γε πύθοιστο;
 Ἥε τι δῆμιον ἄλλο πιφαύσκεται, ἢδ' ἀγορεύει;
 Ἐσθλὸς μοι δοκεῖ εἶναι, ἐνήμενος· εἴθε οἱ αὐτῷ
 Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν, ὃ, τι φρεσὶν ἦσι μενοινᾷ.
 35 Ὡς φάτο· χαίρει δὲ φήμῃ Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
 Οὐδ' ἔρ' ἔτι θῆν ἦσο, μενοινήσαν δ' ἀγορεύειν.
 Στῆ δὲ μέσῃ ἀγορῇ· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χεῖρ.
 Κύρουε Πεισῆνωρ, πεπνυμένα μύθεα εἰδώς.
 Πρῶτον ἔπειτα γέροντα καθαπτόμενος προτέειπεν·
 40 Ὡ γέρον, οὐχ ἱκάς οὔτος ἀνὴρ, (τάχα δ' εἴσεαι αὐτός,) ὃς λαὸν ἠγείρε· μάλιστα δέ μ' ἄλγος ἱκάνει.
 Οὔτε τιν' ἀγγελίην κρατοῦ ἔκλυεν ἐρχομένοιο,
 Ἦν χ' ἡμῖν σάφα εἴπω, ὅτε πρότερός γε πυθόμην,
 Οὔτε τι δῆμιον ἄλλο πιφαύσκομαι, οὐδ' ἀγορεύω.
 45 Ἀλλ' ἐμὸν αὐτοῦ χρεῖος, ὃ μοι κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ.
 Δισιὰ τ' μὲν, πατέρ' ἐσθλὴν ἀπώλεσα, ὅς ποτ' ἐν ὑμῖν
 Τόσδεσσιν βασίλευε, πατήρ δ' ὥς ἦπιος ἦεν.
 Νῦν δ' αὖ καὶ πολὺ μείζων, ὃ δὴ τάχα οἶκον ἅπαντα
 Πάγχῃ διαβράσει, βίοντον δ' ἀπὸ πάντων ὀλέσει.
 50 Μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπέχραον οὐκ ἐβελοῦσθ,
 Τῶν ἀνδρῶν φίλοι υἱές, οἱ ἐνθάδε γ' εἰσὶν ἑρμῆαι·
 Οἱ πατρὸς μὲν ἐς οἶκον ἀπερρίψασι νέεσθαι
 Ἰκαρίου, ὥς κ' αὐτὸς ἐσθνώσαιο θυγάτρα,
 Δοίῃ δ' ὃ κ' ἐθέλοι, καὶ οἱ καχαρισμένους ἔλθοι.
 55 Οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἡμῶντα πάντα,
 Βοῦς ἱερῶντες, καὶ οἷς, καὶ πόνας αἰγας,
 Εἰλαπινιάζουσι, πίνουσι τε αἰδοῦντα οἶνον
 Μαφιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνετται· οὐ γὰρ ἔπ' ἀνὴρ.
 Οἶος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἄρην ἀπὸ οἴκου ἀμύνει.

Hi quidem convocabant: illi autem congregabantur valde celeriter.
 At postquam congregati sunt, & in unum convenerunt;
 Perrexerunt ire *Telemachus* ad concionem, manu autē tenebat ferream
 Non solus; simul eum duo canes veloces sequebantur. (hastam,
 Divinam autem huic gratiam circumfudit *Minerva*.
 Ipsum verò omnes populi advenientem admirabantur.
 Sedebat autem in patris sellā; cesserunt verò ei senes.
 His autem deinde heres *Ægyptius* coepit concionari,
 Qui jam senio incurvus erat & plurima nōrat.
 Etenim hujus dilectus filius cum nobili *Ulyssē*
 Ad illum generosis-equis-fœcundum, ierat cavis in navibus,
 Antiphus bellator: illum verò sœvus interfecit *Cyclops*
 In speluncā cavā; ultimam autem sibi-paravit coenam.
 Tres verò ei alii erant: & unus quidem inter procos versabatur
Eurynomus; duo autem perpetuò habebant paterna opera.
 Sed neque sic illius oblitus erat lugens & dolens.
 His ille lachrymans concionatus est, & dixit;
 „ Audite sanè nunc me, *Ithacenses*, quodcumque dixerō;
 „ Neque unquam nostrum concilium factum est, neque confessus,
 „ Ex quo *Ulysses* nobilis abiit cavis in navibus:
 „ Nunc autem quis hac congregavit? quem necessitas tantum
 „ Sive ex junioribus viris, sive qui seniores sunt? (urget,
 „ An aliquem nuncium exercitūs audivit venientis,
 „ Quem nobis palām enarret, quum prior audiverit?
 „ An quippiam publicum aliud declarat, & profert?
 „ Probus mihi videtur esse, benevolens: utinam illi ipsi
 „ *Jupiter* bonum perficiat, quodcumque mente suā cogitat!
 Sic ait: gaudebat autem omine *Ulyssis* charus filius,
 Neque proinde diutius sedit, impetum autem cepit concionari;
 Stetitque in mediā concione; sceptrum autem ei imposuit in manum
Præco *Pisenor*, prudentia consilia edoctus.
 Primum deinde ad senem dirigens-orationem locutus est;
 „ O senex, non procul ille vir, (statim autem cognosces ipse,)
 „ Qui populum congregavi; potissimum autem me dolor urget.
 „ Neque ullum nūcium exercitūs audivi venientis,
 „ Quem vobis palām enarrem, quum prior audiverim:
 „ Neque quicquam publici aliud enarro, neque profero;
 „ Sed meum ipsius negotium, quod mihi malum in domum incidit,
 „ Duplex: alterum, quod patrem eximium perdidī, qui quondam
 „ Ipsos imperabat; patrēque velut, mitis erat. (inter vos
 „ Nunc autem longē majus, quod mox citō domum univērsam
 „ Prorsus evertet, facultates autem penitus disperdet.
 „ Matri meæ proci ingruerunt nolenti,
 „ Eorum virorum chari filii, qui hīc utique sunt optimi:
 „ Qui patris quidem in domum horrent ire
 „ *Icarīi*, ut ipse dotet filiam;
 „ Detque cui voluerit, & qui ipsi gratus venerit.
 „ Illi verò in nostram-domum divertentes diebus omnibus;
 „ Boves mactantes, & oves, & pingues capras,
 „ Splendidē-convivantur, bibūntque nigrum vinum
 „ Temerē; plurima verò absumentur: non enim adest vir,
 „ Qualis *Ulysses* erat, qui malum à domo arceat:

- 60 Ἡμεῖς δ' οὐ νύ τι τοιοῖο ἀμυνέμεν· ἢ καὶ ἔπειτα
 Λευγαλέοι τ' ἰσόμεσθα, καὶ οὐ διδασκόμετες ἀλκὴν·
 Ἡ τ' ἂν ἐμυναίμην, εἰ μοι δυνάμις γε παρῆν.
 Οὐ γὰρ ἔτ' ἄνισχ' ἐργα τετεύχεται, οὐδ' ἔτι κελύξ
 Οἴκος ἐμδὸς δίδωλε· νεμεσσήθητε καὶ αὐτοί,
- 65 Ἄλλους τ' αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπους,
 Οἱ περιγιατεύουσι· θεῶν δ' ὑποδείσατε μῆνιν,
 Μῆτι μετασφρέψουσιν ἀγασσάμενοι κακὰ ἔργα.
 Λίσσομαι ἡμῶν Ζηνὸς Ὀλυμπίου, ἡδὲ Θέμιδος,
 Ἦτ' ἀνδρῶν ἀγορᾶς ἡμῶν λύει, ἡδὲ καθίζει,
- 70 Σχέσθ'· φίλοι, καὶ μ' οἶον ἔασατε πένθει λυγρᾷ
 Τείρεσθ', εἰ μή πού τι πατὴρ ἐμδὸς ἱσθλὸς Ὀδυσσεὺς
 Δυσμενέων κακ' ἔρεξεν ἑκκνήμιδας Ἀχαιοῦς·
 Τῶν μ' ἀποτινύμενοι κακὰ βέζετε δυσμενέοντες,
 Τούτους δ' ἐτρύνοντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη,
- 75 Τμέας ἰσθόμεναι κειμήλιά τε, πρόβασιν τε·
 Εἰ χ' ὑμεῖς γε Φάγοιτε, τάχ' ἂν ποτε καὶ τίσις εἴη.
 Τόφρα γὰρ ἂν κατὰ ἕξυ ποτιπυρσοῖμεθα μύθῳ,
 Κρήματ' ἀπαιτίζοντες, ὥς κ' ἀπὸ πάντα δοιήν·
 Νῦν δέ μοι ἀπρήκτους ὀδύνας ἐμβάλλετε θυμῷ.
- 80 Ὡς Φάτο χυόμενος, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ,
 Δάκρυ' ἀναπρήσας· οἶκτος δ' ἔλε λαὸν ἅπαντα.
 Ἐνδ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔταν, οὔτε τις ἔτλη
 Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν·
 Ἀντίνοος δέ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέειπεν·
- 85 Τηλέμαχ' ὕφαγβη, μένος ἔσχετε, ποῖον ἔειπες,
 Ἡμέας αἰσχύνων; ἰθέλεις δέ κε μῶμον ἀνάψαι.
 Σοὶ δ' οὔτι μνηστῆρες Ἀχαιῶν αἵτιοί εἰσιν,
 Ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἣ τοῖς πέρι κέρδεα οἶδεν·
 Ἥδη γὰρ τρίτον ἔξιν ἔτος, τάχα δ' εἰσι τέταρτον,
- 90 Ἐξ οὐ ἀτέμβει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν·
 Πᾶντας μὲν ῥ' ἔλπει, καὶ ὑπὸ στήθεσσι ἀνδρῶν ἐκείῳ,
 Ἀγγελίας προΐεσσα· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
 Ἡ δὲ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξε·
 Στησαμένη μέγαν ἰζὺν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε,
- 95 Λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἔφαρ δ' ἡμῖν μετέειπεν·
 Κούροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἵκελ θάνε δῖος Ὀδυσσεὺς,
 Μίμνεντ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσέκε Φᾶρος
 Ἐκτελέσω, (μὴ μοι μεταμύλια νύματ' ὀληται,)·
 Λαέρτη ἥρωϊ τεφθήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
- 100 Μείρ' ἐλθὼν κατέλθοι τάνηλεγός θανάτοιο.
 Μῆτις μοι κατὰ θυμὸν Ἀχαιῶδων νεμετήσῃ,
 Αἶκεν ἄτερ σπείρου καῖται, πολλὰ πτεατίσσας.
 Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπακρίβετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 Ἐνθα καὶ ἡματιή μὲν ὕφαινεσκεν μέγαν ἰζὺν,
- 105 Νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαίδαας παραβέιτο.
 Ὡς τριέτες μὲν ἔληθε δόλῳ, καὶ ἔπειθεν Ἀχαιοὺς·
 Ἀλλ' ὅτε τέταρτον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὦραι,
 Καὶ τότε δὴ τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ τάφα ἦδη,
 Καὶ τήν γ' ἀλλύουσιν ἐφεύρομεν ἀγλαὴν ἰζόν.
- 110 Ὡς τὸ μὲν ἔξετέλεισσε, καὶ οὐκ ἰδέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης.
 Σοὶ δ' ὥς μνηστῆρες ὑπεκρίνοντο, ἴν' εἰδῆς

- „ Nos verò neutiquam tales qui arceant: quinetiam
 „ Imbecillique reperiremur, & neque periti roboris:
 „ Ominò sanè malum-arcere, si mihi vis adesset.
 „ Non enim jam tolerabilia facinora patrantur, neque jam honestè
 „ Domus mea perit: indignemini & ipsi,
 „ Aliosque revereamini vicinos homines,
 „ Qui circum habitant: deorum verò timete iram,
 „ Ne quid rependant irati propter mala facinora.
 „ Oro & per Jovem Olympium, & Themidem,
 „ Quæ hominum concilia & solvit, & cogit;
 „ Abstinate, amici, & me solum finite dolore molesto
 „ Affligi: nisi quid unquam pater meus probus Ulysses
 „ Infensus malis affecit fortes Achivòs;
 „ Quæ mihi rependentes, malis afficite infensi,
 „ Istos incitantes: mihi verò satius esset,
 „ Vos absumere suppellectiliæque, & proventum:
 „ Utique si vos comedissetis, fortassis olim etiam retributio foret.
 „ Tandiu enim per urbem insectaremur verbis,
 „ Bona repetentes, donec omnia repensâ essent:
 „ Nunc verò mihi insanabiles dolores injicitis animo.
 Sic ait iratus, sceptrumque projecit in terram,
 Lachrymas profundens: commiseratio autè cepit populum omnem.
 Tunc alii quidem omnes taciti erant, neque quisquam ausus est
 Telemacho verbis respondere asperis:
 Antinoiis verò ipsum solus respondens allocutus est;
 „ Telemache altiloque, animi impotens, quid locutus es,
 „ Nos dedecorans? vis utique nobis maculam inurere.
 „ Tibi verò neutiquam proci Achivorum in causâ sunt,
 „ Sed chara mater; quæ sanè perquam versutias callet:
 „ Jam enim tertius est annus, statim autem aderit quartus,
 „ Ex quo eludit animum in pectoribus Achivorum:
 „ Omnes quidem sperate-facit, & promittit viris singulis,
 „ Nuncios præmittens; mens autem illi alia cogitat.
 „ Illa verò dolum hunc alium in mente excogitavit:
 „ Exorsa magnam telam in sedibus tæxerat,
 „ Subtilem & immensam; continuoque nos allocuta est;
 „ Juvenes, mei proci, quandoquidem mortuus est nobilis Ulysses,
 „ Manete urgentes meas nuptias, donec vestem
 „ Perfecero, (ne mihi varia fila pèteant,)
 „ Laërti heroi sepulchralem; in tempus quo ipsam
 „ Fatum triste prehenderit longum-somnum-adferentis mortis.
 „ Nè aliqua me in populo mulierum Achivarum culpet,
 „ Si absque tegumento jaceat qui multa possedit.
 „ Sic ait: nobis verò statim persuasus est animus generosus.
 „ Atque ibi interdum quidem tæxerat magnam telam,
 „ Noctu verò dissolvebat, postquam faces adhibuisset.
 „ Sic triennio quidem latebat dolo, & persuadebat Achivis:
 „ Sed quam quartus venit annus, & advenerunt horæ,
 „ Tum verò dēnam aliqua dedit mulierum, quæ benè nōtat;
 „ Ex ipsam dissolvētem invenimus pulchram telam.
 „ Sic eam quidem perfecit, etiam holens, pte necessitate.
 „ Tibi vero sic proci respondent, ut scias

- Αὐτὸς γὰρ θυμῷ, εἰδῶσι δὲ πάντες Ἀχαιοί·
Μητέρα σὴν ἀπόκερμιν, ἔνωχθι δὲ μιν γαμέεσθαι
Τῷ, ὅτιώ τε πατὴρ κέλεται, καὶ ἀνδάνει αὐτῇ.
- 125 Εἰ δ' ἔτ' ἀνιῆσει γὰρ πολὺν χρόνον υἷας Ἀχαιῶν,
Τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμῶν, αἱ οἱ πέρι δῶκεν Ἀθήνη,
Ἔργα τ' ἐπίσασθαι περικαλλέα, καὶ φρένας ἰσθλᾶς,
Κέρδεά τ', οἳ οὐπω τιν' ἀκούομεν οὐδὲ παλαιῶν,
Τάων, αἳ πάρος ἦσαν εὐπλοκαμίδες Ἀχαιαί,
- 120 Τυρῶ τ', Ἀλκμήνῃ τε, εὐπλόκαμός τε Μυκίῃ·
Τάων οὗτις ὁμοῖα νοήματα Πηνελοπείῃ
Ἦιδῃ· ἀτὰρ μὲν τοῦτό γ' ἐναΐσιμον οὐκ ἐνόησεν.
Τόφρα γὰρ οὖν βίον τὸν τετὸν καὶ κτήματ' ἔδονται,
Ὅφρα κε κείνῃ τοῦτον ἔχη νόον, ὅντινά οἱ νῦν
- 125 Ἐν γῆθεσι τιθεῖσι θεοί· μέγα μὲν κλέος αὐτῇ
Ποιεῖτ', αὐτὰρ σοί γε ποδὴν πολέος βίβτοιο.
Ἡμεῖς δ' οὐτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν, οὔτε πη ἄλλῃ,
Πρὶν γ' αὐτὴν γήμασθαι Ἀχαιῶν, ἥ κ' ἰδέλῃσιν.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
- 130 Ἀντίνο', οὐτως ἐστὶ δόμων ἄκουσαν ἀπῶσαι,
Ἡ μ' ἔτεχ', ἡ μ' ἔθρεψε· πατὴρ δ' ἐμδὲ ἄλλοθι γαίης·
Ζῶει θυ', ἡ τέθνηκε· κακὸν δέ με, πόλλ' ἀποτίνειν
Ἰκαρίῳ, αἶκ' αὐτὸς ἐκὼν ἀπὸ μητέρα πέμψω.
Ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἄλλα δὲ δαίμων
- 135 Δώσει· ἔπει μῆτηρ συγερὰς ἀρήσεται Ἐριννύς,
Οἴκου ἀπερχομένη· νέμεσις δέ μοι ἐξ ἀνθρώπων
Ἔσσεται· ὥς οὐ τοῦτον ἐγὼ ποτε μῦθον ἐνίψω.
Τμέτερος δ' εἰ μὲν θυμὸς νεμεσίζεται αὐτῶν,
Ἐξίτέ μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαίτας,
- 140 Ἵμα καὶ κτήματ' ἰδόντες, ἀμειβόμενοι κατὰ δίκους.
Εἰ δ' ὅμιν δοκέει τόδε λωϊτερον καὶ ἥμεινον
Ἑμμεναι, ἀνδρὸς ἐνδὲς βίοντος νήποιον δλέσσαι,
Κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεοῦς ἐπιβώσομαι αἶδν ἰόντας,
Αἶκα ποτὲ Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι·
- 145 Νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὅλοισθε.
Ὡς Φάτο Τηλέμαχος· τῷ δ' αἰετὼ εὐρύσπα Ζεὺς·
Τῷθεν ἐκ κορυφῆς ὄρεος προέηκε πέτεσθαι.
Τῷ δ' ἔως μὲν ῥ' ἐπέτοντο μετὰ πνοίῃς ἀνέμοιο,
Πλησίῳ ἀλλήλοισι τιτανομένῳ πτερύγεσσιν·
- 150 Ἀλλ' ὅτε δὴ μέσσην ἀγορὴν πολύφημον ἰκέσθην,
Ἐνθ' ἐπιδινηθέντε τιναξάσθην πατρὸς πολλὰ,
Ἔς δ' ἰδέτην πάντων κεφαλὰς, ὅσσοντο δ' ὄλεθρον·
Δρυφαμένῳ δ' ὀνύχεσσι παρειᾶς, ἀμφὶ τε δαιρὰς,
Δεξιῷ ἡἴξαν διὰ τ' οἰκία καὶ πόλιν αὐτῶν.
- 155 Θάμβησαν δ' ὄρνιθας, ἔπει ἰδὼν ὀφθαλμοῖσιν,
Ὀρμηγαν δ' ἀνὰ θυμῶν, ἄπερ τελέεσθαι ἔμελλον.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρον ἥρων Ἀλιθέρης,
Μασορίδης, ὃ γὰρ οἶος ἐμνηλικὴν ἐκέκατο,
Ὅρνιθας γυνῶναι, καὶ ἐναΐσιμα μυθήσασθαι·
- 160 Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
Κέκλυτε θῆ ἄν μιν μεν, Ἰθακήσιοι, ὃ, ττι κεν εἴπω·
Μνηστῆρσιν δὲ μάλιστα πιφασκόμενος τάδε εἶρω,
Τοῖσιν γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδεται· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς

„ Ipse tuo animo, sciântque omnes Achivi:
 „ Matrem tuam dimitte; jube autem ipsam nubere
 „ Illi, cuicumque pater jusserit, & placuerit ipsi.
 „ Si verò adhuc vexabit multo tempore filios Achivorum,
 „ Ea agitans in animo, quæ ei abundè dedit Minerva,
 „ Operâque scire insignia, & mentem bonam,
 „ Et versutias, quales nondum ullam audivimus neque veterum,
 „ Earum, quæ olim fuerunt comas-pulchræ Achivæ,
 „ Tyróque, Alcmenæque, & comas-pulchra Mycene:
 „ Harum nulla similia commenta Penelopæ
 „ Nôrat: at quidem hoc probum nequaquam cogitavit.
 „ Tandem enim igitur victum tuum & bona edent,
 „ Quamdiù illa hunc habebit animum, quem illi nunc
 „ In pectoribus posuerunt Dii: magnam quidem gloriam sibi
 „ Comparat, at tibi desiderium multi victus.
 „ Nos verò neque ad negotia nostra antè ibimus, neque aliquid aliud,
 „ Priusquam ipsa nupserit Achivorum, cuicumque voluerit.
 Hunc autem rursus Telemachus prudens contrà allocutus est;
 „ Antinoë, nullo modo fas è domo invitam expellere, (terræ,
 „ Quæ me peperit, quæ me enutrivit; pater autem meus alibi
 „ Vivitne ille, sive mortuus est: durum verò *esset*, me multa
 „ Icario, si ipse volens matrem dimisero. (reddere
 „ Ex patre enim mala patiar, aliâque Deus
 „ Dabit; quippè mater odiosas imprecata fuerit Furias,
 „ A domo discedens; reprehensio verò mihi ex hominibus
 „ Erit: itaque hunc ego sermonem nunquam dicam.
 „ Vester verò siquidem animus indignatur ipsis,
 „ Exite mihi domo; alias verò curate dapes,
 „ Vestra bona comedentes, alternantes per domos.
 „ Si verò vobis videtur hoc satius & melius
 „ Esse, viri unius victum impunè perdere,
 „ Absumite; ego verò deos invocabo sempiternos,
 „ Si unquam Jupiter dederit facta hæc vindicatum iri;
 „ Inulti fortè deindè intra domum perituri sitis.
 Sic ait Telemachus: huic verò duas-aquilas latè-sonans Jupiter
 Ex-alto à vertice montis præmisit volare.
 Hæ autem aliquandiù quidem volabant cum flatu venti,
 Propinquæ invicem, extendentes alas:
 Sed cùm jam ad mediam concionem celebrem pervenissent,
 Ibi in-gyrum-flexæ concusserunt alas densas,
 Aspexerunt autem omnium capita, portendebantque mortem:
 Ubi verò laniarant unguibus maxillas, circumque colla,
 Ad dextram volârunt, & per ædes & per urbem ipsorum.
 Admirati verò sunt aves, postquam viderunt oculis,
 Agitâruntque in animo, quæ perficienda erant.
 Inter hos verò & locutus est senex heros Halitherses
 Mastorides; hic enim solus cœvos vincebat,
 In avibus dijudicandis & fatalia edicendo;
 Qui ipsis sapiens concionatus est & dixit;
 „ Audite nunc me, Ithacenses, quodcunque dixero:
 „ Prociis autem potissimum significans hæc dico;
 „ Illis enim ingens periculum imminet: non enim Ulysses

- Δὴν ἀπάνευθε φίλων ὧν ἕσσεται, ἀλλὰ που ἤδη
 165 Ἐγγυς ἰὼν, τοῖσδεσσι Φόνον καὶ κῆρα φυτεύει
 Πάντεσσιν· πολέσιν δὲ καὶ ἄλλοισιν κακὸν ἔσαι,
 Οἱ νεμόμεσθ' ἰθάκην εὐδείελον· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 Φραζόμεσθ', ὥς κεν καταπαύσομεν· ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
 170 Παυέσθων· καὶ γὰρ σφιν ἄφαρ τόδε λῶϊν ἔστιν.
 Οὐ γὰρ ἀπείρητος μαντεύσομαι, ἀλλ' εὖ εἰδώς·
 Καὶ γὰρ ἐκείνῳ Φημὶ τελευτηθῆναι ἅπαντα·
 Ὡς οἱ ἐμυθεύον, ἕτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
 Ἀργεῖοι, μετὰ δὲ σφιν ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Φῆνεν κακὰ πολλὰ παθόντ', ὄλίσσαντ' ἀπὸ πάντας ἑταίρους,
 175 Ἄγνωστον πάντεσσιν, εἰκοσῶ ἑνίαυτῷ
 Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· τάδε δὲ νῦν πάντα τελεῖται.
 Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου πάϊς, ἄντιον ἡῦδα·
 Ὡ γέρον, εἰ δ' ἔγωγε νῦν μαντεύω σοῖσι τέκεσσιν,
 Οἴκαδ' ἰὼν, μήπου τι κακὸν πάσχωσιν ὑπίσσω.
 180 Ταῦτα δ' ἐγὼ σέο πολλὰν ἀμείνων μαντεύεσθαι.
 Ὀρνίθες δὲ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγὰς ἡλίου
 Φοιτῶσ', οὐδέ τε πάντες ἑναίσιοι· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Ὡλετο τῇλ'· ὥς καὶ σὺ καταφρίσθαι σὺν ἐκείνῳ
 Ὡφελές· οὐκ ἂν τόσσα θεοπροπέων ἀγόρευες,
 185 Οὐδέ κε Τηλέμαχον κεχολωμένον ὦδ' ἀνείης,
 Σῶ οἴκῳ δῶρον ποτιδέγμενος, αἴκε πόρῃσιν.
 Ἀλλ' ἐκ τοι ἔρῳ, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσαι,
 Αἴκε νεώτερον ἄνδρα, παλαιὰ τε πολλὰ τε εἰδώς·
 Παρφάμενος ἐπέεσσιν ἐποτρύνῃς χαλεπαίνειν,
 190 Αὐτῷ μὲν οἱ πρῶτον ἀνιρέερον ἔσαι,
 Πρῆξαι δ' ἔμπης οὔτι δυνήσεαι εἵνεκα τῶνδε·
 Σοὶ δὲ, γέρον, θῶην ἐπιθήσομεν, ἦν κ' ἐνὶ θυμῷ
 Τίνων ἀσχάλλῃς· χαλεπὸν δὲ τοι ἕσσεται ἔλγος.
 Τηλεμάχῳ δ' ἐν πᾶσιν ἐγὼν ὑποθήσομαι αὐτός,
 195 Μητέρα ἦν ἐς πατὴρ ἀνωγέτω ἀπονέεσθαι·
 Οἱ δὲ γάμον τεύξουσιν, καὶ ἄρτυνέουσιν ἔειδνα
 Πολλὰ μάλ', ὅσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεσθαι.
 Οὐ γὰρ πρὶν παύσασθαι δῖομαι υἱᾶς Ἀχαιῶν
 Μνηστὺς ἀργαλὲς· ἐπεὶ οὕτινα δεῖδμεν ἔμπης,
 200 Οὐτ' οὐν Τηλέμαχον, μάλα περ πολύμυθον ἔοντα·
 Οὔτε θεοπροπίης ἐμπαζόμεθ', ἦν σὺ, γεραιή,
 Μύθεαι ἀκράαντον, ἀπεχθάνεαι δ' ἔτι μᾶλλον.
 Χρήματα δ' αὖτε κακῶς βεβρώσεται, οὐδέ ποτ' ἴσα
 ἕσσεται, ἔφρα κεν ἦγε διατρίβῃσιν Ἀχαιοὺς
 205 Ὅν γάμον· ἡμεῖς δ' αὖ, ποτιδέγμενοι ἡματα πάντα,
 Εἵνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαίνομεν, οὐδέ μετ' ἄλλας
 Ἐρχόμεθ', ἥς ἐπιεικὲς ὀπιούμεεν ἐστὶν ἐκάσῳ.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἡῦδα·
 Εὐρύμαχ', ἡδὲ καὶ ἄλλοι, ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοί,
 210 Ταῦτα μὲν οὐχ ὑμέας ἔτι λίσσομαι, οὐδ' ἀγορεύω·
 Ἦδη γὰρ τὰ γ' ἴσασι θεοὶ καὶ πάντες Ἀχαιοί.
 Ἀλλ' ἔγωγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἰκος' ἑταίρους,
 Οἱ κέ μοι ἐνθα καὶ ἐνθα διακρήσσωσι κέλευθον.
 Εἰμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθδέντα,
 215 Νόστον πευσόμενος πατρός θῆν οἰχομένον·

„ Diu seorsum à suis amicis aberit; sed alicubi jam,
 „ Propè cum sit, his cædem & fatum molitur
 „ Omnibus; pluribus etiam aliis malè erit,
 „ Qui habitamus Ithacam claram: sed longè antea
 „ Consideremus, quomodo *ipsos* compescamus; quin etiam ipsi
 „ Quiescant: etenim ipsis statim hoc utilius est.
 „ Non enim inexpertus vaticinor, sed benè doctus:
 „ Etenim illi dico perfectà esse omnia;
 „ Quemadmodum ei prædixeram, quando ad Ilium conscende-
 „ Argivi, cumque ipsis conscendit versutus Ulysses: (bant
 „ Dixi, *cum* mala multa passum, amissisque omnibus sociis,
 „ Incognitum omnibus, vicesimo anno
 „ Domum venturum: hæc utique nunc omnia perficiuntur.
 „ Hunc autem rursus Eurymachus, Polybi filius, contrà allocutus
 „ O senex, eja age nunc vaticinare tuis liberis (est;
 „ Domum profectus; nè fortè quid mali patiantur in posterum.
 „ In his autem ego te longè melior sum ad vaticinandum.
 „ Aves sanè multæ sub radiis solis
 „ Volitant, neque omnes fatales; cæterum Ulysses
 „ Perit procul: utinam etiam tu periisse cum illo
 „ Deuisses: non tot vaticinans concionareris;
 „ Neque Telemachum iratum sic incitares,
 „ Tux domui donum expectans, si quod præbeat.
 „ Sed tibi edico; quod & perfectum erit,
 „ Si juvenem virum, veteraque multaque doctus,
 „ Deceptum verbis incitaveris ad irascendum;
 „ Ei quidem ipsi primum perniciosus erit,
 „ Efficere autem omnino nihil poteris illorum gratiâ:
 „ Tibi verò, ô senex, multam infligemus, quam in animo
 „ Luens ægrè-feras; gravisque tibi erit dolor.
 „ Telemacho autem inprimis ego suadebo ipse,
 „ Matrem suam ad patris-domum jubeat redire:
 „ Illi verò nuptias facient, & parabunt dotem
 „ Amplam valdè, quantam convenit charam filiam comitari.
 „ Non enim antea quieturos puto filios Achivorum
 „ A conjugii-ambitu difficili; quoniam neminem timeamus omnino;
 „ Neque sanè Telemachum, tametsi multiloquus sit;
 „ Neque vaticinium curamus, quod tu, senex,
 „ Loqueris irritum; odio autem eris adhuc magis.
 „ Bona vero rursus malè absumentur, neque unquam paria
 „ Erunt, dum hæc differat Achivos
 „ Suis nuptiis; nos verò rursus, expectantes diebus omnibus,
 „ Propter virtutem contendimus, neque ad alias
 „ Imus, quas convenit ducere unicuique.
 „ Hunc autem rursus Telemachus prudens contrà locutus est
 „ Eurymache, & alii, quotquot proci generosi,
 „ De istis quidem non vos amplius oro, neque dico:
 „ Jamjam enim hæc sciunt dii & omnes Achivi.
 „ Sed agè mihi date navem celerem, & viginti socios
 „ Qui mihi hinc atque hinc pertranscant viam *maris*
 „ Proficiscor enim in Spartam & Pylum arenosam
 „ Reditum sciscitaturus patris diu absentis,

- Ἦν τις μοι εἴπῃσι βροτῶν, ἣ ὄσσαν ἀκούσω
 Ἐκ Διός, ἥτε μάλισα φέροι κλέος ἀνδρώποισιν.
 Εἰ μὲν κεν πατὴρς βίοτον καὶ νόσον ἀκούσω,
 Ἦτ' ἄν, τρυχόμενός περ, ἔτι τλαίην ἐναιυτὸν.
 220 Εἰ δέ κε τεθνεώτος ἀκούσω, μῆδ' ἔτ' ἰόντος,
 Νοσήσας δὴ πείτα φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν,
 Σῆμά τέ οἱ χεύσω, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεῖξω.
 Πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε· καὶ ἀνέρι μητέρα δώσω.
 Ἦτοι ὅγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἥρ' ἔζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
 225 Μέντωρ, ὃς β' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦεν ἑταῖρος,
 Καὶ οἱ ἰὼν ἐν νηυσὶν ἐπέτρεπεν οἶκον ἅπαντα,
 Πείθεσθαι τε γέροντι, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν.
 Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
 Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὃ, ττι κεν εἴπω·
 230 Μῆτις ἔτι πρόφρων, ἀγανδς, καὶ ἥπιος ἔσω
 Σκηπτοβόχος βασιλεὺς, μῆδ' ὀφρεσὶν αἴσιμα εἰδώς,
 Ἄλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη, καὶ αἴσυλα βέζοι·
 Ως οὔτις μέμνηται Ὀδυσῆος θείοιο
 Λαῶν, οἷσιν ἀνασσε, πατὴρ δ' ὥς ἥπιος ἦεν.
 235 Ἄλλ' ἦτοι μνηστῆρας ἀγήνορας οὔτε μεγαῖρω
 Ἑρδεῖν ἔργα βίαια, κακοβράφῃσι νόοιο·
 Σφὰς γὰρ παρθέμενοι κεφαλὰς, κατέδουσι βιαίως
 Οἶκον Ὀδυσῆος, τὸν δ' οὐκ ἔτι φασὶ νέεσθαι·
 Νῦν δ' ἄλλω δῆμῳ νεμασίζομαι· οἷον ἅπαντες
 240 Ἦσθ' ἔμεν, ἅτῃρ οὔτι καθάπτόμενοι ἐπέεσιν,
 Παύρους μνηστῆρας κατερύκετε, πολλοὶ ἰόντες.
 Τὸν δ' Εὐηνορίδης Λειώκριτος ἀντίον ἤϊδα·
 Μέντορ ἀταρτηρὰ, φρένας ἡλὰδ, ποῖον εἵπες,
 Ἠμέας ὀτρύνων καταπαυέμεν; ἀργαλέον δὲ
 245 Ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχήσασθαι περὶ δαιτί.
 Εἴπερ γάρ κ' Ὀδυσσεὺς Ἰθακήσιος αὐτὸς ἐπελθὼν,
 Δαιτυμένους κατὰ δῶμα ἰδὼν μνηστῆρας ἀγαυοὺς
 Ἐξελάσαι μαγάρῳ μενοινήσῃ ἐνὶ θυμῷ,
 Οὐ κέν οἱ κεχάροίτο γυνή, μάλα περ χυτέουσα,
 250 Ἐλθόντ'· ἀλλὰ κεν αὐτοῦ ἀεικέα πότμον ἐπίσποι,
 Εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο· σὺ δ' οὐ κατὰ μοῖραν εἵπες.
 Ἄλλ' ἄγε, λαοὶ μὲν σκίδνασθ' ἐπὶ ἔργα ἔκαστος·
 Τούτῳ δ' ὀτρυνεῖ Μέντωρ ὁδὸν ἥδ' Ἀλιδέρης,
 Οἱ τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώιοι εἰσιν ἑταῖροι.
 255 Ἄλλ', δῖον, καὶ δὴθὰ καθήμενος, ἀγγελιδάων
 Πεύσεται εἰν Ἰθάκῃ, τελείει δ' ὁδὸν οὐποτε ταύτην.
 Ὡς ἥρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψήρην.
 Οἱ μὲν ἥρ' ἐσκίδναντο ἐκ πρὸς δῶμαδ' ἔκαστος·
 Μνηστῆρες δ' ἀνὰ δῶματ' ἴσαν θείου Ὀδυσῆος·
 260 Τηλέμαχος δ' ἀπάνευθεν ἰὼν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
 Χεῖρας νιψάμενος πολιῆς ἁλδς, εὖχετ' Ἀθήνῃ·
 Κλυθὶ μοι, ὃ χθιζὸς θεὸς ἤλυθες ἡμέτερον δῶ,
 Καί μ' ἐν νηὶ κέλευσας ἐπ' ἡεροειδέα πόντον,
 Νόσον πευστόμενον πατὴρς δὴν οἰχομένοιο,
 265 Ἐρχεσθαι· τὰ δὲ πάντα διατρίβουσιν Ἀχαιοί,
 Μνηστῆρας δὲ μάλισα, κακῶς ὑπερμηνορόντες.
 Ὡς ἔφατ' ὠχόμενος· σχεδόντεν δὲ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
 Μέντορος

„ Siquis mihi dicat mortalium, aut famam audiam
 „ Ex Jove, quæ potissimum notitiam affert hominibus.
 „ Si quidem patris vitam & reditum audivero;
 „ Sanè, vexatus licèt, adhuc perduraverim in annum:
 „ Si verò mortuum audivero, neque adhuc supersititem,
 „ Reversus deindè charam in patriam terram,
 „ Tumulum illi erigam, & parentalia perficiam
 „ Eximia valdè, qualia decet; & viro matrem dabo.
 Ille quidem sic locutus confedit; his autem surrexit
 Mentor, qui Ulyssis eximii erat socius;
 Et is ei, cum profisceretur, commisit totam familiam,
 Utque obediret seni, & firma omnia custodiret.

Qui inter eos sapiens concionatus est & dixit;
 „ Audite nunc me, Ithacenses, quodcumque dixerò;
 „ Nequis amplius benignus, mansuetus, & mitis sit
 „ Sceptriger rex, neque in mente proba sciens;
 „ Sed semper infestus sit, & nefaria patret:
 „ Adeò nullus recordatur Ulyssis divini.
 „ Populorum, quibus præfuit, & velut pater mansuetus erat.
 „ Verum enimverò procos superbos nequaquam invideo
 „ Committere facinora violenta malis-consiliis mentis:
 „ Sua enim objectantes capita comedunt violentè
 „ Domum Ulyssis, quem non amplius autumant rediturum esse:
 „ Nunc autem cætero populo succenseo; quòd-adeò omnes
 „ Sedeatis muti, neque omnino redarguentes verbis,
 „ Pauciores procos compescatis, cum-litis plures.

Hunc autem Evenorides Leiocritus contrà allocutus est;
 „ Mentor noxiæ, ingenio stolide, quale locutus es,
 „ Ad nos adhortans compescendos? Difficile autem erit
 „ Viris licèt pluribus pugnare nobiscum de convivio.
 „ Etenim si Ulysses Ithacensis ipse adveniens,
 „ Convivantes per domum suam procos eximios
 „ Expellere è domo cogitaret in animo;
 „ Non ipsi lataretur uxor, quantumvis valdè desiderans,
 „ Venienti; sed is ibi sævam mortem obiret,
 „ Si cum pluribus pugnaret; tu verò non rectè locutus es.
 „ Sed agè, populi quidem dispergamini ad opera unusquisque:
 „ Huic autem properabit Mentor iter & Halitherfes,
 „ Qui utique ei à principio paterni sunt amici.
 „ Sed, puto, & diù sedens, nuncios

„ Percontabitur in Ithacà; perficiet verò iter numquam hoc.
 Sic utique locutus est, solvitque concionem celerem.

Atque hi quidem dispergebantur ad domum quisque suam:
 Proci autem ad ædes iverunt divini Ulyssis.

Telemachus autem seorsum profectus ad littus maris,
 Manibus lotis è cano mari, supplicabat Minervæ;

„ Audi me, qui heri deus venisti ad domum nostram,
 „ Et me in navi jussisti per nigrum pontum,
 „ Reditum sciscitaturum patris diù absentis,
 „ Ire: hæc verò omnia impediunt Achivi,
 „ Proci autem potissimum, malè superbientes.
 Sic ait precans: prope autem illum venit Minerva,

- Μέντορι εἰδομένη ἡρὰν δάμας, ἥδ' καὶ αὐδὴν.
 Καὶ μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
- 270 Τηλέμαχ', οὐδ' ὅπιδεν κακὸς ἔσσεαι, οὐδ' ἀνοήμων.
 Εἰ δὲ τοι τοῦ πατρὸς ἐνέσακται μένος ἡὔ,
 Οἷος ἐκείνος ἔην τελέσαι ἔργον τε ἔπος τε,
 Οὐ τοι ἔπειθ' ἀλήθ' ὁδὸς ἔσσεται, οὐδ' ἀτέλεστος.
 Εἰ δ' οὐ κείνου γ' ἔσσι γόνος καὶ Πηνελοπείης,
- 275 Οὐ σέ γ' ἔπειτα ἔολπα τελευτήσῃν, ἀ μνηστῆρας.
 Παῦροι γάρ ται παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται.
 Οἱ πλέονες κακίους· παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους.
 Ἀλλ' ἔπει οὐδ' ὅπιδεν κακὸς ἔσσεαι, οὐδ' ἀνοήμων,
 Οὐδέ σε πάγχυ γε μήτις Ὀδυσσεύς προλέλοιπεν,
- 280 Ἐλπωρή τοι ἔπειτα τελευτήσῃ τάδε ἔργα.
 Τῷ νῦν μνηστῆρων μὲν ἔα βουλήν τε νόον τε
 Ἀφραδέων, ἐπεὶ οὔτι νοήμονες, οὐδ' ἀδίκαιοι.
 Οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον, καὶ κῆρα μέλαιναν,
 Ὃς δὴ σφιν σχεδὸν ἔσιν ἐπ' ἡματι πάντας δλέσθαι.
- 285 Σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι θηρὸν ἀπέσσεσται, ἦν σὺ μνηστῆρας.
 Τοῖος γάρ τοι ἑταῖρος ἰγὰ πατρώϊός εἰμι,
 Ὃς τοι νῆα ἱοὴν γαλήνῃ, καὶ ἥμ' ἔψομαι αὐτός.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς δῶματ' ἰὼν μνηστῆρων θυμῷ,
 Ὅπλισσόν τ' ἦϊα, καὶ ἄγγεσιν ἄρσον ἅπαντα,
- 290 Οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι, καὶ ἄλφιστα, μυελὸν ἀνδρῶν,
 Δέρμασιν ἐν πυκινόισιν· ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἑταίρους
 Λίψ' ἐθελοντῆρας συλλέξομαι· εἰσὶ δὲ νῆες
 Πολλαὶ ἐν ἀμφιέλω· Ἰθάκῃ νέαι ἥδ' ἐπαλαιαί.
 Τάων μὲν τοι ἐγὼν ἐπιόψομαι, ἥτις ἄριση·
- 295 Ὡκα δ' ἐφοπλίσσαντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῃ.
 Ὡς φάτ' Ἀθηναίη, κόρη Διὸς· οὐδ' ἔρ' ἔτι δὴν
 Τηλέμαχος παρέμιμνεν, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδὴν.
 Βῆ δ' ἵμεναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιμημένος ἦτορ.
 Εὖρε δ' ἔρα μνηστῆρας ἀγένορας ἐν μεγάροισιν
- 300 Αἶγας ἀνιμένους, σιάλους θ' εὐνοντας ἐν αὐλῇ.
 Ἀντίνοος δ' ἰδὺς γελάσας κίε Τηλεμάχοιο·
 Ἐν τ' ἔρα οἱ Φῷ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 Τηλέμαχ' ὕφαγόρη, μένος ἄσχετε, μήτι τοι ἄλλο
 Ἐν σῆθεσσι κακὸν μελέτω ἔργον τε ἔπος τε,
- 305 Ἀλλὰ μάλ' ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν, ὥς τὸ πάρος περ.
 Ταῦτα δέ τοι μάλα πάντα τελευτήσουσιν Ἀχαιοὶ,
 Νῆα καὶ ἐκαίτους ἐρέτας, ἵνα θάσσον ἵκηαι.
 Ἐς Πύλον ἡγήσθην, μετ' ἀγκυρὸν πατρὸς ἀκουήν.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
- 310 Ἀντίνο', οὕτως ἔσιν ὑπερφιάλοισι μετ' ὑμῖν
 Δαίνυσθαί τ' ἄκοντα, καὶ εὐφραίνεσθαι ἔκμηλον.
 Ἡ οὐχ ἄλλος, ὥς τοπάροιθεν ἐκείρετε πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 Κτήματ' ἐμὰ, μνηστῆρες, ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα;
 Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμὶ, καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων
- 315 Πυνθάνομαι, καὶ δὴ μοι ἀέξεται ἔνδοθι θυμός,
 Πειρήσω, ὥς κ' ὑμῖν κακὰς ἐπὶ κῆρας ἵηλω,
 Ἡὲ Πύλονδ' ἰλθὼν, ἢ αὐτοῦ τῶδ' ἐνὶ δῆμῳ.
 Εἴμι μὲν, οὐδ' ἀλήθ' ὁδὸς ἔσσεται ἦν ἀγορεύω,
 Ἐμποροῦ· σὺ γὰρ νῆες ἐπηβόλος, οὐδ' ἐρετῶν

Mentori similis-facta, tum corpore, tum etiam voce;
 Et eum compellans verba alata dixit;
 „ Telemache, neque in-posterum ignavus eris, neque stolidus:
 „ Si quidem tibi tui patris instillatus est animus fortis,
 „ Qualis ille erat ad perficiendum opusque dictumque,
 „ Non tibi deinde vanum iter erit, neque irritum:
 „ Si verò non illius sis filius & Penelopes,
 „ Non sanè deinde speraverim te perfecturum esse, quæ molli-
 „ Pauci enim filii similes patri sunt; (ris.
 „ Plerique pejores; pauci verò & parentibus meliores.
 „ Sed quoniam neque in-posterum ignavus eris, neque stolidus,
 „ Neque te penitus prudentia Ulyssis reliquit;
 „ Spes tibi deinceps est te perfecturum hæc opera.
 „ Ideò nunc procorum quidem sine consiliūque mentēque
 „ Insuperantem; quoniam neutiquam prudentes, neque iusti sunt;
 „ Neque omnino sciunt mortem, & fatum atrum,
 „ Quæ jam illis imminet, die uno ut omnes pereant.
 „ Tibi verò iter non ampliùs differetur, quod tu moliris:
 „ Talis enim tibi socius ego paternus sum,
 „ Qui tibi navem celerem parabo, & simul comitabor ipse.
 „ Sed tu quidem profectus domum prociis interes,
 „ Apparāque viatica & vasis conde singula,
 „ Vinum in amphoris, & farinam, medullam hominum,
 „ Utribus in densis; ego verò per populum socios
 „ Statim voluntarios colligam: sunt autem-naves
 „ Multæ in circumflua Ithacā novæ & veteres:
 „ Harum quidem ego providebo, quæcumque optima sit;
 „ Statimque instructam deducemus in latum mare.
 Sic ait Minerva, filia Jovis; neque ampliùs dñ
 Telemachus morabatur, postquam deæ audiverat vocem.
 Festinavit verò ire ad domum, suo mæstus oorde:
 Invenit autem procos superbos in ædibus,
 Capras excoriantes, porcosque affantes in aula.
 Antinous autem ridens obviam venit Telemacho;
 Inque ejus hæsit manu, verbūque fecit, dixitque;
 „ Telemache altiloque, animi impotens, nequid tibi aliud
 „ In pectoribus malum sit-curæ vel opus vel verbum,
 „ Sed strenuè comede, & bibe, ut antea:
 „ Ista autem tibi omnino omnia perficient Achivi,
 „ Navem, & delectos remiges, ut ociùs pervenias
 „ Ad Pylum divinam, ad inclyti patris famam.
 Hunc autem rursus Telemachus prudens contrà allocutus est;
 „ Antinoë, nequaquam licet cum vobis superbis
 „ Convivari invitum, & lætari quietum,
 „ An non satis est, quòd antea absumpsistis multas & eximias
 „ Possessiones meas, proci: ego autem adhuc infans eram?
 „ Nunc verò quum grandior sum, & aliorum orationem audiens
 „ Percipio, & jam mihi intus augefcit animus;
 „ Tentabo, ut vobis malum fatum inferam,
 „ Sive in Pylum profectus, sive hic in hoc populo.
 „ Ibo quidem, neque vanum iter erit, quod dico, (mignat
 „ Alienā-nave-confensā; neque enim navis compos, neque re-
 „ Sum;

- 320 Γίνομαι· ὡς νῦ περ ὑμῖν εἰσατο κέρδιον εἶναι.
 Ἡ ῥα, καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρα σπάσεν Ἀντινόοιο
 ῥεῖα· μνηστῆρες δὲ δόμον κατὰ δαῖτα πίνοντο·
 οἱ δ' ἐπελώβευον καὶ ἐκερτόμεον ἐπείεσσιν·
 ὦδε δὲ τις εἶπεν κε νέων ὑπερηννορέντων·
- 325 Ἡ μάλα Τηλέμαχος φθόνον ἡμῖν μερμηρίζει·
 Ἡ τινὰς ἐκ Πύλου ἄξει ἀμύντορας ἡμαθδέοντας,
 Ἡ ὕγε καὶ Σπάρτηθεν· ἐπεὶ νῦ περ ἵεται αἰνῶς·
 Ἡ δὲ καὶ εἰς Ἐφύρην ἰδέλει πείραν ἄρουραν
 Ἐλθεῖν, ὅφρ' ἔνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνεῖκη,
- 330 Ἐν δὲ βάλῃ κρητῆρι, καὶ ἡμέας πάντα δλῆσση.
 Ἄλλος δ' αὐτ' εἶπεν κε νέων ὑπερηννορέντων·
 Τίς δ' οἶδ', εἰ κε καὶ αὐτὸς ἰδὼν κοίλῃς ἐπὶ νηδὺς,
 Τῆλε φίλων ἀπόληται, ἀλώμενος, ὡς περ Ὀδυσσεύς;
 Οὔτω κεν καὶ μᾶλλον ὀφέλλαιεν πόνον ἡμῖν·
- 335 Κτήματα γὰρ κεν πάντα δασαίμεθα, οἰκίᾳ δ' αὐτῇ
 Τοῦτου μητέρη· δοῖμεν ἔχαι, ἡδ' ὅστις ὀνυίοι.
 Ὡς φάν' ὁ δ' ὑψόροφον θάλαμον κατεβήσατο πατρός
 Εὐρύκλῃ, ὅτι νητὸς χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο,
 Ἑσθῆς τ' ἐν χηλοῖσιν, ἅλῃς τ' εὐδαὲς ἔλαιον.
- 340 Ἐν δὲ πίθοι δίνου παλαίου ἡδυπότοιο
 Ἔρρασαν, ἄκρητον θέλον ποτὶν ἐντὸς ἔχοντας,
 Ἐξείης ποτὶ τοίχον ἀκρότατος· εἶποτ' Ὀδυσσεύς
 Οἴκαδε νοστήσεις, καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας.
 Κληῖσαι δ' ἔπενσαν σανίδες πυκινῶς ἀραρυταί,
- 345 Δικλίδες· ἐν δὲ γυνὴ ταμὴν νύκτας τε καὶ ἡμῶν
 Ἔσχ', ἢ πάντ' ἐφύλασσε νόου πολυειδρήσειν,
 Εὐρυκλεί', ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο.
 Τὴν τότε Τηλέμαχος προσέφη, θάλαμῳ δὲ καλέσας·
 Ματ', ὕγε δὴ μοι οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἔφυσσον
- 350 Ἠδὼν, ὅτις μετὰ τὸν λαρώτερος, ὃν σὺ φυλάσσεις,
 Κεῖνον δίομεν τὸν κάμμορον· εἶποθεν ἔλθοι
 Διογενὴς Ὀδυσσεύς, θάνακτον καὶ κῆρας ἀλύξας·
 Δώδεκα δ' ἔμπλησον, καὶ πόμασιν ἄρσον ἅπαντας.
 Ἐν δέ μοι ἑλφίτα χεύσον εὐρύρραφές σοι δοροῖσιν·
- 355 Ἥκοσι δ' ἔσω μέτρα μυληφάτου ἀλφίτου ἀκτῆς.
 Αὐτὴ δ' οἴη ἔσθι· τὰ δ' ἀδρόα πάντα τετύχθω·
 Ἑσπέριος γὰρ ἐγὼν αἰρήσομαι, ὀππότῃ κεν δὴ
 Μήτηρ εἰς ὑπερῷ ἀναβῇ, κοίτου τε μέδεται.
 Εἴμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθδέοντας,
- 360 Νέσον πευσόμενος πατρός φίλου, ἦν ποὺ ἀκούσω.
 Ὡς φάτο· κώκυσεν δὲ φίλῃ τροφίῃ Εὐρύκλειᾳ,
 Καὶ ῥ' ἐλαφρομένη ἔπειτα πτερβέντα προσήδα·
 Τίπτε δέ τοι, φίλε τέκνον, ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
 Ἐπλετο; πῇ δ' ἰδέλεις ἵναί πολλην ἐπὶ γαίαν,
- 365 Μῶνος ἰὼν ἀγαπητὸς; ὁ δ' ὤλετο τηλόθι πάτρης
 Διογενὴς Ὀδυσσεύς, ἄλλογενῶν ἐνὶ δήμῳ.
 Οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι κακὰ φράσσονται ὀπίσσω,
 Ὡς κε δόλῳ φθίης, τάδε δ' αὐτοὶ πάντα δάσωνται.
 Ἀλλὰ μὲν αὖθ', ἐπὶ σοῖσι καθήμενος· οὐδὲ τί σε χροῖ
- 370 Πόντον ἐπ' ἀτρυγέτον κακὰ πάσχειν, οὐδ' ἀλάλησθαι.
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἡΐδα·

„ Sum; sic utique vobis visum est melius esse.
 Dixit, & ex manu manum traxit Antinoi
 Facile: proci autem per domum convivium apparabant.
 Hi verò cavillabantur & convitiabantur verbis,
 Sic autem aliquis dicebat juvenum superbientium:
 „ Omnino certè Telemachus cædem nobis molitur:
 „ Aut aliquos ex Pylo ducet auxiliores arenosâ,
 „ Aut ille etiam ex Spartâ; quandoquidem sanè cupit vehē-
 „ Aut & in Ephyrâ vult pinguem terram (menter:
 „ Proficisci, ut indè mortifera venena afferat,
 „ Injiciatque crateri, & nos omnes perdat.
 Alius autem rursus dicebat juvenum superbientium;
 „ Quis verò scit, an & ipse profectus cavâ in navi,
 „ Longè ab amicis pereat, errans, ut Ulysses?
 „ Sic & magis augeret nobis laborem:
 „ Bona enim omnia divideremus, domum verò
 „ Illius matri daremus habendam, atque ei, quicumque illam duxerit.
 Sic agebat: ille verò in excelsum thalamum descendit patris (rit.
 Amplum, ubi cumulatam aurum & res jacebat,
 Vestisq; in cistis, abundèque odoriferum oleum.
 Ibi verò dolia vini veteris dulcis
 Stabant, merum divinum potum continentia,
 Ordine ad murum aptata: siquandò Ulysses
 Domum reverteretur, etiam dolores multos passus.
 Claustrariæ verò impositæ erant fores accuratè aptatæ,
 Bisfores: intus autem mulier custos noctesque diésque
 Erat, quæ omnia asservabat mentis prudentiâ,
 Euryclea, Opis filia Pisenoridæ.
 Hanc tunc Telemachus allocutus est, in thalamum vocatam;
 „ Nutrix, agè mihi vinum in amphoris hauri
 „ Suave, quod quidem post illud dulcius est, quod tu servas,
 „ Illum expectans infelicem; siquandò venerit
 „ Generosus Ulysses, mortem & fatum elapsus.
 „ Duodecim verò imple, & operculis apta omnes:
 „ Farinam etiam mihi infunde benè-confutis utribus:
 „ Viginti autem sint mensuræ molitæ farinæ.
 „ Ipsa verò sola scias: hæc autem conferta omnia adsint:
 „ Sub noctem enim ego accipiam, quandò jam
 „ Mater ad superiorem partem domus conscenderit, deque lecta
 „ Vado enim ad Spartam & Pylum arenosam, (cogitârit.
 „ Reditum sciscitaturus patris chari, sicubi audiero.
 Sic dixit; ejulavit verò chara nutrix Euryclea,
 Et lugens, verba alata dixit:
 „ Cur verò tibi, chare fili, in mente hoc cogitatum
 „ Est? Quoniam autem vis ire multam per terram,
 „ Solus cum sis & dilectus? Atqui petiit longè à patriâ terrâ
 „ Generosus Ulysses, alieno in populo.
 „ Hi verò tibi statim profecto mala machinabuntur posthac,
 „ Ut dolo pereas, hæc verò ipsi omnia dividant.
 „ Sed mane hîc, tuis insidens; neque omnino te oportet
 „ Per pontum indomitum mala pati, neque errare.
 Hanc autem rursus Telemachus prudens contrâ allocutus est:
 „ Cen-

- Θάρσει, ματ' ἐπεὶ οὔτε κένυ θεοῦ ἦδε γε βουλῇ.
 Ἄλλ' ὁμοσον, μὴ μητρὶ Φίλῃ τάδε μυθήσασθαι,
 Πρίν γ' ὅτ' ἂν ἐνδεκάτῃ τε δωδεκάτῃ τε γένηται,
 375 ἢ αὐτὴν ποθέσαι, καὶ ἀφορμηθέντος ἀκούσαι.
 Ὡς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χροά καλὴν ἰάπῃ.
 Ὡς ἔρ' ἔφη· γρηῦς δὲ θεῶν μέγαν ὄρκον ἀπώμνυ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσέν τε, τελευτήσεν τε τὸν ὄρκον,
 κῦττιν' ἔπειτά οἱ οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἔφυσσεν,
 380 ἔνθ' οἱ ὠλφίτα χεῦεν ἑὺρράφέεσσι δοροῖσιν.
 Τηλέμαχος δ' ἐς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει.
 Ἐνθ' αὖ ἄλλ' ἐνόητε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Τηλεμάχῳ δ' εἰκυῖα κατὰ πτόλιν ὥχετο πάντα,
 Καί ῥα ἐκάζω φῶτὶ παριζαμένη φάτο μῦθον·
 385 Ἐσπερίους δ' ἐπὶ νῆα βοὴν ἀγερῆσθαι ἀνώγει.
 ἢ δ' αὖτε φρονέοιο νοήμονα φαίδιμον υἱὸν
 ἦιτες νῆα βοὴν· ὃ δὲ οἱ πρόφρων ὑπέδεκτο.
 Δύσετό τ' ἥελιος, σκιδώντ' οὖν πᾶται ἀγυαί.
 Καὶ τότε νῆα βοὴν ἄλαδ' ἔρυσσε, πάντα δ' ἐν αὐτῇ
 390 Ὀπλ' ἐτίθει, τὰ τε νῆες εὐσσελμοὶ φορέουσιν.
 Στήσε δ' ἐπ' ἐσχατιῇς λιμένος· περὶ δ' ἐσθλοὶ ἑταῖροι·
 Ἀθρόοι ἠγερῆθοντο· θεὰ δ' ὠτρυνεν ἑκασον.
 Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Βῆ δ' ἵμεναι πρὸς δώματ' Ὀδυσσεὺς θεῖοιο·
 395 Ἐνθα μνηστῆρεςσιν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχουσιν,
 Πλάξῃ δὲ πίνοντας· χειρῶν δ' ἐκβαλλε κύπελλα.
 Οἱ δ' εὐδελν ὠρυνντο κατὰ πτόλιν· οὐδ' ἔρ' ἔτι δὴν
 Εἶατ', ἐπεὶ σφισιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπίπτεν.
 Αὐτὰρ Τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 400 Ἐκπροκαλεσσαμένη μεγάρων εὐναιεταόντων,
 Μέντοισι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἡδὲ καὶ αὐδὴν·
 Τηλέμαχ', ἡδὴ μὲν τοὶ εὐκνήμιδες ἑταῖροι
 Εἶατ' ἐπήρετμοι, τὴν σὴν ποτιδέγμενοι ὁρμήν·
 Ἄλλ' ἴομεν, μὴ δηδὰ διατρίβωμεν ἑδοῖο.
 405 Ὡς ἔρα φωνήσας ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
 Καρπαλίμως· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἵχνια βαῖνε θεοῖο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἡδὲ θάλασσαν,
 Εὖρον ἔπειτ' ἐπὶ θινὶ καρηκομῶντας ἑταῖρους.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπ' ἱερὴ Ἴς Τηλεμάχοιο·
 410 Δεῦτε, φίλοι, ἥϊα φερώμεθα· πάντα γὰρ ἦδη
 Ἀθρό' ἐνὶ μεγάρῳ· μήτηρ δ' ἐμὴ οὔτι πέπυσαι,
 Οὐδ' ἄλλακι δμῶκι, μία δ' οἴῃ μῦθον ἔκρουσεν.
 Ὡς ἔρα φωνήσας ἠγήσατο· τοὶ δ' ἔρ' ἔποντο.
 Οἱ δ' ἅμα πάντα φέροντας, εὐστέλμοι ἐπὶ νηὶ
 415 Κάτθεσαν, ὥς ἐκέλευσεν Ὀδυσσεὺς φίλος υἱός.
 Ἄν δ' ἔρα Τηλέμαχος νηὶς βαῖν', ἤρχε δ' Ἀθήνη,
 Νηὶ δ' ἐνὶ πρύμνῃ κατ' ἔρ' ἔζετο· ἄγχι δ' ἔρ' αὐτῆς
 ἔζετο Τηλέμαχος· τοὶ δὲ πρυμνήτι' ἔλυσαν·
 Ἄν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες, ἐπὶ κληῖσι κάθισαν.
 420 Τοῖσιν δ' ἵκμενον οὔρον ἴσι γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Ἀκραὴ ξίφυρον, κελάδοντ' ἐπὶ οἶνοπα πόντον.
 Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἱποτρύνας ἐκέλευσεν
 Ὀπλιν ἄπτεσθαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἔκρουσαν·

„ Confide, nutrix : quia nequaquam absque deo hoc consilium est.
 „ Sed iura, non matri charæ : hæc dicturam,
 „ Priusquam undecimæque duodecimæque dies adfuerit,
 „ Aut ipsa desiderarit, & me discessisse resciverit;
 „ Ne flets pulchrum corpus lædat.

Sic locutus est; anus verò deorum magnum juramentum iuravit.
 Cæterum postquam iuravisset, perfecissetque jusjurandum,
 Statim postea illi vinum in amphoris hausit:
 Farinamque illi infudit benè-consutis in utribus.

Telemachus verò domum ingressus cum procis versabatur.

Tum rursus aliud cogitavit dea cæcia-oculis Minerva,
 Telemacho scilicet assimilata urbem obibat ubique,
 Et singulis viris astans dicebat sermonem:

Vesperì verò ad navem celerem congregari jubebat.

Ipsa autem porro Phronii Noëmona clarum filium

Poscebat navem celerem, ille vero ipsi lubens promissit.

Occiditque sol, obumbrabanturque omnes viæ.

Et tunc navem celerem in mare protraxit, omniæque in ipsâ
 Arma posuit, quæ utique naves benè-tabulatæ ferunt.

Statuitque in extremitate portûs; circum autem eximii socii

Frequentes congregabantur: dea autem hortabatur singulos.

Tunc rursus aliud cogitavit dea cæcia-oculis Minerva,

Festinauit ire ad domum Ulyssis divini:

Ibi procis dulcem somnum infudit,

Confundebat autem bibentes, è manibus vero excutiebat pocula.

Hi autem dormitum festinabant in urbem, neque amplius diâ

Sedebant, quia ipsis somnus palpebris incidebat.

Cæterum Telemachum allocuta est cæcia-oculis Minerva,

Evocatum ex sedibus benè-habitatis,

Mentori similis-facta, tum corpore tum etiam voce,

„ Telemache, jam quidem tibi benè-ocreati socii

„ Sedent ad remigium, tuum expectantes adventum:

„ Sed oamus, nè nimis-diù differamus iter.

Sic utique locuta præcessit Pallas Minerva

Subito; ille autem continuo post vestigia ibat deæ.

Cæterum postquam ad navem pervenissent atque mare,

Invenerunt deinde in littore comatos socios.

Hos vero allocutus est nobilis Telemachus,

„ Adeste, amici, viatica afferamus; omnia enim jam

„ Conserta sunt in domo: mater vero neutiquam scit,

„ Neque aliæ ancillæ, una autem sola rem audivit.

Sic utique locutus præcessit, illi autem simul sequebantur.

Ipsi vero simul omnia ferentes benè-tabulatâ in navi

Deposuerunt, ut præcepit Ulyssis charus filius.

Telemachus vero navem conscendit, præibat autem Minerva,

Navisque in puppe confedit, prope autem eam

Sedebat Telemachus: illi vero retinacula solverunt;

Etiâque ipsi nave conscensâ per transtra sederunt.

His vero secundum ventum misit cæcia-oculis Minerva,

Opportunum Zephyrum, sonantem per obscurum pontum.

Telemachus autem socios hortatus iussit

Arma navica tractare, hi vero adhortanti succurrant:

- Ἴζον δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσδόμεναι
 425 Στήσαν ἄειραντες· κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν·
 Ἐλκον δ' ἰζία λευκὰ εὐσρέπτοισι βοῦσιν.
 Ἐπρήσεν δ' ἄνεμος μέσον ἰζίων· ἄμφι δὲ κῦμα
 Στεῖρην πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε, νηὶς ἰούσης·
 Ἡ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
 430 Δησάμενοι δ' ἄρα ὕπλα θοῶν ἀνὰ νῆα μέλαιναν,
 Στήσαντο κρητῆρας ἐπισειφάας οἶνοιο·
 Λεῖβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖς αἰειγενέτησιν,
 Ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλαυκῶπιδι κοῦρῃ.
 Παννυχίῃ μὲν ῥ' ἦγε καὶ ἧν πέτρῃ κέλευθον.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ϊ Λ Σ Ο Μ Η Ρ Ο Τ Τ Η Σ Γ.
 Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ

Ἐπὶ δὲ τοῖς.

Τηλέμαχον ἰδόντα σὺν Ἀθηναῖ ξενίζει Νέστωρ· καὶ διηγέ-
 ται αὐτῷ τὰ συμβεβηκότα τοῖς Ἕλλησι, καὶ τὸν ἀπό-
 πλουν ἐκ Τροίας· πυθόμενος δὲ τὰ περὶ τοὺς μνηστῆρας, καὶ
 γνωρίσας τὴν Ἀθηναῖν ἀπιοῦσαν, θυσίαν αὐτῇ ἐπιτελεῖ. Λα-
 βὼν δὲ ὁ Τηλέμαχος ἄρμα σὺν Πεισιζήρῳ Νέστωρος υἱᾷ, εἰς
 Σπάρτην ἀπάγει· νυκτὸς δὲ ἐπιγενομένης, ξενίζονται παρὰ
 Διοκλεῖ ἐν Φηραῖς.

Γάμμ' ὑπὸ Νέστωρ δέκτο, συνῶρτο δ' ὅς υἱί, θεὰ δ' ἔπη.

- Ἡ ἑλὶος δ' ἀνόρουσε, λιπῶν περικαλλέα λίμνην,
 Οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον, ἵν' ἀθανάτοισι Φαείῃη,
 Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ χεῖδωρον ἄρουραν·
 Οἱ δὲ Πύλον, Νηλεὺς εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 5 Ἴκον· τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον,
 Ταύρους παμμέλανας ἑνοσίχθονι κυανοχαίτῃ.
 Ἑνὲα δ' ἔδραι ἔσαν, πεντηκῶσιοι δ' ἐν ἐκάστῃ
 Εἶατο, καὶ προύχοντο ἐκάσθῃ ἐννέα ταύρους.
 Ἐνδ' οἱ σπλάχυν' ἐπάσαντο, θεῶ δ' ἐπὶ μηρία καῖον.
 10 Οἱ δ' ἰδὺς κατὰγοντο, ἰδ' ἰζία νηὶς ἔϊτῃς
 Στείλαν ἄειραντες, τὴν δ' ὥρμισαν, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί·
 Ἐκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὶς βαῖν' ἤρχε δ' Ἀθήνη.
 Τὸν προτέρῃ προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Τηλέμαχ', οὐ μὲν σε χρεὶ ἔτ' αἰδοῦς οὐδ' ἡβαιόν·
 15 Τοῦνεκα γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλως, ὄφρα πύθηαι
 Πατὴρς, ὅπου κύβη γαῖα, καὶ ὄντινα πότμον ἐπέσπεν.
 Ἀλλ' ἄγε νῦν ἰδὺς κίε Νέστωρς ἱπποδάμοιο·
 Εἶδομεν, ἦντινα μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι κέκυυθε.
 Λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸν, ὅπως νημερτέα εἴπῃ·
 20 Ψεῦδος δ' οὐκ ἔρει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐσί.
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤϊδα·
 Μέντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω, πῶς τ' ἄρ' προσπτόξομαι αὐτόν;
 Οὐδέ τί πω μύθοισι πεπείρημαι πυκνοῖσιν·
 Αἰδῶς δ' αὖ, νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέσθαι.
 25 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῆσι νοήσεις,
 Ἀλλὰ δὲ καὶ δαίμων ἐποθήσεται· οὐ γὰρ δῖω

Malum autem abiegnum cavam intrâ basem
 Statuerunt elevatum, rudentibusque colligârunt;
 Trahebântque vela alba benè-tortis loris.
 Ventus autem flatu implevit medium velum; circûmque fluctus
 Carinam ater valdè resonabat, navi eunte:
 Hæc verò currebat per fluctum conficiens viam.
 Cùm autem ligâssent arma celerem per navem nigram,
 Statuerunt crateras plenos vini;
 Libabântque diis immortalibus sempiternis,
 Ex omnibus autem potissimùm Jovis oculis-cæcis filie.
 Per-totam-noctem quidem illa & auroram conficiebat iter.

O D Y S S E Æ H O M E R I I I L
 L I B R I

Argumentum.

Telemachum venientem cum Pallade hospitio excipit Nestor, & enarrat illi quæ acciderunt Græcis, & ex Troja navigationem, utque audivit illa de procis, & cognovit Palladem discedentem, sacrificium illi facit. Sed Telemachus accepto curru cum Pisistrato Nestoris F. Spartam discedit. Nocte superveniente divertuntur apud Dioclem Pheris.

F. Nestor hospitem excepit, abiitque iste cum ejus filio,
 & Dea volavit.

SO L autem ortus est, relicto pulchro lacu,
 Cœlum in firmum, ut immortalibus luceret,
 Et mortalibus hominibus super almas terram.
 Illi autem ad Pylum, Nelei benè-ædificatum oppidum,
 Pervenerunt: ipsi verò in littore maris sacra faciebant,
 Tauros totos-nigros Neptuno cæruleo-cæsariem.
 Novem autem confessus erant, quingenique in unoquoque
 Sedebant, & præbebant singulatim novem boves.
 Hic illi viscera gustârunt, deo autem femora incendebant.
 Hi autem rectâ appellebant, atque vela navis æqualis
 Contraxerunt tollentes, illamque in portu statuerunt; ipsi verò egressi
 Telemachus porro egrediebatur; præibat autem Minerva (sunt:
 Illura prior allocuta est dea cæsia Minerva;

„ Telemache, non opus tibi jam pudoris ne paululùm quidem:
 „ Ideò enim & pontum pernavigâsti, ut audires
 „ De patre, ubi *eum* occultet terra, & quodnam fati consecutus sit.
 „ Verum agè nunc rectâ vade ad Nestorem equorum-domitorem:
 „ Videamus, quodnam consilium in præcordiis absconditum ha-
 „ Ora autem ipsum, ut vera dicat: (beat.
 „ Mendacium verò non dicet; valdè enim prudens est.
 „ Hanc autem rursus Telemachus prudens contrâ allocutus est;
 „ Mentor, quonam verò pacto accedam, quòq; pacto salutabo ipsû?
 „ Neque omninò adhuc sermonum expertus sum prudentium:
 „ Pudor etiam, juvenem virum seniore interrogare.
 „ Hunc verò rursus allocuta est dea cæsia Minerva;
 „ Telemache, alia quidem in mente tuâ dispicies,
 „ Alia verò & deus suggeret; non enim puto

Οὐ σε θεῶν ἀέκῃτι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.

- 30 Ὡς ἔρα Φωνήσας ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
Καρπαλίμως· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἔχνια βαίνει θεοῖο.
Ἴξον δ' ἐς Πυλίων ἀνδρῶν ἀγυρίν τε καὶ ἕδρας·
Ἐνθ' ἔρα Νέστωρ ἦσο σὺν υἱάσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Δαίτ' ἐντυνόμενοι, κρέα ὤπτων, ἔλλα δ' ἔπειρον.
Οἱ δ', ὥς οὖν ξείνους ἴδον, ἄεθροι ἦλθον ἅπαντες,

- 35 Χερσὶν τ' ἠσπάζοντο, καὶ ἰδριάσασθαι ἄνωγον.
Πρῶτος Νεστωρίδης Πεισίστρατος ἐγγυθεὶν ἰλθὼν,
Ἀμφοτέρων ἔλα χεῖρα, καὶ ἴδρυσεν παρὰ δαίτι,
Κώσιν ἐν μαλακασίν, ἐπὶ ψαμάθεσι Ἀλίοισι,
Πάρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδεϊ καὶ πατέρι ὦ·
40 Δῶκε δ' ἔρα σπλάγχχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευε
Χρυσέῳ ἐν δέπαι· δειδισκόμενος δὲ προσήυδα
Παλλὰδ' Ἀθηναίην, κόυρην Διὸς αἰγιόχοιο·
Εὐχεο νῦν, ὦ ξεῖνε, Ποσειδάωνι ἔνακτι·
Τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἠντήσατε δεῦρο μολόντες.

- 45 Αὐτὰρ ἐπὴν σπέισθς τε καὶ εὐχεαι, ἥ θέμις ἐστὶ,
Δὸς καὶ τούτῳ ἔπειτα δέπας μελιηδέος οἴνου
Σπέισμαι· ἐπεὶ καὶ τοῦτον ὀτομαι ἀθανάτοισιν
Εὐχεσθαι· πάντες δὲ θεῶν χατέουσ' ἄνθρωποι.
Ἀλλὰ νεώτερός ἐστιν, δημοκικίη δ' ἐμοὶ αὐτῷ·
50 Τοῦνεκά τοι προτέρῳ δῶσω χρύσειον ἄλεισόν.

- Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἠδέος οἴνου·
Χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δίκαιῳ,
Οὐνεκα οἱ προτέρῳ δῶκε χρύσειον ἄλεισον.
Αὐτίκα δ' εὐχετο πολλὰ Ποσειδάωνι ἔνακτι·

- 55 Κλυθεῖ, Ποσειδάον γαίηοχε, μηδ' ἐμυγῆρης
Ἡμῖν εὐχομένοις τελευτήσαι τάδε ἔργα.
Νέστωρ μὲν πρότερος καὶ υἱάσι κῦδος ὑπαζι·
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἔλλοισι δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβήν,
Σύμπασιν Πυλίοισιν, ἀγκλειτῆς ἱκατόμβης.

- 60 Δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι,
Οὐνίκα δεῦρ' ἰκόμεσθα θεῶν σὺν νηὶ μελαίνῃ.

- Ὡς ἔρ' ἔπειτ' ἠρᾶτο, καὶ αὐτὴ πάντα τελεύτα·
Δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὴν δέπας ἀμφικύπελλον.
Ὡς δ' αὐτως ἠρᾶτο Ὀδυσσεύς φίλος υἱός.

- 65 Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
Μοίρας δασυάμενοι, δαίνυντ' ἑρικυδέα δαίτῃ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἰδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Τοῖς ἔρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Νῦν δὴ κάλλιόν ἐστι μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι

- 70 ξείνους, οἱ τίνες εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἰδωδῆς.
Ὡ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὕγρὰ κέλευθα;
Ἦ τι κατὰ πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλυσθε,
Οἷά τε ληϊστῆρες ὑπεῖρ ἔλα; τοί γ' ἔλδωνται
Ψυχὰς παρδόμενοι, κακὴν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;

- 75 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Θαρσύντας· αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη
Θῆχ', ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο,
Ἥδ' ἵνα μιν κλέος ἰσθλὸν ἐν ἀνδρώποισιν ἔχῃσιν·
Ὡ Νέστωρ Μηδηνίδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,

„ Te, diis invitis, natūmq; esse nutritūmq;.

Sic quidem locuta prævit Pallas Minerva
Celeritè: ille vero continuo post vestigiis ibat deæ.
Venerunt autem in Pylionum virorum congregationem & confestus
Hic scilicet Nestor sedebat cum filiis, circūmq; socii
Convivium apparantes, carnes assabant, aliàsque transfigebant,
Illi vero, ut hospites viderunt, conferti venerunt omnes,
Manibūsq; prehensabant, & confidere jubebant.
Primus Nestorides Pisistratus propè accedens,
Utrorūmq; prehendit manum, & collocavit ad epulas,
Pellibus in mollibus, super arenas marinas,
Juxtāq; fratrem Thrasymedem, & patrem suum:
Præbuit autem deindè viscerum partes, infundebātque vinum
Aureo in poculo, propināsq; allocutus est
Palladem Minervam, filiam Jovis Ægiocchi;

„ Supplica nunc, ô hospes, Neptuno regi;
„ Hujus enim in epulas incidistis, huc profecti.
„ Cæterum postquā libaveris & supplicaveris, ut fas est;
„ Da & huic deindè poculum dulcis vini
„ Ad libandum, quoniam & hunc puto immortalibus
„ Supplicare: omnes enim diis indigent homines.
„ Sed junior est, ætas autem eadem mecum ipso:
„ Propterea tibi priori dabo aureum poculum.

Sic locutus in manibus posuit poculum dulcis vini:
Gaudebat autem Minerva prudenti viro justo,
Eo quod ipsi priori præbuisset aureum poculum.
Statimque supplicavit multa Neptuno regi;

„ Audi, Neptune, terram-continens, neque dedignèris
„ Nobis supplicantibus perficere hæc opera.
„ Nestori quidem primo & filiis gloriam præbe;
„ Cæterum deindè aliis da gratam remunerationem,
„ Omnibus Pylis, ob inclytam hecatombam.
„ Da insuper Telemachum & me re-confectā redire,
„ Cujus gratiā huc venimus celeri cum nave nigrā.

Sic utique deindè precabatur, & ipsa omnia perficiebat:
Dedit vero Telemacho pulchrum poculum rotundum.
Eodem autem modo supplicavit Ulyssis charus filius.
Hi vero postquā assarant carnes superiores & detraxerant,
Partibus distributis, celebrabant splendidum convivium.
Cæterum postquā potus & cibi desiderium exemerant,
Illis deindè sermonis exordiebatur Gerenius eques Nestor:

„ Nunc certè satius est inquirere & interrogare
„ Hospites, quinam sint, postquā saturati sunt cibo.
„ O hospites, quinam estis? unde navigatis humidas vias?
„ An ob aliquod negotium, aut temerè erratis,
„ Tanquam prædones per mare; qui errant,
„ Animas periculis-objectantes, malum alienis ferentes?

Hunc autem rursus Telemachus prudens contrā alloquebatur,
Confusus; ipsa enim ei in animo confidentiam Minerva
Posuit, ut illum de patre absente interrogaret,
Et ut ipsum gloria insignis inter homines habeat:

„ O Nestor Nelide, ingens gloria Achivorum;

„ Inter-

- 80 Εἶρεαι, δαπνόθεν εἰμέν· ἐγὼ δέ κε τοὶ καταλέξω.
 Ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης ὑπονηΐου εἰληλούμεν,
 Πρῆξις δ' ἡδ' ἰδίη, οὐ δῆμιος, ἦν ἀγορεύσω.
 Πατρὸς ἐμοῦ κλέας εὐρὺ μετέρχομαι, ἦνπου ἀκούσω,
 Δίου Ὀδυσσεύος ταλασίφρονος· ὃν ποτὲ Φαειν,
- 85 Σὺν σοὶ μαρνάμενον, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξει.
 Ἄλλους μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι Τρῶσιν πολέμιζον,
 Πευθόμεθ', ἥχι' ἕκαστος ἀπώλετο λυγρῷ ὀλέθρῳ·
 Κείνου δ' αὖ καὶ ὀλεθρον ἀπενθέα θῆκε Κρονίων.
 Οὐ γὰρ τις δύναται σάφα εἰπέμεν, δαπνόθ' ὄλωλεν·
- 90 Εἴθ' ὅγ' ἐπ' ἡκείρου δάμνη ἀνδράσαι δυσμενέεσσιν,
 Εἴτε καὶ ἐν πελάγει μετὰ κύμασιν Ἀμφιτρίτης.
 Τοῦνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἶκ' ἰδέλυσθαι.
 Κείνου λυγρὸν ὀλεθρον ἐνισπεῖν, εἰπου ὅππως
 Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἣ ἕλλου μῦθον ἔκουσας,
- 95 Πλαζόμενου· πέρι γὰρ μιν διζυρὸν τέκε μήτηρ.
 Μηδὲ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσει, μηδ' ἱλεαίρην,
 Ἄλλ' εὐ μοι κατάλεξον, ὅπως ἦντησας ἱπποπῆς.
 Λίσσομαι, εἰποτέ τοι τι πατὴρ ἐμὸς ἱσθλὸς Ὀδυσσεύς,
 Ἦ ἔπος, ἥ τι ἔργον, ὑποσᾶς ἐξετέλεσσε
- 100 Δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί·
 Τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καὶ μοι νημερτές ἐνισπε.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 ὦ φίλ', ἐπεὶ μ' ἐμνησας διζύος, ἦν ἐν ἐκείνῳ
 Δήμῳ ἀνέτλημαν μένος ἔσχετοιο υἱὲς Ἀχαιῶν·
- 105 Ἦ μὲν ὅσα ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἡεροειδέα πόντον
 Πλαζόμενοι κατὰ ληΐδ', ὅπῃ ἄρξειεν Ἀχιλλεύς·
 Ἦδ' ὅσα καὶ περὶ ἕξυ μέγα Πριάμοιο Ἰνακτος
 Μαρνάμεθ', ἐνθάδ' ἔπειτα κατέκτανεν, ὅσοι ἔριζοι.
 Ἔνθα μὲν Αἴας κείται Ἀρήϊος, ἔνθα δ' Ἀχιλλεύς,
- 110 Ἔνθα δὲ Πάτροκλος, θεόφιν μῆτωρ ἀτάλαντος,
 Ἔνθα δ' ἐμὸς φίλος υἱὸς, ἅμα κρατερὸς καὶ ἀμύμων,
 Ἀντίλοχος, περὶ μὲν θάειν ταχὺς, ἡδὲ μαχητὴς·
 Ἀλλὰ τι πόλλ' ἐπὶ τοῖς πάθομεν κακὰ· τίς κεν ἐκείνῳ
 Πάντα γε μυθήσαιο καταβητῶν ἀνθρώπων;
- 115 Οὐδ' εἰ πεντάετες γε καὶ ἑξάετες παραμύμων
 Ἐξερέοις, ὅσα κελθὶ πάθον κακὰ δίοι Ἀχαιοί·
 Πρὶν κεν ἀνιψέις σὴν πατρίδα γαῖαν ἴκοιο.
 Εἰνάετες γὰρ σφιν κακὰ ῥάπτομεν ἀμφιέποντες·
 Παντοίοισι δόλοισι· μόγις δ' ἐτέλεσσε Κρονίων...
- 120 Ἐνθ' οὔτις ποτὲ μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἔντην
 Ἠελ', ἐπεὶ μάλα πολλὰν ἐνίκᾳ δῖος Ὀδυσσεύς
 Παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ τεός· εἰ ἔτεδν γε
 Κείνου ἔκγονός ἐσσι· σέβας μ' ἔχει εἰσδρόντα.
 Ἦτοι γὰρ μῦθοί γε ἱοκότες, οὐδέ κε Φαίης
- 125 Ἄνδρα νεώτερον ὧδε ἱοκότα μυθήσασθαι.
 Ἐνθ' ἦτοι εἰως μὲν ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 Οὔτε πότε· εἰν ἀγορῇ δῖχ' ἐβάζομεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.
 Ἄλλ' ἔνα θυμὸν ἔχοντε, νόον καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
 Φραζόμεθ', Ἀργεῖοισιν ὅπως ὅχ' ἔρισα γένηται.
- 130 Αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν,
 Βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιοὺς·

„ Interrogas, unde sumus; ego verò tibi enarrabo.
 „ Nos ex Ithacà sub-Neio-*flus* venimus,
 „ Negotium autem hoc privatum est, non publicum, quod dicam;
 „ Patris mei famam ingentem inquirò, sicubi audiero,
 „ Nobilis Ulyssis magnanimi; quem pridem aiunt,
 „ Unà tecum pugnātem, Trojanorum urbem evertisse.
 „ Etenim alios quidem omnes, quotquot cum Trojanis pugnarunt;
 „ Audivimus, quo-in-loco unusquisque perierit sēvā morte:
 „ Illius verò etiam mortem incognitam fecit Jupiter.
 „ Neque enim quisquam potest clarè dicere, ubinam perierit;
 „ An ille in continenti domitus sit à viris hostilibus,
 „ An in pelago inter fluctus maris.
 „ Ideò nunc ad tua genna venio, si velis
 „ Illius tristem mortem enarrare, sicubi videris
 „ Oculis tuis, aut alterius orationem audiveris,
 „ Errantis; valdè enim ipsum ærumnosum peperit mater.
 „ Neque omninò me veritus blandiaris, neque misertus;
 „ Sed planè mihi narres, utcumque tibi contigit videre.
 „ Oro, si unquam tibi pater meus eximius Ulysses,
 „ Sive dictum, sive factum, pollicitus perfecit
 „ Populo in Trojanorum, ubi passi estis clades Achivi,
 „ Horum nunc mihi memor sis, & mihi verum dicas.
 Haic autem respondit deindè Gerenius eques Nestor;
 „ O amice, quoniam me recordari-facis calamitatis, quam in illo.
 „ Populo passi sumus robore indomiti filii Achivorum;
 „ Sive quæcumque cum navibus per obscurum pontum
 „ Errantes ad prædam, quacunq̃ duceret Achilles;
 „ Sive quæcumque circà urbem magnam Priami regis
 „ Pugnāvimus; ibi deindè occisi sunt, quotquot optimi.
 „ Illic quidem Ajax jacet bellicosus, illic Achilles,
 „ Illic & Patroclus, diis consiliarius par,
 „ Illic & meus dilectus filius, simul fortis & eximius,
 „ Antilochus, suprà-modum currendo velox atque pugnator;
 „ Aliàque multa præter hæc passi sumus mala: Quis illa
 „ Omnia utique enarraret inter mortales homines?
 „ Neque si vel quinquennio & sexennio hic permanens
 „ Interrogaveris, quot illic passi sunt mala nobiles Achivi:
 „ Prius prædio-affectus tuam ad patriam terram perveneris.
 „ Novennio enim ipsis mala machinati sumus circumvenientes
 „ Omnigenis dolis: vix tandem finem-dedit Saturnius.
 „ Ibi nullus unquam prudentiā æquari contrà
 „ Voluit; nam valdè multum vincebat nobilis Ulysses
 „ Omnigenis dolis, pater tuus; siquidem reverà
 „ Illius filius es; admiratio me tenet aspicientem.
 „ Profectò enim sermones quidem similes; neque putares
 „ Virum juniorem eatenus quidem similia loqui.
 „ Ibi profectò usque quidem ego & nobilis Ulysses,
 „ Neque unquam in concione diversum dicebamus, neque in con-
 „ Sed eundem animum habentes, mente & prudenti consilio (cilio,
 „ Consultabamus, Achivis ut quàm optima fierent.
 „ At postquàm Priami urbem diripimus excelsam,
 „ Abivimusque in navibus, deusque dispersit Achivos;

- Καὶ τότε δὴ Ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μῆδετο νόσον
 Ἀργείοις· ἐπεὶ οὔτι νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι,
 Πάντες ἔσαν· τῇ σφένων πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσκον,
 135 Μήνιος ἐξ ὀλοῆς Γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης,
 Ἦτ' ἔριν Ἀτρεΐδῃσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν·
 Τὰ δὲ καλίσσασμένω ἀγορῇν ἐς πάντας Ἀχαιοὺς
 Μᾶψ, ἅτῃρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐς ἥελιον καταδύντα,
 (Οἱ δ' ἦλθον οἶνω βαβαρηότες υἱὲς Ἀχαιῶν),
 140 Μῦθον μυθείσθην, τοῦ εἵνεκα λαὸν ἔγειραν.
 Ἐνθ' ἦτοι Μενέλαος ἀνώγει πάντας Ἀχαιοὺς
 Νόσου μιμνήσκεισθαι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης·
 Οὐδ' Ἀγαμέμνονι πάμπαν ἔηδανε· βούλετο γάρ ῥα
 λαὸν ἱρυκακίην, ῥάζειν θ' ἱερὰς ἱκατόμβας,
 245 Ὃς τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξακέσαιοτο.
 Νήπιος, οὐδὲ τὸ ἤδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
 Οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἔντων.
 Ὃς τῷ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένω ἐπέεσσιν
 Ἔεσκον· οἱ δ' ἀνδρούσαν ἑκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 150 Ἦχθ' ἔσπευσεν· δίχα δὲ σφισιν ἔηδανε βουλή.
 Νύκτα μὲν ἄεσμεν, χαλεπὰ φρεσὶν δρμκίνοντες
 Ἀλλήλοισ· (ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἦρτ' αὖ πῆμα κακοῖο)
 Ἦῶθεν δ' οἱ μὲν νέας εἰλκομεν εἰς ἄλλα δῖαν,
 Κτήματά τ' ἐντιθέμεσθα, βαθυζώνους τε γυναῖκας.
 255 Ἡμίσεις δ' ἦρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες
 Αὔρι, παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
 Ἡμίσεις δ' ἀναβάντες ἱλύνομεν· αἱ δὲ μάλ' ὤκα·
 Ἐπλεον· ἐξόρσεν δὲ θεὸς μεγακῆτεα πύκτον.
 Ἔς Τένεδον δ' ἐλθόντες, ἐρέξαμεν ἱρὰ θεοῖσιν,
 160 Οἵκαδε ἰήμενοι· Ζεὺς δ' οὐπὼ μῆδετο νόσον,
 Σχέτλιος, ὅς ῥ' ἔριν ὥρσε κακὴν ἐπὶ δεῦτερον αὐτίς.
 Οἱ μὲν ἀπαρέψαντες ἔβαν νέας ἀμφιελίσσας,
 Ἀμφ' Ὀδυσῆα ἄνακτα δαΐφρονα ποικιλομήτην,
 Αὐτίς ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦρα φέροντες.
 165 Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀσπλάγιν, αἱ μοι ἔποντο,
 Φεῦγον, ἐπεὶ γίνωσκον, ὃ δὴ κακὰ μῆδετο δαίμων·
 Φεῦγε δὲ Τυδέος υἱὸς Ἀρήϊος, ὥρσε δ' ἑταίρους·
 Ὅψε δὲ δὴ μετὰ νῶϊ κίε ξανθὸς Μενέλαος,
 Ἐν Λέτρῃ δ' ἔκειχεν δολιχὴν πλόον δρμαίνοντας,
 170 Ἦ καθύπερθε Χίοιο νοοίμεθα παιπαλοέσσης,
 Νήσου ἐπὶ Ψυρίης, αὐτὴν ἐπ' Ἄριςτ' ἔχοντες.
 Ἦ ὅσπερθε Χίοιο, παρ' ἠνεμόνεα Μίμαντα.
 Ἦτιόμεν δὲ θεὸν φῆναι τέρας· αὐτὰρ ὅγ' ἡμῖν
 Δεῖξε, καὶ ἠνώγει πέλαγος μέσον εἰς Εὐβοίαν
 175 Τέμνειν, ὅφρα τάχιζα ὑπὲρ κακότητε φύγοιμεν.
 Ὄρτο δ' ἐπὶ λιγυρὸς οὖρος ἀήμεναι· αἱ δὲ μάλ' ὤκα·
 Ἰχθυόεντα κέλυσθε διέδραμον· ἐς δὲ Γεραιῶν
 Ἐννύχιοι κατὰγοντο· Ποσειδάωνι δὲ ταύρων
 Πόλλ' ἐπὶ μῆρ' ἔθεμεν, πέλαγος μέγα μετρήσαντες·
 180 Τέτρακτον ἡμᾶρ ἔην, ὅτ' ἐν Ἀργεὶ νῆας ἔϊσας
 Τυδείδῃσι ἔπαροι Διομήδεος ἱπποδάμοιο
 Ἔεσαν· αὐτὰρ ἔγωγε Πύλονδ' ἔχον· οὐδέ ποτ' ἔσβη
 Οὖρος, ἐπειδὴ πρῶτα θεὸς προέειπεν ἀνῆμαι.

Et tunc sanè Jupiter tristem in mente mollebat^{ur} reditum
 Argivis : quia nequaquam prudentes neque iusti (sunt).
 Omnes erant ; ideòque ipsorum multi malum fatum consecuti
 Ira ex perniciosâ Minervæ forti-patre-natæ,
 Quæ contentionem Atridas inter ambos jecit :
 Hi verò convocatis ad concionem omnibus Achivis
 Temerè, neque ut decuerat, ad solum occidentem,
 (Venerunt autem vino gravati filii Achivorum,) ^{citè}
 Sermonem proferebant, cujus gratiâ populum congregarant
 Ibi tum Menelaus jubebat omnes Achivos
 Reditus meminisse super lata dorsa maris :
 Neque Agamemnoni omninò placebat : volebat *is* nempe
 Populum detinere, facerèque sacras Hecatombas,
 Ut Palladis vehementem iram placaret ;
 Stultus, neque istud noverat, quòd non persuasurus erat :
 Non enim statim deorum virtutur mens sempiternorum.
 Sic hi quidem asperis vicissim contendentes verbis
 Stabant : surrexerunt verò benè-ocreati Achivi,
 Clamore ingenti : bisariam autem ipsis placebat consilium.
 Per noctem quidem dormivimus, perniciosâ mente cogitantes
 Invicem ; (in nos enim Jupiter parabat damnum mali.)
 Manè autem hi quidem naves deduximus in mare vastum,
 Resque imposuimus, & profundè-succinctas mulieres.
 Dimidia autem proindè pars populi se-continuebat manens
 Illic, apud Atridem Agamemnonem, pastorem populorum :
 Dimidia autem conscensis-navibus remigabamus ; hæ autem val-
 Navigabant ; stravit autem deus vastum pontum. (dè velociter
 In Tenedum autem quum advenissemus, fecimus sacra diis,
 Domū-redire festinantes : Jupiter verò nondū meditabatur reditū,
 Insestus, qui contentionem concitavit malam secundò iterum.
 Alii quidem aversis iverunt navibus remigio-utrinque-instructis,
 Qui circa Ulyssē erant regem prudentem varii-consilii,
 Rursus Atridæ Agamemnoni gratificantes.
 Sed ego cum navibus confertis, quæ me sequebantur,
 Fugi, quoniam cognoscebam, quòd jam mala meditabatur deus :
 Fugit porro Tydei filius bellicosus, excivitque socios :
 Sero autem tandem ad nos venit flavus Menelaus,
 In Lesbo verò invenit de longâ navigatione deliberantes,
 An suprà Chium iremus asperam,
 Ad insulam Psýriam, ipsam à sinistris habentes ;
 An sub Chio, propter ventosum Mimanta.
 Rogabamus autem deum ostendere signum ; ille verò nobis
 Ostendit, & jussit pelagus medium in Eubœam
 Secare ; ut quàm-celerrimè infortunium effugeremus.
 Orsus est autem stridulus ventus spirare : naves verò valdè velo-
 Picôlas vias percurrerunt ; & ad Geræstum (citè
 Nocturnæ deductæ sunt : Neptuno autem taurorum
 Multa femora posuimus, pelagus magnum emensi.
 Quartus dies erat, quando in Argis naves æquales
 Tydidæ focii Diomedis equum-domitoris
 Statuere : ego verò in Pylum cursum-tenui ; nec unquam desit
 Ventus, postquam primum deus præmisit flare.

- 185 Ὡς ἦλθον, φίλε τέκνον, ἀπαιτός· οὐδὲ τι οἶδα
 Κείνων, οἳ τ' ἰσάμεν Ἀχαιῶν, οἳ τ' ἀπόλοντο.
 Ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισι
 Πείθομαι, ἢ θέμις ἐστὶ, δαΐσσαι, οὐδέ σε κεύτω.
 Εὐ μὲν Μυρμιδόνας Φάος' ἰλθέμεν ἰγχεσιμῶρους,
 Οὓς ἔγ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου Φαίδιμος υἱός·
 190 Εὐ δὲ Φιλοκτήτην, Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν.
 Πάντας δ' ἰδομενεὺς Κρήτην εἰσήγαγ' ἐταίρους·
 Οἳ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δὲ οἱ οὔτιν' ἀπηύρα.
 Ἀτρεΐδην δὲ καὶ αὐτοὶ ἀκούετε, νόσφιν ἱόντες,
 Τίς τ' ἦλθ', ὥς τ' Αἰγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὕλεθρον.
 195 Ἀλλ' ἦτοι κείνος μὲν ἐπισμυγερῶς ἀπέτισεν·
 Ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι
 Ἄνδρός· ἐπεὶ καὶ κείνος ἐτίσατο πατροφονίᾳ,
 Αἰγισθὸν δολόμητιν, ὃς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
 Καὶ σὺ, φίλος, (μάλα γάρ σ' ὀρώω καλὸν τε μέγαν τε,)
 200 Ἀλκιμος ἔσσι, ἵνα τίς σε καὶ ὑψιγόνων εὖ εἴπῃ.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδ' αὖ·
 ὦ Νέστωρ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 Καὶ λίην κείνος μὲν ἐτίσατο, καὶ οἳ Ἀχαιοὶ
 Οἴσουσι κλέος εὐρὺ, καὶ ἰσσομένοισιν αἰοιδῆν.
 205 Αἶ γὰρ ἔμοι τασσέηνδε θεοὶ δύναμιν παραβέβη
 Τίσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγυεινῆς,
 Οἵτε μοι ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανῶνται.
 Ἀλλ' οὐ μοι τοιοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὕλβον,
 Πατρί τ' ἐμῇ καὶ ἐμοί· νῦν δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης.
 210 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππῆς Νέστωρ·
 ὦ φίλ', ἐπειδὴ, ταῦτά μ' ἀνέμνησας καὶ ἔειπας,
 Φασὶ μνηστῆρας σῆς μητέρος εἵνεκα πολλοὺς
 Ἐν μεγάροισι, ἀέκητι σέθεν, κακὰ μηχανάσθαι.
 Εἰπέ μοι, ἥδ' ἐκὼν ὑποδάμνασαι, ἢ σέ γε λαοὶ
 215 Ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὁμῶς;
 Τίς δ' οἶδ', εἰ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἰλθὼν,
 Ἥ ὅγε μούνοσ' ἰδὼν, ἢ καὶ σύμπαντες Ἀχαιοί;
 Εἰ γάρ σ' ὥς ἰθέλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Ὡς τὸτ' Ὀδυσσεὺς περικηδέτο κυδαλίμοιο,
 220 Δῆμω ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγος Ἀχαιοί·
 (Οὐ γάρ πω ἶδον ὧδε θεοὺς ἀναφανδὰ φιλεῦντας,
 Ὡς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίσατο Παλλὰς Ἀθήνη.)
 Εἰ σ' οὕτως ἰθέλοι φιλέειν, κῆδοιτό τε θυμῷ,
 Τῷ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκλεάθειτο γάμοιο.
 225 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδ' αὖ·
 ὦ γέρον, οὕτω τοῦτο ἔπος τελέεσθαι ἔτι.
 Λίην γὰρ μέγα εἶπας· ἔγῃ μ' ἔχει· οὐκ ἂν ἔμοιγε
 Ἐλπομένην τὰ γένοιτ', οὐδ' εἰ θεοὶ ὥς ἰθέλοισιν.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 230 Τηλέμαχε, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
 Ρεῖτα θεός γ' ἰθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαῶσαι,
 Βουλομένην δ' ἂν ἔγωγε καὶ ἄλγος πολλὰ μογήσας,
 Οἴκαδ' εἴ τ' ἰλθέμεναι καὶ νόστιμον ἡμᾶρ ἰδέσθαι,
 Ἥ ἰλθὼν ἀπολίσθαι ἐφέσιος, ὥς Ἀγαμέμνων
 235 ὦλεθ', ὅτ' Αἰγισθαίοιο δόλῳ καὶ ἥς ἀλέχτοιο.

- „ Sic veni, dilecte fili, infcius; neque quicquam scio
 „ De illis, qui servati sint Achivorum, quique perierint.
 „ Quæcunque autem in ædibus sedens nostris
 „ Audivi, ut par est, doceberis; neque te celabo.
 „ Benè quidem Myrmidonas dicunt rediisse hastis-exercitatos;
 „ Quos duxit Achillis magnanimi præclarus filius:
 „ Benè etiam Philocteten, Pœantis illustrem filium:
 „ Omnes porro Idomeneus in Cretam duxit socios,
 „ Qui fugerunt ex bello: pontus nempè ei nullum abstulit.
 „ Atridem verò & ipsi auditis, quanquam procul sitis,
 „ Utque venit, utque Ægisthus ei molitus est tristem mortem.
 „ Sed sanè ille quidem gravitèr luit:
 „ Adeò bonum, & filium interempti relictum esse
 „ Viri; quoniam & ille ultus est parricidam,
 „ Ægisthum dolosum, qui ei patrem inclytum interfecerat.
 „ Et tu, amice, (valde enim te video pulchrùmque magnùmque,)
 „ Fortis sis; ut aliquis tibi, & posterorum benè dicat.
 „ Hunc autem rursus Telemachus prudens contrà allocutus est:
 „ O Nestor Nelide, magna gloria Achivorum,
 „ Et abundè ille quidem ultus est, & ei Achivi
 „ Deferent gloriam amplam, & posteris præconium.
 „ Utinam enim mihi tantam dii vim dedissent
 „ Ad ulciscendos procos ob injuriam molestam,
 „ Qui me contumelià afficientes perniciofa machinantur.
 „ Sed non mihi hujusmodi destinârunt dii felicitatem,
 „ Patrique meo & mihi; nunc autem opus-est pati omninò.
 „ Huic autem respondit deindè Gerenius eques Nestor;
 „ O amice, quandoquidem hæc me recordari-fecisti, & locutus
 „ Aiunt procos, tuam matrem propter, multos (es,
 „ In ædibus, te invito, mala machinari.
 „ Dic mihi, an lubens vinceris, an te cives
 „ Odio-habent publicè, sequentes dei oraculum?
 „ Quis scit, an aliquandò eorum violentiam ulciscatur reversis,
 „ Sive ipse solus existens, sive & universi Achivi?
 „ Si enim te sic vellet amare cæsia Minerva, (gloriosi,
 „ Quemadmodum Ulyssis quondam supra-modum-curam-habuit
 „ Populo in Trojanorum, ubi passi sumus dolores Achivi:
 „ (Non enim unquam vidi usque-adeò deos manifestè amantes,
 „ Quemadmodum illi manifestè astitit Pallas Minerva.)
 „ Si te adeò vellet amare, curarèque in animo,
 „ Tum quispiam illorum utique oblivisceretur nuptiarum.
 „ Hunc autem rursus Telemachus prudens contrà allocutus est;
 „ O senex, nunquam hunc sermonem perfectum iri existimo:
 „ Nimis enim magnum dixisti; stupor me tenet; non mihi
 „ Speranti ea contingerent, neque si dii sic vellent.
 „ Hunc verò rursus allocuta est dea cæsia Minerva;
 „ Telemache, quale tibi dictum effugit septum dentium?
 „ Facile Deus, si quidem voluerit, etiam è-longinquo vinum serva-
 „ Mallem verò ego etiam dolores multos passus, (venit.
 „ Domum redire, & reditûs diem videre,
 „ Quàm reversus perire propriâ-in-domo; uti Agamemnon
 „ Perit, Ægisthi dolo & suæ uxoris.

- Ἄλλ' ἦτοι θάνκτον μὲν ὁμοῖον οὐδὲ θεοὶ περ
καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν· ὅπποτε κεν δὴ
Μοῖρ' ὀλοὴ κατέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο.
- Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤϊδα·
240 Μέντορ, μήκέτι ταῦτα λεγώμεθα, κηδόμενοι περ·
Κεῖν δ' οὐκ ἔτι νόσος ἐτήτυμος, ἀλλὰ οἱ ἤδη
φράσσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
Νῦν δ' ἐθέλω ἕπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι
Νέσσορ, ἵκει περίοιδε δίκας ἥδ' ἐφρόνιν ἄλλων.
- 245 Τρίς γὰρ δὴ μιν Φασιὶν ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν·
Ὡς τέ μοι ἀθανάτοισι ἰνδάλλεται εἰσοράσθαι.
Ὡ Νέσσορ Νηληϊάδῃ, σὺ δ' ἀληθὲς ἐνίσπε,
Πῶς ἔθαν' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων;
Ποῦ Μενέλαος ἦεν; τίνα δ' αὐτῷ μήσατ' ὄλεθρον
- 250 Αἰγισθος δολομήτης; ἵκει κτάνε πολλὸν ἀρείω.
Ἦ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαιϊκοῦ, ἀλλὰ πῃ ἄλλῃ
Πλάζετ' ἐπ' ἀνθρώπους, ὃ δὲ θαρσύνει κατέπεφνε;
Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Τοίγάρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.
- 255 Ἦτοι μὲν τόδε κ' αὐτὸς δίκαι, ὥς κεν ἐτύχθῃ·
Εἰ ζῶντ' Αἰγισθεὶς ἐνὶ μεγάροισιν ἔτετμεν
Ἀτρεΐδης, Τροίηνδ' ἰὼν, ξανθοῖς Μενέλαος·
Τῷ κέ οἱ οὐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαστρὶ ἔχουσιν,
Ἄλλ' ἦρα τὸν γε κύνας τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν
- 260 Κεῖμενον ἐν πεδίῳ δίκας ἕξας· οὐδέ κε τίς μιν
Κλαῦσεν Ἀχαιϊάδων· μάλα γὰρ μέγα μῆστον ἔργον.
Ἡμεῖς μὲν γὰρ κεῖθι πολέας τελόντες ἄεθλους
ἡμεῖς· ὃ δ' εὐκηλὸς μυχρῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο
Πόλλ' Ἀγαμέμνονέν ἑλόμενον ἔλθουσι· ἐπέεσσιν·
- 265 Ἦ δ' ἦτοι τοπρὶν μὲν ἀναίνετο ἔργον ἀεικὲς
Δῖα Κλυταίμνηρη, (Φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσι·
Πὰρ γὰρ ἦεν καὶ αἰοδὸς ἀνὴρ, ὃ πόλλ' ἐπέτελλεν
Ἀτρεΐδης, Τροίηνδ' ἐκὼν, εἰρυσθαὶ ἀκούειν.)
Ἄλλ' ὅτε δὴ μιν Μοῖρα θεῶν ἐπέδισσε δαμῆναι,
- 270 Δὴ τότε τὸν μὲν αἰοδὸν ἔργων ἐς νῆσον ἐρήμην,
Κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι·
Τὴν δ' ἐθέλων ἐθέλουσιν ἀνήγαγεν ὄνδε δόμονδε.
Πολλὰ δὲ μῆρ' ἔκχε θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
Πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνῆψεν, ὑφάσματά τε, χρυσόν τε.
- 275 Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ οὔποτε ἔλπετο θυμῷ.
Ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν Τροίηνδ' ἰόντες,
Ἀτρεΐδης καὶ ἐγὼ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν·
Ἄλλ' ὅτε Σούνιον ἱρὸν ἀφικόμεθ', ἔκρον Ἀθηνῶν,
Ἐνθα κυβερνήτην Μενελάου φοῖβος Ἀπόλλων
- 280 Οἷς ὠγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνε,
Πηδάλιον μετὰ χερσὶ θεούσης νῆδος ἔχοντα,
Φρόντιν Ὀνητορίδην, ὃς ἐκαίνυτο Φῦλ' ἀνθρώπων
Νῆα κυβερνῆσαι, ὅπποτε σπέρχοιεν ἑλλαι.
Ὡς δ' μὲν ἔνθα κατέσχετ', ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
- 285 Ὄφρ' ἵταρον θάπτοι, καὶ ἐπὶ κτέρει κτερίσειεν.
Ἄλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνος, ἰὼν ἐπὶ δίνωπα πόντον
Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι, Μυλαιῶν ἕρος κίπῃ

Verum enimverò mortem omnibus æquè-gravem neque dii ipsi
 Etiam ab amato viro possunt arcere, quandocunque tandem
 Fatum perniciosum corripuerit longum-somnū-adferentis mortis.
 Hunc autem rursus Telemachus prudens contrà allocutus est;
 Mentor, nè ampliùs hæc differamus, mœsti licèt:
 Illi verò non ampliùs reditus verus, sed ei jam
 Moliti sunt immortales mortem & fatum atrum.
 Nunc verò volo rem aliam inquirere & interrogare
 Nestorem, quoniam novit jura & prudentiam præ aliis:
 Ter enim jam ipsum dicunt imperasse sæculis virorum,
 Adeò mihi immortalibus similis-videtur aspectu.
 O Nestor Nelide, tu verò verum dic;
 Quomodo mortuus est Atrides latè-imperans Agamemnon?
 Ubi Menelaus erat? Quam verò illi machinatus est mortem
 Ægisthus dolosus? quoniam occidit se multò præstantiorem.
 Annon in Argo erat Achæico Menelaus? an alicubi alibi
 Errabat apud homines, ille verò sumpto-animo interfecit?
 Huic autem respondit deindè Gerenius eques Nestor;
 Profectò ego tibi, fili, vera omnia dicam.
 Sanè quidem hoc ipse suspicêris, quemadmodum evenirit:
 Si viventem Ægisthum in ædibus deprehendisset
 Atrides, è Trojà profectus, flavus Menelaus;
 Sanè ei neque mortuo fusilem terram superfudissent,
 Sed certè canesque & aves comedissent
 Jacentem in campo procul ab urbe; neque ulla ipsum
 Deplorasset Achivarum: valdè enim ingens molitus est facinus.
 Nos etenim illic [*in Trojà*] multa obeuntes certamina,
 Sedebamus; ille verò securus in secessu Argi equos-pascentis
 Multum Agamemmoniam uxorem demulcebat verbis:
 Et sanè primò quidem abnuebat facinus indignum
 Nobilis Clytemnestra; (mente enim utebatur bonâ:
 Aderat enim & cantor vir, cui plurimùm mandabat
 Atrides, ad Trojam proficiscens, servare uxorem.) (maretur,
 Sed cùm jam ipsum [*Ægisthum*] fatum deorum irretivit ut-do-
 Tum verò cantorem quidem ductum in insulam desertam,
 Dereliquit avibus capturam & prædam fieri;
 Ipsam verò volens volentem duxit suam in domum.
 Multa autem femora adolebat deorum super sacra altaria;
 Multaque donaria suspendit, textiliisque, aurumque,
 Perfecto magno opere, quod nunquam sperasset in animo.
 Nos quidem simul navigabamus à Trojà profecti,
 Atrides [*Menelaus*] & ego, amicè affecti invicem:
 Sed cùm ad Sinium sacrum pervenissemus, promontorium A-
 Illic gubernatorem Menelai Phœbus Apollo (thenarum,
 Suis mitibus telis aggrediens occidit,
 Clavum in manibus currentis navis tenentem,
 Phrontin Onetoridem; qui vincebat genus hominum
 In nave gubernandâ, quoties ingruabant procellæ.
 Sic ille quidem illic detentus est, deproperans licèt iter,
 Ut focium sepeliret, & inferias ei ferret.
 Sed quandò jam & ille, profectus super obscurum pontum
 In navibus cavis, Malearum montem excelsum

- ἴξε βάων, τότε δὴ συγερὴν ὁδὸν εὐρύσκα Ζεὺς
 Ἐφράσατο, λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' αὐτμένα χεῦε,
 290 Κύματα τε τροφόντα, πελώρια, ἴσα ὕρεσσιν.
 Ἐνθα διατμήξας, τὰς μὲν Κρήτη ἐπέλασσε,ν
 Νιχί, Κύδωνες ἄναιον, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
 Ἐς δὲ τις λισσὴ, κίπελά τε εἰς ἄλλα πέτρῃ,
 Ἐσχατιῇ Γόρτυνος, ἐν ἡεροιδείῳ πόντῳ·
 295 Ἐνθα Νότος μέγα κύμα ποτὶ σκαῖδν ῥίον ὠθεῖ
 Ἐς Φαιζόν· μικρὸς δὲ λίθος μέγα κύμ' ἀποέργει.
 Αἱ μὲν ἄρ' ἐνθ' ἦλθον, σπουδῇ δ' ἤλυξαν ὄλεθρον
 Ἄνδρες, ἀτὰρ νῆάς γε ποτὶ ἐπιλάδεσσιν ἔαξαν
 Κύματ'· ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κυανοπρωρείους
 300 Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμῶς τε καὶ ὕδωρ.
 Ὡς δ' μὲν ἔνθα πολὺν βίοντον καὶ χρυσὸν ἀγείρων,
 Ἥλατο ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἁλλοθρόους ἀνδράποους.
 Τόφρα δὲ ταῦτ' Αἰγίσθος ἐμήσατο οἴκοδι λυγρᾷ,
 Κτείνας Ἀτρεΐδην· δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ.
 305 Ἐπτάετες δ' ἦνκαστε πολυχρύσειο Μυκῆνης·
 Τῷ δὲ οἱ δοῦδᾶτῳ κακὸν ἤλυθε δῖος Ὀρέης
 Ἀψ' ἀπ' Ἀθηνάων, κατὰ δ' ἔκτανε πατροφονῆα,
 Αἰγίσθον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
 Ἦτοι δ' τὸν κτείνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισιν
 310 Μητρὸς τε συγερῆς καὶ ἀνάγκιδος Αἰγίσθῳ·
 Αὐτῆμαρ δὲ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 Πολλὰ κτήματ' ἄγων, ὅσα οἱ νέες ἄχθος ἔειραν.
 Καὶ σὺ, φίλος, μὴ δηδὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησο,
 Κτήματά τε προλιπὼν, ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
 315 Οὔτω ὑπερφιάλους· μή τοι κατὰ πάντα φάγῳσι
 Κτήμματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηύσῃν ὁδὸν ἔλθῃς.
 Ἀλλ' ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα
 Ἐλθεῖν· κείνος γὰρ νέον ἥλλοθεν εἰλήλουθεν
 Ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ὅθεν οὐκ ἔλποιστό γε θυμῷ
 320 Ἐλθέμεν, ὄντινα πρῶτον ἀποσφῆλῳσιν ἄελλαι
 Ἐς πέλαγος μέγα τοῖον· ὅθεν τέ παρ οὐδ' οἶωνοι
 Αὐτότετες οἰχνεῦσιν, ἐπεὶ μέγα τε, δεινὸν τε.
 Ἀλλ' ἴθι νῦν, σὺν νηὶ τε σῇ καὶ σοῖς ἐτάροισιν·
 Εἰ δ' ἐθέλεις πεζός, πάρα τοι δίφρος τε καὶ ἵπποι,
 325 Πὰρ δέ τοι υἱὲς ἐμoι, οἱ τοι πομπῆς ἔσονται
 Ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος.
 Δίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸν, ἵνα νημερτὲς ἐνίσπῃ·
 Ψευδὸς δ' οὐκ ἔρεει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.
 Ὡς ἔφατ'· ἥελιος δ' ἄρ' ἔδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε.
 330 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ὡ γέρον, ἦτοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας·
 Ἀλλ' ἔγε, τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράσθε δὲ οἶνον,
 Ὅφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
 Σπείσαντες, κοίτοιο μεδώμεθα· τοῖο γὰρ ὤρη.
 335 Ἦδη γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόφον· οὐδὲ ἔοικε
 Δηλὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θαλασσεμέν, ἀλλὰ νέεσθαι.
 Ἦ ῥα Διὸς θυγάτηρ, τοὶ δ' ἔκλυον αὐδησάσης.
 Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
 Κεῖροι δὲ κρητῆρας ἐπεσέψαντο πότοιο·

„ Pervenit currens, tum verò invisum iter latè-sonans Jupiter,
 „ Destinavit: stridulorùmque ventorum flatum immisit,
 „ Fluctusque tumidos ingentes, aequales montibus.
 „ Illic disjunctis navibus, has quidem Cretæ admovit;
 „ Ubi Cydones habitabant, Jardani circa fluenta.
 „ Est autem quedam lævis, excelisq̃ue in mari petra,
 „ Ad fines Gortynis, in obscuro ponto: (lebat
 „ Huc Auster ingentem fluctum ad sinistram promontorium pel-
 „ In Phæstum: parvulus autem lapis ingentem fluctum impedit.
 „ Hæ quidem huc venerunt; vix autem effugerunt mortem
 „ Viri: at naves sanè ad saxa fregerunt
 „ Fluctus: cæterum quinque naves cæruleis-proxis
 „ Ægypto adinovit ferens ventusq̃ue & unda.
 „ Sic ille quidem ibi plurimum victum & aurum congregans,
 „ Errabat cum navibus apud alterius-linguæ homines.
 „ Interea verò ista Ægisthus molitus est domi tristia,
 „ Occiso Atridâ: subactus autem est populus sub illo.
 „ Septennio verò is imperavit divitibus Mycenis:
 „ Octavo verò anno ei in-perniciem venit nobilis Orestes
 „ Rursus ab Athenis; occidit autem patris-interfectorem,
 „ Ægisthum dolosum, qui illi patrem inclytum-interfecerat.
 „ Atque hic cum hunc occidisset, dedit coenam-sepulchralem
 „ Matrisque invisæ & imbellis Ægisthi: (Argivis
 „ Eodem verò die ei supervenit bello strenuus Menelaus,
 „ Plurima bona ducens, quantum scilicet ei naves onus ferre-pote-
 „ Et tu, amice, nè diutius à domo longè erres, (rant,
 „ Bonisque relictis virisque in tuis ædibus
 „ Adeò superbis; nè tibi omnia devorent
 „ Bonis divisis, tu verò vanum iter feceris.
 „ Sed ad Menelaum quidem ego adhortor & jubeo te
 „ Proficisci; ille enim nupèr aliundè venit
 „ Ex iis hominibus, undè non speraret in animo
 „ Se-reditum, quemcunque primùm abegerint procellæ
 „ In pelagus tam vastum: unde utique nec aves
 „ Intra annum venire possunt, quoniam ingens, horrendumque.
 „ Sed ito nunc, cum nave tuâ & tuis sociis:
 „ Sin velis terrestri-itinere, aderit tibi currusq̃ue & equi,
 „ Aderunt tibi etiam filii mei, qui tibi duces erunt
 „ Ad Lacedæmonem nobilem, ubi flavus Menelaus.
 „ Ora autem eum ipsum, ut vera dicat:
 „ Mendacium verò non dicet: valdè enim prudens est.
 „ Sic dixit: sol autem occidit & tenebræ advenerunt.
 „ Inter hos verò & dixit dea cæsia Minerva;
 „ O senex, profecto hæc rectè dixisti:
 „ Sed agite, secate quidem linguas, & miscete vinum,
 „ Ut Neptuno & aliis immortalibus
 „ Ubi libaverimus, lectum curemus; ejus enim hora adest.
 „ Jam enim lumen ivit sub occasum; neque decet
 „ Diù deorum in epulo sedere, sed abire.
 „ Dixit sanè Jovis filia; hi verò auscultarunt locutæ.
 „ Iphis autem præcones aquam manibus infuderunt;
 „ Juvenes verò crateras coronarunt potu;

- 340 Νάμμεσον δ' ἦρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δαπέσσιν·
Γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον, ἀναρᾶμενοι δ' ἐπ' αἰθερον,
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσαν τ', ἔπειν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Δὴ τότε Ἀθηναίη καὶ Τηλεμάχος θεοειδὴς
Ἄμφω ἰσθύν καίλην ἐπὶ νῆα νέεσθαι·
- 345 Νέεω δ' αὖ κατέρυκε καθωπτόμενος ἰπείεσσι·
Ζεὺς τόγ' ἀλεξήσεις, καὶ ἀδύνατοι θεοὶ ἄλλοι,
Ὡς ὁρᾷς παρ' ἡμεῖο δοὴν ἐπὶ νῆα κίοιτε,
Ὡς τεῦ ἢ παρὰ πάμπαν ἀνείμενος, ἥδ' ὀνειχρεῦ,
Ὡς οὔτε χλαῖναι καὶ φήγεα πᾶλ' ἐνὶ εἴκῳ,
- 350 Οὐτ' αὐτῷ μαλακῶς, οὔτε χαίνοισιν, ἐνεύδουσιν.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ὡς ἄρα μὲν χλαῖναι καὶ φήγεα καλὰ.
Οὐ θὴν δὴ ταῦδ' ἀνδρὸς Ὀδυσσεύος φίλος υἱὸς
ἄλλος ἐπ' ἐπαύρῃν καταλέξεται, ὅφρ' ἂν ἔγυγα
Ζῶν' ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λήπωνται.
- 355 Χαίρους ξενίζω, ἔστις κ' ἡμᾶς δῶμαθ' ἰκνῆται·
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὸς γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Εὐ δὴ ταῦτά γ' ἔφαθες, γέρον φίλε· σοὶ δὲ ἔοικε
Τηλεμάχων κείτασθαι, ἐπεὶ πολλὰ κάλλιστον οὕτω.
Ἀλλ' αὐτὸς μὲν οὖν σὺν σοὶ ἡμ' ἔθνηται, ὅφρα κεν εὐδῇ
- 360 Ἑλπίειν ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν
Ἢμ', ἵνα ἀπορῶν θ' ἱτέρους, εἴπω το ἕκαστα·
Οἷός γάρ μετὰ τοῖσι γεραιότερος εὐχομαι εἶναι,
Οὐδ' ἄλλοι φιλότετι νεώτεροι ἄνδρες ἔπονται·
Πάντας ἐπηελπίη μεγάθυμου Τηλεμάχου.
- 365 Ἔνθα κε λαφαίμεν κοίλῃ παρὰ νηὶ μελαίνῃ
Νῦν· ἀτὰρ ἡῶθεν μετὰ Καύκυνος μεγάρους
Ἢμ', ἵνα χρεῖός μοι ἰφάλλεται, οὔτι νέον γε,
Οὐδ' ὀλίγον· σὺ δὲ τοῦτον, (ἐπεὶ ταδὲ ἵκετο δῶμα,)·
Πέρμενον ἐνὶ δῖφρῳ τε καὶ υἱᾷ· δὴς δὲ σὶ ἵππους,
- 370 Οἱ τοι ἱλαφρότατοι θέσιν, καὶ κάρτεος ἥριτοι.
Ὡς ἦρα φωνήσας ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ἄμυν· αἰδομένη· ἄμβλος δ' ἔλε πάντας ἰδόντας.
Θαυμάζειν δ' ὁ γεραιὸς, ὅπως ἴδεν ἰφθαλμοῖσιν·
Τηλεμάχου δ' ἔλε χεῖρα, ὅπως τ' ἔφατ', ἐκ τ' ἐνόμαζεν·
- 375 Ὡ φίλος, οὐ σε ἵστανται κακὸν καὶ ἔνικαιν ἔσεσθαι,
Εἰ δὴ τοι νέω ὡς θεοὶ στομπῆς ἔπονται.
Οὐ μὲν γὰρ τις ὅδ' ἄλλος Ὀλύμπια δώματ' ἱχόντων,
Ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ ἀγλαΐη Τριτογένεια,
Ἡ τοι καὶ πατέρ' ἐσθλὸν ἐν Ἀργείοισιν ἔτιμα.
- 380 Ἀλλὰ, Ἄνακτο, ἱλῆθι, διδάδι δέ μοι κλέος ἐσθλὸν
Αὐτῷ, καὶ παῖδεςσι, καὶ αἰδοίῃ παρακοῆτι·
Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ βέξω βοῦν ἦνιν, ἐδρυμέτωπον,
Ἀδμήτην, ἣν οὐπω δῶδ' ἔγγον ἡγάγεον ἀνήρ.
Τῇν τοι ἐγὼ βέξω, χρυσὸν κέραιον περιχρύσας.
- 385 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
Τοῖσιν δ' ἡγαρόντιος Γερήμιος ἱππότεα Νέεω,
Τίασσι, καὶ γαμβροῖσιν, ἐὰν πρὸς δώματα καλὰ.
Ἀλλ' ὅτε δώμαθ' ἵκοντο ἀγακλυτὰ τοῖο ἔνικτος,
Ἐξείης ἄφροντο κατὰ κλισίους τε θρόνους τε.
- 390 Τοῖς δ' ὁ γέρον ἐλθοῦσιν ἀνὰ κρητῆρα κέραισιν
Οἴγου ἡδυκότιο, τὸν ἐνδοκίμῳ ἐνικνῆται

Distribuerintque omnibus, auspicantes poculis:
 Linguas autem in ignem conjecerunt, surgentisque, libarunt.
 Cæterum postquam libarant, biberantque quantum desiderabat
 Tum verò Minerva & Telemachus deo-similis (animus)

Ambo volebant cavam ad navem redire:

Nestor autem contrà detinebat incessens verbis;

„ Jupiter hoc prohibeat, & immortales dii alii,

„ Ut vos à me celerem ad navem eatis,

„ Tanquam ab aliquo vel prorsus vestis-carenti, aut pauperculo,

„ Cui neque lenæ neque stragula multa in domo,

„ Quibus aut ipse molliter, aut hospites indormiant.

„ At mihi adsumt lenæ & stragula pulchra.

„ Nunquam certè hujus viri Ulyssis charus filius

„ Navis in tabulatis cubaverit, dum ego

„ Vixero; deindè verò liberi in sedibus linguntur,

„ Qui hospites excipiant, quicumque ad meam domum venerit.

Hunc autem rursus allocuta est dea cæssa Minerva;

„ Benè sanè hæc dixisti, senex amice: tibi verò decet

„ Telemachum parere, quoniam longè melius sic.

„ Verum ille quidem nunc te sequatur, ut dormiat

„ Tuis in sedibus; ego autem ad navem nigram

„ Vado, ut confirmem socios præcipiamque singula:

„ Solus enim inter illos senior gloriøs esse,

„ Cæteri verò ob amicitiam juniores viri sequantur

„ Omnes æquales-ætate magnanimi Telemachi.

„ Illic cubaverim cavà in navi nigra

„ Nunc: sed manè ad Cauconas magnanimos

„ Ibo, ubi debitum mihi debetur, neque sanè novum,

„ Neque exiguum: tu verò hunc, (quoniam tuam venit ad da-

„ Mitte cum curru & filio: deque ei equos, (mum);

„ Qui tibi celerissimi currendo, & robore fortissimi.

Sic utique locuta abiit cæssa-oculos Minerva,

Aquila similis: supor autem cepit omnes videntes.

Admirabatur etiam senex, ut vidit oculis:

Telemachique prehendit manum, verbumque dixit, & locutus est:

„ O amice, haud te opinor ignavum & imbellem fore,

„ Siquidem te juvenem sic dii auctores comitantur.

„ Non enim quisquam hic alius cælestes domos habitantium,

„ Quàm Jovis filia prædatrix Pallas,

„ Quæ tibi & patrem eximium inter Achivos honorabat.

„ At, Regina, propitia sis; deque mihi gloriam eximiam,

„ Ipsi, & filiis, & venerandæ uxori:

„ Tibi autem ego sacrificabo bovem anniculam, latè-fronte,

„ Indomitam, quam nondum sub jugum duxit vir.

„ Hanc tibi ego sacrificabo, auro cornibus circumfusa.

Sic dixit supplicans, hunc autem audivit Pallas Minerva.

Præibat autem Gerenius eques Nestor,

Filiis & generis suis, suas ad sedes pulchras.

Sed postquam ad sedes venissent inclytas regis,

Ordine sedebant per sediliisque thronisque.

His verò senex ubi-advenissent craterem miscuit

Vini dulcis, quod undecimo anno

- "Πῖξε ταμῖν, καὶ ἀπὸ κρήδεμνον ἔλυσε·
 Τοῦ δ' ἡρώων κρητῆρα κεράσαστο· πολλὰ δ' Ἀθήνη
 Εὖχετ' ἀποσπένδων, κόρυϊ Διὶς Αἰγυίοχοιο.
 395 Αὐτὰρ ἱκέτ' σπείσαν τ', ἐπὶ δ' ὅσον ἦτολε θυμὸς.
 Οἱ μὲν καυκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἱμάσας·
 Τὸν δ' αὐτοῦ κοίμησε Γερήνιος ἱππῶτα Νέστωρ
 Τηλέμαχον, φίλον υἱὸν Ὀδυσσεύος θείοιο,
 Τρητοῖς ἐν λεχέσσιν, ὑπ' αἰθοῦσῃ ἱριδοῦσῃ.
 400 Πᾶρ δ' ἥρ' εὐμμελίην Πεισίσρατον, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 "Ὅς οἱ ἔτ' ἡΐθεος παίδων ἦν ἐν μεγάροισιν.
 Αὐτὰρ δ' αὖτε καθεῦθε μυχῶ δόμου ὑψηλοῖο.
 Τῷ δ' ἄλοχος δέσποινα Λέχως πόρτυνε καὶ εὐνῇ.
 Ἥμος δ' ἡριγένεια φάνη βοδοδάκτυλος Ἥδης,
 405 "Ὀρνυτ' ἥρ' ἐξ εὐνῆφι Γερήνιος ἱππῶτα Νέστωρ.
 Ἐκ δ' ἑλδῶν, κατ' ἥρ' ἤζειτ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν,
 Οἱ οἱ ἔσαν προκάροισι θυράων ὑψηλῶν,
 Λευκαὶ, ἀποσίλβοντες ἀλείφατος· οἷς ἐπὶ μὲν πρὶν
 Νηπαιὺς ἔζεσκεν, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος.
 410 Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμῖς κῆδόςδε βεβήκει.
 Νέστωρ αὖ τότ' ἔφειξε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν,
 Σκῆπτρον ἔχων· περὶ δ' υἷες ἀολλέες ἠγαρέθοντο,
 Ἐκ θαλάμων ἑλδόντες· Ἐχέφρων τε, Στρατιῷς τε,
 Περσεύς τ', Ἀρητὸς τε, καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης.
 415 Τοῖσι δ' ἔπειθ' ἔκτος Πεισίσρατος ἤλυθεν ἥρως.
 Πᾶρ δ' ἥρα Τηλέμαχον θεοείκελον εἶπαν ἄγοντες.
 Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Γερήνιος ἱππῶτα Νέστωρ·
 Καρπαλίμως μοι, τέκνε φίλα, κρηῖναιτ' ἐέλδωρ,
 "Ὅφρ' ἦτοι πρῶτιστ' αἰὲν ἰλάσσομ' Ἀθήνην,
 420 Ἥ μοι ἐναργὴς ἦλθε θεοῦ ἐς δαῖτα βάλειαν.
 Ἀλλὰ γ' ὁ μὲν πεδίοι' ἐπὶ βοῦν ἴτω, ὕφρα τάχιστα
 ἔλθῃσιν, ἰλάσῃ δὲ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ.
 Εἰς δ' ἐπὶ Τηλεμάχου μεγαθύμου νῆα μέλαιναν
 Πάντας ἰδὼν ἑτάρους ἀγέτω, λυγέτω δὲ δῦ δίους·
 425 Εἰς δ' αὖ χρυσοχόον Λαέρτεια δαῦρο κελύεω
 ἔλθειν, ὕφρα βοδὸς χρυσὸν κέρασιν περιχεῖν.
 Οἱ δ' ἄλλοι μένετ' αὐτοῦ ἀολλέες· εἴπατε δ' εἴσω
 Δμωῆσιν κτὰ δώματ' ἀγακλυτὰ δαῖτα πένεσθαι,
 Ἐδρας τε, ξύλα τ' ἀμφὶ, καὶ ἀγλαὴν οἰσέμεν ὕδωρ.
 430 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἥρα πάντες ἐποίησαν· ἦλθε μὲν ἄρ' βοῦς
 Ἐκ πεδίου, ἦλθεν δὲ βοῆς παρὰ νῆος ἔκτος·
 Τηλεμάχου ἔταροι μεγαλήτορος· ἦλθε δὲ χαλκίεος,
 "Ὅπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα, πείρατα τέχνης,
 Ἀκμονά τε, σφύραν τ', εὐποινήτην τε πυράγρην,
 435 Οἷσιν τε χρυσὸν εἰργάζετο· ἦλθε δ' Ἀθήνη,
 Ἰρῶν ἀντιώσα· γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
 Χρυσὸν ἔδωχ'· ὁ δ' ἔπειτα βοδὸς κέρασιν περιχεῖν
 Ἀσκήσας, ἐν ἡγάλμῃ θεὰ κεχάροτο ἰδοῦσα.
 Βοῦν δ' ἀγέτην καράων Στράτιος καὶ δῖος Ἐχέφρων.
 440 Χέρνιβα δὲ σφ' Ἀρητὸς ἐν ἀνθεμέντῃ λίβητι
 ἠλυθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων· ἑτέρῃ δ' ἔχεν οὐλὰς
 Ἐν κενέῳ· πέλεκυν δὲ μνηστέρλεμος Θρασυμήδης
 Ὄζυν ἔχων ἐν χειρὶ παρίζετο, βοῶν ἐπικέψων.

Aperuit poma, & operculum dempsit:

Hujus senex craterem miscuit; plurimam verò Minervæ
Supplicabat libans filiae Jovis Ægiochi.

Ceterum postquam libarant, biberantque, quantum voluit a-

Alii quidem decubitori abiierunt domum quisque: (nimias,

Illic verò decumbere-fecit Gerenius eques Nestor

Telemachum, charum filium Ulyssis divini,

Tomatis in lectis sub portica sonora:

Juxta cum verò bellicosum Pisistratum ducem virorum,

Qui ei adhuc cælebs filiorum erat in ædibus.

Ipse verò dormivit in secessu domus excelsæ:

Huic verò uxor regina lectum præparavit & cubile.

Quandò autem manè-genita apparuit rosea-digito aurora,

Surrexit utique ex lecto Gerenius eques Nestor;

Egressusque sedit super politos lapides,

Qui illi erant ante fores excelsas,

Albi resplendentes unguento; quibus quidem antea

Neleus insidebat diis consiliarius par:

At ille quidem jamjam fato domitus ad inferos descenderat.

Nestor autem tum insidebat Gerenius, custos Achivorum,

Sceptrum tenens: circum autem filii frequentes congregabantur,

E thalamis egressi, Echephronque, Stratiúsque,

Perseúsque, Aretúsque, & deo-par Thrasymedes:

His verò deinceps sextus Pisistratus venit heros:

Juxta autem Telemachum deo-similem collocarunt ducentes.

Illis verò sermonis exordiebatur Gerenius eques Nestor;

„E vestigio mihi, filii chari, perficite voluntatem;

„Ut scilicet primum inter deos propitiâ-reddam Minervam,

„Quæ mihi manifesta venit dei ad convivium celebre.

„Verum alius quidem rus propter bovem eat, ut celerrimè

„Veniat, adducat autem boum bubulcus vir.

„Unus autem ad Telemachi magnanimi navem nigram

„Omnes profectus socios ducat, relinquat verò duos solos:

„Unus porro aurificem Laërceum huc jubeat

„Venire, ut bovis aurum cornibus circumfundat.

„Vos verò alii manete hic simul-omnes; mandate autem intus

„Ancillis per domum inclytam convivium apparare,

„Sediliâque, lignâque undique, & limpidam afferre aquam.

Sic dixit; illi autem omnes ministrabant: venit quidem bos

Ex agro, venerunt etiam celeri à nave equali

Telemachi socii magnanimi: venit porro fiber,

Arma in manibus tenens fabrilis, instrumenta artis,

Incudémque, malleúmque, benè-factámque forcipem.

Quibus scilicet aurum elaborabat: venit quoque Minerva,

Sacris adfutura: Senex autem eques Nestor

Aurum dedit: ille verò deindè bovis cornibus circumfudit

Ubi elaborasset, ut ornatum dea gauderet intuita.

Bovem autem ducebant cornibus Stratius & nobilis Echephron.

Aquam autem ipsis Aretus in floribus-celato lebetes

Venit ex thalamo ferens: alterâ verò gestabat molas

In canistro; securim autem bellicosus Thrasymedes

Acutum tenens in manu adstabat, bovem casurum.

- 445 Περσεύς δ' ἤμινον εἶχε· γέρον δ' ἠπηνάτα Νέστωρ
 Χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο· πολλὰ δ' Ἀθήνη
 Εὐχετ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐξάντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλλοντο,
 Αἰτία Νέστωρος υἱός, ὑπέρβυκος Θικτυμήδης,
 450 Ἥλασεν ἔγχι εἰς· πέλεκε δ' ἀπέκοψε τένοντας
 Λύχενιους, λῦσεν δὲ βοδὸς μένος· αἱ δ' ἐλόλυξαν
 θυγατέρες τε, νυοί τε, καὶ αἰδοῖα παράκοιτις
 Νέστωρος, Εὐρυδίκη, πρέσβα Κλυμένοιο θυγατρῶν.
 Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 Ἔσχον· ἄτὰρ σφάξεν Πεισίσρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
 455 Τῆς δ' ἔπει ἐκ μέλαν αἷμα ῥῆν, λίπε δ' ὄρεα θυμῶς,
 Αἶψ' ἔρκα μιν δειχίον· ἔφαρ δ' ἐκ μηρία τάμενον
 Πάντα κατὰ μοῖραν, κατὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυψεν,
 Δίπτυχα ποιήσαντες· ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 Καίε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρον, ἐπὶ δ' αἰδοπα οἶνον
 460 Λαίβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμτάβολα χερσίν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐπᾶν, καὶ σπλάγχχν' ἵπασαντο,
 Μίσγνυλάν τ' ἔρκα τ' ἄλλα, καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἵπειραν,
 Ὀπτῶν δ', ἀεροπόρους ὀβελοὺς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Τόφρα δὲ Τηλέμαχον λούσεν καλὰ Πολυκάχη,
 465 Νέστωρος ἐπιοτάτη θυγάτηρ Νηληϊάδαο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ λούσεν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
 Ἄμφι δὲ μιν φᾶρος καλὸν βάλλον ἠδὲ χιτῶνα,
 Ἐκ ῥ' ἄσκαμίνου βῆ, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
 Παρ δ' ἔρκα Νέστωρ ἰὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, ποιμένι λαῶν.
 470 Οἱ δ' ἐπεὶ ἐπότησαν κρέ' ὑπέρτερα, καὶ ἐρύσαντο,
 Δαίνυντ' ἐζόμενοι· ἐπὶ δ' ἄνδρες ἰσθλοὶ ὕροντο,
 Οἶνον ἱνοиноχοεῦντες ἐνὶ χρυσείοις δεπέουσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἰδητίος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Τοῖσιν δὲ μύθων ἤρχε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 475 Παιῖδες ἱμοί, ἄγε, Τηλεμάχῳ καλλιτρίχας ἵππους
 Ζεύξασθ' ὅφ' ἄρματ' ἄγοντες, ἵνα κρήσσησιν ἰδοῖο.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔρκα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπύθοντο·
 Καρπαλίμως δ' ἔζευξαν ὅφ' ἄρμασιν ὁκέας ἵππους.
 Ἐν δὲ γυνὴ ταμὴν εἶτον καὶ οἶνον ἔθηκεν,
 480 Ὅψα τε, οἷα ἔδουσι διοτρεφές βασιλῆες.
 Ἄν δ' ἔρκα Τηλέμαχος περικαλλέα βύσαντο δίφρον·
 Παρ δ' ἔρκα Νεστορίδης Πεισίσρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 Ἐς δίφρον τ' ἀνέβαινε, καὶ ἠνία λάξτε χερσὶ·
 Μάσιξεν δ' ἐλάαν· τῷ δ' οὐκ ἔκοντε πετέσθην
 485 Ἐς πεδίον, λυγρὴν δὲ Πύλου αἰὲν πτολίεθρον.
 Οἱ δὲ πανημέριοι σείον ζυγὸν ἑμφίς ἔχοντες.
 Δύσσετ' ὁ ἥλιος, σκιδωντὸ τε πᾶσαι ἀγυαί.
 Ἐς Φηρὰς δ' ἵκοντο, Διοκλῆος πατὴρ δῶμα,
 Τίτος Ὀρεσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειδὸς τέκε παῖδα.
 490 Ἐνθα δὲ νύκτ' ἔκασαν· ὁ δὲ τοῖς παρ' ξείνια θῆκεν.
 Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥδης,
 Ἴππους τ' ἐξεύγνυντ', ἐνθάδ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον·
 Ἐκ δ' ἔλασαν προὔροιο, καὶ αἰθούσης ἱριδούπου·
 Μάσιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἔκοντε πετέσθην.
 495 Ἴξον δ' ἐς πεδίον πυρρηφόρον· ἐνθα δ' ἔπειτα

Perseus autem vas sanguinis accipiendo tenebat : senex autem eques
Aequumque molisque praeibabat : multumque Minervae (Nestor
Supplicabat primitias-offerens, ex capite pilos in ignem conjiciens.

Cæterum postquam precati sunt, & molas projecerunt,
Statim Nestoris filius magnanimus Thrasymedes,
Feriit propè stans : securis autem abscidit nervos
Cervicales, solvitque bovis robur : cum clamore verò precati sunt
Filiaeque nuptaeque, & pudica uxor

Nestoris, Eurydice, maxima-natu Clymeni filiarum.

Hi quidem deinde sublatam bovem à terrâ spatiosâ
Tenebant : cæterum machavit Pisistratus dux virorum. (animus,
Ex illâ autem postquam niger sanguis fluxisset, reliquissetque ossa
Celeritèr dein ipsam dividerunt ; statimque femora excidebant
Omnia ritè, adipèque cooperuerunt.

Postquam duplicaverant ; super ea verò frustra-cruda-imposuerunt.
Adolebat autem super ligna-fissa senex, & insuper nigrum vinum
Libabat ; juvenes verò juxta eum tenebant verua-quinque ; cuspidi ma-
Cæterum postquâ femora exusta erant, & viscera gustabant, (nibus.
Minutatim dein secuerunt cætera, & verubus transfixerunt,
Assabantque, acuta verua in manibus tenentes.

Interea verò Telemachum lavit pulchra Polycaste,

Nestoris minima-natu filia Nelidæ.

Porrò postquam lavisset, & unxisset pingui oleo,
Eique indusium pulchrum indidisset atque tunicam,
E lavacro is exiit, corpore immortalibus similis :

Juxta autem Nestorem profectus confedit, pastorem popularum.

Hi verò postquam assabant carnes exteriores, & detraxerunt,
Epulabantur sedentes ; deinde viri præstantes surgebant,

Vinum infundentes in aureis poculis.

Cæterum postquam potus & cibi desiderium exemerant,

Illis dein sermonis exordiebatur Gerenius eques Nestor ;

„ Filii mei, agite, Telemacho pulchras-jubas-habentes equos

„ Jungite sub currum ducentes ; ut coniciat iter.

Sic dixit, hi verò ei statim auscultarunt atque pamerunt :

Celeriterque junxerunt sub currum veloces equos.

Mulier verò proma panem & vinum imposuit,

Obsoniaque, qualia edunt Jovis-alumni reges.

Telemachus autem dein perpulchrum conscendit currum ;

Juxta eum verò Nestorides Pisistratus, dux virorum,

In currumque conscendit, & habenas cepit manu :

Verberavitque ut inirent-cursum ; illi verò non inviti volarunt

In campum, reliqueruntque Pyli excelsum urbem.

Illi verò totâ die quatiabant jugum utrinque tenentes.

Occidit autem sol, obumbrabanturque omnes viae.

Ad Pheras autem venerunt, Dioclis ad domum,

Filii Orsilocho, quem Alpheus genuit filium.

Ibi verò noctem dormiverunt : illeque iis hospitalia apposuit.

Quandò autem manè-genita apparuit rosea-digito Aurore,
Equosque junxerunt, currumque ornatu-varium conscenderunt ;
Eque vestibulo agitantur, & è porticu sonant : (volarunt.

Flagellavit autem Pisistratus, ut inirent-cursum : illi verò non thiviti
Venerunt autem in saepus fugiferum : hic, verò deinde

Ἦγον ἰδόν· τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκείας ἵπποι.
Δύσετό τ' ἡέλιος, σπιδόντ' ὅ τε πᾶσαι ἄγυιαι.

Ὅ Δ Τ Σ Σ Ε Γ Α Σ Ὅ Μ Η Ρ Ο Τ Τ Η Σ Δ.
Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ

Ἐπὶ βάσις.

Παρὰ Μενελάου ξενιστεῖς σὺν Πεισιστράτῃ Τηλέμαχος, ἀπαγγέλλαι τὰ κατὰ τὴν Ἰθάκην ὑπὸ τῶν μνηστῆρων πραττόμενα· ἔπειτα ἐξηγίται αὐτῷ ὁ Μενέλαος περὶ τοῦ νόσου τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῆς Πρωτέως μαντείας, δι' ἧς ἔγνω τὸν Ἀγαμέμνονος θάνατον, καὶ ὡς Ὀδυσσεὺς παρὰ Καλυψοῖ εἶναι. Βουλή δὲ γίνεται τῶν μνηστῆρων, περὶ τοῦ τὸν Τηλέμαχον ἀνελεῖν. Παραμυθίζεται δὲ ἡ Ἀθηנᾷ δι' ὀνείρου τὴν Πηνελόπην, ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς ἀποδημίᾳ δυσχεραίνουσας, διὰ εἰδώλου, ὁμοιωθεῖσα Ἰφίτην, τῇ τῆς Πηνελόπης ἀδελφῇ.

Δίλτα, μάτ' ἀμφὶ πατὴρ παρ' Ἀτρεΐδῃ, λαχόμενος, υἱός.

Οἱ δ' ἔχον κοίλῃν Λακεδαιμόνα κητώσσαν·

Πρὸς δ' ἦρα δώματ' ἔλκον Μενελάου κυδαλίμοιο.
Τὸν δ' εὖρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἔτρεψιν,
Τίσις ἦδ' ὀυγατὴρ ἀμύμονος, ἧ ἐνὶ δίκῃ.

5 Τὴν μὲν Ἀχιλλεύος ἰσχυρότερος υἱὲς πέμπων·

(Ἐν Τροίῃ γὰρ πρῶτον ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
Δασείμεναι· τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξοτέλειον
Τὴν ἦρ' ὅγ' ἐνὶ ἵπποισι καὶ ἵρμασι πέμπει νέεσθαι
Μυρμιδόνων προτὶ ἔξυ περικλυτὸν, οἷσιν ἔκαστον.)

10 Τίσι δὲ Σπάρτῃθεν Ἀλέκτορος ἦγετο πόρην,

Ὅς οἱ τηλύγετος γένετο κρατερὸς Μοῦρακέντης,
Ἐκ δούλης· Ἑλένη δὲ θεοὶ γόνον εὖκ' ἔτ' ὕφαινον,
Ἐπειδὴ τοπρῶτον ἐγείνατο παῖδ' Ἰρακτινίην
Ἑρμιόνην, ἧ εἶδος ἔχε χρυσεῆς Ἀφροδίτης.

15 Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο κατ' ὕψεροφες μέγα δῶμα

Γεῖτονες, ἦδ' ἔται Μενελάου κυδαλίμοιο.
Τερπόμενοι· μετὰ δὲ σφιν ἱμέλπετο θεῖος Δοῖδης,
Φορμίζων· Δοῖδ' δὲ κυβιστήτῃρ κατ' αὐτοὺς
Μολπῆς ἐξάρχοντες ἰδίνευσαν κατὰ μέσσην.

20 Τὸ δ' αὐτ' ἐν προθύροισι δόμων αὐτῷ τε καὶ ἵππῃ,

Τηλέμαχος ὅ' ἦρας καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός,
Στήσαν· ὁ δὲ προμολὼν ἴδετο κρείων Ἑτωναῖος,
Ὅτρηρ δὲ βαρύνων Μενελάου κυδαλίμοιο·
Βῆ δ' ἵμεν ἀγγελῶν διὰ δώματα ποιμένα λαῶν·

25 Ἀρχοῦ δ' Ἰσάμενος ἔπειτα πτερβάντα προσήδα·

Ἐῖνῳ δὲ τινε τῷδε, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
Ἄνδρ' εὖν, γενεῇ δὲ Διὸς μεγάλοιο ἕκκτον.
Ἄλλ' εἴπ', εἰ σφῶν καταλύσομεν ὠκείας ἵππους,
Ἡ ἕλλον πέμπωμεν ἱκανέμεν, ὅς κε Φιλήσῃ.

30 Τὸν δὲ μέγ' ἐχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

Οὐ μὲν νήπιος ἦσθα, Βοηδοῖδ' Ἑτωναῖε,
Τοπρὶν, ἅτῃρ μὲν νῦν γε, πάϊς ὥς, νήπι' βάζεις.
Ἡ μὲν δὲ νῆϊ, ξεινήϊα πολλὰ φερόντα

Ἄλλον

Conficiebant iter : usque adeò extulerunt veloces equi.
Occiditque sol, obumbrabanturque omnes viæ.

O D Y S S E Æ HOMERII IV.
LIBRI

Argumentum.

A Pud Menelaum hospitio exceptus cum Pisistrato Telemachus, nunciat ea, quæ in Ithaca a procis fiebant. Deinde narrat ipsi Menelaus de reditu Græcorum, & Protei vaticinio, per quod cognovit Agamemnonis mortem, quodque Ulysses apud Calypso esset. Sed proci consultant de Telemacho occidenda. Consolatur autem Pallas per somnium Penelopen, filii professionem graviter ferentem, per simulachrum, similis facta Iphitimæ Penelopes forori.

Δ. Discit de patre ab Atrida insidiis circumdatus filius.

HI autem venerunt cavam Spartam amplam :
Ad domum autem agebant Menelai gloriosi.
Hunc verò invenerunt exhibentem nuptiale-epulum multis sodalibus.
Fili atque filiae eximiae, suâ in domo. (bus,
Hanc quidem Achillis bellicosus filio mittebat :
(In Trojâ enim primum sponderat atque annuerat
Daturum se ; illis verò dîi nuptias perficiebant.
Eam utique ipse illuc cum equis & curribus mittebat ire,
Myrmidonum ad urbem inclytam, quibus imperabat.)
Filio autem ex Spartâ Alektoris adducebat filiam,
Qui ei in senectute-natus erat fortis Megapenthes,.
E servâ : Helenæ autem dîi prolem non amplius dabant,
Ex quo semel genuerat filiam amabilem
Hermionem, quæ speciem habebat aureæ Veneris.

Sic hi quidem epulabantur per sublimem magnam domum
Vicini, & amici Menelai gloriosi,
Oblectantes-se : inter eos verò cantabat divinus cantor,
Citharam pulsans ; duoque saltatores inter eos
Cantum auspicantes saltabant in medio.

Cæterum in vestibulo ædium ipsique & equi,
Telemachusque heros, & Nestoris inclytus filius,
Steterunt : progressus autem vidit præstans Eteoneus,
Sedulus famulus Menelai gloriosi ;
Ivitque annunciaturus per ædes pastori populorum :
Propè autem stans verba alata dixit ;
„ Hospites jam quidam isti, Jovis alumne ô Menelaë,
„ Viri duo ; proli verò Jovis magni similes-sunt.
„ Sed dic, an ipsis solvamus veloces equos,
„ An ad alium mittamus ire, qui eos amictu excipiat.
Hunc autem valdè indignatus allocutus est flavus Menelaus ;
„ Non quidem stultus eras, Boëthide Eteoneu,
„ Antea, at quidem nunc puer veluti, puerilla loquens.
„ Profectò jam nos, hospitalia multa depasti

- ἄλλων ἀνδράπων, δεῦρ' ἐνέμεθ', αἶνε ποῖσι Ζεὺς
 35 Ἐξοπίσω περ πῦρσιν ἐκίχες· ἀλλὰ λυ' ἵππους
 εἰνῶν, ἔς δ' αὐτοὺς προτέρω ὕψι βοινηθῆναι.
 Ὡς φῆθ'· ὃ δ' ἐκ μεγάρου διόσσυτο, κέκλετο δ' ἄλλους
 Ὀτρηροὺς θεράποντας ἄρ' ἐσπέσθαι ἰοτ' αὐτῇ.
 Οἱ δ' ἵππους μὲν ἔλυσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας·
 40 Καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐφ' ἱππεύσει κήπησι,
 Πῶρ δ' ἐβαλὼν ζυγὸς, ἀνὰ δὲ κρὶ λευκὸν ἔμειξαν.
 Ἄρματα δ' ἐκλιναν πρὸς ἐνώπιον παμφανόωντα·
 αὐτοὺς δ' εἰσῆγον θεῖον δόμον· οἱ δὲ ἰδόντες
 θαύμαζον κατὰ δῶμα διοτρεφέος βασιλῆος.
 45 Ὡς γὰρ ἡελίου αἴγλη πέλεν, ἥ δὲ σελήνης,
 δῶμα καθ' ὕψεραφες Μενελάου κυδαλίμοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν δρώμενοι ἐφθαλμοῖσιν,
 Ἔς β' ἄσπερινους βάντες ἐυξέσας, λούσαντο.
 τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμῶα λούσαν καὶ χρίσαν ἑλαίῳ,
 50 Ἀμφὶ δ' ἔρα χλαίνας οὐλας βάλλον ἠδὲ χιτῶνας,
 Ἔς ἐκ θρόνους ἔζοντο παρ' Ἀτρεΐδην Μενέλαον.
 Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχρῶν ἐπέχευε φέρουσα
 Καλῇ, χρυσεῖν, ὑπὲρ ἀργυρέῳ λάβητος,
 Νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τρέπεζαν.
 55 Σίτον δ' αἰδοίῃ ταμὴν παρέθηκε φέρουσα,
 Εἶδατα πολλ' ἐπιθείσα, χαριζομένη παρανύτων·
 Δαιτὺς δὲ κρείων πίνακας παρέθηκεν ἑίρας
 Παντοίων· παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα.
 Τῷ καὶ δειννύμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 60 Εἴτῃ δ' ἄπτεσθον, καὶ χαίμετον· αὐτὰρ ἵππειτα
 Δείπνου πασσαμένω εἰρησόμεθ', οἱ τινες ἔσθῃν
 Ἀνδρῶν· οὐ γὰρ ἀφῶν γε γένος ἀπόλωλε τεκνῶν,
 Ἄλλ' ἀνδρῶν γένος ἐστὶ διοτρεφέων βασιλῆων,
 Σπαρτοῦχῳ, ἐπεὶ οὐ κε κακὸν τοιοῦσδε τέκονεν.
 65 Ὡς φάτο· καὶ σφιν νῦντα βοδὸς παρὰ πτόνῳ ἔθηκεν,
 Ὅπρ' ἐν χειρὶν ἔλδον, τά β' αἱ οἱ γέρα παρέσταν αὐτῷ.
 Οἱ δ' ἐπ' ἐνείαθ' ἰτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν,
 70 Ἀγχι σχῶν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πειθοῖαθ' οἱ ἄλλοι·
 Φράζω, Νέστορίδῃ, τῷ μὲν πεχαρισμένῳ θυμῷ,
 Χαλκοῦ τε χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου, ἧδ' ἐλέφαντος.
 Ζηνὸς-που τοιῆδε γ' Ὀλομπίου ἐνδοθεν αὐλή.
 75 Ὅσσα τάδ' ἔσπετα πολλά· σέβας μ' ἔχει εἰσπορώντα.
 τοῦ δ' ἀγορεύοντος ἔνετο ξανθὸς Μενέλαος,
 Καὶ σφίεας φωνήσας ἔπειτα πτερύοντα προσηύδα·
 Τάνυσθ' ἔπειτα Ζηνὶ βοτῶν οὐκ ἔν τις ἐρίξει·
 (ἀδάνατοι γὰρ τοῦγε δόμοι καὶ κτήματα ἑσιν.)
 80 Ἀνδρῶν δ' ἔμεν τίς μοι ἐρίσσεται, ἥ δὲ καὶ οὐκί,
 Κτήμασιν· ἥ γὰρ πολλὰ παίδων καὶ πόλλ' ἐπαληθεῖς
 Ἥρω γόμην ἐν νηυσὶ, καὶ δοῦρά τε ἔπει ἔλδον·
 Κύπρον, Φοινίκην τε, καὶ Αἰγυπτίους ἐπαληθεῖς,
 Αἰθιοπὰς δ' ἐνέμεν, καὶ Σιδονίους, καὶ Ἑρεμβοὺς,
 85 Καὶ Λιβύην, ἧσα τ' ἄρ' ἔμεν. ἕφαρ' ἡμεροὶ τελέσσεται.

„ Aliorum vinorum, hæc verissimus; sicubi Jupiter
 „ In posternum saltem liberarit ab ærumnâ: sed solve equas
 „ Hospitum, ipsosque introduc ad epulandum.
 Sic ait: ille verò ex demo proruit, vocabatque alios
 Sedulos famulos, unâ ut sequerentur seipsum.
 Hi verò equos quidem solverunt sub iugo sudantes:
 Et hos quidem alligant ad equina præsepia,
 Apponebantque avenas, & hordeum album admiscuerunt;
 Curras verò posuerunt ad parietem collucentem:
 Ipsos porro duxerunt in augustam domum: hi autem videntes
 Admirabantur per domum Jovis-alumni-regis.
 Instar enim solis splendor erat, sive lunæ,
 Domum per excessum Menelai gloriosi.
 At postquam oblectati sunt videndo oculis,
 Ad labra descendentes perpolita, lavant.
 Hos verò postquam ancille lavant & unxerant oleo,
 Ciresqueque oblianas villosas posuerant *ipsis* atque tunicas;
 In thronos utique consederunt *ii* juxta Atridem Menelaum.
 Aquam autem ancilla guttumno fundebat ferens,
 Pulchro, aeneo, super argenteo lebeo,
 Ad lavandum: juxta verò politam extendit mensam.
 Cibum verò veneranda prona apposuit ferens,
 Fercula multa imponens, largiens de præsentibus:
 Coqus autem carniū lances proposuit sublatis
 Diversarum: ipsisque apposuit aurea pocula.
 Hos etiam dextrâ prehensens allocutus est flavus Menelaus;
 „ Cibusque gustate, & gaudete: cæterum deinde,
 „ Conam cum-gustaveritis, interrogabimus, quinam sitis
 „ Hominum: non enim vestrorum utique genus periit parentum,
 „ Sed viroꝝ genus ætis Jovis-alumnorum regum,
 „ Sceptraferorum: quippe nequaquam ignavi tales genuerint.
 Sic ait, & ipsis terga bovis pinguis apposuit,
 Assata in manibus eligens, quæ sibi munera apposerant ipsi.
 Hi verò ad cibos paratos appositos manus porrigebant.
 Cæterum postquam potus & cibi desiderium examissent,
 Tum verò Telemachus alloquebatur Nestoris filium,
 Propè admoto capite; ut ne audirent alii;
 „ Confidere, Nestoride, meo charissime animo,
 „ Ærisque splendorem, per domum sonoram,
 „ Aurique, electrique, & argenti, etque eboris.
 „ Jovis utique talis est Olympii intus aula.
 „ Quanta hæc infinita multa! Admiratio me capit intuentem.
 Hunc autem loquentem intellexit flavus Menelaus,
 Et ipsos compellans, verba alata dixit:
 „ Filii chari, sane cum Jove mortalium hand ullus contenderit:
 „ (Immortales enim ejus sedes & possessiones sunt.)
 „ Hominum verò aut aliquis mihi contendat, aut non,
 „ Opibus: certè enim multa passus & multum vagatus
 „ Adduxi in navibus, & octavo demum anno veni:
 „ Ad Cyprum, Phœnicemque, & Ægyptios vagatus,
 „ Æthiopsque adii, & Sidonios, & Erembos,
 „ Et Libyam, ubi utique agri protinus æsumi sunt.

- Τρίς γὰρ τίκτει μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐνικυτόν.
 Ἐνθα μὲν οὔτε ἔναξ ἐπιδευῆς, οὔτε τι ποιμὴν,
 Τυροῦ καὶ κραιῶν, οὔδ' ὀλοκεροῖο γάλακτος.
 Ἄλλ' αἰεὶ παρέχουσιν ἐπηστάνδην γάλα θήσας.
 90 Ἔως ἐγὼ περὶ κτεῖνα πολλὸν βίωτον συνκαίριον
 Ἠλώμην, τείως μοι ἀδελφεὸν ἕλλος ἔπεφνε,
 Λάβην, ἀνωϊστὴν, δόλῳ οὐλομένης ἀλόχοιο.
 Ὡς οὔτε χαίρων τοῖσδε κτεάτεσσιν ἀνάσσω.
 Καὶ πατέρων τάδε μέλλειτ' ἀκούειν, οἳ τινες ὑμῶν
 95 Εἰσὶν· ἐπεὶ μάλα πῶλλ' ἔκπυον, καὶ ἀπώλεσα οἶκον,
 Εὖ μάλα ναϊστάοντα, πεχανδόντα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
 Ὡν ὕφελον τριτάτην περ' ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν
 Ναιεῖν, οἳ δ' ἄνδρες σόοι ἔμμεναι, οἳ τότ' ἔλοντο
 Τροίην ἐν εὐρείῃ, ἱκῶς Ἀργεὺς ἱπποβότοιο.
 100 Ἄλλ' ἔμπης πάντας μὲν ἠδυρόμενος καὶ ἁχεύων,
 Πολλὰκις ἐν μεγάροισι κατήμενος ἡμετέροισιν,
 Ἄλλοτε μὲν τε γόῳ φρένα τέρπομαι, ἄλλοτε δ' αὐτὰ
 Πάύομαι· αἰψηρὸς δὲ κέρος κρυεροῖο γόοιο.
 Τῶν πάντων οὐ τόσσον ἠδύρομαι, ἀχρύνουσέ περ,
 105 Ὡς ἐνδς, ὕψι μοι ὕπνον ἀποχθαίρει καὶ ἰδυθῆν
 Μνωρομένῳ· ἐπεὶ οὔτις Ἀχαιῶν τόσσ' ἐμβόγησεν,
 Ὅσσ' Ὀδυσσεὺς ἐμβόγησε καὶ ἦρατο· τῷ δ' ἦρ' ἔμελλον
 Αὐτῷ κῆδε' ἔσσεσθαι, ἱμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἕλασεν
 Κείνου, ὅπως δὴ θηρὸν ἀποιχεται· οὐδέ τι ἴδμεν,
 110 Ζῶει δ' ἢ ἢ τέθνηκεν. Ὀδύρονται νῦν που αὐτὸν
 Λαέρτης ὅ' ὁ γέρον καὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια,
 Τηλέμαχος ὅ' ὁ γέρον καὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια,
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἦρ' πατὴρ δ' ὅφ' ἱμερον ἔσσε γόοιο.
 Δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε, πατὴρ δ' ἀκούσας,
 115 Χλαῖναν πορφυρέην ἔντ' ὀφθαλμοῖσιν ἀνασχὼν
 Ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ· νόητε δέ μιν Μενέλαος·
 Μαρμύριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
 Ἥέ μιν αὐτὸν πατὴρ δ' ἴασσε μνηστῆρας,
 Ἡ πρῶτ' ἐξεείροτο, ἔκαστά τε μυθήσασατο.
 120 Ἔως δ' ταυτ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
 Ἐκ δ' Ἑλένη θαλάμοιο θυώδεος ὑφορόφοιο
 Ἠλυθεῖν, Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῃ εἰκυῖα·
 Τῇ δ' ἦρ' ἦμ' Ἀδρήσῃ κλισίῃν ἑὺτυντον ἔθηκεν·
 Ἀλαίπῃ δὲ τάπητα φέρον μαλακοῦ ἱεροῖο·
 125 Φυλῶ δ' Ἀργύρεον τέλαρον φέρε, τὸν οἳ ἔδωκε
 Ἀλκάνδρῃ, Πολύβοιο δέμωρ, ὃς ἔναι' ἐνὶ Θήβῃς
 Αἰγυπτίῃς, ὅθι παῖς αὖ δόμοις ἐνὶ κτήματι κείται·
 Ὅς Μενελάῳ δῶκε δῦ' ἀργυρίας ἀσπαμένους,
 Δοιοῦς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τέλαντα.
 130 Χωρὶς δ' αὖτ' Ἑλένη ἕλοχος πόρε κάλλιμα δῶρα,
 Χρυσὴν τ' ἡλακάτην, τέλαρόν ὃ ὑπόκυκλον ὕπασσεν,
 Ἀργύρεον, χρυσῶ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράαντο.
 Τὸν βὰ οἳ ἀμφίπολος φυλῶ παρέθηκεν φέροντα,
 Νήματος ἀσητοῖο βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῇ
 135 Ἠλακῆτι τετάνυσσε, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα.
 Ἔξετο δ' ἐν κλισίῳ, ὑπὸ δὲ θρήνους ποσὶν ἦεν.
 Αὐτίκα δ' ἦγ' ἐπέεσσι πῶσιν ἱρέεινεν ἔκαστα·

Ter enim pariunt oves integrum per annum.
 Ibi quidem neque herus indigens est, neque omnino pastor,
 Casei & carniū, neque dulcis lactis:
 Sed semper præbent per-totum-annum lac mulgendum.
 Dum ego circa illa multas facultates colligens
 Errabam, interea mihi fratrem alius-interfecit,
 Clam, ex-improvviso, dolo perniciosæ uxoris.
 Aded nequaquam gaudens hisce facultatibus impero.
 Et ex patribus ista debetis audivisse, quicumque vobis
 Sint: quandoquidem valde multa passus sum, & peridi domum,
 Perquam habitantibus commodâ, continentem multa & pretiosa,
 Quorum utinam vel tertiam habens in sedibus partem
 Habitarem; viri autem salvi essent, qui tum perierunt
 Trojâ in latâ, longè ab Argis equis apto.
 Sed tamen omnes quidem lugeas & desicens,
 Crebrò domi desidens nostræ,
 Interdum quidem lactu mente oblector, interdum verò rursus
 Quiesco: cita nempe satietas molesti luctus.
 Horum omnium-causâ non tantum lugeo, vexatus licet,
 Ut unius-gratiâ, qui utique mihi somnum invisum-facit & cibum
 Recordanti: quoniam nullus Græcorum tanta elaboravit,
 Quanta Ulysses elaboravit & pertulit: huic autem destinati erat,
 Ipsi dolores ut-essent, mihi verò moeror semper gravissimus
 Ejus-causâ; quoniam diu longe abest; neque quid scimus,
 Vivatne ille, an mortuus sit. Desient utique illum
 Laërtesque senex, & prudens Penelope,
 Telemachusque, quem reliquit recens-natum in domo.
 Sic ait: huic autem ob patrem desiderium excitavit luctus.
 Lachrymam verò à palpebris humi demisit, de patre audiens,
 Chlœnam purpuream oculis prætendens
 Utrâque manu: observavit autem ipsum Menelaus;
 Deliberavitque deinde in mente & in animo,
 An eum ipsum patris sineret meminisse,
 An prior interrogaret, singulâque diceret.

Dum ille hæc deliberabat in mente & in animo,
 Helena ex thalamo odorifero excelsio
 Egredia est, Dianæ aureum-arcum-habenti similis:
 Huic autem statim Adrasta sellam bene-factam apposuit:
 Alcippe verò tapetum ferebat mollis lanæ:
 Phylō autem argenteum calathum ferebat, quem illi dedit
 Alœandra, Polyti uxor, qui habitabat in Thebis
 Ægyptiacis, ubi plurimæ in sedibus possessiones jacent:
 Qui Menelao dedit duo argentea labra,
 Geminòsque tripodas, decemque auri talenta.
 Seorsum verò insuper Helenæ uxor dedit pulchra dona,
 Aureamque colum, calathamque sub-rotatum præbuit,
 Argenteum, auro verò labia munita erant.
 Hunc utique ei ancilla Phylō apposuit ferens,
 Filo elaborato repletum: ostentum super eum
 Colus extensa erat, violaceam lanam habens.
 Sedit autem Helena in sellâ, scabellum verò sub pedibus erat.
 Continuo autem illa vestia maritum interrogabat singula;

- Ἴδμεν δὲ, Μανέλας διωτροφές, οἵ τινες εἶδε
 Ἀνδρῶν εὐχεστάντων ἱκανέμεν ἡμέτερον δῶ;
 140 Ψεύδομαι, ἢ ἔτυμον ἔρως; κέλονται δέ με θυμός.
 Οὐ γὰρ πῶς τινά φημι λοιπὰ εἶδε ἰδίσταί
 Οὐτ' ἄνδρ', οὔτε γυναῖκα, (σέβας μ' ἔχει εισορέωσαν,)
 Ὡς δ' Ὀδυσσεύς μογαλῆταρος υἱὲ ἴσικα
 Τηλεμάχῳ, τὸν ἔλαπτε νέον μογαλῶτ' ἐνὶ οἴκῳ
 145 Κείνος ἀνὴρ, ὅτ' ἐμεῖο κυνέπιδος εἶνεκ' Ἀχαιοὶ
 Ἥλαδ' ὑπὸ Τροίην, πύλεμον ἱερὰν δαμαίνοντας.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μανέλας·
 Οὕτω νῦν καὶ ἐγὼ νέον, γύναι, ὥς σὺ ἔτεκας·
 150 Κεῖνον γὰρ τοιοῦδε πόδες, τοιοῦδε τε χεῖρας,
 Ὀφθαλμοῖν τε βολαί, κεφαλῇ τ', ἐφύπερθε τε χεῖρας.
 Καὶ νῦν ἦτοι ἐγὼ μεμνημένος ἔμφ' Ὀδυσῆϊ.
 Μυθεύμεν, ὥς κε κείνος ἐξέυστας ἐμύθησεν
 Ἀμφ' ἐμοί· κῦτάρ δ' οὐ πικρὸν ὅτ' ἐφύπερθε δάκρυον εἶδε.
 Χλαῖνεν περφυρέην ἔντ' ἐφθαλμοῖν ἀνὰ στήν.
 155 Τὸν δ' αὖ Νεστωρίδης Παισιδάμαντος ἀντίον ἤϊδα·
 Ἀτρεΐδῃ Μανέλας, διωτροφές, ἔρχεαι λαῶν,
 Κεῖνον μέντοι δ' υἱὸς ἐτήτυμον, ὥς ἀγορεύεις·
 Ἀλλὰ σάββρον ἐστὶ νημαστῆται δ' ἐνὶ θυμῷ,
 Ὡς ἱλδὼν τοπρῶτον, ἱπποβολίας ἀναφαίνουσιν
 160 Ἄντα σέθεν, τοῦ νῦν, θεοῦ ὥς, τερπόμεν' αὐτῷ.
 Αὐτὰρ ἐμὰ προέειπε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ,
 Τῷ ἔκκα πομπῶν ἔπασθαι· ἰέλδεται γὰρ σε ἰδέσθαι,
 Ὅφρα οἱ ἢ τι ἔπος ὑποθήσεται, ἢ τι ἔρπον.
 Πολλὰ γὰρ ἔλγῃ ἔχει πατὴρ παῖς εὐχόμενοι,
 165 Ἐν μεγάροις, ὃ μὴ ἕλλοι ἀποστητήρες ἔωσιν·
 Ὡς οὖν Τηλεμάχῳ· ὃ μὲν εἰχεται, οὐδέ οἱ ἕλλοι
 Εἶο, οἱ κεν κατὰ δῆμον ἀλλήλοισιν κινέονται.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μανέλας·
 Ὡς πόποι, ἢ μάλα δὴ φίλου ἀνδρός υἱὸς ἐμὲν δῶ
 170 Ἰκέθ', ὃς εἶνεκ' ἐμεῖο παλαιὸς ἐμύθησεν ἑλίκους·
 Καί μιν ἔφην ἱλδόντα φιλησέμεν ἔσχατον ἕλλων
 Ἀργείων, οἱ νῦν ὑπεὶρ ἄλλα νόσον ἔδωκε
 Νηυσὶ βοῆσι γενέσθαι Ὀλύμπιος εὐρύσπεκτος Ζεὺς.
 Καί κεν οἱ Ἀργεῖ νῆσσαν πόλιν, καὶ δόματ' ἔστυξα,
 175 Ἐξ Ἀλάνης ἀγαγὼν σὺν κτήμασι καὶ τέλει ἦ,
 Καὶ πᾶσιν λαοῖσι, μίαν πόλιν θεσπασάμενος,
 Ἐκ παρισπαστέουσιν, ἀνάσσονται δ' ἐμοὶ αὐτῷ.
 Καὶ κε δάμ' ἔνθαδ' ἰόντες ἐμισγόμεθ'· οὐδέ κεν ἡμέας
 Ἀλκίῳ δακρυρὸν φιλοῦντέ τε τερπομένῳ τε,
 180 Πρὶν γ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νόστος ἀμφακάλυψεν.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν πού μέλλεν ἀγασσέσθαι ἑδὲ αὐτὸς,
 Ὃς κείνον δούκηνον ἀνέξιμαν οἶον ἔθηκεν.
 Ὡς φώνο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὕφ' ἱμερον ἔρρε γόοιο·
 Κλαῖε μὲν Ἀργεῖν Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 185 Κλαῖε δὲ Τηλεμάχους τε καὶ Ἀτρεΐδης Μανέλας·
 Οὐδ' ἔκκα Νέστωρ υἱὸς ἀδακρύων ἔχεν ὕασι·
 Μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
 Πῶς δ' ἦτορ ἐκτενε Φαιήτης ἀγλαὰς υἱός·
 Τοῦ δ' ἔκκα ἐπιμνησθεὶς ἔπειτα πτερόεντ' ἀγέρευσεν·

„ Scintillæ jam, Menelæ Jovis-alumne, quoniam hi
 „ Hominum gloriantur venisse nostram domum?
 „ Mentiar, an verum dicam? jubet autem me animus.
 „ Nondum enim me ullum puto similem adeo vidiſſe
 „ Neque virum neque mulierem, (admiratio me tenet aspicien-
 „ Ut iſte Ulyſſis magnanimi filio ſimilis (tam-)
 „ Telemacho, quem reliquit recens-natum in domo
 „ Ille vir, quando mei inverecundæ gratia Achivi
 „ Veniſtiſti ad Trojam, bellum ſevum excitantes.

Hanc autem reſpondens allocutus eſt flavus Menelaus:

„ Sic nunc & ego exiſtimo, ut tu conjicis:
 „ Illius enim ejuſmodi pedes, ejuſmodique manus,
 „ Oculorumque jaſtus, caputque, & ſuperne comæ.
 „ Et nunc ſane ego recordatus Ulyſſis,
 „ Loquebar, quantis ille ærumas patiens toleraverit
 „ Pro me: at hic amaram à palpebris lachrymam ſcillabatur,
 „ Chlænam purpuream oculis obtendens.

Hunc verò rursus Neſtorides Piſiſtratus contrà allocutus eſt:

„ Atride Menelæ, Jovis-alumne, dum populorum,
 „ Illius quidem hic filius eſt verè, quemadmodum dicis;
 „ Sed modestus eſt, indignumque putat in animo,
 „ Huc proſectus primum, interpellationes proferre
 „ Coram te, cujus nos, dei tanquam, delectantur voce.
 „ Caterùm me præmiſit Gerenius equas Neſtor,
 „ Hunc ſimul comes ut ſequerer; cupiebat enim te videre,
 „ Ut ei aut ſermonem aliquem ſuggereres, aut aliquod opus.
 „ Flammis enim dolores patitur ob patrem filius abſentem,
 „ Domi ſuæ, cui non alii auxillatores ſunt:
 „ Sic nunc Telemacho eſt: hic quidem abeſt, neque ei alii
 „ Sunt, qui per populum avertant calamitatem.

Hunc autem viciffim reſpondens allocutus eſt flavus Menelaus:

„ Papæ! cerè perquam-amici viri filius meam domum
 „ Venit, qui mei gratiâ plurima ſubiit certamina:
 „ Atque ipſam cogitabam hæc-pi. ſecum me amice-exceptionum
 „ Argivos, ſi nobis ſupermare ror: dediſſet (præter alios
 „ Navibus velocibus fieri Olympius. & comas Jupiter.
 „ Et ſanè ei in Argo cendiſſem urbem, & ædes adificiſſem,
 „ Ex Ithacâ adducto cum facultatibus & filio ſuo,
 „ Et omni populo, una urbe evacuata,
 „ Earum quæ circum-habitantur, imperantique à me ipſo.
 „ Et crebro hæc exiſtentes una fuiſſemus verſati: neque nos
 „ Aliud diremiſſet amantesque oblectantefque mor,
 „ Antequàm mortis nigra nebula obſetiſſet.
 „ Sed hæc quidem fatum erat, ut invideret deus ipſe,
 „ Qui illum infelicem abſque-œditu ſolum reddidit.
 „ Sic ait: his rorò omnibus deſiderium excitavit lætæ.
 „ Flebat quidem Argiva Helena ex-Jove-nata;
 „ Flebat etiam Telemachusque & Atrides Menelaus:
 „ Neque ſine Neſtoris filius abſque-lacrymis habebat oculos;
 „ Recordabatur enim in animo eximii Antiloehi;
 „ Quem ſcilicet Anzore inſenſcit. Splendide inelytus filius:
 „ Hæc ille recordatus verba alata dixit;

„ Atride.

- 190 Ἀτρεΐδῃ, περί μὲν σε βροτῶν πεπνυμένον εἶναι
 Νέστωρ Φάσχ' ὁ γέρον, ὅτ' ἐπιμηνησάμεθα σέο.
 Οἴσιγ' ἐν μεγάροισι, καὶ ἀλλήλους ἰδέομεν.
 Καὶ νῦν, εἴτι που ἐς, πίθοί μοι· οὐ γὰρ ἔγωγε
 Τέρπομαι δδυρόμενος μεταδρόπιος· ἀλλὰ καὶ ἥδῃ
 205 Ἔσεται ἡριγένεια· νεμεσσώμαι γε μὲν οὐδὲν
 Κλαίειν, ὅς κε θάνῃσι βροτῶν καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
 Τοῦτό νυ καὶ γέρας οἶον διζυροῖσι βροτοῖσι,
 Καίρασθαι τε κόμην, βαλλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.
 Καὶ γὰρ ἡμὲς τέθνηκαν ἀδελφοί, οὔτι κάκιος
 200 Ἀργεῖων· μέλλεις δὲ σὺ ἴδμεναι· οὐ γὰρ ἔγωγε
 Ἦντησ', οὐδὲ ἴδον· περί δ' ἑλλων Φασί γενέσθαι
 Ἀντίλοχον, περί μὲν θείειν ταχύν, ἡδὲ μαχητήν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 ὦ φίλ', ἐπεὶ τόσα εἶπες, ὅς' ἂν πεπνυμένος ἀνὴρ
 205 Εἴποι καὶ βέξει, καὶ ὅς προγενέστερος εἴη.
 (Τοίου γὰρ καὶ πατὴρ, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις.
 ῥεῖα δ' ἀρίγυντος γένος ἀνέρος, ἧ τε Κρονίων
 Ὀλβον ἐπικλώσῃ γαμέοντί τε γεινομένην τε.
 Ὡς νῦν Νέστωρ δῶκε διαμπερὲς ἡμᾶτα πάντα,
 210 Αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκέμεν ἐν μεγάροισιν,
 Τίμας αὖ πινυτούς τε καὶ ἔγχεσιν εἶναι ἀρίστους.)
 Ἡμῖς δὲ κλαυθμὸν μὲν ἔασομεν, ὅς πρην ἐτύχθη·
 Δόρπου δ' ἐξαῦτις μνησώμεθα, χερσὶ δ' ἴφ' ὕδωρ
 Χευάντων· μῦθοι δὲ καὶ ἡδὲν περ ἔσονται
 215 Τηλεμάχῃ καὶ ἡμοῖ, δισσιπύμεν ἀλλήλοισιν.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀσφαλῖν δ' ἥρ' ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευεν,
 Ὅτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο.
 Οἱ δ' ἐπ' ὀναίᾳ ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἔαλλον.
 Ἐνθ' αὖτ' ἔλλ' ἐνέησ' Ἑλένη Διὶς ἐκγαυαῖα·
 220 Αὐτίκ' ἥρ' εἰς οἶνον βάλε φάρμακον, ἐνθεν ἔπινον,
 Νηπειῆς τ' ἔχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἀπάντων·
 Ὅς τὸ καταβρόχθειν, ἐπὴν κρητῆρι μίγειν,
 Οὐκ ἂν ἐφημέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειῶν,
 Οὐδ' εἰ οἱ καταπνεύσῃ μήτηρ τε πατήρ τε,
 225 Οὐδ' εἰ οἱ προπάροιθεν ἀδελφοὶν, ἢ φίλον υἱόν,
 Χαλκῇ θεΐδμεν, ὃ δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰρᾶτο.
 Τότ' αὖτε Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα κητιδόντα,
 Ἑσθλὰ, τὰ οἱ Πολύδαμνα πόρην Θῆνος παράκοιτις,
 Ἀλκυοντί· τῇ πλεῖστα φέρει ζείδωρος ἔκρουρα
 230 φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρὰ.
 Ἰκτὴρὸς δὲ Ἰκτερος ἐπιστάμενος περὶ πάντων
 Ἀνθρώπων· ἧ γὰρ Παιήονός εἰσι γενέθλης.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ β' ἐνέηκε, κέλευσέ τε οἶνοχοῆσαι,
 Ἐξαῦτις μῦθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
 235 Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε, διοτρεφὲς, ἡδὲ καὶ οἶδ'·
 Ἀνδρῶν ἐσθλῶν παῖδες, (αὐτὰρ ἐς ἑλλοτ' ἐπ' ἑλλῷ
 Ζεὺς ἀγαθὸν τε κακὸν τε δίδοι· δύναται γὰρ ἅπαντα.)
 ἦνται νῦν δαίνυσθε, καθήμενοι ἐν μεγάροισι,
 Καὶ μῦθοις τέπειθε· λοικύτα γὰρ καταλέξω.
 240 Πάντα μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι εὐδ' ὀνομήνῃ,

„ Atride, suprà quidem alios mortales te prudentem esse
 „ Nestor dicebat senex; quando mentionem-faceremus tui
 „ Suis in ædibus, & nos mutuo alloqueremur.
 „ Quare nunc, si fortè licet, pareas mihi; non enim ego
 „ Delector flens inter-cœnandum: sed & Aurora
 „ Aderit manè-genita: molestè quidem neutiquam fero
 „ Deslere eum, quicumque mortuus fuerit mortalium, & fatum
 „ Hic nimirum & honos solus est miseris mortalibus, (obierit.
 „ Tonderèque sibi comam, profundereque lachrymas à genis.
 „ Etenim meus mortuus est frater, neutiquam ignavissimus
 „ Argivorum: debes autem tu nosse: non enim ego
 „ Congressus sum, neque vidi: supra autem alios dicunt fuisse
 „ Antilochum, suprà quidem currendo velocem, atque bellatorem.
 Hunc autem respondens allocutus est flavus Menelaus:

„ O amice, quandoquidem talia dixisti, quæcumque prudens vir
 „ Diceret & faceret, etiam qui major-natu esset:
 „ (Talis enim & patris es, quare etiam sapienter loqueris.
 „ Facile autem conspicua est proles viri; cui Saturnius
 „ Felicitatem destinaverit & uxorem-dicenti & nascenti.
 „ Quemadmodum nunc Nestori dedit perpetuò diebus omnibus,
 „ Ipsum quidem molliter senescere in ædibus,
 „ Filios porro prudentes, & hastà esse optimes.)
 „ Nos verò fletum relinquemus, qui pridè incidit:
 „ Cœnæ autem rursus memores simus, manibusque aquam
 „ Infundant: sermones autem etiam manè erunt
 „ Telemacho & mihi, ad colloquendum invicem.
 Sic ait: Asphalion verò aquam manibus infundebat,
 Sedulus famulus Menelai gloriosi.

Hi verò ad cibos paratos appositos manus extendebant:
 Tum verò aliud cogitavit Helena è Jove nata:
 Protinus utique in vinum misit medicamen, unde bibebant,
 Læti inæque adversum, malorum oblivionem-inducens omnium:
 Qui illud biberit, postquam crateri mixtum fuerit,
 Non totà-die profuderit lachrymas per genas,
 Neque si ei mortui fuerint matèrque patrèrque;
 Neque si ei coram fratrem, aut charum filium,
 Ferro trucidârint, ipse verò oculis viderit.
 Talia Jovis filia habebat medicamina efficacia,
 Bona, quæ ei Polydamna præbuit Thonis uxor,
 Ægyptia; ubi plurima producit alma terra
 Medicamina, multa quidem bona mixta, multa autem perniciosè,
 Medicus verò unusquisque peritus supra omnes
 Homines: sane enim Pæonis sunt ex generatione.
 Cæterum postquam immiserat, jusserratque vinum fundere,
 Denuò verbis excipiens allocuta est;

„ Atride Menelaë, à-Jove-nutrite, atque etiam hi
 „ Virorum fortium filii, (enim verò Deus alias in aliam
 „ Jupiter bonumque malumque dat; potest enim omnia:)
 „ Sanè nunc convivamini, sedentes in sedibus,
 „ Et sermonibus delectamini: convenientia enim ordine-dicam.
 „ Omnia quidem non ego enarrare queam, neque nominare,
 „ Quot

"Οσοι 'Οδυσσεὺς ταλασίφρονος εἰσιν ἕδδοι·
 "ΑΛΛ' οἷον τῷδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ
 Δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅς περ ἔχετ' ἀνδρείῳ· Ἀχαιοί.
 αὐτὸν μὲν πληγῇσι βρισηλὴσι δαμάσσας,
 245 Σπείρα κακ' ἀμφ' ὤμοισι βαλὼν, οἰκῇ ἰοικῆς,
 Ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδου πόλιν εὐρυάγχιαν.
 Ἀλλὰ δ' αὐτὸν φῶτι κατακρίπτων ἦσκε
 Δείκτη, ὃς οὐδὲν τοῖος ἦν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
 Τῷ ἱκέλος κατέδου Τρώων πόλιν· οἱ δ' ἀβάκησαν
 250 Πάντες. ἰγὼ δέ μιν οἴην ἀνέγνων τοῖον ἰδὼτα,
 Καὶ μὲν ἀνθρώπων· ὃ δὲ κερδοσύνη ἄλλεινεν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἰγὼν ἰλθεὺς καὶ χροῖον ἱλαίῃ,
 Ἀμφὶ δὲ εἴματα ἴστα, καὶ ὤμους καρτερὸν ὄρεον,
 Μὴ μὲν πρὶν 'Οδυσσεῖα μετὰ Τρώεσσ' ἀναφθῆναι,
 255 Πρὶν γὰρ τὸν ἐς νῆας τε θαλῆς κλισίας τ' ἀφικέσθαι·
 Καὶ τότε δὴ μοι πάντα νόον κατέλεξεν Ἀχαιῶν.
 Παλλοδὲ δὲ Τρώων κτείνας ταναήκει χαλκῷ,
 ἥλθε μετ' Ἀργεῖους· κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν.
 Ἐνὶ ἄλλαι Τρῶες λίγ' ἐκώκυον· αὐτὰρ ἱμῶν κῆρ
 260 Κατ' ἑλπεῖν, ἵκελ ἦδη μοι κραδίη τέτρεπτο νέεσθαι
 Ἀψ' οἰκόνδ'· ἔτην δὲ μετέερον, ἣν Ἀφροδίτη
 Δῶχ', ὅτε μ' ἤγαγε κείσε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἰῆς.
 Παῖδά τ' ἱμῶν νοστήσανμένη, βάλαμ' ἐν τε, πῶσιν τε,
 ὅς τευ δευόμενον, οὐτ' ἄρ' φρένας, οὔτε τι εἶδος.
 265 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γύναι, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 Ἦδ' ἐνὶ πολλῶν ἰδέην βουλὴν τε νόον τε
 Ἀνδρῶν ἡρώων, πολλὰν δ' ἐπελήλυθα γαίαν·
 Ἀλλ' εὖ περ τοιοῦτον ἰγὼν ἴδον ἐφάπαμ' αἰσιν,
 270 Οἷον 'Οδυσσεὺς ταλασίφρονος ἴστα φίλον κῆρ·
 Οἷον καὶ τῷδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ.
 Ἰππῆρ ἐνὶ ξυστῇ, ἴν' ἐνὶ ἡμέλῃ πάντες ἔριςσι
 Ἀργείων, Τρώεσσι φέρον καὶ κῆρα φέροντες.
 ἥλθες ἔπειτα σὺ κείσε· κελυσσόμεναι δέ σ' ἔμελλε
 275 Δαίμων, ὃς Τρώεσσι βρούλετο κῆδος δρέξαι·
 Καὶ τοι Διὶ φοβὸς θεοεικέλος ἔσπετ' ἰούσῃ.
 Τρὶς δὲ περιζεῖξας κοῖλον λόχον ἀμφαφώνεα,
 Ἐκ δ' ὀνομακλήδην Δαναῶν διόμαζες ἄριστους,
 Πάντων Ἀργείων φωνὴν ἴσκουσ' ἀλόχοισιν.
 280 Αὐτὰρ ἰγὼ, καὶ Τυδείδης, καὶ Δίος 'Οδυσσεύς,
 Ἥμενοι ἐν μέσσοισιν, ἀκούσαμεν ὡς ἰβήσας.
 Ἡδὲ μὲν ἀμφοτέρω μενομήναμεν ὁρμηθέντες,
 Ἥ ἐξελθέμεναι, ἢ ἐνδοθέν κίψ' ὑπακύναι·
 Ἀλλ' 'Οδυσσεὺς κατέρπεσε καὶ ἔσχεθεν ἱμένῳ παρ.
 285 Ἐνὶ ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν υἷες Ἀχαιῶν·
 Ἀντικλὸς δὲ σέ γ' οἶος ἀμείψασθαι ἱππέσσιν
 Ἦθελεν· ἀλλ' 'Οδυσσεὺς ἐπὶ μάσκα χερσὶ πίεζε
 Νουλεμέως κρατερῆσι, σάμσι δὲ πάντας Ἀχαιοὺς·
 Τόφρα δ' ἔχ', ὅφρα σε νέσφιν ἀπῆγαγε Παλλὰς Ἀθήνη.
 290 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἔειπε·
 Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διατρεφῆς, Ἰοχάρη λαῶν.

"Αλγίον"

„ Quot Ulyssis patientis sunt certamina :
 „ Sed qualiter istud fecit, & sustinuit fortis vir
 „ Populo in Trojanorum, ubi passi estis æstuantis Achivi.
 „ Seipsum plagis indecentibus domans,
 „ Pannos viles circumjiciens humeris, servo similis,
 „ Virorum hostilium ingressus est urbem latam.
 „ Alii verò seipsum viro celans assimilabat
 „ Mendico, qui nequiquam talis erat apud naves Achivorum :
 „ Hic similis ingressus est Trojanorum urbem, illi verò ignorabant
 „ Omnes : ego verò ipsum sola agnovi talem existentem,
 „ Et ipsum interrogabam : ille verò astutia tergiversabatur.
 „ Sed cum jam ipsum lavissem & unxissem oleo,
 „ Vestibusque induissem & juravissem firmum juramentum,
 „ Non prius Ulysses Trojanis me proditurum,
 „ Quàm ipse ad naves veloces tentoriisque pervenisset :
 „ Et tum demum mihi omnem mentem aperuit Achivorum.
 „ Plurimos autem Trojanorum cum interfecisset longo ferro,
 „ Ivit ad Argivos : astutia famam verò deportavit multam.
 „ Ibi alie Trojanæ stridulè ejulabant : sed meum pectus
 „ Gædebat : nam jam mihi cor versum erat ut redirem
 „ Rursus domum : noxam verò desiebam, quod Venus
 „ Dederat, quando me duxit illuc chara à patriâ terrâ,
 „ Filiamque meam separans, thalamumque, maritumque,
 „ Nullum rei indigentem, neque quo ad mentem, neque omnino
 „ Hanc autem respondens allocutus est flavus Menelaus ; (formam.
 „ Sanè hæc utique omnia, uxor, rectè dixisti :
 „ Jam quidem multorum cognovi consiliūque mentemque,
 „ Virorum heroum, multamque per-agravi terram :
 „ Sed nondum talem ego vidi oculis,
 „ Quale Ulyssis patientis erat charum cor ;
 „ Quale etiam illud fecit, & sustinuit fortis vir,
 „ Equo inposito, ubi insidebamus omnes optimi
 „ Argivorum, Trojanis cædem & fatum ferentes.
 „ Venisti deinde tu illuc : jussisse autem te videbatur
 „ Deus, qui Trojanis volebat gloriam præbere ;
 „ Et te Deiphobus deo-similis sequebatur profectam.
 „ Ter autem circumlustrasti cavas insidias attritans,
 „ Nominatim verò Danaorum nominabas optimos,
 „ Omnium Argivorum vocem assimilans uxoris.
 „ Cæterum ego & Diomedes & nobilis Ulysses,
 „ Sedentes inter medios, audivimus ut vocasti.
 „ Nos quidem ambo prompti-eramus facto-impetu,
 „ Aut exire, aut intus protinus respondere ;
 „ At Ulysses prohibuit & continuit quantumvis cupides.
 „ Ibi alii quidem omnes tacebant filii Achivorum :
 „ Anticlus verò te solus excipere verbis
 „ Volebat ; sed Ulysses os manibus comprimebat
 „ Indefinenter robustis, servavitque omnes Achivos :
 „ Tandem autem detinuit, donec te seorsū abduxisset Pallas Minet.
 „ Hunc autem rursus Telemachus prudens contrà allocutus est ; (va,
 „ Atreide Menelaë, Jovis-alumne, dux populorum,
 „ Du-

- "Αλγίον· ὁδὸ γάρ οἱ τι τάγ' ἤρκεσε λυγρὸν ὕλαθρον,
 Οὐδ' εἰ οἱ κραδίη γὰρ εὐδερὴν ἔνδοθεν ἦεν.
 "Αλλ' ἔγωγε, εἰς εὐνὴν τρέψω ἡμέας, ὅφρα κεν ἦδῃ
 295 ἴππων ὕπο γλυκερᾷ τερπόμεθα κοιμηθέντες.
 "Ὡς ἔφατ'· Ἀργεῖη δ' Ἑλένη δμῶϊσι κέλευσε
 Δέμνι' ὅπ' αἰλούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
 Πορφύρε' ἐμβαλέειν, σφόδρα τ' ἐφύπερθε τάπητας,
 Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὐλας καὶ ὑπερθε ἱσασθαι.
 300 Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
 Δέμνια δὲ σφρέσαν· ἐκ δὲ ξείνους ἔγωγε κήρυξ.
 Οἱ μὲν ἔρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο
 Τηλέμαχος δ' ἦρας, καὶ Νέστωρ ἀγαθὸς υἱός.
 Ἀτρεΐδης δὲ κάθευδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῦ,
 305 Πᾶρ δ' Ἑλένη τανύτοπλος ἐλέξατο διὰ γυναικῶν.
 Ἥμος δ' ἠριγένεια Φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 "Ωρνυτ' ἔρ' ἐξ εὐνῆφι βοὴν ἀγαθὴ Μενέλαος,
 Εἰματα ἱσάμενος· περὶ δὲ ξίφος ἔξω θέτ' ὕμῃ,
 Ποσσὶ δ' ὀπὲρ λαπαροῖσιν ἰδήσαστο καλὰ πέδιλα.
 310 Βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο βαῖν' ἐκλιγχνίος ἔντην,
 Τηλεμάχῳ δὲ παρίξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ἐνδμάχῃ.
 Τίπτε δέ σε χρεῖω δαῦρ' ἦγαγε, Τηλέμαχ' ἦρας,
 "Ες Λακεδαιμόνα διαν, ἱπ' εὐρέα νῆα θαλάσσης·
 Δῆμιον, ἢ ἴδιον; τόδε μοι νημερτὲς ἔνισπε.
 315 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
 Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε, διοτρεφέϊ ὄρχαμε λαῶν,
 "Ηλυθον, εἰτινά μοι κληιδόνα πατρὸς ἐνίσποις·
 "Βεβίσταί μοι οἶκος, ὕλωλε δὲ πτόνα ἔργα.
 Δυσμενέων δ' ἀνδρῶν πλείους δόμος, οἳ τέ μοι αἰεὶ
 320 Μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι, καὶ εἰλίποδας Ἰλίκας βοῦς.
 Μητρὸς ἐμῆς νηυσὶρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες.
 Τοῦνεκα νῦν τὰ σά γούνατ' ἱκάνομαι, εἰκ' ἰδέσθαι
 Κείνου λυγρὸν ὕλαθρον ἐνισπεῖν, εἴπου ὕπνοπας
 "Οφθαλμοῖσι τοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἔκουσας
 325 Πλαζομένου· πέρι γάρ μιν διζυρὸν τέκε μήτηρ.
 Μηδὲ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσοο, μηδ' ἑλαίρων.
 "Αλλ' εἴ μοι κατάλαξον, ὅπως ἦντητας ὑπὸ πῆς.
 Λίσσομαι, εἰ ποτὲ τοῖσι πατὴρ ἐμὸς ἐπὶ θλός· Ὀδυσσεύα
 "Ἡ ἔπος, ἥ εἰ τι ἔργον, ὅπως δὲ ἐξετέλεσσε
 330 Δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί·
 Τῶν νῦν μοι μνησai, καὶ μοι νημερτὲς ἔνισπε.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 "Ὡ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
 "Ἠέλον εὐνηθῆναι, ἀνάκτιδες αὐτοὶ ἰόντες.
 335 "Ὡς δ' ὅπότε' ἐν ξυλόχῃ ἔλαφος κρατεροῖο λείοντος
 Νεβροῦς κοιμήσασα νηγερέας γαλακθηνούς,
 Κνημοῦς ἐξερέσῃ καὶ ἄγκιστοι ποιήεντα
 Βοσκομένη, ὃ δ' ἔπειτα εἰς εἰρήλυσεν εὐνὴν,
 Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν αἰκία πτόμων ἐφῆκεν·
 340 "Ὡς Ὀδυσσεὺς κείνοισιν αἰκία πτόμων ἐφῆσει.
 Αἳ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίῃ, καὶ Ἀπολλῶνι,
 Τοῖος εἶναι, οἷός ποτ' ἐνυκτιμένην ἐνὶ Λαέρτῃ,

„Durius est: non enim ei ista depulerunt tristem mortem,
 „Neque si ei cor ferreum intus esset.
 „Sed agite, ad cubile mittite nos, ut jam
 „Somno à dulci delectemur cubantes.
 Sic ait: Argiva autem Helena ancillis præcepit
 Cubilia sub porticu ponere, & stragula pulchra
 Purpurea injicere, sterneréque supra tapetas,
 Lænâsque imponere villosas superne quibus amicerentur.
 Illæ verò iverunt ex ædibus facem in manibus habentes:
 Cubiliâque straverunt; hospites verò ducebat præco.
 Ac quidem in vestibulo domûs illic cubârunt
 Telemachusque heros, & Nestoris inclytus filius.
 Atrides verò dormiebat in recessu domus excelsæ,
 Juxtaque Helena sinuoso-peplo cubavit nobilissima mulierum.
 Quando verò manè-genita apparuit rosea-digitos aurora,
 Surrexit utique ex lecto bello-strenuus Menelaus,
 Vestes indutus; acutum verò gladium circumposuit humero,
 Pedibusque nitidis subligavit pulchros calceos:
 Perrexit verò ire ex thalamo deo similis coram:
 Telemacho autem assidebat, verbûmque fecit, dixitque;
 „Quenam autem te necessitas huc duxit, Telemache heros,
 „Ad Lacedæmona nobilem, per lata dorsa maris?
 „Publica res, an privata? hoc mihi verè dic.
 Hunc autem rursus Telemachus prudens contrà allocutus est;
 „Atride Menelaë, Jovis-alumne, dux populorum,
 „Veni, siquam mihi famam de patre diceres:
 „Comeditur mihi domus, pereunt verò pingua opera:
 „Hostilium autem virorum plena domus, qui mihi perpetuè
 „Pecora plurima mactant, & flexipedes camuros boves,
 „Matris meæ proci, superbâ contumeliâ instructi.
 „Propterea nunc ad tua genua venio, si velis
 „Illius sævam mortem indicare, sicubi vidisti
 „Oculis tuis, aut alterius sermonem audivisti
 „Errantis: supra-modum enim ipsum ærumnosum peperit mater.
 „Neque quicquam me veritus blandiaris, neque misertus,
 „Sed planè mihi enarra, quemadmodum tibi contigit videre.
 „Precor, si unquam tibi aliquod pater meus bonus Ulysses
 „Aut dictum, aut etiam factum, pollicitus effecit
 „Populo in Trojanorum, ubi passi estis ærumnas Achivi;
 „Horum nunc mihi memento, & mihi verum dic.
 Hunc autem gravitèr ingemiscens allocutus est flavus Menelaus;
 „Papæ! Certè utique perquam-fortis viri in cubili
 „Volebant cubare, imbelles ipsi cùm-sint.
 „Ut verò cùm in lustris cerva fortis leonis
 „Hinnulos ubi-collocârit recens-genitos lactentes,
 „Juga investigat, & valles herbosas
 „Pascens; ille verò deinde suum ingressus est cubile,
 „Et utrisque illis duram mortem infert:
 „Ita Ulysses illis durum fatum inferet.
 „Utinam enim, Jupiterque pater, & Minerva, & Apollo,
 „Talis existens, qualis olim, benè-condita in Lebo,

- 'Εξ ἑρίδος φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἄναξας,
 Κάδ' ὃ ἔβαλε κρατερῶς, καχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί·
 345 Τότος ἔδην μνηστῆρσιν ἐμιλήσειεν Ὀδυσσεύς·
 Πάντες κ' ἀκύμοροι τε γανοίατο πικρόγαμοί τε.
 Ταῦτα δ' ἔμ' εἰρωτᾶς καὶ λίσσεται, οὐκ ἂν ἔγνων
 Ἄλλα παρὲς εἰποιμι παρακλιδὸν, οὐδ' ἀπατήσω·
 Ἄλλὰ τὰ μὲν μοι ἔειπε γέρον ἄλιος νημερτῆς,
 350 Τὼν οὐδέν τοι ἔγω κρύψω ἔπος, οὐδ' ἐπικεύσω.
 Αἰγύπτῃ μ' ἔτι δεῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
 Ἔσχον, ἐπεὶ οὐ σφιν ἔρεξα τελέεσσας ἐκατόμβας·
 Οἱ δ' αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνήσθαι ἰφειμέων.
 Νῆσος ἔπειτά τις ἐστὶ πολυκλύσω ἐνὶ πόντῳ,
 355 Αἰγύπτου προπάραιδε, (Φάρον δέ εἰ κικλήσκουσι,)
 Τόσσον ἔνευθ', ὅσπον τε πανημερὴ γλαφυρὴ νῆς
 Ἦνυσεν, ἥ λιγυρὸς οὖρος ἐπικνεύουσιν ὀπίσθεν.
 Ἐν δὲ λιμὴν εὐορμος, ὅθεν τ' ἀπὸ νῆας ἵστας
 Ἔς πόντον βάλλουσιν, ἀφυσσάμενοι μέλαν ὕδωρ.
 360 Ἐνέκ μ' εἰκόσιν ἡματ' ἔχον θεοὶ, οὐδέ ποτ' οὖρος
 Πνεύοντες φαίνονθ' ἄλικιες, οἳ ῥά τε νηῶν
 Πομπῆες γίνονται ἐκ' εὐρέα νῦτα θαλάσσης.
 Καὶ γὰρ κεν ἦτα πάντα κατέφθιτο, καὶ μένε' ἀνδρῶν
 Εἰ μὴ τίς με θεῶν δλοφύρατο, καὶ μ' ἰσάωσεν,
 365 Πρωτεύς ἰφθίμου θυγάτηρ, ἄλαιο γέροντος,
 Εἰδομένη, τῇ γάρ ῥα μάλιστ' ἔγε θυμὸν ὄρινα·
 Ἥ μ' ὅτ' ἄρ' ἔρροντι συνήντετο, νόσφιν ἱταίων.
 Αἰεὶ γὰρ περὶ νῆστον ἀλώμενοι ἰχθυόεσσον
 Γναμπτοὶς ἀγκίστροισιν· ἔπειτα δὲ γαστέρα λιμός.
 370 Ἥ δ' ἐμοῦ ἄγχι εἶσα, ἔπος φάτο Φωνησέν τε·
 Νῆπιος εἰς, ὧ ξεῖνε, λίην τόσσον, ἢ χηλίδων,
 Ἥδ' ἐκὼν μεθίης, καὶ τέρεκαί· ἔλγεα πάσχων,
 Ὡς δὴ δῆθ' ἐνὶ νήσῳ ἱρύκεαι, οὐδέ τι τέκμων
 Εὐρέμεναι δύνασαι, μινύθει δέ τοι ἦτορ ἱταίων.
 375 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 Ἐκ μὲν τοι ἔρῳ, ἥτις σύ περ ἔσσι θεῶν,
 Ὡς ἐγὼ οὔτε ἐκὼν κατερύκομαι, ἀλλὰ νυ μέλλω
 Ἀθανάτους ἀλιτέσθαι, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
 Ἄλλὰ σύ περ μοι εἰπὲ, (θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν,)
 380 Ὅς τις μ' ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδητε καλεῖσθον·
 Νόσον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἱλεύσομαι ἰχθυόεντα.
 Ὡς ἰφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεῶν·
 Τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 Πωλείται τις δεῦρο γέρον ἄλιος νημερτῆς,
 385 Ἀθάνατος Πρωτεύς Αἰγύπτιος, ὅς τε θαλάσσης
 Πόντος βένθεα οἶδε, Ποσειδάωνος ὑποδμῶς·
 Τόνδε τ' ἐμὸν φασιν πατέρ' ἔμμεναι, ἥδ' ἐτελέσθαι.
 Τόνγ' εἰπὼς σὺ δύναιο λοχησάμενος λαλαβέσθαι,
 Ὅς κεν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρον καλεῖσθον,
 390 Νόσον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἱλεύσῃαι ἰχθυόεντα.
 Καὶ δέ κέ τοι εἴπῃσι, διστρεφὲς, αἶν' ἰδάλῃσθα,
 Ὅ, ττι τοι ἐν μεγάροισι κακὸν τ' ἀγαθόν τε τέτυκται·
 Οἱ χαρμῆγιό σέθεν θαλάχῃν ὁδὸν ἀργαλέην τε.

- 20 Contentione cum Philomele lactatus est insurgens,
 21 Prostravitque fortiter, gavisus sunt autem omnes Achivi;
 22 Talis existens cum procis congregaretur Ulysses:
 23 Omnes & brevis-vitæ fierent & amaris-nuptiis.
 24 Ista verò, quæ me interrogas & precaris, non equidem
 25 Alia præter-veram dixero declinando, neque decipiam:
 26 Sed ea quidem, quæ mihi dixit senex marinus verax,
 27 Horum nullum tibi ego celabo dictum, neque occultabo.
 28 In Ægypto me etiamnum dii hoc cupientem redire
 29 Detinebant, quoniam non ipsis feceram perfectas hecatombas;
 30 Semper autem volebant Dii nos meminisse præceptorum.
 31 Insula deinde quædam est undoso in ponto,
 32 Ægyptum ante, (Pharum autem ipsam vocant,)
 33 Tantum semota, quantum toto die cava navis
 34 Confecerit, cui stridulus ventus aspiret à puppi.
 35 In eâ autem portus opportunus, unde utique naves æquales
 36 In pontum deducunt, postquam hanferint nigram aquam.
 37 Illic me viginti diebus detinebant dii, neque unquam venti
 38 Spirantes apparuerunt mari-flantes, qui sanè navium (secundum
 39 Doctores sunt supra lita dorsa maris.
 40 Et jam viatica consumpta fuissent, & animi virorum,
 41 Nisi me aliqua deorum miserata fuisset, & me servasset,
 42 Prociæ potentis filia, marini senis,
 43 Idothea: huic enim maxime sanè animum commovi;
 44 Quæ mihi soli erranti occurrit, seorsum à sociis.
 45 Semper enim circa insulam errantes piscabantur
 46 Curvis hamis: urgebat autem ventrem fames.
 47 Hæc autem me prope astans, verbum fecit, dixitque;
 48 Sulkas es, ô hospes, maximopere, aut fatuus,
 49 Aut sponte cessas, & delectaris dolores ferens;
 50 Quòd adeò utique diù in insula detineris, neque ullum finem
 51 Invenire potes; deficit autem tibi cor sociorum.
 52 Sic ait: et ego ipsam respondens allocutus sum;
 53 Equidem tibi dicam, quæcumque tandem sis deorum,
 54 Quòd ego neutiquam volens detineor, sed videor
 55 Immortales offendisse, qui cœlum lætum habitant.
 56 Sed tu quidem mihi dic, (dii etenim omnia sciunt;)
 57 Quisnam me immortalium impedit, & moratur iter;
 58 Reditumque, ut per pontum profisciscar piscosum.
 59 Sic dicebam: statim verò respondebat præstantissima deorum;
 60 Enimverò ego tibi, ô hospes, valde verè enarrabo.
 61 Versatur quidam hic senex marinus verax,
 62 Immortalis Proteus Ægyptius, qui utique maris
 63 Totius profunditates novit, Neptuno subditus:
 64 Hunc utique meum ahiunt patrem esse, atque me genuisse.
 65 Quem si quo pacto tu possis ex-insidiis prendere,
 66 Ille tibi dicat viam & mensuras itineris,
 67 Rediitumque, ut per mare profisciscaris piscosum.
 68 Atque præterea tibi dicat, ô Jovis-alumne, si velis,
 69 Quodcumque tibi in sedibus matrisque bonæque acciderit,
 70 Absente te per longam viam discessitque.

- 395 ὧς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 Μήπως με προΐδων, ἥδ' προδαείς, ἀλήτῃται·
 Ἀργαλῆος γάρ τ' ἐστὶ θεὸς βροτῶ ἀνδρὶ δαμῆναι.
 ὧς ἰφάμεν· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεῶν·
 Τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξείνε, μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 400 Ἥμος δ' ἡέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβέβηκει,
 Τῆμος ἥρ' ἐξ ἁλὸς εἰσι γέρον ἄλιος νημερτῆς.
 Πνοιῇ ὑπο Ζεφύροιο, μελαίνῃ Φρικῇ καλυφθεὶς,
 Ἐκ δ' ἐλθὼν κοιμᾶται ὑπὸ σπέσσι γλαφυροῖσιν.
 Ἀμφὶ δέ μιν Φῶκαι, νέποδες καλῆς Ἀλοσύδνης,
 405 Ἀδρᾶαι εὐδουσιν, πολιῆς ἁλὸς ἐξανδύσαι,
 Πικρὸν ἀποπνεύουσαι ἁλὸς πολυβανθέος ὁδμήν.
 Ἐνθα σ' ἐγὼν ἀγαγοῦσα, ἄμ' ἡοὶ Φαινομένημφιν,
 Εὐνάσω ἐξίης· σὺ δ' εὖ κρίνασθαι ἱταίρους.
 Τρεῖς, εἴ τοι παρὰ νηυσὶν ἑσσελμοισιν ἥριστοι.
 410 Πάντα δέ τοι ἱέρα, βλοφώϊα τοῖο γέροντος.
 Φῶκας μὲν τοι πρῶτον ἀριθμήσει, καὶ ἔπεισιν·
 Αὐτὰρ ἐπὶν πάσας πεμπάσσεται, ἡδὲ ἰδήται,
 Λέξετάι ἐν μέσσοισι, νομεὺς ὡς πῶσι μῆλυν.
 Τὸν μὲν ἐπὶν δὴ πρῶτα κατευνηθέντα ἰδῇσθε,
 415 Καὶ τότε ἔπειτ' ὕμιν μελέτω κάρτος τε βίη τε.
 Αὐτὸς δ' ἔχειν μεμαῶτα καὶ ἐσσύμενόν περ ἀλύξαι.
 Πάντα δὲ γιγνόμενος πειρήσεται, ὅσσ' ἐπὶ γαίαν
 Ἑρπετὰ γίνονται, καὶ ὕδωρ, καὶ θεσπιδὰς πῦρ·
 Τμεῖς δ' ἀεμφέως ἐχέμεν, μᾶλλον τε πιέζειν.
 420 Ἄλλ' ὅτε κεν αἷ σ' αὐτὸς ἀνείρῃται ἐπείσσειν,
 Τοῖος ἱὼν, οἶδν κα κατευνηθέντα ἰδῇσθε,
 Καὶ τότε δὴ σχίσθαι τε βίης, λῦσαι τε γέροντα,
 Ἥρος· εἰσεσθαι δὲ, θεῶν ὅζις σε χαλέπτει·
 Νόσον δ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσας ἰχθυόεντα.
 425 ὧς εἰποῦς, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ' ἔκασκον ἐν ψαμάθοισιν,
 Ἥϊα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιδνύτι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ β' ἐπὶ νῆα κατήλυτον ἡδὲ θάλασσαν,
 Δόρπον θ' ὀπλισάμεσθ', ἐπὶ τ' ἡλυθεν ἀμβροσίῃ νύξ·
 430 Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 Ἥμος δ' ἡριγένεια Φάνη βοδοδάκτυλος ἡδῆς,
 Καὶ τότε δὴ παρὰ θῖνα θαλάσσης εὐρυπόροιο
 Ἥϊα, πολλὰ θεοὺς γουνοῦμενος· αὐτὰρ ἱταίρους
 Τρεῖς ἔγον, οἷσι μάλισα πεποιθεὰ πᾶσαν ἐπ' ἰθύν.
 435 Τόφρα δ' ἥρ' ἡγ' ὑποδύσα θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
 Τέσσαρα Φωκᾶν ἐκ πόντου δέρματ' ἔνεικε·
 Πάντα δ' ἔσαν νεόδαρτα· δόλον δ' ἐπεμήδετο πατρί·
 Εὐνάς δ' ἐν ψαμάθοισι διαγλάψας ἀλήψιν,
 Ἥσο μένους· ἡμεῖς δὲ μάλα σχεδὸν ἤλθομεν αὐτῆς·
 440 Ἐξίης δ' εὐνήσε, βάλεν δ' ἐπὶ δέρμα ἑκάστω.
 Κεῖθι δὴ αἰνότατος λόχος ἐπλετο· τέτρε γὰρ αἰνῶς
 Φωκᾶν ἀλιότρεφών βλοώτατος ὁδμή·
 Τίς γὰρ ἀν εἰναλίῃ παρὰ κήτῃ κοιμηθεῖν;
 Ἄλλ' αὐτῇ ἐσῶσε, καὶ ἰφράσατο μέγ' ὄνειρ·
 445 Ἀμβροσίην ὑπὸ βίνα ἑκάστω θῆκε φέρουσα,

Sic ait: at ego ipsam vicissim allocutus sum:

„ Ipsa nunc explica tu insidias divini senis,

„ Ne quo pacto me praevidens, aut praesciens, effugiat:

„ Difficilis etenim est deus mortali homini domari.

Sic dicebam; continuo verò respondit praestantissima dearum;

„ Enimverò ego tibi, hospes, valde verè enarrabo.

„ Cum sol medium caelum conscenderit,

„ Tum verò è mari emergit senex marinus verax,

„ Flatu sub Zephyri, nigra superficie-horrescentis-maris obtectus.

„ Egressus verò decumbit sub specubus cavis.

„ Circa verò ipsum Phocæ, progenies pulchræ Halosydæ,

„ Conserte dormiunt, è cano mari egressæ,

„ Acerbum spirantes mari profundæ odorem.

„ Illic te ego ducens, simul atque aurora illuxerit,

„ Collocabo ex-ordine: tu verò probè elige socios

„ Tres, qui tibi apud naves transfratas optimi sunt.

„ Omnes autem tibi enarrabo astutias ipsius senis.

„ Phocas quidem primum numerabit, & obibit:

„ At postquam omnes per-quinternationes-numerarit atque in-

„ Cubabit in medio, pastor veluti in grege ovium. (spexerit).

„ Hunc quidem ubi primum decubuisse videritis,

„ Tum deinde vobis curæ-sit robisque visque;

„ Illic verò tenete obloquantem & nitentem licet elabi.

„ Omnia verò tentabit ut-siat, quæcunque in terrâ

„ Reptilia sunt, & aqua, & immanè-ardens ignis:

„ Vos autem firmiter tenete, magisque premitæ.

„ Sed quando demum te ipse interrogaverit verbis,

„ Talis apparens, qualem decubuisse videritis,

„ Tum verò desiste-à vi, solvéque senem,

„ Haros: interroga verò, deorum quisnam te affligat;

„ Reditumque, ut per pontum profisciscaris piscosum.

Sic locuta, pontum subiit fluctuantem.

„ At ego ad naves, ubi stabant in arenâ,

„ Ibam: multa verò mihi cor agitabat eunti.

„ Cæterum postquam ad navem veni atque mare,

„ Cœnæque apparavimus, & supervenit divina nox;

„ Tum verò obdormivimus in littore maris.

„ Quando verò manè-panita apparuit rosea-digitos aurora,

„ Ac tum quidem ad litus maris vasti

„ Ibam, multum diis supplicans: cæterum socios

„ Tres ducebam, quibus potissimum confidebam ad omne ince-

„ Intercæ verò illa ingressa maris latum sinum, (ptum.

„ Quatuor phocarum ex ponto pelles attulit;

„ Omnes verò erant recens-exconatae: dolum autem struebat patri.

„ Cubilia porro in arenâ cum-exsculpisset marinâ,

„ Sedebat expectans; nos verò valde prope venimus eam:

„ Ex-ordine autem eas collocavit, iniecitque corium unicuique.

„ Illic sanè molestissimæ insidiæ erant: affligebat enim graviter

„ Phocarum in-mari-nutritarum teterrimus odor:

„ Quis enim marinum apud cetum cubare-potest?

„ Sed ipsa servavit & excogitavit magnum auxilium:

„ Ambrosiam naribus unicuique supposita afferens,

- 'Ηδὺ μάλα πνέουσιν· ὤλυσσε δὲ κήτεες ἰδμεῖν.
 Πᾶσαν δ' ἡοῖν μόνον τετληότες ἑμῆ.
 Φῶκαι δ' ἐξ ἄλδς ἦλθον ἀλλᾶς· αἱ μὲν ἔπειτα
 'Εξῆς ἡνιάζοντο παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 430 'Εὐδός δ' ὁ γέρον ἦλθ' ἐξ ἄλδς, εὖρε δὲ Φῶκαι
 Ζατρεφίας· πάσας δ' ἑρ' ἐπράχτο, λίκτο δ' ἀνέραν.
 'Εν δ' ἡμέας πρῶτους λέγε κήτεσιν, οὐδέ τι θυμῷ
 'Οἶσθῃ δόλῳ εἶναι· ἔπειτα δὲ λίκτο καὶ αὐτῶς.
 'Ἡμεῖς δ' αἰψ' ἰσχυρῆτες ἐπασσόμεθ'· ὀμφῇ δὲ χεῖρας
 435 βάλλομεν· οὐδ' ὁ γέρον δόλῳ ἐπαλῆστο τέχνης.
 'Ἄλλ' ἦτοι πρόπτερον λίκον γένετ' ἡνιχέμεν.
 Αὐτὰρ ἔπειτα δράκων, καὶ πάρος περ, ἦδ' ἄγε αὖς·
 Γίνετο δ' ὕγρον ὕδωρ, καὶ δένδρεον ὑψηπέταλον.
 'Ἡμεῖς δ' ἀκαμφέως ἔχομεν τετληότες ἑμῆ.
 440 'Ἄλλ' ὅτε δὴ β' ἀνιάζ' ὁ γέρον, ἰλοφίῃσι εἰδὼς,
 Καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσιν ἀντιφθέμενος προσέειπεν·
 Τίς νύ τοι, Ἄτρεος υἱέ, λαῶν συμφέροντα βουλεύε-
 'Οφρα μ' ἔλθῃς ἀέκοντα λοχησάμενος· τί σοι σε χρὴ;
 'Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀπειβόμενος προσέειπον·
 445 'Οἶσθῃ, γέρον, τί με ταῦτα παρρησιόεσσιν ἐρεῖναι;
 Ὡς δὴ δὴδ' ἐν νήσῳ ἐρδομαι, οὐδέ τι τέκνον
 Εὐρέμεναι δύναμαι, μενέοι δέ μοι· ἔνδοθεν ἦτορ.
 'Ἀλλὰ σὺ πέρ μοι εἰπὲ, (θεοὶ δέ τε πάντα ἔσταν,)·
 'Ὅσος μ' ἀθανάτων πέδῳ καὶ ἄλγεσσι καλεῖσθαι
 470 Νόσον εἴ, ὡς ἐπὶ πόντον ἐλαύσομαι ἰχθυόεντα.
 'Ὡς ἱφάμεν· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 'Ἀλλὰ μάλ' ὠφίλλας διτ' ἄλλοισιν· τε θοοτέρῃ
 'Ρέεας ἱερὰ καὶ ἀναβαινέμεν, ἄφρα· πάρος περ
 Σὴν ἐς πατρίδ' ἵκοντο, πλέων ἐκὶ αἰὶνὰ πόντον
 475 Οὐ γὰρ ποτὶ πρὶν μοῖρα φίλους τ' ἰδέσθαι, καὶ ἱεσθῆαι
 Οἶκον· εὐκτίμενον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Πρὶν γ' ὅτ' ἐν Αἰγύπτῳ διώπτερος ποταμῶν
 Αὐτὶς ὕδωρ ἔλθῃς, ῥέεας δ' ἱερὰς ἐκκτέρβας
 'Αθανάτοισι θεῶν, τοῖς οὐρανὸν ἑρδὸν ἔχουσιν.
 480 Καὶ τότε τοι δάσυσιν ὁδοὺ θεῶν, ἦν σὺ μενοινῇς.
 'Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμμεν κατεπλάσθη φίλον ἦτορ,
 Οὐνεκά μ' αὐτὶς ἐκινῆεν ἐπ' ἡεροσδέα πόντον
 Αἰγυπτῶν· ἵεσθαι, δαίχων ὁδὸν ἀργαλήν τοι
 'Ἀλλὰ καὶ ὡς μιν ἐπείσσω ἀμειβόμενος προσέειπον·
 485 Ταῦτα μὲν οὕτω δὴ τέλει γέρον, ὡς σὺ καλέουες.
 'Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ κατ' ἀντιφθέμεν κατὰ λίκον,
 Εἰ πάντες σὺν νηυσὶν ἀπήματα ἦλθον Ἀχαιοί,
 Οὐς Νέστωρ καὶ ἰγὼ λήπομεν· Τροίηθεν ἰόντες,
 'Ἢ τίς ἔλγ' ὀλέθρου ἀδουεῖ ἢ ἐπὶ νῆς,
 490 'Ἢς φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον πολέμευσεν;
 'Ὡς ἱφάμεν· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 'Ἀτρεΐδῃ, τί με ταῦτα διαίρει; οὐδέ τι σε χρὴ
 'Ἰόμεναι, οὐδέ δαίνεσθαι μενέον· οὐδέ σε Φηγεῖ
 Δὴν ἄκλαυτον ἔσσεσθαι, ἐκὴν σὺ πάντα κίχῃαι·
 495 Πολλοὶ μὲν γὰρ τῶνδε δάμεν, πολλοὶ δὲ λήποντο.
 'Ἀρχοὶ δ' αὖ δύο μούνοι Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 'Εν νόσῳ ἀπόλονται· μάστιγι δέ τε καὶ σὺ παρρησίῃ

Dulce admodum spirantem, fistulitque ceti odorem.
 Totum autem matutinum-tempus expectabamus patienti animo.
 Phocæ verò è mari venerunt conferta: illa quidem deinde,
 Ordine cubabant juxta litus maris.
 Meridianus autem senex exiit è mari, invenitque Phocas
 Obesus: omnes vero obibat, recessitque numerum.
 Nos autem primos recensuit inter cetos, neque omnino in animo
 Suspiciabatur dolum esse: deinde autem decubuit & ipse,
 Nos vero protinus vociferantes irruiamus; circumque manus
 Jecimus; neque senex dolose obliviscatur artis:
 Sed primùm quidem leo factus est magnis-jubis,
 At deinde draco, & panthera, atque ingens fœs;
 Factus est etiam liquida aqua, & arbor alte-vertice-cornata,
 Nos vero firmiter tenebamus constanti arthao.
 Sed cùm jam angustabatur senex, veritas sciens,
 Tunc verò me verbis interrogans allocutus est;
 Quisnam tibi, Atrei fili, decorum contulit consilia,
 Ut me capere invitum insidiatus? cuiusnam-rei tibi opus?
 Sic ait; at ego ipsum respondens allocutus sum;
 Scis, senex; quid me ista decipiens interrogas?
 Quod jam diù in insulâ detineor, neque allâ-pacto-locum
 Invenire quao; consicium autem mihi inanis cor.
 Sed tu silem mihi dic, (dii etenim omnia sciunt;)
 Quisnam me immortalium detineat, & mihi impediat iter;
 Reditumque, ut per pentam proficiat piscosum.
 Sic dicebam; ille vero me rursus respondens allocutus est;
 Atqui omnino debebas Jovique aliisque diis
 Sacris opimis factis, a-ros-conscendere, at distillare
 Tuam in patriam venires, navigans per nigrum pontum.
 Non enim tibi prius fatum-est amicisque videre, & venire
 Ad domum bene-edificatam, & tuam in patriam terram,
 Quàm Ægypti à-Jove-fluentis fluvii
 Rursus ad aquas redieris, fecerisque sacras hecatombas
 Immortalibus diis, qui cœlum latum tenent.
 Et tunc tibi debeat viam dii, quam tu cupis.
 Sic dixit; at mihi confectum est chlamys cor,
 Eo-quod me rursus jubebat per obscurum pontum
 In-Ægyptum ire, longum iter difficileque.
 Verum etiam sic ipsum verbis respondens allocutus sum;
 Isti quidem sic demum perficiam, fenece, ut tu precor:
 Sed age mihi hæc dic & veni enarra;
 An omnes cum navibus incolumes redierint Achivi,
 Quos Nestor & ego reliquimus à Trojâ profecti,
 An quisquam penit morte inopinata, sit in nave,
 Aut amicorum in manibus, postquam bellum confecerit?
 Sic dicebam; illa vero me rursus respondens allocutus est;
 Atpe, quid me ista interrogas? ne-pte omnino te oportet
 Scire, neque explorare meum animum; neque te puto
 Diu absque-lacrymis fore, postquam bene omnia audieris:
 Multi etenim illorum domiti sunt, multi xeno-telicti:
 Duces autem duo soli Achivorum æne-loricatosum
 In reditu perierunt, (pugna autem & ea interfuisti.)

- Εἰς δ' ἔτι που ζῶντε καταρύκεται εὐρὺ πόντη.
 Αἴας μὲν μετὰ νηυσὶ δάμη δολιχηρῆτραισι·
 500 Γυρῆσιν μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασσε
 Πέτρησιν μεγάλῃσι, καὶ ἔξασχε βαλάσσης.
 Καὶ νῦ κεν ἑκφυγε κῆρα, καὶ ἔχθρ' ἔμπεσε περ' Ἀθήνῃ,
 Εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἔκβαλε, καὶ μὲγ' ἄεσθῃ·
 505 Φῆ δ' ἄεκητι θεῶν φυγῆσιν μέγα λάλημα βαλάσσης.
 Τοῦ δὲ Ποσειδάων μεγάλ' ἔκλυεν ἀδῆσσαντος·
 Ἀδρία ἔπειτα τρέπιναν ἑλλὲν χερσὶ σιβαρήσιν,
 Ἥλασε Γυρῆην πέτρην, ἀπὸ δ' ἔσχισεν αὐτήν.
 Καὶ τὸ μὲν αὐτῷ μέινε, τὸ δὲ τρύφος ἔμπεσε πόντῃ,
 Τῷ δ' Αἴας τὸ πρῶτον ἰφειζόμενος μὲγ' ἄεσθῃ·
 510 Τὸν δ' ἰφώραι κατὰ πόντον ἀπαίροντα κυμαίνοντα.
 Ὡς δ' μὲν ἐνθ' ἀπέβηλεν, ἔπει πῖεν ἀλμυρὸν ὕδωρ.
 Σὺς δὲ που ἑκφυγε κῆρας ἀδελφεὶς, ἡδ' ὑπάλυξεν,
 Ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι· εἴωσσε δὲ πότνια Ἥρη.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμαλλε Μαλειαῶν ὕρος αἰπὴ
 515 Ἴξεσθαι, τότε δὴ μιν ἀναρπάξασα θέλλα
 Πόντον ἐκ' ἰχθυόεντα φέρον, μεγάλα κενάχοντα,
 Ἀγροῦ ἐκ' ἰσχατιῶν, ὅθι δώματα ναῖς Θυέσης
 Τοπρῖν, ἀτὰρ τότε ὥμαις Θυεσιάδης Αἰγισθοῦς.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείθεν ἰφαίνετο νέος ἀνὴρ ἄνθρωπος,
 520 Ἀψ δὲ θεοὶ οὖρον εἰσέψαν, καὶ οἴκαδ' ἵκοντο·
 Ἦτοι δ' μὲν χαίρων ἰπεβήσεται πατρίδος αἴης,
 Καὶ κύνει ἀπτόμενος ἦν πατρίδα· πολλὰ δ' ἀπ' αὐτοῦ
 Δάκρυα θερμὰ χέοντ', ἔπει ἁσπασίως ἴδε γαίαν.
 Τὸν δ' ἦρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπδῆς, ὅν ῥα καθέλειεν
 525 Αἰγισθοῦς δολιχηρῆς ἄγων· ὑπὸ δ' ἔσχετο μισθὸν,
 Χρυσὸν δοῖα τάλαντα· φάλασσι δ' ὅγ' εἰς ἐναιυτὸν,
 Μῆ δ' λάθοι παρῖον, μνήσκειτο δὲ δοῦριδος ἁλκῆς.
 Ὡς δ' ἔμην ἀγγελίαν πρὸς δώματα ποιμένι λαῶν.
 Αὐτίκα δ' Αἰγισθοῦς δολίην ἰφράσσετο τέχνην·
 530 Κρονάμενος κατὰ δῆμον εἰκόσι φῶτας ἄριστους,
 Εἶσε λόχον, ἐτέρωδ' ἂν ὠύγι· δαῖτα πένεσθαι.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ καλέων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 Ἴπποισιν καὶ ὄχλοισιν, ἀεικέα μερμηρίζων.
 Τὸν δ' οὐκ εἰδὼτ' ὕλαρον ἀνήγαγε, καὶ κατέπειθε
 535 Δειπνίσσας, ὥς τις τε κατέκτανε βροῦν ἐπὶ φάτῃ.
 Οὐδὲ τις Ἀτρεΐδην ἐτάρην ἀπὸδ', οἱ οἱ ἔποντο,
 Οὐδὲ τις Αἰγισθοῦ· ἀλλ' ἔταθεν ἐν μεγάρῳ.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ὕμῃσι κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
 Κλαῖον δ' ἐν ψαμάθοισι καθήμενος· οὐδὲ νῦ μοι κῆρ
 540 Ἦδελ' ἔτι ζῶειν, καὶ δρᾶν φάος ἡελίοιο.
 Αὐτὰρ ἔπει κλαίων τε κυλινδόμενός τ' ἱκορέσθην,
 Δὴ τότε με προσέειπε γέρον ἄλλιος νημερτής·
 Μηνέαι, Ἀτρεΐς υἱ, πολλὸν χρόνον ἀπεκλῆς οὕτω
 Κλαῖ', ἔπει οὐκ ἔνυσίν τινα δόμον· ἀλλὰ τάχιστα
 545 Πάρα, ὅπως κεν δὴ σὴν πατρίδα γαίαν ἵκηαι.
 Ἦ γὰρ μιν ζῶν γε κηχέσκει, ἢ κεν Ὀρέσσης
 Κτείνην ὑποφάμενος· σὺ δὲ κεν τάφῳ ἐστιβολήσῃς.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἱμαὶ παρδίη καὶ θυμὸς ἀγώνητορ
 Αἴτις ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἄχνη μὲν περ, ἰάνη.

Una verò adhuc alicubi vivus detinetur lato in ponto.
 Ajax quidem apud naves domitus est longis-remis-instructas :
 Ad Gyra quidem primum Neptunus admovit
 Petras ingentes, & servavit è mari.
 Et sanè effugisset mortem, invisus licet Palladi,
 Nisi superbum dictum protulisset, & in magnum incidisset malum.
 Dixit nempe, invictis diis, se effugiturum ingentes fluctus maris.
 Hunc autem Neptunus magnifica audivit iactantem :
 Statim deinde, tridente sumpto, manu forti,
 Percussit Gyream petram, absciditque ipsam :
 Et unus quidem illic manebat, alteri verò frustum incidit maris.
 Cui scilicet Ajax primum insidens valde percussus erat ;
 Illum autem ferebat in mare ingens, undosum.
 Sic ille quidem ibi perijt, postquam bibisset salis aquam.
 Tuus verò utcumque effugit mortem frater, atque elapsus est,
 In navibus cavis : servavit enim veneranda Juno.
 Sed quondò jam statim erat ad Malearum montem arduum
 Perventurus, tum verò ipsum abreptum procella
 Pontum per piscosum tulit, valde ingemiscientem,
 Agri ad extremam-oram, ubi ædes habitabat Thyestes
 Prius, at tunc habitabat Thyestiades Ægisthus.
 Sed cum jam & illinc apparebat reditus incolumis,
 Retrò verò dii ventum verterunt, & illi domum venerunt ;
 Sanè ille quidem gaudens ingressus est patriam terram,
 Et osculabatur attingens suam patriam : multæ verò ab ipso
 Lachrymæ calidæ effundebantur, quia lubenter vidit terram.
 Hunc autem à speculâ conspexit speculator, quem constituerat
 Ægisthus dolosus, dicens : promisit autem mercedem,
 Auri duo talenta ; observabat verò hic toto anno,
 Nè ipsi lateret accedens, recordareturque strenuæ fortitudinis.
 Perrexerat ire annunciaturus ad ædes pastori populorum.
 Statim verò Ægisthus dolosam excogitavit fraudem :
 Electis ex plebe viginti viris optimis,
 Constituit insidias, & ab-altera-parte iussit convivium apparari.
 At ipse ivit invitans Agamemnonem, pastorem populorum,
 Equis & curribus, nefanda animo-agitans.
 Hunc autem non sati providentem reduxit, & trucidavit
 Convivio-exceptum, ut si quis interfecerit bovem ad præseppe :
 Neque quisquam Atridæ sociorum relictus est, qui eum sequeban-
 Neque quisquam Ægisthi ; sed trucidati sunt in ædibus. (tum,
 Sic dixit ; at mihi contractum est charum cor :
 Flebam autem in arenis sedens ; neque mihi cor
 Volebat amplius vivere, & videre lumen solis.
 At postquam flendoque volutandoque saturatus sum,
 Tum me allocutus est senex marinus verax ;
 Nè amplius, Atrei fili, longo tempore indesinenter sic
 Fleas, quoniam non remediū aliquod inveniemus : sed citissimè
 Tenta, quo-pacto jam tuam in patriam terram pervenias.
 Aut enim ipsum vivum deprehendes, aut Orestes
 Interfecerit præveniens : tu verò sepultura occurreris.
 Sic dixit : at mihi cor & animus generosus
 Rursus intra pectus, & tristi licet, latebatur :

- 550 Καί μιν φωνήσας ἔπεια πτερόεντα προσήδα·
 Ταυτοὺς μὲν δὴ οἶδα· σὺ δὲ τρίτον ἄνδρ' ἐνδραζε,
 Ὅσις ἔτι ζωὴς κατερίκεται εὐρεῖ πόντῳ,
 Ἥδ' ὁ θανὼν· ἰθέλω δὲ καὶ ἄχνηπτονδ' ἐπεὶ ἀκούσαι.
 Ὡς ἰφάμην· ὁ δὲ μ' αὐτὶς ἀμειβόμενος προσέειπεν·
- 555 Τῆς Λαέρτης, Ἰθάκη· ἐνὶ κλισίᾳ ναίων.
 Τὸν δ' ἴδον ἐν νῆσσι θαλαρὸν κατὰ δάκρυ χέοντα,
 Νύμφῃς ἐν μεγάροισι καλυψοῦς, ἣ μιν ἀνάγκη
 Ἴσχει· ὃ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαῖαν ἰδέσθαι·
 Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρατοι, καὶ ἐναῖροι,
- 560 οἳ κἄν μιν πέμπουσιν ἐπ' αὖτιά νῶτα θαλάσσης.
 ἔρι δ' οὐ θέσφατόν ἐστι, διστραφὴς ὦ Μενέλαε,
 Ἀργεὶ ἐν ἱπποβότῳ θανέειν καὶ πόντον ἐπισπεῖν·
 Ἀλλὰ π' ἐς ἡλύσιον πέδιον καὶ πόρτα γαίης
 Ἀθανάτοιο πέμψουσιν, (ὅθι ξανθοὺς Ῥαδάμανθυς,
- 565 τῇ περ ἰητρῇ βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισιν·
 Οὐ νοσητὸς, οὐτ' ἄρ' χειμὼν πολλὸς, οὔτε πόντ' ἐμβροτός,
 Ἀλλ' αἰεὶ Ζεφύροισι λιγυρνέοντασ' αἴτας
 Ὠκυανὸς ἀνίσχιν, ἀναψύχειν ἀνθρώπους·)
 Οἴωμαι ἔχεις Ἑλλήν, καὶ σφιν γαμβροὺς Διὸς ἴσσι.
- 570 Ὡς εἶπεν, ὅπῃ πόντον ἰδύσατο κυμαίνοντα.
 Αὐτὰρ ἰγὼν ἐπὶ νῆας ἄμ' ἀντιθέοις ἱτάροισιν
 ἔειπ'· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρα κίβντι.
 Αὐτὰρ ἱκέϊ· ὃ ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἡδὲ θάλασσαν,
 Δόφρον δ' ὀπλισάμεσθ'· ἐπὶ τ' ἥλυθεν ἀμβροσίη νύξ.
- 575 Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ἱμυμίνι θαλάσσης.
 Ἥμος δ' ἠριγένεια φάος ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 Νῆας μὲν πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἕλα δίκην,
 Ἐν δ' ἰσοδὲς τιθέμεσθα καὶ ἰσὶα νηυσὶν ἴσους·
 Ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληΐτι καθίζον.
- 580 Ἐξῆς δ' ἐξόμενοι πολὺν ἕλα τύπτον ἱετμοῖς.
 Ἀψ' εἰς Αἰγύπτου, διήπτερός ποταμοῖο,
 Στῆσα νῆας, καὶ ἔρεξα τεληέσσας ἐκατόμβας.
 Αὐτὰρ ἔπει κατέπαυσα θεῶν χόλον αἰὲν ἔδνταν,
 Καὶ Ἀγαμέμνονι τύμβον, ἵν' ἑσβεζον κλέος εἴη.
- 585 Ταῦτα τελευτήσας νόμῳ· ἔδοσαν δέ μοι οὖρον
 Ἀθάνητοί, τοί μ' ὤκω φίλῃν ἐς πατρίδ' ἐπεμψαν.
 Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἑμοῖσιν,
 Ὅφρα κεν ἑνδεκάτῃ τε δωδεκάτῃ τε γένηται·
 Καὶ τότε σ' εὐπέμψω, δώσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα,
- 590 Τρεῖς ἵππους καὶ δίφρον ἰθῆσον· αὐτὰρ ἔπειτα
 Δώσω καλὸν ἕλειςον, ἵνα σπένδῃθε θεοῖσιν
 Ἀθανάτοισι, ἐμέθεν μεμνημένος ἡμάτα πάντα.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος παπνυμένος ἀντίον ἦνδ'·
 Ἀτρεΐδῃ, μὴ δὴ με πολλὸν χρόνον ἐνθάδ' ἔρκεε.
- 595 Καὶ γὰρ κ' εἰς ἐναιυτὸν ἰγὼ παρὰ σοί γ' ἀνεχοίμην
 Ἥμενος, οὐδὲ κέ μ' οἴκου ἔλοι πόθος, οὐδὲ τοκήων·
 (Αἰνῶς γὰρ μύθοισιν ἔπεισέ τε σοῖσιν ἀκούων
 Τέρπομαι·) ἀλλ' ἡδὴ μοι ἀνιάζουσιν ἱταῖροι
 Ἐν Πύλῳ ἡγαθέ· σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἔρκεεις.
- 600 Δῶρον δ' ὅ, ττι κέ μοι δοίης, κειμήλιον ἔσω·
 Ἴππους δ' εἰς Πάκην οὐκ ἔξομαι, ἀλλὰ σοὶ αὐτὰς

Et ipsam allocutus verba alata d'xi;

„ Istos quidem jam novi; tu verò tertium virum nomina,

„ Quinam adhuc vivas detinetur in lato mari;

„ Aut mortuus: velo autem, & mœstus licet, audire.

Sic dicebam: ille verò me rursus respondens allocutus est;

„ Filius Laërte, in Ithacâ sedes habitans.

„ Hunc verò vidi in insulâ lacrymas uberes fundentem,

„ Nymphæ in sedibus Calypso, quæ ipsam necessitate

„ Detinet; nec ille potest in suam patriam terram pervenire;

„ Non enim ei adfunt naves remigio-instructæ, & focii,

„ Qui ipsam vehant per lata dorsa maria.

„ Tibi verò non à-fate-decretum est, Jovis-alumne ô Menelaû,

„ In Argæ equos-pascente mori & fatum obire:

„ Sed te in Hylum eripiam, & fines terræ

„ Immortales-mittent; (ubi flavus Rhadamanthus est:

„ Ubi utique facillima vivendi-ratio est hominibus:

„ Non nix, neque hyems multa, neque unquam imber,

„ Sed semper Zephyri argutè-spirantes auras

„ Oceanus emittit, ad refrigerandum homines:)

„ Quòd habes Hiclenam, & ipsis Jovis gener es.

Sic locutus, pontum subit fluctuosum.

„ At ego ad naves simul-cum extimâ sociis

„ Ibi; multa autem mihi cor agitabat eundi.

„ Caterum postquam ad cauvem venimus atque mare,

„ Cœnâque apparuimus, supervénique divina nox,

„ Tum utique dormivimus in litore maris.

„ Quando aptem manû-genitâ apparuit roseo-digitos aurora,

„ Naves quidem impetibus deducimus in mare vastum,

„ Malôsq; impulsimus & vela navibus aequalibus:

„ Ipsique porro ingressi super transita sederunt;

„ Ordine autem cœnantes spumoso mare verberabant remis.

„ Rursus autem ad Ægyptum, à-Jove-fuens flumen,

„ Cœnatis naves, & socii periculis hœcatombas.

„ At postquam scelerata deorum iram semper-existentm,

„ Aggressi Agamœnoni tumulam, ut sempiterna gloria esset.

„ His periculis, nulli voluerunt autem mihi ventum secundum

„ Diis, qui me celeriter clamor in patriam miserat.

„ Verum ego tunc anare in sedibus meis,

„ Donec undecimque duodecimque fuerit dies;

„ Et tunc te bonè dimittam; dabôque tibi splendida dona,

„ Trés equos & curum bonè-politum: ceterum deinde

„ Dabo pulchrum poculum, ut libes diis

„ Importabilibus, mei memor diebus omnibus.

Hunc autem rursus Telemachus prudens contrâ allocutus est;

„ Atride, nè sanè me multo tempore hâc decine.

„ Etenim in animum ego spero te istique perducere

„ Sedens, neque me doctus caperet desidentium; neque parentum;

„ (Vehementer tenita verbis iocundis&que tuis audiens

„ Oblector:) sed jam mihi tædîo afficiuntur socii

„ In Pylo divisa: tu autem me longum-tempus hîc detines.

„ Donum autem, quodcumq; mihi dederis, sit quod-recondi possit;

„ Equos verò in Ithacam non ducam, sed tibi ipsi

- Ἐνθάδε λείψω ἡγαλμα· σὺ γὰρ ποδῶς ἀνέστης
Εὐρέας, ἃ ἔνι μὲν αὐτὸς πολὺς, ἐν δὲ κύπαιρον,
Πυροὶ τε, Ζεαὶ τε, ἡδ' εὐρυφυεὶς καὶ λευκὸν.
605 Ἐν δ' Ἰθάκῃ οὐτ' ἄρ' δρόμοι εὐρέας, οὐτε τι λατύν·
Αἰγίβοτος· καὶ μᾶλλον ἐπήλυτος ἐκποβότοιο.
Οὐ γάρ τις νῆσυν ἐπηήλματος, οὐδ' εὐλαίμων,
Αἶψ' ἄλλ' κεκλιάται· Ἰθάκῃ δέ τε καὶ πέρι πασῶν.
Ὡς φάτο· μείδῃσεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
610 Χαιρὶ τὰ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ἐνέμαζεν·
Αἵματος εἰς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος, οἱ' ἀγορεύεις.
Τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μετασῆσω· δύναμαι γάρ.
Δῶρων δ', ὅσ' ἐν ἡμῶ δίκῃ κειμήλια κείτται,
Δῶσω, ὃ κάλλιπον καὶ τιμνέσκατόν ἐστιν.
615 Δῶσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
Ἔστιν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλεσσι κεκράνεται·
Ἔργον δ' Ἡφαίστιο· πόρην δέ ἰ Φαιδίματος ἥρως
Σιθονίων βασιλεὺς, ὅθ' ἴδς δόμος ἀμφεκάλυψε
Κεῖσέ με νοσήσκατο· τέιν δ' ἔβλεψα τόδ' ὀπάζεσσι.
620 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς Ἀλλήλους ἀγόρευον.
Δαιτυμένους δ' ἐς δώματ' ἴσαν θείου βασιλῆος.
Οἱ δ' ἤγον μὲν μῆλα, Φέρον δ' εὐήνορα οἶνον·
Σίτον δέ σφ' ἔλοχοι καλλικρήδεμνοι ἔνεικον.
Ὡς οἱ μὲν παρὰ δαίπνον ἐνὶ μαγάρῃσι πίνοντο.
625 Μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσεὺς μαγάρῃσι
Δίσκοισιν τέρποντο καὶ κίγανέσιν ἴαντες,
Ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι παρ πάρος ὕβριν ἔχουσιν.
Ἀντίνοος δὲ καθῆσο καὶ Εὐρύμαχος βασίλειος,
Ἀρχοὶ μνηστῆρων, ἀρετῇ δ' ἴσαν ἔξοχ' ἄριστοι.
630 Τοῖς δ' υἱὸς Φρονόιο Νηήμων ἐγγυίδεν ἰλθὼν,
Ἀντίνοον μέθοισιν ἀναιρόμενος προσέειπεν·
Ἀντίνο', ἢ ἴά τι ἴδμεν ἐνὶ φρεσὶν, ἡδ' καὶ οὐκί,
Ὅππότ' Τηλέμαχος νεῖτ' ἐκ Πύλου ἡμαθιέντος;
Νῆά μοι εἰχέτ' ἔχων· ἡμῶ δὲ χρῆδ' γίνεται αὐτῆς,
635 Ἥλιδ' ἐς εὐρύχωρον διαβήμεται, ἔνθα μοι ἔκπαι
Δάδεκα θέλειαι, ὅπῃ δ' ἡμίονοι ταλαεργῶ
Ἀδμήτεις· τῶν κέν τιν' ἐλασσάμενος δαμασκέμεν.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἰάμβειν· οὐ γὰρ ἔφραυτο
Ἐς Πύλον εἰχέσθαι Νηλεΐδην, ἀλλὰ πῶν αὐτοῦ
640 Ἀγρῶν, ἢ μῆλοισι παρήμενας, ἢ ἐσβύτην.
Τὸν δ' αὐτ' Ἀντίνοος προσέφη Εὐπαΐδης υἱός·
Νημαρτὲς μοι ἔνισπε, πόντ' ἔχου, καὶ τίνες αὐτῶ
Κούροι ἔποντ' Ἰθάκης ἐκείρτας; ἢ ἐοῖ αὐτοῦ
Θῆγές τε δμῶές τε; δύναϊτό γε καὶ τὸ τελέσσει;
645 Καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτάττυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,
Ἥ σε βίῃ ἀκίοντος ἀπηύρατο νῆα μέλαιναν,
Ἥ ἐκὼν οἱ δῶκε, ἐπὶ πρᾶπτόεσσι μέδῃ;
Τὸν δ' υἱὸς Φρονόιο Νηήμων ἀντίφην ἠΐθε·
Αὐτὸς ἐκὼν οἱ δῶκε· τί κεν βέβαιο καὶ ἔλλας,
650 Ὅππότ' ἀνὴρ τοιοῦτος, ἔχων μελεδήματα θυμῷ,
Αἰτίξῃ; χαλεπὸν κεν ἀνήνασθαι δόσιν εἴη.
Κούροι δ', αἱ κατὰ δῆμον ἀρετεύουσι μετ' ἡμῶς.
Οἱ οἱ ἔποντ'· ἐν δ' ἄρχον ἐγὼ βαίνομαι· ἐνέεσσι.

„ Hinc relinquam ornamentum; tu enim campo imperas
 „ Lato, in quo quidem lotus multus, in quo cyperus,
 „ Triticum, spelta, atque latè-germinans hordeum album.
 „ In Ithacâ autem neque sanè curricula lata, neque omnino pratum:
 „ Capris-pascendis apta ea; & magis grata solo-equis pascendis apto
 „ Nulla enim insulari equis-idonea neque pratis accommodata,
 „ Quæ mari circumdata sunt; Ithacâ autem & supra omnes.

Sic dixit: risit verò bello strenuus Menelaus,
 Manuque ipsumprehendit, verbûmque dixit, atque compellavit;

„ Sanguinis es boni, chare fili, qualia loqueris.
 „ Atqui ego tibi hæc dona commutabo; possum enim.
 „ Donorum autem, quæcunque in meâ domo recondita jacent;

„ Dabo, quod pulcherrimum & pretiosissimum est.
 „ Dabo tibi craterem elaboratum: argenteus verò
 „ Est totus, auro autem labra munita sunt;
 „ Opus verò Vulcani: donavit autem illum Phædimus heros
 „ Sidoniorum rex, quando ejus domus suscepit
 „ Illuc me in-reditu-profectum: tibi autem volo id præbere.

Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
 Convivatores verò in domum ierunt divini regis:
 Illi verò adducebant quidem oves, afferebantque generosum vinum:
 Panem verò ipsis uxores pulchris-vittis attulerunt.

Sic illi quidem circa cœnam in sedibus Menelai occupabantur.

Proci autem ante Ulyssis sedes
 Discis delectabantur & hastilibus jaculantes,
 In subrefacto pavimento, ubi antea insolentiam exercebant.
 Antinoüs verò confederat & Eurymachus deo-formâ-similis,
 Duces procorum; virtute autem erant longè optimi:
 His autem filius Phronii Noëmon propè accedens,
 Antinoiûm verbis interrogans allocutus est;

„ Antinoë, Nunquid scimus in mente nostrâ, an non,
 „ Quando Telemachus redeat ex Pylo arenosâ?
 „ Navem mihi abiit abducens: mihi verò opus est illâ,
 „ Elidem in spatiosam ut-trajiciam, ubi mihi equæ
 „ Duodecim femine, subrus autem muli patientes-operis
 „ Indomiti: ex-quibus aliquem adigens domarem.

Sic ait: illi verò in animo obstupecebant; non enim putabant
 In Pylum cum abiisse Neleiam, sed alicubi illic
 In agris, aut ovibus adesse, aut cum subulco.

Hunc autem rursus Antinous allocutus est Eupithei filius;
 „ Vere mihi dic, quando abierit, & quinam illum
 „ Juvenes secuti sint ex Ithacâ electi? an sui ipsius
 „ Mercenarii-que mancipiæ-que? potueritne scilicet hoc etiam
 „ Et mihi hoc dic verè, ut benè sciam, (perficere?)
 „ An tibi vi invito abstulit navem nigram,
 „ An lubens ei dedisti, postquam adortus est te sermone?

Hunc autem filius Phronii Noëmon contrâ allocutus est;
 „ Ipse lubens ei dedi: quid fecerit etiam alius,
 „ Quando vir talis, habent curas in animo,
 „ Petat? difficile negare munus foret.
 „ Juvenes autem, qui in populo excellunt apud nos,
 „ Illi cum secuti sunt; ducem verò ego consensientem observavi.

- Μέντορα, ἥδ' ἐδὺν, τῷ δ' αὐτῷ πάντα ἔλπει.
 655 Ἀλλὰ τὸ θαυμάζω· ἴδον ἐνθάδε Μέντορα δῖον
 Κριζὸν ὅπ' ἦοιεν· τότε δ' ἔμβη νηὶ Πύλονδε.
 "Ὡς ἔρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δώματα πατρὸς.
 Τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγάσσατο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 Μνηστῆρες δ' ἑμυδὶς κάθισαν, καὶ παῦσαν ἀέθλων.
 660 Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη Εὐπείθεος υἱός,
 Ἀχινύμενος μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
 Τηλεμάχοντ', ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετῶντι ἔκτεν·
 "Ὡ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθῃ,
 Τηλεμάχῳ ὅδ' ἔδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέσθαι.
 665 Ἐκ τούτων δ' ἄεκητι νέος παῖς δίχεται αὐτῶς,
 Νῆα ἱρυσάμενος, κρίνας τ' ἀνὰ δῆμον ἄριστους.
 Ἀρεῖα καὶ προτέρω κακὸν ἔμμεναι· ἀλλὰ οἱ αὐτῷ
 Ζεὺς ἐλέσει βίην, πρὶν ἡμῖν πῆμα φυτεῦσαι.
 Ἀλλ' ἔγωγε μοι δότε νῆα βοὴν καὶ εἰκὸς ἱταίρους.
 670 Ὅφρα μιν αὐτὸν ἰόντα λοχῆσομαι, ἥδ' ἐφυλάξω,
 Ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης·
 "Ὡς ἂν ἐπισμυγερῶς ναυτίλλεται εἵνεκα πατρὸς.
 "Ὡς ἔφαθ' οἱ δ' ἔρα πάντες ἐπήνεον, ἥδ' ἐκέλευον·
 Ἀδελφ' ἔπειτ' ἀνζάντες ἔβαν δόμων εἰς Ὀδυσῆος.
 675 Οὐδ' ἔρα Πηνελόπεια πολὺν χρόνον ἦεν ἄπυρος
 Μύθων, οὐς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμεον·
 Κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπείθετο βουλάς,
 Αὐλῆς ἐκτὸς ἰών· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον.
 ὅθ' δ' ἴμεν ἀγγελῶν διὰ δώματα Πηνελόπειῃ·
 680 Ἐὶν δὲ κατ' οὐδοῦ βάντα προσήδα Πηνελόπεια·
 Κῆρυξ, τίπτε δέ σε πρέσσαν μνηστῆρες ἀγαυοί;
 Ἥ εἰπέμεναι θμωῆσιν Ὀδυσῆος θεῖοιο,
 Ἐργῶν παύσασθαι, σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι;
 Μὴ μνησεύσαντες, μὴδ' ἕλλοθ' ὁμιλήσαντες,
 685 Ἰσάτα καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε δειπνήσειαν,
 Οἱ ἑμ' ἀγειρήμενοι, βίοντον κατακίριτε πολλῶν,
 Κτήσιν Τηλεμάχῳ δαΐφρονος· οὐδὲ τι πατρῶν
 Τμυτέρων τὸ πρόσθεν ἀκούετε, παῖδες ἰόντες,
 Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μεθ' ὑμετέροισι τοκεῦσιν.
 690 Οὔτε τινα ῥέξας ἐξαΐσιον, οὔτε τι εἰπὼν
 Ἐν δήμῳ· ἦτ' ἐστὶ δίκη θεῶν βασιλῶν.
 Ἄλλον κ' ἐχθαίρῃσι βροτῶν, ἄλλον κε φιλοῖη.
 Κεῖνος δ' οὐποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἑώργει·
 Ἀλλ' ὁ μὲν ὑμέτερος θυμὸς καὶ ἀεικία ἔργα
 695 φαίνεται. οὐδὲ τις ἐστὶ χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.
 Τὴν δ' αὖτε προτέειπε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς·
 Αἷ γὰρ δὴ, βασιλεία, τόδε πλεῖστον κακὸν εἴη·
 Ἀλλὰ πολὺ μαιζὺν τε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλλο
 Μνηστῆρες φράζονται, ὃ μὴ τελέσειε Κρονίων·
 700 Τηλεμάχον μεμάσσι κατακτάμεν ἑξεί χαλκῷ,
 Οἷαδε νεισοδόμενον· ὃ δ' ἔβη μετὰ πατρίσι ἀκουῶν
 Ἐς Πύλον ἠγαθὴν, ἥδ' ἐς Λακεδαίμονα δῖαν.
 "Ὡς φάτο· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
 Δὴν δέ μιν ἀμφασίῃ ἐπέων λάβε· τῷ δέ οἱ ὅσσε
 705 ἀκκρυφίην πλῆσθιν, θαλερῇ δέ σ' ἔσχετο φωνή.

„ Mentorem, aut deum; illi vero ipsi omnimodo similis erat.
 „ Sed hoc miror; vidi hic Mentorem divinum
 „ Heri sub aurora; tunc autem conscendit navem ad-Pylum.
 Sic locutus abiit ad domum patris.
 His vero utrisque percussus est animus generosus.
 Proci autem simul confederunt, & quieverunt à certaminibus.
 Iphis vero Antinolls interfatus est Eupithei filius,
 Dolens: furore autem multum præcordia circumfusa-caligine
 Implebantur, oculi vero ei igni splendenti similes-erant:
 „ Papæ! Certè ingens facinus superbè patratum est,
 „ Telemacho profectio hæc! dicebamus vero ei non perfectum-iri.
 „ Tot nempe invitis juvenculus puer exiit, temerè,
 „ Nave deducta, electisque per populum optimis.
 „ Incipiet & ulterius malum esse: sed ei ipsi
 „ Jupiter perdat vim, antequam nobis malum severit.
 „ Verum agite, mihi date navem celerem & viginti socios,
 „ Ut eum ipsum venientem insidiis-excipiam, atque observem,
 „ In freto Ithacæque Samique asperæ:
 „ Ut cum-sua-perniciæ naviget propter patrem.
 Sic dixit; illi verò omnes laudabant atque hortabantur:
 Statim deinde exurgentes ibant in domum Ulyssis.
 Neque vero Penelope longo-tempore fuit inscia
 Sermonum, quos proci in mente profunde-cogitabant;
 Præco enim illi dixit Medon, qui audiebat consilia,
 Extra aulam cum-esset: illi verò intus consilium texebant.
 Perrexit verò ire annuntiaturus per domum Penelopæ.
 Hunc autem per limen venientem allocuta est Penelope;
 „ Præco, cur vero te præmiserunt proci inclyti?
 „ An ut-dicas ancillis Ulyssis divini,
 „ Ut à-labore cessent, illisque ipsis convivium apparent?
 „ Nè ambientes, neque alio decedentes,
 „ Ultimùm & postremùm nunc hic cœnent,
 „ Qui frequenter congregati, victum absumitis multum,
 „ F cultates Telemachi prudentis: neque quicquam à patribus
 „ Vestris antea audiistis, pueri cum-essetis,
 „ Qualis Ulysses erat inter vestros parentes,
 „ Neque ulli faciens injuriam, neque quicquam tale locutus
 „ In populo; qui utique mos est magnorum Regum:
 „ Alium ut-oderit-quis mortaliū, aliū amet.
 „ Ille vero nunquam omnino malo quicquam affecit:
 „ Sed vester quidem animus, & indigna facinora
 „ Apparent, neque ulla est gratia post beneficiorum-acceptorum.
 Hanc autem rursus allocutus est Medon, prudentia doctus;
 „ Utinam enim sanè, ô regina, hoc maximum malum esset;
 „ Sed multo mihiſque & gravius aliud
 „ Proci meditantur, quod ne perficiat Saturnius:
 „ Telemachum cogitant interficere acuto ferro,
 „ Domum revertentem; ille vero profectus est ad patria famam
 „ In Pylum sacram, atque in Lacedæmona divinam.
 Sic ait; at ejus illic soluta sunt genua, & charum cor:
 Diu autem ipsam inopia vocis tenuit; eique oculi
 Lachrymis impleti sunt, clara autem ei detenta est vox.

- Ὅψι δὲ δὴ μιν ἔπεισιν ἀμειβομένη προσέειπε·
 Κήρυξ, τίπτε δέ μοι πάϊς δίχεται; οὐδέ τί μιν χρεῶ
 Νηῶν ὠκυπόρων ἐπιβαινέμεν, αἰδ' ἄλδς ἵπποι
 Ἀνδράσι γίγνονται, περὶ δὲ πούλῳν ἐφ' ὀγρήν.
 710 Ἦ ἴνα μὴδ' ὄνομ' αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποισι λίπῃται;
 Τὴν δ' ἡμίβειτ' ἔπειτα Μίδων, πεπνυμένα εἰδώς·
 Οὐκ οἶδ', εἴ τις μιν θεὸς ὥροεν, ἥ καὶ αὐτοῦ
 Θυμὸς ἐφωρμήθη ἵμεν ἐς Πύλον, ὅφρα πύληται
 Πατρός τοῦ ἢ υἱόν, ἢ ἄντινα πότμον ἐπέσπεν.
 715 Ὡς ἔφα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δῶμ' Ὀδυσῆος.
 Τὴν δ' ἤχος ἀμφαχύθη θυμοφέρον, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 Δίφρῳ ἐφέζεσθαι, πολλῶν κατὰ οἶκον ἰόντων·
 Ἀλλ' ἔρ' ἐπ' οὐδοῦ ἴξε πολυκμήτου θαλάμοιο,
 Οἴκτ' ἰλοφυρομένη· περὶ δὲ δμῶα μινυρίζον
 720 Πᾶσαι, ὅσαι κατὰ δῶματ' ἔσαν νέαι ἡδὲ παλαιαί·
 Τῆς ἀδινδν γόωσα μετηύδα Πηνελόπεια·
 Κλύτε, φίλαι, πέρι γάρ μοι Ὀλύμπιοι ἔλγ' ἔδωκαν
 Ἐκ πασέων, ὅσαι μοι ὁμοῦ τρέφειν ἡδ' ἐγένοντο·
 Ἦ πρὶν μὲν πόσιν ἰσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
 725 Παντοίῃς ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν,
 Ἐσθλὸν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
 Νῦν δ' αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀνηρεῖψαντο βύελλαι
 Ἀκλῆα ἐκ μεγάρων· οὐδ' ὀρμηθέντος ἤκουσα.
 Σχέτληαι, οὐδ' ὁμῆς περ ἐνὶ φρεσὶ θέσθε ἐκάσῃ
 730 Ἐκ λεχέων μ' ἀνεγείραι, ἱπικᾶμεναι σάφα θυμῷ,
 ὅππῃδ' ἐκείνος ἔβη κοίλῃν ἐπὶ νῆα μέλαιναν.
 Εἰ γὰρ ἐγὼ πυθόμην ταύτην ἰδὼν ὀρμαίνοντα,
 Τῷ κε μάλ' ἢ κεν ἔμεινε, καὶ ἰσσύμενός περ ἰδοῖο·
 Ἦ καὶ με τέννηκυῖαν ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπεν.
 735 Ἀλλὰ τίς διτῆρς Δολιχὸν καλέσειε γέροντα,
 Δμῷ ἱμῶν, (ὃν μοι ἔδωκε πατήρ ἔτι δεῦρ' αἰούσῃ,
 Καὶ μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον) ὅφρα τάχις
 Λαέρτη τάδε πάντα παρεξήμενος καταλέξῃ,
 Εἰ δὲ ποῦ τίνα κείνος ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ὕφηναι,
 740 Ἐξελθὼν λαοῖσιν ὀδύρεται, οἱ μεμῶασιν
 Ὅν καὶ Ὀδυσσεὺς φῖσται γόνον ἀντιθέοιο.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
 Νύμφα Φίλη, σὺ μὲν ἔρ με κατὰκτανε νηλεὲς χαλκῷ,
 Ἦ ἔα ἐν μεγάρῳ· μῦθον δέ τι οὐκ ἐπικεύσω·
 745 Ἦιδε' ἐγὼ τάδε πάντα· πόρον δέ οἱ, ὅσσ' ἐκέλευσε,
 Σίτον καὶ μέθυ ἡδύ· ἱμεῦ δ' ἔλτο μέγαν ὄρκον,
 Εἴ πρὶν σοὶ ἱεῖν, πρὶν δουδεκάτην τε γενέσθαι,
 Ἦ σ' αὐτὴν ποδίσσαι, καὶ ἀφορμηθέντος ἰκοῦσαι·
 Ὡς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χροῶα καλὸν ἰάπτῃς.
 750 Ἀλλ' ὀδρηνημένη, καθαρὰ χροῖ εἰμαῖ' ἰλοῦσα,
 Εἰς ὑπερῷ ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναῖξιν,
 Εὖχε' Ἀθηναίῃ, κούρῃ Διὸς Ἀλγιδόχοιο·
 Ἦ γὰρ κέν μιν ἔπειτα καὶ ἐκ θανάτοιο σῶσσει.
 Μῆδ' γέροντα κάκου κεκακωμένον· οὐ γὰρ δῖω
 755 Πάγχυ θεοῖς μακάρεσσι γονὴν Ἀρκεισιάδῃο
 Ἐχέουσ'· ἄλλ' ἔτι ποῦ τις ἐπέσσεται, ὅς κεν ἔχησσι
 Δύματα δ' ὕφερέφα καὶ ἀπὸ πρὸς πίονας ἀγρούς.

Tandem verò ipsam verbis respondens allocuta est;

„Præco, cur verò mihi filius abiit? neque omnino ipsum opus-

„Naves celeres conscendere, quæ maris equi

„Hominibus sunt, trajiciuntque immensum humidum.

„An ut ne quidem nomen ejus inter homines relinquatur?

Huic autem respondit deinde Medon, prudentia doctus;

„Haud scio, an aliquis ipsum Deus impulerit, an & ipsum

„Animus impetum-ceperit ire in Pylum, ut audiat

„Patris sui aut reditum, aut quodnam fatum obierit.

Sic utique locutus abiit per domum Ulyssis.

Hanc autem dolor circumfudit animum-crucians, neque amplius

In-sella sedere, plures in domo cum-essent;

Verum super limen sedebat elaborati thalami,

Miserabiliter lamentans: circum autem ancillæ ejulabant

Omnes, quotquot in domo erant juvenes atque vetulæ:

Illas vehementer lugens alloquebatur Penelope;

„Audite, amicæ, supra-modum enim mihi coelites dolores dederunt

„Ex omnibus, quotquot unâ mecum nutritæ atque natæ sunt:

„Quæ antea quidem maritum bonum amisi magnanimum,

„Omnibus virtutibus ornatum inter Danaos,

„Eximium, cujus gloria lata per Helladæ & medium Argos.

„Nunc vero rursus filium dilectum abripuerunt procellæ

„Ingloriam ex ædibus, neque de-abeunte audiui.

„Infelices, neque vos quidem in animum induxistis unaqueque

„E lectulo me suscitare, scientes certè in animo,

„Quando ille conscendit cavam navem nigram.

„Si enim ego intellexissem istud iter molientem,

„Scire certè aut mansisset, quantumvis festinans ad-iter;

„Aut me mortuam in ædibus reliquisset.

„Sed aliquis famulus Dolium vocet senem,

„Mancipium meum, (quem mihi dedit pater jam huc emti,

„Et mihi hortum servat arboriferum;) ut celerrimè

„Laertæ hæc omnia assidens enarret;

„Si fortasse aliquod ille in mente consilium commentus,

„Progressus apud-populos deploret, qui cupiunt

„Ipsius & Ulyssis perdere prolem deo-paris.

Hanc autem rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclæa;

„Domina chara, tu quidem me interficere sævo ferro,

„Vel sine in domo; sermonem vero omnino non celabo:

„Novi ego ista omnia; præbui autem illi, quæcumque postulavit,

„Panem & vinum dulce: à me autem exegit magnum juramentum,

„Non prius tibi me dicturam, quàm duodecimaque adesset dies,

„Aut tu ipsa desiderares, & abiisse rescivisses;

„Nè flens corpus pulchrum laderes.

„Verum tu lota, puris corpori vestibus sumptis,

„In superiorem-partem-domus conscendens, cum ancillis mulie-

„Supplica Palladi, filia Jovis Ægiochi:

„Hæc enim ipsum deinde & à morte servaverit.

„Neque senem afflige afflictum; non enim existimo

„Penitis diis beatissimam sobolem Arcefiadæ

„Invisam esse; sed adhuc alicubi aliquis supererit, qui habeat

„Domos excessas, & procul-istos pingues agros.

- Ὡς φάτο τῆς δ' εὐχόμενος γόνυ, σκέλε δ' ὄντι γούνο.
 Ἡ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροὶ εἶμαθ' ἰλοῦσα,
 760 εἰς ὑπερῷ ἀνέβαινε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
 Ἐν δ' ἔθετ' οὐλοχύτας κανέω, ἤρατο δ' Ἀθήνη.
 Κλυθε μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἄτρυτῶν,
 εἴποτέ τοι πολύμητις ἐνὶ μεγάροισιν Ὀδυσσεύς.
 Ἡ βοῶς, ἥ ἕϊος κατὰ πῖονα μηρὶ ἔκχε,
 765 τῶν νῦν μοι μνήσαι, καὶ μοι φίλον υἷα σώσω.
 Μνηστῆρας δ' ἀπάλαλκε κακῶς ὑπερνηορόντας.
 Ὡς εἰπὺς, δαίλυξε· θεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἄρης.
 Μνηστῆρες δ' ὑμᾶδ' ἔσαν ἀνὰ μέγαρον σκιδέντα.
 Ὡδε δέ τις εἶπεσκε νέων ὑπερνηορόντων.
 770 Ἡ μάλα δὴ γάμον ἄμμι πολυμνήσῃ βασιλείῃ
 Ἀργεῖ· οὐδέ τι οἶδεν, ὃ οἱ φόνος υἱὶ τέτυκται.
 Ὡς ἔρα τις εἶπεσκε τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὥς ἐτέτυκτο.
 Τόλῃσιν δ' Ἀντίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε.
 Δαιμόνιοι, μύθους μὲν ὑπερφιάλους ἄλέσθε
 775 πάντας ὁμῶς, μήπως τις ἐπαγγέλλῃσι καὶ εἴσω.
 Ἀλλ' ἔγωγε σιγῇ τοῖον ἀναστάντες τελέωμεν
 Μῆθον, ὃ δὴ καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἤρπεν ἡμῖν.
 Ὡς εἰπὼν, ἐκρίνατ' εἰκόσι φῶτας ἄριζους.
 Βᾶν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ τῖνα θαλάσσης.
 780 Νῆα μὲν ἄρ' παμπρῶτον ἄλλος βένθοσδε ἔρυσσαν.
 Ἐν δ' ἰζόν τ' ἐτίθεντο καὶ ἰζία νῆὶ μελαίνῃ.
 Ἡρτύναντο δ' ἱερτμὰ τροπαῖς ἐν δερματίνοισι,
 Πάντα κατὰ μοῖαν· ἀνὰ δ' ἰζία λευκὰ ἐπέτασαν.
 Τεύχεα δέ σφιν ἔνεικαν ὑπέρβυμοι θεράποντες.
 785 Τύσθ' δ' ἐν νοτίῳ τὴν γ' ἤρμισαν· ἐν δ' ἔβαν αὐτοί.
 Ἐνθα δὲ δόρπον ἔλοντο, μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἔλθεῖν.
 Ἡ δ' ὑπερῷ ἀναβᾶσα περίφρων Πηνελόπεια
 Κεῖτ' ἔρ' ἔσitos, ἔπαζος ἐδητύος ἡδὲ ποτῆτος,
 Ὀρμαίνουσα, εἰ οἱ θάνατον φύγοι υἱὸς ἀμύμων.
 790 Ἡ δ' ὕπ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι δαμείη.
 Ὅσα δὲ μερμήριξε λέων ἀνδρῶν ἐν ὁμίλῳ
 Δείσας, ὁππότε μιν δόλιον περὶ κύκλον ἄγῃσι.
 Τόσσα μιν ὀρμαίνουσιν ἐπέλλαβε νῆδυμος ὕπνος.
 Εὐδὲ δ' ἀνακλινθεῖσα· λύθεν δέ οἱ ἄψεκ πάντα.
 795 Ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Εἰδῶλον ποίησε, δέμας δ' ἦντο γυναικῇ
 Ἰφθίμῃ, κόρῃ μεγαλήτορος Ἰκαρίοιο.
 Τὴν Εὐμηλὸς ὄκυψε, φερῆς ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων.
 Πέμπε δέ μιν πρὸς δώματ' Ὀδυσσεύς, ἱερίοιο.
 800 Εἴπως Πηνελόπειαν δαυρομένην, γοῶσαν,
 Παύσειε κλαυθμοῖο, γούνο τε δακρυδέοντος.
 Ἐς θέλαμον δ' εἰσῆλθε παρὰ κληῖδος ἱμάντα,
 Στῆ δ' ἔρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῆθον ἔειπεν·
 Εὐδαίς, Πηνελόπεια, φίλον τετιμῆνέν ἦτορ;
 805 Οὐ μὲν σ' οὐδὲ ἔστι θεοὶ βεῖα ζῶντες
 Κλαίειν, οὐδ' ἀκαχῆσθαι· ἐπεὶ ῥ' ἐτι νόστιμός ἐστι
 Σὺς παῖς· οὐ μὲν γὰρ τι θεοῖς ἀλιτῆμενός ἐστιν.
 Τὴν δ' ἡμίβητ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια,
 Ἠδὲ μάλα κρῶσσον· ἐν ἀναιμῆσιν πύλῃσι

Sic ait: Injuss autem sedavit luctum; cohibuitque oculos à luctu.
 Ipsa verò lota, puris corpori vestibus sumptis,
 In superiorem-partem-domus conscendit cum ancillis mulieribus;
 Imposuitque molas canistro, supplicavitque Minervæ;

„ Audi me, Ægiochi Jovis filia indomita,
 „ Si unquam tibi solets in ædibus Ulysses
 „ Aut bovis, aut ovis pinguis femora adolevit;
 „ Horum nunc mihi memento, & mihi charum filium serva;
 „ Procos verò averte malè superbientes.

Sic locuta, ejulavit; dea autem ejus audivit preces.

Proci verò tumultuabantur per ædes obscuras:

Sic autem aliquis dicebat juvenum superbientium;

„ Profectò jam nuptias nobis multum-ambita Regina

„ Apparat; neque omnino novit, quòd suo cades filio parata est.

Sic utique aliquis dicebat: ea autem nesciebant, ut acta erant.

Inter eos verò Antinoüs concionatus est & dixit;

„ Improvidi, sermones quidem arrogantes fugite

„ Omnes pariter; nè fortè aliquis annunciet etiam intus.

„ Sed age silentio sic exurgentes perficiamus

„ Consilium, quod jam etiam omnibus in mente placuit nobis.

Sic locutus, elegit viginti viros optimos:

Perrexerunt autem ire ad navem velocem & litus maris.

Navem quidem primum maris in altum traxerunt:

Malum verò imposuerunt, & vela navi nigræ:

Aptarunt porro remos vertebris coriaceis,

Omnia ritè; ac vela alba expanderunt.

Arma porro ipsis tulerunt animosi famuli;

Atque verò in humido hanc stiterunt; ingressique sunt ipsi: (nitet

Illic autem cœnam sumpserunt, expectabantque dum vesper adve-

In superiorem verò partem domus cum-conscendisset prudens

Jacebit sanè jejuna, non-gustus cibum, neque potum, (Penelope

Cogitans, an sibi mortem effugeret filius eximius,

An ille à procis superbis domaretur.

Quam-multa autem cogitat leo virorum in turba,

Timens, cum ipsum doloso circulo circumdant;

Tam multa ipsam cogitantem corripuit dulcis somnus:

Dormiens t verò recubens; soluteque sunt ei compages omnes.

Ibi tum aliud cogitavit dea cæssa Minerva;

Idolum effinxit, corpore autem assimilatum-erat mulieri

Irthimæ, filia magnanimi Icarii:

Quam Eumelus duxerat, in Pheris ædes habitans.

Misit verò hanc Minerva ad domum Ulyssis divini,

Si-quo-pacto Penelopem lamentantem, lugentem,

Compelleret à fletu, luctuque lachrymoso.

In thalamum verò ingressa est ad feræ lorum;

Stetitque supra caput, & ipsam sermone allocuta est;

„ Dormis, Penelope, charo afflicta corde?

„ Nequaquam te sinunt dii facillè viventes

„ Flere, neque tristem-esse; quoniam adhuc rediturus est.

„ Tuus filius: nequaquam enim Diis peccando-obnoxius est.

Huic autem respondit deinde prudens Penelope,

Suaviter admodum dormiens in somniorum portis;

„ Cur,

- 810 Τίπτε, κασιγνήτη, Διὸς ἡλυσέ· οὔτε πάρος γε
 Πώλε', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπὸ προῖ δώματα ναίεις·
 Καί με κέλεθ παύσασθαι ἐξέως, ἥδ' ἰδυνάων·
 Πολλῶν, αἶμα' ἱέθουσι κατὰ Φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 Ἦ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσθαι θυμολέοντα,
 815 Παντοίῃς ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν,
 Ἐσθλόν· τοῦ κλέος εὐρὺ κατ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος·
 Νῦν δ' αὖ παῖς ἀγαπητὸς ἔβη κοίτης ἐπὶ νῆος
 Κήπιος, οὔτε πόνοι εὐ εἰδῶς, οὔτ' ἀγοράων·
 Τοῦ δὲ ἔγδ' καὶ μᾶλλον ὀδύρομαι, ἤπερ ἐκείνου·
 820 Τοῦ δ' ἀμφιτρομέω καὶ δεῖδιαι, μή τι πάθῃσιν
 Ἦ ὅγε τῶν ἐνὶ δήμῳ, ἴν' οἴχεται, ἢ ἐνὶ πόντῳ·
 Δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανῶνται,
 Ἰέμενοι κτείνειν, πρὶν πατρίδα γαίαν ἰδέσθαι.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἰδῶλον Ἀμυρόν·
 825 Θάρσει, μηδέ τι πάγχυ μετὰ φρεσὶ δεῖδιδι λίην·
 Τοίῃ γὰρ τοι πομπὴς ἄμ' ἔρχεται, ἣν τε καὶ ἄλλος
 Ἀνέρες ἠρήσαντα παρεσάμεναι, (δύναται γάρ,)·
 Παλλὰς Ἀθηναίη· σε δ' ὀδυρομένην ἱλαίρει·
 Ἦ νῦν με προέηκε, τεινὴν τάδε μνησκόει·
 830 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Εἰ μὲν δὴ βέδς ἴσσι, θεοῖό τε ἔκλυες αὐδῆς,
 Εἰ δ' ἤγε μοι καὶ κείνον διζυρὴν κατὰλεξον,
 Εἵπου ἔτι ζῶει, καὶ ὅρῃ Φάος ἡελίοιο,
 Ἦ ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν αἰδῶο δόμοισι.
 835 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἰδῶλον Ἀμυρόν·
 Οὐ μὲν τοι κείνόν γε διηνεκέως ἀγορεύσω,
 Ζῶει ὅγ', ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμῶλια βάλλειν.
 Ὡς εἰπὼν, σταθεύοι παρὰ κληῖδα Λιάσῃ
 Ἐς πνοῖας ἀνέμων· ἢ δ' ἐξ ὕπνου ἀνδρῶσσε
 840 Κούρῃ Ἰκαρίοιο· φίλον δέ οἱ ἦτορ ἰάνθῃ,
 Ὡς οἱ ἱναργεῖς ὄνειρον ἐπέσσυτο νυκτὸς ἀμολγᾷ·
 Μνηστῆρες δ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρα κέλευθα,
 Τηλεμάχῳ φόνον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν ὀρμαίνοντες.
 Ἐς οἱ δὲ τίς νῆσος μέσση ἄλλ' πετρήεσσα,
 845 Μεσσηγύς Ἰθάκης τε Σάμοιό τε πεπικαλοῖσσης,
 Ἀσπερίδ, οὐ μεγάλη· λιμένες δ' ἐνὶ ναύλοχοι αὐτῇ
 Ἀμφίδυμοι· τῇ τὸν γε μένον λοχίοντες Ἀχαιοί.

'Ο Δ Τ Σ Σ Β Γ Α Σ 'Ο Μ Η Ρ Ο Τ Τ Η Σ Ε.
 'Ρ Α Ψ Ω, Δ Γ Α Σ

Ἐπίδοσις.

ἘΚκλησίαν τῶν θεῶν δευτέραν ποιησάμενος ὁ Ζεὺς, Ἐρμῆα πέμπει ἐπὶ Καλυψῷ, κελεύων ἀποπέμπειν τὸν Ὀδυσσεῖα· ἢ δὲ τὸ κελευσθὲν ποιεῖ. Τῇ δὲ ὀκτωκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἰδὼν αὐτὸν ὁ Ποσειδῶν, καὶ χαλεπήνας, λύει τὴν σχεδίαν. Ἰνῶ δὲ αὐτῷ δίδωσι κρήδεμνον, ἐντεταμένη ἐπιβάντι τῆς γῆς ἀπορρίψαι αὐτό· καὶ πολλὰ παίδων, εἰς τὴν τῶν Φαιάκων χώραν ἔρχεται διασπείρας.

Cur, ô soror, huc venisti? nequaquam antea quidem
 Venistabas, quandoquidem valde procul domum habitas:
 Et me jubes cessare ab arumâ atque doloribus
 Multis, qui me irritant in mente & in animo:
 Quæ autem quidem maritum bonum amisi magnanimum,
 Omnibus virtutibus ornatum inter Danios,
 Eximium; cujus gloria lata per Græciam & medium Argæ.
 Nunc autem rursus filius dilectus abiit cavâ in nave
 Puer, neque laborum probè gnarus, neque commerciorum
 Hujus causâ jam ego etiam magis lugeo, quàm illius:
 Et ob hunc contremisco & timeo, nè quid patiat
 Aut ille eorum in populo, quò abiit; aut in ponto:
 Hostes enim multi in ipsum ~~sola~~ machinantur,
 Cupientes occidere, antequam in patriâ terram venerit.
 Hanc autem respondens allocutus est simulachrum obscurum;
 Confide, neque omnino in mente timeas tantopere:
 Talis enim comes una sequitur, quam etiam alii
 Viri optârunt adesse, (pollet enim,)
 Pallas Minerva: te verò lamentantem miseratur:
 Quæ nunc me præmisit, tibi hæc ut-dicerem.
 Hanc verò rursus allocutus est prudens Penelope;
 Si quidem tu dea es, denique audivisti vocem,
 Argæ mihi & illum serumosum entra,
 An alicubi adhuc vivat, & videat lumen solis;
 An jam mortuus sit, & in Plutonis sedibus.
 Hanc autem respondens allocutus est simulachrum obscurum;
 Non sanè de-eo quidem continuò dicam,
 Vivatne ille, an mortuus sit: malum nempe vana loqui.
 Sic locutum, janue apud seram evanuit.
 In flatus ventorum: at ex somno exsurrexit
 Filia Icarii; charum autem ei cor exultavit,
 Ut ipsi evidens somnium supervenerat noctis in-conticinio.
 Proci verò consensâ-nave navigabant humidas vias,
 Telemacho cædem gravem in mente meditantes.
 Est autem quædam insula medio mari petricosa,
 Inter Ithacamque Samumque asperam,
 Asteris, non magna: portus verò navibus-apti in ipsâ (Achæi
 Ab-utroq; latere-introitus-habentes; hunc expectabant insidiantes

ODYSSEÆ HOMERI V.
 LIBRI

Argumentum.

Concilio deorum iterum facto, Jupiter Mercurium mittit ad
 Calypso, jubens dimittere Ulysses. Quæ jussu facit.
 Decima vero octava die conspicatus eum Neptunus, & in-
 gnatus, solvit ratem. Ino verò ei dat vittam, præcipiens, ut
 postquam ad terram appulisset, abjiceret eam. & multa passus,
 in Phæacum regionem venit servatus.

Κ, κλει ἐπὶ σχεδὺς Ὀδυσσεὺς κειθεύσης πόντην.

Ἡ ἦ' ὅ' ἐκ λαχέων παρ' ἀγαυοῦ Τειωνοῖο
 Ὀρνυ', ἐν Ἀλκάντοισι φέως φέρον ἡδὲ βροτοῖσιν.
 Οἱ δὲ θεοὶ εὐκόνδε μαρίζανον· ἐν δ' ἦρα πατρὶ
 Ζῆδος ὑψιβρεμέτης, σὸ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.

6 Ταῖσι δ' Ἀθηναίῃ λέγει κήδεα πόλλ' Ὀδυσσεύς.
 Μνησάμεν'· μέλε γὰρ οἱ εἶν' ἐν δάμνασι νύμφης·
 Ζαῦ πάτερ, ἐδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔντες,
 Μῆτις ἔτι σπρόφρων, ἄγαντος, καὶ ἥπιος ἔσσι
 Σκηπτουρχος βασιλεὺς, μὴδὲ φρεσὶν αἰσίμα αἰδώς.

20 Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' εἴη, καὶ αἰσὺλα βέβη·

Ὡς οὔτις μέμνηται Ὀδυσσεὺς θεοῖσιν.

Ἄαυ', αἰσιν ἠνάσσει, πατήρ δ' ὥς ἥπιος ἦεν.

Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖται κρατέρ' ἄλγεια πάσχων,

Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἣ μιν ἀνέγκη

25 Ἰσχει· δ' ὁ δὲ δύναται ἦν πατρίδα γαίαν ἰδέσθαι·

Οὐ γὰρ οἱ πάρα νῆος ἐκφρατμαί, καὶ ἱταῖροι,

Οἱ κέν μιν πέμποισιν ἐκ' εὐρέα νῆα θαλάσσης.

Νῦν αὖ κατ' ἀγασπῶν ἐποκτείναι μελέεσσιν,

Οἴκαδε νεφέεσσιν· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουήν,

30 Ἐς Πύλον ἡγαλὲν, ἥδ' ἐς Λακεδαίμονα δῶκεν.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

Τέκνον ἔμδν, ποῖόν σε ἔπος Φύγεν ἕρκος δδόντων;

Οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας ἔδν αὐτῇ,

Ὡς ἦται κείνους Ὀδυσσεὺς ἀποκρίσεται ἰδὼν;

35 Τηλέμαχον δὲ σὺ πέμψεν ἐπιζυγμένης, (δύναται γὰρ.)

Ὡς κε μάλ' ἀσκητὴς ἦν πατρίδα γαίαν ἰκῆται.

Μνηστῆρες δ' ἐν νηὶ καλυπτοῖς ἀποκρίνονται.

Ἡ ῥα, καὶ Ἑρμείην, Φίλῶν υἱόν, αὐτίον ἡΐδα·

Ἑρμεία, (σὺ γὰρ αὐτὸς τέ τ' ἄλλα περ ἀγγελός ἐσσι.)

30 Νύμφῃ ἐν κλονέσσιν εἰπεῖν νημερτέα βουλήν,

Νόστον Ὀδυσσεὺς τελασιφρονος, ὥς κε νένται,

Οὔτε θεῶν πομπῇ, οὔτε θνητῶν ἀνδρῶπων·

Ἀλλ' ὅγ' ἐπὶ σχεδὺς κολυδέσμου πήματα πάτχων

Ἡματι κ' εἰκοσι Σχερίην ἐρίζωλον ἴκοιτο,

35 Φαίηκων ἐς γαίαν, οἱ ἀγχίθεοι γεγάασιν·

Οἱ κέν μιν παρὶ κῆρι, θεῶν ὥς, τιμῆσουσιν,

Πέμπουσιν δ' ἐν νηὶ Φίλῶν ἐς πατρίδα γαίαν,

Χαλῆν τε χρυσόν τε ἄλλας· ἐσθῆτά τε δόντες,

Πόλλ', ὅσ' αὖ οὐδέποτε ἐκ Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεὺς,

40 Εἰ περ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληΐδος αἵαν.

Ὡς γὰρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέων, καὶ ἰκῆσθαι

Οἴκον ἐς ὑψόροφον, καὶ εἶν' ἐς πατρίδα γαίαν.

Ὡς ἔφαθ'· ἔδδ' ἀπὸ τῆς διακτορῆς Ἀργεϊφόντης·

Αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ πλοσσίῳ ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,

45 Ἀμβρόσια, χρύσεα· καὶ μὲν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὄγρην,

Ἡδ' ἐκ' ἀπείρονα γαίαν, αἶμα πνοιῆς ἀνέμοιο.

Ἐίλετο δὲ ἑλθέων, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,

Ὡν ἰθέλει, τοὺς δ' αὐτὸς καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.

Τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργεϊφόντης·

50 Πιερίην δ' ἐπιβὰς, ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντην·

AUrore autem ex lectis ab eximio Titono
 Surgebat, ut immortalibus lucem ferret, atque mortales.
 Dii verò ad conlessum confederant; inter illos verò
 Jupiter altitonans, cujus potentia est maxima.
 Illis autem Pallas recensibat verumnas multas Ulyssis,
 Recordata; curæ enim illi erat exilium in domo Nymphæ)
 „ Jupiter pater, atque alii beati dii semper existentes,
 „ Nullus amplius benignus, mitis, & mansuetus sit
 „ Sceptri fer rex, neque animo iusta sentiens,
 „ Sed semper durus sit, & iniusta faciat;
 „ Adeo nemo memor est Ulyssis divini,
 „ Populorum, quibus præsuit, pater autem velut, mitis erat,
 „ Sed ille quidem in insula jacet graves dolores patiens,
 „ Nymphæ in sedibus Calypso, quæ ipsam vi
 „ Detinet; is verò non potest suam in patriam terram venire;
 „ Non enim ei adiunt naves remigio-instructæ, & focii,
 „ Qui ipsum deducant super lata dorsa maris.
 „ Nunc rursus, filium dilectum occidere cupiunt,
 „ Domum revertentem: ille verò ablit ad patris famam,
 „ In Pythum divinam, atque in Lacedæmonia claram.
 Hanc autem respondens allocutus est nubium-coactor Jupiter;
 „ Filia mea, quale tibi dictum excidit septo dentium?
 „ Nonne enim hoc quidem excogitasti consilium ipsa,
 „ Ut scilicet illos Ulysses ulciscatur reversus?
 „ Telemachum autem tu deduc accuratè, (potès enim,)
 „ Ut incolumis suam in patriam terram veniat;
 „ Proci verò in nave retrò iter-relegint.
 Dixit utique, & Mercurium, dilectum filium, contrà alloquebatur;
 „ Mercuri, (tu enim icidem & in aliis nuncius es,)
 „ Nymphæ comas-pulchre dicto firmum nostrum consilium,
 „ Reditum Ulyssis patientis; ut redeat,
 „ Neque dolorum ductu, neque mortaliū hominum;
 „ Sed is in rate multis-vinculis-aptè verumnas patiens
 „ Die vicesimâ ad Scheriam fertilem perveniat,
 „ Phæacum ad terram, qui propinqui diis sunt;
 „ Qui ipsum ex animo, deum veluti, honorent,
 „ Mittantque in navi oharam in patriam terram,
 „ Æsque aurumque abundè, vestemque cum-dederint,
 „ Plurima, quanta nunquam ex Trojâ sustulisset Ulysses,
 „ Etiam si incolumis venisset, sortitus ex prædâ portionem.
 „ Sic enim ei fatale est amicisq; videre, & pervenire
 „ Domum in excoellam, & suam in patriam terram.
 Sic dixit; nec non-paruit internuncius Argicida:
 Statim deinde pedibus sublligavit pulchros calceos,
 Immortales, aureos, qui ipsum ferebant sive per mare,
 Sive per immensam terram, pariter cum flatibus venti.
 Cepit etiam virgam, quâ virorum oculos demulcet,
 Quorumcumque vult, rursusque dormientes excitat.
 Hanc in manibus tenens volabat fortis Argicida:
 Pieriæ autem cacumen-nactus, ex æthere incidit in mare:

Festinat deinde super fluctus, Laro avi similis,
 Quæ circum magnos sinus maris infructuosi
 Pisces venans, crebrò alas mergit sibi sanguine:
 Huic similis plurimis supervectus est fluctibus Mercurius,
 Sed quondò jam insulam pervenisset procul sitam,
 Tum ex ponto ascendens cœruleo, ad litus
 Ibat, donec ad ingentem specum pervenit, in quo Nympha
 Habitabat comas pulchra: hanc verò intus invenit.
 Ignis quidem ad focum ingens ardebat, procul verò odor
 Cedrique fissilis, thysæque per insulam redolebat,
 Ardentium: ipsa verò intus cantillans voce pulchrâ,
 Telam percurrens, aureo radio texebat.

Sylva autem specum circumcreverat virescens,
 Alnusque, populusque, & bene-odorata cypressus.
 Ibi verò & aves extensas-alas-habentes nidulabantur,
 Bubones, accipitræque, latissimæ-linguas-habentes cornices
 Marinæ, quibus utique marina opera curæ sunt.
 Ibidem porro extensa erat circum speluncam cavam
 Vitis pubescens, florebat verò uvis:

Fontes autem ex-ordine quatuor fluebant squæ hœpidæ,
 Vicini inter-sè versi aliò alius.

Circum verò prata mollia violarum, atque apil,
 Virescebant: ibi deinde etiam vel immortalis si-acceffisset,
 Admirator esset intuens, & oblectatus animo suo.
 Illic stans mirabatur intermuncius Argicida.

Ceterum postquam omnia suo admiratus est animo,
 Statim in amplum speluncam perrexit; neque ipsum coram
 Ignoravit conspicata Calypso, nobilis dea.

(Non enim ignoti utique dii invicem sunt
 Immortales; neque siquis longè-procul aedes habitat.)

Neque verò Ulysses magnanimus intus invenit,
 Sed is in littore flebat sedens; ubi antea etiam,
 Lachrymis & gemitibus & doloribus animum macerans,
 Pontum in infructuosum prospiciebat, lachrymas stillans.
 Mercurium autem interrogabat Calypso, nobilis dea,
 In throno collocatum splendido, admirando;

„Cur ad me, Mercuri aureo-caduceo, venisti, (bas:
 „Venerandis-que charis-que? antè quidem neutiquam frequentes
 „Eloquere, quod in-animo-habes; perficere autem me animus
 „Si possum quidem perficere, & si perfici potest. (jubes,
 „Verum sequere ulterius, ut tibi hospitalia apponam:
 Sic utique locuta dea apposuit mensam,

Ambrosiâ repletam, miscuitque nectar rubrum.
 Ceterum bibebat & comedeat intermuncius Argicida.
 Porro postquam conaverat, & refecerat animum cibo,
 Tum verò ipsam verbis respondens allocutus est;

„Interrogas me *huc*-profectum, dea, deum? ast ego tibi
 „Verè sermonem enarabo; jubes enim.
 „Jupiter me jussit huc ire invitum:
 „Quis enim volens tantam percurreret salis-â-quam,
 „Immensam? neque ulla propè mortalium urbs, qui utique diis
 „Sacris-que faciunt, & eximias hecatombas.

- 105 ἄλλὰ μάλ' αἴψα κ' ἐπὶ Διὸς νόον αἰγιόχοιο
 οὔτε παρὲς ἔλθειν ἄλλον θεόν, οὐδ' ἀλιόσσει.
 Φησὶ τοὶ ἄνδρα παρεῖναι διζυρότατον ἄλλων
 τῶν ἀνδρῶν, οἱ ἔκυ' περὶ Πριάμοιο μάχοντο
 εἰνάετες, δεκάτῃ δ' ἔπλεον πέσαντες ἔβησαν.
 Οἴκαδ' ἄτ' ἐν νόσῃ Ἀθηναίην ἄλυσαντο,
 ἥ εἰσιν ἐπ' αὖτ' ἀνεμόν τε κακ' ἔν, καὶ κύματι μεσπρά.
 110 ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπὸ φίδου ἰσθλοὶ ἱταῖροι,
 τὸν δ' ἔρα δεῦρ' ἀνεμός τε φέρων καὶ κύμα πέλαισσε.
 Τὸν νῦν σ' ἀνίχθη ἀποπεμπέμεν δ' ἄτ' ἐπὶ τάχιστα.
 οὐ γάρ οἱ τῷδ' αἴσα φίλων ἔπα νόσφιν ἔλθεσθαι.
 ἄλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἰεσέσθαι
 115 οἶκον ἐς ὀφύροφον, καὶ εἶν ἐς πατρίδα γαίαν.
 ὣς φάτο· μίγησεν δὲ καλυψὼ, δία θεῶν,
 καὶ μιν φωνήσας ὅπκα πτερύοντα προσεΐδα.
 Σχέτλιος ἔσθι, θεοί, φιλημοὶς ἔσθον ἄλλων,
 οἵ τε θεαῖς ἀγάσας παρ' ἀνδράσιν εὐνάεσθαι
 120 Ἀμφαδῶν, ἥ τίς τε φίλον ποῖσσι' ἀκοῖται.
 ὣς μὲν ὅτ' Ὀρίων ἔλετο βαδεδάκτυλος Ἥδης,
 τόφρα οἱ ἀγάσας θεοὶ βίη ζῶντες,
 ἔως μιν ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσόβραυς Ἀρτεμις ἀγνή
 οἷς ἀγανόλῃ βολέσσιν ἐπαιχομένη κατέπεφνον.
 125 ὅτ' ὅπ' ἐπ' ἱερῶν ἐκπλήκματος ἀμμήτης,
 οἱ θυμῷ εἴλασα, μίγη φιλότατι καὶ οὐβῇ,
 Νειῶ ἐνὶ τριπόλῃ· οὐδ' ὅτ' ἦν ἄκυρος
 Ζεὺς, ὅς μιν κατέπεφνον βαλὼν ἀργῇτι κεραυνῷ.
 ὡς δ' αὖ νῦν μοι ἔγκαε, θεοί, βροτῶν ἄνδρα πικρετόμο.
 130 τὸν μὲν ἱγὼν ἱερίωσα περὶ τρόπιος βεβήκειν
 οἶον· ἔπει οἱ νῆα θεῇ ἀργῇτι κεραυνῷ
 Ζεὺς ἔλασεν ἑκάστω μέσῃ ἐνὶ δίωπι πότιν.
 ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπὸ φίδου ἰσθλοὶ ἱταῖροι,
 τὸν δ' ἔρα δεῦρ' ἀνεμός τε φέρων καὶ κύμα πέλαισσε.
 135 τὸν μὲν ἱγὼν φίλων τε καὶ ὄφρυον, ἥδ' ἔφασπον
 θῆσιν ἀλάντατον καὶ ἀνῆραον ἡμάτα πάντα.
 ἄλλ' ἔπει οὕτως ἐπὶ Διὸς νόον αἰγιόχοιο
 οὔτε παρὲς ἔλθειν ἄλλον θεόν, οὐδ' ἀλιόσσει.
 ἔρβ' ἔγω, εἰ μιν κείνοιο καταρύνει καὶ ἀνύγει.
 140 Πόνπον δ' ἀπ' ἀπύργου· πέμψα δὲ μιν οὐκ' ὄρωγυ.
 οὐ γάρ μοι πάρα νῆας ἐπ' ἀπύργου, καὶ ἑταῖροι,
 οἱ κέν μοι πέμψαντες ἐπ' οὐρῇσιν οὐκ' ἀλλότῃ.
 αὐτὰς οἱ πρόφρων ἀποπέμπω, οὐδ' ἀνιέσσω.
 ὣς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἐν πατρίδα γαίαν ἱερεῖα.
 245 τὸν δ' αὖτ' ἀπὸ προσέειπε δαΐκτορος Ἀργεϊφόντης·
 οὕτω νῦν ἀπ' ἀπύργου, αὐδ' ὅτ' ἀποπέμπω μῆνιν.
 μή πως τοὶ μετέπειθε ποσειδάμενος χαλκὸν ἔσθῃ.
 ὣς ἔρα φωνήσας ἀπὸ φιδου ἀπ' ἀπύργου.
 150 ἦν, ἔπειδ' ἔνθ' ἔκτ' ἐκτὸς οὐρῇσιν ἀπ' ἀπύργου.
 τὸν δ' ἔρα ἐπ' ἀκτῇσιν οὐρῇσιν ἀπ' ἀπύργου.
 Δακρυόφω· πᾶσι τοῖς ἀπ' ἀπύργου δὲ γλυκὺς αἶδον.
 ἔσθῃ ἀπ' ἀπύργου, ἔπει οὐκ' ἔσθῃ ἀπ' ἀπύργου.
 ἄλλ' ἔπει οὐκ' ἔσθῃ ἀπ' ἀπύργου.

„ Sed nullo modo fas est Jovis mentem Agiocihi
 „ Neque prætergredi aliam deum, neque irritam facere,
 „ Ait tibi virum adesse ærumnosoſſimum præter ceteros
 „ Viros, qui circa urbem Priami pugnant
 „ Novennio; decimo verò urbem depopulati abiverunt
 „ Domum: at in reditu Palladem offenderunt;
 „ Quæ ipsis excitavit ventumque malum, & fluctus ingentes,
 „ Ibi alii quidem omnes perierunt eximii focii,
 „ Hunc autem huc ventusque fœcus & fluctus appulit.
 „ Eum nunc te jubet dimittere quàm celeritâ:
 „ Non enim ei hic ſans eſt ab amicis ſeorſim petire;
 „ Sed adhuc ei fatale eſt amicosque videre, & pervenire
 „ Domum in excellam, & ſuam in patriam terram.
 „ Sic dixit: exhorruit verò Calypſo, nobilis dea,
 „ Et ipſum compellens verba alata dixit;
 „ Improbi eſtis, dii, invidi præ aliis,
 „ Qui utique deabus invidetis, cum viris vos dormire
 „ Palam, ſi qua cherum ſibi fecerit merum.
 „ Sic quidem cum Odionem cepit noſta dignos Aurora,
 „ Tandem illi invidetis dii facile viventes,
 „ Donec ipſum in Ottygiâ aureum ſolum habens Dianæ caſſidē
 „ Suis mitibus ſagittis aggreſſiens occidit;
 „ Sic etiam quando Iſidoni comas pulchras Ceres
 „ Suo animo obſecuta, commixta eſt amore & concubitu,
 „ Novati in tertiate; neque diu ſuis ignara
 „ Jupiter, quæ ipſum occidit percuſſum coruſco fulmine.
 „ Sic ruſum nunc mihi invidetis, dii, mortalem virum addeſſe,
 „ Illum quidem ego ſervavi navis ærinæ inſiſtentem;
 „ Solum; quoniam ei navens celoreus coruſco fulmine
 „ Jupiter percuſſum diſſidit medio in nigro ponto.
 „ Ibi alii quidem omnes perierunt eximii focii,
 „ Hunc verò huc ventusque fœcus & fluctus appulit.
 „ Hunc quidem ego amice excipiebam & omniſolus, atque offerebam
 „ Me ſacrata cum immortalum, & ſenſu expertem diebus omnibus.
 „ Verum quandoquidem nullo pacto fas eſt Jovis mentem Agiocihi
 „ Neque prætergredi aliam deum, neque irritam facere;
 „ Valeat, ſi cum ille impellit & iræ jubet,
 „ Pontum per inſtruſioſum: diſſectum verò ipſam nuſſum ego.
 „ Non enim mihi adſunt naves remigio inſtruſæ & ſolæ;
 „ Qui ipſum deducant per lata dorſa mari.
 „ Aſt q̃ habens conſulam, neque celabo,
 „ Ut omniſq̃ incolumis ſuam in patriam perveniat.
 „ Hanc autem miſis allocutus eſt inter nuntios Angieida;
 „ Sic nunc dimitte, Joviſque reſpice iram,
 „ Nè fortassis tibi in poſterum inſans ſuccenſeris.
 „ Sic utique locutus abiit ſortis Angieida.
 „ At ad Ulyſſem magnanimam veneranda Nymphe
 „ Ibat, poſtquam Jovis audierat mandata.
 „ Illum autem in littore invenit ſedentem; neque unquam oculi
 „ A lachrymis ſiccabantur, conſinebatur verò dulcis ætâs
 „ Ob rediſſam lugenti, quoniam non amplius placebat Nymphe.
 „ At ſanè nocte quidem dormientes aliam accenſitate

- 155 Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι παρ' οὐκ ἰδέλων ἰδελούσῃ·
 Ἡμῶτα δ' ἐν πέτρῃσι καὶ ἡϊόνεσσι καθίζων,
 Δάκρυσι καὶ ζοναχῆσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχων,
 Πόντον ἐπ' ἀτρυγέτον δερκέσκετο, δάκρυα λείβων.
 Ἀγχοῦ δ' ἱσαμένη προσεφώνεε δίκ' ἑσέων·
- 160 Κάμμορι, μὴ μοι ἔτ' ἐνθάδ' ἰδύριο, μηδὲ τοι αἰδῶ
 φεινέτω· ἡδὴ γὰρ σε μάλα πρόφρασσ' ἀποπέμψω.
 Ἀλλ' ἔγωγε, δούρατα μακρὰ ταμῶν, ἀρμόζω χαλκῇ
 Ἑβρεῖαν σχεδὴν· ἄταρ ἴκρια πῆξαι ἐπ' αὐτῇ
 Τύου, ὥς σε φέρουσιν ἐπ' ἡεροειδέα πόντον.
- 165 Αὐτὰρ ἐγὼ εἶπον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἱερῶν
 Ἐνθήσῃ μενοεικέ, ἃ κέν τοι λιμὸν ἱρυκοί·
 Εἴματά τ' ἀμφίσσω· πέμψω δέ τοι οὖρον ὑπισθεν,
 Ὡς κε μάλ' ἀσκηθῆς σὴν πατρίδα γαίαν ἱκηαι,
 Αἴκε θεοὶ γ' ἰδέλωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
- 170 Οἱ μιν φέρτεροί εἰσι νοῆσαι τε κρῖναι τε.
 Ὡς φάτο· βίγησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεια πτερβέντα προσήδα·
 Ἄλλε τι δὴ σὺ, θεῶ, τόδε μέδσαι, οὐδέ τι πομπῇν.
 Ἦ με κίλσαι σχεδὴν παρῆαν μέγα λυτῆμα θαλάσσης;
- 175 Δεινὸν τ' ἀργαλέον τε· τὸ δ' οὐδ' ἐπὶ νῆες ἴσται
 Ὀκύποροι περίωσιν, ἀγαλλόμεναι Διὸς οὐρῃ.
 Οὐδ' ἂν ἐγὼν, ἀέκητι εἶθεν, σχεδὴνς ἐπιβιβαίην,
 Εἰ μὴ μοι τλαίης γε, θεῶ μέγαυ ὄρκον ἐμίσσαι,
 Μὴ τί μοι αὐτῇ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἔλλω.
- 180 Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ Καλυψὼ, δίκ' ἑσέων,
 Χειρὶ τὲ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ'· ἐκ τ' ὀνόμαζ'·
 Ἦ δὴ αἰλιτρὶς γ' ἔσσι, καὶ οὐκ ἐποφώλια εἰδώς·
 Οἶον δὴ τὸν μῦθον ἐπαφράσθης ἀγορεύσαι;
 Ἴσω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὑπαρθῶν,
- 185 Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, (ὥς μεγίστος
 Ὀρμος, δεινότητές τε πέλοι μακάρεσσι θεοῖσι,)·
 Μὴ σὶ τοι αὐτῇ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἔλλω.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν νείω καὶ φράσσομαι, ἄσπε' ἂν ἐμοὶ περ
 Αὐτῇ μηδοίμην, ὅτε με χρεῖω τόσον ἴκωι.
- 190 Καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναισίμος, οὐδέ μοι αὐτῇ
 Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων.
 Ὡς ἔρε φωνήσας· ἠγῆσατο δίκ' ἑσέων
 Καρπαλίμως· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἴκρια βαῖνε θεοῖο·
 Ἴξον δὲ σπαῖος γλαφυρὸν βέδρ' ἡδὲ καὶ ἀνὴρ·
- 195 Καὶ ῥ' ὃ μὲν ἐνθα καθίζεν ἐπὶ θρόνου, ἔσθην ἀνέστη
 Ἑρμείας· νόμφη δ' ἐτίθει πάρα πῆσιν ἐδωδὴν,
 Ἐρθεῖν καὶ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν.
 Αὐτῇ δ' ἄντιόν δ' Ἴξον Ὀδυσσεύς θεοῖο,
 Τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμῶα καὶ νύκταρ ἔθηκεν.
- 200 Οἱ δ' ἐκ' ἐνείαθ' ἰτοῖσμα προκείμενα χεῖρας ἵαλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησάν ἰδητύος ἡδὲ ποτήτος,
 Τοῖς ἔρε μύθων ἤρχε Καλυψὼ δίκ' ἑσέων·
 Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Οὕτω δὴ οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν.
- 205 Αὐτίκα νῦν ἰδέλεις ἰέναι; σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης.
 Εἴγα μὲν εἰδείης σῆσι φρεσὶν, ὅσσα τοι εἶσα

In specubus cavis, nolens apud volentem:
 Die verò in petris & littoribus sedens,
 Lachrymis & gemitibus & doloribus animum macerans,
 Pontum in infructuosum prospiciebat, lachrymas stillans.
 Propè autem astans allocuta est nobilis dea;
 „ Infelix, ne mihi ampliùs hic lugeas, neque tibi ætas
 „ Consumatur; jam enim te perquam-lubens dimittam.
 „ Verùm age, lignis longis abscissis, compinge-tibi ferro
 „ Latam ratem: atque tabulata fige in eâ
 „ Altè, ut te ferat per obscurum pontum.
 „ Porro ego panem & aquam, & vinum rubrum
 „ Imponam animo-gratum, quæ tibi famem arceant:
 „ Vestesque induam; mittamque tibi ventum à tergo,
 „ Ut omninò incolumis tuam in patriam terram pervenias,
 „ Si modò dii utique voluerint, qui cœlum latum habitant,
 „ Qui me potiores sunt in cognoscendoque judicandoque.
 Sic ait: exhorruit autem patiens nobilis Ulysses,
 Et ipsam allocutus verba alata dixit;
 „ Aliud quid jam tu, dea, hoc moliris, & neutiquam dimissionem;
 „ Quæ me jubes rate trajicere ingentes fluctus maris,
 „ Horrendoque difficilisque; quos neque naves æquales
 „ Veloces trajiciunt, gaudentes Jovis vento.
 „ Neque ego, te invitâ, ratem conscenderim,
 „ Nisi mihi digneris, dea, magnum jusjurandum jurare,
 „ Nullum mihi ipsi damnum malum structuram se aliud.
 Sic ait; risit verò Calypso, nobilis dea,
 Manaque ipsum demulsit, verbūque fecit, dixitque;
 „ Profectò improbus es, & non incauta sciens:
 „ Qualem jam hunc sermonem induxisti-in-animum proloqui?
 „ Sciat nunc hoc Terra & Cœlum latum superne,
 „ Et subter-labens Stygis aqua, (quod utique maximum
 „ Jusjurandum, gravissimūque est beatīs diis;)
 „ Non ullam tibi ipsi damnum malum me structuram aliud.
 „ Sed ea quidem cogito & suadebo, quæcumque sanè mihi
 „ Ipsi suaderem, si-quando me necessitas tantoperè urgeret.
 „ Etenim mihi mens est æqua; neque mihi ipsi
 „ Animus intra præcordia ferreus, sed misericors.
 Sic utique locuta, prævit nobilis dea
 Celeritèr; ille verò deinde post vestigia ibat deæ:
 Pervenerunt autem ad specuncam cavam dea atque vir,
 Et ille quidem illic resedit in solio, unde surrexerat
 Mercurius: Nympha verò apposuit omnem cibum
 Ad-edendum & bibendum; qualia mortales viri edunt.
 Ipsa verò è-regione sedit Ulyssis divini.
 Ipsi autem ambrosiam ancillæ & nectar apposuerunt.
 Hi verò ad cibos paratos appositos manus extendebant.
 Cæterum postquam saturati sunt cibo & potu,
 His deinde sermonis exordiebatur Calypso nobilis dea;
 „ Inclyte Laërtiade, versute Ulysses,
 „ Siccine verò domum charam in patriam terram
 „ Protinus nunc vis proficisci? tu vero vale nihilominus.
 „ Siquidem scires tuâ mente, quot tibi fatale-est

- Κῆδε' ἀναπλήσαι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰδέσθαι,
 'Ενθάδε αὖθι μένων σὺν ἱμοῖ τοῖδε δῶμα φυλάττοισι,
 'Αθάνατός τ' εἴης· ἱμευόμενός περ ἰδέσθαι·
- 210 Ἐν ἔλοχον, τῆς αἰὲν ἐλθεῖναι ἡμᾶτα πάντα.
 Οὐ μὲν ἴην κείνης γε χερσίων εὐχομαι εἶναι,
 Οὐδέμας, οὐδὲ Φυήν· ἔπει οὐπὼς οὐδὲ ἔσκεν
 Θνητὰς ἀθανάτῃσι δέμας καὶ εἶδος ἱριζέιν.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
- 215 Πότνια θεᾶ, μή μοι τόδε χῶεο· οἶδα καὶ αὐτὸς
 Πάντα μάλ', οὐνεκα σάτο περίφρων Πηνελόπεια
 Εἶδος ἀκιδνοτέρη, μέγεθός τ', εἰς ἅντα ἰδέσθαι·
 (Ἡ μὲν γὰρ βροτός ἐστι, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως.)
 Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἡμᾶτα πάντα
- 220 Οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι, καὶ νῆσιμον ἡμᾶρ ἰδέσθαι.
 Εἰ δ' αὖ τις φαίησι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 Τλήσομαι, ἐν γήεσσιν ἔχων ταλαπενθέα θυμόν·
 Ἦδη γὰρ μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ πόλλ' ἐμόγησα
 Κύμασι καὶ πολέμοι· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.
- 225 Ὡς ἔφατ'· ἥελιός δ' ἦρ' ἔδν, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν·
 Ἐλδόντες δ' ἦρα τῶγε μυχρὰ σπείρους γλαφυροῖο,
 Τερπέσθην φιλότῃτι, παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
 Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη βοδὸδακτυλὸς ἥως,
 Αὐτίχ' δ' μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἔννυτ' Ὀδυσσεύς·
- 230 Αὐτὴ δ' ἀργύφειον φᾶρος μέγα ἔννυτο νύμφη,
 Λεπτὸν, καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἱξυῖ
 Καλὴν, χρυσεῖαν· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτειν·
 Καὶ τόν' Ὀδυσσεὺς μεγαλήτορι μῆδετο πομπήν.
 Δῶκε μὲν οἱ πέλεκυν μέγαν, ἔρμενον ἐν παλάμῃσι,
 235 Χάλασεν, ἀμφοτέρωθεν ἀναχμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 Στειλίδν περικαλλὲς, ἰλᾶϊνον, εὖ ἐναρμῆς·
 Δῶκε δ' ἔπειτα σκέπαρνον ἰῦξον· ἦρχε δ' ἰδοῖα
 Νήσου ἐπ' ἰσχατιῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
 Κλήρη τ', αἰγαιρὸς τ', ἰλιάτη τ' ἦν οὐρανομήκης,
- 240 Αὔκ πέλας, περίκηλα, τὰ οἱ πλώσιον ἱλαφίδες.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξ', ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
 Ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Καλυψίδ', δῖα θεᾶν.
 Αὐτὰρ δ' ἀμύνετο δαῦμα· βοᾶς δὲ οἱ ἔννυτο ἔργον·
 Εἴκοσι δ' ἔκβαλε πάντα, πελέκησεν δ' ἦρα χαλαρᾷ,
- 245 ἥεσσε δ' ἐπισκαμένως, καὶ ἐπὶ γᾶσθην ἔθνε.
 Τόφρῳ δ' ἔνευκε τέρετρα Καλυψίδ', δῖα θεᾶν·
 Τέτρηνεν δ' ἦρα πάντα, καὶ ἤρμεσιν ἀλλήλοισι·
 Γόμοφισιν δ' ἦρα τὴν γε καὶ ἀρμονίῃσιν ἤρμεν.
 Ὅσσην τίς τ' ἔδαφος νῆος τερνύσεται ἀνὴρ
- 250 Φορτίδος εὐρείης, εὖ εἰδὼς τεκτοσυάνην,
 Τόσσην ἐκ' εὐρείαν σχεδὴν ποιήσας Ὀδυσσεύς.
 Ἰκρια δὲ σῆσας, ἀκρῶν θαμίσι σμίνεσσι,
 Ποίει· ἄτὰρ μακρῶσιν ἐπηγεκνίδεσσι τελεύτα.
 Ἐν δ' ἱδὼν πάσι, καὶ ἐπὶ κριον ἔρμενον αὐτᾷ·
- 255 Πρὸς δ' ἦρα πηδάλιον ποιήσατο, ὅφρ' ἰδῶναι·
 Φράξε δὲ μιν ἥκεσσι διαμπερὲς οἰσύνῃσι,
 Κύματος εἰλαρ ἔμεν· πολλὰν δ' ἐποχεύατο ὕλην.
 Τόφρῳ δὲ φάρε' ἔκεινε Καλυψίδ', δῖα θεᾶν,

„ Dolores implere, priusquam in patriam terram pervenias;
 „ Certe hic manens una mecum hanc domum custodires,
 „ Immortalisque esses: quantumvis cupidus sis videndi
 „ Tuam uxorem, cuius usque desiderio teneris dies omnes.
 „ Nequaquam certe illa inferior gloriâ esse,
 „ Nec corpore, neque oris habitu: quandoquidem minime decet
 „ Mortales cum immortalibus corpore & formâ contendere.
 Hanc autem respondens allocutus est versutus Ulysses;
 „ Veneranda dea, ne mihi ob-hoc succenseas; scio enim ipsa
 „ Omnia omnino, quod te prudens Penelope
 „ Formâ deterior sit, staturâque, coram aspectu:
 „ (Illa enim mortalis est, tu verò immortalis & senii-expens.)
 „ Sed & sic volo, & desidero diebus omnibus,
 „ Domumque redire, & reditus diem videre.
 „ Quod si quis me pessundet deorum in nigro ponto,
 „ Patiar, in pectore habens patientem ærumnarum animam:
 „ Jam enim valde multa passus sum, & multa pertuli
 „ Fluctibus & bello: post illa & hoc quoque fiat.
 Sic dixit; sol verò occidit, & tenebræ advennunt.
 Profecti autem hi in secessum speluncæ cavæ,
 Oblectabantur amore, propè invicem manentes.
 Quando autem manè-genita apparuit rosea-digitos aurora,
 Continuo quidem chlamidamque tunicamque induit Ulysses;
 Ipsa verò candidam stolam ingentem induit Nympha,
 Tenuem & venustam, zonamque circumposuit lumbis
 Pulchram, auream: capitique imposuit calyptram:
 Et tum Ulyssi magnanimo apparabat dimissionem.
 Dedit quidem ei securim magnam, habilem in manibus,
 Ferream, utrinque acutam: cæterum in ipsâ erat
 Mambrinium perpulchrum, oleaginum, benè aptatum:
 Dedit verò deinde asciam politam; & dux-erat viæ
 Insulæ ad extremam-oram, ubi arbores proceræ crescebant,
 Alnusque, populusque, abiesque erat in-cœlum-pertingens,
 Aridæ dudum, valde-siccæ, quæ ei navigarent leviter.
 Cæterum postquam ostendisset, ubi arbores proceræ crescerent,
 Rediit quidem domum Calypso, nobilis dea.
 At ille cædebat ligna; celeriter verò ei perficiebatur opus:
 Viginti autem dejecit arbores omnes, dolavitque deinde ferro,
 Lævigavitque scitè, & ad normam direxit.
 Interea autem attulit terebras Calypso, nobilis dea:
 Terebravit verò is omnia, & composuit inter se.
 Clavis autem eam [ratem] & compagibus aptavit.
 Quantumque quis fundum navis fabricaverit vir
 Onerariæ latæ, benè peritus fabrilis-artis,
 In tantum latam ratem confecit Ulysses.
 Tabulata verò erigens, coaptans densis trabibus,
 Faciebat; cæterum longis asseribus perficiebat.
 In ea porro malum fecit, & antennam congruentem ei:
 Præterea gubernaculum fecit, ut dirigeret:
 Communivit quoque ipsam cratibus undique salignis,
 Fluctuum propugnaculum ut-esset; multamque ingessit materiam.
 Interea verò lintea attulit Calypso, nobilis dea,

- Ἰζία ποιήσασθαι· ὃ δ' εὖ τεχνήσατο καὶ τὰ.
 260 Ἐν δ' ὑπέραις τε, κάλους τε, πόδας τ' ἐνέδωκεν ἐν αὐτῇ.
 Μοχλοῖσιν δ' ἔρα τὴν γε κατεῖρυσεν εἰς ἄλλα δῖαν.
 Τέτρακτον ἡμῶν ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα.
 Τῷ δ' ἔρα πέμπτη πέμπ' ἀπὸ νήσου δῖα Καλυψὶς,
 ἑμάτα τ' ἀμφίδρασα θυώδεα, καὶ λούσασα.
 265 Ἐν δέ οἱ ἄσπιδ' ἔθηκε βιὰ μέλανος οἴνοιο
 Τὸν ὕτερον, ὕτερον δ' ὕδατος μέγαν· ἐν δὲ καὶ ἦμα
 Κωρύκην· ἐν δέ οἱ ὕψα τίθει μενοεικέα πολλὰ·
 Οὐρον δὲ προήκειν ἀπήμονά τε ἑλαρὸν τε.
 Γηέβουρος δ' οὐρῶν πέτασ' ἰζία δῖος Ὀδυσσεύς·
 270 Αὐτὰρ ὁ πηδάλιον ἰδύνετο τεχνήντων,
 Ἥμενος· οὐδέ οἱ ὕπνες ἐπὶ βλαφάροισιν ἔπιπτε,
 Πληιάδας τ' ἐσορῶντι, καὶ ὕψι δύνοντα Βοώτην,
 Ἄρκτον δ'· ἣν καὶ ἑμαῖαν ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν.
 Ἡ τ' αὐτοῦ σρέφεται, καὶ τ' Ὀρίωνα δοκεύει·
 275 Οἷν δ' ἑμμορος ἐστὶ λοστρόν' Ὀκσενολο.
 Τὴν γὰρ δὴ μιν ἔνωγε Καλυψὶς, δῖα θεῶν,
 Ποντοπορεύμεναι ἐπ' ἀριστὰ χεῖρς ἔχοντα.
 Ἑπταδαικάδεκα μὲν πλέεν ἡμέτα ποντοπορεύων,
 Ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ἕρα σκιδέντα
 280 Γαίης Φαιήκων, οὗ τ' ἀγχιζον πέλεν αὐτῶ·
 Εἶσατο δ', ὥς ὅτε βινὸν ἐν ἡεροιδεῖ πόντῳ.
 Τὸν δ' ἐξ Αἰθιόπων ἀνιδὼν κρείων Ἑρσίσχων,
 Τηλέθευ ἐκ Σολύμων ὀρέων ἰδὼν· εἶσατο γὰρ οἱ
 Πόντον ἐπιπλείων· ὃ δ' ἐχώσατο κηρόβι μάλλον·
 285 Κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμὸν·
 Ὡ πόποι, ἦ μάλα δὴ μετεβούλευσάν θεοὶ ἄλλαι·
 Ἀμφ' Ὀδυσσῆϊ, ἡμεῖο μετ' Αἰθίοπεσσιν ἰδόντες·
 Καὶ δὴ Φαιήκων γαίης σχεδὸν, ἔνθα οἱ εἶσα
 Ἐκφυγέειν μέγα πείρας διζύος, ἦ μιν ἰκάνει·
 290 Ἄλλ' ἔτι μὲν μιν Φημί ἄδην ἔλααν κακότητος.
 Ὡς εἰπὼν, σὺναγεν κεφάλας, ἐτάραξε δὲ πόντον,
 Χερσὶν τρίαينαν ἑλών· πάσας δ' ὀρόδυνεν ἀέλας
 Παντοίων ἀνέμων· σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
 Γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανὸν νύξ.
 295 Σὺν δ' Εὐρύς τε Νότος τ' ἔπεσε, Ζέφυρος τε δυσκῆς,
 Καὶ Βορέης αἰδηγενέτης, μέγα κύμα κυλίνδων.
 Καὶ τότε Ὀδυσσεὺς λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
 Ὁχλήσας δ' ἔρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν·
 Ὡ μοι ἐγὼ δειλὸς, τί νύ μοι μήκις γένηται;
 300 Δεῖδω, μὴ δὴ πάντα βιὰ νημερτεῖα εἶπεν,
 Ἡ μ' ἔφατ' ἐν πόντῳ, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰδέσθαι,
 Ἄλγε' ἀναπλήσειν· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
 Οἷοισιν νεφέεσσι περιζέφει οὐρανὸν εὐρὺν
 Ζεὺς, ἐτάραξε δὲ πόντον· ἐπισπέρχουσι δ' ἑλλαι
 305 Παντοίων ἀνέμων· νῦν μοι σῶς αἶψός ἔλαός.
 Τρεῖς μάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις, οἳ τότε ὕλοντο
 Τροίην ἐν εὐρείῃ, χάριν Ἀτρεΐδῃσι φέροντες.
 Ὡς δὴ ἔγνων· ὄφελον θανέειν πότμον ἐπισπεῖν
 Ἥματι τῷ, ὅτε μοι πλείεσι χαλκήρεα δοῦρα
 310 Τρῶες ἐπέβριψαν περὶ Πηλεΐωνι θανόντι.

Ad vela conficienda, ille autem benè confecit & ista.
 Illigavit quoque funesque, rudentésque, pedesque in ea.
 Vectibus autem deinde eam deduxit in mare vastum.
 Quartus dies erat, & ei perfecta erant omnia.
 Quinto verò dimisit ab insulâ nobilissima Calypso,
 Vestibúsque indutum odoratis, & lavatum.

Imposuit autem ei utrem dea nigri vini
 Alterum, alterum verò aquæ magnum; & viatica
 In perâ; imposuitque ei obsonia animo-grata multa:
 Ventum autem præmisit innocuumque placidumque.
 Lætus verò vento-secundo extendit vela nobilis Ulysses:
 Ipse verò gubernaculo dirigebat artificiose,
 Sedens: neque ei somnus palpebris incidebat,
 Pleiadasque contemplanti, & serò occidentem Boöten,
 Ursamque, quam & Currum cognomento vocant,
 Quæ ibidem vertitur, atque Orionem observat:
 Sola verò expers est lotionum Oceani.

Hanc enim eum iussit Calypso, nobilis dea,
 Ponto-navigare ad sinistram manum habentem.
 Septendecim quidem navigabat dies iter-faciens-mari,
 Decima-octava verò apparuerunt montes umbrosi
 Terræ Phæacum, quâ proximum erat illi:
 Apparebat autem, veluti scutum in obscuro ponto.

Hunc verò ex Æthiopibus reversus potens Neptunus,
 Procul ex Solymorum montibus conspexit; visus enim est ei
 Super pontum navigans; ille verò iratus est ex-corde magis:
 Quassansque caput ad suam dixit animum;

„ Papæ, profecto jam statuerunt dii aliter
 „ De Ulyssè, me apud Æthiopes absente:
 „ Et jam Phæacum terræ prope-est, ubi ei fatale
 „ Effugere magnam metam ærumnarum, quæ ipsum occupant:
 „ Sed adhuc quidem ipsum puto abundè miseriarum subiturum.
 Sic fatus collegit nubes, & turbavit pontum,
 Manibus tridente sumpto; omnesque concitavit procellas
 Omnigenorum ventorum; nubibusque operuit
 Terram simul & pontum; ingruit autem à-cælo nox.
 Unâ verò Eurûsque Notûsque ruit, Zephyrusque vehemens,
 Et Boreas serenus, ingentem fluctum provolvens.
 Et tunc Ulyssis soluta sunt genua & charum cor:
 Ingemiscensque dixit ad suum magnum animum;

„ Heu me miserum, quid me tandem fiet?
 „ Vereor, ne jam omnia dea vera dixerit;
 „ Quæ me dicebat in mari, priusquam in patriâ terrâ pervenissem,
 „ Dolores impleturum esse: ea sanè nunc omnia perficiuntur.
 „ Qualibus nubibus obtegit cælum latum
 „ Jupiter, turbavitque mare; ingruunt verò procellæ
 „ Omnigenorum ventorum: nunc mihi certum grave exitium.
 „ Ter beati Danai & quater, qui tunc perierunt
 „ Trojâ in latâ, Atridis gratificantes.
 „ Utinam ego mortuus fuisset, & fatum obliissem,
 „ Die illo, quando mihi plurimi seratas hastas
 „ Trojani injecerunt circa Achillem mortuum.

- Τῷ κ' ἔλαχον κτεάων, καὶ μευ κλέος ἦγον Ἀχαιοί·
 Νῦν δέ με λευγκλήρ θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι.
 "Ὡς ὦρα μιν εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κύμα κατ' ἤκυρς,
 Δεινὸν ἐπασσύμενον, περὶ δὲ σχεδὴν ἰλέλιξεν.
 315 Τῆλε δ' ἐπὶ σχεδὴς αὐτὸς πέσε· πηδάλιον δὲ
 Ἐκ χειρῶν προέηκε· μέσον δέ οἱ ἰσθὺν ἔαξε
 Δεινὴ μισγομένων ἀνέμων ἰλλοῦσα θύελλα.
 Τηλοῦ δὲ σπείρον καὶ ἐπίκρινον ἔμπεσε πόντῳ·
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ βρυχα ἔηκε πολὺν χρόνον· οὐδὲ δυνάσθη
 320 Αἶψα μάλ' ἀνσχεθεῖν, μεγάλου ὑπὸ κύματος ὀρμῆς·
 Εἴματα γάρ ῥ' ἱβάρινε, τὰ οἱ πῶρ δια Καλυψῶ.
 Ὅφρ' ἔτι δὲ δῆ ῥ' ἀνίδν, ζώματος δ' ἐξέπτυσεν ἄλμην
 Πικρὴν, ἣ οἱ πολλὰ ἀπὸ κρατὸς κελάρυζεν.
 Ἀλλ' οὐδ' ὥς σχεδὴς ἐπιλήθετο, τειρόμενός περ,
 325 Ἀλλὰ μεθορμηθεὶς ἐν κύμασιν, ἐλλάβει· αὐτῆς·
 Ἐν μέσῳ δὲ κάβριζε, τέλος θανάτου ἄλειπνον.
 Τὴν δ' ἰφθόρῃ μέγα κύμα κατὰ ῥέον ἔνθα καὶ ἔνθα.
 Ὡς δ' ὅτ' ὑπωρινὸς Βορέης φερέσιν ἀκάνθας
 Ἀμπεδίον, πυκινὰ δὲ πρὸς ἀλλήλησιν ἔχοντα·
 330 Ὡς τὴν ἀμπέλατος ἔνεμοι φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα.
 Ἄλλοτε μὲν τε Νότος Βορέῃ προβάλεσκε φέρεσθαι,
 Ἄλλοτε δ' αὐτ' Εὐρὸς Ζεφυρῷ εἰξάσκε διώκειν.
 Τὸν δὲ ἴδεν Κάδμου θυγάτηρ, καλλίσφυρος Ἴνδῃ,
 Λευκοθέῃ, ἣ πρὶν μὲν ἦν βροτὸς αὐδήσασα,
 335 Νῦν δ' ἄλδς ἐν πελάγεσσι θεῶν ἐξέμμορε τιμῆς·
 Ἡ ῥ' Ὀδυσσῆ' ἐλίπεσιν ἁλώμενον, ἔλγε' ἔχοντα·
 Αἰθυίῃ δ' εἰκυῖα ποτὶ ἀνεδύσατο λίμνης·
 Ἴδεν δ' ἐπὶ σχεδὴς πολυδέσμου, εἰπέ τε μῦθον·
 Κάμμορε, τίπτει τοι ὧδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 340 Ὡδύσατ' ἐκπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φυτεύει·
 Οὐ μὲν δὴ σε καταφίσει, μάλα περ μνηστῆρων.
 Ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξαι, (δοκίεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν.)
 Εἴματα ταῦτ' ἀποδὸς, σχεδὴν ἀνέμοισι φέρεσθαι
 Κάλλιπ'· ἔταρ χεῖρεσσιν ἑνὸν, ἐπιμῆϊο νέσον
 345 Γαίης Φαίηκων, ὅθι τοι μοῖρ' ἰσθὺν ἄλῦξαι.
 Τῇ δὲ τότε κρήδεμνον ὑπὸ ζέφυροιο τάνυσσε
 Ἀμβροτον· οὐδέν τοι παθεῖν δέος, οὐδ' ἀπολείσθαι.
 Αὐτὰρ ἐπὶ χεῖρεσσιν ἰφάψεται ἠπείροιο,
 Ἀψ ἀποδυσάμενος βαλῆσει εἰς οἶνοπα πόντον,
 350 Πολλὰν ἄπ' ἠπείρου, αὐτὸς δ' ἀπὸ νέφεσι τραπέσθαι.
 Ὡς ἔρα Φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν·
 Αὐτὴ δ' ἄψ ἑς πόντον ἰδύσατο κυμαίνοντα,
 Αἰθυίῃ εἰκυῖα· μέλαν δέ ἑ κύμα κέλυπεν.
 Αὐτὰρ δὲ μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 355 Ὅχθῆσας δ' ἔκτα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 Ὡ μοι ἰγὼ, μή τις μοι ὑφαίνῃσι δόλον ἔλλον
 Ἀθανάτων, ὅτε με σχεδὴς ἀποβῆναι ἀνώγει.
 Ἀλλὰ μάλ' οὔπω πείσομ'· ἐπεὶ ἐκδὲς ὀφθαλμοῖσι
 Γαίαν ἰγὼν ἰδόμεν, ὅθι μοι φάτο Φύξιμον εἶναι.
 360 Ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξω, δοκίει δέ μοι εἶναι ἕρπον·
 Ὅφρ' ἂν μὲν πεν δούρατ' ἐν ἁρμονίῃσιν ἀρήρῃ,
 Τόφρ' αὐτοῦ μενέει καὶ τλήσομαι ἔλγας πάσχων·

- Tum sortitus-esset parentalibus, & meam gloriam celebrasset
 Nunc verò me tristi mortì destinatum est perire. (Achivi:
 Sic utique ipsum locutum pepulit ingens fluctus à vertice,
 Horrendum irruens, circumque egit ratem.
 Longe verò à rate ipse excidit; clavum autem
 E manibus dimisit, medium verò malum ei fregit
 Horrenda commixtorum ventorum irruens procella.
 Longe autem velum & antenna inciderunt ponto:
 Ipsum verò sub-aquâ detinuit longo tempore; neque potuit
 Cito admodum emergere, magni sub fluctibus impetu:
 Vestes enim gravabant, quas illi præbuerat nobilissima Calypso.
 Serò verò tandem emerit, & ex ore vomuit sanguinem
 Amaram, quæ ei multa à capite defluebat.
 Sed neque sic ratis oblitus est, tametsi afflictus,
 Sed impetu-facto in fluctibus, apprehendit eam:
 In medio autem sedebat, finem mortis evitans.
 Hanc autem ferebat ingens fluctus per undarum-impetum huc
 Ut verò cum autumnalis Boreas fert spinas (atque illas.
 Per campum, densæ autem invicem coherent:
 Sic illam per mare venti ferebant huc atque illuc.
 Interdum quidem Notus Boreæ objectavit ferendum,
 Interdum verò rursus Eurus Zephyro cessit, ut persequeretur.
 Hunc autem vidit Cadmi filia, pulchra-talos Ino,
 Leucothea, quæ ante quidem erat mortalis vocalis;
 Nunc verò maris in fluctibus deorum sortita-erat honorem:
 Hæc Ulyssiem miserata est vagantem, dolores habentem:
 Mergo verò assimilata volatu emerit è gurgite;
 Seditque in rate multis-vinculis-aptâ, & locuta est;
 Infelix, quid tibi sic Neptunus terne-quassator
 Iratus est vehementer, quòd tibi mala multa struat?
 Nequaquam quidem te perdet, licet valde cupiens.
 Sed omnino sic fac, (videris autem mihi non desipere.)
 Vestibus istis exutis, ratem ventis ferendam
 Relinque; at manibus natans quære reditum
 Ad-terram Phæacum, ubi tibi fatale est effugere.
 Accipe autem hanc vittam, & sub pectore extendas
 Immortalem: haud tibi timendum nequid patiaris, aut pereas.
 At postquam manibus contigeris littas,
 Rursus exuens projice in nigrum pontum,
 Longè à continente, ipse autem leorsum te-avertas.
 Sic utique locuta dea vittam dedit:
 Ipsa verò rursus pontum ingressa est fluctuantem,
 Mergo assimilata: niger verò ipsam fluctus obtexit.
 Cæterum deliberavit patiens nobilis Ulysses,
 Ingeniosusque dixit ad suum magnum animum;
 Heu mihi, nè quis mihi struat dolum aliud
 Immortalium, quando me à rate discedere jubet.
 Sed omnino nondum parebo; quoniam procul oculis
 Terram ego vidi, ubi mihi dixit effugiam esse.
 Sed omnino sic ficiam, videtur verò mihi esse optimum;
 Quandiu quidem ligna in compagibus cohæserint,
 Tandiu hic manebo & sustinebo dolores patiens:

- Αὐτὰρ ἱπὸν δὴ μοι σχεδὴν διὰ κύμα τινάξῃ,
 Νήξομ'· ἵκει οὐ μὲν τι πάρα προνοῆσαι ἔμεινον.
 365 Ἔως δ' ταυτ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 Ὦρσε δ' ἐπὶ μέγα κύμα Ποσειδάων ἑνοσίχθων,
 Δεινὸν τ', ἀργαλέον τε, κατῆρε Φέες· ἤλασε δ' αὐτόν.
 Ὃς δ' ἄνεμος ζέης ἦϊον θημῶνα τινάξῃ
 Καρφαλῶν, τὰ μὲν ἔρτε διεσκέδασ' ἄλλουδ' ἔλλη·
 370 Ὃς τῆς δούρατος μακρὰ διεσκέδασ'· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Ἄμφ' ἐν δούρατι βαῖνε, κέληθ' ὥς ἵππον ἐλαύνων.
 Εἴματα δ' ἐξαπέδυνε, τὰ οἱ πόρε δια Καλυψώ·
 Αὐτίκα δὲ κρήδεμνον ὑπὸ γέροντι τάνυσσεν.
 Αὐτὸς δὲ πρηνὴς ἄλλ' κάμπεσε, χεῖρε πετάσσας,
 375 Νηχόμεναι μεμαῶς· ἴδε δὲ κρείων Ἑνοσίχθων,
 Κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν·
 Οὕτω νῦν κακὰ πολλὰ παλῶν ἑλὼν κατὰ πύοντον,
 Βισόκεν ἀνθρώποισι διотреφείσσι μυγείης·
 Ἄλλ' οὐδ' ὥς σε ἔολπα δνδύσσεσθαι κακότητος.
 380 Ὃς ἔρα Φωνήσας, ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους·
 Ἴκετο δ' εἰς Αἰγᾶς, ὅθι οἱ κλυτὰ δῶματ' ἔσιν.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κόρυς Διὸς, ἔλλ' ἐνόησεν·
 Ἦτοι τῶν ἑλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους,
 Παύσασθαι δ' ἐκέλευσε καὶ εὐνηθῆναι ἅπαντας·
 385 Ὦρσε δ' ἐπὶ κραιπνὸν Βορέην, πρὸ δὲ κύμαθ' ἔαξεν,
 Ἔως ὅγε Φαιήκεσσι Φιλιεῖταισιν μυγείῃ
 Διογενὴς Ὀδυσσεὺς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.
 Εὐθα δὴ νύκτας, δύο δ' ἡμέρας κύματι πηγῶ
 Πλάζετο· πολλὰ δὲ οἱ κραδίη προτίσσειτ' ὕλεθρον.
 390 Ἄλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμῶν ἐπὶ πλάκαμος τέλεσ' ἦεν,
 Καὶ τοτ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἥδ' ἐγαλήνη
 Ἐπλετο νηνεμίῃ· ὃ δ' ἔρα σχεδὸν εἰσὶναι γαῖαν
 Ὄξδ' ἔλλα προΐδων, μεγάλου ἐπὶ κύματος ἄρβυς.
 Ὃς δ' ὅταν ἀσπασίος βίοτος παῖδεςσι Φανείῃ
 395 Πατὴρ, ὃς ἐν νοσῇ κεῖται κρατέρ' ἄλγος πάσχωεν,
 Διὸν τηκόμενος, συγερὸς δὲ οἱ ἔχρας δαίμων,
 Ἀσπασίον δ' ἔρα τον γε θεὸς κακότητος ἔλυσεν·
 Ὃς Ὀδυσσῇ ἀσπασθὸν εἰσάτο γαῖαν καὶ ὕλην.
 Νῆχε δ', ἐπειγόμενος ποσσὶν ἠπείρου ἐπιβῆναι·
 400 Ἄλλ' ὅτε τέσσον ἑπῆν, ὅσπον τε γέγωνε βοήσας,
 Καὶ δὴ δοῦπον ἔκουσε ποτὶ σπιλάδεσσι θαλάσσης·
 Ῥόχθαι γὰρ μέγα κύμα ποτὶ ξερὰν ἠπείροιο
 Δεινὸν ἱεργόμενον· εἴλυτο δὲ πάντ' ἄλγος ἄχνη·
 Οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες, νηῶν ὄχοι, οὐδ' ἐπιπλοῖ,
 405 Ἄλλ' ἅπαντα προβλήτες ἔσαν, σπιλάδες τε, πάγοι τε.
 Καὶ τοτ' Ὀδυσσεὺς λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 Ὁχθήσας δ' ἔρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ μοι, ἐπειδὴ γαῖαν ἀελπίαν δῶκεν ἰδέσθαι
 Ζεὺς, καὶ δὴ τόδε λυγρὸν διατμήξας ἐπέρησα,
 410 Ἐκβασίς οὐπὲρ φαίνειτ' ἄλγος πολιοῖο θυράζε·
 Ἐκτοσθεν μὲν γὰρ πάγοι δέξας, ἀμφὶ δὲ κύμα
 Βέβρουχεν ῥόδιον, λισσὴ δ' ἀναδέδρουσε πέτρῃ·
 Ἀγχιβαθῆς δὲ θάλασσα, καὶ οὕτως ἐς πόδεςσι
 Στήμεναι ἀμφοτέρωσι, καὶ ἐκφυλάειν κακότητα·

At postquam mihi ratem fluctus discussit,
 Natabo; quandoquidem nihil adest prospectus melius.
 Dum ille hæc cogitabat in mente & in animo,
 Immisit utique ingentem fluctum Neptunus terræ-quassator,
 Horrendumque, gravemque, excelsum; impulit autem ipsum.
 Ut verò cum ventus vehementer-spirans palæarum acervum dissipet.
 Aridarum, quas quidem dispergat alias aliò;
 Sic ipsius tabulata longa disperlit: verùm Ulysses
 In unum lignum conscendebat, celerem ut equum impellens:
 Vestes verò exuit, quas ei præbuit nobilissima Calypso;
 Statimque vittam sub pectus extendit.

Ipse autem pronus in mare cecidit, manibus extensis,
 Natâre paratus; vidit verò potens rex Neptunus,
 Quassantque caput ad suum locutus est animum;
 „ Sic nunc mala plurima passus erra per mare,
 „ Donec hominibus Jovis-alumnis interlis:
 „ Sed neque sic te spero parvi-pensurum malum.
 Sic utique locutus impulit pulchros-jubis equos;
 Pervenitque ad Ægas, ubi ei inclytæ ædes sunt.

Cæterum Pallas, filia Jovis, aliud cogitavit;
 Aliorum quidem ventorum obstruxit vias;
 Quiesceretque jussit, & consopitos-esse omnes:
 Incitavit autem velocem Boream, fluctusque præfregit,
 Donec ipse Phæacibus remigii-studiosis misceretur
 Inclytus Ulysses, mortem & fatum elapsus.

Hic duas noctes, duosque dies in fluctu vasto
 Errabat: sæpè verò ei cor præfagebat mortem.
 Sed quando jam tertiam diem comas-pulchra complevit auroa,
 Et tam deinde ventus quidem quievit, atque serenitas
 Erat tranquilla; ipse verò deinde prope conspexit terram,
 Acute admodum prospiciens, magno à fluctu levatus.

Ut autem cum grata vita filiis appareat
 Patris, qui in morbo decumbit ingentes dolores patiens,
 Diu contabescens, infestus autem ei ingruerit deus;
 Gratè verò hunc dii à morbo liberarint:
 Sic Ulyssi gratè apparuit terra & sylva.
 Natabat verò, nitens pedibus continentem ut-conscenderet:
 Sed cum tantum abesset, quantum scilicet auditur vociferatus,
 Tum verò sonitum audivit ad scopulos maris;
 Murmurabat enim ingens fluctus ad aridam continentis
 Horrendum eructans; obducta verò erant omnia maris aspergine:
 Non enim erant portus navium capaces, neque sæcūs;
 Sed littora projecta erant, scopulique, saxaque.
 Et tunc Ulyssi soluta sunt genua & charum cor;
 Ingemiscens verò is dixit ad suum magnum animum;
 „ Hei mihi; postquam terram insperatam dedit videre
 „ Jupiter, & jam has undas sulcatas penetravi;
 „ Egressus nusquam apparet ex mari cano foras:
 „ Extrà enim saxa acuta, circumque fluctus
 „ Fremit impetuosus, levisque eminet petra:
 „ Prope autem profundum mare; & nullo modo licet pedibus
 „ Consistere ambobus, & effugere malum:

- 415 Μήπως μ' ἐμβαίνοντα βάλεν λίθαι ποτὶ πέτρῃ
 Κύμα μέγ' ἀπάξαν, μέλιν δέ μοι ἔσεται ὀρμή.
 Εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω παρανήξομαι, ἦν που ἰφύρου
 Ἥϊονας τε παραπλήγας, λιμένας τε θαλάσσης,
 Δεῖδω, μή μ' ἐξαῦτις ἀναρπάξῃσά βύελλα
- 420 Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρῃ, βαρέα σενάχοντα.
 Ἥ ἔτι μοι καὶ κῆτος ἐπισσεύῃ μέγα δαίμων
 Ἐξ ἄλλος, οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἀμφιτρίτῃ.
 Οἶδα γάρ, ὡς μοι δδῶδυσαι κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.
 Ἔως ὁ ταῦτ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.
- 425 Τόφρα δέ μιν μέγα κύμα φέρεν τρηχέϊαν ἐπ' ἀκτῆν.
 Ἐνθ' ἀπὸ βινός τε δρύφῃ, σὺν τ' ὅς ἐ' ἀράχῃ,
 Εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Ἀμφοτέρωσι δὲ χερσὶν ἐπισσύμενος λάβε πέτρης,
 Τῆς ἔχετο σενάχων, εἰς μέγα κύμα παρήλαε.
- 430 Καὶ τὸ μὲν ὡς ὑπάλυξε· παλιρρόθιον δέ μιν αὔτις
 Πλήξεν ἐπισσύμενον, τηλοῦ δέ μιν ἔμβαλε πόντος.
 Ὡς δ' ὅτε πολυπόδος, θαλάμης ἐξελκομένοιο,
 Πρὸς κοτυληδονόφιν πυκινὰ λαίγυγας ἔχονται.
 Ὡς τοῦ πρὸς πέτρῃσι θρασειῶν ἀπὸ χειρῶν
- 435 Ῥινοὶ ἀπέδρουθεν· τὸν δὲ μέγα κύμα κάλυψεν.
 Ἐνθα κε δὴ δυσήνος ὑπὲρ μόρον ὤλετ' Ὀδυσσεύς,
 Εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Κύματος ἔξαναδὺς, τὰ τ' ἐρεύγεται ἠπειρόνδε,
 Νῆχε παρὲξ ἐς γαίαν ὀρώμενος, εἶπου ἰφύροι
- 440 Ἥϊονας τε παραπλήγας, λιμένας τε θαλάσσης.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ποταμοὶ κατὰ σῶμα καλλιρροῖο
 Ἰξάνων, τῇ δὴ οἱ εἴσατο χῶρος ἄριστος,
 Δεῖος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
 Ἔγνω δὲ προρέοντα, καὶ εὗξατο ὃν κατὰ θυμόν.
- 445 Κλυθί, ἄναξ, ὅτ' ἐσσί· πολύλλισον δέ σ' ἰκάνω,
 Φεύγων ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνος ἐνιπᾶς.
 Αἰδοῖός μιν τ' ἐς καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 Ἀνδρῶν ὅσις ἰκνῆται ἀλώμενος, ὡς καὶ ἐγὼ νῦν
 Σὸν τε ῥόον, σά τε γούναθ' ἰκάνω, πολλὰ μογήσας.
- 450 Ἀλλ' ἱλέαιρα, ἄναξ· ἰκνῆς δέ τοι εὐχομαι εἶναι.
 Ὡς φάθ'· ὁ δ' αὐτίκα παῦσεν ἔδν ῥόον, ἔσχε δὲ κύμα.
 Πρόσθε δέ οἱ ποίησε γαλήνην, τὸν δ' ἐσάωσε
 Ἐς ποταμοῦ προχόας· ὁ δ' ἄρ' ἔμφω γούνατ' ἔκαμψε,
 Χαῖρας τε σιβαράς· ἄλλ' γὰρ δέδμητο φίλον κῆρ.
- 455 Ὡς δὲ δι' ἡρόα πάντα· θάλασσα δὲ κῆνη πολλὰ
 Ἀν σῶμα τε, ῥινάς τε· ὁ δ' ἔμπνευσε καὶ ἔννευσε
 Κεῖτ' ὀλιγηπελέων· κάματος δέ μιν αἰνὸς ἰκάνεν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ β' ἔμπνευτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρεθ,
 Καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ Ἰο λῦσε θεοῖο.
- 460 Καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμὸν ἀλιμυρήοντα μετῆκεν.
 Ἀφ' ὃ ἔφερεν μέγα κύμα κατὰ ῥόον· κτῖψα δ' ἄρ' Ἴνῳ
 Δέξατο χερσὶ φίλῃσιν· ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο λισσάσας
 Σχοῖνας ὑπεκλίνθη, κύσε δὲ χεῖδωρον ἔρουραν.
 Ὀχθήσας δ' ἔρε εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν.
- 465 Ὡ μοι ἐγὼ, τί πάθω; τί νύ μοι μήνισα γένηται;
 Εἰ μὲν κ' ἐν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάξω,

„ Ne fortasse me egredientem jactet lapidosam ad petram
 „ Fluctus magnus abripiens; vanus verò mihi erit conatus.
 „ Sin adhuc ulterius præternatabo, sicubi inveniam
 „ Littorâque obliqua, portusque maris;
 „ Vereor, ne me rursus abripiens procella
 „ Pontum in piscosum ferat, graviter gementem;
 „ Aut etiam mihi & cetum immittat magnum deus
 „ Ex mari, qualia multa nutrit inclyta Amphitrite:
 „ Novi enim, quòd mihi infensus est inclytus Neptunus.
 Dum ille hæc deliberabat in mente & in animo,
 Interea utique ipsum magnus æstus tulit ad asperum litus.
 Ibi cutisque lacerata, simulque ossa contracta fuissent,
 Nisi in mentem indidisset dea cæcis-oculis Minerva:
 Ambabus verò manibus irruens apprehendit petram,
 Cui adhærebat ingemiscens; donec ingens fluctus præterisset,
 Et hunc quidem sic effugit: refluus autem *fluctus* ipsum rursus
 Percussit irruens, longèque ipsum iniecit ponto.
 Sicut verò cum Polypodis, & cubili extracti,
 Acetulis multi calculi adhærescunt:
 Sic hujus ad fixa fortibus à manibus
 Cutis lacerata erat; ipsum verò ingens fluctus obtexit.
 Ibi jam infelix præter satum periisset Ulysses,
 Nisi prudentiam indidisset cæcis-oculis Minerva:
 Ex fluctu *is* ubi-emersit, quâ propellitur ad litus,
 Præternatabat in terram spectans, sicubi inveniret
 Littorâque obliqua, portusque maris.
 Sed quando jam fluvii ad ostia pulchrè-fluentis
 Pervenisset natans; ibi demùm ei visus est locus optatus,
 Planus absque petris, & receptus inerat à ventò;
 Agnovit autem profluentem, & supplicavit suo in animo;
 „ Audi, rex, quisquis es; exoptatissimum autem ad te venio,
 „ Fugiens ex ponto Neptuni minas.
 „ Venerabilis quidem est etiam immortalibus diis,
 „ Ex hominibus quicumque venerit errans, quemadmodum ego
 „ Ad tuum fluentum, tuâque genua accedo, plurima passus. (tum
 „ Sed miserere, rex; supplicem enim tibi *me* esse profiteor.
 Sic ait; ille verò continuò sedavit suum fluentum, continuitque
 Et ante eum fecit tranquillitatem, ipsumque servavit (*fluentem*;
 Ad fluvii ostia: ille verò deinde utrumque genu flexit,
 Manusque fortes; mari enim afflictus erat charum cor.
 Tumebat verò corpore toto, mare autem manabat copiosum
 Per osque, naræque; ille verò absque-anhelitu & voce (pabat.
 Jacebat viribus-defectus: defatigatio nempe eum vehemens occu-
 Sed quando jam respiravit, & in mente animus collectus est;
 Tum verò vitam à se solvit deæ,
 Et ipsam fluvium in salsuginosum immisit; (verò Ino
 Retro autem *illam* ferebat ingens fluctus per fluentum; statim
 Suscepit manibus charis: ille verò ex fluvio secedens
 Iunco recubuit, osculatúsque est almam terram:
 Ingemiscens autem deinde dixit ad suum magnum animum;
 „ Heu mihi, quid patiar? quid mihi denique restat?
 „ Si quidem in fluvio gravem per noctem excubavero;

- Μή μ' ἔμυδις εἴβῃ τε κακὴ καὶ θήλυς ἔερση,
 Ἐξ ὀλιγυπελίνης, θαμάσῃ πεκαφνότεα θυμὸν·
 Αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέει ἡῶδι πρό.
 470 Εἰ δέ κεν ἐς κλιτὺν ἀναβᾷς καὶ δάσκιον ὕλην,
 Θάμνοισι ἐν πυκινούσι καταδραβῶ, εἰ με μεθείη
 ῥίγος καὶ κάματος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθῃ.
 Δεῖδω, μὴ θύρῃσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένωμαι.
 Ὡς ἔρα οἱ φρονέοντι δοῶσκατο κέρδιον εἶναι.
 475 Βῆ ῥ' ἵμεν εἰς ὕλην· τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος εὔρεν
 Ἐν περιφαινόμενα· δοιοὺς δ' ἔρ' ὑπήλυθε θάμνους,
 Ἐξομόθεν πεφυῶτας· ὁ μὲν Φυλῆς, ὁ δ' ἑλαῖνης.
 Τοὺς μὲν ἔρ' οὗτ' ἀνέμων διαίει μένος ὕγρην ἀέντην.
 Οὐδέ ποτ' ἡέλιος φάειθον ἀπτίσιν ἔβαλλεν,
 480 Οὗτ' ὄμβρος περάσσκε διαμπερές· ὥς ἔρα πυκνοὶ
 Ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδίς, οὐς ὑπ' Ὀδυσσεὺς
 Δύσειτ'· ἔφαρ δ' εὐνὴν ἐπαμήσατο χερσὶ φίλῃσιν
 Εὐραίων· φύλλων γὰρ ἦν χύσις ἡλίαια πολλή,
 Ὅσσην τ' ἡδ' ὕω, ἡδ' τρεῖς ἑνδρας ἔρυσθαι
 485 Ὡρ χειμερίῃ, εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαῖνοι.
 Τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Ἐν δ' ἔρα μέσση λέντο, χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων.
 Ὡς δ' ὅτε τις δαλὴν σποδιῇ ἐνέκρυψε μελαίνῃ,
 Ἀγροῦ ἐπ' ἰσχατιῇς, ἢ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,
 490 Σπέρμα πυρὸς σώζων, ἵνα μὴ ποθεν ἄλλοθεν αἰοί·
 Ὡς Ὀδυσσεὺς φύλλοισι καλύψατο· τᾷ δ' ἔρ' Ἀθήνη
 Ἴπνον ἐπ' ὄμματι χεῦ, ἵνα μιν παύσειε τάχιστα
 Δυσπονέος καμάτοιο, φίλα βλέφαρ' ἐμφικαλύψας.

Ο Α Τ Σ Σ Ε Ί Α Σ Ο Μ Η Ρ Ο Τ Τ Η Σ Ζ.
 Ρ Α Ψ Ω, Δ Ι Α Σ

Ἑπόθεσις.

Ἀθηνᾶ ἐπιστάσα ὕναρ τῇ Ἀλκινόου θυγατρὶ Ναυσικᾶα, κε-
 λύει αὐτῇ τὴν ἱσθίῃτα ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἀγαγούσῃ. πλύ-
 νειν· πλησίον γὰρ αὐτῇ εἶναι τὸν γάμον· ἡ δὲ τὸ κελευσθὲν
 ποιεῖ. Ἐπειτα παίζει μετὰ τῶν θεραπαινῶν· ἀκούσας δὲ αὐτῶν
 δ' Ὀδυσσεύς, ἐκυπνίζεται· καὶ δεηθεὶς Ναυσικᾶας, ἱσθίῃτα καὶ
 τροφὴν παρ' αὐτῆς λαβὼν, ἔπειτα αὐτῇ εἰς τὴν πόλιν.

Ζῆτα δὲ Ναυσικᾶα κόμισ' ἐν Σχερίῃ Ὀδυσεῖα.

- Ἔσδ μὲν ἔνθα κάλυψε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ἴπνον καὶ καμάτῳ ἀρημένος· αὐτὰρ Ἀθήνη
 Βῆ ῥ' ἐς Φαιῶων ἀνδρῶν δῆμὸν τε πόλιν τε·
 Οἱ πρὶν μὲν τοτ' ἄγκιον ἐν εὐρυχόρῳ Ἴπερείῃ,
 5 Ἀγχοῦ Κυκλώπων, ἀνδρῶν ὑπερηνορέντων,
 Οἱ σφαιὰς σινέσκοντο, βίῃφι δὲ φέρτεροι ἦσαν.
 Ἐνθεν ἀναστήσας ἄγε Ναυσίθοος θεοσιδῆς,
 Εἶσεν δ' ἐν Σχερίῃ, ἐκὰς ἀνδρῶν ἑλφηςῶων·
 Ἀμφὶ δὲ τεῖχος ἔλασσε πόλει, καὶ ἰδεύατο οἴκους,
 10 Καὶ νηοὺς ποίησε θεῶν, καὶ ἰδᾶσσετ' ἀρούρας.
 Ἀλλ' ἢ μὲν ἤδη κηρὶ θαμνὶς ἡϊόθετε βεβήκει·

Ἄλ-

„ Times, ne me simul frigus malum & fertilis ros,
 „ Præ imbecillitate, conficiat afflictum animo:
 „ Aura nempe ex fluvio frigida spirat matutino tempore.
 „ Si verò ad clivum conscendens & umbrosam sylvam,
 „ Arbustis in densis dormiero, si me fineret
 „ Frigus & lassitudo, jucundus autem mihi somnus obreperet;
 „ Vereor, ne feris captura & præda fiam.
 Sic sanè ei deliberanti visum est satius esse:
 Perrexit nempe ire in sylvam; hanc autem prope aquam invenit
 In conspicuo-loco; duo autem deinde subiit arbusta,
 Ex-uno-loco enata, hoc quidem oleastri, illud autem oleæ.
 Hæc quidem neque ventorum perflat vis humidum spirantium,
 Neque unquam sol lucens radiis percutiebat,
 Neque imber penetrabat penitus; sic sanè densa
 Invicem creverunt alterum-alteri intertextum; quæ Ulysses
 Subiit; statimque cubile congeffit manibus charis
 Latum: foliorum enim erat copia assatim ingens;
 Quantum utique duos, vel tres viros tegeret
 Tempestate hyberna, etiamsi vel admodum sæviret.
 Illam quidem videns gavisus est patiens nobilis Ulysses;
 In medio autem decubuit, copiamque superingessit foliorum.
 Quemadmodum autem cum aliquis torrem cinere absconderit ni-
 Agro in extremo, cui non adsunt vicini alii, (gro,
 Semen ignis servans, ut ne quâ aliunde incendat;
 Sic Ulysses foliis se-obtexit: huic autem Minerva
 Somnum in oculis fudit, ut ipsum is cessare-faceret citissimè
 A-difficili labore, charas palpebras obtogens.

O D Y S S E Æ H O M E R I V L L I B R I

Argumentum.

Minerva adstans per somnium Nauficæ Alcinoi filix, ju-
 bet illam vestes ad flumen ferre lotum: instare enim ei
 nuptias. Illa vero jussa facit: deinde ludit cum ancillis. Au-
 diens autem ipsas Ulysses expergiscitur, & precatus Naufi-
 cam, vestemque & cibum ab ipsa accipiens, sequitur eam in
 urbem.

Z. Nauficæ excipit in Scheria Ulysses.

SIC illic dormiebat quidem patiens nobilis Ulysses,
 Somno & labore oppressus: verum Minerva
 Ibat ad Phæacum virorum populūque urbemque;
 Qui antea quidem habitabant in spaciola Hyperæ,
 Prope Cycloas, viros superbientes,
 Qui ipsos infestabant; viribus autem potiores erant.
 Inde excitos illos deduxit Nausthous deo-similis,
 Collocavitque in Scheriâ, procul ab hominibus ingeniosis;
 Circum verò murum duxit urbi, & ædificavit domos,
 Et templa fecit deorum, & divisit agros.
 Sed hic quidem jamjam fato domitus, ad inferos descenderat:
Alcinous

- Ἀλκίνοος δὲ τότε ἤρχα, θεῶν ἔκπε μήδεα εἰδώς.
 Τοῦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Νέστον Ὀδυσσεῖ μεγαλήτορι μητιόεσσαν.
 15 Βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον πολυδαίδαλλον, ᾧ ἔνι κούρῃ
 Κοιμᾶτ', ἀθανάτῃσι Φυὴν καὶ εἶδος ὁμοίῃ,
 Νηυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
 Παρ δὲ δὺ' ἀμφίπολοι, Χαρίτων ἔκπε κάλλος ἔχουσιν,
 Σταθμοτὶν ἐκότερθε, τύραι δ' ἐπέκειντο φαειναί.
 20 Ἦ δ' ἀνέμου ὡς πνοὴ ἐπέσσυτο δέμνια κούρης.
 Στῇ δ' ἔρ' ὕπερ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν.
 Εἰδομένη κούρῃ ναυσικλειτοιο Δύμκοντος,
 Ἦ οἱ δημηλικὴ μὲν ἦν, κεχάρις δὲ θυμῷ.
 Τῇ μιν λισσαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 25 Νηυσικάα, τί νύ σ' ὥδε μεθύμονα γέινατο μήτηρ;
 Βιμκτα μὲν τοι κεῖται ἀκηδέα, σιγαλόεντα.
 Σοὶ δὲ γάμος σχεδὸν ἔστιν, ἵνα χρὴ καλὰ μὲν αὐτὴν
 ἔνυσσαι, τὰ δὲ τοῖσι παρασχεῖν, οἳ κέ σ' ἔχουσινται.
 Ἐκ γάρ τοι τούτων φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει.
 30 Ἐσθλή· χαίρουσιν δὲ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
 Ἀλλ' ἴομεν πλυνέουσα· ἄμ' ἡοὶ φαينوμένηφι,
 Καὶ τοι ἐγὼ συνέριδος ἄμ' ἔψομαι, ὄφρα τέχισας
 ἔντυναι· ἔπει οὔτοι ἔτι δὴν παρθένος ἔσσαι.
 Ἦδὴ γάρ σε μνῶνται ἀριεῖς κατὰ δῆμον.
 35 Πάντων Φαιήκων, ὅθι τοι γένος ἐστὶ καὶ αὐτῇ.
 Ἀλλ' ἔγ' ἐπότερνον πατέρα κλυτὸν ἠῶδι πρὸ,
 Ἡμίονους καὶ ἡμαξαν ἰφολίσσαι, ἣ κεν ἔγῃσι
 Ζῶσρά τε, καὶ πέπλους, καὶ ῥήγας σιγαλόεντα.
 Καὶ δέ σοι ὧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ἢ πένεσσιν.
 40 Ἐρχεσθαι· πολλὰν γὰρ ἔκπε πλυνοὶ εἰσι πόλμος.
 Ἦ μὲν ἔρ' ὡς εἰποῦς ἔπείβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Οὐλυμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 ἔμμεναι· οὗτ' ἀνέμοισι τινάσσεται, οὔτε πότε ὕμβροσ.
 Δεῖνται, οὔτε χιδὼν ἐπιπίλνεται· ἀλλὰ μάλ' εἴβρη.
 45 Πέπταται ἀνέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδραμεν αἴγλη.
 Τῷ ἔνι τέρπονται μάκαρες θεοὶ ἡμᾶτα πάντα.
 Ἐνδ' ἔπείβη Γλαυκῶπις, ἔπει διαπέφραδε κούρῃ.
 Αὐτίκα δ' ἠῶς ἦλθεν εὐβροτος, ἣ μιν ἔγειρε
 Νηυσικάαν ἐνπεπλον· ἔφαρ δ' ἀπερχόμενος ὕειρον.
 50 Βῆ δ' ἰέναι διὰ δῶμαθ', ἵν' ἐγγείλοιε τοκεῦσι,
 Πατρὶ φίλῳ καὶ μητρί· κινήσας δ' ἔνδον ἔδοντας.
 Ἦ μὲν ἐπ' ἐσχάρῃ ἦτο, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
 Ἠλέκαστα σρωφῶσ' ἀλιπόρφυρα· τῷ δὲ τύρμῃ.
 Ἐρχομένῳ ξύμβλητο μετὰ κλειτοῦς βασιλῆας.
 55 Ἐς βουλήν, ἵνα μιν κάλεον Φαιήκες ἀγαυοί.
 Ἦ δὲ μάλ' ἔγχε· εἶσα φίλον πατέρα προσέειπε.
 Πάππη φίλ', οὐκ ἂν δή μοι ἰφολίσσεας ἀπήνην
 Τῆλῃν, εὐκυκλον, ἵνα κλυτὰ εἶματ' ἔγωμαι.
 Ἐς ποταμὸν πλυνέουσα, τά μοι βερυπωμένα κεῖται;
 60 Καὶ δέ σοι αὐτῇ ἔοικε μετὰ πρῶτοισιν ἔδντι
 Βουλὰς βουλεύειν καθαρὰ χροὶ εἶματ' ἔχοντα.
 Πάντε δέ τοι φίλοι ὕλας ἐνὶ μαγάρῳι γηγᾶσιν,
 Οἳ δὲ ὀπιύοντες, τραῖς δ' ἤλθον ἐκδιδόντες.

Alcinous verò tunc imperabat, à diis consilia doctus.
 Hujus quidem ivit ad domum dea cæcia-oculos Minerva,
 Reditum Ulyssii magnanimo molienti:
 Perrexit autem ire ad thalamum fabre-factum, in quo puella
 Cubabat, immortalibus oris-habitu & formâ similis,
 Nausicaa, filia magnanimi Alcinoi:
 Juxta autem duæ ancillæ, à Gratiis pulchritudinem habentes,
 A-postibus utrinque, fores verò admotæ-erant splendidas.
 Illa verò venti veluti flatus accessit ad cubilia puellæ;
 Stetitque supra caput, & ipsam sermone allocuta est,
 Assimilata filiæ celebris-in-re-nauticâ Dymantis,
 Quæ ei æqualis quidem erat, grataque animo:
 Huic seipsam cum assimilasset, allocuta est cæcia-oculos Minerva;
 „ Nausicaa, quid te sic negligentem peperit mater?
 „ Vestes etenim tibi jacent neglectæ, pulchræ;
 „ Tibi verò nuptiæ instant, ubi oportet pulchras quidem teipsam
 „ Induere, aliasque illis præbere, qui te ducant.
 „ Etenim ex his fama apud homines oritur
 „ Bona; gaudent verò pater & veneranda mater.
 „ Quia eamus loturæ simul ac aurora illuxerit,
 „ Et ego adiutrix unâ comitabor; ut celerrimè
 „ Expediaris; quoniam non amplius diu virgo eris:
 „ Jamjam enim te ambiunt optimi in populo
 „ Omnium Phæacum; ubi tibi genus & ipsi.
 „ Verùm age, hortare patrem inclytum sub auroram,
 „ Mulos & currum apparare, qui vehat
 „ Cingulique, & peplos, & pallia mirabilia.
 „ Quippè tibi sic ipsi multò honestius est, quàm pedibus
 „ Ire; multum enim absunt labra ab urbe.
 Sic quidem locuta abiit cæcia-oculos Minerva
 Ad Olympum, ubi aiunt deorum sedem firmam semper
 Esse: neque ventis concutitur, neque unquam imbre
 Rigatur, neque nix ingruit; sed omnino serenitas
 Panditur innubis; candidusque ambit splendor:
 In quo delectantur beati dii diebus omnibus.
 Eò abiit Pallas, postquam consilium contulerat puellæ. (cubabat
 Statim verò aurora advenit pulchro-sedens-in-folio, quæ ipsa exiit-
 Nausicaam pulchro-peplo: continuo autem ea admirata est somniti.
 Perrexit verò ire per sedes, ut annunciatet parentibus,
 Patri charo & matri: deprehendit autem eos intus existentes.
 Illa quidem ad focum sedebat, cum ancillis mulieribus,
 Pensâ versans marinâ-purpurâ-tincta: in ipsum autem foras
 Egredientem incidit ad inclytos reges
 Ad consilium, quò ipsum vocabant Phæaces eximii.
 Hæc autem valde prope astans charum patrem allocuta est;
 „ Pater chare, nonne jam mihi apparaveris currum
 „ Excelsum, agilem-rotis; ut pulchras vestes feram
 „ Ad flumen lotura, quæ mihi sordidatæ jacent?
 „ Etenim tibi ipsi convenit inter primores versanti
 „ Consilia consulere, puras corpori vestes habenti.
 „ Quinque autem tibi chari filii in ædibus sunt,
 „ Quorum duo in matrimonio, tres autem calibes ætantes: 1

- Οἱ δ' αἰεὶ ἰθέλουσι, νόπλυτα εἶματ' ἔχοντες.
 65 Ἐς χορὸν ἔρχεσθαι· τὰ δ' ἐμῇ φρενὶ πάντα μέμνηται.
 ὧς ἔφατ'· αἰδέτο γὰρ θαλαρὸν γάμον ἱξονομήναι.
 Πατρὶ φίλῳ· ὃ δὲ πάντα νέει, καὶ ἀμείβετο μῦθον.
 Οὔτε τοι ἡμιόνων φρονέω, τέκος, οὔτε τευ ἄλλου.
 Ἔρχευ· ἑτάρ τοι δμῶες ἱφολίσσουσιν ἀπήνην
 70 Τῷ γὰρ, εὐκυκλον, ὑπερτερὴν ἀπαυῖαν.
 ὧς εἰπὼν, δμῶεσσιν ἐκέλευε· τοὶ δ' ἐπίθοντο.
 Οἱ μὲν ἔρ' ἐκτὸς ἑμαζαν ἑυτροχὸν ἡμιονεῖην·
 Ὀπليون, ἡμιόνους δ' ὑπαγον, ζευξάν τ' ὕπ' ἀπήνην·
 Κούρη δ' ἐκ θαλάμοιο φέρον ἱσθῆτα φαινήν,
 75 Καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ὑψέειν ἐπ' ἀπήνην·
 Μήτηρ δ' ἐν κίτῳ ἐτίθει μενοεικέλ' ἰδωδὴν,
 Παντοίην, ἐν δ' ὕψα τίθει, ἐν δ' οἶον ἔχουσιν
 Ἀσκά ἐν αἰγείῳ· (κούρη δ' ἐπεβήσετ' ἀπήνης·)
 Δῶκε δὲ χρυσεῖη ἐν ληκύθῳ ὕγρον ἔλαιον,
 80 Εἰς χυτλώσκειτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
 Ἡ δ' ἔλαβεν μάζιγμα καὶ ἠνία σιγαλδόντα,
 Μάζιξεν δ' ἑλάαν· καναχὴ δ' ἦν ἡμιόνοϊν.
 Αἱ δ' ἑμῶτον τανύοντο· φέρον δ' ἱσθῆτα, καὶ αὐτὴν
 Οὐκ εἶν· ἑμα τῇ γε καὶ ἀμφιπόλοι κίον ἄλλαι.
 85 Αἱ δ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥέον περικαλλὰ ἴκοντο,
 Ἐνθ' ἦτοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοὶ, πολλὸν δ' ὕδωρ
 Καλὸν ὑπεκπρόρει, μάλα περ ῥυπόωντα καθῆρμα·
 Ἐνθ' αἰγ' ἡμιόνους μὲν ὑπεκπρόελλουσιν ἀπήνης,
 Καὶ τοὺς μὲν σεῦαν ποταμὸν παρὰ δινήεντα,
 90 Τρώγειν ἑγρωσίην μελιηδέα· ταὶ δ' ἐπ' ἀπήνης
 Εἶματα χερσὶν ἔλοντο, καὶ ἱσθόρεον μέλαν ὕδωρ·
 Στείβον δ' ἐν βόθροισι νοῶς ἔριδα προφέρουσαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πλυνάν τε, καθῆράν τε βίπα πάντα,
 Ἐξείης πέτασαν παρὰ θῖν' ἄλλος, ἥχι μάστιγα
 95 Λαίγγυας ποτὶ χέρσον ἀποπλύνεσκε θάλασσα.
 Αἱ δὲ, λοιπασάμεναι, καὶ χρυσάμεναι λίπ' ἑλαίῳ,
 Δείκνον ἑκταὶ εἰλοντο παρ' ὄχθῃσιν ποταμοῖο·
 Εἶματα δ' ἡελίοιο μένον τερσήμεναι αὐγῇ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ εἴτου τάρφθεν δμῶαί τε, καὶ αὐτῇ,
 100 Σφαίρῃ ταί τ' ἔρ' ἐκκρίζον, ἀπὸ κρήδεμνα βαλοῦσαι·
 Τῇσι δὲ Ναυσικάα λευκώλενος ἤρχετο μολπῆς.
 Οἷη δ' Ἀρτεμις εἴσι κατ' οὖρεος ἰοχέαιρα,
 Ἡ κατὰ Τηϋγετον περιμήκετον, ἥ Εὐρύμανθον,
 Τερπομένη κάπροις καὶ ἀκείρῃς ἑλάφοισι·
 105 Τῇ δὲ θ' ἑμα Νύμφαι, πούρῃ Διδὸς Ἀγνιδχοιο,
 Ἀγρονόμοι παίζουσι· γάγῃς δὲ τε φρένα Λητώ·
 Πασάων δ' ὑπερ ἥγε κάρη ἔχει ἠδὲ μέτωπα,
 Ρεῖα δ' ἀριγνώτη πέλεται, καλαὶ δὲ τε πάσαι·
 ὧς ἥγ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἀδμῆς.
 110 Ἀλλ' ὅτε δὴ ἔρ' ἐμελλε πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι,
 Ζευξάσ' ἡμιόνους, πτύξασά τε εἶματα καλά·
 Ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε βεῖα γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὧς Ὀδυσσεὺς ἔγχετο, ἴδοι τ' εὐώπιδά πούρην,
 Ἡ οἱ Φαιήκων ἀνδρῶν πάλιν ἡγήσκειτο.
 115 Σφαῖραν ὑπεῖτ' ἔβριψε μετ' ἀμφιπόλον βασιλῆα.

„ Hi semper volant, recens-lotis vestibus induti,
„ Ad choream ire; hæc autem meæ menti omnia curæ sunt.
Sic dixit; verebatur enim floridas nuptias nominare
Patri charo; ille verò omnia intelligebat, & respondit sermone;
„ Neque tibi mulos invideo, filia, neque quicquam aliud.
„ Abi; cæterum tibi famuli apparabunt currum
„ Altum, agilem-rotis, contabulatione instructum.
Sic locutus, servis præcepit; illi verò paruerunt.
Illi quidem foras currum agilem-rotis à-mulis-tractum
Instruebant, mulosque submisserunt, junxeruntque sub curru:
Virgo autem è thalamo ferebat vestes pulchras;
Et eas quidem deposuit benè-polito in curru:
Mater verò in cistâ collocabat animo-gratum cibum,
Varium, obsoniaque imposuit, vinumque infudit
Utre in caprino: (puella verò conscendit currum:)
Dedit etiam aureâ in ampulla humidum oleum,
Ut ungeretur cum famulis mulieribus.
Illa verò accepit flagellum & habenas pulchras,
Flagellavitque ut-inirent-cursum; strepitus autem erat mulorum.
Illi verò incessanter contendebant, ferebantque vestes, & ipsam,
Non solam; unâ cum illa scilicet & ancillæ ibant aliæ.
Illæ verò cum jam fluvii ad alveum perpulchrum pervenissent,
Ubi labra erant perennia, multaque aqua
Pulchra profluebat, etiam admodum sordidata ad purgandum;
Ibi illæ mulos quidem solverunt à curru,
Et eos quidem egerunt fluvium propter vorticolum,
Ut-ederent gramen dulce: ipsæ verò à curru
Vestis manibus sumpserunt, & inferebant in nigram aquam:
Constipabant autem in scrobibus celeriter certamen proferentes.
At postquam lavassentque, purgassentque sordes omnes,
Ordine explicuerunt ad littus maris, ubi potissimum
Lapillos ad littus abluebat mare.
Ipsæ porro lotæ, & unctæ pingui oleo,
Prandium deinde sumpserunt ad ripas fluvii:
Vestis autem, solis manebant dum ficcarentur splendore.
Cæterum postquam cibo saturatæ sunt ancillæque, & ipsa;
Pila ipsæ deinde ludabant, capitis-redimiculis depositis:
Illis verò Nausicaa pulchra-ulnas exordiebatur cantus.
Qualis autem Diana incedit per montem sagittis-gaudens,
Aut per Taygetum arduum, aut Erymanthum,
Oblectans-se apris, & velocibus cervis;
Simul autem cum illâ Nymphæ, filiæ Jovis Ægiocchi
Agrestes, ludunt; gaudet verò mente Latona;
Omnes autem ipsa capite supereminet, atque fronte;
Facileque conspicua est, pulchræ verò & omnes:
Sic illa inter ancillas excellebat virgo indomita.
Sed quum jam erat domum reditura,
Junctis mulis, plicatisque vestibus pulchris;
Tunc rursus aliud cogitavit dea cæcia-oculis Minerva,
Ut Ulysses excitaretur, videretque pulchram-oculos puellam,
Quæ ipsum ad Phæacum virorum urbem duceret.
Pilam deinde jecit versus ancillam regina;

- 114 Ἀμφιπόλου μὲν ἄμαρτε, βαθεῖα δ' ἔμπροσθε δίνη.
 Αἶ δ' ἐπὶ μακρὸν ἤυσαν· ὁ δ' ἔγρευτο δίος Ὀδυσσεύς.
 Ἐξόμενος δ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ὦ μοι ἰγὺ, τέων αὐτὲ βροτῶν ἐς γαίαν ἰκάνω;
 120 Ἥ β' οἶγ' ὕβρις αἶ τε καὶ ἔγριοι, οὐδὲ δίκαιοι;
 Ἥ φιλέξεινοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
 ὣς με κούρων ἀμφήλυθε θῆλυς αὐτῇ
 Νυμφῶν, αἱ ἔχουσ' ἐρίων αἰπεινὰ κάρηνα,
 Καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ πείσεα ποιήντα.
 125 Ἥ νύ που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδὸν αὐδηνάντων;
 Ἀλλ' ἔγ', ἰγὼν αὐτὸς πειρήσομαι, ἥδ' ἴδωμαι.
 ὣς εἰπὼν θάμνων ὑπεδύσετο δίος Ὀδυσσεύς·
 Ἐκ πυκινῆς δ' ὕλης πτόρθον κλάσε χεὶρὶ παχείῃ
 Φύλλων, ὥς βύσσιτο περὶ χροῦ μῆδεα φωτὸς.
 130 Βῆ δ' ἴμεν, ὥς λεῶν ὑρεΐτροφος, ἀλλὰ πεποιδῶς·
 Ὄς' εἶσ' ὄβριμος καὶ ἀήμενος· ἐν δέ οἱ ὕστε
 Δαΐστα· αὐτὰρ ὁ βουσὶν ἐπέρχεται, ἣ ἴσσοισιν,
 Ἥ μετ' ἀγροτέρως ἐλάφους· κέλεται δέ ἐγαστήρ·
 Μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἰλθεῖν·
 135 ὣς Ὀδυσσεύς κούρησιν ὑπλοκάμοισιν ἔμελλε
 Μίξεσθαι, γυμνός περ ἰὼν· χρεῖδ' γὰρ ἴκανε.
 Σμερδαλέος δ' αὐτῇσι φάνη, κεκακωμένος ἄλμαρ·
 Τρέσσαν δ' ἑλλυδίς ἑλλη ἐπ' ἠΐδνας προῦχούσας·
 Οἷη δ' Ἀλκινόου θυγάτηρ μένε· τῇ γὰρ Ἀθήνη
 140 Θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε, καὶ ἐκ δέος εἴλετο γυῖον.
 Στῆ δ' ἀντασχομένη· ὁ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσσεύς,
 Ἥ γούνων λίσσεται λαβὼν εὐωπίδα κόρην,
 Ἥ αὐτὴς ἐπέσσοισιν ἀποκαδὰ μαιλιχίοισι
 Λίσσοιτ', εἰ δείξειε πόλιν, καὶ εἴματα δοίη.
 145 ὣς ἔρα οἱ φρῶνόντι δαάσσατο κέρδιον εἶναι,
 Λίσσιτο αἱ ἐπέσσοισιν ἀποκαδὰ μαιλιχίοισι,
 Μὴ οἱ γούνα λαβόντι χολώσεταιο φρένα κόρη.
 Αὐτίκα μαιλίχιον καὶ καρδαλέον φάτο μῦθον·
 Γουνῶμαι σε, ἄνασσα· θεὸς νύ τις, ἣ βροτὸς ἐστί;
 150 Εἰ μὲν τις θεὸς ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 Ἀρτέμιδι σε ἔγωγε, Διδὸς κόρυμ' μεγάλῳ,
 Εἰδὸς τε, μέγεθός τε, Φυὴν τ', ἀγχις ἐίσκω·
 Εἰ δέ τις ἐσσι βροτῶν, τοὶ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσι,
 Τρισμάκαρες μὲν σοὶ γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 155 Τρισμάκαρες δὲ κασίγνητοι· μάλα πού σφισι θυμὸς
 Αἰὼν ὑψροσύνητιν λαίνεται, αἶψα σεῖο,
 Διουσάντων τοῖόνδε βάλος χορὸν εἰσοιχυνῶσαν.
 Κεῖνος δ' αὖ περὶ νῆρι μακάρτατος ἔερχον ἑλλάνων,
 Ὅς κέ σ' ἐξδνοιοι· βρίσας οἰκονδ' ἀγάγηται.
 160 Οὐ γάρ πο τοιοῦτον ἴδον βροτῶν ὀφθαλμοῖσιν,
 Οὐτ' ἄνδρ', οὔτε γυναῖκα· σέβας μ' ἔχει εἰσπορόντα.
 Δῆλον δὴ ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῇ.
 Φοῖνικος νέον ἔροος ἀνερχόμενον ἐνόησα·
 (Ἥλθον γὰρ κέκασσε, πολὺς δέ μοι ἔσπετο λαὸς
 165 Τὴν ὁδὸν, ἣ δὴ ἔμελλεν ἐμοὶ κακὰ κήδε' ἔσσεσθαι)
 ὣς δ' αὐτὴς καὶ κεῖνο ἰδὼν, ἐταθήκεα θυμῷ
 Δῆν' ἐπεὶ οὐπω τρεῖς ἀνῆλυθ' ἐκ δόρυ γαίης,

Ab ancilla quidem aberravit, profundum autem incidit in vorticem
 Illæ verò alte clamârunt; expectatus est nobilis Ulysses:
 Sedensque cogitabat in mente & in animo;

„ Hei mihi, quorum demùm hominum in terram deveni?

„ Anne hi injuriæ & agrestes, neque justî?

„ An hospitales, & ipsis est mens deorum-reverens?

„ Ut me puellarum circumvenit fœmineus clamor

„ Nympharum, quæ habitant montium summos vertices,

„ Et fontes fluviorum, & palustria-loca herbosa.

„ An jam alicubi homines sum prope vocales?

„ Quin age, ego ipse experiar atque videbo.

Sic locutus arbuſtis egrediebatur nobilis Ulysses:

Ex densâ autem sylvâ ramum fregit manu crassâ,

Foliosum, ut tegeret circa corpus pudenda viri.

Perrexit autem ire, veluti leo montanus, viribus confusus,

Qui incedit complutus & ventos-passus; intusque ei oculi

Ardent: cæterum is boves invadit, aut oves,

Aut agrestiores cervas; jubet nempe eum venter,

Pecudes tentaturum, etiam in densam domum ire;

Ita Ulysses puellis pulchris-comas erat

Congressurus, nudus licet esset; necessitas enim urgebat.

Horribilis autem ipsis apparuit, deturpatus salsugine:

Diffugerunt autem huc atque illuc per ripas prominentes:

Sola autem Alcinoi filia mansit; ei enim Minerva

Audaciam in mente indidit, & metum exemit è membris.

Stetit verò contrâ-expectans; deliberabat autem Ulysses,

An supplicaret genibus prehensis pulchræ-oculos puellæ:

An ut-erat, verbis eminus-ſtans blandis

Precaretur, si ostenderet urbem, & vestes daret.

Sic sanè ei deliberanti visum est satius esse,

Precari verbis eminus-ſtanti blandis,

Ne ei genua prehendenti irasceretur mente puella.

Protenus blandum & solertem dixit sermonem;

„ Supplex te oro, ô regina; deâne aliqua, an mortalis es?

„ Siquidem aliqua ex diis sis, qui latum coelum incolunt,

„ Dianæ te ego, Jovis filiæ magni,

„ Formæque, staturæque, orisque habitu, quàm-proximè assimilo:

„ Sin aliqua sis hominum, qui super terram habitant,

„ Ter-beati quidem tibi pater & veneranda mater,

„ Ter-beati & fratres; valdè nimirum ipsorum animas

„ Semper lætitiâ perfunditur, tui gratiâ,

„ Videntibus tale germen choream te ingredientem.

„ Ille verò rursus animo felicissimus præter cæteros,

„ Quicumque te sponsaliis præponderans, domum duxerit.

„ Nondum enim talem vidi mortalem oculis,

„ Neque virum, neque mulierem; admiratio me tenet aspicientem.

„ In Delo equidem aliquandò tale, Apollinis juxta aram,

„ Palmæ recens germen succrescens vidi:

„ (Profectus enim eram & illuc, multus autem me sequebatur

„ In eâ profectione, quæ demùm erat mihi malum damnum futura.)

„ Utque similiter & illud conspiciatus, obstupui animo

„ Diò, quandoquidem nunquam tale succrevit lignum è terra;

„ Ita

- "Ὡς σε, γύναι, ἔγαμαί τε, τέθηκά τε, δεῖδ' αὖ τ' ἀλυνῶς
 Γούνων ἄψκασθαι· χαλεπὸν δέ με πένθος ἰκάνει.
 170 Χθιζὺς εἰκοστῇ φύγον ἤματι δίνοντα πόντον·
 Τόφρα δέ μ' αἰεὶ κῦμα φόρει κραίοναί τε θυέλλαι.
 Νήσου ἅπ' Ὀγυγίης· νῦν δ' ἐνθάδε κάββαλι δαίμων,
 "Ὅφρ' ἔτι που καὶ τῆδε πάθω κακὴν· οὐ γὰρ οἶω
 Παύσεσθ'· ἀλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέουσιν πάροιθεν.
 175 Ἀλλὰ, ἔνασθ', ἰλθαίρε, σὲ γὰρ κακὰ πολλὰ μογῆσας
 Ἔς πρώτην ἰκόμεν· τῶν δ' ἑλλων οὔτινα οἶδα
 Ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαίαν ἔχουσιν.
 Ἄστυ δέ μοι δείξον, θῆς δὲ ῥάκος ἀμφιβαλίσθαι,
 Εἴτι που εἴλυμα σπείρων ἔχεις ἐνθάδ' ἰούσα.
 180 Σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοίεν, ὅσα φρεσὶ σῆσι μανοινῆς,
 Ἄνδρα τε καὶ οἶκον, καὶ δημοφροσύνην ὑπάσειαν
 Ἐσέλῃ· οὐ μὲν γὰρ τοῦ γε κρείσσον καὶ ἄριστον,
 Ἡ· ὅθ' δημοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχοντο
 Ἀνῆρ ἡδὲ γυνή· πάλλ' ἔλγεα δυσμενέεσσι,
 185 Χάρματα δ' εὐμενέτῃσι· μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοῖς.
 Τὸν δ' αὖ Νηυσικᾶς λευκώλενος ἀντίον ἤϊδα·
 Ἥϊν', ἐπεὶ οὔτε κακὰ, οὔτ' ἔφρονι φῶτ' ἵοικας,
 Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὕλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν,
 Ἑσέλοϊς, ἡδὲ κηκοῖσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν, ἰκάσσω.
 190 Καὶ πού σοι τὰδ' ἔδωκε, σὲ δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης.
 Νῦν δ', ἐπεὶ ἡμετέρην τε πόλιν καὶ γαίαν ἰκάνεις,
 Οὐτ' οὐδ' ἐσθλῆτος δευῆσαι, οὔτε τευ ἑλλου,
 Ὡν ἐπείοιχ' ἰκέτην ταλαπερίριον ἀντιάσαντα.
 Ἄστυ δέ τοι δείξω, ἔρην δέ τοι οὐνομα λαῶν.
 195 Φαίηκες μὲν τήνδε πόλιν καὶ γαίαν ἔχουσιν·
 Εἴβλ' δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 Τοῦ δ' ἐκ Φαιήκων ἔχεται κάρτος τε, βίη τε.
 Ἡ βα, καὶ ἀμφιπέλοισιν ἐὺπλοκάμοισι κέλευσε·
 Στήτέ μοι, ἀμφίπολοι· πόσι Φεύγετε, φῶτα ἰδεύσατε;
 200 Ἡ μήπου τινὰ δυσμενέων φάσθ' ἔμμεναι ἀνδρῶν;
 Οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ διερεδς βροτῶς, οὐδὲ γένηται,
 Ὃς κεν Φαιήκων ἀνδρῶν ἐς γαίαν ἵκηται,
 Δηϊότητα φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν.
 Οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε, πολυκλύσῳ ἐνὶ πόντῳ,
 205 Ἐσχάτοι, οὐδέ τις ἡμῖ βροτῶν ἐπιμίσηται ἕλλος.
 Ἀλλ' ὅδε τις δῖος ἄλωμένος ἐνθάδ' ἰκάνει,
 Τὸν μὲν χρὴ κομᾶειν· πρὸς γὰρ Διὸς εἰσιν ἅπαντες
 Ἥϊν' οἳ τε, πτωχοὶ τε· δόσις δ' ὀλίγη τε, φίλη τε.
 Ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, εἴνῳ βροσίν τε, πόσιν τε·
 210 Λούσατε δ' ἐν ποταμῷ, ὅθ' ἐπὶ σέπας ἔς ἀνέμοιο.
 Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἔζαν τε καὶ ἀλλήλας κέλευσαν·
 Κάδδ' ἔρ' Ὀδυσσῆ' εἰσαν ἐπὶ σέπας, ὥς ἐκέλευσε
 Νηυσικᾶς, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
 Παρ δ' ἔρα εἰ φῶρός τε, χιτῶνά τε, εἶματ', ἔθηκαν·
 215 Δῶκαν δὲ χρυσῇ ἐν ληκύδῃ ὕδρον ἔλαιον,
 Ἠνωγον δ' ἔρα μιν λούσθαι ποταμοῖο ῥοῇσι.
 Δὴ βα τότε ἀμφιπέλοισι μετῴδα δῖος Ὀδυσσεύς·
 Ἀμφίπολοι, εἴθ' οὕτω ἀπόπροθεν, ὅφρ' ἐγὼ αὐτὸς
 Ἀλμην ὤμοισιν ἀπελούσομαι, ἀμφὶ δ' ἑλπίῃ

„ Ita te mulier, admiror, obstupeo, & vereor admodum
 „ Genas prehendere: gravis autem me dolor occupat.
 „ Hæri vigesimo effugi die nigrum pontum:
 „ Eousque verò me perpetuò fluctus ferebat, & celeres procellæ
 „ Insulâ ab Ogygiâ: nunc verò me huc appulit deus,
 „ Ut adhuc fortasse & hîc patiar malum; non enim puto
 „ Cessaturos; sed adhuc multa dii efficient prius.
 „ Verum, regina, miserere, te enim mala multa passus
 „ Primam accessi; cæterorum autem neminem novi
 „ Hominum, qui hanc urbem & terram incolunt. (gendum,
 „ Urbem verò mihi ostende, dâque pannum ad me circumcincipe
 „ Si quod fortasse involutum pannorum haberes huc profecta.
 „ Tibi verò dii tanta dent, quanta animo tuo concupiscis,
 „ Maritumque & familiam, & concordiam præbeant
 „ Bonam: non enim hoc quicquam præstantius & melius,
 „ Quam cum concordēs consiliis, rem-familiarem administrent
 „ Vir atque conjux; multi dolores malevolis,
 „ Gaudia autem benevolis; maxime verò sentiunt & ipsi.
 „ Hunc autem rursus Nausicaa ulnas-candida contrâ allocuta est;
 „ Hospes, quandoquidem neque ignavo, nec stulto viro similis-es,
 „ Jupiter autem ipse distribuit felicitatem Olympius hominibus,
 „ Bonis atque malis, prout voluerit unicuique:
 „ Et nimirum tibi isthæc dedit, te autem oportet pati omnino.
 „ Nunc verò, quum ad nostram & urbem & terram venis,
 „ Neque vestium indigebis, neque cuiusquam alius rei,
 „ Quarum decet supplicem miserrum compotem-factum-esse.
 „ Urbem autem tibi ostendam, & dicam nomen populorum.
 „ Phæaces hanc urbem, & terram habitant:
 „ Sum autem ego filia magnanimi Alcinoi;
 „ Ex quo utique Phæacum pendet & imperium, & potentia.
 „ Dixit sanè, & ancillis comas-pulchris imperavit;
 „ Sistite mihi gradum, ancillæ: quò fugitis, virum conspiciat?
 „ An scilicet aliquem hostilium putatis esse virorum?
 „ Non est ille vir vivus homo, neque nascetur,
 „ Qui Phæacum in terram veniat,
 „ Hostilia inferens: valdè enim chari // immortalibus.
 „ Habitamus autem seorsum undoso in mari
 „ Extremi, neque quisquam nobiscum mortalium commercium-
 „ Sed hic aliquis infelix errans huc venit, (habet-alia.
 „ Quem nunc oportet curare: à Jove enim sunt omnes
 „ Hospitesque & egeni: donum autem etiam exiguum, & gratum
 „ Verum date, ancillæ, hospiti cibumque & potum; (est.
 „ Et lavate in fluvio, ubi receptus est à vento.
 „ Sic dixit: illæ verò steterunt, & se-invicem hortatæ sunt:
 „ Ulyssæm autem collocârunt sub umbraculo, quemadmodum jussert
 „ Nausicaa, filia magnanimi Alcinoi;
 „ Eique pallium, & tunicam, vestes, apposuerunt:
 „ Dederunt porro ei aureâ in ampullâ liquidum oleum,
 „ Jusseruntque dein ipsum lavare-se in fluvii fluento.
 „ Ac tum ancillas allocutus est nobilis Ulysses;
 „ „ Ancillæ, state ita eminus, dum ego ipse
 „ „ Salsuginem ab humeris abluam, circumque oleo

- 220 Χρίσσομαι· ἡ γὰρ θηρὸν ἀπὸ χροός ἐστιν ἀλοιφή.
 Ἄντην δ' οὐκ ἂν ἔγνωε λείσσομαι· αἰδέομαι γὰρ
 Γυμνοῦσθαι, κοῦρησιν ὑπλοκάμοισι μεταλθών.
 Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἀπάνευθεν ἴσαν, εἶπον δ' ἕκκα κοῦρη.
 Αὐτὰρ δ' ἐκ ποταμοῦ χροά νίξετο δῖος Ὀδυσσεὺς
- 225 Ἄλμην, ἣ οἱ νῦτα καὶ εὐρίας ἔμπιεχεν ὕμους.
 Ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἄλδς χυδὸν ἀτρυγέτοιο.
 Αὐτὰρ ἐπαιδὴ πάντα λείσσετο καὶ λίπ' ἔλειψεν,
 Ἄμφι δὲ εἵματα ἔσσεθ', ἧ οἱ πόρε παρθένοιο ἑδμής·
 Τὸν μὲν Ἀθηναίη θῆκεν, Διδς ἐκυσγαυία,
 230 Μαιζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσαυα· καδ' δὲ κάρητος
 Οὐλας ἦκε κόμης, δακινθίνῃ ἔνθει ὁμοίας.
 Ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνῆρ
 Ἴδρις, ὃν Ἥφαιστος δέδασεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 Τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελεείη.
- 235 Ὡς ἕκκα τῷ κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὕμοις.
 Ἐξέτ' ἔπειτ', ἀπάνευθε κίων, ἐπὶ θίνα θαλάσσης·
 Κάλλαι καὶ χάρισι εἰλβων· θηεῖτο δὲ κοῦρη·
 Δὴ ἴα τότ' ἀμφιπόλοισιν ὑπλοκάμοισι μετῆδα·
 Κλυτὲ μοι, ἀμφίπολοι, λευκώλενοι, ὕφρα τι εἰπῶ.
 240 Οὐ πάντων ἀέκητι βίῳ, εἰ ὕλυμπον ἔχουσιν,
 Φαίηκεσσι· ὅδ' ἀνὴρ ἐπιμίσγεται ἀντιθέοισι.
 Πρόσθεν μὲν γὰρ δὴ μοι ἀεικέλιος δόατ' εἶναι,
 Νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικε, τοὶ εὐρυνδὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
 Αἷ γὰρ ἐμοὶ τοῖόςδε πόσις κεκλημένος εἴη
- 245 Ἐνθάδε ναιετάων, καὶ οἱ ἕδοι αὐτόθι μέμνειν.
 Ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῃ βρῶσιν τε, πόσιν τε.
 Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἕκκα τὸν μάλα μὲν κλύον, ἡδὲ πίθοντε
 Πὰρ δ' ἕκκα Ὀδυσσῆϊ θέσσαν βρῶσιν τε, πόσιν τε.
 Ἦτοι δ' πίνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
- 250 Ἀρκαλέως, θηρὸν γὰρ ἐδητύος ἦεν ἵππας.
 Αὐτὰρ Ναυσικαῖα λευκώλενος ἄλλ' ἐνόησεν·
 Εἵματ' ἕκκα πτύξασα τίθει καλῆς ἐπ' ἀπήνης,
 Ζεῦξεν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας· ἂν δ' ἔβη αὐτῇ·
 Ὀτρυνεν δ' Ὀδυσῆα, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
- 255 Ὅρσο δὴ νῦν, ξεῖνε, πόλινδ' ἵμεν, ὕφρα σε πέμψω
 Πατὴρς ἐμοῦ πρὸς δῶμα δαΐφρονος, ἔνθα σε φημι
 Πάντων φαίηκων εἰδησέμεν ὅσοι ἄριστοι.
 Ἀλλὰ μάλ' ὥδ' ἔρδειν, (δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν),
 Ὅφρ' ἂν μὲν κ' ἀγροὺς ἵομεν καὶ ἔργ' ἀνθρώπων,
- 260 Τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι, μετ' ἡμιόνους καὶ ἑμάξαν,
 Καρπαλίμως ἔρχεσθαι· ἐγὼ δ' ὀδὸν ἡγεμονεύσω.
 Αὐτὰρ ἐπὶν πόλιος ἐπιβήσομεν, ἦν πέρι πύργος
 Τψηλός, καλὸς δὲ λιμὴν ἐκάτερθο πόλης,
 Λεπτή δ' εἰσέβη· νῆας δ' ὀδὸν ἀμφιέλισσαι
- 265 Εἰρύεται· πᾶσιν γὰρ ἐπίσιβον ἐστὶν ἐκάστῃ.
 Ἐνθα δέ τε σφ' ἀγορή, καλὸν Ποσειδῆϊον ἔμφις,
 ῥυτοῖσιν λάεσσι κατορυχέεσσι ἄραρυτα.
 Ἐνθα δὲ νηῶν ὄπλα μελαινάνων ἀλέγουσι,
 Πείσματα, καὶ σπαῖρα, καὶ ἀποξύνουσιν ἑρετμά.
 270 Οὐ γὰρ φαίηκεσσι μέλει βίδς, οὐδὲ φράτρη,
 Ἀλλ' ἴσθι καὶ ἑρετμὰ νεῶν, καὶ νῆες τίσαι,

„ Ungam-me; jam enim diu à corpore abest unctio.
 „ Coram verò hand ego lavo; vereor enim
 „ Nudari, inter puellas comas-pulchras versana.
 Sic dixit; illæ verò secesserunt, narraruntque puellæ.
 At ex flumine à corpore lavabat nobilis Ulysses
 Salsuginem, quæ ei terga & latos obtexit humeros:
 E capite etiam eluebat maris sordes indomiti.
 Cæterum postquam omnem lavasset- & oleo unxisset,
 Vestisque induisset, quas ei præbuerat virgo indomita;
 Illum quidem Minerva reddidit, ex-Jove-nata,
 Majoremque aspectu, & crassiolem: à capite verò
 Crispas demisit comas, hyacinthino flori similes.
 Quemadmodum autem cum quis aurum circumfundat argento vis
 Solers, quem Vulcanus docuerit & Pallas Minerva
 Artem omnifariam; pulchra verò is opera perficit:
 Sic huic affudit gratiam capitique & humeris.
 Considebat is deinde, seorsum profectus, ad littus maris,
 Pulchritudine & gratiâ resplendens; admirabatur autem puellæ:
 Ac tunc ancillas comis-pulchras allocuta est;
 „ Audite me, ancillæ, candidæ-ulnas, ut aliquid dicam:
 „ Non omnibus invitis diis, qui cælum tenent,
 „ Ad Phæacas hic vir pervenit diis-similes.
 „ Antea quidem mihi indecorus videbatur esse,
 „ Nunc verò diis similis-est, qui cælum latum habitant.
 „ Utinam mihi talis maritus vocatus esset
 „ Hic habitans, & ipsi placeret hic manere.
 „ Verùm date, ancillæ, hospiti cibumque, potumque.
 Sic dixit; illæ verò huic diligenter auscultarunt & paraverunt;
 Ulyssique apposuerunt cibumque, potumque.
 Ac bibebat quidem & edebat patiens nobilis Ulysses
 Rapaciter; diu enim cibum non gustaverat.
 Cæterum Nausicaa candida-ulnas aliud cogitavit;
 Vestes utique plicatas posuit pulchrum in currum,
 Junxit verò mulos fortibus ungulis, conscenditque ipsa:
 Adhortata autem est Ulysses, verbumque dixit, & compellavit;
 „ Surge nunc, hospes, ad-urbem iturus, ut te deducam
 „ Patris mei ad domum prudentis; ubi te puto
 „ Omnium Phæacum visurum esse quotquot optimi.
 „ Sed omnino sic facito, (videris autem mihi non desipere,)
 „ Donec quidem per agros iverimus & opera hominum,
 „ Tamdiu cum ancillis, post mulos & currum,
 „ Celeriter venito; ego autem viam monstrabo:
 „ At postquam ad urbem conscenderimus, circa quam murus
 „ Altus, pulcher verò portus ex-utrâque-parte urbis,
 „ Arctus autem introitus; naves verò per viam utrinque-agitatas
 „ Subductæ sunt; omnibus enim statio est unicuique.
 „ Ibi porò & ipsis forum est, pulchrum Neptuni circa templum,
 „ Vectitiis lapidibus excisis exstructum.
 „ Ibi verò navium armamenta nigrarum curant,
 „ Rudentes, & spiras; & polunt remos.
 „ Non enim Phæacibus curæ-est arcus, neque pharetra,
 „ Sed mali, & remi navium, & naves æquales,

- Ησιν ἀγαλλόμενοι πολλὴν παρέοσι θέλασσαν.
 Τῶν Ἀλκίωνα Φῆμιν ἔδευκ' ἄε, μή τις ὀπίσσω
 Μωμεύῃ· μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι κατὰ δῆμον.
 275 Καί νῦν τις ὧδ' εἴπῃσι κακώτερος ἀντιβολήσας,
 Τίς δ' ὅδε Ναυσικάα ἔπεται καλὴς τε, μέγας τε
 Εἴωνος; ποῦ δέ μιν εὔρε; πόσις νῦν τοι ἔσεται αὐτῇ.
 Ἥ τινά που πλαγχθέντα κομίσσαστο ἧς ἀπὸ νηὸς,
 Ἀνδρῶν τηλεδακτύων· ἐπεὶ οὐ τινες ἐγγυθὲν εἰσιν.
 280 Ἦ τις οἱ εὐξαμένη πολυάρητος θεὸς ἦλθεν,
 Οὐράνοθεν καταβάς· ἔχει δέ μιν ἡματα πάντα.
 Βέλτερον, εἰ κ' αὐτὴ περ ἐποιοχόμενη πόσιν εὔρεν
 Ἄλλοθεν· ἥ γὰρ τοῦσδε γ' ἀτιμάζει κατὰ δῆμον
 Φαίηκας, τοὶ μιν μνῶνται πολέες τε καὶ ἰσθλοί.
 285 Ὡς ἱέουσιν, ἱμοὶ δέ κ' οὐκ εἶδ' αὐτὰ γένοιτο·
 Καὶ δ' ἄλλῃ νεμεσῶ, ἥ τις τοιαῦτά γε μάστι,
 Ἥ τ' ἀέκητι Φίλων πατρὸς καὶ μητρὸς ὄντων
 Ἀνδράσι μίσσηται, πρὶν γ' ἀμφάδιον γάμον ἔλθαι.
 Πεῖνε, εὐ δ' ὧδ' ἐμένει ξυνίει ἔπος, ὅφρα τάχιστα
 290 Πομπῆς καὶ νόστοιο τύχης παρὰ πατρὸς ἔμετο.
 Δόξομεν ἀγαλὰν ἔλσος Ἀθήνης, ὕγχι κελεύθου,
 Αἰγαίρων· ἐν δὲ κρήνῃ νάει, ἀμφὶ δὲ λειμών·
 Ἐνθα δὲ πατρὸς ἱμοῦ τέμενος, τεθαλυῖά τ' ἄλωι.
 Τόσσον ἀπὸ πτόλιος, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας·
 295 Ἐνθα καθεζόμενος μέινει χρόνον, εἰσόνειν ἡμεῖς
 Ἀσπερ ἔλθωμεν, καὶ ἰκώμεθα δώματα πατρὸς.
 Αὐτὰρ ἐπὶ νῦν ἡμέας ἔλπε ποτὶ δώματ' ἀφίχθαι,
 Καὶ τότε Φαίηκων ἴμεν ἐς πόλιν, ἧδ' ἱέεσθαι
 Δώματα πατρὸς ἱμοῦ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
 300 Ῥεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστὶ, καὶ ἂν πάς ἡγήσατο
 Νήπιος· οὐ μὲν γὰρ τι λοικότε τοῖσι τέτυκται
 Δώματα Φαίηκων, οἷος δόμος Ἀλκινόοιο
 Ἥρωος· ἀλλ' ὅπότ' ἦν σε δόμοι κεκύθουσι καὶ αὐλῇ,
 Ὡκα μάλ' ἐκ μεγάροιο διελλόμεν, ὅφρ' ἂν ἵκηαι·
 305 Μητέρ' ἐμὴν· ἥ δ' ἦσαι ἐπ' ἐσχάτῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ.
 Ἠλάκατα σρωφῶς ἀλυπύρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι,
 Κίονι κεκλιμένη· δμῶα δέ οἱ εἶατ' ὀπίσθεν.
 Ἐνθα δὲ πατρὸς ἱμεῖο θρόνος ποτικίεσσεται αὐτῇ,
 Τῷ ὅγε οἶνοποτάζει ἐφήμενος, ἀθάνατος ὥς.
 310 Τὸν παραμειψάμενος, μητρὸς ποτὶ γούνασι χεῖρας
 Βάλλειν ἡμετέρης, ἵνα νόστιμον ἡμῶν ἴδῃαι
 Χαίρων, καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἔσσι.
 Εἰ κέν τοι κείνη γε Φίλα φρονέῃσ' ἐνὶ θυμῷ,
 Ἐλπωρὴ τοι ἔπειτα Φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἰκέσθαι
 315 Οἶκον εὐκτίμενον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Ὡς ἔρα φωνήσας, ἴμασιν μάστιγι φασινῇ
 Ἠμιόναυς· αἰ δ' ὣκα λίπον ποταμοῖο βέεθρα·
 Αἰ δ' εὖ μὲν τρώων, εὖ δὲ πλίσσονται πόδεςσιν.
 Ἥ δὲ μάλ' ἠνιόχευεν, ὅπως ἄμ' ἐποίετο πεζοί,
 320 Ἀμφίπολοί τ', Ὀδυσσεύς τε· νόμ' δ' ἐπέβαλλεν ἱμάσθλην.
 Δύσετό τ' ἥελιος, καὶ σοὶ κλυτὸν ἔλσος ἵκοντο
 Ἴρην Ἀθηναίης, ἵν' ἔρ' ἔζητο δῖος Ὀδυσσεύς.
 Αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο Διὸς κόρη μέγαςτο·

„ Quibus læti trajiciant spumofum mare.
 „ Horum evito famam amaram; nè quis à tergo
 „ Carpat: valde enim funt insolentes apud vulgus.
 „ Et fortasse quis sic dicat villior obviam-factus; (que
 „ Quisnam verò ille, qui Nauticaam fequitur pulchérque, magnus-
 „ Hofpes? ubi illum nafta eft? maritus utique erit ipfi.
 „ Aut aliquem fortè vagatum excepit fuà à navi,
 „ Virorum longinquorum; nam nulli prope funt.
 „ Aut aliquis fupplicanti multum-exoptatus deus advenit,
 „ E coelo delapfus; habebit verò ipfum dies omnea.
 „ Rectius, fi ipfa etiam adiens maritum invenit
 „ Aliundè: certe enim hos quidem fpernit in populo
 „ Phæaces, qui ipfam ambiunt multique & nobiles.
 „ Sic dicent; mihi verò probra hæc effent:
 „ Etenim alii fuccenfuerim, quæcumque talia utique fecerit,
 „ Quæ fcilicet, invitis charis patre & matre viventibus,
 „ Viris mifceatur, priusquam palàm nuptiæ advenerint.
 „ Hofpes, tu verò ita meum obferva fermonem, ut celerimè
 „ Deductione & reditu potiari à patre meo.
 „ Inveniemus pulchrum lucum Palladis, prope viam,
 „ Ex-populis; fons autem effluit, circa verò pratum:
 „ Ibi autem patris mei & prædium, & florentes horti,
 „ Tantum ab urbe, quantum utique auditur clamans:
 „ Ibi defidens mane aliquandiu, donec nos
 „ Ad-urbem accefferimus, & pervenerimus ad ædes patriæ.
 „ At poftquam nos putaveris ad ædes perveniffe,
 „ Tum verò Phæacum eas ad urbem, atque require
 „ Edes patris mei magnanimi Alcinoi.
 „ Facile autem confpicuæ funt, & vel puer duceret
 „ Infans; neque enim omnino fimiles illis funt
 „ Edes Phæacum, qualis domus Alcinoi
 „ Heròis: fed poftquam te ædes occuluerint & aula,
 „ Celeriter valde ex regiâ ulterius perge, donec perveneris
 „ Ad matrem meam; illa autem fedet ad focum in ignis fplendore,
 „ Penfum verfans purpureum, mirabile vifu,
 „ Columnæ acclinata; ancillæ verò fedent pone-illam.
 „ Ibi autem patris mei folium adjacet ei,
 „ Quo ille vinum-potat infidens, immortalis ceu.
 „ Hoc præterito, matris ad genua manus
 „ Extende noftre, ut reditûs diem videas
 „ Gaudens, citò; etiamfi valde procul-hinc fis.
 „ Si tibi illa utique benè voluerit in animo,
 „ Spes tibi deinde amicòsque vifurum-æ, & perventurum
 „ Domum ad pulchrè-ædificatam, & tuam in patriam terram.
 „ Sic utique locuta, flagellavit flagello fplendido
 „ Mulos; hi verò celeriter reliquerunt fluvii fluenta:
 „ Illi autem bene quidem currebant & pulchrè alternabant pedes.
 „ Illa autem fedulo aurigabatur, ita-ut fimul fequerentur pedites,
 „ Ancillæque, Ulyffesque; arte verò impingebat flagellum.
 „ Occidebat autem fol, & illi inclytum ad locum pervenerunt
 „ Sacrum Palladis, ubi proinde confedit nobilis Ulyffes.
 „ Statim deinde fupplicabat i: Jovis filie magni;

- ΚΑΘΉΙ ΜΟΙ, ΑΙΓΙΟΧΟΙΟ ΔΙΔΕ ΤΕΚΟΣ ΑΤΡΥΤΩΝΗ,
 325 Νῦν δὲ πέρ μευ ἄκουσον, ἔπει πάρος οὔ ποτ' ἄκουσας
 ῥαιομένου, ὅτε μ' ἔβριαι κλυτὰς Ἑννοσίγαιος.
 Δὸς μ' ἐς Φαιήκας φίλον ἔλθεῖν, ἧδ' ἔλσειόν.
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
 Αὐτῇ δ' οὐκ ἔφαινετ' ἐναντίον· αἶδετο γάρ ῥα
 330 Πατροκασιγνήτον· ὃ δ' ἐπιζυφελᾶς μανέαιεν
 Ἀντιθέμ' Ὀδυσῆϊ, πάρος ἦν γαίαν ἰκίσθαι.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Γ Α Σ Ο Μ Η Ρ Ο Τ Τ Η Σ Η.
 Ρ Α Ψ Ω Δ Α Σ

Ῥόββεις.

Ναυσικάα εἰς τὴν πόλιν ἀφικνεῖται· καὶ μετ' ὀλίγον Ὀδυσσεὺς ἰκετεύει Ἀρήτην τὴν τοῦ Ἀλκινόου [Ita ex Editionum vetustiorum nonnullis reposuit *Barnesius*, pro vulgato τοῦ βασιλέως γυναῖκα.] καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον πυθόμενης, ὅπῃ τὴν ἰσθίτα ἔσχευ, (ἰγνώρισε γὰρ αὐτὴν,) τὰ συμβάντα αὐτῇ κατὰ τὸν πλοῦν, ἀπὸ τῆς τῶν Φαιήκων γῆς, διηγείται.

Ἦτα δ' εἰς φρονέουσ' Ὀδυσσεὶ Σχερῆς βασιλῆες.

- Ω Σ δὲ μὲν ἔνθ' ἤρᾳτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Κούρην δὲ προτὶ ἔξυ φέρεν μένος ἡμιονοτῖν.
 Ἦ δ' ὅτε δὴ οὐ πατρὸς ἀγκαλυτὰ δώμαθ' ἵκτανεν,
 Στήσεν ἄρ' ἐν προθύροισι· κασιγνήτοι δὲ μιν ἀμφὶ
 5 ἴσαντ', Ἀθανάτοισι ἐνκλίγνισι, οἳ ῥ' ἄκ' ἀπήνης
 Ἠμιόνους ἔλυν, ἰσθιτὰ τε ἔσπερον εἶσω.
 Αὐτῇ δ' ἐς θάλαμον ἔδν ἦε· δαίτε δὲ οἱ πῦρ
 Γρήυς Ἀπειραῖν θαλαμηπόλος Εὐρυμέδουσα,
 Τὴν ποτ' Ἀπειρήθεν νέες ἤγαγον ἀμφιέλισσαι·
 10 Ἀλκινῶ δ' αὐτὴν γέρας ἔξελον, οὔνεκα πᾶσι
 Φαιήκεσσιν ἔνασσε, θεοῦ δ' ὥς δῆμος ἄκουεν.
 Ἦ τρέφε Ναυσικάαν λευκώλενον ἐν μεγάροισιν.
 Ἦ οἱ πῦρ ἀνέκαιε, καὶ εἶσω δόρπον ἑκδόμεν.
 Καὶ τότε Ὀδυσσεύς ἔρτο πόλινδ' ἔμεν· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
 15 Πολλὴν ἡέρα χεῦε, φίλα φρονέουσ' Ὀδυσῆϊ,
 Μήτις Φαιήκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας
 Κερτομέοι τ' ἐπέεσσι, καὶ ἑξερσίοι, ὅτις εἴη.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι ἱερννήν,
 Ἐνθα οἱ ἀντεβόλησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 20 Παρθενικῇ εἰκυῖα νεήνιδι, κάλπιν ἔχούσῃ·
 Στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῦ· ὃ δ' ἀνείρετο δῖος Ὀδυσσεύς·
 Ὡς τέκος, οὐκ ἂν μοι δῖμον ἀνέρος ἡγήσαιο
 Ἀλκινόου, ὃς τοῖσδε μετ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσει·
 Καὶ γὰρ ἐγὼ ξεῖνος ταλαπείριος ἐνθάδ' ἰκάνω,
 25 Τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· τῷ οὔτινα οἶδα
 Ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαίαν ἔχουσι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε πάτερ, δῖμον, ὅν με κελεύεις,
 Δείξω· ἔπει μοι πατρὸς ἀμύμονος ἐγγυθὶ ναίεις.
 30 Ἀλλ' ἴθι σιγῇ τοῖον· ἐγὼ δ' ἔδν ἡγεμνεύων·

„ Audi rae, Ægiocchi Jovis filia indomita;
 „ Nunc tandem saltem me exaudi, quoniam antea nunquam exau-
 „ jactatum, quando me jactabat inclytus Neptunus. (diviti)
 „ Da me ad Phæacas gratum venire, atque miserabilem.
 Sic dixit supplicans; eum autem auditit Pallas Minerva:
 Ipsi verò nondum apparebat palam; verebatur enim
 Patrum: is autem vehementer irascebatur
 Nobili Ulyssi, antequam is suam ad terram veniret.

O D Y S S E Æ HOMERI VII LIBRI

Argumentum.

Nausicaa in urbem pervenit, & paulo post Ulysses suppli-
 cat Aretæ Alcinoi regis uxori. Atque illi post coenam
 interroganti unde vestimenta haberet, (cognoverat enim ea)
 omnia quæ acciderant sibi in navigatione ab Ogygia usque ad
 Phæacum totam narrat.

H. Bene cupiant Ulyssi Scheriz reges.

Sic quidem ibi supplicabat patiens nobilis Ulysses:
 Puellam verò ad urbem ferebat robur mulorum.
 Illa verò quando jam ad sui patris inclytas aedes pervenisset,
 Stetit in vestibulo: fratres verò ipsam undique
 Circumstabant, immortalibus similes; qui utique à curru
 Mulos solverunt, vestemque portantur intro.
 Ipsa verò ad thalamum suum ibat; accendebat autem ei ignem
 Anus Epirotica cubicularia Eurymedusa,
 Quam olim ex-Epiro naves duxerant utrinque-remis-actæ;
 Alcinoò autem eam manus elegerunt, eo-quod omnibus
 Phæacibus imperabat, & cum deum veluti populus audiebat:
 Quæ enutrivit Nausicaam ulnis-pulchram in ædibus.
 Hæc ei ignem accendebat, & intus coenam adornabat.
 Et tunc Ulysses surrexit ad-urbem iturus; at Minerva
 Multam caliginem circumfudit, bene cupiens Ulyssi,
 Nequis Phæacum magnanimorum obviam-factus,
 Convitiareturque verbis, & interrogaret, quisnam esset.
 Sed cum jam urbem ingressurus esset amabilem,
 Tum ei obviam-facta-est dea cæcia-oculis Minerva,
 Virgini similis juvenulæ, urnam gestanti;
 Stetitque ante eum: interrogabat autem nobilis Ulysses;
 „ O filia, nonne me ad domum viri deduxeris
 „ Alcinoi, qui inter hosce homines imperat?
 „ Etenim ego hospes multa-passus huc venio,
 „ Procul è longinqua terra; quare nullum novi
 „ Hominum, qui hanc urbem & terram inhabitant.
 Hunc autem contra allocuta est dea cæcia-oculis Minerva;
 „ Equidem tibi, hospes pater, domum, quam me jubet,
 „ Monstrabo: quoniam mihi patrem eximium prope habitat.
 „ Sed eas tacite sic; ego verò viam monstrabo:

Μηδὲ τιν' ἀνθρώπων προτίσσει, μηδ' ἐρέεινε.
 Οὐ γὰρ ξείνους αἶδε μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται,
 Οὐδ' ἀγαπαζόμενοι φιλέουσ', ὅς κ' ἔλλοθεν ἔλθοι.
 Νηυσὶ βοῆσιν τοίγε πακοῖότες ὠκείησιν,

- 35 Δαίτμα μέγ' ἐκπαρόωσιν, ἐπεὶ σφίσι δῶκ' Ἐννοσίχθων·
 Τῶν νέες ὠκίαι, ὥτε πτερὰν, ἢ νύμφα.

"Ὡς ἔρα Φωνήσας" ἠγγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
 Καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἰχθύν βαίνε θεοῖα.
 Τὸν δ' ἔρα Φαίηκες ναυσικλυτοὶ οὐκ ἐνόησαν

- 40 Ἐρχόμενον κατὰ ἕξιν διὰ σφέας· οὐ γὰρ Ἀλκίον
 Εἶα ὑπλόκαμος, δεινὴ θεός· ἢ βὰ οἱ ἄχλυν
 Θεσπίειν κατέχευε, Φίλα Φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
 Θαύμαζεν δ' Ὀδυσσεὺς λιμένας καὶ νῆας ἱίσας,
 Αὐτῶν δ' ἥρων ἀγορὰς, καὶ τείχεα μακρὰ,

- 45 Τψηλὰ, σκολόπεσσιν ἀρηρότα, καῦμα ἰδέσθαι.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγκυλὸν δῶματ' ἴκοντο,
 Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε ἑσθ' γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Οὗτος δὴ τοι, ξεῖνε πάτερ, δῆμος, ὃν μα καλεῖσθαι

Πεφραδέμεν, δῆεις δὲ διοτρεφείας βασιλῆας

- 50 Δαίτην δαινυμένους· σὺ δ' ἔσω κίε, μηδὲ τι θυμῷ
 Τάρβει· θαρσαλέος γὰρ ἄνθρωπος ἐν πᾶσιν ἀμείνων
 Ἐργοῖσιν τελέθει, εἰ καὶ ποῖεν ἔλλοθεν ἔλθοι.
 Δέσποιναν μὲν πρῶτα κιχήσαι ἐν μεγάροισιν.

Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἱππώνυμον· ἐκ δὲ τοκήων

- 55 Τῶν αὐτῶν, οἳ περ τέκον Ἀλκίνοον βασιλῆα.
 Ναυσίθοον μὲν πρῶτα Πασιδάων Ἐννοσίχθων
 Γείνατο, καὶ Περίβοια, γυναικῶν εἶδος ἄριστη,
 Ὀπλοτάτη θυγάτηρ μεγάλητορος Εὐρυμέδοντος,
 Ὃς κοῦ' ἀπερβύμαισι Γυγάντεσσιν βασίλευεν·

- 60 Ἀλλ' ὁ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀτάσθαλον, ὤλετο δ' αὐτός.

Τῇ δὲ Πασιδάων ἐμίγη, καὶ ἐγένετο παῖδα

Ναυσίθοον μεγάλυμον, ὃς ἐν Φαίῃσιν ἔκασσε·

Ναυσίθοος δ' ἔτεκε Ῥηξήνορά τ', Ἀλκινόον τε.

Τὸν μὲν, ἄκουρον ἔδοντα, βάλ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,

- 65 Νυμφίον ἐν μεγάρῳ, μίαν αἶν παῖδα λιπόντα
 Ἀρήτην· τὴν δ' Ἀλκίνοος ποιήσατ' ἄκοιτιν,
 Καὶ μιν ἔτισ', ὥς οὔτις ἐπι χθονὶ τίεται ἄλλη,
 Ὅσσαί νῦν γε γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσιν·

"Ὡς κείνη περὶ κῆρι τετίμηται τε, καὶ ἐστὶν,

- 70 Ἐκ τε φίλων παίδων, ἔκ τ' αὐτοῦ Ἀλκινόοιο.
 Καὶ λαῶν, οἳ μὲν βὰ, θεῶν ὥς, εἰσορόωντες,
 Δειδέχεται μύθοισιν, ὅτε ζεῖχῃσ' ἀνὰ ἕξιν.
 Οὐ μὲν γάρ τι νόου γε καὶ αὐτῇ δούεται ἐσθλοῦ,

Ὅσιν τ' εὖ φρονέει, καὶ ἀνδράσι νείκεα λύει.

- 75 Εἰ κέν τοι κείνη γε Φίλα Φρονέησ' ἐνὶ θυμῷ,
 Ἐλπωρὴ τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἰκέσθαι
 Οἶκον ἐς ὑψόροφον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαίαν.

"Ὡς ἔρα Φωνήσας", ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη

Πόντον ἐκ' ἀτρίγετον· λίπε δὲ Σχερίην ἱερὰν τεῖν·

- 80 Ἴκετο δ' ἐς Μαραθῶνα, καὶ εὐρυάγυιαν Ἀθήνην,
 Δύνε δ' Ἐρεχθίδος πυκινὸν δῆμον. Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Ἀλκινόου πρὸς δῶματ' ἰε κλυτὰ· πολλὰ δὲ οἱ κῆρ

„ Neque quenquam hominum respice, neque interroga.
 „ Non enim hospites hi crebro homines suscipiunt,
 „ Neque amanter-excipientes amplectuntur, quicumque aliunde
 „ Navibus velocibus hi freti celeribus, (venit.
 „ Undas ingentes trahant; quippe ipsis dedit Neptunus:
 „ Horum naves veloces, veluti penna, sive cogitatum.
 Sic sane locuta præibat Pallas Minerva
 Celeriter: ille verò deinde post vestigia ibat dea.
 Hinc autem Phæaces re-nauticâ-inclyti non adverterunt
 Gradientem in urbe per ipsos: non enim Minerva
 Sinebat comas-pulchra, potens dea; quæ utique ei calliginem
 Divinitus-immisam offudit, bene cupiens in animo.
 Mirabatur autem Ulysses portus & naves æquales,
 Ipsorumque Herôum tora, & moenia longa,
 Sublimia, vallis munita, mirabile visu.
 Sed quando jam Regis ad inclytam domum pervenissent,
 Hicce dein sermonis exordiebatur dea cæsa-oculos Minerva;
 „ Hæc sanè tibi, hospes pater, domus, quam me jubes
 „ Monstrare; invenies Jovis-alumnos reges
 „ Convivium celebrantes: tu verò intro eas, neque quid animo
 „ Timeas: audax enim vir in omnibus potior
 „ Rebus existit, etiam sicunde aliunde venerit.
 „ Reginam quidem primo invenies in ædibus;
 „ Arete verò nomen est inditum-ei: ex parentibus autem
 „ Iisdem est, qui quidem genuerunt Alcinoem regem.
 „ Nausithoem quidem primum Neptunus terre-quassator
 „ Genuit, & Periboea, mulierum forma pulcherrima;
 „ Minima-nata-filia magnanimi Eurymedontis,
 „ Qui omni superbes Gigantibus imperabat:
 „ Verum hic quidem perdidit populum scelestum, perit & ipsa.
 „ Cum illa verò Neptunus missus est, & genuit filium
 „ Nausithoem magnanimum, qui Phæacibus imperabat:
 „ Nausithoem verò genuit Rhexenorēque, Alcinoemque.
 „ Illi quidē prole-mascula-carentē interemit argenteū-arcum ges-
 „ Ducta-recens-uxore in regia, unica sola filia-relictā (tans Apollo,
 „ Arete: hanc verò Alcinoe dedit uxorem,
 „ Et ipsam benedixit, ut nulla super terra honoratur alia,
 „ Quotquot sunt utique mulieres sub viris domum habere;
 „ Adeo illa ex animo honoraturque, & est corâ,
 „ Et apud charos liberos, & apud ipsum Alcinoem,
 „ Et cives, qui ipsam sanè, deam veluti, suspicientes,
 „ Excipiunt vocibus-faustis, cum intedit per urbem.
 „ Neque-enim omnino mente utique & ipsa eget bonâ,
 „ Quibus utique bene velit, & viris lites solvit.
 „ Si tibi illa quidem bene velit in animo,
 „ Spes tibi deinde amicis-que visum-te, & perventurum
 „ Domum-in-excellsam, & tuam-in-patriam terram.
 Sic utique locuta, abiit cæsa-oculis Minerva:
 Pontum per infructuosum; reliquitque Scheriam amabilem:
 Venit autem ad Marathonā, & latas-vias-habentes Athenas,
 Et ingressa est Erechtēi bene-manitam domum. At Ulysses
 Alcinoi ad domum ibat inclytam: multa verò ei cor

- "Ορμαιν' ἱσαμένω, πρὶν χάλκεον οὐδὲν ἐκείσθαι·
 "Ὡς γὰρ ἡελίου αἴγλη πέλει, ἢ δὲ σελήνης,
 85 Δῶμα καὶ ὑπερεφίς μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
 Χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι ἐληλάδατ' ἐνθα καὶ ἐνθα,
 "Ες μυχὺν ἐξ οὐδοῦ· περὶ δὲ θριγκὸς κινέοιο·
 Χρῦσαι δὲ θύραι πυκινὸν δόμον ἐντὸς ἔσσαν·
 "Αργύρεοι δὲ σταῖμοι ἐν χαλκῇ ἔσσαν οὐδ',
 90 "Αργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύριον, χρυσῇ δὲ κορώνῃ.
 Χρῦσοι δ' ἐκάτερα καὶ ἀργύρεοι κύνας ἦσαν,
 Οὓς ἠφαιτος ἔτευξεν ἰδυίῃσι πρᾶπίδεσσι,
 Δῶμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 "Αθηνάτους ὕτας καὶ ἀγήρως ἡμῖα πάντα.
 95 "Εν δὲ θρόνοι περὶ τοῖχον ἐρηρέδατ' ἐνθα καὶ ἐνθα,
 "Ες μυχὺν ἐξ οὐδοῦ διαμπερές· ἐν' ἐνὶ πέπλοι
 Λεπτοὶ εὐνήτοι βεβλήατο, ἔργα γυναικῶν.
 "Ενθα δὲ Φαιήκων ἀγήτορες ἰδριώντο,
 Πίνοντες καὶ ἔδοντες· ἐπηεταὺν γὰρ ἔχουσιν.
 100 Χρῦσοι δ' ἦρα κοῦροι εὐδμήτων ἐπὶ βωμῶν
 ἔσσαν, αἰδομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες,
 Φαίνοντες νύκτος κατὰ δῶμα δαιτυμόνεσσι.
 Πεντήκοντα δὲ οἱ δμῶαι κατὰ δῶμα γυναῖκες·
 Αἱ μὲν ἀλετρεύουσι μύλης ἐπὶ μύλοισι καρπῶν,
 105 Αἱ δ' ἰσοὺς ὑφάουσι καὶ ἡλάκατα σταφύλῃσιν
 ἡμεναι, οἷά τε φύλλα μακεδνῆς ἀγλαίοιο.
 Καιροσίην δ' ἐθεύων ἀπαλείβεται ὕγρην ἑλαιον.
 Τόσσον φαίμεν περὶ πάντων ἰδριες ἀνδρῶν
 Νῆα δοῖν ἐνὶ πύργῳ ἐλαυνέμεν· ὥς δὲ γυναῖκες
 110 ἔσσαν τεχνήσαι· πέρι γὰρ σφίσι δῶκεν Ἀθήνη
 ἔργα τ' ἐπίσσειναι περικαλλέα, καὶ φρένας ἱολαί.
 ἔκτοσθεν δ' αὐλῆς μάγας ὄρχητος ἔγχε θυράων
 Τετράγυος· περὶ δ' ἔρκος ἐλήλαται ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐνθα δὲ δένδρεα μακρὰ πεφύκει τηλεβόωντά,
 115 "Ουχυναί, καὶ ῥοαί, καὶ μηλαί ἀγλαόκαρποι,
 Συκαὶ τε γλυκεραί, καὶ ἐλαταί τηλεβόουσαι.
 Τῶν οὐποτε καρπὸς ἀπόλλυται, οὐδ' ἐπιλείπει
 Χείμαρρος, οὐδὲ θέμευς, ἐπατήσιος· ἀλλὰ μάλ' αἰὶ
 Ζεφυρίῃ πνεύουσα, τὰ μὲν φύει, ἕλλα δὲ πύσει.
 120 "Ουχνη ἐπ' οὐχνη γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μῆλῳ·
 Αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλῇ, σύκον δ' ἐπὶ σύκῳ.
 Ἐνθα δὲ οἱ πολύκαρπος ἄλωι ἱρβίζονται·
 Τῆς ἕτερον μὲν θειλόμενον λευρὸν ἐνὶ χώρῳ
 Τέρπεται ἡελίῳ· ἐτέρας δ' ἦρα τε τρυγῶσιν,
 125 Ἄλλας δὲ τραπέουσι· πάροιθε δὲ τ' ὕμφακός εἰσιν·
 Ἄνθος ἀφιεῖσαι, ἕτερας δ' ὑποπερᾶζουσιν.
 Ἐνθα δὲ κοσμητὰ πρᾶσια παρὰ νεῖατον ὄρχον
 Παντοῖα πεφύασιν, ἐπηεταὺν γυνώσκει·
 Ἐν δὲ δῶα κῆναι, ἢ μὲν τ' ἀνὰ κῆπον ἔκταντα
 130 Σκίδναται, ἢ δ' ἐτέρωθεν ἐπ' αὐλῆς οὐδὲν ἴσσι
 Ἡρὲς δόμον ὤψηλδον, ἔθεν ὕδρευόντο πολῖται.
 Τοῖά ῥ' ἐν Ἀλκινόοιο δοῖν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα.
 Ἐνθα δὲ θεοῖο πρῶτος δῖος Ὀδυσσεύς·
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα εἶδ' ἐθέσαστο θυμῷ,

Cogitabat stanti, prius-quam ad æreum limen venisset :
 Infar enim solis splendor erat, aut lunæ,
 Domum per excellam magnanimi Alcinoi.
 Ærei etenim parietes ducti erant hinc atque hinc,
 Ad intimum-secessum à limine : circa autem corona ex cyano :
 Aureæ verò fores firmam domum intus claudebant :
 Postes autem argentei in æreo stabant limine,
 Argenteum verò superliminare, aurea autem cornix.
 Aurei porro utrinque & argentei caues erant,
 Quos Vulcanus fecerat peritis præcordiis,
 Domum ut-custodirent magnanimi Alcinoi,
 Immortales existentes & senii-expertes dies omnes.
 Intus verò folia circa parietem firmata erant hinc atque hinc,
 Ad intimum-secessum à limine usque : ibi pepi
 Temes bene-neti instrati erant, opera mulierum.
 Hic autem Phæacum primates sedebant,
 Bibentes & edentes : perpetuè enim *epulas*-habebant.
 Aurei verò juvenes bene-structas super aras
 Stabant, ardentes faces manibus tenentes,
 Illucentes nocte per domum convivis.
 Quinquaginta porro ei ancillæ per domum *feminae* :
 Aliæ quidem molunt sub mola flavum frumentum ;
 Aliæ verò telas texunt & pensum versant
 Sedentes, qualia folia excelsæ popul.
 Bene-textis autem à linteis distillat humidum oleum.
 Tantum Phæaces supra omnes periti sunt homines
 In celeri nave per pontum dirigenda : tantum etiam mulieres
 In tela texenda ; supra modum enim illis dedit Pallas (*præstant*)
 Operaque scire perpulchra, & ingenium bonum.
 Extra verò aulam ingens hortus prope janæas
 Quatuor-jugerum : circa autem septum ductum est utrinque.
 Ibi verò arbores proceræ crescebant virantes,
 Pirus, & malus-punica, & mali pulchrum-fructum-ferentes,
 Ficusque dulces, & oleæ virentes.
 Ex iis fructus nunquam perit, neque deficit
 Hyeme, neque æstate, perennis ; sed omnino semper
 Zephyrus spirans, alia quidem crescere-facit, alia verò maturescere.
 Pirus post pirum senescit, malum post malum,
 Ac post uvam uva, ficusque post ficum.
 Ibi porro ei fructuosa vinea plantata est :
 Hujus alterum quidem apricum-solum lato in loco
 Siccatur sole ; alias autem vindemiant,
 Alias verò calcant ; ante autem uvæ immaturæ sunt,
 Florem emittentes, alia verò submaturescunt.
 Ibi porro, exultæ areolæ ad extremum ordinem
 Omnis-generis confitæ sunt, perennè florentes :
 Insunt autem duo fontes ; alter quidem per hortum totum
 Dispargitur, alter verò ex altera parte sub aulæ limen fluit
 Ad domum excellam, unde aquabantur cives.
 Talia utique in Alcinoi-domo deorum erant splendida dona.
 Ibi stans admirabatur patiens nobilis Ulysses.
 Cæterum postquam omnia suo admiratus esset, animo,

- 135 Καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὲν ἐβήσατο δώματος εἶσα.
 Εὖρε δὲ Φαιήκων ἡγήτορας ἡδὲ μέδοντας
 Σπένδοντας δεπᾶσσιν ἑκάπῃ Ἀργεϊφόντῃ,
 ὧς πυμάτῃ σπένδεσκον, ὅτε μνηστῆρας κοῖτου.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα πολύτλας ὅϊος Ὀδυσσεύς,
- 140 Πολλὰν ἡέρα ἔχων, ἣν οἱ περικύβευεν Ἀθήνη.
 Ὀφρ' ἴκετ' Ἀρήτην τε καὶ Ἀλκίνοον βασιλῆα.
 Ἀμφὶ δ' ἔρ' Ἀρήτης βάλε γούνοισι χεῖρας Ὀδυσσεύς.
 Καὶ τότε δὴ β' αὐτοῖο πάλιν χύτο βέσφατος ἀήρ.
 Οἱ δ' ἄνευ ἐγένοντο δόμον κατὰ φῶτα ἰδόντες
- 145 Θαύμαζον δ' ὀρώντες· ὁ δ' ἐλλιτάνευεν Ὀδυσσεύς·
 Ἀρήτη, θυγάτηρ Πηλεΐδου ἀντιθέοιο,
 Σὺν τε πόσιν, σά τε γούναθ' ἱκάνω, πολλὰ μογήσας.
 Τούσδε τε δαιτυμόνας, τοῖσιν θεοὶ ὕλβια δοῖεν
 Ζωόμεναι, καὶ παισὶν ἐπιτρέψαιεν ἔκαστος
- 150 Κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι, γέρας δ'· ὅ, τι δῆμος ἔδωκεν·
 Αὐτὰρ ἱμελ πομπὴν ἐτρίνυτε πατρίδ' ἱκέσθαι
 Θᾶσσον· ἐπειδὴ θεὰ φίλων ἥπο πῆματα πάσχω.
 ὧς εἰπὼν, κατ' ἔρ' ἔζετ' ἐπ' ἱσχάρῃ ἐν κονίῃσι
 Πᾶρ πυρὶ· οἱ δ' ἔρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
- 155 Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρον ἥρως Ἐχένηος,
 Ὅς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν,
 Καὶ μύθοισι κέκασο, παλαιὰ τε, πολλὰ τε εἰδώς.
 Ὅς εἶπιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Ἀλκίνο', εὐ μὲν τοι τόδε κάλλιον, οὐδὲ ἔοικε,
- 160 Ξεῖνον μὲν χαμαὶ ἥσθαι ἐπ' ἱσχάρῃ ἐν κονίῃσιν·
 Οἷός γε δὲ σὺν μῦθον ποτιδέγμενος ἱσχανδῶνται.
 Ἀλλ' ὅγε δὴ ξεῖνον μὲν ἐπὶ θρόνου ἀργυροῆλου
 Εἶσον ἀναστήσας· σὺ δὲ κηρύκεσσι κέλευσον
 Οἶνον ἐκικρῆσαι, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραυνῷ
- 165 Σπείσομεν, ὅσθ' ἱκέτηςιν ἄμ' αἰδοίοισιν ἐπηδεῖ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσ' ἱερὸν μένος Ἀλκιβόιοι,
 Χειρὸς ἐλὼν Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην,
 Ὀρσεν ἄπ' ἱσχαρβόφιν, καὶ ἐπὶ θρόνου εἶσε Φαινοῦ,
- 170 Τῷ δὲ ἀναστήσας ἀγκυπήνορα λαοδάμαντα,
 Ὅς αἰ κλησίον ἔζε, μάλιστα δέ μιν φιλέειπε.
 Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχθὲν ἐπέχευε φέρουσα
 Καλῇ, χρυσεῖῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 Νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
- 175 Σίτον δ' ἐπίδοι ταμὴν παρέθηκε φέρουσα,
 Εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
 Αὐτὰρ ὁ πίνει καὶ ἥσθε πολύτλας ὅϊος Ὀδυσσεύς.
 Καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·
 Ποντῆνες, κρητῆρα κερασσάμενος μέθυ νεῖμον
- 180 Πᾶσιν ἅνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραυνῷ
 Σπείσομεν, ὅσθ' ἱκέτηςιν ἄμ' αἰδοίοισιν ἐπηδεῖ.
 ὧς φάτο· Ποντῆνός δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα·
 Νώμῃσιν δ' ἔρα πᾶσιν ἐπαρέαμενος δεπᾶσσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ', ἔπιόν δ'· ὅσων ἤβηλε θυμὸς,
- 285 Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
 Κέλνυτε, Φαιήκων ἡγήτορας ἡδὲ μέδοντας,

Celeriter super limen ingressus est domum intra.
 Invenit autem Phæacum ductores atque principes
 Libantes poculis speculatori Argicidæ;
 Cui ultimo libabant, quando cogitabant de-lecto.
 Verum ivit per domum patiens nobilis Ulysses,
 Multam caliginem habens, quam ei circumfudit Minerva,
 Donec pervenit ad Areten & Alcinoû regem.
 Circumjecit autem Arete genubus manus Ulysses.
 Et tum demum retro ab eo dissipatus est divinitus-affusus aër.
 Illi verò mûti facti sunt per domum, virum conspicati;
 Admirabanturque intuentes: supplicabat autem Ulysses;
 „ Arete, filia Rhexenoris deo-paris,
 „ Ad tuum maritum, & ad tua genua venio, multa passus,
 „ Et ad hocce convivas; quibus dii feliciter dent
 „ Vivere, & liberis transmittat unusquisque
 „ Possessiones in sedibus, honoremque, quemcumque populus de-
 „ At mihi deductionem parate, in patriam ut-perveniam (derit:
 „ Ocyus; quoniam diu *procul*-ab amicis ærumnas patior.
 Sic fatus, resedit ad focum in cineribus
 Juxta ignem; illi verò omnes obmutuerunt silentio.
 Sero autem tandem interfatus est senex heros Echeneus,
 Qui sane Phæacum virorum maximus-natu erat,
 Et eloquentia præstabat, præstique & plurima doctus.
 Qui inter eos bene-volens concionatus est & dixit;
 „ Alcinoë, non sane tibi hoc honestius, neque convenit,
 „ Hospitem quidem humi sedere ad focum in cineribus:
 „ Hi verò-tuum jussam expectantes continent-sè.
 „ Verum age jam hospitem in sede argenteis-clavis-distincta
 „ Colloci erectum: tu autem præconibus impera
 „ Vinum infundere; ut & Jovi fulmine-gaudenti
 „ Libemus, qui utique supplices venerandos comitatur:
 „ Comam verò hospiti proma det ex intus reconditis.
 At postquam hoc audisset sacra vis Alcinoi,
 Mano prehensum Ulyssiem prudentem versutum,
 Erexit à sæco, & in sedem collocavit splendidam,
 Filio exâuscitato, virtutis-amante Laodamante,
 Qui ei proximus sedebat; maxime autem ipse cum diligebat.
 Aquam verò ancilla gutturnio infudit ferens
 Pulchro, aureo, super argenteum lebetem,
 Ad lavandum, juxtaque politam extendit mensam.
 Panci verò veneranda proma apposuit ferens,
 Fercula multa apponens, largiens de præsentibus.
 Cæterum bibebat & comedeat patiens nobilis Ulysses.
 Et tum præconem allocuta est vis Alcinoi;
 „ Pontonoë, cratere mixto vinum distribue
 „ Omnibus per domum; ut & Jovi fulmine-gaudenti
 „ Libemus, qui utique supplices venerandos comitatur.
 Sic ait: Pontonoüs autem dulce vinum miscebat:
 Distribuitque omnibus, suspicatus poculis.
 Cæterum postquam libassentque bibissentque, quantum volebat
 Illis dein Alcinoüs concionatus est & interfatus; (animus.
 „ Audite, Phæacum ductores atque principes,

- "Οφρ' εἶπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Νῦν μὲν δαϊσάμενοι κατακείεσθε δίκᾳδ' ἰόντες.
 Ἡῶδεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλέονας καλίσαντας,
 190 Ἑΐνον ἐνὶ μεγάροις ξεινίσσομεν, ἡδὲ θεοῖσι
 ῥέξομεν ἱερὰ καλὰ· ἔπειτα δὲ καὶ περὶ πομπῆς
 Μνησόμεθ', ὥσ' ὃ ξείνος ἄνευθε πόνου καὶ ἀνίης
 Πομπῇ ὕψ' ἡμετέρῃ ἣν πατρίδα γαίαν ἱκνῆται,
 Χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐξί·
 195 Μηδὲ τι μεσσηγύς γε κακὸν καὶ πῆμα πάθῃσι,
 Πρὶν γε τὸν ἥς γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθα δ' ἔπειτα
 Πείσεται ἅσσα οἱ αἶσα, κατακλῶίης τε βαρεῖαι,
 Γεινομένῳ νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
 Εἰ δέ τις ἀθανάτων γέ κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθεν,
 200 Ἄλλο τι δὴ τὸδ' ἔπειτα θεοὶ περιμνηχυνδῶνται.
 Αἰεὶ γὰρ τοπάρως γε θεοὶ φαίνονται ἑναργεῖς
 ἡμῖν, εὖθ' ἔρδωμεν ἀγκλειτὰς ἐκαστόμβας·
 Δαίνυνται τε παρ' ἡμῖν καθήμενοι, ἔνθα περ ἡμεῖς.
 Εἰ δ' ἄρα τις καὶ μῶνος ἰὼν ξύμβληται δότις,
 205 Οὔτι κατακρύπτουσιν· ἐπεὶ σφισιν ἰγγύθεν εἰμὲν,
 Ὡς περ Κύκλωπες τε, καὶ ἄγρια Φύλα Γηγύντων.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἀλκίνο', ἄλλο τί τοι μελέτω φρεσὶν· οὐ γὰρ ἄγνωγ'
 Ἀθανάτοισιν ἔοικα, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 210 Οὐδέ μιν, οὐδὲ Φυὴν, ἄλλα ἀνητρεῖσι βροτοῖσιν·
 Οὐς τινὰς ὑμεῖς ἴζε μάλις· ὀχέοντας εἰζὺν
 Ἀνθράπων· τοῖσιν κεν ἐν ἡλγεσιν ἰσασαίμην.
 Καὶ δ' ἔτι κεν καὶ πλείον' ἰγὼ κακὰ μυθησάμην,
 Ὅσσα γὰρ δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
 215 Ἀλλ' ἱμὲ μὲν δορπῆσαι ἰάσατα, κηδόμενόν περ·
 Οὐ γὰρ τι συγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
 ἔπλετο, ἥτ' ἐκέλευσεν ἦο μνήσασθαι ἀνάγκη,
 Καὶ μάλα τεύρομενον, καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα.
 Ως καὶ ἰγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσὶν· ἡ δὲ μάλ' αἰεὶ
 220 Ἑσθιέμεναι κέλεται καὶ πινέμεν· ἐκ δὲ με πάντων
 Ληθάνει, ὅσ' ἔπαθον, καὶ ἐνυπλήσασθαι ἀνώγει.
 Τμεῖς δ' ὀτρύνεσθε ἅμ' ἡοῖ φαινομένηφιν,
 Ὡς κί με τὸν δύσηνον ἑμῆς ἐπιβήσεσθε πάτρης.
 Καὶ περ πολλὰ παθόντα· ἰδόντα με καὶ λίποι αἰδὼν
 225 Κτῆσιν ἑμὴν, δμῶάς τε, καὶ ὑπερεφές μέγα δῶμα.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῆνεον, ἡδ' ἐκέλευον
 Περμπέμεναι τὸν ξείνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
 Αὐτὰρ ἔπει σπείσαντ', ἐπιδὺν θ', ὅσον ἦθελε θυμὸς,
 Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἱκαστος.
 230 Αὐτὰρ δ' ἐν μεγάροις ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
 Πὰρ δέ οἱ Ἀρήτη τε, καὶ Ἀλκίνοος θεοειδής,
 Ἥσθην· ἀμφίπεσσοι δ' ἀπεκόμεον ἔντα δαιτὸς.
 Τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων,
 Ἐγὼ γὰρ φάρως τε, χιτῶνά τε, εἶματ' ἰδοῦσα,
 235 Καλὰ, τά ῥ' αὐτὴ ταῦτα, σὺν ἀμφιπέλοισι γυναιξί·
 Καὶ μιν Φωινήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ξεῖνε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἰγὼν εἰρήσομαι αὐτῇ,
 Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; τίς τοι τάδε εἶματ' ἔδωκεν;

- „ Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet.
 „ Nam quidem epulati cubetis domum profecti:
 „ Mane verò senibus pluribus advocatis,
 „ Hospitem in ædibus hospitio-excipiemus, atque diis
 „ Faciemus sacra pulchra: deinde autem & de reductione
 „ Cogitabimus, ut hospes absque labore & molestia
 „ Deductione sub nostra suam in patriam terram perveniat,
 „ Gaudens celeriter, etiam si valde procul sit:
 „ Neque quid interea mali & damni patiatur,
 „ Antequam ipse suam terram conscendat: ibi verò deinde
 „ Patietur quæcumque ei Fatum, Paræque graves,
 „ Nascenti neverunt filo, quando ipsum peperit mater.
 „ Quod siquis immortalium utique de cælo venerit,
 „ Aliud quippiam hoc deinceps dii moliantur.
 „ Semper enim antea quidem dii apparent manifesti
 „ Nobis, quando facinus inclytas Hecatonibus;
 „ Convivanturque apud nos sedentes, ubi scilicet nos.
 „ Si autem aliquis & solus profectus occurrerit viator,
 „ Nequaquam occultant; quoniam ipsos propè sumus,
 „ Quemadmodum Cyclopesque, & agrestes gentes Gigantum.
 „ Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 „ Alcinoë, aliud quid tibi curæ sit in animo; non enim ego
 „ Immortalibus similis sum, qui cælum latum habitant,
 „ Neque corpore, neque oris habita; sed mortalibus hominibus;
 „ Quoscunque vos nōstis maxime subeuntes ærumnam
 „ Hominum; hisce in doloribus æquipararer.
 „ Et adhuc etiam p̄luta ego mala dicerem,
 „ Quæ sane omnia deorum voluntate pertuli.
 „ Verum me quidem cœnare sinite, dolentem licet:
 „ Non enim odioso ventre importunius aliud
 „ Est, qui jubet sui recordari necessitate,
 „ Etiam valde afflictum *hominem*, & in animo dolorem habentem.
 „ Sic & ego luctum quidem habeo in animo; hic vero omnino
 „ Comedere jubet, & bibere; & me omnium (semper
 „ Oblivisci facit, quæcumque passus sum, & repleti jubet.
 „ Vos autem festinate, simul-atque aurora illuxerit,
 „ Ut me infustum meam deducatis in patriam,
 „ Quavis multa passum: conspiciat me, vel relinquat vita,
 „ Possessionem meam, famulosque, & altam magnam domum.
 „ Sic dixit: illi autem omnes approbant, & hortabantur
 „ Deducere hospitem, quoniam recte locutus erat.
 „ At postquam libassentque, bibissentque, quantum volebat animus,
 „ Illi quidem decubaturi iverunt domum unusquisque.
 „ At in ædibus relinquebatur nobilis Ulysses,
 „ Apud autem ipsam Areteque, & Alcinoüs deo-par,
 „ Sedebant; famulæ autem auferebant vasa convivii.
 „ His verò Arete ulnas-candida exordiebatur sermonis,
 „ Agnovit enim passum & tunicam, vestimenta videns,
 „ Pulchra, quæ scilicet ipsa fecerat, cum ancillis mulieribus;
 „ Et ipsam allocuta verba alata dixit;
 „ Hospes, hoc quidem te primum interrogabo ipsa,
 „ Quis? unde es hominum? quis tibi hæc vestimenta dedit?

- Οὐ δὲ φῆς ἐπὶ πόντον ἀλώμενος ἐνθάδ' ἐκείσθαι·
 240 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἀργαλέον, βασίλεια, διηνεκέως ἀγορεύσαι
 Κῆδε', ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες.
 Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ' ἀνείραει, ἥδ' μεταλλάξ.
 Ὀλυγίη τις νῆσος ἀπὸπροθεν εἰν ἄλλ' αἵται,
 245 Ἐνθα μὲν Ἀτλαντος θυγάτηρ, δολέσσα Καλυψὼ,
 Ναίει εὐπλόκαμος, δεινὴ θεός· οὐδὲ τις αὐτῇ
 Μίσγεται, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
 Ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύζηνον ἰφείσιον ἤγαγε δαίμων
 Οἶον, ἐπεὶ μοι νῆα θεὸν ἀργῆτι περαινῶ.
 250 Ζεὺς ἔλας ἐκέασσε, μέσσω ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ·
 Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιον ἐσθλοὶ ἱεῖται·
 Αὐτὰρ ἐγὼ, τρήπιν ἀγκὰς ἰλῶν νεὸς ἀμφιερίσσης,
 Ἐννῆμαρ φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
 Νῆσον ἐς Ὀλυγίην πέλασαν θεοί, ἔνθα Καλυψὼ
 255 Ναίει εὐπλόκαμος, δεινὴ θεός· ἡ με λαβοῦσα,
 Ἐνδυκῆς ἰφίλει τε, καὶ ἔτρεφεν, ἥδ' ἐφασκε
 Θῆσειν ἀθάνατον, καὶ ἀγήραον ἡμᾶτα πάντα·
 Ἀλλ' ἐμὼν οὐπὼτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.
 Ἐνθα μὲν ἱπτάστες μένον ἔμπεδον, εἴματα δ' αἰεὶ
 260 Δάκρυσι δέυσκον, τέ μοι ἄμβροτα δῶκε Καλυψὼ·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ἔγδοον μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
 Καὶ τότε δὴ με κέλευσεν ἱποτρύνουσα νέεσθαι,
 Ζηνὸς ὑπ' ἀγγελίης, ἣ καὶ νόος ἐτράπετ' αὐτῆς.
 Πέμπε δ' ἐπὶ σχεδῆς πολυδέσμου· πολλὰ δ' ἔδωκε,
 265 Σίτρον καὶ μέθυ ἡδύ· καὶ ἄμβροτα εἴματα ἔσσειν·
 Οὖρον δὲ πρέηκεν ἀπήμονά τε, λιαρὸν τε.
 Ἐπταδεκαίδεκα μὲν πλέον ἡμᾶτα ποντοπορεύων,
 Ὀκτωκαιδέκατ' ὅτ' ἰφάνη ὄρεα σκιδεντα
 Γαῖης ὑμετέρης· γήθησε δέ μοι Φίλον ἦτορ,
 270 Δυσμάρ· ἡ γὰρ ἔμελλον ἔτι ξυνέσσεσθαι διζυῖ
 Πολλῇ, τὴν μοι ἐπῶρσε Ποσειδάων ἱνὸς ἰχθῶν·
 Ὃς μοι ἐφορμήσας ἀνέμους, κατέδησε κελεύθους,
 Ὄρειν δι' ἀλάσσαν ἀθέσφατον· οὐδέ τι κύμα
 Εἶα ἐπὶ σχεδῆς ἀδινὰ γενάχοντα φέρεσθαι.
 275 Τὴν μὲν ἔπειτα θύελλα διεσκέδασ'· αὐτὰρ ἔγωγε
 Νηχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον· ὄφρα με γαίῃ
 Τμετίρα ἱπέλασσε φέρον ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ·
 Ἐνθα κέ μ' ἐμβαίνοντα βιήσατο κύμ' ἐπὶ χέρσου,
 Πάτρης πρὸς μεγάλης βαλὼν, καὶ ἄτερπέϊ χώρῳ·
 280 Ἀλλ' ἀναχασσάμενος νῆχον πάλιν, ὥς ἐπῆλθεν
 Ἐς ποταμὸν, τῇ δὴ μοι εἴσατο χῶρος ἕριστος,
 Λεῖος πετρῶν· καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
 Ἐκ δ' ἔπесον θυμυγερῶν· ἐπὶ δ' ἄμβροσιν νῆξ
 Ἥλυθ'· ἐγὼ δ' ἀπάνευθε διΐπατός ποταμοῖο
 285 Ἐκβὰς ἐν θάμνοισι κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ φύλλα
 Ἥφυσάμην· ὕπνον δὲ θεὸς κατ' ἀπείρονα χρεῖεν.
 Ἐνθα μὲν ἐν φύλλοισι, Φίλον τετιημένος ἦτορ,
 Εἶδον παννύχιος, καὶ ἐπ' ἡῖ, καὶ μέσον ἡμᾶρ·
 Δύτετο γ' ἡέλιος, καὶ με γλυκὺς ὕπνος ἔνθηκεν.
 290 Ἀμφιπύλαος δ' ἐπὶ θοῇ τεῖς ἐνίκησε θυγατρός

„ An non dicis, per mare errantem te huc venisse?
 Hanc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 „ Difficile, Regina, penitus enarrare
 „ Ærumnas, quandoquidem mihi multas dederunt dii cœlestes;
 „ Hoc autem tibi dicam, quod me interrogas & inquis.
 „ Ogygia quædam insula procul in mari jacet,
 „ Ubi quidem Atlantis filia, dolosa Calypso,
 „ Habitat comas-pulchra gravis dea: neque quisquam cum ipsa
 „ Versatur, neque deorum, neque mortalium hominum.
 „ Sed infelicem me inquilinum ei duxit deus
 „ Solum; postquam mihi navem velocem candenti fulmine
 „ Jupiter percussam diffidit, medio in nigro mari;
 „ Ubi alii quidem omnes periere boni socii:
 „ At ego, carinâ ulnis comprehensa navis utrinque-remis-agitatus,
 „ Novem diebus ferebar: decima autem me nocte nigra
 „ Insulam ad Ogygiam appulerunt dii; ubi Calypso
 „ Habitat comas-pulchra, gravis dea; quæ me susceptura
 „ Amice tractabatque, & alebat, & dicebat
 „ Facturam immortalem, & senii-expertem diebus omnibus:
 „ Sed meum nunquam animum in pectoribus flecebat.
 „ Illic quidem septem-annos manebam perpetuò, vestimenta autem
 „ Lachrymis rigabam, quæ mihi divina dedit Calypso: (semper
 „ Sed cum jam octavus mihi revolutus annus venisset,
 „ Et tum demum me jussit hortans redire,
 „ Jovis ex jussu, sive etiam animus mutatus est ipse.
 „ Misit verò me in rate multis-vinculis-aptâ: multa autem dedit,
 „ Panem & vinum suave, & divinas vestes induit:
 „ Ventumque præmisit innocuumque, placidumque.
 „ Septendecim quidem navigabam dies per-mare-iter-faciens,
 „ Decima-octava verò apparuerunt montes umbrosi
 „ Terræ vestræ; lætatum verò est mihi charum cor,
 „ Infelici: certe tamen eram adhuc conflictaturus ærumnis
 „ Multis, quas mihi immisit Neptunus terræ-quassator;
 „ Qui mihi incitatis ventis impedivit iter,
 „ Commovitque mare immensum; neque ullo-pacto me fluctus:
 „ Sinebat in rate vehementer ingemiscentem vehi.
 „ Hanc quidem deinde procella dispersit: at ego
 „ Natans hoc pelagus emensus-sum; donec me terræ
 „ Vestræ appulit ferens ventusque & aqua.
 „ Ibi me egredientem allisisset fluctus ad terram,
 „ Petras ad magnas jaciens, & inamabilem locum:
 „ Sed retrogressus natavi rursus, donec veni
 „ Ad fluvium, ubi demum mihi visus est locus opportunissimus,
 „ Lævis absque-petris; & receptus inerat à vento.
 „ Excidi autem animum-collecturus: divina verò nox
 „ Advenit: ego autem seorsum ab à-Jove-fluente-fluvio
 „ Egressus in arbuſtis dormivi: circumquaque verò folia
 „ Congessi: somnum autem deus immensum infudit.
 „ Ibi quidem in foliis, charo afflictus corde,
 „ Dormiebam tota-nocte, usque ad auroram, & meridiem;
 „ Occidebatque sol, & me dulcis somnus dereliquit.
 „ Ancillas verò in littore tue vidi filias

- Παιζούσας, ἐν δ' αὐτῇ ἔην εἰκυῖα θεοῖσιν.
 Τὴν ἰχθύουσαν· ἥ δ' οὔτι νοήματος ἡμβροταν θεοῖαυ,
 ὣς οὐκ ἂν ἔλποιο νεώτερον ἀντιάσκοντα
 βροχόμεν· αἰὲ γάρ τε νεώτεροι ἀφραδέουσιν.
 295 Ἡ μοι σῖτον ἔδωκεν ἄλις, ἥ δ' αἰδοῖα σῖνον,
 Καὶ λαῦσ' ἐν ποταμῷ, καὶ μοι τὰδε εἶματ' ἔδωκεν.
 Ταῦτά τοι, ἀχνύμενός περ, ἀληθείην κατέλεξα.
 Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, Φώνησέν τε·
 Καῖν', ἦτοι μὲν τοῦτό γ' ἐναΐσιμον οὐκ ἐνδύσσε
 300 Πᾶς ἐμῇ, οὐνεκά σ' οὔτι μετ' ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
 ἦμεν ἐς ἡμέτερον· σὺ δ' ἔρα πρώτῃν ἐπέτευσας.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἦρως, μὴ μοι τοῦντι' ἀμύμονα νείκεα κούρην·
 Ἡ μὲν γὰρ μ' ἐκέλευε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἔπεσθαι·
 305 Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἔβελον, δέισας, αἰσχυρδμήνους τε,
 Μήπως καὶ σοὶ θυμὸς ἐπισχύσκειτο ἰδόντι·
 Δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ Φύλ' ἀνθρώπων.
 Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, Φώνησέν τε·
 Καῖν', οὐ μοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
 310 Μαιψιδίως κεχολῶσθαι· ἀμείνω δ' αἰσίμα πάντα.
 Αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπολλών,
 Τοῖός ἐδν, οἷος ἐσσι, τὰ τε φρονέων, ἔτ' ἐγὼ περ,
 Παῖδά τ' ἐμὴν ἔχμεν, καὶ ἑμὲς γαμβρὸς κλέεσθαι,
 Αὐτὴ μένων· οἶκον δὲ ἐγὼ καὶ κτήματα δόειν,
 315 Αἰχ' ἀέλων γε μένοισ' αἰκόντα δέ σ' οὔτις ἐρύξει
 Φαιήκων· μὴ τοῦτο φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο.
 Πομπὴν δ' ἐς τόδ' ἐγὼ τεκμαίρομαι, ὅφρ' εὖ εἰδῆς,
 Λύριον· ἐς τῆμος δὲ σὺ μὲν δεδμημένος ὕπνῳ
 λέξαι· οἱ δ' ἐλθούσι γαλήνην, ὅφρ' ἂν ἴκηαι
 320 Πατρίδα σὴν, καὶ δῶμα, καὶ εἰπὸς τοι φίλον ἐστίν·
 Εἵτερ, καὶ μάλα πολλὰν ἐκαστέρω ἔς Εὐβοίης·
 Ἐθὼν γὰρ τηλοτάτω Φᾶσ' ἔμμεναι, οἳ μιν ἴδοντο
 Λαῶν ἡμετέρων, ὅτε τε ξανθὸν Ῥαδάμανθυν
 Ἦγον, ἐποφόμενον Τιτυδν, γαίηϊον υἱόν·
 325 Καὶ μὲν σ' ἐνὶ ἡλδον, καὶ ἔτερ καμάρτοιο τέλεισσαν
 Ἦματι τῷ αὐτῷ, καὶ ἀπήγαγον εἰκαδ' ὀπίσσω.
 Εἰδῆσεις δὲ καὶ αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν, ὅσσον ἔρισαι
 Νῆες ἔραϊ καὶ κούροι ἀναβρίπτειν ἄλλα πρῶτα.
 ὣς Φάτο· γάθῃσιν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 330 Εὐχόμενος δ' ἔρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφατ'· ἐκ τ' ἐνὸμαζι
 Ζεῦ πάτερ, αἰὲ ἔρα εἴπαι, τελευτήσοιεν ἄπαντα,
 Ἀλκίνοος· τοῦ μὲν κεν ἐπὶ ζῆδωρον ἔρουσαν
 Ἀσπετον κλέος εἴη, ἐγὼ δὲ καὶ πατρίδ' ἰκοίμην.
 ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 335 Κέκλετο δ' Ἀρήτη λευκόχλωρος ἀμφιπόλοισιν
 Δέμνι' ὅπ' αἰδοῦσθαι θέμεναι, καὶ ῥήγεια καλὰ
 Παφίῃρ' ἐμβαλλέειν, σφάσαι τ' ἐφ' ὧπερθε τάπητας,
 Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὐλας, καθέπτρεν ἰσάσθαι.
 Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μαγάρου, δῶος μετὰ χερσὶν ἔχουσιν.
 340 Αὐτὰρ ἐπεὶ σφάσαν πυκινὸν λέχος ἐγκοιλούσαι,
 Πτρυγὸν Ὀδυσῆα παριστάμεναι ἐπέασσιν·
 Ὅρσι κέων, ἡ ξένη, πεπονήται δὲ τοι εὐνή.

- „ Ladentes : inter eas autem ipsa erat similis diis.
 „ Ei supplicavi : illa vero neutiquam à mente aberrabat bona ;
 „ Ut non sperares juniorem obvium-factum
 „ Acturum : semper etenim juniores desipiunt.
 „ Quæ mihi cibum dedit affatim, & generosum vinum,
 „ Et lavit in flumine, & mihi has vestes dedit.
 „ Hæc tibi, tametsi afflictus, verè enarravi.
 Huic autem rursus Alcinoüs respondit, dixitque ;
 „ Hospes, certe quidem hoc recte non advertit
 „ Filia mea, quod te neutiquam cum ancillis mulieribus
 „ Duxerit in nostram domum : tu nempe illi primæ supplicasti.
 Huic autem respondens allocutus est solers Ulysses ;
 „ Heros, ne mihi idèò exiniam reprehende puellam :
 „ Nam ipsa quidem me jussit cum ancillis sublequi ;
 „ Sed ego nolui, timens, reveritusque,
 „ Ne fortassis & tibi animus irasceretur conspicato :
 „ Suspicientes etenim sumus supra terram genus hominum.
 Huic autem rursus Alcinoüs respondit, dixitque ;
 „ Hospes, non mihi tale in præcordiis charum cor,
 „ Temere ut irascatur : potiora autem honesta omnia.
 „ Utinam enim, Jupiterque pater, & Minerva, & Apollo,
 „ Talis, existens, qualis es, eaque sentiens quæ ego & ipse,
 „ Filiam meam habere velles, & meus gener vocari,
 „ Hic manens ; domum autem ego & bona darem,
 „ Si modo volens maneres ; invitum verò te nullus detinebit
 „ Phæacum : ne hoc gratum Jovi patri sit.
 „ Deductionem verò in hoc ego constituam, ut bene intelligas,
 „ Cras : in id temporis autem tu quidem domitus somno
 „ Decumbes : illi verò remigabunt per tranquillum ; nec pervæ-
 „ In patriam tuam, & domum, & sicubi tibi gratum sit ; (neris
 „ Etiam si valde multo longius abis quam Eubœa :
 „ Eam enim longissime ajunt abesse, qui eam videntur
 „ Ex populo nostro ; quando flavum Rhadamanthum
 „ Duxerunt, invisurum Tityum, Terræ filium :
 „ Atque illi quidem illuc venerunt, & absque labore perfecè-
 „ Die eodem ; & deduxerunt domum retro. (runt-ter
 „ Cognosces verò & ipse in mente, quàm optimæ
 „ Naves meæ & juvenes in torquendo mari remis.
 Sic dixit ; gavisus est autem patiens nobilis Ulysses :
 Precatus verò deinde dixit, verbumque fecit, & locutus est ;
 „ Jupiter pater, utinam quascunque dixit, perficeret omnia,
 „ Alcinoüs : hujus quidem per aliam terram
 „ Immortalis gloria esset ; ego autem in patriam venirem.
 Sic illi quidem talia invicem colloquabantur.
 Jussit autem Arête candida-olnas ancillas
 Cubilia sub porticu ponere, & stragula pulchra
 Purpurea injicere, insternereque desuper tapetas,
 Chlœnasque imponere villosas, ad superne induendum.
 Illæ verò iverunt ex sedibus, facem in manibus tenentes.
 Cæterum postquam stravissent densum lectum accelerantes,
 Hortabantur Ulyssem astantes verbis ;
 „ Surge decubiturus, ô hospes ; gressus verò est tibi levis.

- "Ὡς φάν· τῷ δ' ἀπαρτὸν εἰσάτο κοιμηθῆναι.
 "Ὡς δ' μὲν ἔνθα κάθευδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 345 Τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὅπ' αἰδοῦσθ' ἱριδοῦσθαι.
 Ἀλκίνοος δ' ἔρα λέκτο κυχῇ δόμου ὑψηλοῖο.
 Πᾶρ δὲ γυνὴ δέσποινα λείχος πόρρυνε καὶ εὐνήν.

Ο Δ Τ Σ Σ Η Γ Α Σ Ο Μ Η Ρ Ο Τ Τ Η Σ Θ.
 Ρ Α Ψ Ω Δ Γ Α Σ

Ἰκόμεσις.

Κληροῦται γίνεται τῶν Φαιάκων περὶ τοῦ ξένου, καὶ ναῦς κατέλυται πρὸς ἱκτορμένην τοῦ Ὀδυσσεύς, καὶ ἐξιόντας παρὰ τῷ Ἀλκίνοῳ τῶν Φαιάκων οἱ ἄριστοι, καὶ μετὰ ταῦτα δίσκῳ ἀγωνίζονται Φαίαιες καὶ Ὀδυσσεύς· καὶ ὁ Δημόδοκος ἔδει, πρῶτα μὲν τὰ περὶ τὴν μαιχρίαν Ἄρως καὶ Ἀφροδίτης· ἔπειτα δὲ τὰ περὶ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ δουρείου ἵππου· καὶ τοῦ Ὀδυσσεύς κλαίοντος, ὁ Ἀλκίνοος πυνθάνεται, διὰ τί κλαίει, καὶ τίς, καὶ πότεν εἶη.

Θῆτα δ' ἄλλοις Φαίαις Ὀδυσεὺς πείρηται.

- Η** Μοῶ δ' ἡριγένεια φάνη βαδοδάκτυλος Ἥδης,
 Ὀρνυτ' ἔρ' ἐξ εὐνῆς ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο.
 Ἄν δ' ἔρα διογενὲς ὤρτο πτολίπορθος Ὀδυσσεύς.
 Τόισιν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
 5 Φαιάκων ἀγορήνδ', ἣ σφιν παρὰ νηυσὶ τέτυκτο.
 Ἐλθόντες δὲ κάθισον ἐπὶ ξεστοῖσι λείβοισι
 Πλησίον· ἣ δ' ἄνδρ' ἔην μετώχετο Παλλὰς Ἀθήνη·
 Εἰδομένη κήρυκε δαΐφρονος Ἀλκινόοιο,
 Νέσον Ὀδυσσεῖ μεγάλῃτορ μητιόωσα·
 10 Καὶ ἴα ἐκάσθ' ὦτ' ἐπαρισσάμενη φάτο μῦθον·
 Δεῦτ' ὄγε, Φαιάκων ἡγήτορες, ἧδ' ἐμείδοντες,
 Εἰς ἀγορὴν ἵεναι, ὅφρα ξείνοιο πύθῃσθε,
 Ὃς νέον Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα,
 Πέντον ἐκπλαγυχθεὶς, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.
 15 Ὡς εἰπούς, ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάσθον.
 Καρκαλίμως δ' ἔμπληντο βροτῶν ἀγοαὶ τε, καὶ ἔδραε,
 Ἀγρομένων, πολλοὶ γὰρ ἰσθήσαντο ἰδόντες
 Τὸν Λαέρτιάδην δαΐφρονα· τῷ δ' ἔρ' Ἀθήνη
 Θεσπεσίην κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε, καὶ ὤμοις·
 20 Καὶ ριν μακρότερον καὶ πάσσονα θέκεν ἰδέσθαι,
 Ὡς κεν Φαίαιεςσι φίλος πάντεσσι γένοιτο,
 Διὸς τέ, ἀδελφεὲς τε, καὶ ἑταίρεςσιν ἀέθλους
 Πολλοὺς, οὓς Φαίαιες ἐπειρήσαντ' Ὀδυσεὺς.
 Αὐτὰρ ἱκέϊ δ' ἡγορῶν, ἐμμεγέδεις τ' ἰγύνοντο,
 25 Τόισιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετίεπε·
 Κέκλυτε, Φαιάκων ἡγήτορες, ἧδ' ἐμείδοντες,
 Ὅφρ' εἰπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
 Εἴηνος ἔδ', οὐκ εἰδ' ὅστις, ἀλώμενος ἵκετ' ἐμὸν δῶ,
 Ἢδ' ἐπεὶ Ἥοιαν, ἣ Ἑσπερίαν ἀνθρώπων·
 30 Πομπὴν δ' ὀτρύνει, καὶ λίσσεται ἔμπεδον εἶναι.
 Ἡμεῖς δ', ὥς τοπάρους περ, ἱππορηνώμεθα πομπῇν.

Sic dixerunt: huic verò gratum visum-est dormire.
Sic ille quidem ibi dormiebat patiens nobilis Ulysses,
Tomatis in lectis, sub porticu sonante.
Alcinòs verò decubuit in penetrali domus excelsæ:
Juxta verò uxor regina lectum ornavit & cubile.

ODYSSEÆ HOMERI VIII.
LIBRI

Argumentum.

Concio fit Phæacum de hospite, & navis deducitur ad re-
ductionem Ulyssis; & convivio suscipiuntur ab Alcinoo
Phæacum optimates. Et posthac disco certant Phæaces &
Ulysses. Et Demodocus canit, primum quidem ea quæ acce-
derunt circa adulterium Martis & Veneris, deinde ea quæ
circa introductionem lignei equi: Atque Ulysses siente, inter-
rogatur quis & unde sit.

● Ex certaminibus Phæaces de Ulysses experimentum sumpserunt.

Quando verò mane-genita apparuit rosea-digito Aurora,
Surrexit ex lecto sacra vis Alcinòl.
Surrexit porro nobilis urbium-everfor Ulysses.
Illis verò præibat sacra vis Alcinòl
Phæacum ad concionem, quæ ipsis apud naves constituta erat,
Ingressi autem confidebant in politis lapidibus
Prope-invicem: per urbem autem obibat Pallas Minerva,
Assimilata præconi prudentis Alcinòi,
Reditum Ulyssis magnanimo meditans:
Et sane unicuique viro astans dixit verbum;
„ Huc age, Phæacum ductores, & principes,
„ Ad concionem ite, ut de hospite audiat, is,
„ Qui recens Alcinòi prudentis venit domum,
„ Ponto pererrato, corpore immortalibus similis.
Sic locuta, incitavit robur & animum uniuscujusque.
Cito verò implebantur hominibus foramque, & sedilia,
Congregatis, multi enim admirati sunt conspicati
Filium Laërtis prudentem: ei verò Minerva
Divinam affudit gratiam capitique, & humeris;
Et ipsum procერიorem & crassiores reddidit aspectu,
Ut Phæacibus gratus omnibus fieret,
Gravisque & venerabilis, & ut-perficeret certamina
Multa, quibus Phæaces experientur Ulysses.
Cæterum postquam convenerant, congregatique erant,
Illis deus Alcinòs concionatus est & interlocutus;
„ Audite, Phæacum ductores, atque principes,
„ Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet:
„ Hospes hic, nescio quis, errans venit meam domum,
„ Sive ab Orientalibus, sive Occidentalibus hominibus;
„ Deductionemque flagitat, & precatur ratam esse.
„ Nos verò, ut antea quidem, maturemus deductionem.

„ Neque

- Οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος, ὅτις κ' ἐμὰ δώματα ἴκνεται,
 Ἐνθάδ' ἐδυρόμενος θύρῳ μένει, εἴνεκα πομπῆς.
 Ἀλλ' ἔγε, νῆα μέλαιναν ἱρύσσομεν εἰς ἄλα δίκην
 35 Πρωτόπλοον· κηρύξ δὲ δύνω, καὶ πεντήκοντα,
 Κρινάσθων κατὰ δῆμον, ὅσοι πάρος εἰσὶν ἄριστοι.
 Δησάμενοι δ' εὖ πάντες ἐπὶ κληῖσιν ἑστῆμα
 Ἐκβῆτ'· αὐτὰρ ἕποντο θεὸν ἀεγύνετε δαῖτα,
 Ἡμίτερόνδ' ἰλθόντες· ἐγὼ δ' εὖ πᾶσι παρέξω.
 40 Κούροιςιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Σκηπτοῦχα βασιλῆες ἐμὰ πρὸς δώματα καλὰ
 Ἐρχοσθ', ὅφρα ξείνων ἐνὶ μεγάροις φιλέωμεν,
 Μῆδ' εἰς ἀρνείσθω· καλέσασθε δὲ θεῖον Ἀοιδὸν
 Δημόδοκον· τῷ γάρ βαθεὺς πέρι δῶκεν Ἀοιδῆν
 45 Τερπινήν, ὅππῃ θυμὸς ἐποτρύνῃσιν ἀείδειν.
 Ὡς ἔρα φωνήσας ἠγήσατο· τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο
 Σκηπτοῦχοι· κήρυξ δὲ μετόχκετο θεῖον Ἀοιδόν.
 Κούρω δὲ κρινέντε δύνω, καὶ πεντήκοντα,
 Βήτην, ὡς ἐκέλευσ', ἐπὶ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.
 50 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον, ἥδ' ἐλάσσαν,
 Νῆα μὲν οἱ γε μέλαιναν ἁλὸς βένδοσδε ἱρυσσαν,
 Ἐν δ' ἰσὼν τ' ἐτίθεντο καὶ ἰσὶα νηὶ μελαίνῃ.
 Ἡρτύναντο δ' ἑστῆμα τροποῖς ἐν δερματίνουσιν,
 Πάντα κατὰ μοῖραν· ἐνὰ δ' ἰσὶα λευκὰ πέτασσαν·
 55 Τροῦ δ' ἐν νοτίῃ τήν γ' ὤρμισαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Βέν ῥ' ἴμεν Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἐς μέγα δῶμα.
 Πλήντο δ' ἔρ' αἰθευσαί τε, καὶ ἔρκα, καὶ δῆμοι ἀνδρῶν
 Ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἔρ' ἔσαν νέοι, ἥδ' παλαιοί.
 Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος δυοκαίδεκα μῆλ' ἔειρευσεν,
 60 Ὅκτ' δ' ἀργιδόοντας ὕας, δύο δ' εἰλιπόδας βοῦς·
 Τοὺς δέρον, ἀμφὶ δ' ἔπον, τετύνοντό τε δαῖτ' ἐρατεινήν.
 Κήρυξ δ' ἐγγύθεν ἔλθων ἔγων ἐρίηρον Ἀοιδόν·
 Τὸν πέρι Μοῦσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθὸν τε, κακὸν τε,
 Ὅφθαλμῶν μὲν ἔμερσε, δίδου δ' ἠδῆϊαν Ἀοιδήν.
 65 Τῷ δ' ἔρα Ποντόνδος θῆκε θρόνον ἀργυρόηλον
 Μέσση δαιτυμίνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἑρῖσας·
 Καὶ δ' ἐκ πασσαλόφιν κρέμασεν Φόρμιγγα λιγύτην
 Αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἐλάσθαι
 Κήρυξ· πὰρ δ' ἐτίθει κάναον, καλὴν τε τράπεζαν.
 70 Πὰρ δὲ δέπας οἶνοιο, πικρὸν, ὅτε θυμὸς ἀνώγει.
 Οἱ δ' ἐπ' ἐνείαθ' ἱτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἵαλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἰδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Μοῦσ' ἔρ' Ἀοιδὸν ἀνῆκεν ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν,
 Οἴμης, τοῦ τοτ' ἔρε κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἴκανε·
 75 Νῆϊκος Ὀδυσσεύς καὶ Πηλεΐδην Ἀχιλλεύς,
 Ὡς ποτε θηρίεοντο, θεῶν ἐν δαίτῃ θαλαίῃ,
 Εὐπύγλαις ἐπέεσσιν· ἀναξ δ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Χαῖρ' ὄνρι, ὅτ' ἄριστοι Ἀχαιῶν θηριόωντο.
 Ὡς γὰρ οἱ χρεῖων μυθήσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 80 Πυλοῖ ἐν ἡγάθῃ, ὅδ' ὑπέρβη λαῖνον ὀδῶν
 Χρησόμενος· τότε γὰρ βα κυλίνδετο πῆματός ἀρχῇ
 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλᾶς.
 Ταῦτ' ἔρ' Ἀοιδὸς ἔειπε παρινοτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

Neque enim quisquam alias, quicunque meam domum perve-
 Hic legens diu manet, propter deductionem. (acit,
 Sed age, navem nigram deducamus in mare vastum
 Recentem: juvenes autem duo, & quinquaginta,
 Eligantur è populo, quicunque olim sunt optimi.
 Ligatis autem bene omnes ad transfra navis
 Exite: ac deinde subitum apparate convivium,
 Ad nostram domum profecti; ego autem laute omnibus pra-
 Juvenibus quidem haec precipio: at ceteri (bebo
 Sceptrigeri reges meam ad domum pulchram
 Veniatis; ut hospitem in sedibus amice-excipiamus,
 Neque quis recuset: advocate verò divinum cantorem
 Demodocum: huic etenim deus excellenter dedit cantilenam
 Jucundam, utcumque animus ipsum impellat ad-cantendum.
 ic utique locutus praevit; simul verò sequebantur
 ceptrigeri: praeco autem adibat divinum cantorem.
 uvenes verò electi duo, & quinquaginta,
 venunt, ut praeceperat Alcinoüs, ad litus maris infractuosi.
 Porro postquam ad navem pervenissent, atque mare,
 Navem quidem ipsi nigram maris in profundum deduxerunt,
 imposueruntque malum, & vela navi nigra;
 Aptaruntque remos vincula per coriacea,
 Omnia rixè; velaque alba expandunt:
 Alte vero in humidum ipsam ibiterunt: ceterum postea
 Perrexerunt ire Alcinoöl prudentis ad magnam domum.
 Implebantur autem pectusque, & septa, & domus viris
 Congregatis: multi nempe erant juvenes atque senes.
 Illis verò Alcinoüs duodecim oves mactavit,
 Odoque albos-dentibus sues, duosque canuros boves:
 Quos excoriarunt, curaruntque, appararuntque convivium amens.
 Praeco autem prope venit ducens amabilem cantorem:
 Quem supra-modum Musa dilexit, dedit verò bonumque malum.
 Oculis quidem privavit, dedit autem dulcem cantem. (que;
 Huic verò deinde Pontonöus posuit sedem argenteis-clavis-dis-
 In medio convivarum, columnam longæ affixam: (cristam,
 Ex paxillo autem suspendit citharam argutam,
 Ipsi supra caput, & monuit manibus prendere
 Praeco; juxta autem apponebat canistrum, pulchrumque mensam,
 Juxta etiam poculum vini, ut-biberet, quoties animus juberet.
 Illi verò ad cibos paratos appositos manus extenderunt.
 Ceterum postquam potus & cibi desiderium exemissent,
 Musa dein cantorem excitavit, ut-caneret laudes virorum,
 Cantilenæ, cujus tunc utique gloria ad coelum latum pervenit:
 Contentiones Ulyssis & Pelidae Achillis,
 Ut quondam contenderent, deorum in convivio celebri,
 Actibus verbis: rex autem virorum Agamemnon
 Gaudebat animo, cum optimi Achivorum contenderent.
 Sic enim ei vaticinans praedixerat Phoebus Apollo
 In Pythia divina, quando supergressus est lapideum limen
 Oriculum-petiturus: tunc enim devolvebatur mali principium
 Trojanisque & Danaïs, Jovis magni per consilia.
 Illa utique cantor cantabat incolytus: at Ulysses

- Πορφύρεον μέγα Φάρος ἰλὸν χορῇ τριβαρῆσι,
 85 Κικηφαλλῆς ἔδυσσε, κάλυψε δὲ καλὰ πρόσωπα·
 Αἶδετο γὰρ Φαιήκας, ὅπ' ἱφρῦσι δάκρυα λείβων.
 Ἦτοι ὅτε λήξουν αἰδῶν θέλας αἰῶδες,
 Δάκρυ' ἁμορφόμενος, κεφαλῆς ἀπὸ Φάρος ἔλκετο,
 Καὶ δέπας ἀμφικύπελλον ἰλὸν, σπείσασκε θεοῖσιν·
 90 Αὐτὰρ ὅτ' ἄψ ἤρχοντο· καὶ δυρόνιαν αἰδεῖν
 Φαιήκων οἱ ἥρις, (ἱκέτ' ἔρχοντ' ἐπίευσιν)
 Ἄψ Ὀδυσσεὺς πατὴρ κρῖτα καλυψόμενος γυάσκων.
 Ἐνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάττανε, δάκρυα λείβων,
 Ἀλκίνοος δὲ μὴ οἶος ἐπεφάσκει, ἥδ' ἐνέησεν.
 95 Ἥμενος ἥυχ' αὐτοῦ· βαρὺ δὲ ζενόχοντος ἔκυσεν·
 Αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετῴδα·
 Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἥδ' ἐμδόντας·
 Ἦδη μὲν δαιτὶς κακορήμεια θυμὸν ἵσχει,
 Φόρμιγγός θ', ἥ δαιτὶ συνήφορς ἐσι βαλεῖν·
 100 Νῦν δ' ἐξέλθωμεν, καὶ δέλφιν πειρήσειν
 Πάντων· ὅς χ' ὀξύνει ἐνίσκη οἱσι φίλοισιν,
 Οἴκαδε νοστήσας, ὅσων περιγυήμεθ' ἄλλων,
 Πύξ τε, παλαισμοσύνη τε, καὶ ἄλμασιν, ἥδ' ἐπιδέσσει.
 Ὡς ἔφα Φωνήσας, ἡγήσατο· τοὶ δ' ἄρ' ἔπειντο.
 105 Κλῶ δ' ἐκ πασσαλόφιν κρέμασι Φόρμιγγος λιγυῖαν,
 Δημοδόκου δ' ἔλε χεῖρα, καὶ ἔξαγεν ἐκ μογάριου·
 Κήρυξ ἔρχε δὲ τῇ αὐτῇ ὁδῷ, ἦν περ οἱ ἄλλοι
 Φαιήκων οἱ ἥρις, ἐέθλια ἐκωμωμένους.
 Ἐνθ' ὅ μιν εἰς ἀγορὴν, ἔμε δ' ἔπειντο παλαιὸς ὄμιλος,
 110 Μυρία· ἃ δ' ἴσαντο νέοι πολλοὶ τε, καὶ ἰσθαῖ.
 Ὄρτο μὲν Ἀκρίναός τε, καὶ Ὀκύαλος, καὶ Ἐλασσίδης,
 Ναυταῖς τε, Πρωμαῖς τε, καὶ Ἀγχιόλαος, καὶ Ἐρετμεύς,
 Ποντεύς τε, Πρωρεύς τε, Θών, Ἀναβησίναός τε,
 Ἀμφιάλός θ', υἱὸς Παλαμήδου Τεκτονίδαο·
 115 Ἀν δὲ καὶ Εὐρύαλος, βροτολογεῖστος Ἀρηί,
 Ναυβαλίδης θ', ὅς ἥριστος ἦν εἰδός τε, δέμης τε,
 Πάντων Φαιήκων, μετ' ἐμύμονα Δημοδόκοντα·
 Ἀν δ' ἔσαν· τρεῖς παῖδες ἀρίστοις Ἀλκινόοιο,
 Λαοδάμας θ', Ἀλίας τε, καὶ Ἀπτιάδης Κλυτόνορος.
 120 Οἱ δὲ τοὶ πρῶτον μὲν ἐπειρήσαντο πῶδεσθιν.
 Τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· οἱ δ' ἔμε πάντες
 Καρπαλίμως ἐπείοντο κονίοντας πεδίω.
 Τῶν δὲ θέειν ὅχ' ἥριστος ἦν Κλυτόνορος ἀμύμων·
 Ὅσων τ' ἐν νειῇ οὖρον πέλει ἡμινοστήν,
 125 Τόσων ὑπεκπρόθεν λαοὺς ἵκεθ', οἱ δ' ἐλίποντο.
 Οἱ δὲ παλαισμοσύνης ἀλεγαινῆς περὶήσαντο·
 Τῇ δ' αὐτ' Εὐρύαλος ἀπενκαίνυτο πάντας ἄριστος.
 Ἄλματι δ' Ἀμφιάλος πάντων προφερέερος ἦν·
 Δίτκω δ' αὖ πάντων προφερέερος ἦν Ἐλατρεύς·
 130 Πύξ δ' αὖ Λαοδάμας, ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθησαν φρέν' ἀέθλοισι,
 Τοῖς ἔμε Λαοδάμας μετέφη, καὶς Ἀλκινόοιο·
 Δεῦτε φίλοι, τὸν ξεῖνον ἐρώμεθα, τίτιν δέλφιν
 Οἶδ' ἐπὶ καὶ δαδάμεν· φύην γε μὲν οὐ κωπὴς ἐσι,
 135 Μηρούς τε, πημάς τε, καὶ ἔμφοι χεῖρας ὑπερβόν,
 Ἀδύχην

Purpuream ingentem vestem prehensam manibus robustis,
 In-caput traxit, obtexitque pulchram faciem:
 Reverebatur enim Phæaces, sub superciliis lachrymas stillans.
 At quandò desiit canere divinus cantor,
 Lachrymis absterfis, à capite vestem demisit,
 Et poculo rotundo sumpto, libavit diis:
 Venum quando rursus incipiebat, & hortabantur eum, ne-caneret,
 Phæacum optimates, (quippe oblectabantur *illius* carminibus;) *Uli*
 Rursus Ulysses, capite obvoluto, lugebat.
 Ibi alios quidem omnes latebat, lachrymas stillans,
 Alcinoüs verò solus ipsum animadvertit atque observavit,
 Sedens prope ipsum; graviter autem suspicantem audit:
 Continno verò inter Phæaces remigii-studiosos loquebatur;
 „ Audite, Phæacum ductores, atque principes;
 „ Jam quidem convivio saturavimus animum aequali,
 „ Citharâque, quæ convivio congruens est lauto:
 „ Nunc verò exeamus, & certamina experiamur
 „ Omnia; ut hospes narret suis amicis,
 „ Domum reversus, quantum superemus alios,
 „ Pugilatque, luctâque, & saltu, atque cursu.
 Sic utique locutus, prævit; illi verò una secuti sunt.
 E paxillo autem suspendit citharam argutam,
 Demodocum verò prehendit manu, & eduxit ex ædibus
 Præto; præibat autem ei eandem viam, quam & alii
 Phæacum optimates, certamina spectaturi.
 Perrexerunt autem ire ad forum, simulque sequebatur ingens turba,
 Innumeri; surgebant verò juvenes multique, & fortes.
 Surrexit quidem Acroneusque, & Ocyalus, & Elatreus,
 Nanteusque, Prymneusque, & Anchielus, & Eretmeus,
 Ponteusque, Proreusque, Thoon, Anabesineusque,
 Amphialusque, filius Polynæi Tectonidæ;
 Surrexit etiam Euryalus, homicidæ similis Marti,
 Naubolidæque, qui optimus erat specieque, corporeque,
 Omnium Phæacum, post egregium Laodamantem:
 Surrexerunt porro tres filii eximii Alcinoï,
 Laodamasque, Haliusque, & deo-par Clytoneus.
 Hi porro primum quidem periculum-fecerunt pedibus.
 Eis autem à carceribus extensus-erat cursus; simul verò omnes
 Celeriter volabant pulverem-excitantes in-campo.
 Horum autem currendo longe optimus erat Clytoneus eximius;
 Quantumque in novali spatium est mularum,
 Tantum præcurrens ad populum venit; cæteri verò relictî sunt.
 Alii autem luctæ molesta periculum-fecerunt:
 In hac porro Euryalus vicit omnes optimates.
 Saltu verò Amphialus omnium optimus erat:
 Disco autem omnium præstantissimus erat Elatreus:
 Pugilatu denique Laodamas, eximius filius Alcinoï.
 Cæterum postquam omnes oblectassent animum certaminibus,
 Inter hos deinde Laodamas locutus est, filius Alcinoï;
 „ Agite, amici, hospitem rogemus, si quod certamen
 „ Novitque & didicit: habitu-corporis quidem non malus est,
 „ Femoribusque, & cruribus, & ambabus manibus superne,
 „ Cæ-

- Λύχενω τε σίβαρην, μέγα τε στένος· οὐδέ τι ἤβης
 Διύεται, ἀλλὰ κακοῖσι συνέβηκται πολέεσιν.
 Οὐ γὰρ ἔγνωε τι Φημί κακώτερον ἕλλο θαλάσσης,
 Ἄνδρα τε συγχεῦμαι, εἰ καὶ μάλα καρτερὸς εἴη.
- 140 Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύκλος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 Λαοδάμα, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπας.
 Αὐτὸς νῦν προκάλυπται ἰδὼν, καὶ πέφραδε μύθῳ.
 Αὐτὰρ ἔπει τόγ' ἔκρουσ' ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο,
 Στῆ ῥ' ἔς μέσσοις ἰδὼν, καὶ Ὀδυσσεῖα προσέειπεν·
- 145 Δεῦρ' ἔγωγε καὶ σὺ, ξεῖνε πάτερ, πείρησαι ἀέθλων,
 Εἰ τινά που δειδάσκας· τοῖσι δέ σ' ἴδμεν ἀέθλους·
 Οὐ μὲν γὰρ μείζον κλέος ἀνέρος, ὕφρα κεν ἦσιν,
 Ἥ ὅτι ποσσὶν τε βίβη καὶ χερσὶν ἔησιν.
 Ἄλλ' ἔγωγε πείρησαι, σκέδασον δ' ἄπδ κήδεα θυμοῦ·
- 150 Σοὶ δ' ὁδὸς αὖκ' ἔτι ἀγρὸν ἐπέσσεσται, ἀλλὰ τοι ἤδη
 Νῆες τε κατεΐρυσται, καὶ ἱππεῖδες εἰσὶν ἱταῖροι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Λαοδάμα, τί με ταῦτα καλέεσθε κερτομέοντες;
 Κήδεά μοι καὶ μᾶλλον δὴ φραγνὶν, ἥπερ ἕδωλοι,
- 155 Ὅς πρὶν μὲν μάλα πόλλ' ἔπαλον, καὶ πόλλ' ἐμύγησά·
 Νῦν δ' ἄρ' ἐπ' ὑμετέρῃ ἀγορῇ νόμοιο χατίζων
 Ἡμῖαι, λισσόμενος βασιλῆά τε, πάντα τε δῆμον.
 Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύκλος ἀπαμείβετο, νεῖκεσέ τ' ἄντην·
 Οὐ γὰρ σ' οὐδέ, ξεῖνε, δαήμενοι φωντὶ ἴσκει
- 160 Ἀθλων, οἳά τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται·
 Ἄλλὰ τῷ, ὅς σ' ἔμμε νῆϊ πολυκκλητῇ θαμίζων,
 Ἀρχὸς ναυτῶν, οἷτε πρῆπτήρες ἔασιν,
 Φόρτου τε μνήμων, καὶ ἐπίσκοπος ἦτιν ὀδαίων,
 Κερδέων δ' ἀρκαλέων· οὐδ' ἀθλητῇρι τοῖκας.
- 165 Τὸν δ' ἄρ' ὑπέδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ξεῖν', οὐ καλὸν ἔειπας· ἔτασθ' ἄλκιον ἄνδρ' ἔοικας.
 Οὕτως οὐ πάντεςσι θεὸς χαρίεντα δίδωσιν
 Ἀνδράσιν, οὔτε φυὴν, οὔτ' ἄρ' φρένας, οὔτ' ἀγορητύν.
 Ἄλλος μὲν γὰρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος πέλει ἀνὴρ,
- 170 Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεισι ζέφει· εἰ δέ τ' ἔς αὐτὸν
 Τερπόμενοι λεύσσουσιν· ὃ δ' ἀσφαλῆως ἀγορεύει
 Αἰδοῖ μαιλιχίῃ, μετὰ δὲ πρόπαι ἀγρομένοισιν·
 Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἕξυ, θεὸν ὥς, εἰσορόωσιν·
 Ἄλλος δ' αὖ εἶδος μὲν ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν·
- 175 Ἀλλ' οὐ εἰ χάρις ἀμφιπεριζέφεται ἐπέεσσιν.
 Ὡς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀρρεπρόδες, οὐδέ κεν ἕλλως
 Ὡδέ θεὸς τέυξε· νόον δ' ἀποφώλιος ἔσσι.
 Ὀρινάς μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
 Εἰπὼν οὐ κατὰ κόσμον· ἐγὼ δ' οὐ νῆϊς ἀέθλων,
- 180 Ὡς σύ γε μύθεσαι, ἀλλ' ἐν πρώτοισιν ὄϊω
 Ἐμμεναι, ὕφρ' ἤβη τε πεποῖδεα, χερσὶ τ' ἐμῆσι·
 Νῦν δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἔλγῃ· πολλὰ γὰρ ἔτλην,
 Ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλεγεινά τε κίματα πείρων.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς, κακὰ πολλὰ παθὼν, πειρήσομαι ἀέθλων·
- 185 Θυμοδακῆς γὰρ μῦθος· ἐπώτρυνας δέ με εἰπὼν·
 Ἥ ἴα, καὶ αὐτῷ φάρεϊ ἀνκίνας λάβε δίσκον
 Μείζονα καὶ πᾶχτεον, σφαιρῆτερον εἰς ἰσχύον περ,

- „ Cerviceque firma, ingentique robore: neque omnino vigore.
 „ Caret; at malis contractus est multis. (Juvenili
 „ Non enim ego quid existimo pejus aliud mari,
 „ Ad hominem confringendum, etiam si valde fortis fuerit.
 „ Huic autem rursus Euryalus respondit, dixitque;
 „ Laodama, sane hunc sermonem recte dixisti.
 „ Ipse nunc provoca profectus, & admone sermone.
 „ At postquam hoc audiisset eximius filius Alcinöi,
 „ Stetit in medium progressus, & Ulysses allocutus est;
 „ Huc age & tu, hospes pater, periculum-fac certaminum,
 „ Si quod fortassis didicisti; par enim est, te scire certamina:
 „ Neque enim major gloria hominis, quo-ad fuerit,
 „ Quam quod pedibus strenue-agat & manibus suis.
 „ Verum age, fac-periculum; & pelle mœstitiam ab animo;
 „ Tibi verò profectio non adhuc diu aberit, sed tibi jam
 „ Et navis deducta est, & parati sunt socii.
 „ Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 „ Laodama, quid me ista jubetis incessentes?
 „ Dolores mihi etiam magis in animo, quam certamina;
 „ Qui antea quidem valde multa passus sum, & multa pertulsi:
 „ Nunc verò in vestro confessu reditus indigens
 „ Sedeo, precans regemque, omnemque populum.
 „ Huic verò rursus Euryalus respondit, objurgavitque palam;
 „ Neque enim te, hospes, perito viro assimilo
 „ Certaminum, qualia utique multa inter homines sunt;
 „ Sed illi, qui apud navem multis-transitris-instructam frequenter-
 „ Princeps nautarum, qui & negotiatores sunt, (versans;
 „ Onerisque memor, & inspector sit viaticorum,
 „ Lucrique rapto-acquisiti; neque athleta similis-es.
 „ Illum autem torve intuitus allocutus est solers Ulysses;
 „ Hospes, non honeste dixisti; protervo viro similis-videris.
 „ Ita non omnibus Deus amabilia-munera donat
 „ Hominibus, neque formam, neque ingenium, neque eloquentiam.
 „ Etenim alius quidem specie invenustior est vir,
 „ At deus formam verbis ornat: alii verò in ipsum
 „ Oblectati aspiciunt: hic autem secure loquitur
 „ Modestia cum suavi, eminetque inter congregatos:
 „ Incedentem autem eum per urbem, deum veluti, aspiciunt:
 „ Alius verò rursus forma quidem similis immortalibus;
 „ Verum hand ei gratia circum-affunditur sermonibus.
 „ Sic & tibi species quidem decora, neque aliter
 „ Ne Deus quidem fingeret; mente verò imperitus es.
 „ Irritasti mihi animum in præcordiis charis,
 „ Locutus indecenter: ego verò non ignarus certaminum,
 „ Ut tu fabularis, verum inter primos puto
 „ Fuisse me, donec-juventa fretus sui, manibusque meis:
 „ Nunc verò premor ærumna & doloribus; multa enim passus sum,
 „ Virorumque bella, sævosque fluctus penetrans.
 „ Sed etiam sic, mala multa passus, periculum-faciam certaminum;
 „ Mordax enim est sermo tuus; impulisti autem me locutus.
 „ Dixit utique, & cum-ipsa veste impetu-facto prehendit discum
 „ Majorem & crassam, gravioresque non paulo quidem, Quam

- Η οἷα Φαίηκες ἰδίσκεον Ἀλλήλοισι.
 Τὸν ἄα περισφύσας ἦκε ξιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς·
 190 Βόμβησεν δὲ λίθος· κατὰ δ' ἔπτηξαν ποτὶ γαίῃ
 Φαίηκες δολιχόηρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες,
 Ἄλως ὑπαὶ ῥηκῆς· ὃ δ' ὑπέρπτατο σήματα πάντων,
 Ῥίμφα ἰέων ἀπὸ χειρὸς· ἔθηκε δὲ τέρματ' Ἀθήνη,
 Ἄνδρ' ἰδέμας εἰκυῖα· ἕπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ἐνδύμαζε·
 195 Καὶ κ' ἑλσὸς τοι, ξείνε, διακρίνειε τὸ σῆμα
 Ἀμφαφθών· ἔπει οὔτι μαιμυμένον ἔστιν ὁμίλῳ,
 Ἄλλὰ πολὺ πρῶτον· σὺ δὲ θάρσει τόνδε γ' ἑέθλον·
 Οὔτις Φαίηκων τόνγ' ἵεται, οὐδ' ὑπερήσει.
 Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 200 Χαίρων, οὔνεχ' ἑταῖρον ἐνηέα λεῦσσε' ἐν ἄγῳνι·
 Καὶ τότε κουφότερον μετεφώνεε Φαίηκεσσι·
 Τούτων νῦν ἀφίκεσθε, νέοι· τάχα δ' ὕερον ἄλλον
 Ἦσειν ἢ τοσσοῦτον δῖομαι, ἢ ἔτι μᾶλλον.
 Τῶν δ' ἄλλων, ὅτινα κραδίη θυμὸς τε καλεῖται,
 205 Δεῦρ' ἔγε πειρηθῆτω, ἔπει μ' ἐχολώσατε λίην,
 Ἥ πῦξ, ἥ δὲ πάλῃ, ἥ καὶ ποσὶν, οὔτι μεγαίρω,
 Πάντων Φαίηκων, πλὴν γ' αὐτοῦ Λαοδάμαντος·
 Ξεῖνος γάρ μοι ὅδ' ἐστὶ· τίς ἂν φιλέοντι μάχαιτο;
 Ἄφρων δὲ καὶ κύνες γε καὶ οὐτιδανὸς πέλει ἀνὴρ,
 210 Ὅς τις ξεινοδόκῳ ἔριδα προφέρειται ἀέθλων,
 Δήμῳ ἐν Ἀλλοδαπῷ· ἔο τ' αὐτοῦ πάντα κολούει.
 Τῶν δ' ἄλλων οὐπὲρ τίν' ἀναίνομαι, οὐδ' ἀδερῖζω,
 Ἄλλ' ἔθέλω ἴδμεν καὶ πειρηθῆμεναι ἔντην.
 Πάντα γὰρ οὐ κακὸς εἰμι μετ' ἀνδράσιν, ὅσσοι ἑέθλοι·
 215 Εὐ μὲν τόξον οἶδα εὖξασθαι ἀμφαφάσθαι·
 Πρῶτ' ὅς κ' ἄνδρα βάλοιμι, ὅς εὖσας ἐν ὁμίλῳ
 Ἀνδρῶν δυσμενέων· εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἑταῖροι
 Ἀγχι παραστέην, καὶ τοξαζοῖατο φωτῶν.
 Οἷος δὲ με φιλοκτῆτης ἀπεκαίνυτο τόξῳ,
 200 Δήμῳ ἐν Τρώων, ὅτε τοξαζοίμεθ' Ἀχαιοί.
 Τῶν δ' ἄλλων ἐμέ φημι πολὺ προφερέερον εἶναι,
 Ὅσσοι νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες·
 Ἀνδράσι δὲ προτέροισιν ἐρίζεμεν οὐκ ἰθαλήσω,
 Οὐδ' Ἡρακλῆϊ, οὐτ' Εὐρυτῷ Οἰχαλιῇ,
 225 Οἱ ἄα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τόξων·
 Τῷ ἄα καὶ αἰψ' ἔθανεν μέγας Εὐρυτος, οὐδ' ἐπὶ γῆρας
 Ἰκετ' ἐν μεγάροισι· χολωσάμενος γὰρ Ἀπόλλων
 ἔκτανεν, οὔνεκά μιν προκαλίζετο τοξάζεσθαι.
 Δουρὶ δ' ἀκοντίζω, ὅσον οὐκ ἄλλος τις δις ἔμ·
 230 Οἷοισιν δειδοῖκα πᾶσιν, μή τις με παρέλθῃ
 Φαίηκων· λίην γὰρ ἀεικελίως ἰδαμάσθην
 Κύμασιν ἐν πολλοῖς· ἔπει οὐ κομιδὴ κατὰ νῆα
 Ἦεν ἱππετανός· τῷ μοι φίλα γυῖα λέλυνται.
 Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἦρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 235 Ἀλκίνοος δέ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέειπε·
 Ξεῖν', ἔπει οὐκ ἔχαρις μὲθ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορεύεις,
 Ἄλλ' ἔθέλεις ἀρετὴν σὴν φαινέμεν, ἥ τοι ὀνηδαί,
 Χωόμενος, ὅτι σ' οὗτος ἀνὴρ ἐν ἄγῳνι παρασθῆς
 Νείκεσεν· ὥς ἂν σὴν ἀρετὴν βροτὸς οὔτις ὕνοιτο,

Quam quali Phæaces ludebant invicem.

Hunc atque circumrotatum misit valida è manu :

Insonuit verò lapis ; inclinaverunt autem se ad terram

Phæaces longis-remis-utentes, navigatione-celebres viri,

Lapidis ab impetu : is verò supervolavit signa omnium

Rapide ruens à manu : posuit verò signa Minerva,

Viro corpus assimilata, verbumque dixit, & locuta est ;

„ Etiam cæcus tibi, hospes, posset distinguere signum

„ Palpando ; quandoquidem neutiquam mixtum est multitudini,

„ Sed longe primum : tu autem confide hoc quidem in certamine:

„ Nullus Phæacum ad hoc utique perveniet, neque transmittet.

Sic ait, lætatus verò est patiens nobilis Ulysses,

Gaudens, quod socium benignum videret in circo :

Et tum lenius allocutus est Phæacas ;

„ Hunc nunc assequimini, Juvenes ; brevi autem denno alium

„ Me missurum esse aut tantum puto, aut adhuc majus.

„ Ex aliis verò, quemcunque cor animisque jubet,

„ Huc age, periculum-faciat, quoniam me irritastis valde,

„ Aut pugilatu, aut lucta, aut etiam cursu ; nihil recusò ;

„ Ex omnibus Phæacibus, præter ipsum Laodamantem ;

„ Hospes enim mihi ille est : quis cum amico pugnaverit ?

„ Inspiciens ille & nullius-pretil est vir,

„ Quicumque cum-hospite contentionem proferat certaminum,

„ Populo in alieno ; sui que ipsius res omnes perturbat.

„ Aliorum autem handquaquam ullum rejicio, neque despicio ;

„ Sed volo cognoscere & periculum-facere palam.

„ Non enim omnino ignavus sum inter homines, quotquot certami-

„ Bene quidem arcum novi perpolitum tractare : (na sunt :

„ Primus virum contingerem, sagitta missa in turba

„ Virorum hostilium ; etiamsi valde multi socii

„ Juxta astarent, & sagittas-mitterent in viros.

„ Solus sane me Philoctetes vincebat arcu,

„ Populo in Trojanorum, quando arcum-tendebamus Achivi.

„ Aliis verò me aio longe præstantiorem esse,

„ Quotquot nunc mortales sunt in terra panem edentes :

„ Cum viris autem priscis contendere nolo,

„ Neque cum Hercule, neque cum Euryto Oechaliensi ;

„ Qui etiam cum immortalibus contendebant de arcum-petitiis :

„ Ideo etiam statim mortuus est ingens Eurytus, neque ad fene-

„ Pervenit in sedibus ; iratus enim Apollo (entem

„ Occidit, eo-quod ipsum provocasset ad-arcum-tendendum.

„ Hasta porro jaculor, quantum non alius quisquam sagitta :

„ Solis timeo pedibus, ne aliquis me superet

„ Phæacum ; nimium enim male domitus sum

„ Fluctibus in multis ; quoniam non commeatu apud navim

„ Erat perpetuus ; ideoque mihi chara membra soluta sunt.

Sic dixit ; illi verò omnes obmutuerunt silentio :

Alcinous autem ipsum solus respondens allocutus est ;

„ Hospes, quandoquidem non ingrata inter nos hæc concionaris,

„ Sed vis virtutem tuam ostendere, quæ te comitatur ;

„ Iratus, quod te ille vir in certamine astans

„ Objurgavit ; ut tuam virtutem mortalis nullus vituperet.

- 240 "Οσις ἐπίσταιτο ἡσι φρεσὶν ἄρτια βάζεν.
 Ἄλλ' ἄγε, νῦν ἔμελλεν ξυνίει ἕπος, ὅφρα καὶ ἕλαιο
 Εἴπης ἠρώων, ὅτε κεν σοῖς ἐν μαγάροις
 Δαινύη παρὰ σῇ τ' ἀλόχῃ καὶ σοῖσι τέκτεσιν,
 Ἡμετέρης ἀρετῆς μαμνημένος, οἷα καὶ ἦεν.
- 245 Ζεὺς ἐπὶ ἔργα τίθησι διαμπερὲς ἐξέτι πατρῶν.
 Οὐ γὰρ πυγμαῖοι εἰμὲν ἀμύμονες, οὐδ' ἀπαισῆς,
 Ἄλλὰ ποδὶ κραίπνυς θέομεν, καὶ νηυσὶν ἄριστοι.
 Αἰεὶ δ' ἡμῖν δαῖς τε φίλη, κισθρὶς τε, χοροὶ τε,
 Εἵματα τ' ἐξημοιβὰ, λοστρά τε θερμὰ, καὶ εὐναί.
- 250 Ἄλλ' ἄγε, Φαίηκων βητάρμονες, ὅσοι ἄρισται,
 Παῖσατε· ὥς χ' ὁ θεὸς ἐκίστη οἷσι φίλοισιν,
 Οἴκαδε κασῆσας, ἄσπον περιγινόμεθ' ἑλλαν
 Ναυτιλίῃ, καὶ ποσσὶ, καὶ ὀρχησῶν, καὶ δοιδῇ.
 Αἰημοδῶν δέ τις αἶψα κιδὼν Φόρμιγγα λίγειαν
- 255 Οἰσέτω, ἥ που καῖται ἐν ἡμετέραισι δόμοισιν.
 "Ὡς ἔφατ' Ἀλκίνοος θεοεικέλας· ὦρτο δὲ κήρυξ
 Ὀξων Φόρμιγγα λιγυρὰν δόμου ἐν βασιλῆος.
 Αἰσυνῆται δὲ κριτοὶ ἐντὶ πάντας ἀνέσαν
 Δήμοι, οἱ κατ' ἀγῶνας εὐπρήσσεσκον ἔκαστα·
- 260 Αἰήνων δὲ χορὸν, καλὸν δ' εὐρυκαν ἀγῶνα.
 Κήρυξ δ' ἐγγύθεν ἤλθε φέρων Φόρμιγγα λίγειαν
 Αἰημοδῶν· ὁ δ' ἔπειτα κί' ἐς μέσον· ἀμφὶ δὲ κοῦραι
 Πρωτῆραι ἱκάντο, δαήμενες ὀρχημένοιο.
 Πάπληγον δὲ χορὸν θεῶν πασῶν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
- 265 Μαρμαρυγὰς θεῖτα ποδῶν, ταύραχ' δὲ θυμῷ.
 Αὐτὰρ ἔφορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν αἰεδαίν,
 Ἀμφ' Ἀρείας Φιλότητος, Εὐσεφάνου τ' Ἀφροδίτης,
 "Ὡς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν Ἠφαίστειο δόμοισι
 Λάβρῃ· πολλὰ δ' ἔδωκε, λέχος δ' ἤσυχνε καὶ εὐνῇ
- 270 Ἠφαίστειο ἕκαστος· ἔφαρ δὲ οἱ ἄγγελος ἦλθεν
 Ἥλιος, ὃ σφ' ἐγένητε μιγαζομένους Φιλότητι.
 Ἠφαίστος δ', ὥς εὖν θυμολογία μῦθον ἔκουσε,
 Βῆ ῥ' ἵμεν ἐς χαλασῶνα, κακὰ φρεσὶ βουσοδομοῦν·
 Ἐν δ' ἔσθ' ἀκμοστέω μέγαν ἕκμονα, κῆντε δὲ δεσμοῦς
- 275 Ἀρήκτους, ἀλύτους, ὅφρ' ἔμπεδον αὐτὴ μένοιεν.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεύξε δόλον, κεχολωμένος Ἄρει,
 Βῆ ῥ' ἵμεν ἐς βάλαμον, ὅθι οἱ φίλοι δέμνι· ἔκαστο·
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἐρμίσιν χρεὶ δέσμοις πύκλωσ' ἀπάντη·
 Πολλὰ δὲ καὶ καθύπερθε μελαθρόβφιν ἐξεκέρχυντο,
- 280 ἥντ' ἀράχνια λαστὰ, τέ κ' οὐ κέ τις οὐδ' ἴδοιτο
 Οὐδ' ἐσθλὴν μακάρων· περί γὰρ δολόεντα τέτυκτο.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα δόλον περὶ δέμνια χεῦεν,
 Εἶσατ' ἵμεν ἐς Αἴμονον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 "Ὡ οἱ ἡμιῶν πολὺ Φιλτάτη ἐστὶν ἀπάσων.
- 285 Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε χρυσήνιος Ἄρης,
 "Ὡς ἴδεν Ἠφαίστον κλυτοτέχνην νόσφι κιδντα·
 Βῆ δ' ἵμεναι πρὸς δῶμα περίκλυτον Ἠφαίστειο,
 Ἰσχυρόν Φιλότητος Εὐσεφάνου Κυβερνίης.
 Ἡ δὲ νέον παρὰ πητρὶς ἐρισθανέος Κρονίωνος
- 290 Ἐρχομένη κατ' ἄρ' ἔειπ'· ὁ δ' εἶσω δώματος ἦει,
 Ἐν δ' ἄρα εἰ-φύ χειρὶ, ἕπος τ' ἔφατ', ἔκ σ' ἐνέμαχ'.

„ Quicumque norit sua mente idonea loqui.
 „ Sed age, nunc meum intellige sermonem; ut etiam alii
 „ Dicas heroum, quando tuis in ædibus
 „ Epuleris apud tuamque uxorem & tuos liberos,
 „ Nestræ virtutis recordatus; qualia etiam nobis
 „ Jupiter opera imponat perpetuo jam-inde à majoribus.
 „ Non enim pugiles sumus inclyti, neque luctatores,
 „ Sed pedibus celeriter currimus, & navibus optimi-*sumus*:
 „ Semper autem nobis conviviumque gratum, citharæque, chori-
 „ Vestesque mutatorie, lavacraque calida, & cubilia. (quæ,
 „ Verum age, Phæacum saltatores, quotquot optimi,
 „ Ludite; ut hospes dicat suis amicis,
 „ Domum reversus, quantum superemus alios
 „ Rei-nauticæ-peritia, & pedibus, & saltatione, & cantu.
 „ Demodoco verò aliquis statim profectus citharam argutam
 „ Afferrat, quæ alicubi jacer in nostris ædibus.
 Sic dixit Alcinoüs deo-similis: surrexit autem præco
 Allaturus citharam argutam domo ex regis.
 Præfecti autem Ludorum lecti novem omnes surrexerunt
 Publici, qui in certaminibus ordinabant singula:
 Complanarant autem aream, pulchrumque dilatant circum.
 Præco verò prope venit ferens citharam argutam
 Demodoco; is autem deinde ivit in medium: circum verò juvenes
 Jam-pubescentes stabant, petiti saltationis:
 Quæiebant verò circum divinum pedibus: at Ulysses
 Micationes admirabatur pedum, stupescibatque animo.
 Cæterum Demodocus citharam-pulsans coepit pulchre canere,
 De Martis amore, pulchreque-coronata Veneris,
 Ut primum coierint in Vulcani ædibus
 Cum: plurima autem dedit, lectumque dedecoravit & cubile
 Vulcani regis: statim verò illi nuncius venit
 Sol, qui ipsos observavit commixtos amore.
 Vulcanus autem, ubi tristem sermonem audiverat,
 Perrexit ire in officinam, mali animo, profunde-cogitans:
 Imposuit autem incudis-repositorio ingentem incudem, eudebatque
 Infrangibilia, insolubilia; ut firmiter illic manerent. (vincula
 Cæterum postquam struxisset dolum, iratus Marti,
 Perrexit ire in thalamum, ubi ei chara cubilia strata-erant:
 Circumsudit autem lecti-fulcris vincula circulatim omni-ex-parte;
 Multa autem & desuper è-fastigio effusa-erant,
 Perinde atque araneæ-fila tenuia, quæ nemo ne cerneret quidem,
 Neque deorum beatorum: perquam enim dolosa facta erant.
 Cæterum postquam omnem dolum circa lectum sudisset,
 Simulavit se ire in Lemnum, pulchre-ædificatum oppidum,
 Quæ illi terrarum multo charissima est omnium,
 Neque cæcam-speculationem habebat aureo-frang-utens Mars;
 Ut vidit Vulcanum inclytum-arte sporsum profectum:
 Perrexit autem ire ad domum inclyti Vulcani,
 Cupiens amans pulchre-coronata Veneris.
 Illa verò recens à patre præpotente Saturnio
 Veniens jam desidebat; ille verò intra domum ivit,
 Inque manu ejus hæsit, verbumque dixit, atque compellavit
 „ Age.

- Δεῦρο, φίλη, λέκτρονδε τραπέϊμεν εὐνηθέντε·
 οὐ γὰρ ἐγὼ ἠφαιστος μεταδύμιος, ἀλλὰ πρὸς ἡδὴ
 οἴχεται ἐς Λήμνον, μετὰ Σίντιας ἀγριοφώνους.
- 295 Ὡς φάτο· τῇ δ' ἄσπασδν εἰσατο κοιμηθῆναι.
 τῷ δ' ἐς δέμνια βάντε κατέδραθον· ἄμφι δὲ δεσμοὶ
 τεχνήντες ἔχυντο πολύφρονος ἠφαισίοιο·
 οὐδέ τι κινήσαι μελέων ἦν, οὐδ' ἀναεῖραι.
 καὶ τότε δὴ γίνωσκον, ὅτ' οὐκ ἔτι φυκτὰ πέλονται.
- 300 Ἀγχιμόλον δέ σφ' ἤλθε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 αὐτὶς ὑποτρέψας, πρὶν Λήμνου γαῖαν ἰκίσθαι·
 ἠέλιος γὰρ οἱ σκοπιῇν ἔχεν, εἰπέ τε μῦθον.
 βῆ δ' ἵμεναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιμημένος ἦτορ·
 ἔση δ' ἐν προθύροισι, χόλος δέ μιν ἔγριος ἦρει.
- 305 Σμερδαλέον δ' ἰβόησε, γέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσι·
 Ζεῦ πάτερ, ἦδ' ἑλλοὶ μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἱόντες,
 Διῦδ', ἵνα ἔργα γελασῇ καὶ οὐκ ἐπιεικτὰ ἴδῃσθε·
 Ὡς ἐμὲ χωλὸν ἱόντα Διδος θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 αἰὲν ἀτιμάζει, φιλεῖ δ' αἰδήλον Ἀρηα·
- 310 οὐνεχ' ὃ μὲν καλὸς τε καὶ ἀρτίπος, αὐτὰρ ἔγυγε
 ἠπεδανδὸς γενόμεν· ἀτὰρ οὔτι μοι αἰτίος ἕλλος,
 ἀλλὰ τοκῆς δῶμα· τὼ μὴ γαῖνασθαι ὕφελον.
 ἀλλ' ὅψεσθ', ἵνα τῷ γε καθεύδεται ἐν φιλότῃ,
 εἰς ἐμὰ δέμνια βάντες· ἐγὼ δ' ὀρθὼν ἀκάχημαι.
- 315 οὐ μὲν σφίας ἔτ' ἐόλπα μίνυνθά γε κείμεν οὕτω,
 καὶ μάλα περ φιλέοντε· τάχ' οὐκ ἔθελήσετον ἔρφω
 εὐδῆιν· ἀλλὰ σφῶς δόλος καὶ δεσμὸς ἐρύξει,
 εἰσθε μοι μάλα πάντα πατὴρ ἀποδώσει ἔδνα,
 Ὅσσα οἱ ἐγγυάλιξα, κυνῶπιδος εἵνεκα κόυρης·
- 320 οὐνεκά οἱ καλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ οὐκ ἔχέθυμος·
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατὲς δᾶ·
 ἥλθε Ποσειδάων γαῖήοχος· ἦλθ' ἱριούνης
 Ἑρμείας· ἦλθεν δὲ ἀναξ ἰκέτορος Ἀπόλλων.
 θηλύτεραι δὲ θεαὶ μένον αἰδοῖ δίκαι ἐκάσῃ.
- 325 ἔσαν δ' ἐν προθύροισι θεοὶ, δωτῆρες ἰάνων·
 Ἀσβεστος δ' ἦρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσι,
 τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος ἠφαισίοιο.
 ὣς δέ τις εἰπασκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἕλλον·
 οὐκ ἀρετᾶ κακὰ ἔργα· κίχάνει τοι βραδὺς ἀκύν·
- 330 Ὡς καὶ νῦν ἠφαιστος ἰδὼν βραδὺς εἶλεν Ἀρηα,
 ὠκύτατόν περ ἰόντα θεῶν, οἱ Ὀλύμπου ἔχουσι,
 χωλὸς ἰδὼν, τέχνησι· τὸ καὶ μοιχᾶργι δφείλλει.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἑλλήλους ἀγόρευον.
 Ἑρμῆν δὲ προσεΐπεν ἥναξ, Διδος υἱὸς, Ἀπόλλων·
- 335 Ἑρμεία, Διδος υἱ, Διάκτορε, δῶτορ ἰάνων,
 ἢ ῥά κεν ἐν δεσμοῖς ἐθέλοις κρατεροῖσι πιεσθῆς
 εὐδῆιν ἐν λέκτροισι παρὰ χροσῇ Ἀφροδίτῃ;
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα διάκτορος Ἀργεῖφόντης·
 ἀλλ' γὰρ τοῦτο γένοιτο, ἥναξ ἰκατηβέλ' Ἀπόλλων·
- 340 δεσμοὶ μὲν τρεῖς τέσσοι ἀκείρονες ἄμφος ἔχουσιν,
 τρεῖς δ' εἰσορόωτε θεοὶ, πᾶσι τε δέσιναι,
 αὐτὰρ ἐγὼν εὐδοίμην παρὰ χροσῇ Ἀφροδίτῃ.
 Ὡς ἔφατ'· ἐν δὲ γέλωι ἦν' ἀμυνάτοισι θεοῖσιν.

„ Age, *chæa*, ad lectulum divertamus decubituri;
 „ Non enim amplius *Vulcanus domi-est*, sed alicubi jam
 „ Proficiscitur in *Lemnum*, ad *Sintias* barbaros-voce.
 Sic dixit: huic autem gratum visum-est cubare.
 Illi verò lectum ingressi concumbebant; vincula autem
 Fabrefacta circumfundebantur prudentis *Vulcani*:
 Neque ullum movere erat membrum, neque attollere.
 Et tum demum agnoscebant, non amplius effugium patere.
 Prope autem eis venit inclytus *Vulcanus*,
 Retro reversus, antequam ad *Lemni* terram venisset:
 Sol enim ei speculationem habuit, narravitque historiam.
 Perrexit autem *is* ire ad domum, charo afflictus corde:
 Stetitque in vestibulo, ira autem ipsum vehemens cepit:
 Horrendum verò clamavit, auditumque movit omnibus diis;
 „ Jupiter pater, atque alii beati dii semper existentes,
 „ Venite, ut opera ridicula & non tolerabilia videatis:
 „ Ut me, *claudas* cum-sim, *Jovis* filia *Venus*
 „ Semper igræminia-afficit, amatque perniciosum *Martem*:
 „ Eo-quod ille quidem pulcher & sanus-pedibus, at ego
 „ Imbecillis fuerim: at neutiquam mihi causa alius est,
 „ Quam parentes duo; qui non genuisse debebant.
 „ Sed videte, ubi illi dormiunt in amore,
 „ Meo lecto consensu; ego autem aspiciens tristor.
 „ Non quidem illos amplius puto vel paululum dormituros hoc
 „ Et valde licet amantes: cito non volent ambo (modo,
 „ Dormire: sed ipsos dolus & vinculum detinebit,
 „ Donec mihi prorsus omnia pater retribuat sponsalla,
 „ Quæcunque ei præbui, impudentem ob puellam:
 „ Quoniam illi pulchra filia, at non animi-continens.
 Sic dixit; congregati autem sunt dii æream ad domum.
 Venit *Neptunus* terre-quassator; venit & utilitatum-auctor.
Mercurius; venit etiam rex jaculator *Apollo*.
 Fœminæ autem deæ manebant pudore domi singulæ.
 Stabant verò in vestibulo dii, datores bonorum:
 Imensus verò risus exortus est diis beatis,
 Artificia insipientibus prudentis *Vulcani*.
 Sic autem aliquis dicebat intuitus proximum alium;
 „ Non bene-succedunt mala opera: assequitur tardus celerem;
 „ Ut nunc *Vulcanus*, cum-sit tardus, cepit *Martem*,
 „ Velocissimum licet deorum, qui *Olympum* tenent,
 „ *Claudus* existens, artificio: propter quod & adulterii-mulctam
 Sic illi quidem talia inter se loquebantur. (debet.
Mercurium autem allocutus est rex, *Jovis* filius, *Apollo*;
 „ *Mercuri*, *Jovis* fili, internuncie, dator bonorum,
 „ Nunquid in vinculis velles fortibus compressus
 „ Dormire in lectulo, apud auream *Venerem*?
 Huic autem respondit deinde internuncius *Mercurius*;
 „ Utinam enim hoc fieret, ô rex jaculator *Apollo*:
 „ Vincula quidem ter tot infinita circumfusa essent,
 „ Vos autem inspiceretis dii, omnesque deæ,
 „ At ego dormirem apud auream *Venerem*.
 Sic dixit; risus autem exortus est immortalibus diis.

- Οὐδὲ Ποσειδάωνα γέλωτος ἔχε, λίσσεται δ' αἰεὶ
 345 Ἥφαιστον κλυτοεργόν, ὅπως λύσειεν Ἄρηα.
 Καί μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Λῦσον· ἐγὼ δέ τοι αὐτὸν ὑπὸ σχομαι, (ὥς σὺ κελεύεις,)
 Τίσειν ἄλσιμα πάντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
 350 Μή με, Ποσειδάων γαίηοχε, ταῦτα κέλευε·
 Δαίλαι τοι δαῖδν γε καὶ ἐγγυαί ἐγγυήσασθαι.
 Πῶς ἂν ἐγὼ σε δόοιμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 Εἶκεν Ἄρης δίσχοιτο, χρέος καὶ δεσμὸν ἑλῶκας;
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἱευσίχων·
 355 Ἥφαισ', ἔπερ γάρ κεν Ἄρης χρέος ὀκαλύψας
 Οἴχηται Φεύγων, αὐτὸς τοι ἐγὼ τάδε τίσω.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
 Οὐκ ἔς, οὐδὲ ἔοικε, τεὸν ἔπος ἐρνήσασθαι.
 Ὡς εἰπὼν, δεσμὸν ἀνίει μένος Ἥφαιστοιο.
 360 Τὸ δ' ἐπεὶ ἐκ δεσμοῖο λύθεν, κρατεροῦ περ ἴοντος,
 Λῶτίκ' ἀναΐξαντε, ὃ μὲν Θρήκηνδε βεβήκει,
 Ἥ δ' ἔρα Κύπρον ἱκανε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
 Ἐς Πάφον· ἔνθα δέ οἱ τέρμενος βωμὸς τε θυήεις.
 Ἐνθα δέ μιν Χάριτες λούσαν, καὶ χρῖσκον ἑλαῖαν
 365 Ἀμβρότιον, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἴοντας·
 Ἀμφὶ δὲ εἴματα ἔσαν ἐπήρατα, θαῦμα ἰδῆσθαι.
 Ταῦτ' ἔρ' αἰοιδὸς ἔειδε περικλυτὸς· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Τέρπει' ἐνὶ φρεσὶν ἦσιν ἑκούων, ἥδ' καὶ ἄλλοι
 Φαίηκας δολιχέρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.
 370 Ἀλκίνοος δ' ἄλιον καὶ λαοδάμαντα κέλευσεν
 Μουνάξ' ἀρχήσασθαι, ἐπεὶ σφισιν οὐτις ἔριζεν.
 Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἔλοντο
 Πορφυρέην, τὴν σφιν Πόλυβος ποίησε δακτύλῳ·
 Τὴν ἕτερος ῥήπτασκε ποτὶ νέφεα σκιδέντα,
 375 Ἰδὼνθεὶς ὑπὶ τῷ· ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἑρπείας,
 Ῥηϊδίως μετέλεσκε, πάρος ποτὶν οὐδ' ἔκλεσθαι.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ σφαῖρην ἂν ἰδὼν πειρήσαντο,
 Ὀρχαίσθην δὴ πῆτα ποτὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 Ταρφέ' ἀμειβομένῳ· κούροι δ' ἐπελήκεον ἄλλοι,
 380 Ἐξαότ' ἐκ' ἀγῶνα, πολλὸς δ' ὑπὸ κόμπῳ δρώρει.
 Δὴ τότε ἔρ' Ἀλκίνοον προσεφώνεε δῖος Ὀδυσσεύς·
 Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 Ἥ μὲν ἀπείλησας βητάρμονας εἶναι ἄριστους,
 Ἥ δ' ἔρ' ἐτόλμα τέτυκτο· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
 385 Ὡς φάτο· γήθησεν δ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο·
 Λῦσα δὲ Φαίηκεσσι φιληρέτμοισι μετὰ ῥῥα·
 Κέκλυτε, Φαίηκων ἡγήτορες, ἥδ' ἐμείδοντες·
 Ὁ ξεῖνος μάλα μοι δοκεῖ πεπνυμένος εἶναι.
 Ἀλλ' ἄγε, οἱ δῶκεν ξεινήϊον, ὥς ἐπικεικός·
 390 Ἀῶδεα γὰρ κατὰ δῆμον ἀοιρεπέες βασιλῆες
 Ἀρχοὶ κραινοῦσι, τρισκαίδέκατος δ' ἐγὼ αὐτός·
 Τῶν οἱ ἕκαστος φῆρος ὑπ' ἡλυνός, ἥδ' ἐχιδῶνα,
 Καὶ χρυσόλο τάλαντον ἐνείκατε τιμῆαντος·
 Λῦσα δὲ πάντα φέρωμεν ἀολλέας, ὅφρ' ἐνὶ χερσὶ
 395 Δεῖνος ἔχω, ἐπὶ δόρπον ἴη χαίρων ἐνὶ θυμῷ.

Non verò Neptunum risus tenebat, precabatur autem *is* indagine-
Vulcanum inclytum-artificem, ut solveret Martem: (ter

Et ipsum allocutus verba alata dicebat;

„ Solve; ego autem tibi ipsum spondeo, (ut tu jubes,)

„ Pensurum æqua omnia inter immortales deos.

Hunc autem rursus allocutus est inclytus Vulcanus;

„ Ne me, Neptune terre-quassator, hæc jube:

„ Miserae utique pro miseris etiam sponsiones ad-spondendum.

„ Quo-pacto ego te obligarim inter immortales deos,

„ Si Mars abierit, debito & vinculis elapsus?

Hunc autem rursus allocutus est Neptunus terre-quassator;

„ Vulcane, etiam si enim Mars debitum renuens

„ Abierit fugiens, ipse tibi ego hæc persolvam.

Hæc autem respondit deinde inclytus Vulcanus;

„ Non fas-est, neque decet, tuam orationem abanare.

Sic locutus, vincula solvit robur Vulcani.

Illi verò postquam è vinculis soluti erant, fortia licet essent,

Statim proficientes, ille quidem in Thraciam ivit;

Ad Cyprum verò pervenit risum-amans Venus,

In Paphum; ubi scilicet ei latus aræque odorata.

Ibi autem ipsam Gratiae lavant, & unxerunt oleo

Immortali, qualia diis gratiam-addunt semper existentibus;

Vestesque induerunt amabiles; mirabile visa.

Hæc utique cantor cantabat inclytus: at Ulysses

Oblectabatur mente sua audiens, atque etiam alii

Phæaces longis-remis-utentes, re-nautica-inclyti viri.

Alcinöus autem Halium & Laodamanta jussit

Solos tripudiare, quoniam cum-ipsis nemo certabit:

Hi igitur postquam pilam pulchram in manibus acceperant

Purpuream, quam ipsis Polybus fecerat prudens:

Hanc alter jactabat ad nubes umbras,

Flexus retro; alter autem à terra in-altum elevatus,

Facile receptabat, antequam pedibus in solam venisset.

At postquam pilâ in rectum-jacienda periculum-foctisene,

Saltabant deinde in terrâ atmâ,

Frequenter alternantes; juvenes verò applaudebant cæteri,

Stantes in certamine: multus autem strepitus subortus est.

Tum verò Alcinöum allocutus est nobilis Ulysses;

„ Alcinoë rex, omnium clarissime populorum,

„ Sane quidem pollicitus es tripudiatore esse optimos;

„ Sane autem proinde perfecta sunt: sapor me tenet insipientem,

Sic dixit; lætata autem est sacra vis Alcinoë;

Statimque Phæaces remigii-studiosos allocutus est;

„ Audite, Phæacum ductores atque principes:

„ Hospes mihi valde videtur prudens esse.

„ Verum agite, ei demus hospitale-munus, uti par est:

„ Duodecim enim in populo præclari reges

„ Principes imperant, tertius-decimus autem ego ipse.

„ Horum singuli ei vestem bene-lotam & tunicam,

„ Et auri talentum ferte pretiosi:

„ Statim verò omnia portemus conferti; ut in manibus

„ Hospes habens ad cenam veniat gaudens in animo.

„ Eurya

- Εὐρύκλος δὲ ἐ αὐτὸν ἀρεσσάσθην ἐπέειπεν·
 Καὶ δῶκε· ἔπει οὗτι ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἦρα πάντες ἐπήνεον, ἡδ' ἐκέλευον·
 Δῶκε δ' ἦρ' οἰσάμεναι πρὸς ἐκν κήρυκα ἕκαστος.
 400 Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύκλος ἀπαμειβετο, Φωνήσεν τε·
 "Ἀλκίνοε κρείον, πάντων ἀριδείκτετε λαῶν,
 Τοιγὰρ ἐγὼ τὸν ξαῖνον ἀρέσσομαι, ὥς εὐ κελεύεις·
 Δῶσω οἱ τόδ' ἔορ παγχάλευον, ἃ ἔπι κώπη
 Ἀργυρῇ, καλὸν δὲ νεοτρίζον ἐλέφαντος
 405 Ἀμφιδεδίνηται· πολὺς δέ οἱ ἔξιοι ἔσται.
 "Ὡς εἰπὼν, ἐν χειρὶ τίθει ξίφος Ἀργυρῆλον,
 Καὶ μιν Φωνήσας ἔπεια πτερύοντα προσήυδα·
 Χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε· ἔπος δ' εἴπερ τι βέβηκται
 Δεινὸν, ἔφαρ τὸ Φέροισιν ἀναρπάξασθαι ἑλλαι.
 410 Σοὶ δὲ θεοὶ ἑλοχὸν τ' ἰδέειν, καὶ πατρίδ' ἐκίσταει,
 Δοῖεν· ἐπειδὴ δὴτὰ φίλων ἔπο κήματα πάσχεις.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Καὶ εὖ, φίλος, μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὕβρια δοῖεν·
 Μῆδὲ τί τοι ξίφος γὰρ ποθὴ μιτόπισθε γένοιτο
 415 Τούτου, ὃ δὴ μοι δῶκες ἀρεσσάμενος ἐπέειπεν.
 "Ἡ ἴα, καὶ ἀμφ' ὤμοισι θέτο ξίφος Ἀργυρῆλον.
 Δύσετό τ' ἡέλιος, καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα παρήεν·
 Καὶ τάγ' ἐς Ἀλκινόοιο φέρον κήρυκες ἀγυαοὶ·
 Δεξιόμενοι δ' ἦρα παῖδες ἀμύμονες Ἀλκινόοιο,
 420 Μητρὶ παρ' αἰδοίῃ ἔθεσαν περικαλλέα δῶρα.
 Τοῖσιν δ' ἡγαμέμεν' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο·
 Ἐλόντες δὲ κἀβίζον ἐν ὑψηλοῖσι θρόνοισι.
 Δὴ ἴα τέτ' Ἀρήτην προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·
 Δεῦρο, γύναι, φέρε χηλὸν ἀριπρεπὲς, ἣτις ἀρίη·
 425 Ἐν δ' αὐτῇ τις φᾶρος ὑπλανὴς, ἡδὲ χιτῶνα.
 Ἀμφὶ δὲ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἱήναιε, θερμετὲ δ' ὕδωρ,
 "Ὅφρα λουσάμενός τε, ἰδὼν τ' εὖ κείμενα πάντα
 Δῶρα, τὰ οἱ Φαίηκες ἀμύμονες ἐνθάδ' ἔνεικον,
 Διαιτὶ τε τέρπηται, καὶ ἀοιδῆς ὕμνον ἀκούων.
 430 Καὶ αἱ ἐγὼ τὸδ' ἔλκισον ἑμὴν περικαλλὲς ἱκέσσω,
 Χρῦσεον, ὅφρ' ἐμέθεν μεμνημένος ἡμάτα πάντα
 Σπένδῃ ἐνὶ μεγάρῳ Διὶ τ', ἑλλοισίν τε θεοῖσιν.
 "Ὡς ἔφατ'· Ἀρήτη δὲ μετὰ δμῶσιν ἔειπεν,
 Ἀμφὶ πυρὶ εἴσαι τρίποδα μέγαν ὅττι τάχις.
 435 Αἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἔτασαν ἐν πυρὶ κηλέῃ·
 Ἐν δ' ἦρ' ὕδωρ ἔχεον, ὅπδ' δὲ ξύλα δαῖον ἐλούσαι.
 Γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἔκφωπε, θερμετό δ' ὕδωρ·
 Τόφρα δ' ἦρ' Ἀρήτη ξεῖναι περικαλλέα χηλὸν
 Ἐξέφερεν θαλάμοιο, τίθει δ' ἐνὶ κάλλισμα δῶρα,
 440 Ἐσθῆτα, χρυσὸν τε, τὰ οἱ Φαίηκες ἔδωκαν·
 Ἐν δ' αὐτῇ φᾶρος βῆκεν, καλὸν τε χιτῶνα,
 Καὶ μιν Φωνήσας ἔπεια πτερύοντα προσήυδα·
 Αὐτὸς νῦν ἴδε πῶμα, θεῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἵηλον,
 Μῆτις τοι καὶ δῶδ' ἀγλήσεται, ὅππότεν αὐτὲ
 445 Εὐδῆσθαι γλυκὺν ὕπνον ἰδῶν ἐν νηϊ μελαινῇ.
 Αὐτὰρ ἔπει τάγ' ἀκούσας πολὺτ' ἄλγος Ὀδυσσεύς,
 Αὐτίκ' ἐπήρτους πῶμα, θεῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἵηλε

„ Euryalus autem eum ipsum placet verbis,
 „ Et dono; quoniam nequaquam decenter locutus est.
 Sic dixit: illi autem omnes approbant, & hortabantur;
 Donaque portatum præmiserunt præconem singuli.
 Huic autem rursus Euryalus respondit, dixitque;
 „ Alcinoë rex, omnium clarissime populorum;
 „ Equidem ego hospitem placabo, sicut tu jubes;
 „ Dabo ei hunc ensē totum-areum, cui est manubrium
 „ Argenteum, vagina autem recens-ferri eboris
 „ Circundata est: magni autem ei pretii erit.
 Sic fatus, in manibus posuit ensē argenteis-clavis-distinctum,
 Et ipsum allocutus verba alata dixit;
 „ Gaude, pater ô hospes; verbum verò si quod temere-dictum est
 „ Grave, statim illud auferant abreptum procellæ.
 „ Tibi autem dii uxorem videre, & in patriam redire,
 „ Dent, quandoquidem diù procul-ab amicis ærumnas pateris.
 Hunc autem respondens allocutus est prudens Ulysses;
 „ Et tu, amice, valde gaude; dii verò tibi felicia dent;
 „ Neque amplius tibi ensis desiderium posthac fiat
 „ Hujus, quem jam mihi dedisti ubi-placasses verbis.
 Dixit usque, & circa humeros sibi-posuit ensē argenteis-clavis-
 Occidebat autem sol, & ei incluta dona aderant: (distinctura.
 Et hæc in domum-Alcinoi tulerunt præcones illustres:
 Suscepta autem filii eximii Alcinoi,
 Matrem juxta venerandam posuerunt perpulchra dona.
 Illis autem præibat sacra vis Alcinoi,
 Profecti verò sedebant in altis solis.
 Tunc utique Areten allocuta est vis Alcinoi;
 „ Agè, mulier, fer arcam perpulchram, quæ optima;
 „ Inque eâ pone vestem bene-lotam & tunicam.
 „ Et ei super ignem ahenum calefacite, tepesciteque aquam;
 „ Ut ubi & laverit-se, & viderit bene posita omnia
 „ Dona, quæ ei Phæaces eximii huc tulerunt,
 „ Conviviôque oblectetur, & cantilenæ-melos audiens.
 „ Atque ei ego hoc poculum meum perpulchrum præbebo,
 „ Aureum; ut mei memor diebus omnibus
 „ Libet domi-sue Jovique, aliisque Diis.
 Sic ait; Arete autem ancillis dixit,
 Ut super ignem ponerent lebetem magnum quàm celerrime.
 Hæc autem lavacralem lebetem posuerunt super ignem ardentem;
 Aquamque infuderunt, subtusque ligna accendebant allata.
 Alvum quidem tripodis ignis ambibat, calefiebatque aqua:
 Interea verò Arete hospiti perpulchram arcam
 Efferebat è thalamo, imposuitque pulchra dona,
 Vestes, aurumque, quæ ei Phæaces dederant:
 In eâ porro pallium imposuit, pulchrâque tunicam,
 Et ipsum allocuta verba alata dixit;
 „ Ipse nunc vide de-operculo, statim verò vinculum inde,
 „ Ne quis tibi in itinere dumnum-afferat, cùm fortè
 „ Dormieris dulcem somnum, profectus in nave nigra.
 Cæterum postquam hoc audisset prudens nobilis Ulysses,
 Statim aptavit operculum, celeriterque vinculum indidit

- Ποικίλον, ὅν ποτέ μιν δέδασθαι φρεσὶ πότνια Κίρκη.
 Αὐτίδιδον δ' ἔρα μιν ταμὴν λαύσασθαι ἔγνωγεν,
 450 ἔς τ' ἀσάμινθον βάνθ'· ὃ δ' ἔρ' ἀσπασίως ἶδε θυμῷ
 Θερμὰ λούτ'· ἔπει οὔτι κομιζόμενός γ' ἰθάμιζεν,
 Ἐπειδὴ λίπε δῶμα Κλυψύς ἠΰκομβοιο·
 Τόφρα δέ οἱ κομιδὴ γέ, θεῶ ὥς, ἔμπεδος ἦεν.
 Τὸν δ' ἔπει οὖν δμῶαι λούσαν, καὶ χρίσαν ἑλαίῃ.
 455 Ἀμφὶ δέ μιν χλαῖναν καλὴν βάλλον ἥδ' ἑλιθῶνα,
 Ἐκ ῥ' ἀσάμινθου βῆς ἄνδρας μετὰ οἰνοποτῆρας
 ἦε· Ναυσικέα δὲ, θεῶν ἥπο κάλλος ἔχουσα,
 Σὺν ἱεὶ παρὰ σταθμῶν τέγους πύκα ποιητοῖο·
 Οὐμάζεν δ' Ὀδυσῆα ἐν βόθρα μολοῖσιν ὀρώσα,
 460 Καὶ μιν φωνήσας ἔπει πτερόμεντα προσεΐδα·
 Χαῖρε, ξείν', ἵνα καὶ πῶτ' ἔδην ἐν πατρίδι γαίῃ
 Μνήσῃ ἐμεῖ, ὅτι μοι πρώτη ζῶά γ' ὀφέλλεις.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προτέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ναυσικέα, εὐχμητὴρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 465 Οὕτω νῦν Ζεὺς θεῖη ἐρίγδουκος πόσις Ἥρης,
 Οἶκαδ' ἐτ' ἐλθέμεναι, καὶ νόσιμον ἡμᾶρ ἰδέσθαι·
 Τῷ κέν τρι κῆκεσθι, θεῶ ὥς, εὐχετοόμην
 Αἰεὶ ἡμᾶτα πάντα· σὺ γάρ μ' ἐβίωσας, κοῦρη.
 Ἡ βέ, καὶ ἐς θρόνον ἴξε παρ' Ἀλκίνοον βασιλῆα.
 470 Οἱ δ' ἤδη μοίρας τ' ἔνεμον, κερδωντὸ τε οἶνον.
 Κήρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν, ἔγων ἐρίηρον ἀοιδὸν,
 Δημόδοκον, λαοῖσι τιτιμένον· εἶσε δ' ἔρ' αὐτῶν
 Μέσσω δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὴν ἐρείσας.
 Δὴ τότε κήρυκα προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 475 Νῶτον ἀποπράταμῶν· ἐπὶ δ' ἔπλετον ἀλέλειπτο
 Ἀργεΐδοντος ὕς, θαλερὴ δ' ἦν ἀμφὶς Ἀλοϊφῇ·
 Κήρυξ, τῇ δὴ τοῦτο πόρε κρέας, ὄφρα Φάγῃσι,
 Δημόδοκῳ, καὶ μὴν προσπύξομαι, ἀχνύμενός περ.
 Πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδὸι
 480 Τιμῆς ἔμμοροι εἰσι καὶ αἰδοῦς, οὐνεκ' ἔρα σφέας
 Οἶμας Μοῦσ' ἐδίδαξε· φίλησε δὲ Φῦλον ἀοιδῶν.
 Ὡς ἔρ' ἔφη· κήρυξ δὲ φέρων ἐν χερσὶν ἔθηκεν
 Ἠρώϊ Δημόδοκῳ· ὃ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
 Οἱ δ' ἐπ' οὐεῖαί· ἱτοῖμα προκείμενα χαίρας ἔαλλον.
 485 Αὐτὰρ ἔπει πόσιος καὶ ἰδητύς ἐξ ἔρον ἔντο,
 Δὴ τότε Δημόδοκον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Δημόδοκ', ἔθογα δὴ σε βροτῶν ἀνίσχ' ἀπάντων·
 ἦ σὶ γέ μοῦσ' ἐδίδαξε, Διὸς παῖς, ἢ σὶ γ' Ἀπὸλλων·
 Λῶν γὰρ κατὰ κόσμον Ἀχαιῶν οἶτον αἰεῖεις,
 490 Ὅσ' ἔρεαν τ', ἔπαθόν τε, καὶ ὅτ' ἐμύγησαν Ἀχαιοί.
 Ὡς τί που ἢ αὐτὸς παρεῶν, ἢ ἄλλου ἀκούσας.
 Ἀλλ' ἔγε δὴ μετέβηθι, καὶ ἔκπου κόσμον ἔειπας
 Δουρατῆρος, τὸν ἔπειδ' ἐποίησεν σὺν Ἀθῆνῃ,
 Ὅν πῶτ' ἐς ἀκράπολιν, δόλῳ, ἤγαγε Διὸς Ὀδυσσεύς,
 495 Ἀνδρῶν ἐμπλήτας, οἱ Ἴλιον ἐξαλάπαξαν.
 Αἶκεν δὴ μοι ταῦτα κατὰ μότρην καταλέξης,
 Αὐτίτ' ἐγὼ πᾶτιν μυθήσομαι ἀνθρώποισιν,
 Ὡς ἔρα τοι πρόφρων θεὸς ὤπασε θέσπιν ἀοιδῆν.
 Ὡς φησ'· ὃ δ' ὀρμηθεὶς θεοῦ ἤρχετο, φαίνε δ' ἀοιδῆν,
 500 ἔκην

Varium, quod olim eum docuit in-animo veneranda Choe.
 E-vestigio autem ipsum mulier-oconomia lavari iussit,
 In balneum ingressum; ille verò libenter vidit animo
 Calida lavacra; quoniam neutiquam curatus scilicet frequenter-
 Ex-quo reliquerat domum Calypeis comas-pulchræ: (fuerat,
 Tunc autem ei curatio, tanquam deo, perpetua erat.
 Hunc verò postquam ancille lavissent & unxissent oleo,
 Circaque ipsum lenam pulchram jecissent atque tunicam,
 E balneo utique egressus viros ad vinipotatores
 Ibat: Nausicaa verò, à diis pulchritudinem habens,
 Stetit juxta postes tecti pulchrè fabricati:
 Admirabatur autem Ulyssē oculis aspiciens,
 Et ipsam allocuta verba alata dicebat;

„ Salve, hospes, ut etiam olim, cum-fueris in patriâ terrâ,
 „ Memineris-mei, quodd mihi primæ vitæ-conservata-pretham deo-
 Hanc autem respondens allocutus est solers Ulysses; (bes

„ Nausicaa, filia magnanimi Alcinoi,
 „ Sic nunc Jupiter det altitonans maritus Junonis,
 „ Domumque ut veniam, & reditus diem videam:
 „ Ita tibi etiam illuc, deo veluti, vota-fecerim
 „ Semper diebus omnibus: tu enim me servasti, puella.
 Dixit, & in thronum sedit juxta Alcinoū regem.

Hi verò jam portiones distribuebant, miscebantque vinum.
 Præco autem propè venit, ducens amabilem cantorem,
 Demodocum, populo honoratum; collocavitque ipsum
 In medio convivarum, ad columnam longam acclinatum.
 Ac tunc præconem allocutus est solers Ulysses,
 A tergo parte-absēssa; multum verò supererat

Albis-dentibus suis, florida autem erat circum pinguedo;
 „ Præco, accipe jam, hanc præbe carnem, ut comedat,
 „ Demodoco; & ipsum complectar, mæstus licet.
 „ Omnibus enim hominibus terrestribus cantores
 „ Honoris compotes sunt & reverentiæ; eò quodd ipsos
 „ Cantus Musa docuit; amavitque genus cantorum.

Sic dixit; præco autem ferens in manibus posuit
 Heròi Demodoco: is autem accepit, gaudebatque animo.
 Illi verò ad cibos paratos appostos manus extenderunt.
 Ceterum postquam potus & cibi desiderium exēssissent,
 Tum verò Demodocum allocutus est solers Ulysses;

„ Demodoce, longè sinè te supra-mortales laudo omnes:
 „ Aut te Musa docuit, Jovis filia, aut te Apollo;
 „ Valdè enim accuratè Achivorum fatum canis,
 „ Quanta fecerint, passique sint, & quanta laborarint Achivi:
 „ Tanquam alicubi aut ipse præsens fueris, aut ab alio audieris.
 „ Verum age jam perge, & equi apparatus canta
 „ Lignei, quem Epeus fecit cum Minerva,
 „ Quem quondam in arcem, dolum, duxit nobilis Ulysses,
 „ Viris impletum, qui Ilium diripuerunt.
 „ Si jam mihi hæc accurate enarraveris,
 „ Statim ego omnibus edicam hominibus,
 „ Quodd sanè tibi benignus deus præbuerit divinum cantum. (canit
 Sic dixit: ille verò conelctus à deo inceplebat, exhibebatque cantile-
 lude

Inde aggressus, quo-pacto alii quidem bene-tabulatis navibus
 Confensis enavigarunt, igne in tentoria injecto,
 Argivi: alii verò jam inclytum circum Ulysssem
 Sedebant in Trojanorum cœtu, tecti equo:
 Ipsi enim eum Trojani in arcem protraxerant.
 Sic ille quidem stabat; ii autem incerta multa prædicabant,
 Sedentes circa ipsum: trifariam autem ipsis placebat consilium;
 Aut discindere cavum lignum sævo ferro,
 Aut de rupe dejicere protractum in summitatem,
 Aut sinere ingens simulachrum deorum placamen esse;
 Qua utique *sententiâ* etiam postea peragendum erat:
 Fatale enim erat ut-perirent, postquam urbs intra-se-conclusisset
 Ligneum ingentem equum, ubi sedebant omnes optimates
 Argivorum, Trojanis cædem & mortem ferentes.
 Canebat porro, ut urbem depopulati sint filii Achivorum,
 Ex equo effusi, cavis insidiis relictis.
 Alium autem alias canebat urbem diripere excelsam;
 At Ulysssem ad ædes Deïphobi
 Ivisse, tanquam Martem, cum deo-pari Menelao.
 Illic jam gravissimum bellum dicebat ausum
 Vicisse etiam deinde, per magnanimam Minervam.
 Hæc utique cantor cantabat eximius: at Ulysses
 Tabescebat; lachryma autem rigabat sub palpebris genas.
 Ut verò fœmina flet dilectum virum, ei-circumvoluta,
 Qui suam ante urbem populumque ceciderit,
 Urbi & liberis arcens sævum diem:
 Hæc quidem illum morientem & palpitantem intuita,
 Super illum fusa stridule ejulat; illi verò pone
 Cædentes hastis tergum, atque etiam humeros,
 Servitutem inducunt, laboremque ut-sustineat & ærumnam;
 Hujus autem miserabilissimo dolore tabescunt genæ:
 Sic Ulysses miserabilem sub palpebris lachrymam stillabat.
 Ibi alios quidem omnes latebat lachrymas fundens,
 Alcinoüs autem ipsum solus animadvertit atque observavit,
 Sedens prope ipsum, graviter autem ingemiscentem audivit:
 Statim verò Phæacibus remigii-studiosis dicebat;
 „ Audite, Phæacum ductores atque principes,
 „ Demodocus verò jam cohibeat citharam argutam;
 „ Nequaquam enim omnibus gratificatis hæc cantat.
 „ Ex quo cœnavimusque, & cœpit divinus cantor,
 „ Ex hoc nunquam cessavit ab ærumnoso luctu
 „ Hospes; valde ipsum quodammodo dolor mentem circumdedit,
 „ Sed age, ille quidem cesset, ut simul oblectemur omnes,
 „ Hospitio-susciplentes, hospesque: quoniam multò satius ita,
 „ Propter enim hospitem hæc venerandum parata sunt,
 „ Deductio & amica dona, quæ ei damus amanter-excipientes.
 „ Instar fratris & hospes & supplex est
 „ Viro, qui utique vel paululum attingat mente.
 „ Ideò nunc neque tu celsa ingenio verinto,
 „ Quodcunque te percontatus fuero: dicere nempe te satius est.
 „ Dic nomen, quo te illic vocabant materque, paterque,
 „ Alique, qui in urbe sua, & qui circum-habitant.

- Οὐ μὲν γὰρ τις πάμπαν ἀνώνυμος ἔς' ἀνθρώπων,
Οὐ κακὸς, οὐδὲ μὲν ἰσθλὸς, ἔπην τὰ πρῶτα γένηται,
Ἄλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεὶ κε τέκῃσι τοκῆς.
555 Εἰπὲ δέ μοι γαῖάν τε τεινὴν, δῆμόν τε, πόλιν τε.
Ὅφρα σε τῇ πέμπῳσι τιτυσκόμεναι Φρεσὶ νῆες.
Οὐ γὰρ Φαιήκεσσι κυβερνητῆρας ἔασιν,
Οὐδέ τι πηδάλλ' ἐστὶ, τὰ τ' ἄλλαι νῆες ἔχουσιν.
Ἄλλ' αὐταὶ ἴσασι νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν.
560 Καὶ πάντων ἴσασι πόλιας καὶ πόνας ἀγροῦς
Ἀνθρώπων· καὶ λαῖτμα τάχιστ' ἄλδς ἐκπερῶσιν.
Ἥέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· οὐδὲ ποτὶ σφιν
Οὔτε τι πημανθῆναι ἔπι δέος, οὐδ' ἀπολίσσκει.
Ἄλλὰ τὰδ' ὥς ποτε πατὴρ ἐγὼν εἰπόντος ἔκαστα
565 Ναυσιθόου, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγέσασθαι
Ἡμῖν, οὐνεκα πομπὴ ἀπήμονες εἰμὲν ἀπῶντων.
Φῆ ποτε Φαιήκων ἀνδρῶν εὐεργέα νῆα
Ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἡεροιδεῖ πόντῳ
Ῥαισέμεναι, μάλα δ' ἡμῖν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψειν.
570 Ὡς ἀγρόν' δ' ἑγὼν τὰ δέ κεν θεὸς ἡ τελέσειεν,
Ἡ κ' ἀτέλῃς εἴη, ὥς οἱ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Ἄλλ' ἔγωγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κἀτάλεξον,
Ὅππῃ ἀπεπλάγχθης τε, καὶ ἄς τινος ἴκεο χώρας
Ἀνθρώπων· αὐτοὺς τε, πόλεις τ' εὐ ναιετάωσας,
575 Ἡ μὲν ὅσοι χαλκοί τε, καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι.
Οἱ τε φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεοῦδης.
Εἰπὲ δ', ὅ, τι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἔνδοθι θυμῷ,
Ἀργείων, Δαναῶν, ἧδ' Ἰλίου οἶτον ἀκούων.
Τὸν δὲ θεοὶ μὲν τεύξαν, ἐπεκλώσαντο δ' ὕλεθρον
580 Ἀνθρώποις, ἵνα ᾗσι καὶ ἱσσομένοισιν ἔσσι.
Ἡ τίς τοι καὶ πῆδς ἀπώλετο Ἰλιόθι πρὸ,
Ἑσθλὸς ἔδῳ γαμβρὸς, ἢ πενθερὸς, οἱ τε μάλισσε
Κήδιστοι τελέθουσι, μετ' αἵματι καὶ γένος αὐτῶν;
Ἡ τίς που καὶ ἱταῖρος ἀνὴρ κεχαρισμένα εἰδὼς
585 Ἑσθλός· ἐπεὶ οὐ μὲν τι κασιγνήτοιο χερσίων
Γίνεται, ὅς κεν, ἱταῖρος ἔδῳ, πεπνυμένα εἰδῇ.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ϊ Λ Σ Ὅ Μ Η Ρ Ο Τ Τ Η Σ Ι.
Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ

Ἰπὸ θεοῖς.

Ἀρχὴ τῶν Ὀδυσσεύς διηγημάτων, ἐν οἷς φησὶ πεπολεμη-
κέναι τοῖς Κίκοσι, καὶ πρὸς τοὺς Λωτοφάγους παραγα-
γέσθαι, καὶ πρὸς τὸν Κύκλωπα Πολύφημον πορευθῆναι· καὶ
τοῦτον, Φαγόντα ἔξ ἡδὴ ἱταίρους, ἐκτυφλῶσαι.

Λωτοφάγων, Κικόνων, σὺν Κυκλώπεσσιν, ἴωτα.

Τὸν δ' ἀπαικιστόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀλκίνοε κρείον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Ἦτοι μὲν τόδε καλὸν ἀκούμεν ἐξὶν ἔσσι·
Τοιοῦδ', οἷος ὅδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος εὐδῆν.
5 Οὐ γὰρ ἔγωγε τι φημι τέλος χαριέστερον εἶναι,
Ἡ ὅταν

„ Etenim nemo omnino absque nomine est hominum,
 „ Neque malus, neque bonus, postquam primum natus sit;
 „ Sed omnibus imponunt, simul-atque genuerint parentes.
 „ Dic etiam mihi terramque tuam, populumque, urbemque,
 „ Ut te illuc mittant collimantes mente naves.
 „ Non enim Phæacibus navium-gubernatores sunt,
 „ Neque omnino gubernacula sunt, quæ scilicet aliæ naves ha-
 „ Sed ipsæ sciunt cogitata & mentes virorum: (bent;
 „ Et omnium norant urbes & pingues agros
 „ Hominum; & undas celerrimè maris tranant,
 „ Caligine & nebulâ obtectæ, neque unquam ipsi
 „ Neque damni quid subeundi est metus, neque periculi.
 „ Sed hæc ita quondam patrem ego locutum audivi
 „ Naufithoûm, qui dicebat Neptunum succensere
 „ Nobis, quod deductores tuti finis omnium.
 „ Dixit aliquandò Phæaciam virorum affabre-factam navem
 „ Ex deductione reversam in obscuro ponto
 „ Perditurum eum esse, ingentemque nobis montem urbi obductu-
 „ Sic prædicabat senex: ea verò deus vel perfecit, (rum.
 „ Vel imperfecta sint, ut ei placitum est in animo.
 „ Verùm age mihi hoc dic, & verè enarra,
 „ Ubinam erraveris, & ad quamnam perveneris regiones
 „ Hominum; enarra ipsosque, urbesque bene-habitas:
 „ Et quotquot sævique & agrestes, neque iusti;
 „ Quique hospitales, & sis mens sit deorum-reverens.
 „ Dic item, quidnam fleas & lugeas intra animum,
 „ Argivorum, Danaorum, atque Ilii fatum audiens.
 „ Hoc autem dii quidem fecerunt, destinâruntque interitum
 „ Hominibus, ut sit & posteris cantilena.
 „ An aliquis tibi cognatus perit ante Ilium,
 „ Qui eximius erat gener, aut socer, qui utique maxime
 „ Curæ sunt, post sanguinem & genus hominum ipsorum?
 „ An aliquis fortasse socius vir grati doctus
 „ Eximius? Quoniam nequaquam quidem fratre inferior
 „ Est, qui, socius cum-sit, prudentia doctus-sit.

ODYSSEÆ HOMERÏ IX.
LIBRI

Argumentum.

Principium Ulyssis narrationum, in quo ait se bellasse cum
 Ciconibus, & ad Lotophagos appellisse, & ad Cyclopem
 Polyphemum venisse, & cum postquam comedisset sex jam so-
 cios excussisse.

I. Cum Lotophagis & Ciconibus Cyclops est.

Hunc autem respondens allocutus est prudens Ulysses;
 Alcinoë rex, omnium clarissime popularum,
 Sanè hoc pulchrum est, audire cantorem
 Talem, qualis hic est, diis assimilis voce:
 Non enim ego alium pote evitasse grauiorem viâ,

Quam

- Ἦ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα,
 Δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἰοῖδός,
 Ἥμενοι ἐξείης· παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
 Σίτου καὶ κρείων· μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
 10 Οἶνοχόος φορέει καὶ ἐγχείη δεπάεσσιν·
 Τοῦτο τί μοι κάλλισον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι.
 Σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο ζονδέντα
 Εἶρεσθ', ὅφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος ζοναχίζω.
 Τί πρῶτον, τί δ' ἔπειτα, τί δ' ὑστίον καταλάβω;
 15 Κῆδε' ἱπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίινες.
 Νῦν δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὅφρα καὶ ὑμεῖς
 Εἶδ'ετ'· ἐγὼ δ' ἂν ἔπειτα, Φυγὼν ὑπὸ νηλεὲς ἥμαρ,
 Τμῖν ξεῖνος ἔω, καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων·
 Εἰμ' Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν
 20 Ἀνδρώποισι μέλω, καὶ μευ κλέος οὐρανὸν ἵκει·
 Παιστάρῳ δ' Ἰθάκῃν εὐδείελον· ἐν δ' ὕρως αὐτῇ
 Νήριτον, εἰνοσίφυλλον, ἐρικρεπές· ἀμφὶ δὲ κῆσσι
 Πολλὰ νηυστάουσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλησι,
 Δουλίχιόν τε, Σάμῃ τε, καὶ Ὑλήεσσα Ζάκυνθος.
 25 Αὐτῇ δὲ χθαμαλῇ παννυπερτάτῃ εἰν ἄλλ' κεῖται
 Πρὸς ζόφον, (αἱ δὲ τ' ἄνευθε πρὸς ἥῳ τ' ἡελίον τε)·
 Τρηχεῖ', ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὔτι ἔγνωε
 Ἡς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἕλλο ἰδέσθαι.
 Ἦ μὲν μ' αὐτόθ' ἔρυκε Καλυψώ, δια θεῶν,
 30 Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
 Ὡς δ' αὐτὼς Κίρκη κατερήτυεν ἐν μεγάροισιν
 Αἰαίῃ, δολέεσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
 Ἀλλ' ἐμὲν οὐποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.
 Ὡς οὐδὲν γλύκιον ἦς πατρίδος οὐδὲ τοκῆων
 35 Γίνεται, εἴπερ καί τις ἀπόπροθι πίνεα οἶκον·
 Γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίει ἅπανευθε τοκῆων.
 Εἰ δ' ἔγε τοι καὶ νόσον ἐμὲν πολυκηδέ' ἐνίσπῃ,
 Ὅν μοι Ζεὺς ἐφείκεν ἀπὸ Τροίηςθεν ἰόντι.
 Ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσαν,
 40 Ἰσμάρῳ· ἐνθα δ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον, ὤλισα δ' αὐτόθι.
 Ἐκ πόλιος δ' ἀλόχους καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες
 Δασσάμεθ', ὥς μή τις μοι ἀτεμβόμενος κίσι ἔσθῃ.
 Ἐνθ' ἦτοί μιν ἐγὼ διερχὼ ποδὶ φευγέμεν ἡμέας
 Ἠνώγεα· τοὶ δὲ μέγα νήπιοι οὐκ ἐπίθοντο.
 45 Ἐνθα δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα
 Ἐσφαζον παρὰ βῖνα, καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῶς·
 Τόφρα δ' ἔρ' οἰχόμενοι Κίκονες Κικόνεσσι γεγώνευον,
 Οἱ σφισι γείτονες ἦσαν ἥμα πλέονες καὶ ἀρείους,
 Ἠπείρον ναίοντες, ἐπιστάμενοι μὲν ἀφ' ἱππων
 50 Ἀνδράσι μάρνασθαι, καὶ ὅθι χρὴ πεζὸν ἰόντα.
 ἦλθον ἔπειθ', ὅσα φύλλα, καὶ ἄνθεα γίνονται ὥρη,
 Ἠέριοι· τότε δὴ ἦε κακὴ Διὸς αἴσα παρέστη
 Ἡμῖν αἰνομέροισιν, ἵν' ἔλγῃα πολλὰ πάθωμεν.
 Στήσάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσὶ θεῶσι·
 55 Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείησιν.
 Ὅφρα μὲν ἦδ' ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἥμαρ,
 Τόφρα δ' ἀλαξάμενοι μένομεν πλείονας περ ἰόντας·

Quam cum lætitia quidem detineat populum universum,
 Convivæque per domum audiant cantorem,
 Sedentes ordine; juxta autem plensæ sint mensæ
 Pæne & carnibus; vinum autem ex cratere hauriens
 Fincerna afferat & infundat poculis:
 Hoc quiddam mihi pulcherrimum in mente videtur esse.
 Tibi verò meas ærumnas animus institit hætuosas
 Sciscitari; ut adhuc magis lugens ingemiscam.
 Quid primum, quid autem deinde, quid verò ultimum narrabo?
 Ærumnas quandoquidem mihi multas dederunt Dii coelestes.
 Nunc verò nomen primum dicam; ut & vos
 Sciatis; ego verò deinde, postquam-effugero sævum fatum,
 Vobis hospes sim, etiam longe domum habitans:
 Sum Ulysses Laërtides, qui omnibus dolis
 Hominiibus curæ-sum, & mea fama ad coelum pervenit:
 Habito autem Ithacæm apricam: in ipsa verò mors est
 Neritus, nemorosus, conspicuus: circum autem insulæ
 Multæ habitantur valde propè invicem,
 Dulichiūmque, Sameque, & nemorosa Zacynthus:
 Ipsa autem humilis longe-suprema in mari jacet
 Ad Occasum, (illæ verò seorsum ad aurotam solemque;)
 Aspera, sed bona juvenum-altrix; nihil ego
 Propriâ terrâ possum dulcius aliud videre.
 Sanè quidem me illic detinebat Calypso, nobilissima dearum,
 In specubus cavis, cupiens sibi maritum esse:
 Similiter porro Circe detinebat domi suæ
 Æacæ, dolosa, cupiens sibi maritum esse:
 Sed meum nunquam animum in pectore flectebant.
 Adeo nihil dulcius suâ patriâ neque parentibus
 Est, etiam si & quis procul divitem domum
 Terrâ in alienâ habitet seorsum à parentibus.
 Agè verò tibi & reditum meum lachrymosum narrabo,
 Quem mihi Jupiter immisit à Trojâ profecto.
 Ab Illo me ferens ventus Ciconibus appulit,
 Ad Ismarum: ibi autem ego urbem depopulatus sum, occidique ipsos
 Ex urbe verò uxores & possessiones multas ubi-ceperamus, (incolas.
 Divisimus, ut nequis mihi privatus abiret equali-portione.
 Tum verò quidem ego celeri pede fugere nos
 Hortabar; illi verò valde stulti non parebant.
 Hic verò multum quidem vinum bibebatur, multis autem oves
 Mactabant ad littus, & flexipedes camuros boves.
 Interea verò abeuntes Cicones Ciconibus acclamabant,
 Qui ipsis vicini erant simul plures & meliores,
 Continentem habitantes, docti quidem ab equis
 Cum-hominibus pugnare, & cum opus-esset peditem pugnare.
 Venerunt deinde, quot folia & flores nascantur vere,
 Matutini: tunc sanè malum Jovis fatum affuit
 Nobis infelicibus; ut dolores multos pateremur.
 Consistentes autem pugnabant pugna ad naves veloces;
 Feriebantque se-invicem arcis hastis.
 Quamdiu quidem tempus-matutinum erat, & augebatur sacra dies,
 Tandiu utique nos-defendentes sustinebamur, plures licet essent:

Quandò

- Ημεας δ' ἡέλωας ποσειδάωντο βουλευτόνδε,
 Καὶ τότε δὴ Κίονας πλῖναν θαλάσσαντες Ἀχαιοί.
- 60 Ἐξ δ' ἄφ' ἐκείνης νηὸς Εὐκνήριδες ἐταῖροι
 Ὡλοῦν· οἱ δ' ἄλλοι φύγαμεν θάνατόν τε, μέρον τε.
 Ἐνθεν δὲ πρότερον πλέομεν ἀκκαχήμενοι ἦτορ,
 Ἀετταὶ ἐκ θανάτοιο, φίλους ἐλίσσαντες ἐταίρους.
 Οὐδ' ἔρα μοι πρότερον νῆες κίον ἀμφιέλισσαι,
- 65 Πρὶν τινα τῶν δουλῶν ἐτάρων τρεῖς ἔκαζον αἰῶσι,
 Θιέσσον ἐν ποδίῳ Κιόνων ὑποδηιούεστας.
 Νηυσὶ δ' ἐπ' αὐρῷ ἔναμεν βορέην νεφεληγερέτα Χρὺς
 Λαίλαπι θεοπαίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
 Παῖαν ἀποῦ καὶ πόντον· ὁρώμεν δ' οὐρανόθεν νύξ.
- 70 Αἱ μὲν ἔπειτ' ἐφάροντ' ἐπικάρσιαι, ἱστία δὲ σφιν
 Τριχθαί τε καὶ τετραχθαί διέσχισεν ἱς ἀνέμοιοι.
 Καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κάθεμεν εἰσάαντες ὑλῆτρον,
 Αὐτὰς δ' ἐστυμέναις προερεύσσαμεν ἠπειρόνδε.
 Ἐνθα δὴν νύκτας, δύο τ' ἤματα συνεχῆς αἶα
- 75 Κείμεθ', ὁμοῦ καμάτω τε, καὶ ἕλγαισι θυμὸν ὕδοντες·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμᾶς ἐκπλόκαμος τέλεισ' ἦες,
 Ἴσοις σπασάμενοι, ἀνὰ δ' ἱστία λυῦν' ἐρύσαντες
 ἤμεθα· τὰς δ' ἰσημέρας τε, κυβερνήται τ' ἴωνον.
 Καὶ νῦν κεν Ἀσηθῆς ἱάμεν ἐς πατρίδα γαίην·
- 80 Ἀλλὰ με κύμα, ῥόος τε, περιγυρᾷπτοισι Μάλακταιν,
 Καὶ βορέης ἀπέουσε, κερτέπλαγγεν δὲ Μυθάρων.
 Ἐνθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμεν ὁλοῇς ἀνέμοισι
 Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντ'· αὐτὰρ δεκάτῃ ἐπέβημεν
 Γαίης Λωτοφάγων, οἳτ' ἔνθιγον εἶδαρ ὕδουσι.
- 85 Ἐνθα δ' ἐπ' ἠπειρου βῆμεν, καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕμω·
 Αἴψα δὲ δειπνον ἔλοντο θεῶς παρὰ νηυσὶν ἐταῖροι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοις τ' ἐπασσάμεθ', ἥδδ' ποτῆτες,
 Διὰ τότ' ἐγὼν ἐτάρους προτὴν παύεσθαι ἰόντας,
 (Ἀνδρα δὴν κρύνας, τρίτατον κήρυχ' ἔμ' ὀκάζσας.)
- 90 Οἵτινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σίτον ὕδοντες.
 Οἱ δ' αἰψ' οἰχόμενοι μίγνυν ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν.
 Οὐδ' ἔρα Λωτοφάγοι μῆδοντ' ἐτάροισιν ὑλῆτρον
 ἡμετέροισι, ἀλλὰ σφί' ὄσαν λωτοῖο πάσασθαι.
 Τῶν δ' ὅς τις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπὸν,
- 95 Οὐκ ἔτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἔθελεν, οὐδὲ νέεσθαι·
 Ἀλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισι
 Λωτὸν ἐρεπτόμενοι μανέμεν, νόσον τε λαθίσθαι.
 Τοὺς μὲν ἔγδυν ἐπὶ νῆας ἔγον κλαίοντας ἀνάγκη,
 Νηυσὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῇσιν ὑπὸ ζυγᾷ δῆσα ἐρύσσας.
- 100 Αὐτὰρ τοὺς ἄλλους καλόμεν ἐρίφρας ἐταίρους
 Σπερχομένους νηδὼν ἐπιβαίνεμεν ὠκισίων,
 Μὴ πῶ τις λωτοῖο φαγὼν νόσοιο λάθῃται.
 Οἱ δ' αἰψ' εἰσβαίνον, καὶ ἐπὶ κλισίῃ καθίζον·
 Ἐξῆς δ' ἐξόμενοι πολλὴν ἦλα τύπτον ἐρετμοῖς.
- 105 Ἐνθεν δὲ πρότερον πλέομεν, ἀκκαχήμενοι ἦτορ.
 Κυκλώπων δ' ἐς γαίαν ὑπερφιάλων, ἀθεμίζων,
 Ἰκόμεθ', οἱ ἔα θεοῖσι πεποιδότες ἀθανάτοισιν,
 Οὔτε φυτεύουσιν χερσὶν φυτὸν, οὔτ' ἀρδύουσιν·
 Ἀλλὰ τάγ' ἔσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντῃ φύονται.

Quando verò sol transibat vespertin-veritas,
 Tum verò Cicones pepulerunt domitos Achivos.
 Sex autem à singulis navibus bene-ocreati socii
 Perierunt: ceteri verò effugimus mortemque fatinque.
 Illinc verò ulterius navigabamus dolentes corde,
 Labentes ex morte, charis amissis sociis. (tunc,
 Neque sanè mihi ulterius naves precedebant remis-utrinque-agi-
 Prisquam hominum miserorum sociorum sex unusquisque vocasse-
 Qui perierunt in campo à Ciconibus trucidati. (cum,
 Navibus autem innavit ventum Boream subina-convectus Jupiter
 Cum procellâ ingenti, nubibusque cooperuit
 Terram simul & pontum; ingruit verò è-culo nœ.
 Hæ quidem deinde ferebantur oblique; vela autem ipsis
 In tres quatuorque partes discedit vis venti.
 Et hæc quidem in naves deposuimus, timentes interitum:
 Ipsas verò festinanter subduximus ad continentem.
 Hic duas noctes & duos dies continenter semper
 Jacebamus, simul laboreque & doloribus animum redentes;
 Sed quando jam tertium diem comas-potera complevisset aurora,
 Malis erectis, velisque albis explicatis,
 Sedeamus: illas verò ventosque gubernatoresque dirigebamus.
 Et jam incolumis pervenissem in patriam terram,
 Sed me unda, aestusque, circumflectentem Mæham,
 Et Boreas depulit, & aberrans-fecit Cytheris.
 Hinc autem novem-diebus ferebar perniciosis ventis
 Pontum per piscosum: at decimo conscendimus
 Terram Lotophagorum, qui utique floridum cibum edunt.
 Hic verò continentem ingressi-sumus & hausimus aquam;
 Statim autem prandium ceperunt celeres apud naves socii.
 At postquam cibum gustassimus, & potum,
 Tum verò ego socios præmissi sciscitatum profectos,
 (Viris duobus electis, tertio præcone simul addito,) 127
 Quinam viri essent in terrâ panem edentes.
 Hi verò statim abeuntes congressi sunt viris Lotophagiis.
 Neque sanè Lotophagi parabant sociis mortem
 Nostris, sed ipsis præbuerunt lotum gustandam.
 Horum autem quicumque loti comedisset dulcem froctum,
 Non amplius reuunciare rursus volebat, neque redire:
 Sed illic volebant apud viros Lotophagos
 Lotum edentes manere, reditusque oblivisci.
 Hos quidem ego ad naves duxi flentes necessitate,
 Navibusque in cavis sub transra ligavi tractos.
 At ceteros jussi dilectos socios
 Festinantes naves conscendere celeres,
 Nè fortassis quis loto pastus reditus oblivisceretur.
 Hi autem statim ingrediebantur, & per transra sedebant:
 Ordine verò sedentes canum mare verberabant remis.
 Illinc autem ulterius navigabamus dolentes corde.
 Cyclopum autem ad terram superborum; exlegum,
 Venimus, qui scilicet diis freti immortalibus,
 Neque plantant manibus plantam, neque arant:
 Sed hæc absque semente & aratione omnia proveniunt,

- 110 Πυροί, καὶ κριβαί, ἡδ' ἔμπελοι, αἵτε φέρουσιν
 Οἶνον ἱριδάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ἕμβρος ἀΐξει.
 Τοῖσιν δ' οὐτ' ἀγοραὶ βουληφόροι, οὔτε θέμιστες·
 Ἄλλ' οἳ γ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσιν κάρηνα,
 Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι· θαμνίζουσι δὲ ἔκαστος
- 119 Παιδῶν ἡδ' ἀλόχων· οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσι.
 Νῆες ἔπειτα λάχεια παρὲκ λιμένος τετάνυσται
 Γαίης Κυκλάπων, οὔτε σχεδὼν, οὔτ' ἀποτῆλαοῦ,
 Τλήσσει· ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσιαι γεγάασιν
 Ἀγριαί· οὐ μὲν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει·
- 120 Οὐδέ μιν εἰσοιχνεύει κυνηγέται, οἷτε καὶ ὕλην
 Ἀλγεια πάτχουσιν, κορυφᾶς ὀρέων ἐφίποντες.
 Οὐτ' ἔρα ποίμνησιν καταίσχεται, οὔτ' ἀρότοισιν,
 Ἄλλ' ἦγ' ἀσπαρτος καὶ ἀνήροτος ἥματα πάντα,
 Ἀνδρῶν χηρεύει, βόσκει δὲ τε μηκάδας αἶγας.
- 125 Οὐ γὰρ Κυκλώπιδες νῆες παρά μιλτοπάροιο,
 Οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἐνὶ τέκτονες, οἳ καὶ κάμοισιν
 Νῆας εὐσσέλμους, αἳ κεν τελείουσιν ἔκαστα,
 Ἄς ἐπ' ἀνθρώπων ἰανεύμεναι· οἳά τε πολλὰ
 Ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν περὶ πᾶσι θάλασσαν·
- 130 Οἳ καὶ σφιν καὶ νῆσον εὐκτιμένην ἐκάμοντο.
 Οὐ μὲν γὰρ τι κακὴ γέ, φέροι δὲ κεν ὥρια πάντα·
 Ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἄλδς πολιοῖο παρ' ὄχθας
 Τόρηλοι, μαλαποί· μάλα κ' ἔφθιτοι ἔμπελοι εἶεν.
 Ἐν δ' ἔροσις λείη· μάλα κεν βαδὺ λήϊον αἶδν
- 135 Εἰς ὥρας ἀμῶεν· ἐπεὶ μάλα πῖπρ' ὑπ' οὐδᾶς.
 Ἐν δὲ λιμὴν εὐερμος, ἴν' οὐ χρεὼ πείσματ' ἐσιν,
 Οὐτ' εὐνὰς βαλλέειν, οὔτε πρυμνήσει ἀνάψαι,
 Ἀλλ' ἐπικέλασντας μοῖναι χρένον, εἰσέειν νηυτέρῳ
 Θυμὸς ἐποτρύνῃ, καὶ ἐπιπνεύσωσιν αἴηται.
- 140 Αὐτὰρ ἐπὶ ἁματὸς λιμένος ἔειε ἀγλαὴν ὕδωρ,
 Κρήνην ὑπὸ σκείους· περὶ δ' αἶγαιραι πεφύσιν.
 Ἐνθα κατεπλίομεν, καὶ τις θαδς ἡγεμόνευε
 Νύκτα δὲ ὀφθαλμῶν· οὐδὲ προῦφαίνετ' ἰδέσθαι·
 Ἀλλ' ὕδα παρὰ νηυσὶ βαθεῖ ἦν, οὐδὲ σελήνη
- 145 Οὐρανὸθεν προῦφαίνε· κατείχετο γὰρ νεφέεσσιν.
 Ἐνθ' οὔτις τὴν νῆσον ἐσέδρακεν ἐφ' ἰαλμοῖσιν·
 Οὐτ' οὖν κύματα μακρὰ κυλινδόμενα ποτὶ χέρσον
 Εἰσίδομεν, πρὶν νῆας εὐσσέλμους ἐπικέλσαι.
 Κελεύσασθαι δὲ νηυσὶ, καθείλομεν ἱστία πάντα·
- 150 Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ὀρηγμῶνι θαλάσσης·
 Ἐνθα δ' ἀποβριξάντες ἔμειναιμεν ἡδ' ἰάν.
 Ἥμος δ' ἡριγένεια φάνη βοδοδάκτυλος ἥδς,
 Νῆσον θαυμάζοντες ἰδινεθμεθα κατ' αὐτήν.
 Ὦσαν δὲ νύμφαι, κοῦραι Διὸς Αἰγιόχοιο,
- 155 Αἶγαι δρεσπάρους, ἵνα δαιπνήσαιαν ἱταῖροι.
 Αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ κίχωνας δολιχαύλους
 Εἰλόμεθ' ἐκ νηῶν· διὰ δὲ τρέιχα κοσμηθέντες
 Βάλλομεν· αἶψα δ' ἔδωκε θαδς μενοεικέα θήρην.
 Νῆες μὲν μοι ἔποντο δυώδεκα, ἐς δὲ ἐκάστην
- 160 Ἐννέα λάγχωνον αἶγας· ἑμὲ δὲ δέκ' ἔξελον οἶον.
 Ὡς τότε μὲν πρότερον ἡμᾶρ, ἐς ἡλίον καταδύντα,

Triticum, & hordeum, atque vites, quæ utique ferunt
 Vinum ex-magnis-uvis, & ipsis Jovis imber incrementum-dat.
 Illis verò neque conciones consiliariæ, neque leges;
 Sed ipsi celsorum montium inhabitant cacumina;
 In speluncis cavis: jus autem dat unusquisque
 Liberis atque uxoribus; neque se-invicem curant.
 Insula deinde humilis præ portu obtenditur
 Terræ Cyclopium, neque prope, neque remotè,
 Sylvosa: in eâ verò capræ innumere nascuntur
 Agrestes; neque enim frequentatio hominum prohibet:
 Neque ipsam ingrediuntur venatores, qui per sylvam
 Dolores patiuntur, juga montium lustrantes.
 Neque sanè gregibus occupatur, neque arationibus,
 Sed ipsa absque-semente & inarata diebus omnibus
 Viris caret; pascit verò balantes capras.
 Non enim Cyclopius naves adsumt proras-rubras-habentes,
 Neque viri insunt navium fabri, qui conficiant
 Naves bonis-transitris-instructas, quæ perficiant singula,
 Ad urbes hominum euntes; veluti crebrò
 Viri ad se-invicem navibus trajiciunt mare;
 Qui ipsis & insulam benè-habitatam elaborarent.
 Neque enim omnino mala; ferret autem tempestiva omnia:
 Insunt enim præta maris cani ad littus
 Irigua, mollia; omnino perennes-vites essent.
 In eâ etiam aratio facilis; valde altam segetem semper
 Stans temporibus metere: quia valde pingue subest solum.
 In eâ porò portus opportunus, ut non opus fume sit,
 Neque anchoras jacere, neque rudentes alligare,
 Sed qui-appulerint manere aliquandiu, donec nautarum
 Animus impulerit, & aspirârint venti.
 Ceterum in vertice portus fuit limpidi aqua,
 Fons sub specu: circum autem populi nascuntur.
 Huc descendebamus, atque aliquis deus ducebat
 Noctem per obscuram: non enim apparebat, ut videretur;
 Caligo enim circa naves densa erat, neque luna
 E cælo lucebat; obtegebatur enim nubibus.
 Hic nullus insulam vidit oculis;
 Neque sanè fluctus magnos volutos ad littus
 Vidimus, antequam naves bonis-transitris-instructæ appulissent.
 Appulsa autem navibus, collegimus vela omnia:
 Egredi autem & ipsi sumus in littus maris;
 Ibique somno-soluti expectavimus auroram divinam.
 Quando autem manè-genita apparuit rosea-digitos aurora,
 Insulam admirantes, obambulabamus per eam.
 Excitârunt verò Nymphae, filiae Jovis Ægiocchi,
 Capras montanas, ut prandium-sumerent socii.
 Continò incurvos arcus & hastas longis-fulpidibus
 Cepimus ex navibus: in-tres-partes autem dispositi
 Jaculabamur; statim verò dedit deus copiosam venationem.
 Naves quidem me sequebantur duodecim; in unamquamque autem
 Novem sortitò-contigerunt capræ, mihi verò decem elegi soli.
 Sic tum toto die, ad solis occasum,

- "Ημεῖς δαινύμενοι κρῖν τ' ἕπονται, καὶ μένῃ ἡδὲ.
 Οὐ γὰρ πε νηῶν ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυθρὸς,
 Ἀλλ' ἐνέην· παλλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἱκατοο
 165 ἠφύσαμεν, Κικόνων ἱερὸν πευλάεσσεν ἑλάντες.
 Κυκλώπων δ' ἐς γαίην ἐλεύσομεν, ἐγγυς ἰδόντων,
 Καπνὸν τ', αὐτὰρ πε φθογγήν, αἶψα τε, καὶ αἰγῶν.
 "Ημος δ' ἡέλιος καπέδῃ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
 Δὴ τότε χαρμήθεμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 170 "Ημος δ' ἠρηγένοια φάνη βοδὸδάκτυλος ἡδὲ,
 Καὶ τόν' ἐγὼν ἀφορὴν θέμενος, μετὰ πᾶσιν ἔειπον·
 "Ἄλλοι μὲν νῦν μέμνεν· ἐμεῖ ἐρήρας ἱταίροι·
 Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηὶ τ' ἐμῇ καὶ ἑμοῖς ἱτάρουσι
 Ἑλθὼν, τῶνδ' ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἳ τινὲς εἰσιν·
 175 Ἡ β' οἷγ' ὕβριαί τε, καὶ ἔργμοι, οὐδὲ δίκαιοι,
 Ἡδ' φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεοῦδης.
 "Πο ἀπὼν, ἀνὰ νηὶς ἔβην· ἐνέλευσε δ' ἱταίρους,
 Αὐτοὺς τ' ἀμφαίνειν, ἀνὰ τε πρυμνήσια λῦσαι.
 Οἳ δ' αἰψ' ἀσβασιν, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθισαν·
 180 Ἐξῆς δ' ἐξόμενοι παλιν ἤλα τῆκτον ἱερτοῖς.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν χῶρον ἀφικόμεθ', ἐγγυς ἰδὼτα,
 Ἐνθα δ' ἐπ' ἐσχατιῇ σπέος εἶδομεν, ἔγχε θαλάσσης,
 Τψηλὸν, δάφυρσι πατρηφές· ἐνθα δὲ πολλὰ
 Μῆλ', οἷες τε, καὶ αἰγας ἰκύνουσιν· περὶ δ' αὐλῇ.
 185 Τψηλὴ δέδμητο κατωρυχέεσσι λῆαισι,
 Μομφήσιν τε πύτυσσιν, ἰδὼ δρυὸν ὑψηλόμοισιν.
 Ἐνθα δ' ἀνὴρ ἐνίκαιε πελώριος, ὅς μ' αἶ τε μῆλα·
 Οἷος παιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν· αἰδὲ μετ' ἑλλους
 Πωλεῖτ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἰδὼν ἀεμίσις ἦδη.
 190 Καὶ γὰρ θαῦμα ἑτάτυκτο πελώριον· οὐδὲ λῆμπε
 Ἀνδρὶ γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ βίῳ ὕληντι
 Τψηλῶν ὄρεσιν, ὅτε φαίνεται οἷον ἀπ' ἑλλων.
 Δὴ τότε τοὺς ἑλλους κελόμην ἐρήρας ἱταίρους
 Αὐτοῦ παρ νηὶ τε μένειν, καὶ νῆα ἔρυσθαι·
 195 Αὐτὰρ ἐγὼ κρίνας ἱτάρων δυσκαίδεκ' ἀρίστους
 Βῆν· ἅτῃσιν αἰγῶν ἀσπὸν ἔχον μέλας οἶνοισι,
 Ἠέος, ὃν μοι ἔδωκε Μάρων, Εὐάνθεος οἶος,
 Ἴρεὺς Ἀπόλλωνος, ὅς Ἰσμαρον ἀμφιβιβήκει·
 Οὐνεκά μιν σὺν πᾶσι περισχόμεθ', ἡδὲ γυναῖκα,
 200 Ἀζόμενοι· ἔκει γὰρ ἐν ἑλσεῖ δεινδρήεντι
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος· ὃ δέ μοι πῶρεν ἀγλαὰ δῶρα·
 Χρυσοῦ μὲν μοι δῖκ' εὐαργέος ἐπὶ τὰ τέλεινα·
 Δῶκε δέ μοι κρητῆρα πανάργουρον· αὐτὰρ ἔπειτα
 Οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυώδεκα πᾶσιν ἀφύστας,
 205 Ἠδὼν, ἀκράσιον, θέλον ποτόν· οὐδὲ τις αὐτὸν
 Ἡΐδει δμῶν, οὐδ' ἀμφιπύλων ἐνὶ οἴκῳ,
 Ἀλλ' αὐτός τ' ἢ κλοχὸς τε φίλη, ταμίη τε μὲ οἴῳ,
 Τὸν δ' ὅτε πῶρεν μελιμῆκα οἶνον ἐρυθρὸν,
 Ἐν δέπας ἐμπλήσας, ὕδατος ἀνὰ εἰκασίᾳ μέτρον
 210 Πῶσ'· ὁδμή· ὃ ἡδίστα ἀπὸ κρητῆρος ἰδῶσαι,
 Θισπεσίῃ· τόν' ἐν οὔτοι ἀποσχίσθαι φίλον ἦεν.
 Τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἀσπὸν μέγαν· ἐν δὲ καὶ ἦτο
 Κωρύκη· αὐτίκα γὰρ μοι εἴσταντο θυμὸν ἀγένητον.

Sedebamus epulantes carnes immensas, & vinum dulce.
 Nondum enim ex navibus absumptum erat vinum rubrum,
 Sed ierat; multum enim in amphoris singuli
 Haustum, Ciconum sacro oppido capto.
 Cycloperum autem ad terram prospiciebamus, propè existentium,
 Fumumque, ipsorumque vocem, eviumque, & caprarum.
 Quando autem sol occidit, & tenebre advenessunt,
 Sanè tunc decubimus in littore maris.
 Quando autem mane genita apparuit rosea-digito aurosa,
 Tunc verò ego concione habitò omnes allocutus sum;
 „ Alii quidem nunc manete mihi dilecti socii;
 „ At ego cum navi meâ & meis sociis
 „ Profectus, hos homines explorabo, quinam sint;
 „ An illi contumeliosi & agrestes, neque iusti,
 „ An hospitales, & ipsis mens sit deorum-reverens.
 Sic fatus, navem conscendi; iussique socios
 Ipsosque conscendere, & rudentes solvere.
 Illi verò continuo conscendebant, & per transra sedebant;
 Ordine autem sedentes canum, mare verberabant remis.
 Sed cùm jam in locum pervenissemus, propè existentem,
 Hic deinde in extrema parte speluncam vidimus, prope mare,
 Excelsam, lauris contectam: ibi verò multa
 Pecora, ovesque, & capra quiescebant: circum autem chors
 Excelsa ædificata erat excisis lapidibus,
 Procerisque pinis, & quercubus altè-sonantibus.
 Hic autem vir habitabat ingens, qui scilicet pecora
 Solus pascebat procul; neque cum aliis
 Versabatur; sed seorsum existens nefaria sciebat.
 Etenim monstrum erat horrendum, neque similis-videbatur
 Homini pane-vescenti, sed cacumini sylvofo
 Excelsorum montium, cùm appareat solum ab aliis.
 Atque tunc ceteros iussi dilectos socios
 Illic apud navemque manere, & navem custodire:
 Ast ego, electis sociorum duodecim optimis,
 Ivi; ceteram capriam utrem habebam nigri vini
 Dulcis, quod mihi dederat Maron, Euanthei filius,
 Sacerdos Apollinis, qui Ismarum tuebatur;
 Quòd ipsum cum liberis tutari simus, atque uxore,
 Reverentiâ-moti; habitabat enim in loco arborifero
 Phœbi Apollinis: ille utique mihi dedit pulchra dona;
 Auri quidem mihi dedit elaborati septem talenta;
 Dedit autem mihi craterem totum-argenteum: ceterum deinde
 Vinum in amphoris duodecim ipsis haustum,
 Suave, incorruptum, divinum potum: neque quisquam illud
 Nôrat famulorum, neque ancillarum in domo,
 Sed ipseque, uxorque chara, promaque una sola.
 Hoc autem quoties biberent dulce vinum rubrum,
 Unum poculum qui-impleverat, aque viginti mensuras
 Infundebat; dulcis autem odor à cratere spirabat,
 Divinus: tam nequaquam abstinere gratum fuisset.
 Hujus ferebam impletum utrem magnum; itemque viatica
 In perâ: statim enim mihi suspicatus est animus generosus.

- 215 "Ανδρ' ἐπελυσσέσθαι μεγάλην ἐπισειμένον ἀλκήν,
 "Αργίον, οὔτε δίκας εὖ εἰδότες, οὔτε θέμιστας.
 Καρπαλίμως δ' εἰς ἔντρον ἀφικόμεθ', οὐδέ μιν ἔνδον
 Εὖρομεν, ἀλλ' ἐνόμευε νομὸν κατὰ πτόνα μῆλα.
 "Ελθέντες δ' εἰς ἔντρον ἐδηγούμεσθα ἕκαστα.
 Ταρσά μιν τυρῶν βρῖθον, στήνοντο δὲ σηκοί
 220 "Αρνῶν ἡδ' ἐρίφων· διακεκριμέναι δὲ ἕκασται.
 "Ερχατο· χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι,
 Χωρὶς δ' αὐτ' ἔρσαι· νῆον δ' ἐρῶ ἡγήσασθαι πάντα,
 Γαυλοὶ τε, σκαφίδες τε, τετυγμένα, τοῖς ἐνάμαλγαν.
 "Ενδ' ἐμὲ μὲν πρώτισθ' ἵταροι λίσσονται ἑκέσσει,
 225 Τυρῶν αἰνυμένους ἵεναι πάλιν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Καρπαλίμως ἐπὶ νῆα βοὴν ἐρίφους τε καὶ ἑρνας
 Σηκῶν ἐξελάσαντας ἐπιπλεῖν ἑλμυρὸν ὕδωρ.
 "Αλλ' ἐγὼ εὖ πιθόμην, (ἦτ' ἔν πολὺ κέρδιον ἦεν,)·
 "Οφρ' αὐτόν τε ἴδοιμι, καὶ εἰ μοι ξείνια δοίη.
 230 Οὐδ' ἔρ' ἑμέλλ' ἐτέρωσι Φανείς ἐρατεινὸς ἔσσεσθαι.
 "Ενδὲ δὲ πῦρ καίαντες ἰδύσαμεν· ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
 Τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν· μένομέν τέ μιν ἔνδον
 ἤμενοι, ὥς ἐπῆλθε νέμω· φέρε δ' ὕβριμον ἔχθος
 "Τλῆς ἀζαλῆς, ἵνα οἱ ποτιδῶρπιον εἴη.
 235 "Εκτοσθεν δ' ἔντροισι βαλὼν δρυμαγδὸν ἔθηκεν·
 "Ημεῖς δὲ δαίσαντες ἀπεσσύμεθ' ἐς μυχὴν ἔντρον.
 Αὐτὰρ ὅγ' εἰς εὐρὺ σπῆος ἤλασε πτόνα μῆλα
 Πάντα μάλ', ὅσσ' ἤμελγε, τὰ δ' ἔρσενε λαίπε θυρήφιν,
 "Αρνειούς τε, τράγους τε, βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς.
 240 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,
 "Οβριμον· οὐκ ἔν τόν γε δῶν καὶ εἰκος' ἤμαξαι
 "Εκδλῶν, τετράκυκλοι, ἀπ' οὐδεὸς δ'χλίσσειαν·
 Τόσσην ἡλίσβατον πέτρην ἐπέθηκε θυρῶν.
 "Εξόμενος δ' ἤμελγεν δις καὶ μηκάδας αἰγας,
 245 Πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἑμβρυον ἦεν ἐκάσθ.
 Αὐτίκα δ' ἤμισυ μὲν θρέψας λευκοτο γάλακτος,
 Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμνησάμενος κατέθηκε·
 "Ημισυ δ' αὐτ' ἔφησεν ἐν ἡγγασιν, ὅφρα οἱ εἴη
 Πίνειν δαινυμένω, καὶ οἱ ποτιδῶρπιον εἴη.
 250 Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ δ' ἔργα,
 Καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ εἰσίδεν, εἴρατο δ' ἡμέας·
 "Ὡ ξεῖνοι, τίνας ἐσέ; πόθεν πλαῖθ' ὄγρᾳ κέλευθα;
 Ἡ τι κατὰ πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,
 Οἶά τε ληϊσῆρες ὑπεῖρ ἄλλα, τοῖ τ' ἀλδώνται
 255 Ψυχὰς παρέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;
 "Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὐτὰ κατεκλίσθη φίλον ἦτορ,
 Δεισάντων φθόγγον τε βαρὺν, αὐτόν τε πέλωρον.
 "Αλλὰ καὶ ὥς μιν ἔπεσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 "Ημεῖς τοι Τροίηθεν ἀποπλόγχοντες Ἀχαιοὶ
 260 Παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
 Οἴκαδε ἵεμενοι, ἑλλήν ὁδόν, ἑλλα κέλευθα
 "Ἠλδομεν· οὕτω που Ζεὺς ἤθελε μητιάσθαι.
 Λαοὶ δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονος αὐχόμεθ' εἶναι,
 Τοῦ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπουράνιον κλέος ἐσέ.
 265 Τόσσην γὰρ διέπαρσε πάλιν, καὶ ἀπώλεσε λαοὺς

Virum superventurum ingenti præditum robore,
 Agrestem, neque jura bene doctum, neque leges.
 Celeriter autem in antrum venimus, neque ipsum intus
 Invenimus; sed pascebat per pascua pingua pecora.
 Ingressi verò antrum admirabamur singula:
 Calathi quidem caseis gravabantur; repleta autem erant stabula
 Agnorum atque hœdorum; separatæ verò singulæ (medix,
 Inclusæ erant; seorsum quidem grandiores-natu, seorsum & ætate-
 Seorsum itidem recens-natæ: natabant autem sero vasa omnia,
 Mulcraliæque, scaphiæque, elaborata; quibus immulgebat.
 Tum me quidem imprimis socii precabantur verbis,
 Ut sumptis caseorum-nonnullis abiremus retrò; at deinde
 Confestim ad navem celerem hœdosque & agnos
 E stabulis agentes navigaremus salsam aquam:
 Sed ego non parui, (certe multo satius fuisset,) 2
 Donec ipsum viderem, & experirer si mihi hospitalia daret:
 Neque sanè erat sociis visus amabilis futurus.
 Tum verò igne accenso sacrificavimus; & ipsi
 E-caseis sumentes comedimus, expectabamusque ipsum intus
 Sedentes, donec venit pascens: ferebat autem ingens onus 2
 Ligni aridi, ut ei ad-cœnam esset.
 Extra autem antrum dejiciens strepitum fecit;
 Nos verò perterriti diffugimus in recessum antri.
 Ast ille in latam speluncam egit pingua pecora,
 Omnia prorsus, quæ mulgebat: mares autem reliquit foris,
 Arietesque, hircosque, altam extra chortem.
 Caterùm deinde admovit operculum ingens altè sublatum,
 Grave: non illud duo & viginti currus
 Fortes, quaternis-rotis, à solo dimovissent:
 Tantam excelsam petram admovit ostio.
 Sedens autem mulgebat oves & balantes capras,
 Omnia ritè, & fortum submitit singulis.
 Statim autem dimidium ubi-coagulasset albi lactis,
 Textilibus in calathis constructum reposuit:
 Dimidium verò rursus constituit in vasis, ut sibi esset
 Ad-potandum epulanti, & sibi ad-cœnam foret.
 At postquam expediisset obiens sua opera,
 Tum verò ignem accendebat, & aspexit, interrogabátque nos;
 „ O hospites, quĩnam estis? unde navigatis humidas vias?
 „ Numquid ad negotiationem; an temerè erratis,
 „ Tanquàm prædones super mare, qui errant,
 „ Animas periculo-objectantes, malum alienigenis ferentes?
 Sic dixit: nobis autem statim confractum est charum cor.
 Timentibus sonitumque gravem, ipsumque monstruosum.
 Sed & sic ipsum verbis respondens alloquebar;
 „ Nos quidem à Trojâ devii-acti Achivi
 „ Variis ventis super ingentes fluctus maris,
 „ Domum petentes, aliâ viâ, aliis itineribus
 „ Venimus; sic nimirum Jupiter voluit constituere.
 „ Populi autem Atridæ Agamemnonis gloriamur esse.
 „ Cujus sanè nunc maxima sub-cœlo gloria est:
 „ Tantam enim diripuit urbem, & perdidit populos

- Πολλούς· ἡμεῖς δ' αὖτε μηχανόμενοι τὰ σὰ γούνα
 ἱκόμεθ', εἴτε πόροις ξεινίῳ, ἢ καὶ ἕλλως
 Δῶκε δαίνεσθαι, ἥτε ξεινῶν θέμις ἐστίν.
 Ἄλλ' αἰδοῖο, φέρις, θεοῦ· ἱκέται δέ τοι εἰμέν.
 270 Ζεὺς δ' ἐπιτιμῆτωρ ἱκετῶν τε, ξεινῶν τε,
 Κείνως, ὅς ξεινοῖσιν ἡμ' αἰδοῖοισιν ὀνησέ.
 Ὡς ἰφάμεν· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμείβετο νηλεὲς θυμῷ.
 Νήπιος εἰς, ὃ ξείν', ἢ τηλόθεν εἰληλούσας,
 Ὅς με θεοὺς κέλευε ἢ δευδόμεν, ἢ ἀλέσθαι.
 275 Οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγυῖοιο ἀλέγουσιν,
 Οὐδ' οὐδὲν μακάρων· ἐπειὴ πολὺ φέρτεροι εἰμέν.
 Οὐδ' ἂν ἰὼν Διὸς ἔχθος ἀλευάμενος πεφιδόμην,
 Οὔτε σέ, οὔδ' ἐτέρων, εἰ μὴ θυμὸς με κελεύει.
 Ἄλλὰ μοι εἰφ', ὅππῃ ἔτχες ἰὼν εὐεργεῖα νῆα.
 280 Ἡ που ἐπ' ἰσχυατῆς, ἢ καὶ σχεδὸν, ὅφρα δαίω.
 Ὡς φάτο πειράζων· ἔμδ' οὐ λάβεν εἰδότες πολλὰ.
 Ἄλλὰ μιν ἔψαβρον προσέφην δολίοις ἐπέεσσι·
 Νέα μὲν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 Πρὸς πέτρῃσι βαλὼν, ὅμῃς ἐπὶ πείρασι γαίης,
 285 Ἄσπερ προσκαλάσας· ἄνεμος δ' ἐκ πόντου ἔνεικεν·
 Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖσδε ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
 Ὡς ἰφάμεν· ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο νηλεὲς θυμῷ.
 Ἄλλ' ὅγ' ἀνείξας ἐτέροις ἐπὶ χεῖρας ἔαλλε·
 Σὺν δὲ δύο μάρψας, ὥς τε σκύλακας, ποτὶ γαίῃ
 290 Κέκπ'· ἐκ δ' ἰγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δεῦτε δὲ γαίαν.
 Τοῦς δὲ διαμαλείῃ ταμὼν ὀπλίσσατο δόρυον·
 Ἦτοίς δ', ὥς τε λέων θρεσσίτροφος, οὐδ' ἀπέλειπεν
 Ἐγκυατὰ τε, σάρκας τε, καὶ ὀστέα μυτιλόεντα.
 Ἡμεῖς δὲ κλαιδόντες ἀνεσχέτομεν Διὶ χεῖρας,
 295 Σχέτλια ἔργ' ὀρώμεντες· ἀμυχανίῃ δ' ἔχε θυμὸν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσσατο νηδὺν,
 Ἀνδρόμαα κρε' ἔδων, καὶ ἐπ' ἡκρητον γάλα πίνων,
 Κεῖτ' ἔντοσφ' ἔντροιο ταυνοσάμενος διὰ μήλων.
 Τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμὸν,
 300 Ἀσσοῖν ἰὼν, ξίφος δ' ἐνδ' ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
 Οὐτάμεναι πρὸς σῆθος, ὅθι φρένες ἦσαν ἔχουσιν,
 Χεῖρ' ἐπιμασσάμενος· ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυκεν.
 Αὐτοῦ γάρ κε καὶ ἡμεῖς ἀπώλομεθ' αἰπὺν ὄλεθρον·
 Οὐ γὰρ περ δυνάμεσθα θυράων ὑψηλῶν
 305 Χερσὶν ἀπώσασθαι λίθων ὕβριμον, ὃν προσέθηκεν.
 Ὡς τότε μὲν σενάχοντες ἐμείναμεν ἡῶ διαν.
 Ἥμος δ' ἡμιγένεια Φάνη βοδοδάκτυλος ἡδὺς,
 Καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ ἡμελγε κλυτὰ μέλα
 Πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἦκεν ἐκάσῃ.
 310 Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἔ' ἔργα,
 Σὺν δ' ὅγ' αὖτε δύο μάρψας ὀπλίσσατο δαίπνον.
 Δειπνήσας δ' ἔντρου ἐξήλασε πίνονα μέλα,
 Ῥηϊδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ἄψ' ἐπέβηχ', ὥς εἴτε φαρέτρῃ πῶμ' ἐπιδαίη.
 315 Πολλὰ δὲ βόεσσιν πρὸς ὅρος τρέπε πίνονα μέλα
 Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην κακὰ βυσσοδομεύων,
 Εἴπως τισαίμην, δῆψ' δέ μοι εὖχος ἄλκιον.

„ Multos : nos autem demum procumbentes ad tua genna
 „ Supplicamus, si quod præbeas hospitale-munus, sive etiam aliter
 „ Donum des; qui utique hospitem mos est.
 „ Sed verere, optime, deos; supplices nempe tibi sumus :
 „ Jupiter autem ultor est supplicumque, hospitemque,
 „ Hospitalis, qui hospites simul venerandos comitatur.
 Sic dicebam; ille verò mihi rursus respondit sævo animo;
 „ Stultus es, ô hospes, vel longè advenisti,
 „ Qui me deos jubes aut timere, aut observare.
 „ Non enim Cyclopes Jovem Ægiocum curant,
 „ Neque deos beatos, quoniam multo præstantiores sumus.
 „ Neque ego Jovis inimicitias evitans pepercerim
 „ Neque tibi, neque sociis, nisi animus me jubeat.
 „ Sed mihi dic, ubi appuleris huc-profectus fabre-factam navem;
 „ An alicubi ad extremam-oram, an & prope, ut sciam.
 Sic dixit tentans: me autem non latuit scientem multa;
 Sed ipsum vicissim allocutus sum dolosis verbis;
 „ Navem quidem mihi confregit Neptunus terre-quassator, &
 „ Ad scopulos conjectam; vestræ ad fines terræ,
 „ Promontorio impactam; ventus autem ex ponto tulit:
 „ At ego cum hisce effugi arduam perniciem.
 Sic dicebam; ille autem mihi nihil respondit sævo animo:
 Sed ipsè impetu-facto sociis manus inferebat;
 Simulque duos correptos, tanquam catulos ad terram
 Illidebat: cerebrum autem humi fluebat, irrigabatque terram.
 His verò membratim dissectis apparavit cenam:
 Vorabat autem, quemadmodum leo montanus, neque relinquebat
 Intestinaque, carnesque, & ossa medullis-plena.
 Nos verò flentes sustulimus Jovi manus,
 Misera opera videntes; desperatio autem tenebat animum.
 Cæterum postquam Cyclops magnum implevisset ventrem,
 Humanas carnes comedens, & insuper merum lac bibens,
 Jacebat intra antrum extensus inter pecora.
 Hunc quidem ego volui, magnanimo in animo,
 Propius accedens, gladio acuto stricto à femore,
 Vulnerare ad pectus, ubi præcordia hepar circumdant,
 Manu admotâ: aliud autem me consilium retinebat.
 Ibidem enim & nos periissemus siervâ morte:
 Non enim potuissimus ab ostio excelsio
 Manibus amovere saxum grave, quod admoverat.
 Ita tum quidem ingemiscientes expectabamus auxilium divinum.
 Quando verò manè genita apparuit rosea-digito aurora,
 Tum verò ignem accendebat, & mulgebat egregia pecora
 Omnia rite, & foetum submitit singulis.
 At postquam expediisset obiens suæ opera,
 Simul ille rursus duobus correptis apparavit prandium.
 Præsums autem, ex antro egit pingua pecora,
 Facile amoto operculo ingenti: at deinde
 Rursus admovit, velati si pharetræ operculum imposteret.
 Multo autem strepitu ad montem agebat pingua pecora
 Cyclops: cæterum ego relictus eram mala profunde-cogitans,
 Si quo pacto ulciscerer, daretque mihi gloriam Pallas.

- Ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη Φαίνετο βουλὴ·
 Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ θυγῶ,
 320 Χλωρὸν, ἑλάνεον· τὸ μὲν ἔκταμιν, ὕφρα φοροῖσθαι
 Ἀδανθέν· τὸ μὲν ἡμεῖς ἴσχομεν εἰσπορεύοντας,
 Ὅσσοι δ' ἔσθ' ἐν νηὶ λεικασθραῖο μεταίνας,
 Φαρτίδος, εὐρείης, ἥσ' ἐκπεράα μέγα λαῖτμα·
 Τόσσον ἄν' μῆκος, τόσσον πάχος εἰσπορεύσθαι.
 325 Τοῦ μὲν ὅσον τ' ὕργισιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παραστάς,
 Καὶ παρέθηκ' ἐτάροισιν, ἀποξύναι δ' ἐκέλευσα.
 Οἱ δ' ὁμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δ' ἐβόωσα παραστάς
 Ἀχρον, ἑφάρ δ' λαβὼν ἐκυράντεον ἐν πυρὶ κηλῆς.
 Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκεν κατακρύψας ὑπὸ κόπρῳ,
 330 Ἡ ἴα κατὰ σπείους κέχυτο μαγὰλ' ἤλαθα πολλῶν.
 Αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κλήρω πεκαλάχχαι ἔκωγον,
 Ὅσας τολμήσειεν ἔμοι σὺν μοχλῶν ἀείρας,
 Τρίψαι ἐν ὀφθαλμῷ, ὅτε τὸν γλυκερὸς ὕπνος ἱκάνοι.
 Οἱ δ' ἔλαχον, τοὺς ἔν· κε καὶ ἤβηλον αὐτὸς ἐλέσθαι,
 335 Τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἑλέσθην.
 Ἐσπέριος δ' ἦλθεν καλλιτρίχη· μῆλα νομαίων·
 Αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πῖνον μῆλα
 Πάντα μάλ'· οὐδέ τι λείπει βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς,
 Ἥ τι δίσσάμενος, ἥ καὶ θεὸς ὣς ἐκέλευεν.
 340 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὀψὲς ἀείρας,
 Ἐξόμμενος δ' ἡμελγυν ὅς καὶ μηχανάδας αἴγας,
 Πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὕπ' ἑμβροτον ἦεν ἐκάστη.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἄεργα,
 345 Εὐν δ' ὕπερ αὐτὸς δύο μάρψας ὀπλίσσατο δόρυον.
 Καὶ τότε θυγὸν Κύκλωπα προσηύδα· ἄγχι παραστάς,
 Κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἶνοιο·
 Κύκλωψ, τίς, πῖος οἶνον, ἔπει φάγεις ἀνδρόβια κρέα;
 Ὅφρ' εἰδῆς, οἶδ' ἂν τι ποτὸν τόδε νηὶς ἐκκεῖναι
 ἡμετέρῃ· σὺ δ' αὖ λοιπὴν φέρον, εἰ μ' ἐλαήσας
 350 Οἴκαδε πέμψεις· σὺ δὲ μαίνεαι οὐκ ἔτ' ἀνεκτῶς.
 Σχέτις, πῶς κέν τις σε καὶ ὕπερον ἄλλος ἔκοιτο
 Ἀνθρώπων πόλιν; ἔπει οὐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας.
 Ὅς ἰφάμην· ὃ δ' ἔδεντο καὶ ἔπαιον· ἦσαντο δ' αἰνῶς
 Ἠδὲ ποτὸν πίνων· καὶ μ' ἦντε δεύτερον αὐτίς·
 355 Δὸς μοι ἔτι πρόφρων, καὶ μοι τιδὸν οὔνομα εἰπὼν
 Αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιον, ὃ καὶ σὺ χαίρεις.
 Καὶ γὰρ Κύκλωπας φέρει ξείνους ἔρουρα
 Οἶνον ἱερὰφυλον, καὶ σφιν Διὸς ἑμβρος ἀέξει·
 Ἀλλὰ τόδ' ἑμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀποβῆξ.
 360 Ὡς ἰφάβ'· αὐτὰρ οἱ αὐτίς ἐπὶ πόρον αἶθερα οἶνον·
 Τρὶς μὲν ἔδωκε φέρων, τρὶς δ' ἔπαιεν ἀφραδίῃσιν.
 Αὐτὰρ ἔπει Κύκλωπα στερὶ φρένας ἤλυθεν οἶνος,
 Καὶ τότε δὴ μιν ἔπεισσε προσηύδα· μαιλιχίοισι·
 Κύκλωψ, εἰρωτῆς μ' ὄνομα κλυτὸν; αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 365 Ἐξερῶ· σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον, ὥς περ ὑπέσθης·
 Οὔτις ἔμοι γ' ὄνομ' ἔσθ'· Οὔτις δέ με κικλήσκουσι
 Μήτηρ, ἥδ' πατήρ, ἥδ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι.
 Ὅς ἰφάμην· ὃ δέ μ' αὐτίς ἀμείβετο νηλεὲς θυμῷ·
 Οὔτις ἐγὼ πύμμετον ἔδομαι μετὰ οἷς ἐτάροισι,

Hoc autem mihi in animo optimum videbatur consilium;
 Cyclopi enim jacebat ingens clava ad stabulum,
 Viridis, oleagina; hanc quidem exciderat, ut ferret
 Arefactam; eam & nos tantam imaginabamur insipientes,
 Quantum utique malus navis vigintiremīs agitatio nigrae,
 Onerariæ, late, quæ scilicet trajicit ingentem pelagum;
 Tanta erat longitudo, tanta spissitudo aspectui.
 Ab-hâc quidem, quantum ulna est, ego abscidi astans,
 Et apposui fociis, lævigareque jussi.
 Hi verò lævem fecerunt; ego autem acui astans
 Summum: statimque prehensam adurebam in igne ardente.
 Et hanc quidem bene deposui reconditam sub stercore,
 Quod per speluncam fûsum erat admodum dense multum.
 At cæteros sorte fortiri jussi,
 Quinam auderet mecum vectem sublatum
 Terere in oculo, quando eum dulcis somnus occuparet.
 Hi autem sorte-electi sunt, quos utique & voluissim ipsi eligere,
 Quatuor, ast ego quintus cum his delectus sum.
 Vespertinus autem reddit pulchra-velleribus pecora pascens:
 Continuo verò in latam speluncam egit pinguis pecora
 Omnia prorsus; neque ullam relinquebat altam extra choros;
 Sive quid suspicatus, sive etiam deus sic jusserit.
 At deinde admovit operculum ingens alte sublatum,
 Sedensque mulgebat oves & balantes capras,
 Omnia rite, & foetum submisit singulis.
 Cæterum postquam expediisset obiens sua opera,
 Simul utique ille rursus duobus conceptis apparavit cenam.
 Et tum ego Cyclopem alloquebar prope astans,
 Poculum in manibus tenens nigri vini; (carnes;
 „ Cyclops, accipe, bibe vinum, postquam comedisti humanas
 „ Ut scias, qualem utique potum hunc navis reconditus habuerat.
 „ Nostra; tibi autem porro libamen ferebam, si sorte me miseratus
 „ Domum mitteres: tu verò furis non amplius tolerabiliter.
 „ Inique, quomodo quisquam ad te in-posterum alius accedat
 „ Ex hominibus multis? quoniam non recte fecisti.
 Sic dicebam: is autem accepit & ebibit; delectatusque est vehe-
 „ Dulcem potum bibens; & à me petebat secundo rursus; (menter
 „ Da mihi adhuc lubens, & mihi tuum nomen dico
 „ Statim nunc; ut tibi dem hospitale munus, quo tu gaudens.
 „ Etenim Cyclopibus fert alma terra
 „ Vinum ex-magnis-uvis, & ipsis Jovis imber dat-incrementum a.
 „ Verum hoc ambrosiæ & nectaris est latex.
 Sic dixit; at ei rursus ego dedi generosum vinum:
 Ter quidem præbui ferens, ter autem is ebibit stultitiâ.
 Cæterum postquam Cyclopi circa mentem venit vinum,
 Tunc utique ipsum verbis alloquebar blandis;
 „ Cyclops, interrogas me nomen inelytium? at ego tibi
 „ Dicam; tu autem mihi da hospitale munus, ut scilicet pollicitum
 „ Outis mihi nomen est; Outin verò me vocant. (es:
 „ Mater atque pater, & omnes alii socii.
 Sic dixi; ille verò mihi rursus respondebat inclementi animo;
 „ Outin ego postremum edam post supas socias,

370 Τὸς δ' ἄλλους πρόσθεν· τόδε τοι ξεινήϊον ἔσται.

Ἦ, καὶ ἀνακλινθεὶς πέσεν ὑπτιος· αὐτὰρ ἔπειτα
κεῖτ' ἀποδοχμῶσας παχὺν αὐχίνα· καδδὲ μιν ὕπνος
ἦρκε πανδαμάτωρ· Φάρυγος δ' ἐξέστυτο οἶνος,
Ψυμαὶ τ' ἀνδρόμοιοι· ὃ δ' ἐρεύγετο οἶνοβαρύνων.

375 Καὶ τότε ἔγ' ἰδὼν μοχλὸν ὑπὸ σποδοῦ ἤλκωσεν πολλῆς,
εἴως θερμαίνοντο· ἔπεισά τε πάντας ἱταίρους
Θάραυνον, μή τις μαι ὑποδδείσας ἀναδύρ.

Ἄλλ' ὅτε δὴ τάχ' ὃ μοχλὸς ἐλαίνος ἐν πυρὶ μέλλεν
ἄψασθαι, χαλκός περ ἰδὼν, διαφαίνεται δ' αἰνῶς,

380 Καὶ τότε ἔγ' ἰδὼν ἄσπον φέρον ἐκ πυρὸς, ἀμφὶ δ' ἱταίροι
ἴσαντ'· αὐτὰρ ἔαρτος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων.
Οἱ μὲν, μοχλὸν ἐλόντες ἐλαῖνον, βέδν' ἐπ' ἥκρη,
ὀφθαλμῷ ἐνέρευσαν· ἔγ' δ' ἐφύπερθεν ἀρβύλης

Δίνεον· ὥς δ' ὅτε τις τρυπᾷ ὄβρι νήϊον ἀνὴρ

385 Τρυπάνῳ, οἱ δέ τ' ἔνερθεν ὑποσσεύουσιν ἡμάντι
Ἀψάμοιοι ἐκότερῃ, τῇ δὲ τρέχει ἡμινὸς αἶεν·

ὣς τοῦ ἐν ὀφθαλμῷ πυρὶήκεια μοχλὸν ἐλόντες
ἀνέκομαν, τὸν δ' αἶμα περιῖβεν θερμὸν ἐόντα.

Πάντα δέ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας εὔσεν αὐτρεμῇ,

390 Ἐλπίως καιομένης· σφαραγεῦντο δέ οἱ πυρὶ ῥίζαι.

ὣς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκοῦς πέλεκυν μέγαν, ἥϊ σκέπαρνον,
εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτει μεγάλα ἰάχοντα,

φαρμάσσων· (τὸ γὰρ αὐτὸ σιδήρου τε κράτος ἐστίν·)

ὣς τοῦ σίξ' ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέῳ περὶ μοχλῷ.

395 Σμερδαλίον δὲ μέγ' ἤμαξεν· περὶ δ' ἵαχε πέτρῃ.

ἦρκε δὲ δαίμοντες ἀπεισόμεθ'· αὐτὰρ ὃ μοχλὸν

ἔξερυσ' ὀφθαλμοῖο ποφυρμένον αἵματι πολλῷ.

Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔρριψεν ἀπὸ τοῦ χορσὶν ἄλυσιν·

αὐτὰρ ὃ Κύκλωψ τις μεγάλ' ἤπουν, οἱ δέ μιν ἀμφὶς

400 Ὀκισεν ἐν στήθεσσι δι' ἥκριας ἡνεμαύσας·

οἱ δὲ βοῆς αἰόντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος·

ἱεόμενοι δ' αἶροντο περὶ σπέος, ὃ, ττι εἰ κῆδοι·

τίπτε τόσον, Πολύφημ', ἀρημένος ὃδ' ἰβόησας,

Νύκτα δι' ἀμβροσίην, καὶ ἀπκνους ἡμμε τίθησθαι;

405 Ἦ μή τις σὸδ' μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἱλαύνει;

Ἦ μή τις σ' αὐτὸν κτείνει δόλῳ, ἥδ' ἐβίβη;

Τοὺς δ' αὖτ' ἐξ ἔντρου προσέφη κριταρὸς Πολύφημος·

ὦ φίλοι, οὔ τις μὲ πτείνει δόλῳ, οὐδὲ βίβηιν.

οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπακ πτερόδεντ' ἀγρόρευσαν·

410 Εἰ μὲν δὴ μή τις σε βιάζεται, οἷον ἐόντα,

Νοῦσόν γ' οὕτως ἐστὶ Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι·

Ἄλλὰ σύ γ' εὐχῶ πατρὶ Ποσειδάωνι ἔνακτι.

ὣς ἔρ' ἔφην ἀνιδντες· ἐμδν δ' ἰγέλασσε φίλον κῆρ,

ὣς ὅνομ' ἐξακάτησεν ἐμδν καὶ μή τις ἀνύμων.

415 Κύκλωψ δὲ σενάχων τέ, καὶ ὠδίνων δόλῳσι,

Χορσὶ ψηλαφόνων, ἀπὸ μὲν λίθων εἴλα θυράων·

αὐτὸς δ' αἰεὶν θυρῆσι καθέζετο, χεῖρε πετάσσας,

εἰ τινά που μετ' ὄσσει λάβοι εἰχόντα θυράζι·

οὕτω γάρ που μ' ἤλκετ' ἐνὶ φρεσὶ νῆπιον εἶναι.

420 Αὐτὰρ ἔγ' ὁδοῦ βούλευον, ὅπως ὕχ' ἤρισα γένοιτο,

εἴτιν' ἱταίρεισιν θανάτου λύειν, ἥδ' ἐμοὶ αὐτῷ.

Cæteros autem prius; hoc tibi hospitale-munus erit.
 Dixit, & recumbens cecidit supinus; at deinde
 Jacebat inflexa crassa cervice: & illum somnus
 Capiebat omnium-domitor; è gutture verò erumpebat vires,
 Frustraque humanæ carnis; ipse autem eructabat vino-gravatus.
 Et tum ego vectem sub cinere demisi multo,
 Donec calefieret; verbisque omnes socios
 Confirmabam, nequis mihi subveritus deficeret.
 Sed cum jam vectis oleaginus in igne erat
 Arsurus, viridis licet-esset, candeabatque vehementer;
 Tum verò ego propius afferebam ex igne, circum autem foculi
 Stabant: cæterum audaciam inspiravit ingentem deus.
 Hi quidem vectem prehensum oleaginum, acutum in summo,
 Oculo infixerunt; ego autem superne arrectus
 Versabam: Ut verò cum quis terebrat lignum navale vir
 Terebra, alii autem infra torquent loco
 Apprehensam utrinque; illa autem circumvolvitur assidue semper:
 Sic ejus in oculo ignitum vectem prehensum
 Versabamus; hunc autem sanguis circumfluebat calentem.
 Omnes verò ei palpebras circum & supercilia cremavit vapor,
 Pupilla ardente: crepitabant autem ei igne radices.
 Veluti autem cum vir faber securim magnam, aut asciam,
 In aquâ frigidâ mergit valde stridentem,
 Temperans, (hoc enim denique ferri & robur est:)
 Sic ejus stridebat oculus oleaginum circa vectem.
 Horrendum autem valde ejulavit; insouit verò petra.
 Nos autem perterriti diffugimus: at ille vectem
 Extraxit oculo sedatum sanguine multo.
 Illum quidem deinde abiecit à se manibus dolore-furens:
 Cæterum ipse Cyclopes magno-clamore vocabat, qui utique circa
 Habitabant in speluncis per promontoria ventosa: (insura
 Illi autem clamorem audientes accurrebant aliunde alius;
 Consistentesque interrogabant circa speluncam, quidnam ipsum
 „ Cur tantum, Polypheme, læsus sic clamasti, (affligeret)
 „ Noctem per divinam, & insomnes nos facis?
 „ Num quis à te oves mortalium invito abigit?
 „ An metuas ne quis teipsum occidat dolo, aut vi?
 Hos autem rursus ex antro allocutus est fortis Polyphemus;
 „ Amici, Outis me occidit dolo, neque viribus.
 Illi verò respondentes verba alata dicebant;
 „ Siquidem reverà nemo tibi vim infert, solus cum-sis,
 „ Morbum sane nullo-modo licet Jovis magni effugere:
 „ Sed tu quidem supplica patri Neptuno regi.
 Sic dixerunt abeuntes: meum autem risit charum cor,
 Quòd nomen decepisset meum, & consilium eximium.
 Cyclops autem ingemiscensque, & cruciatus doloribus,
 Manibus palps, amovit quidem lapidem ab ostio;
 Ipse verò in ostio sedebat, manibus extensis,
 Siquem fortassis inter oves deprehenderet exeuntem foras;
 Adeo enim videlicet me putabat in mente stultum esse.
 Ast ego deliberabam, quid factu optimum esset,
 Siquam sociis mortis liberationem, atque mihi ipsi

- Εὐροίμην· πάντας δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον,
 Ὡς τε περὶ ψυχῆς· μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.
 Ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἄριση φαίνεται βουλή.
- 425 Ἄρσανες ἄιες ἦσαν εὐτρέφεις, παύμαλλοι,
 Καλοὶ τε, μεγάλοι τε, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχοντες·
 Τοὺς ἀέων συνέεργον εὐτρέφεσσι λύγοισι,
 Τῆς ἐπὶ Κύκλωψ εὐδα, πέλωρ, ἀθεμίσια εἰδώς,
 Σύντραις αἰνόμενος· ὁ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκεν,
- 430 τὸ δ' ἐτέρῳ ἐκάτερθεν ἴτην, σῶντες ἐταίρους.
 Τρεῖς δὲ ἕκασον φῶτ' ἄιες φέρον· αὐτὰρ ἔγγωγε,
 (Ἄρνεϊς γὰρ ἦν, μήλων ὄχ' ἕριος πάντων,)
- τοῦ κατὰ νῶτα λαβὼν, λασίην ὑπὲρ γαστέρ' ἐλυσθεὶς
 Καίμην· αὐτὰρ χερσὶν ἁώτου θεοπεσίῳ
- 435 Νωλεμέως σρεφθεὶς ἐχόμεν τετληότε θυμῷ.
 Ὡς τότε μὲν σενάχοντες ἐμείναμεν ἡῶ δίκην.
 Ἥμος δ' ἡριγένεια φάνη ἰοδωδάκτυλος ἡώς,
 Καὶ τότε ἔπειτα νομόνδ' ἐξέσσυτο ἄρσενά μῆλα·
 Θήλαιαι δ' ἐμέμμεκον ἀνήμελκτοι περὶ σηκοῦς,
- 440 οὐδένα γὰρ σφαμαγεῦντο· ἄναξ δ' ὀδύνησι κακῆσι
 Τειρόμενος, πάντων δίκην ἐπαιμάιστο νῶτα
 Ὀρέων ἑκατόων· τὸ δὲ νῆπιος οὐκ ἐνέσθεν,
 Ὡς οἱ ὑπ' αἰσποκόων δίκην σέροισι δέδεντο.
 Τσατος ἄρνεϊς μῆλων ἔσειχε θύραζε,
- 445 Λαχμῷ σενόμενος, καὶ ἐμοὶ πυκινὰ φρονέοντι.
 Τὸν δ' ἐπιμασσάμενος προσέφη κραταρὸς Πολύφημος·
 Κεῖ ἐπέον, τί μοι ὦδε διὰ σπείος ἔσσυτο μῆλων
 Τσατος; οὐτι πάρος γε λαλειμμένος ἔρχεαι οἴῳν,
 Ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμειαι τέρεν ἄνδρα ποίης,
- 450 Μακρὰ βιβλῆς· πρῶτος δὲ ἰοῦς ποταμῶν ἀφικάνεις·
 Πρῶτος δὲ καθέμνδε λαλαῖσαι ἠκονέεσσαι
 Ὀσπέρῳ· νῦν αὖτε πανύστατος· ἦ σὺγ' ἄνακτος
 Ὀφθαλμὸν ποθείεις; τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωντε,
 Σὺν λυγροῖς ἐτάροισι, δαμασσάμενος φρίκας οἴῳν,
- 455 οὔτις, ὃν οὐπω φημὶ πεφυγμένον εἶναι ὕλεθρον.
 Εἰ δὲ δημοφρονέοις, ποτιφωνήεις τε γένοιο,
 Εἰπεῖν, ὅππῃ κείνος ἐμὸν μένος ἡλατκάξει·
 Τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπείος ἄλλυδις ἄλλη
 Θεινομένου λαίετο πρὸς οὐδεὶ· καδδὲ ἐμὸν κῆρ
- 460 Λωφῆσειε κακῶν, τὰ μοι οὐτιδανὸς πόρεν οὔτις.
 Ὡς εἰπὼν, τὸν κρινὸν ἀπὸ ἴο πέμπε θύραζε.
 Ἐλθόντες δ' ἡβαῖων ἀπὸ σπείους τε, καὶ αὐλῆς,
 Πρῶτος ὑπ' ἄρνεϊοῦ λυόμεν, ὑπέλυσσεν ἑταίρους.
 Καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα ταναόποδα, πίονα δημῷ,
- 465 Πολλὰ περιτροπέοντες ἐλαύνομεν, ὕφρ' ἐπὶ νῆα
 Ἰκόμεθ'· ἀσπάσιοι δὲ φίλοις ἐτάροισι φάνημεν,
 Οἱ φύγομεν θάνατον· τοὺς δὲ σενάχοντο γοῶντες.
 Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἶμιν, ἀνὰ δ' ὀφρύσι νεῦον ἐκάζω,
 Κλαίειν· ἀλλ' ἐκέλευσα θεῶς καλλίτριχα μῆλα
- 470 Πόλλ' ἐν νηὶ βαλόντας ἐπιπλεῖν ἄλμυρδν ὕδωρ.
 Οἱ δ' αἰψ' εἰσβαῖον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθισον·
 Ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολὺν ἄλα τύπτον ἀρεμοῖς.
 Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὕσεν τε γέγονε βοήσας,

Invenirem; omnes verò dolos & consilium texebam,
 Utpote de vitâ; ingens enim malum imminabat.
 Hoc verò mihi in animo optimum videbatur consilium.
 Mares oves erant bene-putriti, densis-velleribus,
 Pulchrique, magnique, violaceam lanam habentes:
 Hos tacite colligabam bene-tortis viminibus,
 In quibus Cyclops dormiebat, monstrum, nefaria doctus.
 Tres-una sumenis: medius quidem virum ferebat,
 Ceteri autem duo utrinque ibant, servantes focios.
 Terni autem virum oves ferebant: ceteram ego,
 (Aries enim erat, pecudum longe optimum omnium,)
 Hujus tergo arrepto, villosum sub ventrem volutus
 Extendebar: at manibus lanæ egregie
 Firmiter implicitus hærebam constanti animo.
 Sic tum quidem ingemiscientes expectavimus auroram divinam.
 Quando autem mane-genita apparuit rosea-digitos aurora,
 Tum verò deinde ad pascua erumpebant mascula pecora;
 Fæminæ verò balabant immuctæ per stabula,
 Ubera enim gravabantur; Dominus verò doloribus gravibus
 Afflictus, omnium ovium palpabat terga
 Recte stantium: illud autem stultus non animadvertit,
 Ut illi sub lanigerorum ovium pectoribus ligati essent.
 Ultimus aries pecorum exibat foras,
 Vellere gravatus, & me multa cogitante.
 Hunc autem palpatum alioctus est fortis Polyphemus;
 „ Aries chare, quid mihi ita per speluncam exis pecudam
 „ Ultimus? neutiquam antea scilicet relictus venire-solis ab ovis
 „ Sed multò primus pascereis teneros flores herbæ, (bus,
 „ Magnis-passibus incedens; primusque ad fluentia fluviorum
 „ Primus porro in stabulum cupis redire (pervenis:
 „ Vespertinus; nunc contrà omnium-ultimus: num tu domini
 „ Oculum desideras? quem vir malus eruit,
 „ Cum perniciosiis fociiis, postquam domuisset mentem vino,
 „ Outis; quem nondum existimo elapsum esse mortem.
 „ Si jam idem-mecum-sentires, vocalisque fieres,
 „ Ut-diceres, ubinam ille meum robur evitet;
 „ Profecto ei cerebrum per speluncam hæc & illuc
 „ Eliso spargeretur ad solam; meum verò cor
 „ Quiesceret à malis, quæ mihi nullius-precii vir intulit Outis.
 Sic locutus, arietem à se mittebat foras.
 Quum-venissemus autem paululum à speluncaque & chorte,
 Primus ab ariete me-expedivi; solvi verò focios.
 Celeriter autem pecora longipeda, pingui adipe,
 Multa circumducentes abigebamus; donec ad navem
 Pervenissemus; desiderati verò charis fociiis apparuimus,
 Qui effragimus mortem: ceteros autem lugebant flentes.
 Sed ego non sinebam, supereillis autem inhaebam univique,
 Ne flerent; sed jussi celeriter, pulchris-velleis pecora
 Multa in navem cum-immisissent, navigare saltem aquam.
 Illi verò statim conscendebant, & per transra sedebant;
 Ordineque sedentes canum mare verberabant remis. (mans,
 Sed quando tantum aberam, quantum utique audiri-potest. (Pala

- Καὶ τότε ἰγὼ Κύκλωπα προσηύδων καρτομίῃσι·
 475 Κύκλωψ, οὐκ ἔρ' ἔμελλας ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἱταίρους
 ἔδμεναι ἐν σπηΐ γλαφυρῷ κρατερῇφι βίῃφι.
 Καὶ λίην σέ γε μέλλε κινήσασθαι κακὰ ἔργα·
 Σχέτλι· ἔπει ξείνους οὐχ ἄξιο σῶ ἐνὶ οἴκῳ.
 ἔσθμεναι τῷ σε Ζεὺς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 480 "Ὡς ἰφάμεν· ὁ δ' ἔπειτα χολώσασα κηρόδι μᾶλλον·
 ἦκε δ' ἀπερρήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο·
 Καὶ δ' ἔβαλε προπάροιθε νεὼς κυανοπρώοιο,
 Τυτθὸν ἰδεύμεν δ' οἰκίον ἔκρον ἰκίσθαι.
 Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
 485 τὴν δ' αἰψ' ἠπειρόνδε καλιβρόδιον φέρε νῆμα,
 Πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο, θέμωσε δὲ χέρσον ἰκίσθαι.
 Αὐτὰρ ἰγὼ χεῖρας λαβὼν περιμήκεα κοντὸν,
 Ὡς παρῆξ' ἐτάροισι δ' ἱποτρύνας, ἐκέλευσα
 Ἐμβαλέειν κώπης, ἵν' ὑπ' ἐκ κακότητι φύγοιμεν,
 490 Κρητὶ κατανεύων· οἱ δὲ, προπεσόντες ἔρρεον.
 Ἄλλ' ὅτι δὴ δις τόσσον ἄλα πρήσσοντας ἀπῆμιν,
 Καὶ τότε ἰγὼ Κύκλωπα προσηύδων· ἀμφὶ δ' ἱταῖροι
 Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·
 Σχέτλις, τόπῳ ἰδέλεις ἐρεβίζμεν ἄγριον ἄνδρα·
 495 "Ὅς καὶ νῦν πόντονδε βαλὼν βέλος, ἕλκε νῆα
 Αὐτὶς ἐς ἠπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτὶδ' ἰδέσθαι.
 Εἰ δὲ φθνευγμένον τοῦ, ἢ αὐδῆσαντος ἔκουσε,
 Σύν κεν ἔραξ' ἡμέων κεφαλᾶς, καὶ νῆια δαῦμα,
 Μαρμάρῳ ὑκρυβέντι βαλὼν· τόσσον γὰρ ἦσιν.
 500 "Ὡς φάσαν· ἄλλ' οὐ πείθον ἑμὲν μεγαλήτορα θυμῷ.
 Ἀλλὰ μιν ὑποβόρον πρᾶσθον κεκοιμήτο θυμῷ·
 Κύκλωψ, αἶκεν τίς σε κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων
 Ὀφθαλμοῦ εἰρήται θεμελίην ἀλαστών,
 φάσθαι· Ὀδυσεῖα πτολιπόρδιον ἐξαλαῶσαι,
 505 Ἵδν Λαέρτew, ἰθάκη ἐνὶ οἴκῳ ἔχοντα.
 "Ὡς ἰφάμεν· ὁ δὲ μ' οἰμώξας ἡμεῖβετο μῦθον·
 Ὡ πόποι, ἦ μάλα δὴ με παλαῖφατα ἰόσφαθ' ἰάνει.
 ἔσκε τις ἐνθάδε μάντις ἀνὴρ ἥες τε μέγας τε,
 Τηλέμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνην ἰκέατο·
 510 Καὶ μαντευόμενος κατεγῆρε Κυκλώπῃσιν·
 "Ὅς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσσω,
 Χειρῶν δ' ἔξ Ὀδυσῆος ἀμαρτήσεσθαι ὀτυπῆς.
 Ἀλλ' αἰεὶ τίνα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἰδέγμεν
 Ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι, μεγάλην ἐπιαιμένον ἀλκήν·
 515 Νῦν δέ μ', ἔδν ὀλίγος τε, καὶ οὐτιδανὲς, καὶ ἄκις,
 Ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν, ἱπεί μ' ἰδαμάσκατο εἴνη.
 Ἀλλ' ἄγε δεῦρ' Ὀδυσεῦ, ἵνα τοι παρ' ξείνια βίω,
 Πομπήν τ' ὀτρύνω δόμεναι κλυτὰν ἔννοσίγαιον·
 Τοῦ γὰρ ἰγὼ πάϊς εἰμι, πατὴρ δ' ἡμὲς εὐχεται εἶναι·
 520 Αὐτὸς δ', αἶψ' ἰδέλῃσιν ἴησεται, οὐδὲ τις ἄλλος,
 Οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
 "Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἰγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 Αἶψ' ἄγε δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε δυνάμην
 Εὖνιν ποιήσας πέμψαι δόμον Ἀἴδος εἴσω·
 525 "Ὡς οὐκ ἐφάλετόν χ' ἴησεται οὐδ' ἔννοσίγαιον.

Tum verò ego Cyclopem alloquebar convitiis;
 „ Cyclops, non ergò eras imbellis viri socios
 „ Comesurus in speluncâ cavâ, forti vi.
 „ Et abunde te utique affecutura erant mala facta tua;
 „ Inique! quoniam hospites non verebaris tuâ in domo
 „ Comedere: idèò te Jupiter ultus-est & dii alii.
 Sic dixi; ille autem deinde iratus-est ex-corde magis:
 Misit autem abruptum verticem montis magni;
 Dejecitque ante navem nigram-proram-habentem;
 Paululum verò abfuit quin clavum extremum attingeret.
 Inundavit autem mare decedente à petrâ:
 Ipsam autem (navem) statim ad continentem reflus ferebat fluctus,
 Inundatio ex mari, adegitque prope terram ut-veniret.
 At ego manibus sumpto prælongo conto
 Detrusi à littore; sociosque hortatus, jussi
 Incumbere remis, ut malum fugeremus,
 Capite annuens: illi verò, incumbentes remigabant.
 Sed quando jam bis tantum mare sulcantes aberamus,
 Tum verò ego Cyclopem alloquebar; circum verò socii
 Blandis verbis inhibebant aliunde alius;
 „ Imprudens, cur vis irritare ferum virum?
 „ Qui etiam nunc in pontum jacto telo dedit navem
 „ Rursus ad continentē, & sane existimabamus illic nos perituros.
 „ Si verò vociferatum aliquem, aut locutum audisset,
 „ Collisisset nostra capita, & navalia ligna,
 „ Saxo aspero coniecto; tantum animi jaculatur.
 Sic dixerunt; sed non flectebant meum generosum animum,
 Sed ipsum rursus allocutus sum irato animo;
 „ Cyclops, si quis te inter mortales homines
 „ De oculi interrogaverit fœdâ cecitate,
 „ Dic, Ulyssē urbium-everforem excacasse „,
 „ Filium Laërtis, in Ithacâ ædes habentem.
 Sic dixi: ille autem mihi ejulans respondebat sermone;
 „ Papæ! certè omnino jam me antiqua vaticinia attingunt.
 „ Erat quidam hic vates vir bonusque, magnusque,
 „ Telemus Eurymedēs, qui vaticiniis excolebat,
 „ Et vaticinans consensescbat inter Cyclopas;
 „ Qui mihi dixit hæc omnia perfectum-iri in posterum,
 „ Manibus ex Ulyssis privatum-iri visu.
 „ Sed semper aliquem virum ingentem & pulchrum expectabam:
 „ Huc venturum esse, magno prædictum robore:
 „ Nunc autem me, parvulusque cum-esset, & nullius-pretii, &
 „ Oculo privavit, postquam me domisset vino. „ (imbellis,
 „ Sed age huc-veni, Ulysses, ut tibi hospitalia præbeam,
 „ Deductionemque horter ut-det inclytus Neptunus:
 „ Hujus enim ego filius sum, patet autem is meus gloriatur esse:
 „ Ipse autem, si voluerit, sanabit, neque quisquam silius,
 „ Neque deorum immortalium, neque mortalium hominum.
 Sic dixit: at ego ipsum respondens alloquebar;
 „ Utinam enim jam anima & vita te possem
 „ Privatum mittere domum Phryonis intra:
 „ Adeò haud oculum utique sanabit neque Neptunus.

- "Ὡς ἰφάμην· ὃ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι ἔνακτε
 Εὐχετο, χεῖρ' ὁρέγων εἰς οὐρανὸν ἀερθεντα·
 Κλυθί, Ποσειδάων, γαίηοχε, κυανοχαίτα·
 εἰ ἔτεβν γε σὸς αἰγι, πατὴρ δ' ἑμὸς εὐχεται εἶναι,
 530 Δδὲ μὴ Ὀδυσσεῖα πτολιπύρῳιον δικάδ' ἰκέσθαι,
 Τιδν Λαέρτew, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἴκῳ ἔχοντα.
 Ἀλλ' εἰ οἱ μοῖρ' ἐξὶ φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἰκέσθαι
 Οἶκον εὐκτίμενον, καὶ ἔην ἐς πατρίδα γαίαν,
 Ὅψλ' ἀκαῶς ἔλθοι, βλάσας ἀπὸ πάντας ἑταίρους,
 535 Νῆες ἔκ' ἄλλοτρίης, εὐροὶ δ' ἐν πῆματα οἴκῳ.
 "Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Κυανοχαίτης.
 Αὐτὰρ ὅγ' ἐξαυτίς πολλὸν μείζονα λῆαν ἁίρας,
 Ἥκ' ἐπιδινήσας· ἐπέρισε δὲ ἴν' ἀπέλεθρον.
 Καδ δ' ἔβαλεν μετόπισθε νεὸς κυανοπύρροιο,
 540 Τυτθὲν ἰδεύσεν· ὃ οἰήϊον ἔκρον ἰκέσθαι.
 Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
 τὴν δὲ πρόσω φέρε κύμα, θέμωσε δὲ χέρσον ἰκέσθαι.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα περ ἄλλαι
 Νῆες εὐσσελμοὶ μένον ἄρῃαι, ἑμφί δ' ἑταῖροι
 545 ἔιατ' ὀδυρόμενοι, ἡμέας ποτιδέγμενοι αἰεὶ·
 Νῆα μὲν ἐνθ' ἔλθόντες ἐκέλαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
 Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ἥγημνι θαλάσσης.
 Μῆλα δὲ Κύκλωπος γλαφυρῆς ἐκ νῆος ἔλθόντες,
 Δασσάμεθ', ὥς μή τις μαι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
 550 Ἀρνεῖδν δ' ἑμοὶ οἴῳ εὐκνήμιδες ἑταῖροι,
 Μῆλων δαιομένων, δόσαν ἔξοχα· τὸν δ' ἐπὶ δινὶ
 Πηνὶ καλαινυφεί Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει,
 Ῥέξας, μηρὶ ἔκρον· ὃ δ' οὐκ ἐμπάζετο ἱρῶν,
 Ἀλλ' ἔκα μεμνήριζεν, ὅπως ἀπολοίατο πᾶσαι
 555 Νῆες εὐσσελμοὶ, καὶ ἑμοὶ ἐρήρες ἑταῖροι.
 "Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἡμᾶρ, ἐς ἥλιον καταδύντα,
 Ἡμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἕσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
 Ἡμερ δ' ἥελιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
 Καὶ τότε ἱκομήθημεν ἐπὶ ἥγημνι θαλάσσης.
 560 Ἡμος δ' ἡριγένεια φάνη βοδοδάκτυλος Ἥως,
 Δὴ τότε ἱγῶν ἑτάροισιν ἱποτρύνων ἐκέλευσε,
 Αὐτοὺς τ' ἀμφαίνειν, ἀνὰ τε πρυμνήσια λῦσαι·
 Οἱ δ' αἶψ' εἰσβαῖνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάβιζον·
 Ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολλὴν ἄλα τύπτον ἑρετμοῖς.
 565 Ἐνθεν δὲ προτέρῳ πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
 Ἀσμενοὶ ἐκ θανάτοιο, φίλους βλάσαντες ἑταίρους.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Γ Α Σ Ο Μ Η Ρ Ο Τ Τ Η Σ Κ.
 Ρ Α Ψ Ω Δ Γ Α Σ

Ἰνδύσεις.

ΤΑ περὶ τὸν Αἰόλον ἀπαγγέλλει, τὸν τῶν ἀνέμων Φύλακα,
 ὃς ἔδωκεν Ὀδυσσεὶ οὐριον Ζέφυρον, τοὺς ἄλλους ἀνέμους
 ἐγκατεῖρας ἐν Ἀρκῇ· ἐν οἱ ἑταῖροι λύσαντες, κοιμωμένου
 Ὀδυσσεὺς, ἅτε ἐν αὐτῷ χρυσὸν εἶναι νομίζοντες, ὑπονοσοῦσι
 πρὸς Αἰόλον· οὐ προσιεμένου δὲ τοῦ Αἰόλου τὸν Ὀδυσσεῖα,
 ἐκείνῳ ἀπαπλῆν, εἰς Λαίρην γένεας ἀφικνεῖται· παρ' οἷς
 ἔνθα

Sic dixi: ille autem deinde Neptuno regi
 Supplicabat, manus tendens ad coelum stellatum;
 „Audi, Neptune, terram-continens, cærulee-crines:
 „Si reverà tuus sum, patremque te meum profiteris esse,
 „Da, ut ne Ulysses urbium-everfor in patriam veniat,
 „Filius Laërtis, in Ithacâ domum liabens.
 „At si ei fatale est amicosque videre, & pervenire
 „Domum ad bene-ædificatam, & suam in patriam terram;
 „Sero male veniat, amissis omnibus sociis,
 „Nave in alienâ; inveniatque calamitates domi.
 Sic dixit precans: eum autem audivit Neptunus.
 Cæterum ille rursus multo majore lapide sublato,
 Misit circum-rotatum, intendit autem vim immensam.
 Dejecit verò post navem nigram-prorâ,
 Paululum abfuit autem, quin clavum extremum attingeret.
 Inundavit verò mare decidente à petra: (ram ut-veniret.
 Ipsam autem (navim) ulterius ferebat fluctus, adegitque prope ter-
 Sed quando jam ad insulam pervenissemus, ubi scilicet cæteræ
 Naves bonis-transfris-instructæ stabant confertæ, circum autem
 Sedebant lugentes, nos expectantes semper; (socii
 Navem quidem, illuc ubi-venissemus, subduximus in arenis,
 Ipsique porrò exivimus in littus maris.
 Pecudes autem Cyclopi cavâ ex navi sumptas,
 Divisimus, ut nullus mihi privatus abiret æquali-portione.
 Arietem autem mihi soli bene-ocreati socii,
 Divisis ovibus, dederunt insuper: eum verò in littore
 Jovi atrarum-nobium-coactori Saturno, qui omnibus imperat,
 Ubi-sacrificassem, femora incendebam: ille verò non curabat
 Sed sane deliberabat, quo-pacto perderentur omnes (sacra;
 Naves bonis-transfris-instructæ, & mihi dilecti socii.
 Sic tunc quidem totâ die, ad solis occasum,
 Sedebamus, epulantes carnesque immensas & vinum dulce.
 Quando verò sol occiderat, & tenebræ supervenerant,
 Tum sane decubituimus in littore maris.
 Quando autem mane-genita apparuit rosea-digitos Aurora,
 Tum verò ego socios adhortans jussi,
 Ipsosque conscendere & rudentes solvere:
 Illi verò statim ingrediebantur, & per transra sedebant;
 Ordineque sedentes canum mare verberabant remis.
 Hinc verò ulterius navigabamus, dolentes corde,
 Lubentes ex morte, charis amissis sociis.

ODYSSEÆ HOMERIX.
 LIBRI

Argumentum.

EA quæ apud Acœum acciderunt narrat ventorum custodem,
 ut dederit Ulyssi secundum ventum Zephyrum, aliis ven-
 tis inclusa in utre: quem socii solventes dormiente Ulysse,
 videlicet in ipso aurum esse existimantes, redeunt ad Acœum.
 Sed non recipiente Acœo Ulysses, illinc navigans ad Læstry-
 gonas pervenit: apud quos undecim navibus amissis, una in
 H 7

Acœum

ἑνδεκά τῶν νεῶν ἀπολέσας, μίᾳ εἰς Αἰαίαν τὴν νῆσον παρα-
γίνεται· καὶ σὺν Εὐρυλόχῳ τοὺς ἡμίσεας τῶν ἱταίρων κλήρη
λαχόντας ἐκπέμπει πεισομένους, τίνες οἱ κατοικοῦντες· με-
ταμορφωθέντων δὲ ἐκείνων εἰς σύας ὑπὸ τῆς Κίρκης, πλὴν
Εὐρυλόχου, αὐτὸς ἐπὶ ζήτησιν ἰλθὼν, λαβὼν παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ
φάρμακον, τὸ Μῶλυ, οὐδὲν βλάπτεται· ἀλλὰ καὶ τῶν ἱταί-
ρων τὴν ἀρχαίαν φύσιν λαβόντων, ἐνικνὺν παραμείνας παρὰ
τῇ Κίρκῃ, εἰς αἴθου κατέρχεται.

Κάππ' ἔχει Αἰόλου, Λαιρρυγόνος, Ἴργα τε Κίρκης.

- Α** Ἰολίην δ' εἰς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιεν
Αἰόλος Ἰκποτάδης, Φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Πλωτῇ ἐνὶ νήσῳ· πᾶσαν δὲ τέ μιν πέρι τεῖχος
Χάλκεακ, ἄβρηκτον· λισσῇ δ' ἀναδέδρομε πέτρῃ.
5 Τοῦ καὶ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν·
Ἐξ μὲν θυγατέρες, ἔξ δ' υἱέες ἡβώνοντες.
Ἐνθ' ὄγε θυγατέρας πόρεν υἱάσιν εἶναι ἀκοίτας.
Οἱ δ' αἰεὶ παρὰ πατρὶ φίλῳ καὶ μητέρι καθύψ
Δαίνυνται· παρὰ δὲ σφιν δνειάτα μυρία κείται.
10 Κνισσῆον δὲ τε δῶμα περιεναχίζεται αὐλῇ
Ἦματα, νύκτας δ' αὐτε παρ' αἰδοίοις ἀλόχοισιν
Εὐδουε', ἅν τε τάπησι καὶ ἐν τρητοῖς λεχέεσσι.
Καὶ μὲν τῶν ἱκόμεσθα πόλιν καὶ δώματα καλά.
Μῆνα δὲ πάντα φίλει με, καὶ ἐξερέεινεν Ἰκκῆα,
15 Ἴλιον, Ἀργείων τε νέας, καὶ νόσον Ἀχαιῶν.
Αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼν ὄδῳ ἦτεον, ἥδ' ἐκέλευον
Παμπέμεν, οὐδέ τι κείνος ἀνήνατο, ταῦχε δὲ πομπήν·
Δῶκε δέ μοι δειράς ἀσκὸν βοδὸς ἐννεώροιο.
20 Ἐνθα δὲ βυκτῶν ἀνέμων κατέδησε κέλευθα.
Κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
Ἦμῶν παυέμεναι, ἥδ' ὀρνύμεν, ὅν κ' ἐτέλεσε.
Νηϊ δ' ἐνὶ γλαφυρῇ κατέδει μέρμηθι φαινή
Ἀργυρέῃ, ἵνα μήτι παραπνεύσῃ ὀλίγον περ·
25 Αὐτὰρ ἱμοὶ πνοιὴν Ζεφύρου προέηκεν ἄηται,
Ὅφρα φέροι νῆάς τε καὶ αὐτούς· οὐδ' ἄρ' ἔμαλλεν.
Ἐκτελέειν· αὐτῶν γὰρ ἀπυλόμεθ' ἀφραδίῃσιν.
Ἐννήμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμέρας·
Τῇ δεκάτῃ δ' ἡδὴ ἀνεφαίνετο πατρὶς ἕρουρα·
30 Καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλεύσσομεν, ἐγγυς ἰόντας.
Ἐνθ' ἱμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα·
Αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἱνῶπων· οὐδέ τι ἔλλω
Δῶχ' ἱτέρων, ἵνα θάσσον ἱκόμεσθα πατρίδα γαίαν.
Οἱ δ' ἔταροι ἐπέεσσι πρὸς Ἀλλήλους ἐγόρευον,
35 Καί μ' ἔφασκαν χρυσὸν τε καὶ ἔργυρον δίκαιδ' ἔγχεσθαι,
Δῶμα παρ' Αἰόλου μεγαλήτορος Ἰκποτάδου.
Ὡς δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἕλλον·
Ὡ πόποι, ὥς ὕδα πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν
Ἀνθρώποις, ὅτεών τε πόλιν καὶ γαίαν ἔκχεται.
40 Πολλὰ μὲν ἐκ Τροίης ἔγχεται κεκμηῖα καλά
Δηΐδος· ἡμεῖς δ' αὐτὰ ὁμῶν ὄδῳ ἐκτελέεμεντες.

Aeram insulam proficiscitur. Et cum Eurylocho dimidium sociorum forte electum emisit, interrogaturos quinam essent inhabitatores. Transformatis autem illis in sues a Circe præter Eurylochum, ipse ad inquisitionem egressus, accepto a Mercurio medicamento moly, non est laesactus: imo etiam sociis pristinam naturam adeptis, postquam annum mansit apud Circeam, ad inferos descendit.

K. Habet Aeoli, Lestrygonum, & Circes gesta.

IN Æoliam autem insulam pervenimus; ubi habitabat Æolus Hippotades, charus immortalibus diis, Natatili in insulâ; totam verò ipsam circa murus est Æreus, infrangibilis; lævisque sursum-procurrit petra. Hujus & duodecim liberi in ædibus nati sunt; Sex quidem filiarum, sex autem filii pubescentes. Ibi ille filias dedit filiis ut-essent uxores. Hi verò semper apud patrem charum & matrem venerandam; Convivantur; ipsique cibaria varia apponuntur. Odorata autem domus circum-personat aulâ Die; nocte verò rursus apud pudicas uxores Dormiunt, inque tapetibus & in tornatis lectis. Et quidem ad horum pervenimus urbem & sedes pulchras. Mensam verò totum amice excipiebat me, & exquirebat singula, De-Illo, Argivorumque navibus, & reditu Achivorum: At ego ei omnia accurate enarravi. Sed quam jam & ego iter postulabam, atque hortabar Dimittere, nihil quicquam ille abnuït, paravit autem deductionem Deditque mihi excoriatum utrem bovis novennis; In eo verò procelloforum ventorum ligavit flatus. Illum enim promum ventorum fecit Saturnius, Et ut-compescat, & ut-cieat, quemcunque velit. Nave verò in cavâ alligavit funiculo splendido Argentæo, ut nequid præter-flaret vel paululum: Ceterum mihi statum Zephyri immisit ad-flandum, Ut ferret pavesque & nos: neque sanè erat Perfecturus: ipsorum enim perimus insipientiâ. Per novem quidem dies continuo navigabamus noctesque & dies. Decimâ verò jam apparebat patria terra: Et jam ignem accendentes videbamus, prope existentes. Ibi me quidem somnus occupavit desessum; Semper enim pedem navis movebam; neque cuiquam alii Dedi sociorum, ut citius perveniremus in patriam terram. Socii autem verbis ad se invicem loquebantur, Et me dixerunt aurumque & argentum domum reportare, Dona ab Æolo magnanimo Hippotadâ. Sic autem aliquis dicebat intuitus in proximum alium; „ Pape! ut hic omnibus gratus & magis-pretii est „ Homi-nibus, quercumcunque in urbem & terram venerit. „ Multas quidem ex Trojâ ducit res-pretiosas, pulchras, „ Ex prædâ: nos verò contra, idem iter ementi,

- Οἱ παρὰ νισσόμεθα κενεὶς σὺν χεῖρας ἔχοντες.
 Καὶ νῦν οἱ τά γ' ἔδωκε χαρίζμενος φιλότῃτι
 Αἰόλος· ἀλλ' ἔγε θάσσον ἰδόμεθα, ὅ, ττι τὰς ἐστίν·
 45 Ὅσος τις χρυσὸς τε καὶ ἄργυρος ἀσπῶ ἔνεστιν.
 Ὡς ἔφασκον· βουλὴ δὲ κακὴ νίκητεν ἑταῖρων·
 Ἀσπὸν μὲν λῦσαν, ἔνεμοι δ' ἐκ πάντες δρυσαν.
 Τοὺς δ' αἰψ' ἀρπάξασα φέρον πόντονδε θύελλα
 Κλαίοντας, γαίης ἔπο πατρίδος· αὐτὰρ ἔγνω
 50 Ἐγγρόμενος, κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμήριξα,
 Ἥρπεσὼν ἐκ νῆος ἀποφθίμην ἐνὶ πόντῳ,
 Ἥ ἀκέρν τλαιῖν, καὶ ἔτι ζωῶσι μετείη.
 Ἀλλ' ἔτλην καὶ ἔμεινα· καλυψάμενος δ' ἐνὶ νῆϊ
 Κεῖμην· αἱ δ' ἰφρόντο κακῇ ἀνέμοιο θυάλλῃ
 55 Αὐτίς ἐπ' Αἰολίην νῆσον· ζενάχοντο δ' ἑταῖροι.
 Ἔνθα δ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν, καὶ ἀφυστάμεθ' ὕδαρ·
 Αἶψα δὲ δειπνὸν ἔλοντο βοῆς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοισι τε πασσάμεθ' ἥδ' ἐποτήτοισι,
 Δὴ τότε ἰγὰ κήρυκα τ' ἐπασσάμενος καὶ ἑταῖρον,
 60 Ἦν εἰς Αἰόλου κλυτὰ δώματα· τὸν δ' ἐκίχανον
 Δαινύμενον, παρὰ ἧ τ' ἀλόχῃ καὶ οἷσι τέκεσσι.
 Ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα, παρὰ σταθμοῖσιν ἐπ' οὐδοῦ
 Ἐξόμεθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐδάμβεον, ἔκ τ' ἱέοντο·
 Πῶς ἦλθες, Ὀδυσσεῦ; τίς τοι κακὸς ἔχραε δαίμων;
 65 Ἥ μὲν σ' ἐνδυκέως ἀπεπέμπομεν, ὕφρ' ἀφίκαιο
 Πατρίδα σὴν, καὶ δῶμα, καὶ ἔππου τοι φίλον ἐστίν.
 Ὡς φάσαν· αὐτὰρ ἔγδ' μετέφώνεον, ἀχνύμενος κῆρ·
 Ἀσάν μ' ἑταροὶ τε κακοὶ, πρὸς τοῖσιν τε ὕπνος
 Σχέτλιος· ἀλλ' ἀνέσασθε, φίλοι· δύναμις γὰρ ἐν ὕμῃν.
 70 Ὡς ἰφάμην, μαλακοῖσι καταπτόμενος ἐπέεσσιν·
 Οἱ δ' ἄνεσι γέγονον· πατὴρ δ' ἡμείβετο μῦθον·
 Ἔβρ' ἐκ νηοῦ θάσσον, ἐλέγχχιζε ζώντων·
 Οὐ γὰρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν οὐδ' ἀποπέμπειν·
 Ἀνδρα τὸν, ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθεται μακάρεσσιν.
 75 Ἔβρ', ἐπειὴ βα θεοῖσιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἰκάνεις.
 Ὡς εἰπὼν, ἀπέπεμπε δῶμον βαρεὶα γενάχοντι.
 Ἐνθεν δὲ προτέρῳ πλέομεν, ἀναχθήμενοι ἦτορ.
 Τεῖρετο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὅπ' εἰρεσῆς ἀλγυνείης,
 Ἥματέρῃ ματὶ· ἐπεὶ οὐκέτι φθίνετο πομπή.
 80 Ἐξήμαρ μὲν δμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ·
 Ἑβδομάτῃ δ' ἰκόμεσθα Λάμου αἰπὴν πτολίεθρον,
 Τηλεπύλον Λαιρρυγονίην, ὅθι ποιμένα ποιμῆν·
 Ἥπυι εἰσιλάνν, ὅδε τ' ἐξελάων ὕπακούει.
 Ἔνθα κ' ἔϋπνος ἀνὴρ δοιοῦς ἐξήκατο μισθοῦς,
 85 Τὸν μὲν, βουκολέων, τὸν δ', ἄργυφον μῆλα νομεύων·
 Ἐγγυς γὰρ νυκτός τε καὶ ἡματός εἰσι κέλευθοι.
 Ἐνθ' ἐπεὶ ἐς λιμένα κλυτὸν ἦλθομεν, ὃν περὶ πέτρῃ
 Ἥλίβητος τετύχηκε διαμπερές ἀμφοτέρωθεν·
 Ἀκταὶ δὲ προβλήτες ἱσαντῖαι ἀλλήλησιν
 90 Ἐν εἰσὶν προύχουσιν· ἀρκιὴ δ' εἰσόδός ἐστιν·
 Ἐνθ' οἷ γ' εἰσὼ πάντες ἔχον νῆας ἀμφιπέλασσας.
 Αἱ μὲν ἄρ' ἔντοσθεν λιμένος κοίλοιο δέδοντο
 Πλησίαι· οὐ μὲν γὰρ πτό· ἀέξετο νῆμά γ' ἐν αὐτῇ,

„ In patriam redimus vacuas manus habentes.
 „ Et nunc ei hæc dedit gratificans præ amicitia
 „ Æolus : sed age ocyus videamus, quidnam hæc sint,
 „ Quantum quid aurique & argenti utri insit.
 Sic dicebant ; consiliumque malum victi sociorum :
 Utram quidem solverunt, venti autem omnes eruperunt.
 Illos verò statim abreptos ferebat in-pontum procella
 Flentes, terrâ à patriâ ; at ego
 Expersestus, in animo eximio delibetavi,
 Utrum delapsus ex navi perirem in ponto,
 An tacitus sustinerem, & adhuc vivis interesssem :
 Sed sustinui & mansi ; tectus autem in navi
 Jacobam : illæ verò ferebantur malo vendi turbine
 Rursus ad Æoliâ insulam : gemebant autem socii.
 Ibi verò litus conscendimus, & hausimus aquam :
 Statim autem prandium ceperunt celeres apud naves socii.
 At postquam cibumque gustaveramus atque potum,
 Tum sane ego, præconem mihi ubi-asciveram & socium,
 Ivi ad Æoliâ inclytas ades : eum autem inveniebam
 Convivantem apud suam uxorem & suos liberos.
 Ingressi autem domum, ad fores in limine
 Sedebantus : illi verò in animo obstupecebant, interrogabantque.
 „ Quomodo venisti, Ulysses ? quis tibi malus ingruit deus ?
 „ Certe quidem te accurate demittebamus, ut pervenires
 „ In-patriam tuam, & domum, & sicubi tibi gratum sit.
 Sic dixerunt ; at ego alloquebar, morrens corde ;
 „ Læserunt me sociique mali, insuperque somnus
 „ Infansus : sed medemini, amici ; potestas enim penes vos.
 Sic dixi, blandis demulcens verbis :
 Illi verò muti facti-sunt ; pater autem respondebat sermone,
 „ Abi ex insulâ ocyus, pessime viventium :
 „ Non enim mihi fas est excipere neque dimittere
 „ Virum illum, qui diis invisus sit beatis.
 „ Abi ; quoniam sane diis invisus huc venis.
 Sic locutus, demittebat ex-ædibus graviter gementem.
 Hinc verò ulterius navigabamus, dolentes corde.
 Fatigabatur autem vinorum animus à remigatione molestâ,
 Nostrâ stultitiâ ; quoniam non amplius apparebat reductio.
 Per-sex-dies quidem continuò navigabamus noctisque & dies ;
 Septimâ verò venimus Læni ad excessam urbem,
 Telepyliam Læstrygoniam, ubi pastorem pastor
 Inclamat intrò-agens, alter verò exigens audit.
 Ibi insomnis vir duplicem caperet mercedem,
 Unam quidem pascendis-bobus, alteram verò pascendis candidis
 Prope enim noctisque & diei sunt visæ. (pecudibus :
 Ibi postquam ad portum inclytum venissemus, quem circum petra
 Excelsa est, continenter utrinque ;
 Littoraque prominentia è-regione sibi-invicem
 In ostio procurunt ; angustus autem introitus est :
 Ibi illi intus omnes tenebant naves remis-atrinque-agitatas.
 Atque hæc quidem intra portum concavum ligatæ-orant
 Propinque : nunquam enim attollebatur fluctus in ipso,

- Οὔτε μέγ', οὔτ' ὀλίγον· λευκὴ δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνη.
 95 Αὐτὰρ ἔγδ' ὅς οἱ σχάθεν ἔξω νῆα μέλαιναν,
 Αὐτοῦ ἱπ' ἰσχυατὶδ', πέτρης ἐκ πείσματα θήσας.
 Ἔσθην δέ, σκυοπιῆν ἐς παυκαλδέσσας ἀνελθών·
 Ἔνθα μὲν οὔτε βοῶν, οὔτ' ἀνδρῶν φαίνεται ἔργα,
 Καπνὸν δ' ὅλον ὀρώμεν ἀπὸ χθονὸς ἄισοντα.
 100 Δὴ τότε γ' ἔγδ' ἰτάρους προΐην πεύθεσθαι ἰόντας,
 Οἷτινες ἄνδρες εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ σίτον ἔδοντες·
 Ἄνδρα δύο κρίνας, τρίπτερον κήρυχ' ἄμ' ὀπάσσεας.
 Οἱ δ' ἴσαν ἐκβάντες λείην ἔδδν, ἥπερ ἡμαξῆαι
 Ἄστυδ' ἀφ' ὕψηλῶν δρέων καταγίνεον ὕλην.
 105 Κούρη δ' ἐξυμβληντο πρὸ ἕσπεος ὄδρευσούσῃ,
 Θυγατρὶ ἰφθίμῃ Λαιερυγόνος Ἀντιφάτῃο.
 Ἥ μὲν ἤρ' ἐς κρήνην κατεβήσεται καλλιρέεθρον
 Ἀρτακίην, ἔνθεν γὰρ ὕδωρ προτὶ ἕξυ φέρεσκον·
 Οἱ δ' ἐκ παριζάμενοι προσεφώνεον, ἔη τ' ἱέοντο,
 110 Ὅσος τῶν εἰμ βασιλεὺς, καὶ οἷσιν ἀνάσσει.
 Ἥ δ' ἐ μάλ' αὐτίκα πατὴρ ἐπέφραδεν ὕψιρεφίς δᾶ.
 Οἱ δ' ἐπὶ εἰσῆλθεν κλυτὰ δώματα, τὴν δ' ἑταίρῃκα
 Εὐρόν, ὕσθην τ' ὕρεος κορυφὴν, κατὰ δ' ἔστυγον αὐτήν.
 Ἥ δ' αἶψ' ἐξ ἀγορῆς ἐκάλει κλυτὸν Ἀντιφάτῃκα,
 115 Ὅν πόσιν, ὅς δ' ἂν τοῖσιν ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον·
 Αὐτίχ' ἔνα μάρψας ἰτάρων, ὠπλίσσατο δόρπον·
 Τῷ δὲ δὴ δύο ἔλξαντε φυγῇ ἐπὶ νῆας ἰκέσθην.
 Αὐτὰρ ὁ τεύχεα βοῶν διὰ ἕσπεος· οἱ δ' ἔϊοντες
 Φοίτων ἰφθίμοι Λαιερυγόνες ἄλλοθεν ἄλλος,
 120 Μυρίοι, οὐκ ἄνδρεςσιν ἰοικότες, ἀλλὰ Γίγασιν.
 Οἱ δ' ἀπὸ πετράων ἀνδραχθῆσι χειρμαδίῃσι
 Βάλλον· ἔφαρ δὲ κακὸς κόναβος κατὰ νῆας δρώρει,
 Ἀνδρῶν δαλυμένων, νηῶν δ' ἅμα ἀγνυμενῶν.
 Ἰχθυὺς δ' ὥς, πείροντες, ἀτερπέα δαίτια φέροντο.
 125 Ὅφρ' οἱ τοὺς ὕλεον λιμένος πολυβενθέος ἑντὸς,
 Τόφρα δ' ἔγδ' ἕϊφος δ' ἐδ' ἱρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
 Τῷ ἀπὸ πείσματ' ἔκοψα νεῶς κυκνοπρώριοι.
 Αἶψα δ' ἐμοῖς ἰτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
 Ἐμβαλέειν κώπησ', ἵν' ὅπ' ἐκ κακότητε φύγοιμεν.
 130 Οἱ δ' ἅμα πάντες ἀνέριψαν, δέισαντες ὄλεθρον.
 Ἀσπασίως δ' ἐς πόντον ἐπηρεφείας φύγα πέτρας
 Νηὺς ἐμή· αὐτὰρ αἱ ἑλλὰς ἀολλέες αὐτόθ' ὄλοντο.
 Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενι ἦτορ,
 Ἀσμενοὶ ἐκ θανάτοιο, φίλους δλέσκοντες ἑταίρους.
 135 Αἰαίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναϊα
 Κίρκη εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐθῆεσσα,
 Αὐτοκασιγνήτη δλοφρονος Αἴηταιο·
 Ἀμφω δ' ἐκγεγάτην Φαεσιμβρότου Ἠελίου,
 Μητρός τ' ἐκ Πέρσης, τὴν Ὀκεανὸς τέκε παῖδα.
 140 Ἐνθα δ' ἐπ' ἀκτῆς νηὶ κατηγαγόμεσθα σιοπῇ
 Ναύλοχον ἐς λιμένα, καὶ τις θεὸς ἡγεμόνευσεν.
 Ἐνθα τότε ἐκβάντες, δύο τ' ἡμάτια καὶ δύο νύκτας
 Μεμέεθ', ὁμοῦ καμάτω τε, καὶ ἔλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμᾶρ εὐπλόκαμος τέλει ἦδ' ὥς,
 145 Καὶ τότε γ' ἔγδ' ἔμδα ἔγχρος ἰλῶν καὶ φάσγανον δ' ἐδ'.

Neque magnus, neque parvus; candida autem erat circum tran-
 At ego solus tenui extra navem nigram, (quillitas.
 Illic in extremâ-parte, è petrâ funibus ligatis.
 Constiti verò, speculâ præruptâ conscensâ:
 Ibi quidem neque bouum neque virorum apparebant opera,
 Fumum autem solum videbamus à terrâ exurgentem.
 Tum verò ego socios præmissi sciscitatum profectus,
 Quinam viri essent supra terram pane velcentes;
 Viris duobus electis, tertio præcone unâ comite-addito.
 Hi verò iverunt egressi per planam viam, qui utique piastra
 Ad-urbem ab excelsis montibus devehebant lignum.
 Puellæ verò obvii-facti-sunt ante urbem aquanti,
 Filie eximie Læstrygonis Antiphatæ.
 Hæc quidem ad fontem descendebat pulchre-fluentem
 Artaciam; hinc enim aquam ad urbem ferebant:
 Illi verò astantes alloquebantur, interrogabantque,
 Quisnam illorum esset rex, & quibus imperaret.
 Illa verò valde cito patris ostendit excessam domum.
 Hi autem postquam ingressi sunt inclytam domum, mulierem
 Invenērunt, velut montis verticem; horrueruntque illam. (utique
 Illa autem continuò è foro vocabat inclytum Antiphatem,
 Suum maritum, qui sane illis molitus est sævam mortem:
 Statim uno correpto sociorum, apparavit-sibi cenam:
 Alteri verò duo conciti fugâ ad naves pervenerunt.
 Cæterum ille clamorem excitabat per urbem, audientes verò
 Ibant fortes Læstrygones aliunde alius,
 Innumeri, non hominibus similes, sed gigantibus;
 Qui à petris viro-gravibus saxis
 Jaciebant; statim autem malus strepitus per naves excitatus est,
 Virorum pereuntium, naviumque simul fractarum.
 Pisces verò tanquam, transigentes, tristes epulas ferebant.
 Dum illi hos perdebant profundum portum intra,
 Intereâ utique ego, gladio acuto extracto à femore,
 Eo fumes abscondi navis prora-cæruleæ.
 Statim autem meos socios adhortatus jussi
 Incumbere remis, ut calamitatem subterfugeremus.
 Hi verò simul omnes remigabant, veriti mortem.
 Libenter autem in pontum imminentes effugit petras
 Navis mea; at reliquæ unâ-omnes illic perierunt.
 Hinc autem ulterius navigabamus dolentes corde,
 Lobentes ex morte, charis amissis sociis.
 Ætæam verò ad insulam pervenimus: ibi autem habitabat
 Circe comas-pulchra, veneranda dea, vocalis,
 Germana-soror prudentis Ætææ:
 Ambo enim nati-sunt ex hominibus-lucem-præbente Sole,
 Et matre ex Persæ, quam Oceanus genuit filiam.
 Hic verò ad litus nave appulimus tacite
 Navium-capacem in portum, & deus aliquis dux erat.
 Ibi tum egressi, duosque dies & duas noctes
 Jacebamus, pariter & labore, & doloribus animum rodentes.
 Sed quando jam tertiam diem comas-pulchra complevisset Aurora,
 Tum verò ego mea hasta sumpta & gladio acuto,

- Καρπαλίμως παρὰ νηὸς ἀντίον ἐς περιώπην,
 ἥτις ἔργα ἴδοιμι βροτῶν, ἐνοπήν τε πυθόμην.
 Ἐσὴν δὲ σκοπιὴν ἐς παιπαλῶσσαν ἀνελθὼν,
 καὶ μοι εἴσατο κωπυδὲς ἀπὸ χθονὸς εὐρυδοείης,
 150 Κρήνης ἐν μαγάρῳ, διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.
 Μετμήριξ δ' ἔπειτα πατὰ φρένα καὶ πατὰ θυμὸν
 ἔλεειν, ἡδὲ πυθέσθαι, ἐπεὶ ἴδον αἶδοισι κωπύν.
 Ὡδὲ δέ μοι φρονέοντι δαέτωτο κέρδιον εἶναι,
 Πρῶτ' ἰδόντ' ἐπὶ νῆα βῆν καὶ ἔνα θαλάσσης,
 155 φάσιν γε ἐταίρεσιν ὀρέμεναι, πρόμας τε πυθέσθαι.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κίων νηὸς ἀμφιπέλοισι,
 καὶ τότε τίς με θεῶν ἀλοφύματο μοῦνον ἔντα,
 Ὃς ῥά μοι ὑψίκερυν ἔλαφον μέγαν εἰς ὄδον αὐτῇν
 ἦκεν, ὃ μὲν ποταμόνδε κατήϊεν ἐκ νομοῦ ὕλης,
 160 Πιδόμενος, (δὴ γάρ μιν ἔχον μένος ἡελίοιο)
 τὸν δ' ἰγὼ ἐκβαίνοντα κατ' ἔκνευσιν μέσα νῆα
 Πληῆξ' τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκασιν ἐκείρωσα.
 Καδ' δ' ἔπειτ' ἐν κονίεσι μακρῶν, ἀπὸ δ' ἔκτατο θυμός.
 Τῷ δ' ἰγὼ ἐμβαίνων, δόρυ χαλκείον ἐξ ὠτειλῆς
 165 βίρουσάμην· τὸ μὲν αὖτε κατακλίνας ἐπὶ γαίῃ
 εἶας· αὐτὰρ ἰγὼ σπασάμην ῥάπας τε λυγροὺς τε
 Πείσμα δ', ὄσον τ' ὕργισιαν, ἐςρεφὲς ἀμφοτέρωθεν.
 Πλεξάμενος, συνέδησα πόδας δεινοῖο πελάρου.
 Βῆν δὲ καταλοφάδια φέρων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 170 Βυχθαί τριδόμενος, ἐπεὶ οὕτως ἦεν ἐπ' ἔμμου
 Χαίρῃ φέροιν ἰτέρῃ· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
 Καδ' δ' ἔββαλον προπάροιθε νηὸς· ἀνέγαιρα δ' ἐταίρους
 Μειλιχίοις ἐπίεσσι, παρασπῶδον ἔνδρα ἔκαστον.
 ὦ φίλοι, οὐ γὰρ πῶς καταδυσόμεθ', ἀχνύμενοι παρ.
 175 Εἰς Αἴδαο δόμους, πρὶν μύρσιμον ἡμᾶρ ἐπείδωρ.
 Ἀλλ' ἔχετ', ὅφρ' ἐν νηὶ θεῶν βρωσις τε πόσις τε.
 Μνησόμεθα βρώμης, μηδὲ τραχύμεθα λιμῷ.
 Ὡς ἰφάμην· οἱ δ' ὡκα ἱμοῖς ἐπίεσσι πίδοντο.
 Ἐκ δὲ καλυψάμενοι παρὰ ἔνν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
 180 Θυήσαντ' ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν δρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
 Χείρας νιψάμενοι τεύχοντ' ἐρικύδεα δαῖτα.
 Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἡλίον καταδύντα
 ἡμεῖα δαινύμενοι κρέα τ' ἔσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
 185 Ἥμος δ' ἡέλιος κατέδυν, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλλε,
 Δὴ τότ' ἐκοιμήθημεν ἐπὶ ἡγυῖνι θαλάσσης.
 Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς.
 Καὶ τότ' ἰγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν εἶπον·
 Κέκλυτέ μευ μύθων, κακὰ περ πάσχοντες, ἐταῖροι.
 190 ὦ φίλοι, οὐ γὰρ τ' ἴδμεν, ὅπῃ ζόφος, οὐδ' ὅπῃ ἠώς,
 Οὐδ' ὅπῃ ἡέλιος φαισίμβροτος εἰς ὅπ' ὑγίαν,
 Οὐδ' ὅπῃ ἀνεῖται· ἀλλὰ φασζόμεθα θάσσην,
 Εἴτις ἔτ' ἔσται μῆτις, ἰγὼ δ' οὐκ εἰομαι εἶναι.
 Εἶδον γὰρ, σκοπιὴν ἐς παιπαλῶσσαν ἀνελθὼν,
 195 Νῆσον, τὴν πέρι πόντος ἀπείριτος ἐσοφάνεται.
 Αὐτὴ δὲ χθονὶ μαλὴ κείται· κωπυδὲς δ' ἐνὶ μέσῳ
 Ἐδρακὸν ὀφθαλμοῖσι, διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.

Celeriter à nave ascendi in speculam,
 Sicubi opera viderem mortalium, vocemque audirem.
 Steti autem, speculam in præruptam ubi-ascendissem,
 Et mihi visus est fumus à terrâ latâ,
 Circes in ædibus, per querceta densa & sylvam.
 Cogitavi autem deinde in mente & in animo
 Ire, atque sciscitari; postquam vidi atrum fumum.
 Sic verò mihi cogitanti visum est satius esse,
 Primum profectum ad navem celerem & litus maris,
 Prandium sociis dare, præmittereque sciscitatum. (tatam,
 Sed quandò jam prope eram profectus navem remis-utrinque-agi-
 Tum verò aliquis me deorum misertus est solum existentem,
 Qui utique mihi excelsis-cornibus cervum magnum in vixta ipsam?
 Misit: is quidem ad flumen descendebat ex pascuis sylvam
 Potaturus, (dudum enim ipsum urgebat vis Solis:)
 Illum verò ego egredientem per spinam medio tergo
 Percussi, penitus autem hastile æreum transiit;
 Decidit verò is in pulveribus vociferatus, avolavitque animas &
 Illi verò ego irruens, hastam æream ex vulnere
 Extraxi, quam quidem illic reclinatam in terrâ
 Reliqui; at ego avulsi virgultaque viminaque;
 Funeque ad ulnæ-longitudinem bene-torto undique
 Complicato, colligavi pedes ingentis monstri.
 Ibam autem cervice ferens ad navem nigram,
 Hastâ fultus, quoniam nequaquam erat in humero
 Manu ferre alterâ; valde enim magna bellua erat.
 Dejeci autem ante navem; excitavique socios
 Blandis verbis, astans, viros-singulos;
 „ O amici, nequaquam enim descendemus, afflicti licet,
 „ In Plutonis sedes, antequam fatalis dies advenerit.
 „ Sed agite, quamdiù est in navi celeri cibisque potusque,
 „ Recordemur escæ; neque vexemur fame.
 Sic dixi; illi verò ocyus meis verbis paruerunt:
 Egredi autem è latebris, ad litus maris infructuosi
 Admirabantur cervum; valde enim magna bellua erat.
 Cæterum postquam oblectati essent spectantes oculis,
 Manibus lotis apparabant eximium convivium.
 Sic tum quidem totum diem ad solis occasum
 Sedebamus, epulantes carnes copiosas & vinum dulce:
 Quando autem sol occidit, & tenebræ advenerunt,
 Utique tunc decubuimus in littore maris.
 Quando autem mane-genita apparuit rosca-digito aurora,
 Tum verò ego concione factâ inter omnes locutus sum;
 „ Audite meos sermones, mala licet patientes, socii:
 „ O aræci, neque enim scimus, ubi Occasus, neque ubi Aurora,
 „ Neque ubi sol hominibus-lucem-præbens vadit sub terram,
 „ Neque ubi resurgit; sed consulemus ocyus,
 „ Siquod amplius sit consilium; ego autem non existimo esse:
 „ Vidi enim, speculam in præruptam ubi ascendissem,
 „ Insulam, quam pontus infinitus circumdat;
 „ Ipsa verò humilis jacet: fumum autem in medio
 „ Conspicatus sum oculis, per querceta densa & sylvam.

- Ἦς ἱφάμεν· τοῖσιν δὲ κατεκλέσθη φίλον ἦτορ,
Μνησταιμένοις ἔργων Λαιερυγόνος Ἀντιφάτω,
200 Κῆκλωπός τε βίης μεγαλήτορος ἑνδροφάγοιο.
Κλαῖον δὲ λιγέως, θηλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
Ἄλλ' οὐ γὰρ τις πρῆξις ἔγινετο μυρομένοισιν.
Αὐτὰρ ἐγὼ δίχα πάντας ἑκκνήμιδας ἱταίρους
Ἠρίθμεον· ἀρχὴν δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ὕπασσα·
205 Τῶν μὲν ἐγὼν ἦρχον, τῶν δ' Εὐρύλοχος θεοειδής.
Κλήρῳ δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλομεν ὦκα·
Ἐκ δ' ἔθορε κλήρος μεγαλήτορος Εὐρυλόχοιο.
Βῆ δ' ἰέναι, ἅμα τῷ γε δῶν καὶ εἰκοσ' ἑταῖροι
Κλαίοντες· κατὰ δ' ἔμμε λίπον γόδωντας ὑπισθεν.
210 Εὐρὸν δ' ἐν βήσσητι τετυγμένα δώματα Κίρκης
ἡετοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.
Ἀμφὶ δέ μιν λύκοι ἦσαν δρέκεροι, ἡδὲ λέοντες,
Τοὺς αὐτῇ κατέβελξεν, ἱπεὶ κακὰ φάρμακ' ἔδωκεν.
Οὐδ' οἱ γ' ὠρμήθησαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἔρα τοίγῃ
215 Οὐρήσιν μακρῆσι περισσαινόντες ἀνέσαν.
Ἦς δ' ὅταν ἔμφρ' ἀνάπτα κύνας δαίτηθεν ἰόντα
Σαῖνωσ', (αἰεὶ γάρ τε φέρει μειλίγματα θυμοῦ·)
Ἦς τοὺς ἀμφὶ λύκοι κρατερῶνυχες, ἡδὲ λέοντες,
Σαῖνον· τοὶ δ' ἔδδισαν, ἱπεὶ ἴδον αἰνὰ πέλωρα.
220 Ἔσαν δ' εἰνὶ θύρῃσι θαῖς καλλιπλοκάμοιο·
Κίρκης δ' ἔνδον ἔκουον ἀειδούσης ἐπὶ καλῇ,
Ἰσὺν ἱποικομένης μέγαν, ἔμβροτον· οἷα θεῶων
Λεπτά τε, καὶ χαρίεντα, καὶ ἀγλαὰ ἔργα πέλοντας
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Πολίτης, ὕρχαμος ἀνδρῶν,
225 Ὅς μοι κήδιος ἱτάρων ἦν, καδνύτατός τε·
Ἦ φίλοι, ἔνδον γάρ τις ἱποικομένη μέγαν ἰσὺν,
Καλὸν ἀοιδιάει, (δάπεδον δ' ἅπαν ἀμφιμέμυκεν,)·
Ἦ θεός, ἡ γυνή· ἀλλὰ φθεγγώμεθα θάσσον.
Ἦς ἔρ' ἱφώνησαν· τοὶ δ' ἱφθέγγοντο καλεῦντες·
230 Ἦ δ' αἶψ' ἐξελεύσασα θύρας ὤϊξε φαιινὰς,
Καὶ κάλει· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀδρείησιν ἵκοντο·
Εὐρύλοχος δ' ὑπέμεινεν, διττάμενος δόλον εἶναι.
Εἶσεν δ' εἰσαγαγοῦσα κατὰ κλισμούς τε, θρόνους τε.
Ἐν δέ σφιν τυρόν τε καὶ ἄλφιτα καὶ μέλι χλωρὸν
235 Οἶνω Πραμνεῖα ἐκύκα· ἀνέμισγε δὲ σίτω
φάρμακκα λίγρ', ἵνα πάγχυ λαβοῖατο πατρίδος αἵης.
Αὐτὰρ ἱπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, αὐτίκ' ἔπειτα
ῥάβδῳ πεπληγυῖα, κατὰ συφεοῖσιν ἔεργνυ.
Οἱ δὲ συνὸν μὲν ἔχον κεφαλὰς, φωνήν τε, δέμας τε,
240 Καὶ τρίχας· αὐτὰρ νοῦς ἦν ἔμπεδος, ὥς τοπάρους περ.
Ἦς οἱ μὲν κλαίοντες ἔερχατο· τοῖσι δὲ Κίρκη
Πάρ ῥ' ἔκυλον, βάλανόν τ' ἔβαλεν, καρπὸν τε κρανεΐης,
Ἐδμεναι, οἷα σύες χαμαιευνάδες αἶδν' ἔδουσιν.
Εὐρύλοχος δ' αἶψ' ἦλθε βοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
245 Ἀγγελίην ἱτάρων ἱρέων καὶ ἄδευκέα πότμον.
Οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνάτο ἔπος, ἰέμενός περ,
Κῆρ' ἔχει μάλα βεβολημένος· ἐν δέ οἱ ὅσσε
Δακρυόφιν πίμπλυντο, γόον δ' ὤϊετο θυμός.
Ἄλλ' ὅτε δὴ μιν πάντες ἀγκισσάμεθ' ἐξερόντες,

Sic dixi: illis verò contractum est charum cor,
Recordatis facinorum Læstrygonis Antiphætæ,
Cyclopiſque violentiæ magnanimi, viros-devorantis.
Flebant autem ſtridule, uberes lacrymas profundentes:
Sed nullus profectus fiebat lugentibus.

At ego bipartitò omnes bene-ocreatos ſociòs

Numerabam; ducemque utriſque præbui:

Alterorum quidem ego dux-eram, alterorum verò Eurylochus deo-
Sortes autem in galea atriâ concutiebamur celeriter; (ſimilis.

Exiliit verò ſors magnanimi Eurylochi.

Perrexit autem *iſ* ire; unaque cum eo duo & viginti ſocii

Flentes; nos verò reliquerunt lugentes pone.

Invenimus autem in convalle ædificatas ædes Circes

Politis lapidibus, conſpicuò in loco.

Circa verò ipſam lupi erant montani atque leones,

Quos ipſa cicuraverat, poſtquam mala medicamina dediffet.

Neque illi ſane irruerunt in viros, ſed utique ipſi

Caudis longis adulantes aſſurrexerunt.

Ut verò cum circa dominum canes à convivio profectum

Adulantur, (ſemper enim fert delinimenta animi;)

Sic circa hos lupi fortibus-unguibus atque leones,

Adulabantur: illi verò timuerunt, ut viderunt gravia monſtra.

Steterunt autem in vestibulo deæ comas-pulchræ:

Circen autem intus audiebant cantantem voce pulchrâ,

Telam percurrentem ingentem, divinam; qualiâ dearum

Subtiliaque, & venuſta, & ſplendida opera ſunt.

His verò ſermonem exordiebatur Polites princeps virorum,

Qui mihi chariſſimus ſociorum erat, maximeque venerandus;

„ O amici; intus enim aliqua percurrentem ingentem telam

„ Pulchre canit, (pavimentum autem totum reſonat,)

„ Ant dea, aut ſcæmina; ſed compellemus ocyus.

Sic utique dixit: illi verò compellabant vocantes:

Ea autem continuo egreſſa fores aperuit ſplendidas,

Et invitabat; illi verò unâ omnes imprudentiâ ſequebantur:

Eurylochus autem remanebat, ſuſpicatus dolum eſſe.

Collocavit verò *ea* introductos per ſediliaque, thronoſque,

Ipſiſque caſeumque & faſinam & mel recens,

Viſo Præmio immiſcebat; commiſcebatque panem

Medicamina pernicioſa, ut penitus obliviſcerentur patriæ terræ.

Cæterum poſtquam præbuiſſetque & *iſ* ebibiſſent, ſtatim deinde

Virga percuſſos intra haras concludebat.

Illi verò ſumm quidam habebant capita, vocemque, corpusque,

Et ſetas; at mens erat integra, ut antea ſcilicet.

Sic hi quidem ſtentes concluſi ſunt: eis autem Circe

Glandem-ſignam, quernamque projecit, fructumque corni,

Ad edendum, qualiâ ſues humi-cubantes ſemper edunt.

Eurylochus autem continuo venit celerem ad navem nigram,

Nuncium de ſociis relaturus, & amarum fatum.

Neque ullum proloqui poterat verbum, cupiens licet;

Cor dolore ingenti percuffus: ei autem oculi

Lacrymis implebantur: luſtumque imaginabatur animus.

Sed poſtquam cum omnes admirati ſumus interrogantes,

- 250 Καὶ τότε τῶν ἄλλων ἑτέρων κατέλαξεν ἑλεθρον.
 Ἦσιμεν, ὡς ἐκίλευς, ἀνὰ δρυμὰ, Φαίδιμ' Ὀδυσσεύ.
 Εὐρομεν ἐν βήσσησι τετυγμένα δώματα καλὰ
 περὶ ἴσιν λάσσει, περισκέπτῃ ἐνὶ χώρῃ.
 Ἐνθα δέ τις μέγαν ἱδὼν ἐποικομένη λίγ' ἔκιδεν,
 255 Ἦ θάδς, ἥδ' ἑορῆ· τοὶ δ' ἐφίεγγοντο καλεῶντες.
 Ἦ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὠίξε Φαιειάδς,
 Καὶ κάλει· οἱ δ' ἅμα πάντες αἰδρεῖσιν ἔποντο·
 Αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμεινα, δισσάμενες δόλον εἶναι.
 Οἱ δ' ἅμ' αἰσώθησαν ἀολλέες, οὐδέ τις αὐτῶν
 260 ἔξεφάνη· θηρὸν δὲ καθήμενος ἐσκοπίαζον.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ περὶ μὲν ξίφος ἀργυρέηλον
 ὦμοισιν βαλόμεν, μέγα, χάλκεον· ἄμφι δὲ τόξα.
 Τὴν δ' αἶψ' ἠνώγεα αὐτὴν ὁδὸν ἠγήσασθαι.
 Αὐτὰρ ὅγ' ἄμφοτέρῃσι λαβὼν ἑλίσσεται γούνων,
 265 καὶ μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Μὴ μ' ἄγε κεῖσ' ἀέκρυτα, διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ.
 Οἶδα γάρ, ὡς οὗτ' αὐτὶς ἑλεύσεται, οὔτε τιν' ἄλλον
 ἄξιον σὼν ἑτέρων· ἀλλὰ ξὺν τοῖσδεσι θᾶσσον
 φεύγωμεν· ἔτι γάρ κεν ἀλύξαιμεν καινὸν ἥμαρ.
 270 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἄμειβόμενος προσέειπον·
 Ἐρύλοχ', ἦτοι μὲν σὺ μὲν αὐτοῦ τῷδ' ἐνὶ χώρῃ,
 Ἔσθων καὶ πίνων, κοίλῃ παρὰ νηὶ μελαίνῃ.
 Αὐτὰρ ἐγὼν εἰμι· κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.
 Ὡς εἰπὼν, παρὰ νηὸς ἀνήϊον, ἠδὲ θαλάσσης.
 275 Ἀλλ' ὅτε δὴ ἔρ' ἔμελλον, ἰὼν ἱερὰς ἀνὰ βήσσας,
 Κίρκης ἔξισθαι πολυφαρμάκου ἐς μέγα δῶμα,
 Ἐνθα μοι Ἑρμείας χρυσόρῥακτις ἀντιβόλησεν
 Ἐρχομένῃ πρὸς δῶμα, νηηνίῃ ἀνδρὶ λοικῶς,
 Πρῶτον ὑπηνήτη· τοῦ περ χαριεσάτη ἦβη·
 280 Ἐν τ' ἔρα μοι Φῶ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ἐνέμαξε·
 Πῆ δ' αὐτῶς, δύσθηγε, δι' ἄκριας ἔρχεαι οἶος,
 Χώρῃ κείδρις ἰὼν; ἔταροι δέ τοι οἶδ' ἐνὶ Κίρκης
 ἔρχεται, ὥς σε σύς πυκινούς κευθμῶνας ἔχοντες.
 Ἦ τοὺς λυσόμενος δεῦρ' ἔρχεαι, οὐδέ σε φημι
 285 αὐτὸν νοσήσειν, μενέεις δὲ σὺ, ἔνθα περ ἄλλοι.
 Ἀλλ' ἔγε δῆ σε κακῶν ἐκλύσομαι, ἠδὲ σώσω·
 Τῇ τόδε φάρμακον ἱσθλὸν, ἔχων δ' ἐς δώματα Κίρκης
 ἔρχεαι, ὃ κέν τοι κρατὺς ἀλαλήσει κακὸν ἥμαρ.
 Πάντα δέ τοι ἔρῳ ἐλοφώϊα δῆνεα Κίρκης·
 290 τεύξει τοι κυκῶ, βαλλεί δ' ἐνὶ φάρμακον σίτῃ·
 Ἀλλ' οὐδ' ὥς θέλξει σε δυνήσεται· οὐ γὰρ ἰάσει
 φάρμακον ἱσθλὸν, ὃ τοι δώσω· ἔρῳ δὲ ἔκασα·
 Ὅππότε κεν Κίρκῃ σ' ἰλάσῃ περιμήκει βάρβη,
 Δὴ τότε σὺ ξίφος δὲδ' ἱρυστάμενος παρὰ μηρῷ,
 295 Κίρκῃ ἱπαιξέαι, ὥς κτάμεναι μενεαίνων.
 Ἦ δὲ σ' ὑποδδείσασα κελήσεται εὐνηθήναι·
 Ἐνθα σὺ μηκέτ' ἔπειτ' ἀπανήνασθαι θεοῦ εὐνῇ,
 Ὅφρα κέ τοι λύσῃ θ' ἑτέρους, αὐτὸν τε κομίσῃ·
 Ἀλλὰ κέλεσθαι μιν μακάρων μέγαν ὄρκον ὀμόσσαι
 300 μήτι τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο·
 Μή σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα ἰεῖν.

Tum verò cæterorum sociorum narravit exitium;
 „ Ivinus, ut jubebas, per querceta, inclyte Ulysses;
 „ Invenimus in convalle ædificatas sedes pulchras
 „ Politis lapidibus, conspicuo in loco.
 „ Illic autem quedam maguam telam percurrens argute canebat,
 „ Aut dea, aut mulier: hi verò compellabant vocantes.
 „ Illa autem continuo egressa fores aperuit splendida,
 „ Et invitabat; hi verò simul omnes imprudentiâ sequebantur:
 „ At ego subfisti, suspicatus dolum esse.
 „ Illi verò simul evanuerunt universi, neque quisquam eorum
 „ Apparuit: diu autem desidens specularar.
 Sic dixit: at ego gladium quidem argenteis-clavis-distinctum
 Humeris circumjeci ingentem, æreum; circumque arcum.
 Illum verò continuo jussi eandem viam præire.
 At ille utrâque manu prehenfis precabatur genibus,
 Et me lugens verbis alatis allocutus est;
 „ Ne me duc illuc irvitur, Jovis-alumne, sed relinque hic:
 „ Novi enim, quod neque ipse redibis, neque quemquam aliorum
 „ Reduces tuorum sociorum: sed cum hisce ocyus
 „ Fugiamus: adhuc enim effugere-poterimus malum diem.
 Sic dixit: at ego ipsum respondens allocutus sum;
 „ Euryloche, sane tu quidem mane ibidem hoc in loco,
 „ Ederis & bibens, cavam apud navem nigram:
 „ At ego ibo; dura enim mihi adest necessitas.
 Sic fatus, à nave ascendebar, atque mari.
 Sed cum jam eram, profectus sacras per valles,
 Circes accessurus veneficæ ad magnam domum,
 Ibi mihi Mercurius aureo-caduceo obviam-venit
 Proficiscenti ad domum, adolescenti viro similis,
 Primum pubescenti; cujus scilicet gratiosissima pubertas:
 Inhæsitque mihi manui, verbumque dixit, & compellavit;
 „ Quorsum verò temere, infelix, per juga vadis solus,
 „ Locorum ignarus cum-sis? socii autem tibi illi in Circes-*adibus*.
 „ Conclussi sunt, ut fues densa latibula habitantes.
 „ An eos liberaturus huc venis? neque te puto
 „ Ipsum rediturum esse: manebis verò tu, ubi utique alii.
 „ Sed age jam te ex malis expediam, atque servabo:
 „ Accipe hoc medicamen bonum, habensque ad sedes Circes
 „ Vade, quod tibi à capite avertat malum diem.
 „ Omnia autem tibi dicam perniciofa consilia Circes:
 „ Apparabit tibi potionem-miscellaneâ, injiciet verò medicamina
 „ Sed neque sic incantare te poterit; non enim finet (in *escam*):
 „ Medicamen eximium, quod tibi dabo; dicam verò singula:
 „ Quando Circe te percutiat prælongâ virgâ,
 „ Tum sane tu, gladio acuto stricto à femore,
 „ In Circen irruë, quasi interficere cupiens.
 „ Illa verò te subverita invitabit ad-concubitum:
 „ Ibi tu nequaquam deinde recusa deæ cubile,
 „ Ut tibi solvatque socios, neque ipsum benigne-excipiat:
 „ Sed jube ipsam beatorum magni juramentum jurare,
 „ Nullum tibi ipsi damnum malum machinaturam-*se* aliud;
 „ Ne te nudatum vilem & enervem reddat.

- Ὡς ἦρα φωνήσας πῶρε φάρμακον Ἀργεϊφόντης,
 Ἐκ γαίης ἐρύσας, καὶ μοι φύσιν αὐτοῦ ἔδειξεν.
 Ῥίζη μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δὲ εἴκελον ἕνθος·
 305 Μᾶλιν δὲ μιν καλέουσι θεοί· χαλεπὸν δὲ τ' ὀρύττεσθαι.
 Ἀνδράσι γε θνητοῖσι· θεοὶ δὲ τε πάντα δύνανται.
 Ἑρμαίης μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπόν,
 Νῆσσαν ἂν ὀλέσσειεν· ἐγὼ δ' ἐς δάματτα Κίρκης
 ἦκα· πολλὰ δὲ μοι κραιδίη πύρφουρ κινύτι.
 310 Ἔσθην δ' εἰνὶ θύρῃσι θεῶς καλλυπλουάμοιο.
 Ἦνθα σῆς ἰβόησας, θεὰ δὲ μευ ἔκλυεν αὐδῆς.
 Ἡ δ' αἰψ' ἐξελοῦσα θύρας ὤϊζε Φαιίνας,
 καὶ κέλε· πύτταρ ἐγὼν ἐπύμην, ἀκαχήμενος ἦτορ.
 Εἴσι δέ μ' εἰσαγαγούσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροῦλου,
 315 Καλοῦ, δαιδαλέου, ὑπὸ δὲ θρήνυς ποσὶν ἦεν.
 Τεῦξε δὲ μοι κικαῖ χρυσέῃ δέπῃ, ὕφρα πίσιμι·
 Ἐν δὲ τε φάρμακον ἦκε, κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δάδεν τε καὶ ἔκπινον, οὐδέ μ' ἔλεξεν,
 320 Ἐρχοο νῦν σοφείνδε, μετ' ἑλλαν λέξο ἱταίρων.
 Ὡς ἔφατ'· ἐγὼ δ' ἦτορ ἔβην ἱρυσσάμενος περὰ μηροῦ,
 Κίρκη ἐπὶ ἦξε, ὥς κτάμεναι μενεαίνων.
 Ἡ δὲ μέγα λήχουσα ὑπέδραμε, καὶ λάβε γούνων,
 Καὶ μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 325 Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἤδὲ ταχῆες;
 Θαῦμά μ' ἔχει, ὥς οὔτε πιδὼν τάδε φάρμακ' ἔλελχθης.
 Οὐδέ γάρ οὐδέ τις ἕλλος ἀνὴρ τάδε φάρμακ' ἀνέτλη,
 Ὅς κε πῆγ, καὶ πρῶτον ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.
 Σοὶ δέ τις ἐν γῆθεσιν ἀκήλητος νόος ἐστίν.
 330 Ἡ σύ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι πολύτροπος, ὅν τέ μοι κτεῖ
 φάσκεν ἰλευσέσθαι χρυσόβρακίς Ἀργεϊφόντης.
 Ἐκ Τροίης ἀνιόντα δοῖς σὺν νῆϊ μελαίνῃ;
 Ἀλλ' ἦγε δὴ κολεῖ μὲν ἦτορ θέο, νῶϊ δ' ἔπειτα
 Ἐδῆς ἡμετέρης ἐπιβήσομεν, ὕφρα μιν γέντε
 335 Εὐνῇ καὶ Φιλότῃτι, πεποιθόμεν ἀλλήλοισιν.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ὦ Κίρκη, πῶς γὰρ με κέλη σοι ἦπιον εἶναι;
 Ἡ μοι σὺς μὲν ἔσηκας ἐνὶ μεγάροισιν ἱταίρους·
 Αὐτὸν δ' ἐνθάδ' ἔχουσα, ὀλοφρονέουσα κελεύεις
 340 Ἐς θάλαμόν τ' εἶναι, καὶ σῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
 Ὅφρα με γυμνωθῆντα, κακὸν καὶ ἀνήνορμα θείης;
 Οὐδ' ἂν ἔγωγ' ἔθέλοιμι τῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
 345 Εἰ μὴ μοι τλαιῆς γε, θεὰ, μέγαν ὄρκον δέσσειαι,
 Πᾶσι μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἕλλο.
 Ὡς ἔφαμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀπώμυνεν, ὥς ἐκέλευον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἦ ὄμοσέν τε τελευτήσέν τε τὸν ὄρκον,
 Καὶ τότε ἐγὼ Κίρκης ἐπέβην περικαλλέος εὐνῆς.
 Ἀμφίπολοι δ' ἦρα κεδναὶ ἐνὶ μεγάροισι πένοντο
 Τέσσαρες, αἳ οἱ δῶμα κᾶτα δρήσειραι ἔασι.
 350 Γίνονται δ' ἦρα καὶ γ' ἔκ τε κρηνῶν, ἀπὸ τ' Ἀλφείων,
 Ἐκ δ' ἱερῶν ποταμῶν, σὶτ' εἰς ἕλαδα προρέουσι.
 Τᾶνν ἡ μὲν ἔβαλλε θρόνοισ' ἐνὶ βήγεα καλὰ,
 Πορφύρεα καὶ ὑπερῶ, ὑπένερθε δὲ λίθ' ὑπέβαλλεν·

Sic utique locutus præbuit medicamen Mercurius,
 Ex terrâ evulsam, & mihi naturam ejus ostendit.
 Radice quidem nigrum erat, lacti autem simile florea;
 Moly autem ipsum vocant dii: difficile verò effossa
 Viris utique mortalibus; dii autem omnia possunt.
 Mercurius quidem deinde discessit ad magnum Olympum,
 Insulam per sylvosam; ego autem ad domus Circes
 Ivi; multum verò mihi cor æstnabat profecto.
 Steti autem in vestibulo deæ comas-pulchræ:
 Ibi stans clamavi; dea autem meam audivit vocem.
 Illa verò statim egressa fores aperuit splendida,
 Et invitabat: at ego saquebar, dolens corde.
 Collocavit autem me introductum in throno argenteis-clavis-distin-
 Pulchro, fabrefacto; scabellum verò sub pedibus erat: (sto,
 Apparavit autem mihi potionem-miscellaneam aureo poculo, ut
 Immisitque medicamen, mala meditans in animo, (biberem;
 At postquam dederatque & ebiberam, neque me incantavit;
 Virgulâ ubi-percussisset, verbumque fecit, dixitque;
 „ Abi nunc in haram, cum cæteris cuba sociis.
 Sic dixit: ego verò, gladio acuto stricto à femore,
 In Circen irui, quasi interficere cupiens.
 Illa verò vehementer exclamans sub-tercurrit &prehendit genus,
 Et me lugens verbis alatis allocuta est?
 „ Quis? unde es hominum; ubi tibi urbs atque parentes? (catus sis.
 „ Stupor me tenet, quodd cum-biberis hæc medicamina non incan-
 „ Minime enim quisquam alius vir hæc medicamina sustinuit,
 „ Quicumque hauserit, & primum transmiserit septum dentium;
 „ Tibi verò quædam in pectoribus indomabilis mens est.
 „ Profecto tu Ulysses es versutus, quem etiam mihi semper
 „ Prædicabat venturum aureo-caduceo Mercurius,
 „ E Trojâ reversum celeri cum nave nigrâ?
 „ Sed age nunc in vaginam gladium pone: nos verò deinde
 „ Lectum nostrum conscendamus, ut commixti
 „ Cubili & amore, confidamus nobis-invicem.
 Sic dixit: at ego ipsam respondens allocutus sum;
 „ O Circe, quo autem pacto me jubes tibi mitem esse?
 „ Quæ mihi lites quidem fecisti in ædibus socios;
 „ Ipsam verò hic detinens dolos-meditans jubes
 „ In thalamumque ire, & tum conscendere lectum,
 „ Ut me nudatum, vilem & enervem reddas?
 „ Non ego voluerim tum conscendere lectum,
 „ Nisi mihi sustinueris, dea, magnum juramentum jurare,
 „ Nullum mihi damnum malum machinaturam-æ aliud.
 Sic dixi: illa verò continuo abjurabat, ut jubebam.
 At postquam jurasset perfecissetque jusjurandum,
 Tum verò ego Circes conscendi perpulchrum lectum.
 Ancillæ autem honestæ in sedibus ministrabant
 Quatuor, quæ ei domi famulæ sunt.
 Natæ verò hæc utique sunt ex fontibus & à sylvis,
 Et ex sacris fluminibus, quæ in mare profuunt.
 Harum una quidem injiciebat thronis stragula pulchræ,
 Purpurea supans, inferno autem linteæ subiciebat:

- 355 Ἡ δ' ἐτέρη προέροιθε θρόνων ἐτίταινε τραπέζας
 Ἀργυρέας, ἐπὶ δέ σφι τίθει χρύσεια κύναια.
 Ἡ δὲ τρίτη κρατῆρι μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα
 Ἡδὺν ἐν ἀργυρέῳ, νέμε δὲ χρύσεια κύπελλα.
 Ἡ δὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει, καὶ πῦρ ἀνέκαιε
 Πυλᾶν ἐπὶ τρίποδι μεγάλῳ· λαίνατό δ' ὕδωρ.
 360 Αὐτὰρ ἐπειδὴ ζῆσεν ὕδωρ ἐν ἡσπὶ χαλκῇ,
 Ἔς δ' ἀσάμινθον ἔσασα, λδ' ἐκ τρίποδος· μεγάλους
 θυμῆρες καράσασα κατὰ κρατὸς τε καὶ ὕμων,
 Ὅφρα μαι ἐκ κάματον θυμοφθόρον εἴλατο γούων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ λούσεν τε, καὶ ἔχρυσεν λίπ' ἐλαίῳ.
 365 Ἀμφὶ δέ με χλαῖναν καλὴν βάλεν, ἥδ' ἐκ χλαῖνας
 Εἶσε δέ μ' εἰσαγαγούσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροῦλου,
 Καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρήνης ποσὸν ἔην.
 Κέρνιβ' αὖ ἀμφίπολος προχώρα ἐκέρχυνε φέρονσα
 Καλῇ, χρυσείῃ, ἐπὲρ ἀργυρέῃσιν ἀβήντοισι,
 370 Νάψασθαι· παρὰ δὲ ἑστῇν ἐτάσσουσι τραπέζαν.
 Σίτοισι δ' αἰδοῖν ταμίην παρέθηκε φέρονσα,
 Εἶδ' αὖτε πάλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρόντων.
 Ἐοιέμεναι δ' ἐκείλευεν· ἰμῶ δ' οὐχ ἦνδρα θυμῷ·
 Ἀλλ' ἦμιν ἄλλαφρονέων, κακὰ δ' ὕποτο θυμῷ.
 375 Κίρκη δ' ὅς ἐνέησεν ἔμ' ἤμενον, οὐδ' ἐπὶ σίτῃ
 Χείρας ἰάλλοντα, σφυγρὸν δέ με πάντος ἔχοντα,
 Ἀρχὴν καμισταμένη ἔπειτα πτερόντα προσήυδα·
 Τίφθ' οὕτως, Ὀδυσσεῦ, κατ' ἔρ' ἔζακε ἴσος ἀναύδῃ,
 Θυμὸν ἔδων· βρώμεν δ' οὐχ ἔπτεκε, οὐδ' ἐποτήτο·
 380 Ἡ τινά πευ δόλον ἔλαον· εἶσαι, οὐδ' ἔνε σε χροὶ
 Δαιδόμεν· ἦδ' ἡ γὰρ τοὶ ἀπώμοσα καρτερὸν ἔχον.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μὲν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ὦ Κίρκη, τίς γὰρ κεν ἄνῃρ, ὅς ἐναΐσιμος εἴη,
 Πρὶν τλαίῃ πᾶσσεσθαι ἰδωτύος, ἥδ' ἐποτήτο·
 385 Πρὶν λύσασθ' ἐτέρους καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι;
 Ἀλλ' εἰ δὴ πρόφρασσα πιστὴν, Φαίγμεν τε κελύεις,
 Λύσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω ἱρήμας ἐταίρους.
 Ὡς ἔφασκε· Κίρκη δὲ δι' ἐκ μαγάρου βεβήκει,
 ῥέβρον ἔχουσα· ἐν χειρὶ, θυμὸς δ' ἀνέμεγε σφυγαῖο.
 390 Ἐκ δ' ἔλασεν σιάλοισιν· τοικέτας ἀνναΐροισι.
 Οἱ μὲν ἔπειτ' ἔστησαν διαντῖοι· ἡ δὲ δι' αὐτῶν
 Ἐρχομένη προσάλειφεν ἐκαστῷ φάρμακον ἑλλο.
 Τῶν δ' ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔρρασαν, ὥς πρὶν ἔφυσεν
 φάρμακον εὐλόμενον, τὲ σφιν πάρε πότνια Κίρκη·
 395 Ἄνδρες δ' αἰψ' ἐγένοντο νεώτεροι, ἢ πάρος ἦσαν,
 Καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μείζονες εἰσοράσθαι.
 Ἐγνώσαν δέ με κείνοι, ἔφυν τ' ἐν χερσὶν ἑκάστος.
 Πᾶσιν δ' ἱμερβείς ὑπέδυ γόος, ἀμφὶ δὲ δῶμα
 Σμερδμᾶλεον κονάβριζε· θεὰ δ' ἐλάαιρε καὶ ἀντή.
 400 Ἡ δέ μευ ἔγχε· ἔσσω προσήυδα δῖα θεῶν·
 Διογενὲς Λαερτιάδην, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Ἐρχο γῆν ἐπὶ νῆα θεῶν καὶ θῖνα θαλάσσης·
 Νῆα μὲν ἔρ' ἀμπερυσσεν ἐβόσκατο ὑπερβόνδε,
 Κτήματα δ' ἐν σπήσσι πελάσσοντο, ὅπλ' αὖτε πάντα·
 405 Αὐτὸς δ' εἴψ' ἰέσθαι, καὶ ἔγχε·ν ἱρήμας ἐταίρους.

Altera verò ante thronos extendebat mensas
 Argenteas, eisque imponebat aurea canistra:
 Tertia autem cratere suave vinum miscebat
 Dulce in argenteo, distribuebatque aurea pocula;
 Quarta verò aquam ferebat, & succendebat ignem.
 Multum sub tripode magno; calefiebat autem aqua.
 Cæterum postquam calefacta esset aqua in splendido aeno,
 In balneum me inductum lavabat ex tripode magno,
 Suaviter fusa aqua per caputque & humeros,
 Donec mihi defatigationem animum rodentem exemisset membris,
 At postquam lavasset & unxisset pingui oleo,
 Lænamque mihi pulchram induisset, atque tunicam;
 Collocavit me deinde introductum in throno argenteis-clavis-di-
 Pulchro, fabrefacto; scabellum verò sub pedibus erat. (Cincto,
 Aquam autem ancilla gutturnio infundebat ferens.
 Pulchro, aureo, super argenteo lebetes,
 Ad-lavandum; juxta verò politam extendit mensam,
 Victum autem veneranda proma appositit ferens,
 Ferculis multis appositis, largis de presentibus.
 Edere verò jubebat: meo autem non placebat animo;
 Sed sedebam alia-cogitans, mala autem imaginabatur animus.
 Circe verò ut animadvertit me sedentem, neque ad-cibum
 Manus porrigentem, gravem autem me dolorem habentem,
 Prope altans verba alata dixit;
 „ Quid sic, Ulysses, sedes similis muto,
 „ Animum rodens? cibum autem non attingis, neque potum?
 „ Certe aliquem dolum alium suspicaris: neque te oportet
 „ Timere; jam enim tibi è-contrà-juravi firmum juramentum.
 Sic dixit: at ego ipsam respondens allocutus sum;
 „ O Circe, quis enim vir, qui sequis fuerit,
 „ Prius sustinuerit gustare cibum, atque potum,
 „ Quam redemerit socios & oculis viderit?
 „ Sed si revem ex-animo bibere, edereque-jubes,
 „ Libera; ut oculis videam dilectos socios.
 Sic dixi: Circe autem ex sedibus ivit,
 Virgam tenens in manu; foresque aperuit hæc,
 Exegitque porcis similes novennibus.
 Illi quidem deinde stabant ex-adversò; illa verò per eos
 Obiens adungebat unicuique medicamen aliud. (dūxerat
 Eorum autem è membris quidem pilæ defluebant, quos ante-propa
 Medicamen perniciosum, quod ipsis dederat veneranda Circe:
 Viri autem statim facti sunt juniores, quam antea fuerant,
 Et multo pulchriores & majores aspectu.
 Agnoverunt verò me illi, hæseruntque in manibus unusquisque.
 Omnibus autem dulcis subortus est luctus; circumque domus
 Horrendum resonabat; dea verò miserabatur & ipsa.
 Prope autem me stans allocuta est nobilissima dearum;
 „ Generose Lærtiade, solers Ulysses,
 „ Vade hunc ad navem celerem & littus maris:
 „ Navem quidem omnium primum subducite ad littus,
 „ Possessiones verò in speluncis deponite, armaque omnia:
 „ Ipse autem statim revertere, & adduc dilectos socios.

- "Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμευ' ἐπεισέθετο θυμὸς ἀγήνωρ,
 Βῆν δ' ἵεναι ἐπὶ νῆα βοῶν καὶ θίνα θαλάσσης.
 Εὖρον ἔπειτ' ἐπὶ νηὶ βοῇ ἱέρους ἱταίρους
 Οἴκτρ' ὀλοφυρομένους, θαλαρδὸν κατὰ δάκρυ χέοντας.
 410 "Ὡς δ' ὕταν ἰγγραυλοὶ πῆρτιος περὶ βοῦς ἀγελαίας
 Ἠλθούσας ἐς κῆπον, ἐπὶ δὲ βοτάνης κορέσονται,
 Πᾶσαι ἡμᾶ σκαίρουσιν ἰωννύται· οὐδέ τι ἤκησι
 Ἰσχοῦσα, ἀλλ' ἀδινδὸν μυκόμεναι ἀμφιθέουσιν
 Μητέρας· ὥς ἐμὲ καὶ νοῖ, ἐπεὶ ἴδον ἐφθαλμοῖσι,
 415 Διαπρυόμεναι ἔχοντο· δόκησε δ' ἡμᾶ σφίσι θυμὸς
 "Ὡς ἔμεν, ὧς εἰ πατρίδ' ἰκέμετο καὶ πόλιν αὐτῶν
 Τρηχεῖης Ἰθάκης, ἵνα τ' ἱτράμεν, ἥ δ' ἰγνέοντο·
 Καὶ μ' ὀλοφυρόμενοι ἔπειτα πτερβέντα προσήδων·
 Σοὶ μὲν νεσθήσαντι, διωτρεφῆς, ὥς ἐχάρημεν.
 420 "Ὡς εἶτ' εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατρίδα γαίαν·
 Ἀλλ' ἄγε, τῶν ἄλλων ἱτάρων κατάλαξον ὄλεθρον.
 "Ὡς ἔφασ'· αὐτὰρ ἐγὼν προσέφην μαλακοῖς ἐπέεσσιν·
 Νῆα μὲν ἤρ' παμπρόττον ἐρύσσομεν ἠπειρόνδε,
 Κτήματα τ' ἐν σπήεσσι πελάσσομεν, ἔκλα τε πάντα·
 425 Αὐτοὶ δ' ἐτρώμεσθε ἱερὰ ἡμᾶ πάντ' ἐπεσθαι,
 Ὅφρα ἴδῃς ἱτάρους ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης,
 Πίνοντας καὶ ἔδοντας· ἐπηγεκὸν γὰρ ἔχουσιν.
 "Ὡς ἱφάμεν· οἱ δ' ὥκα ἡμοῖς ἐπέεσσιν πίοντο·
 Εὐρύλοχος δέ μοι οἶος ἐρύκανα πάντα ἱταίρους,
 430 Καὶ σφίσι φωνήσας, ἔπειτα πτερβέντα προσήδα·
 Ἄ δειλοὶ, πῶς ἔμεν; τί κακῶν ἡμῖν εἰσὶν τούτων,
 Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήμεναι; ἢ κεν ἅπαντας
 Ἦ σὺς, ἥ δὲ λύκουσ' ποιήσεται, ἥ δὲ λέοντας;
 Οἱ κέν οἱ μέγα δῶμα φυλάσσομεν καὶ ἀνάγκη.
 435 Ὅπως Κύνελος ἔειπ', ὅτε σὺ μέσσαυλον ἴκοντο
 Ἠμέτεροι Ἰταρεῖ, σὺν δ' ὁ θρασυὲς εἶπε· Ὀδυσσεύς·
 Τούτου γὰρ καὶ κατὰ ἐκασθαλῆσιν ὕλοντο.
 "Ὡς ἔφασ'· αὐτὰρ ἔγνω· μετὰ φρεσὶ μερμήριξα,
 Σπασσάμενος τανύκηες ἦτορ παχέος παρὰ μηροῦ,
 440 Τῷ οἱ ἀποτμήξας κεφαλὴν οὐδ' ἄσδε πελάσσαι,
 Καὶ πῆδ' περ δόντι μάλα σχεδόν· ἀλλὰ μ' ἱταῖροι
 Μαιλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἔλλοθεν ἔλλος·
 Διαγνόντες, τοῦτον μὲν ἔασσαν, εἰ σὺ κελεύεις,
 Ἄνθρωπ' παρ νηὶ τε μένειν, καὶ νῆα ἔρσθαι·
 445 Ἡμῖν δ' ἠγεμένον ἱερὰ πρὸς δώματα Κίρκης.
 "Ὡς φάμενοι, παρὰ νηὸς ἀνήιον ἥδ' ἐθαλάσσης.
 Οὐδέ μὲν Εὐρύλοχος κοίλῃ παρὰ νηὶ λείλειπτο,
 Ἀλλ' ἔπειτ' ἔδδισεν γὰρ ἐμὴν ἔκπαυλον ἐνιπῆν.
 Τόφρα δὲ τοὺς ἄλλους ἱτάρους ἐν δώμασι Κίρκῃ
 450 Ἐνδοκέως λούσεν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ·
 Ἀμφὶ δ' ἡμᾶ χλαίνας οὐλας βάλεν, ἥδ' ἐχιτῶνας·
 Δαινυμένους δ' ἡμᾶ πάντας ἐφύρομεν ἐν μεγάροισιν.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους εἶδον, φράσσοντο τε πάντα,
 Κλαῖον ἰδυρόμενοι, περὶ δὲ ζοναχίζοντο δῆμα·
 455 Ἦ δὲ μὲν ἔγχε· εἴσα προσήδα δίκ' ἑσέων·
 Διαγνόντες Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῖ,
 Μνηστῆς τὴν θαλαρδὸν γένον ὄροντες· σῖσιν καὶ αὐτῇ

Sic dixit: at mihi persuasus est animus generosus;
 Perrexi autem ire ad navem celerem & litus maris.
 Inveni deinde apud navem celerem dilectos socios,
 Miserabiliter lugentes, uberes lachrymas profundentes.
 Ut verò cum villaticæ vitulae circum vaccas armentales.
 Profectas ad mandram, postquam herbâ se-saturaverint,
 Omnes simul vitalantur adversas; neque amplius stabula
 Detinent, sed crebrò mugientes circum-currunt.
 Matres: sic *circum* me illi, postquam viderunt oculis,
 Lachrymabundi fusi sunt; visusque est etiam ipserum animus.
 Ita esse, ac si in patriam venissent & urbem suam
 Asperæ Ithacæ, ubi & nutriti, atque nati sunt:
 Et me lugentes verbis alatis allocuti sunt;

„ Tibi quidem reverso, Jovis alumne, sic gratulamur,
 „ Ac si in Ithacam venissemus patriam terram:
 „ Sed age, cæterorum sociorum narra interitum.
 Sic dixerunt: ast ego allocutus sum blandis verbis;
 „ Navem quidem omnium-primum subducamus in litus;
 „ Possessionesque in speluncis deponamus, armaque omnia:
 „ Vos autem properate me unâ omnes sequi;
 „ Ut videatis socios sacris in ædibus Circes,
 „ Bibentes & comedentes: affatim enim habent.
 Sic dixi: illi autem celeriter meis verbis paruerunt;
 Eurylochus verò solus mihi detinebat omnes socios,
 Et ipsos allocutus verba alata dixit;
 „ Ah miseri, quò imus? quid mala appetitis ista,
 „ Circes ad ædes ut-descendatis? quæ omnes
 „ Aut suos, aut lupos reddat, aut leones;
 „ Qui ei magnam domum custodiamus etiam necessarios.
 „ Sicut Cyclops fecit, quando ei ad caulam venerunt
 „ Nostri socii, unaque hic audax comitatus est Ulysses:
 „ Hujus enim etiam illi vecordiâ perierunt.

Sic dixit: at ego in mente cogitavi,
 Stricto gladio longo, crasso à femore,
 Illo ei abscissum caput ad solum dejicere,
 Etiam si consanguinitate *mihi* proximo, sed: *me* socii
 Mollibus verbis retinebant aliunde alius;
 „ Jovis-alumne, hunc quidem sinemus, si tu jubas,
 „ Hic apud navem manere, & navem custodire:
 „ Nobis autem dux-*tu*-esto sacram ad domum Circes.
 Sic locuti, à nave ascendebant atque mari.
 Neque quidem Eurylochus cavam apud navem relictus est,
 Sed sequebatur; veritus est enim meas atroces minas.
 Interea verò cæteros socios in ædibus Circe
 Studiose lavitque, & unxit pingui oleo;
 Circumque deinde lænas pulchras induit atque tubicas:
 Epulantes autem omnes invenimus in ædibus.
 Hi verò postquam invicem conspexerunt, reputantque omnia,
 Flebant lugentes; circum autem gemiscebant domus.
 At prope me stans allocuta est nobilissima deorum;
 „ Generosè Laërtiade, solers Ulysses,
 „ Ne amplius nunc uberem lactum excutetis: novi etiam ipsa

- ἦμιν ὅς' ἐν πόντῳ πάθιτ' ἔλγεα ἰχθυόεντι,
 ἦδ' ὅς' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἰδηλῆσαντ' ἐπὶ χέρσου.
 460 Ἀλλ' ἄγετ', ἐσθίετε βρώμην, καὶ πίνετε οἶνον,
 εἰσέκην αὐτῖς θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβητε,
 οἶον ὅτε πρῶτιστον εἰλείπετε πατρίδα γαίαν
 Τρηχέης Ἰθάκης· νῦν δ' ἀσκελές καὶ ἔνυμοι,
 ἄλῃ ἕλῃς χαλεπῆς μεμνημένοι· οὐδέ ποθ' ὅμῃν
 465 θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ, ἵπκι μάλ' ἀπολλὰ πέποσθε.
 ὣς ἔφατ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπαλείβετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 ἔνθα μὲν ἡμῶτα πάντα τελετφόρον εἰς ἐνικυτὸν
 ἤμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ὥσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ β' ἐνικυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὥραι,
 470 Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡμῶτα μακρὰ τελέσθη,
 καὶ τότε μ' ἐκκλέσαντες ἔφην ἱρήρες ἱταῖροι·
 Δαιμόνι, ἥδη νῦν μιμνήσκου πατρίδος αἰῆς,
 εἴ τοι ἐσφατόν ἐστι σκαυθῆναι, καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐς ὑψόροφον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαίαν.
 475 ὣς ἔφην· αὐτὰρ ἔμοιγ' ἐπαλείβετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 ὣς τότε μὲν πρῆπεν ἡμῶν ἐς ἥλιον καταδύντα
 ἡμεῖς, δαινύμενοι κρέα τ' ὥσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
 ἦμος δ' ἥλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 οἱ μὲν κοιμήσαντο κατὰ μέγαρον σπιδέντα.
 480 Αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης ἐπιβὰς περικαλλέος εὐνῆς,
 Γούων ἑλλιστάνευσα, θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδην·
 ὦ Κίρκη, τέλασόν μοι ὑπόσχεσιν, ἣν περ ὑπέσθης,
 οἴκαδε πεμφέμεναι· θυμὸς δέ μοι ἔστυται ἥδη,
 485 ἦδ' ἄλλων ἱτέρων, οἳ μευ φθινύθουσι φίλον κῆρ,
 Ἄρφ' ἔμ' ἰδυρόμενοι, ὅτε που εὖγε νόσφι γένηαι.
 ὣς ἰθάμην· ἡ δ' αὖτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
 Διογενὴς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Μηκέτι νῦν ἀέκοντες ἔμῃ ἐνὶ μήνετε σῖπιν·
 490 Ἀλλ' ἄλλην χρὴ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι, καὶ ἰκέσθαι
 εἰς Αἴδαο δόμους καὶ ἱπαινῆς Περσεφονείης,
 Ψυχῇ χρηστομένους Θηβαίου Τειρεσίαιο,
 Μάντιος ἀλαοῦ, τοῦ τε φρένας ἔμπεδοί εἰσι·
 τῷ καὶ τεθνεώτι νόον πόρε Περσεφόνεια,
 495 οἷω πεπνύσθαι· τοὶ δὲ, σκιάλ' ἀίσουσιν.
 ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγε κατακλίσθη φίλον ἦτορ·
 Κλαίον δ' ἐν λείχεσσι καθήμενος, οὐδέ τι θυμὸς
 ἦεν· ἔτι ζῶειν καὶ ὄρεν φάος ἡλιόιο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τε κορέσθην,
 500 καὶ τότε δὴ μιν ἔπεισιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ὦ Κίρκη, τίς γὰρ ταύτην ὁδὸν ἡγαμενεύσει;
 εἰς Αἴδος δ' οὐκ οὐκ τις ἀφίκετο νηὶ μελαίνῃ.
 ὣς ἰθάμην· ἡ δ' αὖτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
 Διογενὴς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 695 μή τί τοι ἡγεμόνος γε ποθὲν παρὰ νηὶ μελέσθω·
 ἴσθιν δὲ σῆμας, ἀνὰ δ' ἰσίοις λευκὰ πετάσσας,
 ἥτις· τὴν δὲ κί τοι πτοίῃ Βορέας φέρεσθιν.
 Ἀλλ' ὅπῳτ' ἂν δὴ νηὶ δὲ ὠκεανὸς περήσῃς,
 ἔνθ' ἀκτὴ τε λείχῃ καὶ ἕλῃ Περσεφονείης,

„ Et quot in ponto passi-estis dolores piscofo,
 „ Et quot hostiles viri damna-intulerunt in terrâ.
 „ Sed agite, comedite cibum, & bibite vinum,
 „ Donec rursus animum intra prœcordia receperitis,
 „ Qualem *habuissis*, quando primum relinquebatis patriam terram.
 „ Aspera Ithacæ: nunc verò imbecillos & abjecti *essis*,
 „ Semper erroris duri recordati; neque unquam vobis.
 „ Animus in lætitiâ *est*, quippe valde multa passi-estis.
 Sic dixit: nobis autem continuo persuasus est animus generosus.
 Illic quidem diebus omnibus integrum in animum
 Sedebamus, epulantes carnes copiosas; & vinum dulce:
 Sed quando jam annus erat; & circumverterant hore,
 Mensibus exeuntibus, diesque longi circumacti sunt;
 Utique tunc me evocato dixerunt dilecti socii;
 „ Infelix, jam nunc memor-esto patriæ terræ,
 „ Si tibi fatale est servari, & pervenire
 „ Domum in excelsam, & tuam in patriam terram.
 Sic dixerunt: at mihi persuasus est animus generosus.
 Sic tum quidem toto die ad solis occasum
 Sedebamus, epulantes carnes copiosas & vinum dulce:
 Quando verò sol occidit, & tenebræ supervenerunt,
 Illi quidem decubuerunt per sedes obscuras.
 At ego Circes consensu perpulchro lecto,
 Ad-genua supplex-rogavi; dea verò meam audivit vocem;
 Et ipsam compellans verba alata dixi;
 „ O Circe, perface mihi promissum, quod scilicet pollicita-*es*.
 „ Domum *te me* missuram; animus nempe mihi impellitur jam,
 „ Et cæterorum sociorum, qui mihi nascerent charum cor,
 „ Circa me lugentes; quandocunque tu seorsum absis.
 Sic dixi: continuo verò respondebat nobilissima deorum;
 „ Generose Lærtiade, solers Ulysses,
 „ Ne amplius nunc inviti mea manete in domo:
 „ Sed aliam oportet primum viam-perficere, & pervenire
 „ In Plutonis domos, & formidabilis Proserpinæ,
 „ Animam consulturos Thebani Tiresiæ,
 „ Vatis cæci, cujus utique mens integra est;
 „ Cui etiam mortuo mentem præbuit Proserpina,
 „ Solus ut-sapiat; reliqui verò, umbræ circumvolitant.
 Sic dixit: at mihi contractum est charum cor:
 Flebam autem in lecto desidens, neque omnino animus
 Volebat amplius vivere, & videre lumen solis.
 Cæterum postquam flendoque volutandoque satiatum-fuissim,
 Tum verò deinceps ipsam verbis respondens allocutus sum;
 „ O Circe, quisnam enim hujus itineris dux-erit?
 „ Ad Orcum autem nondum quisquam pervenit nave nocti.
 Sic dixi: continuo verò respondebat nobilissima deorum;
 „ Generose Lærtiade, solers Ulysses,
 „ Minime tibi ducis desiderium apud navem curæ-sit:
 „ Malo autem erecto, velisque albis expansis,
 „ Sede; illam verò tibi flatus Boreæ ferat.
 „ Sed cum jam nave per Oceanum trajeceris,
 „ Ubi litusque humile & luci Proserpinæ,
 „ Exce-

- 510 Μακραί τ' αἰγαιοί, καὶ ἰταῖοι ὠλεστικάριαι·
 Νῆα μὲν αὐτοῦ κέλευσι ἐπ' ὠκεανοῦ βαθυδίῃ,
 Αὐτὸς δ' εἰς Αἶδαυ ἰάναι δόμον εὐρώεντα.
 Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέων τε ἔρρουσι,
 Κώκυτός δ' ὅς δ' Ἰστυγὸς ὕδατος ἔστιν ἀποτρώξ·
- 515 Πέτρην τε, ξύνεσις τε δύο ποταμῶν ἱερδοῦπων.
 Ἔνθα δ' ἔπειθ' ἦρως, χερσὶν ἑλκόμενος, ὡς σὲ κελεύω,
 Βόρρον δρύξαι ὕσαν τε πυγούσιον, ἔνθα καὶ ἔνθα·
 Ἀμφὶ αὐτῇ δὲ χροῖον χεῖρας πᾶσιν νεκύεσσι,
 Πρῶτα μελαινῆται· μετέπειτα δὲ ἡδὲ δύνω,
- 520 Τὸ τρίτον αὖθι ὕδατι· ἐπὶ δ' ἑλκόμενα λευκὰ καλύψουσιν.
 Πολλὰ δὲ γουνοῦσθαι νεκῶν ἀμειννὰ κάρηνα,
 Ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην, σείραν βοῦν, ἥτις ἀρίστη,
 Ῥέξιν ἐν μεγάροισι, πυρὴν τ' ἐμπλησμέναν ἰσθλῶν.
 Τειρεσίη δ' ἀπάνευθεν ὄν ἱερυνσέμεν δύνω.
- 525 Παμμίλῳ, ὃς μῆλοισι ματαπρέπει δμετέροισιν.
 Αὐτὰρ ἐπὶν εὐχῆσι λίση κλυτὰ ἔνθα νεκρῶν,
 Ἔνθ' οὖν ἀρναῖον ῥέζων, θῆλυν τε μελαιναῖαν,
 Εἰς Ἑρεβος ἐρέψας, αὐτὸς δ' ἀποδοσφι τραπέσθαι,
 Ἰέμενος ποταμοῖο ῥοάν· ἔνθα δὲ πολλὰ
- 530 Ψυχὰς ἱλαύνονται νεκῶν κατατείναιώτων.
 Δὴ τότε ἔπειθ' ἐτάροισιν ἱποτρύνει καὶ ἀνυῖται
 Μῆλα, τὰ δὲ κατέκειτ' ἱσφαγμένα νηλεὶ χυλῶν,
 Δείκνοντας κατακῆλαι· ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
 Ἰφδίμῳ τ' Αἶδῃ καὶ ἱπαινῇ Περσεφονείῃ.
- 535 Αὐτὸς δὲ ξίφος ἐξ ἱρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 Ἥσθαι, μῆδ' ἰὼν νεκῶν ἀμειννὰ κάρηνα
 Αἵματος ἄσπον ἵμεν, πρὶν Τειρεσίῃο πύθεσθαι.
 Ἔνθα τοι αὐτίκα μάντις ἱλαύνεται, ὄρχασα λαῶν,
 Ὅς κεν τοι εἴησιν ἔδν καὶ μέτρα κελεύουσα,
- 540 Νόσον δ', ὥς ἐπὶ πόντον ἱλαῦσαι ἰχθυόεντα.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόβρονος ἦλθεν ἡῶς.
 Ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, αἵματα ἔσταν·
 Αὐτὴ δ' ἀργύφειον φᾶρος μέγα ἔνυυτο Νύμφη
 Λεπτὴν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἱεῖσι,
 545 Καλὴν, χρυσεῖν· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην.
 Αὐτὰρ ἐγὼ διὰ δώματ' ἰὼν ὠτρυνον ἱταίρους,
 Μελαιχίοις ἐπέεσσι παρασάδν ἄνδρα ἔκασον·
 Μηκέτι νῦν εὐδοντες ἀωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον·
 Ἀλλ' ἵομεν· δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πότνια Κίρκη.
- 550 Ὡς ἔφαμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 Οὐδ' μὲν οὐδ' ἔνθεν περ ἀπήμονας ἦγον ἱταίρους·
 Ἐλπήνωρ δὲ τις ἔσκε νεώτατος, οὐδ' αὖ τι λῆν
 Ἀλκιμος ἐν πολέμῳ, οὔτε φρεσὶν ἦσιν ἀρηϊῶς,
 Ὅς μοι ἔνευθ' ἐτάρων, ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης,
- 555 Ψυχὸς ἱμεῖρων κατελέξατο οἰνοβαρείων·
 Κινυμένων δ' ἐτάρων ὄμαδν καὶ δοῦπον ἀκούσας,
 Ἐξαπίνης ἀνδρῶσσε, καὶ ἐκλάθετο φρεσὶν ἦσιν
 Ἀπορροὴν καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν·
 Ἀλλὰ καταντικρὺ τέγους πέσεν· ἐν δὲ οἱ αὐχλὴν
 560 Ἀσπργέλων ἔλγην, ψυχὴ δ' ἠϊδῆσθε κατήλθεν.
 Ἐρχομένοισι δὲ τοῖσιν ἐγὼ μετὰ μῦθον ἔειπον·

„ Excelsæque populi, & salices fructum-perdentes:
 „ Navem quidem illuc appelle in Oceano profundo-vorticibus,
 „ Ipse autem in Plutonis eas domum squalidam.
 „ Ibi quidem in Acherontem Pyriphlegethonque fluunt,
 „ Cocytusque, qui scilicet Stygis aquæ est rivus;
 „ Rupesque est, & concursus duorum fluminum sonorumum.
 „ Illic autem deinde, heros, admotus propè, ut te jubeo,
 „ Fossam fòde magnitudine cubitalem quaquaversim:
 „ Circa illam autem libamen funde omnibus mortuis,
 „ Primum mulsò, deinde verò dulci vino,
 „ Tertium itidem aquâ; farinamque albam insperge.
 „ Valde verò precare manium inania capita, *vovens*,
 „ Ubi-veneris in Ithacam, sterilem vaccam, quæcumque optima,
 „ Sacrificaturum te in ædibus, pyramque impleturum rebus bonis.
 „ Tiresiæ verò separatim arietem sacrificaturum soli.
 „ Proxius-nigrum, qui inter oves excellat vestras.
 „ Cæterum postquam precibus oraveris inclytas gentes mortuo-
 „ Ibi ovem marem sacrifica, fœminamque nigram, (rum,
 „ Ad Erebum versos; ipse verò seorsum averfus-sis,
 „ Contendens ad fluvii fluenta: ibi verò multæ
 „ Animæ accedent mortuorum defunctorum.
 „ Tum verò deinde socios hortare & jube
 „ Pecudes, quæ jam jaceant mactatæ sœvo ferro,
 „ Excoriatas comburere; vota que facere diis,
 „ Præpotentique Plutoni; & formidabili Proserpinæ.
 „ Ipse autem gladio acuto stricto à femore
 „ Sede, neque sine manium inania capita
 „ Ad sanguinem prope accedere, antequam Tiresiam sciscitatus-
 „ Ibi tibi statim vates adveniet, dux populorum, (fueris.
 „ Qui tibi dicat iter & mensuras viæ,
 „ Reditumque, ut per pontum proficiscaris piscosum.
 Sic dixit: statim autem aureo-folio venit aurora.
 Mihi verò lænamque, tunicamque, vestimenta induit:
 Ipsa autem candidam togam ingentem induit Nympha
 Tenuem & venustam, zonamque circumposuit lumbis
 Pulchram, auream; capitique imposuit calyptram.
 At ego per domum profectus hortabar socios,
 Mollibus verbis affans virum unumquemque;
 „ Ne amplius nunc dormientes carpite dulcem somnum;
 „ Sed eamus: jam enim me monuit veneranda Circe.
 Sic dixi: illis verò persuasus est animus generosus.
 Neque quidem vel illinc incolumes abduxi socios:
 Elpenor nempe quidam erat minimus-natu, neque valde
 Fortis in bello, neque mente sua aptus,
 Qui mihi seorsum à sociis, sacris in ædibus Circes,
 Refrigerii cupiens decubuit vino-gravatus:
 Moventium autem se sociorum tumultu & strepitu audito,
 Repente experrexit, & oblitus-est mente suâ
 Retrorsum descendere, profectus ad scalam longam;
 Sed recta de tecto decidit: ei autem cervix
 Ex articulis fracta est: anima verò ad orcum descendit.
 Venientibus autem illis ego sermonem dâi;

- Φάστε νύ που οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν
 ἔρχεσθ'· ἄλλην δ' ἡμιν ὀδὸν τεκμήρατο Κίρκη
 Εἰς Αἶδαο δέμους καὶ ἱππινῆς Περσεφονείης,
 565 Ψυχῇ χρησόμενους Θηβαίου Τειρεσίω.
 ὣς ἰφάμην· ταῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
 ἔξομνοι δὲ καταῦθι γόνων, τίλλοντό τε χαίτας.
 Ἄλλ' οὐ γὰρ τις πρῆξις ἐγίνετο μυρομένουσιν.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ νῆα δοῖν καὶ δῖνα θαλάσσης
 570 ἦομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες,
 τόφρα δ' ἄρ' οἰχομένη Κίρκη παρὰ νηὶ μελαίνῃ
 Ἀργεῖαν κατέδησεν ὄϊν, θήλυν τε μέλαιναν,
 ῥεῖα παρελθούσα· τίς αὖ θεὸν οὐκ ἰδόντα
 Ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτ', ἢ ἔνθ', ἢ ἔνθα κίοντα;

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ί Α Σ Ο Μ Η Ρ Ο Τ Τ Η Σ Α.
 Τ Α Ψ Σ Ω Δ Ι Α Σ

Ἱππόθεσις.

- Ἰ Παγγέλλαι, πῶς κατὰ Κίρκης ἱντολὰς εἰς ἄδου κατήλθε·
 καὶ ὥς ἤκουσε Τειρεσίου, τοῦ μάντεως, περὶ τῆς ἑαυτοῦ
 καὶ τῶν ἄλλων σωτηρίας· καὶ ὥς τοὺς ἥρωας καὶ τὰς ἡρωίδας
 εἶδεν ἐν ἄδου, καὶ τὴν μητέρα, καὶ ἐς Ἴλιον συστρεφεσάντων
 ἱνίους, καὶ τῶν ἐν ἄδου κολαζομένων τίνες.

Λάμβδα δ' ἐν Αἰδου ψυχαῖς ἐνετύγχαν' Ὀδυσσεύς.

- Ἰ Ττάρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν, ἡδὲ θάλασσαν,
 Νῆα μὲν ἄρ' ἀμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἄλα δῖαν·
 Ἐν δ' ἰζὺν τιθέμεσθα καὶ ἰζία νηὶ μελαίνῃ·
 Ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἰβήσαμεν, ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ
 5 Βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
 Ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὼς κυανοπύρροιο
 Ἰκμενον οὖρον ἱεὶ πλησίσιον, ἰσθλὸν ἱταῖρον,
 Κίρκη εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα.
 Ἡμεῖς δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα,
 10 Ἡμεῖς τὴν δ' ἔνεμός τε, κυβερνήτης τ' ἴθυνεν.
 Τῆς δὲ πανημερίης τέταθ' ἰζία ποντοπαρούσης,
 Δύτετό τ' ἡέλιος, σκιδωντό τε πᾶσαι ἀγυαί.
 Ἡ δ' ἐς πείραθ' ἴκανε βαθυῤῥόου Ὠκεανοῖο·
 Ἐῖθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε, πόλις τε,
 15 Ἡέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· οὐδέ ποτ' αὐταὺς
 Ἠέλιος φάεθων ἐπιδέρεται ἀκτίνεσσιν,
 Οὐδ' ὀπότε ἂν εἰρήνη πρὸς οὐρανὸν ἀερέεντα,
 Οὐδ' ὅταν ἄψ' ἐπὶ γαίαν ἄψ' οὐρανὸν προτρέπηται·
 Ἄλλ' ἐπὶ νύξ' ὅλη τέταται δειλοῖσι βροτοῖσι.
 20 Νῆα μὲν ἔνθ' ἰλθόντες ἐκείλαμεν· ἐκ δὲ τὰ μῆλα
 εἰλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αὐτὴ παρὰ ῥόν Ὠκεανοῖο
 ἦομεν, ὅφρ' ἐς χῶρον ἀφικόμεθ', ὃν φράσε Κίρκη.
 Ἐνθ' ἱερῆα μὲν Περιμήδης, Εὐρύλοχός τε,
 εἶχον· ἐγὼ δ' ἄρ' ἐξ ἱρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
 25 Βόθρον ὄρυξα, ὅσον τε πυγούσιον, ἔνθα καὶ ἔνθα·
 Ἀμφ' αὐτῇ δὲ χόας χέομεν πᾶσιν νεκύεσσιν,

„ Existimatis jam fortassis domum, charam ad patriam terram
 „ Profecturos: aliud verò nobis iter designavit Circe
 „ Ad Plutonis domum, & formidabilis Proserpinæ,
 „ Animam consulturos Thebani Tiresiæ.
 Sic dixi: illis verò confectum est charum cor.
 Desidentes autem illic flebant, vellebantque capillos:
 Sed neque ullus profectus fiebat lugentibus.
 At quando jam ad navem celerem & littus maris
 Ibamus tristes, uberes lachrymas profundentes;
 Interea utique vadens Circe ad navem nigram,
 Masculam alligavit ovem, foeminamque nigram,
 Facile clam-prætergressa: quis deum nolentem
 Oculis viderit, aut huc, aut illuc profectum?

O D Y S S E Æ H O M E R I X L
L I B R I

Argumentum.

E Narrat quomodo ad Circes mandata ad inferos descenderit:
 & quo pacto audiverit Tiresiam vatem de sua & cæterorum
 fortuna. Et ut Heroas & Heroidas viderit apud inferos, &
 matrem, & eorum qui ad Ilium militarunt, nonnullos: & eorum
 qui apud inferos puniuntur.

A. Apud Orcum animas convenit Ulysses.

CÆterum postquam ad navem venissemus & mare,
 Navem quidem omnium-primum deduximus in mare vastum;
 Malumque imposuimus & vela navi nigræ:
 Pecudes autem sumptas induximus; ipsique deinde
 Ingrediebamur dolentes, uberes lachrymas profundentes.
 Nobis verò dein pone navem cæruleam-prorâ
 Secundum ventum immisit, implentem-velum, bonum socium,
 Circe comas-pulchra, venemenda dea, vocalis.
 Nos autem armis singulis ordinatis per navem
 Sedebamus, hanc verò ventusque, gubernatorque dirigebat.
 Hujus autem totâ-die extendebantur vela per-pontum vadentis;
 Occiditque sol, obumbrabanturque omnes viæ.
 Illa verò ad fines pervenit profundî Oceani:
 Ibi autem Cimmeriorum erat virorum populusque civitasque,
 Caligine & nebula tecti: neque unquam eos
 Sol lucidus aspicit radiis,
 Neque cum vadat ad coelum stelliferum,
 Neque cum rursus in terram de cælo vertatur;
 Sed nox perniciofa offunditur miseris mortalibus.
 Navem quidem illuc profecti subduximus; pecudes autem
 Expromptimus; ipsique deinde propter fluentem Oceani
 Ivimus, donec in locum pervenissemus, quem monuerat Circe.
 Hic victimas quidem Perimedes Eurylochusque
 Tenebant; ego verò gladio extracto à femore
 Fossam fodi, magnitudine cubitalem quaquaversus;
 Circa eam autem libamina omnibus manibus,

- Πρῶτα μελικρήτα, μετέπειτα δὲ ἡδὲ δῖον,
 Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἑλφίτα λευκὰ πάλυνον·
 Πολλὰ δὲ γυνούμην νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
 30 Ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην, ζεῖραν βοῦν, ἣτις ἀρίστη.
 Ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἱσθλῶν·
 Τειρεσίη δ' ἀπάνευθεν δῖν ἱερυσέμεν δῖον
 Παιμμέλαν, ὃς μήλοισι μεταπρέπει ἡμετέροισι.
 Τοὺς δ' ἐπὶ εὐχολῆσι λιτῆσί τε, ἔθνεα νεκρῶν,
 35 Ἑλλισάμην, τὰ δὲ μῆλα λαβὼν ἀπειδειροτόμησα
 Ἔς βόθρον, ῥέε δ' αἷμα κελαίναφές· αἱ δ' ἀγέροντο
 Ψυχὰ ὅπ' ἐξ Ἑρέβους νεκύων κατατιθηνέων,
 Νυμφαί τ', ἡῖθεοί τε, πολύτλητοί τε γέροντες,
 Παρβενικαί τ' ἄταλαι, νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσιν·
 40 Πολλοὶ δ' οὐτάμενοι χαλκήρεσιν ἐγχείουσιν,
 Ἄνδρες ἀρηϊφάτοι, βεβρωτῶμένα τεύχε' ἔχοντες,
 Οἱ πολλοὶ περὶ βόθρον ἱφοίτων ἕλλοθεν ἕλλος,
 Θεοπεσίη λαχῇ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν, δέος ἥρει.
 Ἀὖ τότ' ἐπεὶ ἱτάροισιν ἱπποτρύνας ἐκέλευσα,
 45 Μῆλα, τὰ δὲ κατέκειτ' ἱσθαγμένα νηλεὲς χαλκῷ,
 Δείραντας κατακῆσαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
 Ἰφιδίμω τ' Αἰδῶ καὶ ἱπαινῇ Περσεφονείῃ.
 Αὐτὰρ ἰγὼ ξίφος ἐξὺ ἱρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 Ἥμην, οὐδ' εἰὼν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
 50 Αἵματος ἄσπον ἵμεν, πρὶν Τειρεσίῳ πυθέσθαι.
 Πρῶτη δὲ ψυχὴ Ἑλπήνορος ἦλθεν ἱταίρου·
 Οὐ γάρ πω ἱτέβαπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
 Σῶμα γὰρ ἐν μεγάρῳ Κίρκης κατελείπομεν ἡμεῖς
 Ἀελαυτοῦ καὶ ἑδαπτῶν· ἐπὶ πόντος ἕλλος ἔπειγε.
 55 Τὸν μὲν ἰγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἰλίησά τε θυμῷ,
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἑλπήνορ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζῆφον ἡρδόντα;
 Ἐφθης πεζὸς ἔδω, ἢ ἰγὼ σὺν νηὶ μελαίνῃ;
 Ὡς ἱφάμην· ὁ δὲ μ' οἰμώξας ἡμίζετο μῦθον·
 60 Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Ἀσέ με δαίμονος αἵσα κακῇ, καὶ ἀδελφάτος οἶνος·
 Κίρκης δ' ἐν μεγάρῳ καταλέγμενος οὐκ ἐνόησα
 Ἀφοῖβον καταβῆναι, ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν,
 Ἀλλὰ καταντικρὺ τέγος πέσον· ἐκ δὲ μοι αὐχὴν
 65 Ἀσραγέλων ἐέγη, ψυχὴ δ' ἐῖδόςδε κατήλθε.
 Νῦν δέ σε τῶν ὕπιδεν γουνάζομαι, οὐ παρεόντων,
 Πρὸς τ' ἀλόχου, καὶ πατρὸς, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἔδντα,
 Τηλεμάχου δ', ὃν μοῦνον ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπες·
 Οἶδα γὰρ, ὡς ἐνθάδε κίων δόμου ἐξ Αἰῖδος,
 70 Νῆσον ἐς Αἰαίην σχήσεις εὐεργέα νῆα·
 Ἐνία σ' ἔπειτα, ἡναξ, κέλομαι μνήσασθαι ἐμεῖο·
 Μή μ' ἑκλαυσον, ἄλλαπτον, ἰὼν ὕπιδεν καταλείπειν,
 Νεοφίτθεις, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι·
 Ἀλλὰ με κακῆσαι σὺν τεύχετιν, ἄσπερ μοι ἐστίν,
 75 Σῆμά τέ μοι χεῖραι, πολίης ἐπὶ διυλὶ θαλάσσης,
 Ἄνδρες δυσήνοιο, καὶ ἑσσομένοισι πυθέσθαι·
 Ταῦτά τέ μοι τελείσαι, πῆξαι τ' ἐπὶ τύμβῳ ἱερτμδν,
 Τῇ καὶ ζῶδες ὄραττον, ἔδω μετ' ἐμοῖς ἱτάροισιν.

Primum mullis, postea verò dulci vino,
 Tertio demum aqua; farinamque albam inspergebam.
 Multum autem supplicabam manum inanibus capitibus, *venens*,
 Reversum in Ithacam, sterilem bovem, quæcunque optima,
 Sacrificaturum me in ædibus, pyramque impleturum bonis;
 Tyresiae verò scorum ovem sacrificaturum soli
 Totum-nigrum, qui inter pecudes excellat nostras.
 Hos verò postquam votis præcibusque, gentes mortuorum,
 Precatus sum; petentes utique prehensas jugulavi
 Super fossam, fluebat autem sanguis ater; congregabantur verò
 Animæ ex Erebo manium defunctorum,
 Sponseque, coelibesque, & multa passî senes,
 Virgunculæque tenellæ, recenti-luctu-affectum animum habentes:
 Multi quoque vulnerati ætatis hastis,
 Viri in-bello-occisi, cruentata arma habentes,
 Qui multi circa fossam obambulabant aliunde alius,
 Immenso clamore: me verò pallidus timor cepit.
 Tum verò deinde socios ahortatus iussi,
 Pecudes, quæ jam jacebant mactatæ sævo ferro
 Exconiatas adolere, & vota-facere diis,
 Fortique Plutoni, & horrendæ Proserpinæ.
 At ego gladio acuto stricto à femore
 Sedebam, neque sinebam manum inania capita
 Ad-sanguinem prope accedere; priusquam Tyresiam sciscitatus-
 Prima verò anima Elpenoris venit socii: *(essem.*
 Nondum enim sepultus erat sub terrâ spatiosa:
 Cadaver enim in ædibus Circes reliqueramus nos
 Indefletum & insepultum, quoniam labor alius urgebat.
 Illum quidem ego flevi conspicatus, miseratusque sum animo,
 Et ipsum allocutus verba alata dixi:
 „ Elpenor, quo-pacto venisti sub caliginem obscuram?
 „ Præ-venisti, pedes cum-fueris, quam ego cum navi nigra?
 Sic dixi: ille verò mihi plorans respondebat sermone;
 „ Generose Lærtiade, consiliis-abundans Ulysses,
 „ Læsit me dæmonis fatum malum, & copiosum vinum:
 „ Circes autem in domo cubans non adverti,
 „ Retrorsum ut-descenderem, profectus ad scalam longam,
 „ Sed recta de tecto decidi; mihiq; cervix
 „ Ex articulis fracta est: anima verò ad inferos descendit.
 „ Nunc verò te per eos qui pone-te-sunt, oro, non præsentem,
 „ Per uxoremque, & patrem, qui te nutrit, parvulus cum-esses,
 „ Telemachumque, quem unicum in ædibus reliquisti:
 „ Novi enim, quod hinc profectus ex domo Plutonis,
 „ Insulam in Æream appelles fabrefactam navem:
 „ Ibi te deinde, rex, hortor recordari mei,
 „ Ne me indefletum, insepultum profectus pone relinquant,
 „ Digressus; nequa tibi deorum indignatio fiam:
 „ Sed me combure cum armis, quæcumque mihi sint,
 „ Tumulumque mihi aggere cani in litore maris,
 „ Viri infelices; etiam posteris audiendum:
 „ Hæc mihi perface, siquæ super sepulchrum remam,
 „ Quo etiam vivas peringabam; cum-esset apud Æcos *Æcios.*

- 80 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἰγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 Ταῦτά τοι, ὦ δούηνε, τελευταίῳ τε καὶ ἔρῃ.
 Νῦν μὲν ὥς ἐπίεστον ἀμειβομένην συγροῖσιν
 ἡμεῖς· ἰγὼ μὲν ἀνέυθειν ἐφ' αἵματι Φάσγανον ἔχων·
 εἰδὼλον δ' ἱτέρωθεν ἱταίρου πόλλ' ἀγόμενον.
 Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ μητρὸς καταταβεννυίης,
 85 Αὐτολύκου θυγάτηρ μεγαλοῦτορος Ἀντίκλεια,
 τὴν ζωὴν κατέλειπον, ἰδὼν εἰς Ἰδαὸν ἱήν.
 τὴν μὲν ἰγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ·
 Ἄλλ' οὐδ' ὥς εἶων προτέρην, πυκινὸν περ ἄχεύων,
 αἵματος ἄοτον ἵμεν, πρὶν Τειρεσίῳ πυθέσθαι.
 90 Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαο,
 Χρῦσεον σκήπτρον ἔχων, ἱμλ' δ' ἔγυν καὶ προσέειπεν·
 Τίπτ' αὐτ', ὦ δούηνε, λιπὼν Φῶς ἡέλιος,
 ἦλυθες, ὅφρα ἴδῃς νέκυας καὶ Ἀτερπεία χῆρον;
 Ἄλλ' ἀποχάζεο βόθρου, ἄπισχε δὲ Φάσγανον δέδ',
 95 αἵματός ὅφρα πίῃ, καὶ τοι νημαρτέα εἰπω.
 Ὡς φάτ'· ἰγὼ δ' ἀναχασσάμενος, ξίφος ἀργυρέην
 Κουλεῶ ὑκατέπηξ'· ὁ δ' ἱκέϊ πῖεν αἷμα καλαινόν,
 καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσι προσηύδα μάντις ἐμύμων·
 Νόσον δίδομαι μελιηδέα, Φαίδιμ' Ὀδυσσεύ·
 100 Τὸν δέ τοι ἀργαλέον θέσει θεός· οὐ γὰρ δῖος
 Λήσσειν Ἑννοσίγαιον, ὃ τοι κῆτον ἄνετο θυμῷ,
 χαόμενος, ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.
 Ἄλλ' ἔτι μὲν γε καὶ ὥς, κακὰ περ πάσχοντες, ἴκοισθε,
 κίχ' ἰδέσθης σὸν θυμὸν ἐρυκκέειν καὶ ἱταίρων·
 105 Ὅππότε δὴ πρῶτον πελάσῃς εὐεργέα νῆα
 Θρινακίῃ νήσῳ, προφυγὼν Ἰουιδέα πόντον·
 βοσκομένης δ' εὗρητε βόας καὶ ἴφια μῆλα
 Ἥλιου, ὃς πάντ' Ἰφάρῃ καὶ πάντ' ἐπακούει·
 τὰς εἰ μὲν κ' ἄσινεας ἰάσας, νόσον τε μέδουαι,
 110 καὶ κεν ἔτ' εἰς Ἰθάκην, κακὰ περ πάσχοντες, ἴκοισθε·
 εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομαι ὀλεῖσθον
 Νηϊ τε, καὶ ἱτάροις· αὐτὸς δ' εἴπερ κεν Ἀλκίῃς,
 Ὅφρ' ἐκαστὸς νείηαι, ὀλέσας ἥπο πάντας ἱταίρους,
 Νηὶς ἐπ' ἄλλοτρίης· δῆεις δ' ἐν πῆματ' αἰκῇ.
 115 Ἄνδρας ὑπερφιάλους, οἳ τοι βίοντον κατέδουσιν,
 Μυώμενοι ἀντιθέην ἔλοχον, καὶ ἴδμε διδόντες·
 Ἄλλ' ἤτοι κείνων γε βίας ἀποτίσσεαι ἰλθὼν.
 αὐτὰρ ἱκέϊ μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τοῖσι
 κτείνης, ἥ δ' ὀδῶν, ἥ ἀμφιδὸν δέξῃ χαλκῷ,
 120 Ἐρχεσθαι δὴ νῆϊτα, λαβὼν εὐήρες ἱετμὸν,
 εἰσὼκε τοὺς ἀφίκηαι, οἳ οὐκ ἴσασι βέλασσαν
 Ἄνδρες, οὐδέ τ' ἄλλεσσι μεμιγμένον εἶδαι ἔδουσιν·
 οὐδ' ἄρα τοί γ' ἴσασι νέας Φοινικοπαρῆους,
 οὐδ' εὐήρ' ἱετμὰ, τὰ τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.
 125 Σῆμα δέ τοι ἔρῳ μάλ' ἀριφραδὲς, οὐδέ σε λήσει·
 Ὅππότε κεν δὴ τοι ξυμβλήμενος ἄλλος δαίτης
 φῆη ἀθηρηλοῖγδ' ἔχειν ἀνὰ Φαίδιμον ἕμω,
 καὶ τότε δὴ γαίῃ πῆξας εὐήρες ἱετμὸν,
 ῥέξας ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἔνακτι,
 130 Ἀργεῖον, ταῦτόν τε, σῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον·

Sic dixit: at ego ipsum respondens allocutus sum;
 „ Hæc tibi, ô infelix, perficiam & expediam.
 Nos quidem sic verbis alternantes tristibus
 Sedebamus; ego quidem super sanguine gladium tenens;
 Simulachrum verò ex alterâ parte loci multa loquebatur.
 Supervenit autem anima matris defunctæ,
 Autolyçi filia magnanimi Anticles,
 Quam vivam reliqui, profectus ad Ilium sacrum.
 Hanc quidem ego flevi conspicatus, miseratusque sum animo;
 Sed neque sic linebam priorem, valde licet dolens;
 Ad sanguinem prope accedere, antequam Tiresiam sciscitatus.
 Supervenit verò anima Thebani Tiresiæ, (cessam.
 Aureum sceptrum tenens: me autem agnovit & allocuta est;
 „ Quid verò, ô infelix, relicto lumine solis,
 „ Venisti, ut videas manes & inamabilem locum?
 „ Verum recede à fossa, amoveque gladium acutum,
 „ Ut de sanguine bibam, & tibi vera dicam.
 Sic dixit: ego verò retrogressus gladium argenteis-clavis-distinctum
 Vaginæ infixi: at postquam bibisset sanguinem nigrum,
 Tum sane deinceps me verbis alloquebatur vates eximius;
 „ Reditum quæris dulcem, illustris Ulysses;
 „ Hunc verò tibi difficilem faciet deus: non enim puto
 „ Latiturnum se Neptunum, qui in te iram reposuit animo,
 „ Iratus, quod ei filium charum excacasti.
 „ Verum adhuc quidem & sic, mala licet patientes, pervenias
 „ Si velis, tutum animum cohibere & sociorum, (xitis,
 „ Quando scilicet primum appuleris fabrefactam navem
 „ Trinacriam ad insulam, elapsus obscurum pontum:
 „ Pascensesque inveneritis boves & pingues pecudes
 „ Solis, qui omnia videt & omnia audit.
 „ Has si quidem illasque sinas, reditusque memor sis,
 „ Etiam adhuc in Ithacam, mala licet patientes, perveneritis:
 „ Sia lædas, tum tibi prædico exitum
 „ Navique & sodalibus: ipse verò etiam si effugeris,
 „ Serò male redibis, amissis omnibus sociis,
 „ Nave in alienâ; inveniesque mala domi,
 „ Viros superbos, qui tibi victum comedunt,
 „ Ambientes divinam uxorem, & munera dantes:
 „ Sed sane illorum injurias ulcisceris cum adveneris.
 „ Cæterum postquam procos in sedibus tuis
 „ Interfeceris, siue dolo, siue palam acuto ferro;
 „ Proficiscere deinde, sumpto fabrefacto remo,
 „ Donac ad illos perveneris, qui haud norunt mare
 „ Viri, neque sale conditum cibum comedunt;
 „ Neque sane hi norunt naves proras-rubras-habentes,
 „ Neque fabrefactos remos, qui utique ala navium sunt.
 „ Signum verò tibi dicam valde manifestum, neque te latebit;
 „ Quando utique tibi obviam factus alius viator.
 „ Dixerit: ventilabrum habere super splendido humero,
 „ Tum sane terræ infixo fabrefacto remo,
 „ Factisque sacris eximiis Neptuno regi,
 „ Ariete, tauroque, suumque marito verte,

- Οἴκαδ' ἔποσειχαιν, ἔρδειν θ' ἱερὰς ἐκατέμβας
 Ἀδανέτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 Πᾶσι μάλ' ἐξείης· θάνατος δέ τοι ἐξ ἄλλος αὐτῷ
 Ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κ' ἐπὶ σὲ πέφυκ
 135 Γῆρα ὑπὸ λυπαρῷ ἑρμάνον· ἄμφι δὲ λαοὶ
 Ὀλβιοὶ ἴσονται· τάδε τοι νημερτέα εἰρω.
 "Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 Τειρεσίη, τὰ μὲν ἔρ που ἐπέκλωσαν θεοὶ αὐτοῖ.
 Ἀλλ' ἔγωγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλαξον,
 140 Μητρὸς τήνδ' ὁδῶ ψυχὴν κατατεθναίνουσιν·
 Ἡ δ' ἀκούσ' ἦσσι σχεδὸν αἵματος, οὐδ' ὃν υἱὸν
 Ἐτλη ἰσάντα ἰδεῖν, οὐδ' προτιμυθήσασθαι.
 Εἰπὲ, ἦναξ, πῶς κ' ἐν μ' ἀναγνοίῃ τοῖον ἔόντα.
 "Ὡς ἱφάμεν· ὃ δέ μ' αὐτὴν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 145 Ῥηϊδίον τοι ἔπος ἔρῳ, καὶ ἐπὶ φρεσὶ βεῖω·
 Ὅντιμα μὲν κεν ἔῃς νεκρῶν κατατεθναίνωντων
 Αἵματος ἄσπον ἵμεν, ὅδε τοι νημερτὲς ἐνίψει·
 Ὡς δέ κ' ἐπιφρονέεις, ὅδε τοι πάλιν εἰσιν ὑπίσσω.
 "Ὡς Φαρμίνη, ψυχὴ μὲν ἔβη δόμον· Αἶδος εἰσὼ
 150 Τειρεσίῳ ἦνακτος, ἔπει κατὰ θέσφατ' ἔλεξεν.
 Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, ὄφρ' ἐπὶ μήτηρ
 Ἥλυθε, καὶ πῖεν αἷμα κελαϊνεφές· αὐτίκα δ' ἔγνω,
 Καὶ μ' ὀλοφυρομένη ἔπεκ πτερύγεσσι προσήδα·
 Τέκνον ἔμδν, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζῆφον ἡρδάντα,
 155 Ζῶδες ἰών; χαλεπὸν δὲ τόδε ζωῶσιν ὀρώσθαι·
 Μίσση γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα,
 Ὀκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸν οὐκως ἐσὶ περῆσαι,
 Πιεῖδν ἔόντ', ἦν μὴ τις ἔχῃ εὐεργέα νῆα.
 Ἡ νῦν δὴ Τροίηθεν ἀλώμενος ἐνθάδ' ἐκάνεις
 160 Νηὶ τε, καὶ ἑτάροισι, πολλὸν χρόνον; οὐδέ πω ἦλθες
 Εἰς Ἰθάκην; οὐδ' εἶδες ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκα;
 "Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 Μητρὲς ἐμῇ, χρεῖώ με κατήγαγεν εἰς Ἀἶδα,
 Ψυχὴ χρησόμενον Θηβαίου Τειρεσίαο.
 165 Οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιῖδες, οὐδέ πω ἄμῃς
 Γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἶεν ἔχων ἀλάλημαι διζὼν.
 Ἐξ οὗ τὰ πρῶτισθ' ἐπόμην Ἀγαμέμνονι δῖῳ
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρώεσσι μακροίμην.
 Ἀλλ' ἔγωγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλαξον,
 170 Τίς νῦ σε κῆρ ἰδάμασσε τανηλεγέος θανάτῳ;
 Ἡ δολιχὰ νοῦσος; ἢ Ἀρτεμις ἰοχέαιρα
 Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέσπεφεν;
 Εἰπὲ δέ μοι πατὴρς τε, καὶ υἱός ὃν κατέλειπον,
 Ἡ ἔτι παρ κείνοισιν ἔμδν γέρας, ἥ εἰ τις ἦδη
 175 Ἀνδρῶν ἕλλος ἔχει, ἔμδ δ' οὐκ ἔτι φασὶ νέεσθαι.
 Εἰπὲ δέ μοι μνηστῆς ἀλόχου βουλήν τε νόον τε,
 Ἡδὲ μένει παρὰ παιδί, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει·
 Ἡ ἦδη μιν ἔγημεν Ἀχαιῶν, ὅσις ἥριτος.
 "Ὡς ἱφάμεν· ἡ δ' αὐτὴν ἀμείβετο πάντῃσι μήτηρ·
 180 Καὶ λίην κείνη γε μένει τατληῖν θυμῷ
 Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· οἷζυρὰ δέ αἱ αἰὶ
 Φθίνουσιν νύκτας τε, καὶ ἡμέρας δακρυχόουσαι.

Domum revertere, faciasque sacras hecatombas.
 Immortalibus diis, qui cælum latum habitant,
 Omnibus prorsus ordine: mors verò tibi ex mari ipsi
 Lenis admodum talis adveniet, quæ te occidat
 Senectute sub molli confectum; circum autem populi
 Felices erunt: hæc tibi vera dico.

Sic dixit: at ego ipsum respondens allocutus sum;
 Tiresia, hæc quidem quodammodo deereverunt dii ipsi.
 Sed age mihi hoc dic & vere enarra,
 Matris hanc video animam defunctæ:
 Illi autem tacita sedet prope sanguinem, neque summa filium
 Dignata est palam aspicere, neque alloqui.

Dic, rex, quo pacto me agnoscat talem esse.
 Sic dixi: ille verò me rursus respondens allocutus est;
 Facile tibi verbum dicam, & in mente ponam;
 Quemcunque quidem finas manium defunctorum
 Ad sanguinem prope accedere, ille tibi verum dicet:
 Cui verò invidas, ille tibi abiit retro.

Sic locuta, anima quidem abiit domum Plutonis intra
 Tiresiæ regis, postquam vaticinia edixerat.

Ast ego illic manebam constanter, donec mater
 Advenit, & bibit sanguinem nigrum: statim verò agnovit,
 Et me lugens verbis alatis allocuta est;

Fili mi, quo pacto venisti sub caliginem obscuram,
 Vivus cum sis? difficile nempe hæc viventibus videre:
 In medio enim ingentes fluvii & gravia fluanta;
 Oceanus quidem primum, quem nequaquam licet transire,
 Peditem, nisi quis habeat fabrefactam navem.
 Num jam demum à Trojâ errans huc venis
 Cum navique, & sociis, longo tempore? necdum pervenisti
 In Ithacam? neque vidisti in sedibus uxorem?

Sic dixit: at ego ipsam respondens allocutus sum;
 Mater mea, necessitas detulit me in Plutonis aedes,
 Animam consulturum Thebani Tiresiæ.
 Nondum enim prope veni Achaiam, neque nostram
 Terram attingi; sed semper habens erro strumam,
 Ex quo prima secutus sum Agamemnonem nobilem
 Ad Ilium equis aptum, ut cum Trojanis pugnarem.

Sed age mihi hoc dic & vere narra,
 Quodnam te fatum domuit longum comam adferentis mortis?
 An diuturnus morbus; an Diana sagittis gaudens
 Suis viribus tellis superveniens occidit?
 Dic item mihi & de patre, & filio quem reliqui,
 An adhuc apud illos meum munus, an aliquis jam
 Virorum alius habeat; me autem non amplius putent reditum?
 Dic etiam mihi nuptæ uxoris consiliumque mentemque,
 An maneat cum puero, & salva omnia custodiat;
 An jam eam duxerit Achivorum, quicumque optimus?

Sic dixi: statim verò respondebat veneranda mater;
 Et omnino illa quidem manet afflicto animo
 Tuis in sedibus; summosse autem ei semper
 Consumuntur noctesque diesque lacrymas fundenti.

- Ἐν δ' οὐκί τις ἔχει καλὸν γένος· ἀλλὰ ἱκλήσθ
 Τηλέμαχος τεμένει νόμοςται, καὶ δαίτας ἔστας
 185 Δαίνυται, ὥς ἰπείοις δικασπόλον ἕνδρ' ἀλεγύνειν·
 Πάντες γὰρ καλέουσι· πατὴρ δὲ σὸς αὐτόθι μένει
 Ἀγρόν, οὐδὲ πόλινδε κατέρχεται· οὐδὲ οἱ εὐναί,
 Δέμνια, καὶ χλαῖναι, καὶ βήγας συναλέοντα·
 Ἀλλ' ὅγε χεῖμα μὲν εὔδει, θεὸς δ' ἄμωες, ἐνὶ οἴκῳ,
 190 ἔσ' κῶι, ἄγχι πυρὸς, κακὰ δὲ χροὶ δέματα εἴποι·
 Αὐτὰρ ἱπὴν ἔλθοις θέρος, ταθαλυῖά τ' ἐκώρη,
 Πάντη οἱ κατὰ γαυδὸν ἐλευθέρῳ οἰνοπέδοιο
 ἐφύλλων κακασμένων χθαμαλαὶ βεβλήκαται εὐναί·
 Ἐνθ' ὅγε κείτ' ἀχέων, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἄεξαι,
 195 Ἐν πότμον· γόων· χαλεπὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἰκάνει.
 Οὐτὼ γὰρ καὶ ἰγὼν ὀλόμην, καὶ πότμον ἰπείστον·
 Οὐτ' ἐμ' ἐνὶ μεγάροισιν εὐσκοπὸς Ἰοχέαιρα
 Οἷς ἀγαστοὺς βαλίσσας ἐποιχομένη κατέπεφεν·
 Οὐτὲ σὺν μοι νῦστας ἐπῆλυθεν, ἦτε μάλας·
 200 Τηκεδῶνι συγερῇ μελέων ἐξείλετο θυμὸν·
 Ἀλλὰ μὲ εὖς τα πῆθος, σά τε μήδεα, Φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ,
 Σὴ τ' ἀγανοφροσύνη μελιηδέα θυμὸν ἀπήυρα.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔγωγ' ἔειλον φρεσὶ μεμνηρίκας
 Μητρὸς ἐμῆς ψυχὴν ἰλθεῖν κατατεθνευίης·
 205 Τρὶς μὲν ἐφωρμήθην, ἰλθεῖν τέ με θυμὸς ἄνωγε,
 Τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν, σκιῇ εἰκαλον, ἢ καὶ θυεῖρω,
 Ἐπατ'· ἔμοι δ' ἔχχος δὲδ' γενέσκατο κηρὸς μᾶλλον·
 Καὶ μιν φανήσας ἔπεια πτερβεντα προσήυδων·
 Μητρὲς ἐμῆς, τί νύ μ' οὐ μέμνεις ἰλθεῖν μεμαδῶτα,
 210 Ὅφρα καὶ εἰν ἄλδοιο, φίλας περὶ χεῖρε βαλόντα,
 Ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρτάμωσθα γόοιο·
 Ἥ τί μοι εἰδωλὸν τόδ' ἀγασθὲ Περσεφόνεια·
 Ὀτρυν', ὅφρ' ἔτι μᾶλλον ἐδυρβμένος στυγερὸς
 Ὡς ἰφάμην· ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ·
 215 Ὡ μοι τέκνον ἐμὸν, περὶ πάντων κήμμερος φωτῶν,
 Οὐτὲ σε Περσεφόνεια, Διδὸς θυγάτηρ, ἀπαφίσκει,
 Ἀλλ' αὐτὴ δίκη ἐς βροτῶν, ὅτε κέν τε θάνωσιν·
 Οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ἐσθία ἴνας ἔχουσιν,
 Ἀλλὰ τὰ μὲν τε πυρὸς κρατερὸν μένος αἰθεμένοιο·
 220 Δαμνῶ, ἐπεὶ κε πρῶτα λίγη λούκ' ἐστὶ θυμὸς·
 Ψυχὴ δ', ἥγ' ὄνειρος, ἀποπταμένη ποσότηται·
 Ἀλλὰ φέωξτε τάχιστα λελαῖο· στυῖπα δὲ πάντα
 Ἴσθ', ἵνα καὶ μετέσιθε τετ' εἰρησθῆ γυναικί.
 Νῶϊ μὲν ὥς ἰπείστοιν ἀμειβόμεθ'· αἱ δὲ γυναῖκες
 225 Ἠλυθον, (ὥτρυνεν γὰρ ἄγκυη Περσεφόνεια,)·
 Ὅσσαι ἀρίστων ἑλοχαὶ ἦσαν, ἡδὲ βύρσας·
 Αἱ δ' ἀμφ' αἶμα κελαινὸν πολλὰς ἠγερθέντο.
 Αὐτὰρ ἰγὼ βούλευον, ὅπως ἰπείοις ἐκάσθην·
 Ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλὴ·
 230 Σπασσάμενος τανύηκας ἕορ παρχέος παρὰ μηροῦ,
 Οὐκ εἶρω πείειν ἄμα πάσῃ αἶμα κελαινόν.
 Αἱ δὲ προμνηστικαὶ ἐπήσσαν· ἢ δὲ ἐκάσθην
 Ὅν γένον ἔκωγ' ἔρπειν· ἰγὼ δ' ἰπείστοιν ἀπάσας·
 Ἐνθ' ἤτοι πρῶτην Τυρὸν ἔβον ἀπαυράσσειν,

„ Tum verò nondum quis habet pulchrum munus; sed quietus,
 „ Telemachus prædia colit, & convivium aequalia
 „ Epulatur, quæ decet principem vinum curare;
 „ Omnes enim invitant: pater autem tuus illic mæbet
 „ In agro, neque in urbem proficiscitur: neque ei lecti,
 „ Strata, & lænæ, & stragula splendida;
 „ Sed ille hyeme quidem dormit, ubi mancipia, in domo,
 „ In pulvere, prope focum; villibus verò corpori vestimentis indu-
 „ Aft ubi venerit æstasque, virensque autumnus, (tus est:
 „ Undique illi per fertilem partem vineæ vitiferæ
 „ Ex foliis delapsis humiles sternuntur lesculi:
 „ Hic ille jacet dolens, ingentemque in mente dolorem auget,
 „ Tum fatum desiliens: molesta autem insuper senectus urget.
 „ Sic enita & ego perii, & fatum obii:
 „ Neque me in ædibus jaculatrix certa Diana
 „ Suis subitibus telis superveniens interemit;
 „ Neque aliquis me morbus invasit, qui utique maxime
 „ Tabe invisæ ex membris tollere solet animum:
 „ Sed me cuique desiderium, cuique cura, inclyte Ulysses,
 „ Tuæque benignitas dulci animo privarent.
 Sic dixit: Cæterum ego volebam mente cogitans
 Matris meæ animam prebendete defunctæ:
 Ter quidem aggressus sum, amplectique me animus jubeat;
 Ter autem mihi ex manibus, instar umbræ, vel & somni,
 Avolat: mihi verò dolor acutus exortus est ex animo magis:
 Et ipsam allocutus verba alata dixi:
 „ Mater mea, cur me non matres amplecti te cupientem,
 „ Ut etiam apud inferos, charis circa manibus amplexi,
 „ Ambo tristi fatiemur luctu?
 „ Nunquid mihi simulachrum hoc inclyta Proserpina
 „ Læssit, ut adhuc magis lamentans ingemiscam?
 Sic dixi: statim verò respondit veneranda mater;
 „ Eheu, fili mi, supra omnes infelix viros,
 „ Minime te Proserpina, Jovis filia, deludit,
 „ Sed hæc conditio est mortalium, cum mortui fuerint:
 „ Non enim amplius carnesque & ossa nervi habent,
 „ Sed ea quidem ignis valida via ardentis
 „ Absumit, ubi primum reliquerit alba ossa animus:
 „ Anima verò, tanquam somnium, avolans volitat.
 „ Sed in lucem celerrime contende; hæc autem omnia
 „ Scias, ut etiam in posterum tuæ dicas uxori.
 Nos quidem sic verbis colloquebamur: mulieres autem
 Accesserunt, (incitabat enim inclyta Proserpina,)
 Quotquot optimatum uxores erant, atque filiz:
 Hæc utique circa sanguinem nigrum frequentes congregabantur.
 Cæterum ego consultabam, quo pacto interrogarem singulas:
 Illud autem mihi in animo optimum videbatur consilium;
 Stricto acuto gladio, crasso à femore,
 Non sinebam bibere simul omnes sanguinem nigrum.
 Illæ verò deinceps accedebant; unaquæque autem
 Suum genus narrabat: ego verò interrogabam omnes.
 Hic sane primum Tyro vidi nobili-patre-natam,

- 235 Ἦ φάτο Σαλμωνῆος ἀμύμονος ἔκγονος εἶναι,
 Φῆ δὲ Κρητῆος γυνὴ ἔμμεναι Αἰολίδαο.
 Ἦ ποταμοῦ ἥρασσας Ἐνιπῆος θείοιο,
 Ὃς ποσσὶ κάλλιπος ποταμῶν ἐπὶ γαίαν ἔησε.
 Καί ῥ' ἐπ' Ἐνιπῆος πωλέσμετο καλὰ ῥέεθρα.
- 240 Τῷ δ' ἥρα εἰσάμενος γαμήλοχος Ἐννεσίγχιος,
 Ἐν προχαῖς ποταμοῦ παρελέξατο δινηεντος.
 Περφύρεον δ' ἥρα κῦμα περιέσκη, οὐρεῖ ἴσον,
 Κυρτωθέν· κρήφεν τε βᾶδιν, θυγτήν τε γυναῖκα.
 Λῦσε δὲ πᾶρθενίην ζῆλον, κατὰ δ' ὕπνον ἔχευσεν.
- 245 Αὐτὰρ ἔπει ῥ' ἐτέλεσσε θεὸς Φιλοτῆσια ἔργα,
 Ἐν τ' ἥρα οἱ φύ χαιρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε.
 Καίρε, γύναι, Φιλότῃτι· περιπλομένου δ' ἐνιαιουτοῦ.
 Τέξεις ἀγλαὰ τέκνα· ἔπει οὐκ ἀποφάσιος εἶναι
 Ἀθανάτων· πρὸ δὲ τοὺς κομέειν, ἀποταλλέμεναι τε.
- 250 Νῦν δ' ἔρχευ πρὸς δῶμα, καὶ ἔχου, καὶ δ' ὀνόμαζες.
 Αὐτὰρ ἰγνώτοι εἰμὶ Πασειδάων ἑνοσιχδων.
 Ὡς εἶπαν, ὅπῃ πόντον ἰδύμετο κυμαίνοντα.
 Ἦ δ' ὕπεκυσταμένη, Παλίην τέκε καὶ Νηληϊά.
 Τῷ κρατερῷ θεράποντα Διὸς μεγάλοιο γένεσθην
- 255 Ἀμφοτέρω· Παλίνης μὲν ἐν εὐρυχόρῃ Ἰασηλῷ.
 Ναιε πολυῤῆνης· ὃ δ' ἥρ' ἐν Πύλῳ ἡμαρδδεντι.
 Τοὺς δ' ἑτέρους Κρητῇ τέκεν βασιλεία γυναικῶν,
 Αἰσονά τ', ἠδὲ Φέρητ', Ἀμυθιάονά δ' ἱπποχάρμην.
 Τὴν δὲ μέτ', Ἀντιόπην ἴδον, Ἀστυκόιο θυγάτηρ,
- 260 Ἦ δὴ καὶ Διὸς εὐχετ' ἐν ἀγκοῖνῃσιν ἑσθῆαι.
 Καί ῥ' ἔταπεν δύο παῖδ', Ἀμφιόνα τε, Ζῆδὲν τε,
 Οἱ πρῶτοι Θήβης ἕδος ἔκτισαν ἑπταπόλοιο,
 Πύργωσάν τ'· ἔπει οὐ μὲν ἀπύργωτόν γ' ἰδύνοντο
 Ναιέμεν εὐρύχορον Θήβην, κρατερῷ περ ἰόντι.
- 265 Τὴν δὲ μέτ', Ἀλκμήνῃν ἴδον, Ἀμφιτρύωνος ἑκαστίν,
 Ἦ ῥ' Ἡρακλῆα θεασυμένονα, θυμολέοντα,
 Γείνατ', ἐν ἀγκοῖνῃσι Διὸς μεγάλοιο μινύεισσι.
 Καὶ Μεγάρην, Κρείοντος ὑπερύμοιο θυγάτηρ,
 Τὴν ἔχον Ἀμφιτρύων υἱὸς, μένος αἰὲν ἀτειρής.
- 270 Μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἴδον, καλὴν Ἐπικαστήν,
 Ἦ μέγα ἔργον ἔρεξεν αἰδρεῖσθαι νόοιο,
 Γημαμένη ἦ υἱοῖ· ὃ δ' ὄν πατέρ' ἐξενερίξας
 Γῆμεν· ἔφαρ δ' ἀνάγκης θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν.
 Ἄλλ' ὃ μὲν ἐν Θήβῃ πολυνηράτῳ ἔλγεα πάσχων,
- 275 Καδμείων ἦνασσε, θεῶν ἐλοῶς διὰ βουλᾶς.
 Ἦ δ' ἔβη εἰς Αἰδαο κυλάρταο κρατεροῖο,
 Ἀψαμένη βρόχον αἰπὸν ἀφ' ὀψηλοῖο μελάθρου,
 Ὡς ἔχει σχομένη· τῷ δ' ἔλγεα κάλλιπ' ὀπίσσω
 Πολλὰ μάλ', ὅσση τε μητρὸς Ἐρινύες ἐκταλέουσι.
- 280 Καὶ Χλωρίν εἶδον περικαλλέα· τήν ποτε Νηλεΐδης
 Γῆμεν, ὅν διὰ κάλλος, ἔπει πόρε μυρία ἴδνα,
 Ὀπλοτάτην κόρην Ἀμφίονος Ἰασίδαο.
 Ὃς ποτ' ἐν Ὀρχομένῳ Μινυητῷ ἴφι ἦνασσεν,
 Ἦδὲ Πύλου βασιλεὺς· τέκεν δὲ οἱ ἀγλαὰ τέκνα,
- 285 Νέστωρά τε, Χρόμιόν τε, Περικλόμενόν τ' ἀγέρωχον.
 Τοῖσι δ' ἔπ' ἰφθίμην Πηρὸ τέκε, θαῦμα βροτοῖσι,

Quæ dixit Salmoneci eximii se filiam esse;
 Dixitque Crethei se uxorem esse Æolidæ:
 Quæ fluvium amavit Enipæum divinum,
 Qui longe pulcherrimus fluviorum super terram labitur:
 Et ea propter Enipæi versabatur pulchra fluente.
 Huic verò cum se assimilasset terram-cingens Neptunus,
 In ostiis fluvii accubuit vorticosi:
 Purpureus autem fluctus circumstitit, monti æqualis,
 Curvatus; absconditque deum, mortalemque feminam:
 Solvit autem virginem zonam, somnumque offudit.
 Cæterum postquam perfecisset deus amatoria opera,
 Inhæsit sane ei manui, verbumque dixit, & compellavit;
 „ Gaude, mulier, amore-hoc: circumvoluto autem anno,
 „ Paries pulchros liberos; quoniam haud inanes concubitus
 „ Immortalium: tu verò eos cura enutrique.
 „ Nunc autem i ad domum, & contine-te, neque mentionem-
 „ At ego tibi sum Neptunus terræ-quassator. (feceris;
 Sic locutus, pontum subit fluctuantem.
 Illa autem gravida-facta, Peliam peperit & Neleum;
 Qui fortes ministri Jovis magni fuerunt
 Ambo: Pelias quidem in spatiosa Iolco
 Habitabat abundans-pecore; hic verò in Pylo arenosa.
 Alios verò Cretheo peperit regina mulierum,
 Æsonemque, atque Pheretem, Amythaonemque gaudentem-equis
 Post hanc verò, Antiope vidi, Asopi filiam;
 Quæ utique & Jovis gloriabatur in ulnis se-dormisse;
 Et peperit duos filios, Amphionemque Zethumque,
 Quæ primi Thebarum sedem condiderunt septem-portas-habentium,
 Turribusque munierunt; quoniam non absque-turribus poterant
 Habitare spatiosas Thebas, fortes licet essent.
 Post hanc autem, Alcmenam vidi, Amphitryonis uxorem,
 Quæ scilicet Herculem audacem, animum-leonis-habentem,
 Peperit, in ulnis Jovis magnanimi commissa:
 Et Megaram, Creontis magnanimi filiam;
 Quam habuit Amphitryonius filius, robore semper indomitus.
 Matrem quoque Oedipodis vidi, pulchram Epichasten,
 Quæ iagens facinus commisit insipientia mentis,
 Nupta suo filio; ille verò summum patrem ubi-interfecisset,
 Eam uxorem-duxit: statim verò hæc vulgata dii fecerunt hominibus.
 Sed ille quidem in Thebe amabili dolores patiens, (bus;
 Cadmeis imperabat, decorum diis per consilia:
 Illa autem abiit in orcum validas-portas-habentem, firmam,
 Dessigato laqueo sublime ab alta trabe,
 Suo dolore correpta; illi verò dolores reliquit pone
 Valde multos, quotquot scilicet matris Furie efficiunt.
 Et Chlorin vidi perpulchram; quam olim Neleus
 Uxorem-duxit, suam ob pulchritudinem postquam dedisset immo-
 Minimam-natu filiam Amphionis Jasidæ: (mera sponsalia,
 Qui quondam in Orchomeno Minyæo fortiter imperabat;
 Atque in Pylo regnabat: peperit autem ea illi insignes liberos,
 Nestoremque, Chromiumque, Periclymenumque magnanimum.
 Post hos autem eximia Pæro peperit miraculum hominibus.
 Quam

- τὴν πάντες μύσαντο περιτῖται· οὐδέ τι Νηλεὺς
τῷ ἰδίῳ, ὃς μὴ ὕλικας βόας εὐρυμετώπους
Ἐκ φυλάκης ἱλάσσει βίης Ἰφικληίης
390 Ἀργαλίας· τὰς δ' οἷος ὑπέσχετο μάντις Ἀμύμων
Ἐξέλααν· χαλεπὴ δὲ θεοῦ κατὰ μοῖραν πέθηκε,
Δισμοῖ τ' Ἀργαλαί, καὶ βουκόλοι ἄγροϊῳται.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἔτετελεύοντο,
Ἀφ' ἀπεριτelloμένου ἔτεος, καὶ ἐπ' ἡλίουτο ὦραι,
295 Καὶ τότε δὴ μιν ἔλυσε βίη Ἰφικληίη,
Θέσφατα πάντ' εἰπόντα· Δίδος δ' ἰτελείστο βουλή.
Καὶ Λῆδην εἶδεν, τὴν Τυνδαρέου παράκοιτιν,
Ἥ δ' ὑπὸ Τυνδαρέῳ κρατερόφρον' ἔγειναιτο παῖδε,
Κάσσορ δ' ἰππόδαμον, καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα·
300 τοὺς ἔμφω ζωαὺς κατέχει Φυσίζους αἶα·
Οἱ καὶ νέβεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες,
Ἄλλοτε μὲν ζῶουσ' ἑταῖροί, ἄλλοτε δ' αὐτὲ
Τετῆσιν· τιμὴν δὲ λαλῶν καὶ ἴσα θεοῖσι.
τὴν δὲ μετ', Ἰφιμέδειαν, Ἀλκίῃος παράκοιτιν,
305 Ἐσίειδαν, ἣ δὴ φάσκε Ποσειδάωνι μιγῆναι·
Καὶ δ' ἔτεκεν δύο παῖδε, (μινυθαδῶν δὲ γενέσθην,)·
Ὡτὲν τ' ἀντίθεον, τηλεκλειτόν τ' Ἐφιάλτην·
Οὓς δὴ μηκίστους ἐρέψε Ζεῖδωρος Ἀρουρα,
Καὶ πολλὸν καλλίστους, μετὰ γε κλυτὸν Ὠρίωνα·
310 Ἐννέωροι γὰρ τοῖ γε καὶ ἔννεαπῆχες ἦσαν
Εὐρος, ἅτῃρ μῆκος γε γενέσθην ἔννεαργυριοι.
Οἱ ἴα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτην, ἐν Ὀλύμπῳ
Φυλῶντα γῆσιν πολυαῖκος πολέμοιο·
Ὅσσιν ἔπ' Ὀλύμπῳ μέμασιν θέμεν, αὐτὰρ ἔπ' Ὅσση
315 Πύλιον εἰνοσίφυλλον, ἐν οὐρανὸς ἀμβλατὸς εἴη.
Καὶ νῦν κεν ἐξετέλεσσαν, εἰ ἥβης μέτρον ἔκοντο·
Ἀλλ' ὄλεσεν Διὸς υἱὸς, ὃν ἠύκομος τέκε Λητώ,
Ἀμφότερῳ· πρὶν σφῶϊν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους
Ἀνθῆσαι, πυκάσαι τε γένυν εὐανθέϊ λάχῃ.
320 Φαίδρην τε, Πρῶκριν τε ἶδον, καλὴν τ' Ἀριάδην,
Κοῦρην Μίνωα ἰλοδόφρονος, ἣν ποτὲ Θησεύς,
Ἐκ Κρήτης ἐς γουνὸν Ἀθηναίων ἱεράων,
Ἠγέ μὲν, οὐδ' ἀπόνειτο· πάρος δέ μιν Ἀρτεμις ἔσχε
Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ, Διονύσου μαρτυρίῃσι.
325 Μαΐραν τε, Κλυμένην τε ἶδον, συγερὴν τ' Ἐριφύλην,
Ἥ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήντα.
Πάσας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
Ὅσσας ἡρώων ἀλόχους ἶδον, ἡδὲ θυγάτρεις·
Πρὶν γὰρ κεν καὶ νῦν φθεῖτ' ἀμβροτος· ἄλλα καὶ ὦρη
330 Εὐδαίῳ, ἣ ἐπὶ νῆα βοῶν ἰλδόντ' ἐς ἑταίρους,
Ἥ αἰτοῦ· πομπὴ δὲ θεοῖς, ὅμιν τε μελήσει.
Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἔκκα πάντες ἀκὴν ἐγύνοντο σιωπῇ·
Κληθῆναι δ' ἔχοντο κατὰ μέγαρον σκιδνόντα.
Τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἔρχετο μύθων·
335 Φαίηκες, πῶς ὕμιν ἀνὴρ ὕψι φαίνεται εἶναι,
Εἶδός τε, μέγεθός τε, ἰδὲ φρένας ἔνδον εἴσας;
Εἶπός δ' αὐτ' ἐμός ἐστιν· ἔκκατος δ' ἔμμορε τιμῆς·
Τῷ μὴ ἐπειγόμενοι ἀποπέμπετε, μῆδ' ἐγὼ δῶρα

Quam omnes ambiabant vicini: neque omnino Neleus
 Ulli dabat, qui non camuras boves latis-frontibus
 Ex Phylace abegisset roboris Iphiclei
 Difficiles-abactu: has verò solus pollicitus est vates eximius
 Abacturum se: grave autem dei fatum impedivit,
 Vinculaque sleva, & bubulci agrestes.
 Sed cum jam mensesque & dies exacti essent,
 Rursus circumvoluto anno, & advenissent horæ;
 Tum verò demum ipsam solvit vis Iphiclea,
 Vaticinia omnia locutum: Jovis autem perficiebatur consilium.
 Et Ledam vidi, Tyndari uxorem,
 Quæ ex Tyndaro magnanimos peperit filios,
 Castoremque equorum-domitorem, & pugilatu strenuum Pollucem;
 Quos ambos vivos detinet alma terra;
 Qui etiam infra terram, honorem à Jove habentes,
 Interdum quidem vivunt alternis diebus, interdum autem rursus
 Mortui sunt: honorem verò sortiti sunt æqualiter diis.
 Post hanc autem, Iphimedian, Aloëi uxorem,
 Aspexi, quæ sane dicebat Neptuno se commixtam fuisse:
 Et peperit utique duos filios, (brevis autem vitæ fuerunt,)
 Otumque deo parem, inclytumque Ephialtem;
 Quos scilicet procerissimos enutrivit alma Terra,
 Et longe pulcherrimos, post inclytum Orionem:
 Novennes etenim hi etiam novem-cubitorum erant
 Latitudine; at longitudine erant novem-ularum.
 Qui etiam immortalibus minabantur, in Olympo
 Certamen motuos-que tumultuosi belli:
 Ossam Olympo conati sunt imponere, at Ossæ
 Pelium nemorosum; ut coelum scansile esset.
 Et sane perfecissent, si ad pubertatis mensuram pervenissent;
 Sed perdidit eos Jovis filius, quem comas-pulchra peperit Latona,
 Ambos: antequam ipsis sub temporibus pili
 Florent, tegerentque mentum florenti lanugine.
 Phædræque, Procrinque vidi, pulchræque Ariadnæ,
 Filiam Minos prudentis, quam olus Thæseus,
 Ex Cretâ in fecundum solum Athenarum sacratum,
 Duxit quidem, sed non potitus est: antea nempe ipsam Diana
 Diâ in circumstâ, Bacchi testimonio. (detinuit
 Mæramque, Clymenamque vidi, odiosamque Eriphylen,
 Quæ aurum pro dilecto marito accepit pretiosum.
 Omnes verò non ego dixero, neque nomina vero;
 Quotquot Heroum uxores vidi, & filias;
 Prius enim etiam nox periret divina: sed & horâ
 Dormiendi mihi, sive ad navem celerem digressa ad socios,
 Sive hic: deductio autem diis, vobisque cura-est.
 Sic dixit: illi verò omnes muti facti sunt silentio;
 Voluptateque tenebantur per domum obscuram.
 His verò Arete candida-urnis exordiebat sermōnem;
 „ Phæaces, quomodo vobis vir hic videtur esse,
 „ Formæque, magnitudinæque, atque mente intus æquâ?
 „ Hospes verò itidem meus est; unusquisque autem particeps-est
 „ Ideo ne festinantes dimittite, neque dona (honoris:
 „ Sic

- Οὕτω χρηρίζοντι κολούετε· πολλὰ γὰρ ὑμῖν
 340 Κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι, θεῶν ἰότητι, κέονται.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρον, ἥρως Ἐχένης,
 "Ὅς δὴ Φαίηκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν·
 "ὦ φίλοι, οὐ μὲν ὑμῖν ἀπὸ σκοποῦ οὐδ' ἀπὸ δόξης
 Μυθεῖται βασιλεία περίφρων· ἀλλὰ πίθεσθε·
 345 Ἀλκινόου δ' ἐκ τοῦδ' ἔχεται ἔργον τε, ἔπος τε.
 Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 Τοῦτο μὲν οὕτω δὴ ἔχει ἔπος, αἶκεν ἔγχευ
 Ζῶδες Φαίηκεσσι Φιληρέτμοισιν ἀνάσσει.
 Ξείνος δὲ τλήτω, μάλα περ νόσοιο χετίζων,
 350 Ἐμπης οὖν ἐπιμένειν ἐς αὔριον, εἰσέκε πᾶσαν
 Δυσίμην τελευτῆ· πομπὴ δ' ἑνδρесси μελήσει
 Πᾶσι, μάλιστα δ' ἑμοί· τοῦ γὰρ πρῶτος ἔς ἐν δῆμαι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἀλκίνοος κρείον, πάντων ἀριδείκτε λαῶν,
 355 Εἰ με καὶ εἰς ἐνικυτὸν ἀνώγοιτ' αὐτόθι μέναιν,
 Πομπὴν τ' ὀτρύνετε, καὶ ἀγλαὰ δῶρα δίδοιτε,
 Καὶ κε τὸ βουλοίμην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον εἴη.
 Πλειοτέρη σὺν χειρὶ φίλῃν ἐς πατρίδ' ἐκίσταί·
 Καὶ κ' αἰδοιότερος καὶ φίλτερος ἀνδράσιν εἴην
 360 Πᾶσιν, ὅσοι μ' Ἰθάκῃνδε ἰδοῖατα νοστήσαντα.
 Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 "ὦ Ὀδυσσεῦ, τὸ μὲν οὕτι σ' εἰσάκομεν εἰσορόωντας,
 Ἡπεροπῆά τ' ἔμην καὶ ἐπίκλοπον, οἷά τε πολλοὺς
 Βόσκει γὰρ μέλαινα πολυσπερέας ἀνθρώπους,
 365 Ψεύδεά τ' ἀρτύνοντας, ὅθεν κέ τις εὐδὲ ἴδοιτο·
 Σοὶ δ' ἐνὶ μὲν μορφῇ ἑσέων, ἐνὶ δὲ φρένες ἰσθλαί·
 Μῦθον δ', ὥς ὅ, τ' ἀριδδὲ ἐπισαμένως κατέλεξας·
 Πάντων τ' Ἀργεῖν, σέο τ' αὐτοῦ, κῆδεα λυγρά.
 Ἀλλ' ὄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατὰλειπον,
 370 Ἴλιον εἰς ἡμ' ἔποντο, καὶ αὐτοῦ πότμον ἑσέσπον.
 Νῦν δ' ἦδε μάλα μακρὰ, ἄβροφατος· αὐδὲ πῶ ἦρῃ
 Εὐδαίην ἐν μεγάρῳ· σὺ δέ μοι λέγε θέσκελα ἔργα.
 Καὶ κεν ἐς ἡῶ δῖαν ἀνασχοίμην, ὅτε μοι σὺ
 375 Τλαίης ἐν μεγάρῳ τὰ σὰ κῆδεα μυθήσασθαι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἀλκίνοος κρείον, πάντων ἀριδείκτε λαῶν,
 Ἴση μὲν πολέων μύθων, ὥρῃ δὲ καὶ ὕπνου·
 Εἰ δ' ἔτ' ἀκουόμεναί γε λιλαίεαι, οὐκ ἂν ἔγχευ
 380 Τοῦτων σοὶ φρονέοιμι καὶ οἰατρότερ' ἄλλ' ἀγορεύσαι
 Κῆδ' ἑμῶν ἐτάρων, οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο·
 Οἳ Τρώων μὲν ὑπεξέφυγον σονέσσαν αὐτήν,
 Ἐν νόσῳ δ' ἀπέλοντο, κακῆς ἰότητι γυναικός.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπεσκέδασ' ἑλλυδίς ἑλλη
 385 Ἀγνὴ Πέρσεφονεία γυναικῶν θηλυτεράων,
 Ἥλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 Ἀχνυμένη· περὶ δ' ἑλλαι ἀγηγέραν, ὅσαι ἡμ' αὐτὰ
 Οἴκα ἐν Αἰγύθιοιο θάνον καὶ πότμον ἑσέσπον.
 Ἐγὼ δ' αἰψ' ἱμὲ κείνος, ἐπεὶ πῖον αἶμα κελαινόν·
 390 Κλωτὲ δ' ὄγε λυγρὴς, θελερὴν κατὰ δῆκρον εἵβων,

„ Sic egenti inhibete: multa enim vobis
 „ Bona in sedibus, deorum benignitate, jacent.
 Inter hos autem & locutus est senex Heros Echenëus,
 Qui sane Phæacum virorum maximus-natu erat;
 „ O amici, non utique vobis à scopo neque præter decorum
 „ Loquitur regina prudens; sed obedite:
 „ Alcinoë autem ex ipso pendet opusque, dictumque.
 Huic autem rursus Alcinoüs respondit, dixitque;
 „ Hoc quidem ita demum peractum erit verbum, si ego
 „ Vivus Phæacibus navigandi-studiosis imperem.
 „ Hospes autem sustineat, valde licet reditum desiderans,
 „ Omnino igitur expectare in crastinum, donec totum
 „ Munus perficiam: deductio autem viris curæ-erit
 „ Omnibus, potissimum autem mihi; hujus enim imperium est in
 Huic autem respondens allocutus est prudens Ulysses; (populo.
 „ Alcinoë rex, omnium clarissime populorum,
 „ Si me etiam in annum jusseritis hic manere,
 „ Deductionemque apparaveritis, & splendida dona dederitis,
 „ Etiam hoc mallet, & multo utilius esset,
 „ Pleniori cum manu charam patriam pervenire;
 „ Et magis honorabilis & charior viris essem
 „ Omnibus, quotquot me in Ithacam viderent reversum.
 Huic autem rursus Alcinoüs respondit, dixitque;
 „ O Ulysses, hoc quidem neulquam te suspicamur aspicientes,
 „ Impostoremque esse & fallacem, perinde ut multos
 „ Pascit terra nigra late-dispersos homines,
 „ Mendaciaque concinantes; unde quis neque suspicaretur:
 „ Tibi verò inest quidem elegantia verborum, inest & mens bo-
 „ Historiam verò, ut & cantor, scite recensuisti (na;
 „ Omniumque Argivorum, tuique ipsius dolores tristes.
 „ Sed age mihi hoc dic, & accurate narra;
 „ Si quos eximiorum sociorum videris, qui teipsum
 „ Ad Iliam unà comitati sunt, & illic fatum obierunt.
 „ Nox autem hæc valde longa, immensa; neque adhuc tempus
 „ Dormiendi in sedibus: tu autem mihi dic mira opera.
 „ Etiam in auroram divinam sustinerem, quando mihi tu
 „ Sustineres in sedibus tuos dolores narrare.
 Hunc autem respondens allocutus est prudens Ulysses;
 „ Alcinoë rex, omnium clarissimus populorum,
 „ Tempus quidem multi sermonis, tempus verò & somni:
 „ Sin adhuc audire utique cupis, haud ego
 „ His tibi recusavero & miserabiliores alios narrare
 „ Dolores meorum sociorum, qui scilicet postea perierunt:
 „ Qui Trojanorum quidem effugerunt luctuosum bellum,
 „ In reditu verò perierunt, mala consilio famine.
 „ Cæterum postquam animas quidem dispersisset huc atque illuc
 „ Casta Proserpina mulierum foeminarum,
 „ Supervenit deinde anima Agamemnonis Atride
 „ Dolens; circumque aliæ congregatæ erant, quæcumque simul-
 „ Domo in Ægisti perierunt & fatum obierunt. (cum vo-
 „ Agnovit verò statim me ille, postquam bibisset sanguinem nigrum &
 „ Flebat autem is vehementer, ubera lachrymas stillans,

- Πιτνὰς εἰς ἑμὲ χεῖρας, δρῆσθαι μανεῖν·
 Ἄλλ' οὐ γὰρ οἱ ἔτ' ἦν ἱεὺς ἔμπροσθεν, οὐδέ τι κίκυς,
 Οἷον περ πάρος ἔσκειν ἐνὶ γυναιπτοῖσι μέλεισι.
 Τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσά τ' ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ,
 395 Καί μιν Φωνήσας ἔπεια πτερβάντα προσέειπεν·
 Ἀτρεΐδην κύδιζε, ἕναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
 Τίς νύ σε κῆρ ἐδάμασσε τανηλαγέος θανάτοιο;
 Ἥδ' σέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσαν,
 Ὅρας ἀργαλείων ἀνέμων ἀμέγαρτον αὐτμῆν;
 400 Ἥ εἰς ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῳ,
 Βοῦς περιταμνόμενον, ἡδ' αἶψα πῶμα καλὰ,
 Ἥδ' περὶ πτόλιος μαχοῦμενον, ἡδ' ὀϊστοὺς;
 Ὡς ἰφάμην· ὁ δ' αὖτ' ἔμειβόμενος προσέειπε·
 Διογενὲς Λαερτιάδην, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 405 Οὐτ' ἔμε γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσαν,
 Ὅρας ἀργαλείων ἀνέμων ἀμέγαρτον αὐτμῆν,
 Οὔτε μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῳ·
 Ἀλλὰ μοι Αἰγιάθης τεύξας θανάτον τε, μῆρον τε,
 Ἑκτα, σὺν οὐλομένη ἁλόχῳ, οἰκόνδε καλίσσας,
 410 Δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ Φάτῃ·
 Ὡς θάνον οἰκτιρῶ θανάτῳ· περὶ δ' ἔλλοι ἐταῖροι
 Νωλεμέας κτείνοντο, σῶες ὥς ἀργιόδοτες,
 Οἳ ῥά τ' ἐν Ἀφνειοῦ ἀνδρὸς μέγα δυνάμενοι
 Ἦ γάμῳ, ἢ ἑράνῳ, ἢ εἰλαπίνῃ τεθάλῃ.
 415 Ἦδ' ἡ μὲν πολέων ἀνδρῶν φόνος ἀντιβόλησας
 Μουναῖς κτενομένων, καὶ ἐνὶ κρατερῇ ὁσμίνῃ·
 Ἀλλὰ καὶ κείνα μάλιστ' ἰδὼν ἑλοφύρα θυμῷ,
 Ὡς ἀμφὶ κρητῆρα, τραπέζας τε πληθούσας,
 Κεῖμεν' ἐπὶ μογαῖσι· δάκρυον δ' ἔπεια αἵματι βύον.
 420 Οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὑπὸ Πριάμοιο θυγατρὸς,
 Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε Κλυταμνήστῃ δολομένης
 Ἀμφ' ἱμοί· αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαστρί χεῖρας ἔειπον,
 Βάλλον ἀπονήσκων περὶ Φασγάνῳ· ἢ δὲ κυνώπις
 Νοσφίσας, οὐδέ μοι ἔτλη, ἰόντι περ εἰς Ἀἴδαο,
 425 Χερσὶ κατ' ὀφθαλμοῖς ἐλέειν, σὺν τε σὺν ἱερίῃ.
 Ὡς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἕλλο γυναικὸς,
 Ἦ τις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάλῃται;
 Οἷον δ' ἡ καὶ κτεῖνε ἐμύστατε ἔργον ἄπειρε,
 Κουριδίην τεύξασα πῶσι φόνον· ἦτοι ἔφην γε
 430 Ἀσπασίους παῖδεςσιν, ἰδὲ δμῶσιν ἐμῶσιν,
 Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· ἢ δ' ἔρχομαι λυγρ' εἰδυῖα,
 Ἦτε κατ' αἶσχος ἔχειο, καὶ ἐσσημένῃσι πύσσιν
 Θυλατέρῃσι γυναιξί, καὶ ἢ κ' εὐεργὸς ἔσθιν.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μὲν ἔμειβόμενος προσέειπεν·
 435 Ὡ πόποι, ἢ μάλα δὴ γόνον Ἀτρεὺς εὐρύσπεα Ζεὺς
 Ἐκπάγλως ἤχθησε, γυναικείας διὰ βουλάς,
 Ἐξ ἀρχῆς· Ἐλένης μὲν ἀπωλόμαθ' εἵνεκα πολλοῦ·
 Σοὶ δὲ Κλυταμνήστῃ δόλον ἔρπει τηλέδ' ἰόντι.
 Ὡς ἰφάμην· ὁ δ' αὖτ' ἔμειβόμενος προσέειπεν·
 440 Τῷ νῦν μὴ ποτε καὶ σὺ γυναικί περ ἥπιος εἶναι,
 Μῆδ' εἰ μῦθον ἄπαντα πιφωσκέμεν, ἦν κ' εὖ εἰδῆς,
 Ἀλλὰ τὸ μὲν φάσθαι, τὸ δὲ καὶ περὶ μύθου εἶναι.

Extendens ad me manus, attingere cupiens:

Sed non amplius ei aderat vis firma, neque omnino potentia,
Qualis scilicet antea erat in flexilibus membris.

Illum quidem ego & fleui conspicatus, misertusque sum in animo,
Et ipsum compellens verbis alloectus sum;

„Atride gloriosissime, rex virorum, Agamemnon,

„Quodnam te fatum domuit longum-somnum-adferentis mortis?

„An te scilicet in navibus Neptunus domuit,

„Excitato favorum ventorum immenso statu?

„An te hostiles viri lacerant in terra

„Boves prædantem, atque ovium greges pulchros,

„An pro urbe pugnantem, sive fremens?

Sic dixi: ille autem me statim respondens allocutus est;

„Inclyte Laërtiade, solers Ulysses,

„Neque me sane in navibus Neptunus domuit,

„Excitato favorum ventorum immenso statu;

„Neque me hostiles viri lacerant in terra:

„Sed mihi Ægisthus structa Marteque fatoque,

„Occidit, cum perniciosa uxore, ad domum ubi vocasset,

„Convivio-excepti, quemadmodum quis occidit bovem ad præse-

„Sic perii miserabilissima morte; circum autem alii socii (pe.

„Continuo occidebantur, ut fœces albi-dentibus,

„Qui scilicet *mebantur* in locupletis viri præpotentis

„Aut nuptiis, aut convivio-collatio, aut epulis lautis.

„Jamjam tu quidem multorum virorum cædi interfuisti,

„Separatim interfectorum, & in aspera pugna;

„Sed illa potissimum conspicatus misertus esses animo,

„Ut circa craterem, mensisque plenas,

„Jacebamus in domo; pavimentum autem totum sanguine stæbat.

„Miserabilissimam autem audiui vocem Primi filie,

„Cassandræ, quam occidebat Clytemnestra dolosa

„Juxta me: at ego ad terram manus elevans

„Jaciebam moriens, ad gladium *captandum*; illa autem impu-

„Secessit; neque mihi sustinuit, eunti licet ad Orcum,

„Manibus oculos comprimere, atque os constringere.

„Aded non gravius & improbius aliud muliere,

„Quæcumque scilicet talia in mentem facinora induxerit;

„Quale utique & illa perpetravit facinus indignum,

„Cui-virgo-nupserat structa marito cæde: sane putabam quidem

„Gratum *me* liberis, atque famulis meis,

„Domum venturum: illa verò apprimo exitialia callens,

„Sibique infamiam offudit, & futuris in posterum

„Femineis mulieribus; etiam ei quæ proba fuerit.

Sic dixit: at ego ipsum respondens allocutus sum;

„Papa! certe valde utique genus Atrei altitonans Jupiter

„Vehementer odit, fœminæ propter consilia,

„Ab initio; Helenæ quidem causa periculum multi;

„Tibi verò Clytemnestra dolum struxit procul absenti.

Sic dixi: ille autem me protinus respondens allocutus est;

„Ideo jam nunquam etiam tu vel uxori mansuetus sis,

„Neque ei sermonem omnem revela, quem bene noveris:

„Sed aliud quidem dic, aliud verò & celatum sit.

- 'Αλλ' οὐ σοί γ', Ὀδυσσεύ, φόνος ἔσσεται ἐν τε γυναικὶς
 Λήν γὰρ πινυτή τέ, καὶ εὖ φρεσὶ μήδεα οἶδε,
 445 Κούρη Ἰκαρίοιο, παρίφρων Πηνελόπεια.
 Ἡ μὲν μιν νύμφην γε νύην καταλείπομεν ἡμεῖς,
 Ἐρχόμενοι πόλεμόνδε· πῶς δέ οἱ ἦν ἐπὶ μαζῶ,
 Νήπιος, ὃς που νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἔχει ἀριθμῶ,
 Ὀλβιος· ἥ γὰρ τὸν γε πατὴρ φίλος ὕψεται ἰλῶν,
 450 Καὶ κείνος πατέρα προσπύζεται, ἥ δέ τις ἐστίν·
 Ἡ δ' ἐμὴ οὐδὲ περ υἱὸς ἐνπλησθῆναι ἔκοντις
 Ὀφθαλμοῖσιν ἔασι· πάρος δέ με πέφνε καὶ αὐτόν.
 Ἄλλο δέ τοι ἔρῳ, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλω σῆσι·
 Κρύβδην, μὴ ἀναφανδὰ, φίλην ἐς πατρίδα γαίαν
 455 Νῆα κατισχέμεναι· ἐπεὶ οὐκ ἔτι πικρὰ γυναιξίν.
 Ἄλλ' ἔγε μοι τόδε εἶπε, καὶ ἀτρακίως κατάλεξον,
 Εἶπου ἔτι ζῶντος ἰκούετε παιδὸς ἡμοῖο,
 Ἡ που ἐν Ὀρχομενῷ, ἥ ἐν Πύλῳ ἡμαρτόντι,
 Ἡ που παρ Μενελάῳ, ἐνὶ Σπάρτῃ εὖρεϊν·
 460 Οὐ γὰρ πῶ τέθηκεν ἐπὶ χθονὶ Δίος Ὀρέης.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον.
 Ἀτρίδῃ, τί με ταῦτα διεῖρεαι; οὐδὲ τι οἶδα,
 Σοὶ ὅγ', ἥ τέθηκε· κακὸν δ' ἀναμύλαι βάξιν.
 Νῶϊ μὲν ὥς ἐπέεσσιν ἀμειβομένην συγγοροῖσιν
 465 Ἐσάμεν ἀχύνεμεν, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
 Ἥλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Πηληϊάδῃ Ἀχιλλῆος,
 Καὶ Πατροκλῆος, καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχου,
 Αἰάντος δ', ὃς ἄριστος ἦν εἰδὸς τε, δέμας τε,
 Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 470 Ἐγὼ δὲ ψυχὴν με ποδάρεος Αἰακίδαο,
 Καὶ ἑὶ λλοφυρομένην ἔπαυ πτερύγεσσιν ἀνέσχετο·
 Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 Σχέτλιε, τίπτ' ἔτι μαῖζον ἐνὶ φρεσὶ μήσεαι ἔργον;
 Πῶς ἔτλης κῆδόςδε κατελέμεν, ἔθνα τε νεκροὶ
 475 Ἀφραδίης ναῖουσι, βροτῶν εἶδωλα καμόντων;
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 Ὡ Ἀχιλλεῦ, Πηλεΐος υἱὲ, μάγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
 Ἥλθον Τειρεσίῃα κατὰ χεῖρος, εἴ τινα βουλὴν
 Εἶποι, ὅπως Ἰθάκην ἐς πατρίδαςσιν ἰκοίμην·
 480 Οὐ γὰρ πῶ σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιῆδος, οὐδὲ πῶ ἀμῆς
 Γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἶν' ἔχω κακὰ· σείε δ', Ἀχιλλεῦ,
 Οὔ τις ἀνὴρ προπάρουε μακάρτατος, εὐτ' ἔρ' ἐπίσσω·
 Πρὶν μὲν γὰρ σε ζῶν ἐτίμεν, ἴσα θεοῖσιν,
 Ἀργεῖοι, νῦν αὖτε μέγα κρατεῖς νεκύεσσιν,
 485 Ἐνθάδ' ἰὼν· τῷ μῆτι θανάδ' ἀκαχίζεω, Ἀχιλλεῦ.
 Ὡς ἔφάμην· ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 Μὴ δὴ μοι θανάτῳ γε παραύδα, Φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
 Βουλόμην κ' ἐπάρουρος ἰὼν θητεύμεν ἄλλῳ
 Ἀνδρὶ παρ' ἐκλήρω, ἥ μὴ βίητος πολλὸς εἴη,
 490 Ἡ πᾶσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνέσσειν.
 Ἄλλ' ἔγε μοι τοῦ παιδὸς ἀγαυοῦ μῦθον ἔνεγκε,
 Ἡ ἔπερ' ἐς πόλεμον πρόμος ἔμμεναι, ἥδ' καὶ οὐκί.
 Εἶπε δέ μοι, Πηλῆος ἀμύμονος εἰ τι πέπυσσαι,
 Ἡ ἔτ' ἔχει τιμὴν πολλήν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,

- „ Sed haud tibi, Ulysses, exitium erit utique ex uxore;
 „ Valdè enim sapiensque est, & bene in mente consilia novit,
 „ Filia Icarii, prudens Penelope.
 „ Profecto quidem ipsam nuptam novum relinquebamus nos,
 „ Abeuntes ad-bellum; filius autem ei erat ad mamillam,
 „ Infans, qui alicubi nunc sane in virorum sedet numero,
 „ Felix: certe enim eum pater charus videbit, ubi-venerit,
 „ Et ille patrem amplectetur; ut fas est.
 „ Mea autem ne quidem filii mei saturari uxor
 „ Oculis permisit; prius nempe me occidit & ipsum.
 „ Aliud verò tibi dicam, tu autem in mente reconde tuâ;
 „ Clâm, neque palam, charam in patriam terram
 „ Navem appelle; quoniam non amplius fidendum est feminis.
 „ Sed age mihi hoc dic, & vere narra,
 „ Sicubi adhuc viventem audiat filium meum,
 „ Sive alicubi in Orchomeno, sive in Pylo aremora,
 „ Sive alicubi apud Menelaum, in Sparta lata:
 „ Nondum enim mortuus est in terra nobilis Orestes.
 Sic dixit: at ego ipsum respondens allocutus sum;
 „ Atride, quid me hæc interrogas? neque enim quicquam scio,
 „ Vivatne ille, an mortuus sit: malum autem vana loqui.
 Nos quidem sic verbis alternantes tristibus
 Stabamus dolentes, uberes lachrymas profundentes.
 Supervenit autem anima Pelidæ Achillis,
 Et Patrocli, & eximii Antilochi,
 Ajacisque, qui præstantissimus erat formaque corporeque
 Cæterorum Danaorum, post-eximium Pelidem.
 Agnovit autem me anima pedibus velocis Æacidae,
 Et lamentans verba alata dixit;
 „ Generose Laërtiade, solers Ulysses,
 „ Infelix, quodnam adhuc majus in mente molieris facinus?
 „ Quo-pacto ausus-es ad inferos descendere, ubi scilicet mortui
 „ Sensuum-expertes habitant, hominum simulachra defunctorum?
 Sic dixit: at ego ipsum respondens allocutus sum;
 „ Achilles, Pelei fili, longe præstantissime Achivorum,
 „ Veni Tiresiæ propter vaticinium; si quod consilium
 „ Diceret, quo-pacto Ithacam ad asperam pervenirem:
 „ Necdum enim prope veni Achaiam, necdum nostram
 „ Terram conscendi; sed semper habeo mala: te verò, Achilles,
 „ Nullus vir majorum beatior, neque sane posterorum:
 „ Antea etenim te vivum honorabamus æque ac deos,
 „ Argivi; nunc rursus late imperas mortuis,
 „ Hic existens; ideo neutiquam mortuus tristeris, Achilles.
 Sic dixi: ille autem me protinus respondens allocutus est;
 „ Ne jam mihi mortem consolare, inelyte Ulysses:
 „ Mallem rusticus existens mercede-servire alicui
 „ Viro inopi, cui haud victus multus esset,
 „ Quam omnibus manibus defunctis imperare.
 „ Sed age mihi de filio meo generoso sermonem dic,
 „ An pergit ad bellum inter-primos-pugnator esse, an & non.
 „ Dic etiam mihi, de Peleo eximio si quid audiveris,
 „ An adhuc teneat honorem multos apud Myrmidonas.

- 495 Ἡ μιν ἀτιμάζουσιν ἂν· Ἑλλάδα τε φθίνῃ τε,
 Οὐνεκά μιν κατὰ γῆρας ἔχει χεῖρας τε πόδας τε.
 Οὐ γὰρ ἰγὼν ἱπαρωγὸς ὄπ' αὐγὰς ἡλείοιο,
 Τοῖος ἔων, εἰδὲς ποτ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
 Πέφνον λαὸν ἔρισον, ἀμύνων Ἀργείοισιν.
- 500 Εἰ τοῖσδ' ἔλθοιμι μίνυντά περ ἐς πατέρος δῶ,
 Τῷ καὶ τέω σίζεαιμι μένος καὶ χεῖρας ἁπτοῦς,
 Οἱ κείνον βιδώνται, ἔργουσιν τ' ἀπὸ τιμῆς.
 "Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἰγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 "Ἦτοι μὲν Πηλῆος ἀμύμονος οὔτι πέπυσμαι·
- 505 Αὐτὰρ τοι παῖδός γε Νεοπτολέμοιο φίλοιο
 Πᾶσαν ἀληθείην μυθήσομαι, ὥς με κελεύεις·
 Αὐτὸς γάρ μιν ἰγὼ κοίλῃς ἐπὶ νηδὺς ἔισης
 "Ἥγαγον ἐκ Σκύρου μετ' ἑκκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 "Ἦτοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην φραζοίμεθα βουλὰς,
- 510 Αἰεὶ πρῶτας ἔβαζε, καὶ οὐχ' ἡμάρταναι μέλων·
 Νέσωρ τ' ἀντίθεος καὶ ἰγὼ νεικέσκομεν οἶω.
 Αὐτὰρ ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην μαρνοίμεθ' Ἀχαιοί,
 Οὐποτε ἐς πληθὺν μένεν ἀνδρῶν, οὐδ' ἐν ἐμίῳ,
 Ἀλλὰ πολὺ προέειπε, τὰ δὲ μένος οὐδενὶ εἰκῶν·
- 515 Πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνεν ἐν αἰνῇ ἀνιότητι·
 Πάντας δ' οὐκ ἂν ἰγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω,
 "Ὅσσον λαὸν ἔπειφεν ἀμύνων Ἀργείοισιν.
 Ἀλλ' οἷον τὴν Τηλεφίδην κατενῆρατο χαλκῷ
 "Ἦρ' Εὐρύπυλον· πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἱπᾶροι
- 520 Κῆταιοι κτείνοντο, γυναῖων εἵνεκα δῶρων·
 Κεῖνον δὲ κάλλιπον ἴδον, μετὰ Μέμνονα δῖον.
 Αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἔππον καταβαίνομεν, δὴν καὶ μ' ἔπειδες,
 Ἀργείων οἱ ἔρισοι, ἔμοι δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο,
 "Ἡμὲν ἀνακλίναι πυκινὴν λόχον, ἥδ' ἐπιθεῖναι·
- 525 Εὐδ' ἄλλοι Δαναῶν ἡγήτορες, ἥδ' ἐμείδοντες,
 Δάερυά τ' ἀμύρνοντο, τρέμεν δ' ὄπ' ὀπίσθῃ ἐκείνου·
 Κεῖνον δ' οὐποτε πάμπαν ἰγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 Οὐτ' ὠχρήσαντα χρῶα κάλλιμον, οὔτε παριῶν
 Δάερυ' ὁμορξάμενον· ὁ δέ με μάλα πόλλ' ἐκέτευεν
- 530 Ἰππὸθεν ἐξίμεναι· ξίφος δ' ἐπεμαίετο κώπην,
 Καὶ δόρυ χαλκοβαρὲς, κακὰ δὲ Τρώεσσι μενοίνε.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν,
 Μοῖραν καὶ γέρας ἱσθλὴν ἔχων ἐπὶ νηδὺς ἔβαινε
 Ἀσκηθῆς, οὐτ' ἄρ' βεβλημένος ἐξεί χαλκῷ,
- 535 Οὐτ' αὐτοσχεδὴν οὐτασμένος· οἷά τε πολλὰ
 Γίνεται ἐν πολέμῳ· ἐπιμῆξ δέ τε μαίνεται Ἀρης.
 "Ὡς ἰφάμεν· ψυχὴ δὲ ποδώκεος Αἰακίδαο
 φοῖτα, μακρὰ βιβῶσα, κατ' ἀσφοδελὴν λειμῶνα,
 Γηθοσύνη, ὅ οἱ υἱὸν ἔφην ἀριδείκτεον εἶναι.
- 540 Αἶ δ' ἄλλαι ψυχὰι νεκύων κατατεθνηϊῶτων
 Ἔσασαν ἄχνύμεναι, εἰρόντο δὲ κῆδ' ἐκείνης·
 Οἷα δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο
 Νόσφιν ἐφεσγῆται, κεχολωμένη εἵνεκα νίκης,
 Τὴν μιν ἰγὼ νίκησα, δικαζόμενος παρὰ νηυσὶ,
- 545 Τεύχεσιν ἀμφ' Ἀχιλλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ·
 Παῖδες δὲ Τρώων δῖμασσαν καὶ Πάλλας Ἀθήνη.

„ An ipsum despiciunt per Helladaque Phthiamque,
 „ Eo-quod ipsum senium occupet manusque pedesque.
 „ Non enim ego adjutor *sum* sub splendore Solis,
 „ Talis existens, quallís olim in Troja lata
 „ Trucidabam populum fortissimum, propugnans pro Argivis.
 „ Si talis venirem vel paullisper in patris domum,
 „ Tum culvis terribiliter ostenderem *meum* robur & manus in-
 „ Eorum, qui illum violant, arcēque ab honore. (victas.
 Sic dixit: at ego ipsum respondens allocutus sum;
 „ Profecto quidem de Peleo eximio nihil audiui;
 „ Sed tibi de filio utique Neoptolemo charo
 „ Omnem veritatem dicam, ut me jubes:
 „ Ipse enim illum ego cava in navi aequali,
 „ Duxi ex Scyro ad bene-ocreatos Achivos.
 „ Profecto quando circa urbem Trojam inibamus consilia,
 „ Semper primus dicebat, & non ab-errabat sermone:
 „ Nestorque deo-par & ego contendebarum soli.
 „ At quum circa urbem Trojam pugnabamus Achivi,
 „ Nunquam in multitudine manebat virorum, neque in turba,
 „ Sed longe præcurrebat, suo robore nulli cedens;
 „ Multos autem viros trucidavit in aspera pugna:
 „ Omnes verò non ego dixero, neque nominavero;
 „ Quantum populum occideret propugnans pro Argivis.
 „ Sed quomodo Telephidem interfecerit ferro,
 „ Heròem Eurypylum; multi autem circa eum socii
 „ Cetèi trucidabantur, mullebría propter dona:
 „ Illum sane pulcherrimum vidi, post Memnona nobilem.
 „ Cæterum quum in equum conscendimus, quem fabricavit Epèus,
 „ Argivorum optimates, commissá autem mihi erant omnia,
 „ Et ut-aperirem densas insidias, & ut-concluderem:
 „ Hic alii Danaorum ductores, atque principes,
 „ Lachrymasque abstergebant, subtredebantque membra cuius-
 „ Illum autem nunquam omnino ego vidi oculis, (qua;
 „ Neque pallefcentem corpore pulchro, neque à genis
 „ Lachrymas abstergentem: verum is mihi multum supplicabat
 „ Ab equo ut-exiret; gladii autem prensabat capulum,
 „ Et hastam ære-gravem; mala verò Trojanis mollebat.
 „ Sed quando jam Priami urbem depopulati sumus excessam,
 „ Portionem & munus eximium habens, navem conscendebat
 „ Incolomis, neque eminus-ictus acuto ære,
 „ Neque cominus vulneratus; uti sæpius
 „ Fit in bello; permiste etenim fuit Mars.
 Sic dixi: anima autem pedibus-celeris Æacidæ
 „ Abibat magnis-passibus gradiens per herbosum pratum,
 „ Læta, quod ei dixissem filium egregium esse.
 „ Aliæ verò animæ mortuorum defunctorum
 „ Stabant moerentes, narrabantque dolores unaquaque.
 „ Sola autem Ajacis anima Telamonii
 „ Longe absistebat, irata propter victoriam,
 „ Qua ipsum ego vici, iudicio-contendens apud naves,
 „ Pro armis Achillis; proposuit autem veneranda mater:
 „ Filii autem Trojanorum iudicarunt & Pallas Minerva.

- ὧς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῷδ' ἐπ' ἀέθλω.
 Τοῖνυ γὰρ κεφαλὴν ἔνεκ' αὐτῶν γὰρ κατέσχευεν,
 Αἴανθ', ὃς πέρι μὲν εἶδος, πέρι δ' ἔργα τέτυκτο
 550 τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 Τὸν μὲν ἔγδων ἐπέσσει προσηύδων μελιχίοισιν.
 Αἶαν, καὶ Τελαμῶνος ἀμύμονος, οὐκ ἔρ' ἔμελλες
 Οὐδὲ θανὼν λήσεσθαι ἐμοὶ χόλου, εἵνεκα τευχέων
 Οὐλομένων; τὰ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν Ἀργείοισιν.
 555 τοῖος γὰρ σφιν πύργος ἀπώλεσ'· σείο δ' Ἀχαιοὶ
 ἴσον Ἀχιλλῆος κεφαλῇ Πηληϊάδαο,
 Ἀχλὺμέδα Φθιμένοιο διαμπερές· οὐδέ τις ἄλλος
 Αἴτιος, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν στρατὸν αἰχμητῶν
 Ἐκπάρλως ἤχθησε· τῆν δ' ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν.
 560 Ἀλλ' ἄγε δεῦρα, ἄναξ, ἴν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσῃς
 Ἡμέτερον· δάμνασον δὲ μένος καὶ ἀγῆνορα θυμόν.
 ὧς ἰφάμεν· ὃ δέ μοι οὐδέν ἀμείβετο, βῆ δέ μετ' ἄλλας
 Ψυχὰς εἰς Ἑρεβος νεκύων κατατεθνεϊῶτων.
 Ἔνθα χ' ὁμῶς προσέφη κεχολωμένος, ἥ κεν ἔγδω τὸν,
 565 Ἀλλὰ μοι ἤθελε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
 τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδεῖν κατατεθνεϊῶτων.
 Ἔνθ' ἦτοι Μίνωα ἴδον, Δίδες ἀγλαὸν υἱόν,
 Χρῦσειον σκῆπτρον ἔχοντα, θεμιζεύοντα νεκύεσσιν,
 Ἥμενον· οἱ δέ μιν ἀμφὶ δίκας εἶροντο ἥνακτα,
 570 Ἥμενοι, ἑσάβτες τε, κατ' εὐρυπυλῆς Ἀΐδος δῶ.
 Τὸν δὲ μετ', Ὀρίωνα πελώριον εἰσενόησα
 Θῆρας ὁμοῦ εἰλεῦντα, κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα.
 τοὺς αὐτοὺς κατέπεφνευ ἐν οἰοπόλοισιν ὕεσσι,
 Χερσὶν ἔχων βόκαλον παγχάλακτον, αἶλιν ἀγέρας.
 575 Καὶ Τιτυὸν εἶδον, γαίης ἱρικυδέος υἱόν,
 Καίμενον ἐν δαπνίδι· ὃ δ' ἐπ' ἐννέα κείτο πέλεθρα.
 Γῦπα δέ μιν ἐκάτερθε παρημένω ἦπαρ ἔκειρον.
 Δέρτρων ἔσω δύνοντες· ὃ δ' οὐκ ἀπαμύνετο χερσὶ.
 Λητὸν γὰρ ἤλκυσε, Δίδες κυδρὴν παράκοιτιν,
 580 Πυθῶν ἔρχομένην, διὰ καλλιχόρου Πανοπῆος.
 Καὶ μὲν Τάνταλον εἰσεῖδον, χαλὲπ' ἄλγε' ἔχοντα,
 Ἐσάβτ' ἐν λίμνῃ· ἥ δὲ προσέπλαζε γενεῇ.
 Στεῦτο δὲ διψῶν, πίειν δ' οὐκ εἶχεν ἐλίσθαι.
 Ὅσσάκι γὰρ κύψει ὃ γέρον, πίειν μενεαίνων,
 585 τοσσάχ' ὕδωρ ἀπολίσκετ' ἀναβροχίν· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
 Γαῖα μέλαινα φάνεσκε, καταζήνασκε δὲ δαίμων.
 Δένδρεα δ' ὑψιπέτηλα κατακρήθεν χεῖε καρπῶν,
 Ὅγχυναι, καὶ βόαι, καὶ μηλαὶ ἀγλαόκαρποι,
 Συναὶ τε γλυκεραί, καὶ ἐλαῖαι τηλεδώσαι.
 590 τὸν δ' ὀπ' ἰθύσει ὃ γέρον ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,
 Τάσδ' ἄνεμος βίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιδέντα.
 Καὶ μὲν Σίσυφον εἰσεῖδον, κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,
 Λᾶν βαζάζοντα πελώριον ἀμφοτέρωσιν.
 ἦτοι δ' μὲν, σχηριπτόμενος χερσὶν τε ποσὶν τε,
 395 Λᾶν ἔνω ὕθεσκε ποτὶ λόφον· ἀλλ' ὅτε μέλλοι
 Ἀκρον ὑπερβαλεῖν, τότ' ἀποσρέψασκε πρᾶταις.
 Αὐτίς ἐπειτα πέδονδε κυλίνδετο ἄλκις ἀναιδής.
 Αὐτὰρ ὅγ' ἄψ ἤσπεσκε τιτανόμενος· κατὰ δ' ἰδρὶς

Utinam sane non debuisssem vincere tali in certamine:

Tale enim caput ob ista arma terra detinuit,

Ajacem, qui præstantissimus quidem forma, præstantissimus & Cæterum Danaorum, post eximium Pelidem. (rebus-gestis fuit

Illum quidem ego verbis alloquebar blandis;

„ Ajax, fili Telamonis eximii, nonne ergo eras

„ Ne mortuus quidem obliturus mihi iræ, ob arma

„ Perniciosa? illa autem perniciem dii fecerunt Argivis:

„ Talis enim ipsis turris periisti, propter te autem Achivi,

„ Æque-ac propter Achillis caput Pelidæ,

„ Dolemus defunctum penitus: neque quisquam alius

„ In-culpa-est; sed Jupiter Danaorum exercitum bellicosorum

„ Graviter odit; tibi verò fatum imposuit.

„ Sed age, huc-veni, rex, ut verbum & orationem audias

„ Nostram; doma autem nobis & generosum animum.

Sic dixi: ille verò mihi nihil respondit; ibat autem ad alias

Animas in Erebum mortuorum defunctorum.

Ibi tamen me allocutus fuisset iratus, aut ego ipsam,

Sed mihi volebat animus in pectore charo

Aliorum animas videre defunctorum.

Ibi sane Minöem vidi, Jovis illustrem filium,

Aureum sceptrum tenentem, jus-dicentem mortuis,

Sedentem: illi verò circa ipsum causas dicebant regem,

Sedentes, stantesque, per amplam-portis Plutonis domum.

Post hunc autem, Orionem ingentem animadverti

Feras simul agitantem per herbosum pratum;

Quas ipse occiderat in desertis montibus,

Manibus tenens clavam totam-arcam, semper infrangibilem.

Et Tityum vidi, terræ gloriöse filium,

Jacentem in solo; is verò per novem jacebat jugera:

Vultures autem ipsam utrinque assistentes jecur rodebant,

In viscera penetrantes; ille autem non propulsabat manibus:

Latonæ enim vim-intulit, Jovis gloriöse conjugii,

Ad-Pytho eunti, per amicum Panopeum.

Et sine Tantalum vidi, graves dolores subeuntem,

Stantem in lacu; hic autem attingebat ad mentum:

Videbatur verò is sitienti similis; ad-bibendum autem non pote-

Quoties enim inclinaret-se senex, bibere cupiens, (ut capere:

Toties aqua peribat absorpta; circa autem pedes

Terra nigra apparebat, arefaciebat nempe deus.

Arbores porro proceræ à-capite fundebant fructum,

Pyri, & mali-punicæ, & mali pulchrum-fructum-ferentes,

Ficusque dulces, & oleæ virentes:

Quas quum recta-pergeret senex manibus prehendere,

Eas ventus dispellebat in nubes obscuras.

Et profecto Sisyphum aspexi, dæmon dolores patientem,

Lapidem gestantem ingentem utraque-manu:

Sane ille quidem inixus manibusque pedibusque,

Lapidem sursum pellebat ad cacumen; sed quando erat

Summum superaturus, tunc repulsabat potens-vis;

Rursum deinde in solum volvebatur lapis immanis.

Verum ille rursus pellebat contendens; quod autem

- ἔρρεν ἐκ μελέων, κονίη δ' ἐκ κρατὸς δρώρει.
 600 Τὸν δὲ μετ', εἰσενόησα βίην Ἡρακλεΐην,
 εἶδωλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
 τέρεται ἐν θαλίῃς, καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην,
 παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπέδιλου.
 605 Ἀμφὶ δέ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν, οἰωνῶν ὥς,
 πάντας ἀτυζομένων· ὁ δ', ἱερμνῇ νυκτὶ λοικῶς,
 γυμνὸν τόξον ἔχων, καὶ ἐπὶ νευρήφιν διζδν,
 Δεινὸν παπταίνων, αἰεὶ βαλλόντι λοικῶς.
 Σμερδαλέος δέ· οἱ ἀμφὶ περὶ στήθεσιν ἄορτῃρ,
 610 Χρύσεος ἦν τελαμῶν· ἵνα θέσκελα ἔργα τέτυκτο,
 Ἄρκτοι τ', ἀγρότεροί τε σύες, χαροποί τε λέοντες,
 Τομίναι τε, μάχαι τε, Φόνοι τ', ἀνδροκτασίαι τε.
 Μὴ τεχνησάμενος, μὴδ' ἄλλο τι τεχνήσαιο,
 Ὃς κείνον τελαμῶνα ἔξ' ἐγκάτιστα τέχνη.
 615 Ἔγχευ δ' αὐτίκα κείνος, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι,
 καὶ μ' ὀλοφυρδόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Διογανὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Ἄ δέ τίλ', ἤ τινα καὶ σὺ κακὸν μόρον ἠηγάξῃς,
 Ὃν περ ἐγὼν δχέεσκον ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο.
 Ζηνὸς μὲν παῖς ἦα Κρονίουος, αὐτὰρ διζδν
 620 Εἶχον ἀπειρεσίην· μάλα γὰρ πολὺ χεῖροني Φωτὶ
 Δεδμήμην, ὁ δέ μοι χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους·
 καὶ ποτὲ μ' ἐνθάδ' ἐπεμψε κύν' ἕξοντ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
 φράζετο τοῦδε τί μοι χαλεπώτερον εἶναι θέλον.
 Τὸν μὲν ἐγὼν ἀνένεικα καὶ ἠγαγον ἐξ Ἀἴδαο·
 625 Ἑρμείας δέ μ' ἐπεμψεν, ἰδὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν αὐτίς ἔβη δόμον Ἀΐδος εἰσω.
 Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, εἴ τις ἔτ' ἔλθοι
 Ἀνδρῶν ἡρώων, οἳ δὴ τὸ πρόσθεν ὕλοντα.
 καὶ νῦν ἔτι προτέρους ἴδον ἀνέρας, οὓς θέλόν περ,
 630 Θῆσῃα, Πειρίβοδν τε, θεῶν ἐρικυδέα τέκνα·
 Ἄλλα πρὶν ἐπὶ ἔννε' ἀγειρέτο μυρία νεκρῶν,
 Ἡχῇ θεοπισῆν· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ἦρει,
 Μὴ μοι Γόργειην κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου
 Ἐξ Αἴδος πέμψειεν ἀγανὴ Περγασφόνεια.
 635 Ἀδρίκ' ἔπειτ' ἐπὶ νῆα κίων, ἐκέλευον ἱταίρους
 Ἀτρεΐς τ' ἀμβαίνειν, ἀνὰ τε πρυμνήσια λῦσαι·
 οἱ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάβιζδν.
 Τὴν δὲ κατ' Ὀκεανὸν ποταμὸν φέρε κύμα βόαιο·
 Πρῶτα μὲν εἰρεσίη, μετέπειτα δὲ κάλλιμος οὖρος.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ύ Α Σ Ο Μ Η Ρ Ο Τ Η Σ Μ.
 Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ

Ἰπὸ θεοῖς.

Διηγείται τὴν ἐξ αἴδου γενομένην αὐτῷ ἐκάνοδον πρὸς Κίρην·
 καὶ ὥς τὰς Σειρήνας παρέπλευσε, καὶ τὰς Πλαγκτὰς
 πέτρας, Σκύλλαν τε, καὶ Χάρυβδιν· καὶ τὴν τῆς αὐτοῦ νεὸς
 καὶ τῶν ἱταίων ἀπώλειαν, ἀνελόντων τινὰς τῶν ἡλίου βοῶν·
 καὶ ὡς μένος ἐπὶ χύλου πρὸς Καλυψὶν διεσώθη.

Defluebat ex membris, pulvis verò ex capite oriebatur.
 Post hunc autem vidi vim Herculeam,
 Simulachrum; ipse verò apud immortales deos
 Oblectatur in conviviis; & habet pedibus-elegantem Heben,
 Filiam Jovis magni & Junonis aureos-calceos-habentis.
 Circa autem ipsum clamor mortuorum erat, avium instar,
 Undique agitarum: ille verò obscuræ nocti similis,
 Nudum arcum tenens, & ad nervum sagittam,
 Horrendum circumspiciens, semper jaculaturò similis.
 Terribilis autem ei circum pectora baltheus,
 Aureum erat lorum; ubi miranda opera elaborata-erant,
 Urisque, agrestesque apri, torvique leones,
 Præliaque, pugnaeque, cædesque, homicidiaque.
 Ne hoc fabricatus, aliud quid fabricaverit,
 Qui illud cingulum sua comprehenderit arte.
 Agnovit autem statim ille, postquam vidit oculis,
 Et me lugens verbis alatis allocutus est:
 „ Generose Laertiade, solers Ulysses,
 „ Heu miser, certe aliquod & tu malum fatum sustines,
 „ Quale scilicet ego ferebam sub radiis solis.
 „ Jovis quidem filius eram Saturnii; verum ærumnam
 „ Habebam infinitam: valde enim longe deteriori viro
 „ Subditus eram; ille verò mihi graves imperabat labores;
 „ Et olim me huc misit, canem ut-ducerem: non enim aliud
 „ Existimabat hoc omnino mihi gravius fore certamen.
 „ Eum quidem ego subduxi & traxi ex inferis:
 „ Mercurius autem me deduxit, atque caesa oculis Minerva.
 Sic fatus, ipse quidem rursus descendit in Plutonis-domum.
 At ego illic manebam constanter; si quis amplius Veniret
 Virorum Heroum, qui utique olim perierunt.
 Et jam adhuc priores vidissem viros, quos volebam scilicet,
 Theseum, Pirithoumque, deorum gloriosos filios:
 Sed prius multitudo congregabatur infinita mortuorum,
 Sonitu immenso; me verò pallidus timor cepit;
 Ne mihi Gorgonium caput horrendi monstri
 Ex Orco mitteret incluta Proserpina.
 Statim deinde ad navem profectus, jubebam socios
 Ipsosque conscendere, & rudentes solvere:
 Illi verò statim ingrediebantur, & per traustera sedebant.
 Illam autem per Oceanum flumen ferebat unda fluenti:
 Primum quidem remigatio, postea autem optimus ventus.

O D Y S S E Æ HOMERI XII. LIBRI

Argumentum.

NArrat ab inferis qualis fuerit sibi reditus ad Circen: & quo-
 modo Sirenes præternavigaverit, & erratiles petras, Scyl-
 lamque & Charybdim: & suæ navis & sociorum interitum, qui
 occiderant quosdam Solis boves: & ut solus in ligno ad Ca-
 lypso evaserit.

Μὲ Σειρήνας ἔχει, πλαγκτὰς, βοῦς τ' Ἡελίοιο.

- Ἄ ττὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ῥόον Ὀκεανοῖο
 Νῆϋς, ἀπὸ δ' ἵκετο κύμα θαλάσσης εὐρυπόροιο,
 Νῆσον ἐς Αἰαίην, ὅθι τ' Ἥοϋς ἡριγενείης
 Οἰκία καὶ χοροὶ εἰσι, καὶ ἀντολαὶ Ἡελίοιο·
 5 Νῆα μὲν ἔνθ' ἰλθόντες ἐκέλευσamen ἐν ψαμάθοισιν,
 Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 Ἐνθα δ' ἀπαβρίξαντες ἐμείναμεν ἡῶ διαν.
 Ἥμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐην εἰς δόματα Κίρκης
 10 Οἰσόμενοι νεκρὸν Ἑλπήνορα τεθνεῶτα.
 Φιτροὺς δ' αἶψα ταμόντες, ὅθ' ἀκροτάτῃ πρὸς ἄκτῃ,
 Θάπτομεν ἄχυνόμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρὸς τ' ἐκάνη, καὶ τεύχεα νεκροῦ,
 Τύμβον χεύαντες, καὶ ἐπὶ σῆλῳ ἱρυσαντες,
 15 Πήξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ εὐήρης ἱετιμόν.
 Ἥμῃς μὲν τὰ ἔκαστα δαίπομεν· οὐδ' ἤρα Κίρκην
 Ἔξ' Αἴδω ἐλθόντας ἐλῆθμεν, ἀλλὰ μάλ' ὥκα
 Ἥλθ' ἐντυναμένη· ἅμα δ' ἀμφόπολοι φέρον αὐτῇ
 Σίτον καὶ κρέα πολλὰ, καὶ αἶθωπα οἶνον ἱερυρόν.
 20 Ἦ δ' ἐν μέσσῳ σάσα μετηύδα διὰ θεῶν·
 Σχέτλιοι, οἳ ζῶντες ὑπῆλθετε δῶμ' Αἴδαο,
 Δισθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἔπαξ θνήσκουσ' ἀνδρωποί.
 Ἄλλ' ἄγετ', ἱσθίετε βρώμην καὶ πίνατε οἶνον
 Αἰεὶ πανημέριοι· ἅμα δ' ἡοὶ φαινομένηφι
 25 Πλεύσεσθ'· αὐτὰρ ἐγὼ δείξω ὁδόν, ἥδε ἔκαστα
 Σημανέμ'· ἵνα μὴ τι κακοῖσσι φέρῃ ἀλεγαινή,
 Ἦ ἄλδς, ἥ ἐπὶ γῆς, ἀλγῆσθετε πῆμα παθόντες.
 ὣς ἔφατ'· ἡμῖν δ' αὐτ' ἐπεκείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 ὣς τότε μὲν πρόπαν ἡμᾶρ, ἐς ἥλιον καταδύντα,
 30 Ἥμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἔσπετα, καὶ μέθυ ἡδύ·
 Ἥμος δ' ἥλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλθεν,
 Οἳ μὲν κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηὸς·
 Ἦ δέ με χεῖρὸς ἰλοῦσα, φίλων ἀπονόσφιν ἱταίρων,
 Εἰσέ τε, καὶ προσέλεκτο, καὶ ἔξερείνεον ἔκαστα·
 35 Αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
 Καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσι προσηύδα πότνια Κίρκη·
 Ταῦτα μὲν οὕτω πάντα πεπείρανται· σὺ δ' ἔκουσον,
 ὅτε τοι ἐγὼν ἔρῳ, μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός.
 Σειρήνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι, αἳ ῥά τε πάντας
 40 Ἀνθρώπους ἐβλῶουσιν, ὅ, τις σφίεας εἰσαφίκηται.
 Ὅσας αἰδρεῖν πελάσῃ, καὶ φλόγγον ἀκούσῃ
 Σειρήνων, τῶ δ' οὔτι γυνή, καὶ νήπια τέκνα,
 Οἵκαδε νοσήσαντι, παρίσονται, οὐδέ γάνυνται.
 Ἀλλὰ τε Σειρήνες λιγυρῇ ἐβλῶουσιν κοῖδῃ,
 45 Ἥμενοι ἐν λειμῶνι· πολὺς δ' ἀμφ' ὀρεσφιν ὄς
 Ἀνδρῶν πιδομένων, περὶ δὲ ῥινοὶ μινύθειυσιν.
 Ἀλλὰ παρὶξ ἐλάαν· ἐπὶ δ' οὐατ' ἀλειψάει ἱταίρων,
 Κηρὸν δεψήσας μελιηδέα, μήτις ἀκούσῃ
 Τῶν ἄλλων· ἀτὰρ αὐτὸς ἀκούμεν, αἶψ' ἐθέλησθα.
 50 Διησάντων σ' ἐν νηὶ θαιῆ χεῖράς τε, πόδας τε,

M. Sirenes habet, petras, atque boves Solis.

CÆterum postquam fluvii reliquit fluentum Oceani
 Navis, pervenitque ad fluctus maris vasti,
 Insulam ad Æream, ubi utique Auroræ mane-genitis
 Domicilium & chori sunt, & ortus Solis;
 Navem quidem, huc quum-venissemus, subduximus in aream;
 Ipsi autem egressi sumus ad litus maris:
 Hic verò requiescentes expectavimus auroram divinam.
 Quando autem mane-genita apparuit rosea-digitis aurora,
 Utique tunc ego socios præmisi ad domum Circes
 Allaturos mortuum Elpenorem defunctum.
 Lignis verò statim cælis, ubi summum prominebat litus,
 Sepeliebamus dolentes, uberes lachrymas fundentes.
 At postquam cadaverque combustum est, & arma mortui;
 Tumulo aggesto, & desuper cippo erecto,
 Fiximus in summo sepulchro fabrefactum remum,
 Nos quidem hæc singula administrabamus: neque verò Circe
 Ab inferis regressi latuimus, sed valde celeriter
 Venit, postquam-se-ornasset: simul autem ancillæ ferebant cum-
 Panem & carnes multas, & generosum vinum rubrum. (ipsæ
 In medio verò stans alloquebatur nobilissima dearum;
 „ Miseri, qui viventes subiistis domum Plutonis,
 „ Bis-mortui, cum aliis semel moriantur homines.
 „ Verum agite, edite cibum, & bibite vinum
 „ Hic toto-die; simul autem atque aurora illuxerit,
 „ Navigabitis: at ego monstrabo viam, atque singula
 „ Significabo; ut nequid malo-consilio damnofo,
 „ Aut in mari, aut in terra, doleatis damnum passi.
 Sic dixit: nobis verò statim persuasus est animus generosus.
 Sic tunc quidem toto die, ad solis occasum,
 Sedebamus, epulantes carnesque copiosas, & dulce vinum:
 Quando verò sol occidit, & tenebræ advenērunt,
 Illi quidem decubuerunt juxta retinacula navis:
 Illa verò me manu prehensum, dilectis seorsum à sociis,
 Locavitque, & è-regione-sedit, & interrogavit singula:
 At ego ei omnia ordine recensui.
 Et tum deinceps me verbis alloquebatur veneranda Circe;
 „ Hæc quidem sic omnia peracta sunt: tu autem audi,
 „ Ut tibi ego dicam; in memoriam verò reducet etiam deus ipse,
 „ Ad Sirenes quidem primum pervenies; quæ utique omnes
 „ Homines fascinant, quicumque ad eas pervenerit.
 „ Quicumque imprudentia appulerit, & vocem audierit
 „ Sirenium, huic utique nequitiam uxor & infantes liberi
 „ Domum reverso astant, neque lætantur.
 „ Sed Sirenes arguto fascinant cantu,
 „ Sedentis in prato: ingens verò circum ossium acervus
 „ Virorum putrefactorum; circumque cutes tabescunt.
 „ Sed præternavigato: aures autem obline sociorum,
 „ Cera massata dulci, ne quisquam audiat
 „ Cæterorum: at ipse audias, si velis.
 „ Ligent te in navi veloci manusque pedesque,

„ Erectum

- Ὀφθαλμοὺν ἐν ἱσοπέδῳ· ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω.
 Ὀφθαλμοὺς κε τερπόμενος ὅπ' ἀκούεις Σειρήνοισιν.
 Αἱ δὲ καὶ λίσσονται ἰτάρους, λῦσαι τε κελεύεις,
 Οἱ δὲ σ' ἐνι πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι δεδυντων.
 55 Αὐτὰρ ἔπειδ' ἄγε τάσγε παρέξ ἱλάσσωσιν ἱταίροι,
 Ἐνθα τοι οὐκ ἔτ' ἔπειτα διηνεκέως ἀγορεύσω,
 Ὅπποτέρῃ δὴ τοι ὁδὸς ἔσσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 Θυμῷ βουλεύειν· ἔρῳ δέ τοι ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπιρρεφές, προτὶ δ' αὐτὰς
 60 Κῆμα μέγα βοχθεὶ κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης.
 Πλαγκτὰς δὴ τοι τάσγε θεοὶ μάκαρες καλέουσι.
 Τῇ μὲν τ' οὐδὲ ποτὶτὰ παρέρχεται, οὐδὲ πέλαια
 Τηρῶνες, ταί τ' ἀμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσιν,
 Ἀλλὰ τε καὶ τῶν αἰεὶ ἀφαιρεῖται λῖς πέτρῃ.
 65 Ἀλλ' ἄλλην ἐνίησι πατὴρ ἐναριθμίων εἶναι.
 Τῇ δ' εὖπω τις νῆος φύγεγ' ἀνδρῶν, ἥτις ἱκνται.
 Ἀλλὰ δ' ὁρᾷ πύγακας τε νῆων καὶ σώματα φωτῶν
 Κόμας ἄλδς φορέουσι πυρὸς τ' ὀλοοῖτο θύελλαι.
 Οἷν δὲ κρινὴ γὰρ παρέπλω ποντοπόρος νῆος.
 70 Ἀργῷ πασιμέλousα, παρ' Αἰήταο πλέουσα.
 Καὶ νῦν κε τὴν ἐνθ' ὤκα βάλεν μεγάλας ποτὶ πέτρας.
 Ἀλλ' Ἥρῃ παρέπεμψεν, ἔπειθ' Ὀδυσσεὺς ἦεν ἴδων.
 Οἱ δὲ δύν σκοπέλοι· δὲ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει
 Ὀξείη κορυφῇ, νεφέλῃ δέ μιν ἀμφιβέβηκε
 75 Κυανέη· τὸ μὲν οὐποτ' ἔρωει, οὐδέ ποτ' αἶθρη
 Κεῖνου ἔχει κορυφὴν, οὐτ' ἐν θέρει, οὐτ' ἐν ὀπῶρῃ.
 Οὐδέ κεν ἀμβαίῃ βροτὸς ἀνὴρ, οὐ καταβαίῃ,
 Οὐδ' εἰ οἱ χεῖρες γὰρ εἰκοσι καὶ πόδες εἴεν.
 Πέτρῃ γὰρ λῖς ἔσι, περιξεσῇ εἰκυῖα.
 80 Μίσσω δ' ἐν σκοπέλῳ ἐπὶ σπέος ἡρωεῖδος
 Πρὸς ζῆφον, εἰς Ἑρεβος τετραμμένον· ἥπερ ἂν ὁμοῖς
 Νῆα παρὰ γλαφυρὴν ἰδύνετε, Φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
 Οὐδέ κεν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς αἰζηῖος ἀνὴρ.
 Τόξῃ διζεύσας κοῖλον σπέος εἰσαφίκοιτο.
 85 Ἐνθα δ' ἐνι Σκύλλῃ νάει, θεινὸν λελακυῖα.
 Τῆς ἦτοι φωνὴ μὲν, ὅση σκύλακος νεογυλῆς,
 Γίνεται, αὐτὴ δ' αὖτε πέλωρ κακός· οὐδὲ καὶ τίς μιν
 Ἰηθήσειεν ἰδὼν, οὐδ' εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.
 Τῆς ἦτοι πόδες εἰσὶ δυνώδεκα πάντες ἄνθρωποι.
 90 Ἐξ δὲ τέ οἱ δειράι περιμήκεες· ἐν δὲ ἱκάσῃ
 Ἐμπεδαλὴ κεφαλῇ, ἐν δὲ τρίστοιχοι ὀδόντες,
 Πυκνοὶ καὶ θαμέες, πλείοι μέλανος θανάτοιο.
 Μίσση μὲν τε κατὰ σπείους κοῖλοιο δέδυκεν.
 Ἐξω δ' ἐξίσχει κεφαλὰς δεινοῖο βερέθρου.
 95 Αὐτοῦ δ' ἰχθυῖα σκόπελον περιμαίμωσσα
 Δελφίνας τε, κύνας τε, καὶ εἰποὶ μετῶν ἔλθουσι
 Κῆτος, ἃ μυρία βόσκει ἀγᾶστος Ἀμφιτρίτης.
 Τῇ δ' οὐπω ποτὶ νῆαται ἀνήριοι εὐχετόωνται
 Παρφυγέειν σὺν νηὶ· φέροι δέ τε κρατὶ ἱκάσῃ.
 100 Φῶτ' ἱερπάζεσσιν νεὺς κυανοπρώροιο.
 Τὸν δ' ὕπερον σκόπελον χθαρμαλῶτερον ὕψι,
 Πλευσίον ἀλλήλων· καὶ κεν διηϊστύσειας.

„ Erectum ad basim-mali; ex ipso autem fumes alligentur,
 „ Ut cum-voluptate vocem audias Sirenium.
 „ Quod si rogaveris socios, solvereque jubeas,
 „ Illi dein te in pluribus tum vinculis illigent.
 „ Ceterum postquam has præternavigarint focil,
 „ Tum tibi non amplius deinceps continuo dicam,
 „ Utra demum tibi via fuerit; sed & ipse
 „ Animo considera: dicam autem tibi utrinque.
 „ Hinc etenim petrae imminentes; ad eas autem
 „ Fluctus ingens resonat cærulei maris:
 „ Erraticas profecto eas dii beati vocant.
 „ Hac quidem neque volucres prætervolant, neque columbas
 „ Timidae, quæ ambrosiam Jovi patri ferunt;
 „ Sed etiam ex iis *aliquam* semper adimit lævis petra;
 „ Sed aliam summittit pater, ut in numero-sit.
 „ Hic verò nondum ulla navis effugit virorum, quæcumque as-
 „ Sed pariter tabulataque navium, & corpora virorum, (cesserit
 „ Fluctus maris aufertur ignisque perniciosi procellæ.
 „ Sola sane illa præternavigavit mare-sulcans navis,
 „ Argo omnibus-curæ-habita; ab Æetâ navigans:
 „ Et sane illam ibi celeriter *fluctus* coniecissent magnas ad petras;
 „ Sed Juno præterire-fecit, quoniam charus erat Jason.
 „ Duo verò scopuli; hic quidem latum coelum attingit
 „ Acuto vertice, nubes autem ipsum circumdat
 „ Obscura: quod quidem nunquam cessat, neque unquam serenitas
 „ Illius occupat verticem, neque in æstate, neque in autumnio:
 „ Neque ascendere-possit mortalis vir, neque descendere,
 „ Neque si illi manus utique viginti & pedes essent:
 „ Petra enim lævis est, circum-politis similitis.
 „ Medio autem in scopulo est spelunca obscura,
 „ Versus occasum, ad Erebum conversa; qua vos
 „ Navem cavam præteragatis, eximie Ulysses.
 „ Neque ex navi cava juvenis vir
 „ Arcu jaculatus, ad cavam speluncam perveniret.
 „ Hic autem Scylla inhabitat, graviter vociferans:
 „ Ejus profecto vox quidem, quanta catuli recens-nati,
 „ Fit; ipsa verò monstrum malum; neque quisquam ipsam
 „ Lætaretur conspicatus, neque si deus obviam-veniret.
 „ Hujus sane pedes sunt duodecim omnes anteriores;
 „ Sex autem ei colla prælonga; in unoquoque verò
 „ Horrendum caput, insunt autem triplici-ordine dentes,
 „ Densi & frequentes, pleni atræ mortis.
 „ Media quidem per speluncam cavam immergitur:
 „ Extra verò exerit capita ex horrendo barathro;
 „ Illic autem piscatur scopulum circumlustrans
 „ Delphinasque, canesque, & sicubi majorem capere possit
 „ Cetum, quæ innumera alit sonora Amphitrite.
 „ Hac verò nondum unquam nautæ illesi gloriantur
 „ Præternavigasse cum nave; aufert etenim capite unoquoque
 „ Virum abreptum ex nave cærulea-proram.
 „ Alterum verò scopulum humiliorem videbis, Ulysses,
 „ Prope invicem; & jaculo-attingeres.

- Τῷ δ' ἐν ἱερῷ ἐστὶ μέγας, φύλλοισι τετυμένος.
 Τῷ δ' ὑπο δία Χάρυβδις ἀναβροιβδεῖ μέλαν ὕδωρ.
 105 Τρεῖς μὲν γὰρ τ' ἀνίσχιν ἐκ' ἡματι, τρεῖς δ' ἀναβροιβδεῖ
 Δεινόν· μὴ σὺ γε καὶ τὶ τύχοις, ὅτε βροιβδήσῃεν.
 Οὐ γὰρ κεν ῥύσαιτό σ' ὑπ' ἐκ κακοῦ οὐδ' Ἐνδοσίχθων.
 Ἀλλὰ μέλας Ἐκύλλης σκοπέλω πεπλημένος, ὥκα
 Νῆα παρὲς ἔλασεν· ἔπειθ' ἐπὶ πολὺ φέρταρόν ἐστιν,
 110 Ἐξ ἱτάρους ἐν νηὶ ποθέμεναι, ἢ ἅμα πάντας.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 Εἰ δ' ὦγε δὴ μοι τοῦτο, θεῆ, νημερτὲς ἐνίσπε,
 Εἴπως τὴν ὁλοὴν μιν ὑπεκπροφύγοιμι Χάρυβδιν,
 Τὴν δέ κ' ἀμυναίμην, ὅτε μοι σίνεϊτό γ' ἱταίρους;
 115 Ὡς ἔφασκεν· ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δία θεῶν·
 Σχέτιλα, καὶ δ' αὖ τοι πολεμῆϊα ἔργα μέμνη
 Καὶ πόντος· οὐδὲ θεοῖσιν ὑπαίξεται ἀθανάτοισιν;
 Ἢ δέ τοι οὐ θυγῆ, ἀλλ' ἀθανάτων κακὸν ἐστὶ,
 Δεινόν τ', ἀργαλίον τε, καὶ ὕγριον, οὐδὲ μαχητόν.
 120 Οὐδέ τις ἐς' ἀλήκῃ· φυγέειν κάρτισιν ἐκ' αὐτῆς.
 Ἦν γὰρ δυνήμεθα, κορυσσόμενος παρὰ πέτρῃ,
 Δαΐδω, μὴ σ' ἐξαυτίς ἰφορμηθεῖσσι κίχρσι.
 Τόσσῃσιν κεφαλῇσι, τόσους δ' ἐκ Φῶτας ἔλγεται.
 Ἀλλὰ μάλα σφοδρὸς ἔλασεν, βυρρεῖν δὲ κραταῖτον,
 125 Μητέρα τῆς Ἐκύλλης, ἥ μιν τίκε πῆμα βροτοῖσιν·
 Ἢ μιν ἔπειτ' ἀποκαύσει ἐς ὕπερου ὀρηγῆναι.
 Θρινακίην δ' ἐς νῆσον ἀφίξει· ἐνθα δὲ πολλὰ
 Βόσκοντ' Ἠελίοιο βόες καὶ ἵφιμα μῆλα,
 Ἐκτὰ βοῶν ἀγέλαι, τόσα δ' οἶων πῶκα καλὰ,
 130 Πεντήκοντα δ' ἔκαστα· γόνος δ' οὐ γίνεταί αὐτῶν,
 Οὐδέ ποτε φθινύθουσι· θεὰ δ' ἐκποιμένεις εἰσὶν,
 Νύμφαι ὑπλόκαμοι, Φαέθουσά τε, Λαρπετὴν τε,
 Ἄς τέκεν Ἠελίῳ Ἰπέριονι δία Νείαιρα.
 Τὰς μὲν ἦρα θρέψασα, τεκοῦσά τε, πότνια μήτηρ,
 135 Θρινακίην ἐς νῆσον ἀπώκισε τηλεθὶ ναῖειν,
 Μῆλα φυλασσόμεναι πατρώϊα καὶ ἑλικας βοῦς.
 Τὰς εἰ μὲν κ' ἀσινέας ἔλας, νόστον τε μέδῃαι,
 Ἢ τ' ἂν ἔτ' εἰς Ἰθάκην, κακὰ περ πάσχοντες, ἵκοισθε.
 Εἰ δέ κε σίνῃαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὕλεθρον
 140 Νηὶ τε, καὶ ἱτάρους· αὐτὸς δ' εἴπερ κεν ἀλύξεις,
 Ὅψλ' ἀκαῶς νεῖαι, ὀλέσας ἥπο πάντας ἱταίρους.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος Ἥλυθεν ἥϊος.
 Ἢ μὲν ἔπειτ' ἀνὰ νῆσον ἀπείριχε δία θεῶν·
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα κίδων, ἔτρουνον ἱταίρους.
 145 Αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν, ἀνὰ τε πρυμνήσια λῦσαι.
 Οἱ δ' αἰψ' εἰσβαίνουν, καὶ ἐπὶ κληῖσι κᾶθίζον·
 Ἐξῆς δ' ἰζόμενοι, πολλὴν ἄλα τύκτον ἑρετμοῖς.
 Ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὼς κυανοπρώροιο
 Ἰκμενον οὖρον ἴει πλησίον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,
 150 Κίρκην ὑπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, ἀδύθεσσα.
 Αὐτίκα δ' ὅπλα ἔκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
 ἤμεθα· τὴν δ' ἀνεμὸς τε, κυβερνήτης τ' ἴθυνον.
 Δὴ τότε ἐγὼν ἱτάρουσι μεταμύδων; ἀχνύμενος κῆρ·
 ὦ φίλοι, οὐ γὰρ χρεὶ ἔσκε ἰδμεναι, οὐδὲ δῦ' οἴους,
 155 Θεόφατ'.

„ In hoc autem caprificus est ingens, foliis florens:
 „ Sub hoc verò gravis Charybdís absorbet nigram aquam:
 „ Ter etenim eructat quotidie, ter verò resorbet
 „ Horrendum; ne tu utique ibi incideris, quando absorbet;
 „ Non enim liberárit te ex malo neque Neptunus.
 „ Sed valde Scyllæ scopulo prope-admotus, celeriter
 „ Navem præterage: quoniam longe satius est,
 „ Sex socios in navi desiderare, quam simul omnes.
 Sic dixit: at ego ipsam respondens allocutus sum;
 „ Age verò jam mihi hoc, dea, vere dic,
 „ Si-quo-pacto perniciosam quidem effugiam Charybdim,
 „ Illam [Scyllam] autem propulsam, cum mihi lædet scilicet
 Sic dixi: statim verò respondit nobilissima dearum; (socios?
 „ Infelix; & adhuc tibi bellica opera curæ-sunt
 „ Et labor; nec diis cedes immortalibus?
 „ Illa nempe tibi non mortalis, sed immortale malum est,
 „ Graveque, difficileque, & immane, neque expugnabile:
 „ Neque ullum est præsidium; fugere optimum-est ab illa:
 „ Si enim cuncteris, arma-induens ad petram,
 „ Vereor, ne te denuo impetu-facto consequatur
 „ Tot capitibus, totque viros abripiat.
 „ Sed valde celeriter præternaviga; voca autem Cratæm
 „ Matrem Scyllæ, quæ ipsam peperit perniciem hominibus:
 „ Quæ ipsam deinde compescet, denuo ne irruat.
 „ Trinacriam verò ad insulam pervenies: ibi autem multæ
 „ Pascuntur Solis boves & pingues pecudes,
 „ Septem boùm armenta, tot verò ovium pulchri greges,
 „ Quinquaginta verò singula: propagatio autem non sit ipsarum,
 „ Neque unquam moriuntur: deæ verò pastores sunt,
 „ Nymphæ comas-pulchræ, Phaethusaque, Lampetieque,
 „ Quas peperit Soli Hyperioni nobilis Nereæ.
 „ Has quidem postquam educavit peperitque veneranda mater,
 „ Trinacriam in insulam relegavit, procul ut-habitaarent,
 „ Ad oves custodiendas paternas, & camuras boves.
 „ Eas si quidem illæsas finas, reditusque memor-fis,
 „ Sane & adhuc in Ithacam, mala licet patientes, perveneritis;
 „ Sin lædas, tum tibi prædico exitium
 „ Navique & sodalibus: ipse verò si quidem effugas,
 „ Sero male redibis, amissis omnibus sociis.
 Sic dixit: statim verò aureum-solium-habens venit Aurora.
 Ipsa quidem deinde per insulam abiit nobilissima dearum:
 At ego ad navem profectus hortabar socios,
 Et ipsi ut-ascenderent, & retinacula solverent.
 Illi verò statim ingrediebantur, & per transra sedebant;
 Ordine verò sedentes canum mare verberabant remis.
 Nobis autem dein pone navem prora-cæruleam
 Secundum ventum misit implentem-vela, bonum socium,
 Circe comas-pulchra, gravis dea, vocalis.
 Continuo verò armis omnibus ordinatis per navem
 Sedebamus; hanc autem ventusque gubernatorque dirigebant.
 Tum verò ego socios alloquebar, dolens corde;
 „ O amici, non enim oportet unum scire, neque duos solos,

- 155 Θέσφατ', ἔμοι κίρκη μύθησεντο, δὴα θέλν.
 Ἀλλ' ἱρὴν μὲν ἱγὺν, ἵνα εἰδότες ἢ κα θένουμεν,
 Ἡ κέν ἀλευάμενοι θάνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν.
 Σειρήνων μὲν πρῶτον ἀνώγει θεσπεσίαν
 Φόγγον ἀλευάμεναι, καὶ λαιῶν ἀνέμμεναι.
 160 Οἷον ἔμ' ἀνώγει ὑπ' ἀκούμεν· ἀλλὰ με δεσμῷ
 Δέσκατ' ἐν ἀργαλέῃ, (ὄφρ' ἔμποδον αὐτῷ μίμνῃ.)
 Ὅρδον ἐν ἱσοπέδῃ· ἐν δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνῆψαν.
 Αἱ δὲ κα λίσσονται οὐρίας, λῦσαι τε καλεῶν,
 Ὑμεῖς δὲ πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι πιέζουσιν.
 165 Ἦτοι ἱγὺν τὰ ἕκατα λέγων ἐτάροισι πίφασκεν.
 Τόφρα δὲ καρπαλίμως ἐξέκτο νῆος εὐεργχῆς
 Νῆσον Σειρήνοισιν· ἔπειγε γὰρ οὐρος ἀπῆμιν.
 Αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἥδ' ὑαλῆνη
 Ἐπλῆτο νημεῖν, κοίμησε δὲ κύματα δαίμων.
 170 Ἀνέαντες δ' ἔταροι νεὶς ἱζία κηρύσαντο,
 Καὶ τὰ μὲν ἐν νῇ γλαφυρῇ βάλλον· οἱ δ' ἐπ' ἱετμῷ
 Ἐξέμενοι, λαύκαινον ὕδωρ ξεσθῆς ἐλάττειν.
 Αὐτὰρ ἱγὺν κρητο μέγα κρητὸν ὀφεί· χαλκῷ
 Τυτῶα διατμήσας, χερσὶ σιβαρήσι πιέζουσιν.
 175 Αἶψα δ' ἰαίνετο κηρὸς, ἐπεὶ κέλετο μογάλη τις,
 Ἐκλίειν τ' αἰγὴν, Ἐπαριονίδας ἔνεκετος.
 Ἐξείης δ' ἐτάροισιν ἐπ' οὐατα πᾶσιν ἔλειψα.
 Οἱ δ' ἐν νῇ μ' ἔδεσαν ὀμοῦ χεῖράς τε, πόδας τε,
 Ὅρδον ἐν ἱσοπέδῃ, ἐν δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνῆψαν.
 180 Αὐτοὶ δ' ἐζόμενοι πολὺν ἄλα τίπτον ἱετμοῖς.
 Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆμιν, ὕσον τε γέγραψε βοήσας,
 Ῥίμφα διώκοντες, τάσδ' οὐ λάβον ἀνέμμος νῆος
 Ἐγγύθεν ἐρρυμένῃ· ἀνέμμος δ' ἔντυπον δοιδῶν.
 Δεῦρ' ἔγ' ἱγὺν, πολύαι· Ὀδυσσεῦ, μέγα κῆδος Ἀχαιῶν.
 185 Νῆα κατὰσπον, ἵνα νηϊτέρην ὑπ' ἀκούσῃς.
 Οὐ γὰρ πῶ τις τῆδε παρήλασε νῆϊ μελαίνῃ,
 Πρὶν γ' ἡμέων μελίγηρυν ἀπὸ φομάτων ὑπ' ἀκούσῃ.
 Ἀλλ' ὅγε τερψάμενος νείτῃ, καὶ πλείονα εἰδώς.
 Ἴδμεν γὰρ τοι πάντ', ὅσ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρεῖν
 190 Ἀργείων, Τρῳῆς τε, θεῶν ἰότητι μόγησαν.
 Ἴδμεν δ', ὅσσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
 Ὡς φάσαν, ἰεῖσαι ὑπὸ κάλλιμον· αὐτὰρ ἔμην κῆρ
 Ἥβελ' ἀκούμεμαι, λῦσαι τ' ἐπέδανον ἐταίρους,
 Ὀφρήσι νεοσάξων· οἱ δὲ, προπεσόντες ἔρπον.
 195 Αὐτίκα δ' ἀνέαντες Περιμήδης, Εὐρύλοχος τε,
 Πλείσοί μ' ἐν δεσμοῖσι δέον, μάλλον τε πιέζουσιν.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τάσγα παρήλασαν, οὐδ' ἔτ' ἔπειτα
 Φόγγον Σειρήνων ἠκούσαμεν, οὐδέ τ' δοιδῆς,
 Αἶψ' ἀπὸ κρηδὸν ἔλυντο ἡμεῖς ἱρήρας ἐταίρους.
 200 Ὅν σφιν ἐπ' ὤσιν ἔλειψ', ἡμέ τ' ἐκ δεσμῶν ἀνέλυσαν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, αὐτίκ' ἔπειτα
 Καπνὸν καὶ μέγα κύμα ἴδον, καὶ δοῦπον ἠκούσαν.
 Τῶν δ' ἦρα δαισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατ' ἱετμῷ.
 Βόμβησεν δ' ἦρα πάντα κατὰ φόβον· εἶχετο δ' αὐτοῦ
 205 Νῆος, ἐπεὶ οὐκ ἔτ' ἱετμῷ πρᾶγμα χερσὶν ἔπειγον.
 Αὐτὰρ ἱγὺν, διὰ νῆος ἱγὺν, ἔτρυνον ἐταίρους

„ Vatinia, quæ mihi Circe dixit nobilissima deorum;
 „ Sed dicam quidem ego, ut scientes vel moriamur,
 „ Vel elapsi mortem & fatum effugiamus.
 „ Sirenum quidem primum jubet divinarum
 „ Vocem evitare, & pratum floridum:
 „ Solum me jubebat vocem audire; sed me vinculo
 „ Ligatè in arcto, (ut firmiter illic maneam,)
 „ Erectum ad basim-mali: ex ipso autem funes alligentur.
 „ Quod si orem vos, solvereque jubeam,
 „ Vos dein pluribus tum verò in vinculis constringite.
 Sane ego hæc singula dicens fociis declarabam:
 Interea autem celeriter venit navis fabrefacta
 Ad insulam Sirenum; urgebat enim ventus innoxius.
 Statim deinde ventus quidem quievit, atque tranquillitas
 Erat absque-vento; sopivit autem fluctus dens.
 Surgentes verò focii navis vela complicarunt,
 Et ea quidem in navi cava collocarunt; ipsi autem ad remos
 Sedentes, dealbabant aquam politis remis-abiectis.
 At ego ceræ ingentem massam-rotundam acuto sere
 Minutatim dissectam manibus validis premebam:
 Statim verò calefiebat cera, nam urgebat magna vis,
 Solisque splendor, Hyperionidæ regis:
 Ordine verò fociis ad atres omnibus illevis.
 Illi autem in navi me ligarunt, simul manusque pedesque,
 Erectum ad basim-mali; ex ipso autem funes alligabant:
 Ipsi verò sedentes capum mare verberabant remis.
 Sed quum tantum aberamus, quantum scilicet auditur clavis,
 Celeriter pergentes; illas utique non latuit velox navis
 Prope impulsâ: argutum verò exordiebantur cantum;
 „ Huc age profectus, laudatissime Ulysses, ingens decus Achil-
 „ Navem siste; ut nostram vocem audias. (vorum,
 „ Non enim unquam aliquis præter-navigavit nave nigra,
 „ Priusquam nostram suavem ab ore vocem audisset:
 „ Verum ille delectatus abiit, & plura doctus.
 „ Scimus enim utique omnia, quæcunque in Troja lata
 „ Argivi, Trojæque, deorum voluntate pertulerunt:
 „ Scimus etiam, quæcunque fiunt in terra alma.
 Sic dixerunt, emittentes vocem dulcem; at meum cor
 Volebat audire; solvereque me jubebam focios,
 Superciliis innuens: illi autem incumbentes remigabant:
 Statim verò surgentes Perimedes Eurylochusque;
 Pluribus me in vinculis ligabant, magisque premebant.
 Cæterum postquam illas præterisset Navis, neque amplius deinde
 Vocem Sirenum audiremus, neque cantum,
 Continuo ceram sibi-dempserunt mei dilecti focii,
 Quam ipsis auribus illeveram; neque ex vineulis resolverunt.
 Sed quando jam insulam reliquimus, statim deinde
 Fumum & ingentem fluctum vidi, & fragorem audiui.
 His autem percussis, ex manibus exciderunt remi;
 Insonuerunt verò omnes per fluctum; sistebatur autem illic
 Navis; quoniam non amplius remos prolixos manibus urgebant.
 At ego, per navem profectus, hortabar focios

- Μηλιχίοις ἐπέσσει παρασάδην ἄνδρα ἱκασον·
 ὦ φίλοι, οὐ γὰρ πῶ τι κακῶν ἀδαήμενος εἰμὲν·
 οὐ μὲν δὴ τόδε μέλδον ἐπὶ κακῶν, ἢ ὅτε Κύκλωψ
 210 Εἶλεν ἐνὶ σπηΐ γλαφυρῇ κρατερῇφι βίηφι·
 ἄλλα καὶ ἔνθεν ἐμὲ ἀρετῇ, βουλῇ τε, νόμῳ τε,
 ἑκφύγομεν· καὶ ποῦ τῶνδε μνήσεσθαι δεῖν.
 Νῦν δ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, παιδόμεθα πάντας.
 ἤμας μὲν κώπῃσιν ἄλδος ἡγούμενα βαδεῖαν
 215 Τύπτετε κληΐδεςσιν ἐφήμενοι, αἶκε πόδι Ζεὺς
 Δῶν τόνδε γ' ὄλεθρον ὑπεκφυγείην καὶ ἀλύξαι.
 Σοὶ δὲ, κυβερνήτ', ὧδ' ἐπιτέλλομαι, (ἄλλ' ἐνὶ θυμῷ
 Βάλλειν, ἐπεὶ νηὶς γλαφυρῆς οἴημι νημέας·)
 Τούτου μὲν κωπνοῦ καὶ κύματος ἐκτὸς ἔργε
 220 Νῆα· σὺ δὲ σκοπέλου ἐπιμαίεο, μὴ σε λάθῃσι
 Κεῖσ' ἐξορμήσασα, καὶ ἐς κακὴν ἔμμε βάλῃσ' αἶ.
 Ὡς ἰφάμεν· οἱ δ' ὅκα ἱμοῖς ἐπέσσει πίθοντο.
 Ἐκύλλην δ' οὐκέτ' ἐμυθεύμεν, ὥπηκτον ἀνίην,
 Μήπως μοι δεισαντὲς ἀπολλήξειαν ἐταῖροι
 225 Εἰρεσίη, ἐντὸς δὲ πυκάλῳσιεν σφέας αὐτοῦς.
 Καὶ τότε δὴ Κίρκης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγεινῆς
 Λαυθαυρόμην, ἐπεὶ οὐτι μ' ἀνώγει θυρήσσεσθαι·
 Αὐτὰρ ἐγὼ καταδὺς κλυτὰ τεύχεα, καὶ δύο δοῦρα
 Μάκρ' ἐν χερσὶν ἔλδον, εἰς ἱερὰ νηὶς ἔβαινον
 230 Πρώτης· ὧθεν γὰρ μιν ἰδέγμην πρῶτα φανείσθαι
 Σκύλλην πατρίην, ἢ μοι φέρε πῆμ' ἐτάροισιν.
 Οὐδέ πη ἀδρήσαι δυνάμεν· ἱκάμεν δέ μοι ὕστε
 Πάντῃ παπταίνοντι πρὸς ἡεροειδέα πέτρην.
 Ἡμεῖς δὲ ρεινωπὸν ἀνεπλόομεν γόδωντες·
 235 Ἐνθεν μὲν γὰρ Σκύλλ', ἐτέρωθι δὲ Δία Χάρυβδις
 Δεινὸν ἀνεβροῖβδῃσι θαλάσσης ἄλμυρὸν ὕδωρ.
 Ἦτοι ὅτ' ἐξεμέσσει, λήβης ὥς ἐν πυρὶ πολλῷ,
 Πᾶσ' ἀνωμομέρεσσι κυκωμένη· ὕψος δ' ἔχῃ νη
 Ἀκροῖς σκοπέλοισιν ἐπ' ἄμφοτέροισιν ἐπιπτῖν·
 240 Ἄλλ' ὅτ' ἀναβρόβησι θαλάσσης ἄλμυρὸν ὕδωρ,
 Πᾶσ' ἐντοσθε φάνεσσι κυκωμένη· ἐμφὶ δὲ πέτρῃ
 Δεινὸν ἀβαβρύχει· ὑπένερθε δὲ γαῖα φάνεσσι
 Ψάμμῃ κυκνέη· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ἦρει.
 Ἡμεῖς μὲν πρὸς τήνδ' ἰδόμεν, δεισαντὲς ὄλεθρον·
 245 Τόφρα δέ μοι Σκύλλα γλαφυρῆς ἐκ νηὶς ἐταίρους
 Εἴ' ἔλαθ', οἱ χερσὶν τε βίηφι τε φέρτεροι ἦσαν.
 Στεψάμενος δ' ἐς νῆα βόην ἔμμε καὶ μετ' ἐταίρους,
 Ἦδη τῶν ἐνόησα πῶδας, καὶ χεῖρας ὑπερβῖν,
 Τῆσδ' ἀειρομένων· ἐμὲ δὲ φθέγγοντο καλῦντες
 250 Εἰξονομακλήδην, τότε γ' ὕψατον, ἀχνύμενοι πῆρ.
 Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προβόλῃ ἁλὸς περιμήκει βάρβῃ
 Ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοις δόλον κατὰ εἶδατα βάλλον,
 Ἐς πόντον προΐησι βοδὸς κέρας ἄγραυλοιο,
 Ἀσπαίροντα δ' ἐπειτα λαβδὸν ἔβριψε θύραζ·
 255 Ὡς οἷγ' ἀσπαίροντες ἀείροντο πρὸς πέτρας·
 Αὐτοῦ δ' εἰνὶ θύρῃσι κατήσθιε μεκλήγοντας,
 Χεῖρας ἱμοῖς βράγοντας ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι·
 Οἴκτιζον δὴ πῆνθε ἱμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσιν

Blandis verbis prope-astans virum quemque; (sumus;
 „ O amici, non enim hactenus ullo pacto malorum inexperti
 „ Non quidem jam hoc majus imminet malum, quam cum Cy-
 „ Claudebat nos in spelunca cava, forti vi; (clops
 „ Sed & illinc mea virtute, consilioque, prudentiaque
 „ Effugimus; & aliquando horum recordaturos vos puto.
 „ Nunc verò agite; quemadmodum ego dixero, pareamus omnes;
 „ Vos quidem remis maris fluctus profundos
 „ Verberate, transiris insidentes; si forte Jupiter
 „ Det hanc saltem mortem effugere & evitare.
 „ Tibi verò, gubernator, hoc præcipio; (sed in animo
 „ Reconde, quoniam navis cava gubernacula regis:)
 „ Hunc quidem fumum & fluctum extra dirige
 „ Navem; tu autem scopulum observa, ne te latent
 „ Illinc evagata, & in malum nos conjicias.
 Sic dixi: illi verò celeriter meis verbis paruerunt.
 Scyllam autem nondum commemorabam inmedicabile damnum;
 Ne quodammodo veriti cessarent socii
 A-remigando, intraque constiparent seipsos.
 Et tum sane Circes quidem mandati triffis
 Obliviscer, quoniam neutiquam me jussit armari:
 Ast ego indutus inclyta arma, & dusbus hastis
 Longis in manus sumptis, ad tabulata navis conscendebar
 Proræ; inde enim ipsam expectabam primum apparituram
 Scyllam petrosam, quæ mihi ferebat damnum sociis.
 Nec usquam videre potui; lassati autem erant mihi oculi
 Undique circumspæctanti ad obscuram petram.
 Nos verò angustum-locum transibamus lugentes;
 Ab altera etenim parte Scylla, ab-altera autem gravis Charybdæ
 Horrendum absorbit maris salam aquam.
 Utique cum evomeret, lebes sicut in igne multo,
 Tota immurmurabat conturbata; in altum autem aspergo
 Summis scopulis utrisque incidebat:
 Sed cum absorberet maris salam aquam,
 Tota intus apparebat commota; circum verò petram
 Horrendum resonabat: infra autem terra apparebat
 Arena carulea: illos verò pallidus timor cepit.
 Nos quidem ad hanc aspiciebamus, veriti interitum;
 Interea autem mihi Scylla cava ex navî socios
 Sex abstulit, qui manibusque viribusque optimi erant.
 Conspicatus autem in navem velocem simulque ad socios,
 Jam horum animadverti pedes & manus superne
 In altum sublatorum; me verò compellabant vocantes
 Nominatim, tunc sane postremo, dolentes corde.
 Quemadmodum autem cum in scopulo-projecto piscator prælon-
 Piscibus minutis per dolum escam objiciens, (ga virga
 In pontum demittit bovis cornu agrestis,
 Palpitantemque deinde correptum projicit foras:
 Sic illi palpitantes tollebantur ad petras:
 Illic autem pro feribus devorabat exclamantes,
 Manus mihi porrigentes in gravi calamitate.
 Miserabilissimum demum illud meis vidi oculis

- Πάντων, ὥς' ἐμύθησα, πόρους ἄλδς ἱερεσίαν.
 260 Αὐτὰρ ἱπεί πέτρας Φύγομεν, δεινὴν τε Χάρυβδι,
 Σκύλλην τ', αὐτίκ' ἔπειτα θεοῦ ἐς ἀμύμονα νῆσον
 Ἰκόμεθ'. ἔνθα δ' ἔσαν καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι,
 Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλ' ὑπερίονος Ἡλίοιο.
 Δὴ τότε ἔγῳ, ἔτι πόντω ἔδν ἐν νηϊ μελαίνῃ,
 265 Μυκηθμοῦ τ' ἤκουσα βοῶν αὐλιζομένων,
 Οἷων τε βληχῆν· καί μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ
 Μάντιος Ἀλαοῦ, Θηβαίου Τειρεσίαιο,
 Κίρκης τ' Αἰαΐης, ἥ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε,
 Νῆσον ἀλεύσθαι τερψιμβρότου Ἡλίοιο.
 270 Δὴ τότε ἔγῳν ἐτάροισι μετηΐδων, ἀχνύμενος κῆρ·
 Κέκλυτέ μευ μύθων, κακὰ περ πάσχοντες, ἐταῖροι,
 Ὅφρ' ὅμιν εἴπω μαντήϊα Τειρεσίαο,
 Κίρκης τ' Αἰαΐης, ἥ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε,
 Νῆσον ἀλεύσθαι τερψιμβρότου Ἡλίοιο.
 275 Ἐνθα γὰρ κινέτατον κακὸν ἔμμεναι ἔμμεν ἔφασκεν.
 Ἀλλὰ παρὲς τὴν νῆσον ἱλαύνετε νῆα μελαίναν.
 Ὡς ἱφάμην· τοῖσιν δὲ κατακλίσθη φίλον ἦτορ.
 Αὐτίκα δ' Εὐρύλοχος συγερῶ μ' ἡμείβετο μύθῳ·
 Σχέτλιος εἰς, Ὀδυσσεῦ· πέρι τοι μένος, οὐδέ τι γυνὴ
 280 Κάμνεις· ἥ βᾶ νυ σοὶ γε σιδήρεα πάντα τέτυκται,
 Ὅς δ' ἐτάρευσ, καμάτῳ ἀδδηκότας, ἡδὲ καὶ ὕπνῳ,
 Οὐκ ἴσας γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθα κεν αὐτὴ
 Νῆσῳ ἐν ἀμφιρότῃ λαρὺν τετυκοίμεθα δόρπον·
 Ἀλλ' αὐτὸς διὰ νύκτα θεὸν ἀλάλῃσθαι ἔγνωας,
 285 Νῆσου ἀποπλαγχνέντας ἐν ἡεροιδεῖ πόντῳ.
 Ἐκ νυκτῶν δ' ἔνεμαί χαλεποὶ, δηλήματα νηῶν,
 Γίνονται· πῇ κέν τις ὑπακφύγοι αἰκὺν ὕλεδρον,
 Ἦν πως ἑξαπίνης ἔλθῃ ἀνέμοιο θυελλῶ.
 Ἡ Νότου, ἡ Ζεφύροιο δυσάεος, οἱ τε μάλιχα
 290 Νῆα διαβρῆϊουσι, θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων;
 Ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειδόμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
 Δόρπον δ' ὀπλισόμεθα, θεῶν παρὰ νηϊ μένοντες·
 Ἡδῶεν δ' ἀναβάντες ἐνῆσομεν εὐρέϊ πόντῳ.
 Ὡς ἔφατ' Εὐρύλοχος· ἐπὶ δ' ἦρεον ἄλλοι ἐταῖροι.
 295 Καὶ πότε δὴ γίνεσκον, δὲ δὴ κακὰ μῆδετο δαίμων·
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
 Εὐρύλοχ', ἥ μάλα δὴ με βιάζετε μοῦνον δόντα·
 Ἀλλ' ὦγε νῦν μοι πάντες ὁμόσσετε καρτερὸν δόρπον,
 Εἴ κέ τιν' ἦ βοῶν ἀγέλην, ἥ πῶν μέγ' οἶδν
 300 Εὐρωμέν, μῆπου τις, ἀτρεθαλίῃσι κακῆσιν,
 Ἡ βοῶν, ἥ ἔτι μῆλον, ἀποκτάνῃ· ἀλλὰ ἔκηλοι
 Ἐσθίετε βρώμην, τὴν ἀθανάτη πέρε Κίρκῃ.
 Ὡς ἱφάμην· οἱ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυσον, ὡς ἐκέλευον.
 Αὐτὰρ ἱπεί δ' ὁμοσάν τε, τελευτήσαν τε τὸν ὄρπον,
 305 Στήσαμεν ἐν λιμένι γλαφυρῷ εὐαργεῖ νῆα,
 Ἀγχ' ὕδατος γλυκεροῖο· καὶ ἑκαπέβησαν ἐταῖροι
 Νηὶς, ἔπειτα δὲ δόρπον ἐπισαμένως τετύκοντο.
 Αὐτὰρ ἱπεί πρόσιοι καὶ ἰδητύοι ἐξ ἔρον ἔντο,
 Μνησάμενοι δὴ πείτα φίλους ἑκλαίον ἐταίρους,
 310 Οὓς ἔφαγε Σκύλλη, γλαφυρῆς ἀν νηὶς ἰλοῦσα·

Omnium, quæcunque passus sum, vada maris perlustrans.

Cæterum postquam petras effugissemus, horrendamque Chæ-
Scyllamque; statim deinde dei ad eximiam insulam (rybdim,
Pervenimus: ibi autem erant pulchræ boves latis-frontibus;
Multæque pingues pecudes sublimis Solis.

Tum verò ego adhuc in-mari cum-esset in navi nigra,
Mugitumque audiui boum stabulantium,
Oviumque balatum; & mihi sermo incidit animo
Vatis cæci Thebani Tiresiæ,

Circesque Æææ, quæ mihi plurimum præcipiebat,
Insulam ut-vitarem homines-oblectantis Solis.

Tum verò ego socios alloquebar, dolens corde;

„ Audite meos sermones, mala quamvis patientes, socii,

„ Ut vobis dicam vaticinia Tiresiæ,

„ Circesque Æææ, quæ mihi plurimum præcipiebat,

„ Insulam ut-vitarem homines-oblectantis Solis:

„ Ibi enim gravissimum malum fore nobis dicebat.

„ Sed præter insulam agite navem nigram.

Sic dixi: illis autem contractum est charum cor.

Statim verò Eurylochus molesto mihi respondit sermone;

„ Crudelis es, Ulysses; abundat tibi robur, neque omnino mem-

„ Defatigaris: profecto utique tibi omnia ferrea sunt; (bris

„ Qui scilicet socios, labore defatigatos, atque etiam somno

„ Non sinis terram conscendere; ubi demum (domitos,

„ Insula in circumflua lautam paremus coenam:

„ Sed temere per noctem celerem errare jubet

„ Ab insula divagatos in obscuro ponto.

„ Ex noctibus autem venti graves, pernicies navium,

„ Oriuntur: qua quis effugerit sævum exitium;

„ Si forte repente ingruerit venti procella,

„ Aut Noti, aut Zephyri graviter-spirantis, qui utique potis-

„ Navem disperdant, diis regibus invitis? (sumum

„ Verum sane nunc quidem pareamus nocti nigre,

„ Coenamque apparemus, celerem apud navem manentes:

„ Mane autem conscensa-navi, intremus latum positum.

Sic dixit Eurylochus; comprobarunt autem alii socii.

Et tunc demum agnoscebam, quod jam mala moliretur deus:

Et ipsum compellans, verba alata dixi;

„ Euryloche, profecto valde jam me urgetis, solus cum-sim:

„ Sed age, nunc mihi omnes jurate firmum jusjurandum;

„ Siquid boum armentum, aut gregem magnum ovium

„ Inveniamus, nullo-pacto quis insipientia mala

„ Aut bovem, aut etiam pecudem, occidat: sed quieti

„ Comedite cibum, quem immortalis præbuit Circe.

Sic dixi: illi autem protinus jurabant, ut jussi.

At postquam jurassent, perfecissentque jusjurandum,

Constitimus in portu cavo fabrefactam navem,

Prope aquam dulcem; & egressi sunt socii

E-navi; deinde autem coenam scite appararunt.

Ceterum postquam potus & cibi desiderium exemissent,

Recordati deinde charos fiebant socios,

Quos devoraverat Scylla, cava ex navi creptos:

- Κλαίοντεςσι δὲ τοῖσιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.
 Ἦμος δὲ τρίχα νυκτὸς ἦν, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκαι,
 Ὄρσεν ἐπὶ ζαῖν ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Λαίλακι βεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
 315 Γαῖαν ὁμοῦ καὶ πάντων· ὁρώρει δ' οὐρανὸν ἐν νύξ.
 Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη βοδὸδάκτυλος ἡώς,
 Νῆα μὲν ὠρμίσαμεν, κοῖλον σπᾶος εἰσερυσσάντες·
 Ἔνθα δ' ἔσαν Νυμφέων καλοὶ χοροὶ, ἧδ' ὀδῶκοι·
 Καὶ τότε ἔγων ἀγορὴν θέμενος, μετὰ μῦθον ἔειπον·
 320 ὦ φίλοι, ἐν γὰρ νηὶ θεῶν βρωσίς τε, πόσις τε
 ἔστιν, τῶν δὲ βοῶν ἀπεχώμεθα, μὴ τι πάθωμεν·
 Δεινοῦ γὰρ θεοῦ αἶδα βδες καὶ ἴφια μῆλα,
 Ἥελίου, ὃς πάντ' ἰφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.
 Ὡς ἰφάμην· τοῖσιν δ' ἐπακείβετο θυμὸς ἀγήνωρ.
 325 Μῆνα δὲ πάντ' ἑλληκτος ἦν Νότος, οὐδέ τις ἑλλας
 γίνετ' ἔπειτ' ἀνέμων, εἰ μὴ Εὐρὸς τε, Νότος τε.
 Οἱ δὲ, ὥς μὲν εἶπον ἔχον καὶ οἶνον ἐλευθρὸν,
 Τόφρα βοῶν ἐπέχοντο, λιλαιόμενοι βιότοιο·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο ἡἷα πάντα,
 330 Καὶ δὴ ἄγρην ἐφέπεσκον ἑλητεύοντες ἀνάγκη,
 Ἰχθῦς· ἀρνίβας τε, φίλας δ', τι χεῖρας ἴκοιτο,
 Γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
 Δὴ τότε ἔγων ἀνὰ νῆσον ἀπείσιχον, ὄφρα θεοῖσιν
 Εὐχαίμην, εἴτις μοι δῶδ' ὀφείναι νέεσθαι.
 335 Ἄλλ' ὅτε δὴ διὰ νήσου ἰὼν ἤλυξα ἑταίρους,
 Χεῖρας νηψάμενος, ὅθ' ἐπὶ σπέκας ἦν ἀνέμοιο,
 Ἠρώμην πάντεσσι θεοῖς, οἳ ὕλυμπον ἔχουσιν·
 Οἱ δ' ἔρα μοι γλυκύν ὕπνον ἐπὶ βλέφαροισιν ἔχουσιν.
 Εὐρύλοχος δ' ἐτάροισι κακῆς ἐξήρχετο βουλῆς·
 340 Κέλνυτέ μευ μύθων, κακὰ περ πάσχοντες, ἑταῖροι·
 Πάντες μὲν συγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσι,
 Λιμῶ δ' οἴκτιρον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
 Ἄλλ' ἄγετ', Ἥελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας,
 Ῥέξομεν ἀθανάτοισι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὸν ἔχουσιν.
 345 Εἰ δέ κεν εἰς ἰθάκην ἀφικοίμεθα, πατρίδα γαίαν,
 Αἰψά κεν Ἥελίῳ ἑταρίοι πίομα νηὶν
 Τεύξομεν, ἔνθα κε θεῖμεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἱερὰ.
 Εἰ δὲ χολωσάμενός τε βοῶν δροσραιμένων,
 Νῆ' ἐθέλῃ ὀλέσθαι, ἐπὶ δ' ἔσπωνται θεοὶ ἄλλοι,
 350 Βούλομ' ἄπαξ πρὸς κύμα χανὼν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσθαι,
 Ἥ δὴ δὴ σρεύεσθαι, ἰὼν ἐν νήσῳ ἱέρμῃ.
 Ὡς ἔφατ' Εὐρύλοχος· ἐπὶ δ' ἦγεον ἄλλοι ἑταῖροι·
 Αἰτίμα δ' Ἥελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
 Ἐγγύθεν, (οὐ γὰρ τῆλε νεὸς κυανοπρώροιο
 355 Βοσκέσκοντ' ἔλικες καὶ βόες, εὐρυμέταποι,)
 Τὰς δὲ περιήσαντο, καὶ εὐχετόωντο θεοῖσι,
 Φύλλα δρεψάμενοι τέρενα δρυὸς ὀφικόμοιο·
 Οὐ γὰρ ἔχον κρεῖ λεικὸν εὐστέλμου ἐπὶ νηὸς.
 Αὐτὰρ ἰπεῖ ῥ' εὐξάντο, καὶ ἔσφαξαν καὶ ὕδριαν,
 360 Μηρούς τ' ἐξέταμον, κατὰ τε κνίσσῃ ἱκάλυσαν,
 Δίπτρυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὀμοθέτησαν·
 Οὐδ' εἶχον μέθυ λαΐψαι ἐπ' αἰθομένοισι ἱεροῖσιν,

Flentibus autem iis supervenit dulcis somnus.

Quando verò tertia pars noctis erat, & astra transierant,

Immisit vehementem ventum nubium-coactor Jupiter

Turbine cum ingenti; nubibusque coöperuit

Terram simul & pontum: ingruit autem de-cælo nox.

Quando autem mane-genita apparuit rosea-digito aurora,

Navem quidem subduximus, in cavum specum intro-tractam;

Ubi scilicet erant Nympharum pulchri chori, atque sedilia;

Et tum ego, concione habita, sermonem dixi;

„ O amici, in navi enim celeri cibisque, potusque

„ Est; à bobus verò abstineamus, ne quid patiamur;

„ Gravis enim Dei hæc boves & eximie pecudes,

„ Solis, qui omnia inspicit, & omnia audit.

Sic dixi: illis verò persuasus est animus generosus.

Mensem autem integrum perpetuus stabat Notus, neque quis alius

Oriebatur deinde ventorum, nisi Eurysque, Notusque.

Illi autem, quamdiu quidem panem habebant, & vinum rubrum,

Tamdiu à-bobus abstinebant, studiosi vitæ-conservanda:

Sed cum jam è navi absumpta-essent viatica omnia,

Tum demum prædam sequebantur palantes ex-necessitate,

Pisces, avesque, charas quodcunque in manus venisset,

Uncis hamis: vexabat verò ventrem fames.

Atque tum ego per insulam secessi, ut diis

Supplicarem, si quis mihi viam monstraret ut-redirem.

Sed cum jam per insulam profectus, declinasset à sociis,

Manibus lotis, ubi receptus erat à-vento,

Supplicabam omnibus diis, qui cælum habitant;

Hi verò deinde mihi dulcem somnum palpebris infuderunt.

Eurylochus autem sociis mali autor-erat consilii;

„ Audite meos sermones, mala quamvis patientes, socii;

„ Omnes quidem invise mortes miseris mortalibus,

„ Fame verò miserrimum mori, & fatum consequi.

„ Sed agite, Solis bonum abactis optimis.

„ Sacra-faciemus immortalibus, qui cælum latum habitant.

„ Quod si in Ithacam pervenerimus, patriam terram,

„ Statim Soli sublimi opulentum templum

„ Struamus; ubi ponamus donaria multa & pretiosa;

„ Sin iratus aliquantum ob boves capita-alte-ferentes,

„ Navem velit perdere, suffragenturque dii alii;

„ Malo semel ad fluctus hians animam perdere,

„ Quam diutius tabescere, manens in insula desertæ.

Sic dixit Eurylochus; comprobabant verò alii socii.

Statim autem Solis ex-bobus cum-abegissent optimas

E-propinquo, (non enim longè à nave prora-cærulea

Pascebantur camuræ-cornibus pulchræ boves, latis-frontibus,)

Eas utique circumstabant, & vota-faciebant diis,

Foliis decerptis teneris quercus alto-vertice;

Non enim habebant hordæum album bene-tabulata in navi.

Cæterum postquam precati essent, & mactassent & excoriascent;

Femoraque exiecuerunt, atque adipe coöperaverunt,

Postquam-duplicaverant, & super ipsis frustra-cruda posuerunt:

Neque verò habebant vinum ad-libandum super ardentia sacra,

Sed

- Ἄλλ' ὕδατι σπένδοντες ἐπώπτην ἔγκυατα πάντα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάνη, καὶ σπλάγχχ' ἐπάσαντο.
 365 Μίσυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἄμφ' ὀβελόισιν ἔπειραν.
 Καὶ τότε μοι βλεφάρων ἐξίσσυτο νήδυμος ὕπνος.
 Ἦν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θίνα θαλάσσης.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
 Καὶ τότε με κνίσσης ἄμφ' ἤλυθεν ἡδὺς αὐτμῆ.
 370 Οἰμῶξας δὲ θεοῖσι μετ' ἀθανάτοισι γεγάνειν.
 Ζεῦ πάτερ, ἡδ' ἄλλοι μάκαρες θεοί, αἶδν ἔδντες,
 Ἦ με μάλ' εἰς ἔτην κοιμήσασθε νηλεὲς ὕπνῳ.
 Οἱ δ' ἤταροι μέγα ἔργον ἐμητίσαντο μένοντες.
 Ὠκεία δ' Ἡελίῳ ὑπερίονι ἔγγελος ἦλθε
 375 Λαμπρετήν τανύπαπλος, ὃ οἱ βίας ἔκταν ἑταῖροι.
 Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετῆδα, χυδόμενος κῆρ.
 Ζεῦ πάτερ, ἡδ' ἄλλοι μάκαρες θεοί, αἶδν ἔδντες,
 Τίσαι δὴ ἑτέρους Λαερτιάδῃσιν Ὀδυσῆος,
 Οἷ μιν βοῦς ἔκτειναν ὑπέρβιον· ἦσιν ἐγὼ γε
 380 Χαίρεσκον μὲν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν ἄσπερόντα,
 Ἦδ' ὅπρ' ἄψ' ἐπὶ γαίαν ἄπ' οὐρανὸν προτραποίμεν.
 Εἰ δέ μοι σὺ τίσουςι βοῶν ἑπαικὲς ἄμοιβῃν,
 Δώσωμαι εἰς Ἀΐδαο, καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 385 Ἡέλι', ἦτοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάσινε,
 Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν, ἐπὶ ξείδωρον ἥρουραν.
 Τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα θοὴν ἀργῇτι κεραυνῷ
 Τυτθὰ βαλὼν κείσσαιμι, μέσῳ ἐνὶ θήοκι πότιν.
 Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῆς ἠυκόμοιο.
 390 Ἦ δ' ἔφη Ἑρμείας διακτόρου αὐτὴ ἀποδοῖαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἡδὲ θάλατταν,
 Νείκεον ἔλλοθεν ἕλλον ἐπισαδὸν, οὐδέ τι μῆχος
 Εὐρέμεναι δυνάμιστα· βίης δ' ἀποτέθνασαν ἡδῇ.
 Τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ τέρατα προῦφαινον·
 395 Εἶρπον μὲν ῥινόι, κρέα δ' ἄμφ' ὀβελόις ἡμεμύκει,
 Ὀπταλέα τε καὶ ὠμά· βοῶν δ' ὡς γίνετο φωνή.
 Ἐξήμαρ μὲν ἔπειτα ἔμοι ἐρίηρες ἑταῖροι
 Δαίνυντ', Ἡελίοιο βοῶν ἑλάσαντες ἄριζας.
 Ἄλλ' ὅτ' ἦρ' Ἐβδόμον ἡμῶν ἐπὶ Ζεὺς ἔθηκε Κρονίων,
 400 Καὶ πόντ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐκαύσατο λαίλαπι θύων·
 Ἡμεῖς δ' αἰψ' ἀναβάντες ἐνῆκαμεν εὐρέϊ πόντῳ,
 Ἰσὼν σῆσάμενοι, ἀνά θ' ἰεῖα λεύκ' ἐρύσαντες.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλαίπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
 Φαίνεται γαίαν, ἀλλ' οὐρανὸς, ἡδὲ θάλασσα.
 405 Δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔσσει Κρονίων
 Νηὶς ὅπρ' γλαφυρῆς· ἤχλυσε δὲ πόντος ὅπ' αὐτῆς.
 Ἦ δ' ἔθει οὐ μάλα πολλὰν ἐπὶ χερβόν· αἶψα γὰρ ἦλθε
 Κεκληγὸς Ζεφύρος, μεγάλῃ σὺν λαίλαπι θύων·
 Ἰσοῦ δὲ προτόνους ἔρρηξ' ἀνέμοιοι· θύελλε
 410 Ἀμφότερους· ἰσὺς δ' ὀπίσω πέσεν, ὅπλα τε πάντα
 Εἰς ἄντρον κατέχυνθ'· ὃ δ' ἔρα πρύμνῃ ἐνὶ νηὶ
 Πλήξε κυβερνήτω κεφαλὴν, σὺν δ' ὅσῃ ἔραξε
 Πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὃ δ' ἔρ' ἀρνευτήρι τοικῶς
 Κόππεσ' ἄπ' ἰνιόφιν, λίπε δ' ὅσῃ θυμὸς ἐγὼν ἦν.

Sed aqua libantes assabant intestina omnia.

Cæterum postquam femora exusta sunt, & viscera gustarunt,

Minutimque secuerunt cætera, & verubus transfixerunt;

Et tunc mihi palpebris excidit suavis somnus:

Perrexi autem ire ad navem velocem & littus maris.

Sed cum jam prope essem profectus navem remis-utrinque-agitas,

Tum verò mihi nidoris obvenit dulce flamen: (tam,

Lugens autem deos ad immortales clamavi;

„ Jupiter pater, atque alii beati dii semper-existentes;

„ Profecto me magnum in damnum sopivistis sevo somno;

„ Socii verò magnum facinus moliti-sunt manentes.

Velox autem Soli sublimi nuncia venit:

Lampetia longo-peplo-induta, quod ei boves interfecerant socii.

Statim autem is deos allocutus est iratos corde;

„ Jupiter pater, atque alii beati dii semper-existentes,

„ Fac-luere jam socios Laërtiade Ulyssis,

„ Qui meas boves occiderunt superbe; quibus ego

„ Gaudebam quidem profectus in cælum stellatum,

„ Et quando retro ad terram à-cælo revertobar.

„ Quod si mihi non luant boum condignam talionem;

„ Descendam in Orcum, & inter-mortuos lutebo.

Hunc autem respondens allocutus est nubium-coactor Jupiter;

„ Sol, sane quidem tu inter immortales luceto,

„ Et mortales homines, super aliam terram:

„ Horum autem ego cito navem celerem candenti fulmine

„ Paululum istam diffidero, medio in nigro ponto.

Hæc verò ego audiavi à-Calypso comas-pulchra;

Illa autem dixit à-Mercurio internuncio se ipsam audivisse.

Cæterum postquam ad navem pervenissem atque mare,

Objurgabam aliunde alium ordine; neque ullum remedium

Invenire potuimus: boves enim mortuæ erant jam.

Eis autem continuo deinde dii prodigia ostendebant:

Serpebant quidem pelles, carnes autem circum verus mugiebant,

Assæque & crudæ; boumque quasi fiebat vox.

Sex-diebus quidem deinde mihi dilecti socii

Epulabantur, Solis bobus abactis optimis:

Sed quando utique septimum diem Jupiter induxit Saturnius,

Tum verò deinde ventus quidem desit turbine fœvere:

Nos autem statim nave-conscensa immisimus lato mari,

Malo erecto, velisque albis expansis.

Sed quando jam insulam relinqueramus, neque ullæ aliæ

Apparebat terrarum, sed cælum atque mare,

Sane tum cœruleam nebulam statuit Saturnius

Navim supra cavam; obscuratus autem est pontus sub ipsa.

Ea autem carrebat haud valde multum per tempus; statim enim

Stridens Zephyrus, ingenti cum turbine furens: (venit

Mali autem rudentes rupit venti procella

Utrosque; malus verò retro cecidit, armamenta-que omnia

In sentinam deciderunt: is autem in puppi navis

Percussit gubernatoris caput, ossaque confregit

Omnia simul capitis; ille verò urinatori similis

Decidit à tabulatis, reliquitque ossa animus generosus:

- 415 Ζεύς δ' ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νηὶ κεραυνῷ·
 ἥ δ' ἱελέχθη πᾶσα, Διὸς πληγαῖσα κεραυνῷ,
 ἔν δ' ἐταίρου· πλῆτο· πάσον δ' ἐκ νηὸς ἑταῖροι.
 Οἱ δὲ κορώνησιν ἱελοὶ περὶ νῆα μέλαιναν
 Κύμασιν ἑμφορόντο· θεὸς δ' ἀποαίνυτο νῆσαν.
- 420 Αὐτὰρ ἰγὼ διὰ νηὸς ἰφοίων, ὄφρ' ἀπὸ τοίχους
 Δύοι κλύων τρέπιος· τὴν δὲ ψιλὴν φέρε κύμα.
 Ἐκ δὲ οἱ ἰσθὺν ἔαξε ποτὶ τρέπιν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῇ
 Ἐπίτενος βέβλητο, βας δὲ βίνοιο τετευχός·
 τῷ δ' ἄμφω συνέργον ὁμοῦ τρέπιν ἦδ' ἐκὼν.
- 425 Ἐξόμενος δ' ἐπὶ τοῖς, φερόμεν ὁλοῖς ἀνέμοισιν.
 ἔνθ' ἦτοι Ζεφύρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων·
 ἥλας δ' ἐπὶ Νότος ὤκα, φέρων ἑμῷ ἄλγεα θυμῷ.
 ὄφρ' ἔτι τὴν ὁλοὴν ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν.
 Παννύχιας φερόμεν· ἅμα δ' ἡελίῳ ἀνιδντι
- 430 Ἥλαθ' ἐπὶ Σκύλλης εὐδπιλον, δεινὴν τε Χάρυβδιν.
 Ἥ μὲν ἀνερροίβθησε θαλάσσης ἄλμυρὸν ὕδωρ·
 Αὐτὰρ ἰγὼ ποτὶ μακρὴν ἱριανὴν ὕψος· ἀρβείς,
 τῷ πασφύς ἐχόμεν, ὥς νυκτερίς· οὐδέ τι εἶχον
 οὔτε σφρίξαι ποσὶν ἔμπεδον, οὔτ' ἐπιβῆναι.
- 435 ῥίξαι γὰρ ἐκὰς ἦσαν, ἀπήωροι δ' ἔσαν ὄζοι,
 Μακροὶ τε, μεγάλοι τε, κατεσκίαον δὲ Χάρυβδιν.
 Νωλεμέως δ' ἐχόμεν, ὄφρ' ἐξεμέσειεν ὑπίσσω
 ἰσθὺν καὶ τρέπιν αὐτίς· ἑλδομένῳ δέ μοι ἦλθεν
 ὄψ' ἦμος δ' ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγορήθεν ἀνέστη,
- 440 Κρίνων νείκεα πάλλα δικαζομένων αἰζηῶν,
 Τῆμος δὴ τά γε δοῦρα Χάρυβδιος ἐξεφάνη.
 ἦκα δ' ἰγὼ κατύπερθε πύδας καὶ χεῖρε φέροσσαι,
 μέσση δ' ἐνδούπησα παρὰ περιμήνεα δοῦρα,
 Ἐξόμενος δ' ἐπὶ τοῖσι δῆρεια χερσὶν ἑμῇσι.
- 445 Σκύλλην δ' οὐκ ἔτ' ἔασι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 εἰσιδέειν· οὐ γὰρ κεν ὑπέκφυγον αἰπὴν ὕλητον.
 ἔνθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμεν· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ
 Νῆσον ἰς Ὀλυυγίην πέλασαν θεοί· ἔνθα Καλυψὶς
 Ναίει ὑπλάκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήσασα,
- 450 ἥ μ' ἐφίλει τ', ἐκδμει τε. τί τοι τάδε μυθολογεῖω;
 Ἥδη γάρ τοι χθιζὸς ἐμυθεύμεν ἐνὶ οἴκῳ
 σοὶ τε καὶ ἰφείμῳ ἀλόχῳ· ἐχθρὸν δέ μοι ἦσιν,
 αὐτίς ἀριζήτως εἰρημένῳ μυθολογεῖω.

'Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ύ Α Σ 'Ο Μ Η Ρ Ο Τ Τ Η Σ Ν.
 Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ

Ἐπίθεσις.

Κοιμώμενον Ὀδυσσεύα, μετὰ τῶν δούρων, ἐκτιθέασιν οἱ
 Φαίακες εἰς τὴν γῆν τῶν Ἰακκητῶν· καὶ τὴν μὲν ναῦν
 ὑποσρέφουσιν λίθον ποιεῖ Προσειδῶν· Ἀἰνῶ δὲ ἐπὶ τῷ αἰ-
 γυαλῷ Ὀδυσσεὺς συμβουλεύει περὶ τῆς μνηστειροφονίας· καὶ
 τὰ χρήματα ἐν τινὶ σπηλαίῳ ἀποκρύπτει, καὶ εἰς γέροντα
 μεταμορφοῖ τὸν Ὀδυσσεύα.

Jupiter autem crebro intonuit, & iniecit fulmen navi;
 Ea autem contorta est tota, Jovis ista fulmine:
 Sulphureque impleta est: ceciderunt verò è navi socii.
 Illi autem comicibus similes circa navem nigram
 In fluctibus ferebantur: deus autem auferebat reditum.
 At ego per navim incedebam; donec latera
 Solvit fluctuum-impetus à-carinâ, eam verò inermem ferebat unda.
 Effregit autem ei mahum usque-ad carinam; at super ipso
 Lorum inditum erat, bovis oorio factum:
 Hoc utique utrumque colligabam pariter carinam atque etiam
 Sedens autem super hæc, ferebar perniciosis ventis. (malum:
 Tum sane Zephyrus quidem desiit turbine furere:
 Supervenit autem Notus celeriter, ferens meo dolores animo;
 Ut iterum perniciosam remetirer Charybdim.
 Tota-nocte ferebar: simul autem ac sol ortus est,
 Veni ad Scyllæ scopulum, horrendamque Charybdim.
 Hæc quidem absorpsit maris salisam aquam;
 At ego ad proceram caprificum alte levatus,
 Ei implicitus tenebar, veluti vespertilio: neque uspiam potui
 Neque hædere pedibus firmiter, neque ascendere.
 Radices enim longe erant, alte-remoti autem erant rami,
 Longique, ingentesque; obumbrabant verò Charybdim.
 Continenter autem hærebam, donec evomeret retrorsum
 Malum, & carinam denuò; cupienti autem mihi advenit
 Tandem: quando autem ad cœnam vir è foro surgit,
 Judicans lites multas litigantium juvenum,
 Tunc demum ligna ex Charybdi apparebant.
 Demisi verò ego desuper pedes & manus, ut possem-ferri;
 In medium autem cum-sonitu-cecidi præter prælonga ligna,
 Sedenque super hæc remigavi manibus meis.
 Scyllam autem non amplius fuit pater hominumque deorumque
 Aspicere me: non enim effugissem sævam mortem.
 Hinc autem per-novem-dies ferebar: decima autem me nocte
 Insulam in Ogygiam appulerunt dii; ubi Calypso
 Habitabat comas-pulchra, veneranda dea vocalis;
 Quæ me amice-excipiebat, fovebatque. Quid tibi hæc enarro?
 Jamjam etenim heri enarrabam in domo
 Tibique & castæ uxori: odiosum autem mihi est
 Rursus plane enarrata recensere.

O D Y S S E Æ HOMERI XIII. LIBRI

Argumentum.

Dormientem Ulysses cum donis exponunt Phæaces in ter-
 ram Ithacensem. Et navem quidem ipsorum redeuntem;
 lapidem fecit Neptunus: Minerva autem in littore Ulyssis con-
 sultat de procorum cæde: & bona ejus in quadam spelunca oc-
 cultat, in senemque transformat Ulysses.

- Νῦ, Ἰθάκης ἐπέβη, Φαιήκων πομπῇ, Ὀδυσσεύς.
 Ω Σ ἔφαθ'· οἱ δ' ἔρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
 Κληθῆμ' δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρον σκιδέντα.
 Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 Ω Ὀδυσσεῦ, ἔπει ἵκευ ἐμὴν ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ
 5 Τῦρεφίς, τῷ σ' οὔτι παλιμπλαγχθέντα γ' εἶω
 Ἀψ ἀπονοσήσειν, εἰ καὶ μάλα πολλὰ πέπονθας.
 Τμῶν δ' ἀνδρὶ ἐκᾶσθ' ἰφιδέμενος τᾶδε εἶρων,
 Ὅσσοι ἐνὶ μεγάροισι γερούσιον ἄλθονα οἶνον
 Αἰεὶ πίνετ' ἐμοῖσιν, ἀκουάζεσθε δ' ἀοιδῶ·
 10 Εἰμᾶτα μὲν δὴ ξείνῳ ἐυξέσθ' ἐνὶ χηλῷ
 Κεῖται, καὶ χρυσὸς πολυδαίδαλος, ἄλλα τε πάντα
 Δῶρ, ὅσα Φαιήκων βουληφόροι ἐνθάδ' ἔνεικαν·
 Ἀλλ' ἄγε, οἱ δ᾿ ἔμμεν τρίποδα μέγαν, ἠδὲ λείβητα,
 Ἀνδρακᾶς· ἡμεῖς δ' αὖτε ἀγειρόμενοι κατὰ δῆμον
 15 Τισόμεθ' ἀργαλέον γὰρ ἔνα προικὲς χαρίσασθαι.
 Ως ἔφατ' Ἀλκίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
 Οἱ μὲν κακκαίοντες ἔβαν οἰκόνδε ἵκαστος.
 Ἥμος δ' ἡριγύναια Φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠῆς,
 Νῆ ἄρ' ἐπασσεύοντο, φέρον δ' εὐήνορα χαλκόν·
 20 Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηχ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
 Αὐτὸς ἰὼν διὰ νηδς, ὑπὸ ζυγᾷ, μὴ τιν' ἐταῖρον
 Βλάπτοι ἱλαυνόντων, ἐπὶ τε σπερχοῖατ' ἱερτομῖς.
 Οἱ δ' εἰς Ἀλκινόοιο κίον, καὶ δαῖτ' ἀλάγυνον.
 Τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
 25 Ζῆνι κελαϊνεφεί Κρονίδῃ, ὅς πᾶσιν ἀνάσσει.
 Μῆρὰ δὲ κείαντες δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
 Τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπιτο θεῖος ἀοιδὸς
 Δημόδοκος, λαοῖσι τετιμένος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Πολλὰ πρὸς ἥλιον κεφαλὴν τρέπε παμφανόωντα,
 30 Δύναι ἐπειγόμενος· δὴ γὰρ μανέαινε νέεσθαι.
 Ως δ' ὅτ' ἀνὴρ δόρυ ποιο λιλαίεται, ὅτε πανῆμαρ
 Νεῖδον ἀνέληκτον βόε οἶνοπε πηκτὸν ἔροτρον,
 Ἀσπασίως δ' ἔρα τῷ κατέδυ φῶς ἡελίοιο,
 Δόρυον ἐποίχεσθαι, βλάβεται δὲ τε γούνατ' ἰόντι·
 35 Ως Ὀδυσσῆ' ἀσπασὸν ἔδυ φῶς ἡελίοιο.
 Αἶψα δὲ Φαιήκασσι φιληρέτμοισι μετηύδα,
 Ἀλκινόω δὲ μάλιστ' ἀπιδεόμενος φάτο μῦθον·
 Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκτε λαῶν,
 Πέμπετε με σπείσαντες ἀπήμονα· χαίρετ' αὐτοῖ·
 40 Ἦδ' ἔγ' ἔτελεσται, ἃ μοι φίλος ἤθελε θυμὸς,
 Πομπῇ καὶ Φίλῃ δῶρα, τὰ μοι θεοὶ οὐρανίωνες
 Ὀλβια ποιήσας· ἀμύμονα δ' εἰκοὶ ἔκοιτιν
 Νοσήσας εὖροιμι, σὺν ἀρτεμέεσσι φίλοισιν.
 Τμείς δ' αὖθι μένοντες εὐφραίνοντε γυναῖκας
 45 Κουριδίας, καὶ τέκνα· θεοὶ δ' ἄρετὴν ἐπάσσειαν
 Παντοίην· καὶ μή τι κακὸν μεταδῆμιον εἴη.
 Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἔρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ' ἐκέλευον
 Πεμπέμεναι τὸν ξείνον, ἔπει κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
 Καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·
 50 Ποντόνοε, κρητῆρα κερκασσάμενος, μέθυ νεῖμον

N. Ithacam ingressus est Phæacum ductu Ulysses.

SIC dixit: illi autem omnes muti facti sunt silentio;
Oblectationeque tenebantur per ædes umbrosas.

Huic autem vicissim Alcinoüs respondit, dixitque;

„ O Ulysses, quandoquidem venisti meam ad æratam domum

„ Altam, ideo te haud retrosum jactatum puto

„ Retro rediturum, & si valde multa passus es.

„ Vestrum autem viro unicuique præcipiens hæc dico,

„ Quotcumque in ædibus honorarium generosum vinum

„ Semper bibitis meis, auditisque cantorem:

„ Vestes quidem jam hospiti bene-politâ in arcâ

„ Jacent, & aurum arte-elaboratum, aliaque omnia

„ Dona, quæcumque Phæacum senatores huc attulerunt:

„ Verum age, ei demus tripodem magnum, & lebetem,

„ Viricim; nos autem rursus congregati in populo

„ Rependemus: grave enim tui fuerit de-suo-totum præbere.

Sic dixit Alcinoüs: illis verò placebat sermo.

Li quidem decubitori abierunt domum unusquisque.

Quando autem mane-genita apparuit rosea-digito aurora,

Ad navem deinde properabant, ferebantque viros-honestans æs:

Et hæc quidem bene deposuit sacra vis Alcinoi,

Ipse profectus per navem, sub transtris, ne aliquem sociorum

Læderent impellentium, quando incumberent remis.

Illi autem ad Alcinoï-domum iverunt, & convivium curabant.

Horum autem gratia bovem mactavit sacra vis Alcinoï

Jovi atrarum-nubiam-coactori Saturnio, qui omnibus impetat.

Femoribus autem assatis, celebrabant lautum convivium

Oblectantes-*scilicet*: inter ipsos verò canebat divinus cantor

Demodocus, populis honoratus: at Ulysses

Sæpe ad Solem caput vertebat splendentem,

Ut-occideret expetens; jamdudum enim cupiebat reverti.

Sicut autem cum vir cœnam concupiscit, cui toto-die

Per novale traxerunt boves nigri compactile aratrum;

Optato autem huic occidit lumen Solis,

Ad-cœnam ut-eat; affliguntur verò genua eunti:

Sic Ulyssi gratum occidit lumen Solis.

Statim autem inter Phæaces remigii-studiosos locutus est.

Alcinoö autem maxime orationem-dirigens dixit sermonem;

„ Aleinöe rex, omnium clarissime populorum,

„ Mittite me, postquam-libaveritis, illæsum; Valete autem ipsi:

„ Jam enim perfecta-sunt, quæ mihi charus volebat animus,

„ Deductio & chara dona, quæ mihi Dii cœlestes

„ Fortunata faciant: eximiam autem domi uxorem

„ Reversus inveniam, cum incolumibus amicis.

„ Vos autem hic manentes oblectetis uxores

„ Quas-virgines-duxistis, & liberos; Dii verò virtutem dent

„ Omnigenam; & ne quod malum publicum sit.

Sic dixit: illi verò omnes collaudabant, & jubebant

Dimitti hospitem, quod decenter locutus esset.

Atque tum præconem allocuta est vis Alcinoï;

„ Pontonoë, cratere mixto, merum distribue.

„ Omni.

- Πᾶσιν ἅνδ' ἀμέγαρον· ὄφρ' εὐξάμενοι Διὶ πατρὶ,
 Τὸν ξείνον πέμπωμεν ἔην ἐς πατρίδα γαίαν.
 Ὡς φάτο· Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα·
 Νώμῃσιν δ' ἕρα πᾶσιν ἐπιζαδόν· οἱ δὲ θεοῖσιν
 55 Ἔσπεσαν μακάρεσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 Αὐτόθεν ἐξ ἰδρῶν· ἅνδ' δ' ἴσατο δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ἀρήτη δ' ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον,
 Καί μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Χαῖρέ μοι, ἦ βασιλεία, διαμπερές, εἰσόκε γῆρας
 60 Ἐλθῆ, καὶ θάνατος, τά τ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται.
 Αὐτὰρ ἐγὼ νέομαι· σὺ δὲ τέρπειο τῶδ' ἐνὶ οἴκῳ,
 Παισὶ τε, καὶ λαοῖσι, καὶ Ἀλκινόῳ βασιλεῖ.
 Ὡς εἰπὼν, ὑπὲρ οὐδὲν ἐβήτετο δῖος Ὀδυσσεύς.
 Τῶ δ' ἄμα κήρυκα προΐει μένος Ἀλκινόοιο,
 65 Ἥγείσθαι ἐπὶ νῆα θοῇν, καὶ θῖνα θαλάσσης·
 Ἀρήτη δ' ἕρα οἱ δμῶδες ἄμ' ἔπεμπε γυναικας·
 Τὴν μὲν, Φᾶρος ἔχουσαν εὐπλυνῆς, ἥδ' ἑλπίων,
 Τὴν δ' ἑτέρην, χυλὸν πυκινὴν ἄμ' ἔπεμπε κομίζειν·
 Ἡ δ' ἄλλη σῖτόν τ' ἔφερεν καὶ οἶνον ἱερὸν ἄν.
 70 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον, ἥδ' ἐβάλασαν,
 Αἴψα τά γ' ἐν νηὶ γλαφυρῇ πομπῆς ἀγαυοὶ
 Δεξάμενοι κατέβητο, πόσιν καὶ βρώσιν ἄπασαν·
 Καδ' δ' ἄρ' Ὀδυσσεὶ εἰσεσαν ῥῆγός τε, λίνον τε,
 Νηὶς ἐπ' ἱκρίοφιν γλαφυρῆς, (ἵνα νήγρετον εὐδοί,)
 75 Πρύμνης· ἂν δὲ καὶ αὐτὸς ἐβήσето, καὶ κατέλεκτο
 Σιγῇ· τοὶ δὲ κἀβίζον ἐπὶ κληῖσιν ἱακτος
 Κόσμῳ· πείσμα δ' ἔλυσαν ἀπὸ τρητοῖο λῖθοιο.
 Ἐνθ' οἱ ἀνακλινθέντες ἀναβρίπτουν ἄλλα πηδῆ,
 Καὶ τῶ νήδυμος ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε,
 80 Νήγρετος, ἥδιστος, θανάτῳ ἄγχι καὶ ἰοικώς·
 Ἡ δ' ὥς ἐν πεδίῳ τετράβοιο ἄρσενες ἵπποι,
 Πάντας ἄμ' ὀρμηθέντες ὑπὸ πλινγῆσιν ἱμάσθλης,
 Τῦφός ἀειρόμενοι, ῥίμφῃ πρήσσοισι κέλευθον·
 Ὡς ἕρα τοῦ πρύμνῃ μὲν ἀείρετο, κύμα δ' ὕπισθε
 85 Πορφύρεον μέγα θύε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
 Ἡ δὲ μάλ' ἀσφαλῶς θέεν ἔμπεδον· οὐδέ κεν ἵρηξ
 Κέρκος δμαρτήσειεν, ἑλαφρότατος πετεηνῶν·
 Ὡς ἡ ῥίμφῃ θέουσα θαλάσσης κύματ' ἔταμνεν,
 Ἄνδρα φέρουσα, θεοῖς ἐπαλίγκρι μῆδε, ἔχοντα·
 90 Ὡς πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάλ' ἄλγεα οὐκ ἐπὶ θυμῷ,
 Ἀνδρῶν τε πτολίεμους, Ἀλγείνῃ τε κύματι πείρων·
 Δὴ τότε γ' ἀτρέμας εὐδε, λελασμένος ὕσσ' ἐπεπνύθει·
 Εὐτ' ἄεθρ' ὑπερέσχε φαάντατος, ὅς τε μάλισα
 Ἐρχεται ἀγγέλλων φάος Ἡοῦς ἡριγενείης·
 95 Τῆμος δὴ νῆσῳ προσεπλινυτο ποντοπόρος νῆς.
 Φόρκυνος δ' εἰς λιμῆν, ἀλίοιο γέροντος,
 Ἐν δῆμῳ Ἰθάκης· δύο δὲ προβλήτες ἐν αὐτῇ·
 Ἀκταὶ ἀπορρώγες, λιμένος ποτιπεπτηνυῖαι·
 Αἴτ' ἀνέμων σκεπῶσαι δυσάεθλῃ μέγα κύμα·
 100 Ἐκτοθεν· ἔντοσθεν δὲ ἄκνυ δασυμοῖο μένουσι·
 Νῆες εὖσσελμοι, ὅταν ὄρου μέτρον ἱκνῶνται·
 Αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἑλάνη·

„ Omnibus in domo ; ut precati Jovem patrem ,
 „ Hospitem dimittamus suam in patriam terram .
 Sic dixit : Pontonöus verò dulce vinum miscebat ;
 Distribuit deinde omnibus astando : illi autem Diis
 Libarunt beatis , qui cælum latum habitant ,
 Indidem ex sedibus : surrexit verò nobilis Ulysses ,
 Areteque in manibus posuit poculum rotundum ,
 Et ipsam affatus verba alata dixit ;

„ Vale mihi , ô regina , in-perpetuum ; donec senectus
 „ Venerit , & mors , quæ utique hominibus accidunt .
 „ At ego proficiscor ; tu autem delectare hâc in domo ,
 „ Liberisque , & populis , & Alcinoö rege .
 Sic fatus , super limen ibat nobilis Ulysses .

Una autem cum eo præconem præmisit vis Alcinoï ,
 Ut-duceret ad navem velocem , & littus maris :
 Arete autem cum-eo famulas simul misit mulieres ;
 Alteram quidem chlamydem habentem bene-lotam , & tunicam ,
 Alteram autem , arcam bene-munitam una misit ut-portaret :
 Alia verò panemque ferebat & vinum rubrum .

At postquam ad navem pervenissent & mare ,
 Statim hæc in navi cavâ comites eximii
 Accepta deposuerunt , potum & cibum omnem :
 At Ulyssi straverunt stragulamque , linteumque ,)
 Navis in tabulatis cavæ , (ut tranquille dormiret ,)
 In-puppi : conscendit autem & ipse , & decubuit
 Silentio : illi autem sedebant in transtris unusquisque
 Ordine ; funemque solverunt à perforato lapide :
 Ibi illi reclinati torquebant mare remo :

Et huic suavis somnus in palpebris incidit ,
 Altus , jucundissimus , morti proxime similis .
 Illa autem , sicut in campo quadrijuges masculi equi ,
 Omnes simul incitati à verberibus scuticæ ,
 Alte elevati , celeriter conficiunt viam :
 Sic sane hujus puppis quidem tollebatur ; fluctus autem pone
 Niger ipgens ruebat sonori maris .

Hæc autem valde tute currebat firmiter ; neque accipiter
 Circus affecutus fuisset , perniciosissimus volucrum :
 Sic illa celeriter currens maris fluctus secabat ,
 Virum ferens , diis paria consilia habentem :
 Qui antea quidem multos passus erat dolores suo in animo ,
 Virorumque bella , sevosque fluctus transiens ;
 At tunc placide dormiebat , oblitus quot passus fuerat .
 Quando itella super-insistit lucidissima , quæ scilicet maxime
 Venit nuncians lumen Auroræ mane-genitæ ;
 Tum demum insulas applicabatur pontum-transiens navis
 Phorcynis autem quidam est portus , marini senis ,
 In agro Ithacæ ; duo verò projecta in ipso
 Littora abrupta , in portum vergentia :

Quæ utique à-ventis defendunt rancis magnum fluctum
 Extra ; intus verò sine vinculo manent
 Naves bene-tabulatæ , cum portus spatium intraverint .
 At in vertice portus patula ramis olivæ

- 'Αυχλὸς δ' αὐτῆς, ἄντρον ὑπὲρ αὐτῆς, ἡρωεῖδες,
 ἴδον νυμφῶν, αἱ Νηϊάδες καλέονται.
 105 'Εν δὲ κρητῆρές τε καὶ ἀμφιφορῆς ἕασι
 Λαῖνοι· ἔνθα δ' ἔπειτα τιθαιβώσσουσι μέλισσαι.
 'Εν δ' ἰσοὶ λίθαι περιμήκεις, ἔνθα τε Νύμφαι
 Φάρε' ὑφαίνουσιν ἀλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι.
 'Εν δ' ὕδατ' ἀνέκοντα· δύω δὲ τὲ οἱ θύραι εἰσὶν·
 110 Αἱ μὲν πρὸς Βορέαο, καταβῆναι ἀνθρώποισιν,
 Αἱ δ' αὖ πρὸς Νότῳ ἔσι θάλαραι· οὐδέ τι κείνῃ
 ἄνδρες ἐσέρχονται, ἀλλ' ἀθανάτων ὁδὸς ἐστίν.
 'Ενδ' οὖν εἰσέλασαν, πρὶν εἰδότες· ἡ μὲν ἔπειτα
 Ἠπειρὴν ἐπέκλεισεν, ὅσον τ' ἐπὶ ἡμῖσι πάσης,
 115 Σπερχομένη· τοίῳ γὰρ ἐπαίγεται χέρσ' ἱερῶν.
 Οἱ δ' ἐκ νηὸς βάντες εὐζύγου Ἠπειρόνδε,
 Πρῶτον Ὀδυσσῆα γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἔειραν,
 Αὐτῷ σὺν τε λίνῳ, καὶ ῥήγῃ σιγαλδεντι,
 Καδ' δ' ἔρ' ἐπὶ ψαμάθῃ ἔθεσαν, δεδμημένον ὕπνῳ·
 120 'Εκ δὲ κτήματ' ἔειραν, αἱ οἱ Φαίηκες ἀγαυοὶ
 Ὀπασαν οἴκαδ' ἰόντι, διὰ μεγάλυμον Αἰθήνην.
 Καὶ τὰ μὲν οὖν παρὰ πυθμὲν ἱλαίης ἀθρόα θῆκαν
 Ἐκτὸς ὁδοῦ, μή ποῦ τις ἐδίτῳ ἀνθρώπων,
 Πρὶν γ' Ὀδυσσῆ' ἐγρεσθαι, ἐπελθὼν δηλήσαιτο.
 125 Αὐτοὶ δ' αὖτ' οἰκόνδε πάλιν κίον· οὐδ' Ἐννοσίχθων
 Λήθεται ἀπειλῶν, τὰς ἀντιθέει Ὀδυσσῆϊ
 Πρῶτον ἐπηπείλησε· Δίδε δ' ἐξείρετο βουλήν·
 Ζεῦ πάτερ, οὐκέτ' ἐγώ γε μετ' ἀθανάτοισι Θεοῖσι
 Τιμῆεις ἔσθαι, ὅτε με βροτοὶ οὔτι τίουσιν
 130 Φαίηκες, τοὶ πέρ τοι ἐμῆς ἔξεις γενέθλης.
 Καὶ γὰρ νῦν Ὀδυσσῆα Φάμην κακὰ πολλὰ παθόντα
 Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· νόστον δέ οἱ οὔποτε ἀπύρῳ.
 Πάγχυ, ἐπεὶ σὺ πρῶτον ὑπέσχεο, καὶ κατένευσας.
 Οἱ δ' εὐδοντ' ἐν νηὶ θεῇ ἐπὶ πόντον ἔχοντες
 135 Κἀτάεσαν εἰν Ἰθάκῃ, ἔδοσαν δέ οἱ ἑσπετα δῶμα,
 Χαλκόν τε, χρυσόν τε ἄλλης, ἐσθῆτά θ' ὕφαντήν,
 Πόλλ', ὅσ' ἂν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,
 Εἴπερ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληΐδος αἵσαν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 140 Ὀ πόποι, ἔγνοσίγαι' αἰδυσθεὲς, οἷον ἔειπες;
 Οὔτι σ' ἀτιμάζουσι Θεοί· χαλεπὸν δέ κεν εἴη
 Πρεσβύτατον καὶ ἄριστον ἀτιμῆσιν ἰάλλειν.
 Ἄνδρῶν δ' εἶπαρ τίς τε βίη καὶ κάρτεϊ εἴκων
 Οὔτι τίσι, σοὶ δ' ἔσι καὶ ἐξοπίσω τίσις αἰέν.
 145 Ἐρξον, ὅπως ἐθέλεις, καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἑννοσίχθων·
 Αἰψά κ' ἐγὼν ἔρχαιμι, Κελαινεφές, ὥς ἀγορεύεις·
 Ἀλλὰ σὺν αἰεὶ θυμὸν ὀπίσσω, ἡδ' ἄλκιμον.
 Νῦν αὖ Φαίηκων ἰδέλω περικαλλέα νῆα
 150 Ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἡρωεῖδ' ἑκόντων
 Ραῖσιν· ἐν ἡδὲ σκῶνται, ἀπολλήξουσιν δὲ πομπῆς
 Ἀνδρῶν· μέγα δέ σφιν ὕρος πόδας ἀμφικαλύψαι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ὀ πέπον, ὥς μὲν ἐμῷ θυμῷ δοκεῖ εἶναι ἔρις,

Prope autem ipsam, antrum amœnum, obscurum,
 Sacrum Nympharum, quæ Naiades vocantur.
 Intus verò crateresque & amphoræ erant
 Lapidæ; ibi verò præterea mellificant apes.
 Intus porro juga lapidea prælonga; ibique Nymphæ
 Pallia texunt purpurea, mirabile visu.
 Intus quoque aquæ perpetuo-fluentes: dux autem ei janitæ sunt;
 Hæ quidem ad Boream, permeabiles hominibus,
 Illæ autem contra ad Notum sunt diviniore; neque omnino illæ
 Homines intrant; sed immortalium via est.
 Huc illi *navem*-adegerunt, loco prius cognito: ea quidem postea
 Terræ appulsa est, quantum ad dimidium totius,
 Concitata; talium enim impellebatur manibus remigum.
 Illi autem ex navi egressi bonis-transstris-instructa in terram,
 Primum Ulyssem cava ex nave sustulerunt,
 Ipso cumque linteo, & stragula splendida;
 Atque in arena deposuerunt, oppressum fomho:
 Extulerunt autem bona, quæ ei Phæaces-illustres
 Dederant domum eunti, propter magnanimam Minervam.
 Et ea quidem dein ad imum olivæ conferta posuerunt
 Extra viam; ne forte aliquis viatorum hominum,
 Antequam Ulysses expergisteretur, aggressus violaret.
 Ipsi verò contra domum redibant: neque Neptunus
 Obliviscebatur minarum, quas deo-pari Ulyssi
 Primum minatus erat: Jovis autem rogabat consilium;
 „ Jupiter pater, haud amplius ego inter immortales Deos
 „ Honoratus ero, quam me mortales minime honorant
 „ Phæaces, qui sane à mea oriundi sunt stirpe.
 „ Etenim nunc Ulyssem putabam mala multa passum
 „ Donum venturum; reditum verò illi nunquam auferebam
 „ Omnino, quoniam tu primum promissisti, & annuisti.
 „ Hi autem dormientem in navi veloci super pontum vebentes
 „ Deposuerunt in Ithaca, dederuntque ei immensa dona,
 „ Ætque, aurumque abunde, vestemque textilem,
 „ Multa, quot nunquam Troja extulisset Ulysses,
 „ Si incolumis venisset, sortitus de præda portionem.
 Hunc autem respondens allocutus est nubium-coactor Jupiter;
 „ Papæ! Neptune late-potens, quale dixisti?
 „ Nequaquam te despiciunt Dii; grave autem esset
 „ Antiquissimum & præstantissimum ignominia prosequi.
 „ Hominum autem si quis te viribus & sobori suo obsequens
 „ Non honorat; tibi sane est & postea ultio semper.
 „ Fac, ut vis, & tibi gratum est animo.
 Huic autem respondit deinde Neptunus terræ-quassator;
 „ Statim ego facerem, nubium-coactor, sicut dicis;
 „ Sed tuam semper iram observo, & fugito.
 „ Nunc verò Phæacum volo perpulchram navem
 „ Ex deductione reversam in nigro ponto
 „ Perdere; ut jam abstineant, desistantque à deductione
 „ Hominum; magnumque ipsis montem urbi obducere.
 Hunc autem respondens allocutus est nubium-coactor Jupiter;
 „ O bone, sic quidem meo animo videtur esse optimum.

Cum

- 355 Ὀππότ'ε κεν δὴ πάντες θαυνομένην προσιδόντας
 Ἄσσοι ἐπὶ πτόλιος, θάιναι λίθον ἰγγύθι γαίης
 Νῆϊ βοῇ ἵκελον, (ἵνα θαυμάσωσιν ἅπαντες
 Ἄνθρωποι) μέγα δὲ σφιν ὕρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἔκουσε Ποσειδάων ἑνοσίχθων,
- 360 Βῆ δ' ἵμεν ἐς Σχερίην, ὅθι Φαίηκες γεγάασιν·
 Ἐνδ' ἔμην· ἡ δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθε ποντοπύρος νηὺς
 Ῥίμφα δεικομένη· τοῦ δὲ σχεδὸν ἦλθ' ἑνοσίχθων,
 Ὃς μενέλαον ἔθηκε, καὶ ἑρρίξωσεν ἑνερθε,
 Χαιρὶ καταπρηνεὶ ἑλάσας· ὃ δὲ νόσφι βεβήκει.
- 365 Οἱ δὲ πρὸς Ἀλλήλους ἔπεια πτερβάντ' ἀγρόευσον
 Φαίηκες δολιχέρετμοι νηυσίκλυτοι ἄνδρες·
 Ὡδε δὲ τις εἶπαςκεν ἰδὼν ἐς πλεσίον ἄλλον·
 ὦ μοι, τίς δὴ νῆα βοῇν ἐπέδησ' ἐνὶ πόντῳ,
 Οἷκαδ' ἑλαυνομένην; καὶ δὴ προῦφαίνετο πῆσα.
- 370 Ὡς ἔρα τις εἶπαςκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὥς ἐτέτυκτο.
 Τοῖσιν δ' Ἀρκαίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ὦ πόποι, ἥ μάλα δή με παλαιόφρατα θέσφαθ' ἱκάνει
 Πατέρων ἡμεῶν, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων ἀγάσσεσθαι
 Ἡμῖν, οὐνεκα πομπὴ ἀπήμενες εἰμὲν ἁπάντων.
- 375 Φῆ ποτε Φαίηκων ἀνδρῶν περικαλλέα νῆα
 Ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσεν ἐν ἡρωιδεῖ πόντῳ
 Ῥαισίμεναι, μέγα δ' ἡμῖν ὕρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
 Ὡς ἀγρόευν' ὃ γέμων· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
 Ἄλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἶπω, παιδόμεθα πάντες·
- 380 Πρωκτῆς μὲν παύσασθε βροτῶν, ὅτε κέν τις ἵκηται
 Ἡμέτερον προτὶ ἕστυ· Ποσειδάωνι δὲ ταύρους
 Δώδεκα κεκριμένους ἱερύσομεν, κίχ' ἐλεῖσθαι,
 Μῆδ' ἡμῖν περίμνηες ὕρος πόλει ἀμφικαλύψῃ.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔδδειςαν, ἐτοιμάσσοντο δὲ ταύρους.
- 385 Ὡς οἱ μὲν δ' εὐχοντο Ποσειδάωνι ἄνακτι
 Δήμου Φαίηκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
 Ἐσάβτες περὶ βωμῶν· ὃ δ' ἔγχετο δῖος Ὀδυσσεύς,
 Εὐδὼν ἐν γαίῃ πατρῴῃ, οὐδέ μιν ἔγνω,
 Ἦδὴ δὴν ἀπειὼν· περὶ γὰρ θεὸς ἡέρα χεῖρον,
- 390 Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς· ὄφρα μιν αὐτὸν
 Ἀγνώσκον τεύξαιεν, ἵκασά τε μυθήσασαιτο·
 Μῆ μιν πρὶν ἔλοχος γνώῃ, ἄσσοι τε, φίλοι τε,
 Πρὶν πᾶσαν μηχανήρας ὑπερβασίην ὑποτίσαι.
 Τοῦνεκ' ἔρ' ἄλλουσιδὲα φαίνεσκετο πάντα ἄνακτι,
- 395 Ἀτρεΐδῃ τε δαιηνκέες, λιμένες τε πάντορ μοι,
 Πέτραι·τ' ἡλίβατοί, καὶ δένδρεα τηλεδδόντα.
 Στῆ δ' ἔρ' ἀναίξας, καὶ δ' εἰσίδε πατρίδα γαίαν·
 Ὀϊμωξέν τ' ἔρ' ἔπειτα, καὶ ὦ πεπλήγετο μῆρδ'
 Χερσὶ καταπρηνέσσι· ὀλοφυρβόμενος δ' ἔπος ηὔδα·
- 400 ὦ μοι ἐγὼ, τέων αὐτε βροτῶν ἐς γαίαν ἱκάνω;
 Ἦ δ' οἷγ' ὕβρις αἰ τε καὶ ἔγχοι, οὐδὲ δίκαιοι,
 Ἦδὲ φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
 Πῆ δὴ χρήματ'α πολλὰ φέρω τάδε; πῆ δὲ καὶ αὐτὸς
 Πλάζομαι; αἰδ' ὄφελον μέναι παρὰ Φαίηκεσσιν
- 405 Αὐτόθ' ἐγὼ δὲ κεν ἕλλον ὑπερμάνειν βασιλῆων
 Ἐξυμῶν, ὃς κέν μ' ἐφίλει καὶ ὄνερπε νέεσθαι.

„ Cum jam omnis incitatum intueatur
 „ Populus ab urbe, *cum eam* facere lapidem prope terram
 „ Navi veloci similem, (ut admirentur omnes
 „ Homines;) magnumque ipsis montem urbi obducere.
 At postquam hoc audivisset Neptunus terræ-quassator,
 Perrexit ire in Scheriam, ubi Phæaces sunt;
 Illic manebat: at valde prope venit pontum-transiens navis
 Celeriter impulsâ: hanc autem prope venit Neptunus,
 Qui ipsam lapidem reddidit, & radicari fecit inferne,
 Manu prona percussam: ipse autem discessit.
 Ast inter se verba alata loquebantur
 Phæaces longis-remis-utentes re-nautica-inqlyti viri:
 Sic autem aliquis dicebat intuitus in propinquum alium;
 „ Eheu, quis jam navem velocem ligavit in ponto,
 „ Domum-versus impulsam? & jam apparebat tota.
 Sic utique quis dicebat: hæc autem non intellexerunt, quomodo
 Inter hos verò Alcinoüs concionatus est, & dixit; (facta-essent,
 „ Papæ! certe omnino jam me antiqua vaticinia assequuntur
 „ Patri mei, qui dicebat Neptunum iratum esse
 „ Nobis, quoniam deductores tuti sumus omnium,
 „ Dixit aliquando Phæacum virorum perpulchram navem
 „ Ex deductione reversam in nigro ponto
 „ Perditurum, magnumque nobis montem urbi obducendum.
 „ Sic prædicabat senex; hæc utique nunc omnia perficiuntur.
 „ Sed agite, sicut ego dixero, pareamus omnes:
 „ A-deductione quidem desistite mortaliū, cum aliquis venerit
 „ Nostram ad urbem: Neptuno autem tauros
 „ Duodecim electos sacrificabimus, si misereatur,
 „ Neque nobis ingentem montem urbi obducet.
 Sic dixit: illi autem metuerunt, paraveruntque tauros.
 Sic quidem supplicabant Neptuno regi.
 Populi Phæacum ductores & principes,
 Stantes circum altare: Experrectus autem est nobilis Ulysses,
 Cubans in terra patria, neque ipsam cognovit,
 Jam diu cum-abfuisset; circum enim Dea nebula fudit,
 Pallas Minerva, filia Jovis; ut eum ipsum
 Ignotum faceret, singulaque ediceret:
 Ne ipsum prius uxor cognosceret, civesque, amicique,
 Quam omnem proci injuriam lissent.
 Propterea mutata videbantur omnia regi,
 Viæque perpetuæ, portusque undique-stationibus-apti,
 Petræque altæ, & arbores virentes.
 Stetit autem cum-exsurrexisset, & inspexit patriam terram;
 Flevitque postea, & sua percussit femora
 Manibus pronis; lugensque verbum dixit;
 „ Hei mihi, quoniamnam demum hominum in terram venio?
 „ Nunquid hi injuriosique & crudeles, neque iusti?
 „ An hospitales, & ipsis mens est sancta?
 „ Quoniam jam bona multa fero hæc? quoniam autem & ipse
 „ Vagor? utinam mansissent apud Phæaces
 „ Illic; ego verò ad aliam magnanimorum regum (revertendū,
 „ Pervenissem, qui me amice excepisset, & dimisisset instructū ad
 „ Nunc

- Νῦν δ' οὐτ' ἔρπη ἐλθεῖν ἐπὶ σκάμμαι, οὐδὲ μὲν αὐτοῦ
 ἑκαταπύσω, μήπως μοι ἔλθῃ ἄλλοισι γένεταί.
 Ὡ πόποι, οὐκ ἔρα πάντα νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι
 210 Ἦσαν Φαιήκων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
 Οἳ μ' εἰς ἑλλήν γαίαν ἀπήγαγον· ἦτέ μ' ἔφοντο
 Ἄξειν εἰς Ἰθάκην εὐδαίμον· οὐδ' ἐτέλεσαν.
 Πῶς σφάμας τίσαστο ἱκετήσας, θεοὶ τε καὶ ἄλλους
 Ἀνθρώπους ἐφορᾷ, καὶ τίνυται, θεοὶ τις ἀμάρτυρ.
 215 Ἀλλ' ὄγε δὴ τὰ χρήματ' ἀριθμήσω, καὶ ἰδῶμαι,
 Μῆ τί μοι εἰσχωρῶνται κοίτης ἐπὶ νηὶς ἄγοντες.
 Ὡς εἰπὼν, τρίποδας περικαλλίδας, ἡδὲ λέβητας,
 Ἥριθμοι, καὶ χρυσὸν, ὕφαντά τε εἴματα καλὰ·
 Τῶν μὲν ἔρ' οὐτι πόθει· δι' δ' ἐδύρετο πατρίδα γαίαν,
 220 Ἐρπύζων παρὰ ἴστα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Πόλλ' ἑλοφυρόμενος· σχεδόνδ' οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
 Ἄνδρ' ἑμέμας εἰκυῖα νέω, ἐπιβώτορι μῆλων,
 Πανκατάλα, οἷοί τε ἀνάκτων παῖδες ἔασιν,
 Δάπτουχον ἀμφ' ὤμοισιν ἔχουσ' εὐεργέα λώπην·
 225 Ποσειδ' ὑπὸν ἀπαρτοῖσι πόδι' ἔχε, χεῖρ' δ' ἔκοντα.
 Τὴν δ' Ὀδυσσεὺς γήθησεν ἰδὼν, καὶ ἐναντίος ἦλθε,
 Καὶ μιν φωνήσας, ἔπεια πτερόμεντα προσήδα·
 ὦ φίλ', ἐπεὶ σε πρῶτα κίχάνω τῶδ' ἐνὶ χώρῃ,
 Καίρε τε, καὶ μὴ μοί τι κακῶ νόμῳ ἀντιβολήσῃς·
 230 Ἀλλὰ σάω μὲν ταῦτα, σάω δ' ἐμὲ· σοὶ γὰρ ἔγχευα
 Εὐχομαι, ὥς τε θεῶ, καὶ σὺ φίλα γούνατ' ἱκάνω.
 Καὶ μοι ταῦτ' ἀγόμευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὐ εἰδῶ,
 Τίς γῆ; τίς δῆμος; τίνας ἀνέρες ἐγγεγάσας;
 Ἥ ποῦ τίς κλισίων εὐδαίμων, ἡδὲ τις ἀκτὴ
 235 Κεῖθ' ἄλλ' κεκλημένη ἱερὴ βάλαρος ἡμείρεται;
 Τὴν δ' αἶψα προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Νήπιος εἰς, ὦ ξεῖν', ἡ τηλόθεν εἰλήλουδας,
 Εἰ δὴ τήνδε τε γαίαν ἀνείρεαι· οὐδέ τι λίην
 Οὔτω νέεσθός ἐστιν· ἴσασι δέ μιν μάλα πολλοί,
 240 Ἥ μὲν ὄσοι ναίουσι πρὸς ἡῶ τ', ἡελίον τε,
 Ἥ δ' ὄσοι μετόπισθε ποτὶ ζόφον ἡρβόντα.
 Ἥτοι μὲν τρηχεῖα καὶ οὐχ ἱκπῆλατός ἐστιν,
 Οὐδὲ λίην λυκρὴ, ἀτὰρ οὐδ' εὐραῖα τέτυκται.
 Ἐν μὲν γὰρ οἱ αἶτος ἀέεσφαιος, ἐν δέ τε οἶνος
 245 Γίγνεται· αἶψ' δ' ὄμβρος ἔχει, τεταλυτὰ τε ὕψη·
 Αἰγιόβοτος δ' ἀγαθὴ, καὶ βούβοτος· ἔτι μὲν ὕλη
 Παντοῖα, ἐν δ' ἀρδαὶ ἐκπετανοὶ παρείασιν.
 Τῶ τοι, ξεῖν', Ἰθάκης γε καὶ ἐς Τροίην ὄνομ' ἴκοι,
 Τὴν περ τηλοῦ Φαεὶν Ἀχαιῖδος ἔμμεναι αἴης.
 250 Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
 Χαίρων ἢ γαίῃ πατρίδῃ, ὥς οἱ ἔειπε
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς Αἰγιόχοιο·
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεια πτερόμεντα προσήδα·
 Οὐδ' ὅγ' ἀληθεία εἶπε, πάλιν δ' ὅγε λάβεται μῦθον;
 255 Αἶψ' ἐνὶ στήθεσσι νόον πολυκερδέα νυμῶν·
 Πυνδανόμην Ἰθάκης ἦν· καὶ ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ,
 Τηλοῦ ὑπὲρ πάντου· νῦν δ' εἰλήλουδα καὶ αὐτός
 Χρήμασι πρὸν τοῖδε σσι· λιπὼν δ' ἐτι παῖσι τρεσφύτα
 Φεύγω,

- „ Nunc autem neque sane usquam ponere scio, neque quidem
 „ Relinquam, ne forte mihi praeda aliis fiant. (Ulla
 „ Pape! non ergo omnino sapientes, neque iusti
 „ Erant Phæacum ductores & principes,
 „ Qui me in aliam terram abduxerunt: certe me dicebant
 „ Ducturos & in Ithacam amœnam; neque perfecerunt.
 „ Jupiter ipsos ulciscatur supplicum-custos, qui & alios
 „ Homines inspicit, & punit, quicumque peccet.
 „ Verum age jam bona numerabo, & videbo,
 „ Nequid mihi discesserint cava in navi auferentes.
 Sic locutus, tripodas perpulchros & lebetes,
 Numerabat, & aurum, textaque vestimenta pulchra:
 Horum quidem nihil desiderabat: lugebat autem patriam terram,
 Reptans juxta littus sonori maris,
 Multum lamentans: prope autem eum venit Minerva,
 Viro corpore assimilata juveni, pastori ovium,
 Delicato; quales utique regum filii sunt;
 Duplicem circa humerum habens pulchre-factam vestem:
 Pedibus verò sub nitidis calceos habebat, manuque jaculum.
 Hanc verò Ulysses gaudebat conspicatus, & obvius venit,
 Et ipsam compellans verba alata dixit;
 „ O amice, quandoquidem te primum invenio hoc in loco,
 „ Salve, & neutiquam mihi malo animo occurreris:
 „ Sed serva quidem hæc, serva etiam me; tibi enim ego
 „ Supplico, tanquam Deo, & ad tua chara genua accedo,
 „ Et mihi hæc dic verè, ut bene sciam,
 „ Quenam terra? quis populus? quinam viri insunt?
 „ Num qua insularum amœna? an aliquod littus
 „ Jacet ad mare vergens glebosæ continentis?
 Hunc autem contra allocuta est dea cæcis-oculis Minerva;
 „ Stultus es, & hospes, aut è-longinquo venisti;
 „ Si revera de hac terra interroges: neque sane valde
 „ Adeo ignobilis est; norunt autem eam admodum multi,
 „ Tum quotquot habitant ad Auroramque, Solamque,
 „ Tum quotquot pone ad caliginem obscuram.
 „ Profecto quidem aspera & non equitabilis est;
 „ Neque valde sterilis, at neque lata est.
 „ In ea etenim triticum copiosum, in ea autem & vinum
 „ Est; semper verò pluvia habet illam, fecundusque ros:
 „ Capris autem pascendis apta, & bobus; est quidem sylva
 „ Omnigena: ibi quoque aquationes perennes adsunt.
 „ Itaque, hospes, Ithacæ sane & in Trojam nomen pervenerit,
 „ Quam quidem procul dicunt Achaïca esse à terra.
 Sic dixit: laetatus est autem patiens nobilis Ulysses,
 Gaudens sua terra patria, sicut ei dixerat
 Pallas Minerva, filia Jovis Ægiocchi:
 Et ipsam compellans verba alata dixit:
 Neque is vera dixit, ex-obliquo verò instituebat sermonem.
 Semper in pectore mentem perastutam agitans;
 „ Audiebam de-Ithacâ quidem & in Creta lata,
 „ Longe trans pontum; nunc autem veni & ipse
 „ Bonis cum hisce; relictis verò adhuc apud filios tantis
 „ Fugio.

- φείσῃ, ἐπεὶ φίλον υἷα κατέκτανον Ἰδομενῆος,
 260 Ὀρσίλοχον πύδας ὠκύν, ὃς ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ
 Ἀνέρας ἀλφειῆδας νύκτα ταχέεσσι πύδεσσιν·
 Οὐνεκά με σερέσαι τῆς ληίδος ἤθελε πάσης
 Τρωιάδες, τῆς εἵνεκ' ἐγὼ πάθον ἔλγεα θυμῷ,
 Ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἐλογεῖνὰ τε κύματα πείρων.
 265 Οὐκὰρ ἔρ' οὐχ ἢ πατρὶ χαριζόμενος θεράπειον
 Δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ἀλλ' ἔλλων ἥρχον ἐταίρων·
 Τὸν μὲν ἐγὼ κατίδντα βάλλον χαλκῆρσιν δαυρὶ
 Ἀγρόθεν, ἐγγὺς ἰδοῖα λοχησάμενος σὺν ἐταίρῳ·
 Νῦξ δὲ μάλα θνοφερὴ κατέχ' οὐρανὸν, οὐδέ τις ἡμῶς
 270 Ἀνδράων ἐνόησε· λάθον δὲ ἰ θυμὸν ἀπούρας.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τὸν γε κατέκτανον ὀξείῃ χαλκῷ,
 Αὐτίκ' ἐγὼν ἐπὶ νῆα κίων φοίνικας ἀγαυοὺς
 Ἑλλησάμην, καὶ σφιν μενοεικέα ληίδα δῶκα·
 Τοὺς μ' ἐκέλευσα Πύλονδε καταστῆσαι καὶ ἰφίσσαι,
 275 ἥ εἰς Ἥλιδα δῖαν, ὅτι κρατέουσιν Ἐπειοί.
 Ἀλλ' ἦτοι σφείας κίθην ἀπώσατο ἱς ἀνέμιο,
 ἥλλ' ἀκαχομένους· οὐδ' ἤθελον ἱστασθῆναι.
 Κίθην δὲ πλავχέοντες ἱκάνομεν ἐνθάδε νυκτός·
 Σπουδῇ δ' ἐς λιμένα προερίσσαμεν, οὐδέ τις ἡμῶν
 280 Δόρπου μνηστὴς ἦν, μάλα περ χατέουσιν ἐλίσσθαι·
 Ἀλλ' αὐτως ἀποβάντες ἐκείμεθα νῆς ἅπαντες.
 Ἐοὐ' ἐμὲ μὲν γλυκύς ὕπνος ἐπήλυθε περμηῶτα·
 Οἱ δὲ χρήματ' ἐμὰ γλαφυρῆς ἐκ νῆς ἐλόντες,
 Κάθισαν, ἔνθα περ αὐτὸς ἐπὶ ψαμάθοισιν ἐκείμην.
 285 Οἱ δ' ἐς Σιδονίην εὐ ναιομένην ἀναβάντες
 Ὠχοντ'· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμεν ἀκαχήμενος ἦτορ.
 Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Χαίρ' τέ μιν κατέρεξε· δέμας δ' ἦϊκτο γυναικὶ
 Καλῇ τε, μεγάλῃ τε, καὶ ἀγλαῇ ἔργ' αἰδοίῃ·
 290 Καὶ μιν φανήσας ἔπεια πτερβέντα προσήδα·
 Κερδαλέος κ' εἶη καὶ ἐπίκλοπος, ὃς γε παρέλθοι
 Ἐν πάντεσσι δόλοισι, καὶ εἰ θεὸς ἀντιάσει.
 Σχέτλιε, ποικιλομήτα, δόλων ἄτ', οὐκ ἔρ' ἔμελλες,
 Οὐδ' ἐν σῇ περ ἰδὼν γαίῃ, λήξειν ἀπατάνων,
 295 Μύθων τε κλοπίων, οἳ τοι πεδόθεν φίλοι εἰσὶν;
 Ἀλλ' ἔγωγε μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα, εἰδότες ἡμῶν
 Κέρδε'· ἐπεὶ σὺ μὲν ἔσσι βροτῶν ὕχ' ἄριστος ἀπάντων
 Βουλῇ καὶ μύθοισιν· ἐγὼ δ' ἐν πᾶσι θεοῖσι
 Μῆτι τε κλέομαι καὶ κέρδεσσιν· οὐδὲ σύ γ' ἔγνως
 300 Παλλὰδ' Ἀθηναίην, κοῦρην Διὸς, ἥτε τοι αἰεὶ
 Ἐν πάντεσσι πόντοις παρίσταμαι, ἥδ' ἐφυλάσσω;
 Καὶ δέ σε φαίηκεσσι φίλον πάντεσσιν ἔδμεκα.
 Νῦν δ' αὖ δεῦρ' ἰκόμεν, ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὀφῆνῃ,
 Χρήματά τε κρύψω, ὅσα τοι φαίηκες ἀγαυοὶ
 305 Ὀπασκν, οἵκαδ' ἰόντι, ἐμῇ βουλῇ τε νόῳ τε·
 Ἐῆναι δ', ὅσα τοι αἶσα δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσι
 Κήδε' ἀνεσχέσθαι· σὺ δὲ τετλάμεναι καὶ ἀνάγκῃ,
 Μηδέ τιν' ἐκφάσθαι, μήτ' ἀνδρῶν, μήτε γυναικῶν,
 Πάντων, οὐνεκ' ἔρ' ἦλθες ἀλώμενος· ἀλλὰ σιωπῇ
 310 Πάσχειν ἔλγεα πολλὰ, βίης ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.

„ Fugio, quoniam dilectum filium interfeci Idomenei,
 „ Orilochum pedibus velocem, qui in Creta lata
 „ Viros ingeniosos vincebat velocibus pedibus:
 „ Quoniam me privare præda volebat omni
 „ Trojana; cujus gratia ego passus eram dolores animo,
 „ Virorumque bella, tristisque undas transiens:
 „ Quoniam scilicet haud suo patri gratificans serviebam
 „ Populo in Trojanorum; sed aliis imperabam sociis:
 „ Hunc quidem ego revertentem percussî area hasta
 „ Ex-agro, prope viam insidiatus cum socio:
 „ Nox autem valde obscura occupavit oceli, neque quisquam nos
 „ Hominum animadvertit: latul autem illum anima spoliata.
 „ At postquam hunc interfecissem acuto ære,
 „ Statim ego ad navem profectus Phœnices illustres
 „ Oravi, & ipsis animo-gratam prædam dedi:
 „ Hos me jussî in Pylum deferre & collocare,
 „ Vel in Elida divinam, ubi dominantur Epêi.
 „ Sed sane ipsos illinc depulit vis venti
 „ Admodum invitos; neque volebant fallere.
 „ Illinc autem vagati venimus huc nocte; (nobis
 „ Ægre autem in portum remorum-ope-appulimus; neque ulla
 „ Cœnæ mentio erat, valde licet indigentibus sumere;
 „ Sed tumultuarie egressi jacebamus ex navi omnes.
 „ Hic me quidem dulcis somnus invasit defessum:
 „ Illi autem bona mea cava ex navi sublata
 „ Deposuerunt, ubi utique ipse in arenis jacebam.
 „ Ipsi verò in Sidoniam bene-habitatam *navi*-conscensâ
 „ Ibant; at ego relictus sum dolens corde.
 „ Sic dixit: risit autem dea cæcis-oculis Minerva,
 „ Manuque ipsam demulsit; corpore verò assumilata est mulier
 „ Pulchræque, magnæque, & illustria opera scienti;
 „ Et ipsum compellens verba alata dixit;
 „ Astutus esset, & fallax, qui te superaret
 „ In omnibus dolis, etiam si Deus occurreret.
 „ Infauste, versute, dolorum insatiabilis, non ergo eras,
 „ Ne in tua quidem cum-esses terra, destitutus fallaciis,
 „ Verbisque fallacibus, quæ tibi ab-ortu chara sunt?
 „ Sed age, ne amplius hæc dicamus, scientes ambo
 „ Dolos; quia tu quidem es hominum longe optimus omnium
 „ Consilio & verbis; ego autem inter omnes Deos
 „ Consilioque celebror & dolis: neque tu scilicet novisti
 „ Palladêm Minervam, filiam Jovis, quæ tibi semper
 „ In omnibus laboribus asto, & te servo?
 „ Atque te Phœacibus gratum omnibus reddidi.
 „ Nunc verò rursus huc veni, ut tibi consilium contexam,
 „ Bonaque abscondam, quæcumque tibi Phœaces illustres
 „ Dederunt, domum proficiscenti, meo consilioque mentesque:
 „ Dicamque, quod tibi fatale est ædibus in fabrefactis
 „ Dolores perferre: tu autem tolera etiam necessitate;
 „ Neque cuiquam eloquere, neque virorum, neque mulierum,
 „ Omnium; quod veneris errans: sed tacite
 „ Patere dolores multos, injuria sustinens virosque.

- Τῆς δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἀργαλέον σε, θεῖε, γυνῶναι βροτῶ ἀντιάσαντι,
 Καὶ μάλ' ἐπισημένω· σὲ γὰρ αὐτὴν παντὶ ἴσκειαι.
 Τοῦτο δ' ἰγὼν εὖ οἶδ', ὅτι μοι πάρος ἦπ' ἦσθα,
 315 Ἐφ' ἐπὶ Τροίῃ πολεμίζομεν υἱὲς Ἀχαιοῶν.
 Αὐτὰρ ἔπει Πριάμοιο πόλιν διαπέρσασμεν αἰκλὴν,
 Βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκείσασεν Ἀχαιοὺς.
 Οὐ σέ γ' ἔπειτα ἴδον, κοῦρην Διὸς, οὐδ' ἐνόησα
 Νηὶς ἐμῆς ἐπιβᾶσεν, ὅπως τί μοι ἔλγας ἀλλάκτορες·
 320 Ἀλλ' αἰεὶ φρεσὶν ἦσιν ἔχων δεδαίγμενον ἦτορ
 Ἥλωμην, εἰώς με θεοὶ κακότητος ἔλυσαν.
 Πρὶν γ' ὅτε Φαιήκων ἀνδρῶν ἐν πτόνι δῆμῳ
 Θάρσυνας τ' ἐπέσσει, καὶ ἐς πόλιν ἤγαγες αὐτή.
 Νῦν δέ σε πρὸς πατὴρδος γουναίζομαι, (οὐ γὰρ δῖω
 325 ἦκεν εἰς Ἰθάκην εὐδείλοιο, ἀλλὰ τιν' ἄλλην
 Γαῖαν ἀνακρέφομαι· σὲ δὲ νερτομέουσιν δῖω
 Ταῦτ' ἀγορεύμεναι, ἵν' ἐμὰς φρένας ἡπεροπύσῃς.)
 Εἰπέ μοι, εἰ ἴτεόν γε φίλῃν ἐς πατρίδ' ἰκάνω.
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 330 Αἰεὶ τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νῆμα.
 Τῷ σε καὶ εὐ δύναμαι προλιπεῖν δύσηνον ἰόντα,
 Οὐνεκ' ἐκητίς τ' ἔσσι, καὶ ἀγχινοῖας, καὶ ἐχέφρων.
 Ἀσπασίως γάρ κ' ἄλλος ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
 ἴστ' ἐνὶ μεγάροις ἰδέειν παῖδάς τ' ἑλοχόν τε·
 335 Σοὶ δ' οὐπω φίλον ἐστὶ δαήμεναι, οὐδὲ πυθέσθαι,
 Πρὶν γέ τι σῆς ἀλόχου πειρήσῃαι, ἥτε τοι αὐτῶς
 ἦσαι ἐνὶ μεγάροισιν· διζυρεὶ δέ οἱ αἰεὶ
 Φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέραι δακρυχερούσῃ.
 Αὐτὰρ ἰγὼ τὸ μὲν οὐποτ' ἀπίσσειν, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
 340 Ἥιδε, ὃ νεθήσεις βλάσας ἀπὸ πάντας ἱταίρους·
 Ἀλλὰ τοι οὐκ ἐβόλησα Περσίδωνι μάχισσῃαι
 Πατροκασιγνήτῳ, ὅς τοι χόλον ἔνθετο θυμῷ,
 Χωόμενος, ὅτι αἰ υἱὸν φίλον ἐξαλάκωσας.
 Ἀλλ' ἔγωγε, τοι δείξω Ἰθάκης ἕδος, ὅφρα πεποιθῇς.
 345 Φόρκυιός μιν ὅδ' ἐστὶ λιμὴν, ἁλίοιο γέροντος·
 Ἦδε δ' ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη·
 Ἀγχοῖι δ' αὐτῆς ἔντρον ἐπήρατον, ἡφροειδὲς,
 Ἴρον Νυμφῶων, αἳ Νηϊάδες καλέονται.
 Τοῦτο δέ τοι σπέος εὐρὺ κατηροφίς, ἔνθα σὺ πολλὰς
 350 Ἐρδειςκας Νύμφῃσι τελέεσσας ἀκατόμβας·
 Τοῦτο δὲ Νηριτόν ῥ' ἐστιν ὄρος, καταείμεναι ἔλῃ.
 Ὅς εἰποῦσα θεὰ σκέδατο ἥερα· εἰσάτο δὲ χεῖρ·
 Γῆθησέν τ' ἥρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 Χαίρων ἥ γαίῃ· κύσει δὲ ξείδωρον ἔρουν·
 355 Αὐτίκα δὲ Νύμφῃς ἡρήσατο χεῖρας ἀνασχών·
 Νύμφαι Νηϊάδες, κοῦραι Διὸς, οὐποτ' ἐγώ γε
 Ὀφεισθ' ὑμῖν ἐφάμην· νῦν δ' εὐχολῆς ἀγκυῆσι
 Χαίρετ'· ἀτὰρ καὶ δῖον διδώσωμεν, ὃς τοπάρης περ,
 Αἴκεν ἔξ ἀνδρῶν με Διὸς θυγάτηρ ἡγλαεῖη
 360 Αὐτόν τε ζῶειν, καὶ μοι φίλον υἱὸν αἰετῇ.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Θάρσει, μὴ σε ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μαδάντων.
 Ἀλλ'

Hanc autem respondens allocutus est prudens Ulysses;
 „ Difficile est te, Dea, cognoscere mortali congresso,
 „ Etiam admodum scienti: te enim ipsam cuilibet assimilas.
 „ Hoc autem ego bene novi, quod mihi antea benigna eras,
 „ Dum in Troja pugnabamus filii Achivorum:
 „ At postquam Priami urbem diripimus altam,
 „ Ivimusque in navibus, Deusque dissipavit Achivos;
 „ Haud te postea vidi, filia Jovis, neque animadverti
 „ Navem meam ingressam, ut mihi dolorem arceres:
 „ Sed semper mente propria habens distractum cor
 „ Vagabar, donec me Dii malo solverunt:
 „ Prius scilicet quam Phæacum virorum in ubere populo
 „ Animastique verbis, & in urbem duxisti ipsa.
 „ Nunc autem te per patrem supplex-oro; (non enim puto
 „ Venisse *me* in Ithacam amœnam, sed aliquam aliam
 „ Per terram versor; te autem illudentem puto
 „ Hæc dicere, ut meam mentem decipias.)
 „ Dic mihi, an vere dilectam in patriam venerim?
 Huic verò respondit deinde dea cæssa oculis Minerva;
 „ Semper tibi tale in pectore cogitatum:
 „ Propterea te etiam non possum deferere infelicem existentem;
 „ Quoniam facundus es, & ingeniosus, & prudens.
 „ Libenter enim alius vir errans reversus,
 „ Cuperet in ædibus videre filiosque uxoremque;
 „ Tibi verò nondum gratum est scire, neque exquirere,
 „ Priusquam tuæ uxoris periculi quid feceris, quæ tibi incassum
 „ Sedet in ædibus; luctuosæ verò ei semper
 „ Pereunt noctes & dies lachrymas-fundenti.
 „ At ego de-hoc quidem nunquam diffidebam, sed in animo
 „ Sciebam, quod rediturus esses, amissis omnibus sociis:
 „ Sed sane nolui Neptuno obistere
 „ Patruo, qui iram adversus-te induxit in-animum,
 „ Iratus, quod ei filium dilectum excœcasti.
 „ Verum age, tibi ostendam Ithacæ sedem, ut credas.
 „ Photœynis quidem hic est portus, marini senis;
 „ Hæc autem in vertice portus patula oliva:
 „ Prope verò ipsam antrum amabile, obscurum,
 „ Sacrum Nympharum, quæ Naiades vocantur:
 „ Hæc autem spelunca lata, convexa, ubi tu multas
 „ Sacrificabas Nymphis perfectas hecatombis:
 „ Hic autem Neritus est mons, vestitus sylva.
 Sic fata Dea dissipavit nebulam; apparuit autem terra:
 „ Lætatusque est deinde patiens nobilis Ulysses,
 „ Gaudens sua terra; osculatus est autem almam tellurem;
 „ Statimque Nymphis supplicavit manibus sublatis;
 „ Nymphæ Naiades, filiæ Jovis, nunquam ego
 „ Visurum *me* vos potabam: nunc verò vocis blandis
 „ Salvete: at & dona dabimus, sicuti antea scilicet,
 „ Si sinat lubens Jovis filia prædatrix
 „ Ipsumque me vivere, & mihi charum filium auctet.
 Hunc autem rursus allocuta est Dea cæssa-oculis Minerva;
 „ Conside, ne tibi hæc in mente tua curæ-sint.

- 'Αλλ' ἄγε, χρήματα μὲν μυχρῇ ἔντρον θεσπεσίῳ
 Θείομεν αὐτίκα νῦν, ἵνα περ τάδε τοι σάα μίμνη·
 365 Αὐτοὶ δὲ φραζώμεθ', ὅπως ὅχ' ἔρις γένηται.
 Ὡς εἰποῦσα θεὰ δῶκε σπείος ἡγεροειδὲς,
 Μαιομένη κευθμῶνας ἀνὰ σπείος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Ἄσπον πᾶντ' ἐφόρει, χρυσὸν καὶ ἄτειρέα χαλκόν,
 Εἵματα τ' εὐποίητα, τὰ οἱ Φαίηκες ἔδωκαν·
 370 Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηκε· λίθον δ' ἐπέθηκε θυρήσσι
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διδὸς Αἰγιδόχοιο.
 Τῷ δὲ καθεζομένῳ ἱερῆς παρὰ πυθμὲν' ἱλαΐης,
 φραζέσθην μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὕλαρον.
 Τρῶσι δὲ μύθων ἤρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 375 Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 φράζου, ὅπως μνηστῆρσιν ἀναιδέσσι χεῖρας ἐφύσῃς·
 Οἱ δὲ τοι τρίετες μέγαρον κατακοιμημένουςιν,
 Μνώμενοι ἀντιθέην ἔλοχον, καὶ ἔδνα διδόντες·
 Ἥ δὲ σὺν αἰεὶ νόσον ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν,
 380 Πάντας μὲν β' ἔλπει, καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἐκάσῃ,
 Ἀργεῖας προΐεσθαι· νόσος δὲ οἱ ἔλλα μανοῖναι.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδου
 Φθίσεσθαι κακὸν οἶτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔμελλον,
 385 Εἰ μὴ μοι σὺ ἔκασα, θεὰ, κατὰ μοῖραν εἶπες.
 Ἀλλ' ἄγε, μήτιν ὕφνον, ὅπως ἀποτίσομαι αὐτοῦς;
 Πᾶρ δέ μοι αὐτῇ σῆθι, μένος πολυθαρσὺς ἐκείσιν,
 Οἶον, ὅτε Τροίης λῦομεν λιπαρὰ κρήδεμνα.
 Αἶκε μοι ὥς μεμαυῖα παρασάγης, Γλαυκῶπι,
 390 Καὶ κε τριηκοσίοισιν ἑγὼν ἄνδρεςσι μαχοίμην,
 Σὺν σοὶ, πότνια θεὰ, ὅτε μοι πρόφρωνς ἐπαρήγοις.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπεῖτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Καὶ λῆν τοι ἔγωγε παρίσσομαι, οὐδέ με λήσεις·
 Ὅππότε κεν δὴ ταῦτα πενώμεθα· καὶ τιν' δῖον
 395 Αἶματί τ' ἑγκαθάλῃ τε παλαξέμεν ἕσπετον οὐδας,
 Ἀνδρῶν μνηστῆρων, οἱ τοι βίοντον κατέδουσιν.
 Ἀλλ' ἄγε, σ' ἔγνωσον τεύξω πάντεσσι βροτοῖσι·
 Κάρφω μὲν χρῶα καλὸν ἐνὶ γυναικτοῖσι μέλισσι,
 Ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλέσω τρίχας, ἀμφὶ δὲ λαΐφος
 400 Ἔσσω, ὃ κεν συγέσθιν ἰδὼν ἄνθρωπος ἔχοντα·
 Κνυζῶσω δέ τοι ὕσσε, πάρος περικαλλέειν τε,
 Ὡς ἂν ἀεικέλιος πᾶσι μνηστῆρσι φανείης,
 Σῆ τ' ἀλόχη, καὶ παιδί, τὸν ἐν μεγάροισιν ἔλειπες.
 Αὐτὸς δὲ πρῶτις αὖθις εἰσαφικέσθαι,
 405 Ὅς τοι ὕδν ἐπίουρος· ὁμῶς δέ τοι ἦκτα οἶδε,
 Παιδᾶ τε σὺν φιλαί, καὶ ἰχέφρονα Πηνελόπειαν.
 Δῆεις τὸν γε εὖεσσι παρήμενον· αἱ δὲ νέμονται
 Πᾶρ Κόρακος πέτρῃ, ἐπὶ τε κρήνῃ Ἀρεθούσῃ,
 Ἐσθουσαι βάλανον μενοεικέα, καὶ μέλαν ὕδωρ
 410 Πίνουσαι, τὰ θ' ὕσσι τρέφει τεθαλυῖαν ἄλοισιν.
 Ἐνθά μένειν, καὶ πάντα παρήμενος ἐξερεσθῆναι,
 Ὅφρ' ἂν ἑγὼν ἔλθω Σπάρτην ἐς καλλιγύναικα,
 Τηλέμαχον καλέουσα, τὸν φίλον υἱὸν Ὀδυσσεῦ·
 Ὅς τοι ἐς εὐρύχωρον Δαναδαίμενα παρ Μενέλαον

„ Sed age, bona quidem in recessu antri divini
 „ Ponamus statim nunc, ubi utique hæc tibi salva mancant;
 „ Ipsi autem consultemus, quo-pacto quam optime fiat.
 Sic locuta Dea ingrediebatur specum obscurum,
 Explorans latibula per specum: at Ulysses
 Propius omnia portabat, aurum & indomitum æs,
 Vestimenta que bene-elaborata, quæ ei Phæaces dederant:
 Et hæc quidem bene deposuit; lapidem verò imposuit foribus
 Pallas Minerva, filia Jovis Ægiochi.
 Hi autem sedentes sacræ ad radicem olivæ,
 Moliebantur procis insolentibus exitium.
 Inter hos verò sermonem exordiebatur Dea cæssa-oculis Minerva;
 „ Generose Laërtiade, prudens Ulysses,
 „ Considera, quomodo procis impudentibus manus inferas,
 „ Qui jam tibi per-triennium in domo dominantur,
 „ Ambientes eximiam uxorem, & sponsalia dantes:
 „ Illa autem, tuum semper reditum cum-fletu-desiderans in animo,
 „ Omnibus quidem spem-dat, & pollicetur viro unicuique,
 „ Nuncios mittens; mens autem ei alia versat.
 Hanc autem respondens allocutus est prudens Ulysses;
 „ Pape! profecto omnino jam Agamemnonis Atreidæ
 „ Periturus malo fato in ædibus eram,
 „ Nisi mihi tu singula, Dea, accurate dixisses.
 „ Verum age, consilium texe, quo pacto ulciscar ipsos;
 „ Et mihi ipsa asta, animum valde-audacem immittens,
 „ Qualem, quandò Trojæ solvebamus splendida mœnia:
 „ Si mihi sic studiosa astares, Minerva,
 „ Etiam adversus trecentos ego viros pugnarem,
 „ Tecum, veneranda dea, quando me prompto-animo adjuvares.
 Huic autem respondit deinde Dea cæssa-oculis Minerva;
 „ Et omnino tibi ego adero, neque me latebis,
 „ Quandocunque demum hæc obeamus; atque aliquem puto
 „ Sanguineque cerebroque fœdaturum immensum solum,
 „ Virorum procorum, qui tibi victum absumunt.
 „ Sed age, te incognitum faciam omnibus mortalibus:
 „ Arefaciam quidem cutem pulchram in flexilibus membris;
 „ Flavosque ex capite delebo crines; circumque pallium
 „ Induam, quod aversetur conspicatus homo habentem:
 „ Deformabo etiam tibi oculos, antea perpulchros existentes;
 „ Ut turpis omnibus procis appareas,
 „ Tuseque uxori, & filio, quem in ædibus reliquisti.
 „ Ipse verò primum subulcum adi,
 „ Qui tibi suum custos; simulque tibi bene vult,
 „ Filiumque tuum diligit, & prudentem Penelopen.
 „ Invenies hunc utique suis assidentem; hæc verò pascuntur
 „ Apud Coracis petram, & ad fontem Arethusam,
 „ Comedentes glandem suavem, & nigram aquam:
 „ Bibentes, quæ scilicet suis alunt florentem pinguedinem.
 „ Illic mane, & omnia assidens interroga,
 „ Dum ego ivero ad Spartam pulchris-mulieribus-abundantem,
 „ Telemachum accersitura, tuum dilectum filium, Ulysses;
 „ Qui in spatiosam Lacedæmonem ad Menelaum

- 415 Ὀρχετο, πεισόμενος μετὰ σὸν κλέος, ἔκπου ἔτ' εἶπες.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Τίπτε τ' ἄρ' οὐ οἱ ἔειπες, ἐνὶ φρεσὶ πάντ' εἰδυῖα;
 Ἥ ἴνα ποῦ καὶ κείνος ἀλώμενος ἄλγεα πάσῃ
 Πόντον ἐπ' ἀτρυγέτον; βίοντον δέ οἱ ἄλλοι ἔδουσι.
 420 Τὸν δ' ἡμαίβειτ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Μὴ δὴ τοι κείνός γε λίην ἐνθύμιος ἔσῃ.
 Αὐτὴ μιν πόμπευον, ἴνα κλέος ἰσθλὸν ἤροιτο,
 Κεῖσ' ἰδῶν· ἀτὰρ οὐτὶν' ἔχει πόνον· ἀλλὰ Ψηλος
 ἦσαι ἐν Ἀτρεΐδαις δόμοις, παρὰ δ' ἔσπετα κεῖται.
 425 Ἡ μὲν μιν λοχῶσσι νέοι σὺν νηϊ μελαίνῃ,
 Ἴσμενδι πτεῖναι πρὶν πατρίδα γαίαν ἰκέσθαι·
 Ἀλλὰ τὰ γ' οὐκ ὄϊω, πρὶν καὶ τινα γαῖα καθέξαι
 Ἀνδρῶν μνηστῆρων, οἱ τοι βίοντον κατέδουσιν.
 Ὡς ἔρα μιν Φαμένη βάβδω ἱπεμάσσαιτ' Ἀθήνη·
 430 Κάρφαι μὲν οἱ χρεῖα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεισσι,
 Ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὕλασε τρίχας, ἀμφὶ δὲ δέριμα
 Πέντεσσιν μέλεισσι παλαιοῦ ἔηνε γέροντος·
 Κνύζουσεν δέ οἱ ὄσσα, πάρος περικαλλὲ ἶόντα·
 Ἀμφὶ δέ μιν βῆκος ἄλλο κακὸν βάλεν, ἠδὲ χιτῶνα,
 435 Ῥωγαλῆα, θυπῶντα, κακῶ μεμορυγμένα καπνῷ·
 Ἀμφὶ δέ μιν μέγα δέριμα ταχέϊς ἔσσ' ἰλάφοιο
 Ψιλόν· δῶκε δέ οἱ σκῆπτρον καὶ ἀεικέα πήρην,
 Πικρὰ Ῥωγαλῆν· ἐν δὲ εὐρύς ἦεν ἀορτήρ.
 Τῷ γ' ὥς βουλευσάντε δίδετμαγον· ἡ μὲν ἔπειτα
 440 Εἰς Λακεδαιμόνα δῖαν ἔβη μετὰ κατ' Ὀδυσῆος.

Ο Δ Τ Σ Ε Ξ Ε Γ Α Σ Ο Μ Η Ρ Ο Τ Η Ξ Η.
 Ρ Α Ψ Ω Δ Α Ξ

Ἐπίδοσις.

Ὁ Δυσσεύς παρούσῃ πρὸς Εὐμαιον, καὶ λόγοι γίνονται,
 ἀναπλάττοντος ἑαυτὸν, καὶ πράξεις τινὰς ἐκτιθεμένου.

Ἡ δ' Ὀδυσῆα ξείνισεν Εὐμαιος ἀγρῷ ὑφορβός.

- Ἀ Τὰρ δ' ἐκ λιμένος προσέβη τρηχέλιαν ἀταρπὸν,
 Χῆρον ἄν' ὕληντα δὲ ἑκρίας· ἡ οἱ Ἀθήνη
 5 Πέφραδε δῖον ὑφορβὸν, ὃ οἱ βίβοιο μάλιχα
 Κήδετο οἰκῶν, οὓς κτήσατο δῖος Ὀδυσσεύς.
 8 Τὸν δ' ἔρ' ἐνὶ προδύμῃ εὖρ' ἤμενον, ἔνθα οἱ αὐλὴ
 Τψηλὴ δέδμητο, περισκέπτῃ ἐνὶ χώρῃ,
 Καλὴ τε, μεγάλῃ τε, περιδρόμος· ἦν ἴα συβώτης
 Αὐτὸς δαίμαθ' ὕεσιν, ἀποιχομένοιο ἑνακτος,
 20 Νέσφιν δεσποίνης, καὶ Λαέρταο γέροντος,
 20 Ῥυτοῖσιν λάεσσι, καὶ ἰθρίγκωσεν ἀχέρδῃ·
 Σταυροὺς δ' ἐκτὸς ἔλασσε διαμπερὲς ἔνθα καὶ ἔνθα,
 25 Πυκνοὺς καὶ θαμέας, τὸ μᾶλλον δρυὸς ἀμφικεάσας·
 Ἐντοσθεν δ' αὐλῆς συφεοὺς δυσκακίδεα ποιεῖ
 Πλησίον ἀλλήλων, εἰνὰς συστίν· ἐν δὲ ἐκέσθῃ
 25 Πεντήκοντα εὖς χαμικισυνάδες ἐρχατόωντο
 Θήλειαι τεκέδες· τοῖ δ' ἄρσενες ἐκτὸς ἔαυον.

Πολλὰ

Abiit, sciscitaturus de tua fama, sicubi adhuc esses.
 Hanc autem respondens allocutus est prudens Ulysses;
 Et cur non ei dixisti, in mente omnia sciens?
 An ut alicubi & errans dolores patiatur
 Pontum super infructuosum? victum autem ei alii edunt.
 Huic autem respondit deinde dea cæcis-oculos Minerva;
 Ne jam tibi ille valde curæ sit:
 Ipsa eum mittebam, ut famam bonam adipisceretur,
 Illuc profectus: quinetiam nullam habet molestiam; sed quietus
 Sedet in Atridæ sedibus; copiosa autem ei adsunt.
 Profecto quidem ei insidiantur juvenes cum nave nigra,
 Cupientes interficere, antequam in patriam terram venerit:
 Sed ea scilicet non futura puto; prius etiam aliquem terra-de-
 Virorum procorum, qui tibi victum devorant. (tinebit
 Sic utique ipsum locuta virga tetigit Minerva:
 Arefecit quidem ei cutem pulchram in flexilibus membris;
 Flavosque ex capite delevit crines; circum verò pellem
 Omnibus membris antiqui posuit senis:
 Deformavit porro ei oculos, antea perpulchros existentes:
 Circum autem ipsum laceram allam malam jecit, & tunicam,
 Laceras, squalentes, malo sædatis fumo:
 Circumque ipsum magnam pellem velocis indnit cervi
 Depilem; deditque ei baculum & turpem peram,
 Crebris-locis laceram: inerat verò tortum lorum.
 Illi utique ita consilio-habito discesserunt: hæc quidem deinde
 In Lacedæmonem divinam ivit ad filium Ulyssæ.

O D Y S S E Æ HOMERI KIV.
 LIBRI

Argumentum.

Ulyssis adventus ad Eumæum, & sermones sunt dissimulan-
 tis seipsum, & facta quedam exponentia.

Æ. Ulyssæm excepit hospitio Eumæus in agro subulcus.

At hic ex portu ingressus est asperam viam,
 Locum per sylvosum, per juga; qua ei Minerva
 Designaverat eximium subulcum, qui & victum maxime
 Curabat famulorum, quos comparaverat nobilis Ulysses.
 Eum autem in vestibulo invenit sedentem, ubi ei caula
 Alta edificata erat, undique-conspicuo in loco,
 Pulchraque, magnaue, vacuis-spatis-circundata; quam scilicet
 Ipse edificaverat subus, absente rege, (subulcus
 Sine domina, & Laërte sene,
 Advestitis lapidibus, & cinxerat sepe-spinosa;
 Palosque extra adegerat proflus hinc atque illinc,
 Densos & crebros, nigra roboris parte circum-filla:
 Intra verò caulam suilla duodecim fecerat
 Prope invicem, cubilia suis; in singulis autem
 Quinquaginta sues humi-cubantes concladebantur
 Fœminæ genitrices; mares autem foris dormiebant,

- Πολλὸν παυρότεροι· τοὺς γὰρ μινύτεσκον ἔδοντες
 Ἀντίθεοι μνηστῆρες· ἐπεὶ προΐαλλε συβώτης
 Αἰεὶ ζατρεφέων σιάλων τὸν ἕρισον ἀπάντων·
- 20 Οἱ δὲ τριηκόσιοι τε καὶ ἐξήκοντα πέλοντο.
 Πὰρ δὲ κύνες, θήρεσσιν τοικότες, μὲν ἴαυον
 Τέσσαρες, οὓς ἔθραψε συβώτης, ὕρχαμος ἀνδρῶν.
 Αὐτὸς δ' ἔμφι πόδεσσιν ἰοῖς ἀράρισκε πέδιλα,
 Τάμνων δέρμα βόειον, ἑύχρως· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
- 25 Ὀϊχόντ' ἑλλουδὶς ἑλλος, ἥμ' ἀγρομένοισι σύεσσιν
 Οἱ τρεῖς· τὸν δὲ τέταρτον ἀποπρόειχε πόλινδε,
 Σὺν ἀγέμεν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκη,
 Ὅφρ' ἱερύσαντες, κρείων κορυσσάτο θυμῶν.
 Ἐξαπίνης δ' Ὀδυσῆα ἴδον κύνες ὑλακόμενοι·
- 30 Οἱ μετὰ, κεκλήγοντες ἐπὶ δράμεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Ἔξετο κερδοσύνη· σκῆπτρον δέ οἱ ἔκπεσε χεῖρὸς.
 Ἐνὶ κεν ἡ παρὰ σταθμῷ ἀεικέλιον πάθεν ἄλγος,
 Ἀλλὰ συβώτης ὥκα ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπῶν
 Ἔσσυτ' ἀνὰ πρόθυρον· σκύτος δέ οἱ ἔκπεσε χεῖρὸς·
- 35 Τοὺς μὲν ἱεροκλήσας σῦεν κύνες ἑλλουδὶς ἑλλη
 Πυκνῶσιν λιθάδεσσιν· ὃ δὲ προσέειπεν ἕνακτα·
 Ὡ γέρον, ἦ δλίγους σε κύνες διεδηλῆσαντο
 Ἐξαπίνης· καὶ κεν μοι ἰλεγχείην κατέχευας.
 Καὶ δέ μοι ἄλλα θεοὶ δόσαν ἄλγεά τε, σπονχάς τε·
- 40 Ἀντιθέου γὰρ ἕνακτος ὑδυρβένους καὶ ἔχειών
 Ἡμαί, ἑλλοισιν δὲ σύας σιάλους ἀτιτέλλω
 Ἐδμεναι· αὐτὰρ κέννος ἑλδόμενός που ἰδωδῆς
 Πλάζετ' ἐπ' ἄλλοθρόων ἀνδρῶν δῆμυν τε, πόλιν τε,
 Εἰπὼν ἕως ζῶει, καὶ δεῖα Φάος ἡελίοιο.
- 45 Ἀλλ' ἔπειο, κλισίηνδ' ἴμεν, γέρον, ὕφρα καὶ αὐτὸς
 Σίτω καὶ οἶνοιο κορυσσάμενος κατὰ θυμῶν,
 Χείρης, ὑπὸθεν ἑσσι, καὶ ὑπὸστα κῆδε' ἀνέτλης.
 Ὡς εἰπὼν κλισίηνδ' ἠγήσατο Δίος ὄφραβός·
 Εἶσεν δ' εἰσαγαγὼν, βῶπας δ' ὑπέχευε δασείας·
- 50 Ἐσθρέσεν δ' ἐπὶ δέρμα ἰονθάδος ἡγείου αἰγῆς,
 Αὐτοῦ ἐνεύνακιον, μέγα καὶ δασύ· χαῖρε δ' Ὀδυσσεύς,
 Ὅττι μιν ὥς ὑπέδεικτο· ἔπος τ' ἔφατ', ἐν τ' ὀνομάζει·
 Ζεὺς τοι δοίη, ξυῖνε, καὶ ἀλέατοιο θεοὶ ἄλλοι
 Ὅ ττα μάλις ἰβέλαις, ὅτι με πρόφρων ὑπέδειξο.
- 55 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιε συβώτα·
 Ξεῖν', οὐ μοι θέμις ἔς, οὐδ' εἰ κακίων σθένος ἔλθοι,
 Ξεῖνου ἀτιμῆσαι· πρὸς γὰρ Διὸς εἰσὶν ἔπαντες
 Ξεῖνοί τε, πτωχοὶ τε· δόσις δ' δλίγη τε φίλη τε
 Γίγνεται ἡμετέρῃ· ἡ γὰρ δμῶν δίκη ἐστίν,
- 60 Αἰεὶ δειδιδύων, ὅτ' ἐπικρατέωσιν ἕνακτες
 Οἱ νέοι· ἡ γὰρ τοῦ γε θεοὶ κατὰ νόσον ἔδησαν,
 Ὅς κεν ἥμ' ἐνδυπνὲς ἐφίλει, καὶ κτῆσιν ὑπασσεν,
 Οἷά τε ἡ οἰκῇ ἕναξ εὐθυμὸς ἔδωκεν,
 Οἶκόν τε, κληῖρόν τε, πολυμνήσῃν τε γυναῖκα,
- 65 Ὅς οἱ πολλὰ κάμῃσι, θεὸς δ' ἐπὶ ἔργον ἄλξει·
 Ὡς καὶ ἡμῶν τόδε ἔργον ἄλζεται, ἡ ἐπὶ μῖμνω.
 Τῷ κέ με πόλλ' ὕνησεν ἕναξ, εἰ αὐτὸς ἰγῆρα·
 Ἀλλ' ἄρα· ὥς ἡφάλα· Ἐλένης ἀπὸ φύλλον ἑλίσσεται

Multo pauciores; hos enim minuebant comedentes
 Eximii proci; quippe mittebat subulcus
 Semper saginatorum porcorum optimum omnium:
 Hi verò trecentique & sexaginta erant.
 Juxta autem canes, feris similes, semper dormiebant.
 Quatuor, quos nutriverat subulcus, princeps virorum.
 Ipse autem circa pedes suos aptabat calceamenta,
 Incidens pellem bubulam, bene-coloratam: cæteri autem jam
 Ibant alio alius; cum congregatis subus
 Tres; quantum autem dimiserat ad-urbem,
 Suam ut-ageret procis superbis, ex-necessitate;
 Ut sacris-factis, carnibus satiarent-se animo.
 Extemplo verò Ulysses viderunt canes latratores:
 Hi quidem clamantes accurrerunt; at Ulysses
 Sedit astutus; baculumque ei excidit manu.
 Tunc suum apud stabulum indignum sustinuisse dolorem,
 Sed subulcus ocyus pedibus velocibus subsecutus
 Ruit per vestibulum; corum verò ei excidit manu:
 Canes quidem increpans pepulit alio alium
 Crebris lapidibus; ipse verò affatus est dominum;
 „ O senex, certe propemodum te canes disperdiderunt
 „ Repente; & mihi opprobrium offudisses.
 „ Quinetiam mihi alios Diis dederunt doloresque, gemitusque:
 „ Deo-parem enim ab-herum lugens & dolens
 „ Sedeo; aliis autem sues pingues nutrio
 „ Ad-comedendum: at ille egens alicubi cibi
 „ Vagatur apud alienorum virorum populumque, urbemque;
 „ Sicubi adhuc vivit, & videt lumen solis;
 „ Verum sequere, ad casam eamus, senex, ut & ipse
 „ Cibo & vino saturatus in animo,
 „ Dicas, unde sis, & quot dolores toleraveris.
 Sic locutus ad casam prævit nobilis subulcus;
 Collocavitque illum introductum; virgulta autem substravit densa;
 Instravitque pellem villosæ agrestis capræ,
 Ibidem cubile-*ut-esset*, magnum & densum: gaudebat autem Ulysses,
 Quod ipsum sic exciperet; verbumque dixit, & compellavit;
 „ Jupiter tibi dot, hospes, & immortales dii alii
 „ Quodcumque maxime velis, quia me lubens excepisti.
 Illum autem respondens allocutus es, Eumæe subulce;
 „ Hospes, non mihi fas est, neque si pejor te venerit,
 „ Hospitem indigne-tractare; à Jove enim sunt omnes
 „ Hospitesque, pauperesque; manus verò exiguntque, *omnes*
 „ Est nostrum: hic enim sarvorum mos est, (cumque
 „ Semper timentium, cum dominantur heri
 „ Juvenes: certe enim illius quidem Diis reditam impederunt,
 „ Qui me studiose dilexisset, & possessionem dedisset,
 „ Qualis scilicet suo famulo Dominus benignus dederit,
 „ Domumque, & facultates, & multum-ambitam uxorem;
 „ Qui ei multum laboraverit, cuique Deus laborem incremento
 „ Ut & mihi hic labor incrementum-habet, in quo versor (adjuverit)
 „ Ideo me multum juvisset dominus, si hic senesceret;
 „ Sed perit; utinam Helenæ genus perisset

- Πόρχον, ἰπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὀπὶ γούνατ' ἔλυσεν.
 70 καὶ γὰρ ἱκαίνος ἔβη Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς
 ἱλίον εἰς ἑὺπυλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.
 "Ὡς εἰπὼν, ζωσθεῖ θεῶς συνέεργε χιτῶνα.
 Βῆ δ' ἦεν εἰς σφραοῦς, θῆ ἔδνα ἐρχατο χοίρων.
 Ἐνθεν ἑλὼν δὴ ἐνεικε, καὶ κρφοτέρους ἱέρευσε.
 75 Εὐσέ τε, μίσυλλάν τε, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπαιρεν.
 Ὀπτήσας δ' ἦρα πάντα φέρων παρήθη· Ὀδυσῆϊ,
 Θέρμ' αὐτοῖς ὀβελοῖσιν· ὃ δ' ἄλφιστα λευκὰ πάλυνεν.
 Ἐν δ' ἦρα κισσυβίῃ κίρην μελιηδέα οἶνον.
 Αὐτὸς δ' ἀντίον ἴξεν, ἐποτρύνων δὲ προσήδα.
 80 Ἔσθιε νῦν, ὦ ξεῖνε, τὰ τε δμῶσσι πάρεζε
 Χοῖρε· ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρας ἔδουσιν,
 Οὐκ ὅπιδά φρονέοντες ἐνὶ φρεσὶν, οὐδ' ἑλετήν.
 Οὐ μὲν σχέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλείουσιν,
 Ἀλλὰ δίκην τίουσιν, καὶ αἵσιμα ἔργ' ἀνθρώπων.
 85 Καὶ μὲν δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι, οἷς' ἐπὶ γαίης
 Ἀλλοτρίης βῶσιν, καὶ σφιν Ζεὺς ληΐδα δῆη,
 Πλησάμενοι δὲ τε νῆας ἔβαν οἰκόνδε ἔκαστος.
 Καὶ μὲν τοῖς ὑπιδος κρατερὸν δέος ἐν φρεσὶ πίπτει.
 Οἶδε δὲ καὶ τι' ἴσασιν, θεοῦ δὲ τιν' ἔκλυσεν αὐδῆν.
 90 Κείνου λυγρὸν ἔλεθρον, ὅτ' οὐκ ἐθέλουσι δικαίως
 Μνασθαι, οὐδὲ νέεσθαι ἐπὶ σφέτερ'· ἀλλὰ ἔκκληος
 Κτήματα δαρδᾶπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἐτι φειδᾶ.
 Ὅσσοι γὰρ νύκτες τε, καὶ ἡμέραι ἐν Διὶ εἰσιν,
 Οὐ ποδ' ἐν ἱερείους' ἱερῆιον, οὐδὲ δὴ δῶ.
 95 Οἶνον δὲ φθινύθουσιν ὑπέρβιον ἑξαφύοντες.
 Ἡ γὰρ οἱ ζωὴ γ' ἦν ἡσπέρτος· οὐτινι νόσση
 Ἀνδρῶν ἥρώων, οὐτ' Ἠπειροῖο μελαιίνης,
 Οὐτ' αὐτῆς Ἰθάκης, οὔτε ξυνεείκοσι Φωτῶν
 Ἐς ἠφρονος τοσοῦτον· ἐγὼ δὲ κα τοι καταλέξω.
 100 Δύδεν' ἐν Ἠπειρῷ ἀγέλαι· τίττα πῶκα οἶον,
 Τίττα συὼν συβόσεια, τίττα αἰπόλια πλατὲ' αἰγῶν
 Βόσκουσι· ξεῖνοί τε, καὶ αὐτοῦ βύτορας ἡνδρες.
 Ἐνθα δὲ τ' αἰπόλια πλατὲ' αἰγῶν ἡνδρα πάντῃ
 Ἐσχατῇ βόσκοντ'· ἐπὶ δ' ἡμέρας ἐσθλοὶ δρονται.
 105 Τῶν αἰεὶ σφον ἔκαστος ἐπ' ἡματι μῆλον ἀγινεῖ,
 Ζατρεφείων αἰγῶν, ὅς τις Φαίηνται ἥριος.
 Αὐτὰρ ἐγὼ σὺς τάσδε φυλάσσω τε, βουκαί τε,
 Καὶ σφί συὼν τὸν ἥριον ἐν χρίνας ἀποπέμψω.
 "Ὡς φάθ'· ὃ δ' ἰνδυκίως κρέα τ' ἥσθιε, πίνε τε οἶνον
 110 Ἀρκάλειος, ἀνών· κακὰ δὲ μνηστῆρι φύτουσαν.
 Αὐτὰρ ἰπεὶ δαίνυσσε, καὶ ἥραρε θυμὸν ἰδυδῆ,
 Καὶ οἱ πλησάμενος δῶκε σκίφος, ὃ περ ἔπινεν,
 Οἶνον ἐνίπλειον· ὃ δ' ἰδέξατο, χαίρει δὲ θυμῷ,
 Καὶ μιν Φωνήσας ἔπεια πτερβεντα προσήδα.
 115 "ὦ φίλε, τίς γὰρ σε πρίατο κτεάτεσσιν ἰοῖσιν,
 Ῥῖδα μάλ' ἠφνειὸς καὶ καρτερὸς, ὥς ἀγαρούς;
 Φῆς δ' αὐτὸν φθίσθαι Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς.
 Εἰπέ μοι, αἶκε τόθι γυνὴ τοιοῦτον ἔντα.
 Ζεὺς γὰρ που τόγα οἶδε, καὶ ἀλέκτορι θεοὶ ἕλλος,
 120 Εἰ καὶ μιν ἀγγείλαμι ἰδῶν· ἐπὶ πολλὰ δ' ἀλήθην.

- „ Funditus; quoniam multorum virorum genus solvit:
 „ Etenim ille ivit Agamemnonis propter honorem
 „ In illum aptum-equis, ut Trojanos oppugnaret.
 Sic locutus, cingulo celeriter constringebat tunicam:
 Perrexitque ire ad suilia, ubi greges conclusi erant porcorum:
 Illinc sumptos duos attulit, & ambos mactavit;
 Ustulavitque, conciditque, & verubus infixit;
 Assata autem omnia, ferens apposuit Ulyssi,
 Calida ipsis in-verubus; farinamque albam insperisit;
 In poculo autem miscebat dulce vinum:
 Ipse verò ex-adverso sedit; adhortansque allocutus est;
 „ Comede nunc, ô hospes, qui utique servis adsumt,
 „ Porculos; at pingues sane sues proci comedant,
 „ Non ultionem-divinam habentes in mentibus, neque miseri-
 „ Haud quidem improba opera Dñi beati amant, (cordiam.
 „ Sed iustitiam honorant, & æqua opera hominum.
 „ Etiam hostes quidem & inimici, qui terram
 „ Alienam invaserint, & ipsis Jupiter prædam dederit,
 „ Impletisque navibus redierint domum unusquisque;
 „ Etiam his quidem ultionis ingens metus animis incidit:
 „ Hi verò etiam aliquid sciunt, Delique aliquam audiant vocem,
 „ Illius tristem mortem; quandoquidem nolunt rite
 „ Ambire, neque redire ad sua: sed tranquilli
 „ Bona absumunt immodice, neque amplius est parsimonia.
 „ Quotquot enim noctesque & dies à Jove oriuntur,
 „ Nunquam unam mactant victimam, neque duas solas;
 „ Vinum verò consumunt immoderate exhaustientes.
 „ Certe ei victus erat copiosus: nulli tantus
 „ Virorum herorum, neque continentis nigrae,
 „ Neque ipsius Ithacæ, neque simul-viginti virorum
 „ Sunt divitiæ tantæ; ego verò tibi recensabo:
 „ Duodecim in continente armenta sunt; tot greges ovium,
 „ Tot suum pascua, tot stabula lata caprarum,
 „ Pascunt hospitesque, & ipsius pastores viri.
 „ Hic autem stabula lata caprarum undecim omnia
 „ In extremo-agri pascuntur; virique boni custodiunt.
 „ Quorum semper ipsis unusquisque in-dies pecudem fert,
 „ Saginatorum caprorum, quicumque appareat optimus:
 „ At ego sues has custodioque, tueorque,
 „ Et ipsis suum optimum bene-selectum mitto.
 Sic dixit: ille autem intente carnes comedebat, bibebatque vinum
 Avide, tacitus; mala autem procis moliebatur.
 At postquam cœnasset, & refecisset animum cibo,
 Etiam ei impletum dedit *Eumæus* poculam, quo scilicet bibebat,
 Vino plenum: is verò accepit, gaudebatque animo,
 Et ipsum compellens verbis alatis allocutus est;
 „ O amice, quisnam te emit possessionibus suis,
 „ Ita valde dives & fortis, ut prædicas?
 „ Dicis autem ipsum periisse Agamemnonis propter honorem.
 „ Dic mihi, si forte norim, talis cum-fuerit.
 „ Jupiter enim hoc scit, & immortales dii alii,
 „ Si de-eo vise nuntium-serre-potsum; per multa etenim loca erravi.
 Huic

- Τὼν δ' ἡμῖβεν' ἔπειτα συβώτης, ἄρχαμος ἀνδρῶν·
 ὦ γέρον, οὔτις ἐκείνον ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
 Ἀγγέλλων πείσειε γυναῖκά τε καὶ φίλον υἱόν.
 Ἀλλ' ἄλλως νομιδῆς κεχαρμένοι ἄνδρες ἀλῆται
 125 Ψεύδοντ', οὐδ' ἐθέλουσιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
 Ὃς δ' ἂν ἀλητεύων Ἰθάκης ἐς δῆμον ἵκηται,
 ἧλθὼν ἐς δόσποιναν ἑμὴν, ἀπατήλια βάζει·
 ἦ δ' αὖ δεξαμένη φιλέει, καὶ ἔκασα μεταλλά·
 Καὶ οἱ ἰδυρομένη βλαφάρων ἥπο δάκρυα πίπτει,
 130 ἦ θέμις ἐστὶ γυναικὸς, ἐπὴν πόσις ἄλλοθ' ὤληται.
 Αἴψα κε καὶ σὺ, γεραιὲ, ἔπας παρατεκτῆναιο,
 Εἴ τις τοι χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἴματα δοῖη.
 Τοῦ δ' ἤδη μέλλουσι κύνας ταχέες τ' αἰωνοὶ
 ῥινὴν ἀπ' ὀρεόφιν ἑρῶσαι· ψυχὴ δὲ λέλοικεν·
 135 ἦ τὸν γ' ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ὅς τε δ' αὐτοῦ
 κεῖται ἐπ' ἠπείρου, ψαμάθῳ εἰλυμένα πολλῇ.
 Ὡς δ' μὲν ἐνθ' ἀπόλωλε· φίλοισι δὲ κῆδε' ὀπίσσω
 Πᾶσιν, ἱμοὶ δὲ μάστιγα, τετεύχεται· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
 ἥπιον ὡδε ἄνακτα κηχέσσομαι, ἐπὶ πότῳ ἐπέλθω·
 140 Οὐδ' εἴ κεν πατὴρ καὶ μητὴρ αὐτὶς ἴκωμαι
 Οἶκον, ὅθι πρῶτον γενόμεν, καὶ μ' ἔτρεφον αὐτοί.
 Οὐδέ τι τῶν ἐτι τόσσον δούρομαι, ἀχνύμενός περ,
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι, ἰὼν ἐν πατρίδι γαίῃ·
 Ἀλλὰ μ' Ὀδυσσεὺς πόθος αἰνυται οἰχομένοιο.
 145 Τὸν μὲν ἰγῶν, ὃ ξεῖνε, καὶ οὐ παρένυτ' ὀνομάζειν
 Αἰδέομαι· περὶ γὰρ μ' ἐφίλει καὶ κήδετο θυμῷ·
 Ἀλλὰ μιν ἤθελον καλεῖν, καὶ νόσφιν ἰόντα.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 ὦ φίλ', ἐπειδὴ πάμπαν ἀναινέμι, οὐδέ τι φῆσθαι
 150 Κεῖνον ἱλαύσεσθαι, θυμὸς δέ τοι αἶν ἐπίσσει·
 Ἀλλ' ἰγῶ οὐκ αὐτῶς μυθήσομαι, ἀλλὰ σὺν ὄραρ,
 Ὡς νεῖται Ὀδυσσεύς· εὐαγγέλιον δέ μοι ἔσω,
 Αὐτίκ', ἵππῃ κεν κείνος ἰὼν τὰ ἄδύμην' ἵκηται·
 Ἔσσαι με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἴματα καλά·
 155 Πρὶν δέ με, καὶ μάλα περ κεχαρμένος, οὔτι δεχοίμην.
 Ἐχθρὸς γάρ μοι κείνος, ὁμῶς Αἰδάο πύλῃσι
 Γίνεται, ὃς πενήν εἰκὼν ἀπατήλια βάζει.
 Ἴσω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίῃ τε τρέπτει,
 Ἰσὴν τ' Ὀδυσσεὺς ἀμύμονος, ἦν ἀφικάνω,
 160 ἦ μὲν τοι τάδε πάντα τελεῖσται, ὥς ἀγορεύω·
 Τοῦ δ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἱλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς·
 Τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τοῦ δ' ἰσαμένοιο,
 Οἴκαδε νοστήσει, καὶ τίσεται, ὅς κεν ἱκείνου
 Ἐνθάδ' ἀτιμάζει ἄλοχον, καὶ φαιδίμον υἱόν.
 165 Τὸν δ' ἀπαιμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιε συβῶτα·
 ὦ γέρον, οὐτ' ἔρ' ἰγῶν εὐαγγέλιον τόδε τίσω,
 Οὐτ' Ὀδυσσεὺς ἐτι οἶκον ἱλεύσεται· ἀλλὰ ἔκηνος
 Πῖνε, καὶ ἄλλα παρὲξ μεμνόμεθα, μηδέ με τούτῳ
 Μίμνησκα· ἦ γὰρ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι μοῖσιν
 170 Ἀχνυμαι, ἐπὶ πότῳ τις μνήσῃ κερδοῖο ἄνακτος.
 Ἀλλ' ἤτοι ὄρακον μὲν ἔασομεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Ἐλθοῖ, ἥπως μιν ἔγχε' ἐθέλῃ, καὶ Πηνελόπειαν,

Huic autem respondit deinde subulcus, princeps victorum;

„ O senex, nullus illum vir vagatus ubi-venerit

„ Nuncios persuaserit uxorigue & dilecto filio.

„ Sed aliter receptionis indigentes viri errones

„ Mentuntur, neque volunt vera loqui.

„ Quicumque enim errans Ithacæ in populum venerit,

„ Profectus ad dominam meam, fallacia loquitur:

„ Hæc verò benigne exceptum diligit, & singula inquit;

„ Et ei lugenti palpebris lacrymæ decidunt;

„ Qui mos est mulieris, cum maritus alibi perierit.

„ Statim & tu, senex, squalam fabricares,

„ Si quis tibi lanamque, tunicamque, vestimenta daret.

„ Illius autem jam oportet canes velocisque alites

„ Cutem ab ossibus traxisse; anima verò destituit:

„ Vel illum sane in ponto comederunt pisces, ossa autem ipsius

„ Jacent in littore, arena involuta mista.

„ Sic ille quidem illic periit; amicis verò dolores pone (alium

„ Omnibus, mihi autem maxime, effecti sunt: non enim amplius

„ Mittem adeo dominum inveniam, quocumque profectus fuero;

„ Neque si ad patriæ & matris iterum ivero:

„ Domum, ubi primum natus sum, & me educaverunt ipsi.

„ Neque omnino hæc amplius tantum lugeo, dolens licet,

„ Oculis ut videam, existens in patria terra;

„ Sed me Ulyssis desiderium capit absentis.

„ Hunc quidem ego, ô hospes, etiam non præsentem nominare

„ Revereor; valde enim me diligebat & curabat in-animo:

„ Sed ipsum fratrem-majorem voco, etiam longe absentem.

Hunc autem puerus allocutus est patiens nobilis Ulysses;

„ O amice, quandoquidem prorsus negas, neque omnino dicis

„ Illum venturum esse, animus verò tibi semper incredulus:

„ Verum ego non temere loquar, sed cum juramento,

„ Quod ædibit Ulysses; munus-heri-nuntii verò mihi sit,

„ Statim, postquam ille reversus suas ad sedes pervenerit;

„ Indue mihi lanamque, tunicamque, vestimenta pulchra:

„ Ante autem, etiam licet valde indigens, nequaquam acciperem.

„ Inimicus enim mihi is æque ac Orci portæ

„ Est, qui egestati cedens fallacia loquitur.

„ Sciat nunc Jupiter primum deorum, hospitalisque mensa,

„ Larque Ulyssis eximii, quem adveni;

„ Certe quidem hæc omnia perficientur, sicut dico:

„ Hoc autem ipso anno veniet hæc Ulysses;

„ Hoc quidem exeunte mense, isto autem instante,

„ Domum revertetur, & ulciscetur, quicumque illius

„ Hic probro-afficit uxorem, & illustrem filiam.

Hunc autem respondens allocutus es, Eumææ subulcus;

„ O senex, neque profecto ego munus-heri-nuntii hoc solvam;

„ Neque Ulysses amplius domum veniet: sed quietus

„ Bibe, & alia præter hæc memoremus, neque mihi hæc

„ In-mentem-revoa: certe enim animo in pectore meo

„ Doleo, quando aliquis memiserit honorandi Domini.

„ At sane juramentum quidem omittamus: verum Ulysses

„ Veniat, ut ipsum ego velo, & Pénélope,

- Αἰέρτης θ' ὁ γέρον, καὶ Τηλεμάχους θεοειδής.
 Νῦν αὖ παῖδες ἑλᾶσον ἑδύρομαι, ὃν τέκ' Ὀδυσσεύς,
 175 Τηλεμάχου· τὸν ἐπεὶ θρέψαν θεοὶ, ἔρνεϊ ἴσον,
 Καί μιν ἔφην ἔσσεσθαι ἐν ἀνδράσιν οὐτι χειρεῖω
 Πατὴρς ἰοῖο φίλοιο, φρένας καὶ εἶδος ἀγῆστον·
 Τοῦ δέ τις ἀνάντων βλάβη φρένας ἐνδὸν ἴσας,
 Ἥ τις ἀνθρώπων· ὃ δ' ἔβη, μετὰ πατὴρς ἀκούη,
 180 Ἐς Πύλον ἤγαθλιν· τὸν δὲ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
 Οἴκαδ' ἰόντα δοχῶσιν, ὅπως ἀπὸ Φύλου ὕληται
 Νῆυσιν· ἔφ' ἰθάκης Ἀρκείσιον ἀντιόειο.
 Ἄλλ' ἦτοι κείνον μὲν ἐάσωμεν, ἢ κεν ἄλκιον,
 Ἥ καὶ Φύγοι, καὶ κέν οἱ ὑπέρσχοι χεῖρα Κρονίων·
 185 Ἄλλ' ἄγε μοι σὺ, γαῖαι, τὰ σαυτοῦ κῆδε' ἐνίσπε,
 Καί μοι τοῦτ' ἀγόμευσον ἱτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,
 Τίς πῶθεν εἰς ἀνδρῶν· πόθι τοι πόλις, ἥδ' τοκῆες;
 Ὀπποῖος δ' ἐπὶ νηὶς ἀφίκου; πῶς δέ σε ναῦται
 ἤγαγον εἰς ἰθάκην; τίνας ἑμμεναναὶ ἐχέοντο;
 190 Οὐ μὲν γάρ σι σε πᾶσιν ἴδομαι ἐνθάδ' ἱκίσται.
 Τὸν δ' ἀπαραιβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Τοιγὰρ ἐγὼ τος ταῦτα μέλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 Εἴη μὲν νῦν νῶϊν ἐπὶ χρένον ἡμῖν ἰδωδῆ,
 Ἥδ' ἐμὲ γλυκερὸν, κλισίης ἔντοσθεν ἰοῦσι,
 195 Δαινυσθαί τ' ἀκούοντ', ἄλλοι δ' ἐπὶ ἔργον ἵποιον,
 Ῥηϊδίης κεν ἔπειτα καὶ εἰς ἑνικυτὸν ἅπαντα
 Οὔτι διαπρήξαιμι, λόγων ἐμὰ κῆδεα θυμοῦ,
 Ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα λείν ἰότητι μόγησα.
 Ἐκ μὲν Κρητῶν γένος εὐχομαι εὐρεῖσθαι,
 200 Ἀνέρος ἀφνειοῦ πέλις· πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι
 Τίττε ἐν μεγάροις ἦσαν τράφειν, ἅδ' ἐγένοντο,
 Γῆφειο ἔξ Ἀλόχου· ἐμὰ δ' ἀνιῆτ' ἐνταῦθα μήτηρ
 Παλλὰς, ἁλλὰ με ἴσον ἰθαγενέσθην ἱτίμα
 Κάσμε Τλακίδης, τοῦ ἐγὼ γένος εὐχομαι εἶναι·
 205 Ὅς ποτ' ἐνὶ Κρήτεσσι, ἰδοὺ ὥς, τίετο δῆμαι,
 Ὀλβη τε, πλούτῃ τε, καὶ υἷας κυδαλίμοισιν.
 Ἄλλ' ἦτοι τὸν κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσai
 Εἰς Αἴδαο δόμους· τοὶ δὲ ζῶντες ἰδᾶσαντο
 Παῖδες ὑπέρθυμοι, καὶ ἐπὶ κλήρους ἐβάλοντο·
 210 Αὐτὰρ ἡμῶι μέλας παῦρα δόσων, καὶ οἶα' ἐνίμακον.
 Ἠγαγόμεν δὲ γυναῖκα πολυχκλήρων ἀνθρώπων,
 Εἴνεα ἐμῆς ἀρετῆς· ἐπεὶ οὐκ ἀπεφύλις ἦμ,
 Οὐδὲ Φυγοπτόλεμος· νῦν δ' ἡδὴ πάντα κέλοισιν·
 Ἄλλ' ἔμπεδος καλᾶμην γέ σ' ὅσσοις εἰσερόωιτα
 215 Γινώσκεις· ἢ γὰρ με δῖα ἔχει Ἥλιος πολλή.
 Ἥ μὲν δὲ θάρσος μοι Ἀρης τ' ὕδασιν καὶ Ἀθήνη,
 Καὶ Ῥηϊθυρίων· ὅπως κῆρυμαί λείχοντο
 Ἄνδρας ἀριστίας, κακὰ δυσμενέσσι φουτεύων,
 Οὐκ ἐμὲ μοι θάνατος προσέειπετο θυμῶς ἀγῆτορ,
 220 Ἀλλὰ πολὺ πρῶτις ἐνθάδ' ἔμενος ἔγχεα ἔλκεον
 Ἄνδρῶν δυσμενέων, ὃ, σὺ μοι εἴσεις πέδιπον.
 Τόσσι δ' ἐν πολέμῳ ἔργον δέ μοι αὐτὸ φίλον ἔσται,
 Οὐδ' εὐκρολίη, ἥτε τρέφει ἑγλαὰ τέκνα·
 Ἀλλὰ μοι αἰὲς γῆς ἐπὶ ἥτορ μοι φίλοι ἦσαν,

„ Laërtesque senex, & Telemachus deo-par. (Ulysses,
 „ Nunc rursus nati-*causa* in-perpetuum lugeo, quem genuit
 „ Telemachi, quem postquam nutrierant dii, plantæ similem,
 „ Et ipsum putabam fore in viris haud pejorem
 „ Patre suo charo, mente & specie admirabilem;
 „ Ejus utique aliquis immortalium læsit mentem intus æquam,
 „ Vel aliquis hominum; is autem ivit, ad patris auditionem,
 „ In Pylum divinam: ei verb proci superbi
 „ Domum venienti insidias-struunt, ut genus dispepat
 „ Sine-nomine ex Ithaca Arceſii deo-patris.
 „ Sed sane illum quidem sinamus, sive opprimatur,
 „ Sive effugiat, & eum protegat manu Saturnius:
 „ Sed age mihi tu, senex, tuas ipsius ærumnas enarra,
 „ Et mihi hoc dic verum, ut bene sciam,
 „ Quis? unde es virorum? ubi tibi urbs, & parentes?
 „ Quanam autem in nave venisti? quomodo te nautæ
 „ Duxerunt in Ithacam? quosnam se esse profitebantur?
 „ Nequaquam enī te peditem puto huc venisse.
 „ Hunc autem respondens allocutus est prudens Ulysses;
 „ Enimverò tibi ego hæc valde accurate enarrabo.
 „ Effet quidem nunc nobis in *longum*-tempus & cibus,
 „ Et vinum dulce, casam intra manentibus,
 „ Epularique quietis, alii autem opus obirent;
 „ Facile postea & in annum integrum
 „ Neutrūquam perficerem narrans meos dolores animi,
 „ Quotquot utique jam omnes deorum voluntate pertuli.
 „ Ex Creta quidem genere gloriōr *me esse* lata,
 „ Viri divitis filium: multi verò & alii
 „ Filii in sedibus & educati sunt, & nati,
 „ Legitimi ex uxore; me autem emptæ peperit mater
 „ Pellex; sed me æque ac legitimos honorabat
 „ Castor Hylacides, cujus ego genus gloriōr *me esse*:
 „ Qui quondam in Cretensibus, Deus veluti, honorabatur populo,
 „ Fortunisque, divitiisque, & filiis gloriōsa.
 „ Sed sane illum fata iherunt mortis ferentia
 „ In Orci domos: facultates verò dividerunt
 „ Filii magnanimi, & sortes jecerunt:
 „ At mihi valde parca dederunt, & ædes tribuerunt.
 „ Duxi autem uxorem locupletissimorum hominum
 „ Gratia meæ virtutis; quia non despicibilis eram;
 „ Neque fugax-in-bello: hanc autem jam omnia desecerunt:
 „ Sed tamen stipulam saltem te arbitror intuentem
 „ Cognoscere; profecto enim me calamitas tenet cumulate multa.
 „ Sane quidem omnino audaciam Marsque dederunt & Minerva,
 „ Et vires-bellicas: cum legerem ad insidias
 „ Viros optimates, mala inimicis ferens;
 „ Nunquam mihi mortem ante-oculos ponebat animus generosus,
 „ Sed multo prius insiliens hasta occidebam
 „ Virorum inimicorum, quicumque mihi cederet pedibus.
 „ Talis eram in bello; opus verò mihi haud gratum erat,
 „ Neque rei-familiaris-cura, quæ scilicet nutrit claros filios:
 „ Sed mihi semper naves remigio-instructæ gratæ erant,

- 225 Καὶ πόλεμοι, καὶ ἄκοντες ἰῦξεςοι, καὶ δίεοι,
 Λυγρὰ, τὰ τ' ἄλλοισιν γε καταρυγῆλὰ πέλονται.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ' ἔσκε, τὰ που Θεὸς ἐν Φρεσὶ βῆκεν·
 Ἄλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις.
 Πρὶν μὲν γὰρ Τροίης ἐπιβήμεναι υἱὰς Ἀχαιῶν,
 230 Εἰνάκις ἀνδράσιν ἦρξα, καὶ ὠκυπρόοισι νέεσσιν,
 Ἀνδρας ἐς ἄλλοδαπούς· καὶ μοι μάλα τύχχανε πάντα·
 Τῶν ἔξαιρεύμην μενοεικέα, πολλὰ δ' ὀπίσσω
 Λάγχανον· αἶψα δὲ οἶκος ὀφέλλετο, καὶ ῥα ἔπειτα
 Δεινὸς τ' αἰδοῖός τε, μετὰ Κρήτεσσι τετύγμην.
 235 Ἀλλ' ὅτε δὴ τήνδε συγερὴν δῶδον εὐρύοπα Ζεὺς
 Ἐφράσαθ', ἣ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε,
 Δὴ τότε μ' ἠνωγον καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
 Νήεσσ' ἠγῆσασθαι ἐς Ἴλιον· οὐδέ τι μῆχος
 Ἦεν ἀνῆνασθαι, χαλεπὴ δ' ἔχε δῆμον Φῆμις.
 240 Ἐνθα μὲν εἰνάετες πολεμίζομεν υἱὲς Ἀχαιῶν,
 Τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν Πριάμου πέρσαντες ἔβημεν
 Οἴκαδ' εὐνὴν νήεσσι· θεὸς δ' ἐκάδασεν Ἀχαιοῦς.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δειλῶ κακὰ μῆδετο μητίετα Ζεὺς·
 Μῆν' αὖ γὰρ οἷον ἔμεινα τεταρπόμενος τελέεσσι,
 245 Κουριδίῃ τ' Ἀλόχῳ, καὶ κτήμασιν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Αἰγυπτόνδε με θυμὸς ἀνώγει ναυτίλλεσθαι,
 Νῆας ἔϋ σείλαντα σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισιν.
 Ἐννέα νῆας σείλα, θεῶς δ' ἐσαυγείρατο λαός.
 Ἐξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρίηρας ἐταῖροι
 250 Δαίνυντ'· αὐτὰρ ἐγὼν ἱερῆα πολλὰ παρῆιχον,
 Θεοῖσιν τε βάζαν, αὐτοῖσί τε δαῖτα πένεσθαι.
 Ἐβδόμητ' δ' ἀναβάντες ἀπὸ Κρήτης εὐρείης,
 Ἐπλόομεν Βορέῃ ἀνέμῳ ἀκραεῖ, καλῇ,
 Ῥηϊδίῳ, ὡσεὶ τε κατὰ ῥόον· οὐδέ τις οὖν μοι
 255 Νηῶν πημάνθη, ἀλλ' ἀσκεδέες καὶ ἄνευσοι
 ἤμεθα· τὰς δ' ἄνεμός τε, κυβερνῆται τ' Ἴθυνον.
 Περματταῖοι δ' Αἰγυπτον εὐβρεΐτην ἱκέμεσθα·
 Στήσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφελίσσας.
 Ἐνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ καλὸν μὲν ἐρίηρας ἐταῖρους
 260 Αὐτοῦ παρ νήεσσι μένειν, καὶ νῆας ἔρυσθαι·
 Ὅππῃρας δὲ κατὰ σκοπιάς ὤτρυνε νέεσθαι·
 Οἱ δ' ὕβρει εἴξαντες, ἐπισπόμενοι μάνει σφῶ,
 Αἶψα μάλ' Αἰγυπτίῳ ἀνδρῶν περικαλλείας ἀγροὺς
 Πόρθον, ἐκ δὲ γυναῖκας ἄγον, καὶ νήπια τέκνα,
 265 Αὐτοὺς τ' ἐκτείνον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἔκετ' αὐτῇ·
 Οἱ δὲ, βοῆς αἰῶντες, ἄμ' ἡοὶ Φαινομένῃφιν
 Ἦλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων,
 Χαλκοῦ τε σερποτῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
 Φύξαν ἐμοῖς ἐτάροισι κακὴν βάλειν, οὐδέ τις ἔτλη
 270 Μελῖναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔση.
 Ἐνθ' ἡμῶν πολλοὺς μὲν ἀπέκτανεν ὀξείῃ χαλκῷ,
 Τοὺς δ' ἄγαγον ζωοὺς, σφίσι δ' ἐργάσεσθαι ἀνάγκη.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
 Πόισα· (ὥς ὀφελον θανέειν, καὶ πότμον ἐπισπεῖν)
 275 Αὐτοῦ ἐν Αἰγύπτῳ ἔτι γὰρ νύ με πῆμ' ὑπέδεκτο·
 Αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς νυνέην εὐτυχτεν ἔνικα.

„ Et bella, & tela bene-polita, & sagittæ,
 „ Tristia, quæ utique aliis horrenda sunt.
 „ At mihi ea grata erant, quæ scilicet Deus in animo posuit:
 „ Alius etenim alijs vir delectatur operibus.
 „ Ante enim quam in Trojam profecti sint filii Achivorum,
 „ Novies viris imperavi, & velecebibus navibus,
 „ Viros adversus externos; & mihi abunde contigerant omnia;
 „ Ex quibus eligebam quæ placebant; multa autem post
 „ Sortito-obtinebam: statim verò domus augebatur; & deinceps
 „ Gravisque reverendusque inter Cretenfes factus-sim.
 „ Sed cum jam hoc odiosum iter lata-sonans Joviter
 „ Decrevit, quod multorum virorum subtus genus solvit;
 „ Utique tunc me jusserunt & inclytum Idomeneum
 „ Naves ducere in Ilium; neque ulla ratio
 „ Erat denegandi, gravis nempe premebat vulgi vox.
 „ Ibi quidem novem-annis belligerabamur filii Achivorum,
 „ Decimo autem urbem Priami populati, ivimus
 „ Domum-versus cum navibus; Deus verò dissipavit Achivos.
 „ At mihi misero mala struebat providus Jupiter;
 „ Mensē enim solum mansi delectans me filiis,
 „ Virgineaque uxore, & facultatibus: at postea
 „ In Ægyptum me animus impulit navigare,
 „ Navibus bene-adornatis cum eximiiis sociis.
 „ Novem naves adornavi; cito autem coactæ sunt capite.
 „ Sex-diebus quidem postea mei dilecti socii
 „ Convivabantur; at ego victimas multas præbebam,
 „ Et Diis ad-sacrificandum, & ipsis ad epulas parandas.
 „ Septimo autem navibus-consensus à Crata lata,
 „ Navigavimus Borea vento puro, bono,
 „ Facile, veluti secundo flumine: neque ulla adeo mihi
 „ Navium læsa est, sed sospites & incolumes
 „ Sedebamus: has autem ventusque gubernatoresque dirigeant.
 „ Quinto-die autem ad Ægyptum pulchre-fluentem venimus:
 „ Statui verò in Ægypto fluvio naves remis-tinque-agitatas.
 „ Ibi quidem ego jubebam charos socios,
 „ Illic apud naves manere, & naves tueri;
 „ Speculatores autem per speculas hortabar ut-irant:
 „ Hi autem insolentia cedentes, sequentes impetum sumus,
 „ Statim admodum Ægyptiorum virorum perpulchros agros
 „ Populabantur, mulieresque abducebant, & infantes liberos,
 „ Ipsosque interficiebant; cito autem ad urbem pervenit strepitus:
 „ Illi autem clamorem audientes, simul cum aurore apparente,
 „ Venerunt: impletus est verò totus campus pedibusque & equi-
 „ Ærisque fulgore: Jupiter autem gaudens-fulmine (tibus,
 „ Fugam meis sociis malam immisit; neque quibquam sustinuit
 „ Consistere contra: circum enim mala undique stabant.
 „ Ibi nostrum multos quidem interfecerunt: auro ære;
 „ Alios autem duxerunt vivos; sibi operaturos ex-necessitate.
 „ At mihi Jupiter ipse in mente hoc cogitatum
 „ Effecit; (ut debui mori, & fatum assequi
 „ Illic in Ægypto; adhuc enim me malum excepit!)
 „ Statim de capite galeam fabrefactam deposui,

- Καὶ σάκος ὤμοισν· δόρυ δ' ἐμβαλον ἔκτοσσε χεῖρες·
 Αὐτὰρ ἰγὼ βασιλῆος ἐναντίον ἤλυθον ἵππων,
 Καὶ πῶσα γούνατ' ἰλύν· ὃ δ' ἰρώσατο, καὶ μ' ἐλέησεν·
 280 Ἐς δὴφρον δέ μ' ἔσας ἔχεν δίκαιε δακρυχέοντα.
 Ἡ μὲν μοι μάλα πολλοὶ ἐπήθεον μέλιησιν,
 Ἰέμενοι κτείνειν· (δὴ γὰρ κεχολώατο λίην·)
 Ἀλλ' ἄπο κείνος ἔρυκε· Διὸς δ' ἀπιζέτο μῆνιν
 ἑαινίον, ὅς τε μάλιχα νομισσάται κακὰ ἔργα.
 285 Ἐνθα μὲν ἐππάστες μένον αὐτόθι, πολλὰ δ' ἔγχευα
 Χρήματ' ἀν' Αἰγυπτίους ἄνδρας· δίδουσαν γὰρ ἔπαντες.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ὕδαός μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
 Δὴ τότε φαινίχ' ἦλθεν ἄνθρ, ἀπατήλια εἰδὼς,
 Τρώατις, ὅς δὴ πολλὰ κῆκ' ἀνθρώποισιν ἔωργε·
 290 Ὅς μ' ἔγαρ παρπηπιδὼν ἦσε φρασίν, ὄφρ' ἐκομισθεῖ
 φαινίχην, ὅθι τοῦγε δόμοι καὶ κτήματ' ἔκειτο.
 Ἐνθα παρ' αὐτῷ μένμα τελεσφόρον εἰς ἐνικυτόν·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε, καὶ ἡμέραι ἔξετελευντο,
 Ἀψ' περτελλομένου ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὥραι,
 295 Ἐς Λιβύην μ' ἐπὶ νηὶς ἔεισεντο ποντοπόροιο,
 Ψεύδεα βουλευσας, ἵνα οἱ σὺν Φόρτεν ἔγοιμι·
 Κεῖθι δέ μ' ὡς περάσῃσι, καὶ ἔσπετον ὦνον ἔλειτο.
 Τῷ ἐπόμεν ἐπὶ νηὶ, δίδμενός περ, ἀνώγῃ.
 Ἡ δ' ἔθεεν βορέη ἀνέμω ἀκραεῖ, καλῷ,
 300 Μέσσον ὑπὲρ Κρήτης· Ζεὺς δέ νφιν μῆδετ' ὄλεθρον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Κρήτην μὲν ἐλείπομεν, οὐδ' αὖ τις ἄλλη
 φαίνεται γαίαν, ἀλλ' οὐρανὸς ἡδὲ θάλασσα,
 Δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔχουσ Κρονίων
 Νηὶς ὑπὲρ γλαφυρῆς· ἤχλυσε δὲ πόντος ὅπ' αὐτῆς.
 305 Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβραλε νηὶ περαινόν.
 Ἡ δ' ἐλελίχθη πᾶσα, Διὸς πληγῆσσι καραυνῷ,
 Ἐν δὲ θεοῖου πλῆτο· πάσον δ' ἐκ νηὶς ἔπαντες.
 Οἱ δὲ παρώνησιν ἵκειοι, περὶ νῆα μέλαιναν
 Κύμασιν ἑμφορέοντο· θεὸς δ' ἀπομίνυτο νόσον.
 310 Αὐτὰρ ἡμοὶ Ζεὺς αὐτὸς, ἔχοντί περ ἔλγεα θυμῷ,
 Ἰσθὺν ἀμαιμάκετον κηδὲς κυανοπρόροιο
 Ἐν χεῖρεσσιν ἔθηκεν, ὅπως ἔτι πῆμα φύγοιμι.
 Τῷ ἴα παροπλᾶχθεῖς, φερόμην ὁλοοῖς ἀνέμοισιν·
 Ἐνθήμαρ φερόμην, δεκάτη δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
 315 Γαίῃ θεισπρωτῶν πέλασιν μέγα κύμα κυλίνδον.
 Ἐνθα με θεισπρωτῶν βασιλεὺς ἐνομίσσατο φεῖδων
 Ἥως ἀπμάτην· τοῦ γὰρ φίλος υἱὸς ἱππελθὼν
 Αἶθρῃ καὶ καμάτῃ δεδμημένον ἔγχευ ἐς οἶκον,
 Χειρὸς ἀναστήσας, ὄφρ' ἔκετο δώματα πατρός·
 320 Ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἴματα ἔσσαν.
 Ἐνθ' Ὀδυσῆος ἰγὼ πυθόμην· κείνος γὰρ ἔφασκεν,
 ἑαινίαι, ἡδὲ Φιλῆσαι, ἰόντ' ἐς πατρίδα γαίαν·
 Καὶ μοι κτήματ' ἔδειξεν, ἔσα ξυναγείματ' Ὀδυσσεύς,
 Χαλκὸν τε, χρυσόν τε, πολύκμητόν τε σίδηρον.
 325 Καὶ νῦν κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ὑπερὸν γ' ἔτι βέεκοι.
 Τόσσα οἱ ἐν μεγάροισι κειμήλια κείτο ἄνακτος.
 Τὸν δ' ἐς Δωδῶνην φάτο βῆμεναι, ὄφρα θεοῖο
 Ἐκ δρυὸς ἐφικόμενα Διὸς βούλῃν ἐπακούσῃ,

„ Et scutum ab humeris; hastamque projecit ex manu:
 „ At ego regis obviam ivi equis; (misertus est;
 „ Et osculatus sum genua prehensa: hic autem servavit, & mei
 „ In currum verò me locatum duxit domum lachrymas fundentem.
 „ Profecto me valde multi adoriebantur fraxineis hastis,
 „ Cupientes interficere, (jam enim irati erant valde;)
 „ Sed ille arcebat: Jovis nempe veritus est iram
 „ Hospitalis, qui utique maxime indigne fert mala opera.
 „ Ibi quidem septem annos mansi ibidem, multasque collegi
 „ Divitias inter Ægyptios viros; dederunt enim omnes.
 „ Sed cum jam octavus mihi revolvens annus venisset,
 „ Tunc demum Phœnicus venit vir, fallacia doctus,
 „ Veterator, qui jam multa mala hominibus fecerat:
 „ Qui me duxit persuasum ipsius ingenio, hunc venissemus
 „ In Phœniciam, ubi ejus scilicet domus, & possessiones erant.
 „ Ibi apud ipsum mansi integrum in annum:
 „ Sed quando jam mensesque & dies exacti essent,
 „ Iterum se circumvolvante anno, & supervenissent tempora;
 „ In Libyam me navi imposuit pontum-transenti,
 „ Mendacia medicatus, ut secum onus portarem;
 „ Illic autem me ut venderet, & magnum pretium acciperet.
 „ Hunc sequebar in navi, suspicans licet, ex-necessitate.
 „ Illa verò curtebat Boreâ vento puro, bono, (exitium.
 „ Per-medium supra Cretam: Jupiter autem eis moliebatur
 „ Sed cum jam Cretam quidem liquissemus, neque ulla alia
 „ Apparebat terrarum, sed cœlum & mare,
 „ Tum verò atram nubem statuit Saturnius
 „ Nave super cava, obscuratus autem est pontus sub ipsâ:
 „ Jupiter verò crebro tonuit, & injectit navi fulmem.
 „ Hæc autem contorta est tota, Jovis percussâ fulmine,
 „ Sulphureque impleta est; ceciderunt autem ex navi omnes.
 „ Hi verò cornicibus similes, circum navem nigram
 „ In fluctibus ferebantur: Deus autem auferebat reditum.
 „ At mihi Jupiter ipse, habenti licet dolores animo,
 „ Malum longum navis cœruleam-habentis-proram
 „ Manibus imposuit, ut adhuc malum effugerem.
 „ Hunc scilicet amplexus, ferebar perniciosus ventis;
 „ Per novem dies ferebar, decima autem me nocte nigra
 „ Terræ Thesprotorum appulit magna unda volvens.
 „ Ibi me Thesprotorum rex excepit Phidon
 „ Heros gratis; hujus enim dilectus filius cum-supervenisset,
 „ Frigore & labore afflictum duxit in domum,
 „ Manu sublevatum, donec pervenisset ad ædes patris:
 „ Mihi verò lanamque, tunicamque, vestimenta induit.
 „ Ibi de-Ulyssæ ego audiui; ille enim dicebat,
 „ Hospitio se illum excepisse, & amice tractasse euntem in patriam
 „ Et mihi bona ostendit, quot collegerat Ulysses, (terram
 „ Æsque, aurumque, & multum-elaboratum ferrum.
 „ Et sane in decimam generationem alium adhuc aleret;
 „ Tot ei in sedibus res-pretiosæ jacebant regis.
 „ Ipsum autem in Dodonem dicebat ivisse, ut Dei
 „ Ex quercu alto-vertice Jovis consilium audiret,

- "Ὅπως νοήσῃ Ἰθάκης ἐς πῖνα δῆμον,
 330 Ἥδη δὴν ἄπειν, ἢ ἀμφαδὸν, ἢ κρυφῆδον.
 ὧμοι δὲ πρὸς ἑμ' αὐτὸν, ἀποσπένδων ἐν δίκῃ,
 Νῆα κατειρύσθαι, καὶ ἑπαρτίας ἔμμεν' ἐταίρους,
 ὅτ' δὴ μιν πέμψουσι Φίλων ἐς πατρίδα γαίαν.
 Ἄλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηὺς
 335 Ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον.
 Ἐνθ' ὄγε μ' ἠνώγει πέμψαι βασιλῆϊ Ἀκάσῳ
 Ἐνδυκέως· τοῖσιν δὲ κακὴ φρεσὶν ἠνδανε βουλή
 Ἀμφ' ἔμοι, ὀφρ' ἐτι πάγχυ δύνῃς ἐπὶ πῆμα γενοίμην.
 Ἄλλ' ὅτε γαίης πολλὰν ἀπέπλω ποντοπόρος νηὺς,
 340 αὐτίκα δούλιον ἡμᾶρ ἔμοι περιμηχανόωντο·
 Ἐκ μὲν με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἶματ' ἔδυσαν,
 Ἀμφὶ δὲ μὲν ῥάκος ἄλλο καὶνὸν βάλον, ἠδὲ χιτῶνα,
 Ῥωγαλέα, τὰ καὶ αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὤρη.
 Ἐσπέριοι δ' Ἰθάκης εὐδείλῳ ἐργ' ἀφίκοντο·
 345 Ἐνθ' ἐμὲ μὲν κατέδησαν ὑσσέλας ἐν νηϊ,
 Ὅπλῳ ὑσσεφεί ζερεῶς· αὐτοὶ δ' ἀποβάαντες
 Ἐσσυμένως παρὰ θίνα θαλάσσης δόρπον ἔλοντο.
 Αὐτὰρ ἔμοι δεσμὸν μὲν ἀνέγναμψαν θεοὶ αὐτοὶ
 Ῥηϊδίως· κεφαλῇ δὲ κατὰ ῥάκος ἀμφικαλύψας,
 350 ἤσαν ἐφὸλκαϊον καταβὰς ἐπέλασσα θαλάσση
 Στῆθος· ἔπειτα δὲ χερσὶ διήρεσα ἀμφοτέρῃσι
 Νηχόμενος, μάλα δ' ὥκα θυρήφ' ἐκ ἀμφὶς ἐκείνων.
 Ἐνθ' ἀναβὰς, ὅθι τε δριὸς ἦν πολυκανθέας ὕλης,
 Κεῖμην πεπηγώς· οἱ δὲ μεγάλα σενάχωντες
 355 φοίτων· ἄλλ' οὐ γὰρ σφιν ἰφαίνεται κέρδιον εἶναι
 Μαίεσθαι προτέρῳ· τοὶ μὲν πάλιν αὐτίς ἔβαινον
 Νηὸς ἐπὶ γλαφυρῇ· ἐμὲ δ' ἔκρυψαν θεοὶ αὐτοὶ
 Ῥηϊδίως, καὶ με καθμῶ ἐπέλασσαν ἄγοντες
 Ἀνδρὸς ἐπισκένου· ἐτι γὰρ νύ μοι αἶσα βιδῶναι.
 360 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμπίε συβῶτα·
 Ἄ δευλὸν ξείνων, ἢ μοι μάλα θυμὸν ὄρινες,
 Ταῦτα ἔκασα λέγων, ὅσα δὴ πάθες, ἠδ' ὅσ' ἀλήθης.
 Ἄλλὰ τὰδ' οὐ κατὰ κόσμον ἵσταμαι, οὐδέ με πείσεις,
 Εἰπὼν ἀμφ' Ὀδυσῆϊ· τί σε χρὴ τοῖον εἶναι
 365 Μαψιδίως ψεύδεσθαι; ἔγω δ' εὖ οἶδα καὶ αὐτὸς,
 Νέστον ἑμοῖο ἄνακτος, ὅτ' ἤχθετο πᾶσι θεοῖσι
 Πάγχυ μάλ', ὅττι μιν οὔτε μετὰ Τρώεσσι δάμασσαν,
 Ἥδ' Φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν.
 Τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοὶ,
 370 Ἥδ' ἐκ καὶ ὁ παῖδ' ἰμέγα κλέος ἤματ' ὀπίσσω.
 Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἀρπυιαὶ ἀνηρεΐσαντο.
 Αὐτὰρ ἔγω παρ' ὕεσσι, ἀπότηρος· οὐδὲ πάλιν οὖν
 ἔρχομαι, εἰ μὴ πού τι περίφρων Πηνελόπειά
 Ἐλθέμεν δρύνῃσιν, ὅτ' ἀγγελίῃ ποδὶν ὕλην.
 375 Ἄλλ' οἱ μὲν τὰ ἔκαστα παρήμενοι ἐξεράουσιν,
 Ἥμεν δ' ἔχυνται δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος,
 Ἥδ' οἱ χαίρουσιν βίοτον νηποῖνον ἔδοντες.
 Ἄλλ' ἔμοι οὐ φίλον ἐστὶ μεταλλῆσαι, καὶ ἔρσθαι,
 Ῥεῖ οὐ δὴ μ' Αἰτωλὸς ἀνὴρ ἐξήπαφε μύθε,
 380 Ὅς τ' ἄνδρα κτείνης, πολλὴν ἐπὶ γαίαν ἀλγύεις,

„ Quomodo rediret Ithacæ in opulentum populum,
 „ Jam diu absens, an palam, an occulte.
 „ Juravit autem coram me ipso, libans in domo,
 „ Navem deductam, & paratos esse socios,
 „ Qui jam ipsum comitabuntur dilectam in patriam terram.
 „ Sed me prius dimisit: contigit epim ut-iret navis
 „ Virorum Thesprotorum in Dulichium tritici-feracem.
 „ Tunc ille me jussit mittere regi Acasto
 „ Accurate; illis autem malum in animo placebat consilium
 „ De me, ut adhuc omnino in calamitatis pestem inciderem.
 „ Sed quando à-terra longe progressa est pontum-transiens navis,
 „ Statim servilem diem mihi moliebantur:
 „ Exuerunt quidem me læna, tunicaque, vestimentis,
 „ Circumque me pannum alium malum jacerunt, & tunicam,
 „ Læcra, quæ & ipse in oculis vides.
 „ Vespertini autem Ithacæ amœnæ ad culta pervenerunt:
 „ Ibi me quidem ligaverunt bonis-transfris-instructa in navi,
 „ Fune bene-torto arcte; ipsi verò egressi
 „ Festinanter ad littus maris cenam sumpserunt.
 „ At mihi vinculum quidem resolverunt dii ipsi
 „ Facile; capiti autem panno obvoluto,
 „ Lævigatum per clavum delapsus applicui mari
 „ Pectus; deinde autem manibus remigavi ambabus
 „ Natans; valdeque cito foris eram seorsum ab illis.
 „ Tunc cum-ascendissem, ubi utique quercetum erat florida sylva,
 „ Jacebam stratus: illi autem valde gementes
 „ Ibant; sed haud enim ipsis videbatur melius esse
 „ Inquirere ulterius; hi quidem retro iterum ibant
 „ Navem in cavam; me autem absconderunt dii ipsi
 „ Facile, & me stabulo appulerunt ducentes
 „ Viri prudentis; adhuc enim jam mihi fatum vivere.
 „ Hunc autem respondens allocutus es, Eumæe subulce;
 „ O miser hospitum, certe mihi valde animum commovisti,
 „ Hæc singula dicens, quot scilicet passus, & quantum vagatus es,
 „ Sed ea non pro decenti *dis* arbitror, neque mihi persuadebis.
 „ Locutus de Ulysse: quid te oportet, talis cum-sis,
 „ Temere mentiri? ego autem certe novi & ipse
 „ De-reditu mei domini, quod odio *is* haberetur omnibus diis
 „ Omnino valde, quia ipsum non inter Trojanos domuerunt,
 „ Vel amicorum in manibus, postquam bellum confecisset.
 „ Tunc ei tumultum quidem fecissent omnes Achivi.
 „ Atque etiam suo filio magnam gloriam comparasset in-poste-
 „ Nunc autem ipsum inglorie Harpyiæ abripuerant. (tum:
 „ At ego apud suos semotus; neque ad urbem
 „ Eo; nisi quando forte prudens Penelope
 „ Venire jubeat, quando nuntius alicunde venerit.
 „ Sed illi quidem singula assidentes interrogant,
 „ Tum qui dolent diu absente rege,
 „ Tum qui gaudent victum impune edentes.
 „ Sed mihi non gratum est inquirere & interrogare;
 „ Ex quo scilicet me Ætolus vir decepit sermone;
 „ Qui utique viro interfecto, multas per regiones vagatus,
 „ „ Venit

- ἥλυθ' ἔμδν πρὸς σαδμόν· ἰγῶ δέ μιν ἀμφαγάπαζον.
 Φῆ δέ μιν ἐν Κρήτεσσι παρ' ἰδομενῆϊ ἰδέσθαι
 Νῆας ἀκαίβανον, τὰς οἱ ξυνέαξαν ἑλλαι·
 Καὶ φάτ' ἱλεύσεσθαι, ἢ ἐς θέρος, ἢ ἐς ὑπώρην,
 385 Πῶλλὰ χρήματ' ἔχοντα, σὺν ἀντιθέοις ἱτάροισι.
 Καὶ σὺ, γέρον πολυπενθὲς, ἐπεὶ σέ μοι ἤγαγε δαίμων,
 Μῆτε τί μοι ψεύδεσσι χαρίζο, μῆτε τι θέλγῃς·
 Οὐ γὰρ τοῦνεκ' ἰγῶ σ' αἰδέσσομαι, οὐδὲ φιλήσω,
 Ἀλλὰ Δία ξένιον δείσας, πτόν τ' ἱλέησας.
 390 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἦ μάλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κίριος,
 Οἷόν σ' οὐδ' ὁμόσας περ ἱπῆγαγον, οὐδὲ σε πείθω.
 Ἀλλ' ἔγωγε νῦν ῥήτρην ποιησόμε'· αὐτὰρ ὑπέρθε
 Μάρτυροι ἀμφοτέροισι θεοί, τοὶ Ὀλύμπῳ ἔχουσιν·
 395 Εἰ μὲν κεν νοστήσῃ ἔναξ τέδς ἐς τῷδε δῶμα,
 Ἔσσας με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἴματα, πέμψας
 Δουλιχίῳδ' ἵναί, ὅθι μοι φίλον ἔπλετο θυμῷ·
 Εἰ δέ κε μὴ ἔλθῃσιν ἔναξ τέδς, ὥς ἀγορεύω,
 Δμῶας ἐπισσεύσας, βυλλέειν μεγάλης κατὰ πέτρης,
 400 Ὅφρα καὶ ἄλλος πτωχὸς ἀλεύεται ἡπεροπέυσιν·
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε δῖος Ὀφρβός·
 ἔειν, οὕτω γάρ κεν μοι ἔκλειν τ' ἀρετὴ τε
 Εἴη ἐπ' ἀνθρώπους ἅμα τ' αὐτίκα, καὶ μετέπειτα,
 Ὅς σ' ἐπεὶ ἐς κλισίην ἤγαγον, καὶ ξείνια δῶκα,
 405 Αὐτὸς δὲ κτείναιμι, φίλον δ' ἀπὸ θυμὸν ἱλοίσμην·
 Πρέφρων δὴ κεν ἔπειτα Δία Κρονίωνα λιτοίσμην.
 Νῦν δ' ἔρη δόρυ· τάχιστα μοι ἔνδον ἱταῖροι
 ἔλιν, ἵν' ἐν κλισίῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρυον.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἑλληλους ἀγόρευον.
 410 Ἀρχιμόλον δὲ σύες τε καὶ ἄνδρες ἦλθον Ὀφρβοί·
 Τὰς μὲν ἔρα ἔρεαν κατὰ ἡῖα κοιμηθῆναι·
 Κλαγγὴ δ' ἔσπετος ἔρτο συῶν αὐλιζομένων.
 Αὐτὰρ ὁ οἷς ἱτάροισιν ἐκέλευτο δῖος Ὀφρβός·
 Ἀξέδ' ὅδιν τὸν ἔριον, ἵνα ξείνῳ ἱερύσω
 415 Τηλεδαπῆ· πρὸς δ' αὐτοὶ δνησόμεθ', οἵπερ ἐξῆν
 Δὴν ἔχομεν, πάσχοντες ὅδιν ἔνεκ' ἀργιοδόντων·
 Ἀλλοὶ δ' ἡμέτερον κάματον νήποιον ἔδουσιν.
 Ὡς ἔρα φωνήσας κέασε ξύλα νηλεῖ χαλκῷ·
 Οἱ δ' ὃν εἰσῆγον μάλα πῖονα πενταέτηρον·
 420 Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐπ' ἱσχάρῃ· οὐδὲ συβώτης
 Λήθετ' ἔρ' ἐθανάτων, (φρεσὶ γὰρ κέχηρτ' ἀγαθήσιν,)·
 Ἀλλ' ἔγ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλον
 Ἀργιόδοντος ὅδς, καὶ ἱπεύχετο πᾶσι θεοῖσι,
 Νοστήσαι Ὀδυσεῖα πολύφρονα θνδε δόμενδε.
 425 Κόψε δ' ἀνασχόμενος σκίζῃ δρυὸς, ἣν λίπε κείων·
 Τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ· τοὶ δ' ἔσφαζάν τε καὶ εὖσαν·
 Λῖψα δέ μιν δειχέσαν· ὁ δ' ὁμοδοτεῖτο συβώτης,
 Πάντοθεν ἀρχόμενος μελέων, ἐς πῖονα δημόν·
 Καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλε, παλύνας ἀλφίτου ἀκτῆ,
 430 Μίσυλλάν τ' ἔρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ἱβηλοῖσιν ὑπείραν,
 Ὅπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσκντό τε πάντα·
 Βάλλον δ' εἰν ἱλοῖσιν ἀολλέω· ἄν δὲ συβώτης

„ Venit meam ad casam : ego autem ipsum amanter complectebam.
 „ Dixit autem eum se inter Cretenſes apud Idomeneum vidisse
 „ Naves reficientem, quas ei confregerant procellæ :
 „ Et dixit venturum, vel in æſtatem, vel in autumnum,
 „ Multas opes advehentem, cum deo-paribus focis.
 „ Et tu, ſenex multa-paſſe, poſtquam te ad me duxit deus,
 „ Neque omnino mihi mendaciis gratificare, neque mulce :
 „ Non enim ob id ego te honorabo, neque diligam,
 „ Sed Jovem hoſpitalem veritus, teque ipſum miſeratus.

Hunc autem reſpondens allocutus eſt prudens Ulyſſes ;
 „ Certe valde quidam tibi animus in pectoribus incredulus,
 „ Quod te neque vel juratus induxi, neque tibi perſuadeo.
 „ Sed age nunc ſponſionem faciamus ; at deſuper
 „ Teſtes ambobus Dil ſuis, qui Olympum habitant.
 „ Si quidem redierit herus tuus in hanc domum,
 „ Indutum me ſanaque, tunicaque, veſtimentiſ, mitto
 „ Ad Dulichium ut-eam, quo mihi grata eſt animo :
 „ Sin non venerit herus tuus, ut prædico,
 „ Famulis inſtratis, deſite magna de xipe,
 „ Ut & aliis mendicis caveat deſpicere.

Hunc autem reſpondens allocutus eſt nobilis ſubulcus ;
 „ Hoſpes, etenim ſic mihi bona-fama, virtutiſque nomen,
 „ Eſſet inter homines ſimul nunc, & deinceps,
 „ Qui te poſtquam in caſam duxiſſem, & xenia dediſſem,
 „ Deinde interſicerem, dilectumque animum eriperem :
 „ Promptus ſane deinde Jovi Saturnio ſupplicarem.
 „ Nunc verò hora cœnæ : citiſſime mihi intus focii
 „ Fuerint, ut in caſa lautam appareamus cœnam.
 Sic hi quidem talia inter ſe dicebant.

Prope autem ſuaſque & viri venerunt ſubulci ;
 Has quidem deinceps incluſerunt in ſua-clauſtra ad-cubandam :
 Strepiſus verò ingens ortus eſt ſuum ſtabulantium.

Verum ſuos ſocios hortabatur nobilis ſubulcus ;
 „ Ducite ſuam optimum, ut hoſpitiſ-gratia maſtem
 „ Longinqui : una autem ipſi recreabimur, qui utique ærumnam
 „ Diu habemus, patientes ſuam gratia albis-dentibus ;
 „ Alii verò noſtrum laborem impune edunt.

Sic locutus, ſcidiſ ligna acuto ære :

Illi autem ſuam adduxerunt valde pinguem quinquennem :
 Eam quidem poſtea ſtatuērunt ad focum ; neque ſubulcus

Oblitus eſt immortalium, (mente enim utebatur bona ;)

Sed hic auſpicans, capitiſ pilos in ignem jecit

Albis-dentibus ſuis, & precabatur omnes Deos,

Ut-rediret Ulyſſes prudens ſuam in domum. (ſcindens ;

Percuſſit autem manu-ſublata, ſegmine quercus, quod liquerat

Hunc verò reliquit anima : hi autem jugularunt & uſtularunt ;

Statimque ipſum diviſerunt ; fruſtra autem cruda ponebat ſubul-

Undique auſpiciens à membris, in pinguem adipem : (cuſ ;

Et alia quidem in ignem jecit, conſperſa farinæ flore ;

Minutim dein ſectuerunt cæteri, & verubus inſixerunt,

Aſſaveruntque ſcite, detraxeruntque omnia :

Poſuerunt autem in penſis ſumptomata : ſubulcus verò

Surrexit

- ἴκατο δαιτρεύων· (περὶ γὰρ Φρεσὶν αἴσιμα ἦδη·)
 Καὶ τὰ μὲν ἔπταχα πάντα διαμοιρᾶτο δαΐζων·
 435 Τὴν μὲν ἴαν Νύμφῃσι καὶ Ἑρμῇ, Μαιῆδος οὐκ,
 Θῆκεν ἱπυξάμενος, τὰς δ' ἄλλας νεῖμεν ἱκάσθῃ·
 Νότοισιν δ' Ὀδυσῆα διηγεῖσθαι γέραςιν
 Ἀργυύδοντος ὕδρ'· κῦδαινα δὲ θυμὸν ἠναικτος·
 Καὶ μιν φωνήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 440 Αἰδ' οὕτως, Εὐμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο,
 ὣς ἔμοι, ὅττι με τοῖον ἔδντ' ἀγαθοῖσι γεραίροις.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιε στυβῶτα·
 Ἔσθια, δαιμόνιε ξείνων, καὶ τέκτορ τοῖσδε,
 Οἷα πάρις· Θεὸς δὲ τὸ μὲν δῶκε, τὸ δ' ἔασι,
 445 Ὅ, ττι κεν ἢ θυμῷ ἰδέλῃ, δύναται γὰρ ἄπαντα.
 Ἥ ἴα, καὶ ἔργματα ὧς ἐσὶς αἰσιγυῖστος·
 Σπείσας δ' αἰδοπα οἶνον, Ὀδυσσῆϊ πτολιπόρῃ
 Ἐν· χεῖρεσσιν ἔθηκεν, ὃ δ' ἔζητο ἢ παρὰ μείρη.
 Εἶτον δὲ σφιν ἔνευσε Μεσαυλίας, ὃν ἴα στυβῶτης
 450 Αὐτὸς κτήσατο οἶος, ἀπειχαμένοιο ἀσπίδας,
 Νόσφιν δεσποίνης, καὶ Λαέρτιάο γέραντος·
 Πᾶρ δ' ἔρα μιν Ταφίων πρῶτο πτεάτασιν ἰοῖεν.
 Οἱ δ' ἔπ' οὐνείαδ' ἱτοῖμα προκαίματα χεῖρας ἱαλλόν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἰδητύος ἐξ ἔρον ἄντα,
 455 Εἶτον μὲν σφιν Ἀφείλα Μεσαυλίας, οἱ δ' ἐπὶ κοῖτον,
 Σίτου καὶ κραιῶν κεκορημένοι, ἵσταύνοντο.
 Νυξ δ' ἔρ' ἐπῆλθε κακὴ σκοτομήνιος, ὃε δ' ἔρα Ζεὺς
 Πάννυχος· αὐτὰρ ἦν Ζεφύρος μέγας μῆνι ἔφουρος.
 Τοῖς δ' Ὀδυσσεὺς μετέειπε, στυβῶτα· παρηγίζων,
 460 Εἶπας εἰ ἱκὸς χλαῖναν πάρι, ἢ τιν' ἐταῖρον
 Ἄλλον ἱποτρύνειν· ἔπειθε κῆδετα λίην·
 Κέκλυθι νῦν, Εὐμαιε, καὶ ἄλλοι πάντες ἐταῖροι,
 Εὐξάμενός τι ἔπος ἔρῃ, οἶνος γὰρ ἀνύγει
 Ἥλεος, ὅς τ' ἐφόνεε πολύφρονά περ μάλ' ἀεΐσαι,
 465 Καὶ εἴ ἀπαλὸν γελάσαι, καὶ τ' ἐρχήσασθαι ἀνῆκεν,
 Καὶ τι ἔπος προέηκεν, ὅπερ τ' ἔφρτον ἄμεινον·
 Ἄλλ' ἐπεὶ οὖν τὸ πρῶτον ἀνέκραγον, οὐκ ἐπικεύσω·
 Εἰδ' ὡς ἠβώοιμι, βίη τε μοι ἔμπαδος εἴη,
 ὣς ὅτ' ὑπὸ Τροίῃ λόχον ἵγουμεν ἀρτύσαντες·
 470 Ἥγισθην δ' Ὀδυσσεὺς τε, καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος,
 Τοῖσι δ' ἄμκ τρίτος ἦρχον ἐγὼ· αὐτοὶ γὰρ Μυωγον.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ β' ἰκόμεσθα ποτὶ πτόλιν, αἰκὺν τε ταῖχος,
 Ἥμεῖς μὲν περὶ ἔξω κατὰ ῥωπήϊα πυκνὰ,
 Ἀνδρόνικας καὶ ἄλλος ἐπὶ τεύχεσι πεπτηνότες
 475 Κείμεθα· νυξ δ' ἔρ' ἐπῆλθε κακὴ, Βορέας πτερόντος,
 Πηγυλλίς, αὐτὰρ ὑπερτε χιῶν γένετ', αἴτε πᾶχνη,
 Ψυχρὰ, καὶ σάκεσσι περιτρέφετο κρύσταλλος.
 Ἐνδ' ἄλλοι πάντες χλαῖνας ἔχον, ἠδὲ χιτῶνας,
 Εὐδὸν δ' εὐκηλεῖ, σάκεσιν αἰλυμένοι ὤμους·
 480 Αὐτὰρ ἐγὼ χλαῖναν μὲν ἰδὼν ἐτάροισιν ἔασπον
 Ἀφραδίαις, ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ῥιγασμένον ἔμπης·
 Ἄλλ' ἐτόμην σάκος οἷον ἔχων καὶ ζῶμα φαινόν.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ τρήχον νυκτὸς ἦν, μετὰ δ' ἔκρη βεβήκει,
 Καὶ τότ' ἐγὼν Ὀδυσῆα προσέειπον ἐγγυὸς ἔδοντα,

Surrexit divisurus; (valde enim mente aequa norat;)
 Atque illa quidem septifariam omnia partitus est dividens;
 Partem quidem unam Nymphis & Mercurio, Maia filio,
 Posuit precatus; cæteras verò distribuit singulis:
 Tergo autem Ulysses perpetuo honorabat
 Albis-dentibus suis; lætificabat verò animum domini:
 Et ipsum compellens allocutus est prudens Ulysses;
 „ Utinam sic, Eumæe, dilectus Jovi patri fieres,
 „ Ut mihi; siquidem me, talis cum-sim, bonis honores.
 Huic autem respondens allocutus es, Eumæe subulce;
 „ Comede, eximie hospitem, & delectare hisce,
 „ Qualia adsunt; Deus autem hoc quidem dabit, illud verò fiet,
 „ Quodcumque suo animo voluerit, potest enim omnia.
 Dixit, & primitias sacrificavit diis sempiternis;
 Libatoque nigro vino, Ulyssi urbium-vastatori
 In manibus posuit; hic autem sedebat suam juxta partem.
 Panem autem ipsis distribuit Meseulius, quem scilicet subulcus
 Ipse sibi-comparaverat solus, absente domino,
 Seorsum à domina & Laerte sene:
 Ipsum nempe à Taphiis emit possessionibus suis.
 Hi autem ad cibos paratos appositos manus porrigebant.
 At postquam potus & cibi desiderium exemissent,
 Panem quidem eis abstulit Meseulius; illi autem ad cubitum,
 Pane & carnibus saturati, properabant.
 Nox verò deinde supervenit mala obscura; pluebat autem Jupiter
 Tota-nocte; at spirabat Zephyrus magnus semper aquosus.
 Inter hos verò Ulysses locutus est, subulcum tentans,
 Si quo-pacto sibi exutam lænam præberet, vel aliquem sociorum
 Alium dare-hortaretur; siquidem ipsius curam-gerebat valde:
 „ Audi nunc, Eumæe, & alii omnes socii;
 „ Gloribundus aliquod verbum dicam; vinum enim jubet
 „ Stultum, quod utique impulit sapientem etiam valde cantare,
 „ Et ad molliter ridendum, & saltandum incitavit,
 „ Et aliquod verbum emisit, quod scilicet non-dictum melius.
 „ Sed postquam sane primum garrulus-esse-coepi, non celabo:
 „ Utinam sic pabescerem, viresque mihi integræ essent,
 „ Sicut quando sub Troja insidias duximus instructas:
 „ Duces autem erant Ulyssesque, & Atrides Menelaus;
 „ Cum his verò una tertius dux-eram ego, ipsi enim jubebant.
 „ Sed quando jam venissemus ad urbem, altumque murum,
 „ Nos quidem circa urbem per virgulta densa,
 „ In arundinibus & palude sub armis prostrati,
 „ Jacebamus: nox autem supervenit mala, Borea orto,
 „ Glacialis; at super nix facta est veluti pruina,
 „ Frigida, & scutis circum accrescebat glacies.
 „ Ibi alii omnes lænas habebant, & tunicas,
 „ Dormiebantque quieti, scutis cooperti humeros:
 „ At ego lænam quidem profectus sociis reliqueram
 „ Stultitia, quoniam non putabam me frigus valde passurum:
 „ Sed sequebar, scutum solum habens, & cingulum nitidum.
 „ Sed quando jam tertia pars noctis erat, astraque transierant,
 „ Utique tunc ego Ulysses allocutus sum, prope existentem,
 „ Cubito

- 485 Ἀγκῶνι νύκας· (ὃ δ' ἔρ' ἱμασπίως ὑπάκουσε.)
 Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Οὔτι ἔτι ζῶσι· μετέσσομαι, ἀλλὰ με χεῖμα
 Δάμναται· οὐ γὰρ ἔχῃ χλαῖναν· παρὰ μ' ἦπαφε δαίμων,
 Οἰοχίτων' ἔμειναι· νῦν δ' οὐκ ἔτι φουκὰ πέλονται.
- 490 Ὡς ἰφάμεν· ὃ δ' ἔπειτα νόον σχέει τόνδ' ἐνὶ θυμῷ,
 Οἷος ἱκέτης ἦν βουλευόμεν, ἥδ' ἐμάχεσθαι·
 Φειγζάμενος δ' ἐλίσσῃ ἐπὶ με πρὸς μῦθον ἔειπε·
 Σέγῃ νῦν, μή τις σέδ' Ἀχαιῶν ἕλλος ἀκούσῃ.
 Ἡ, καὶ ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὴν σχέειν, εἰπέ τε μῦθον·
- 495 Κλύτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνὶ πνιὸν ἦλθεν ὕειρος·
 Ἄβην γὰρ νῆὸν ἐκὰς ἤλδομεν· ἀλλὰ τις εἴη
 Εἰπὼν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 Εἰ πλείονας παρὰ ναῦφιν ἱποτρύνειε νέεσθαι.
- Ὡς ἔφατ'· ἔρτο δ' ἔπειτα Θέας, Ἀνδραίμονος υἱός,
 500 Καρπαλίμης, ἀπὸ δὲ χλαῖναν ἔτε Φοινικέσσαν,
 Βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ' ἐνὶ εἰματι κείνου
 Κεῖμεν Ἀσπασίως· Φάε δὲ χρυσόθρονος ἥης.
 Ὡς νῦν ἠβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
 Δοίῃ κέν τις χλαῖναν ἐνὶ σαμβάτῃσιν εὐφορβῇν,
- 505 Ἀμφότερον, Φιλότῃ καὶ αἰδοῖ Φωτὸς ἔπος·
 Νῦν δέ μ' ἀτιμάζουσι, κακὰ χροὶ εἴματ' ἔχοντα.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ', Εὐμαιε συβώτα·
 Ὡ γέρον, αἶνος μὲν τοι ἐμύμων, ὃν κατέλεξας,
 Οὐδέ τί πω παρὰ μοῖραν ἔπος νηκερδὲς ἔειπας·
- 510 Τῷ οὐτ' ἐσθλὸς δευήσεις, οὔτε τευ ἄλλου,
 Ὡν ἱπείοιχ' ἱκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα,
 Νῦν· ἄταρ ἡμῶν γε τὰ εἰς ἱάκκα ἀνοπαλίζεις·
 Οὐ γὰρ πολλὰ χλαῖναι, ἱπημοιβοὶ τε χιτῶνες
 Ἐνθάδε ἔννυσθαι, μία δ' εἴη Φωτὶ ἐνάκη.
- 515 Αὐτὰρ ἐπὶν ἔλθῃσιν Ὀδυσσεὺς φίλος υἱός,
 Αὐτὸς τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἴματα δώσει,
 Πάμφει δ', ὅππῃ σε κραδίη ἐυμὲς τε κελεύει.
 Ὡς εἰπὼν ἀγόρουσε· τίθει δ' ἔρα οἱ πυρὸς ἰγνῶς
 Εὐνήν, ἐν δ' οἶῶν τε καὶ αἰγῶν δέρματ' ἔβαλλεν.
- 520 Ἐνθ' Ὀδυσσεὺς κατέλατ'· ἐπὶ δὲ χλαῖναν βάλεν αὐτῷ
 Πυκνὴν καὶ μεγάλην, ἣ οἱ παρεχέσκειτ' ἀμοιβὰς,
 Ἐννυσθαι, ὅτε τις χειμῶν ἔκπαυλος ἦροτο.
 Ὡς δ' μὲν ἔνθ' Ὀδυσσεὺς κοιμήσατο, τοὶ δὲ παρ' αὐτὸν
 Ἄνδρες κοιμήσαντο νηηνίαι· οὐδὲ συβώτῃ
- 525 Ἦνδανεν αὐτότῃ κοῖτος, οὐκ ἔπο κοιμηθήναι·
 Ἀλλ' ὅγ' ἔρ' ἔξω ἰὼν ἀπαλίζετο· χαῖρε δ' Ὀδυσσεὺς,
 Ὅττι φά οἱ βίβτου περικηδέτο, νόσφ'·ν ἔοντος.
 Πρῶτον μὲν εἶφος δέξῃ παρὰ εἰβαροῖς βάλετ' ὤμοις,
 Ἀμφὶ δὲ χλαῖναν ἱέσσαι· ἀλεξένεμον μέλας πυκνὴν,
- 530 Ἀν δὲ νάκην ἕλσθ' αἰγῶς εὐτρεφέας μεγάλοιο·
 Εἴλετο δ' ἐξὲν ἱκαντά, κυνῶν ἀλκυτῆρα καὶ ἀνδρῶν.
 Βῆ δ' ἔμειναι κείων, ὅθι περ σύες ἀργιόδοντες
 Πάτρῃ ὑπὸ γλαφυρῇ εὐδον, βορέῃ ὑπ' ἰωγῇ.

„ Cubito pungens; (is verò promptè audivit;)
 „ Nobilissimè Lærtiade, solers Ulysses,
 „ Nequaquam amplius vivis inter-erò; sed me hyems
 „ Domat; non enim habeo lænam: decept me deus,
 „ Sola-cum-tunica ut-esset; nunc verò non amplius effugium est.
 „ Sic dixi; is autem deinde sententiam habebat hanc in animo,
 „ Qualis ille erat ad-consultandum & pugnandum:
 „ Locutus autem summissa voce, me sermone affabatur;
 „ Sile nunc, ne quis te Achivorum alius audiat.
 „ Dixit; & in cubito caput tenuit, dixitque sermonem;
 „ Audite, amici, divinum mihi in somnis assistit somnium;
 „ Valde enim à navibus longe venimus, sed aliquis est
 „ Nunciatum Attriæ Agamemnoni, pastori populorum,
 „ Si plures à navibus jussit venire.
 „ Sic dixit: surrexit autem deinde Thoas, Andraemonis filius,
 „ Confestim, lænamque deposuit purpuream,
 „ Perrexitque currere ad naves: ego verò in vestimento illius
 „ Jacui libenter; illuxit autem aureo-folio aurora.
 „ Ita utinam nunc pubescerem, viresque mihi integræ essent;
 „ Daret aliquis lænam in stabulis subulcorum,
 „ Utrumque, amicitia ac reverentia viri boni:
 „ Nunc autem me despiciatui-habent, mala corpore vestimenta ha-
 „ Hunc autem respondens, allocutus es Eumææ subulce; (bentem.
 „ O senex, narratio quidem tibi bona, quam dixisti;
 „ Neque quid adhuc præter decorum verbum inutile locutus es:
 „ Ideo neque veste indigebis, neque ulla alia-re,
 „ Quarum decet supplicem miserum compotem-factum-esse,
 „ Nunc; at mane quidem tuis te pannis amicies:
 „ Non enim multæ lænæ, mutatorisæque tunicæ
 „ Hic ad-induendum; una autem sola viro cuique.
 „ At postquam venerit Ulyssis dilectus filius,
 „ Ipse tibi lænamque tunicamque, vestimenta dabit,
 „ Mittetque, quo te cor animusque jubet.
 „ Sic locutus surrexit; ponebat autem ei prope ignem
 „ Lectum, oviumque & caprarum pelles injiciebat.
 „ Ibi Ulysses decubuit; injecit autem lænam ipsi
 „ Densam & magnam, quæ ei præbebat copiam-mutandi,
 „ Ad-induehdum, quando aliqua hyems terribilis orta esset.
 „ Sic ibi quidem tunc Ulysses decubuit; apud ipsum verò
 „ Viri cubuerunt juvenes: non autem subulco
 „ Placuit illic lectus, ut à suis scorsim cubaret:
 „ Sed is extra profectus armabat-se: gaudebat verò Ulysses,
 „ Quod scilicet sibi facultatum curam-habebat, dum ipse abesset.
 „ Primum quidem enses acutum circum fortes posuit humeros;
 „ Lænam autem sibi circumdedit arcentem-ventos, valde densam;
 „ Ac pellem sumpsit capræ bene-nutritæ magnæ:
 „ Sumpsitque acutum jaculum, canum propulsatorem & virorum.
 „ Perrexit autem ire decubiturus, ubi scilicet sues albis-dentibus
 „ Rupe sub cava dormiebant, Boreæ sub tegmine.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ξ Ι Α Σ Ο Μ Η Ρ Ο Τ Τ Η Σ Ο.
Ρ Α Ψ Σ Ω Δ Ι Α Σ

Ἰπώθεσις.

Τηλέμαχον Ἀθήνῃ ὄναρ ἐπιστάσα εἰς Ἰθάκην ἱπτανελθεῖν προτρέπεται· ὃς δῶρα παρὰ Μενελάου λαβὼν πέμπεται· καὶ ἱμψάμεν μείλλων εἰς τὴν ναῦν, Θεοκλύμενόν τινα Ἀργεῖον μάντιν ἀνταλαμβάνει ἐπὶ Φόνῃ Φεύγοντα· καὶ Εὐμαιοὺς Ὀδυσσεὶ διαγγέλλει, ὡς φοίνικας αὐτὸν ληϊσάμενοι ἐκ Συρίας νήσων, ἀπέδοντο Λαέρτη· καὶ ἡ Τηλεμάχου ναὺς κατὰγεται εἰς Ἰθάκην, καὶ ταύτην εἰς ἕξιν ἀποπέμψας, αὐτὸς πρὸς Εὐμαιοὺς ἔρχεται.

Οὐ, ἐνέβη Ἰθάκης Λακεδαίμονες ἐξ Ὀδυσείδης.

- ἮΔ' εἰς εὐρύχορον Λακεδαίμονα Παλλὰς Ἀθήνη
Ῥιχέτ', Ὀδυσσεὺς μεγαθύμου Φαίδιμον υἱὸν
Νέσσαν ὑπεμνήσουςα, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
Εὖρε δὲ Τηλέμαχον καὶ Νέσφορ ἀγλαὸν υἱὸν
8 Εὐδοντ' ἐν προδέρμῳ Μενελάου κυδαλίμοιο·
Ἦτοι Νεσφορίδην μάλα κ' ἐδεδμημένον ὕπνῳ·
Τηλέμαχον δ' οὐχ ὕπτος ἔχε γλυκεὺς, ἀλλ' ἐν θυμῷ
Νύκτι δ' ἄμβροσιν μελεδήματα πατρὸς ἔγειρεν.
Ἀγχοῦ δ' ἱσαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
10 Τηλέμαχ', οὐκ ἔτι καλὰ δόμων ὕπο δὴν ἀλάληται,
κτῆματά τε προλεπὼν, ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
οὕτω ὑπερφιάλους· μή τοι κατὰ πάντα φάγωσι,
κτῆματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηϋσίην ὀδὸν ἔλθῃς.
Ἀλλ' ὕτρυνε τάχιστα βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
15 Περσέμεν, ὅφρ' ἔτι δίκαι ἀμύμονα μητέρα τέτμες·
Ἦδ' ἂν γὰρ ἱεὲς πατὴρ τε κασιγνήτοί τε κέλονται
Εὐρυμέλῃ γήμασθαι· ὃ γὰρ περιβάλλει ὅπαντας
Μνηστήρας δώροισι, καὶ ἐξώφειλλον ἔδνα·
Μή νύ τι, σὺ ἄκητι, δόμων ἐκ κτῆμα φέρηται.
20 Οἶσθα γὰρ οἷος θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γυναικὸς·
Κεῖνος βούλεται οἶκον βφέλλειν, ὃς κεν ὀπίοι,
Παίδων δὲ προτέρων καὶ κουριδίοιο φίλοιο
Οὐκ ἐνὶ μέμνηται τεθνηὸς, οὐδὲ μεταλλά.
Ἀλλὰ σὺ γ' ἔλθων αὐτὸς ἐπιτρέψαις ἱκασά
25 Δμωάν, ἥτις τοι ἄριστη φαίνεται εἶναι,
Εἰσόκε τοι φήνῃσι θεοὶ κυδρὴν παράκοιτιν.
Ἄλλο δὲ τοί γε ἔπος ἱρῶ· σὺ δὲ σύνθεο θυμῷ·
Μνηστήρων σ' ἐπιτηδὲς ἀριστεῖς λοχῶσιν
Ἐν πορθέμῳ Ἰθάκης τε, Σάμοιό τε παγκαλδέσσῃς,
30 Ἰέμενοι κτείνειν, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰδέσθαι.
Ἀλλὰ τά γ' οὐκ ὄλω· πρὶν καὶ τινα γαῖα καθέξει
Ἀνδρῶν μνηστήρων, οἳ τοι βίοντον κατέδουσιν.
Ἀλλὰ ἐκδὸς νήσων ἀπέχουσιν εὐεργέα νῆα,
Νυκτὶ δ' ὁμῶς πλείουσιν· πέμψαι δέ τοι εὖρον ὕπιστα
35 Ἀθανάτων, ὃς τίς σε φυλάσσει τε βύεται τε.
Αὐτὰρ ἔπην πρώτην ἀκτὴν Ἰθάκης ἀφίκηται.

O D Y S S E Æ HOMERI KV.
LIBRI

Argumentum.

Telemacho Minerva in somnis assistens in Ithacam eum redire hortatur, qui donis a Menelao acceptis mittitur, & ingressurus in navim, Theoclymenum quendam Argivum vatem recipit propter eadem exulantem. Et Eumæus Ulyssi narrat, uti Phœnices ipsum prædati ex Syria insula, vendiderint Lærtæ. Et Telemachi navis appellitur ad Ithacam, & cum hanc ad urbem remisisset, ipse ad Eumæum pergit.

O, Appulis ad Ithacam Ulyssides ex Lacedæmone.

IN spatiosam verò Lacedæmonem Pallas Minerva
ibat, Ulyssis angustissimi illustrem filium
De-reditu submonitura, & hortatura ut-rediret.
Invenit autem Telemachum & Nestoris inclytum filium
Cubantes in vestibulo domus Menelai illustris;
Nestoridem quidem molli domitum somno;
Telemachum autem non somnus tenebat dulcis; sed cum in animo
Noctem per placidam curæ de-patre excitabant.
Prope autem stans allocuta est cæcia-oculis Minerva;
„ Telemache, non amplius bene à tua domo diu aberras,
„ Possessionibusque relictis, virisque in tuis sedibus,
„ Ita superbis; cave ne tibi omnia comedant,
„ Possessionibus divisis, tu autem inane iter feceris.
„ Sed hortare citissime bello-strenuum Menelaum,
„ Ut te dimittat; ut adhuc domi eximiam matrem invenias;
„ Jam enim paterque fratresque jubent
„ Eurymacho nubere; is enim superat omnes
„ Procos domis, & exaugere-solet sponsalia:
„ Nequod, te invito, ex sedibus bonum efferatur.
„ Scis enim, qualis animus in pectoribus mulieris:
„ Illius vult domum augere, qui duxerit;
„ Filiorum autem priorum, & mariti-cui-virgo-nupserat dilecti.
„ Non amplius recordatur mortui, neque inquit.
„ Sed tu ubi-veneris ipse committas singula
„ Famularum et, quæcunque tibi optima videatur esse,
„ Donec tibi ostenderint dii illustrem uxorem.
„ Aliud autem tibi verbum dicam; tu verò reponere animo;
„ Procorum tibi diligenter optimates insidiantur
„ In freto Ithacæque, Samique asperæ,
„ Cupientes occidere, antequam in patriam terram veneris.
„ Sed ea scilicet non futura puto: prius etiam aliquem terra
„ Virorum procorum, qui tibi victum devorant. (detinebit
„ Sed longe ab insulis abstine bene-fabricatam navem,
„ Cumque nocte simul naviga, mittet autem tibi ventum-secundum
„ Immortalium, quicumque te custoditque, tueturque. (à-tergo
„ At ubi ad primum litus Ithacæ perveneris,

„ Navem

Νῆα μὲν εἰς πόλιν ὑστῆναι καὶ πάντας ἑταίρους
 αὐτοῦς δὲ πρῶτα συμβῆναι εἰσαφικέσθαι,
 "Ὅς τοι ὤν ἐπίουρος" ὁμῶς δὲ τοὶ ἦσαν οἶδαν.

40 Ἐνθα δὲ νύκτ' ἄσαι· τὸν δ' ὑπνῶναι πόλιν εἶσω
Ἀγγαλίην ἔροντα περιφροντ Πηνελόπειν,
Οὐνεκὰ οἱ σῶς ἔσσι; καὶ ἐκ Πύλου εἰσαλυσσας.

Ἡ μὲν ἔρ' ὡς εἰποῦς ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον.
Αὐτὰρ ὁ Νεστωρίδην ἐξ ἡδέος ὕπνου ἔγειρεν,

45 Δὲ ποδὶ κινήσας, καὶ μὲν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Ἔγρειο, Νεσορίδῃ Πεισίφρατε, μάνυχας ἵπτους
Ζευξὸν ὕφ' ἄρματ' ἔλυνν, ὅφρα πρήσωμεν δόλοιο.

Τὸν δ' αὖ Νεσφρίδης Παισίδατος ἄγχιον ἦνδα·

Τηλέμαχ', οὐπώς ἐσιν, ἐπειγομένους περ ὁδοῖο,

50 Νύκτα διὰ θνοφερὴν ἐλάκην· τέχνη δ' ἔσεται ἡνίς.
Ἄλλ' ἄγε' ἄλλος ἐξέστω φάρος ἡμετέρου λαοῦ·

Ἄλλα μὲν, εἰσάκε σφρα φέρων ἐπιστολῆς τοῦ
ἡμεῖς Ἀποστόλου, δημοκράτης Μενέλαος.

Καὶ μέντοι ἐγκυροῖσι παραδείγμασι: Ἀποστόλου

Τοῦ γὰρ τοῦ ξαίνου μινυήσκειται ἡματα πάντα

Ἄνδρες ξειναδόκου, ὅς κεν Φιλότητα πικράσῃ

“Ὡς ἔφατ’· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἡ

Ἀγχιμόλον δὲ σφ' ἦλθε βοὴν ἀγκίδος Μενέλαος,

Ἀνδρᾶς ἐξ εὐνῆς, Ἑλένης παρὰ καλλιόμοιο.

Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησαν Ὀδυσσεύς φίλος υἱός,
 Σπευδάμενός ἱκ' αἰπυῖονα περὶ νεοῖ· σινοκλήρου

Δὴνεν, καὶ μέγα φῶρος ἐπὶ εἰς αὐτοῖς βάλλει·

Ἦως· βῆ δὲ δύραζε, περιάμενος δὲ προσήυδα

Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θεῖοιο·

Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,

Ἦδη νῦν μ' ἀπόπεμπε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν

Ἡδὴ γὰρ μοι θυμὸς ἐέλδοται οἴκαδ' ἰκάνθαι.
τὸν δ' ἑκείβητο· ἵππευται βαδὺ· ζευκθὲς Μενέλαος

Τὸν δ' ἡμεῖβεται ἔπειτα βροχὴν ἀγαθὴς Μεγάλοιο
Τυλάμεν· οἷσι τ' ἔσθ' ἄλλοις πολλοῖσι παρθεῖσι θυγατέσσιν·

Ἰάμενον νόσοιο· χεμεσσώμαι δὲ καὶ ἄλλω

Ἄνδρες ξεινοδόκω, ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλήσιν,

Ἐξοχα δ' ἐχθαίρησιν· ἀμείνων δ' αἰσιμαί.

Ἰσθὺν τοὶ κακοὶ ἐσθ', ὅς τ' οὐκ ἐθέλουσι ν

Ἡγεῖτον ἐποτρύνῃ, καὶ ὅς ἐσόμενον κατερύκῃ

Χρή ξεῖνον παρεδύτα φιλεῖν, ἰθέλοντα δὲ πέμπε

Ἄλλα μὲν εἰσόκε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια βασιλῆος
καὶ τὸν ἐφώνησεν ἄλλος ἄνθρωπος· εἶπεν δὲ οὕτως·

ΚΑΛΩ, ΣΥ Θ ΕΦΘΑΛΜΟΙΣΙΝ ΙΔΗΣ· ΕΙΠΩ ΔΕ ΥΝΑ
ΔΕΙΤΗΝ ΙΝ) ΜΕΝΕΡΟΙΣ ΤΕΤΙΚΕΤΩΝ ΕΛΙΣ ΕΥΔΟΝ ΙΔΩΝ

Ἄμφοτερον, κῦδος τε καὶ ἀγλαΐη, καὶ ὄνειρος,

Δειπνήσαντας ἴμεν πολλὴν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.

Εἰ δ' ἐθέλεις τρεφθῆναι ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἀργ

Ὁφρα τοὶ αὐτοὶ ἔπωμαι, ὑποζεύξῃ δὲ τοὶ ἵππους

Ἄγεα δ' ἀνθρώπων ἡγήσομαι· οὐδέ τις ἡμᾶς

Ἡ δὲ τινος τοιμήδ' αὖτις ἐκείνου, εἰς λαβύρινθον.

85 ἢ δὲ οὐκ ἠμείνωντος, ἢ ἐκ γούσετον ἄλλεισον.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·

Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφῆς, ἔρχαμε λαῶν,

Βούλομαι ἤδη ναῖσθαι ἐφ' ἡμέτερ'· (οὐ γὰρ ὑπίσθ

1. *Journal of the American Medical Association*, 1997; 277: 1033-1036.

Navem quidem in urbem mitte & omnes socios :

Ipse verò primum subulcum adi,

Qui tibi suum custos est, simulque tibi bene-vult.

Illic autem noctem perage; cum verò mitte in urbem

Nuncium laturum prudenti Penelopæ;

Quod ei salvus sis, & ex Pylo veneris.

Hæc quidem sic locuta abiit ad magnum Olympum.

At hic Nestoridem ex dulci somno excitavit

Calcitrando pede motum; & ei verbum dixit;

Surge, Nestoride Pisistrate, solidos-ungulis equos

Junge curru subducens, ut conficiamus iter.

Hunc autem Nestorides Pisistratus contra allocutus est;

Telemache, nequaquam licet, festinantes quamvis ad-iter,

Noctem per tenebrosam aurigare; cito autem aderit Aurora.

Sed mane, dum dona ferens in currum posuerit

Heros Atrides, hasta-inclytus Menelaus,

Et verbis mitibus compellatum dimiserit.

Etenim hospes recordatur dies omnes

Viri hospitalis: qui amicitiam præbuerit.

Sic dixit: statim autem auneo-folio venit Aurora.

Prope autem ad eos venit bello strenuus Menelaus,

Ubi-surrexisset è lecto, Helena à comas-pulchra.

Hunc autem postquam animadvertit Ulyssis dilectus filius,

Festinans utique tunicam circum corpus splendidam

Induit, & magnum pallium fortibus iniecit humeris

Heros: ivit autem foras, astansque allocutus est

Telemachus, dilectus filius Ulyssis divini;

Atride Menelæ Jovis-alumne, princeps populorum,

Jam nunc me dimitte dilectam in patriam terram,

Jam enim mihi animus cupit domum ire.

Huic autem respondit deinde bello strenuus Menelaus;

Telemache, non te ego in multum tempus hæc detinebo

Cipientem reditus: succenseo autem & alii

Viro hospitali, qui immoderate quidem diligit,

Immoderate autem oderit; meliora nempe æqualia omnia.

Æquale sane malum est, qui & nolentem redire

Hospitem impellat, & qui ire-festinantem detineat:

Oportet hospitem præsentem amice-tractare, volentem autem

Sed mane, dum dona ferens in currum posuero (dimittere.

Pulchra; tu autem oculis videris: dicam verò mulieribus

Jentaculum in ædibus ut-parent abunde ex intus-existentibus.

Utrumque, gloriæque & splendor, & utilitas est,

Pastos ire multam super immensam terram.

Sin vis divertere in Hellada, & medium Argos;

Ut te ipse sequar; subjungam autem tibi equos,

Et ad urbes hominum ducam: neque quisquam nos

Incasum remittet; dabit autem aliquid unum saltem ferendum;

Aut aliquem tripodum bene-eratorum, aut lebetum,

Aut duos mulos, aut aureum poculum.

Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;

Atride Menelæ Jovis-alumne, princeps populorum,

Vole jam redire ad nostra; (non enim pone

- Οὐρον ἰὼν κατέλειπον ἐπὶ κτεάτεσσιν ἑμοῖσι·)
 90 Μὴ πατέρ' ἀντίβιον διζήμενος, αὐτὸς ὕλωμαι,
 ἢ τί μοι ἐκ μεγάρων κειμήλιον ἰσθλὸν ὕλαται.
 Αὐτὰρ ἔπει τόν' ἀκουσε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 αὐτίκ' ἦρ' ἢ ἀλόχῃ ἠδὲ δμῶσσι κέλευσε,
 Δείκνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἄλκις ἔνδον ἔδοντων.
 95 Ἀρχόμελον δέ οἱ ἦλθε Βοηβοΐδης Ἑστενωῖς,
 Ἄνδρας ἐξ εὐνῆς, ἔπει οὐ πολὺ ναῖεν ἀπ' αὐτοῦ·
 τὸν πῦρ κῆαι ἄνωγα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 Ὀπτήσασί τε κρεῶν· ὃ δ' ἦρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
 αὐτὸς δ' ἐς ἑλάμῳν κατεβήσατο κηῶντα,
 200 οὐκ οἶος, ἅμα τῷγ' Ἑλένη κίε καὶ Μεγαπένθης.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ δ' ἴκανον, ὅ' οἱ κειμήλια καίτο,
 Ἀτρεΐδης μὲν ἔπειτα δέπας λάβεν ἀμφικύπελλον·
 τὴν δὲ κρητῆρα φέρειν Μεγαπένθε' ἄνωγεν
 Ἀργύρεον· Ἑλένη δὲ παρίσατο Φωμαμοῖσιν,
 105 Ἐνδ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποικίλοι, οὓς κάμεν αὐτή·
 τῶν γ' ἄειραμένη Ἑλένη φέρε, αἶα γυναικῶν,
 Ὃς κάλλιτος ἦν ποικίλμασιν, ἠδὲ μέγιστος·
 Ἀσὴρ δ' ὥς ἀπὲλαμπεν, ἔκειτο δὲ νεῖκος ἄλλων.
 βᾶν δ' ἴναμι προτέρω διὰ δώματος, ἕως ἴκοντο
 110 Τηλέμαχου· τὸν δὲ προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 Τηλέμαχ', ἦτοι νῆσον, ὅπως φρεσὶ σῆσι μανθάνῃς;
 Ὃς τοι Ζεὺς τελέσειεν, ἱρήδοντες πόσις Ἥρης.
 Δῶρων δ', ὅσσ' ἐν ἡμῶσι οἶκῳ κειμήλια καίται,
 Δῶσω, ὃ κάλλιστον καὶ τιμωτάτον ἐστίν·
 115 Δῶσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
 Ἐξὺν ἄσπας, χρυσῶ δ' ἐπὶ χεῖλεσσι κεκράνεται·
 Ἔργον δ' ἠφαιδείῳ πόρην δέ ἐ φαιδῖμος ἥρης,
 Σιδονίων βασιλεὺς, ὅθ' ἔδς δόμος ἀμφεκάλυψεν
 καί σέ με νοσήσαντα· τείν δ' ἰδέλω τίς δ' ὀπάζσασαι.
 120 Ὃς εἶπὼν, ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον
 Ἥρης Ἀτρεΐδης· ὃ δ' ἦρα κρητῆρα Φαιεινὸν
 Θῆκ' αὐτοῦ προπέραϊδε φέρων κρατερὸς Μεγαπένθης
 Ἀργύρεον· Ἑλένη δὲ παρίσατο καλλοπάρητος,
 Πέπλον ἔχουσα ἐν χερσὶν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ἐνδύμαζεν·
 125 Δῶρόν τοι καὶ ἐγὼ, τέκνον φίλε, τοῦτο δίδωμι,
 Μνήμη Ἑλένης χειρῶν, πολυηρώτου ἐς γάμου ἥρην,
 Σὺ ἀλόχῃ φερέσιν· τείως δὲ φίλῃ παρὰ μητρὶ
 καί στω ἐνὶ μεγάρῳ· σὺ δέ μοι χαίρων ἀφίκοιο
 οἶκον ἐκκείμενον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαίαν.
 130 Ὃς εἰποῦς ἐν χερσὶ τίθει· ὃ δ' ἰδέετο χαίρων.
 καὶ τὰ μὲν ἐς παῖρ' ἴνα τίθει Πεισιφρατος ἥρης
 Δεξιόμενος, καὶ πάντα ἱπὶ βήσαστο θυμῷ.
 τοὺς δ' ἦγε πρὸς δῶμα κῆρη ξανθὸς Μενέλαος·
 Ἐξέστην δ' ἦρ' ἔπειτα πατὰ κλισμοῖς τε, θρόνους τε.
 135 Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχῆρ' ἐπέχευε φέρουσα
 Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρεῖο λήβητος,
 Νήψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἱτάνυσσε τράπεζην.
 εἶπον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
 Εἶδ' ἄρα πᾶλλ' ἐπιβέσση, χαριζομένη παρεόντων.
 140 Πᾶρ δὲ Βοηβοΐδης κρέα δαίετο, καὶ νέμε μοίρας·

„ Custodem discedens reliqui apud possessiones meas :)
 „ Ne patrem deo-parem querens, ipse peream,
 „ Aut aliquod mihi ex ædibus supellectile pereat.
 At postquam hoc audiisset bello strenuus Menelaus,
 Statim suam uxorem & famulas jussit,
 Tentaculum in ædibus parare abunde ex intus existentibus :
 Prope autem ad ipsum venit Boëthædes Eteoneus,
 Ubi-surrexisset è lecto ; quippe non procul habitabat ab ipso :
 Hunc ignem accendere jussit bello strenuus Menelaus,
 Assareque carnes ; is verò non inobsequens-fuit, ubi audivisset.
 Ipse autem in thalamum descendit odoratum,
 Non solus ; simul cum-ipso Helena ivit & Megapenthes.
 Sed quando jam pervenissent, ubi ei bona-recondita jacebant,
 Atrides quidem deinde poculum cepit rotundum,
 Filium autem craterem portare Megapenthem jussit
 Argenteum : Helena verò astitit arcis,
 Ubi erant ei peplo omnigeno-artificio-varia, quæ elaboraverat ipsa.
 Horum unum sublatum Helena ferebat, præstantissima mulierum,
 Quod pulcherrimum erat ornatu-versicolori, & maximum ;
 Stella autem veluti resplendebat ; jacebat verò ultimum omnium.
 Perrexerunt autem ire ulterius per domum, donec pervenissent
 Ad-Telemachum : hunc autem allocutus est flavus Menelaus ;
 „ Telemache, sane reditum, quemadmodum animo tuo cupis,
 „ Sic tibi Jupiter perficiat, altitonans maritus Junonis.
 „ Donorum autem, quotquot in mea domo recondita jacent,
 „ Dabo, quod optimum & pretiosissimum est :
 „ Dabo tibi craterem elaboratum ; argenteus autem
 „ Est totus, auro verò labra munita sunt ;
 „ Opus verò Vulcani : donavit autem illum *mibi* Phædimus heros,
 „ Sidoniorum rex, quando ejus domus suscepit
 „ Illic me in-reditu-profectum : tibi autem volo hoc præbere.
 Sic locutus, in manibus ponebat poculum rotundum
 Heros Atrides ; craterem verò splendidum
 Posuit ante ipsum ferens fortis Megapenthes
 Argenteum : Helena autem astitit genas-pulchra,
 Pephum habens in manibus, verbumque dixit, & compellabat ;
 „ Donum tibi & ego, fili dilecte, hoc do,
 „ Monumentū Helenæ manū, optabilem in nuptiarum tempus,
 „ Tuæ uxori gestandum ; interim verò dilectam apud matrem
 „ Jaceat in domo : tu autem mihi gaudens perveneris
 „ Domum ad bene-ædificatam, & tuam in patriam terram.
 Sic locuta in manibus posuit, hic autem accepit gaudens.
 Et hæc quidem in capsum posuit Pisistratus heros
 Accepta ; & omnia suo admiratus est animo.
 Hos autem duxit ad domum capite flavus Menelaus :
 Sederunt verò deinde in sedibusque, solisque,
 Aquam autem famula gutturnio infudit ferens
 Pulchro, aureo, super argenteo lebetes,
 Ad-lavandum ; juxtaque politam extendit mensam.
 Panem verò veneranda proma apposuit ferens,
 Ferculis multis impositis, gratificans de præsentibus. (*neq ;*
 Juxta autem Boëthædes carnes dividebat, & distribuebat portio-
 Vinum

- Ὀϊνοχόει δ' υἱὸς Μενέλαος κυδαλίμειο.
 Οἱ δ' ἐκ' ὀνείαθ' ἰτοῖμα προκαίμενα χεῖρας ἱάλλον.
 Αὐτὰρ ἔπει πῶσιος καὶ ἰδητύος ἐξ ἔρον ὕντο,
 Καὶ τότε Τηλέμαχος καὶ Νέστορος ἀγλαὰς οὐδὲ
 145 ἴππους τε ζεύγνυντ', ἀνὰ θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον.
 Ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἱριδοῦπου.
 Τοδὲ δὲ μέγ', Ἀτρεΐδης ἔκισ ξανθὸς Μενέλαος.
 Οἶνον ἔχων ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῇφι,
 Χρυσέην δάπαϊ, ὕφρα λαΐψαντε κιοίτην.
 150 Στῇ δ' ἴππων προπάροιθε· δεῖδισκόμενος δὲ προσήυδα·
 Χαίρετον, ὦ κούρω, καὶ Νέστορι ποιμένι λαῶν
 Εἰπεῖν· ἦ γὰρ ἔμοιγε, πατήρ ὧς, ἦπιος ἦεν,
 Εἴως ἐν Τροίῃ πολεμίζομεν υἱὲς Ἀχαιῶν.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 155 Καὶ λίην καίνομ' γε, διοτρεφὲς, ὧς ἀγορεύεις,
 Πάντα τὰδ' ἰδόντες καταλέξομεν· αἶ γὰρ ἔγδων ὧς
 Νουήσας, Ἰθάκην δὲ κίδων, Ὀδυσσεὶ ἐνὶ οἴκῳ
 Εἴποίμ', ὧς παρὰ σέο τυχὼν φιλότῃτος ἀπάσης
 Ἐρχομαι, αὐτὰρ ἔγω κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά.
 160 Ὡς ἔρα οἱ εἰπόντι ἐπέτατο δεξιὴς ὕνις,
 Αἰετὸς ἀργὴν χθῆνα φέρων δυνύχεσσι πέλωρον,
 Ἥμερον ἐξ αὐλῆς· οἱ δ' ἰύζοντες ἔποντο
 Ἀνέρες ἡδὲ γυναῖκες· ὁ δὲ σφίτιν ἐγγύθεν ἑλθὼν
 Δεξιὴς ἦξε πρὸς ἴππων, οἱ δὲ ἰδόντες
 165 Γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
 Τοῖσι δὲ Νηστορίδης Πεισίσρατος ἤρχετο μύθων·
 Φράζτο δὴ, Μενέλαε διοτρεφὲς, ὕρχαμε λαῶν,
 Εἰ νῦν τὸδ' ἔφηνε θεὸς τέρας, ἥ εἰ σοὶ αὐτῷ.
 Ὡς φάτο· μερμήριξε δ' ἀρηΐφίλος Μενέλαος,
 170 Ὅπως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποκρίναίτο νοήσας.
 Τὸν δ' ἑλένη πανύπεπλος ὑποφθαμένη φάτο μύθων·
 Κλυτὴ μὲν, αὐτὰρ ἐγὼ μαντεύσομαι, ὧς ἐνὶ θυμῷ
 Ἀθάνατοι βάλλουσι, καὶ ὧς τελέεσθαι δῖω.
 Ὡς ὕδα χθῆν' ἤρπαξ', ἀτιταλλομένην ἐνὶ οἴκῳ,
 175 Ἑλθὼν ἐξ ὕρεος, ὅθι οἱ γενεὴ τε, τέκος τε·
 Ὡς Ὀδυσσεὺς κακὰ πολλὰ παθὼν, καὶ πόλλ' ἐπαληθεῖς,
 Οἴκαδε νοστήσει, καὶ τίσεται· ἦ καὶ ἡδὴ
 Οἴκοι, ἅτῃρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει.
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 180 Οὕτω νῦν Ζεὺς θεῖη, ἱρίγδουπος πῶσις Ἥρης,
 Τῷ κέν τοι καὶ καίθι, θεῷ ὧς, εὐχetoόμην.
 Ἥ, καὶ ἰφ' ἵπποι' ἰν μάσιν βάλεν· οἱ δὲ μάλ' ὥκα
 Ἥϊκαν πεδίοις διὰ πτόλιος μεμαῶτες.
 Οἱ δὲ πανημέριοι σείον ζυγὼν ἀμφὶς ἔχοντες·
 185 Δύστρον τ' ἥελιος, σκιδνόντ' οὖν πᾶσαι ἀγυιαί.
 Ἐς φηρὲς δ' ἴκοντο, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
 Τίτος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειδὲς τέκε παῖδα.
 Ἐνθα δὲ γυκτ' ἔσταν· ὁ δὲ τοῖς πᾶρ ξείνια θῆκεν.
 Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ροδιδάκτυλος ἥδης,
 190 Ἴππους τε ζεύγνυντ', ἀνὰ θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον.
 Ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἱριδοῦπου·
 Μάριξεν δ' ἑλάν· τὴν δ' αὖτε ἀέκοντε πετίσθην.

Vinum verò fundebat filius Menelai inclyti :

Hi autem ad cibos paratos appositos manus extendebant.

At postquam potus & cibi desiderium exemissent,

Utique tunc Telemachus & Nestoris illustris filius

Equosque junxerunt, currusque variegatos conscenderunt :

Exegerunt autem è vestibulo & porticu sonora.

Cum his verò Atrides ivit flavus Menelaus,

Vinum habens in manu dulce dextra,

Aureo in poculo, ut ubi libassent proficiscerentur.

Sectis autem equos ante; propinansque allocutus est;

„Valete, ô juvenes, & Nestori pastori populorum

„Dicite salutem; certe enim mihi, pater tanquam, mitis erat,

„Quamdiu in Troja pugnabamus filii Achivorum.

Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;

„Et omnino illi, Jovis-alumne, sicut dicis,

„Omnia hæc profecti narrabimus: utinam enim ego sic

„Reversus, in Ithacam ubi-venero, Ulyssi in domo

„Dixero, ut à te potitus amicæ-tractationis omnigenæ

„Veniam, afferam autem suppellectilia multa & bona.

Sic ei locuto supervolavit dextera avis,

Aquila album anserem ferens unguibus magnum,

Manfuetum è corte; clamantes sequebantur

Viri & mulieres: hæc verò ipsos prope cum-venisset

Dextera emicuit ante equos: hi autem conspicati

Gavisi sunt; & omnibus in mentibus animus lætatus est.

His autem Nestorides Pisistratus exordiebatur sermonem;

„Considera jam, Menelæ Jovis-alumne, princeps populorum,

„An nobis hoc ostenderit deus portentum, an tibi ipsi.

Sic dixit; cogitabat autem bellicosus Menelaus,

Quomodo ei rite responderet meditatus.

Hunc autem Helena stolata præveniens dixit verbum;

„Audite me; at ego vaticinabor, sicut in animo

„Immortales suggerunt, & sicut perfectum-iri puto.

„Sicut hæc anserem rapuit, nutritum in domo,

„Profecta ex monte, ubi ei genusque, partusque;

„Sic Ulysses mala multa passus, & multum vagatus,

„Domum redibit, & ulciscetur; aut etiam jam

„Domi est; quinetiam procis malum omnibus ferit.

Hanc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;

„Sic nunc Jupiter faciat, altitonans maritus Junonis;

„Ita tibi & illic, deo tanquam, vota-fecerim.

Dixit, & equis flagellum incussit: hi autem valde celeriter

Ruerunt ad-campum per urbem prompti.

Ii verò toto die quætiebant jugum, utrinque habentes:

Occidit autem sol, obumbrabanturque omnes viæ.

Ad Pheras verò pervenerunt, Dioclei ad domum,

Filli Orsiloichi, quem Alpheus genuit filium.

Illic verò noctem peregerunt: is verò eis hospitalia apposuit.

Quando verò mane-genita apparuit rosea-digitis aurora,

Equosque junxerunt, currusque variegatos conscenderunt:

Exegerunt autem è vestibulo & porticu sonora: (volarent.

Flagellavit verò Pisistratus, ut inirent-cursum; ii autem non inviti

Statim

- Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον.
 Καὶ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν·
 195 Νεστορίδῃ, πῶς κέν μοι ὑποσχόμενος τελέσειας
 Μῦθον ἑμόν; ξεῖνοι διαμπερές εὐχόμεθ' εἶναι
 Ἐκ πατέρων Φιλότητος· ἀτὰρ καὶ δμῳλίκας ἔσμεν·
 Ἦδε δ' ἰδὼς καὶ μᾶλλον ὁμοφροσύνῃσιν ἰνῆσει.
 Μῆ με παρὰ ξ' ὄγυς νῆα, διοτρεφὺς, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ,
 200 Μῆ με γέρον ἄεκοντα κατὰσχευ' ἢ ἐνὶ οἴκῳ,
 Ἰέμενος φιλεῖν· ἑμὲ δὲ χρεῖων βάσσαν ἱκέσθαι.
 Ὡς φάτο· Νεστορίδης δ' ἄρ' ἐὼ σύμφρασσαςτο θυμῷ,
 Ὅπως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποσχόμενος τελέσειεν·
 Ὡς δὲ οἱ φρονέοντι δοῦσαςτο κέρδιον εἶναι·
 205 Στρέψ' ἵππους ἐπὶ νῆα θοὴν, καὶ εἴνα θαλάσσης·
 Κῆρ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἱεαίνυτο κάλλιμα δῶρα,
 Ἐσθῆτα, χρυσὸν τε, τὰ οἱ Μενέλαος ἔδωκε·
 Καὶ μιν ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Σπουδῇ νῦν ἀνάβαινε, κέλευέ τε πάντας ἱταίρους,
 210 Πρὶν ἑμὲ οἴκαδ' ἱκέσθαι, ἀπαγγεῖλαι τε γέροντι·
 Εὐ γὰρ ἰγὰ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 Οἷος ἱεαίνου θυμὸς ὑπέρβιος· οὐ σε μεθήσει·
 Ἀλλ' αὐτὸς καλέων διῦρ εἴσεται· οὐδέ σε φημι
 Ἀψ' ἰέναι κενόν· μάλα γὰρ καυχολύσεται ἔμπης.
 215 Ὡς ἄρα φωνήσας ἔλασεν καλλιτρίχας ἵππους
 Ἀψ' Πυλίων εἰς ἔχyu, θοῶς δ' ἔρα δῶμαθ' ἵκανε.
 Τηλέμαχος δ' ἱταίοισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσεν·
 Ἐγκοσμεῖτε τὰ τεύχε', ἱταῖροι, νῆτ' μελαίνῃ·
 Αὐτοί τ' ἀμβαίνωμεν, ἵνα κήσσωμεν ὁδοῖο.
 220 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἡδ' ἐπίθοντο.
 Αἶψα δ' ἄρ' εἰσβαίνουν, καὶ ἐπὶ κληῖσι κἀκίζον.
 Ἦτοι ὁ μὲν τὰ πονεῖτο, καὶ εὐχετο· οὔε δ' Ἀθήνη
 Νῆτ' παρὰ πρύμνῃ· σχεδόνδε δὲ οἱ ἤλυθεν ἀνὴρ
 Τηλεδαπὺς, φεύγων ἐξ Ἀργεῖος, ἄνδρα κατακτάς,
 225 Μάντις· ἀτὰρ γενεὴν γε Μελάμποδος ἔκγονος ἦεν,
 Ὃς πρὶν μὲν ποτ' ἔναϊε Πύλῳ ἔνι, μητέρι μῆλον,
 Ἀφνειὸς Πυλίοισι μέγ' ἔξοχα δῶματα ναίων·
 Δὴ τότε γ' ἄλλον δῆμον ἀφίκετο, πατρίδα φεύγων,
 Νηλεὶα τε μεγάλυμον, ἀγκυότατον ζώντων,
 230 Ὃς οἱ χρήματα πολλὰ τελεσφόρον εἰς ἐνικυτὴν
 Εἶχε βίη· ὁ δὲ τέως μὲν ἐνὶ μεγάροις φυλάκοιο
 Δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ δέδετο, κρατέρ' ἔλγεα πάσχαυν,
 Εἵνεκα Νηλεὺς κούρης, ἔτης τε βαρείης,
 Τὴν οἱ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θαδ' ἀσκλητῆτις Ἐριννύς.
 235 Ἀλλ' ὁ μὲν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἤλασε βοῦς ἐριμύχους
 Ἐς Πύλον ἐκ φυλάκης, καὶ ἐτίσαςτο ἔργον ἀεικὺς,
 Ἀντίθεον Νηλεῖα, κασιγνήτῳ τε γυναῖκα
 Ἠγάγετο πρὸς δῶμαθ'· ὁ δ' ἄλλον ἵκετο δῆμον,
 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον· τῷ γάρ νῦ οἱ αἰσίμον ἦεν
 240 Ναίεσθαι πολλοῖσιν ἀνάσσουντ' Ἀργείοισιν·
 Ἐνθα δ' ἔγχευε γυναῖκα, καὶ ὑπερεφὺς βέτο δῶμα,
 Γεῖναςτο δ' Ἀντιφάτην καὶ Μάντιον, υἱὲ κραταίῳ.
 Ἀντιφάτης μὲν ἔτικτεν Ὀϊκλήα μεγάλυμον·
 Αὐτὰρ Ὀϊκλείης λαοσσόβην Ἀμφικῆρην,

Statim verò postea venerunt ad Pyli altam urbem :
 Et tunc Telemachus allocutus est Nestoris filium ;
 „ Nestoride , quomodo mihi pollicitus perfeceris
 „ Verbum meum ? hospites autem penitus gloriamur esse
 „ Ex patrum amicitia ; atqui & æquales ætate sumus :
 „ Hoc autem iter magis concordia nos conjunget .
 „ Ne me præter navem agas , ô Jovis-alumne , sed relinque illic ;
 „ Ne me senex invitum detineat sua in domo ,
 „ Cupientis amanter-tractare ; mihi autem opus est cito domum-
 Sic dixit : Nestorides autem suo consultabat animo , (pervenire .
 Quomodo ei rite pollicitus perficeret :
 Sic verò ei cogitanti visum est satius esse :
 Vertit equos ad navem velocem , & littus maris :
 Navis autem in puppi deprimebat pulchra dona ,
 Vestes , aurumque , quæ ei Menelaus dederat :
 Et ipsum hortans verbis alatis allocutus est ;
 „ Festinanter nunc conscende , jubeque omnes socios ;
 „ Brisqum ego domum ivero , renuntiaveroque stat :
 „ Bene enim ego hoc novi in mente & in animo ,
 „ Qualis illius animus vehemens : non te dimittet ,
 „ Sed ipse invitaturus huc veniet ; neque te puto
 „ Retro iturum vacuum : valde enim irascetur omnino .
 Sic utique locutus impulit pulchros-jubis equos
 Retro Pyliorum in urbem , celeriterque domum pervenit .
 Telemachus verò sociis hortans præcepit ;
 „ Ordinate arma , socii , in nave nigra ;
 „ Ipsique conscendamus , ut perficiamus iter .
 Sic dixit : illi autem ei maxime quidem ausculturunt , & parantur .
 Statim verò ingrediebantur , & in transiris-sedebant .
 Atque is quidem hæc properabat , & supplicabat ; sacraque faciebat
 Navis ad puppim ; prope autem ad eum venit vir (Minervæ
 Longinquus , fugiens ex Argo , viro interfecto ,
 Vates ; at genere Melampodis proles erat ,
 Qui antea quidem quondam habitabat in Pylo , genetrice ovium ,
 Dives inter Pylios valde egregias aedes habitans :
 Tunc demum alium ad populum pervenit , patriam fugiens ,
 Neleumque magnanimum , clarissimum viventium ,
 Qui ei opes multas integrum in annum
 Tenebat vi : Ille verò tandiu quidem in ædibus Phylaci
 Vinculo in gravi ligatus erat , duos dolores patiens ,
 Gratia Nelei filie , noxæque gravis ,
 Quam ei in mente posuit dea gravis Erinnyis .
 Sed is quidem effugit mortem , & abegit boves mugitibus-præstan-
 In Pylum ex Phylace , & ultus est factum indignum , (tes
 Deo-parem Neleum , fratrique uxorem
 Duxit ad domum : ipse verò aliorum venit ad populum
 In Argos equis-pastendis-aptum : ibi enim ei fatale erat
 Habitare multis imperantem Argivis :
 Ibi autem duxit uxorem , & altam posuit domum ,
 Genuitque Antiphatem & Mantium , filios fortes .
 Antiphates quidem genuit Oicleum magnanimum ;
 At Oicleus populi-concitatorem Amphiarum ,

- 245 "Ον περὶ κῆρι φίλει Ζεὺς τ' αἰγίοχος, καὶ Ἀπέλλων,
 Παντοίην Φιλότητ'· οὐδ' ἴκετο γήραος οὐδὲν,
 Ἄλλ' ὕλετ' ἐν Θήβῃσι, γυναιῶν εἴνεκα δῶρων.
 Τοῦ δ' υἱεὶς ἐγένοντ' Ἀλκμαίων, Ἀμφίλοχος τε.
 Μάντιος αὖ τέκετο Πολυφειδέα τε, Κλειτόν τε·
- 250 Ἄλλ' ἦται Κλειτόν χρουσόθρονος ἤρπασεν Ἠῶς,
 Κάλλεος εἴνεκα οἷο, ἐν ἀθανάτοισι μετείη.
 Αὐτὰρ ὑπέρθυμον Πολυφειδέα μάντιν Ἀπέλλων
 Θῆκε βροτῶν ὄχ' ἤριον, ἵππῃ δάνειν Ἀμφιάροος·
 Ὃς δ' ἔπειρησινδ' ἀπενάεσσατο, πατρὶ χολωθείς,
- 255 Ἐνδ' οὖγε ναιετάων μαντεύετο πᾶσι βροτοῖσι.
 Τοῦ μὲν ἥρ' υἱὸς ἐπῆλθε, Θεοκλύμενος δ' ὄνομ' ἦεν,
 Ὃς τότε Τηλεμάχου πέλας ἴκατο· τὸν δ' ἐκίχονα
 Σπένδοντ', εὐχόμενόν τε, βοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ·
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεια πτερδόντα προσήδα·
- 260 ὦ φίλ', ἵππῃ σε θύοντα κίχων τῷδ' ἐνὶ χώρῃ,
 Λίσσομαι ἄπ' ἀρ' θυῶν καὶ δαίμονος, αὐτὰρ ἔπειτα
 Σῆς τ' αὐτοῦ κεφαλῆς, καὶ ἑταίρων, οἳ τοι ἔπονται·
 Εἰπέ μοι εἰρομένη νημαρτία, μῆδ' ἐπικεύσῃς.
 Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἥδ' ἀτοκῆς;
- 265 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
 Τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξείνε, μάλ' ἀτρεκέως ἐγορεύσω·
 Ἐξ Ἰθάκης γένος εἰμι, πατὴρ δέ μοι ἔστιν Ὀδυσσεύς,
 Εἴ ποτ' ἔην· νῦν δ' ἡδὴ ἀπέφθιτο λυγρῷ ἑλέθρῳ.
 Τοῦνεκα νῦν ἑτάρους τε λαβὼν καὶ νῆα μέλαιναν,
- 270 Ἦλθον πεισόμενος πατὴρ δὴν οἰχομένειο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
 Οὔτω τοι καὶ ἐγὼν ἐκ πατρίδος, ἦνδρα κατακτάς.
 Ἐμφυλον· πολλοὶ δὲ κασίγνηταί τε, ὅττι τε,
 Ἄργος ἐν' ἱππόβοτον, μέγα δὲ κρατέουσιν Ἀχαιοί·
- 275 Τὸν ὑπαλευόμενος θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν,
 Φεύγω· ἵππῃ νύ μοι αἶσα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι.
 Ἀλλὰ με νῆος ἔφεσσαι, ἵππῃ σε φυγὼν ἰκέτευσα,
 Μή με κατακτείνῃσι· διωκόμεναι γὰρ εἰμι.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
- 280 Οὐ μὲν δὴ σ' ἰδέλοντά γ' ἀπώσω νῆος ἱσθῆς·
 Ἀλλ' ἔπευ· αὐτὰρ κείθι φιλήσεις, οἷά κ' ἔχωμεν.
 Ὡς ἤρα φωνήσας οἱ ἰδέεατο χάλκεον ἔγχος,
 Καὶ τῷδ' ἱπ' ἱκαίφιν τάνυσεν νηὶς ἀμφιέλισης·
 Ἄν δὲ καὶ αὐτὸς νῆος ἐβῆκετο ποντοπύρριον.
- 285 Ἐν πρύμνῃ δ' ἥρ' ἔπειτα καθέζετο· πᾶρ δέ οἱ αὐτῶ
 Εἶσε Θεοκλύμενον· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν.
 Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἱπατρύνας ἐκέλευσεν
 Ὀπλῶν ἄπτεσθαι· τοὶ δ' ἰκσυμένως ἐπίθοντο
 Ἰσθὸν δ' αἰετίνων κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
- 290 Στήσαν ἀείραντας· κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν·
 Ἐλκεν δ' ἰσὶν λευκὰ ἑὺσεπταῖσι βοεῦσι.
 Τοῖσιν δ' ἔκμενον οὖρον ἴσι γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Λάβρον ἐπαιγίζοντα δι' αἰθέρος, ὅφρα τάχιστα
 Νῆος ἀνύσειε θέουσα θαλάσσης ἄλμυρον ὕδωρ.
- 295 Δύσετό τ' ἥελιος, σκιδνόντό τε πᾶσαι ἀγυαῖαι.
 Ἡ δὲ θεὰς ἐπέβαλλον, ἐπειγομένη Διὸς οἴρῃ·

Quem ex-animo diligebat Jupiterque Ægioclius, & Apollo
 Omnigeno amore: neque pervenit *is ad* senectutis limen;
 Sed periit Thebis, muliebrium gratia donorum.
 Huic autem filii nati sunt Alcmaon, Amphilocheusque:
 Mantius rursus genuit Polyphidemque, Clitumque:
 Sed sane Clitum aureum-solium-habens rapuit Aurora,
 Pulchritudinem ob ipsius; ut immortalibus interesset.

At magnanimum Polyphidem vatem Apollo

Reddidit hominum longe optimum, postquam mortuus est An-
 Qui scilicet in Hyperesiam migravit patri iratus; (phiarus:
 Ubi ille habitans vaticinabatur omnibus mortalibus.

Hujus quidem filius advenit, Theoclymenus autem nomen ei erat,
 Qui tunc prope Telemachum stetit: hunc verò deprehendit
 Libantem, supplicantemque, velocem apud navem nigram;
 Et ipsum affatus verba alata dixit;

„ O amice, quoniam te sacra-facientem-deprehendo hoc in loco,

„ Oro per sacra & deum, at deinde

„ Per tuumque ipsius caput, & socios, qui te comitantur,

„ Dic mihi interroganti vera, neque celes.

„ Quis? unde es hominum? ubi tibi urbs, & parentes?

Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;

„ Equidem tibi, hospes, valde accurate dicam:

„ Ex Ithaca genere sum, pater autem mihi est Ulysses,

„ Si quando erat: nunc verò jam periit tristi morte.

„ Propterea nunc sociisque assumptis & nave nigra,

„ Veni interrogaturus de-patre diu absente.

Hunc autem rursus allocutus est Theoclymenus deo-par;

„ Sic tibi & ego ex patria, viro interfecto

„ Tisbule: multi autem fratresque sodalesque sum,

„ Argos per equis-pascendis-aptum; multum autem pollent A-

„ Ab his elapsus mortem & fatum atrum, (chivi:

„ Fugio: quippe mihi fatale est inter homines vagari.

„ Sed me navi impone, qui tibi fuga-capta supplicavi,

„ Ne me interficiant: persequi enim *eos* me puto.

Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;

„ Non quidem jam te *conscendere*-volentem depellā à navi equali:

„ Sed sequere; at illic amice-excipiens *de talibus* qualia habemus.

Sic utique locutus, ab-eo accepit arcum hastam;

Et hanc super tabulata extendit navis remis-utrinque-agitata.

Conscendit autem & ipsa navem pontum-transseuntem.

In puppi verò deinde sedit; juxtaque seipsum

Sedere-fecit Theoclymenum: illi autem rudentes solverunt.

Telemachus verò socios hortatus iussit

Arma capeßere: illi autem festinanter obediverunt.

Machum autem abiegnum concavum intra receptaculum

Statuerunt erectum; funibusque colligarunt;

Traxeruntque vela alba bene-tortis loris.

His autem secundum ventum misit oculus-caesia Minerva,

Vehementem ingruentem per aerem, ut citissimo

Navis emetiretur currens maris salisquam aquam.

Occiditque sol, obumbrabanturque omnes vis.

Ille autem Pheras appelebat, impulsu Jovis vento-secundo;

- Ἡδὲ παρ' Ἥλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.
 Ἐνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκε βοήσιν,
 Ὀρμαίνων, ἥ κεν θάνατον φύγοι, ἥ κεν ἀλάσῃ.
- 300 Τῷ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσσεὺς καὶ δῖος Ὑφορβῶς
 Δορκεΐτην· παρὰ δέ σφιν ἰδὺρπεον ἄνδρες ἄλλοι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἰδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Τοῖς Ὀδυσσεὺς μετέειπε, συβώτῃσι πειρητιζών,
 Εἴ μιν ἔτ' ἰνδυκέως φιλέοι, μείναι τε καλεῖται
- 305 Αὐτοῦ ἐνὶ σκάδῃ, ἥ ὑτρύνειε πόλινδ'·
 Κέκλυθε νῦν, Εὐμαιε, καὶ ἄλλοι πάντες ἱταῖροι,
 Ἡῶδεν προτὶ ἔξυ λιλαιόμαι ἀπονέεσθαι
 Πτωχεύσων, ἵνα μὴ σε κατατρύχω καὶ ἱταίρους.
 Ἀλλὰ μοι εὖ θ' ὑπέσθου, καὶ ἄμ' ἡγεμόν' ἰσθλὸν ἔπασσον·
- 310 Ὃς κέ με καίς' ἀγάγῃ· κατὰ δὲ πτόλιν αὐτὸς ἀνάγκη
 Πλάγξομαι, αἷ κέν τις κοτύλην καὶ κύρνον δρέξῃ.
 Καὶ κ' ἰσθλὸν πρὸς δώματ' Ὀδυσσεύος θέσιοιο,
 Ἀγγελίην εἰποιμι περίφρονι Πηνελοπείῃ·
 Καὶ κεν μνηστήρεσσιν ὑπερφιάλοισι μιγείην,
- 315 Εἴ μοι δαῖπνον δοῖεν, δυνάτα μὲρ ἔχοντες.
 Αἰψά κεν εὖ δρώοιμι μετὰ σφίσιν, ὅ, ττι θέλοισιν·
 Ἐκ γάρ τοι ἔρεω, εὖ δὲ σύνθεο, καὶ μιν ἄκουσον,
 Ἑρμείῳ ἕκῃ διακτόρου, ὅς β' ἀ τε πάντων
 Ἀγθρόπων ἔργοισι χάριν καὶ κῦδος ὑπάξει,
- 320 Δρησοσύνη οὐκ ἔν μοι ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος,
 Πῦρ τ' εὖ νῆσαι, διὰ τε ξύλα δαυὰ καύσσαι,
 Δαιτρεῦσάί τε, καὶ ὑπῆσαι, καὶ οἰνοχοῆσαι·
 Οἷά τε τοῖς ἀγατοῖσι παραδρῶνσι χείρας.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχλήσας προσέφη, Εὐμαιε συβῶτα·
- 325 Ὡς μοι ξείνα, τίη τοι ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
 Ἐπλοτο; ἥ σύ γε πάγῃσι λιλαιέαι αὐτὸθ' ὀλέσθαι,
 Εἰ δὲ μνηστῆρων ἰθέλεις καταδύναι ὄμιλον,
 Τῶν ὕβρις τε, βίη τε, σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.
 Οὐ τοι τοιοῖδ' εἰσὶν ὑποδρηστήρες ἱκείνων,
- 330 Ἀλλὰ νέοι, χλαῖνας εὖ εἰμένοι, ἡδὲ χιτῶνας;
 Αἰεὶ δὲ λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα,
 Οἷ σφιν ὑποδρῶνσιν· εὐξέσσι δὲ τράπεζαι
 Σίτου καὶ κρείων, ἡδ' οἶνου βεβρίθασιν.
 Ἀλλὰ μὲν· οὐ γάρ τις τοι ἀνιάται παρεόντι,
- 335 Οὐτ' ἐγὼ, οὔτε τις ἄλλος ἱταῖρων, οἷ μοι ἔσων.
 Αὐτὰρ ἐπὶν ἔλθῃσιν Ὀδυσσεύος φίλος υἱός,
 Κεῖνός σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἰμῶτα ἔσσει,
 Στέμψαι δ' ὅππῃ σε κραδίη, θυμὸς τε καλεῖται.
 Τὸν δ' ἡμίβητ' ἔπειτα πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς·
- 340 Αἰὲ οὔτῃς, Εὐμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο,
 Ὡς ἐμοὶ, ὅττι μ' ἔπαυσας ἑλῆς καὶ διζύως αἰνῆς·
 Πλαγκτοσύνης δ' οὐκ ἔτι κακώτερον ἄλλο βροτοῖσιν·
 Ἀλλ' ἔνεκ' οὐλομένης γαστρὸς κακὰ κήδε' ἔχουσιν
 Ἀνέρες, ὅν κεν ἴκηται ἑλῆ, καὶ πῆμα, καὶ ἑλγος.
- 345 Νῦν δ' ἐπεὶ ἰσχανάας, μείναι τέ με κείνον ἄνωγας,
 Εἴπ' ἄγε μοι περὶ μητρὸς Ὀδυσσεύος θέσιοιο,
 Πατρός θ', ὃν κατέλειπεν ἰδὼν ἐπὶ γήραος οὐδᾶ,
 Ζῆκος ἐνὶ ζώουσιν ὅπ' αὐγὰς ἡέλοιο,

Et apud Elida divinam, ubi dominantur Epei.
Hinc verò rursus insulis immisit *eam* acutis,
Cogitans, an mortem fugeret, an caperetur.
Diversa autem in casa Ulysses & nobilis subulcus
Cœnabant; apud verò ipsos cœnabant viri alii.
At postquam potus & cibi desiderium exemissent,
Inter hos Ulysses locutus est, subulcum tentans,
An ipsum amplius studiose curaret, manereque juberet
Illic in stabulo, an hortaretur ad urbem ire;
 20 Audi nunc, Eumæe, aliique omnes socii;
 20 Mane ad urbem cupio discedere
 20 Mendicaturus, ut ne te atteram & socios.
 20 Sed me bene mone, & simul ductorem bonum præbe,
 20 Qui me illuc ducat: per autem urbem ipse ex-necessitate
 20 Vagabor, siquis forte poculum & panem porrexerit.
 20 Et profectus ad ædes Ulyssis divini,
 20 Nuncium dixero prudenti Penelopæe,
 20 Et procis superbis me immiscuero.
 20 Si mihi forte cœnam dederint, cibum copiosum habentes.
 20 Statim bene perfecero inter ipsos, quicquid voluerint:
 20 Etenim tibi dicam, tu autem attende, & me audi;
 20 Mercurii voluntate internuncii, (qui utique omnium
 20 Hominum operibus gratiam & gloriam præbet,)
 20 Officio-servili non mihi contenderit mortalis alius,
 20 Ad ignemque bene cumulandum, lignaque sicca diffindenda,
 20 Adque-carne-dividendas, & ad-assandum, & ad-vinum-fum-
 20 Qualia scilicet optimis præstant inferiores. (dendum;
 Hunc autem valde indignatus allocutus es, Eumæe subulce;
 20 Hei mihi, hospes, cur tibi in mente hoc cogitatum
 20 Fuit? certe omnino cupis illic perire,
 20 Si revera procorum vis ingredi cœtum,
 20 Quorum injuriæque, violentiæque, ad ferreum cœlum pervenit,
 20 Nequaquam tales sunt ministri illorum;
 20 Sed juvenes, lænas bene-induti, & tunicas,
 20 Semperque nitidi capitibus & pulchris vultibus,
 20 Qui ipsis subministrant; bene-politæ autem mensæ
 20 Pane, & carnibus, & vino, oneratæ sunt.
 20 Sed mane; non enim quisquam te molestatur præsentem,
 20 Neque ego, neque quisquam alius sociorum, qui mihi sunt.
 20 At postquam venerit Ulyssis dilectus filius,
 20 Ille te lænaque, tunicaque, vestimentis induet,
 20 Mittetque, quo te cor, animusque jubeat.
 Huic autem respondit deinde patiens nobilis Ulysses;
 20 Utinam sic, Eumæe, dilectus Jovi patri fieres,
 20 Ut mihi, quod me cessare-fecisti ab errore & ærumna gravi:
 20 Errore enim non est pejus aliud hominibus:
 20 Sed propter perditum ventrem malas curas habent
 20 Viri, quemcumque invaserit vagatio, casusque, & dolor.
 20 Nunc verò quoniam detines, manereque me illum jubet;
 20 Dic age mihi de matre Ulyssis divini,
 20 Patreque, quem reliquit profectus, in senectutis limine,
 20 An alicubi adhuc vivat sub splendore Solis,

- 300 Ἡ ἤδη τεύεσσι, καὶ εἰν ἄϊδαο δόμοισι.
 320 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὕρχαμος ἀνδρῶν·
 Τοιγὰρ ἰγὼ τοι, ξείνε, μάλ' ἄτρεκέως ἀγορεύσω·
 Λαέρτης μὲν ἔτι ζῶει, Διὶ δ' εὐχεται αἰεὶ,
 ὅμῳδον ἀπὸ μελίων φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν·
 355 Ἐκπάγλως γὰρ παῖδες δδύρεται οἰχομένοιο,
 Κουριδίδης τ' ἄλδ' ἄλλοι δαΐφρονος, ἣ δ' ἡ μάστιξ
 ἥμαχ' ἀποφθιμένη, καὶ ἐν ὧμ' ἡγήκεν ἔθικεν.
 Ἡ δ' ἄχαι' οὐ παῖδες ἀπέφθιτο κυδαλίμοιο,
 Λευγαλέην θανάτῳ· ὥς μὴ θάνοι, ὅς τις ἔμμοιγε
 Ἐνθάδε ναιετάων φίλος εἶη, καὶ φίλα ἔρδοι.
 360 Ὅφρα μὲν οὖν δὴ κείνη ἦν, ἀχέουσά περ ἔμπης,
 Τόφρα τί μοι φίλον ἔσκε μεταλλῆσαι καὶ ἔρσθαι,
 Οὐνεκά μ' αὐτὴ θρέψεν ἥμα κτιμένη τανυπέπλω,
 Θυγατέρ' ἰφίμη, τὴν ὀπλοτάτην τέκε παίδων·
 Τῇ ὁμοῦ ἰτρεφόμεν, ὀλίγον δέ τί μ' ἦσσαν ἱτίμα.
 365 Αὐτὰρ ἔπει ῥ' ἦβην πολυήρατον ἰκόμην ἥμῳ,
 Τὴν μὲν ἔπειτα Σάμῃνδ' ἔδοσαν, καὶ μυρ' ἵλοντο.
 Αὐτὰρ ἰμὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἴματ' ἱεκίην
 Καλὰ μάλ' ἀμφιέσσωσα, ποσὶν δ' ὑποδήματα δοῦσα,
 Ἀγρόνδε προΐαλλε· φίλοι δέ με κηρόε' μύλλον.
 370 Νῦν δ' ἤδη τούτων ἐπιδεύομαι· ἀλλὰ μοι αὐτῷ
 Ἔργον ἀξέουσιν μάκαρες θεοί, ῥ' ἱπιμίμνω·
 Τῶν ἔφαγόν τ' ἐπίβν τε, καὶ αἰδοίοισιν ἔδωκα.
 Ἐκ δ' ἦρα δεσποίνης οὐ μελιχρὸν ἔστιν ἀκοῦσθαι
 Οὐτ' ἄποις, οὔτε τι ἔργον· ἔπει κακὸν ἔμπεσον εἴκη,
 375 Ἄνδρες ὑπερφίαλοι· μέγα δὲ θυμὸς χατέουσιν
 Ἄντια δεσποίνης φάσθαι, καὶ ἔκαστα κυδέσθαι·
 Καὶ φηγέμεν, πείμεν τε· ἔπειτα δὲ καὶ τι φέρασθαι
 Ἀγρόνδ', οἷά τε θυμὸν ἀεὶ δμῶεσσιν ἰαίνει.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 380 Ὀ πόποι, ὥς ἦρα τυτθὸς ἴδον, εὐμαίε συβῶτα,
 Πολλὴν ἀπεκλάγγχης σῆς πατρίδος ἦδ' τοκῆων.
 Ἄλλ' ὄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἄτρεκέως κατέλεξον,
 Ἥδ' ἀπαμειβόμενος πτόλις ἀνδρῶν εὐρυάγυια·
 Ἡ ἐνὶ ναιετάασκε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·
 385 Ἡ σέ γε μουνυθύντα παρ' ὀλίγῃ, ἣ παρὰ βουσίην,
 Ἄνδρες δυσμενέες νηυσὶν λάβον, ἥδ' ἐπέραισαν
 Τοῦδ' ἀνδρὸς πρὸς δῶματ', ὃ δ' ἔξιον ὄνον ἔδωκεν.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὕρχαμος ἀνδρῶν·
 Χεῖν', ἔπει ἦρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρμαι ἥδ' ἀμεταλλῆς,
 390 Σογῇ νῦν ξυνίει καὶ τέρπειο, πίνε τε οἶνον
 Ἥμενος· αἶδε δὲ νύκτας ἀλέσφοντο· ἔς μιν εὐδεῖν,
 Ἐπεὶ δὲ τερπομένοισιν ἀκούμεν· οὐδέ τι σε χεῖρ,
 Πρὶν ἔρη, καταλέχθαι· ἀνίη καὶ πολλὸς ὕπνος.
 Τῶν δ' ἄλλων ὅτινα κρηδὴ καὶ θυμὸς ἀνώγει,
 395 Εὐδέτω ἱελαδῶν· ἥμα δ' ἡοῖ φαινομένηφι
 Δαιτυνῆσας, ἥμ' ὕεσσιν ἀνακτορήσιν ἐπέσθαι,
 Νῆϊ δ' ἐνὶ κλισίῃ πίνοντε τε δαιτυμένῳ τε,
 Κῆδεσιν ἀλλήλων τερπόμεσθαι λευγαλέοισι,
 Πῆχνομένῳ· μετὰ γὰρ τε καὶ ἄλλοις τέρπεται ἀνὴρ,
 400 Ὅστις δὴ μάλα πολλὰ πάθῃ, καὶ πᾶλλ' ἐπαλεῖθῃ.

An jam mortui sint, & in Plutonis ædibus.
 Hunc autem rursus allocutus est subulcus, princeps virorum;
 Equidem tibi, hospes, valde accurate narrabo:
 Laërtes quidem adhuc vivit, Jovi autem supplicat semper,
 Ut anima *sibi* à membris pereat suis in ædibus:
 Vehementer enim de-filio dolet absente,
 Deque uxore quam-virginem-duxerat, prudente; quam ipsam
 Tristitia-affecit mortuus, & in cruda senectute posuit. (maxime
 Illa autem dolore de suo filio peritit glorioso,
 Tristi morte: sic ne moriatur, quicumque mihi
 Hic habitans amicus sit, & amica faciat.
 Quamdiu quidem igitur illa erat, dolens quantumvis licet,
 Tamdiu aliquid mihi dilectum erat sciscitari & interrogare,
 Quoniam me ipsa nutrit, una cum Ctimena stolata,
 Filia eximia, quam minimam natu peperit liberorum:
 Cum hac simul nutrebar; paulo autem me minus honorabat.
 At postquam ad pubertatem optabilem pervenissemus ambo,
 Hanc quidem postea in Samum nuptum dederunt, & infinita ac-
 At me lenaque tunicaque, vestimentis illa (ceperunt:
 Pulchris valde ubi-induisset, pedibusque calceamenta dedisset,
 Ad-agrum emisit; diligebat autem me corde magis.
 Nunc verò jam his indigeo; sed mihi ipsi
 Opus incremento-augent beati Dii, in quo verior:
 Ex-his comedique, bibique, & venerandis-hospitalibus dedi.
 Ex domina autem haud dulce licet audire,
 Neque verbum, neque quod opus; quoniam malum incidit
 Viri superbi: valde verò famuli indigent (domui,
 Coram domina loqui, & singula interrogare;
 Et comedere, bibereque; deinde autem & aliquid portare
 Ad-agrum, qualia utique animum semper famulis lætificant.
 Hunc autem respondens allocutus est prudens Ulysses;
 Pater! ut parvulus existens, Eumæe subulce,
 Multum jactatus-es seorsum à tua patria & parentibus.
 Sed age mihi hoc dic & accurate narra,
 An vastata sit urbs virorum viis-spatisiosa,
 In qua habitabat pater & veneranda mater;
 An te solum relictum apud oves, vel apud boves,
 Viri hostiles navibus ceperint, & vendiderint
 Hujusce viri ad aedes; hic autem dignum pretium dederit?
 Hunc autem rursus allocutus est subulcus, princeps virorum;
 Hospes, quoniam jam hæc me percontaris & interrogas,
 Silentio nunc attende & delectare, bibeque vinum
 Sedens; hæc autem noctes imensis; licet quidem dormire,
 Licet etiam sese-oblectantibus audire; neque omnino te oportet,
 Ante horam, cubitum-ire: nocumentum est & multus somnus.
 Cæterorum autem quemcumque cor & animus jubet,
 Decubet egressus: simul autem atque aurora illuxerit,
 Passus, simul sues heriles sequatur.
 Nos autem in casa bibentesque comedentesque,
 Doloribus alter-alterius delectemur tristibus,
 Recordantes; etenim etiam doloribus delectatur vir, (raverit.
 Quicumque scilicet valde multa passus fuerit, & multum er-

- Τούτοι δέ τοι ἱεῖν, ὃ μ' ἀνείρεαι ἢ δὲ μεταλλάξας.
 Νῆσός τις Συρίη κικλήσεται, (εἴπου ἀκούεις,) Ὀρτυγίης καθύπερθε, ὅμι τροπαὶ ἡελίοιο,
 Οὐτι περιπληθὴς λίην τόσον· ἀλλ' ἀγαθὴ μὲν,
 405 Εὐβοτος, εὐμηλος, οἶνοπληθὴς, πολύκτερος·
 Πείνη δ' οὐποτε δῆμον ἐσέρχεται, οὐδέ τις ἄλλη.
 Νόστος ἐπὶ θυγερὴ πέλεται δειλοῖσι βροταῖσιν·
 Ἀλλ' ὅτε γηράσκουσιν πόλιν κατὰ Φῶλ' ἀνθρώπων,
 Ἐλθὲν ἀργυρότοκος Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξύν,
 410 Οἷς ἀγνοεῖς βωλίσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνε.
 Ἐνθα δύνω πόλις, δίχα δέ σφισι πάντα δέδασκα.
 Τῆσιν δ' ἀμφοτέρωσι πατὴρ ἡμῶς ἐμβασιλευε
 Κτήσιος Ὀρμενίδης; ἐπισείκελος ἀθανάτοισιν.
 Ἐνθα δὲ φοίνικες ναυσίκλυτοι ἤλυθον ἄνδρες
 415 Τρώετταί, μυρὶ ἔχοντες ἀδάματτα νηὶ μελαίνῃ.
 Ἔσκε δὲ πατὴρ ἐμοῖο γυνὴ φοίνισσ' ἐπὶ οἴκῳ·
 Καλὴ τε μεγάλη τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδύσα·
 Τὴν δ' ἔρα φοίνικες πολυκαύπαλοι ἐπερέχουσιν·
 Πλωσούσῃ τις πρῶτα μίγῃ, κοίλῃ παρὰ νηϊ,
 420 Εὐνὴ καὶ φιλότῃτι· τὰ τε φρένας ἠπεροποιεῖ
 Θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ εἰ κ' εὐαγγὺς ἔσται.
 Εἰρώτα δὴ πῦτα, τίς εἴη, καὶ πόθεν ἔλθοι.
 Ἡ δὲ μάλ' αὐτίκα πατὴρ ἐπέφραδεν ὕπερφῶς δῶ·
 Ἐκ μὲν Σιδῶνος πολυχάλκου εὐχαρμῆ· εἴποι·
 425 Κούρη δ' εἰμ' Ἀρύβαντος ἱγὰρ ἱυδὸν ἀφαιέω.
 Ἀλλὰ μ' ἀνῆρπαξαν Τάφιοι, λιχίτορες ἄνδρες,
 Ἀγρόθεν ἐρχομένην· πέρασαν δέ με δειρ' ἀγαγόντες
 Τοῦ δ' ἀνδρὸς πρὸς δώμαθ'· ὃ δ' ἔξιον ἔνον ἔδωκεν.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἄνθρωπ', ὃς ἡμίχρητο λάβρῃ·
 430 Ἡ ἴα κα νῦν πάλιν αὐτίς ἄμ' ἡμῖν οἴκαδ' ἔποιε,
 Ὅφρα ἴδῃς πατὴρ καὶ μητέρας ὕπερφῶς δῶ,
 Αὐτοὺς τ'; ἢ γὰρ ἔτ' εἰσὶ, καὶ ἀφνειοὶ καλόνονται.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε γυνή, καὶ ἀμείβετο μύθεα·
 Εἴη κεν καὶ τοῦτ', εἰ μοι ἰδέσθαι γέ, νῦνται,
 435 Ὅρκα πιεσθῆναι, ἀπῆμονά μ' οἴκαδ' ἀπαΐειν.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔρα πάντες ἀπώμουνον, ὡς ἐκέλευεν.
 Αὐτὰρ ὅπαι ῥ' ὕμεσάν τε, τελευτήσαν τε τὸν ὕμνου,
 Τοῖς δ' αὐτίς μετέειπε γυνή, καὶ ἀμείβετο μύθεα·
 Σιγῇ νῦν, μή τις με προσκυδάτω ἐπέσσειν
 440 Ὑμετέρων ἐτάρων, συμβλήμενος ἢ ἐν ἀγυγί,
 Ἡ περ ἐπὶ κρήνῃ· μή τις ποτὶ δῶμα γέροντι
 Ἐλθὼν ἐξείπῃ· ὃ δ' οἰσόμενος καταδήσῃ
 Δις μὲν ἐν ἀργαλέῳ, ὅμιν δ' ἐπιφράσσειτ' ὕλαθρον.
 Ἀλλ' ἔχετ' ἐν φρεσὶ μῦθον, ἐπείγετε δ' ὄνον ὀδαιῶν.
 445 Ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηὺς πλεῖν βίβτοιο γένηται,
 Ἀγγελίῃ μοι ἔπειτα βοῆς ἐς δώμαθ' ἰκέσθω·
 Οἴσω γὰρ καὶ χρυσόν, ὅστις χ' ὑποχείριος ἔλθῃ·
 Καὶ δέ κεν ἄλλ' ἐπίβασθρον ἱγὰν ἰδέλυσά γε δαίην·
 Παῖδα γὰρ ἄνδρὸς ἐῖος ἐπὶ μεγάροις ἀντιάλλω,
 450 Κερδαλέον δὴ τοῖον, ἀματροχώνωντα τύραξι,
 Τὸν κεν ἔγοιμ' ἐπὶ νηὸς· ὃ δ' ὅμιν μυρίον ἔνον
 Ἀλφει, ὅπῃ παρήσῃτε πρὸς ἁλλοτρίους ἀνθρώπους.

„ Hæc autem tibi dicam, quod me percontaris & interrogas.
 „ Insula quedam Syria vocatur, (sicubi audis,) A
 „ Ortygiam supra; ubi conversiones Solis,
 „ Non ita valde magna; sed bona quidem,
 „ Fertilis-borum, fertilis-ovium, vino-abundans, tritici-ferax;
 „ Fames verò nunquam populum invadit, neque ullus alius
 „ Morbus odiosus incidit miseris mortalibus;
 „ Sed quando senescant in urbe gentes hominum,
 „ Veniens argenteum-arcum-gestans Apollo cum Diana,
 „ Suis lenibus telis aggrediens interficere-solet.
 „ Illic duæ urbes; bisariam autem ipsis omnia divisa sunt:
 „ His verò ambabus pater meus imperabat
 „ Ctesius Ormenides, assimilis immortalibus. A
 „ Illuc autem Phœnices re-nautica-inclyti venerunt viri
 „ Veteratores, innumeras ducentes merces-ludicras nave nigra.
 „ Erat autem patris mei mulier Phœnissa in domo
 „ Pulchraque magna, & splendorum operum perita;
 „ Hanc autem Phœnices callidi decipiebant: A
 „ Cum ea lavante quidam primum mixtus est, cavam apud navim,
 „ Concubitu & amore; quæ scilicet mentes decipiunt
 „ Imbecillis mulieribus; etiam si qua frugi fuerit.
 „ Interrogabat autem postea, quenam esset, & unde venisset:
 „ Hæc autem cito admodum patris indicavit altam domum; A
 „ Ex Sidone quidem abundante-æris gloriore esse;
 „ Filia verò sum Arybantis ego abunde divitis:
 „ Sed me abripuerunt Taphii latrones viri,
 „ Ex agro venientem; vendideruntque me huc deductam
 „ Huiusce viri ad sedes: hic autem dignum pretium dedit. A
 „ Hanc autem rursus allocutus est vir, qui cum ea mixtus erat
 „ Nunquid jam retro rursus una nos domum sequeris, (clam;
 „ Ut videas patris & matris altam domum,
 „ Ipsosque? certe enim etiamnum sunt, & divites vocantur.
 „ Hunc verò rursus allocuta est mulier, & respondit sermone)
 „ Esset & hoc, si mihi velletis, nautæ,
 „ Jurejurando fidem-dare; incolumem me domum abducaturos.
 „ Sic dixit: illi autem omnes jurabant, sicut iussit.
 „ At postquam jurassentque, perfecissentque jurejurandum,
 „ Inter eos utique rursus locuta est mulier, & respondit sermone)
 „ Tacite-agatis nunc; ne quis me alloquatur verbis
 „ Vestrorum sociorum, obviam-factus vel in via,
 „ Vel alicubi ad fontem; ne quis ad domum seni
 „ Profectus dicat; is autem suspicatus liget me
 „ Vinculo in gravi, vobis verò molliatur mortem. A
 „ Sed retinete in mente verbum; & properate emptionem via-
 „ At quando jam navis plena victu fuerit, (ticorum.
 „ Nuncius mihi deinde celeriter ad sedes veniat:
 „ Afferam enim & aurum, quodcumque sub-manus venerit:
 „ Quin & aliud nautum ego volens sane dederò:
 „ Filium enim viri boni in ædibus nutrio,
 „ Astutum jam talem, simul-cursitantem foras;
 „ Hunc duxero in navim; hic verò vobis infinitum precium (spines.
 „ Comparaverit, ubicumque vendendum-transuleritis ad altum ho- Hæc

- "Ἐ μὲν ἔρ' ὡς εἰποῦσ', ἀπέβη πρὸς δώματα καλᾶ.
 Οἱ δ' ἐνικνεύον ἅπαντα παρ' ἡμῖν αὖθι μένοντες.
 455 Ἐν νηϊ γλαφυρῇ βίοτον πολλὸν ἐμποδύνοντο·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ κοίλῃ νηὺς ἤχθετο τοῖσι νέεσθαι,
 Καὶ τέτ' ἔρ' ἠγγελον ἦσαν, ὡς ἀγγεῖλαι γυναικί·
 "Ἥλυν' ἀνὴρ πολυΐδρις ἱμοῦ πρὸς δώματα πατρὸς,
 Χρῆσειον ὄρμον ὕχων, μετὰ δ' ἡλέκτροισιν ἔερτο·
 460 Τὸν μὲν ἔρ' ἐν μεγάρῃ δμῶσι καὶ πότνια μήτηρ·
 Χεῖραςιν ἀμφαφώνοντο, καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶντο,
 Ὦνον ὑπισχρόμεναι· ὃ δὲ τῇ κατένευσε σιωπῇ.
 "Ἦτοι δ' κενεύσας κοίλῃν ἐπὶ νῆα βεβήκει·
 "Ἡ δ' ἱμὲ χεῖρδ' ἐλοῦσα δόμων ἐξῆγε θύραζε·
 465 Εὖρε δ' ἐνὶ προδόμῳ ἡμῶν δέσπας ἡδὲ τραπέζας
 Ἀνδρῶν δαιτυμόνων, οἳ μὲν πατέρ' ἀμφεπένοντο.
 Οἳ μὲν ἔρ' ἐς θῆκον πρόμολον, δῆμοί τε Φῆμιν·
 "Ἡ δ' αἴψα τρεῖς ἔλεισα πατακρύψας· ὅππῃ πλάτῃ.
 "Ἐφερεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα ἀεσιφροσύνης·
 470 Δύσετό τ' ἥελιος, σκιδωντὶ τε πᾶσι θυγαῖ.
 "Ἡμεῖς δ' ἐς λιμένα κλυτὰν ἤλθομεν ὧκα κίοντες,
 Εὐφ' ἔρα φοινίκων ἦν ἀνδρῶν ὀκύκλος νῆς.
 Οἳ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρα κίλευθα,
 Νῶ ἀναβησάμενοι· ἐπὶ δὲ Ζεὺς οὐρὸν ἱάλλεν.
 475 Ἐξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ·
 Ἄλλ' ὅτ' ἔρ' ὕβδομεν ἡμᾶρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
 Τὴν μὲν ἔπειτα γυναῖκα βάλ' Ἀρταμῆς ἰοχέαιρα·
 Ἀντλῇ δ' ἐνδοῦπης πεσοῦσ', ὡς εἰναλὴν κήχ·
 Καὶ τὴν μὲν φέκῃσι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι
 480 Ἐμβαλον· αὐτὰρ ἐγὼ λυγρόμην ἀκαχήμενος ἦτορ.
 Τοῦς δ' Ἰθάκῃ ἐπέλασσε φέρον ἡνεμός τε καὶ ὕδωρ·
 "Ἐνθα με Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἰοῖσιν.
 Οὕτω τήνδε τε γαῖαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.
 Τὸν δ' αὖ διογενὴς Ὀδυσσεὺς ἡμείβετο μῦθος·
 485 Εὖμαι', ἡ μάλα δὴ μοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ὕρινε,
 Ταῦτα ἔκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάρος ἔλεγες θυμῷ.
 Ἄλλ' ἦτοι σοι μὲν παρὰ καὶ καυῷ ἐσθλὸν ἔθηκε
 Ζεὺς, ἐπεὶ ἀνδρὸς δώματ' ἀφίκας πολλὰ μογήσας.
 "Ἠτίου, ὡς δὴ τοι παράχει βρώσιν τε πόσιν τε
 490 Ἐνδοκίως· ζῶεις δ' ἀγαθὸν βίον· αὐτὰρ ἔγωγε
 Πολλὰ βρετῶν ἐπὶ ἕσ' ἀλώμενος· ἐνθάδ' ἱκάνω.
 "Ὡς οἱ μὲν τοικῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 Καδδραχέτην δ' οὐ πολλὸν ἐπὶ χρόνον, ἀλλὰ μίνυνθαι·
 Αἴψα γὰρ ἡδὲς ἦλθεν εὐθρόνος. Οἱ δ' ἐπὶ χέρσου
 495 Τηλεμάχου ἔταροι λῶον ἱέρα· καδ δ' ἔλιν ἱερὸν
 Καρκαλίμω, τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρυσσαν ἱετμοῖς·
 "Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·
 "Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ φηγμῖνι θαλάσσης,
 Δαίπνυν τ' ἐπὶ τῶντο, κερῶντὶ τε αἰόλῃσι οἶνον.
 500 Αὐτὰρ ἱπὰ πῆσιος καὶ ἰδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μῦθον·
 "Τμῖς μὲν νῦν ἔσν' ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν·
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἀγρόνδ' ἐπελεύσομαι, ἡδὲ βοτῆρας·
 "Ἐσπέριος δ' αἰεὶ ἔσν' ἰδὼν ἱμὲ ἔργα κῆτιμι·

- „ Hæc quidem sic facta, abiit ad sedes pulchras;
 „ Illi autem per-annum totum apud nos ibidem manentes
 „ In navi cava facultates multas emebant:
 „ Sed quando jam cava navis onerata erat ipsis ad-redendum,
 „ Tunc utique nuncium miserunt, qui nunciaret mulieri:
 „ Venit vir solers mei ad sedes patriæ,
 „ Aureum monile habens; electris autem interfectum erat:
 „ Hoc quidem in domo famulæ & veneranda mater
 „ Manibus tractabant, & oculis spectabant,
 „ Pretium pollicitæ: ille autem huic innuit tacite,
 „ Atque ille quidem postquam innuerat, cavam ad navem ivit;
 „ Hæc autem me manu prehensum sedibus eduxit foras;
 „ Invenit verò in vestibulo & poculum & mensas
 „ Virorum convivarum, qui circa meum patrem versabantur.
 „ Illi quidem in concionem processerunt, populique cœtum;
 „ Hæc autem statim tria pocula abscondita sub sinu
 „ Efferebat; at ego sequebar stultitia:
 „ Occidebatque sol, obumbrabanturque omnes viæ.
 „ Nos verò in portum inclytum venimus celeriter profecti,
 „ Ubi scilicet Phœnicum erat virorum velox-in-mari navis.
 „ Hi quidem deinde nave-consensa navigabant humidas vias,
 „ Nobis navi impositis: Jupiter autem ventum-secundum immitte-
 „ Sex diebus quidem simul navigabamus nocteque & die; (bat.
 „ Sed quando septimum diem Jupiter induxit Saturnus,
 „ Deinde mulierem quidem ferit Diana sagittis-gaudens:
 „ In-sentinam verò insonnit lapsa, sicut marina fulica:
 „ Et hanc quidem phocis & piscibus escam futuram
 „ Ejecerunt: at ego relictus eram, dolens corde.
 „ Hos autem Ithacæ appulit ferens ventusque & aquæ;
 „ Ubi me Laërtes emit possessionibus suis.
 „ Sic hanc quoque terram ego vidi oculis.
 „ Huic autem rursus nobilis Ulysses respondit sermone;
 „ Eumææ, certe valde jam mihi in mente animum commovisti,
 „ Hæc singula dicens, quot scilicet passus sis dolores animo.
 „ Sed sane tibi quidem etiam ad malum bonum apposuit
 „ Jupiter, quippe in viri ædes pervenisti multa perpassus
 „ Mitis, qui jam tibi præbet cibumque potumque
 „ Accurate; degis autem bonam vitam: at ego
 „ Multas hominum per urbes vagans huc venio.
 „ Sic hi quidem talia inter se loquebantur:
 „ Dormierunt verò non multum in tempus, sed paululum;
 „ Statim enim aurora venit pulchro-folio. At ad terram
 „ Telemachi socii solvebant vela; demiseruntque malum
 „ Confestim; ipsamque navem in stationem subdixerunt remis:
 „ Anchoras autem ejecerunt, ac retinacula alligaverunt:
 „ Ipsique porro egrediebantur in littus maris,
 „ Coenæque parabant, miscebantque generosum vinum.
 „ At postquam potus & cibi desiderium exemissent,
 „ His utique Telemachus prudens exordiebatur sermonem;
 „ Vos quidem nunc ad-urbem agite navem nigram;
 „ At ego agrum adibo, & pastores:
 „ Vespertinus verò in urbem, visis meis operibus, revertar:

- 505 Ἦδ' ἐν δὲ κεν ὕμῳ ἰδοῦντο παρὰ δαίμονα,
 Δαίτ' ἀγαθὴν κρείων τε καὶ δίνου ἡδυπότοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
 Πῶ γὰρ ἔγω, φίλα τέκνον, ἴω; τοῦ δώματ' ἱκώμεσθαι
 Ἀνδρῶν, οἱ κραιναὶν Ἰθάκην κατακυριανεύουσιν;
 510 Ἡ ἰδὺς σῆς μητρὸς ἴω καὶ σοὶ δόμοιο;
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤϊδα·
 Ἄλλως μὲν σ' ἐν ἔργῳ καὶ ἡμέτερόνδε κελοίμην
 Ἐρχεσθ', οὐ γὰρ τοὶ ξενίων ποτὴ' ἄλλα νοὶ αὐτῷ
 Χεῖρον δαίτ' ἐγὼ μὲν ἀπίστομαι, οὐδέ σε μήτηρ
 515 Ὀφέναι· οὐ μὲν γὰρ τι ἐμὰ μνηστῆρσ' ἐνὶ οἴκῳ
 Φαίνεται, ἀλλ' ὑπο τῶν ὑπεράστων ἰδὼν ὀφθαίνει.
 Ἀλλὰ τοι ἕλλον φῶτα πιφάσκομαι, ὅν κεν ἱκῶμαι,
 Εὐρύμαχον, Πολύβοιο δαΐφρονος ἀγλαὴν υἱόν,
 Τὸν νῦν ἴσα θεῶ· Ἰθακήσιοι εἰσορέωσι.
 520 Καὶ γὰρ πολλὰν ἥρις ἀνὴρ, μέμονέν τε μάλιχα
 Μητὴρ' ἐμὴν γαμέειν, καὶ Ὀδυσσῆος γέρας ἔχειν.
 Ἀλλὰ τί γε Ζεὺς εἶδεν Ὀλύμπιος, αἰθέρι ναίων,
 Εἰ καὶ σφιν πρὸ γάμοιο τελευτήσῃ κενὸν ἦμαρ.
 Ὡς ἔφαθ' οἱ εἰπόντι ἐπείτατο δεξιὸς ὕρις,
 525 Ἥρις, Ἀπόλλωνος ταχὺς ἡγήτορας· ἐν δὲ πόδεςσσι
 Τίλλε πέλαιαν ἔχων, κατὰ δὲ πτερὰ χεῖρ' ἔραζε.
 Μεσσηγυρὸς νηὸς τε καὶ αὐτοῦ Τηλεμάχοιο.
 Τὸν δὲ Θεοκλύμενος ἑτάρων ἀπονόσφι καλέσσας,
 Ἐν τ' ἔφαθ' οἱ φῶ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ἐνύμαζε·
 530 Τηλέμαχ', οὐ τοι ἄνευ θεοῦ ἔπτατο δεξιὸς ὕρις·
 Ἐγγὺν γὰρ μιν ἰσάντα ἰδὼν, οἶωνδ' ἰόντα.
 Τμητέρου δ' οὐκ ἔτι γένευσ βασιλεύτερον ἄλλο
 Ἐν δῆμῳ Ἰθάκῃς, ἀλλ' ὁμῆϊς καρτερῶ αἰεὶ.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤϊδα·
 535 Ἀλ' γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
 Τῷ κε τάχα γνώης φιλότῳτῳ τε πολλὰ τε δῶρα
 Ἐξ ἐμεῦ, ὥς ἂν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.
 Ἡ, καὶ Πείραιον προσεφώνεε πῖσδ' ἐταῖρον·
 Πείραιε Κλυτίδῃ, σὺ δέ μοι τὰ περ ἄλλα μάλιχα
 540 Πιεῖν ἐμῶν ἑτάρων, οἱ μοι Πύλον εἰς ἡμ' ἔποντο·
 Καὶ νῦν μοι τὸν ξεῖνον ἔγνω ἔν δώμασι σοῖσιν
 Ἐνδυκίως φιλέειν καὶ τιέμεν, εἰσέκεν ἔλθω.
 Τὸν δ' αὖ Πείραιος δουρικλυτὸς ἀντίον ἤϊδα·
 Τηλέμαχ', εἰ γὰρ κεν σὺ πολλὸν χρόνον ἐνθάδε μέμνῃς,
 545 Τόνδε δ' ἔγω κομιῶ, ξενίων δέ οἱ οὐ ποτὴ' ἔσαι.
 Ὡς εἰπὼν, ἐπὶ νηὸς ἔβη, ἐκέλευσε δ' ἐταῖρους
 Αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν, ἀνὰ τε πρυμνήσια λῦσαι.
 Οἱ δ' αἰψ' ἔσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κἀθίζον.
 Τηλέμαχος δ' ὑπὸ ποσσὶν ἰδήσατο καλὰ πέδιλα,
 550 Εἶλατο δ' ἄλκιμον ἔγχεος, ἀκασμένον δεξιὸν χαλκῷ,
 Νηὸς ἀπ' ἱκριόφιν· τὰ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν.
 Οἱ μὲν ἀνώσαντες πλῆον ἐς πόλιν, ὥς ἐκέλευσεν
 Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θεῖοιο.
 Τὸν δ' ὅκα προβιβῶντα πόδας φέρον, ὄφρ' ἵκετ' αὐλῇν,
 555 Ἐνθά οἱ ἦσαν ὕες μάλα μυρίαί, ἦσι συβώτης
 Ἐσθλὸς ἔδω ἐνίσταεν, ἀνέκτεσιν ἥπια εἰδώς.

„ Mane autem vobis viaticum apposuerò,
 „ Convivium bonum carniūque & vini dulcis.
 Hunc autem rursus allocutus est Theoclymenus deo-par;
 „ Quoniam enim ego, dilecte fili, ibo? cujusnam sedes accedam
 „ Virorum, qui in aspera Ithaca dominantur?
 „ An recta tuam matrem adibo & tuam domum?
 Hunc autem Telemachus prudens contra allocutus est;
 „ Alioquin quidem te ego & nostram-ad-domum juberem
 „ Ire, haud enim tibi xeniorum desiderium esset; sed tibi ipsi *navis*
 „ Pejus erit: quoniam tibi ego quidem abero, neque te mater
 „ Videbit; nequaquam enim frequenter prociis in domo
 „ Apparet; sed seorsum-ab his in superiore-ædium-parti telam
 „ At tibi alium virum indicabo, quem adeas, (textit
 „ Eurymachum, Polybi prudentis inclytum filium,
 „ Quem nunc instar dei Ithacenses suspiciunt:
 „ Etenim longe optimus vir est, cupitque maxime
 „ Matrem meam ducere-uxorem, & Ulyssis munus habere.
 „ Sed hæc sane Jupiter novit Olympus, in æthere habitans;
 „ An & ipsis ante nuptias perficiat malum diem.
 Sic utique ei locuto supervolavit dextera avis,
 Accipiter, Apollinis velox nuncius; pedibus autem
 Vellebat columbam tenens; pennas autem defundebat ad terram,
 In medio inter navemque & ipsum Telemachum.
 Illum autem Theoclymenus à sociis seorsum ubi-vocasset,
 Inhæsitque ei manū, verbumque dixit, & compellabat;
 „ Telemache, nequaquam sine deo volavit dextera ales;
 „ Cognovi enim ipsam contra intuitus auguralem esse.
 „ Vestro autem non est genere regalius aliud
 „ In populo Ithacæ; sed vos potentes semper.
 Hunc autem statim Telemachus prudens contra allocutus est;
 „ Utinam enim hoc, hospes, verbum perfectum sit;
 „ Ita cito cognosceres amicitiamque multaue dona
 „ Ex me; adeo ut aliquis te occurrens beatum-diceret.
 Dixit, & Piræum allocutus est fidum socium;
 „ Piræe Clytide, tu etenim mihi aliis etiam in rebus maxime
 „ Obsequeris meorum sociorum, qui me in Pythum comitati sunt:
 „ Etiam nunc mihi hunc hospitem ducens in ædibus tuis
 „ Accurate tracta & honora, donec venero.
 Hunc autem rursus Piræus hasta inclytus contra allocutus est;
 „ Telemache, etiamsi enim tu multo tempore hic maneat,
 „ Hunc tamen ego curabo; xeniorum autem ei desiderium non erit.
 Sic locutus, navem conscendit, jussitque socios
 Ipsosque conscendere, & retinacula solvere.
 Hi autem statim conscendebant, & in transtris sedebant.
 Telemachus verò sub pedibus ligavit pulchros calceos,
 Sumpsitque validam hastam præfixam acuto ære,
 Navis à tabulatis: illi autem retinacula solverunt.
 Hi quidem sursum-acti navigabant in urbem, sicut jussisset
 Telemachus, dilectus filius Ulyssis divini.
 Hunc autem celeriter progredientem pedes ferebant, donec ve-
 Ubi ei erant sues valde multæ, apud quas subulcus (nit in cortem;
 Bonus ut-erat, dormiebat, dominis bene cupiens.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ Ο Μ Η Ρ Ο Τ Η Σ Π
Ρ Α Υ Ω Δ Ι Α Σ

Ἰππόβοισι.

Ἐλθόντος εἰς τοὺς ἀγροὺς Τηλεμάχου, πέμπεται Εὐμειοὶς εἰς τὴν πόλιν, ὀφείλων ἐπαγγεῖλαι τοῦ δεσπότης τὴν παρουσίαν. Γίνεται δὲ ἐν τοῖς ἐξῆς Ὀδυσσεύς πρὸς τὸν υἱὸν ἀναχακισμὸς, κατὰ βούλησιν Ἀθηναίης, καὶ τῶν ἐπὶ τὴν ἐνέδραν Τηλεμάχου τεταγμένων ἐπὶ τὴν πόλιν ὑποσεφῇ.

Πῆ δ' ἦρα Τηλέμαχος ἀναγνωρίζει πατέρα ἑν.

Τὼ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃς Ὀδυσσεὺς καὶ θεὸς Ὀφιοβδς.
Ἐντύνοντ' ἕρισον ἅμ' ἡοί, κεικμένῳ πῦρ,
Ἐκπεμψάν τε νομῆας ἅμ' ἀγορμένοισι σύεσι.
Τηλέμαχον δὲ περισσαινὸν κύνας ὀλακώμενοι,
5 Οὐδ' ὕλαον προσέοντα· νύκτι δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
Σαίνοντάς τε κύνας, περὶ τε κτύπος ἦλθε ποδοῖν·
Αἶψα δ' ἦρ' Εὐμειὸν ἔπει πτερβέντα προσηύδα·
Εὐμει', ἦ μάλα τίς τοι ἐλευσεται ἐνθάδ' ἱταῖρος,
Ἥ καὶ γυνάμιος ἄλλος· ἐπεὶ κύνας οὐχ' ὀλάουσιν·
10 Ἀλλὰ περισσαινουσι· ποδῶν δ' ὑπὸ δουρὸν ἀκούω.
Οὐκὼ πᾶν εἰρήγο ἔπος, ὅτε οἱ φίλος υἱὸς
Ἔσθ' ἐν λυγροῦσι· ταφῶν δ' ἀνδρῶν σφωβῶντες·
Ἐκ δ' ἦρα οἱ χειρῶν πέσεν ἥγχα, τοῖς ἔπονείτο,
Κιρὰς αἰδοπα οἶον· ὃ δ' ἀντίος ἦλ' ἄνακτος·
25 Κύσει δέ μιν κεφαλὴν τε, καὶ ἥμφω φάει καλὰ,
Κεῖρας τ' ἀμφοτέρας· θαλαρὸν δὲ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
Ὡς δὲ πατὴρ ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἀναπαύει,
Ἐλθόντ' ἐξ ἀπείης γαίης δευάτω ἐναιυτῇ,
Μοῦνον, τηλύγετον, τῷ ἔπ' ἔλγεα πολλὰ μογήσει·
30 Ὡς τότε Τηλέμαχον θεοειδέα δῖος Ὀφιοβδς
Πάντα κύσειν περιφύς, ὥς ἐκ θανάτοιο φυγόντα·
Καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπει πτερβέντα προσηύδα·
Ἥλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος· οὐ σ' ἔτ' ἔγνω·
Ὅψεσθαι ἱφάμην. ἐπεὶ ἔχχο νῆϊ Πύλονδε·
35 Ἀλλ' ἄγε νῦν εἰσελθε, φίλον τέκος, ὅφρα σε θυμῷ
Τέρψομαι εἰσορόων νέον ἔλλοθεν ἔνδον ἔδοντα.
Οὐ μὲν γάρ τι θάμ' ἀγρὸν ἐπέρχεται, οὐδὲ νομῆας,
Ἀλλ' ἐπιδημεύεις· ὥς γάρ νύ τοι εὐάδε θυμῷ,
Ἀνδρῶν μνηστῆρων προσορᾶν αἰδηλὸν ἔμιλλον.
40 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν·
Ἔσσεται αὖτως, ἄττα· σέθεν δ' ἔνεκ' ἐνθάδ' ἱκάνω,
Ὅφρα σέ τ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω, καὶ μῦθον ἀκούσω.
Ἢ μοι ἔτ' ἐν μαγάραις μήτηρ μένει, ἥ τις ἦδη
Ἀνδρῶν ἄλλος ἔγνημεν· Ὀδυσσεὺς δὲ που εὐνῇ
35 Χήτει ἀνευναίων κέκ' ἀράχνια καίται ἔχουσα.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε σφωβῶντες, ἄρχαμος ἀνδρῶν·
Καὶ λίην καὶν γέ μένει τετληότι θυμῷ
Σοῖσιν ἐν μαγάραισιν· διζύραι δὲ οἱ αἰεὶ.
Φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέραι δακρυχεροῦσαι.

O D Y S S E Æ HOMERI XVI
LIBRI

Argumentum.

Post adventem Telemachi in agrum, Eumæus in urbem intratur qui debebat nunciare præsentiam heri sui. Fit autem deinceps Ulyssis apud filium agnitio secundum voluntatem Minervæ, & ad insidias Telemachi ordinatorum in urbem reversio.

II. Telemachus agnoscit patrem suum.

Diversa autem ex parte in casa Ulysses & nobilis subulcus Parabant jentaculum simul cum aurora, accenso igne, Emiserantque pastores cum congregatis subulcus. Telemachum verò circum-adulabantur canes latratores; Neque illatrabant advenienti: animadvertit autem nobilis Ulysses Adulantes canes; circumque sonus venit pedum: Statim autem Eumæum verbis alatis allocutus est; „ Eumæe, certe omnino aliquis tibi veniet huc socius, „ Vel & notus alius; quoniam canes non latrant, „ Sed circum-adulantur; pedum autem subtus sonum audio. Nondum totus dictus erat sermo, quum ei dilectus filius Stetit in vestibulis: perculsus autem profluit subulcus; Atque ex ejus manibus ceciderunt vasa, quibus utebatur, Miscens generosum vinum: ipse verò obvius ivit heros; Osculatusque est ipsi caputque & ambo lumina pulchra, Manusque ambas: uber autem ei excidit lachryma. Sicut verò pater suum filium bene volens amplectitur, Reversum ex longinqua terra decimo anno, Unicum, in-senectute-genitum, ob quem dolores multos passus sit: Sic tunc Telemachum deo-parem nobilis subulcus Totum osculatus est circumplexus, tanquam ex morte elapsum: Et lugens verbis alatis allocutus est; „ Venisti, Telemache, dulce lumen; non te amplius ego „ Me visurum putabam, postquam ivisti navi ad-Pylum: „ Sed age, nunc ingredi, dilecte fili, ut te animo „ Delecter inspiciens recens aliunde-intus existentem. „ Nequaquam enim frequenter agrum adis, neque pastores; „ Sed in-urbe-manes: sic enim tibi placet animo, „ Virorum procorum aspicere perniciosum cœtum. Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est; „ Erit sic, pater: tui enim causa hac venio, „ Ut teque videam oculis, & sermonem audiam, „ An mihi adhuc in sedibus mater maneat; an aliquis jam „ Virorum alius eam duxerit-uxorem; Ulyssis autem alicubi cubile „ Inopia stragularum malas araneas jaceat habens. Hunc autem rursus allocutus est subulcus, princeps virorum; „ Et omnino illa manet patienti animo „ Tui in sedibus: luctuose verò ei semper „ Percunt noctesque & dies lachrymas-simulantes.

- 40 Ὡς ἔρα φωνήσας, οἱ ἰδέετο χάλκεον ἔγχος·
 Αὐτὰρ οὐ γ' εἶδον ἔαν, καὶ ὑπέρβη λαΐνον αὐδόν.
 Τῷ δ' ἰδρὸς ἐπιέντι πατὴρ ὑπείκειν Ὀδυσσεύς·
 Τηλέμαχος δ' ἐτάρηνεν ἱρήνῃ, φωνήσεν τε·
 ἦο, ὦ ξείν', ἡμεῖς δὲ καὶ ἑλλοδιόομεν ἄδην.
- 45 Στάμεθ' ἐν ἡμετέρῃ· πάρα δ' ἄνδρ', ὅς καταβήσιν.
 Ὡς φάθ', ἰδ' αὖτις ἰδὼν κατ' ἑρ' ἔζετο· τῷ δὲ συμβῆναι
 Χεῖρ ἐπο χλωρὰς ῥάπας, καὶ κῆας ὑπερβαν·
 Ἔνθα καθέζετ' ἑκατα Ὀδυσσεύος φίλος υἱός.
 Τοῖσιν δὲ κραιῶν πίνακας παρέθηκε συμβῶτης.
- 50 Ὀκταλέων, ἃ ἴα τῇ προτέρῃ ὑπέλειπον ἰδόντες·
 Σίτον δ' ἐστυμένως παρενήνεον ἐν κανέοισιν,
 Ἐν δ' ἔρα κισσυβίῳ κίρῃ μελιηδέα οἶνον·
 Αὐτὸς δ' ἄντιον ἔξεν Ὀδυσσεύος θεῖοιο.
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνειᾶδ' ἐτοῖμα προκαίμενα χεῖρας ἱάλλον.
- 55 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Δὴ τότε Τηλέμαχος προσφώνει δῖον ὑφορβόν·
 Ἄττα, πόθεν τοι ξείνος ὅδ' ἵκετο; πῶς δέ ἐ ναιῖται
 Ἥγαγον εἰς ἱθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
 Οὐ μὲν γάρ τί ἐ περὶ δῖομαι ἐνθάδ' ἰκίσθαι.
- 60 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιε συμβῶτα·
 Τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω·
 Ἐκ μὲν Κρητῶν γένος εὐχεταὶ εὐρεῖάνων·
 Φησὶ δὲ πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἔρακ δινηθήναι
 Πλαζόμενος· ὅς γάρ οἱ ἐπέκλωσεν τάγε δαίμων·
- 65 Νῦν δ' αὖ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐκ νηὶς ἀποδράς
 Ἥλυθ' ἐμὸν πρὸς σταθμόν· ἐγὼ δέ σοι ἐγγυαλίξω·
 Ἐρξον, ὅπως ἐθέλεις· ἰκάνης δέ τοι εὐχεταὶ εἶναι.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤϊδα·
 Εὐμαι', ἦ μάλα τοῦτο ἔπος θυμολυγὲς ἔειπες·
- 70 Πῶς γὰρ δὴ τὸν ξείνον ἐγὼν ὑποδέξομαι εἰκάς;
 Αὐτὸς μὲν νέος εἰμὶ, καὶ οὐπω χερσὶ πέποιθα
 Ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλσπῆνῃ·
 Μητρὶ δ' ἐμῇ δίχα θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει·
 Ἥ αὐτοῦ παρ' ἐμοὶ τε μένη, καὶ δῶμα κομίζω,
- 75 Εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος, δῆμαί οἱ τε Φῆμιν,
 Ἥ ἦδη ἡμ' ἔπηται Ἀχαιῶν, ὅς τις ἄριστος
 Μυᾶται ἐνὶ μαγάρουσιν ἀνὴρ, καὶ πλεῖστα πόρῃσιν.
 Ἀλλ' ἔγχευ τὸν ξείνον, ἐπεὶ τὰν ἵκετο δῶμα,
 Ἔσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἴματα καλά.
- 80 Δώσω δὲ ξίφος ἑμφηνες, καὶ ποσσὶ πέδιλα,
 Πέμψω δ', ἔπη μιν κραδίη θυμὸς τε κελεύει.
 Εἰ δ' ἐθέλεις σὺ, κόμισσον ἐνὶ σταδοῖσιν ἐρύξας·
 Εἴματα δ' ἐνθάδ' ἐγὼ πέμψω, καὶ σῖτον ἅπαντα,
 Ἐδμεναι, ὥς ἂν μὴ σε κατατρώχῃ καὶ ἐταίρους.
- 85 Καί σοι δ' ἂν οὐ μιν ἔγωγε μετὰ μνηστῆρας ἔομαι
 Ἐρχεσθαι· λίην γὰρ ἀτάσθαλον ὕβριν ἔχουσι,
 Μὴ μιν περτομέωσιν, ἐμοὶ δ' ἔχος ἔσσεται αἰνδόν.
 Πρῆξαι δ' ἀργαλέον τι μετὰ πλεόνεσσιν ἰόντα
 Ἄνδρα καὶ ἰφθιμον· ἐπειὴ πολὺ φέρτερός εἰσι.
- 90 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 ὦ φίλ', ὅπως θῆν μοι καὶ ἀμείψασθαι ἔμμεν ἔστιν.

Sic utique locutus, ei accepit aream lanceam :
 At ille introibat, & transivit lapideum limen.
 Ei autem sedem ingressō pater cessit Ulysses :
 Telemachus verò ex-altera-parte prohibebat, dixitque ;
 „ Sede, ô hospes ; nos autem & alibi inveniēmus sedem
 „ Tugurio in nostro : adest nemp̃ vir, qui deponet.
 Sic dixit : ille autem retrogressus proinde sedebat : huic autem
 Substravit viridia virgulta, & pellem insuper ; (subulcus
 Ubi sedebat deinde Ulyssis dilectus filius.
 Illis autem carniū lances apposuit subulcus
 Assarum, quas scilicet priori-*sic* reliquerant comedentes ;
 Panem autem festinanter accumulabat in canistris,
 Deindeque in poculo miscebat dulce vinum :
 Ipse verò è-regione sedit Ulyssis divini.
 Hi autem ad cibos paratos appositos manns porrigebant.
 At postquam potus & cibi desiderium exēmissent,
 Tunc demum Telemachus allocutus est nobilem subulcum ;
 „ Pater, unde tibi hospes hic venit ? quomodo autem ipsum nantē
 „ Duxerunt in Ithacam ? quisam se esse gloriabantur ?
 „ Nequaquam enim ipsum peditem puto huc venisse.
 Hunc autem respondens allocutus es, Eumæe subulce ;
 „ Equidem tibi, fili, vera omnia dicam :
 „ Ex Creta quidem genus gloriatur lata :
 „ Dicit autem se multas hominum urbes peragrassē
 „ Errantem ; sic enim ei destinavit hæc deus.
 „ Nunc autem demum Thesprotorum virorum ex nave elapsus
 „ Venit meum ad stabulum : ego verò tibi in-manus-*eum*-tradam
 „ Fac, quomodo vis ; supplicem autem tibi se profitetur esse.
 Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est ;
 „ Eumæe, certe valde hoc verbum triste dixisti :
 „ Quomodo enim jam hospitem ego suscipiam domi ?
 „ Ipse quidem juvenis sum, & nondum manibus confidi
 „ Virum propulsare, quando quis prior lacessiverit.
 „ Matri autem meæ bifariam animus in mente cogitat,
 „ An illic apud me maneat, & domum curet,
 „ Torumque reverens mariti, populique famam,
 „ An jam una sequatur Achivorum *eum*, quicumque optatus
 „ Ambit *eum* in sedibus vir, & plurima dedit.
 „ Sed sane hospitem, quoniam tuam advenit domum,
 „ Induam ipsum lænaque tunicaque, vestimentis pulchris ;
 „ Dabo etiam ensē ancipitem, & pedibus calceamenta ;
 „ Mittamque, quo ipsum cor animusque jubet.
 „ Sin velis tu, curato *eum* in stabulis detentum :
 „ Vestimenta autem huc ego mittam, & cibum omnigentum ;
 „ Ad-edendum, ut ne te atterat & socios.
 „ Illuc verò haud ipsum ego ad procos sivero
 „ Ire ; valde enim petulantem insolentiam habent,
 „ Ne ipsum convitiis-proscindant, mihi autem dolor erit *gravis*.
 „ Efficere autem difficile quid inter plures existentem,
 „ Virum etiam fortem ; quoniam multo potentiores sunt.
 Illum autem rursus allocutus est patiens nobilis Ulysses ;
 „ O amice, quoniam sane mihi etiam respondere fas est.

- Ἡ μάλα μιν καταδάπτει· ἀκούοντες φίλον ἦτορ,
 Οἷα φησὶ μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανάσθαι.
 Ἐν μεγάροις, ἄεχτι εἶδεν τοιοῦτον ἔντοσ.
 95 Εἶπε μοι, ἥδ' ἐκὼν ὑποδάμνασαι, ἥ σέ γε λαοὶ
 Ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὁμοφῆ.
 Ἡ τι πασιγνήτοισι ἐπιμέμφομαι· οἷσ' περ ἀνὴρ
 Μαρναμένοις πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νείκος ὕρηται.
 Αἷ γὰρ ἐγὼν οὕτω νέος εἶην τῶδ' ἐνὶ θυμῷ,
 100 Ἡ πᾶσις ἐξ Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἥδ' καὶ αὐτῶς
 Ἑλδοὶ ἄληττειν· (ὅτι γὰρ καὶ ἑλπίδος αἶσα·)
 Ἑλδοὶ ἔπειτ' ἀπ' ἑμοῖο κάρη τάμοι ἁλλότριος φῶς,
 Εἰ μὴ ἐγὼ κείνοισι κακὴν πάνταςσι γυνοίμην,
 Ἑλδὼν ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
 105 Εἰ δ' αὖ με πληθύνει δαμασάϊατο μῦθον ἔντα,
 Βοηλοίμην κ' ἐν ἑμοῖσι κατακτάμενος μεγάροισι
 Τεινάμεν, ἢ τάδε γ' αἶδν ἁεικέα ἔργ' ὀρέσθαι,
 Πῆνους τε συφελεζόμενους, δμῶές τε γυναῖκας
 110 Ῥυζάζοντας ἀεικελίως κατὰ δώματα καλά·
 Καὶ εἶνον διαφουσόμενον, καὶ σίτον ἔδοντας
 Μᾶψ, αὐτως, ἀτέλασον, ἀννήσας ἐπὶ ἔργῳ.
 Ἐδν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·
 Τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξείνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
 Οὔτε τί μοι πᾶς δῆμος ἀπεχθόμενος χαλεπαίνει,
 115 Οὔτε πασιγνήτοισι ἐπιμέμφομαι, οἷσ' περ ἀνὴρ
 Μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νείκος ὕρηται·
 Ὡδε γὰρ ἡμετέρην γενεὴν μούνυσσε Κρονίων·
 Μῦθον Λαέρτην Ἀρκείσιος υἱὸν ἔτικτε,
 Μῦθον δ' αὖ Ὀδυσῆα πατὴρ τέκεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 120 Μῦθον ἔμ' ἐν μεγάροισι τεκὼν λίπεν, οὐδ' ἀπόνητο·
 Τῷ νῦν δυσμανέες μάλα μυρίοι εἰς' ἐνὶ οἴκῳ.
 Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἥριςοι,
 Δουλιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ Ὀλύμπῳ Ζακύνθῳ,
 Ἡδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κατακοιρανέουσιν,
 125 Τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
 Ἡ δ' οὐτ' ἀρνείται συγερὶν γάμον, οὔτε τελευτήν
 Ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φεινόμενοι ὕδοντας
 Οἶκον ἐμὸν· τάχα δὴ με διαρραΐσουσι καὶ αὐτόν.
 Ἄλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα βεῶν ἐν γούνοισι κείται.
 130 Ἄττα, σὺ δ' ἔρχεο θάσσειν, ἐχέφρονι Πηνελόπειᾳ
 Εἴφ', ὅτι οἱ εἴς εἰμι, καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλαυθα.
 Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μενέω, σὺ δὲ δεῦρο νέεσθαι,
 Οἷη ἀπαγγεῖλας· τῶν δ' ἄλλων μὴ τις Ἀχαιῶν
 Πευδέσθῃ· πολλοὶ γὰρ ἑμοὶ κακὰ μηχανόωνται.
 135 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ', Εὐμαίε συβώτα·
 Γινώσκω, φρονέω, γὰρ γε δὴ νέεσθαι κελεύεις.
 Ἄλλ' ἔγωγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατέλεξον,
 Εἰ καὶ Λαέρτῃ αὐτὴν ὁδὸν ἡγήγεος ἔλθω
 Δυσμῆρ· ὅς τειώς μὲν Ὀδυσῆος μέγ' ἀχέων,
 140 Ἔργῳ τ' ἐποπτεύεσκε, μετὰ δμῶων δ' ἐνὶ οἴκῳ
 Πίνει καὶ ἥσθ', ὅτε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι βνώγοι·
 Αὐτὰρ νῦν, ἐξ οὗ σὺ γε ἔρχεο νηὶ Πύλῳδε,
 Οὐκῶ μιν φασὶν φωγέμεν καὶ πιδέμεν αὐτως,

„ Certe valde meum corroditur audientis dilectum cor,
 „ Qualia dicitis procos injusta moliri
 „ In ædibus, invito te, talis cum sis.
 „ Dic mihi, an sponte succumbas; an te populus
 „ Oderit in civitate, obsequentes dei voci:
 „ An de-fratribus queraris; quibus scilicet vir
 „ Pugnantibus confidit, etiam si magna contentio orta sit.
 „ Utram enim ego sic juvenis essem hoc cum animo,
 „ Vel filius ex Ulysse eximio, vel etiam ipse
 „ Venerit errans: (adhuc enim & spei copia est:)
 „ Illico deinde mihi caput abscinderet alienus vir,
 „ Si non ego illis malum omnibus fierem,
 „ Profectus in domum Laertiadæ Ulyssis.
 „ Sin contra me multitudo domarent solum existentem,
 „ Mallem in meis interfectus ædibus
 „ Mori, quam hæc semper indigna opera videre,
 „ Hospitesque male-tractatos, famulasque mulieres
 „ Illos violantes indigne in ædibus pulchris;
 „ Et vinum exhaustum, & cibum comedentes
 „ Temere, incassum, in-infinitum, incompleto in opere.
 „ Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;
 „ Equidem tibi, hospes, valde accurate dicam
 „ Neque omnino mihi omnis populus invisus irascitur,
 „ Neque de-fratribus queror; quibus scilicet vir
 „ Pugnantibus confidit, etiam si magna contentio orta sit:
 „ Ita enim nostrum genus solitarium-fecit Jupiter;
 „ Solum Laertem Arceus filium genuit;
 „ Solum autem rursus Ulysses pater genuit; at Ulysses
 „ Solum me in ædibus genitum liquit, neque fructus est:
 „ Ideo nunc inimici valde multi sunt in domo.
 „ Quotquot enim insulis dominantur optimi,
 „ Dulichioque, Samæque, & nemorosæ Zacyntho;
 „ Et quot in aspera Ithaca dominantur,
 „ Tot matrem meam ambiunt, atteruntque domum.
 „ Illa autem neque abnegat odiosas nuptias, neque finem
 „ Facere potest; hi autem consumunt comedentes
 „ Domum meam: cito utique me perdent & ipsum.
 „ Sed sane hæc quidem deorum in genibus posita sunt.
 „ Pater, tu verò vade ocyus, prudens Penelopæ
 „ Dic, quod ei salvus sum, & ex Pylo veni.
 „ At ego hic manebo; tu autem huc redi,
 „ Soli ubi-nunciaris; aliorum verò nullus Achivorum
 „ Audiat: multi enim mihi mala moliantur.
 „ Huic autem respondens, allocutus es, Eumææ subilce;
 „ Cognosco, saplo; hæc sine-intelligenti iuperas.
 „ Sed age mihi hoc dic & accurate narra,
 „ An & Laerti eadem via nuncius eam
 „ Infelici; qui eoque quidem ob-Ulysses valde dolens,
 „ Operaque inspectabat, & cum famulis in domo
 „ Bibebat & comedebat, quando animus in pectoribus juberet;
 „ At nunc, ex quo tu utique ivisti navi ad-Pylum,
 „ Nondum ipsum dicunt comedisse & bibisse solito-modo;
 „ Neque

- 145 Οὐδ' ἐπὶ ἔργα ἰδεῖν· ἀλλὰ συναχῆ τε γῶν τε
 ἦσαι ἐδυρόμενος, φθινύσει δ' ἀμφ' ὀρεόφιν χρώς.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδ' α·
 "Ἀλλοῖον, ἀλλ' ἐμπης μιν ἔασομεν, ἐχυνόμενόν περ.
 Εἰ γὰρ πως εἴη αὐτάγρετα πάντα βροτοῖσι,
 Πρῶτόν κεν τοῦ πατρὸς ἐλοιμέθα νόστιμον ἦμαρ.
 150 Ἀλλὰ σὺ γ' ἀγγείλας ὑπίσω κίε, μῆδ' ἐκ' ἀγροῦς
 πλάζεσθαι μετ' ἐκείνον· ἄτ' ἀρ' πρὸς μητέρα εἰπεῖν,
 Ἀμφιπολον ταμίην ὀτρυνέμεν ὅττι τάχιστα
 Κρύβδην· κείνη γάρ κεν ἀπαγγεῖλαι γέροντι.
 Ἦ ῥα, καὶ ὥρσε συφορβόν· ὃ δ' εἰλετο χερσὶ πέδιλα·
 155 Διηγάμενος δ' ὑπὸ ποσσὶ πόλινδ' ἔεν· οὐδ' ἄρ' Ἀθήνην
 Λῆθεν ἀπὸ σταθμοῦ κίων Εὐμαιος ὑφορβός·
 Ἀλλ' ἤγε σχεδὸν ἦλθε· δέμας δ' ἦϊκτο γυναικὶ
 Κωλῇ τε, μεγάλῃ τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυίη.
 Στῇ δὲ κατ' ἀντίθυρον κλισίης Ὀδυσῆϊ φανείσα·
 160 Οὐδ' ἄρα Τηλέμαχος ἴδεν ἀντίον, οὐδ' ἐνόησεν·
 (Οὐ γάρ πω πάντεσσι θεοὶ φαίνονται ἰσαργεῖς·
 Ἀλλ' Ὀδυσσεύς τε, κύνας τε ἴδον, καὶ ῥ' οὐχ' ὕλαοντο·
 Κλυτὸν μὲν δ' ἐτέρωσε διὰ σταθμοῦ φέβηθεν.
 Ἦ δ' ἄρ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς·
 165 Ἐκ δ' ἦλθεν μεγάροιο παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς,
 Στῇ δὲ πάροισ' αὐτῆς· τὸν δὲ προσεείπεν Ἀθήνη·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Ἦδ' ἂν νῦν σὺ παίδι ἔπος φῶ, μὴδ' ἐπὶ κεῖναι,
 Ὡς ἂν μνηστῆροισιν θάνατον καὶ κῆρ' ἀραρόντε
 170 Ἐρχήσθην προτὶ ἄστυ περικλυτόν· οὐδ' ἔγωγ' αὐτῇ
 Διὶ δὲ πατρὶ σφῶν ἔσομαι, μεμαυτὰ μάχεσθαι.
 Ἦ, καὶ χρυσεὴν ῥάβδον ἐπεμάσσετ' Ἀθήνη·
 Φῶρος μὲν οἱ πρῶτον ἐϋπλυνες, ἦδ' ἡχιτῶνα,
 Θῆκ' ἀμφὶ σῆδεσσι· δέμας δ' ὠφέλλε καὶ ἦβην.
 175 Ἀψ δὲ μελαγχροῖης γένετο, γναθμοὶ δὲ τάνυσθεν·
 Κυάνεαι δ' ἐγένοντο ἐπειράδες ἀμφὶ γένειον.
 Ἦ μὲν ἄρ' ὥς ἔρξασα, πάλιν κίεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 Ἦεν ἐς κλισίην· θάμβησε δὲ μιν φίλος υἱός·
 Ταρβήσας δ' ἐτέρωστε βάλ' ὄμματα, μὴ βεῖς εἴη,
 180 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἀλλοῖός μοι, ξεῖνε, φάνης νερν, ἦδ' ἀπ' αἰθέρος,
 Ἀλλὰ τί δ' εἶπ' ἔχεις, καὶ τοι χρώς οὐκ ἔδ' ὁμοῖος.
 Ἦ μάλα τίς θεός ἐσσι, τοὶ οὐραγὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
 Ἀλλ' ἰλθ', ἵνα τοι κεχαρισμένα δῶσομεν ἱρὰ,
 185 Ἦδ' ἡ χρύσεια δῶρα τετυγμένα· φείδεο δ' ἡμέων.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Οὐ τίς τοι θεός εἰμι, τί μ' ἀθανάτοισιν ἴσκεις;
 Ἀλλὰ πῶτ' ἔρος εἰμι, τοῦ εἵνεκα σὺ συναχίζων
 Πάσχεις ἄλγεα πολλὰ, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.
 190 Ὡς ἄρα φωνήσας υἱὲν κύσε, καδ δὲ παρειῶν
 Δάκρυον ἤκε χαμᾶζε· πάρος δ' ἔχε νωλεμὲς αἰεῖ.
 Τηλέμαχος δ', (οὐ γάρ πω ἐπείθετο ὃν πατέρ' εἶναι,)·
 Ἐξαυτὶς μιν ἔπερσιν ἀμειβόμενος προσεείπεν·
 Ὅδ' σὺ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι, πατὴρ ἐμός· ἀλλὰ με δαίμων
 395 Θάλλει, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον ἐδυρόμενος συναχίζω·

„ Neque opera inspexisse; sed suspirioque luctuque
 „ Sedet lamentans; tabescit autem circum ossa corpus.
 Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;
 „ Tristius est; sed omnino ipsum sinemus, dolentem licet.
 „ Si enim ullo-pacto essent proprii-arbitrii omnia mortalibus,
 „ Primum patris eligeremus reditus diem.
 „ Sed tu, ubi-nunciaveris, revertere; neque per agros
 „ Vagare ad illum: at matri dic,
 „ Ut famulam œconomam *ire*-jubeat quam citissime
 „ Clam; illa etenim nunciaverit seni. (calceos;
 „ Dixit utique, & excitavit subulcū: ille autem cepit manibus
 Ligatisque *iii* sub pedibus ad urbem ibat: neque sane Minervam
 Latebat à stabulo profectus Eumæus subulcus:
 Sed ea prope venit: corpore verò assimilata est malienti
 Pulchræque, magnæque, & splendida opera doctæ.
 Stetit autem è-regione-ostii casæ Ulyssi apparens;
 Neque Telemachus vidit coram, neque advertit:
 (Nequaquam enim omnibus dii apparent manifesti:)
 Sed Ulyssesque, canesque viderunt, & proinde non latravit,
 Cum-gannitu autem aliorum per stabulum trepidaverunt.
 Illa autem superciliis innuit; animadvertit verò nobilis Ulysses;
 Exivit autem domo extra magnum murum cortis,
 Stetitque ante ipsam: illum verò allocuta est Minerva;
 „ Generosæ Laertiade, solers Ulysses,
 „ Jam nunc tuo filio verbum dic, neque cæla;
 „ Ut procis mortem & fatum moliti
 „ Eat ad urbem inclytam: neque ego ipsa
 „ Diu à vobis abero, prompta ad pugnandum.
 „ Dixit, & aurea virga tetigit eum Minerva:
 Vestem quidem ei primum bene-lotam & tunicam,
 Posuit circum pectora; corpusque auxit & vigorem.
 Rursus autem nigro-colore factus-est, genæ verò distentæ sunt;
 Cæruleique facti sunt pili circa mentum.
 Illa quidem, ita cum-fecisset, abiit: at Ulysses
 Ivit in casam: stupuit verò ipsum dilectus filius;
 Territusque aliorum vertit oculos ne deus esset,
 Et ipsum affatus verba alata dixit;
 „ Alius mihi, hospes, appares recens, quam ante,
 „ Alia autem vestimenta habes; & tibi corpus hand amplius simile:
 „ Certe omnino aliquis deorum es, qui cælum latum habitant;
 „ Sed propitius esto; ut tibi grata demus sacra,
 „ Et aurea dona arte-elaborata: parce verò nobis.
 „ Huic autem respondit postea patiens nobilis Ulysses;
 „ Neutiquam aliquis deus sum; cur me diis assimilas?
 „ Sed pater tuus sum, cujus grati tu suspiras
 „ Pateris dolores multos, injurias sustinens virorum.
 „ Sic utique locutus, filium osculatus est, perque genas (semper.
 Lachrymam mittebat humi: ante autem continuerat-se indefinenter
 Telemachus verò, (pondū enim persuadebatur suum patrem esse,)
 Rursus ipsum verbis respondens allocutus est;
 „ Haud tu Ulysses es, pater meus, sed me deus
 „ Decipit; ut adhuc magis lugens suspirem:

- Οὐ γὰρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανώτο
 ὦλε αὐτοῦ γε νόη, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν,
 ῥηϊδίως ἐθέλων θέσῃ νόον, ἥδ' ἄγεροντα.
 Ἦ γὰρ τοι νόον ἤσθα γέρον, καὶ ἀεικέα ἔσσο,
 200 Νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικας, οἱ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Τηλέμαχ', οὐ σε ἔοικε φίλον πατέρ' ἐνδον ἔντα
 οὔτε τι θαυμάζειν περιώσιον, οὔτ' ἀγάσθαι.
 Οὐ μὲν γὰρ τοι ἔτ' ἄλλος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς·
 205 Ἄλλ' ὅδ' ἐγὼ τοιοῦδε, παθὼν κακὰ, πολλὰ τ' ἀνατλάς,
 Ἥλυθον εἰκοσὶ ἔτείς ἐς πατρίδα γαίαν.
 Ἀδάρ τοι τόδε ἔργον Ἀθηναίης ἀγέλειης,
 Ἦ τέ με τοῖον ἔθηκεν, ὅπως ἐθέλει· (δύναται γάρ·)
 Ἄλλοτε μὲν πτωχῷ ἐναλίγκιον, ἄλλοτε δ' αὐτὸς
 210 Ἄνδρ' ἐνόη, καὶ καλὰ περὶ χροῖ' εἶματ' ἔχοντι.
 Ῥηϊδίον δὲ θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 Ἥμιν κυδῆναι θνητὸν βροτὸν, ἥδ' ἐκ κακῶσαι.
 Ὡς ἔρα φωνήσας, κατ' ἄρ' ἔζετο· Τηλέμαχος δὲ
 Ἀμφιχυθεὶς πατέρ' ἐσθλὸν δδύρετο, δάκρυα λείβων.
 215 Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ὕφ' ἱμερὸς ὦρτο γόοιο·
 Κλαῖον δὲ λιγέως, ἀδινώτερον ἢ τ' οἶνον
 Φῆναι, ἢ αἰγυγκίῳ γαμψώνυχες, οἷσί τε τέκνα
 Ἀγρόβται ἐξείλοντο, πάρος περσινὰ γενέσθαι.
 Ὡς ἔρα τοί γ' ἐλαεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβον.
 220 Καὶ νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδω φάος ἡελίοιο,
 Εἰ μὴ Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα·
 Ποίη γὰρ νῦν δεῦρο, πάτερ φίλε, νῆϊ σε ναῦται
 Ἠγαγὼν εἰς Ἰθάκην; τίνας ἔμμεναι εὐχετόωντο;
 Οὐ μὲν γὰρ τί σε περὶν δίομαι ἐνθάδ' ἰκίσθαι.
 225 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθεῖν καταλέξω·
 Φαίηκές μ' Ἠγαγὼν ναυσίκλυτοι, οἳ τε καὶ ἄλλους
 Ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται.
 Καί μ' εὐδοντ' ἐν νηϊ βοᾷ ἐπὶ πόντον ἔγοντες
 230 Κἀπθέσκειν εἰς Ἰθάκην· ἔπορον δὲ μοι ἀγλαὰ δῶρα,
 Χαλκὸν τε χρυσὸν τε ἄλλας, ἐσθλὰ δ' ὕφαντήν.
 Καὶ τὰ μὲν ἐν σπῆεσσι θεῶν ἰότητι κέονται.
 Νῦν δ' αὖ δεῦρ' ἰκόμεν, ὑποθήμοσύνῃσιν Ἀθήνης,
 Ὅφρα περ δυσμενέεσσι φίνου πέρι βουλευώμεν.
 235 Ἄλλ' ἔγωγε μοι μνηστῆρας ἀριθμήσας κατάλεξον,
 Ὅφρ' εἰδῶ, ὅσσοι τε καὶ οἵτινες ἀνέρες εἰσὶ.
 Καὶ κεν ἔμην κατὰ θυμὸν ἐμύμενα μερμηρίζας,
 Φράσσομαι, εἴ κεν νῶϊ δυνήσόμεθ' ἀντιφέρεσθαι,
 Μοῦνη ἔνευθ' ἄλλων, ἢ καὶ διζήσόμεθ' ἄλλους.
 240 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·
 ὦ πάτερ, ἦτοι σέο μέγα κλέος αἰὲν ἔκουν,
 Χείρας τ' αἰχμητὴν ἔμεναι, καὶ ἐπιφρονα βουλὴν·
 Ἄλλὰ λίην μέγα εἶπες, ἔγωγε μ' ἔχει· οὐδὲ κεν εἴη,
 Ἄνδρα δύω πολλοῖσι καὶ ἰσθίμοισι μάχασθαι.
 245 Μνηστῆρων δ' οὔτ' ἄρ' δεκάς ἀτρεκέας, οὐδὲ δῶ οἶμαι,
 Ἄλλὰ πελὺ πλείονες· τάχα δ' εἴσκει ἐνθάδ' ἀριθμόν.
 Ἦ κ' μὲν Δουλιχίοιο δῶν καὶ πεντήκοντα

„ Nequaquam enim mortalis vir hæc machinatus esset
 „ Suo ipsius scilicet animo; nisi quando deus ipse aggressus,
 „ Facile volens faceret juvenem & senem.
 „ Certe enim modo eras senex, & turpiter indutus eras;
 „ Nunc verò diis similis es, qui cælum latum habitant.
 „ Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 „ Telemache, non te decet cilectum patrem, intus cum-sit,
 „ Neque mirari supra-modum neque stupere.
 „ Nequaquam enim adhuc alius veniet huc Ulysses:
 „ Sed ille ego talis, passus mala, multisque toleratis,
 „ Veni vigesimo anno in patriam terram.
 „ Verum tibi hoc opus est Minervæ prædatrix,
 „ Quæ me talem fecit, uti vult; (potest enim;)
 „ Alias quidem mendico similem, alias autem rursus
 „ Viro juveni, pulchraque circum corpus vestimenta habenti.
 „ Facile nempe diis, qui cælum latum habitant,
 „ Et illustrem-facere mortalem hominem, & vilem-reddere.
 „ Sic utique locutus sedit: Telemachus verò
 „ Circumfusis patrem bonum lugebat, lachrymas fundens.
 „ Ambobus autem ipsis desiderium subortum est luctus:
 „ Flebant verò stridule, abundantius quam & aves
 „ Aquilæ, vel vultures unguibus-aduncis, quibus scilicet pullos
 „ Rustici abstulerint, antequam volatiles facti sint:
 „ Sic utique illi miserabiliter sub superciliis lachrymam fundebant.
 „ Et sane lugentibus occidisset lumen solis,
 „ Nisi Telemachus allocutus fuisset suum patrem statim;
 „ Quali enim jam huc, pater, navi te nautæ
 „ Duxerunt in Ithacam? quosnam se esse profitebantur?
 „ Nequaquam enim te peditem puto huc venisse.
 „ Hunc autem rursus allocutus est patiens nobilis Ulysses;
 „ Equidem tibi, fili, veritatem enarrabo;
 „ Phæaces me duxerunt re-nautica-inclyti, qui utique & alios
 „ Homines deducunt, quicumque ipsis advenerit.
 „ Et me dormientem navi veloci super pontum vehentes
 „ Deposuerunt in Ithacam: dederunt autem mihi splendida dona,
 „ Æsque aurumque abunde, vestimentaue texta:
 „ Et hæc quidem in speluncis deorum consilio jacent.
 „ Nunc autem demum huc veni admonitionibus Minervæ,
 „ Ut inimicorum de cæde consultemus.
 „ Sed age mihi procos enumeratos recense,
 „ Ut sciam, quotque & quinam viri sint:
 „ Et meo in animo eximio habita-deliberations,
 „ Considerem; an nos possimus adversari,
 „ Soli sine aliis, an & conquiremus alios.
 „ Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;
 „ O pater, sane tuam magnam gloriam semper audiebam,
 „ Manibusque te bellicosum esse, & prudentem consilio:
 „ Sed valde magnum dixisti; stupor me tenet; neque esset-pos-
 „ Viros duos cum multis & fortibus pugnare. (sibile,
 „ Procorum autem neque sane decas una, neque dux solus,
 „ Sed multo plures; cito autem scies hic numerum.
 „ Ex quidem Dulichio duo & quinquaginta

- Κοῦροι πεκρυμένοι, ἔξ δὲ δρηγῆρες ἕπονται·
 Ἐκ δὲ Σάμης πίσυρές τε καὶ εἰκοσι κοῦροι ἕκασιν,
 250 Ἐκ δὲ Ζακύνθου ἕκασιν ἱεῖκοσι φῶτες Ἀχαιοῶν,
 Ἐκ δ' αὐτῆς Ἰθάκης δυοκαίδεκα πάντες ἄριστοι,
 Καὶ σφιν ἄμ' ἐς Μέδων κήρυξ, καὶ θεῖος Ἀοιδὸς,
 Καὶ δοιδὺ θεράποντες δαήμονες δαιτροσυνάων,
 Τῶν εἰ κεν πάντων ἀντήσομεν ἔνδον ἰόντων,
 255 Μὴ πολὺπικρα καὶ αἰνὰ βίας ἀποτίσσαι ἑλθόν.
 Ἀλλὰ σύ γ', εἰ δύνασαί τιν' ἀμύντορα μερμηρίζαι,
 Φράζε· ὃ κέν τις νῶϊν ἀμύνοι πρόφρονι θυμῷ.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Τοιγὰρ ἐγὼν ἱρέω, σὺ δὰ σύνθεο, καὶ μεν ἕκουσον,
 260 Καὶ φράσαι, εἰ καὶ νῶϊν Ἀθήνη, σὺν Διὶ πατρὶ,
 Ἀρκέσει, ἢ εἰ τιν' ἕλλον ἀμύντορα μερμηρίξω.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 Ἐσθλῷ τοι τούτῳ γ' ἐπαμύντορα, τοὺς ἀγορεύεις,
 Τῷ περ ἐν νεφέεσσι κατήμένῳ ὥτε καὶ ἕλλοις
 265 Ἀνδράσι τε κρατέουσι, καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Οὐ μὲν τοι κείνῳ γε πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἔσσεσθαι
 φυλόπιδος κρατερῆς, ὅπότε μνηστῆρσι καὶ ἡμῖν
 Ἐν μεγάροισιν ἑμοῖσι μένος κρίνηται ἄρης.
 270 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἔρχεο, ἄμ' ἡοῖ φαινομένηφιν,
 Οἴκαδε, καὶ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμίλει·
 Αὐτὰρ ἐμὲ προτὶ ἔκβυ συβώτης ὕψερρον ἔξει,
 Πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον, ἠδὲ γέροντι.
 Εἰ δέ μ' ἀτιμήσουσι δόμον κάτα, σὺν δὲ φίλον κῆρ
 275 Τετλάτω ἐν στήθεσσι, κακῶς πάσχοντος ἑμεῖο·
 Ἦν περ καὶ διὰ δῶμα ποδῶν ἔλκωσι θύραζε,
 Ἥ βίβλῃσιν βάλλωσι· σὺ δ' εἰσορῶν ἀνέχεσθαι·
 Ἀλλ' ἦτοι κεύεσθαι ἀνωγέμεν ἀφροσυνάων,
 Μαιλιχίοις ἐπέσσει παραυδῶν· οἱ δὲ τοι οὐχ ἔ
 280 Πείσονται· δὴ γάρ σφι παρίζεται κίσσιμον ἡμαρ.
 Ἄλλο δέ τοι ἱρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 Ὅππότε κεν πολύβουλος ἐνὶ φρεσὶ θῆσῃ Ἀθήνη,
 Νεύσω μὲν τοι ἐγὼ κεφαλῇ· σὺ δ' ἔπειτα νοήσας,
 Ὅσσα τοι ἐν μεγάροισιν ἀρήϊα τεύχεα κείται,
 285 Ἐς μυχὸν ἰψηλοῦ θαλάμου καταθεῖναι· αἰέρας
 Πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσι
 Παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες,
 Ἐκ καπνοῦ κατέθῃ· ἔπει οὐκέτι τοῖσιν ἰώκει,
 Οἷά ποτε Τροίηνδες κίων κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
 290 Ἀλλὰ κατήκισαι, ὅσσον πυρὸς ἔκετ' αὐτμή.
 Πρὸς δ' ἔτι μοι τόδε μείζον ἐνὶ φρεσὶ θῆκε Κρονίων,
 Μήπως οἰνωθέντες, ἔριν σῆσαντες ἐν ὕμνῳ,
 Ἀλλήλους τρώσῃτε, καταισχύνητέ τε δαῖτα,
 Καὶ μνηστῶν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.
 295 Νῶϊν δ' οἵοισιν δύο φάσγανα καὶ δύο δοῦρε
 Καλλιπέειν, καὶ δοιδὰ βοάργια χερσὶν ἐλέσθαι·
 Ὡς ἂν ἐπιθύσαντες ἐλοίμεθα· τοὺς δὲ κ' ἔπειτα
 Παλλὰς Ἀθηναίη θέλξει καὶ μητίετα Ζεὺς.
 Ἄλλο δέ τοι ἱρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

„ Juvenes selecti, sex verò vos famuli comitantur;
 „ Ex Samo autem quatuorque & viginti juvenes sunt;
 „ Porro ex Zacyntho sunt viginti viri Achivorum;
 „ Ex ipsa verò Ithaca duodecim omnes optimi,
 „ Et tam ipsis simul est Medon præco, & divinus cantor,
 „ Et duo servi periti epulas-instruendi.
 „ His si omnibus nos-offeramus intus existentibus,
 „ *Vareor*, ne perquam-amare & graviter eorum injurias ulciscaris
 „ Sed tu, si possis aliquem adiutorem excogitare, (reversus.
 „ Considera, qui nobis auxilietur prompto animo.
 „ Hunc autem rursus allocutus est patiens nobilis Ulysses;
 „ Equidem tibi dicam; tu autem attende, & me audi,
 „ Et considera, an' & nobis Minerva cum Jove patre
 „ Sufficiat, an aliquem alium adiutorem dispiciam?
 „ Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;
 „ Boni sane isti sunt adiutores, quos memoras,
 „ Alte licet in nubibus sedentes; qui utique & in alios
 „ Homines dominantur, & immortales deos.
 „ Hunc autem rursus allocutus est patiens nobilis Ulysses;
 „ Haud quidem illi multo tempore seorsum aberint
 „ A-pugna forti, quando procis & nobis
 „ In sedibus meis robur decernatur Martis.
 „ Sed tu quidem nunc vade, simul atque aurora illuxerit,
 „ Dorsum, & cum procis superbis versare:
 „ At me ad urbem subulcus postea dacet,
 „ Mendico misero similem, & senil.
 „ Si autem me ignominia-afficiant in domo, tuum tamen cha-
 „ Toleret in pectoribus, male patiente me: (tum cor
 „ Etiam si vel per domum pedibus trahant foras,
 „ Vel telis percutiant; tu tamen inspicies, tolera;
 „ At sane cessare jube ab insipientia,
 „ Lenibus verbis compellans: illi verò tibi non
 „ Parebunt; jam enim ipsi adest fatalis dies.
 „ Aliud autem tibi dicam; tu verò in animo reponere tuo;
 „ Quando abundans-consiliis in mente *mibi* ponet Minerva,
 „ Innuam quidem tibi ego capite; tu autem deinde cum-intellexe-
 „ Quæcunque tibi in sedibus martia arma jacent, (ris,
 „ In secessum alti thalami deponere sublata
 „ Omnia prorsus: at procos blandis verbis
 „ Palpare, quando te percontentur arma desiderantes; (sunt,
 „ *Dicens*, Ex fumo deposui; quoniam non amplius illis similia
 „ Qualia quondam ad Trojam proficiscens reliquit Ulysses;
 „ Sed fœdita sunt, quantum ignis attigit vapor.
 „ Insuper autem mihi hoc majus in mente posuit Saturnius,
 „ Ne forte vino-gravati, contentione concitata inter vos,
 „ Vos invicem vulneretis, fœdetisque convivium,
 „ Et nuptiarum-ambitum; ipsum enim allici vitum ferrum.
 „ Nobis verò solis quos enses, & duas hastas
 „ Relinque, & duo scuta manibus sumenda;
 „ Ut impetu-facto capiamus: illos autem postea
 „ Pallas Minerva debilitabit, & providus Jupiter.
 „ Aliud autem tibi dicam, tu verò in mente reponere tua;

- 300 Εἰ ἴτερόν γ' ἑμὲ ἔστι, καὶ αἵματος ἡμετέρου,
Μή τις ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀκουσάτω ἄνδρον ἔντονος,
Μήτ' οὖν Λαέρτης ἴσῃ τόγῃ, μήτε συβώτης,
Μήτε τις οἰκῶν, μήτ' αὐτῇ Πηνελόπεια·
Ἄλλ' οἷοι σύ τ', ἰγῶ τε, γυναικῶν γινώσκων ἰθύν·
305 Καὶ κε τέο δμῶων ἀνδρῶν ἐτι πειρηθεῖμεν,
Ἥμιν ὅπου τις νῦν τίει καὶ δεῖδιε θυμῷ,
Ἥδ' ὅστις οὐκ ἀλέγει, σὲ δ' ἀτιμᾷ τολόν ἔντονα.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Φεῖδμος υἱὸς·
Ὡ πάτερ, ἦτοι ἔμην θυμὸν καὶ ἔπειτά γ' εἶπα
310 Γινώσκει· οὐ μὲν γάρ τι χαλιφροσύνη γέ μ' ἔχουσιν·
Ἄλλ' οὔτοι τόδε κέρδος ἰγῶν ἔσσεσθαι δῖω
Ἥμιν ἀμφοτέροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἔκωγα,
Διὸς γὰρ αὐτως εἶσῃ ἐκάστου πειρητίζων,
Ἔργα μετερχόμενος· τοὶ δ' ἐν μεγάροισιν ἔκκλητος
315 Χρήματα θαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, εὐδ' ἐπὶ Φεῖδῳ.
Ἄλλ' ἦτοί σε γυναῖκας ἰγῶν δεδάσθαι ἔκωγα,
Αἷ τέ σ' ἀτιμάζουσι, καὶ αἰ νηλητῆες εἰσιν·
Ἀνδρῶν δ' οὐκ ἂν ἔγωγε κατὰ σταθμούς ἐθέλοιμι
Ἥμεις περὶάζειν, ἀλλ' ὕψιστά ταῦτα πένεσθαι,
320 Εἰ ἴτερόν γέ τι οἶσθα Διὸς τέρας Αἰγυῖοιο.
Ὡς οἱ μὲν ταυαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἡ δ' ἄρ' ἔπειτ' Ἰθάκηνδε κατήγετο νηὺς ἀεργῆς,
Ἡ φέρε Τηλέμαχον Πυλῶθεν καὶ πάντας ἱταίρους·
Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἔντοδες ἵκοντο,
325 Νῆα μὲν οἶκε μέλαιναν ἐπ' ἠπειροῖο ἔρυσσαν,
Τεύχεα δὲ σφ' ἀπὸ νεικῶν ὑπέρθυμοι ἐσάκοντες·
Αὐτίκα δ' ἐς Κλυτίοιο φέρον περικαλλέα δῶρα.
Αὐτὰρ κήρυκε πρῆσαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
Ἀγγελίην ἔρποντα περίφρονι Πηνελοπείῃ,
330 Οὐνεκα Τηλέμαχος μὲν ἐπ' ἄγρου, νῆα δ' ἀνώγει
Ἄσπερ ἀποπλείειν· ἵνα μὴ δείσας ἐνὶ θυμῷ
Ἰφθίμη βασιλεία τέρεν κατὰ δάκρυον εἰβόι.
Τὸ δὲ συναντήτην κήρυξ καὶ δῖος ὕφορβος,
Τῆς αὐτῆς ἔνεκ' ἀγγελίης, ἔρποντα γυναικί.
335 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκοντο δόμον θεῖου βασιλῆος,
Κήρυξ μὲν ἦα μέσσει μετὰ δμῶῃσιν ἔειπεν·
Ἦδη τοι, βασίλεια, φίλος πάϊς εἰλήλουθε.
Πηνελοπείῃ δ' εἶπε συβώτης ἔγχι παραστάς
Πάνθ', ὅσα οἱ φίλος υἱὸς ἀνώγει μυθήσασθαι.
340 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶσαν ἐφημασύνην ἀπέεπε,
Βῆ ῥ' ἵμεναι μετ' ὕας, λίπε δ' ἔρκεά τε, μέγαρόν τε.
Μνηστῆρες δ' ἀκάχοντο, κατήφισάν τ' ἐνὶ θυμῷ·
Ἐκ δ' ἦλθεν μεγάροιο παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς.
Αὐτοῦ δὲ προπαροῖδε θυράων ἐδριόωντο·
345 Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου πάϊς, ἦρχ' ἀγορεύει·
Ὡ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως τετέλεσται
Τηλεμάχῳ, ὁδὸς ἦδε· φάμεν δὲ αἱ οὐ τελέεσθαι.
Ἄλλ' ἔγχε νῆα μέλαιναν ἔρυσσομεν, ἥτις ἀρίστη·
Ἔς δ' ἐρέτας ἀλιῆας ἀγείρομεν, οἳ κε τάχιστα
350 Κείνοις ἀγγείλωσι τοῖς οἰκόνδε νέεσθαι.
Οὐπὼ πάν εἰρήν', ὅτ' ἄρ' Ἀμφίνομος ἴσα νῆα,

„ Si vere utique meus es, & sanguinis nostri,
 „ Ne quis postea Ulyssem audiat intus esse,
 „ Ne quidem Laërtes sciat hoc, neque subulcus,
 „ Neque quisquam domesticorum, neque ipsa Penelope:
 „ Sed soli tuque, egoque, mulierum cognoscamus ingenium:
 „ Et aliquem famulorum virorum etiam tentemus;
 „ Tam ubi aliquis nos honoret & timeat animo,
 „ Quam qui non curet, teque parum-honoret talem existentem.
 Hunc autem respondens allocutus est illustris filius;

„ O pater, sane meum animum & postea puto
 „ Cognosces; nequaquam enim animi-remissio me tenet:
 „ Sed neutiquam hoc emolumento ego fore puto
 „ Nobis ambobus; te verò considerare jubeo.
 „ Diu enim incassum vagaberis unumquemque tentans,
 „ Opera adiens; illi autem in ædibus quieti
 „ Opes devorant præter-modum, neque superest parsimonia.
 „ Sed sane te mulieres ego explorare hortor,
 „ Quæque te parum-honorent, & quæ inculpatae sint:
 „ Viros autem non ego per stabula vellem
 „ Nos explorare, sed postea hæc curare,
 „ Si modo vere aliquod nosti Jovis signum Ægiochi.

Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
 Ast deinde in Ithacam deducebatur navis bene-fabricata,
 Quæ tulerat Telemachum à-Pylo, & omnes socios:
 Hi verò quando jam portum valde-profundum intrassent,
 Navem quidem ii nigram in terram traxerunt,
 Arma autem ipsis avexerunt magnanimi servi;
 Statimque ad Clytii domum ferebant perpulehra dona.
 At præconem præmiserunt domum ad Ulyssis,
 Nuncium dicturum prudenti Penelopæ,
 Quod Telemachus quidem in agro, navem autem jusserat
 Ad-urbem inde-navigare; ut ne verita in animo
 Potens regina teneras lachrymas funderet.

Occurrerunt autem sibi-invicem præco & nobilis subulcus,
 Ejusdem gratia nuncii, dicturi mulieri.

Sed quando jam pervenissent in domum divini regis,
 Præco quidem mediis in ancillis dixit;
 „ Jam tibi, regina, dilectus filius venit.
 Penelopæ autem dixit subulcus prope astans
 Omnia, quæcunque ei dilectus filius ipsum jusserat loqui.
 At postquam omne præceptum renunciasset,
 Perrexit ire ad suos; liquit autem septaque, domumque.
 Proci verò tristati sunt, dolueruntque in animo;
 Exiverunt autem domo præter magnam murum atrii,
 Et illic ante januas sedebant:

His verò Eurymachus, Polybi filius, incipiebat loqui;
 „ O amici, certe magnum opus superbe perfectum est
 „ Telemacho, iter hoc: putabamus autem ei non perfectum iri
 „ Sed agite, navem nigram trahamus, quæcunque optima;
 „ Inque eam remiges marinos congregemus, qui citissime
 „ Illis nuncient ocyus ut domum redeant.
 Nondum totum dictum erat, quando Amphinomus vidit navem.

- Στραφίεις ἐκ χώρης, λιμένος πολυβυβλός ἐντὸς,
 Ἰζία τε γέλλοντας, ἔρετμά τε χερσὶν ἔχοντας.
 Ἦδ' ὃν ἄρ' ἐγγελάσας μετεφώνεεν οἷς ἐτάροισι·
- 355 Μὴ τιν' ἔτ' ἀγγαλίην δτρύνομεν· οἶδε γὰρ ἔνδον·
 Ἦ τίς σφιν τόδ' ἔειπε θεῶν, ἢ εἰσίδον αὐτοὶ
 Νῆα παρερχομένην, τὴν δ' οὐκ ἐδύναντο κιχῆναι.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνσάντες ἔβαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης·
 Αἴψα δὲ νῆα μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν,
- 360 Τεύχεα δὲ σφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες.
 Αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἄρβοι, οὐδέ τιν' ἄλλων
 Εἶον, οὔτε νέων μεταίξιν, οὔτε γερόντων.
 Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 Ὡ πόποι, ὥς τόνδ' ἄνδρα θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
- 365 Ἥματα μὲν σκοποὶ ἴζον ἐπ' ἔκριας ἠνεμοόσας
 Αἶν ἐπασσύτεροι· ἄμα δ' ἡελίω καταδύντι,
 Οὐκοτ' ἐπ' ἠπείρου νύκτ' ἄσπευον, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
 Νῆϊ θεῶν πλείοντες ἐμίμνομεν ἢ ὧ δῖαν,
 Τηλέμαχον λοχδῶντας, ἵνα Φθίσωμεν ἔλδντες
- 370 Αὐτόν· τὸν δ' ἔρα τέως μὲν ἀπήγαγεν δικάδε δαίμων·
 Ἥμεῖς δ' ἐνθάδε οἱ φραζώμεθα λυγρὸν ὕλεθρον
 Τηλεμάχῳ· μὴδ' ἡμᾶς ὑπεκφύγοι· οὐ γὰρ δῖω,
 Τοῦτου γε ζῶντος, ἀνύσσεσθαι τάδε ἔργα.
 Αὐτὸς μὲν γὰρ ἐπισήμων βουλῇ τε νόμῳ τε·
- 375 Λαοὶ δ' οὐκ ἔτι πάνπαν ἐφ' ἡμῖν ἦρα φέρουσιν.
 Ἄλλ' ἔγχετε, πρὶν κείνον δημηγυρίσασθαι Ἀχαιοὺς,
 Εἰς ἀγορὴν· οὐ γάρ τι μεθυσμένοι μιν δῖω,
 Ἄλλ' ἀπομνηνίσαι, ἱερεῖ δ' ἐν πᾶσιν ἀνασᾶς,
 Οὐνεκὰ οἱ φόνον αἰπὺν ἐράπτομεν, οὐδ' ἐκίχημεν·
- 380 Οἱ δ' οὐκ αἰνήσουσιν ἀκούοντες κακὰ ἔργα·
 Μὴ τι κακὸν ῥέξωσι, καὶ ἡμέας ἐξελάσσωσι
 Γαίης ἡμετέρης, ἄλλον δ' ἀφικώμεθα δῆμον.
 Ἀλλὰ φθέμεν ἔλδντες ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος,
 Ἦ ἐν ἐδῶ· βίοντον δ' αὐτοὶ καὶ κτήματ' ἔχουμεν,
- 385 Δασσάμενοι κατὰ μοῖραν ἐφ' ἡμέας, οἰκίαι δ' αὐτῶν
 Κείνον ματέρι δοῖμεν ἔχειν, ἢ δ' ὅς τις δοῦλοι.
 Εἰ δ' ὅμιν ὅδε μῦθος ἐφανεράναι, ἀλλὰ βούλεσθε
 Αὐτόν τε ζῶειν καὶ ἔχειν πατρώϊα πάντα,
 Μὴ οἱ χρήματ' ἔπειτα ἄλλος θυμηδὴ ἔδωκεν
- 390 Ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, ἀλλ' ἐκ μεγάρου ἔκαστος
 Μνάσθω ἐδνοῖσιν διζήμενος· ἢ δ' ἂν ἔπειτα
 Γήμαιθ', ὅς κεν πλείεα πόροι, καὶ μόρσιμος ἔλθοι.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
- 395 Νίσου Φαίδιμος υἱός, Ἀρητιάδαο ἕνακτος·
 Ὅς β' ἐκ Δουλιχίου πολυπύρου, ποιήεντος,
 Ἦγεῖτο μνηστῆρσι· μάλις δὲ Πηνελόπειᾳ
 Ἦνδανε μύθοισι· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῆσιν·
 Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
- 400 Ὡ φίλοι, οὐκ ἂν ἔγωγε κατακτείνειν ἐθέλωμι
 Τηλέμαχον· δεινὸν δὲ γένος βασιλῆϊόν ἐστι
 Κτείνειν· ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βουλᾶς·
 Εἰ μὲν κ' αἰνήσῃσι Διὸς μεγάλοιο θέμιστες,

Versus ex loco, portam profundum intra,
 Velaque contrahentes, remosque manibus tenentes.
 Suaviter autem ridens locutus est inter suos socios;
 „ Ne quem nunciam jubeamus ire; hi enim intus:
 „ Vel aliquis eis hoc dixit deorum, vel viderunt ipsi
 „ Navem præternavigantem, eam autem non potuerunt atsequi.
 Sic dixit: illi autem ubi surrexissent, iverunt ad litus maris:
 Statim verò navem nigram in terram traxerunt,
 Arma autem ipsis avexerunt magnanimi servi.
 Ipsi verò in concilium iverunt conferti, neque quenquam aliorum
 Sinebant, neque juvenum una-considere, neque senum.
 Inter hos autem Antinous locutus est Eupithei filius:
 „ Papæ! ut hunc virum dii malo liberarunt!
 „ Die quidem speculatores sedebant in cacuminibus ventosis
 „ Semper post-alios-alii; simul autem cum sole occidente,
 „ Nunquam in terra noctem peregimus, sed in ponto
 „ Navi veloci navigantes, expectabamus auroram divinam,
 „ Telemacho insidiantes, ut interficeremus captivum
 „ Ipsum: hunc autem tunc quidem abduxit ad domum deus;
 „ Nos verò hic ei consultemus gravem mortem
 „ Telemacho, neque nos subterfugiat: non enim puto,
 „ Eo utique vivente, perfectum iri hæc opera.
 „ Ipse etenim peritus consilioque menteque;
 „ Populi autem non amplius omnino nobis favent.
 „ Sed agite, antequam ille congregarit Achivos
 „ In concionem; nequaquam enim remisse-acturum ipsum puto,
 „ Sed irascetur, dicetque inter omnes, cum-surrexerit,
 „ Quod ei cædem gravem struebamus, neque assecuti-sumus:
 „ Illi autem non laudabunt audientes mala opera:
 „ Metuendum, Ne quod malum faciant, & nos expellant
 „ Terra nostra, alium autem adcamus populum.
 „ Verum prævertamus interficiendo in agro procul ab urbe,
 „ Vel in via; victum autem ipsi, & possessiones habeamus,
 „ Ubi-diviserimus æqualiter inter nos; sedes autem demum
 „ Illius matri dederimus habendas, & ei quicumque eam duxerit:
 „ Sin vobis hic sermo non placet, sed mavultis (uxorem.
 „ Ipsumque vivere & habere paterna omnia,
 „ Ne ei deinceps opes affatim animo-gratas comedamus.
 „ Hic congregati, sed ex domo unusquisque
 „ Ambiat eam sponsalis petens; illa verò deinde
 „ Nupserit ei, qui pluriam dederit, & fatalis venerit.
 Sic dixit: hi autem omnes muti facti sunt silentio.
 His verò Amphinomus concionatus est & dixit,
 Nisi illustris filius, Aretidae regis,
 Qui scilicet ex Dulichio tritici-feraci, herbosa,
 Dux-erat procis: maxime autem Penelopæ
 Placebat verbis; mente enim nitabatur bona:
 Qui ipsis prudens concionatus est, & dixit;
 „ O amici, non ego interficere vellem
 „ Telemachum; grave enim genus regium est
 „ Interficere: sed primum deorum interrogemus consilia:
 „ Siquidem pro bent Jovis magni-jura,

- αὐτὸς τε κτενέω, τοὺς τ' ἄλλους πάντας ἀνάξω·
 405 Εἰ δέ κ' ἀποτρυνῶσι θεοὶ, παύσασθαι ἔκωγα.
 "Ὡς ἔφατ' Ἀμφινόμος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνσάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος·
 ἔλθόντες δ' ἐκάλειζον ἐπὶ ξεσάσει ἑρνοίοισιν.
 "Ἡ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνέησε περίφρων Πηνελόπεια,
 410 Μνηστῆρεςσι φανῆναι ὑπέρβιον ἔβριον ἔχουσι·
 Παύετο γὰρ οὐ παιδὸς ἐνὶ μεγάροισι θάλαρον·
 Κήρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μείδων, ὅς ἐπεύθετο βουλὰς.
 Βῆ δ' εἶναι μέγαρύνδε, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
 "Ἄλλ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
 415 Στῆ ἴα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 "Ἄντα παρειῶν σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
 "Ἀντίνοον δ' ἐνένιπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ἐνέμαζεν·
 "Ἀντίνο', ἔβριον ἔχων, κακομήχανε, καὶ δέ σε φασὶν
 "Ἐν δῆμῳ ἰθάπης μετ' ὀμήλικας ἔμμεν ἔριζον
 420 Βουλῇ καὶ μύθοισι· σὺ δ' οὐκ ἔρα τοῖος ἦσθα.
 Μάργε, τίη δὲ σὺ Τηλεμάχῳ ἰάναντ' ἐν μέρον τε
 ῥάπταις, οὐδ' ἰκέτας ἱμπάξαι, οἷσιν ἔρα Ζεὺς
 Μάρτυρος; οὐδ' ὅσῃ κακὰ ῥάπτειν ἀλλήλοισιν.
 "Ἡ οὐκ οἶσθ', ὅτε δαῦρο πατήρ τοδ' ἔκετο Φεύγῃ,
 425 Αἴμον ὑποδδείσας; δὴ γὰρ καχολύατο λίην,
 Οὐνεκα ληϊσῆρσιν ἐπιστόμενος Ταφίοισιν
 "Ἠκαχε θεσπρωτούς· οἱ δ' ἡμῖν ἔρθμιοι ἦσαν·
 Τὸν ῥ' ἔθελον φθίσαι, καὶ ἀπορῥάτσει φίλον ἦτορ,
 "Ἡδὲ κατὰ ζωὴν φαγέειν μενοεικία πολλήν·
 430 "Ἄλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε, καὶ ἔσχεθεν, ἱμένους περ.
 Τοῦ νῦν οἶκον ἔτιμον ἔδειξ, μνάμ' δὲ γυναῖκα,
 Παιδὰ τ' ἀπακτείνεις, ἐμὲ δὲ μέγαλ' ἀκαχίζεις·
 "Ἄλλὰ σε παύσασθαι κέλομαι, καὶ ἀναγέμεν ἄλλους.
 Τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Παλῦβου παῖς, ἀντίον ἤδα·
 435 Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
 Θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων·
 Οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ, οὐδ' ἔσσεται, οὐδὲ γένηται,
 "Ὅς κεν Τηλεμάχῳ σὸ υἱεὶ χεῖρας ἀποιῇσι,
 Ζώνοντός γ' ἐμείθεν καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο.
 440 Ὡδὲ γὰρ ἔξερόω, καὶ μὴν στυγαλμένονον ἔσσι,
 Αἰψὰ δὲ αἶμα κελαινὸν ἐρωήσσι περὶ δαυρὶ
 "Ἡμετέρῳ· ἐπειὴ καὶ ἐμὲ πτελίπορος Ὀδυσσεὺς
 Πολλάκι γούνασιν οἷον ἐφεισάμενος, πρῆας ὀπτοῦ·
 "Ἐν χεῖρεσσιν ἔθηκεν, ἐπείγχε τε οἷνον ἱερὸν.
 445 Τῷ μοι Τηλέμαχος πάντων πολλὸν φίλτατος ἔσται
 "Ἀνδρῶν· οὐδέ τί μιν θάνατον τρομέσθαι ἔκωγα
 "Ἐκ γὰρ μνηστῆρων· δαδὲν δ' οὐκ ἔσθ' ἀλείψασθαι.
 Ὡς φάτο βαρύνων· τῷ δ' ἤρτυεν αὐτὸς ὄλεθρον.
 "Ἡ μὲν ἔρ' εἰσαναβᾶσ' ὑπερώϊα σιγαλόεντα,
 450 Κλαίειν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πρῶτον· ὄφρα οἱ ὕπνου
 "Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 "Ἐσπέριος δ' Ὀδυσῆϊ καὶ υἱεὶ δῖος Ὀφιοῖος
 "Ἠλυθεν· οἱ δ' ἔρα δόρυον ἐπισαδὸν ὠπλίζοντο,
 Σὺν ἱερεύσαντες ἐνιαυσίον· αὐτὰρ Ἀθήνη
 455 Ἀγχι παρισταμένη ἀμαρτιάδην Ὀδυσῆα,

„ Ipseque interficiam; aliosque omnes jubebo:

„ Sin avertant dii, quiescere suadeo.

Sic dixit Amphinomus; illis autem placebat sermo.

Statim deinde quam-surrexissent, iverunt in domum Ulyssis:

Quum autem venissent, sedebant in politis sedibus.

Atqui rursus aliud cogitavit prudens Penelope,

Prociis ut-se-ostenderet superbam contumeliam jactantibus.

Audiit enim de sui filii in sedibus morte;

Præco enim ei dixit Medon, qui audiit consilia.

Perrexit autem ~~ea~~ ire in-domum cum famulis mulieribus:

Sed quando jam ad procos pervenisset nobilissima mulierum,

Stetit utique ad postes domus affabre structæ,

Genis obtendens nitida redimicula;

Antinoom verò increpabat, verbumque dixit, & compellabat

„ Antipoë, contumelia-instructæ, mali-machinator; atqui te di-

„ In populo Ithacæ inter cœtaneos esse optimum (cum

„ Consilio & verbis; tu verò nequaquam talis eras.

„ Insane, cur autem tu Telemacho fatumque mortemque

„ Struis, neque supplices curas, quibus utique Jupiter

„ Testis? neque plura mala suere sibi-invicem.

„ An non nosti, quando huc pater tuus venit fugiens,

„ Populum veritus? jam enim irati erant valde,

„ Quoniam prædones comitatus Taphios

„ Mulo-affecerat Thesprotos; hi verò nobis amici erant.

„ Illum nempe volebant occidere, & perdere ejus charum cor;

„ Et victum consumere dulcem plurimum;

„ Verum Ulysses inhibebat, & retinebat, cupientes licet.

„ Hujus nunc domum ignominiose comedis, ambisque uxorem,

„ Filiumque interficis; me verò valde dolore-afficis:

„ Sed te cessare hortor, & jubere alios.

Hunc autem rursus Eurymachus, Polybi filius, contra allocu-

„ Filia Icarii, prudens Penelope, (tus est;

„ Confide; ne tibi hæc in mente tua curæ-sint:

„ Non est ille vir, neque erit, neque fuerit,

„ Qui Telemacho tuo filio manus inferat,

„ Vivente utique me & super terra vidente.

„ Sic enim edico, & sane perfectum erit,

„ Statim ei sanguis ater fluet circum hastam

„ Nostram; quoniam & mihi urbium-vastator Ulysses

„ Sæpe gentibus suis impedito carnem essam

„ In manibus posuit, præbuitque vinum rubrum.

„ Ideo mihi Telemachus omnium multo charissimus est

„ Virorum: neque ipsum mortem timere jubeo

„ A prociis sane; divinitus autem ~~evenientem~~ non est effugere.

Sic dixit animum-addens; ei autem struebat ipse mortem.

Illa autem cum-ascendisset in cœnaculum splendidum,

Flēbat deinde Ulyssē, dilectum maritum; donec ei somnum

Dulcem palpebris immisit cæcis-oculis Minerva.

Vespertinus autem Ulyssī & filio nobilis subulcus

Venit: hi verò cœnam scite parabant,

Sue mædato anniculo: at Minerva

Prope stans, Lærtiadem Ulyssē,

ῥάβδῳ πεπληγυῖα, πάλιν ποίησε γέροντα·
 Λυγρὰ δὲ εἴματα ἔσσε περὶ χροί· μὴ δὲ συβώτης
 Γνοίῃ ἑσάντα ἰδὼν, καὶ ἐχέφρονι Πηνελοποιίῃ
 ἔλθοι ἀπαγγέλλον, μηδὲ φρεσὶν εἰρύσσειτο.

- 460 Τὸν καὶ Τηλέμαχος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἥλθες, δῖ' Εὐμαίε· τί δὴ κλέος ἔς' ἕννα ἔκτυ;
 Ἥ β' ἰδὼν μνηστῆρας ἀγῆτορες ἔνδον ἔειπεν·
 Ἐκ λόχου; ἢ ἔτι μ' αὐτ' εἰρύσσει δίκασ' ἰόντα;
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὐμαίε συβώτα·
 465 Οὐκ ἔμελέν μοι ταῦτα μεταλλῆσαι καὶ ἔρσθαι,
 Ἄστυ καταβλώσκοντα· τάχιστα με θυμὸς ἔκωγεν
 Ἀγγαλίην εἰπόντα, πάλιν δέῃρ' ἀπονέεσθαι.
 Ὀμῆρσες δέ μοι παρ' ἐταίρων ἕγγαλος ὤκως
 Κῆρυξ, ὃς δὴ πρῶτος ἑπὶ σῇ μητρὶ ἔειπεν.
 470 Ἀλλὰ δέ τοι τόδε οἶδα, τὸ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 Ἦδ' ὑπὲρ πόλιος, ὅθι Ἑμαῖος λόφος ἐστίν,
 Ἦα κιδὼν, ὅτε νῆα θεῶν ἰδὼμην κατιοῦσαν
 Ἐς λιμέν' ἡμέτερον· πολλοὶ δ' ἔσαν ἄνδρες ἐν αὐτῇ·
 Βεβρίβαι δὲ σάκεσσι καὶ ἔγχυσιν ἀμφιγυνοῖσι·
 475 Καὶ σφέας ὠίσθην τοὺς ἔμμεναι· οὐδὲ τι οἶδα.
 Ὡς φάτο· μεῖδυσεν δ' ἱερὴ ἱς Τηλεμάχοιο,
 Ἐς πατέρ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· ἄλλεϊνε δ' ὀφθαλμοῖσιν.
 Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
 Δαίνυντ'· οὐδὲ τι θυμὸς ἰδεύετο δαιτὸς ἱσσης.
 480 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἔλαντο.

Ο ΔΑΤΣΕΒΓΙΑΣ ΟΜΗΡΟΤΗΣ Ρ.
 ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Ἱππόσεις.

ἘΙΣ τὴν πόλιν ἰδὼν Τηλέμαχος διηγείται τῇ μητρὶ Πηνελόπῃ τῆς ἀποδημίας τὰ κεφάλαια· ὕστερον δὲ Ὀδυσσεὺς ἀχθεὶς ὑπὸ τοῦ Εὐμαίου εἰς Ἰθάκην ἀπὸ τῶν ἀγρῶν, εἰς τὸ συμπόσιον τῶν μνηστῆρων εἰσέρχεται. Ὁ δὲ Ποιητὴς ἀπαγγέλλει, πῶς ὁ κύων ἀναγνωρίζει τὸν δεσπότην· καὶ ὡς Εὐμαῖος μὲν εἰς τοὺς ἀγροὺς ὑποτρέφει, Ὀδυσσεὺς δὲ ἐν αὐτοῖς μένει.

Ῥῥ βάλες, αἰπόλα τε, μνηστῆρ τε· κύων δ' ἀνέγνω.

ΗΜΟΣ δ' ἡμυγένεια φάνη βοδοδάκτυλος Ἥδης,
 Δὴ τότ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἰδόμετο καλὰ πέδιλα·
 Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσεύος θεῖοιο·
 Εἶλετο δ' ἔλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει,
 5 Ἄστυδα ἕμενος, καὶ ἰδὼν προσέειπε συβώτην·
 Ἄττ', ἦτοι μὲν ἐγὼν εἰμ' ἱς πόλιν, ὅφρα με μήτηρ
 Ὀφεται· (οὐ γὰρ μιν πρόσθεν παύσεσθαι δῖω
 Κλαυθμοῦ τε συγεροῦ, γδοῖό τε δακρυδέοντος,
 Πρὶν γ' αὐτόν μ' εἰσίδηται·) ἀτὰρ σοὶ γ' ὧδ' ἐπιτέλλω,
 20 Τὸν ξείνον δύσηνον ἔγ' ἱς πόλιν, ὅφρ' ἂν ἐκείθι
 Δαίτῃ πτωχεύῃ· δώσει δέ οἱ, ὅς κ' ἰδέσθῃ,

Virga percussum; iterum fecit senem;
Turpique vestimenta induit circum corpus; ne ipsum subulcum
Cognosceret coram intuitus, & prudenti Penelopæ
Iret nunciatum, neque mente contineret.

Hunc & Telemachus prior verbis allocutus est;

„ Venisti, nobilis Eumæe; quænam jam fama est in urbe?

„ Num jam proci eximii intus sunt

(euntem?)

„ Ex insidiis reversi? an adhuc me demum observant domum

Hunc autem respondens allocutus es, Eumæe subulce;

„ Non curæ erat mihi hæc inquirere & interrogare,

„ Per urbem incedentem: citissime me animus iussit,

„ Nuncio perlato, rursus huc redire.

„ Occurrit autem mihi à sociis nuncius velox

„ Præco, qui scilicet primus verbum tuæ matri dixit.

„ Aliud verò utique hoc novi, hoc enim vidi oculis,

„ Jam super urbe, ubi Mercurialis collis est,

„ Eram profectus, quando navem velocem vidi descendentem

„ In portum nostrum; multi autem erant viri in ipsa:

„ Gravata verò erat scutis & ancipitibus hastis:

„ Et ipsos putavi illos esse; neque verò quicquam scio.

Sic dixit: subrisit autem sacra vis Telemachi.

Patrem oculis intuitus; vitabat autem subulcum.

Hi verò ubi jam cessarant ab-opere, apparaverantque convivium,

Convivati sunt; neque quicquid animus indigebat convivio æquali,

At postquam potus & cibi desiderium exemissent,

Tunc demum decubuerunt, & somni donum ceperunt.

O D Y S S E Æ HOMERI XVII L I B R I

Argumentum.

IN urbem cum venisset Telemachus enarrat matri Penelopæ peregrinationis capita. Postea Ulysses ductus ab Eumæo in Ithacam ex agris, ad convivium Procorum ingreditur. Poëta autem refert quomodo canis agnoscat dominum: quodque Eumæus in agros revertitur, Ulysses autem inter ipsos manet.

P. Percussisti caprarieque proceque canis quem cognovit.

QUando autem mane-genita apparuit rosea-digitos Aurora,
Sane tunc deinde sub pedibus ligavit pulchros calceos
Telemachus, dilectus filius Ulyssis divini:

Sumpsit autem validam hastam, quæ ei manibus apta erat,

Ad urbem iturus, & suum allocutus est subulcum;

„ Pater, sane quidem ego vado in urbem, ut me mater

„ Videat, (non enim ipsam ante cessaturam puto

„ A fletuque odioso, luctuque lachrymoso,

„ Quam scilicet ipsum me inspexerit;) sed tibi sic præcipio,

„ Hospitem infelicem duc in urbem, ut illic

„ Victum mendicet: dabit autem ei, quicumque voluerit,

„ Panem

- Πύρρον καὶ κοτύλην· ἰμὲ δ' οὕτως ἐστὶν ἅπαντας
 Ἀνδρώπους ἀνέχεσθαι, ἔχοντά περ ἄλγαν θυμῷ.
 Ὁ ξείνος δ' εἰ περ μάλα μνηΐει, ἔλγιον αὐτῷ
 25 ἔσσεται· ἥ γὰρ ἔμοι φίλ' ἀληθέα μυθήσασθαι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ φίλος, οὐδέ τοι αὐτὸς ἐρύκεσθαι μενεαίνω·
 Πτωχῷ βέλτιόν ἐστι κατὰ πτόλιν, ἢ κατ' ἀγροὺς·
 Δαίτα πτωχεύειν· δώσει δέ μοι, ὅς κ' ἐδέλχησιν.
 30 Οὐ γὰρ ἐπὶ καθυμοῖσι μένειν ἔτι τηλίκος εἰμι,
 ὧς ἱππεὶ λαμνέω σημάντορι πάντα πιδέσθαι.
 Ἄλλ' ἔρχειν· ἰμὲ δ' ἔξει ἀνὴρ ὅδε, ὃν σὺ κελεύεις,
 αὐτίκ', ἱπεί κε πυρὸς θερῶν, ἄλγῃ τε γένηται·
 Αἰνὸς γὰρ τάδε εἶματ' ἔχω κακὰ· μή με δαμάσῃ
 35 Στίβῃ ὑπηοίῃ· ἔκαθεν δέ τοι ἔξω φάτ' εἶναι.
 ὧς φάτο· Τηλέμαχος δὲ διὰ καθυμῶτο βεβήκει,
 Κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς· κακὰ δὲ μνηστῆρες φύτευσεν.
 Αὐτὰρ ἱπεί ῥ' ἔκαστε δόμους εὐ ναιετάοντας,
 ἔγχεος μὲν ῥ' ἔκαστε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,
 40 αὐτὸς δ' εἰσὶν ἔνν, καὶ ὑπέρβη λείον οὐδέν.
 Τὸν δὲ πολὺ πρῶτη εἶδα τροφὸς Εὐρύκλεια,
 Κώεα κασορνύσα ἑρόνους ἐν δαιδαλέοις·
 Δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς κίον· ἄμφι δ' ἔρ' ἔλλατο
 Δμῶα Ὀδυσσεὺς ταλααΐφρονος ἡγαρέθοντο,
 45 καὶ κύνας ἀγαπαζόμεναι κεφαλὴν τε καὶ ὦμους.
 Ἡ δ' ἔνν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια,
 Ἀρτέμιδι ἱκέλη, ἥδ' ἔχρυσῃ Ἀφροδίτῃ·
 ἄμφι δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχας δακρύσασα·
 Κύεα δὲ μιν κεφαλὴν τε καὶ ὦμους φέει καλὰ·
 40 καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπειτα πτερβέντα προσήδα·
 Ἥλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος· οὐ σ' ἔτ' ἔγνωγε
 ὄψεσθαι ἱφάμην, ἱπεί ἄχαιο νηὶ Πύλονδε
 Λάβῃ, ἱμαῦ ἀέκητι, φίλου μετὰ πατρὸς ἀκουήν.
 Ἄλλ' ἔγε μοι κατάλεξον, ὅπως ἦνθησας ὀπωπῆς.
 45 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
 Μῆτερ ἱμῶ, μή μοι γόον ὄρνυθι, μηδὲ μοι ἦτορ·
 Ἐν στήθεσιν ὄρινε, φυγόντι περ αἰπὸν ὕλαρον·
 Ἄλλ' ὀδρηναμένη, καθαρὰ χροὺ εἶμαθ' ἐλαῦσα,
 Εἰς ὑπερῷ ἀναβῆσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
 50 εὐχέο πάσι θεοῖσι, τελέησας ἱκανόμβας
 ῥέξειν, αἶψα πῶδε Ζεὺς ἄντικτα ἔργα τελέσῃ.
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἀγορήνδε ἐλεύσομαι, ὕφρα καλίσσω
 Κεῖνον, ὅτις μαι κέθον ἄμ' ἔσπετο δαῖμα κίοντι.
 Τὸν μὲν ἐγὼ προῦπεμψα σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισι·
 55 Πείραιον δὲ μιν ἠνώγεα προτὶ οἶκον ἄγοντα
 Ἐνδυκίως φίλῃσιν καὶ τίμειν, εἰσέκεν ἔλθω.
 ὧς ἔρ' ἰφώνησεν· τῇ δ' ἡπτερος ἔκλετο μῦθος.
 Ἡ δ' ὀδρηναμένη, καθαρὰ χροὺ εἶμαθ' ἐλαῦσα,
 εὐχέτο πάσι θεοῖσι, τελέησας ἱκανόμβας
 60 ῥέξειν, αἶψα πῶδε Ζεὺς ἄντικτα ἔργα τελέσῃ.
 Τηλέμαχος δ' ἔρ' ἔπειτα δι' ἐκ μαγάρωιο βεβήκει,
 ἔγχεος ἔχων· ἄμα τῷ γε κύνας πῶδας ἀργοὶ ἔποντο.
 Θεσπεσίην δ' ἔρ' ἔτρε χάρμιν κατέχευον Ἀθήνη·

„ Panem & poculum: me autem haudquaquam licet omnes
 „ Homines sustinere, habentem utique dolores animo.
 „ Hospes autem si valde irascatur, gravius ipsi
 „ Erat: certe enim mihi gratum vera loqui.
 Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 „ O amice, neque sane ipse detineri cupio:
 „ Mendico melius est in urbe, quam in agris,
 „ Cibum mendicare; dabit autem mihi, quicumque voluerit.
 „ Non enim qui apud stabula maneam, amplius ea-
 „ Ut imperanti hero in omnibus paream.
 „ Sed vade; me autem ducet vir hic, quem tu jubas,
 „ Statim, postquam igne caluero, teporque factus fuerit;
 „ Valde enim hæc vestimenta habeo mala; *cautum*, ne me con-
 „ Frigus matutinum; procul autem urbem dicitis esse. (ficiat
 Sic dixit: Telemachus verò per stabulum ivit,
 Velociter pedibus progrediens; mala autem procis serebat.
 Sed postquam pervenisset ad sedes habitantibus-commodas,
 Hastam quidem posuit ferens ad columnam longam,
 Ipse autem intro ibat, & transivit lapideum limen.
 Hunc verò longe prima vidit nutrix Euryclea,
 Pelles sternens sedibus in variegatis:
 Lachrymans autem deinde recta *ad eum* ivit; circumque aliis
 Ancillæ Ulyssis multa-passi congregabantur,
 Et osculabantur amplectentes caputque & humeros.
 Egrediebatur autem è thalamo prudens Penelope,
 Dianæ similis, & auræ Veneri:
 Circum verò filium dilectum jecit brachia lachrymans;
 Osculataque est ipsi caputque & ambo lumina pulchra,
 Et lugens verbis alatis allocuta est;
 „ Venisti, Telemache, dulce lumen: non te amplius ego
 „ Visuram me putabam, postquam iveras nave in-Pylum
 „ Clam, me invita, dilecti ad patris auditionem.
 „ Sed age mihi narra, quemadmodum tibi contigit videre.
 Illam autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;
 „ Mater mea, ne mihi luctum excita, neque mihi cor
 „ In pectoribus commove, elapso licet grave exitium:
 „ Sed lota, puris corpori vestimentis sumptis,
 „ In cœnaculum ubi-ascenderis cum famulis mulieribus,
 „ Vove omnibus Diis perfectas hecatombas
 „ Te sacrificaturum; sicubi Jupiter, ut-vindicentur *hæc facta*,
 „ At ego ad-forum ibo, ut vocem (perfecerit.
 „ Hospitem, qui me illinc una secutus est huc venientem.
 „ Illum quidem ego præmisi cum eximijs sociis;
 „ Piræum autem ipsum jussi ad domum ducentem
 „ Accurate tractare & honorare, donec venissem.
 Sic atque locutus est: huic verò pennarum-expers fuit verbum.
 Ipsi verò lota, puris corpori vestimentis sumptis,
 Vovebat omnibus Diis perfectas hecatombas
 Se sacrificaturum, sicubi Jupiter, ut vindicarentur *ea facta*, per-
 Telemachus autem deinde ex domo ivit, (ficeret.
 Hastam habens: unaque cum canes pedibus veloces sequebantur.
 Divinam autem ei gratiam offudit Minerva;
 Eumque

Τὸν δ' ἔρα πάντες λαοὶ ὑπερχόμενον θηεῦντο.

- 65 Ἀμφὶ δέ μιν μνηστῆρες ἀγῆνορες ἡγερέοντο,
Ἑστλ' ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ Φρεσὶ βυσσοδόμειον.
Αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἔπειτα ἀλεύκτο πούλῳν ὄμιλον,
Ἄλλ', ἵνα Μάντωρ ἦσο, καὶ Ἀντιφός, ἡδ' Ἀλιθέρης,
Οἳ τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώιοι ἦσαν ἑταῖροι,

- 70 Ἐνθα καθέζετ' ἰὼν· τοὶ δ' ἐξερέεινιν ἱκασαί.
Τοῖς δ' ἐπὶ Πείραιος δουρικλυτὸς ἰγγύθεν ἦλθεν,
ἔειπεν ἄγων ἀγορήνδε διὰ πτόλιν· οὐδ' ἔρ' ἔτι δὴν
Τηλέμαχος ξείνοιο ἐκὼς τράπετ', ἀλλὰ παρέστη.
Τὸν καὶ Πείραιος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·

- 75 Τηλέμαχ', αἰψ' ὄτρυνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα γυναικίης,
Ὡς τοι δῶρ' ἀποπέμψω, ἢ τοι Μενέλαος ἔδωκε.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
Πείραι', οὐ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
Ἐγὼ κεν ἱμὶ μνηστῆρες ἀγῆνορες ἐν μεγάροισι

- 80 Λάθην κτείναντες, πατρώϊα πάντα δάσσονται,
Αὐτὸν ἔχοντά σε βούλομαι ἱπαυρέμεν, ἢ τινα τῶνδε·
Εἰ δέ κ' ἐγὼ τοῖτοισι φόνον καὶ κῆρα φυτεύσω,
Δὴ τότε μοι χαίροντι φέρειν πρὸς δῶματα χαίρων.
Ὡς εἰπὼν, ξείνον ταλαπείριον ἦγεν ἐς οἶκον.

- 85 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκοντο δόμους εὐ ναιετάοντας,
Χλαῖναν μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·
Ἐς δ' ἀσκαμίνθους βάντες ἐυξέζας λούσαντο.
Τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δρῶσαι λούσαν, καὶ χρίσαν ἑλαίῳ,

- 90 Ἀμφὶ δ' ἔρα χλαῖνας οὐλας βάλλον, ἡδ' χιτῶνας·
Ἐκ ῥ' ἀσκαμίνθου βάντες ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον·
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχθὴ ἐπέχευε φέρουσα,
Καλῇ, χρυσεῖη, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθαι· παρ δὲ ξισήν ἱκάνυσσε τράπεζαν·
Σίτον δ' αἰδοῖη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,

- 95 Εἰδῶτα πάλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Μήτηρ δ' ἀντίον ἴξε παρὰ καθῆδον μεγάλοιο,
Κλισμῷ κεκλιμένη, λέπτ' ἡλάκατα εἰσφύσκει.
Οἱ δ' ἐπ' οὐεῖα' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητίος ἐξ ἔρον ἔντο,

- 100 Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια·
Τηλέμαχ', ἦτοι ἐγὼν ὑπερώϊον εἰσαναβάσας
Λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἢ μοι σονόεστα τέτυκται,
Αἰεὶ δάκρυα ἑμοῖσι ποφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
Ῥιχθεῖ' ἔμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἐς Ἴλιον· οὐδέ μοι ἔτλης.

- 105 Πρὶν ἐλθεῖν μνηστῆρας ἀγῆνορας εἰς τόδε δῶμα,
Νόσον σοῦ πατὴρ σάφα εἰπέμεν, εἴπου ἤκουσας.

- Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
Τοὶ γὰρ ἐγὼ τοι, μήτηρ, ἀληθεῖην καταλέξω·
Ῥιχθεῖ' ἔς τε Πύλον, καὶ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·

- 110 Διεξάμενος δέ μ' ἐκεῖνος ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
Ἐνδυκῶς ἰφίλει, ὥσεί τε πατὴρ ἰδὼν υἱά
Ἐλθόντα χρόνιον νέον ἄλλοθεν· ὥς ἐμὲ κείνος
Ἐνδυκῶς ἐκόμιζε, σὺν υἱάσι κυδαλίμοισιν.
Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος οὐκοῦτ' εἶφασκε

- 115 Ζωοῦ, οὐδὲ θανόντος, ἐπιχθονίων τευ ἀκοῦσαι·

Eumque omnes populi supervenientem admirabantur.
 Circum verò ipsum proci eximii congregabantur,
 Bona prædicantes; mala autem mentibus profunde-cogitabant.
 At is horum quidem deinde declinabat magnum cœtum,
 Ast, ubi Mentor sedebat, & Antiphus, & Halitherses,
 Qui utique ei à principio paterni erant socii,
 Illic sedebat profectus; illi autem interrogabant singula.
 Ad-hos verò Piræus hasta-inclytus prope venit,
 Hospitem ducens ad-concionem per urbem: neque verò adhuc diu
 Telemachus ab hospite procul se-avertit, sed astitit.
 Hunc & Piræus prior sermone allocutus est;

„ Telemache, statim jube-*ire* meam ad domum mulieres,
 „ Ut tibi dona remittam, quæ tibi Menelaus dedit.

Illum autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;

„ Piræe, non enim scimus, quomodo erunt hæc opera;

„ Si me proci eximii in ædibus

„ Clam interfecto, paterna omnia diviserint,

„ Ipsum habentem te malo *his* frui, quam aliquem horum;

„ Sin ego his cædem & mortem struxero,

„ Tunc demum mihi gaudenti fer ad sedes gaudens.

Sic locutus, hospitem ærumnosum ducit in domum.

At postquam pervenissent *ad* sedes habitantibus-commodas,

Lænam quidem deposuerunt in solisq; sedilibusq;

Inque balnea ingressi bene-polita lavati sunt.

Hos autem postquam famulæ laverant & unxerant oleo,

Circum deinde lænas villosas jecerunt & tunicas;

E balneo utique egressi in sedibus sedebant.

Aquam autem ancilla gutturnio infundebat ferens,

Pulchro, aureo, super argenteo lebetes,

Ad-lavandum: juxtaque politam extendit mensam.

Panem verò verecunda proma apposuit ferens,

Ferculis multis impositis, largiens de præsentibus.

Mater autem ex-adverso sedebat ad postes domus,

In sede reclinata, tenuia pensa versans.

Hi autem ad cibos paratos appositos manus porrigebant.

At postquam potus & cibi desiderium exemissent,

Illis utique sermonem exordiebatur prudens Penelope;

„ Telemache, sane ego in cœnaculum ubi-conscendero,

„ Decumbam in lectum, qui mihi luctuosus factus-est,

„ Semper lachrymis meis fœdatus; ex quo Ulysses

„ Ablit cum Atridis ad Ilium: neque mihi sustinuisi,

„ Antequam venirent proci eximii in hanc domum,

„ Reditum tui patris aperte dicere, sicubi audivisti.

Hanc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;

„ Equidem tibi, mater, veritatem narrabo:

„ Ivimus inque Pylum, & ad Nestorem, pastorem populorum:

„ Exceptum autem me ille in excelsis ædibus

„ Accurate tractabat, tanquam pater suum filium,

„ Reversum longo-post-tempore recens aliunde; sic me ille

„ Accurate excipiebat, cum filijs gloriosis.

„ At de Ulyssæ malorum-patiente nunquam aiebat,

„ Vivo, neque mortuo, terrestrium ex-ullo se audivisse:

„ Sed

- Ἄλλὰ μ' ἐς Ἀτρεΐδην δουρικλειτὸν Μενέλαον
 ἵπποισι προὔπεμψε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.
 Ἐν δ' ἴδον Ἀργεῖνν Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλὰ
 Ἀργεῖοι, Τρῶές τε, θεῶν ἰότητι μύθησαν.
 120 Εἶρετο δ' αὐτίκ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 ὅττιν χρηζὼν ἰσχυρὴν Λακεδαιμόνα δῖαν.
 Αὐτὰρ ἰγὼ τῷ πᾶσαν ἀληθείην κατέλεξα.
 Καὶ τότε δὴ μ' ἐπίσσειν ἀμειβόμενος προσέειπεν.
 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
 125 ἦδελον εὐνηθῆναι ἀνάγκηδες αὐτοὶ ἱόντες.
 ὧς δ' ὁπότε ἐν ξυλόχῃ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
 Νεβροῦς καμμήσασα νεηγενέας γαλαθηνούδας,
 Κνημοῦς ἱερέησι καὶ ἔγγραα ποιήεντα
 βασκομένη, ὃ δέ τ' ὄκα ἰὴν εἰσέλυθεν εὐνὴν,
 130 Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἁειμένα πόντον ἰφῆκεν.
 ὧς Ὀδυσσεὺς κείνοισιν ἁεικέα πόντον ἰφῆσει.
 Αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπολλων,
 Τῶς ἰὼν, οἷός ποτ' ἐκτιμένην ἐνὶ Λάσβῳ
 ἔξ' ἑρίδος φιλομηλεΐδῃ ἐπάλασεν ἀνακτὸς,
 135 Καὶ δ' ἔβρισκε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί.
 Τοῖος ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς.
 Πάντες κ' ὠκύμοροι τε γυναιά τε πικρογάμοι τε.
 Ταῦτα δ', ἃ μ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσεται, οὐκ ἂν ἔγωγε
 ἄλλα παρὲς εἰποίμην παρακλιδὸν, οὐδ' ἀπατήσω.
 140 Ἀλλὰ τὰ μὲν μοι ἔειπε γέρον ἄλιος νημερτῆς,
 Τῶν οὐδέν τοι ἰγὼ κρύψω ἔπος, οὐδ' ἐπικεύσω.
 Φῆ μιν ὅδ' ἐν νήσῳ ἰδᾶναι κρατέρ' ἔλγε' ἔχοντα,
 Νύμφης ἐν μεγάροισι Κλυτῆους, ἥ μιν ἀνάγκη
 ἴσχει· ὃ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαίην ἰδέσθαι.
 145 Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπὶ ἡρώετμοι καὶ ἱταῖροι,
 Οἳ καὶ μιν πέμπουσιν ἐπ' εὐρέα νῆα θαλάσσης.
 ὧς ἔφατ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος.
 Ταῦτα τελευτήσας νεόμην' ἔδωκαν δέ μοι ὄφρον
 Ἀθάνατοι, τοί μ' ὄκα Φίλην ἐς πατρίδ' ἐπεμψαν.
 150 ὧς φάτο· τῇ δ' ἔρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δρυνε.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
 ὦ γύναι κείδ' ὅση Λαερτιάδῃ Ὀδυσῆος,
 ἦτοι δ' οὐ σάφα οἶδαν· ἔμοιτο δὲ σύνθεο μῦθον.
 Ἀτρεκίως γάρ σοι μαντεύσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω.
 155 Ἴσῳ νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
 Ἰσὴν τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἦν ἀφικάνω,
 ὧς ἦτοι Ὀδυσσεὺς ἡδὴ ἐν πατρίδι γαίῃ
 ἤμενος, ἢ ἔρπων, τάδε πειθόμενος κακὰ ἔργα,
 ἔστιν, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὴν πάντεσσι φυτεύει.
 160 Τοῖον ἰγὼν οἶωνόν ἐυσσέλμου ἐπὶ νηὶς
 ἤμενος ἰφροσάμην, καὶ Τηλεμάχῳ ἔγγαμευν.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Αἱ γὰρ τῷτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον ἐστίν·
 Τῷ κε τάχα γνοίης φιλότῃτά τε, πολλὰ τε δῶρεα.
 165 Ἐξ ἐμεῦ, ὥς ἂν τίς σε συναντῶμενος μακαρίζῃ.
 ὧς οἱ μὲν τοιαῦτα κέρε ἀλλήλους ἀγῶρευον.
 Μνηστῆρές δὲ πάροιθεν Ὀδυσσεὺς μεγάροιο

„ Sed me ad Atridem hasta-inclytum Menelaum
 „ Cum-equis præmisit & curribus bene-compactis.
 „ Illic vidi Argivam Helenam, cujus gratia multa
 „ Argivi, Trojanique, deorum voluntate laborarunt.
 „ Interrogabat verò statim deinde bello-strenuus Menelaus,
 „ Cujusnam rei indigens venissem in Lacedæmonem divinam:
 „ Et ego ei omnem veritatem dixi:
 „ Et tunc demum me verbis respondens allocutus est;
 „ Papæ! profecto valde jam fortis viri in lecto
 „ Voluerunt cubare, imbelles ipsi cum-sint.
 „ Sicut autem quando in lustrò cerva fortis leonis
 „ Hinnulos ubi-composuerit recens-natos, lactentes,
 „ Jura investigat & valles herbosas
 „ Pascens, hic verò statim suum ingressus est cubile,
 „ Ambobusque illis sævam mortem infert:
 „ Ita Ulysses illis sævam mortem inferet.
 „ Utinam enim, Jupiterque pater, & Minerva, & Apollo,
 „ Talis, existens, qualis olim bene-ædificata in Lesbo
 „ Ex-contentione cum Philomelide luctatus est, ubi-surrexisset,
 „ Prostravitque fortiter, gavisì autem sunt omnes Achivi;
 „ Talis existens cum procis versaretur Ulysses:
 „ Omnes & brevis-ævi fierent & amararum-nuptiarum.
 „ Ista autem, quæ me interrogas & precaris, non ego
 „ Alia præter verum dixero declinando, neque decipiam:
 „ Sed quæ quidem mihi dixit senex marinus verax,
 „ Horum nullum tibi ego celabo verbum, neque occultabo.
 „ Dixit ipsum is in insula sè vidisse duos dolores habentem,
 „ Nymphæ in ædibus Culyssus, quæ ipsum necessitate
 „ Detinet: ille verò non potest suam in patriam terram venire:
 „ Non enim ei adsunt naves remigio-instructæ & socii,
 „ Qui & ipsum convehant super lata dorsa maris.
 „ Sic dixit Atrides hasta-inclytus Menelaus.
 „ His peractis rediit: dederunt autem mihi ventum secundum
 „ Immortales, qui me celeriter dilectam in patriam miserunt.
 „ Sic dixit: ei autem animum in pectoribus commovebat.
 „ Inter hos verò & locutus est Theoclymenus deo-par;
 „ O uxor veneranda Laërtiadæ Ulyssis,
 „ Sane ille non certe novit; meo autem attende sermoni:
 „ Vere enim tibi vaticinabor, neque occultabo.
 „ Sciat nunc Jupiter primum deorum, hospitalisque mensa,
 „ Larque Ulyssis eximii, ad quem veni,
 „ Quod sane Ulysses jam in patria terra
 „ Sedens, vel repens, hæc audiens mala opera,
 „ Est; at procis mahum omnibus ferit.
 „ Talem ego ævem bonis-transitis-instructa in navi
 „ Sedens observavi, & Telemacho proclamavi.
 „ Hunc autem rursus allocutus est prudens Penelope;
 „ Utinam enim hæc, hospes, verbum perfectum esset,
 „ Ita cito sentires amicitiamque, multaue dona,
 „ Ex me; ut aliquis te occurrens beatum-diceret.
 „ Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
 „ Proci autem ante Ulyssis domum

- Διανοισιν τέρποντο, καὶ αἰγανέμεν ἰόντες
 Ἐν τυκτῇ δαπιδῷ, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχασκον.
- 170 Ἀλλ' ὅτε δὴ δαιτυμενὸς ἦν, καὶ ἐπὶ ἄλυσσιν
 Πάντοισιν ἐξ ἀγρῶν, οἳ δ' ἤγαγον, οἳ τοπάρους περ,
 Καὶ τότε δὴ σφιν ἔειπε Μίδων, (ὃς γὰρ ἦα μάστιγα
 Ἥνδανε κηρύκων, καὶ σφιν παρεγγίναται δαίτι)
 Κεῦροι, ἐπεὶ δὴ πάντες ἐτέρφθητε φρέν' ἐέθλοισι,
- 175 Ἐρχεσθε πρὸς δώμαδ', ἵν' ἐντυνόμενα δαίτα
 Οὐ μὲν γάρ τι χέρειον ἐν ὕρῃ δεῖκνον ἰλέσθαι.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἀνστάντες ἔβαν, πείθοντό τε μύθῳ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἵκοντο δόμους αὖ ναιετάοντες,
 Χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
- 180 Οἳ δ' ἱέρευον ὅς τις μεγάλους καὶ πόδας αἰγας
 Ἱέρευον δὲ σύας σιάλους, καὶ βοῶν ἀγγελαιήν,
 Δαίτ' ἐντυνόμενοι. Τοῖ δ' ἐξ ἀγροῦ πόλινδε
 Ὀτρύνοντ' Ὀδυσσεύς τ' ἵεναι καὶ δῖος Ὀφειρτός.
 Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
- 185 Ἑῖν', ἐπεὶ ἄρ' ὅθι πείτα πόλινδ' ἵεναι μενεαίνεις
 Σήμερον, ὥς ἐπέτελλεν Ἰναξ ἱμῶς, ἥ σ' ἂν ἔγνων
 Αὐτοῦ βουλομένην καθμῶν βυτήρα γενέσθαι·
 Ἀλλὰ τὸν αἰδέομαι, καὶ δεῖδαι, μή μοι ὀπίσσω
 Ναικαίῃ· χαλεπαὶ δέ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ὀμοκλαί.
- 190 Ἀλλ' ἄγε νῦν ἴομεν· δὴ γὰρ μέμβλωκε μάστιγα
 Ἥμαρ· ἀτὰρ τάχα τοι ποτὶ Ἰσπερμὸν ῥίγιον ἔσαι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Γινώσκω, φρονέω· τὰ γὰρ δὴ νοέοντι καλεῖσσι·
 Ἀλλ' ἴομεν· σὺ δ' ἔπειτα διαμπερὲς ἡγεμόνευε.
- 195 Ἀδὲ δέ μοι, εἰ ποδὶ τοι ῥόπαλον τετμημένον ἐστίν,
 Σκηρίπτεσθ', ἐπεὶ φάτ' ἄριστά μ' ἐμμεναι οὐδόν.
 Ἥ ῥα, καὶ ἑμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλατο πῆρην
 Πυκνὰ βυγαλέην· ἐν δὲ σρόφος ἦεν ἄορτήρ.
 Εὐμαιὸς δ' ἔρα οἳ σκῆπτρον θυμάρης ἔδωκεν.
- 200 Τῷ βήτην· καθμῶν δὲ κύνας καὶ βώτορες ἄνδρες
 Ῥύατ' ὀπίσθε μένοντες· ὃ δ' ἐς πόλιν ἦγεν ἄνακτα,
 Πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι,
 Σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῖ εἴματα ἔστο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ σείχοντες ὁδὸν κατὰ παμπάλαιαν
- 205 Ἀσπερ ἰγγυὺς ἔσαν, καὶ ἐπὶ κρήνην ἀφίκοντο
 Τυκτῇ, καλλίροον, ὅθεν ὑδρεύοντο πολλῆται,
 Τὴν ποίησ' Ἰθάκος, καὶ Νήριτος, ἠδὲ Πολύκτωρ·
 Ἀμφὶ δ' ἥρ' αἰγείρων ὕδατοτριφίων ἦν ἕλσος
 Πάντοσι κυκλωτέρως, κατὰ δὲ ψυχρὸν ῥέον ὕδωρ
- 210 Τῷ δὲ ἐκ πέτρης· βωμὸς δ' ἐφύπερθε τέτυκτο
 Νυμφῶν, ὅθι πάντες ἐπιράζασκον ὀδίται·
 Ἐνθα σφέας ἐμίχαν' υἱὸς Δολιχόιο Μελαγχόος,
 Αἰγας ἄγων, αἳ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι,
 Δείκνον μνηστῆροισι· δύω δ' ἑμ' ἔποντο νομῆες.
- 215 Τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσσαν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔμ τ' ἐνόμαζεν
 Ἐκπαυλὸν καὶ ἑμὶς· (ὅρνε δὲ κῆρ Ὀδυσσεύς·)
 Νῦν μετὰ δὴ μάλα πάγχυ κακὸς κακὸν ἡγηλάζει·
 Ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἔγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον.
 Πῇ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἔγχεα ἀμείψετε συβῶτα,

Discis delectabantur, & hastilibus jaculantes

In fabrefacto pavimento, ubi utique antea insolentiam exercebant.

Sed quando jam cœnæ-tempus erat, & advenerunt pecudes

Undique ex agris, agebant autem eas, qui scilicet antea,

Tunc demum ipsis dixit Medon; (hic etenim maximo

Placebat præconum, & ipsis aderat in convivio:)

„ Juvenes, postquam jam omnes delectati estis mente certami-

„ Ite ad ædes, ut paremus convivium: (nibus,

„ Nequaquam enim malum est in tempore cœnam capere.

Sic dixit: illi autem ubi-surrexissent ibant, parebantque sermoni.

At postquam venissent in ædes habitantibus-commodas,

Lænas quidem deposuerunt in sedilibusque solis;

Hi autem mactabant oves magnas & pingues capras;

Mactabant porro sues pingues, & bovem armentalem,

Convivium parantes. At ex agrò ad-urbem

Properabant ire Ulyssesque & nobilis subulcus.

Illis autem sermonem exordiebatur subulcus, princeps virorum;

„ Hospes, quoniam jam demum ad-urbem ire cupis

„ Hodie, sicut jussit dominus meus, certe te ego

„ Hic mallem stabulorum custodem factum esse:

„ Sed illum vereor, & timeo, ne me postea

„ Objurget: severæ etenim dominorum sunt increpationes.

„ Sed age nunc eamus; jam enim præterit maxima-ex-parte

„ Dies: at cito ad vesperam frigidius erit.

Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;

„ Cognosco, sapio; hæc jam intelligenti præcipis:

„ Sed eamus; tu autem deinde perpetuo præi.

„ Da verò mihi, sicuti baculum tibi casum est,

„ Ad innitendum; quoniam dicitis valde lubricam esse viam.

Dixit utique; & circum humeros turpem sibi-jaciebat peram

Crebris-locis faceram: inerat verò tortile lorum.

Eumæus autem ei baculum animo-gratum dedit.

Hi iverunt: stabulum verò canes & pastores viri

Custodiebant pone manentes: hic autem in urbem ducebat regem,

Mendico misero similem & senì,

Baculo innitentem: turpia autem circum corpus vestimenta in-

Sed quando jam euntes viam per asperam (dutus erat.

Urbem prope erant, & ad fontem pervenerant

Fabrefactum, pulchre-fluentem, unde aquabantur cives,

Quem fecit Ithacus, & Neritus, & Polyctor;

Circum verò alnorum aquis-nutritarum erat nemus

Undique rotundum, frigida autem desfluebat aqua

Alte ex petra: ara autem supra facta erat

Nympharum, ubi omnes sicra-faciebant viatores:

Illic in ipsos incidit filius Dolii Melantheus,

Capras agens, quæ omnibus antecellebant gregibus,

Cœnam procis; duo autem ona sequebantur pastores.

Illos autem conspiciatus increpuit, verbumque dixit & compellavit

Vehementer & indigne; (commovebat autem cor Ulyssis:)

„ Nunc quidem omnino malus malum ducit:

„ Adeo semper similem ducit deus ad similem.

„ Quoniam jam hunc voracem ducis, inamapìs subulce,

„ Mendic-

- 220 Πτωχὸν ἀνιηρόν, δαιτῶν ἡπολυμαντήρα;
 Ὃς πολλῆσι Φλιῆσι παραστὰς Φλίψεται ὤμους,
 Αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἔορας, οὐδὲ λίσθητας.
 Τὸν κ' εἰ μοι δοίης σταβμῶν βυτήρα γενέσθαι,
 Σηκοκέρρον τ' ἔμεναι, θαλλόν τ' ἐρίφοισι φορῆναι.
 225 Καί κεν ὄρν πίνων, μεγάλην ἐπιγουνίδα βεῖτο.
 Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κάκ' ἔμμεθεν, οὐκ ἰδελῆσαι
 Ἔργον ἰποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσων κατὰ δῆμον
 Βούλεται αἰτίζων βόσκειν ἦν γαστέρ' ἀναλτον.
 Ἀλλ' ἔκ τοι ἔρῳ, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται,
 230 Αἴ κ' ἔλθῃ πρὸς δῶματ' Ὀδυσσεύς τεύιον,
 Πολλὰ οἱ ἀμφὶ κάρη σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμῶων
 Πλευραὶ ἀποτρίψουσι δόμον κἄτα βυλλομένοιο.
 Ὡς φάτο· καὶ παρὶν λαῖ' ἐνδορεν ἀφραδίησιν
 Ἰσχύω· οὐδὲ μιν ἐκτὸς ἀταρπιτοῦ ἐσυφέλιξεν,
 235 Ἀλλ' ἔμην ἀσφαλῶς· ὃ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσσεύς,
 Ἥ μεταίξας ῥοπάλοι ἐκ θυμὸν ἔλοιτο,
 Ἥ πρὸς γῆν ἱλάσειε κάρη, ἀμφ' οὐδας αἰίρας.
 Ἀλλ' ἐπετάλμησε, φρεσὶ δ' ἔσχετο· τὸν δὲ συβώτης
 Νείκεσεν ἄντα ἰδὼν· μέγα δ' εὖεατο, χεῖρας ἀνασχών·
 240 Νύμφαι κρηναῖαι, κοῦραι Διὸς, εἶπατ' Ὀδυσσεύς
 Τίμῃ ἐπὶ μῆρ' ἔκρε, καλύψας πῖονι δημῷ,
 Ἀρνῶν, ἡδ' ἐρίφων, τόδε μοι κρηῖνατ' ἔλδωρ,
 Ὡς ἔλθοι μὲν κείνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δὲ ἰ δαίμων·
 Τῷ κέ τοι ἀγλαΐας γε διασκεδάσειεν ἀπάσας,
 245 Τὰς νῦν ὑβρίζων φορέεις, ἀλαλήμενος αἶεν
 Ἄσυ κἄτ'· αὐτὰρ μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνβιος, αἰκόλος αἰγῶν·
 Ὡ πόποι, οἷον εἶπε κύων, δλοφώϊα εἰδώς;
 Τὸν ποτ' ἐγὼν ἐπὶ νηὶς ἐνστέλμοιο μελαίνης
 250 Ἀξω τῆλ' ἰθάκης, ἵνα μοι βίοτον πολὺν ἔλθοι.
 Αἶ γὰρ Τηλέμαχον βάλοι ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 Σήμερον ἐν μεγάροις, ἥ ὑπὸ μνηστῆρσι δαμῆν,
 Ὡς Ὀδυσσῆϊ γε τιλοῦ ἀπώλετο νόστιμον ἦμαρ.
 Ὡς εἰπὼν, τοῦς μὲν λῖπεν αὐτόθι, ἦκα κίοντας,
 255 Αὐτὰρ ὁ βῆ· μάλα δ' ὤκα δόμους ἱκανὸν ἔνακτος.
 Αὐτίκα δ' εἶσω ἵεν, μετὰ δὲ μνηστῆρσι καθίζεν,
 Ἀντίον Εὐρυμάχου· τὸν γὰρ Φιλέσσκε μάλισσα.
 Τῷ παρὰ μὲν κρειῶν μοῖραν θέσαν, οἱ πάντες οὖτο.
 Σίτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα,
 260 Ἐδμεναι· ἀγχίμολον δ' Ὀδυσσεύς καὶ δῖος Ὑφορβὸς
 Στήτην ἐρχομένῳ· παρὶ δὲ σφέας ἦλυθ' ἰωὴ
 Φόρμιγγος γλαφυρῆς· ἀνὰ γὰρ σφισι βάλλετ' αἰεδαῖν
 Φημίος· αὐτὰρ ὁ χειρὸς ἑλὼν προσέειπε συβώτην·
 Εὖμαι', ἥ μάλα δὴ τάδε δῶματα κάλ' Ὀδυσσεύς,
 265 Ῥεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστὶ καὶ ἐν πολλοῖσιν ἰδέσθαι.
 Ἐξ ἐτέρων ἕτερ' ἐστὶν· ἐπήσκηται δὲ οἱ αὐτῇ
 Τοίχῳ καὶ θριγκοῖσι, θύραι δ' εὐεργέες εἰσι.
 Δικλίδες· οὐκ ἂν τίς μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσσαιτο.
 Γιγνώσκω δ', ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαῖτα τίθενται·
 270 Ἀνδρες· ἐπεὶ κνίσση μὲν ἀνήνοθεν, ἐν δὲ τε φόρμιγγι
 Ἠλύει, ἦν ἔρε δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἑταίρην.

„ Mendicum molestum, convivorum contaminatorem ?
 „ Qui multis postibus astans atteret humeros,
 „ Petens frustra, non tripodes, neque lebetes:
 „ Hunc si mihi dares stabulorum custodem fieri,
 „ Cortisque-curator ut-sit, frondemque hœdis ferat;
 „ Etiam serum bibens, magnum sibi femur efficeret.
 „ Sed quandoquidem sane opera mala didicit, non volet
 „ Opus obire, sed mendicans per populum
 „ Masult petendo pascere suum ventrem insatiabilem.
 „ Verum tibi edico, quod & perfectum erit;
 „ Si iverit ad ædes Ulyssis divini,
 „ Multa ei circum caput scabella virorum ex manibus
 „ Latera deterent per domum percussi.
 Sic dixit; & accedens ei calce insultavit per-insipientiam
 In-coxam, neque ipsum extra viam dimovit,
 Sed is manebat firme: deliberabat autem Ulysses,
 Utrum irruens baculo animum ei eriperet,
 An ad terram deiceret caput, circa solum ubi-sustulerat:
 Sed pertulit, animoque cohibuit-se; illum verò subulcus
 Incepuit contra intuitus; valdeque precatus est, manibus subula-
 „ Nymphæ fontanæ, filiæ Jovis, si unquam Ulysses (tis;
 „ Vobis femora combussit, cooperta pingui adipe,
 „ Agnorum & hœdorum, hoc mihi perficite votum,
 „ Ut veniat quidem ille vir, ducatque ipsam deus:
 „ Ita tibi factus utique dissiparet omnes,
 „ Quos nunc contumeliosus fers, vagans semper
 „ Per urbem: at pecudes mali perdunt pastores.
 Hunc autem rursus allocutus est Melanthius, custos caprarum;
 „ Papæ! quale dixit canis, astutias callens?
 „ Quem aliquando ego in navi bonis-transfiris-instructa nigra
 „ Agam longe ab-Ithaca, ut mihi victum multum inveniat.
 „ Utinam enim Telemachum interficeret argenteum-arcum-ge-
 „ Hodie in ædibus, vel à procis domaretur, (rens Apollo
 „ Sicut Ulyssi quidem procul periit reditus dies.
 Sic locutus, hos quidem liquit illic, lente euntes,
 At ipse ivit; valde autem celeriter ad ædes pervenit domini.
 Statim autem introivit, & inter procos sedebat,
 Ex-adverso Eurymachi; hunc enim diligebat maxime.
 Ei quidem carnium partem apposuerunt ii, qui administrabant.
 Panem verò veneranda proma apposuit ferens,
 Ad-comedendum: prope autem Ulysses & nobilis subulcus
 Steterunt venientes: circum autem ipsos venit sonus
 Citharæ cavæ; illis enim incipiebat canere
 Phemius: at ille manu prehensum allocutus est subulcum;
 „ Eumæe, certe omnino utique hæc ædes pulchræ Ulyssis;
 „ Facile autem sunt dignoscendæ etiam inter multas visu.
 „ Ex aliis aliæ sunt: ornata est autem ei aula
 „ Muro & septis; januæ verò fabrefactæ sunt
 „ Bifores; haud quisquam eam vir insultaverit.
 „ Cognosco autem, quod multi in ipsa convivia celebrant
 „ Viri; quoniam nidor quidem ascendit, cithara autem
 „ Sonat, quam utique convivio dii fecerunt sociam.

- Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιε συβῶτα·
 'Ρεῖ' ἔγνω· ἱπεί οὐδ' ἄν τ' ἄλλα περ' ἴσῃ ἀνοήμων.
 'Αλλ' ἔγε δὴ φραζώμεθ', ὅπως ἔσαι τάδε ἔργα.
 275 Ἦε σὺ πρῶτος ἔσελθε δόμους εὐ ναιετάοντας,
 Δύσσο δὲ μνηστῆρας, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ.
 Εἰ δ' ἰδέλεις, ἐπήμενον, ἐγὼ δ' εἴμι προπάραιδε·
 Μῆδ' εὐ δηθύνειν, μὴ τίς σ' ἔκτοσθε νήσας
 "Ἡ βάλη, ἢ ἰλάσῃ"· τάδε σε φράζεσθαι ἄνωγα.
 280 Τὸν δ' ἡμειβέτ' ἐπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Γινώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις·
 'Αλλ' ἔρχεαι προπάραιδεν, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ.
 Οὐ γάρ τι πληγέων ἀδαήμεν, οὐδ' ἐβολέων·
 Τολμήεις μοι θυμὸς, ἱπεί κακὰ πολλὰ πέπονθα.
 285 Κύμασι καὶ πόλεμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.
 Γαστέρα δ' οὐτως ἐστὶν ἀποκρύψαι μεμυῖται,
 Οὐλομένην, ἢ πολλὰ κἄκ' ἀνδρώποισι δίδωσι·
 Τῆς ἔνεκεν καὶ νῆες ἐϋζυγοὶ ὀπλίσσονται
 Πόντον ἐπ' ἀτρυγέτον, κακὰ δυσμανέεσσι φέρουσαι.
 290 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 Ἄν δὲ κύων κεφαλὴν τε καὶ οὐατα κείμενος ἔσχευ
 Ἄργος Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος, ὅν ῥά ποτ' αὐτὸς
 Θρέψε μὲν, οὐδ' ἀπύνητο· πάρος δ' εἰς Ἴλιον ἱθὺν
 "Ὀιχετο" τὸν δὲ πάραιδεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες.
 295 Αἴγας ἐπ' ἀγροτέρως, ἡδὲ πρόκας, ἡδὲ λαγνούς.
 Δὴ τότε καί τ' ἀπώλεσας, ἀποικοιμάνειο ἄνακτες,
 'Εν πολλῇ κόπρῳ, ἢ οἱ προπάραιδε θυράων,
 Ἠμίωνων τε, βοῶν τε, ἄλλης κέχυτ'· ὅφρ' ἂν ἔργοισιν
 Δμῶες Ὀδυσσεὺς τέμενος μέγα κοπήσοντες·
 300 Ἐνθα κύων καί τ' Ἄργος, ἐνίπλειος κυνοραϊζέων.
 Δὴ τότε γ', ὥς ἐνόησεν Ὀδυσσεύς ἐγγυὺς ἔοντα,
 Οὐρῇ μὲν ῥ' ὄγ' ἔσθνε, καὶ οὐατα κάββαλιν ἔμφω·
 Ἄσσαν δ' οὐκ ἔτ' ἐπειτα δυνήσατο οἷο ἄνακτος
 Ἐλθέμεν· αὐτὰρ δ' νόσφιν ἰδὼν ἀπομόρφετο δάκρυ.
 305 'Ρεῖα λαθὼν Εὐμαιον· ἔφαρ δ' ἱεραινετο μύθῳ·
 Εὐμαι', ἢ μάλα θαῦμα, κύων ὕδα καί τ' ἐνὶ κόπρῳ,
 Καλὸς μὲν δέμας ἐστίν, ἀτὰρ τόδε γ' οὐ σάφα οἶδα,
 Εἰ δὴ καὶ ταχὺς ἔσκε θέειν ἐπὶ εἰδέει τῆδε,
 Ἡ αὐτῶς, οἷοί τε τραπεζῆες κύνες ἀνδρῶν
 310 Γίγνοντ', ἀγλαΐης δ' ἔνεκεν κομέουσιν ἄνακτες.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιε συβῶτα·
 Καὶ λῖν ἀνδρὸς γε κύων ὕδα τῆλε θανόντος.
 Εἰ τοιοσδ' εἴη ἡμὲν δέμας, ἡδὲ καὶ ἔργα,
 Οἷόν μιν Τροίηνδες κῖον κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
 315 Αἰψά κε θήσαιο, ἰδὼν ταχυτῆτα καὶ ἄλκιήν·
 Οὐ μὲν γάρ τι φύγεσκε βαθείης βένθεσιν ὕλης
 Κνώδαλον, ὃ, ττι ἴδοιτο· καὶ ἔχνεσι γὰρ περιήδη·
 Νῦν δ' ἔχεται κακότητι· ἔναξ δέ οἱ ἄλλοι πατρὸς
 "Ὤλετο" τὸν δὲ γυναῖκες ἀκηδέες οὐ κομέουσι.
 320 Δμῶες δ', εὐτ' ἂν μηκέτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες,
 Οὐκ ἔτ' ἐπειτ' ἐθέλουσιν ἐναίσιμα ἐργάζεσθαι·
 "Ἡμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται εὐρύσπα Ζεὺς
 Ἀνέρος, εὐτ' ἂν μιν κατὰ δοῦλιον ἥμαρ ἔλθουσιν.

Hunc autem respondens allocutus es, Eumææ subulee;
 „ Facile nosti; quippe neque in aliis *rebus* quidem es stultum.
 „ Sed age jam consultemus, quomodo sint hæc opera.
 „ Vel tu primus ingredere ædes habitantibus-commodas,
 „ Inferque te procis; ego autem relinquer hic:
 „ Sive vis, mane; ego verò ibo præ:
 „ Neque tu morare, ne quis te extra conspicatus
 „ Vel percutiat, vel pellat; hæc te considerare jubeo.

Huic autem respondit deinde patiens nobilis Ulysses;
 „ Cognosco, sapio; hæc jam intelligenti præcipis:
 „ Sed i præ, ego autem relinquer hic.
 „ Non enim omnino plagarum inscius *sum*, neque ictuum,
 „ Patiens mihi animus, quoniam mala multa passus sum
 „ Undis & bello; cum illis & hoc quoque fiat.
 „ Ventrem autem haudquaquam licet abscondere avidum,
 „ Perditum, qui multa mala hominibus dat:
 „ Cujus gratia & naves bonis-transitris-instructæ armantur,
 „ Pontum super infructuosum, mala inimicis ferentes.
 Sic hi quidem talia inter se dicebant:

Canis autem caputque & aures jacens erexit
 Argus Ulyssis malorum-patientis, quem scilicet quondam ipse
 Nutrivit quidem, non verò eo fructus est; prius nempe in illum sa-
 Ivit: hunc autem antea ducere-solebant juvenes viri (crum
 Capras in sylvestres, & cervos, & lepores.
 Tunc demum jacebat neglectus, absente domino,
 In multo stercore, quod ei ante fores
 Mulorumque, boumque, abunde fusum erat; donec auferrent.
 Servi Ulyssis prædium magnum stercoreaturi:
 Illic canis jacebat Argus, plenus ricinorum.

Tunc demum, ut agnovit Ulysses prope existentem,
 Cauda quidem iste adulatus est, & aures dejecit ambas:
 Prope autem non amplius tum potuit suum dominum
 Venire: at ille seorsum conspicatus absterfit lachrymam,
 Facile latens Eumæam; statim autem interrogabat sermone;
 „ Eumææ, certe omnino miraculum, canis hic jacet in fimo;
 „ Pulcher quidem corpore est, at hoc non certo novi,
 „ An utique & velox fuerit ad-currendum, cum forma hac.
 „ An nullius-pretti, quales scilicet mensales canes virorum
 „ Sunt; deliciarum verò gratia nutriunt domini.

Hunc autem respondens allocutus es, Eumææ subulce;
 „ Et sane viri canis hic est procul mortui.
 „ Si talis esset *nunc* & corpore, atque etiam operibus,
 „ Qualem ipsum ad Trojam profectus reliquit Ulysses,
 „ Statim admirareris, conspicatus velocitatem & robur:
 „ Nequaquam enim effugiebat dense in profunditatibus sylvarum
 „ Fera, quamcumque vidisset; & vestigiis enim perquam-sciebat.
 „ Nunc autem tenetur malo: dominus nempe ejus seorsum à patriis
 „ Perit; hunc verò mulieres negligentes non curant.
 „ Servi nempe, quando non amplius imperant domini,
 „ Non diutius postea volunt iusta operari:
 „ Dimidium enim virtutis aufert late-sonans Jupiter
 „ Viro, quando ipsum servilis dies corripuerit.

- 325 Βῆ δ' ἰδὺς μεγάροις μετὰ μνηστῆρας ἀγαιούς.
 Ἄργον δ' αὖ κατὰ μοῖρ' ἔλαβεν μέλανος θανάτῳ,
 Αὐτίκ' ἰδὲντ' Ὀδυτῆα εἰκοσῶ ἱνιαιτῶ.
 Τὸν δὲ πολὺ πρῶτος ἶδε Τηλέμαχος θεοειδὴς
 Ἐρχόμενον κατὰ δῶμα συβώτην· ὥκα δ' ἔπειτα
 330 Νεὺς ἐπὶ οἱ καλέσας· ὃ δὲ, παπτήνας ἔλε διφρον
 Κείμενον, ἐνθάδε δαιτρὸς ἐφίξεσκεν, κρέα πολλὰ
 Δαιδόμενος μνηστῆρσι, δόμον κάτ' ἀινυμένοισι.
 Τὸν κατέθηκε Φέρων πρὸς Τηλεμάχοιο τράπεζαν
 Ἀντίον· ἐνθα δ' ἥρ' αὐτὸς ἐφίξετο· τῷ δ' ἤρα κήρυξ
 335 ἦτοίρην ἔλδων ἐτίθει, κανέου τ' ἐκ σίτον αἰείρας
 Ἀγχιμόλον δὲ μετ' αὐτὸν ἰδύσετο δώματ' Ὀδυσσεύς,
 Πτωχῶ λευγαλέῳ ἐναλίγκιος, ἥδ' ἐγέροντι,
 Σκηπτόμενος· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῖ εἴματα ἔστο·
 Ἰξε δ' ἐπὶ μελίνου οὐδοῦ ἔντοσθε θυράων,
 340 Κλινάμενός γαμβρῶ Κυπαρισσίνῳ, ὃν ποτε τέκτων
 Εἴσσαν ἐπισκαμένως, καὶ ἐπὶ γάμῳ ἔθνε.
 Τηλέμαχος δ' ἐπὶ οἱ καλέσας προσέειπε συβώτην,
 Ἄρτον τ' οὖλον ἔλδων περικαλλέος ἐκ κανέου,
 Καὶ κρέα, ὥς οἱ χεῖρες ἐχάανδανον ἀμφιβαλόντι·
 345 Δὸς τῷ ξείνῳ ταῦτα Φέρων· αὐτὸν τε κέλευε,
 Αἰτίξιν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
 Αἰδῶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχηρμένῳ ἀνδρὶ προΐκτῃ.
 Ὡς φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἤκουσεν,
 Ἀγχοῦ δ' ἰσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 350 Τηλέμαχος τοι, ξεῖνε, διδοί τάδε, καὶ σε καλέυει
 Αἰτίξιν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
 Αἰδῶ δ' οὐκ ἀγαθὴν φησ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προΐκτῃ.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ζεῦ ἦνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι,
 355 Καὶ οἱ πάντα γένοιθ', ὅσσα φρεσὶν ἤσι μενοινᾷ.
 Ἥ ῥα, καὶ ἀμφοτέρησιν ἰδέξατο, καὶ κατέθηκεν
 Αὐτοῖ, ποδῶν προπάρουθεν, αἰκελίης ἐπὶ πῆρης.
 Ἥτοίε δ', ὥς ὅτ' ἀοιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν αἰεiden,
 Εὐθ' ὅδ' ἰδαικνῆκει, ὃ δ' ἐπαύσατο θεῖος ἀοιδός.
 360 Μνηστῆρες δ' ὁμάδῃσαν ἀνὰ μέγας· αὐτὰρ Αἴθη, ἡ
 Ἀγχιπαρισμένη, Λαερτιάδην Ὀδυσῆα
 Ὀτρυν', ὥς ἂν πύρνα κατὰ μνηστῆρας ἀγείροι,
 Γνοίῃ θ', οἱ τινὲς εἰσιν ἐναΐσιμοι, οἱ τ' ἀθέμιτοι·
 Ἀλλ' οὐδ' ὥς τιν' ἔμελλ' ἀπαλεξήσειν κακότητος.
 365 Βῆ δ' ἔμην αἰτήσων ἐνδέξια φῶτα ἔκασον,
 Πάντοσε χεῖρ' ὀρέγων, ὥς εἰ πτωχὸς πάλαι εἴη.
 Οἱ δ' ἐλαίροντες δίδωσαν, καὶ ἰσάμβεον αὐτόν·
 Ἀλλήλους τ' εἶροντο, τίς εἴη, καὶ πόθεν ἔλθοι.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν·
 370 Κέκλυτέ μεν, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
 Τοῦδε περὶ ξείνου· ἧ γάρ μιν πρόσθεν ὤκωπα.
 Ἥτοι μὲν οἱ δεῦρο συβώτης ἡγεμόνευσεν·
 Αὐτὸν δ' οὐ σάφα οἶδα, πόθεν γένος εὐχεταί εἶναι.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀντίνοος δ' ἔπεισιν νείκεσσι συβώτην·
 375 Ὡς ῥίγνυτε συβῶτα, τίη δὲ σὺ τόνδε πῆλινδε

Sic locutus, intravit aedes habitantibus-commodas :
 Ivit autem recta per-domum ad procos illustres.
 Argum verò deinde fatum occupavit atrae mortis,
 Statim ut-viderat Ulysssem vigesimo anno.
 Longe autem primus vidit Telemachus deo-par
 Venientem per domum subulcum; celeriterque deinde
 Innuit ad se vocans: ille autem ubi-circumspexisset, cepit sedem
 Jacentem, ubi coquus insidere-solebat, carnes multas
 Dividens procis, in domo convivantibus:
 Hanc deposuit ferens ad Telemachi mensam
 Ex-adverso; ibi utique ipse sedit: ei autem deinde præco
 Partem sumptam apposuit, ex canistroque panem sublatum.
 Prope autem post illum ingressum-ibat aedes Ulysses,
 Mendico misero similis, & seni,
Baculo innitens; turpia autem circum corpus vestimenta indutus
 Sedebat autem super fraxineum limen intra fores, (erat:
 Acclinatus postî Cyparissino, quem quondam faber
 Poliverat scite, & ad perpendiculum exegerat.
 Telemachus verò ad se vocatum allocutus est subulcum,
 Panemque totum ubi-sumsisset perpulchro-ex canistro,
 Et carnes, quantum ei manus capiebant comprehendenti;
 „ Da hospiti hæc ferens, ipsumque jube
 „ Mendicare penitus omnes adeuntem procos:
 „ Pudor autem non est bonus indigenti viro mendico.
 Sic dixit: ivit autem subulcus, postquam sermonem audivisset,
 Et prope stans verbis alatis allocutus est;
 „ Telemachus tibi, hospes, dat hæc, & te jubet
 „ Mendicare, penitus omnes adeuntem procos:
 „ Pudorem autem non bonum dicit esse viro mendico,
 Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 „ Jupiter rex, *fac* Telemachum mihi inter viros beatum esse;
 „ Et ei omnia fiant, quæcunque mente sua agitat.
 Dixit, & ambabus accepit, & deposuit
 Ibidem, pedes ante, turpi super pera.
 Comedebat autem, quamdiu cantor in ædibus canebat,
 Quando ille cœnaverat, tum cessavit divinus cantor.
 Proci verò tumultuati sunt per aedes: at Minerva,
 Prope astans, Laërtiadem Ulysssem
 Concitavit, ut panes à procis colligeret,
 Cognosceretque, quoniam essent iusti, quique iniusti:
 Sed neque sic quenquam exemptura erat malo.
 Perrexit autem *is* ire petiturus dextrorsum à viro quoque,
 Undique manum porrigens, tanquam si mendicus olim fuisset.
 Hi verò miserantes dabant, & admirabantur ipsum;
 Alique alios interrogabant, quisnam esset, & unde venisset.
 Inter hos autem & locutus est Melanthius, custos caprarum;
 „ Audite me, proci inclytæ reginæ,
 „ De hoc hospite; profecto enim antea ipsum vidi.
 „ Profecto quidem ei huc subulcus dux-erat.
 „ Ipsum autem non aperte scio, unde *se* genere profiteatur esse.
 Sic dixit: Antinous autem verbis objurgavit subuleum;
 „ O notissime subulce, cur verò tu hunc in-urbem

- Ἦγκυρες· ἡ οὐχ ἄλκις ἡμῖν ἀλήμονές εἰσι καὶ ἄλλοι
 Πτωχοὶ ἀνιηροὶ, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρες·
 Ἡ ὄνοσαι, ὅτι τοὶ βίοντες κατέδουσιν ἕνακτος
 Ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι· σὺ δὲ καὶ ποθὶ τόνδ' ἐκάλεσσας·
- 380 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαῖε συβῆτα·
 Ἀντίνο', οὐ μὲν καλὰ καὶ ἰσθλὸς ἱὼν ἀγορεύεις·
 Τίς γὰρ δὴ ξεῖνον καλεῖ ἄλλοθεν αὐτὸς ἐπελθὼν
 Ἄλλον γ', εἰ μὴ τῶν, οἱ δημοεργοὶ ἔασιν·
 Μάντιν, ἡ ἱητῆρα κακῶν. ἡ τέκτονα δούρων·
- 385 Ἡ καὶ θέσπιν ἀοιδόν, ὃ καὶν τέρπησιν ἀείδων·
 Οὔτοι γὰρ κλητοὶ γε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
 Πτωχὸν δ' οὐκ ἔν τις καλέοι τρύξοντά ἐ αὐτόν.
 Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς πέρι πάντων εἰς μνηστῆρων
 Δμῶσιν Ὀδυσσῆος, πέρι δ' αὐτ' ἱμοί· αὐτὰρ ἔγωγε
- 390 Οὐκ ἀλέγω, εἰως μοι ἐχέφρων Πηνελόπεια
 Ζῶει ἐνὶ μεγάροις, καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
 Σίγα, μὴ μοι τοῦτον ἀμείβεο πόλλ' ἐπέεσσιν·
 Ἀντίνοος δ' εἴωθε κακῶς ἐρεθίζεμεν αἰεὶ
- 395 Μύθοισιν χαλεποῖσιν, ἐποτρύνει δὲ καὶ ἄλλους.
 Ἡ ῥα, καὶ Ἀντίνοον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἀντίνο', ἡ μευ καλὰ, πατήρ ὡς κῆδεαι υἱός,
 Ως τὸν ξεῖνον ἔνωγας ἀπὸ μεγάροιο δίσσθαι
 Μῦθον ἀναγκάϊω· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειε.
- 400 Δὸς οἱ ἑλῶν· οὐ τοι φθονέω· κίλομαι γὰρ ἔγωγε·
 Μῆτ' οὖν μητέρ' ἐμὴν ἔξου τόγῃ, μήτε τιν' ἄλλον
 Δμῶν, οἱ κατὰ δῶματ' Ὀδυσσῆος βείοιο.
 Ἀλλ' οὐ τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·
 Αὐτὸς γὰρ φαγέμεν πολὺ βούλειαι, ἡ δόμῃν ἄλλῃ.
- 405 Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμειβόμενος προσέειπε·
 Τηλέμαχ' ὕψαλδ' ὄρη, μένος ἔσχετε, πόλον ἔειπες·
 Εἰ οἱ τέσσον ἅπαντες δρέξειαν μνηστῆρας,
 Καὶ κέν μιν τρεῖς μῆνας ἀπόπροθεν οἴκος ἑρύκοι.
 Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ ἔρηνυν ἑλῶν ὑπέφηνε τραπέζῃ
- 410 Καίμενον, ὃ ῥ' ἔπαχεν λιπαρὰς πύδας εἰλαπινάξων.
 Οἱ δ' ἄλλοι πάντες δίδοσαν, πλῆσαν δ' ἔρα πῆρην
 Σίτου καὶ κρειῶν· τάχα δὴ καὶ ἔμελλεν Ὀδυσσεύς,
 Αὐτὶς ἐπ' οὐδὲν ἰὼν, προικὸς γούσσειν Ἀχαιῶν·
 Στῆ δὲ παρ' Ἀντίνοον, καί· μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
- 415 Δὸς, φίλος· οὐ μὲν μοι δοκέεις ὁ κάκιος Ἀχαιῶν
 Ἑμμεναι, ἀλλ' ὥριος, ἐπεὶ βασιλῆϊ ἴοικας.
 Τῷ σε χρὴ δόμεναι καὶ λῶϊον, ἡ δὲ περ ἄλλοι,
 Σίτου· ἐγὼ δ' ἔν σε κλείω κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Καὶ γὰρ ἐγὼ ποτὲ οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
- 420 Ὀλβίος ἀφνειὸν, καὶ πολλὰκι δόσκον ἀλήτη
 Τοίῳ, ὅποῖος ἔοι, καὶ ὅτευ κεχρημένος ἔλθοι·
 Ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολλὰ,
 Οἷσιν τ' εὖ ζῶουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται·
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων, (ἤθελε γάρ που,)
- 425 Ὅς μ' ἄμα λήϊσθ' ἰσοπολυπλάγχοις ἐνὶ κεν
 Αἰγυπτὸν ἔλκει, δολιχὴν ὁδὸν, ὕφρ' ἀπολοίμην·
 Στήσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιπέλισσας·

„ Dixisti? an non satis nobis erronee sunt & alii
 „ Mendici molesti, conviviorum contaminatores?
 „ An parvi-pendis, quod tibi victum comedant domini
 „ Hic congregati? tu autem etiam alicunde hunc vocasti?
 Hunc autem respondens allocutus es, Eumæe subulce;
 „ Antinoë, non quidem bona, etiamsi eximius-sis, dicis:
 „ Quis enim demum hospitem vocat aliunde ipse ubi-adierit,
 „ Alium scilicet, nisi eorum *aliquem*, qui publici-operarii sunt?
 „ Vatem, vel medicum malorum, vel fabrum lignorum,
 „ Vel etiam divinum cantorem, qui delectet canens?
 „ Hi enim vocati utique hominum in immensa terra:
 „ Mendicium autem nemo vocaret attritum scipsum.
 „ Sed semper difficilis super omnes es procos
 „ Servis Ulyssis, præcipue verò mihi: at ego
 „ Non curo, quamdiu mihi prudens Penelope
 „ Vivit in ædibus, & Telemachus deo-par.
 Illum autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;
 „ Tace, ne mihi hunc vicissim-compella multum verbis:
 „ Antinous autem consuevit male irritare semper
 „ Verbis asperis, incitatque etiam alios.
 Dixit, & Antinorum verbis alatis allocutus est;
 „ Antinoe, profecto me bene caras, pater uti filium,
 „ Qui hospitem jubes à domo pellere
 „ Verbo violento: ne istud deus perfecerit.
 „ Da ei *aliquid* sumptum; non tibi invideo; jubeo enim ego:
 „ Neque itaque matrem meam verere hac-in-re, neque quem-
 „ Servorum, qui in ædibus *sunt* Ulyssis divini. (quam alium
 „ Sed non tibi tale in pectoribus cogitatum:
 „ Ipse enim comedere multo mavis, quam dare alii.
 Hæm autem rursus Antinous respondens allocutus est;
 „ Telemache altiloque, animo indomite, quale dixisti?
 „ Si ei tantum omnes præerent proci,
 „ Etiam ipsum tres menses procul hinc domus detineret.
 Sic utique dixit; & scabellum prehensum ostendit subter mensam
 Jacens, cui scilicet imponebat nitidos pedes epulans.
 Cæteri autem omnes dabant, impleveruntque proinde peram
 Pane & carnibus: cito sane & erat Ulysses,
 Rursus ad limen profectus, gratis gustaturus Achivos:
 Stetit autem juxta Antinorum, & ipsum sermone allocutus est;
 „ Da, amice; haud quidem mihi videris pessimus Achivorum
 „ Esse, sed optimus; quoniam regi similis es.
 „ Ideo te oportet dare & melius, quam etiam alii,
 „ De-pane; ego autem te laudarem per immensam terram.
 „ Etenim ego aliquando domum inter homines habitabam
 „ Beatus divitem, & sæpe dabam erroni
 „ Tali, qualiscunque esset, & cujuscunque-rei indigens venisset.
 „ Erant autem *mihi* servi valde multi, allaque multa,
 „ Quibus utique bene vivunt *homines*, & divites vocantur:
 „ Sed Jupiter pessumdedit Saturnius, (voluit enim aliqua-de-
 „ Qui me cum latronibus multivagis impulit. (causa;
 „ In-Ægyptum ire, longum iter, ut perirem:
 „ Statui verò in Ægypto fluvio naves remis-utrinque-agitatas:
 „ Tunc

- Ἐνδ' ἦτοι μὲν ἰγὰ καλὸμην ἐρήνης ἱταίρου
 αὐτοῦ παρ' νήεσσι μένειν, καὶ νῆας ἑρυσταί,
 430 Ὀπτήρας δὲ κατὰ σκοπιάς ὕτρυνε νάσσει·
 Οἱ δ' ὕβρει εἰκάντες, ἐπισπόμενοι μὲν εἰσφῶ,
 Αἴψα μάλ' Αἰγυπτίῳ ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγορὰς
 Πέρθεον, ἐκ δὲ γυναῖκας ἕγον, καὶ νήπια τέκνα,
 αὐτοὺς τ' ἔκτεινον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἔκετ' αὐτῇ.
 435 Οἱ δὲ, βοῆς ἄγοντες, ἔμ' ἦοι φαινομένηφιν,
 Ἥλλον· πλήθε δὲ πᾶν παδίου περὶν τε, καὶ ἱππῶν,
 Χαλκοῦ τε σερποῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέρκυρος
 φῶζεν ἡμῶς ἑτάροισι κακὴν βάλεν· εὐδὲ τις ἔτλη
 Στῆναι ἰσχυρτίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοισιν ἔσθ.
 440 Ἐνδ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ἔξεί χαλκῶ,
 Τόδς δ' ἀναγον ζῶους σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκη.
 Αὐτὰρ ἔμ' ἐς Κύπρον ξείνη δόσαν ἀντίσσαντι.
 Δμήτορι· Ἰασίδῃ, ὃς Κύπρου ἴφι ἤνασταν.
 Ἐνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἴκω, πῆματα πάτχων.
 445 Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμείβετο, φωνήσας τε·
 Τίς δαίμων· εἴδε πῆμα προσήγαγε, δαίτης ἀνίην;
 Στήδ' οὕτως ἐς μέσσην, ἡμῶς ἀπάνευθε τραπέζης,
 Μὴ τάχα πικρὴν Αἰγυπτον καὶ Κύπρον ἴδωμαι.
 Ὡς τις βαρβαλὸς καὶ ἀναιδὴς ἔσσι προίκτης.
 450 Ἐξείης πάντεσσι παρίζεσσαι· οἱ δὲ διδοῦσι
 Μαψιδίως· ἔπει οὐτις ἐπίσχεσις, οὐδ' ἐλεητὺς
 Ἀλλοτρίων χαρίσασθαι, ἔπει πάρα πολλὰ ἑκάσθ.
 Τὸν δ' ἀναχωρήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ὡ πόποι· οὐκ ἔρα σοίγ' ἐπὶ εἶδει καὶ φρένες ἦσαν·
 455 Οὐ σύ γ' ἂν ἐξ οἴκου σφ' ἐπιστάτῃ οὐδ' ἄλλω δόῃς,
 Ὃς νῦν ἄλλοτρίοισι παρήμενος, οὔτε μοι ἔτλης
 Σίτου ἀποπροελὼν δέμεναι· τὰ δὲ πολλὰ πάρεςιν.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀντίνοος δ' ἐχολώσατο καρδίῃ μᾶλλον,
 καὶ μιν ὑπὸ δρᾶ ἰδὼν ἔπεε πτερόεντα προσήυδα·
 460 Νῦν δὴ σ' οὐκ ἔτι καλὰ δέ· ἐκ μεγάροιό γ' εἶω
 Ἀψ ἀναχωρήσειν, ὅτε δὴ καὶ βνεῖδεα βάζεις.
 Ὡς ἔρ' ἔφη· καὶ θρήνυν ἰλὼν βάλε δαείδων ὄμιον,
 Πρηνυμέντων κατὰ νῶτον· ἰ δ' ἑσάθη, ἥτε πέτρα,
 Ἐμπεδον· οὐδ' ἔρα μιν σφῆλεν βέλος Ἀντινόοιο·
 465 Ἀλλ' ἀκείων κίνησε κάρη, κακὰ βυστοδομεύων.
 Ἀψ δ' ἔρ' ἐπ' οὐδὲν ἰδὼν κατ' ἔρ' ἔζετο, καὶ δ' ἔρα πῆρην
 Φῆκεν ἑυπλείην· μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·
 Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγκαλειτῆς βασιλείης,
 Ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι καλεῖται.
 470 Οὐ μὲν οὐδ' ἄχος ἐστὶ μετὰ φρεσίν, οὐδέ τι πένθος·
 Ὅππὸτ' ἀνὴρ περὶ οἷσι μαχεϊόμενος κτεάτεσσι
 Βλήεται, ἢ περὶ βουσίν, ἢ ἀργεννῆς δίστασιν·
 Αὐτὰρ ἔμ' Ἀντίνοος βάλε γαστέρος εἵνεκα λυγρῆς,
 Οὐλομένης, ἢ πολλὰ κακὰ ἀνθρώποισι δίδωσιν.
 475 Ἀλλ' εἰπου πτωχῶν γε θεοὶ καὶ ἱριννύες εἰσιν,
 Ἀντίνοον πρὸ γάμοιο τέλος θανάτοιο κιχέει.
 Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 Ἐσθ' ἔκμηλος, ξείνη, καθήμενος, ἢ ἥκιδ' ἄλλη·
 Μὴ σε νέοι διὰ δώματ' ἑρυσσω, (οἳ ἀγορεύεις,)

„ Tunc quidem ego hortabar dilectos socios
 „ Illic apud naves manere, & naves tueri;
 „ Speculatores autem ad speculas iussi ire:
 „ Hi verò insolentiae cedentes, sequentes impetum sumum,
 „ Cito admodum Ægyptiorum virorum perpulchros agros
 „ Populabantur; mulieresque abducebant & infantes liberos,
 „ Ipsosque interficiebant: cito verò in urbem pervenit strepitus.
 „ Illi autem clamorem audientes, simul-eum aurora apparente,
 „ Venerunt; impletus autem est totus campus peditibusque &
 „ Ærisque fulgore: Jupiter autem gaudens-fulmine (equis,
 „ Fugam meis sociis malam immisit; neque quisquam sustinuit
 „ Consistere contra; circum enim mala undique stabant.
 „ Ibi nostrum multos quidem interfecerunt acuto aere;
 „ Alios verò abduxerant vivos sibi operaturos ex-necessitate.
 „ At me in Cyprum hospiti dederunt obviam-facto
 „ Dmetori Jasidae, qui Cypro fortiter imperabat:
 „ Inde demum nunc huc venio, damna patiens.
 Huic autem rursus Antinous respondit, dixitque;
 „ Quis deus hanc pestem adduxit, convivii molestiam?
 „ Sta sic in medium *profectus*, mea procul à mensa,
 „ Ne cito amaram Ægyptum, & Cyprum videas:
 „ Adeo quidam audax & impudens es mendicus.
 „ Ordine omnibus astas: hi autem dant
 „ Temere; quia nulla est parsimonia, neque misratio
 „ Quin de-alienis largiantur; quoniam adsunt multa cuique.
 Hunc autem retrogressus allocutus est solers Ulysses;
 „ Papæ! haud ergo tibi cum forma etiam mens erat:
 „ Non tu utique ex domo tuo supplici vel salem dares;
 „ Qui nunc alienis assidens, haud quicquam mihi sustinuisi
 „ De-pane sumptum dare; multa autem adsunt.
 Sic dixit: Antinous verò iratus est ex-corde magis,
 Et ipsum torve intuitus verbis alatis allocutus est;
 „ Nunc jam te non amplius bene ex domo puto
 „ Retro cessurum, quando scilicet & opprobria dicis.
 Sic utique dixit; & scabbello prehensio percussit dextrum humerum,
 Extimum in dorsum: is autem stetit tanquam rupes,
 Firmiter; neque saepe ipsum commovit ictus Antinói;
 Sed tacite movit caput, mala profunde-cogitans.
 Rursus autem ad limen *profectus* desidebat, peramque
 Deposuit bene-plenam: inter procos verò locutus est;
 „ Audite me, proci inclytæ reginæ,
 „ Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet:
 „ Nequaquam quidem dolor est in mente, neque omnino luctus,
 „ Quando vir, pro suis pugnans possessionibus,
 „ Percutitur, vel propter boves, vel candidas oves:
 „ At me Antinous percussit ventrem ob malum,
 „ Perditum, qui multa mala hominibus dat.
 „ Sed sicubi pauperum dii & Erinnyes sint,
 „ Antinonem ante nuptias finis mortis deprehendat.
 Hunc autem rursus Antinous allocutus est, Eupithei filius;
 „ Comede tranquillus, hospes, sedens, aut abi alio;
 „ Ne te juvenes pex ædes trahant, (qui sic loquaris,)

- 480 Ἡ ποδὶς, ἥ καὶ χεὶρς, ἀποδρύνει δὲ πάντα.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔρα πάντες υπερφιάλως νεμέσθησαν·
 Ὡς δὲ τις εἶπεσσι νέων υπερηγορούντων·
 Ἀντίνο', οὐ μὲν κάλ' ἔβαλες δύσηνον ἀλήτην,
 Οὐλόμεν', εἰ δὴ πού τις ἱπουράνιος θεὸς ἐστίν·
 485 Καὶ τε θεοὶ ξείνοισιν ἰοικότες ἀλλοδαποῖσι,
 Παντοῖοι τελέθοντες, ἐπισρωφῶσι πόληας,
 Ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες.
 Ὡς ἔρ' ἔφην μνηστῆρες· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων
 Τηλέμαχος δ' ἐν μὲν κραδίῳ μέγα πένθος ἔεξε
 490 Βλημένου· οὐδ' ἔρα δάκρυ χαμῶϊ βάλεν ἐκ βλεφάροισιν,
 Ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομαῶν.
 Τοῦ δ' ὡς οὖν ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια,
 Βλημένου ἐν μεγάρῳ, μετ' ἔρα δμῶῃσιν ἔειπεν·
 Αἰὲ' οὕτως αὐτὸν σε βάλοι κλυτότοξος Ἀπόλλων.
 495 Τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Εἰ γὰρ ἐπ' ἄρῃσιν τέλος ἡμετέρῃσι γένετο,
 Οὐκ ἔν τις τούτων γὰρ εὐθρονον ἦν ἴκοιτο.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Μαῖ', ἐχθροὶ μὲν πάντες, ἐπεὶ κακὰ μηχανῶνται·
 500 Ἀντίνοος δὲ μάλικα μελαΐνῃ κηρὶ ἔοικεν.
 Ἡϊνός τις δύσηνος ἀλητεύει κατὰ δῶμα,
 Ἀνέρας αἰτίζων· (ἄχρημοσύνη γὰρ ἀνώγει·)
 Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐνέπλησαν τ', ἔδσαν τε·
 Οὗτος δὲ θρήνυι πρυμνὸν βάλε δεξιὸν ὦμον.
 505 Ἡ μὲν ἔρ' ὡς ἀγόρευε μετὰ δμῶῃσι γυναῖξιν,
 Ἡμένη ἐν θαλάμῳ· ὁ δ' ἰδεῖπνεε δῖος Ὀδυσσεύς·
 Ἡ δ' ἐπὶ οἱ καλέσασα προσήυδα δῖον ὕφορβόν·
 Ἐρχεο, δῖ' Εὐμπαίε, κιὼν τὸν ξείνον ἔνωχθε
 Ἐλθέμεν, ὄφρα τί μιν προσπτύξομαι, ἦδ' ἐρίωμαι,
 510 Εἴ που Ὀδυσσεύς τελασιφρονος ἦλ' πέπυσται,
 Ἡ ἴδεν δφθαλμοῖσι· πολυπλάγκτω γὰρ ἔοικεν.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ', Εὐμπαίε συβῶτα·
 Εἰ γάρ τοι, βασίλεια, σιωπήσειαν Ἀχαιοί,
 Οἳ ὅδε μυθεῖται, θέλγοιτό κέ τοι φίλον ἦτορ.
 515 Τρεῖς γὰρ δὴ μιν νύκτας ἔχον, τρία δ' ἡματ' ἔρυκε
 Ἐν κλισίῃ· (πρῶτον γὰρ ἔμ' ἴκετο νηὶς ἀποδράς·)
 Ἀλλ' εὖπω κακότητα διήνυσεν ἣν ἀγορεύων.
 Ὡς δ' ὅτ' αἰοῖδ' ἀνὴρ ποτιδέκεται, ὅς τε θεῶν ἐξ
 Λαΐδαι δεδαῶς ἔπε' ἱμερόεντα βροτοῖσι,
 520 Τοῦ δ' ἔμοτον μεμάασιν ἀκουέμεν, ὀππότε Λαΐδῃ·
 Ὡς ἐμὲ κείνος ἔβελγε παρήμενος ἐν μεγάροισι.
 Φησὶ δ' Ὀδυσσεύς ξείνος πατρώϊες εἶναι,
 Κρήτη ναιετάων, ὅθι Μίνως γένος ἐστίν.
 Ἐνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἴκετο πῆματα πάσχων,
 525 Προπροκυλινδόμενος· ρεῦται δ' Ὀδυσσεύς ἀκούσαι,
 Ἀλχόου Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πτόνι δῆμῳ,
 Ζωοῦ· πολλὰ δ' ἔγει κειμήλια ὅνδε δόμενδε.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Ἐρχεο, δεῦρο κάλεσσον, ἵν' ἀντίον αὐτὸς ἐνίσπῃ.
 530 Οὔτοι δ' ἦν δύρησι κατήμενοι ἐψικέσθων,
 Ἡ αὐτοῦ κατὰ δώματ'· ἐπεὶ σφίσι θυμὸς εὐφρων.

„ Vel pede, vel & manu; lacerantque totum.
 Sic dixit: illi verò omnes vehementer indignati sunt:
 Sic autem aliquis dicebat juvenum superborum;
 „ Antinoë, non quidem bene percussisti infelicem erronem;
 „ Perditæ; si forte quis cœlestis deus sit?
 „ Etenim dii, hospitibus similes peregrinis,
 „ Omnimodos se-ferentes, versantur per urbes,
 „ Hominum insolentiamque & æquitatē inspicientes.
 Sic utique dicebant proci: ille autem non curabat verba.
 Telemachus verò in corde quidem magnum luctum fovebat
Ob eum percussum; neque tamen lachrymam in humum dimisit
 Sed tacite movit caput, mala profunde-cogitans. (ex palpebris,
 Hunc autem postquam audiverat prudens Penelope
 Percussum in domo, inter ancillas proinde dixit;
 „ Utinam sic ipsum te percuteret inclytus-arcu Apollo.
 Hanc autem rursus Eurynome œconomia allocuta est;
 „ Si enim votis exitus nostris fieret,
 „ Haud quisquam horum ad pulchro-folio auroram perveniret.
 Hanc autem rursus allocuta est prudens Penelope;
 „ Nutrix, inimici quidem omnes, quoniam mala machinantur;
 „ Antinous verò maxime atræ morti similis est.
 „ Hospes quidam infelix vagatur per domum,
 „ A-viris petens; (egestas enim jubet:)
 „ Ibi alii quidem omnes impleveruntque, dederuntque;
 „ Hic autem scabello extimum percussit dextrum humerum.
 Illa quidem sic loquebatur inter famulas mulieres,
 Sedens in thalamo; cœnabat autem nobilis Ulysses:
 Illa autem ad se vocatum allocuta est nobilem subulcum;
 „ Vado, nobilis Eumæe, profectus hospitem jube
 „ Venire, ut aliquatenus cum-ipso congregiar, & interrogem,
 „ Sicubi de-Ulyssæ malorum-patiente vel audiverit,
 „ Vel *eum* viderit oculis: multivago enim similis est.
 Hanc autem respondens allocutus es, Eumæe subulce;
 „ Utinam enim tibi, regina, tacerent Achivi,
 „ Qualia hic loquitur, mulceret tibi charum cor.
 „ Tres enim jam ipsum noctes habui, tres autem dies detinui
 „ In casa, (primum enim *ad* me venit, ubi à nave aufugisset;)
 „ Sed nondum calamitatem absolvit suam narrans.
 „ Sicut autem quando cantorem vir aspicit, qui ex diis
 „ Canit doctus carmina delectabilia mortalibus,
 „ Hunc autem insatiabiliter cupiunt audire, quando canit:
 „ Sic me ille mulcebat assidens in ædibus.
 „ Dicit autem *se* Ulyssis hospitem paternum esse,
 „ In Creta habitantem, ubi Minois genus est.
 „ Inde jam nunc huc venit damna patiens,
 „ Supplex-provolutus: affirmat autem de-Ulyssæ se audivisse,
 „ Prope Thestrotorum virorum in ubere populo,
 „ Vivo: multas autem ducit res pretiosas suam ad domum.
 Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope;
 „ Vade, huc voca; ut coram ipse dicat.
 „ Hi autem vel in foribus sedentes delectentur,
 „ Vel illic in ædibus, quippe ipsa animus latus est.

- Αὐτῶν μὲν γὰρ κτήματ' ἀκήρατα κείτ' ἐν δίκῃ·
 Σίτος καὶ μέθυ ἥδ'· τὰ μὲν οἰκῆς ἔδουσιν·
 Οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλούμενοι, ἡματα πάντα,
 535 Βούς ἱερῶντες, καὶ βίς, καὶ πίονας αἶγας,
 Εἰλαπινάζουσι, πίνουσι τε αἶθοπα οἶνον
 Μαφιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατένεται· οὐ γὰρ ἔπ' ἐνὴρ
 Οἶος Ὀδυσσεύς ἔσκεν, ἄρῃν ἀπὸ δίκου ἀμῦναι.
 Εἰ δ' Ὀδυσσεὺς ἔλθοι, καὶ ἴκοιτ' ἐς πατρίδα γαίαν,
 540 Αἴψά κε σὺν ᾧ παιδί βίης ἀποτίσεται ἀνδρῶν.
 "Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δὲ μὲν' ἔπτερεν· ἄμφι δὲ δῶμα
 Σαρπηδέον κονάβησε· γέλασσε δὲ Πηνελόπεια·
 Αἴψα δ' ἄρ' Εὐμαίων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 "Ἐρχεῖ μοι, τὸν ξείνον ἑναντίον ὧδε κάλεσσον.
 545 Οὐχ ὁράας, ὅ μοι υἱὸς ἐπέπταρε πᾶσιν ἔπεισιν;
 Τῷ κε καὶ οὐκ ἀτελὲς θάνατος μνηστῆρσι γένοιτο
 Πᾶσι μάλ', οὐδέ κ' τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξοι.
 "Ἄλλο δέ τοι ἔρῳ, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,
 Αἴκ' αὐτὸν γνῶν νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
 550 Ἔσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἴματα καλὰ.
 "Ὡς φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς, ἔπει τὸν μῦθον ἔκουσεν·
 "Αἰχμοῦ δ' ἱσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 "ἔειπε πάτερ, καλέει σε περίφρων Πηνελόπεια,
 Μήτηρ Τηλεμάχοιο· μεταλλήσαι τί εἰ θυμῷ
 555 Ἄμφι πόσει κέλεται, καὶ κῆδ' ἀπὸ πεπταυῆ.
 Εἰ δέ κ' σε γνοίῃ νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
 "Ἔσσει σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, τῶν σὺ μάλισα
 Χρηίζεις· σίτον δὲ καὶ αἰτίζων κατὰ δῆμον.
 Γαστέρα βοσκήσεις· δώσει δέ τοι, ἔς κ' ἐθέλῃσιν.
 560 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Εὐμαί', αἴψα κ' ἰγὼ νημερτέα πάντ' ἐνέποιμι
 Κούρῃ Ἰκαρίοιο περίφρονι Πηνελοπείῃ·
 Οἶδα γὰρ εὖ περὶ κείνου, ὁμῆν δ' ἀνεδέγμει' εἰζύν.
 "Ἀλλὰ μνηστῆρων χαλεπῶν ὑποδείδι' ὅμιλον,
 565 Τῶν ὕβρις τε βίη τε, σιδήρεον οὐρανὸν ἔκει.
 Καὶ γὰρ νῦν, ὅτε μ' αὐτὸς ἐνὴρ κατὰ δῶμα κίοντα
 Οὔτε κακὴν βέξαντα βαλὼν δδύνῃσιν ἔδωκεν,
 Οὔτε τι Τηλέμαχος τόδ' ἐπήρκεσεν, οὔτε τις ἄλλος.
 Τῷ νῦν Πηνελόπειαν ἐν μεγάροισιν ἔνωχθι
 570 Μείναι, ἐπειγομένην περ, ἐς ἥλιον καταδύντα·
 Καὶ τότε μ' εἰρέσθω πόσιος πέρι νόστιμον ἡμῶν,
 "Ἀσσοτέρω καθίσκασα παρὰ πυρὶ· εἴματα γὰρ τοι
 Δούρ' ἔχω· οἶσθα καὶ αὐτὸς, ἐπεὶ σε πρῶτ' ἰκέτευσα.
 "Ὡς φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς, ἔπει τὸν μῦθον ἔκουσεν.
 575 Τὸν δ' ὑπὲρ οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια·
 Οὐ σύ γ' ἔγεις, Εὐμαίε; τί τοῦτ' ἐνόησεν ἀλήτης;
 "Ἥ τινα που δέσας ἐξαίσιον; ἦ καὶ ἄλλως
 Αἰδεῖται κατὰ δῶμα; κακὸς δ' αἰδοῖτο ἀλήτης.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαίε συβῶτα·
 580 Μυλεῖται κατὰ μοῖραν, ἥπερ κ' οἶοιτο καὶ ἄλλος,
 "Τβριν ἄλυσκάων ἀνδρῶν ὀπερηνορέδων.
 "Ἀλλὰ σε μέναι ἔνωγεν ἐς ἥλιον καταδύντα.
 Καὶ δέ σοι ὧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ὧ βασιλεῖα,

- „ Ipſorum etenim poſſeſſiones integræ jacent in domo,
 „ Panis & vinum dulce; ea quidem domeſtici *ipſorum* comedunt;
 „ Ipſi verò in noſtram-*domum* divertentes, dies omnes,
 „ Boves maſtantes, & oves, & pingues capras,
 „ Epulantur, bibuntque generoſum vinum
 „ Temere; plurima autem abſumuntur: non enim adest vir,
 „ Qualis Ulyſſes erat, qui maktum à domo arceat.
 „ Sin Ulyſſes venerit, & acceſſerit in patriam terram,
 „ Statim cum ſuo filio injurias ultus-fuerit virorum.
 Sic dixit: Telemachus autem alte ſternuit; circumque domus
 Horrendum reſonuit: riſit verò Penelope;
 Statimque deinde Eumæum verbis alatis allocuta eſt;
 „ Vade mihi, hoſpitem coram huc voca.
 „ Nonne vides, quod mihi filius ſternuit ad omnia verba?
 „ Ideo & non imperfecta mors prociſ fiat
 „ Omnibus proriſus; neque quiſquam mortem & fatum vitet.
 „ Aliud autem tibi dicam, tu verò in mente reconde tua,
 „ Si ipſum cognovero vera omnia dicentem,
 „ Induam ipſum lænaque tunicaque, veſtimentis pulchris.
 Sic dixit: ivit verò ſubulcus, poſtquam ſermonem audiverat:
 Propeque ſtans verbis alatis allocutus eſt;
 „ Hoſpes pater, vocat te prudens Penelope,
 „ Mater Telemachi; ſciſcitari aliquid ipſam animus
 „ De marito jubet, quamvis dolores paſſa ſit.
 „ Quod ſi ta cognoverit vera omnia dicentem,
 „ Induet te lænaque tunicaque, quibus tu maxime
 „ Indiges; panem autem etiam petens per populum
 „ Ventrem paſces: dabit verò tibi, quicunque voluerit.
 Illum autem ruriſus allocutus eſt multa-paſſus nobilis Ulyſſes;
 „ Eumæe, ſtatim ego vera omnia dicam
 „ Filia Icarii prudenti Penelopæ:
 „ Novi enim bene de illo; parem autem ſuſtinuimus ærumnam.
 „ Sed procorum difficilium ſubtimeo cœtum;
 „ Quorum injuriſque, violentiaque, ad ferreum cœlum pervenit.
 „ Etenim nunc, quando me hic vir per domum euntem,
 „ Nilil mali cum-ſeceram, percuſſum doloribus dedit,
 „ Neque omnino Telemachus hoc prohibuit, neque quiſquam aliſus:
 „ Ideo nunc Penelopen in ædibus hortare
 „ Manere, feſtinantem licet, in ſolis occaſum.
 „ Et tunc me interroget mariti de reditus die,
 „ Propius ubi-collocarit ad ignem, veſtimenta enim
 „ Mala habeo; noſtri & ipſe, quoniam te primum ſupplex-adil.
 Sic dixit: ivit autem ſubulcus poſtquam ſermonem audiverat.
 Eam verò ſuper limen profeſtum allocuta eſt Penelope;
 „ Non tu utique ducis, Eumæe? quid hoc in animum-induxit erro?
 „ An aliquem quodammodo veritus ſupra-modum? an & aliter
 „ Verecundatur in domo? malus autem eſt verecundus mendicus.
 Hanc autem reſpondens allocutus eſt, Eumæe ſubulce;
 „ Loquitur appoſite, quæ ſcilicet putaret etiam aliſus,
 „ Contumeliam vitans virorum ſuperborum:
 „ Sed te manere hortatur in ſolis occaſum.
 „ Etenim tibi ſic ipſi multo melius, ô regina,

- Ὅλην πρὸς ξείνον φάσθαι ἔπος, ἡδ' ἐπακοῦσαι.
 585 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Οὐκ ἔφρων ὁ ξείνος δίσταται, ὅς περ ἂν εἴη·
 Οὐ γὰρ πού τινες ὧδε καταθνητῶν ἀνθρώπων
 Ἀνέρες ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανώονται.
 Ἡ μὲν ἄρ' ὧς ἀγόρευεν· ὁ δ' ὤχετο δῖος ὑφορβὸς
 590 Μνηστήρων ἐς ὄμιλον, ἔπει διεπέφραδε πάντα.
 Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερδεντα προσηύδα,
 Ἀγχι σχῶν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοῖαί οἱ ἔλλαι·
 ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ἔπειμι, σύας καὶ κτεῖνα φυλάξων,
 Σὸν καὶ ἐμὸν βίον· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
 595 Αὐτὸν μὲν σε πρῶτα σάω, καὶ φράζεο θυμῷ,
 Μή τι πάθης· πολλοὶ δὲ κακὰ φρονέουσιν Ἀχαιῶν·
 Τοὺς Ζεὺς ἐξολέσει, πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν·
 Ἔσσεται οὕτως, ἔττα· σὺ δ' ἔρχεο δεισιλήσας·
 600 Ἡῶδεν δ' ἰέναι καὶ ἔγειν ἱερήϊα καλὰ·
 Αὐτὰρ ἐμοὶ τάδε πάντα καὶ ἀθανάτοισι μελήσει.
 Ὡς φάβ'· ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἔζετ' ἐυξέσου ἐπὶ δῖφρου·
 Πλησάμενος δ' ἔρα θυμὸν ἐδητύος, ἡδὲ ποτῆτος,
 Βῆ β' ἵμεναι μεθ' ὕας· λίπε δ' ἔρκεά τε, μέγαρόν τε
 605 Πλεῖον δαιτυμόνων· τοὶ δ' ὀρχησῶν καὶ κοιδῶν
 Τέρποντ'· ἡδὴ γὰρ καὶ ἐπήλυθε δαίμων ἡμᾶρ.

Ὁ Δ Τ Σ Σ Ε Γ Γ Α Ξ Σ Ὀ Μ Η Ρ Ο Τ Τ Η Ξ Σ
 Ρ Α Ψ Σ Ω, Δ Γ Γ Α Σ

Ἱππόβοις.

Ὀδυσσεύς καὶ Ἴρου πυγμὴ γίνεται· φαίνεται δὲ καὶ Πηνελόπη τοῖς μνηστέροι, καὶ παρ' αὐτῶν δῶρα λαμβάνει· γίνεται δὲ καὶ τις κοινολογία ἐν τοῖς ἐξῆς Ὀδυσσεύς πρὸς Εὐρύμαχον.

Σίγμ' ἔριν Ἴρου, εὐχος Ὀδυσσεύς, δῶρά τ' ἀνάντων.

- Ἡ Λίε δ' ἐπὶ πτωχὸς πανδήμιος, ὅς κατὰ ἔς
 Πτωχεύουσ' Ἰθάκης, μετὰ δ' ἔκρεπε γαστέρι μάρμα·
 Ἀζηχὸς φαγέμεν καὶ πέμεν· οὐδέ οἱ ἦν ἔς,
 Οὐδὲ βίη· εἶδος δὲ μάλα μέγας ἦν δράσθαι.
 5 Ἀρναῖος δ' ὄνομ' ἔσκε· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ
 Ἐκ γενετῆς· Ἴρον δὲ νέοι κίκλησκον ἅπαντες,
 Οὐνεκ' ἀπαγγέλλεσκε κίων, ὅτε πού τις ἀνώγοι·
 Ὅς β' ἔλθων Ὀδυσῆα διώκετο οἷο δόμοιο,
 Καὶ μιν νεικεῖων ἔπεα πτερδεντα προσηύδα·
 10 Εἶκε, γέρον, προθύρου, μὴ δὴ τάχα καὶ ποδὸς ἔλκη·
 Οὐκ αἶτις, ὅτι δὴ μοι ἐπιλλίξουσιν ἅπαντες,
 Ἐλκόμεναι δὲ κέλονται· ἐγὼ δ' αἰσχύνομαι ἔμπης.
 Ἀλλ' ἔνα, μὴ τάχα νῶϊν ἔρις καὶ χερσὶ γένηται.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ δρᾶ ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 15 Δαιμόνι', οὔτε τί σε βέζω κακὸν, οὔτ' ἀγορεύω,
 Οὔτε τινα φθονέω δόμεναι, καὶ πόλλ' ἀνελόντα.
 Οὐδὲς δ' ἀμφοτέρους ὕδα χεῖσται· οὐδέ τί σε χεῖρ

„ Solam ad hospitem loqui verbum, & ex-*eo* audire.
 Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope;
 „ Non insipiens hospes suspicatur, quicumque demum sit;
 „ Non enim usquam ulli sic mortalium hominum
 „ Viri superbientes injusta machinantur.
 Illa quidem sic locuta est; ibat autem nobilis subulcus
 Procorum in cœtum, postquam dixerat omnia.
 Statim autem Telemachum verbis alatis allocutus est,
 Prope admoto capite, ut ne audirent alii;
 „ O dilecte, ego quidem abeo, sues & illa custoditurus,
 „ Tuum & meum victum; tibi autem hic omnia curæ-sint.
 „ Ipsum quidem te primum serva, & considera in animo,
 „ Ne quid patiaris; multi verò mala cogitant Achivorum:
 „ Quos Jupiter disperdat, antequam nobis nocumento-sint,
 Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;
 „ Erit sic, pater: tu verò vade merenda-sumpta:
 „ Mane autem veni, & duc victimas pulchras:
 „ At mihi hæc omnia & immortalibus curæ-erunt.
 Sic dixit: is verò rursus deinde sedebat bene-polita in sede:
 Ubi autem repleverat animum cibo & potu,
 Perrexit utique ire ad sues, liquitque septaque, domumque
 Plenam convivarum: hi autem saltu & cantu
 Delectabant-se: jam enim & advenit vespertinum tempus.

 O D Y S S E Æ HOMERI XVIII
 LIBRI

Argumentum.

Ulyssis & Iri pugna fit. Apparet autem & Penelope procis,
 & ab ipsis dona accipit. Fit & quædam collocutio deinceps Ulyssis cum Eurymacho.

Σ. Contentionem Iri, gloriam Ulyssis, donaque regna.

Advenit autem mendicus publicus, qui per urbem
 Mendicabat Ithacæ; excellebat verò ventre voraci,
 Ad incessanter comedendum & bibendum; neque ei erat vis,
 Neque robur; specie autem valde magnus erat intuentibus.
 Arnæus verò nomen erat: hoc enim imposuit alma mater
 Ex nativitate: Irum autem juvenes vocabant omnes,
 Quoniam nuntia-referebat profectus: cum alicubi quis juberet.
 Qui scilicet ubi-venerat, Ulysses pellebat sua domo,
 Et ipsum objurgans verbis alatis allocutus est;
 „ Recede, senex, à vestibulo, ne jam cito & pede traharis:
 „ Non sentis, quod jam mihi innuunt omnes,
 „ Trahereque jubent? Ego autem verecundor omnino.
 „ Sed surge, ne cito nobis contentio etiam manibus fiat.
 Hunc autem torve intuitus, allocutus est solers Ulysses;
 „ Miser, neque quid tibi facio mali, neque dico,
 „ Neque aliquem invideo dare, etiam multa si-sumpserit.
 „ Limen autem amboꝝ hoc capiet; neque omnino te oportet
 „ Aliens

- Ἀλλοτρίων φρονέειν· δοκείεις δέ μοι εἶναι ἀλήτης·
Ὡς περ ἰγῶν· ὄλβον δὲ θεοὶ μέλλουσιν ὑπάρχειν.
- 20 Χερσὶ δὲ μῆτι λίην προκαλίζεο, μὴ με χολώσῃς,
Μὴ σε, γέρων περ ἰῶν, σῆθος καὶ χεῖλεα φύρτω
Αἵματος· ἥσυχίη δ' ἂν ἐμοὶ καὶ μάλλον ἔτ' εἴη.
Αὔριον· οὐ μὲν γάρ τί σ' ὑποσρέψεσθαι δῖω
Δεύτερον ἐς μέγαρον Ἀμειρτιάδω Ὀδυσῆος.
- 25 Τὸν δὲ χολωσάμενος προσεφώνεεν Ἴρος ἀλήτης·
ὦ πόποι, ὥς δ' μολοβρὸς ἐπιτροχάδην ἀγορεύει,
Γρηῒ καμινὸς ἴσος· ὃν ἂν κακὰ μπτισαίμην,
Κόπτω ἀμφοτέρωσι, χαμαὶ δ' ἐν πάντας βδόντας
Ἰνακμῶν ἐξελάσσομαι, σὺ δὲ ὡς ληϊβοτείρης.
- 30 Ζῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ἐπιγνώσῃ καὶ εἶδε
Μαρναμένους· πῶς δ' ἂν σὺ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχοιο;
Ὡς οἱ μὲν προπάροιτο θυράων ὑψηλῶν
Οὐδεὺς ἐπὶ ξισοῦ πανθυμαδὸν ἐκρίωντο.
Τοτὶν δὲ ξυνέηχ' ἱερὸν μένος Ἀντίνδοιο,
35 Ἡδὺ δ' ἔρ' ἐκγελάσας μετεφώνεε μνηστήρεσσιν·
ὦ φίλοι, οὐ μὲν πῶ τι πάρος τοιοῦτον ἐτύχθη·
Οἷον τερπωλὴν θεὸς ἤγαγεν ἐς τῷδε δῶμα·
Ὁ ξείνός τε καὶ Ἴρος ἐρίζετον ἀλλήλοισιν
Χερσὶ μαχέσσασθαι· ἀλλὰ ξυνελάσσομεν ὥκα.
- 40 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀνήϊξαν γελῶντες·
Ἀμφὶ δ' ἄρα πτωχοῦς κακοεῖμονας ἠγερέοντο.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱὸς·
Κέλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγῆνορες, ὅφρα τι εἰπῶ·
Γαστέρες αἰδ' αἰγῶν κέατ' ἐν πυρὶ· τά σδ' ἐπὶ δόρπῳ
45 Κατθέμεθα, κνίσσης τε καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες·
Ὀκπότερος δέ κε νικήσῃ, κρίσσων τε γένηται,
Τάων ἦν κ' ἐβέλχῃσι ἀνασθᾶς αὐτὸς ἐλέσθω·
Αἰεὶ δ' αὐτὸ ἡμῖν μεταδαίσεται, οὐδέ τιν' ἄλλον
Πτωχὸν ἔσω μίσγεσθαι ἐάσομεν αἰτήσαντα.
- 50 Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
Τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ φίλοι, οὕτως ἐς νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχεσθαι
Ἄνδρα γέροντα, δῦν ἀρημένον· ἀλλὰ με γαστήρ
Ὀτρύνει κακωεργός, ἵνα πληγῇσι δαμείω.
- 55 Ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες δμῶσσετε καρτερὸν ὄρκον,
Μὴ τις ἐπ' Ἴρῳ ἦρα φέρων ἐμὲ χεὶρὶ παχείῃ
Πλήξῃ ἀτασθάλων, τούτῳ δέ με ἴφι δαμάσῃ.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπώμυνον, ὥς ἐκέλευεν.
Τοῖς δ' αὖτις μετέειπ' ἱερῇ ἴς Τηλεμάχοιο·
60 Ἐεῖν, εἰ σ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ,
Τούτῳ ἀλέξασθαι, τῶν δ' ἄλλων μὴ τιν' Ἀχαιῶν
Δεῖδ'· ἐπεὶ πλεόνεσσι μαχθήσεται, ὅς κε σε θείνῃ.
Εἰνοδόκος μὲν ἰγῶν, ἐπὶ δ' αἰνεῖτον βασιλῆες
Εὐρύμαχος τε καὶ Ἀντίνοος, πεπνυμένω ἔμφω.
- 65 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
Ζῶσατο μὲν ῥά κεςιν περὶ μῆδεα, φαίνε δὲ μηροῦς
Καλοῦς τε, μεγάλους τε, φάνεν δὲ οἱ εὐρέες ὦμοι,
Στήθεά τε, σιβαροὶ τε βραχίονες· αὐτὰρ Ἀθήνη
Ἀγχι περισταμένη μέλα' ἤλθοιτο πομπῇ λαῶν.

„ Aliena invidere; videris autem mihi esse erro,
 „ Sicut ego; opulentiam verò dñi solent præbere.
 „ Manibus autem nequaquam valde provoca, ne mihi iram.
 „ Ne tibi, senex licet sim, pectus & labra foedem (moveas,
 „ Sanguine; quies verò mihi etiam magis adhuc esset
 „ Cras: nequaquam enim te reversurum puto
 „ Iterum in domum Laertiadæ Ulyssis.
 Hunc autem iratus allocutus est Irus mendicus;
 „ Papæ! ut hic vorax volubilitè loquitur,
 „ Vetulæ caminæ assuetæ similis; cui mala molirer,
 „ Verberans ambabas; in terram autem omnes dentes
 „ Maxillis excuterem, suis sicut segetem-depastentis.
 „ Accinge te nunc; ut omnes cognoscant & hi.
 „ Nos pugnautes: quomodo verò tu cum juniori pugnaveris?
 Sic hi quidem ante fores altas
 Limine in polito animosè rixabantur.
 Eos autem animadvertit sacra vis Antinor;
 Sra viterque ridens allocutus est procos;
 „ O amici, haud quidem unquam aliquid antea tale factum est;
 „ Qualem delectationem deus duxit ad hanc domum:
 „ Hospesque & Irus contendunt inter sese
 „ Usque ad manibus pugnandum: sed committamus ocyus.
 Sic dixit: illi autem omnes surrexerunt ridentes,
 Circumque mendicos pannosos congregabantur.
 Inter hos autem Antinous locutus est, Eupithei filius;
 „ Audite me, proci eximii; ut aliquid dicam:
 „ Ventres isti caprarum jacent in igne; quos in conam
 „ Deposuimus, pinguedine & sanguine impletos.
 „ Uter autem vicerit, superiorque fuerit,
 „ Eorum quem voluerit, ubi surrexerit, ipse eligat:
 „ Semper autem deinceps inter nos convivabitur; neque quenquam;
 „ Pauperem intus miseri nobis sinemus mendicaturum. (alium
 Sic dixit Antinous: illis autem placebat sermo.
 Hos verò dolos-meditans allocutus est solers Ulysses;
 „ O amici, nequaquam æquum est cum juniori viro pugnare
 „ Virum senem, calamitate labefactum; sed me venter
 „ Instigat maleficus, ut plagis domer.
 „ Sed age nunc mihi omnes jurate firmum jusjurandum,
 „ Ne quis Iro gratificans, me manu robusta
 „ Percutiat prævaricans, eique me violenter domet.
 Sic dixit: illi autem omnes abjurabant, sicut jubeat.
 Inter eos autem rursus locuta est sacra vis Telemachi;
 „ Hospes, si te jubet cor & animus generosus,
 „ Istum propellere; sic: cæterorum autem neminem Achivorum
 „ Time, quoniam cum pluribus pugnabit, qui te percutiat.
 „ Hospitum-exceptor quidem ego; comprobant verò reges
 „ Eurymachusque & Antinous, prudentes ambo.
 Sic dixit: hi autem omnes comprobant: at Ulysses
 Cinxit quidem se pannis circum genitalia, ostendebat verò femora
 Pulchraque, magnaue; nudati sunt autem ei lati humeri,
 Pectoraque, robustaque brachia: at Minerva
 Prope æstans membra sustavit pastori populorum.

- 70 Μνηστῆρες δ' ἦρα πάντες ὑπερφιάλως ἀγάσαντο·
 Ὡς δὲ τις εὔπεικον ἰδὼν ἐς πλεσίον ἔλλον·
 Ἡ τάχα Ἴρος κῆρος ἐπίσπασον κακὸν ἔξει·
 Οἷον ἐκ βακίων ὁ γέρον ἐπιγουνίδα φαίνει.
 Ὡς ἥρ' ἔφην· Ἴρω δὲ κακῶς ὀρίνετο θυμός·
- 75 Ἀλλὰ καὶ ὡς δρηστῆρες ὕγον ζώσαντες ἀνάγκη,
 Δειδύτα· σάρκεις δὲ περιτρομέοντο μέλεισιν.
 Ἀντίνοος δ' ἐνένιπταν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Νῦν μὲν μὴτ' εἰς, βουγαῖα, μήτε γένειο,
 Εἰ δὴ τούτῳ γε τρομέεις καὶ δεϊδίας αἰνῶς,
- 80 Ἀνδρᾶ γέροντα, δὴν ἀρημένον, ἢ μιν ἱκάνει.
 Ἀλλ' ἐκ τοι ἱέρω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται,
 Αἰ' κέν σ' οὗτος νικήσῃ, κρείστων τε γένηται,
 Ἔ Πάμψω σ' ἠπειρόνδε, βαλὼν ἐν νηϊ μελαίνῃ,
 Εἰς ἔχεται βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
- 85 Ὃς κ' ἀπὸ εἶνα τάμρσι καὶ οὕα νηλεῖ χαλκῷ,
 Μῆδεά τ' ἐξέρυσας, δῆν κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἔτι μάλλον ὑπὸ τρήμας ἔλλαβε γυῖα·
 Ἐς μέσσην δ' ἔκκυσεν· τῷ δ' ἤμφω χεῖρας ἀνίσχον.
 Δὴ τότε μαρμύραζε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
- 90 Ἡ ἔλασει, ὡς μιν ψυχὴ λήποι αὐτὸ πεσόντα,
 Ἡέ μιν ἦκ' ἔλασειε, τανύσσειέν τ' ἐπὶ γαίῃ.
 Ὡς δὲ οἱ φρονέοντι δάσασατο κέρδιον εἶναι,
 Ἡκ' ἔλασαι, ἵνα μὴ μιν ἐπιφρασσάιαι· Ἀχαιοί.
 Δὴ τότε ἀνασχομένω, ὁ μὲν ἤλασε δεξιὸν ὦμον
- 95 Ἴρος, ὁ δ' αὐχέν' ἔλασεν ὑπ' οὐκτος, δεξιὰ δ' εἶσω
 Ἐθλασεν· αὐτίκα δ' ἦλθεν ἀνὰ σῆμα φοῖνιον αἶμα·
 Καδ' δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακρῶν, σὺν δ' ἤλασ' ἰδόντας,
 Λακτίζων ποσὶ γαλῶν· ἀτὰρ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
 Χεῖρας ἀνασχομένοι γέλω ἔκτανον· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
- 100 Εἶλε δὲ ἐκ προθύροιο, λαβὼν ποδός· ὕφρ' ἵκετ' ἀβλήν,
 Αἰδοῦσας τε θυράς· καὶ μιν ποτὶ ἑρκίον αὐλῆς
 Εἶσεν ἀνακλίνας· σκῆπτρον δὲ οἱ ἔμβαλε χεῖρι,
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἐνταυθοῖ νῦν ἦσο, κύνας τε σῶας τ' ἀπαρύκων,
- 105 Μῆδὲ σύ γε ξείνων καὶ πτωχῶν κοίρανος εἶναι,
 Λυγρὸς ἐὼν· μὴ πού τι κακὸν καὶ μεῖζον ἐπαύρη.
 Ἡ ῥα, καὶ ἄμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην,
 Πυκνὰ βωγαλέην· ἐν δὲ εὐρύφος ἦεν ἄορτήρ.
 Ἀψ δ' ὄγ' ἐπ' οὐδὲν ἰδὼν κατ' ἥρ' ἔξετο· τοὶ δ' ἴσαν εἶσω
- 110 Ἡδὺ γελῶντες, καὶ ἐδεικνύοντ' ἐπέσσειν·
 Ζεὺς τοι δοίῃ, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 Ὅ, ττι μάλισ' ἰδέλεις, καὶ σοὶ φίλον ἔπλετο θυμῷ,
 Ὃς τούτῳ τὸν ἄνακτον ἀλητεύειν ἀπέπαυσας
 Ἐν δῆμφ' τάχα γάρ μιν ἀνάξομεν ἠπειρόνδε
- 115 Εἰς ἔχεται βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων.
 Ὡς ἥρ' ἔφην· χαῖρεν δὲ κληδόνι θεῖος Ὀδυσσεύς·
 Ἀντίνοος δ' ἦρα οἱ μεγάλῃν παρὰ γαστέρα βῆκεν
 Ἐμπλείην κνίσσης τε καὶ αἵματος· Ἀμφινόμος δὲ
 Ἄρτους ἐκ κανέοιο δῶν παρέθηκεν ἁίρας,
- 120 Καὶ δέπαι χρυσέω δειδίσκετο, φωνήσέν τε·
 Χαῖρε, πάτερ, ὦ ξεῖνε· γένοιτό τοι ἔσπερ ὀπίσσω·
 Ὀλβος,

Proci verò omnes vehementer admirati sunt:

Sic autem aliquis dicebat intuitus propinquum alium;

„ Certe cito Irus miser-Irus accersitum malum habebit:

„ Qualem ex pannis senex coxam ostendit.

Sic utique dixerunt: Iro autem male commovebatur animus:

Sed & sic famuli ducebant cinctum vi,

Timentem; carnes verò tremebant circum membra.

Antinous autem increpabat, verbumque dixit, & compellabat;

„ Nunc quidem neque sis, iactator, neque natus fueris,

„ Si profecto hunc tremis & times graviter,

„ Virum senem, calamitate labefactum, quæ ipsum occupat,

„ Sed tibi edicam, quod & perfectum erit;

„ Si te hic vicerit, superiorque fuerit,

„ Mittam te in-Epirum, conjectum in navem nigram,

„ Ad Echetum regem, hominum perniciem omnium,

„ Qui nasum abscindat & aures sivo aere,

„ Genitaliaque evulsa det canibus cruda discerpenda.

Sic dixit: ei verò adhuc magis tremor subiit membra:

In medium autem eum duxerunt: illi verò ambo manus eleva-

Tum demum deliberavit multa-passus nobilis Ulysses, (runt,

An feriret, adeo-ut ipsum anima linqueret illic lapsum;

An ipsum leviter feriret, extenderetque super terram.

Sic autem ei cogitanti visum est satius esse,

Leviter ferire, ut ne ipsum cognoscerent Achivi.

Tunc demum manibus-elevatis, percussit quidem dextrum humerum

Irus; ille autem ei cervicem percussit sub aure, ossaque intus

Fregit: statim autem venit per os ruber sanguis:

Decidit verò is in pulveribus vociferatus, collisitque dentes,

Calcitrans pedibus terram: at proci eximii

Manibus sublatis risu emoriebantur: verum Ulysses.

Extrahebat per vestibulum, prehensum pede; donec venit ad

Porticusque fores; & ipsum ad septum atrii (atrium,

Statuit reclinatum; baculum autem ei injecit manu,

Et ipsum affatus verba alata dixit;

„ Hic nunc sede, canesque, suesque abarcens;

„ Neque tu sane hospitum & mendicorum dominus esto,

„ Vilis cum-sis; necubi aliquod malum etiam majus accipias.

Dixit utique & circum humeros sibi turpem jaciebat peram,

Crebris locis laceram; tortile verò in-erat lorum.

Retro autem ipse ad limen profectus desidebat; illi autem iverunt

Suaviter ridentes, & eum blande-compellabant verbis; (intro

„ Jupiter tibi det, hospes, & immortales dii alii,

„ Quodcumque maxime vis, & tibi gratum est animo;

„ Qui hunc insatiabilem à mendicando cessare-fecisti

„ In populo: cito enim ipsum ducemus in-Epirum,

„ Ad Echetum regem, hominum multatorem omnium.

Sic utique dixerunt; gaudebat autem omne nobilis Ulysses:

Antinous verò ei magnum ventrem apposuit

Plenum pinguedineque & sanguine: Amphinomus verò

Panes ex canistro duos apposuit sublato,

Et poculo aureo propinabat, dixitque;

„ Salve, pater, ô hospes, adstet tibi in posterum saltem

„ Fell-

- Ὀλβος, ἅτὰρ μὲν νῦν γε κακοὶς ἔχειαι πολέεσσι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἀμφίνομ', ἡ μάλα μοι δοκέεις πεπνυμένος εἶναι.
 125 Τοιοῦτου γὰρ πατὴρ, ἐπεὶ κλέος ἐσθλὸν ἄκουσεν,
 Νίσσον Δουλιχίῃα εἴν τ' ἔμεν, ἀφνειὸν τε·
 Τοῦ σ' ἐκ Φασὶ γενέσθαι· ἐπητῇ δ' ἀνδρὶ ἔοικας.
 Τοῦνεκά τοι ἔρῳ· σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μευ ἄκουσον·
 Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποις,
 130 Πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπὶ πνέει τε καὶ ἔρπει.
 Οὐ μὲν γὰρ ποτε φησὶ κακὸν πείσεσθαι ὀπίσσω,
 Ὅφρ' ἀρετὴν παρέχῃσι θεοὶ, καὶ γούνατ' ἑρῶν·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέσωσι,
 Καὶ τὰ φέροι ἀεκαζόμενος τετληότευ θυμῷ.
 135 Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 Οἷον ἐπ' ἡμᾶρ ἄγχι κατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Καὶ γὰρ ἐγώ ποτ' ἔμελλον ἐν ἀνδράσιν ὕλβιος εἶναι,
 Πολλὰ δ' ἀτάσθαλ' ἔρεξα, βίη καὶ κάρτεϊ εἰκῶν,
 Πατρί τ' ἐμῷ πίσυνος, καὶ ἐμοῖσι κασιγνήτοισι.
 140 Τῷ μὴ τίς τοι πάμπαν ἀνὴρ ἀθεμίζιος εἴη,
 Ἀλλ' ὅγε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχει, ὃ, ττι δίδοιεν·
 Οἷ δρώ, μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανώοντας,
 Κτήματ' αἰκνόντας, καὶ ἀτιμάζοντας ἄκοιτιν
 Ἀνδρὸς, ὃν οὐκ ἔτι φημι φίλων καὶ πατρίδος αἵης
 145 Διὶ δὲν ἀπέσσεσθαι· μάλα δὲ σχεδόν· ἀλλὰ σε δαίμων
 Οἶκαδ' ὑπεξαγάγοι, μῆδ' ἀντιάσειας ἐκείνῃ,
 Ὅπποτε νοσήσεις φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν·
 Οὐ γὰρ ἀναιμῶντ' ἔτι διακρινέσθαι ἔτι
 Μνηστῆρας, κἄκεῖνον, ἐπεὶ κε μέλαθρον ὑπέλθοι.
 150 Ὡς φάτο· καὶ σπείσας ἔπιεν μελιηδέα οἶνον·
 Ἀψ δ' ἐν χερσὶν ἔθηκε δέπας κοσμήτορι λαῶν.
 Αὐτὰρ ἐβῆ κατὰ δῶμα, φίλον τιμημένον ἦτορ,
 Νευσάζων κεφαλῇ· δὴ γὰρ κακὸν ὅσσοιο θυμῷ.
 Ἀλλ' οὐδ' ὡς φύγε κῆρα· πέδησε δὲ καὶ τὸν Ἀθήνη,
 155 Τηλεμάχου ὑπὸ χερσὶ καὶ ἔγχρ' ἴφι δαμῆναι.
 Ἀψ δ' αὐτίς κατ' ἑρ' ἔζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη.
 Τῇ δ' ἑρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Κούρῃ Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείῃ,
 Μνηστῆρεσσι φανῆναι, ὅπως πατάσσει μάλισα
 160 Θυμὸν μνηστῆρων, ἰδὲ τιμήσσοι γένοιτο
 Μᾶλλον πρὸς πόσιός τε καὶ υἱέος, ἢ πάρος ἦεν.
 Ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσαν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Εὐρυνόμῃ, θυμὸς μοι ἐέλδεται, οὔτι πάρος γε,
 Μνηστῆρεσσι φανῆναι, ἀπεχθομένοισι περ ἔμπης·
 165 Παιδί δέ κεν εἴποιμι ἔπος, τό κε κέρδιον εἴη,
 Μὴ πάντα μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὀμιλεῖν,
 Οἷτ' εὐ μὲν βάζουσι, κακῶς δ' ὀπίθεν φρονέουσιν.
 Τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμῃ ταμίῃ πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπας.
 170 Ἀλλ' ἔθι, καὶ σὺ παιδί ἔπος φάο, μῆδ' ἐπίκευθε,
 Χρῶτ' ἀπονιψαμένη, καὶ ἐπιχρίσασα παρειάς·
 Μῆδ' οὕτω δακρύοισι πεφυρμένη ἀμφὶ πρόσωπα
 Ἐρχεῖ· ἐπεὶ κάκιον πευθῆμαί γε ἔκριτον κλέϊ.

Felicitas; at nunc quidem malis teneris multis.
 Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 Amphinome, certe valde mihi videris prudens esse;
 Tali enim patre es; quippe famam bonam audiebam,
 Nisum Dulichiensem bonumque esse, divitemque;
 Ex hoc te dicunt natum esse: ingenioso autem viro similis es.
 Propterea tibi dicam, tu autem attende, & me audi:
 Nihil imbecillius terra nutrit homine
 Omnium, quotquot super terram spirant & serpunt.
 Etenim nunquam putat malum passurum esse se in posterum,
 Quamdiu felicitatem præbent dii, & genua vigent:
 Sed quando demum & mala dli beati perficiunt,
 Et hæc fert nolens reluctanti animo.
 Talis enim mens est terrestrium hominum,
 Qualem diem adducat pater hominumque deumque.
 Etenim ego quondam consuecebam inter homines beatus esse;
 Multa autem injusta feci, viribus & robori obsequens,
 Patreque meo fretus, & meis fratribus.
 Quare nequis utique omnino vir injustus sit,
 Sed ille silentio dona deorum habeat, quodcumque dent:
 Qualia video procos injusta machinantes,
 Possessiones consumentes, & dedecorantes uxorem
 Viri, quem non amplius puto ab amicis & patria terra
 Diu abstuturum; valde autem prope esse: sed te deus
 Domum subducat, neque occurras illi,
 Quando redierit dilectam in patriam terram:
 Non enim sine-cruore utique diremptum iri puto
 Procos, & illum; postquam domum subierit.
 Sic dixit; & libatione-facta bibit dulce vinum;
 Iterumque in manibus posuit poculum principi populorum.
 Verum is ivit per domum, charo afflictus corde,
 Nutans capite; jam enim malum augurabatur animo.
 Sed neque sic fugit mortem; præpedivit nempe & hunc Minerva,
 Telemachi sub manibus & hasta fortiter ut-domaretur.
 Iterum verò resedit in sede, unde surrexerat.
 Cræterum in mentem posuit dea cæcis-oculis Minerva
 Filix Icarii, prudenti Penelopæ,
 Procis se-ostendere, ut diffunderet maxime
 Animum procorum, & honorata fieret
 Magis viroque & filio, quam antea erat.
 Effusæ autem risit, verbumque fecit, compellabatque;
 Eurynome, animus mihi cupit, nequaquam antea quidem;
 Procis me-ostendere, invisus licet omnino:
 Filio autem dicam verbum, quod utilius fuerit,
 Ut non procius procis cum superbis versetur,
 Qui scilicet bene quidem loquuntur, male autem pone cogitant.
 Hanc autem rursus Eurynome œconoma allocuta est;
 Næ jam hæc quidem omnia, filia, apposite dixisti.
 Sed i, & tuo filio verbum dic, neque cela,
 Corpus ubi-tibi-laveris, & unxeris genas:
 Neque sic lacrymis sordata circum faciem
 Vade; quoniam malum est longæ indistinctionis semper.

Etes

- Ἦδη μὲν γὰρ τοὶ παῖς τηλίκος, ὃν σὺ μάλιχα
 175 Ἦρῳ ἀθανάτοισι γενειήσκοντα ἰδέσθαι.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Εὐρυνόμη, μὴ ταῦτα παραύδα, κηδομένη περ,
 Κρῶτ' ἀπονίπτεσθαι, καὶ ἐπιχρίεσθαι ἄλοιφῃ·
 Ἀγλαΐην γὰρ ἔμοιγε θεοὶ, τοὶ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 180 ὦλεσαν, ἐξ οὗ καίνομαι ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν.
 Ἀλλὰ μοι Αὐτονόην τε καὶ Ἴπποδάμειαν ἔνωχθε
 Ἐλθέμεν, ὅφρα καὶ μοι παρστήτον ἐν μεγάροισιν·
 Οἷη δ' οὐκ εἴσειμι μετ' ἀνέρας· αἰδέομαι γάρ.
 Ὡς ἔρ' εἶπεν· γρη῏ς δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
 185 Ἀγγελέουσα γυναῖξιν, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
 Εὐθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Κούρῃ Ἰκαρίοιο κατὰ γλυκὺν ὕπνον ἔχουσιν.
 Εὐδὲ δ' ἀνακλινθεῖσα· λύθεν δέ οἱ ἕψα πάντα
 Αὐτοῦ ἐνὶ κλιντῇρι· τέως δ' ἔρα διὰ θεάων
 190 Ἀμβροτὰ δῶρα δίδου, ἵνα μιν θησαΐατ' Ἀχαιοί·
 Κάλλῃ μὲν οἱ πρῶτα πρόσκ' αὖτε καλὰ κἀθρην
 Ἀμβροσίῳ, οἷον περ ἑὐσεφάνος Κυβέρις
 Χρίεται, εὖτ' ἂν ἔνι Χαρίτων χορὸν ἱμερόεντα·
 Καὶ μιν μακροτέρην καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι·
 195 Λευκοτέρην δ' ἔρα μιν θῆκεν πριζοῦ ἐλέφαντος.
 Ἦ μὲν ἔρ' ὥς ἔρξας ἀπεβήσατο διὰ θεάων.
 Ἠλθον δ' ἀμφίπολοι λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο,
 Φόγγον ἐπερχόμεναι· τὴν δὲ γλυκὺς ὕπνος ἐνήκε,
 Καὶ β' ἀπομόρξατο χερσὶ παρειᾶς, φώνησέν τε·
 200 Ἦ με μάλ' αἰνοπαθὴ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυψεν·
 Αἶθε μοι ὥς μαλακὸν θάνατον πόροι Ἀρτεμις ἀγνὴ
 Αὐτίκα νῦν, ἵνα μηκέτ' ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν
 Διῶνα φθινύθῃ, πόσιος ποθέουσα φίλοιο
 Παντοῖον ἄρετῃν· ἐπεὶ ἔξοχος ἦεν Ἀχαιῶν.
 205 Ὡς φασμένη, κατέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλδόντα,
 Οὐκ οἶν· ἕμα τῆγε καὶ ἀμφίπολοι δὺ ἔποντο.
 Ἦ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
 Στῇ ἔα παρὰ σπυγμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 Ἄντα παρειῶν σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
 210 Ἀμφίπολος δ' ἔρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέσθ.
 Τῶν δ' αὐτοῦ λῦτο γούνατ', ἔρα δ' ἔρα θυμὸν ἔδελχθεν·
 Πάντες δ' ἠρήσαντο παρὰ λαχέεσσι κλιθῆναι.
 Ἦ δ' αὖ Τηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν·
 Τηλέμαχ', οὐκέτι τοὶ φρένες ἔμπεδοι, οὐδὲ νόημα·
 215 Παῖς ἔτ' ἐὼν, καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ἐνώμας·
 Νῦν δ', ὅτε δὴ μέγας ἔσσι, καὶ ἥβης μέτρον ἱκάνεις,
 Καὶ κέν τις φαίῃ, γόνον ἔμμεναι δολβίου ἀνδρός,
 Ἔς μέγεθος καὶ κάλλος δρώμενος, ἀλλότριοις φῶς,
 Οὐκέτι τοὶ φρένες εἰσὶν ἱναῖσι μοι, οὐδὲ νόημα.
 220 Οἷον δὴ τόδε ἔργον ἐνὶ μεγάροισιν ἐτύχθη,
 Ὅς τὸν ξεῖνον ἔσας ἀεικισθήμεναι οὕτω.
 Πῶς νῦν; εἴ τις ξεῖνος ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
 Ἦμενος, ὥδε πάθοι βυσακτύος ἐξ ἀλεγεινῆς,
 Σοὶ κ' αἰετος λῶβη τε μετ' ἀνδράποισι πέλοιτο.
 225 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·

„ Etonim jam quidem tibi filius ea-ætate, quem tu maxime
 „ Supplicabas immortalibus barbatus videre.

Hanc autem rursus allocuta est prudens Penelope;

„ Eurynome, ne hæc suadeas, sollicita licet,

„ Corpus ut-mihi-lavem, & me-ungam unguento:

„ Pulchritudinem enim mihi dii, qui Olympum habitant,

„ Perdiderunt, ex quo ille ivit cavis in navibus.

„ Sed mihi Autonoenque & Hippodamiam jube

„ Venire, ut mihi assistent in ædibus;

„ Sola verò non intrabo ad viros; verecundor enim.

Sic dixit: vetula autem è domo exivit,

Nunciatura mulieribus, & hortatura ad-eundem.

Tunc demum aliud cogitavit dea cæcis-oculis Minerva:

Filiæ Icarii dulcem somnum infudit.

Dormiebat verò ea reclinata: solutæ autem sunt ei compages

Ibidem in lecto: interim verò præstantissima dearum (omnes

Immortalia dona dabat; ut ipsam admirarentur Achivi:

Pulchritudinem quidem ei primum vultusque pulchros purificavis

Divina, quali scilicet pulchre-coronata Venus

Ungit se, quando adeat Gratiarum chorum amabilem;

Et ipsam proceriorem & crassiozem reddidit conspectu;

Candidioremque ipsam fecit secto ebore.

Sic quidem ubi-fecisset, abiit nobilissima dearum.

Venerunt autem famulæ candidis-ulnis ex domo,

Cum-spreitu advenientes; hanc autem dulcis somnus dimisit;

Et ea absterxit-sibi manibus genas, & locuta est;

„ Certe me valde ærumnosam mollis somnus coöpernit:

„ Utinam mihi sic mollem mortem daret Diana casta

„ Statim nunc; ut ne amplius lugens in animo

„ Ævum corrumpam, mariti desiderans dilecti

„ Omnigenam virtutem; quoniam præstantissimus erat Achivo-

Sic locuta, descendebat ex coenaculo splendido, (rum.

Non sola; simul hanc & famulæ dæ comitabantur.

At quando demum ad procos pervenisset nobilissima mulierum,

Stetit utique ad postes domus fabrefactæ,

Genis obtendens nitida redimicula:

Ancilla autem ei honesta utrinque assistit.

Horum verò illic solvebantur genua; amore autem animo deli-

Omnes verò optabant apud eam in lectis recumbere. (nitit-sunt:

Hæc autem deinde Telemachum alloquebatur suum charum filium;

„ Telemache, non amplius tibi mens integra, neque cogitatio:

„ Puer adhuc cum-esses, etiam magis in mente prudentia versabas:

„ Nunc autem, quando jam magnus, & pubertatis limitem at-

„ Et aliquis diceret filium te esse beati viri, (tigisti,

„ Magnitudinem & pulchritudinem intuens, alienus vir;

„ Non amplius tibi mens est justa, neque cogitatio.

„ Quale jam hoc facinus in ædibus factum est,

„ Qui hospitem sivist indigne-tractari ita.

„ Quomodo nunc? Si quis hospes in nostris ædibus

„ Sedens, sic pateretur vexatione ex gravi,

„ Tibi dedecus opprobriumque inter homines foret.

Hanc verò rursus Telemachus prudens contra allocutus est:

„ Mater

- Μήτηρ ἐμὴν, τὸ μὲν οὐ σε νεμεσώμαι κεχολεύσθαι·
 Αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νοέω καὶ οἶδ' ἕκαστα,
 Ἐσθλὰ τε, καὶ τὰ χέρη· (πᾶρος δ' ἔτι νήπιος ἦα·)
 Ἀλλὰ τοι οὐ δύναμαι πεπνυμένα πάντα νοῆσαι·
- 230 Ἐκ γὰρ με πλήσσουσι, περήμενοι ἑλλοσεν ἕλλος,
 Ὅδε κακὰ φρονέοντες, ἐμοὶ δ' οὐκ εἰσὶν ἀρωγοί.
 Οὐ μὲν τοι ξείνου γε καὶ Ἴρου μῶλος ἐτύχθη
 Μνηστῆρων ἰότητι· βίη δ' ὄγε φέρτερος ἦεν.
 Αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπολλών,
- 235 Οὕτω νῦν μνηστῆρες ἐν ἡμετέροισι δόμοισι
 Νεύοιεν κεφαλὰς δεδμημένοι, οἳ μὲν ἐν αὐλῇ,
 Οἳ δ' ἐντοσθε δόμοιο, λελύτο δὲ γυῖα ἐκάσθου·
 Ὅς νῦν Ἴρος ἐκαίνομ' ἐπ' αὐλαίῃσι θύρῃσιν
 Ἦσαι νευσάων κεφαλῇ, μεθύοντι ἰοικῶς,
- 240 Οὐδ' ὁρῶς δύναται σῆναι ποσὶν, οὐδὲ νέεσθαι
 Οἴκαδ', ὅπη οἱ νόσος· ἐπεὶ φίλα γυῖα λείλυνται.
 Ὅς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἑλλήλους ἀγέρουον.
 Εὐρύμαχος δ' ἐπέσσει προσηύδα Πηνελόπειαν·
 Κούρῃ Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
- 245 Εἰ πάντες σε ἴδοιεν ἄν' Ἰάσον Ἀργεὺς Ἀχαιοί,
 Πλείονές κεν μνηστῆρες ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν
 Ἦσθ' ἐν δαίνυται· ἐπεὶ περίεσσι γυναικῶν,
 Εἶδος τε, μάγεός τε, ἰδὲ φρένας ἔνδον ἔϊσας.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
- 250 Εὐρύμαχ', ἦτοι ἐμὴν ἀρετὴν, εἶδος τε, δέμας τε,
 Ὅλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσπνέβαινον·
 Ἀργεῖοι· μετὰ ταῖσι δ' ἐμὸς πρόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
 Εἰ καίνομ' ὧ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
 Μαίζον κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτω.
- 255 Νῦν δ' ἔχομαι· τόσα γὰρ μοι ἐπέσσευσεν κακὰ δαίμων.
 Ἢ μὲν δὴ ὅτε τ' ἦε λιπὼν κατὰ πατρίδα γαίαν,
 Δεξιτερὴν ἐπὶ καρπῷ ἐλθὼν ἐμὲ χεῖρα προσηύδα·
 Ὡ γύναι, οὐ γὰρ τίω ἑκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 Ἐκ Τροίης εὐ πάντας ἀπήμονας ἀπονέεσθαι·
- 260 Καὶ γὰρ Τρῶας Φασὶ μαχητὰς ἔμμεναι ἄνδρας,
 Ἥμεν ἀκοντίδας, ἡδὲ βυτήρας διζῶν,
 Ἰππῶν τ' ὠκυπόδων ἐπιβήτορας, οἳ κε τάχιστα
 Ἐκρίναν μέγα νεῖκος ὁμοίου πτολέμοιο.
 Τῷ οὐκ οἶδ', εἰ κεν μ' ἀνέσει θεὸς, ἢ κεν ἐλῶν
- 265 Αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
 Μεμνησθῆναι πατρὸς καὶ μητέρος ἐν μεγάροισιν,
 Ὅς νῦν, ἢ ἔτι μᾶλλον, ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἐόντος.
 Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ παῖδες γενειήσαντα ἴδῃαι,
 Γήμασθ', ὥ κ' ἐθέλῃσθα, τὰν κατὰ δῶμα λιπούσθαι.
- 270 Καίνομ' ὥς ἀγόρευε, τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
 Νῦν δ' ἔσαι, ὅτε δὴ συγερὸς γάμος ἀντιβολήσῃ
 Οὐλομένης ἐμέθεν, τῆς τε Ζεὺς ἕλβον ἀπήνυα.
 Ἀλλὰ τὸδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει·
 Μνηστῆρων οὐχ ἦδε δίκη τοπάρειδε τέτυκτο·
- 275 Οἷτ' ἀγαθὴν τε γυναῖκα καὶ ἀφνειοτὸν θυγάτηρ
 Μνησεύειν ἐθέλωσι, καὶ ἑλλήλοισι ἔρισωσιν·
 Αὐτοὶ τοὶ γ' ἀπάγουσι βίης καὶ ἴφια μῆλα,

„ Mater mea, id quidem non Indigne-fero quod irasceris:
 „ At ego animo intelligo & novi singula,
 „ Bonaque, & pejora; (antea autem adhuc infans eram:)
 „ Sed non possum prudentia omnia intelligere:
 „ Nam me perterrent affidentes aliunde alius,
 „ Hi mala cogitantes: mihi autem non sunt auxiliatores.
 „ Nequaquam tamen hospitis & Iri pugna facta est
 „ Procorum consilio: viribus autem hic poteptior fuit. 24
 „ Utinam enim, Jupiterque pater, & Minerva, & Apollo,
 „ Ita nunc proci in nostris ædibus
 „ Nutarent capitibus domiti, alii quidem in aula,
 „ Alii autem intra domum; solutaque essent membra cujusque;
 „ Uti nunc Irus ille ad attienses fores
 „ Sedet nutans capite, ebrio similis;
 „ Neque erectus potest stare pedibus, neque reverti
 „ Domum, qua ei reditus est; quoniam chara membra soluta
 „ Sic hi quidem talia inter se loquebantur. (sunt)
 „ Eurymachus autem verbis allocutus est Penelopen;
 „ Filia Icarii, prudens Penelope,
 „ Si omnes te viderent per Iasum Argos Achivi,
 „ Plures proci in vestris ædibus
 „ A-mane convivarentur; quoniam præstas mulieribus,
 „ Formaue, staturaue, & mente intus æqua.
 „ Huic autem respondit deinde prudens Penelope;
 „ Eurymache, profecto meam virtutem, formamque, corpusque,
 „ Perdiderunt immortales, quando ad Ilium navigabant
 „ Argivi; cum illis autem meus maritus erat Ulysses.
 „ Si ille utique reversus meum statum gubernaret,
 „ Major gloria esset mea & melior ita.
 „ Nunc verò tristor: tot enim mihi immisit mala deus.
 „ Certe quidem, quando demum ibat relicta patria terra,
 „ Dextra in carpo prehensa me manu allocutus est;
 „ O mulier, non enim puto bene-ocreatos Achivos
 „ Ex Troja bene omnes incolumes redituros:
 „ Etenim Trojanos astant pugnaces esse viros,
 „ Et jaculatores, & tractores sagittarum,
 „ Equorumque velocium conscensores; qui citissime
 „ Decreverint magnam contentionem gravis-æque belli.
 „ Ideo nescio, an me remittat deus, an capiar
 „ Illic in Troja: tibi autem hic omnia curæ-sint.
 „ Memor-sis patris & matris in ædibus,
 „ Sicut nunc, vel adhuc magis, me absente.
 „ At postquam jam filium barbatum videris,
 „ Næbe, cui volueris, tua domo relicta.
 „ Ille utique sic dicebat; quæ sane nunc omnia perficientur.
 „ Nox autem erit, quando demum odiosæ nuptiæ obvenient
 „ Perditæ mihi, cujus utique Jupiter felicitatem abstulit.
 „ Sed hic gravis dolor cor & animum occupat:
 „ Procorum non hic mos olim fuit;
 „ Qui scilicet præstantemque mulierem & divitis filiam
 „ Ambire velint, & inter se contendant;
 „ Si ipsi sane adducunt boves & pingues oves,

Κούρης δαΐτα φίλοισι, καὶ ἄγλαα δῶρα διδοῦσιν·
 Ἄλλ' οὐκ ἄλλότριον βίωτον νήποιον ἔδουσιν.

280 Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας διός Ὀδυσσεύς,
 οὐνεκα τῶν μὲν δῶρα παρέλκετο, θέλγε δὲ θυμὸν
 Μειλιχίοις ἐπέεσσι· νόος δὲ οἱ ἄλλα μενοίνα.

Τὴν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐκείθεος υἱός·
 Κούρῃ Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,

285 Δῶρα μὲν ὅς κ' ἐθέλῃσιν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐνεῖκαι,
 Δέξασθ'· οὐ γὰρ καλὸν ἀνηνασθαι δόσιν ἐξίν·

Ἡμεῖς δ' οὐτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν, οὔτε πῃ ἄλλη,
 Πρὶν γέ σε τῷ γήμασθαι Ἀχαιῶν, ὅς τις ἔριζος.

Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος·

290 Δῶρα δ' ἔρ' οἰσόμεναι πρόεσαν κήρυκα Ἰκαῖος.
 Ἀντινόῳ μὲν ἐνεῖκε μέγαν περικαλλέα πέπλον
 Ποικίλον· ἐν δ' ἔρ' ἔσκν περόναι δυοκαίδεκα πᾶσαι
 Χρύσειαι, κληῖσιν εὐγνάμπτοις ἀραρυταί.

Ὅρμιον δ' Εὐρυμάχῳ πολυδαίδαλον αὐτὶν ἐνεῖκε,
 295 Χρῦσειον, ἡλέκτροισιν ἐρμένον, ἡέλιον ὥς.

Ἑρματα δ' Εὐρυδάμαντι δῶω θεράποντες ἐνεῖκον,
 Τρίγληνα, μορβέντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.

Ἐκ δ' ἔρα Πεισάνδροιο, Πολυκτορίδαο ἥνακτος,
 Ἰσθμίων ἠνεῖκεν θεράπων, περικαλλὲς ἄγαλμα.

300 Ἄλλο δ' ἔρ' ἄλλος δῶρον Ἀχαιῶν καλὸν ἐνεῖκεν.
 Ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνέβαιν' ὑπερῷα δῖα γυναικῶν·

Τῇ δ' ἔρ' ἔμ' ἄμφιπολοι ἔφερον περικαλλέα δῶρα.
 Οἱ δ' εἰς ὀρχηζύν τε καὶ ἱμερβέσσαν ἄοιδῃν

Τραψάμενοι τέρποντο· μένον δ' ἐπὶ ἵσπερον ἔλθεῖν·

305 Τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἵσπερος ἦλθεν.
 Αὐτίκα λαμπτήρας τρεῖς ἔκασαν ἐν μεγάροισιν
 Ὅφρα φαεινοῖεν· περὶ δὲ ξύλα κάγκνην ἦκαν
 Λυα πάλαι, περίκηλα, νέον κεκασμένα χαλκῷ·

Καὶ δαΐδας μετέμισγον· ἀμοιβῆδ' δ' ἀνέφαινον
 310 Δμῶαι Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος· αὐτὰρ δ' τῇσιν
 Αὐτὸς διογενὲς μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Δμῶαι Ὀδυσσεὺς, δὴν οἰχομένοιο ἥνακτος,
 Ἑρχεσθε πρὸς δῶμαθ', ἐν αἰδοίῃ βασιλείᾳ·

Τῇ δὲ παρ' ἡλάκατα τροφαλίζετε· τέρπετε δ' αὐτὴν

315 Ἡμεναι ἐν μεγάρῳ, ἣ εἴρια πείκετε χερσίν.
 Αὐτὰρ ἐγὼ τοῦτοισι φάος πάνταςσι παρέξω.

Ἦνπερ γὰρ κ' ἐθέλωσιν εὐθρονον ἥῳ μέμνειν,
 Οὔτι με νικήσουσι πολυτλήμων δὲ μάλ' εἰμὶ.

Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐγέλασαν, ἐς ἄλλήλας δὲ ἴδοντο.

320 Τὸν δ' αἰσχροῶς ἐνένυπτε Μελαγχόῳ καλλιπάρῃος,
 Τὴν Δολίος μὲν ἔτικτε, κόμισσε δὲ Πηνελόπεια,
 Παῖδα δὲ ὥς ἀτίταλλε, δίδου δ' ἔρ' ἀθύρματα θυμῷ·

Ἄλλ' οὐδ' ὥς σχέθε πένθος ἐνὶ φρεσὶ Πηνελόπειης·
 Ἄλλ' ἥγ' Εὐρυμάχῳ μισγέσκετο, καὶ φιλέσκεν·

325 Ἡ β' Ὀδυσσῇ ἐνένυπτεν οὐνιδείοις ἐπέεσσι·
 Εἶνε τάλαν, σύ γέ τις φρένας ἐκπαταγμένος ἔσσι,

Οὐδ' ἐθέλεις εὐδελν, χαλκήϊον ἐς δόμον ἔλθων,
 Ἡέ που ἐς λίσχην· ἄλλ' ἐνθάδε πόλλ' ἀγορεύεις
 Φαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν, οὐδέ τι θυμῷ

„ Puellæ convivium amicis, & splendida dona dant:
 „ At non alienum victum impune edunt.
 Sic dixit: gavisus est autem multa-passus nobilis Ulysses,
 Quod eorum quidem dona attrahebat, mulcebat autem animum
 Blandis verbis; mens verò ei alia agitabat.
 Illam autem rursus Antinous allocutus est, Eupithei filius;
 „ Filia Icarii, prudens Penelope,
 „ Dona quidem quicumque voluerit Achivorum huc ferre,
 „ Accipe; non enim bonum recusare donationem est:
 „ Nos verò neque ad opera prius ibimus, neque usquam alio,
 „ Quam scilicet tu ei nupseris Achivorum, quicumque optimus.
 Sic dixit Antinous; illis autem placebat sermo:
 Donaque proinde allaturum præmiserunt præconem quisque.
 Antinoo quidem tulit *Præco* magnum perpulchrum pepulum
 Varium; inerant autem fibulæ duodecim omnes
 Aurææ, acubus bene-inflexis aptatæ.
 Monile verò Eurymacho multa-arte-elaboratum statim tulit,
 Aureum, electris confertum, solem veluti.
 Inaures autem Eurymachanti duo servi tulerunt,
 Trinis-ocellis, exquisitas; gratia autem effulgebat multa.
 A Pisandro verò, Polyctoride rege,
 Collare tulit servus, perpulchrum ornamentum.
 Aliud autem alius donum Achivorum pulchrum tulit.
 Ipsa quidem deinde ascendebat in coenaculum nobilissima mulier.
 Cum-ea autem simul famulæ ferebant perpulchra dona. (Cum:
 Illi verò in saltationem & desiderabilem cantum
 Conversi delectabant-se; manebantque dum vesper adveniret:
 Eis autem se-delectantibus niger vesper advenit.
 Statim limpidas tres statuerunt in ædibus
 Ut lucerent; circum autem ligna arida posuerunt,
 Sicca dudum, prædura, recens fissa ære;
 Et faces miscuerunt: alternatim verò succendebant
 Famulæ Ulyssis multa-passi: at inter eas
 Ipse generosus locutus est solers Ulysses;
 „ Famulæ Ulyssis, diu absentis regis,
 „ Ite ad ædes, ubi est veneranda regina,
 „ Apud eam verò pensa versate; & delectate ipsam
 „ Sedentes in domo; vel lanæ carpite manibus.
 „ At ego his lumen omnibus præbebo.
 „ Etiam si enim velint usque ad pulchro-folio Auroram manere,
 „ Nequaquam me domabunt: multorum-patiens nempe valde sum.
 Sic dixit: hæ autem riserunt, & se invicem intuebantur.
 Eum autem turpiter objurgabat Melantho pulchra-genis,
 Quam Dolius quidem genuit; curavit autem Penelope,
 Filiamque velut enutriebat, dabatque oblectamenta animo:
 Sed neque sic retinuit dolorem in animo Penelopes;
 Sed ea cum-Eurymacho miscebatur, & eum amabat:
 Quæ utique Ulysses objurgabat contumeliosis verbis;
 „ Hospes miser, tu sane aliquis mente exturbatus es;
 „ Neque vis cubare, æream in domum profectus;
 „ Vel aliquo in diversorium; sed hic multa prædicas
 „ Confidenter multos inter viros; neque quid animo

- 330 Ταρβέεις· ἥ ῥά σε οἶνος ἔχει Φρένας, ἥ νύ τρι μίαι
 τοιοῦτος νόος ἐστίν· ὃ καὶ μεταμύλια βάζεις.
 Ἡ ἄλυσις, ὅτι Ἴρον ἐνίκησας τὸν ἀλῆτην;
 Μὴ τίς τοι τάχα Ἴρου ἁμείνων ἄλλος ἀναστῇ,
 Ὃς τίς σ' ἁμφὶ κάρη κεκοπῶς χερσὶ συμβαίῃτι,
 335 Δάρματος ἐμπέμψῃσι, Φορύξας αἵματι πολλῷ.
 Τὴν δ' ἔρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἡ τάχα Τηλεμάχῳ ἱέρῳ, κύον, οἳ ἀγορεύεις,
 κεῖσ' ἰλθὼν, ἵνα σ' αὖθι διαμελεῖσθαι τάμῃσιν.
 Ὡς εἰπὼν, ἐπέεσσι διαπτοίησε γυναῖκας.
 340 Βὰν δ' ἵμεναι διὰ δῶμα· λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάσῃς
 Ταρβοσύνη· φῶν γάρ μιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
 αὐτὰρ ὁ παρ' λαμπτῆρσι φασίγων αἰδομένοισιν
 ἐκίσχκει ἐς πάντας δρώμενος· ἄλλα δέ οἱ κῆρ
 Ἦρμαινε φρεσὶν ἦσιν, ἃ ῥ' οὐκ ἀτέλεσα γέγοντο.
 345 Μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγήνορας εἶα Ἀθήνη
 Λάβῃς ἴσχεσθαι θυμαλγέος, ὅφρ' ἔτι μάλλον
 Δύη ἄχος κραδίην Λαερτιάδῳ Ὀδυσῆας.
 τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν,
 Κερτομένει Ὀδυσῆα· γέλων δ' ἐτάροισιν ἔτευξε·
 350 Κέλνυτέ μεν, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
 Ὅφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι μελέει·
 οὐκ ἀθεὶς ὅδ' ἀνὴρ Ὀδυσῆϊον ἐς δόμον ἵκει·
 Ἐμπης μοι δοκεῖ δαΐδων σέλας ἔμμεναι αὐτοῦ
 καὶ κεφαλῆς· ἐπεὶ οὐ οἱ ἐνὶ τρίχες οὐδ' ἡβαιαί.
 355 Ἡ ῥ', ἅμα τε προσέειπεν Ὀδυσῆα πτολίπορθον·
 κεῖν', ἥ ἔρ' κ' ἐθέλεις θητευέμεν, εἰ σ' ἀνελοίμην,
 Ἀγροῦ ἔκ' ἰσχατιῆς, (μισθὸς δέ τοι ἄρκιος ἔσται,) Ἀμ
 Αἰμασιᾶς τε λέγων, καὶ δένδρεα μακρὰ φυτεύων;
 Ἐνθα δ' ἐγὼ σῖτον μὲν ἐπιητανὺν παρέχοιμι,
 360 Εἵματα τ' ἁμφίσσαιμι, ποσὶν δ' ὑποδήματα δόην.
 Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κἀκ' ἔμματα, οὐκ ἐθέλήσεις
 ἔργον ἐποιχεσθαι· ἀλλὰ πτόσσειν κατὰ δῆμον
 βούλει, ὅφρ' ἂν ἔχῃς βόσκειν σὴν γαστέρ' ἀναλτον.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 365 Εὐρύμαχ', εἰ γὰρ νῶϊν ἕρις ἔργοιο γένοιτο
 Ἦρῃ ἐν αἰρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται,
 Ἐν ποίῃ, δρέπανον μὲν ἐγὼν εὐκαμπὲς ἔχοιμι,
 καὶ δὲ σὺ τοῖον ἔχοις, ἵνα πειρησαίμεθα ἔργου
 Νῆστις ἄχρι μάλα κνέφακος, ποίῃ δὲ παρείῃ.
 370 Εἰ δ' αὖ καὶ βόες εἰεν ἐλαυνέμεν, οἳ περ ἄριστοι,
 Λίθωνες, μεγάλοι, ἁμφὼ κερκρηδῆτε ποῖης,
 Ἠλικες, ἰσοφῆροι, τῶν τε σθένος οὐκ ἐλαπαδύνῃ,
 Τετράγυρον δ' εἴη, εἴκοι δ' ὑπὸ βῶλος ἀρότρῳ,
 τῷ κέ μ' ἴδοις, εἰ ὦλκα διηνεκέα προταμοίμην.
 375 Εἰ δ' αὖ καὶ πόλεμόν ποθεν ἐρμήσειε Κρονίων
 Σήμερον, αὐτὰρ ἐμοὶ σάκος εἴη, καὶ δύο δοῦρε,
 καὶ κύνη πάγχυαλκος ἐπὶ κροτάφεις ἀραρυῖα·
 τῷ κέ μ' ἴδοις πρῶτοισιν ἐνὶ προμάχοισι μιγέοντα,
 οὐδ' ἂν μοι τὴν γαστέρ' ἐνειδίξων ἀγορεύσεις.
 380 Ἀλλὰ μάλ' ὑβρίζεις, καὶ τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
 καὶ πού τις δοκεῖς μέγας ἔμμεναι, ἥδ' κραταῖδς.

„ Times: certe utique tibi vinum occupat mentem; vel sane
 „ Talis mens est: quare & vana loqueris. (tibi semper
 „ An exultas, quod Irum vicisti erronem?
 „ Certe, ne quis tibi cito Iro melior alias insurgat,
 „ Qui te circum caput contusum manibus robustis
 „ Domo emittat, foedatum sanguine multo.
 „ Hanc autem torve intuitus allocutus est solers Ulysses;
 „ Certe cito Telemacho dicam, canis, qualia loqueris,
 „ Illuc profectus; ut te ibi membratim concidat.
 Sic locutus, verbis perterrituit mulieres.
 Perrexerunt autem ire per domum; solutaque sunt subitus. Mem-
 Timore: putabant enim ipsum vera dixisse. (bra cuiusque
 At is apud lampades prælucens accensus
 Stetit omnes intuens: alia verò ei cor
 Agitabat mente sua, quæ utique non irrita facta sunt.
 Procos autem non omnino eximios sinebat Minerva
 Contumelia abstinere acerba; ut adhuc magis
 Sabiret dolor cor Laërtiadæ Ulyssis.
 His verò Eurymachus, Polybi filius, incipiebat loqui,
 Incessens Ulysses; risum verò sociis fecit;
 „ Audite ræ, proci inclytæ reginæ,
 „ Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet:
 „ Non sine-deo hic vir Ulyssæam in domum venit:
 „ Omnino mihi videtur facium splendor esse ipsius
 „ Et capitis; quoniam non ei sunt capilli ne pauci quidem.
 Dixit utique; simulque allocutus est Ulysses urbium-vastatorem;
 „ Hospes, numquid vis mercede-servire, si te suscipiam,
 „ Agri in extremitate, (merces autem tibi sufficiens erit,)
 „ Sepesque colligens, & arbores proceras plantans?
 „ Illic autem ego cibum quidem perennem præberem,
 „ Vestimenta-que circum-induerem, pedibus-que calceamenta da-
 „ Sed quandoquidem sane opera mala didicisti, non voles (rem.
 „ Opus adite; sed mendicare per populum
 „ Mavis; ut possis pascere tuum ventrem insatiabilem.
 Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 „ Eurymache, si enim nobis contentio operis fieret
 „ Tempore in verno, quando scilicet dies longi sunt,
 „ In herba; falcem quidem ego bene-flexam haberem,
 „ Et tu quoque talem haberes, ut experiremur opus
 „ Jejuni utique penitus ad tenebras, herba autem adesset.
 „ Sive rursus & boves essent agendi, qui utique optimi,
 „ Rutili, magni, ambo siturati herba, (non imbecille,
 „ Æquales-ætate, pares-operi-sustinendo, quorum utique robur
 „ Arvum autem quatuor-jugerum esset, cederetque subtus glebæ
 „ Tuac me videres, an sulcum continuum profcinderem. (aratros
 „ Sive demum & bellum alicunde moveret Saturnius
 „ Hodie; at mihi scutum esset, & duæ hastæ,
 „ Et galea tota-ærea temporibus apta;
 „ Tunc me videres primis in pugnatoribus mixtum,
 „ Neque mihi ventrem exprobrans loquereris.
 „ Sed valde contumeliose-te-geris, & tibi animus est inclemens;
 „ Et quodammodo quidam videris magnus esse & fortis, Quo-

- Οὐνεκα παρ' παύροισι καὶ οὐκ ἀγαθοῖσιν ἑμιλεῖς.
 Εἰ δ' Ὀδυσσεὺς ἔλθοι, καὶ ἴκοιτ' ἐς πατρίδα γαίαν,
 Αἰψά κ' ἐτοὶ τὰ θυρεά, καὶ εὐρέα περ μάλ' ἔοντα,
 385 φεύγοντι γαίνοιντο δι' ἐκ προθύροιο θυρᾶς.
 "Ὡς ἔφατ'· Εὐρύμαχος δ' ἐχολώσατο κηρήβη μάλλον,
 Καί μιν ὑπὸδρα ἰδὼν, ἔπεκ πτερβέντα προσηύδα·
 "Ἄ δαῖλ', ἦ τάχα τοι τελείω κακὸν, οἷ' ἀγορεύεις
 Θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν· οὐδέ τι θυμῷ
 390 Ταρβεῖς· ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἦ νύ τοι κίετ
 Τοιοῦτος νόος ἐξίν· ὃ καὶ μεταμῶλια βάζεις.
 "Ἡ ἄλυσίς, ὅτι Ἴφρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;
 "Ὡς ἔρα Φωνήσας, σφέλας εἴλετο· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς,
 Ἀμφιδόμου πρὸς γούνα καθέζετο Δουλιχιῆος,
 395 Εὐρύμαχον δεισας· ὃ δ' ἄρ' οἶνοχόον βάλε χεῖρα
 Δεξιτερῇ· πρὸχος δὲ χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα·
 Αὐτὰρ ὅγ' οἰμῶξας πέσεν ὑπτιος ἐν κονίῃσι.
 Μνηστῆρες δ' ὁμάρησαν ἀνὰ μέγαρον σκιδέντα·
 "Ὡδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἕλλον·
 400 Αἰὲθ' ὦφελλ' ὃ ξεῖνος ἁλώμενος ἕλλοθ' ὀλέσθαι,
 Πρὶν ἔλθειν· τῷ κ' οὔτι τόσον κέλαδον μείδηκεν.
 Νῦν δὲ περὶ πτωχῷ ἱριδαίνομεν· οὐδέ τι δαιτὶς
 Ἑσθλῆς ἔρσεται ἡδός, ἔπει τὰ χερίονα νικᾷ.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπ' ἱερὴ Ἰς Τηλεμάχοιο·
 405 Δαιμόνιοι, μαίνεσθε, καὶ οὐκέτι κεύθετε θυμῷ
 Βρωτῶν οὐδὲ ποτῆτ'· θεῶν νύ τις ὕμν' ὁρῶνται.
 "Ἄλλ' εὖ δαισάμενοι κατακείετε σίκαδ' ἰόντες,
 "Ὅπποτε θυμὸς ἔνωγε· διώκω δ' οὔτιν' ἔγνωε.
 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔρα πάντες ὁδᾶξ ἐν χεῖλεσι φύντες,
 410 Τηλεμάχων θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
 Τοῖσιν δ' Ἀμφινόμος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
 Νίσου Φαίδιμος υἱός, Ἀρητιάδαο ἕνακτος·
 "Ὡ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῃ
 "Ἀντιβίοις ἐπέεσσι καταπτόμενος χαλεπαῖνοι·
 415 Μῆτε τι τὸν ξεῖνον συφελίζετε, μῆτε τιν' ἕλλον
 Δμῶν, οἱ κατὰ δῶματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
 "Ἄλλ' ἄγετ', οἶνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
 "Ὅφρα σπείσαντες κατακείομεν σίκαδ' ἰόντες·
 Τὸν ξεῖνον δὲ ἱώμεν ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσσῆος
 420 Τηλεμάχῳ μελέμεν· τοῦ γὰρ φίλον ἴκετο δῶμα.
 "Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἱαδόντα μῦθον ἔειπε·
 Τοῖσιν δὲ κρητῆρα κεράσσατο Μούσιος ἥρωε,
 Κήρυξ Δουλιχίεος· θεράπων δ' ἦν Ἀμφιδόμοιο·
 Νῶμυσεν δ' ἔρα πᾶσιν ἐπισαδόν· οἱ δὲ θεοῖσι
 445 Σπείσαντες μακάρεσσι, πῖον μελιηδέα οἶνον.
 Αὐτὰρ ἔπει σπείσαντ', ἐπίον θ', ὕσον ἔθηκε θυμὸς,
 Βᾶν δ' ἵμεναι κείοντες εἰς πρὸς δῶμαδ' ἱκατο.

„ Quoniam cum paucis & non bonis versaris.
 „ Sin Ulysses veniret, & accederet in patriam terram,
 „ Statim tibi portæ, etiam latæ licet admodum sint,
 „ Fugienti arctarentur per vestibulum foras.
 Sic dixit: Eurymachus verò iratus est ex-corde magis,
 Et ipsum torve intuitus, verba alata dixit;
 „ Ah miser, certe cito tibi perficiam malum, qualia dicis.
 „ Confidenter multos inter viros, neque quid animo
 „ Times: certe utique vinum tibi mentem occupat; vel sane
 „ Talis mens est: quare & vana loqueris. (tibi semper
 „ An exultas, quod Irum vicisti erronem?
 Sic utique locutus, scabellum sumpsit: at Ulysses
 Amphinomi ad genua desidebat Dulichienfis,
 Eurymachum veritus: hic autem pocillatorem percussit ad-manum
 Dextram; guttutum verò humi sonuit lapsum:
 At ille ejulatu-edito cecidit supinus in pulveribus.
 Proci verò tumultuati sunt per aedes obscuras:
 Sic verò aliquis dicebat intuitus in propinquum alium;
 „ Utinam hospes errans alibi periisset,
 „ Antequam venisset: ita neutiquam tumultum intulisset.
 „ Nunc autem de mendico contendemus: neque ulla convivæ
 „ Boni erit voluptas; quoniam pejora vincunt.
 Inter hos autem & locuta est sacra vis Telemachi;
 „ Miseri, insanitis, & non amplius tenetis animo
 „ Cibus, neque potum: deorum certe aliquis vos concitat.
 „ Sed bene epulati decumbite domum profecti,
 „ Quando animus jubet; pello verò neminem ego.
 Sic dixit: illi autem omnes mordicus labris compressis,
 Telemachum admirabantur, quod audacter loquebatur.
 Iphis verò Amphinomus concionatus est, & dixit,
 Nisi illustis filius, Aretiadæ regis;
 „ O amici, heud jam quisquam super dicto sequo
 „ Contrariis verbis carpens sterviat:
 „ Neque omnino hospitem pulsate; neque quenquam alium
 „ Famulorum, qui in ædibus sunt Ulyssis divini.
 „ Sed agite, pocillator quidem incipiat poculis,
 „ Ut postquam-libaverimus, decumbamus domum profecti:
 „ Hospitem verò finamus in ædibus Ulyssis
 „ Telemacho curæ-esse; hujus enim dilectam venit ad domum.
 Sic dixit: illis autem omnibus gratum sermonem dixit.
 Iphis verò craterem miscuit Mulius heros,
 Præco Dulichienfis; famulus autem erat Amphinomi:
 Distribuit verò deinde omnibus astando: illi autem diis
 Ubi libassent beatis, biberunt dulce vinum.
 At postquam libassent, bibissentque, quantum volebat animus,
 Perrexerunt utique ire decubituri suas ad domos quisque.

Ἰπὸθεσις.

ΣΤΗΝ Τηλεμάχῳ ἔκθεσιν ποιεῖται τῶν ὕτλων Ὀδυσσεὺς, καὶ
 πρὸς Πηνελόπην ἐκ Κρήτης εἶναι ὑποκρίνεται· γίγνεται
 δὲ αὐτοῦ δι' οὐλῆς ἀναγνωρισμὸς πρὸς Εὐρύκλειαν, τοὺς πόδας
 αὐτοῦ νύπτουσιν· καὶ κατὰ παρέμβασιν ὁ ποιητὴς διηγεῖται,
 ὅς ἐν Παργασσῷ ὑπὸ σὺς ἐκλήγη κυνηγῶν.

Ταῦ δ' ἀναγνωρίζει ἐξ οὐλῆς γρῆς Ὀδυσῆα.

Ἀττὰρ δ' ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
 Μνηστήρεσσι Φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων.
 Αἴψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τηλέμαχε, χρὴ τεύχε' ἀρήϊα κατθέμεν εἰσὼ
 5 Πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσιν
 Παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·
 Ἐκ καπνοῦ κατέβηκ'· ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἔωκει,
 10 Οἷά ποτε Τροίηνδε κιδὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
 Ἀλλὰ κατήκισαι, ὅσσον πυρὸς ἔκετ' ἄντην.
 Πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μῖζον ἐνὶ φρεσὶν ἔμβαλε δαίμων,
 Μήπως οἰνωθέντες, ἔριν σήσαντες ἐν ὕμῳ,
 Ἀλλήλους τρώητε, καταισχύνητε δὲ δαῖτα,
 Καὶ μνηστῆρ' αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.
 Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεσείβετο πατρί·
 15 Ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·
 Ματ', ἔγχε δὴ μοι ἔρυξον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
 Ὅφρα κεν ἐς θάλαμον καταβείωμαι ἔντα πατρὸς
 Καλὰ, τὰ μοι κατὰ οἶκον ἀκηδέα καπνὸς ἀμείρει.
 Πατρὸς ἀποιχομένοιο· ἐγὼ δ' ἔτι νῦν κεν ἔμ·
 20 Νῦν δ' ἰθέλω καταβῆσθαι, ἐν' οὐ πυρὸς ἔκετ' ἄντην.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλῃ τροφὸς Εὐρύκλεια·
 Αἷ γὰρ δὴ ποτε, τέκνον, ἐπιφροσύνας ἀνέλοιο,
 Οἴκου κήδεσθαι, καὶ κτήματα πάντα φυλάσσειν.
 Ἀλλ' ἔγχε, τίς τοι ἔπειτα μετοιχομένη Φάος εἴσει;
 25 Δμῶας δ' οὐκ εἷας προβλωσκέμεν, αἱ κεν ἔφαινον.
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
 Εἴτιος ᾗδ'· οὐ γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι, ὅς κεν ἐμῆς γὰρ
 Χοῖνικος ἀπτηται, καὶ τηλόθεν εἰληλουθῶς.
 Ὡς ἔα' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
 30 Κληῖσεν δὲ θυρὰς μεγάρων εὐ ναιετάοντων.
 Τῷ δ' ἄρ' ἀνὰ ἱκάντ' Ὀδυσσεὺς καὶ Φαίδιμος υἱὸς
 Ἐσφόρεον κρύβας τε, καὶ ἑσπιδὰς δμφαιόεσσας,
 Ἐγχεά τ' ἐξυέντα· πάροδε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
 Χρῦσεν λύχνον ἔχουσα, Φάος περικαλλὲς ἐποίει.
 35 Δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἴψα·
 ὦ πάτερ, ἡ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖτιν ἱδῶμαι·
 Ἐμπης μοι τοῖχοι μεγάρων, καλαί τε μεσόδμοι,
 Εἰλάτιναί τε δοκοί, καὶ κίονες ὑψόσ' ἔχοντες,
 Φαίνοντ' ὀφθαλμοῖς, ὥσπερ πυρὸς αἰθομένοιο.

O D Y S S E Æ HOMER I XIX.
LIBR I

Argumentum.

CUM Telemacho seponit arma Ulysses, & ad Penelopem et Creta se esse fingit. Fit autem ipsius per cicatricem agnitio ad Eurycleam, pedes ipsius lavantem. Et per digressionem poeta narrat quo pacto in Parnasso vulneratus fuerit ab apro inter venandum.

T. Agnoscit ex cicatrice vetula Ulysses.

AT in domo relinquebatur nobilis Ulysses,
 Prociis cædem cum Minerva meditans:
 Statim autem Telemachum verbis alatis allocutus est;
 „ Telemache, oportet arma martia deponere intus
 „ Omnia prorsus; at proci blandis verbis
 „ Palpare; quando te percontentur arma desiderantes: (sunt,
 „ Dicentem, Ex fumo depositi; quoniam non amplius illis similia
 „ Qualia quondam ad Trojam proficiscens reliquit Ulysses;
 „ Sed foedata sunt, quantum ignis attigit vapor.
 „ Insuper autem & hoc majus in mentem iniecit deus;
 „ Ne forte vino-gravati, contentione concitata inter vos,
 „ Vos-invicem vulneretis, deturpetisque convivium,
 „ Et nuptiarum-ambitum; ipsum enim allicit virum ferrum.
 Sic dixit: Telemachus verò dilecto obedivit patri:
 Evocatamque allocutus est nutricem Eurycleam;
 „ Nutrix, age jam mihi contine in ædibus mulieres,
 „ Dum in thalamum deponam arma patris
 „ Pulchra, quæ mihi in domo neglecta fumus corrumpit,
 „ Patre absente; ego nempe adhuc infans eram:
 „ Nunc autem volo deponere, ubi non ignis attinget vapor.
 Hunc autem rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea;
 „ Utinam enim jam tandem, fili, prudentiam susciperes,
 „ Domum ad-curandam, & possessiones omnes servandas.
 „ Sed age, quænam tibi deinde comitans lumen portabit?
 „ Famulas nempe non sinebas præire, quæ præluceant.
 Hanc verò rursus Telemachus prudens contra allocutus est;
 „ Hospes hic; non enim otiosum tolerabo, qui meum sine
 „ Modium attingat, etiam longe qui-venorit.
 Sic utique dixit: huic verò pennarum-expers fuit verbum.
 Clausit autem januas ædium habitantibus-commodarum.
 Tum verò impetu-facto Ulysses & illustris filius
 Intro-ferebant galeasque & scuta umbonibus munita,
 Hastasque acutas; ante autem Pallas Minerva,
 Auteam lucernam tenens, lumen perpulchrum faciebat.
 Tunc demum Telemachus alloquebatur suum patrem statim;
 „ O pater, profecto magnum miraculum hoc oculis video;
 „ Omnino mihi parietes ædium, pulchraque intercolumnia,
 „ Abiegnæque trabes, & columnæ in-altum erectæ,
 „ Lucent oculis, tanquam igne ardente.

- 40 Ἡ μάλα τις θεὸς ἔνδον, οἱ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς -
 Σίγα, καὶ κατὰ σὺν νόον ἴσχανε, μὴδ' ἑρέινει.
 Αὐτὴ τοι δίκη ἐστὶ θεῶν, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν κατάλεξαι· ἐγὼ δ' ὑπολαίψομαι αὐτοῦ,
 45 Ὅφρα κ' ἔτι θυμῶς καὶ μητέρα σὴν ἐρεδίζω.
 Ἡ δέ μ' ὀδυρομένη εἰρήσεται ἀμφὶς ἱκάσα.
 Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δὲ δι' ἐκ μεγάρου βεβήκει
 Κεῖων ἐς θάλαμον, δαΐδων ὑπολαμπομενάων,
 Ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκεὺς ὕπνος ἱάναο.
 50 Ἔνθ' ἔρα καὶ τότε ἔλακτο, καὶ ἦν δ' αὖν ἔμιμνεν.
 Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
 Μνηστῆρες σὺν φόνον σὺν Ἀθήνῃ μαρμυρίζων.
 Ἡ δ' ἔεν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια,
 Ἀρτέμιδι ἱκέλη, ἥδ' ἐ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ.
 55 Τῇ παρὰ μὲν κλισίῃν πυρὶ κάτθεσαν, ἔνθ' ἔρ' ἔφιξε,
 Δινωτὴν ἐλέφοντι καὶ ἀργύρῳ· ἦν τότε τέκτων
 Πόισσ' ἱκμάλιος, καὶ ὑπὸ θρήνων ποτὶν ἦκε
 Προσφύε' ἐξ αὐτῆς, ὅθ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κῶας.
 Ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια.
 60 Ἦλθον δὲ θυμῶι λευκώλενοι ἐκ μεγάρου·
 Αἱ δ' ἀπὸ μὲν σῖτον πολὺν ἤρεον, ἥδ' ἐ τραπέζας,
 Καὶ δέπα, ἔνθεν ἔρ' ἄνδρες ὑπερμενέοντες ἔπινον.
 Πῦρ δ' ἀπὸ λαμπτήρων χαμάδις βάλον· ἔλλα δ' ἐκ' αὐτῶν
 Νήηταν ξύλα πολλὰ, φῶς ἔμεν, ἥδ' ἐ θέρεσθαι.
 65 Ἡ δ' ὀδυσσῇ ἐνέειπτε Μελανθῷ δεῦτερον αὐτίς·
 Ἔειν, ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις διὰ νύκτα
 Δινεύων κατὰ οἶκον; ὀπιπτεύσεις δὲ γυναῖκας;
 Ἀλλ' ἔξελθε θύραζε, τάλαν, καὶ δαιτὶς ὄνησο·
 Ἡ τάχ' καὶ δαλῶ βεβλημένος εἶδα θύραζε.
 70 Τὴν δ' ἔρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Δαιμονίη, τί μοι ὦδ' ἐπέχεις κεκοτητόι θυμῷ;
 Ἡ ὅτι οὐ λιπῶ; κακὰ δὲ χροῖ' εἴματα εἶμαι;
 Πτωχεύω δ' ἀνὰ δῆμον; ἀναγκαίη γὰρ ἱπείγγει.
 Τοιοῦτοι πτωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἄνδρες ἔσσι.
 75 Καὶ γὰρ ἐγὼ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
 Ὀλβίος ἀφνειὸν, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ
 Τοίῳ, ὅποῖος ἔσι, καὶ ὅτευ καχημένος ἔλθοι.
 Ἦσαν δὲ θυμῶς μάλα μυρίοι, ἔλλα τε πολλὰ,
 Οἷσιν τ' εὖ ζῶουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται·
 80 Ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων· ἦθελε γὰρ που.
 Τῇ νῦν μὴ ποτε καὶ σὺ, γύναι, ἀπὸ πάσαν ὀλίσσης
 Ἀγλαΐην, τῇ νῦν γε μετὰ θυμῷσι κέκασσαι,
 Μὴ πῶς τοι δέσποινα κοτεσσαμένη χαλεπήνῃ,
 Ἡ Ὀδυσσεύς ἔλθῃ· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα.
 85 Εἰ δ' ὁ μὲν ὥς ἀπόλωλε, καὶ οὐκέτι νόστιμός ἐστιν,
 Ἀλλ' ἦδη καὶς τοῖος Ἀπόλλωνός γε ἔκητι
 Τηλέμαχος· τὸν δ' οὐτίς ἐνὶ μεγάρῳσι γυναικῶν
 Λήθει ἀτασθάλουσι· ἐπεὶ οὐκέτι τηλόκος ἐστίν.
 Ὡς φάτο· τοῦ δ' ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια·
 90 Ἀμφίπολον δ' ἐνέειπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ἐνόμαζεν·
 Πάντως, θερσαλήν, κύον ἄδδεες, ἐντὶ με λήθεις
 Ἐρδουσιν

- „ Certe omnino aliquis deorum intus, qui cœlum latum habi-
 Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses; (tat.
 „ Tace, & in tua mente retine, neque interroga:
 „ Hic sâne mos est deorum, qui Olympum habitant.
 „ Sed tu quidem cubitum-eas; ego verò relinquer huc,
 „ Ut adhuc-magis famulas & matrem tuam provocem;
 „ Hæc verò me lamentans interrogabit de singulis.
 Sic dixit: Telemachus verò ex domo discessit
 Cubitarius in cubiculum, facibus illoceutibus,
 Ubi antea cubabat, quando ipsum dalcis somnus opprimebat:
 Ubi sâne & tunc cubuit, & auroram divinam expectabat.
 At in domo relinquebatur nobilis Ulysses,
 Prociis cædem cum Minerva meditans.
 Egrediebatur autem è thalamo prudens Penelope,
 Dianæ similis, & aureæ Veneri: (solebat,
 Et juxta ignem quidem sedem deposuerunt, ubi utique insidere-
 Circumcirca-ornatam ebore & argento; quam olim faber
 Fecerat Icmalius, & subtus scabellum pedibus posuerat
 Aptum ex ipsa; ubi magna injiciebatur pollis.
 Illic desidebat deinde prudens Penelope.
 Venerunt autem famulæ candidæ-ulnis ex domo:
 Hæ autem panem quidem multum auferebant, & mensas,
 Et pocula, unde scilicet viri superbientes bibebant.
 Ignem verò à focus ad terram jecerunt; aliasque super ipsam
 Cumularunt ligna multa, ut lumen esset, & calefactio.
 At Ulysses increpabat Melantho secundo rursus;
 „ Hospes, adhuc & nunc hic molestus-eris per noctem
 „ Versans in domo? observabisque mulieres?
 „ Sed exi foras, miser, & convivio juvare;
 „ Aut cito & torre percussus ibis foras.
 Hanc autem torve intuitus allocutus est solers Ulysses;
 „ Improba, cur in me sic irvehis irato animo?
 „ An quod non niteo? mala autem corpori vestimenta indutus
 „ Mendicoque per populum? necessitas enim urget. (sum?
 „ Tales mendici & erronei viri sunt.
 „ Etenim ego quondam domum inter homines habitabam.
 „ Beatus divitem, & sæpe dabam erroni:
 „ Tali, qualis esset, & cujuscunque rei indigens venisset.
 „ Erant verò *mibi* servi valde multi, aliasque multa,
 „ Quibus scilicet bene vivunt *homines*, & divites vocantur:
 „ Sed Jupiter perdidit Saturnus; voluit enim aliqua-de-causa.
 „ Ideo nunc *cave* ne aliquando & tu, mulier, omnem amittas
 „ Pulchritudinem, qua nunc sâne inter ancillas ornata es;
 „ Ne forte tibi domina irata sœviat,
 „ Vel Ulysses venerit; adhuc enim & spei copia est.
 „ Sin ille quidem ita perit, & non amplius rediturus est,
 „ At jam filius talis Apollinis utique voluntate
 „ Telemachus; hunc autem nulla in sedibus mulierum
 „ Latet perperam-agens; quoniam non amplius *cantille-æstis*.
 Sic dixit: cum verò audivit prudens Penelope; (est.
 Ancillam autem objurgabat, verbumque dixit, compellabatque.
 „ Omnino, audax, canis-intrepida, non me *latus*
 „ Per-

- Ἐρδουσα μέγα ἔργον, ὃ σὴ κεφαλῇ ἀναμάξειο.
 Πάντα γὰρ εὖ ᾔσθησ' , ἐπεὶ ἐξ ἱμεῦ ἔκλυες αὐτῆς.
 Ὡς τὸν ξείνον ἑμέλλον ἐν μεγάροισιν ἱμοῖσιν
 95 Ἀμφὶ πόσαι εἶρεσθαι· ἐπεὶ πυκνῶς ἀνέχχημαι.
 Ἥ βα, καὶ Εὐρυνόμην ταμίην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Εὐρυνόμη, φέρε δὴ δίφρον καὶ κῆας ἐκ' αὐτοῦ,
 Ὅφρῃ καθιζόμενος εἴτῃ ἔπος, ἡδ' ἱπαικούσῃ
 Ὁ ξείνος ἑμέθεν· μέλω δ' αἶ μιν ἱερέεσθαι.
 100 Ὡς ἔφαθ'· ἡ δὲ μάλ' ὀτρυνώως κατέθηκε Φέρουσα
 Δίφρον εὐξασον, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῆας ἔβαλλεν·
 Ἐνθα καθέζετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε περίφρων Πηνελόπεια·
 ἔειπε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἔγδω αἰρήσομαι αὐτῇ,
 105 τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἡδὲ τοκῆς;
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ γύναι, οὐκ ἀντίς σε βροτῶν ἐπ' ἀπείρουα γαίαν
 Νεικῶσι· ἡ γάρ σευ κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει·
 Ὡσα τευ ἡ βασιλῆος ἀμύμονος, ὅς τε θεοῦδης
 110 Ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάστων,
 Εὐδικίας ἀνέχῃσι· φέρῃσι δὲ γαῖα μέλαινα
 Πυροῦς, καὶ κριθᾶς, βρώσῃσι δὲ δένδρεα καρπῷ.
 Τίττει δ' ἔμπεδα μῆλα, βάλασσα δὲ παρέχει ἰχθύς
 Ἐξ εὐηγείης· ἀρετῷσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτοῦ.
 115 Τᾷ ἱμὲ νῦν τὰ μὲν ἄλλα μετάλλα σῶ ἐνὶ δίκῃ·
 Μὴδ' ἔμδν ἱερέεινε γένος καὶ πατρίδα γαίαν,
 Μὴ μοι μάλλον θυμὸν ἐνιπλήσῃς ἰδυνάνων
 Μνησάμεναι· μάλα δ' εἰμὶ πολύζονος· οὐδέ τί με χρεὶ
 Οἴκῳ ἐν ἄλλοτρίῳ γοῶντά τε μυρόμενόν τε
 120 Ἥσθαι· ἐπεὶ κῆριον σπυήμεναι· ἔκριτον αἰεὶ·
 Μὴ τίς μοι δμῶν γαμεθήσεται, ἡδ' οὐ γ' αὐτῇ·
 Φῇ δὲ δακρυπλάσειν βεβαρηότα μαφρένας δίνω.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
 ἔειπ' , ἦτοι μὲν ἔμδν ἀρετὴν, εἰδὸς τε, δέμας τε,
 125 Ὡλεσκαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
 Ἀργεῖοι· μετὰ τοῖσι δ' ἔμδς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
 Εἰ κενὸς γ' ἔλθῃν τὸν ἔμδν βίον ἀμφιπολεύοι,
 Μιτῶν καὶ κλέος εἴη ἔμδν καὶ κάλλιον αὐτῷ·
 Νῦν δ' ἔρχομαι· τόσα γάρ μοι ἱπέσσευσεν κακὰ δαίμων·
 130 Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἥριςσι,
 Δουλαχίῃ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὕλῃεντι Ζακύνθῳ,
 Οἳ τ' αὐτὴν Ἰθάκην εὐδείλειον ἀμφινέμονται,
 Οἳ μ' ἀκαζόμενῃν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
 Τᾷ αὖτε ξείνων ἐμπάζομαι, οὐδ' ἱκετῶν,
 135 Οὔτε τι κηρύκων, οἳ δημοιοργοὶ ἔασιν·
 Ἀλλ' Ὀδυσεῖα ποθεῖσα, Φίλον κατατήκεμαι ἦτορ·
 Οἳ δὲ γάμων σπεύδουσιν· ἔγδω δὲ δόλους τολυπέω·
 Φᾶρος μὲν μοι πρῶτον ἐνέπνευσε Φρεσὶ δαίμων
 Στῆσαι μὲν μέγαν ἱγδν ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνειν,
 140 Ἀπτῆν καὶ περίμετρον· ἔφρα δ' αὐτοῖς μετέειπον·
 Κοῦροι, ἔμοι μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
 Μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἔμδν γάμον, εἰσέκε Φᾶρος
 Ἐκτελέσω, (μὴ μοι μεταμῶλια νῆματ' ὀληται,)

„ Perpetrans magnum facinus, quod tuo capite perles.
 „ Omnia enim bene nosti, quoniam ex me audivisti ipsa,
 „ Quod hospitem eram in sedibus meis
 „ De marito interrogatura; quoniam multum tristor.
 Dixit, & Eurynomen œconomam sermone allocuta est;
 „ Eurynome, asser jam sedem, & pellem super ipsam;
 „ Ut sedens dicat verbum, & audiat
 „ Hospes ex me; volo enim ipsum interrogare.
 Sic dixit: illa verò valde festinanter deposuit ferens
 Sedem bene-politam, & ei pellem injiciebat:
 Illic sedebat deinde multa-passus nobilis Ulysses.
 Illis autem sermonem exordiebatur prudens Penelope;
 „ Hospes, hoc quidem te primum ego percontabor ipsa,
 „ Quis? unde es virorum? ubinam tibi urbs & parentes?
 Hanc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 „ O mulier, nemo te hominum in immensa terra
 „ Vituperaret: certe enim tua gloria ad cœlum latum pervenit;
 „ Sicut alicujus vel regia eximii; qui deo-similis
 „ Viris in multis & fortibus regnans,
 „ Jura sustentet; ferat autem terra nigra
 „ Tritica & hordea, graventurque arbores fructu;
 „ Pariunt verò robustæ pecudes, mare porro præbet pisces,
 „ Ex prudenti-administratione; feliciterque degunt populi sub
 „ Ideo me nunc alia quidem percontare tua in domo; (ipso.
 „ Ne verò meum exquire genus & patriam terram,
 „ Ne mihi magis animum impleas doloribus
 „ Recordanti: valde enim sum ærummosus; neque omnino mihi
 „ Domo in aliena lugentemque flentemque (oportet
 „ Sedere: quoniam malum est lugere indiscriminatum semper:
 „ Nequa mihi ancillarum succenseat, vel tu ipsa;
 „ Dicatque lachrymis abundare gravatum me mentem vino.
 Huic autem respondit deinde prudens Penelope; (postque;
 „ Hospes, profecto quidem meam excellentiam, formamque, cor-
 „ Perdiderunt immortales, quando ad Ilium navigabant
 „ Argivi; cum iis autem meus maritus erat Ulysses.
 „ Si ille utique reversus meum statum gubernaret,
 „ Major gloria esset mea, & melior ita:
 „ Nunc autem tristor: tot enim mihi immisit mala deus;
 „ Quotquot enim insulis dominantur optimi,
 „ Dulichioque, Samœque, & nemorosa Zacyntho,
 „ Quique ipsam Ithacam amoniam incolunt,
 „ Hi me nolentem ambiunt, atteruntque domum.
 „ Ideo neque hospites curo, neque supplices,
 „ Neque omnino præcones, qui publici-ministri sunt;
 „ Sed Ulysses desiderans, charo contabesco corde:
 „ Hi autem nuptias urgent; ego verò dolos struo:
 „ Vestem quidem mihi primum inspiravit in mentem deus
 „ Exorise magnam telam in sedibus texere,
 „ Subtilem & immensam: statim autem inter illos dixi;
 „ Juvenes, mei proci, quandoquidem mortuus est nobilis Ulysses,
 „ Manete urgentes licet meas nuptias, donec vestimentum
 „ Perficerem, (ne mihi vana fila pereant,)

- Λαέρτη ἥρωϊ ταφῆϊον, εἰσὶν κέν μιν
 145 Μοῖρ' ὁλοή καθέλθοι τανηλεγύος θανάτοιο.
 Μή τις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νημασίησιν,
 Αἷ κεν ὕπερ σπείρου καίται, πολλὰ κτεατίστας.
 "Ὡς ἰφάμεν" τοῖσιν δ' ἐπακίετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 "Ἐνθα κεν ἡματιή μὲν ὕφαινεσκον μέγαν ἱσόν,
 150 Νύκτας δ' ἀλλύεσκον, ἐπὴν δαΐδας παραβαίμεν.
 "Ὡς τρίετες μὲν ἔαυθον ἐγὼ καὶ ἔπειθον Ἀχαιοὺς·
 'Ἄλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὦραι,
 Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡμέατα πᾶλλ' ἐταλίσθη,
 Καὶ τότε δῆ με, διὰ δμῶας, κύνας οὐκ ἀλειγούσας,
 155 Εἶλον ἐπελθόντες, καὶ δμακλήσωντ' ἐπέεσσιν.
 "Ὡς τὸ μὲν ἐξετέλεσσα καὶ οὐκ ἐθέλουσ' ὅπ' ἀνάγκης·
 Νῦν δ' οὗτ' ἐκφυγέειν δύναμαι γάμον, οὔτε τιν' ἄλλω.
 Μῆτιν ἰφευρίσκω· μάλα δ' ἐτρύνουσι τοκῆς
 Γῆμασθ'· ἀσχαλάα δὲ πᾶσις βίοντον κατεδόντων,
 160 Γυγνώσκων· ἥδη γὰρ ἀνὴρ οἷός τε μέλιτι
 Οἴκου κῆδεσθαι, τῷ τε Ζεὶς κῦδος ὑπάξει.
 'Ἀλλὰ καὶ ὥς μοι εἶπε· τεὸν γένος, ὀππότεν ἔσσι·
 Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυὸς ἔσσι παλαιφάτου, οὐδ' ἀπὸ πέτρης.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη παλῦμντις Ὀδυσσεύς·
 165 "ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδῃ Ὀδυσῆος,
 Οὐκ ἔτ' ἀπολλήξεις τὸν ἱμὲν γόνον ἐξερούσα;
 'Ἀλλ' ἐκ τοι ἔρέω· ἥ μὲν μ' ἀχέεσσι γε δῶσαις
 Πλειόειν, ἢ ἔχομαι· ἥ γὰρ δίκη, ὀππότε πάτρης·
 Ἦς ἀπέχρην ἀνὴρ τόσσον χρόνον, ὅσσον ἐγὼ νῦν,
 170 Πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἕζε' ἀλώμενος, ἄλγισα πάσχων·
 'Ἀλλὰ καὶ ἔς ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρται ἡδὲ μεταλλάς.
 Κρήτη τις γὰρ ἐστὶ, μέσῃ ἐνὶ δίνωπι πόντῳ,
 Καλὴ καὶ πείρα, περιβύτος· ἐν δ' ἐνθρόποι
 Πολλοὶ, ἀπειρέσιοι, καὶ ἐννήκοντα πώλῃς.
 175 'Ἀλλῃ δ' ἄλλων γλῶσσαι μεμιγμένη· ἐν μὲν Ἀχαιοί,
 'Ἐν δ' Ἑτεόκρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύδωνες,
 Δωριεὺς τε τριχάϊκες, Διοί τε Πελασγοί.
 Τοῖσι δ' ἐνὶ Κνωσσὸς μεγάλη πόλις· ἐνθα τε Μίνως
 'Εννέμερος βασιλεὺς Διὸς μεγάλου βασιλῆς,
 180 Πατὴρ δ' ἐμοῖο πατὴρ, μεγαθύμου Δευκαλίνου.
 Δευκαλίων δέ μ' ἔτικτε, καὶ ἰδομενῆα ἕνακτα·
 'Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσιν Ἴλιον εἶσεν.
 "Ὀχιρὲ, ἥμ' Ἀτρεΐδῃσιν· ἱμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἴδων,
 'Οπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἦμα πρότερος καὶ ἀρεῖων·
 185 'Ἐν δ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδῆμην, καὶ ξείνισα δῶκα·
 Καὶ γὰρ τὸν Κρήτηνδε κατήγαγεν ἵς ἀνέμοιο,
 'Ιέμενον Τροίηνδε, παραπλάγξασα Μαλειῶν·
 Στήσε δ' ἐν Ἀμυνιστῷ, ὅθι τε σπῆος Εἰλειθυΐης,
 'Ἐν λιμέσιν χαλεποῖσι· μόλις δ' ὑπέλυξεν ἀέλλας.
 190 Αὐτίκα δ' ἰδομενῆα μετάλλα, ἕρυσ' ἀνελθόν·
 Εἶνον γὰρ μιν ἰφασκε φίλον τ' ἔμεν, αἰδοῖόν τε.
 Τῷ δ' ἥδη δεκάτῃ ἢ ἐνδεκάτῃ πέλεν ἡῶς
 Οἰχομένῃ σὺν νηυσὶ κορωνίσιν Ἴλιον εἶσεν.
 Τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δῶματ' ἔβην εὐ ἱξείνισσα,
 195 'Ἐνδυκίως φιλέω, πολλῶν κατὰ οἶκον ἰόντων·

„ Laërta heroi sepulchrale, *in tempus* quo ipsum
 „ Fatum perniciosum corripuerit perennis mortis :
 „ Nequa mihi in populo Achivarum succenseat,
 „ Si sine vestimento jaceat, multa qui possedit.
 „ Sic dixi : illis autem persuasus est animus generosus.
 „ Tunc interdū quidem texebam magnam telam,
 „ Noctu verò dissolvebam, postquam faces adhibueram.
 „ Sic triennium quidem latebam ego & persuadebam Achivis :
 „ Sed quum quartus venit annus, & advenerunt horæ
 „ Mensibus exeuntibus, diesque multi circumacti-sunt,
 „ Utique tunc demum me, per famulas, canes non curantes,
 „ Deprehenderunt supervenientes, & increpuerunt verbis.
 „ Sic illud quidem perfeci, etiam nolens, ex necessitate :
 „ Nunc verò neque effugere possum nuptias ; neque ullum aliud
 „ Consilium invenio ; valde autem hortantur parentes
 „ Nubere ; & ægre-ferit filius victum devorantes,
 „ Cognoscens ; jamjam enim vir *est* habilis maxime
 „ Ad domum curandam, cui utique Jupiter gloriam præbet.
 „ Sed & sic mihi dic tuum genus, unde sis ;
 „ Non enim à quercu es olim-fabulosa, neque à petra.
 „ Hanc autem respondens allocutus est solers Ulysses ;
 „ O uxor veneranda Laertiadæ Ulyssis,
 „ Nondum desines meum genus interrogare ?
 „ Sed tibi enarrabo ; certe quidem me doloribus utique dabis
 „ Pluribus, quam teneor : hic enim mos, quando à-patria
 „ Sua absit vir tanto tempore, quanto ego nunc,
 „ Multas hominum per urbes errans, dolores patiens :
 „ Sed & sic dicam, quod me percontaris & interrogas.
 „ Creta quædam terra est, medio in nigro ponto,
 „ Pulchra & pinguis, circumflua ; in ea autem homines
 „ Multi, innumeri, & nonaginta urbes.
 „ Alia autem aliorum lingua mixta : insunt quidem Achivi,
 „ Insunt verò indigenæ-Cretenses magnanimi, insunt & Cydo-
 „ Dorien-sesque trifariam-divisi, eximique Pelasgi. (nes,
 „ Apud hos autem est Cnossus magna urbs, ubi scilicet Minos
 „ Novennalis regnabat Jovis magni confabulator,
 „ Patris mei pater, magnanimi Deucalionis.
 „ Deucalion nempe me genuit, & Idomeneum regem :
 „ Sed ille quidem in navibus rostratis ad Ilium
 „ Abiit una-cum Atridis ; mihi verò nomen inclytum Æthon,
 „ Junior natu ; ille etenim prior & melior.
 „ Illic Ulysses ego vidi, & hospitalia dedi :
 „ Etenim eum ad Cretam deduxit vis venti,
 „ Euntem ad-Trojam, ubi-abegisset à Maleis :
 „ Statuit autem in Amniso, ubi scilicet specus Lucinæ,
 „ In portibus difficilibus : vix autem evasit procellas,
 „ Statim verò Idomeneum quærebat, ad urbem profectus ;
 „ Hospitem enim ipsum dicebat dilectamque esse, reverendum-
 „ Ei autem jam decima vel undecima erat Aurora (que.
 „ Digresso cum navibus rostratis Ilium versus.
 „ Illum quidem ego ad ædes ducens bene hospitio-excepi,
 „ Accurate tractans, multis in domo suppetentibus ;

„ Et

Καὶ οἱ, τοῖς τ' ἄλλοις ἱτάροις, οἱ ἄμ' αὐτῷ ἔποντο,
 Δημόθεν ἑλφίτα δῶκα, καὶ αἶδοπα οἶνον ἀγείρας,
 Καὶ βοῦς ἱρεύσασθαι· ἵνα πλησάιαιτο θυμόν.

Ἐνθα δυνώδεκα μὲν μένον ἡμάτα δίοι Ἀχαιοί·

200 (Εἴλει γὰρ Βορέης ἄνεμος μέγας, οὐδ' ἐπὶ γαίῃ
 Εἷα ἱεσθαι· χαλεπὸς δέ τις ὥρορ δαίμων)
 Τῇ τρισκαίδεκάτῃ δ' ἄνεμος πέσε· τοὶ δ' ἀνάγοντο.

Ἰσκειν, ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα·

205 Τῆς δ' ἄρ' ἀκουούσης ῥέε δάκρυα, τήκετο δὲ χρῶς·
 Ὡς δὲ χιῶν κατατήκετ' ἐν ἀκροπέλοισιν ὄρεσιν,
 Ἦν τ' Εὐρώς κατέτηξεν, ἐπὴν Ζεφύρος καταχεύοι·
 Τηκομένης δ' ἄρα τῆς ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες·

Ὡς τῆς τήκετο καλὰ παρήϊα δακρυχεοῦσης,
 Κλαίουσης ἔδν ἄνδρα παρήμενον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

210 Θυμῷ μὲν γόοωσαν ἦν ἑλέαιρα γυναῖκα,
 Ὀφθαλμοὶ δ' ὥσει κέρα ἔσασαν, ἥε σιδήρος,
 Ἀτρέμας ἐν βλεφάροισι· δόλῳ δ' ὄγε δάκρυα κεῦθεν.
 Ἡ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφῃ πολυδακρύτοιο γόοιο,
 Ἐξαυτὶς μιν ἔπασσιν ἀμειβομένη προσέειπεν·

215 Νῦν μὲν δὴ σευ, θεῖνέ γ', εἴω πειρήσεσθαι,
 Εἰ ἔταδ' αἰ καὶθι σὺν ἀντιθέοις ἱτάροισιν
 Ξείνισας ἐν μεγάροισιν ἔμδν πόσιν, ὥς ἀγορεύεις.
 Εἰπέ μοι, ἔμποι' ἄσσα περὶ χροῖ εἴματα ἔσο,
 Αὐτός θ' οἷος ἦεν, καὶ ἱταίρους, οἱ οἱ ἔποντο.

220 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ὡ γύναι, ἀργαλέον τόσσον χρόνον ἀμφὶς ἔοντα
 Εἰπέμεν· ἡδὴ γάρ οἱ λεικασθὲν ἔτος ἔστιν,
 Ἐξ οὗ καίθην ἔβην, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης·
 Ἀλλὰ καὶ ὥς ἔρῃω, ὥς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ.

225 Κλαῖναι πορφύρεν οὐλὴν ἔχε διός Ὀδυσσεύς,
 Διπλὴν· αὐτὰρ οἱ περὶν χρυσοῖο τέτυκτο
 Αὐλοῖσιν διδύμοισι· πάροιδε δὲ δαίδαλον ἦεν·
 Ἐν προτέροισι πόδεσσι κύων ἔχε ποικίλον ἑλλδν
 Ἀσπαίροντα λάων· τὸ δὲ θαυμάζεσκον ἅπαντες,
 230 Ὡς οἱ χρύσειοι ὄντες, ὁ μὲν λάε νεβρὲν ἀπάγχων,
 Αὐτὰρ ὁ, δακρυγέειν μεμαῶς, ἡσπαιρε πόδεσσι.
 Τὸν δὲ χιτῶν ἐνόησα περὶ χροῖ σιγαλέντα,
 Οἶδν τε κρομόσιο λοπδν κατὰ ἰσχαλείο.

Τῶς μὲν ἦν μαλακὸς, λαμπρὸς δ' ἦν, ἥελιος ὥς·

235 Ἡ μὲν πολλαί γ' αὐτὸν ἐσηήσαντο γυναῖκες.
 Ἄλλο δέ τοι ἔρῃω, σὺ δ' ἐν φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 Οὐκ οἶδ', εἰ τάδε ἔσο περὶ χροῖ οἶκοθ' Ὀδυσσεύς,
 Ἡ τίς ἱταίρων δῶκε βοῆς ἐπὶ νηὸς ἰόντι,
 Ἡ τίς που καὶ ξεῖνος· ἐπεὶ πολλοῖσιν Ὀδυσσεύς

240 Ἔσχε φίλος· παῦροι γὰρ Ἀχαιῶν ἦσαν ὁμοῖοι.
 Καὶ οἱ ἐγὼ χάλκυσιν ἦορ, καὶ δίπλακα δῶκα
 Καλὴν, πορφύρεν, καὶ τερμίδεντα χιτῶνα·
 Λίδοιως δ' ἀπέπεμπον ἱσσεέλμου ἐπὶ νηός.

Καὶ μὲν οἱ κήρυξ ἐλίγον προγενέστερος αὐτοῦ

245 Εἶπετο· καὶ τὸν τοι μυθήσομαι, οἷος ἦν περ·
 Γυρὸς ἐν ὤμοισιν, μελανόχρους, οὐλοκέρηνος·
 Εὐρυβάτης δ' ὄνομ' ἔσκε· τίς δέ μιν ἔστοχον ἑλλδν

- „ Et ei, cæterisque sociis, qui una ipsum comitabantur,
 „ De-publico farinas dedi, & generosum vinum collectum,
 „ Et boves ad-mactandum, ut explerent-sibi animum.
 „ Illic duodecim quidem manebant dies nobiles Achivi;
 „ (Coercebat enim cor Boreas ventus magnus, neque in terra
 „ Sinebat stare; infestus verò aliquis excitavit deus:)
 „ Tertiodecimo autem ventus cecidit: illi verò avehebantur.
 Ita fingebat, mendacia multa dicens veris similia:
 Illi autem audienti fluebant lachrymæ, liquefiebatque cutis:
 Sicut autem nix liquefit in summis montibus,
 Quam scilicet Eurus liquefecit, postquam Zephyrus diffuderit;
 Liquefcente autem ea fluvii implentur fluentes:
 Sic ejus liquefiebant pulchræ genæ lachrymas-fundentis,
 Flentis suum virum assidentem: at Ulysses
 Animo quidem lugentem suam miserabatur uxorem,
 Oculi autem tanquam cornua stabant, aut ferrum,
 Immoti in palpebris; dolo nempe ille lachrymas occultabat.
 Illa verò postquam satiata est lachrymoso luctu,
 Iterum ipsum verbis respondens allocuta est;
 „ Nunc quidem demum te, hospes, puto me experturam,
 „ An vere profecto illic cum eximiis sociis
 „ Hospitio-exceperis in ædibus meum maritum, sicut dicis.
 „ Dic mihi, qualis quædam circa corpus vestimenta indutus erat;
 „ Ipseque qualis erat; & socios, qui eum comitabantur.
 Hanc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 „ O mulier, difficile tanto tempore seorsum cum-abfuerim
 „ Dicere; jam enim ei vigesimus annus est,
 „ Ex quo illinc ivit, & mea abiit à-patria:
 „ Verùm & sic dicam, sicut mihi imaginatur cor.
 „ Lænam purpuream villoriam habebat nobilis Ulysses,
 „ Duplicem; at ei fibula auro facta-erat
 „ Calamis geminis; antrosum verò opus-variegatum erat:
 „ In anterioribus pedibus canis tenebat varium himnulum
 „ Palpitanti inhians; hoc autem admirabantur omnes,
 „ Quod hi aurei existentes, hic quidem inhiabat himnulum sus-
 „ At ille, effugere ardens, palpitabat pedibus. (focans;
 „ Tunicam verò animadverti circa corpus splendidam,
 „ Qualem cepa tunicam de arida:
 „ Ita quidem erat mollis; splendida autem erat, sol veluti:
 „ Profecto quidem multæ ipsam admiratæ sunt mulieres.
 „ Aliud autem tibi dicam, tæ verò in mente reconde tu:
 „ Nescio, an hæc indutus fuerit circa corpus domi Ulysses,
 „ An aliquis sociorum dedit in navi eunti,
 „ Aut aliquis alicubi etiam hospes, quoniam multis Ulysses
 „ Erat charus: pauci enim Achivorum erant similes.
 „ Et ei ego æreum ensẽ, & duplicem dedi vestem
 „ Pulchram, purpuream; & talarem tunicam:
 „ Honorate autem dimittebam bene-tabulata in navi.
 „ Et quidem cum præco paulo major-natu ipso
 „ Comitabatur, & hunc tibi dicam, qualis scilicet erat:
 „ Gibbosus in humeris, nigra-cute, crispo-capite;
 „ Eurybates verò nomen erat; honorabat autem ipsum supra cre-
 „ Suis

Ὁν ἑτάρων Ὀδυσσεύς, ὅτι οἱ φρασὶν ἄρτια ἤδη.

- 250 Ὡς φάτο· τῇ δ' ἔτι μάλλον ὑφ' ἱμερον ὥρσα γόοιο,
Σήματ' ἀναγνοῦσθ, τὰ οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
Ἦ δ' ἔπει οὖν τάρφῃ πολυδακρύτοιο γόοιο,
Καὶ τότε μιν μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπε·

- Νῦν μὲν δὴ μοι, ξεῖνε, πάρος περ ἰὼν ἔλασινδς
Ἐν μεγάροισιν ἱμοῖσι, φίλος τ' ἔσθ, αἰδοῖός τε·
255 Αὐτὴ γὰρ τάδε ἔματ' ἐγὼ πόρον, οἳ ἀγορεύεις,
Πτύξασ' ἐκ θαλάμου· περόνην τ' ἐπέθηκα φαινήν,
Κεῖναι ἄγαλμ' εἶναι· τὸν δ' οὐχ ὑποδέχομαι αὐτίς
Οἴκαδε νοστήσαντα, φίλην ἐς πατρίδα γαίαν.
Τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ κοίλης ἐπὶ νηὶς Ὀδυσσεύς
260 Ὡχέτ' ἐποφύμενος κακῶτιον οὐκ ὀνομασῆν.

- Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ὡ γύναι αἰδοῖή Λαερτιάδῃσιν Ὀδυσῆος,
Μηκέτι νῦν χρεὼ καλὴν ἑναίρεο, μηδὲ τι θυμῷ
Τῆκε, πόσιν γόωσα· νεμισσώμαί γε μὲν οὐδέν·
265 Καὶ γὰρ τίς τ' ἄλλοτον δδύρεται ἄνδρ' ὀλέσασα
Κουρίδιον, τῷ τέκνῳ τέκῃ φιλότῃτι μιγείσῃ,
Ἦ Ὀδυσῆ', ὃν φασὶ θεοῖς ἑκαλίγκιον εἶναι.
Ἀλλὰ γόοι μὲν παῦσαι, ἑμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον·
Νημερτέως γὰρ τοι μυθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω.

- 270 Ὡς ἤδη Ὀδυσῆος ἐγὼ περὶ νόσου ἔκουσα,
Ἀγχοῦ θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πτόνι δῆμῳ,
Ζωοῦ· αὐτὰρ ἔγει κειμήλια πολλὰ καὶ ἑσθλὰ,
Διτίξων ἐνδὲ δῆμον· ἄτὰρ ἐρίηρας ἑταίρους
Ὡλισε, καὶ νῆα γλαφυρὴν, ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
275 Θρινακίης ἀπὸ νήσου ἰὼν· δδύσαντο γὰρ αὐτῷ
Ζεὺς τε καὶ Ἥλιος· τοῦ γὰρ βόας ἔκταν ἑταῖροι.
Οἱ μὲν πάντες ὕλοντο πολυκλύσῳ ἐνὶ πόντῳ·
Τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ τρόπιος νεὶς ἐκβὰς κύμ' ἐπὶ χέρσου·
Φαίηκων ἐς γαίαν, οἳ ἀγχιθεοὶ γεγάασιν·

- 280 Οἱ δὲ μὲν περὶ κῆρι, θεὸν ὥς, τιμήσαντο,
Καὶ οἱ πολλὰ δόσαν, πέμπειν τέ μιν ἤθελον αὐτοὶ
Οἴκαδ' ἀπήμαντον· καὶ κεν πάλαι ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς
Ἦν· ἄλλ' ἄρα οἱ τό γε κέρδιον εἴτατο θυμῷ,
Χρήματ' ἀγυρτάζειν πολλὰν ἐπὶ γαίαν ἰόντι·

- 285 Ὡς περί κέρδεα πολλὰ καταβήτην ἀνθρώπων
Οἷσ' Ὀδυσσεύς· οὐδ' ἂν τις ἐρίτσειε βροτὸς ἕλλος.
Ὡς μοι θεσπρωτῶν βασιλεὺς μυθήσατο φειδῶν·
Ὡμνυε δὲ πρὸς ἑμ' αὐτὸν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,
Νῆα κατειρύσθαι, καὶ ἑπαρτέας ἑμμεν' ἑταίρους,

- 290 Οἱ δὲ μὲν πέμπουσι φίλην ἐς πατρίδα γαίαν.
Ἀλλ' ἑμεῖ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησι γὰρ ἐρχομένη νηὺς
Ἀνδρῶν θεσπρωτῶν ἐς δουλίχιον πολύπυρον.
Καὶ μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεύς·
Καὶ νῦν κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι,

- 295 Ὅσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κείτο ἀνακτος.
Τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὅφρα θεοῖο
Ἐκ δρυὸς ὑψικέμοιο Διδε βουλήν ἑπακούσῃ,
Ὅπως νοστήσει φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,
Ἦδη δὲν ἀπεὸν, ἣ ἀμφαδὴν, ἣ κρυφιδόν.

„ Suos socios Ulysses; quod sibi animo congrua sentiret.
 Sic dixit: illi autem adhuc magis desiderium excitavit loctus,
 Signis agnitis, quæ ei accurata dixit Ulysses.
 Ea autem postquam satiata est lachrymoso luctu,
 Utique tunc ipsum verbis respondens allocuta est;
 „ Nunc quidem demum mihi, hospes, antea quidem cum-esses mi-
 „ In ædibus meis, charusque eris, honorabilisque: (serabilis
 „ Ipsa enim hæc vestimenta ego præbui, qualia dicis,
 „ Plicata ex thalamo; fibulamque imposui splendidam,
 „ Illi ornamento ut-esset: eum autem non suscipiam rursus
 „ Domum reversum, dilectam in patriam terram.
 „ Ita scilicet malo fato cava in navi Ulysses
 „ Abiit visurus malum-Ilium non nominandum.
 Hanc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 „ O uxor veneranda Laërtiade Ulyssis,
 „ Ne amplius nunc corpus pulchrum macera; neque omnino au-
 „ Tabefac, virum lugens; at succenseo quidem nihil: (muna
 „ Etenim quævis & aliusmodi luget virum amissum,
 „ Cui-virgo-nupserit, cui filios peperit amore mixta,
 „ Ac Ulysses, quem aiunt diis similem esse.
 „ Sed à-luctu quidem cessa, mei autem adverte sermonem;
 „ Vere enim tibi loquar, neque celabo,
 „ Quomodo jam Ulyssis ego de reditu audiui,
 „ Prope Thesprotorum virorum in ubere populo,
 „ Vivi: quinetiam ducit res-pretiosas multas & egregias,
 „ Petens per populum: at dilectos socios
 „ Perdidit, & navem cavam in nigro ponto,
 „ Trinacriæ ab insula veniens: irati enim sunt ipsi
 „ Jupiterque & Sol: hujus enim boves interfecerunt socii.
 „ Illi quidem omnes perierunt undoso in ponto:
 „ Hunc autem super carina navis ejecit unda in continentem,
 „ Phæacum in terram, qui propinqui-diis sunt:
 „ Qui sane ipsum ex animo, deum veluti, honorabant,
 „ Et ei multa dederunt; mittereque ipsum volebant ipsi
 „ Domum incolumem: & jam pridem hic Ulysses
 „ Fuisset; sed ei hoc scilicet utilius visum est animo,
 „ Opes colligere multam super terram eunti:
 „ Adco astutias multas præ mortalibus hominibus
 „ Novit Ulysses; neque quisquam contenderet homo alius:
 „ Sic mihi Thesprotorum rex dixit Pheidon;
 „ Jurabat autem ad me ipsum, libans in domo,
 „ Navem deductam, & paratos esse socios,
 „ Qui jam ipsum deducunt dilectam in patriam terram.
 „ Sed me prius dimisit; contigit enim ut-iret navis
 „ Virorum Thesprotorum in Dulichium tritici-ferax.
 „ Et mihi possessiones ostendit, quot collegerat Ulysses:
 „ Et sane in decimam generationem alium adhuc alerent,
 „ Quotquot ei in ædibus res-pretiose jacebant regis.
 „ Ipsum autem in Dodonem dixit ivisse, ut dei
 „ Ex quercu alto-vertice Jovis consilium audiret,
 „ Quomodo rediret dilectam in patriam terram,
 „ Jam diu absens, an palam, an clam.

- 300 Ὃς δ' μὲν οὕτως ἐπὶ σῶος, καὶ ἐλευσεται ἤδη
 Ἄλχι μάλ'. οὐδ' ἔτι τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴγης
 Διὶ δὲν ἀπισσάσθαι· ἔμπης δέ τοι ὄρκει δώσω.
 Ἰσὼ νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὑπᾶτος καὶ ἄριστος,
 Ἰσὴν τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἔφικάνην,
 305 Ἡ μὲν τοι τάδε πάντα τελεῖται, ὥς ἀγορεύω.
 Τοῦ δ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλευσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
 Τοῦ μὲν φθίνοντος μηνός, τοῦ δ' ἰσαμένοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προτείπει περίφρων Πηνελόπεια·
 Ἀλλ' γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
 310 Τῷ δὲ τάχα γνοίης φιλόττητά τε, πολλὰ τε δῶρα,
 Ἐξ ἐμεῦ· ὥς ἂν τίς σε συναντόμενος μακαρίζῃ.
 Ἀλλὰ μοι ὦδ' ἀνὰ θυμὸν ἔτεται, ὥς ἔσεται περ·
 Οὐτ' Ὀδυσσεύς ἔτι οἶκον ἐλευσεται, οὔτε σὺ πομπῆς
 Τεύξῃ· ἐπεὶ οὔτοι σημάντορές εἰσιν ἐν οἴκῳ,
 315 Οἷος Ὀδυσσεύς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, (εἰποτ' ἔην γε,)·
 Ξείνους αἰδοίους ἀποκαμπέμεν ἠδὲ δέχσθαι.
 Ἀλλὰ μιν, ἀμφίπολοι, ἀπονίψατε, κάθβετε δ' εὐνὴν,
 Δέμνιε, καὶ χλαῖνας, καὶ ῥήγας σιγαλδέντας,
 Ὃς κ' εὖ θαλαπίδων χρυσόθρονον ἦδ' ἰκῆται.
 320 Ἡῶδ' ἐν δ' μάλ' ἤρι λούεσσαι τε χρῆσθαι τε,
 Ὃς κ' ἔνδον παρὰ Τηλεμάχῳ δέειπνοιο μέδεται
 Ἥμενος ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ἔλγιον, ὅς κεν ἐκείνων
 Τοῦτον ἀνιάξῃ θυμοφθόρος, αὐδὲ τι ἔργον.
 Ἐνθάδ' ἔτι πρῆξει, μάλα περ κεχολωμένος αἰνῆς.
 325 Πῶς γὰρ ἐμεῦ σὺ, ξεῖνε, δαήσεαι, εἴ τι γυναικῶν
 Ἀλλᾶων περιεῖμι νόον καὶ ἐπίφρονα μῆτιν,
 Εἴ κεν ἄυς κλέος, κακὰ εἰμένος, ἐν μεγάροισι
 Ἀμυνῇ; ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιαι τελέθουσιν.
 Ὃς μὲν ἀπηνύς τ' αὐτὸς ἔγ', καὶ ἀπηνύεα εἰδῆ,
 330 Τῶδε καταρῶνται πάντες βροτοὶ ἔλγῃ· ἐπίσσω
 Ζῶν· ἀτὰρ πεθνεῶντί γ' ἐφεψίδωνται ἅπαντες·
 Ὃς δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔη, καὶ ἀμύμονα εἰδῆ.
 Τοῦ μὲν τε κλέος εὐρὺ διὰ ξεῖνοι φορέουσι
 Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους· πολλοὶ δὲ μιν ἐσθλὸν ἔειπον.
 335 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδῃ Ὀδυσῆος,
 Ἥτοι ἐμοὶ χλαῖναι καὶ ῥήγας σιγαλδέντας
 Ἠχθέ· ὅτε πρῶτον Κρήτης ὕρα νιφθέντα
 Νεσφισάμην ἐπὶ νηὶς ἰὼν δολιχηγέτωμοιο.
 340 Κεῖω δ', ὥς τὸ πάρος περ ἄνθρωπος νύκτας ἴαυον·
 Πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀεικέλιον ἐνὶ κόιτῃ
 Ἄεσχα, καὶ τ' ἀνέμεινα ὑῖον· ἦδ' ὄϊον.
 Οὐδέ τί μοι ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπικέρανα θυμῷ
 Γίγνεται· οὐδὲ γυνὴ ποδὸς ἄψεται ἡμετέροιο
 345 Τάων, αἳ τοι δῶμα κάτα δρῆσκειναι ἔατιν,
 Εἰ μὴ τις γρη῏ς ἐστὶ παλαιή, κέδν' εἰδυῖα,
 Ἥτις τέτληκεν τόσσα φρεσὶν, ὅσσα τ' ἐγὼ περ·
 Τήνδε δ' ἂν οὐ φθονέοιμι ποδῶν ἄψασθαι ἐμῷ.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 350 Ξεῖνε φίλ', εὖ γὰρ πῶ τις ἄνθρωπος πεπνυμένος ὦδε
 Ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμῶν ἵκετα δῶμα,

Sic ille quidem ita est salvus, & veniet jam
 Prope valde; neque amplius longe ab amicis & patria terra
 Diu aberit: omnino autem tibi juramenta dabo;
 Sciat nunc Jupiter primum, deorum summus & optimus,
 Larque Ulyssis eximii, quem adveni;
 Certe quidem hæc omnia perficientur, sicut dico:
 Hoc autem ipso anno veniet huc Ulysses,
 Hoc quidem exeunte mense, illo autem instante.
 Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope;
 Utinam enim hoc, hospes, verbum perficiendum sit:
 It: cito cognosceres amicitiamque, multaue dona,
 Ex me; adeo ut aliquis te occurrens beatum-diceret.
 Sed mihi sic in animo putatur, sicut erit videlicet;
 Neque Ulysses amplius domum veniet, neque tu deductionis
 Potieris: quoniam nequaquam rectores sunt in domo,
 Qualis Ulysses erit inter viros, (si quidem unquam fuit,)
 Ad hospites venerandos dimittendos & excipiendos.
 Sed ipsum, famulæ, lavate; deponiteque cubile,
 Strata, & lenas, & integumenta splendida,
 Ut bene calens ad aureo-folio auroram perveniat.
 Mane autem valde mature lavateque ungiteque,
 Ut intus apud Telemachum de jentaculo cogitet
 Sedens in domo: ei autem gravius erit, qui illorum
 Hunc molestia-afficiet perniciosus, neque quod opus
 Hic amplius efficiet, valde licet iratus graviter.
 Quomodo enim de-me tu, hospes, scies, ecquid mulieribus
 Aliis præstem mentem, & prudenti consilio,
 Si squalidus, male indutus, in ædibus
 Conviveris? homines autem brevis-ævi sunt.
 Qui quidem crudelis & ipse sit, & crudelia sentiat,
 Huic imprecantur omnes homines dolores in-posterum
 Vivo; at mortuum sane probris-insequuntur omnes:
 Qui autem bonus ipse sit, & bona sentiat,
 Hujus quidem gloriam latam hospites perferunt
 Omnes ad homines, multique eum eximium dicere-solent.
 Hanc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 O uxor veneranda Laertiadæ Ulyssis,
 Profecto mihi lenæ & integumenta splendida
 Odio-erant, quando primum Cretæ montes nivales
 Reliqui in navi proficiscens longis-remis-instructa.
 Cubabo autem, sicut antea scilicet insomnes noctes ducebam;
 Multas enim jam noctes sordido in cubili
 Requievi, & expectavi pulchro-folio auroram divinam.
 Neque omnino mihi lotio pedum grata animo
 Est: neque mulier pedem tanget nostrum
 Eatum, quæ tibi in domo ministræ sunt,
 Nisi aliqua anus est antiqua, honesta sciens,
 Quæ toleraverit tot mentem, quot ego scilicet;
 Hanc verò non ægre-ferrem pedes tangere meos.
 Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope;
 Hospes dilecte, nondum enim quisquam vir sapiens adeo
 Hospitum longinquorum charior meam advenit domum,
 Adeo

- 'Ὡς σὺ μάλ' εὐφραδέως πεπνυμένα πάντ' ἀγορεύεις·
 Ἐς δέ μοι γρη῏ς, πυκινὰ φρεσὶ μῆδε' ἔχουσα,
 Ἡ κείνον δύστηνον εὖ τρέφειν, ἥδ' ἀτίτταλιν,
 355 Δεξαμένη χεῖρεςσ', ὅτε μιν πρῶτον τέκε μήτηρ,
 Ἡ σε πόδας νίψει, ὀλιγυπελεύουσα περ ἔμψης.
 Ἄλλ' ἔγχε νῦν ἀνέσθαι, περίφρων Εὐρύκλεια,
 Νίσσον σείο ἄνακτος δμηλικά· καὶ που Ὀδυσσεὺς
 Ἡδὴ τοῖσδε' ἐπὶ πόδας, τοῖος δέ τε χεῖρας·
 360 Αἴψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγνηράσκουσιν.
 Ὡς ἔρ' ἔφη· γρη῏ς δὲ κατέσχετο χερσὶ πρόσωπα,
 Δάκρυα δ' ἐκβαλε θερμὰ, ἔπος δ' ὀλοφυνδὸν ἔειπεν·
 Ὡι μοι ἐγὼ σέο, τέκνον, ἀμύχανος· ἦ σε περὶ Ζεὺς
 Ἀνθρώπων ἡχόηρε δεοῦδάα θυμὸν ἔχοντα.
 365 Οὐ γὰρ πῶ τις τόσσα βροτῶν Διὶ τερπικεραῦναι
 Πίονα μῆρι' ἔκῃ, οὐδ' ἐξαιτούς ἐκατόμβας,
 Ὅσσα σὺ τῷ ἰδίδως, ἀρώμενος ἕως ἱκοιο
 Γῆρας τε λιπαρὸν, θρέψαιδ' τε φαίδιμον υἱόν·
 Νῦν δέ τοι ὧδέ σε πάμπαν ἀφείλετο νόστιμον ἡμάρ.
 370 Οὕτω που κῆκεῖν ἐφειψίδωντο γυναῖκες
 ἑσίων τηλεδαπῶν, ὅτε τευ κλυτὰ δώμαθ' ἵκοιτο,
 Ὡς σέθεν αἱ κύνες αἶδα καθεψίδωνται ἅπασαι·
 Τάων νῦν λώβην τε καὶ αἰσχεὰ πόλλ' ἄλειψων,
 Οὐκ ἑάσας νίξειν· ἐμὲ δ' οὐκ ἀέκουσαν ἀνώγει
 375 Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.
 Τῷ σε πόδας νίψω, ἅμα τ' αὐτῆς Πηνελοπέης
 Καὶ σέθεν εἵνεκ'· ἵπεί μοι δρώρεται ἔνδοθι θυμὸς
 Κήδεσιν· ἄλλ' ἔγχε νῦν ξυνίει ἔπος, ὅ, ττι κεν εἴπω·
 Πολλοὶ δὴ ξεῖνοι ταλαπεῖριοι ἐνθάδ' ἵκοντο,
 380 Ἄλλ' οὐπω τινὰ φημι ἱοικέτα ὧδε ἰδέσθαι,
 Ὡς σὺ, δέμας, Φωνήν τε, πόδας τ', Ὀδυσῆϊ ἔοικας.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ὡ γρη῏, οὕτω φασὶν ὅσοι ἴδον ἐφθαλμοῖσιν
 Ἠμέας ἀμφοτέρους, μάλα εἰκέλω ἀλλήλοισιν
 385 Ἐμμεναι· ὥς σὺ περ αὐτῇ ἐπιφρονέουσ' ἀγορεύεις.
 Ὡς ἔρ' ἔφη· γρη῏ς δὲ λέβηθ' ἔλε παμφανόωντα,
 Τῷ πόδας ἐξαπένιζεν, ὕδωρ δ' ἐνεχεύατο πρὸς
 Ψυχρὸν· ἔπειτα δὲ θερμὸν ἐπήφυσεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 Ἰζεν ἐπ' ἐσχαρδῶφιν, ποτὶ δὲ σκότος ἱτράπετ' αἴψα·
 390 Αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμὸν δίσσατο, μὴ ἐλαβοῦσα
 Οὐλὴν ἀμφράσσαιτο, καὶ ἀμφοδὰ ἔργα γένοιτο.
 Νιζε δ' ἔρ' ἄσπον ἰοῦσα ἀναχθ' ἐόν· αὐτίκα δ' ἔγνω
 Οὐλὴν· τὴν ποτὲ μιν σὺς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι
 Παρνησσόνθ' ἐλθόντα, μετ' Αὐτόλυκόν τε, καὶ υἱας,
 395 Μητρὸς εἰς πατέρ' ἐσθλὸν, ὃς ἀνθρώπους ἐκέκασο
 Κλεπτοσύνη θ', ὕρκω τε· θεὸς δέ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν
 Ἑρμείας· τῷ γὰρ κεχαρισμένα μῆρια καῖεν
 Ἀρνῶν ἥδ' ἐρίφων· ὃ δὲ οἱ παρόφρων ἄμ' ἐπήδει.
 Αὐτόλυκος δ' Ἰθάκης ἐλθὼν ἐς πίονα δῆμον,
 400 Παῖδα νέον γεγαῶτα κυχίσσας θυγατέρος ἧς·
 Τόν βᾶ οἱ Εὐρύκλεια φίλοις ἐπὶ γούνασι θῆκε
 Πικυομένη δόρποιο· ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Αὐτόλυκ', αὐτὸς νῦν ὕνομ' εὔρεο, ὅ, ττι κα θεῖης

„ Adeo tu valde scite prudentia omnia dicis.
 „ Est autem mihi anus, cata mente consilia habens,
 „ Quæ illum infelicem bene nutriebat, & educabat,
 „ Susceptum manibus, quando ipsum primum peperit mater;
 „ Quæ tibi pedes lavabit, debilis quantumvis sit.
 „ Sed age nunc surgens, prudens Euryclea,
 „ Lava tui domini coætaneum; & alicubi Ulysses
 „ Jam talis est pedibus, talisque etiam manibus;
 „ Cito enim in malo homines consenescent.
 Sic utique dixit: Vetula autem operuit manibus vultum,
 Lachrymasque emisit calidas, verbumque luctuosum dixit;
 „ Hei mihi, tui *causa*, Fili, animi-impotenti: certe te Jupiter
 „ Hominibus odit pium animum habentem. (præ
 „ Nondum enim quisquam mortalium tot Jovi fulmine-gaudenti
 „ Pinguiâ femora combussit, neque eximias hecatombas,
 „ Quot tu ei dedisti, precans ut pervenires
 „ Ad senectutem placidam, nutriesque illustrem filium:
 „ Nunc autem sic tibi omnino abstulit reditus diem.
 „ Sic alicubi & illum probris-insequantur mulieres
 „ Hospitum longinquorum, quando alicujus inclytas ædes adve-
 „ Sicut te, *senex*, canes hæ probris-insequuntur omnes: (nerit,
 „ Quarum nunc contumeliam & opprobria multa vitans,
 „ Non finis lavare: me verò non invitam jubet
 „ Filia Icarii, prudens Penelope.
 „ Ideo tibi pedes lavabo, simulque ipsius Penelopes
 „ Et tui gratia: quoniam mihi commovetur intus animus
 „ Doloribus: sed age nunc adverte verbum, quod dicam.
 „ Multi sane hospites miseri huc venerunt,
 „ Sed nondum quemquam dico similem sic vidisse *me*,
 „ Sicut tu, corpore, voceque, pedibusque, Ulyssi similis-es.
 Hanc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 „ O vetula, sic dicunt quicumque viderunt oculis
 „ Nos ambos, valde similes nobis-invicem
 „ Esse; sicut tu scilicet ipsa perspicax dicis.
 Sic utique dixit: vetula verò lebetem sumpsit splendentem,
 Ex quo pedes lavabat: aquam autem infudit multam
 Frigidam; deinde verò calidam insuper-fudit: at Ulysses
 Sedebat ad focum; ad tenebras autem convertit-se cito:
 Statim enim in animo suspicatus est, ne ipsum atrectans
 Cicatricem animadverteret, & manifestæ res fierent.
 Lavabat autem *ea* proinde prope accedens regem suum; statim verò
 Cicatricem; quam aliquando ei aper inflixit albo dente, (agnovit
 In-Parnassum profecto, ad Autolyomque, & filios,
 Matris suæ patrem eximium, qui hominibus præcellebat
 Furtoque, jurejurandoque: deus nempe ei ipso dedit
 Mercurius: huic enim grata femora comburebat
 Agnorum & hædorum: hic autem eum promptus una comitabatur.
 Autolycus autem Ithacæ cum-venisset in opulentum populum,
 Filium recens natum invenit filiæ suæ:
 Hunc utique ei Euryclea charis genibus imposuit
 Desinenti à-cœna; verbumque dixit, & compellabat;
 „ Autolyce, ipse nunc nomen inveni, quod imponas

„ Filio

- Παιδὸς παιδί φίλῳ· πολυάρητος δέ τοι ἐστὶ.
 405 Τὴν δ' αὖτ' Αὐτόλυκος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 Γαμβρὸς ἐμὸς, θυγάτηρ τε, τίθεισ' ὄνομ', ὃ, ττι κεν εἴπω·
 Πολλοῖσιν γὰρ ἔγνωε ἔδυσσάμενος τῷδ' ἱκάνῳ
 Ἀνδράσιν ἡδὲ γυναιξίν, ἀνὰ χθόνα πουλυβότρεϊσαν·
 Τῷ δ' Ὀδυσσεὺς ὄνομ' ἔγω ἐπώνυμον· αὐτὰρ ἔγωγε,
 410 Ὀκπὸτ' ἦν ἡβήσας μητρῷον ἐς μέγα δῶμα
 Ἐλθὲ Παρνησσόνδ', ὅθι πού μοι κτήματ' ἔασιν,
 Τῶν οἱ ἐγὼ δῶσω, καὶ μιν χαίροντ' ἀποπέμψω.
 Τῶν ἔνεπ' ἥλθ' Ὀδυσσεὺς, ἵνα οἱ πόροι ἀγλαὰ δῶρα.
 Τὸν μὲν ἔρ' Αὐτόλυκος τε καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
 415 Χερσὶν τ' ἡσπάζοντο, ἔπεσσί τε μελιχίοισι·
 Μήτηρ δ' Ἀμφιάη μητρὸς, περιφῶσ' Ὀδυσσῆι,
 Κῦσος ἦρα μιν κεφαλὴν τε καὶ ἔμφω φάεια καλὰ.
 Αὐτόλυκος δ' υἱοῖσιν ἐκέκλετο κυδαλίμοισι,
 Δεῖπνον ἰφολίσσαι· τοὶ δ' ἐτρύνοντος ἔκουσαν·
 420 Αἰτίκα δ' εἰσάγαγον βοῦν ἔρσενα πενταέτηρον·
 Τὸν δέρον, ἔμφι θ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα,
 Μίσυλλόν τ' ἔρ' ἐπισαμένως, πείραν τ' ἐβελοῖσιν,
 Ὡπτησάν τε περιφραδέως, δάσσαντό τε μοίρας.
 Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἥελιον καταδύντα
 425 Δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἰδεύετο δαιτὸς ἔϊσης.
 Ἥμος δ' ἥελιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
 Δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.
 Ἥμος δ' ἡριγένεια φάνη βοδοδάκτυλος ἥως,
 Βάν ῥ' ἴμεν ἐς θήρην ἡμὲν κύνες, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
 430 Τίεες Αὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
 Ἦιεν· αἰπὺ δ' ὄρος προσέβαν κατακειμένον ὕλη
 Παρνησσοῦ· τάχα δ' ἱκανὸν πτύχας ἠνεμοέστας.
 Ἥλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
 Ἐξ ἀκαλαφρείταιο βαθυῆρόν· Ὀκεανοῖο.
 435 Οἱ δ' ἐς βῆσσαν ἱκανὸν ἐπακτῆρες· πρὸ δ' ἔρ' αὐτῶν
 Ἰχνη ἐρευνῶντες κύνες ἦϊσαν· αὐτὰρ ὅπισθεν
 Τίεες Αὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
 Ἦιεν ἀγχι κυνῶν, κραδᾶν δολιχόσκιον ἔγχος.
 Ἐνθα δ' ἔρ' ἐν λόχμῃ πυκινῇ κατέκειτο μέγας σὺς·
 440 Τὴν μὲν ἔρ' οὔτ' ἀνέμων διαίει μένος ὕγρον ἀέντων,
 Οὔτε μιν ἥελιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
 Οὔτ' ὄμβρος περᾶσκε διαμπερές· ὥς ἦρα πυκνῇ
 Ἦεν· ἀτὰρ φύλλων ἐνέην χύσις ἡλιᾶ πολλή.
 Τὸν δ' ἀνδρῶν τε κυνῶν τε περὶ κτύπος ἦλθε ποδοῖν,
 445 Ὡς ἐπάγοντες ἐπῆσαν· ὃ δ' ἀντίος ἐκ φυλόχοιο
 Φρίξας εὐ λοφίην, πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκώς,
 Στῇ ῥ' αὐτῶν σχεδόνδ'· ὃ δ' ἔρα πρώτιστος Ὀδυσσεὺς
 Ἔσσυτ', ἀνισχόμενος δολιχὸν δόρυ χειρὶ παχείῃ,
 Οὐτάμεναι μεμαώς· ὃ δὲ μιν φθάμενος ἔλασεν σὺς
 450 Γουὸς ὑπερ· πολλὰν δὲ διήφυσε σαρκὸς ἐδόντι
 Λικριφὶς αἰξας, οὐδ' ὀσέον ἵκετο φωτός.
 Τὸν δ' Ὀδυσσεὺς οὔτις τευχῶν κατὰ δεξιὴν ὤμον,
 Ἄντικρὺ δὲ διήλθε φαεινοῦ δουρὸς ἀκκῆ·
 Κὰδ' δ' ἔπεισ' ἐν κονίῃσι μακρῶν· ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμὸς.
 455 Τὸν μὲν ἔρ' Αὐτολύκου παῖδες φίλοι ἔμφεπένοντο·

„ Filiae filio dilecto; exoptatissimus autem tibi est.
 Huic verò rursus Autolycus respondit, dixitque;
 „ Gener meus, filiaque, imponite nomen, quod dixerò;
 „ Multis enim ego indignatus huc venio
 „ Viris & mulieribus super terram aliam:
 „ Huic autem Ulysses nomen sit super-inditum: at ego,
 „ Quando puber-factus maternam in magnam domum
 „ Venerit Parnassum, ubi mihi possessiones sunt;
 „ Ex his illi ego dabo, & ipsum gaudentem dimittam.
 Horum gratia ivit Ulysses, ut sibi *is* præberet splendida dona.
 Hunc quidem deinde Autolycusque & filii Autolyci
 Manibusque salutabant, verbisque blandis:
 Mater autem Amphithea matris, circumplexa Ulysssem,
 Osculata est ipsi caputque & ambo lumina pulchra.
 Autolycus verò filios iussit gloriosos
 Coenam parare; illi autem hortanti ausculta-
 runt: Statim verò induxerunt bovem masculum quinquennem:
 Eum excoriarunt, curaruntque, & ipsum dividerunt totum,
 Minutatimque inciderunt scite, infixeruntque veribus,
 Assaruntque perite, divideruntque partes.
 Sic tunc quidem toto die ad solis occasum
 Epulabantur; neque quicquam animus indigebat convivio æ-
 Quando autem sol occidit, & tenebræ adven-
 erunt, (quali.
 Tunc demum decubuerunt, & somni donum ceperunt.
 Quando verò mane-genita apparuit rosea-digito aurora,
 Perrexerunt utique ire in venationem & canes, & etiam ipsi
 Filii Autolyci: cum his autem nobilis Ulysses
 Ibat: altum verò montem ascenderunt indutum sylva
 Parnassi; cito autem pervenerunt ad juga ventosa.
 Sol quidem deinde recens percutiebat arva,
 Ex placide-fluente profundo Oceano;
 Venatores autem in vallem perveniebant; ante verò ipsos
 Vestigia scrutantes canes ibant; at pone
 Filii Autolyci: cum his autem nobilis Ulysses
 Ibat prope canes, vibrans longam hastam.
 Ibi verò in sylva densa jacebat magnus aper;
 Quam quidem neque ventorum perflabat vis humidum spiran-
 Neque ipsam sol lucens radiis percutiebat, (tium,
 Neque imber penetrabat penitus, adeo scilicet densa
 Erat; at foliorum inerat fusio affatim ingens.
 Hunc autem virorumque canumque strepitus circumsonuit pe-
 Ut venantos ingruerant: hic autem adversus ex arbusto, (dum,
 Erectis valde cervicis-setis, ignisque *instar* oculis tuens,
 Stetit ipsos prope: primus autem Ulysses
 Irruit, elevata longa hasta, manu robusta,
 Vulnerare cupiens: ipsum verò prævertens percussit aper
 Genu super; multum autem exhausit carnis dente
 Oblique adortus; neque ad os pervenit viri.
 Illum verò Ulysses vulneravit affectus ad dextrum humerum;
 Penitus autem transiit splendidæ hastæ cuspis:
 Decidit verò *is* in pulveribus vociferatus; avolavit autem animus.
 Hunc quidem deinde Autolyci filii dilecti circum-occupabantur;
 R. Vulnera

- Ὀττιλὴν δ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἀντιθέοιο
 Δῆσαν ἐπισαμένως· ἱπκοιδῇ δ' αἶμα κελαινὸν
 ἔσχεον· αἶψα δ' ἴκοντο Φίλου πρὸς δώματα πατρὸς.
 Τὸν μὲν ἥρ' Αὐτόλυκός τε, καὶ υἷες Αὐτολύκοιο
 450 Εὐ ἰσάμενοι, ἡδ' ἀγλαὰ δῶρα πορόντας,
 καρπαλίμως χαίροντα Φίλην χαίροντες ἔπεμπον
 εἰς Ἰθάκην· τῷ μὲν ἱα πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 χαῖρον νοστήσαντι, καὶ ἐξερέεινον ἕκαστα,
 οὐλὴν, ὃ, ττι πάθοι· ὃ δ' ἥρα σφίσιν εὐ κατέλεξεν,
 465 ὥς μιν θηρεύοντ' ἔλασεν σὺς λευκᾷ ὀδόντι
 Παρηγασθὲν ἔλθοντα σὺν υἷασιν Αὐτολύκοιο.
 Τὴν γρη῏ς χεῖρεςσι καταπρηνέσσι λαβοῦσα,
 Γυνὼ δ' ἐπιμασσομένη, πῶδα δὲ πρόηκε φέρεσθαι·
 Ἐν δὲ λέβητι πέπε κνήμη· κανάχησε δὲ χαλκός,
 470 Ἄψ δ' ἐτέρωσ' ἐκλίθη· τὸ δ' ἐπὶ χθονὸς ἐξέχυσ' ὕδωρ.
 Τὴν δ' ἄμα χάσμα καὶ ἔλγος ἔλε φρένα· τῷ δὲ οἱ ὄσσε
 Δακρυόφιν πλησθέν· θαλερῇ δὲ οἱ ἔσχετο φωνή.
 Ἀψαμένη δὲ γενεῖου Ὀδυσσεῆα προσέειπεν·
 Ἥ μάλ' Ὀδυσσεύς ἔσσι, Φίλον τέκος· οὐδέ σ' ἔγνω
 475 Πρὶν ἔγνων, πρὶν πάντα ἔγκειτ' ἔμην ἀμφάφασθαι.
 Ἥ, καὶ Πηνελόπειαν ἰσίδρακεν ὀφθαλμοῖσι,
 Πισφραδίσιν ἰδέλουσα Φίλον πόσιν ἔνδον ἰόντα.
 Ἥ δ' οὐτ' ἀδρήσκει δύνατ' ἀντίη, οὔτε νοῆσαι·
 Τῇ γὰρ Ἀθηναίῃ νόον ἔτραπεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 480 Χεῖρ' ἐπιμασσοάμενος, Φάρυγος λάβε δεξιτερῇφι·
 Τῇ δ' ἐτέρῃ ἔθεν ἄσπον ἐρυσσατο, φώνησέν τε·
 Μαῖα, τίη μ' ἰθέλεις ὀλέσαι; σὺ δέ μ' ἔτροφες αὐτῇ
 Τῷ σὺ ἐπὶ μαζῶ· νῦν δ' ἔλγεα πολλὰ μογήσας,
 Πλυθὸν εἰκοσῶ ἔτει ἐς πατρίδα γαίαν.
 485 Ἀλλ' ἔπει ἰφράσθης, καὶ τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
 Σίγα, μή τις τ' ἄλλος ἐνὶ μεγάροισι πύθῃται.
 Ὡς γὰρ ἔξερώ, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται,
 Εἴ χ' ὅπ' ἐμοὶ γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυοὺς,
 Οὐδέ τροφοῦ οὔσης σευ ἀφίξομαι, ὅππότε ἂν ἔλλας
 490 Δμῶας ἐν μεγάροισιν ἐμοῖς κτείναιμι γυναῖκας.
 Τὸν δ' αὐτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια·
 Τέκνον ἔμην, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
 Οἶσθα μὲν, οἶον ἔμην μένος ἔμπεδον, οὐκ ἐπιεκτόν·
 ἔξω δ', ὥς ὅτε τις σερεῇ λίθος, ἡδ' σίδηρος.
 495 Ἀλλο δέ τοι ἴδω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 Εἴ χ' ὅπδ σοὶ γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυοὺς,
 Δὴ τότε τοι καταλίσσω ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
 Αἱ τέ σ' ἀτιμάζουσι, καὶ αἱ νηλητὰς εἰσιν.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 500 Μαῖα, τίη δὲ σὺ τὰς μυθήσσαι; οὐδέ τί σε χρεῖ.
 Εὐ νυ καὶ αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι καὶ εἰσομ' ἐκέσσην·
 Ἀλλ' ἔχε σιγῇ μῦθον, ἐπίτρεψον δὲ θεοῖσιν.
 ὥς ἥρ' ἔφη· γρη῏ς δὲ δι' ἐν μεγάροιο βεβήκει,
 Οἰσομένη ποδάνκιστρα· τὰ γὰρ πρότερ' ἐκχυτο πάντα.
 505 Αὐτὰρ ἔπει νύφεν τε, καὶ ἡλείψεν λίπ' ἱλαίην,
 Αὐτὶς ἥρ' ἄσποτέρῳ πυρὸς ἔλκετο δίφρον Ὀδυσσεὺς
 Θερδόμενος, οὐλὴν δὲ κατὰ φαμέσσει κάλυψε.

Vulnera autem Ulyssis eximii deo-paris
 Ligaverunt scite; incantationeque sanguinem nigrum
 Cohibuerunt: statim autem pervenerunt chari ad sedes patris.
 Illum quidem Autolycusque, & filii Autolyci
 Bene postquam-sanassent, & splendida dona ei præbuisent,
 Statim gaudentem charam gaudentes dimiserunt
 In Ithacam: eo quidem pater & veneranda mater
 Gaudebant reverso, & interrogabant singula,
 De-cicatrice, quid passus esset: ille autem ipsis rite narravit,
 Ut ipsum venantem percussisset aper albo dente,
 Ad-Parnassum profectum cum filiis Autolyci.
 Hanc cicatricem anus manibus pronis prehensam,
 Agnovit attrectans; pedem autem dimisit ferendum:
 Incidit verò lebeti tibia; resonuit autem æs; (est aqua.
 Retroque in-alteram-partem inclinatum est; in terram autem effusa
 Ipsius verò simul gaudium & dolor invasit mentem; oculi au-
 Lachrymis impleti sunt; clara verò ei hæsit vox. (tem ei
 Prehensò autem ejus mento, Ulysses allocuta est:
 „ Profecto omnino Ulysses es, chare fili; neque te ego
 „ Prius agnovi, quam totum herum meum contrectassem.
 Dixit, & Penelopen intuita est oculis,
 Indicare volens charum maritum intus esse.
 Ea autem neque videre potuit è-regione, neque animadvertere;
 Ei enim Minerva mentem avertit: at Ulysses
 Manu admota guttur cepit dextra;
 Altera verò propius ad-se traxit, dixitque;
 „ Nutrix, cur me vis perdere? tu autem me nutritivisti ipsa
 „ Tuam ad mammam; nunc verò dolores multos perpessus
 „ Veni vigesimo anno in patriam terram.
 „ Sed postquam animadvertisti, & tibi deus injecit animo,
 „ Tace; neque quis alius in ædibus audiat.
 „ Sic enim edico, quod & perfectum erit;
 „ Si mihi deus domuerit procos eximios,
 „ Neque, nutrix licet-sis, à-te abstinebo, quando alias
 „ Famulas in ædibus meis interficiam mulieres.
 Hunc autem rursus allocuta est prudens Euryclea;
 „ Fili mi, quale tibi verbum fugit ex septo dentium?
 „ Nosti quidem, qualis meus animus firmus, inexpugnabilis;
 „ Tenebo autem, sicut aliquis solidus lapis, aut ferrum.
 „ Aliud verò tibi dicam, tu autem in mente reconde tua;
 „ Si tibi deus domaverit procos eximios,
 „ Tunc demum tibi recensebo in ædibus mulieres,
 „ Et quæ te parum-honorent, & quæ inculpatæ sint.
 Hanc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 „ Nutrix, cur verò tu eas indicabis? neque omnino te oportet.
 „ Bene utique & ipse ego observabo, & cognoscam unamquam-
 „ Sed tene silentio verbum, committeque diis. (quet
 Sic utique dixit: anus autem per domum exivit,
 Allatura pedum-lavacra; priora enim effusa erant omnia.
 At postquam lavissetque & unxisset pingui oleo,
 Iterum propius ad-ignem traxit-sibi sedile Ulysses
 Calefacturus-se, cicatricem autem pannis cooperuit.

- Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε περίφρων Πηνελόπεια·
 εἶπε, τὸ μὲν σ' ἔτι τυτθὸν ἐγὼ εἰρήσσομαι αὐτῇ·
 510 Καὶ γὰρ δὴ κοῖτοιο τάχ' ἡδέος ἔσται ὥρη,
 ὄντινά γ' ὕπνος ἔλοι γλυκερὸς, καὶ κηδόμενόν περ.
 Αὐτὰρ ἔμοι καὶ πένθος ἀμέτρητον πῦρε δαίμων·
 ἡματα μὲν γὰρ τέρπομ' ὀδυρομένη, γούρωτα,
 ἔς τ' ἱμᾶ ἔργ' ὀρώσω καὶ ἀμφιπέδων, ἐνὶ οἴκῳ·
 515 Αὐτὰρ ἐπὴν νύξ' ἔλθῃ, ἔλθῃσι τε κοῖτος ἅπαντας,
 κεῖμαι ἐνὶ λέκτρῳ, πυκινὰ δέ μοι ἀμφ' ἄδινδον κῆρ
 ὀξείαι μελεδῶναι ὀδυρομένην ἐρέθουσιν.
 ὣς δ' ὅτε Πανδάρου κόυρη, χλωρῆς ἀηδὼν,
 Κάλδῳ ἀείδουσιν, ἕκρος νέον ἱσμεμένοιο,
 520 Δανδρέων ἐν πετάλοισι καθεζομένη πυκνοῖσιν,
 ἦτε θανά τρωπῶσα χεῖρ πολυχρῆα φωνῇ,
 Παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἴτυλον φίλον, ὃν ποτε χαλκῷ
 κτείνε δ' ἀφραδίᾳς, κοῦρον Ζήθῃο ἀνακτος·
 ὣς καὶ ἔμοι δίχα θυμὸς ὀρώρεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
 525 ἢ δὲ μένω παρὰ παιδί, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσω,
 κτῆσιν ἱμῶν, θυμᾶς τε, καὶ ὑπερεφίς μέγα δῶμα,
 Εὐνὴν τ' αἰδομένη πόσιος, δῆμοιό τε Φῆμιν·
 ἢ ἤδη ἄμ' ἔπωμαι Ἀχαιῶν, ὅσῃς ἔρις
 Μνᾶται ἐνὶ μεγάροισι, πορῶν ἀπερείσια ἔδνα.
 530 Παῖς δ' ἐμὸς, ἕως μὲν ἔην ἔτι νήπιος ἡδὲ χαλῖφρων,
 Γῆμασθ' οὐ μ' εἶα πόσιος κατὰ δῶμα λοιπῶσαν·
 Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐστὶ, καὶ ἦβης μέτρον ἰκάνει,
 Καὶ δὴ μ' ἀρᾶται πάλιν ἐλθέμεν ἐκ μεγάροιο,
 Κτήσιος ἀσχαλῶν, τήν οἱ κατέδουσιν Ἀχαιοί.
 535 Ἀλλ' ἄγε μοι τὸν ὕναιρον ὑπόκριναι, καὶ ἔκουσον.
 Χῆνές μοι κατὰ οἶκον εἰκόσι πυρρὸν ἔδουσιν
 ἔξ ὕδατος, καὶ τέ σφιν λαίνομαι εἰσπρόσσω·
 ἑλθὼν δ' ἐξ ὕραος μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχείλης
 Πᾶσι κατ' αὐχένιας ἤξε, καὶ ἔκτανεν· οἱ δ' ἐκέχυντο
 540 Ἀδρῆοι ἐν μεγάροισι· δ' δ' ἐς αἰθέρα δῖον ἔερεθ.
 Αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον καὶ ἐκώκυον, ἔν περ ὕναιρῳ,
 Ἀμφὶ δέ μ' ἠγερέθοντο ὑπλοκαμῖδες Ἀχαιοί,
 Οἴκτρ' ὀλοφυρομένην, ὃ μοι αἰετὸς ἔκτανε χῆνας.
 Ἀψ' δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἔζητ' ἐπὶ προὔχοντι μελάρρῳ·
 545 φωνῇ δὲ βροτέῃ κατερήγυε, φώνησέν τε·
 Θάρσει, Ἰκαρίου κόυρη τηλεκλειτοῖο·
 οὐκ ἔναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἰσίδην, ὃ τοι τεταλαισμένον ἔσται.
 Χῆνες μὲν, μνηστῆρες· ἐγὼ δέ τοι αἰετὸς ὄρνις
 ἦα πάρος, νῦν αὖτε τοὺς πόσις εἰλήλουθα,
 550 Ὅς πᾶσι μνηστῆρσιν ἀεικέα πότμον ἐφήσω.
 ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἱμὲς μελιηδέης ὕπνος ἀνῆκε.
 Παπτήνησσι δὲ χῆνας ἐνὶ μεγάροισι νόησε
 Πυρρὸν ἐρεπτομένους παρὰ πύελον, ἥχι πάρος περ.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 555 ὦ γύναι, οὕτως ἐστὶν ὑποκρίνασθαι ὕναιρον
 Ἀλλὰ ἀποκλίναντ'· ἐπειὴ ῥά τοι αὐτὸς Ὀδυσσεὺς
 Πέφραδ', ὅπως τελέει· μνηστῆρσι δὲ φέινετ' ὕλαθρος
 Πᾶσι μάλ'· οὐδέ τί τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

His verò sermonem exordiebatur prudens Penelope;
 „ Hospes, paulum quidem te amplius ego percontabor ipsa;
 „ Etenim jam cubitus cito placidi erit hora,
 „ Quemcunque scilicet somnus ceperit dulcis, etiam dolentem.
 „ Sed mihi & dolorem immensum præbuit deus:
 „ Dies etenim delector lamentans, lugens,
 „ Meaque opera inspiciens & ancillarum, in domo:
 „ At postquam nox venerit, ceperitque cubitus omnes,
 „ Jaceo in lecto, crebraque mihi circa intusum cor
 „ Acutæ curæ lugentem laceffunt.
 „ Sicut autem quando Pandarei filia, florida Iustina,
 „ Pulchre canit, vere recens incunte,
 „ Arborum in foliis sedens densis,
 „ Quæ frequenter versans fundit multifonam vocem,
 „ Filium lugens Itylum charum, quem quondam sere
 „ Interfecit per insipientiam, filium Zethi regis;
 „ Sic & mihi bisariam animus movetur huc & illuc,
 „ Utrum maneam apud filium, & integra omnia servem,
 „ Possessionem meam, famulasque, & altam magnam domum,
 „ Torumque reverens mariti, populi que famam:
 „ An jam una sequar Achivorum *cum*, quicumque optimus
 „ Ambit *me* in ædibus, præbitis infinitis sponfalibus.
 „ Filius autem meus, donec quidem fuit adhuc infans & animi-
 „ Nubere non me sinebat, mariti domo derelicta: (impotens,
 „ Nunc verò quando jam magnus est, & pubertatis limitem at-
 „ Jam demum me optat retro-cedere ex domo, (tigit,
 „ Ob-possessionem indignans, quam ei consumunt Achivi.
 „ Sed age mihi somnium declara, & audi:
 „ Anseres mihi in domo viginti triticum edunt
 „ Ex aqua, atque ipsis lætor inspiciens:
 „ Profecta verò ex monte magna Aquila admeo-rostro
 „ Omnibus cervices confregit, & interfecit; hi autem fusi sunt
 „ Conferti in ædibus: illa verò in æthera divinum elevata est.
 „ Ast ego flebam & ejulabam, etiam in somnio;
 „ Circum autem me congregabantur comas pulchras Achivæ
 „ Miserabiliter lugentem, quod mihi aquila interfecerat anseres.
 „ Reversa autem desidebat in prominenti tæcto;
 „ Voceque humana compescebat, dixitque;
 „ Confide, Icarii filia longe-lateque-inclyti;
 „ Non somnium, sed visio-vera, quæ utique perfecta erit.
 „ Anseres quidem, proci *sunt*; ego autem aquila avis
 „ Eram antea; nunc demum tuus maritus veni,
 „ Qui omnibus procis sævam mortem inferam.
 „ Sic dixit: at me dulcis somnus dimisit.
 „ Ubi-circumspectassem verò, anseres in ædibus animadverti
 „ Triticum comedentes apud pelvim, ubi antea scilicet.
 „ Hanc autem respondens allocutus est solem Ulysses;
 „ O mulier, nequaquam licet declarare somnium
 „ Alio descedentem: quandoquidem sane tibi ipse Ulysses
 „ Dixit, quomodo perfecturus-sit: procis verò apparet exitium
 „ Omnibus prorsus; neque quisquam mortem & fatum effugiet.
 „ Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope;

- 560 ἦεν· ἦτοι μὲν ὄνειροι ἀμήχανοι, ἀκριτόμυθοι
Γίνονται, οὐδέ τι πάντα τελείονται ἀνθρώποισι.
Δοικὲ γάρ τε πύλαι ἀμεινυμένων εἰσιν ὄνειρων·
Αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχεται, αἱ δ' ἐλέφαντι·
τῶν οἱ μὲν κ' ἔλθωσι διὰ πριεῖς ἐλέφαντος,
565 οἱ δ' ἐλεφαίνονται, ἔπε' ἀκράαντα φέροντες·
οἱ δὲ διὰ ξεστῶν κεράων ἔλθωσι θύραζε,
οἱ δ' ἔτυμα κραινοῦσι, βροτῶν ὅτε κέν τις ἴδῃται.
Ἄλλ' ἔμοι οὐκ ἐνταῦθεν δίομαι πλὴν ὄνειρον
ἔλθέμεν· ἢ κ' ἀσπασθὼν ἔμοι καὶ παιδὶ γένοιτο.
570 Ἄλλο δέ τοι ἱρὲν, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
Ἦδε δὴ ἦδ' εἰσι δυσάνυμος, ἢ μ' Ὀδυσῆος
οἴκου ἀποσχῆσει· νῦν γὰρ καταθήσω ἕθλον,
τοὺς πελέκας, τοὺς καῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἱοῖσιν
ἱσχυ' ἐξείης, δρυόχους ὡς, δώδεκα πάντας·
575 στὰς δ' ὄγε πολλὴν ἔκνευθε, διαβρίπτασκεν διζόν.
νῦν δὲ μνηστῆρεςσιν ἕθλον τοῦτον ἱφίσσω·
Ὅς δέ κε βῆται· ἐνταῦθα βίδν ἐν παλάμῃσι,
καὶ διοίξεσθαι πελέκων δυσκαίδεα πάντων,
τῷ κεν ἄμ' ἐσποιμήν, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα,
580 κούριδον, μάλα καλὸν, ἐνίπλειον βίδοιο·
τοῦ ποτε μεμνήσεσθαι δίομαι, ἐν περ ὄνειρον.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ γύναι κιδοίη Λαερτιάδῃ Ὀδυσῆος,
μηκέτι νῦν ἀνάβαλλε δόμοις ἐνὶ τοῦτον ἕθλον·
585 πρὶν γάρ τοι πολύμητις ἐλευσέται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
πρὶν τούτους, τόδε τόξον ἔχουσιν ἀμφαφρόντας,
νευρήν τ' ἐντανύσαι, διοίξευσάι τε σιδήρου.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
εἴ κ' ἐθέλοις μοι, ξείνε, παρήμενος ἐν μεγάροισι
590 τέρπειν, οὐ μοι ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισι χυθεῖη.
Ἄλλ' οὐ γὰρ πως ἐστὶν ἄπνους ἄρμεναι αἶψα
ἀνθρώπους· ἐπὶ γάρ τοι ἐκάσθ' ἰοτρῶν ἴηκεν
ἀθάνατος θνητοῖσιν ἐπὶ χθιδῶρον ἕρουραν.
Ἄλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν, ὑπερώϊον εἰσαναβῆσα,
595 ἀέξομαι εἰς εὐνὴν, ἢ μοι σονδեսσῃ τέτυκται,
αἰεὶ δ' ἀάκρως ἔμοισι πεφυρμένη, ἔξ οὐ Ὀδυσσεύς
ὀλιχέτ' ἐποψόμενος κακοῖλιον οὐκ ὀνομασῆν.
Ἐνθά κε λαξαίμην· σὺ δὲ λῆξο, τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ,
Ἦ χαμάδις σφρίσας, ἢ τοι κατὰ δῆμνία θέντων.
600 ὧς εἰπούς· ἀνέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλῆντα,
οὐκ οἶν' ἔμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
Ἔς δ' ὑπερῷ' ἀναβῆστα σὺν ἀμφίπολοισι γυναιξὶ,
κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν· ὄφρα οἱ ὕπνου
ἦδ' ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ί Α Σ Ο Μ Η Ρ Ο Τ Τ Η Σ Τ.
Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ

Ἐκδόσεις.

Βουλῆται ἀνελεῖν Ὀδυσσεύς τὰς μινυμένους τοῖς μνηστῆροι
ἐρακπινίδας, καὶ μεταγνοῦς, διὰ τῶν ἐξῆς πρὸς Εὐμαιον
καὶ

„ Hospes, profecto quidem somnia inscrutabilia, indiscriminata-
 „ Sunt, neque omnino omnia perficientur hominibus. (loquentia
 „ Dux etenim portæ debiliū sunt somniorum :
 „ Nam alteræ quidem cornibus factæ sunt ; alteræ autem eboræ :
 „ Horum quæ quidem venerint per sectum ebur,
 „ Hæc decipiunt, verba irrita ferentia :
 „ Quæ verò per polita cornua iverint foras,
 „ Hæc vera perficiunt ; hominum quando aliquis viderit.
 „ At mihi non hinc puto grave somnium
 „ Venisse : certe gratum mihi & filio foret.
 „ Aliud autem tibi dicam, tu verò in mente reconde tuas :
 „ Hæc jam aurora adveniet infausta, quæ me Ulyssia
 „ A-domo amovebit : nunc enim deponam certamen,
 „ Secures, quas ille in sedibus suis
 „ Statuebat ordine, navium statumina veluti, duodecim omnes ;
 „ Stans autem ille valde procul, trajiciebat sagittam.
 „ Nunc verò procis certamen hoc inferam :
 „ Qui autem facillime intenderit arcum in manibus,
 „ Et jaculatus fuerit per secures duodecim omnes,
 „ Hunc una sequar, relicta hac domo,
 „ Juventutis-meæ, perpulchra, plena victu ;
 „ Cujus aliquando recordaturam ~~me~~ puto, vel in somno.
 Hanc autem respondens allocutus est solers Ulysses ;
 „ O uxor veneranda Laërtiadæ Ulyssis,
 „ Ne amplius nunc differ in sedibus hoc certamen :
 „ Ante etenim solera veniet huc Ulysses,
 „ Quam isti, hunc arcum bene-politum contrectantes,
 „ Nervumque intenderint, jaculatique fuerint per ferrum.
 „ Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope ;
 „ Si velles mihi, hospes, assidens in sedibus
 „ Delectare, haud mihi somnus in palpebras funderetur.
 „ Sed nequaquam licet insomnes esse semper
 „ Homines ; in singulis enim sortem imposuerunt
 „ Immortales mortalibus super aetham terram.
 „ Sed sane ego, in coenaculum ubi-conscendero,
 „ Decumbam in lectum, qui mihi luctuosus factus est,
 „ Semper lachrymis meis foedatus, ex quo Ulysses
 „ Ivit visurus malum-Ilium, non nominandum.
 „ Illic cubuero : tu verò cuba hac in domo,
 „ Vel humi ubi-straveris, vel tibi famuli cubilia ubi-deposita
 Sic locuta conscendit coenacula splendida, (runt.
 Non sola ; cum ea scilicet & famulae iverunt aliae.
 In coenaculum autem ubi-ascendisset cum famulis mulieribus,
 Flebat deinde Ulysses, charum maritum ; donec ei somnum
 Dulcem palpebris immisit cæcia-oculis Minerva.

O D Y S S E Æ HOMER I XX.

L I B R I

Argumentum.

Volens interficere Ulysses mixta; procis ancillas, & muta-
 ta sententia, exiit cum Romano & Philæctio colloquitur. In

καὶ φιλοΐτιον διαλέγεται· ἐν ἧ καὶ τῶν μνηστῆρων γίνεται ὁμιλία.

Τ. Βρονταῖς Ζεὺς θάρσυν' Ὀδυσσεύα καὶ σχέθ' Ἀχαιοὺς.

- Α** Ττάρ δ' ἐν προδέμῳ εὐνάζετο δῖος Ὀδυσσεύς·
 Καμμέν Ἀδείπῃτον βρόχῳ εἶρεσ', αὐτὰρ ὑπερθε
 Κῶσα πάλλ' ὄϊων, τοὺς ἱρεύεσκον Ἀχαιοί·
 Εὐρυνόμῃ δ' ἄρ' ἐπὶ χλαῖναν βάλε κοιμηθέντι.
5 Ἐνδ' Ὀδυσσεὺς μνηστῆρσι κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
 Κεῖτ' ἐργηγορόων· τὰ δ' ἐκ μεγάρῳ γυναῖκας
 ἦϊσαν, αἱ μνηστῆρσιν ἐμισγίσκοντο πάρος περ,
 Ἀλλήλῃσι γέλωτα καὶ εὐφροσύνην παρέχουσαι.
 Τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·
10 Πολλὰ δὲ μερμήριζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 Ἢ μεταίξας θάνατον τεύξειεν ἑκάσῃ,
 Ἢ ἔτ' ἰᾷ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μιγῆναι
 Τῆσά τε καὶ πύματα· κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὕλασκει.
 Ὡς δὲ κύων ἀμαλῆτι περὶ σκυλάκῃσσι βεβῆσα,
15 Ἄνδρ' ἀγνοήσας ὕλασι, μέμνεν τε μάχεσθαι·
 Ὡς ἴα τοῦ ἔνδον ὕλασκει ἀγαιομένου κακὰ ἔργα·
 Στήθεος δὲ πλήξας, κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ·
 Τέτλαθι δὴ, κραδίη· καὶ κύντερον ἕλλο πότ' ἔτλης,
 Ἡματι τῇ, ὅτε τοι μένος ἔσχετος ἦεναι Κύκλωψ
20 Ἰφθίμους ἑτάρους· σὺ δ' ἰτόλμας, ὕφα σε μήτις
 Ἐξάγαγ' ἐξ ἄντροιο, δίδμενον θανάσσειαι.
 Ὡς ἔφατ', ἐν στήθεσσι καταπτόμενος φίλον ἦτορ·
 Τῇ δὲ μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε τιτανηυῖα
 Νυλαμένως· ἄτὰρ αὐτὸς ἐλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα.
25 Ὡς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ, πολλὸς πυρὸς αἰθαμένοιο,
 Ἐμπλαῖν κνίσσης τε καὶ αἵματος, ἔνθα καὶ ἔνθα
 Λιόλλαι, μάλα δ' ὤκα λιλαίεται ὀκτηθῆναι·
 Ὡς ἄρ' ὄγ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἐλίσσεται, μερμηρίζων,
 Ὅπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἰφῆσαι,
30 Μοῦνος ἰὼν πόλεσιν· σχεδόνθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
 Οὐρανόνθεν καταβᾶσα· δέμας δ' ἦϊκτο γυναικί·
 Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
 Τίπτ' αὐτ' ἐγρήσσεις, πάντων πέρι κάμμορε Φωτῶν;
 Οἶκος μὲν τοι θοῶ' ἐστὶ, γυνὴ δέ τοι ἦδ' ἐνὶ οἴκῳ,
35 Καὶ παῖς, οἶόν πού τις ἐέλδεται ἔμμεναι υἱά·
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, θεὰ, κατὰ μοῖραν ἔοικας·
 Ἀλλὰ τί μοι τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
 Ὅπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἰφῆσω
40 Μοῦνος ἰὼν· οἱ δ' αἶν ἀολλέες ἔνδον ἔασι.
 Πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζω,
 Εἴπερ γὰρ πτείναιμι, Διὸς τε σέθεν τε ἔκῃτι,
 Πῇ κεν ἰππεπρόφύγοιμι; τὸ σὲ φράζεσθαι ἔκωγα.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
45 Σχέτλιε, καὶ μὲν τίς τε χερσίνου πείθε' ἑταίρω,
 Ὅσπερ θνητός τ' ἐστὶ, καὶ οὐ τόσα μέθοσ' εἶδεν·
 Αὐτὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, διαμπαρὸς ἢ σε φυλάσσει

In quo & Procorum fit collocutio.

7. Tonitribus Jupiter audacem fecit Ulyſſem & tenuit Achivos.

AT in vestibulo cubabat nobilis Ulyſſes :

Subter quidem crudam bubulam-pellem ſtravit ; at ſuperne
Pelles multas ovium, quas ſacrificabant Achivi :

Eurynome verò deinde lænam iniecit ad-ſomnum-compoſito.

Illic Ulyſſes procis mala meditans in animo,

Jacebat vigilans : mulieres verò ex domo

Iverunt, quæ cum-procis miſcebantur antea ſcilicet,

Sibi-invicem riſum & lætitiã præbentes.

Hujus autem commovebatur animus in pectoribus charis :

Multum verò deliberabat in mente & in animo,

An adortus mortem pararet unicuique,

An adhuc ſineret cum procis ſuperbis miſceri

Extremo & ultimo : cor autem ei intus latrabat.

Sicut verò canis tenellos circum catulos iens,

Viro ignoto latrat, ardetque pugnare :

Sic utique hujus intus latrabat cor agre-ferentis mala opera :

Pectore autem percuſſo, cor increpuit ſermone ;

„ Tolera jam, cor ; & pejus aliud aliquando toleraſti

„ Die illo, quando tibi robore invictus comedeat Cyclops

„ Fortes ſocios ; tu verò ſuſtinebas, donec te ſolertia

„ Eduxit ex antro, cum-putares te moriturum.

Sic dixit, in pectoribus increpans charum cor :

Ei autem penitus in retinaculo cor manebat tolerans

Continenter : at ipſe volvebatur huc & illuc.

Sicut autem quando ventrem vir, multo igne ardentem,

Plenum pinguedineque & ſanguine, huc & illuc

Varie-verſat ; valde verò cito cupit affatum eſſe :

Sic utique ille huc & illuc volvebatur, deliberans,

Quomodo demum procis impudentibus manus inferret,

Solus cum-eſſet, multis : prope verò ipſam venit Minerva

Cœlitus delapſa ; corpora autem aſſimilata erat mulieri :

Stetit verò deinde ſuper caput, & ipſam ſermone allocuta eſt ;

„ Cur demum vigilas, omnes ſupra infelix viros ?

„ Domus quidem tibi hæc eſt, uxor autem tibi hæc in domo,

„ Et filius, qualem aliquis cuperet eſſe filium.

Hanc autem reſpondens allocutus eſt ſolens Ulyſſes ;

„ Certe jam hæc omnia, dea, compoſite dixiſti ;

„ Sed nonnihil mihi hoc animus in mente cogitat,

„ Quomodo demum procis impudentibus manus inferam,

„ Solus cum-ſim ; hi autem ſemper frequentes intus ſunt.

„ Inſuper autem & hoc majus in mente cogito ;

„ Siquidem enim interficerem, Joviſque tuncque voluntate,

„ Quo ſubterfugerem ? hoc te conſiderare jubeo.

Hunc autem rurius allocuta eſt dea caſſia-oculis Minerva ;

„ Miſer, & quidem aliquis etiam pejori credit ſocio,

„ Qui ſcilicet mortaliſque eſt, & non tot conſilia novit :

„ At ego dea ſum, perpetuo quæ te cuſtodio

- Ἐν πάντεσσι πόνοις· ἱέρω δέ τοι ἱεξαναφανδόν·
 Εἴπερ πεντήκοντα λόχων μερόπων ἀνδράπων
 50 Νῶϊ περισαῖεν, κτείναι μαμαῶτες ἱρήϊ,
 Καὶ πέν τῶν ἑλάσαιο βίας καὶ ἴφια μῆλα.
 Ἄλλ' ἐλίσσω σε καὶ ὕπνος· ἀνὴρ καὶ τὸ φυλάσσειεν
 Πάννουχον ἐγρήσσοντα· κακῶν δ' ὕπο δύσσει ἤδη.
 55 Ὡς φάτο· καὶ ῥά οἱ ὕπνον ἐπὶ βλαφάροισιν ἔχευεν·
 Αὐτὴ δ' ἄψ ἔς Ὀλυμπον ἀφίκετο διὰ θεῶν,
 Εὔτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μαλεδήματα θυμοῦ,
 Λυσιμαλῆς· ἄλοχος δ' ἄρ' ἐπάγρετο κῆδ' εἰδυῖα·
 Κλαίει δ' ἄρ' ἐν λέκτροισι καταζομένη μαλακοῖσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίονσα κορέσσατο ὃν κατὰ θυμὸν,
 60 Ἀρτέμιδι πρῶτισον ἐπεύξατο διὰ γυναικῶν·
 Ἀρτεμι, πότνια θεᾶ, δύγατερ Διός, εἴθε μοι ἤδη
 Ἴδω ἐνὶ σῆθεσσι βαλοῦσ' ἐκ θυμὸν ἔλαιο
 Αὐτίκα νῦν· ἥ ἔπειτά μ' ἀναρπάξασα θέλλαι
 Οἷχοιτο προφύρουσα κατ' ἡερθεντα κέλευθα,
 65 Ἐν προχοῇς δὲ βάλοι ἀφορβόου Ὀκεανοῖο.
 Ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κόρας ἀνέλοντο θέλλαι·
 Τῆσι τοκῆας μὲν φθίσαν θεοί· αἱ δὲ λίποντο
 Ὀρφαναὶ ἐν μεγάροισι, κέμισσε δὲ δῖ' Ἀφροδίτῃ
 Τυρῶ, καὶ μέλιτι γλυκερᾷ, καὶ ἠδελείῳ·
 70 Ἦν δ' αὐτῇσιν περὶ πασῶν δῶκε γυναικῶν
 Εἶδος καὶ πινυτήν, μῆκος δ' ἔπορ' Ἀρτεμις ἄγνη,
 Ἔργα δ' Ἀθηναίῃ δέδασε κλυτὰ τεργάζεσθαι.
 Εὐτ' Ἀφροδίτῃ δὲ προσέειχε μακρὸν Ὀλυμπον,
 Κούρησ' αἰτήσουςα τέλος θαλεροῦ γάμοιο,
 75 Ἐς Δίῃ τετυκνέραννον· (ὃ γὰρ τ' εὖ οἶδεν ἔκπντα,
 Μοῖράν τ' ἀμμορίην τε καταβνητῶν ἀνδράπων)
 Τόφρᾳ δὲ τὰς κῆρας Ἀρπυιαὶ ἀνηρεΐψαντο·
 Καὶ δ' ἔδσαν συγερῆσιν Ἐριννύσιν ἀμφιπολεῦσιν·
 Ὡς ἔμ' αἰζώσων Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 80 Ἡέ μ' ἐυπλόκαμος βάλοι Ἀρτεμις, ὄφρ' Ὀδυσῆα
 Ὀσσομένην, καὶ γαῖαν ὑπὸ συγερῶν ἀφικοίμην,
 Μῆδέ τι χεῖρονος ἀνδρὸς ἐυφραίνωμι νόημα.
 Ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ ἀνεκτὸν ἔχει κακὸν, ὀππότε κέν τις
 Ἡματὰ μὲν κλαίῃ πυκινῶς ἀπαχήμενος ἦτορ,
 85 Νύκτας δ' ὕπνος ἔχουσιν· (ὃ γὰρ τ' ἐπέλησεν ἀπάντων
 Ἑσθλῶν ἠδὲ κακῶν, ἐπεὶ ἄρ' βλέφαρ' ἀμφικαλύψῃ)
 Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ δναίρατ' ἐπέσσευσεν κακὰ θαίμων.
 Τῆδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθεν εἰκελὸς αὐτᾷ,
 Τοῖος ἱδὼν, οἷος ἦεν ἄμα σφατᾷ· αὐτὰρ ἐμὲν κῆρ
 90 Κατ' ἔπει οὐκ ἐφάμην ὕπῳ ἔμμεναι, ἀλλ' ὕπαρ ἦδη.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν ἦρς.
 Τῆς δ' ἔρα κλειούσης ὅπα σύνθετο δῖος Ὀδυσσεύς·
 Μαρμῆριζε δ' ἔπειτα, δόκησε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν
 Ἦδ' ἠγνώσκουσα παρὰ σέμεναι κεφαλῇφι.
 95 Χλαῖναν μὲν συνελὼν καὶ κώεα, τοῖσιν ἔνευδεν,
 Ἐς μέγαρον κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου· ἐκ δὲ βοεῖην
 Θῆκε θύραζε φέρων· Διὶ δ' εὐχετο, χεῖρας ἀνασχών·
 Ζεῦ πάτερ, εἰ μ' ἐθέλοντες ἐπὶ τραφερῇν τε καὶ ὕγρην
 Ἦγας' ἐμὴν δε γαῖαν, ἐπεὶ μ' ἐκαπέσσωτε λίην,

„ In omnibus laboribus; dicam autem tibi aperte:
 „ Siquidem quinquaginta agmina articulate-loquentium hominum
 „ Nos circumstarent, interficere cupientia ferro,
 „ Etiam horum abigeres boves & pingues oves.
 „ Sed capiat te & somnus: molestum est etiam excubare
 „ Tota-nocte vigilantem; è malis verò emerges jam nunc.
 Sic dixit; & ei somnum palpebris infudit:
 Ipsa autem retro in Olympum abiit nobilissima deorum,
 Quando hunc somnus capiebat solvens curas animi,
 Membrorum-relaxator: uxor verò experrecta est honesta sciens;
 Flebatque proinde in lectis sedens mollibus.
 At postquam flens satiasset-se suo in animo,
 Dianæ primum supplicavit præstantissima mulierum;
 „ Diana, veneranda dea, filia Jovis, utinam mihi jam
 „ Sagitta pectoribus immissa animum eximeres
 „ Statha nunc; vel postea me raptam procella
 „ Iverit portans per aëreas vias,
 „ Fluentisque injiciat reflui Oceani.
 „ Sicut autem quando Pandari filias sustulerunt procellæ;
 „ Quibus parentes quidem perdiderunt dii; ipsæ autem relictæ
 „ Orbæ in ædibus; curavit verò diva Venus (sunt
 „ Caseo, & melle dulci, & suavi vino:
 „ Juno autem ipsis præ omnibus dedit mulieribus
 „ Speciem & prudentiam; proceritatem verò præbuit Diana
 „ Opera autem Minerva docuit inclyta operari. (casta,
 „ Quando Venus diva adiit magnum Olympum,
 „ Puellis petitura perfectionem floridarum nuptiarum,
 „ Ad Jovem gaudentem-fulmine: (ille etenim bene novit omnia,
 „ Fortunamque infortuniumque mortalium hominum:)
 „ Interea utique puellas Harpyæ abripuerunt,
 „ Et dederunt odiosis Erinnybus ut-servirent:
 „ Sic me deleant Olympias domos habentes,
 „ Vel me comas-pulchra percutiat Diana: ut Ulysses
 „ Ob-oculos-habens, etiam terram odiosam subeam,
 „ Neque omnino peioris viri lætificem mentem.
 „ Sed hoc quidem & tolerabile habet malum, quando aliquis
 „ Dies quidem fiet, frequenter dolens corde,
 „ Noctes verò somnus cum habet: (hic etenim oblivisci-facit omniū
 „ Bonorum & malorum, postquam palpebras obtexerit:)
 „ At mihi & insomnia immittere-solet mala deus.
 „ Hac enim rursus mihi nocte accubuit similis ipsi,
 „ Talis existens, qualis ivit cum exercitu; at meum cor
 „ Gaudebat, quoniam non putabam somnium esse, sed visionem.
 Sic dixit: statim verò aureo-folio venit Aurora. (veram jam
 Illius autem flentis vocem audiebat nobilis Ulysses;
 Cogitabatque deinde: visa autem est ei in animo.
 Jam ipsum cognoscens astare capiti.
 Vestem quidem ubi-collegerat & pelles, in quibus cubabat,
 In domum deposuit in sella: extra verò bubulam-pellem
 Posuit foras ferens: Jovi autem supplicabat, manibus sublatiis;
 „ Jupiter pater, si me volentes super siccumque & humidum
 „ Duxistis meam in terram, postquam me malis-associatis videret.

- 100 φήμην τίς μοι φάσθω ἐγχειρομένων ἀνθρώπων
 ἔνδοθεν· ἔκτοσθεν δὲ Δίδας τέρας ἕλλο φανήτω.
 Ὡς ἔφατ' ἐυχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς·
 Αὐτίκα δ' ἐβρόντησεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου
 Τυφάεν ἐκ νεφέων· γῆθησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς·
 105 φήμην δ' ἐξ οἴκοιο γυνὴ πρόειπεν Ἀλετρίς
 Πλησίον, ἐνθ' ἦρα οἱ μύλαι εἶατο ποιμένι λαῶν.
 Τῆσι δὲ δώδεκα πᾶσαι ἐπεβρώνοντο γυναῖκες,
 Ἀλφίτα τεύχουσαι καὶ Ἀλείατα, μυελὸν ἀνδρῶν.
 Αἱ μὲν ἔρ' ἕλλαι εὐδον, ἱκεῖ κατὰ πυρὸν ἄλυσσαν·
 110 Ἡ δὲ μὲν οὐπω πύπτ', ἀφαιροτάτῃ δ' ἱτέτυκτο·
 Ἡ ἴα μύλην σῆσασα, ἔπος φάτο, σῆμα ἄνακτι·
 Ζεῦ πάτερ, ὅς σε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις,
 Ἡ μεγάλ' ἐβρόντησας ἀπ' οὐρανοῦ ἀξερόαντος,
 Οὐδέ ποθι νέφος ἐξί· τέρας νύ τέμ τοῖδε φαίνεις·
 115 Κρήνον νῦν καὶ ἔμοι δειλὴ ἔπος, ὅ, ττί κεν εἴπω·
 Μνηστῆρες πύματόν τε καὶ ὕσατον ἤματι τῷδε
 Ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος ἐλοίατο δαῖτ' ἐρατεινὴν·
 Οἱ δὲ μοι καμάτῳ θυμολυγὴ γούνατ' ἔλυσαν,
 Ἀλφίτα τευχούσῃ· νῦν ὕσατα δειπνήσειαν.
 120 Ὡς ἔρ' ἔφη· χαῖρεν δὲ κλειδόνι δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ζηνός τε βροντῇ· φάτο γὰρ τίσασθαι Ἀλείτας.
 Αἱ δ' ἕλλαι δμῶα κατὰ δώματα κέλ' Ὀδυσῆος
 Ἀγρόμεναι ἀνέκαιον ἐπ' ἰσχάρῃ ἀνάματον πῦρ.
 Τηλέμαχος δ' εὐνῆθεν ἀνίστατο ἱσθίεος φῶς,
 125 Εἶματ' ἱσάμενος· περὶ δὲ ξίφος βεῖν θέτ' ἔμψ·
 Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐθήσατο καλὰ πέδιλα,
 Εἶλετο δ' ἑλκίμον ἔγχος, ἀκαχμένον βεῖν χαλκῷ.
 Στῇ δ' ἔρ' ἐπ' οὐδ' ἔνδον, πρὸς δ' Εὐρύκλειαν ἔειπεν·
 Μαῖα φίλῃ, πῶς ξεῖνον ἱτιμήσασθ' ἐν οἴκῳ
 130 Εὐνῇ καὶ σίτῃ; ἢ αὐτὸς κέσται ἀκηχῆς;
 Τοιαύτῃ γὰρ ἔμοι μήτηρ, πινυτὴ περ ἰούσα,
 Ἐμπλήρῃδην ἕτερόν γε τίει μερόπων ἀνθρώπων
 Χείρωνα, τὸν δὲ τ' ἀρείον ἄτιμήσας ἀποπέμψει.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια·
 135 Οὐκ ἂν μιν νῦν, τέκνον, ἀντίτιον αἰτίεω.
 Οἶνον μὲν γὰρ πίνει καθήμενος, ὕφρ' ἔβελ' αὐτός·
 Σίτου δ' οὐκέτ' ἔφη πεινῆμεναι· εἰρετο γὰρ μιν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κοίτοιο καὶ ὕπνου μιμνήσκοιτο,
 Ἡ μὲν δέμνι' ἄνωγεν ὑποσάρεσαι δμῶῃσιν·
 140 Αὐτὰρ ὅγ', ὥς τις πάμπαν ἐιζυρὸς καὶ ἔποτμος,
 Οὐκ ἔβελ' ἐν λέκτροισι καὶ ἐν ἥγεσσι καθεύδειν,
 Ἀλλ' ἐν ἀδελφῇ βοῶν καὶ κώεσιν οἶδν
 Ἐδραθεν ἐν προδόμῳ· χλαῖναν δ' ἐπέσασαμεν ἡμεῖς.
 Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δὲ δι' ἐκ μεγάρου βεβήκει·
 145 Ἐγχος ἔχων· ἄμα τῷ γε κύνας πόδας ἀργοὶ ἔποντο.
 Βῆ δ' ἵμεν εἰς ἀγορὴν μετ' ἐκκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
 Ἡ δ' αὖτε δμῶῃσιν ἐκέλευτο δῖα γυναικῶν
 Εὐρύκλει· Ὀπὸς θυγάτηρ Πεισηνορίδαο·
 Ἀγρεῖθ', αἱ μὲν δῶμα κορήσαστε πομπυόσασαι,
 150 Ῥάσαστέ τ'· ἐν δὲ θρόνοισ' εὐποιήτοισι τάπητας
 Βάλλετε πορφυρέους· αἱ δὲ σπόγγουσι τραπέζας

„ Omen aliquis mihi dicat vigilantium hominum
 „ Intus; extra autem Jovis portentum aliud ostendatur.
 Sic dixit precans: eum verò audivit providus Jupiter;
 Statimque tonuit à splendido Olympo
 Ab-alto è nubibus: gavisus est autem nobilis Ulysses.
 Omen verò è domo mulier præmisit molitrix
 Prope, ubi utique ei molæ erant pastori populorum.
 His autem duodecim omnes sedulo-incumbebant mulieres,
 Farinas hordeaceas conficientes & triticeas, medullam virorum.
 Cæteræ quidem dormiebant, postquam triticum moluerant;
 Una verò nondum cessabat; debilissima autem erat:
 Quæ sane molam nbi-sitisset, verbum dixit, signum regi;
 „ Jupiter pater, qui utique diis & hominibus imperas,
 „ Certe valde tonuisti à cælo stellato,
 „ Neque usquam nubes est; portentum utique alicui hoc ostendit.
 „ Perfice nunc & mihi miseræ verbum, quod dicam: (dis:
 „ Proci postremumque & ultimum die hoc
 „ In ædibus Ulyssis capiant convivium desiderabile;
 „ Qui jam mihi labore tristi genua solverunt,
 „ Farinas conficienti; nunc ultimo cœnent.
 Sic utique dixit: gaudebat autem omine nobilis Ulysses,
 Jovisque tonitru: putabat enim se ulturum fontes.
 Cæteræ verò famulæ in ædibus pulchris Ulyssis
 Congregatæ accendebant in foco indefessum ignem.
 Telemachus autem è lecto surrexit deo-par vir,
 Vestes indutus: circumque ensen acutum posuit humero;
 Pedibusque sub nitidis ligavit pulchros calceos;
 Sumpsitque validam hastam, præfixam acuto ære.
 Stetit autem super limen profectus, & Eurycleam allocutus est;
 „ Nutrix dilecta, quomodo hospitem honorastis in domo
 „ Lecto & cibo; an temere jacet neglectus?
 „ Talis enim mihi mater, prudens licet sit,
 „ Temere alterum honorat articulate-loquentium hominum.
 „ Deteriorem; meliorem verò inhonoratum dimittit.
 Hunc autem rursus allocuta est prudens Euryclea;
 „ Ne illam nunc, fili, insontem accuses.
 „ Nam vinum quidem bibebat is sedens, quamdiu volebat ipse:
 „ Cibus autem non amplius dixit se appetere; interrogabat enim
 „ Sed quando demum cubitus & somni meminit, (ipsum,
 „ Illa quidem cubilia jussit substernere ancillas:
 „ At is, tanquam aliquis omnino ærumnosus & infortunatus,
 „ Noluit in lectis & in strigulis dormire,
 „ Sed in cruda bubula-pelle, & pellibus ovium
 „ Dormivit in vestibulo; lænam verò injecimus nos.
 Sic dixit: Telemachus autem ex domo egressus est,
 Hastam habens: unaque eum canes pedibus veloces sequebantur.
 Perrexit verò ire in concionem ad bene-ocreptos Achivos: (tur.
 Ancillas autem demum hortabatur nobilissima mulierem
 Euryclea, Opis filia Pisenoridæ;
 „ Agite, aliæ quidem domum verrite festinantes,
 „ Aspergiteque; & in sedilibus fabrefactis tapetes
 „ Injicite purpureos: aliæ verò spongiis mentas

Πάσας ἀμφιμάσασθε, καθήκατε δὲ κρητῆρας,
καὶ δέπα ἀμφικύπελλα τετυγμένα· ταὶ δὲ μετ' ὕδαρ
ἔρχεσθε κρήνηνδε, καὶ δίοτετε θέσσαν ἰούσαι·

- 155 Οὐ γὰρ δὴν μνηστῆρες ἀπέσσονται μαγάρῳ,
ἄλλα· μάλ' ἤρι νέονται, ἔπει καὶ πᾶσιν ἑορτή.
Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἔρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἡδ' ἐπίβοντο.
Αἱ μὲν εἴκοσι βῆσαν ἐπὶ κρήνην μελάνυδρον·
αἱ δ' αὐτοῦ κατὰ δῶματ' ἐπισαμένως πονέοντο.

- 160 Ἔς δ' ἦλλον μνηστῆρες ἀγῆνορας· οἱ μὲν ἔπειτα
εὐ καὶ ἐπισαμένως κέσσαν ξύλα· αἱ δὲ γυναῖκες
ἦλλον ἀπὸ κρήνης· ἐπὶ δὲ σφισιν ἦλθε συμβῶτης,
τρεῖς σιέλους κατὰγων, οἳ ἔσαν μετὰ πᾶσιν ἄριστοι·
καὶ τοὺς μὲν β' εἶασε κατ' ἔρκεα καλὰ νέμεσθαι,

- 165 Αὐτὸς δ' αὐτ' Ὀδυσῆα προσήδα μελιχίοισι·
ἔειν', ἥ ἔρτι σε μᾶλλον Ἀχαιοὶ εἰσπορόωσιν,
ἢ σ' ἀτιμάζουσι κατὰ μέγαρ, ὡς τοπάρως περ;
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ἀλλ' γὰρ δὴ, Εὐμαιε, θεοὶ τισικίατο λῶβην,

- 170 Ἦν οἱδ' ὑβρίζοντες ἀεικέα μηχανδώννται.
Οἴκῳ ἐν ἄλλοτρίῳ, οὐδ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσιν.
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἀγχιμόλον δὲ σφ' ἦλθε Μελάντιος, αἰπόλος αἰγῶν,
αἶγας ἄγων, αἱ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι,

- 175 Δείπνον μνηστῆρῶσσι· δύνω δ' ἄμ' ἔποντο νομῆας·
καὶ τὰς μὲν κατέδυσεν ὑπ' αἰδοῦσῃ ἱριδούπῃ·
αὐτὸς δ' αὐτ' Ὀδυσῆα προσήδα κερτομίοισι·
ἔειν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις κατὰ δῶμα,
Ἀνέρας αἰτίζων; ἀτὰρ οὐκ ἔξεισθα θύραζε;

- 180 Πάντως οὐκέτι γῶϊ διακρινέεσθαι δῖω,
πρὶν χειρῶν γεύσασθαι· ἔπει σύ περ οὐ κατὰ κόσμον
αἰτίζεις· εἰσὶν δὲ καὶ ἄλλαι δαῖτες Ἀχαιῶν.
Ὡς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
ἄλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.

- 185 Τοῖσι δ' ἐπὶ τρίτος ἦλθε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
βοῦν ζείραν μνηστῆρσιν ἄγων καὶ πίονας αἶγας·
(Πορθμῆες δ' ἔρα τοὺς γε διήγαγον, οἷτε καὶ ἄλλους
Ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται.)
καὶ τὰ μὲν εὐ κατέδυσεν ὑπ' αἰδοῦσῃ ἱριδούπῃ·

- 190 Αὐτὸς δ' αὐτ' ἔρέεινε συμβῶτην, ἄγχι παρασῆς·
τίς δὴ ὅδε ξείνος νέον εἰλήλουθε, συμβῶτα,
ἡμέτερον πρὸς δῶμα; τέων δ' ἐξ εὐχεταὶ εἶναι
Ἀνδρῶν; ποῦ δέ νυ οἱ γενεὴ καὶ πατὴρ ἔρρουε;
Δύσμορος ἦτε ἔοικε δέμας βασιλῆϊ ἄνακτι.

- 195 Ἀλλὰ θεοὶ δούωσι πολυπλάγκτους ἀνθρώπους,
ὅππότε καὶ βασιλεῦσιν ἐπικλώσσονται διζύν.

Ἦ, καὶ δεξιτερῇ δευδίσκετο χεὶρὶ παρασῆς·
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

- 200 Χαῖρε, πάτερ, ὦ ξεῖνε, γένοιτό τοι ἔσπερ ὀπίσσω.
Ὅλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακούς ἔχειαι πολέεσσιν.
Ζεῦ πάτερ, οὔτις σέο θεῶν ὀλωώτερος ἕλλος·
οὐκ ἐλαίρεις ἄνδρας, ἐπὴν δὴ γένεαι αὐτὸς,
μισυγέμεναι κακότητι καὶ ἔλγεσι λευγαλίοισιν.

„ Omnes abstergite: purgate autem crateras,
 „ Et pocula rotunda fabrefacta: aliæ verò petituræ aquam
 „ Ite ad-fontem, & afferte cito euntes:
 „ Non enim diu proci aberunt à domo;
 „ Sed valde mane venient; quoniam & omnibus festus-dies.
 Sic dixit: illæ autem ei omnino quidem auscultarunt & paruerunt.
 Viginti quidem iverunt ad fontem migrum-aquis,
 Aliæ verò illic in ædibus scite operabantur.
 Ingressi autem sunt proci eximii: hi quidem deinde
 Bene & scite sindebant ligna; mulieres verò
 Venerunt à fonte: illis verò supervenit subulcus,
 Tres porcos adducens, qui erant inter omnes optimi:
 Et hos quidem sivit per septa pulchra pasci;
 Ipse verò demum Ulyssem allocutus est blandis verbis;
 „ Hospes, an-jam te magis Achivi respiciunt,
 „ An te ignominia-afficiunt in ædibus, sicut antea scilicet?
 Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 „ Utinam enim jam, Eumæ, dii ulciscerentur contumeliam,
 „ Qua isti insultantes, indigna machinantur
 „ Domo in aliena, neque pudoris portionem habent.
 Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
 Prope autem ipsos venit Melanthius, custos caprarum,
 Capras agens, quæ inter omnes excellebant greges,
 Cœnam procis; duo autem una comitabantur pastores;
 Et has quidem religavit sub porticu sonora;
 Ipse verò demum Ulyssem allocutus est convitiis;
 „ Hospes, adhuc & nunc hic molestus-eris in domo
 „ A-viris petens? at non exhibis foras?
 „ Omnino non amplius nos diremptum-iri puto,
 „ Priusquam manus invicem gustaverimus, quia tu scilicet non
 „ Petis: sunt autem & alia convivia Achivorum. (decenter
 Sic dixit: hunc autem nihil allocutus est solers Ulysses,
 Sed tacite movit caput, mala profunde-cogitans.
 His autem tertius supervenit Philœtius, princeps virorum,
 Bovem sterilem procis agens, & pingues capras:
 (Portitores verò hos trajecerunt, qui utique & alios
 Homines deducunt, quicumque ipsis advenerit:)
 Et hæc quidem bene religavit sub porticu sonora:
 Ipse autem demum interrogabat subulcum, prope astans;
 „ Quis jam hic hospes nuper venit, subulce,
 „ Nostram ad domum? ex quibus verò se profitetur esse
 „ Viris? ubinam autem ei genus & patria terra?
 „ Infelix; certe similis-est corpore regi imperatori.
 „ Sed dii malis-mergent multivagos homines,
 „ Quando etiam regibus destinabunt ærumnam.
 Dixit; & dextra complectebatur manu astans;
 Et ipsum affatus verba alata dixit;
 „ Salve, pater, ô hospes, adsit tibi in posterum saltem
 „ Felicitas; at nunc quidem malis teneris multis.
 „ Jupiter pater, nullus te deorum perniciosior alius:
 „ Non parcis viros, postquam jam generasti ipse,
 „ Miscere malo & doloribus tristibus.

- 205 "Ιδιον, ὥς ἐνόησα, δεδάκρυνται δέ μοι ὕστα
 Μνησαμένη 'Οδυσῆος· ἵπαι κἀκείνων δὴν
 Τοιαῖδε λαίφαι ἔχοντα κατ' ἀνθρώπους ἀλλάγηται,
 Εἶπου ἔτι ζῶσι, καὶ ὅρῃ φάος ἡελίοιο.
 Εἰ δ' ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν αἶδαο δόμοισιν,
 210 "Ω μοι ἔπειτ' 'Οδυσῆος ἀμύμονας, ὅς μ' ἐπὶ βουσίῳ
 Εἶσ' ἔτι τυτὰν ἔδντα, κεφαλήνων ἐνὶ δῆμῳ.
 Νῦν δ' αἱ μὲν γίνονται ἀέσφατοι, οὐδέ κεν ἄλλως
 Ἀνδρὶ γ' ὑποσάχματα βοῶν γένος εὐρυματώπων.
 Τὰς δ' ἄλλοι με κέλονται ἀγινέμεναι σφίσειν αὐτοῖς
 Ἐδμεναι· οὐδέ τι παιδὸς ἐνὶ μαγάρῳι ἀλέγουσιν,
 215 Οὐδ' ὅπιδά τρομέουσι θεῶν· μεμῆασι γὰρ ἤδη
 Κτήματα δάσσεσθαι δὴν οἰχομένοι ἀνακτοῖς.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ τῷδε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
 Πόλλ' ἐπιδιδνεῖται· μέλα μὲν κἀκὼν, υἱὸς ἔδντος.
 Ἄλλων δῆμον ἰκέσθαι, ἴδντ' αὐτῇσι βάσσειν,
 220 Ἀνδρας ἐς ἀλλοδαπούς· τὸ δὲ μέγιστον, αἰὶα μένοντα
 Βουσίην ἐπ' ἀλλοτρίῃσι καθήμενον ἔλγεια πάσχειν.
 Καὶ κεν δὴ πάλαι ἄλλον ὑπερμενέων βασιλῆων
 Ἐξικόμην φεύγων· (ἵπαι οὐκέτ' ἀνεκτὰ πέλονται.)
 Ἀλλ' ἔτι τὸν δύστηναν εἶομαι, εἶποθεν ἰλῶν
 225 Ἀνδρῶν μνηστῆρων σκίδασιν κατὰ δώματα λείῃ.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις 'Οδυσσεύς·
 Βουκὼλ', ἵπαι οὔτε κακῶ οὔτ' ἄφρονι φητὶ τοίκας·
 Γινώσκω δὲ καὶ αὐτὸς, ὅ τοι πινυτὴ φρένας ἵκει,
 Τοῦνεκά τοι ἔρεω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον δμοῦμαι.
 230 Ἴσῳ νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίῃ τε τράπεζῃ,
 Ἰσίῃ τ' 'Οδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνῃ,
 Ἥ σέθεν ἐνθάδ' ἔδντος ἰλευσεται οἶκαδ' 'Οδυσσεύς·
 Σοῖσιν δ' ἐφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι, αἱ κ' ἰδέσθωσι,
 Κτενομένους μνηστῆρας, οἱ ἐνθάδε κοιρανέουσιν
 235 Τὸν δ' αὐτὸς προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ·
 Αἷ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τελέσεια Κρονίων·
 Γνοίης, οἷα ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρας ἔπονται.
 Ὡς δ' αὐτῶς Εὐμαῖος ἐπεύξατο πᾶσι θεοῖσι,
 Νοστήσαι 'Οδυσῆα πολύφροντα ὅνδε δόμονδε.
 240 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἐγόρευον.
 Μνηστῆρες δ' ἔρα Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
 Ἦρτυον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀριστέρῃς ἤλυθεν ὄρνις,
 Αἰετὸς ὀψιπέτης, ἔχει δὲ τρήρωνα πέλειαν.
 Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·
 245 Ὡ φίλοι, οὐχ' ἡμῖν συνδύεσται ἡδε γὰρ βουλὴ,
 Τηλεμάχοιο φόνος· ἀλλὰ μνησώμεθα δαιτὸς.
 Ὡς ἔφατ' Ἀμφίνομος· τοῖσιν δ' ἐπιγύνδανε μῦθος.
 Ἐλθόντες δ' ἐς δώματ' 'Οδυσσεὺς εἰσίοιο,
 Χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·
 250 Οἱ δ' ἴερευον ὅς μεγάλους καὶ πόνους αἴγας,
 Ἰερεμον δὲ σῆας σιῶλας καὶ βοῶν ἀγχαλῆν·
 Σπλάγχχνα δ' ἔρ' ὀπτήσαντες ἐνώμων· ἐν δ' ἔρα οἶνον
 Κρητῆρσιν κερῶντο· κύπελλα δὲ νίψε συβώτης.
 Σίτον δὲ σφ' ἐπένειμε φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 255 Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἐρνοχόαι δὲ Μελαπλάγας.

„ Sudavi, ut animadverti; lachrymisque oppleti sunt mihi oculi,
 „ Recordanti Ulyssis; quoniam & illum puto
 „ Tales pannos habentem inter homines vagari;
 „ Sicubi adhuc vivit, & videt lumen solis,
 „ Sin jam mortuus est, & in orci sedibus,
 „ Hei mihi deinde ob Ulyssē eximium; qui me bobus (pulo!
 „ Præfecit, adhuc parvulus cum-essē, Cephallenorum in po-
 „ Nunc autem hæc quidem sunt innumera, neque aliter
 „ Viro utique succresceret bonum genus latis-frontibus:
 „ Has autem alii me jubent ducere sibi ipsi
 „ Ad-edendum; neque omnino fillam in sedibus curant,
 „ Neque vindictam timent deorum; cupiunt enim jamdudum
 „ Possessiones dividere diu absentis regis.
 „ At mihi hoc animus in pectoribus charis
 „ Plerumque volvit: valde quidem malum, filio existente,
 „ Aliorum populum adire, euntem cum ipsis bobus
 „ Viros ad alienos; hoc verò durius, hic manentem
 „ Bobus alienis assidentem dolores pati.
 „ Et jam olim ad alium magnanimorum regum
 „ Exivissem fugiens, (quoniam non amplius tolerabilia sunt;)
 „ Sed adhuc illum infelicem exspecto; sicunde reversus
 „ Virorum procorum dispersionem per ædes faciat.

Hunc autem respondens allocutus est solera Ulysses; (his-es,
 „ Bubulce, quandoquidem neque malo neque insipienti viro simi-
 „ Cognosco autem & ipse, quod tibi prudentia mentem occupat,
 „ Ideo tibi dicam, & insuper magnam iurjurandum iurabo;
 „ Sciat nunc Jupiter primum deorum, hospitalisque mensa,
 „ Larque Ulyssis eximii, quem adveni,
 „ Certe, te hic præsentē, veniet domum Ulysses;
 „ Tuisque oculis videbis, si volueris,
 „ Interfici procos, qui hic dominantur.

Hunc autem rursus allocutus est bonus bubulcus vir;
 „ Utinam enim hoc, hospes, verbum perficeret Saturnius!
 „ Cognoscere, qualis mea potentia & manus sequerentur.
 Sic autem pariter Eumæus supplicavit omnibus diis,
 „ Ut-rediret Ulysses prudens suam ad domum.
 Sic hi quidem talia inter se loquebantur.

Proci autem Telemacho mortemque fatumque
 Struebant: at illi sinistra venit avis

Aquila altivolans; tenebat verò timidam columbam.

Illis autem Amphinomus concionatus est, & dixit;
 „ O amici, hæc nobis perficietur hoc sane consilium,
 „ Telemachi cædes: sed recordemur convivii.

Sic dixit Amphinomus: illis verò placebat sermo.

Ubi autem venissent in ædes Ulyssis divini,

Lenas quidem deposuerunt in sedibusque solisque;

Ipsi autem mactabant oves magnas, & pingues capras;

Mactabant etiam porcos, & bovem armentalem;

Viscera verò allata distribuebant; vinumque deinde

In crateribus miscabant: pocula autem distribuit subulcus.

Panem verò ipsis distribuit Philæti, princeps virorum,

Pulchris in canistris: vinum autem fundebat Melenethius.

- Οἱ δ' ἐπ' ἐνείκῃ ἱτοῖμα προκαίμενα χεῖρας ἱκάλλον.
 Τηλέμαχος δ' Ὀδυσῆα καθίδρυε, κέρδεα νωμῶν,
 Ἐντὺς εὐσεβέος μεγάρου, παρὰ λάϊνον οὐδὸν,
 Δίφρον ἀεικίλιον παραθείς, δλίγην τε τράπεζαν.
 260 Πὰρ δ' ἐτίθει σπλάγχχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
 Ἐν δάκῃ χρυσέῃ, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν.
 Ἐνταυτοῖ νῦν ἦσο μετ' ἀνδράσιν οἰνοποτάζων.
 Κερτομίας δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ καὶ χεῖρας ἀφάξω
 Πάντων μνηστῆρων· ἐπεὶ οὔτοι δῆμίδς ἐσιν
 265 Οἶκος ὅδ', ἀλλ' Ὀδυσῆος· ἐμοὶ δ' ἐκτῆσατο κείνος.
 Τμεῖς δὲ, μνηστῆρες, ἐπίσχετε θυμὸν ἐνιπῆς
 Καὶ χεῖρας· ἵνα μὴ τις ἕρις καὶ νεῖκος ὄρηται.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶξ ἐν χεῖλεσι φύντες
 Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
 270 Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπειθέος υἱός·
 Καὶ χαλεπὸν περ ἔδοντα δεχώμεθα μῦθον, Ἀχαιοί,
 Τηλεμάχου· μάλα δ' ἡμῖν ἀπειλήσας ἀγορεύει.
 Οὐ γὰρ Ζεὺς εἴασε Κρονίων· τῷ κέ μιν ἤδη
 Παύσαμεν ἐν μεγάροισι, λιγύν περ ἔδντ' ἀγορητὴν.
 275 Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἐμπάζετο μῦθον.
 Κήρυκες δ' ἀνὰ ἕξυ θεῶν ἱερὴν ἐκατόμβην
 Ἦγον· τοὶ δ' ἀγέροντο κερηκομῶντες Ἀχαιοί
 Ἄλσος ὑπὸ σκιερὴν ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος·
 Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρῆ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
 280 Μοίρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
 Πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μοῖραν θέσαν, οἱ πονέοντο,
 Ἴσην, ὥς αὐτοῖ περ ἱλάγχχανον· ὥς γὰρ ἀνώγει
 Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσῆος θεῖοιο.
 Μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγήνορας εἶα Ἀθήνη
 285 Λάβης ἴσχεισθαι θυμαλγός· ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
 Δύη ἕχος κραδίην Λαερτιάδην Ὀδυσῆα.
 Ἦν δέ τις ἐν μνηστῆρσιν ἀνὴρ, ἀλεμίσια εἰδώς,
 (Κτήσιππος δ' ὄνομ' ἔσκε, Σάμῃ δ' ἐνὶ οἰκίῳ ναῖεν·)
 Ὃς δὴ τοι κτεάτεσσι πεποιδῶς πατρὸς ἴοιο,
 290 Μνάσκειτ' Ὀδυσῆος δὴν οἰχομένεοιο δάμπτειν.
 Ὃς ἴα τότε μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μετηύδα·
 Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγῆναρες, ὅφρα τι εἴπω.
 Μοῖραν μὲν δὴ κείνος ἔχει πάλαι, ὥς ἐπέοικεν,
 Ἴσην· οὐ γὰρ καλὸν ἀτέμβειν, οὐδὲ δίκαιον,
 295 Ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώμαθ' ἴκηται.
 Ἀλλ' ἔγωγε οἱ καὶ ἐγὼ δῶ ξείνιον· ὅφρα καὶ αὐτὸς
 Ἦὲ λοιστροχόῳ δάη γέρας, ἥ ἐτι ἕλλω
 Δμῶων, οἱ κατὰ δώματ' Ὀδυσῆος θεῖοιο.
 Ὡς εἰπὼν, ἔρριψε βοδὸς πόδα χειρὶ παχείῃ,
 300 Κείμενον, ἐκ κανέοιο λαβῶν· ὃ δ' ἀλεύατ' Ὀδυσσεύς,
 Ἦκα παρακλίνας κεφαλὴν· μεῖδυσσε δὲ θυμῷ
 Σαρδάνιον μάλα τοῖον· ὃ δ' εὐδμητον βάλε τοῖχον.
 Κτήσιππον δ' ἄρα Τηλέμαχος ἠνίκαπε μῦθον·
 Κτήσιππ', ἦ μάλα τοι τόδε κέρδιον ἔπλετο θυμῷ·
 305 Οὐκ ἔβαλες τὸν ξείνον· ἀλεύατο γὰρ βέλος αὐτός·
 Ἦ γὰρ κέν σε μέσον βάλον ἔγχει δρυόντι,
 Καὶ κέ τοι ἀντὶ γάμοιο πατὴρ τάφον ἀμφεπνεύετο
 Ἐνθάδε.

Uli verò ad cibos paratos appositos manus porrigebant.

Telemachus autem Ulyssiem sedare-fecit, astutias versans,

Intra bene-fundatam domum, apud lapideum limen,

Sella turpi apposita, parvaque mensa:

Apposuit verò ei viscerum partes, insuditque vinum

In poculo aureo, & ipsum sermone allocutus est;

„ Illic nunc sede inter viros vinum-bibens:

„ Convitia verò tibi ipse ego & manus abarcebo

„ Omnium procorum; quoniam nequaquam publica est

„ Domus hæc, sed Ulyssis; mihi autem acquisivit ille.

„ Vos verò, proci, continete animum à-convitio,

„ Et manus; ut ne aliqua lis & contentio oriatur.

Sic dixit: illi autem omnes mordicus labris compressis

Telemachum admirabantur, quod audacter loquebatur.

Inter hos autem Antinöus locutus est, Eupitheï filius;

„ Et molestus quantumvis sit, accipiamus sermonem, Achivi,

„ Telemachi; valde autem nobis minatus loquitur.

„ Non enim Jupiter fivit Saturnius: alioquin ipsam jam

„ Compescuissimus in sedibus, canorus licet sit concionator.

Sic dixit Antinöus: ille verò non curabat verba.

Præcones autem per urbem deorum sacram hecatombem

Ducebant: congregabantur autem comantes Achivi

Luco sub umbroso longe-jaculantis Apollinis.

Hi autem postquam assaverant carnes superiores, & detraxerant,

Partibus divisis, convivabantur celebri convivio.

Ulyssi verò partem apposuerunt, qui ministrabant,

Æqualem, sicut ipsi scilicet sortiebantur: sic enim jussit

Telemachus, dilectus filius Ulyssis divini.

Procos autem non omnino eximios sinebat Minerva

Contumelia abstinere acerba; ut adhuc magis

Subiret dolor cor Laërtiadæ Ulyssis.

Erat verò quidam inter procos vir, nefaria doctus,

(Ctesippus autem nomen erat; in Same verò domum habitabat.)

Qui jam possessionibus fretus patris sui,

Ambiebat Ulyssis diu absentis uxorem:

Qui scilicet tunc inter procos superbos dixit;

„ Audite me, proci eximii; ut aliquid dicam;

„ Partem quidem jam hospes habet dudum, sicut decet,

„ Æqualem; non enim honestum-est privare, neque justum,

„ Hospites Telemachi, quicumque has ædes advenit.

„ Sed age, ei & ego dem hospitale-donum; ut & ipsa

„ Vel balneari det munus, vel alicui ali

„ Famulorum, qui sunt in sedibus Ulyssis divini.

Sic locutus, projecit bovis pedem manu robusta,

Jacentem, ex canistro sumptum: evitavit verò Ulysses

Leviter declinato capite; subristit autem animo

Sardaniam omnino tale: ille autem bene-sedificatum percussit

Ctesippum verò Telemachus increpuit sermone; (maurum.)

„ Ctesippe, certe omnino tibi hoc scitias fuit animo;

„ Non percussisti hospitem; evitavit enim telum ipse;

„ Certe enim te medium percussissem hasta acuta,

„ Et tibi pro nuptiis pater exequias celebrasset

„ Hic:

- 310 Ἐνθάδε τὰ μὴ τίς μοι ἀνκεῖται ἐνὶ οἴκῳ
 φαινέτω· ἤδη γὰρ νοῶ καὶ οἶδα ἔκαστα,
 Ἐσθλά τε καὶ τὰ χεῖρα· πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦμ.
 Ἄλλ' ἔμπης τάδε μὲν καὶ τετλάμεν εἰσορόωντες,
 Μήλων σφαζομένων, δίνου δὲ πινόμενοι,
 Καὶ σίτου· χαλεπὸν γὰρ ἔρυκα κείειν ἔνα πολλούς.
 Ἄλλ' ἔγε, μηκέτι μοι κακὰ βέζετε δυσμενέοντας·
 315 Εἰ δ' ἤδη μ' αὐτὸν κτείνειναι μενεαίνετε χαλκῷ,
 Καί κε τὸ βουλοίμην, καὶ κεὶν πολὺ κέρδιον εἴη
 Τεύχεσσι, ἢ τάδε κτείναι ἀεικέα ἔργ' ὀρέσθαι,
 Πείρους τε συφελιζομένους, δμῶας τε γυναῖκας
 ῥυζάζοντας ἀεικελίως κατὰ δώματα καλά.
 320 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 Ὅψα δὲ δὴ μετέειπε Δαμασορίδης Ἀγέλαος·
 ὦ φίλοι, οὐκ ἔν δ' ἄ τις ἐπὶ βῆέντι δικαίῳ
 Ἀντιβίοις ἰπείεσσι καλεπτόμενος χαλεπαῖνοι·
 Μήτ' ἔτι τὸν ξείνον συφελίζετε, μήτε τίς ἄλλον
 325 Δμῶν, οἱ κατὰ δώματ' Ὀδυσῆος βεβαιοί.
 Τηλεμάχῳ δὲ κα μῦθον ἰγῶ καὶ μητέρι Φαίῳ
 ἦπιον, εἰ σφῶν κρεδὴν ἄδοι ἀμφοτέροισιν·
 Ὅφρα μὲν ὑμῖν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κώπῃ
 Νοστήσῃ Ὀδυσῆα πολύφρονα θυδὲ δέμονδε,
 330 Τόφρ' οὔ τις νέμεσις μενέμεν τ' ἦν, ἰσχύμεναί τε
 Μνηστῆρας κατὰ δώματ'· (ἐπεὶ τόδε κέρδιον ἦεν,
 Εἰ νόστιμ' Ὀδυσσεύς, καὶ ὑπότροπος ἔκετο δῶμα)
 Νῦν δ' ἤδη τόδε δῆλον, ὅτ' οὐκέτι νόστιμός ἐστιν.
 Ἄλλ' ἔγε, σὴ τάδε μητρὶ παρεζόμενος κατάλειπον,
 335 Γήμασθ', ὅς τις ἕριτος ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρῃσιν·
 Ὅφρα σὺ μὲν χαιρὼν πατρίῳ πάντα νέμῃαι,
 Ἐστίν καὶ πίνων· ἢ δ' ἔλλου δῶμα ἱκνῆται.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·
 Οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατὴρ ἐμοῖο,
 340 Ὅς σου τῆλ' ἰθάκης ἢ ἔφθιται, ἢ ἀλάληται,
 Οὔτι διατρίβω μητρὸς γάμον· ἀλλὰ κελεύω
 Γήμασθ', ἃ κ' ἐβόλη, ποτὶ δ' ἕσπετα δῶρα δίδουσι.
 Λιδέομαι δ' ἀκούσαν ἀπὸ μεγάροιο δίσσαι
 Μῦθον ἀναγκάειν· μὴ τοῦτο βεδὲ τελέσειεν.
 345 Ὡς φάτο Τηλέμαχος· μνηστῆρσι δὲ Πάλλας Ἀθήνη
 Ἀσβεσον γέρον ὕρσε, παρέπλησεν δὲ νόημα.
 Οἱ δ' ἤδη γυναιμέσσι γελῶν ἀλλοτρίοισιν·
 Αἰμοφύροντα δὲ δὴ κρέα ἔσθιον· ὅσσι δ' ἔρα σφείων
 Δακρυόφιν πίμπλαντο· γόνι δ' ὤϊστο θυμός.
 350 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
 Ἄ δειλὰ, τί κακὸν τόδε πάσχετε; νυκτὶ μὲν ὕμνων
 Εἰλύσθαι κεφαλαί τε, πρόσωπά τε, νέρβε τε γαῦνα.
 Οἰμωγὴ δὲ δάδῃ, δαδάκρυνται δὲ πικραι·
 Αἵματι δ' ἐββάδαται τοῖχοι καλαί τε μεσόδμοι·
 355 Εἰδάλων δὲ πάλιν πρόθεον, πλεῖσθ' δὲ καὶ αὐλῇ,
 Ἰεμένων Ἐρεβόσδε ἐπὶ ζῶφον· ἥελιος δὲ
 Οὐρανοῦ ἐξαπὸ βάλαι, κακῇ δ' ἐπιτέδραμεν ἀχλὺς.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἠδὲ γέλασσαν.
 Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πηλεΐδου παῖς, ἔρχ' ἀγορεύει·
 360 Ἀφραΐνας

„ Hic: ideo ne quis mihi insolentias in domo
 „ Prodat; jam enim intelligo & novi singula,
 „ Bonaque & pejora: antea autem adhuc infans eram.
 „ Sed continuo hæc quidem & toleramus inspicientes,
 „ Ovisbus mactatis, vinoque potato,
 „ Et pane *consumpto*: difficile enim cohibere unum multos.
 „ Sed agite, ne amplius mihi mala facite infensi:
 „ Sin jam me ipsum interficere cupitis ære,
 „ Etiam hoc vellem, & multo f. tius esset
 „ Mori, quam hæc semper indigna opera videre,
 „ Hospites pulsatos, famulasque mulieres
 „ Vos violantes indigne in ædibus pulchris.
 Sic dixit: illi verò omnes muti facti sunt silentio.
 Sero autem tandem inter eos locutus est Damastorides Agelaus;
 „ O amici, haud jam quisquam super dicto æquo
 „ Contrariis verbis carpens sæviat:
 „ Neque amplius hospitem pulsate, neque quenquam alium
 „ Famulorum, qui in ædibus *sunt* Ulyssis divini.
 „ Telemacho autem verbum ego & matri dicam
 „ Mite, si ipsis corde placeat ambobus:
 „ Quamadiu quidem vobis animus in pectoribus sperabat
 „ Rediturum Ulysssem prudentem suam ad domum,
 „ Tamdiu minime ægre-ferendum manereque erat, & detinere
 „ Procos in ædibus; (quoniam hoc satius erat,
 „ Si rediisset Ulysses, & redux venisset domum:)
 „ Nunc verò jam hoc manifestum, quod non amplius reditus
 „ Sed age, tuæ hæc matri assidens nuntia, (capax est.
 „ Nubat ei, quicumque optimus vir, & plurima præbuerit;
 „ Ut tu quidem gaudens paterna omnia possideas,
 „ Comedens & bibens: illa verò alius domum adeat.
 Illum autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;
 „ Non per Jovem, Agelae, & dolores patris mei,
 „ Qui alicubi longe ab Ithaca, vel periit, vel vagatur,
 „ Nequaquam remoror matris nuptias; sed jubeo
 „ Nubere, cuicumque velit, *quique* insuper multa dona det.
 „ Verborum autem invitam à domo pellere
 „ Verbo violento; ne istud deus perfecit.
 Sic dixit Telemachus: procis verò Pallas Minerva
 Inextinctum risum movit, errareque fecit intellectum.
 Hi autem jam maxillis ridebant alienis;
 Cruentataque jam carnes comedebant; oculi verò ipsorum
 Lachrymis implebantur; luctumque prælagiebat animus.
 Inter hos autem & locutus est Theoclymenus deo-par;
 „ Ah miseri, quid malum hoc patimini? nocte quidem vestra
 „ Obvoluta sunt capitaque, faciesque, subtusque genua.
 „ Ululatus autem exarsit, lachrymisque-oppletae sunt genæ;
 „ Sanguine verò conspersi sunt parietes pulchraque intercolumnia;
 „ Simulachris autem plenum est vestibulum plenaque & aula,
 „ Properantibus in Erebum sub tenebras; Sol verò
 „ Ex cælo periit; malaque incessit caligo.
 Sic dixit: illi autem omnes super ipso suaviter riserunt.
 His autem Eurymachus, Polybi filius, incipiebat loqui:
 „ Desistit

- 360 Ἀφραίνει ξείνος νέον ἔλλοθεν εἰληλουθώς.
 Ἀλλά μιν αἶψα, νέοι, δόμου ἐκπέμψασθε θύραζε
 εἰς ἀγορὴν ἔρχεσθαι· ἐπὶ τὰδε νυκτὶ ἵσκει.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεοκλύμενος βασιδής·
 Εὐρύμαχ', οὔτι σ' ἔκωγα ἔμοι πομπῆας δπάζειν·
 365 εἰσί μοι ὀφθαλμοί τε καὶ οὐατα καὶ πόδες ἔμφω,
 καὶ νόος ἐν στήθεσσι τετυγμένος οὐδὲν ἀεικής·
 τοῖς ἔξεμι θύραζε, ἐπεὶ νοέω κακὸν ὑμῖν
 ἔρχομενον, τὸ κεν οὔτις ὑπακφύγοι, οὐδ' ἀλείψω
 μνηστῆρων, οἳ δῶμα κατ' ἀντιθέου Ὀδυσῆος
 370 ἄνδρας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανάσασθε.
 Ὡς εἰπὼν, ἐξῆλθε δόμων εὐ ναιετάοντων·
 Ἰκετο δ' ἐς Πείραιον, ὃ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο.
 μνηστῆρες δ' ἦρα πάντες ἐς ἀλλήλους δρόωντες,
 τηλέμαχον ἐράβιζον, ἐπὶ ξείνοισι γελῶντες·
 375 Ὡς δὲ τις εἶπεςκε νέων ὑπερνηγορέοντων·
 τηλέμαχ', οὔτις σέο κακοξενώτερος ἄλλος·
 οἷον μὲν τινα τοῦτον ἔχαις ἐπίμασον ἀλήτην,
 εἴτου καὶ εἰναι κεχρημένον, οὐδέ τι ἔργων
 ἔμπαιον, οὐδὲ βίης, ἀλλ' αὐτως ἔχθος ἀρούρης·
 380 ἄλλος δ' αὐτὲ τις οὔτος ἐνέσθι μαντεύεσθαι.
 Ἄλλ' εἰ μοι πείθοιο, τὸ κεν πολὺ κέρδιον εἴη·
 τοὺς ξείνους ἐν νηϊ πολυκλήϊδι βαλόντες
 ἐς Σικελοὺς πέμψωμεν, ὅθεν καὶ τοι ἔξιον ἔλθοι.
 Ὡς ἔφασαν μνηστῆρες· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων·
 385 Ἄλλ' ἀκίων πατέρα προσεδέρεκτο, δέγμενος μίση,
 Ὀππότῃ δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφίσει.
 Ἡ δὲ κατάντησιν θεμένη περικαλλίᾳ δίφρων
 Κούρῃ Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπειᾳ,
 Ἄνδρῶν ἐν μεγάροισιν ἐκάστου μῦθον ἔκουε.
 390 Δεῖπνον μὲν γὰρ τοῖ γε γαλοῖωντες τετύκοντο,
 Ἦδὺ τε καὶ μανοεικὲς, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἱέρευσαν·
 δόρπον δ' οὐκ ἔν πως ἀχαρίζερον ἄλλο γένοιτο,
 οἷον δὴ τάχ' ἔμελλε θεὰ καὶ καρτερὸς ἀνὴρ
 θεσβόμεναι· πρότεροι γὰρ ἀεικέα μηχανόωντο.

Ὄ Δ Τ Σ Σ Ε Ϊ Α Σ Ὅ Μ Η Ρ Ο Τ Τ Η Σ Φ.
 Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ

Ἑκδόσεις.

Πηνελόπη τῷ τείνοντι τὸ τόξον ὁμολογεῖ τὸν αὐτῆς γάμον.
 Ὀδυσσεὺς δὲ Εὐμαίῳ καὶ Φιλοτίμῳ ἐντειλάμενος περὶ τῆς
 τῶν θυρῶν ἀσφαλείας, αὐτὸς ἀφίησι τὸ βέλος διὰ τῶν πελέ-
 κων, ἄλλου τεῖναι τὸ τόξον μὴ δυνήθέντος.

Φί δὲ βιδὸν προτίθησιν ἑσθλὸν Πηνελοπείην.

Τῇ δ' ἔρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Κούρῃ Ἰκαρίοιο περίφρονι Πηνελοπείῃ,
 τόξον μνηστῆρεσσι θέμεν, πολὺν τε σίδηρον,
 Ἐν μεγάροισι Ὀδυσῆος· ἀέθλια, καὶ φόνου ἀρχήν.
 5 κλίμακα δ' ὀψιγὰν προσηθήσασθε εἰς δόμοιο·

Εἶλετο

Desipit hospes nuper aliande *huc* profectus.
 Sed ipsum statim, juvenes, domo emittite foras
 In forum ut-eat; quoniam hæc nocti assimilat.
 Hunc autem rursus allocutus est Theoclymenus deo-par;
 Eury mache, nequaquam te jubeo mihi comites præbere;
 Sunt mihi oculique & aures & pedes ambo,
 Et mens in pectoribus facta nequaquam incongrua:
 Horum-ope exhibeo foras, quoniam sentio malum vobis
 Ingruens, quod nemo subterfugere-possit, neque evitare
 Procorum, qui in domo deo-paris Ulyssis
 Viros contumelia-afficientes injusta machinamini.
 Sic locutus, exivit ædibus ad-habitandum commodis:
 Ivit autem ad Piræum, qui ipsum lubens suscepit.
 Proci verò omnes se invicem intuentes,
 Telemachum irritabant, de hospitibus ridentes:
 Sic autem aliquis dicebat juvenum superborum;
 Telemache, nemo te pejonum-hospitum-exceptor alius;
 Qualem quidem quendam hunc habes mendicum erronem,
 Panis & vini indigentem; neque omnino operum
 Scientem, neque fortitudinis; sed incassum pondus terræ.
 Alius autem demum quidam hic surrexit ad-vaticinandum.
 Sed si mihi parueris, quod multo satius fuerit;
 Hospites in navim multis-transstris-instructam coniectos
 Ad Siculos mittamus, unde *quis* dignum-pretium referat.
 Sic dixerunt proci: ille verò non curabat verba;
 Sed tacite patrem intuebatur, expectans semper,
 Quando demum procis impudentibus manus inferret.
 E-regione autem ubi-posuerat perpulchram sellam
 Filia Icarii prudens Penelope,
 Virorum in ædibus uniuscujusque sermonem audiebat.
 Prandium etenim illi ridentes fecerunt,
 Suaveque & gratum, quippe valde multa mactarant:
 Cœna verò nequaquam injucundior alia fieri posset,
 Qualem sane mox erant dea & fortis vir
 Facturi: priores enim *proci* indigna machinabantur.

O D Y S S E Æ HOMERI XXI.
 LIBRI

Argumentum.

Penelope tendenti arcum pollicetur sui conjugium. Ulysses autem Eumæo & Philætio mandans de januarum custodia, ipse mittit sagittam per annulos, alio tendere arcum non valente.

❖. Arcum proponit certamen Penelope.

Cæterum in mentem posuit dea cæcis-oculis Minerva
 Filia Icarii prudenti Penelopæ,
 Arcum procis ponere, canumque ferrum,
 In ædibus Ulyssis, certamina, & cædis principium.
 Scalam autem altam, ascendit suæ domus;

Sumpsitque

- Εἴλετο δὲ κληῖδ' εὐκαμπεία χειρὶ παχείῃ
 Καλὴν, χαλκείην· κώπη δ' ἐλέφαντος ἐπῆεν.
 Βῆ δ' ἵμεναι βάλαμνονδε, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
 Ἔσχατον· ὕδα δέ οἱ κειμήλια κείτο ἔνθακτος.
- 10 Καλὸς τε, χρυσός τε, πολέκμητός τε σίδηρος.
 Ἐνθα δὲ τόξον ἔκειτο παλίντονον, ἥδ' ἐφάρετῃ
 Ἰοδόκος, πολλοὶ δ' ὄνυσαν ζονόεντες δίσοι.
 Δῶκε, τὰ οἱ ξείνος Λακεδαιμόνι δῶκε τυχήσας,
 Ἴφίτος Εὐρυτίδης, ἐπισείκελος ἀθανάτοισι.
- 15 Τὸ δ' ἐν Μεσσήνῃ ξυμβλήτην ἀλλήλοισιν,
 Οἶκον ἐν Ὀρεσιλόχοιο δαΐφρονος· ἦτοι Ὀδυσσεὺς
 Ἥλθε· μετὰ χρεῖος, τὸ βᾶ οἱ πᾶς δῆμος ὕφειλλε.
 Μῆλα γὰρ ἐξ ἰθάκης Μεσσήνιοι ἄνδρες ἔειραν
 Νηυσὶ πολυκλήϊσι τριηκόσι, ἥδ' ἐν νομῆας.
- 20 Τῶν ὕνεκ' ἔξεσιν πολλὰν δῶδ' ἔλθεν Ὀδυσσεύς,
 Παιδὸνδ' ἰών· πρὶ γὰρ ἦκε πατὴρ, ἄλλοι τε γέροντες.
 Ἴφίτος αὐτὸς ἵππους διζήμενος, αἳ οἱ ὕλοντο,
 Δώδεκα θέλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοί.
 Αἳ δὲ δὴ οἱ καὶ ἔπειτα φόνος καὶ μοῖρα γέγοντο.
- 25 Ἐπειδὴ Διὸς υἱὸν ἀφίκετο καρτερόθυμον
 Φῶδ' Ἡρακλῆα, μεγάλων ἐπιτίσορα ἔργων,
 Ὃς μιν ξείνον ἔντα κατέκτανεν ἔνι οἴκῳ.
 Σχέτλιος, οὐδ' ἐδὼν ὕπιν ἠδέσσετο, οὐδ' ἐτρέπεζεν,
 Τὴν δὲ οἱ παρέθηκεν· ἔπειτα δὲ πέφνε καὶ αὐτόν.
- 30 Ἴππους δ' αὐτὸς ἔχε κρατερώνυχας ἐν μεγάροισι.
 Τὰς ἐρέων Ὀδυσσῆϊ συνήντετο· δῶκε δὲ τόξον,
 Τὸ πρὶν μὲν β' ἐφόρει μέγας Εὐρύτοχος, αὐτὰρ ὁ παῖδ' ὀπίσσω
 Κάλλιπ' ἀποθήσκων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν.
 Τῷ δ' Ὀδυσσεὺς ξίφος ἔδω, καὶ ἑλκίμον ἄγχος ἔδωκεν,
- 35 Ἀρχὴν ξεινοσύνης προσκηδέος· οὐδ' ἐτρέπεζεν
 Γνώτην ἀλλήλων· πρὶν γὰρ Διὸς υἱὸς ἔπεφνε
 Ἴφίτον Εὐρυτίδην, ἐπισείκελον ἀθανάτοισιν.
 Ὃς οἱ τόξον ἔδωκε· τὸ δ' οὐποτε δῖος Ὀδυσσεὺς,
 Ἐρχόμενος πτόλεμόνδε μελαινῶν ἐπὶ νηῶν,
- 40 Ἠμεῖτ'· ἀλλ' αὐτοῦ μνηῖμα ξείνοιο φίλοιο
 Κέσκετ' ἐνὶ μεγάροισι· φόρει δέ μιν ἥς ἐπὶ γαίης.
 Ἦ δ' ὅτε δὴ θάλαμον τὸν ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
 Οὐδὲν τε δρυῖνον προσεβήσατο, τὸν ποτε τέκτων
 Πέσσειν ἐπισπόμενος, καὶ ἐπὶ σάβμην ἴδυσεν.
- 45 Ἐν δὲ σάβμοις ἦρσε, θύρας δ' ἐσέθηκε Φαιειάς·
 Αὐτίκ' ἔρ' ἦγ' ἱμάντα βοῶς ἀπέλυσε κορώνης,
 Ἐν δὲ κληῖδ' ἦκε, θυρέων δ' ἀνέκοπτεν ὀχῆας,
 Ἄντα τιτυσκομένη· τὰ δ' ἀνέβραχεν, ἥτε ταῦρος
 Βοσκόμενος λιμῶνι· τὸς ἔβραχε καλὰ θυρετρα
- 50 Πληγέντα κληῖδι, πετάσθησκον δὲ οἱ ὄκα.
 Ἦ δ' ἔρ' ἐφ' ὑψηλῆς σκαλίδος βῆ, ὕδα δὲ χυλοὶ
 Ἔρσαν· ἐν δ' ἔρα τῇσι θυώδεα ἔλματα κείτο.
 Ἐνθεν δρεξαμένη, ἀπὸ πασσάλου αἶνυτο τόξον
 Αὐτῇ γωρυτῇ, ὅς οἱ περίκειτο Φαιεινός.
- 55 Ἐξομένη δὲ κατ' αὐτῇ, φίλοισι ἐπὶ γούνασι θέσσε,
 Κλαίει μάλα λυγρῶς· ἐκ δ' ἤρσε τόξον ἔνθακτος.
 Ἦ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πελιδάκρυτοισι γόοιο.

Sumpfitque clavem bene-flexam manu crassa
 Pulchram, æream; manubrium autem eboris inerat.
 Perrexit verò ire in-chalamum, cum famulis mulieribus,
 Intimum; illic nempe ei thesauri jacebant regis,
 Æsque, aurumque, valdeque elaboratum ferrum.
 Ibi autem arcus jacebat reflexus, & pharetra
 Sagittifera; multæque inerant luctuosæ sagittæ:
 Dona, quæ ei hospes Lacedæmone dedit obvius-factus,
 Iphitus Eurytides, similis immortalibus.
 Hi nempe in Messena occurrerunt sibi-invicem,
 Domo in Orsilochi prudentis: sane Ulysses
 Ivit propter debitum, quod ei totus populus debebat:
 Oves enim ex Ithaca Messenii vici sustulerant
 Navibus multa-transstra-habentibus trecentas, & pastores.
 Horum gratia in-legationem multam viam venit Ulysses,
 Adolescens cum-esset; emisit enim pater, aliique senes.
 Iphitus ex-altera-parte equas quærens, quæ ei perditæ erant.
 Duodecim feminæ, sub illisq; mulæ patientes-operum:
 Quæ sane ei & postea cædes & fatum factæ sunt:
 Postquam ad Jovis filium pervenit magnanimum
 Virum Herculem, magnorum scientem operum;
 Qui ipsum, hospes cum-esset, interfecit sua in domo:
 Iniquus, neque deorum vindictam reveritus est, neque mensam,
 Quam jam ei apposuerat; postea autem occidit & ipsam:
 Equas verò ipse habuit solidas-ungulis in ædibus.
 Has quærens Ulyssi-obvius-factus est; dedit autem arcum,
 Quæm antea quidem gestabat magnus Eurytus; at is filio
 Reliquit moriens in ædibus excelsis.
 Illi verò Ulysses ensẽ acutum, & validam hastam dedit,
 Principium hospitii necessarii; neque mensa
 Cogniti sunt inter se: prius enim Jovis filius interfecit
 Iphitum Eurytidem, similem immortalibus;
 Qui ei arcum dedit: hunc autem nunquam nobilis Ulysses,
 Proficiscens ad bellum nigris in navibus,
 Capiebat; sed ibi monumentum hospitis dilecti
 Jacebat in ædibus; gestabat verò is ipsum sua in terra.
 Quando autem demum ad thalamum hunc pervenit nobilissima mu-
 Limenque quernum ascendit, quod quondam faber Clierus,
 Polivit scite; & ad perpendiculum exegit;
 In eo verò postes aptavit, foresque apposuit splendidas:
 Statim deinde illa loram cito resolvit annuli,
 Clavemque immisit, foriumque repulit pessulos,
 Ex-adverso collimans: hæc autem resonuerunt, velut taurus
 Pascens prato; tantum sonuerunt pulchræ fores
 Pulsæ clavi, apertæque sunt ei cito.
 Ipsa verò altum tabulatam ascendit, ubi scilicet arcæ
 Stabant; in iis verò odoriferæ vestes jacebant.
 Illinc manu-porrecta, à clavo cepit arcum
 Cum ipsa theca, quæ ei circumdata-erat splendida.
 Sedenique ibidem, charis genibus ubi-imposuerat,
 Flebat admodum stridule; eduxitque aroam regis.
 Hæc autem postquam satiata est lachrymoso lactu,

- Βῆ δ' ἵμεναι μέγαρόνδε μετὰ μνηστῆρας ἀγκυρὸς,
 Τόξον ἔχουσ' ἐν χερσὶ παλίντονον, ἡδὲ Φαρέττην
 60 Ἰοδόκον· πολλοὶ δ' ἔνεσαν ζονέαντες ἱετοί.
 Τῇ δ' ἄρ' ἄμ' ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον· ἔνθα σίδηρος
 Κεῖτο πολὺς, καὶ χαλκὸς, ἀέθλια τοῖο ἄνακτος.
 Ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
 Στῆ βα παρὰ σταθμὸν τέγος πύκα ποιητάο,
 65 Ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα.
 Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη.
 Αὐτίκα δὲ μνηστῆρσι μετῴδα, καὶ φάτο μῦθον·
 Κέκυλτέ μευ, μνηστῆρες ἀγῆνορες, οἱ τόδε δῶμα
 Ἐχράετ' ἐσθιέμεν καὶ πινόμεν ἐμμενέας αἰεὶ,
 70 Ἄνδρες ἀποικομένοιο πολὺν χρόνον· οὐδέ τιν' ἄλλην
 Μῦθον ποιήσασθαι ἐπισχεσίην ἰδύνασθε,
 Ἄλλ' ἐμὲ ἱμενγὶ γῆμαι, θέσθαι τε γυναῖκα.
 Ἄλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἔπει τόδε φαίνεται ἄεθλον·
 Θῆσω γὰρ μέγα τόξον Ὀδυσσεὺς ἰεῖοιο·
 75 Ὃς δὲ κε ρηϊτὰτ' ἐντανύσῃ βιδὴν ἐν παλάμῃσι.
 Καὶ διοίσευσσιν πελέκεσσιν δυοκαίδεκα πάντων,
 Τῇ κεν ἄμ' ἐσποιμήν, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα
 Κουρίδιον, μάλα καλὸν, ἐνὶ πλεῖον βίδοιτο·
 Τοῦ ποτε μεμνήσεσθαι δῖομαι, ἔνπερ δνείρῃ.
 80 Ὡς φάτο· καὶ δ' Εὐμαιοι ἀνώγει, δῖον ὑφορβὸν,
 Τόξον μνηστῆρσι θέμεν, πολὺν τε σίδηρον.
 Δακρύσας δ' Εὐμαιοὺς ἐδέξατο, καὶ κατέθηκεν·
 Κλαίει δὲ βουκόλος ἄλλοθ', ἐπεὶ ἶδε τόξον ἄνακτος.
 Ἀντίνορος δ' ἐνέμπηκτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ἐνέμαζε·
 85 Νῆπιοι ἀγροῖώται, ἐφημέρια φρονέοντες,
 Ἄ δειλοὶ, τί νῦν δάκρυ κατεΐβεται, ἡδὲ γυναῖκα
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δρίνεται; ἦ τε καὶ ἄλλως
 Κεῖται ἐν ἄλγεσι θυμὸς, ἔπει φίλον ὦλεσ' ἀκαίτην.
 Ἄλλ' ἄκων δαίνυσθε καθήμενοι, ἦ δὲ θυράζε·
 90 Κλαίετον ἐξελλόντε, κατ' αὐτόθι τόξα λιπόντε,
 Μνηστῆρσιν ἄεθλον ἄακτον· οὐ γὰρ δῖω
 Ῥηϊδίως τόδε τόξον ἰῦξον ἐντανύσεσθαι.
 Οὐ γὰρ τις μετὰ τοῖος ἀνὴρ ἐν τοῖσδεσι πάσιν,
 Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν· ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ὕκνωπα,
 95 (καὶ γὰρ μνήμων εἰμι,) παῖς δ' ὅτι νῆπιος ἦκα.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι βῶλπιε
 Νευρῇν ἐντανύσαι, διοίσευσσιν τε σιδήρου.
 Ἦτοι δῖοι γε πρῶτος γάσκεσθαι ἐμελλεν
 Ἐκ χειρῶν Ὀδυσσεὺς ἀμύμονος, ὃν ποτ' ἀτίμα
 100 Ἦμενος ἐν μεγάρῳ, ἐπὶ δ' ὠρύγε πάντας ἑταίρους.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπ' ἱερὴ ἱς Τηλεμάχοιο·
 Ὡ πόποι, ἦ μάλα με Ζεὺς ἄφρονα βῆκε Κρονίων·
 Μήτηρ μὲν τοι Φῶσι φίλῃ, πινυτὴ περ ἰούσα,
 Ἄλλω ἄμ' ἐψέσθαι, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα,
 105 Αὐτὰρ ἐγὼ γελῶ, καὶ τέρπομαι ἄφρονι θυμῷ.
 Ἄλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἔπει τόδε φαίνεται ἄεθλον,
 Οἷη νῦν οὐκ ἔστι γυνὴ κατ' Ἀχαιῶνα γαῖαν,
 Οὔτε Πύλου ἱερῆς, οὔτ' Ἀργεὸς, οὔτε Μυκῆνης,
 Οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης, οὔτ' Ἠπειρίοιο μαλακῆνης·

Perrexit utique ire in-domum ad procos eximios,
Arcum tenens in manu reflexum, & pharetram
Sagittiferam; multæ verò inerant luctuosæ sagittæ.
Simul autem cum ea ancillæ portabant cistam; ubi ferrum
Jacebat multum & æs, certamina regis.
Quando autem demum ad procos pervenit nobilissima mulierum,
Stetit utique ad postes domus affabre structæ,
Genis obtendens nitida redimicula.

Ancilla verò ei honesta utrinque afficit:

Statim autem *ea* inter procos locuta est, & dixit sermonem;

„ Audite me, proci eximii, qui in hanc domum
„ Ingruistis ad comedendum & bibendum assidue semper,
„ Viro absente multo tempore; neque ullum alium
„ Tumultus facere prætextum potuistis;
„ Nisi me cupientes ducere, facereque uxorem.
„ Sed agite, proci, quoniam hoc apparet certamen;
„ Deponam enim magnum arcum Ulyssis divini:
„ Qui autem facillime intenderit arcum in manibus,
„ Et sagittam miserit per seoures daodecim omnes,
„ Hunc una secuta fuero, relicta hac domo
„ Juventutis-mæ, perpulchra, plena victu;
„ Cujus aliquando recordaturam *me* puto, vel in somnio.
Sic dixit; & Eumæum jussit nobilem subulcum
Arcum procis deponere, canumque ferrum.

Lachrymans verò Eumæus accepit, & deposuit:

Flebat autem bubulcus ex-altera-parte, postquam vidit arcu regis.

Antinous verò increpabat, verbumque dixit, compellabatque;

„ Stulti rustici, quæ-in-diem-sunt oogitantes;
„ Ah miseri, cur lachrymas funditis? & mulieri
„ Autpam in pectoribus commovetis? cui utique & alias
„ Jacet in doloribus animus, postquam charum perdidit mar-
„ Sed tacite epulamini sedentes, vel foras (tum.
„ Flete egressi, arca hic relicto,
„ Procis certamine difficili; non enim puto
„ Facile hunc arcum bene-politum tentum-iri.
„ Non enim quisquam adest talis vir inter hos omnes,
„ Qualis Ulysses erat; ego verò eum ipse vidi,
„ (Etenim memor sum;) puer autem adhuc infans eram,
Sic dixit: ipsi verò animus in pectoribus sperabat
Nervum *se* tensurum, sagittamque missurum per ferrum.
Sane sagittam quidem primus gustaturus erit
Ex manibus Ulyssis eximii; quem olim contumelia-afflictebat
Sedens in domo, incitabatque omnes socios.

Inter hos verò & locuta est sacra vis Telemachi;

„ Papæ! certe valde me Jupiter dementem reddidit Saturnius;
„ Mater quidem dicit dilecta, prudens quantumvis sit,
„ Alium una secuturam *se*, relicta hac domo;
„ At ego rideo, & delector vecordi animo.
„ Sed agite, proci, quoniam hoc apparet certamen,
„ Qualis nunc non est mulier in Achaica terra,
„ Neque Pyli sacra, neque Argi, neque Mycenæ,
„ Neque ipsius Ithacæ, neque Epiri ingratæ!

- 110 Καὶ δ' αὐτοὶ τόδῃ γ' ἔειπ'· τί με χαρὴ μητέρης αἰνέου;
'Αλλ' ἄγε μὴ μύνησι παρέλαστε, μηδ' ἔτι τάξου
Δηρὸν ἀποτρυνάσθε τανυσίος, ὅφρα ἴδωμεν.
Καὶ δέ κεν αὐτὸς ἐγὼ τοῦ τόξου πειρησάμην·
Εἰ δέ κεν ἐντανύσω, διοίσευσσι τε σιδήρου,
115 Οὐκ ἐμὲ ἀχυνμένα τάδε δώματα πότνια μήτηρ
Λέλοιπ' ἄμ' ἄλλαμ' ἰούσ', ὅτ' ἐγὼ κατόπισθε λιποίμην,
Οἷός τ' ἦδη πατὴρ ἀέθλια κάλ' ἀνελίσσεται.
'Η, καὶ ἀπ' ἱμαῖν χλαῖναν θέτο φοινικέσσων,
'Ορὸς ἀνκίζας· ἀπὸ δὲ ξίφος ὀξὺ ἔειπ' ἱμῶν.
120 Πρῶτον μὲν πελέκεας σῆσεν, διὰ τάφρον δρύξας
Πᾶσι μίαν μακρὴν, καὶ ἐπὶ γάθμην ἴθυσεν·
'Αμφὶ δὲ γαίαν ἔταξε· τάφος δ' ἔλε πάντας, ἰδόντας,
'Ὡς εὐκόσμως σῆσε· πάρος δ' οὐ πάποτ' ὀπώπει.
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὲν ἰδὼν, καὶ τόξου περὶ τήξεν·
125 Τρὶς μὲν μιν πελέκειεν, ἐρύσσεσθαι μενεαίνων,
Τρὶς δὲ μετῴκε βίης, ἐπιελοόμενος τόγῃ θυμῷ,
Νευρὴν ἐντανύσειν, διοίσευσσιν τε σιδήρου.
Καὶ γὰρ καὶ δὴ δ' ἐτανύσσε βίην τὸ τέταρτον ἀνέλκων,
'Αλλ' Ὀδυσσεὺς ἀνέειπε, καὶ ἔσχεθεν ἰεμανὸν περ.
130 Τοῖς δ' αὐτὲς μετέειπ' ἱερὴ ἱς Τηλεμάχου·
'Ὡ πόποι, ἦ καὶ ἔπειτα κακὸς τ' ἔσομαι καὶ ἄκικυς,
'Ηδὲ νεώτερός εἰμι, καὶ οὐκ ἔχω χερσὶ πίπνοισθα
'Ανδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
'Αλλ' ἄγεθ', οἵ περ ἡμεῖο βίην προφάρεσσοι ἔειπ',
135 Τόξου πειρήσασθε, καὶ ἐκτελέσωμαι κελόν.
'Ὡς εἰπὼν, τόξον μὲν ἀπὸ τοῦ θῆκε χαμᾶζε,
Κλίνας κολαδιτῆσιν ἐυξέσης στανίδεσσιν·
Αὐτοῦ δ' ὀπὸν βέλος καλῇ προσέκλιπε κορήνῃ.
'Αψ δ' αὐτίς κατ' ἄρ' ἔειπ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη.
140 Τοῖσιν δ' Ἀντίνορος μετέφη, Εἰπαίδεος υἱός·
'Ὀρνυσθ' ἐξείης ἐπιδόξια πάντες ἱταίροι,
'Αρξάμενοι τοῦ χώρου, ὅθεν τέ περ οἶνοχοοῦε.
'Ὡς ἔφατ' Ἀντίνορος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
Λειώδης δὲ πρῶτος ἀνίστατο, Οἶνοπος υἱός,
145 Ὅς σφι θυοσκόος ἔσκε, παρὰ κρητῆρα δὲ καλὸν
'Ἰξε μυχοίτατος αἰεὶ· ἀτασθαλίαι δὲ οἱ οἷον
'Εχθραὶ ἔσαν, πᾶσιν δὲ νεμέσσα μνηστῆρεσσιν·
'Ὅς ῥα τότε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλος ὠκύ·
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὲν ἰδὼν, καὶ τόξου περὶ τήξεν·
150 Οὐδέ μιν ἐντανύσει· πρὶν γὰρ κάμῃ χεῖρας ἀνέλκων,
'Ατρίκτους, ἀκαλὰς· μετὰ δὲ μνηστῆρεσσιν ἔειπε·
'Ὡ φίλοι, οὐ μὲν ἐγὼ τανύω· λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος·
Πολλοὺς γὰρ τόδε τόξον ἀριζῆας κενανθήσει
Θυμοῦ καὶ ψυχῆς· ἐπειὴ πολλὸ φέρτερόν ἐστι
155 Τεινόμεν, ἢ ζῶντας ἀμαρτεῖν, οὐδ' ἔνεα κίεθ
'Ενθάδ' ὀμιλέομεν, ποτιδόνγενοι ἡμᾶς πάντας.
Νῦν μὲν τις καὶ ἔλπετ' ἐνὶ φρεσὶν, ἢ δὲ μενοινᾷ
Γῆμαι Πηνελόπειαν, Ὀδυσσεὺς παρὰ κροίτην·
Αὐτὰρ ἐπὶ τὸ τόξου πειρήσεται, ἥ δὲ ἴδεται·
160 Ἀλλήν δ' ἢ τιν' ἔπειτα Ἀχαιῶν ἐπαπλὸν
Μνάσθω ἰδούσῃσι διζήμενος· ἢ δὲ κ' ἔπειτα

„ Et sane ipsi hoc scitis; quid me oportet matrem laudare?
 „ Sed agite; ne pretextibus rem protrahite, neque amplius ar-
 „ Diu averfimini tensionem, ut videamus. (cum
 „ Quin & ipse ego arcum experiar:
 „ Quod si tetendero, sagittamque misero per ferrum,
 „ Non mihi dolendi has ades veneranda mater
 „ Liquerit, una-cum alio profecta; cum ego pone reliquar,
 „ Valeas jam patris certamina pulchra reportare.
 Dixit, & ab hameris lanam deposuit purpuream,
 In-pedes erectus, ensēque acutum deposuit ab humeris.
 Primum quidem secures statuit, vallo perfoſſo
 Omnibus uno longo, & ad amuſſim direxit;
 Circumque terram ingeſſit: ſtupor verò cepit omnes, videntes,
 Quam acutate ſtatuit; antea autem nunquam viderat.
 Stetit verò deinde ad limen profectus, & arcum tentabat:
 Ter quidem ipſum pepulit; trahere cupiens,
 Ter autem deſiit ab impetu, ſperans hoc animo,
 Nervum ſe tenſurum, ſagittamque miſſurum per ferrum.
 Et jam demum tetendiſſet vi-quartum attrahens,
 Sed Ulyſſes non prohibebat, & coercuit cupientem licet.
 Inter hos autem rursus locuta eſt ſacra viſ Telemachi;
 „ Papæ! vel & poſtea malique erò & impotens,
 „ Vel junior ſum, & nondum manibus conſiſus ſum
 „ Virum propulſare; quando aliquis prior laceſſiverit.
 „ Sed agite, quæ ſcilicet me viribus præſtantiſſores-eſtis,
 „ Arcum tentate, & perficiamus certamen.
 Sic locutus, arcum quidem à ſe depoſuit humi,
 Acclinatum conglutinatis bene-politis tabulis;
 Ibidemque velox telum pulchro acelinavit annulo.
 Iterum verò deinde reſedit in ſede, unde ſurrexerat.
 Inter hos autem Antinous locutus eſt, Eupitheſi filius;
 „ Surgite ordine à-dextris omnes focii,
 „ Exorſi à loco, unde ſcilicet vinum fundit aliquis.
 Sic dixit Antinous: illis verò placebat ſermo.
 Leiodes autem primus ſurrexit, Oenopis filius,
 Qui ipſis vates erat; juxta craterem verò pulchrum
 Sedebat intus ſemper; improbitates autem ei ſolli
 Inviſæ erant; omnibus autem ſucceſſebat prociſ:
 Qui tunc primus arcum cepit & telum velox:
 Stetit autem deinde ad limen profectus, & arcum tentabat;
 Neque ipſum tetendit: prius enim fatigatus eſt manibus attray
 Haud-tritis, mollibus: inter procos verò dixit; (hens,
 „ O amici, non quidem ego tendo; capiat verò & alius:
 „ Multos enim hic æcus optimates privabit
 „ Mente & anima; quoniam multo melius eſt
 „ Mori, quam vivos excidere ætæ, cujus gratia ſemper
 „ Hic verſamur, expectantes dies omnes.
 „ Nunc quidem aliquis & ſperat in mente, & cupit
 „ Ducere Penelopen, Ulyſſis uxorem:
 „ At poſtquam arcum tentaverit, & viderit,
 „ Aliam demum aliquam poſtea Achivarum pulchris-peplis-indu-
 „ Ambiat ſponſaliis petens: hæc autem deinde (cæcum
 „ Nubat

- Γῆμαιδ', ὅς κεν πλαῖζα πόροι, καὶ μῆσιμος ἔλθοι.
 Ὡς ἔρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ τοῦ τόξου ἔθηκε,
 Κλίνας κολλητῆσιν ἐυξέσης σανίδεσσιν,
 165 Αὐτοῦ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κοράνῃ.
 Ἀψ' δ' αὐτίς κατ' ἔρ' ἔζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη.
 Ἀντίνοος δ' ἐνέκλιπταν, ἔπος τ' ἔφατ', ἦν τ' ἐνάρμαζε.
 Λαιῶδες, ποῖόν σε ἔπος Φύγεν ἔρκος ὀδόντων,
 Δεινὸν τ' ἀργαλέον τε; γεμεσσώμαι δέ τ' ἀκούων,
 170 Εἰ δὴ τοῦτο γε τόξον ἀριζήας κεκαδήσεις
 θυμοῦ καὶ ψυχῆς· ἐπεὶ οὐ δύνασαι σὺ τανύσσαι.
 Οὐ γάρ τοι σέ γε τοῖον ἐγγείνατο πότνια μήτηρ,
 Οἷόν τε βυτῆρα βιοῦ τ' ἔμεναι, καὶ διςῶν.
 Ἀλλ' ἄλλοι τανύσουσι τάχα μνηστῆρας ἀγαυοί.
 175 Ὡς φάτο· καὶ ῥ' ἐκέλευσε Μελαῆνιον, αἰπόλον ἀργῶν.
 Ἀγχιεὶ δὴ πῦρ κείον ἐν μεγάροισι, Μελαῆνι.
 Πάρ δὲ τίθει δίσφρον τε μέγαν, καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
 Ἐκ δὲ ξείατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν, ἔνθεν ἔντος.
 Ὀφρα νέοι θάλποντες, ἐπιχρίοντες ἀλοιφῇ,
 180 Τόξου περὶώμεθα, καὶ ἐκτελέσωμεν κέκλον.
 Ὡς φάτο· δ' δ' αἰψ' ἀνέκαίε Μελαῆνιος ἀκράματον πῦρ.
 Πάρ δὲ φέρων δίσφρον θῆκεν, καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
 Ἐκ δὲ ξείατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνθεν ἔντος.
 Τῷ ῥα νέοι θάλποντες ἐπειρῶντ'· οὐδ' ἐδύναντο
 185 ἔνταῦσάι, πολλοὺ δὲ βίης ἐπιδευέες ἦσαν.
 Ἀντίνοος δ' ἔτ' ἐπαίχε, καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,
 Ἀρχοὶ μνηστῆρων· ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔσοχ' ἄριστοι.
 Τῷ δ' ἐξ οἴκου ἔβησαν ἡμεκτῆσαντες ἀπ' ἔμφου
 Βουκόλος ἡδὲ συφορβὴς Ὀδυσσεὺς βεβαιο.
 190 Ἐπ' δ' αὐτὸς μετὰ τοῖς δόμου ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεύς.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκτὸς θυρέων ἔσαν, ἡδὲ καὶ αὐλῆς,
 φθευγξάμενός σφ' ἐπέεσσι προσήυδα μελιχίεισι.
 Βουκόλε, καὶ σὺ, συφορβέ, ἔπος τί κε μῦθησαίμην,
 Ἦ αὐτὸς κεύθω; φάσθαι δέ με θυμὸς ἀνώγει.
 195 Ποῖοι κ' εἴτ' Ὀδυσσῆϊ ἀμυνέμεν, εἰ ποθεν ἔλθοι;
 Ὡς μάλ' ἐξαπίνης, καὶ τις βέδς αὐτὸν ἐνεΐκη;
 Ἦ κεν μνηστῆρεσσιν ἀμύνοιτ', ἢ Ὀδυσσῆϊ;
 Εἴπαθ', ἥκως ὁμῆκα κραδίη θυμὸς τε κελεύει.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ.
 200 Ζεῦ πάτερ, αἶψα γὰρ τοῦτο τελευτήσας ἐέλδοι,
 Ὡς ἔλθοι μὲν κείνος ἀνὴρ, ἀγᾶτοι δέ εἰ δαίμων.
 Γνοίης δ'· οἷη ἐμὴ δύναμις, καὶ χεῖρας ἔχονταί.
 Ὡς δ' αὖτως Εὐμειος ἐπέυχτο πᾶσι θεοῖσι,
 Νοστήσει Ὀδυσσεὺς πολύφρονι θυγὲ δόμεινδε.
 205 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τῶν γε νόον νημερτὴ ἀνέγνω,
 Ἐξαυτίς σφ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν.
 Ἐνδον μὲν δὴ ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ, κακὰ πολλὰ μογήσας,
 Ἦλυτον εἰκοσῶ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαίην.
 Γιγνώσκω δ' ὡς σφῶν ἐλδομένουςιν ἰκάνω.
 210 Οἷοισι δμῶν τῶν δ' ἄλλων οὐ ταυ ἔκουςα
 Εὐξαμένου ἐμὲ αὐτίς ὑπότροπον αἰκάδ' ἰκίσθαι.
 Σφῶν δ' ὡς ἔσται περ, ἀληθεῖν καταλέξω.
 Αἶψ' ὅπ' ἐμεῖ γε βέδς θαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυοὺς,
 Ἀξιομα

„ Nubat ei, qui plurima dederit, & fatalis venerit.
 Sic utique dixit; & à se arcum deposuit,
 Acclinatum conglutinatis bene-politis tabulis;
 Ibidemque velox telum pulchre acclinavit annulo;
 Iterum verò deinde resedit in sede, unde surrexerat.
 Antinous autem increpabat, verbumque dixit, compellabatque;
 „ Leiodes, quale tibi verbum fugit ex septo dentium,
 „ Graveque molestumque? indignor etenim audiens,
 „ Si demum hic arcus optimates privabit
 „ Mente & anima; quoniam non potes tu tendere;
 „ Nequaquam enim te talem genuit alma mater;
 „ Qui tractator arcusque esses, & sagittarum:
 „ Sed alii tendent cito proci inclyti.
 Sic dixit; & iussit Melanthium, custodem caprarum;
 „ Age jam ignem accende in sedibus, Melanthi,
 „ Juxta autem pone sellamque magnam, & pellem super ipsam;
 „ Effert autem sevi magnum orbem, de eo quod intus est,
 „ Ut juvenes calefacientes, inungentes unguine,
 „ Arcum teutemus, & perficiamus certamen.
 Sic dixit: statim autem accendit Melanthius indefessum ignem;
 Juxtaque ferens sellam posuit, & pellem super ipsam,
 Extulitque sevi magnum orbem, de eo quod intus erat;
 Quo sane juvenes calefacientes tentabant; neque poterant
 Tendere; multum autem robore deficientes erant.
 Antinous verò adhuc abstinebat; & Eurymachus deo-par,
 Principes procorum; virtute autem erant longe optimi.
 Cæteram ex domo exiverunt eodem-tempore-profecti simul ambo
 Bubulcus & subulcus Ulyssis divini:
 Exivit autem ipse post illos domo nobilis Ulysses.
 Sed quando jam extra fores erant & aulam,
 Locutus ipsos verbis affabatur blandis;
 „ Bubulce, & tu, subulce, verbum-ne aliquod dicam?
 „ An ipse celem? dicere autem me animus jubet.
 „ Quales essetis in Ulyssi auxiliando, sicunde veniret
 „ Huc valde derepente, & aliquis deus ipsum afferret?
 „ Num proci auxiliaremini, an Ulyssi?
 „ Dicite, quomodo vos cor animusque jubet.
 Hunc autem rursus allocutus est boum bubulcus vir;
 „ Jupiter pater, utinam enim hoc perficeres votum;
 „ Ut veniret quidem, ille vir, addaceretque ipsam deus:
 „ Cognosceres, qualis mea potentia, & manus sequerentur.
 Sic autem pariter Eumæus supplicabat omnibus diis,
 Ut-rediret Ulysses prudens suam ad domum.
 At postquam horum ingenium verum cognovit,
 Iterum ipsos verbis respondens allocutus est;
 „ Intus quidem demum hic ipse ego, mala multa perpeßus,
 „ Vexi vigesimo anno in patriam terram;
 „ Cognosco autem, quod vobis cupientibus venio
 „ Solis servorum: cæterorum verò haud quenquam audivi
 „ Optantem me iterum reducem domum venire.
 „ Vobis autem, sicut erit scilicet, veritatem dicam;
 „ Si mihi deus donaverit prociis eximios,

- 216 "Αξομαι ἀμφοτέροις ἀλόχους, καὶ κτήματ' ὀπάσσω,
 215 Οἰκία τ' ἰγγυς ἑμείο τετυγμένα· καὶ μοι ἔπειτα
 Τηλεμάχου ἑτάρω τε κασιγνήτω τε ἕσσεσθον.
 Εἰ δ' ἔγχε δὴ καὶ σῆμα ἀριφραδέος ἄλλο τι δείξω,
 (Ὅφρα με εὖ γινώσκον, πισωθήτόν τ' ἐνὶ θυμῷ,)
 Οἶκον, τήν ποτέ με σὺς ἤλασε λευκῷ δδόντι,
 220 Παρνησένδ' ἐλθόντα, σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο.
 "Ὡς εἰπὼν, βάκεια μεγάλης ἀποέρχασθαι οὐλῆς.
 Τὼ δ' ἔπει εἰσιδέσθην, εὖ τ' ἐφράσσοντο ἕκαστα,
 Κλαίων· ἔρ', ἀμφ' Ὀδυσῆα διαίφρονε χεῖρε βαλόντε,
 Καὶ κύνειν ἀγασπάζμενοι κεφαλῇν τε καὶ ὤμους.
 225 "Ὡς δ' αὐτῶς Ὀδυσσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσσε.
 Καὶ νύ κ' ἐδυρομένοισιν ἴδου φάος ἡελίοιο,
 Εἰ μὴ Ὀδυσσεὺς αὐτὸς ἱρύκακε, φώνησέν τε·
 Παύσεσθον κλαυθμόιο, γόοιό τε· μὴ τις ἴδῃται
 Ἐξελθὼν μεγάροιο· ἀτὰρ εἰπήσι καὶ εἰσω.
 230 Ἀλλὰ προμνηστῖνοι ἐσέλθετε, μὴδ' ἄμα πάντες·
 Πρῶτος ἐγὼ, μετὰ δ' ὕμμες· ἀτὰρ τόδε σῆμα τετύχθω·
 "Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι μνηστῆρες ἀγκυοὶ,
 Οὐκ ἐῴκασιν ἑμοὶ δόμοναι βιδὴν ἠδὲ φαρέτρην·
 Ἀλλὰ εὖ, δ' Εὐμαιε, φέρων ἀνὰ δώματα τόξον,
 235 Ἐν χεῖραςσιν ἑμοὶ θέμεναι· εἰπεῖν τε γυναίξῃ
 Κληῖσσαι μεγάροιο θύρας πυρινῶς ἀραρυίας.
 Ἦν δέ τις ἢ ζοναχῆς ἢ κτύπου ἄνδρον ἀπεύσῃ
 Ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἔρκεσι, μὴ τι θύραζε
 Προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργω.
 240 Σοὶ δὲ, Φιλοίτιε δῖε, θύρας ἐπιπέλλομαι αὐλῆς
 Κληῖσσαι κληῖδι, τοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἱήλαι.
 "Ὡς εἰπὼν, εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας·
 Ἔζητ' ἔπειτ' ἐπὶ διαίφρον ἰδὼν, ἔνθεν περ ἀνέστη·
 Ἔς δ' ἔρκα καὶ τῷ δμῶϊ ἴτην θείου Ὀδυσῆος.
 245 Εὐρύμαχος δ' ἦδη τόξον μετὰ χερσὶν ἐνώμα,
 Θάλλων ἄνθα καὶ ἄνθα σέλα πυρός· ἀλλὰ μιν οὐδ' ὧς
 Ἐνταῦνσαι δύνατο· μέγα δ' ἔξευε κυδάλιμον κῆρ·
 Ὀχρήσας δ' ἔρκα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ἐνόμαζε·
 Ὡ πόποι, ἦ μοι ἔχος περὶ τ' αὐτοῦ καὶ περὶ πάντων·
 250 Οὐτι γάμου τοσσοῦτον δδύρομαι, ἀχνύμενός περ·
 (Εἰσὶ καὶ ἄλλαι πολλαὶ) Ἀχαιῖδες, ἡμῶν ἐν αὐτῇ
 Ἀμφιέλωι Ἰθάκῃ, ἠδ' ἄλλῃσιν πολιέσσιν·)
 Ἀλλ' εἰ δὴ τοσσόνδε βίης ἐκιδεύεις εἰμὲν
 Ἀντιάδου Ὀδυσῆος, ὅτ' οὐ δυνάμεσθα ταυῖσσαι
 255 Τόξον· ἄλογχον δὲ καὶ ἔσσομένοισι πυθέσθαι.
 Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐκλείδης υἱός·
 Εὐρύμαχ', ὅλα οὕτως ἔχει· νόαις δὲ καὶ αὐτός.
 Νῦν μὲν γὰρ κατὰ δῆμον ἰορτὴ τοῖο θεοῖο
 Ἀγνὴ· τίς δὲ καὶ τόξα τιταίνουτ'; ἀλλὰ ἔκκηλοι
 260 Κάτθεται· ἀτὰρ κελεύεις γὰρ καὶ εἰν' εἰώμεν ἔκπαντας
 Ἐσάμεν· οὐ μὲν γὰρ τιν' ἀναιρήσεσθαι δῖον,
 Ἐλθόντ' ἐς μέγαρον Λαερτιάδῃ Ὀδυσῆος.
 Ἀλλ' ἄγετ', εἰνοχόος μὲν ἱπαρέσθω δεπάεσσιν,
 Ὅφρα σπείσαντες καταβείωμεν ἀγκύλα τόξα.
 265 Ἡῶϊεν δὲ κέλεσθε Μελάνθιον, αἰπύλον αἰγῶν,

Deducam ambobus uxores, & possessiones præbebo,
 Domosque prope me ædificatas; & mihi postea
 Telemachi sociique fratrosque eritis.
 Quis age, jam & lignum manifestum aliud quoddam osten-
 (Ut me bene cognoscatis, fidatque in animo,) (dam,
 Cicatricem, quam quondam mihi Ius infixit albo dente,
 Ad Parnassum profecto, cum filiis Autolyce.
 Sic locutus, pennis magna diduxit à ciatrice.
 Illi autem postquam inspexerant, beneque cognoverant singula,
 Flebant deinde, circa Ulyssē prudentem manibus coniectis,
 Et osculabantur anspicientes caputque & humeros.
 Sic autem pariter Ulysses capita & manus osculatus est.
 Et jam lugentibus occidisset lumen Solis,
 Nisi Ulysses ipse cohibuisset, locutusque fuisset;
 Cessate à fletu iustique; ne quis videat
 Egressus domo; at dicat & intus
 Sed alius post alium intrate; neque simul omnes:
 Primus ego, post autem vos; at hoc signum fiat:
 Alii etenim omnes, quotquot præci exiit,
 Non sinent mihi dare arcum & pharetram;
 Sed tu, nobilis Eumæe, ferens per sedes arcum,
 Manibus mihi impone, dicitoque malicibus,
 Ut claudant domus fores firmiter aptatas.
 Si autem aliqua vel gemitum vel strepitum intus audiat
 Virosam nostris in septis, nequaquam foras
 Prodeat, sed sibi iam quiete sit apud opes.
 Tibi verò, Philetice nobilis, fores mando aulæ
 Ut claudas clavi, citoque vinculam indas.
 Sic locutus, intravit domos habitantibus commodas;
 Sedit deinde in sella profectus, unde stillet surrexerat:
 Ingressi sunt autem deinde famuli divitiū Ulyssis.
 Eurymachus verò jam arcum in manibus versabat,
 Calefaciens hoc & illuc splendore ignis: sed ipsum neque sic
 Tendere potuit; valde autem gemebat glorioli corde:
 Ingemiscens verò factus est, verbumque dixit, & prælocutus est;
 Papæ, certe mihi dolor deque me ipso & de dumibus:
 Nequaquam nuptias tantum iugeo, dolens licet:
 (Sunt & alie multe Achivæ, tum in ipso
 Circumflua Æthra, tum in aliis urbibus.)
 Sed si demum tantopere viribus deficientes sumus
 Præ deo pari Ulyssē, ut non possimus tendere
 Arcum; probrosum sane & posteris auditu.
 Hunc autem cunctis Antinous allocutus est; Eupithei filius;
 Eurymache, non ita erit; intelligis verò & ipse.
 Nunc etenim in populo festum dei
 Sanctum; quis autem necus tenderet? Sed quieti
 Deponite: at secures otiosas sinamus omnes
 Scare, bene erit; haud etenim quenquam sublatum pato,
 Ingressum domum Laertiades Ulyssæ.
 Sed agite, pocillator quidem incipit poculis,
 Ut libatione facta deponamus curvos arcus.
 Mane verò iubete Melanthium, rustodem cuprum;

- Αἴγας ἔγχευ, αἱ πᾶσι μὲν ἔδοξε κτελλομένοις,
 Ὀφρ' ἐπὶ μηρία θέντες Ἀσπάλωνι κλυτοτόβῳ,
 Τόξου περὶ ῥωμέσθαι, καὶ ἐκταλέσμεν ἔαλλον.
 Ὡς ἔφατ', Ἀντίνοος ποσσὶν δ' ἐπιβύδανε μῦθος.
 270 Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχουσιν,
 Κούρῃ δὲ κρηττοῦρας ἐτίθεισαν τῇ ποσσὶ.
 Νύμφησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάζουσιν.
 Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐπέσταν τ' ἠπτόν δ', ὅσων ἵδελε θυμὸς,
 Καὶ αὖτε δολοφρονέειν μετέφθι πολύμητις Ὀδυσσεύς.
 275 Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἡγικλειτῆς βασιλείης,
 Ὀφρ' εἰπω τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι καλεῖται.
 Εὐρύμαχον δὲ μάλιστα καὶ Ἀντίνοον θεοιδέα
 Λίσσομαι, ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπε.
 Νῦν μὲν παῦσαι τόξον, ἐπιτρέψαι δὲ θεοῖσιν.
 280 Ἦδ' οὖν δὲ θεὸς δώσει κράτος ἢ κ' ἐθέλησιν.
 Ἄλλ' ἔγωγε μοι δότε τόξον εὖροον, ῥ' ὦρα μὰ ὕμνῳ
 Χειρῶν καὶ στήθεος περικύπτου, αἱ μοι ἔτ' ἐσὶν.
 Ἴς, οἷα παρὲς ἔσκειν ἐνὶ γυναικὶ τρεῖς μέλασσαν,
 Ἥ ἤδη μοι ὕλασεν ἄλκι-τ', ἀνομιεῖν τε.
 285 Ὡς ἔφαθ' οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλῳς καρέσισαν,
 Δείσαντες, μὴ τόξον εὖροον ἐνταυύσων.
 Ἀντίνοος δ' ἐνένικτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ἐνόμαζε.
 Ἄ δειλὰ ξείνων, ἐνὶ τοι φρένες οὐδ' ἠβήκει.
 Οὐκ ἀγαπᾷς, ὅθ' ἐκὼς ὑπερφιάλοισιν μὰ ἡμῖν
 290 Δαίνυσται; οὐδ' ἔτι δαίτης ἡμέρῳ, πύκτωρ ἀκοῖαις
 Μύθων ἡμετέρων, καὶ ῥήσιος; οὐδ' οἷα ἄλλος
 ἡμετέρων, μῆθ' οὐκ ἔσθ' οὐκ ἀπαιτῆς ἀκούει.
 Οἶνός σε πρῶτον παλινθῆς, ἴδ' οὐκ ἄλλος οὐδ' ἄλλος
 Βλάπτει, ὅς κ' ἔν' ἡμῖν ῥησὶν ἐθέλῃ, μὴδ' οὐκ ἄλλος
 295 Οἶνός σε πρῶτον παλινθῆς, ἴδ' οὐκ ἄλλος οὐδ' ἄλλος
 Ἄσκειν ἐν μεγάρῳ μαγνύμου Παιριόου,
 Ἐς Λαπίδας ἐλθόντ', ὅ δ' ἐπεὶ φρένας ἄσκειν οἶνον,
 Μαινόμενος κακ' ἐρεξε δέμονα κατὰ Παιριόου.
 Ἠρώας δ' ἔχος εἶλε, δι' ἐκ προέουρου δὲ θυράζε
 300 Ἐλκον ἀναίξαντες, ἥπ' οὐκ ἐπὶ πύλῃ χαλκῇ,
 Ῥῖνας, π' ἀμύσαντες, ὅ δ' ἐπὶ φρεσὶν ἔσαν ἀσπίδας,
 Ἥεν ἦν ὅττιν ὀχέων βασιφρονέουσαν.
 Ἐξ οὗ Κονταύρου καὶ ἐνδράσας νῆας ἐτύχευ,
 Οἱ τ' αὐτὰ πρῶτον κακὸν ἐύρετο ἀνοβαράειν.
 305 Ὡς καὶ καὶ μέγα πῆμα πιφύκετο καὶ αἰὶναι τὸ τόξον
 Ἐνταυύσῃ, ὅ γάρ τινι ἐπ' αὐτὸς ἀντιβολήσας.
 ἡμετέρῃ ἐνὶ δήμῳ, ἔφαρ δὲ το νῆα μελαίνην.
 Εἰς ἔχεται βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων.
 Πέμφομεν ἔνθεν δ' οὔτι σῶσται, ἀλλὰ ἔκκλητος.
 310 Πῖνέ τε, μὴδ' ἐρίδαινε μετ' ἀδελφεῖσι κοινοσπέραισι.
 Τὸν δ' αἶψα προέειπε περίφρων Πηνελόπεια.
 Ἀντίνο', οὐ μὲν καλὸν ἀτέμνειν, οὐδ' ἐδικαίον,
 Πάινουσι Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δόματ' ἵκηται.
 Ἐλπεαι, αἶψ' ὅ ξείνους Ὀδυσσεύς, μέγα τόξον.
 315 Ἐνταυύσῃ, χερσὶν τε βίβητι τε ἥφ' οὐκ ἀπαιτῆς,
 Οἶκαδ' ἐμ' ἄξασθαι, καὶ εἴην ἡγήσασθαι ἀκοιτίην.
 Οὐδ' αἰτῆς ποιοῦτό γ' ἐνὶ στήθεσσι νόστιμα.

„ Capras adducere, quæ in omnibus longe præstantissimæ gregi-
 „ Ut femoribus impositis in honorem Apollinis inclyti-arcu, (bus;
 „ Arcum tentemus, & perficiamus certamen.
 Sic dixit Antinous: illis autem placebat sermo.
 Ipsis verò præcones quidem aquam in manus fuderunt;
 Juvenes autem crateras coronarunt potu;
 Distribueruntque omnibus, auspicantes poculis.
 Illi autem postquam libarant, biberantque, quantum volebat ani-
 Inter eos utique dolos-meditans locutus est solers Ulysses; (mus;
 „ Audite me, proci inclytæ reginæ,
 „ Ut dicam quæ me animus in pectoribus jubet.
 „ Eurymachum autem maxime & Antinoun deo-parem
 „ Oro, quoniam & hunc sermonem apposite dixit:
 „ Nunc quidem dimittite arcum; & committite rem diis;
 „ Mane verò deus dabit robur cui voluerit.
 „ Sed agite, mihi date arcum bene-politum, ut inter vos
 „ Manus & robur experiar; an mihi adhuc sit
 „ Vis, qualis antea erat in flexilibus membris;
 „ An jam mihi perdididerit vagatioque, & curationis-inopia.
 Sic dixit: illi verò omnes supra-modum indignati sunt,
 Veriti, ne arcum bene-politum tenderet.
 Antinous autem increpabat, verbunque dixit, compellabatque;
 „ Ah miser hospitum, inest tibi mens ne exigua quidem:
 „ Nonne contentus es, quod quietus una cum superbis nobis
 „ Epularis? neque omnino convivio privaris, & audis
 „ Sermones nostros & colloquium? neque quisquam alius
 „ Nostros sermones hospes & pauper audit.
 „ Vinum te labefacit dulce, quod utique & alios
 „ Lædit, quicumque ipsum avidè ceperit, neque modice biberit.
 „ Vinum etiam Centaurum inclytum Eurytiona
 „ Labefecit in domo magnanimi Pirithoi,
 „ Ad Lapithas profectum: is nempe postquam mentem labefe-
 „ Insaniens mala patravit in domo Pirithoi; (cerat vino,
 „ Herois verò dolor cepit; ex vestibulo autem foras
 „ Pertraxerunt impetu facto; aures sævo ore,
 „ Naresque ubi-amputarant: ille autem mente sua labefactus,
 „ Ibat suum damnum portans dementi animo;
 „ Ex quo Centauris & viris contentio facta est;
 „ Sibi que ipsi primo malum invenit is, vino gravatus.
 „ Sic & tibi magnum damnum denuntio, si arcum
 „ Tetenderis: non enim cuiusquam favorem invenies.
 „ Nostro in populo; statim autem te navi nigra
 „ Ad Echetum regem, hominum multorum omnium, M. 08
 „ Mittemus; inde autem nequaquam salvus cyades; sed quietus
 „ Bibeque, neque contende cum viris junioribus.
 Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope;
 „ Antinos, non quidem honestum multare, neque iustum
 „ Hospites Telemachi, quicumque has ades adventit.
 „ Putasne, si hospes Ulyssis magnam arcum
 „ Tetenderit, manibusque viribusque suis fretus,
 „ Domum cum me ducturum, & suam facturum uxorem?
 „ Neque ipse omnino hoc in pectoribus sperat:

Μηδὲ τις θμείων τοῦ γ' εἵνεκα θυμὸν ἀχεύων
Ἐνθάδε δαινύσθω· ἔπει οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν.

320 Τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ἠΐδα·

Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
Οὔτε σε τόνδ' ἄξεσθαι δίδμαθ'· οὐδὲ ἔοικεν·

Ἄλλ' αἰσχυρόμενοι φάτιν ἀνδρῶν, ἥδ' ὀφθαλμῶν,
Μή ποτέ τις εἴπῃσι καλῶτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,

325 Ἦ πολλὸν χεῖρονες ἄνδρες ἀμύμονος ἀνδρὸς ἔκοιτιν
Μνώσται· ὅτ' οὐδέ τι τόξον εὐξοὺς ἐντανύουσιν·

Ἄλλ' ἄλλος τις, πτωχὸς ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἰλθὼν,
Ῥηϊδίως ἐτάνυσσε βιδύ, διὰ δ' ἦκε σιδήρου.

Ὡς ἔρεσσα· ἡμῖν δ' ἐλέγχεα ταῦτα γένοιτο.

330 Τὸν δ' αὖτε πρότεσκε περίφρων Πηνελόπεια.

Εὐρύμαχ', οὕτως ἐστὶν ἔκλειας κατὰ δῆμον

ἔμμεναι, οἳ δὲ οἶκον ἀτιμάζοντες ἔδουσιν
Ἀνδρὸς ἀριστεῆος· τί δ' ἐλέγχεα ταῦτα τίθεσθαι;

Οὗτος δὲ ξείνος, μάλα μὲν μέγας, ἥδ' ἐδπηγὴς.

335 Ἀνδρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ γένος εὐχεταὶ ἔμμεναι υἱός.

Ἄλλ' ἦγε οἱ δότε τόξον εὐξοὺς, ὅφρα ἴδωμεν·

Ὡς γὰρ ἱερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεισμένον ἔστι·

Εἴ κε μιν ἐντανύσῃ, δόχη δὲ οἱ εὐχος Ἀπόλλων,

Ἔσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλὰ·

340 Δώσω δ' ὄξυν ἔκοντα, κυνῶν ἀλεκτῆρα καὶ ἀνδρῶν,

καὶ ξίφος ἑμφικέες· δώσω δ' ὑπὸ ποσσὶ πέδιλα·

Πέμψω δ' ὅππῃ μιν κραδίη θυμὸς τε κελεύει.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·

Μῆτερ ἱμή, τόξον μὲν Ἀχαιῶν οὐτις ἔμελλο

345 Κρείσσων, ἢ κ' ἐθέλω δόμεναί τε, καὶ ἀρνήσασθαι·

Οὐδ' ὅσσον κραναὴν ἰθάκην κατακοιρανέουσιν,

Οὐδ' ὅσσοι νῆσσοι πρὸς Ἠλίδος ἱπποβότοιο.

Τῶν οὐτις μ' ἀέκοντα βίησεται, αἶ κ' ἐθέλωμι

καὶ καθάπαξ ξείνῳ δόμεναί τε, τάδε τόξα φέρεσθαι.

350 Ἄλλ' εἰς οἶκον ἰούσα, τὰ στυγρῆς ἔργα κόμισε,

Ἰσὼν τ' ἡλικιάν τ' ἐ, καὶ ἀμφιπέλοισι κέλευσε

ἔργον ἐποιχεσθαι· τόξον δ' ἑνδρεοσὶ μελήσει

Πᾶσι, μέλιτι δ' ἑμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔσ' ἐν οἴκῳ.

Ἦ μὲν θαμβήσωσα, πάλιν οἰκνῶδε βεβήκει·

355 Παιδὸς γὰρ αὖθις πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.

Ἐς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἀνιέσασα δὺν ἀμφιπέλοισι γυναιξίν,

Κλαίειν ἤκουε· Ὀδυσῆα δ' ὄφλον πῶσιν, ὅφρα οἱ ὕπνον

ἠδύνῃσι βλεφάρῳι βέλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Αὐτὰρ ὁ τόξα λαβὼν φέρε καμπύλῃ διὸς ὀφθαλμοῖς·

360 Μνηστήρας δ' ἀποσπᾷ ἐκὼν ἐκείλοισιν ἐν μεγάροισιν·

Ἦ δὲ τις εἴποιτο φωνοῖσιν ἀντιφρονούντων·

Πῇ δὲ καμπύλῃ τόξα φέρεῖς, ἀμείγαρτε συβώτα,

Πλαγκτέ· τάχ' αὖθ' ὅφ' ὅσσοι κύνες ταχέες κατέδοντα

οἶον ἀπ' ἀνθρώπων, ὅς τις ἔτρεφες· εἴ κεν Ἀπόλλων

365 ἡμῶν ἰλήκητι καὶ ἀλάνκτοι θεοὶ ἔλαιο.

Ὡς φάσαν· αὐτὰρ ὁ δὴ κ' ἔφραζεν αὐτῷ ἐνὶ χάρῃ,

Δείσας, ὅσσοι πολλοὶ ἐκείλοισιν ἐν μεγάροισιν.

Τηλέμαχος δ' ἐνὶ θυμῷ ἀπειλήσας ἔλεγχε·

Ἄττα, πᾶσι φέρε τόξα· (τάχ' αὖθ' ὅσσοι κύνες·)

„ Neque quisquam vestrum hujus gratia animo dolens
 „ Hic convivetur; quoniam nequaquam quidem decet.
 Hanc autem rursus Eurymachus, Polybi filius, contra allocu-
 „ Filia Icarii, prudens Penelope, (tus est;
 „ Neutiquam te hunc ducturum putamus; neque decet;
 „ Sed verentes timorem virorum, & mulierum,
 „ Ne quando aliquis dicat deterior alius Achivorum;
 „ Certe multo pejores viri, eximii viri uxorem
 „ Ambunt; quippe neque omnino arcum bene-politum tendunt;
 „ Sed alius quidam pauper vir errans ubi-advenit,
 „ Facile tetendit arcum, misitque per ferrum.
 „ Sic dicent: nobis verò probra hæc fierent.

Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope;
 „ Eurymache, nullo-modo licet bonæ-famæ-compotes in populo
 „ Esse; qui scilicet domum dedecorantes edunt
 „ Viri optimi: cur verò probra hæc facitis?
 „ Hic autem hospes, valde quidem magnus & bene-compactus,
 „ Viroque ex eximio genere gloriatur esse filius.
 „ Sed age, ei date arcum bene-politum, ut videamus:
 „ Sic enim edico, hoc verò & perfectum erit;
 „ Si ipsum tetenderit, dederitque ei gloriam Apollo;
 „ Induam ipsum lænaque tunicaque, vestimentis pulchris;
 „ Daboque acutum jaculum, canum propulsatorem & virorum,
 „ Et ensen ancipitem; dabo porro sub pedibus calceamenta:
 „ Mittam verò, quo ipsum cor animusque jubet.

Hanc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;
 „ Mater mea; arcum quidem, Achivorum nullus me
 „ Potentior, cui velim dareque, & negare;
 „ Neque quotquot in aspera Ithacâ dominantur,
 „ Neque quotquot in insulis prope Elisdem equis-pascendis-aptam,
 „ Horum nullus mihi invito vim-afferret, si velim
 „ Et omnino hospiti date hunc arcum auferendum.
 „ Sed in domum profecta, tua ipsius opera cura,
 „ Telamque columque; & ancillas jube
 „ Opus obire: arcus autem viris curæ-erit
 „ Omnibus, maxime verò mihi; hujus enim imperium est in
 „ Illa quidem attonita, retro in domum ivit; (domo.
 „ Filii enim sermonem prudentem posuit in animo.

In coenaculum autem quum-ascenderat cum famulis mulieribus,
 „ Flebat deinde Ulyssem, dilectum maritum, donec ipsi somnum
 „ Dulcem palpebris immisit cæcis-oculis Minerva.

Cæterum arcum sumptum ferebat curvum nobilis subulcus:
 „ Proci autem proinde omnes increpabant in aedibus:

„ Sic verò aliquis dicebat juvenum superborum;
 „ Quoniam demum curvum arcum fers, immanis subulce,
 „ Amens? cito tandem te apud fures canes veloces comedent
 „ Seorsum ab hominibus, quos [canes] nutritivisti; si Apollo
 „ Nobis propicius-sit, & immortales dii alii.
 „ Sic dixerunt: ac ille postis ferens ipso in loco,
 „ Veritus, quoniam multi increpabant in aedibus.

Telemachus autem ex-altera-parte minatus clamabat;
 „ Heus, ulterius-fer arcum; (cito non bene omnibus obediens:)
 „ Ne

- 370 Μή σε, καὶ ὀκλότερος περ Ἴδῳ, ἀγρόνδε δῶμα·
 Βάλλων χερμαδίοισι· βίῃφι δὲ Φέρτερος εἰμι.
 Αἱ γὰρ πάντων τόσσον, ὅσοι κατὰ δῶματ' ἔασι,
 Μνηστῆρων χερσὶν τε βίῃφι τε Φέρτερος εἰν.
 Τῷ κε τάχα συγερῶς τιν' ἐγὼ πέμψαμι νέεσθαι
 375 Ἡμετέρου ἐξ οἴκου· ἥπει κακὰ μηχανῶνται.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασαν
 Μνηστῆρες· καὶ δὴ μέβριεν χαλεποτο χόλοιο
 Τηλέμαχῳ· τὰ δὲ τόξα Φέρων ἀνὰ δῶμα συβώτης
 Ἐν χεῖρεσσ' Ὀδυσῇ δαΐφρονι βῆκε παρασάς.
 380 Ἐκ δὲ καλῆσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·
 Τηλέμαχος κέλεται σε, περιφρων Εὐρύκλεια,
 Κληίσσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας.
 Ἦν δέ τις ἢ φοναχῆς ἢ κτύπου ἔνδον ἀκούσῃ
 Ἀνδρῶν ἡμετέροισιν, ἐν ἔρκεσι, μὴ τι θύραζε
 385 Προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργῳ.
 Ὡς ἔρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
 Κληίσσεν δὲ θύρας μεγάρων ἐν ναιετάωντων.
 Σιγῇ δ' ἐξ οἴκου Φιλοίτιος ἄλτο θύραζε,
 Κληίσσεν δ' ἔρ' ἔπειτα θύρας εὐερκῆς αὐλῆς.
 390 Κλεῖτο δ' ὅπ' αἰθούσῃ ὅπλον νεδὲ ἀμφιελίσσης
 Βύβλινδ', ὧ ῥ' ἐπέδισσε θύρας, ἔς δ' ἦεν αὐτός.
 Ἐξέτ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰδὼν, ἔνθεν περ ἀνέστη,
 Εἰσὸρδων Ὀδυσῆα· ῥ' δ' ἦδ' ἰδὼν τόξον ἐνώμα,
 Πάντῃ ἀναστροφῶν, πειρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
 395 Μὴ χέρμα ἴπες ἔδριεν, ἀποικορμένον, ἄνακτος.
 Ὡς δὲ τις εἶπεσκεν, ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 Ἦ τις θηητῆρ καὶ ἐπίκλοπος ἔπλετο τόξων,
 Ἦ ῥά νύ πρῶ τοιαῦτα καὶ αὐτῷ οἴκοι καίται,
 Ἦ ὅγ' ἐφορμάται ποιησέμεν· ὥς ἐνὶ χερσὶ
 400 Νῶμα ἔνθα καὶ ἔνθα κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης.
 Ἄλλος δ' αὐτ' εἶπεσκε νέων ὑπερηνορέοντων·
 Αἱ γὰρ δὴ τοσσοῦτον δνῆσιος ἀντιάσειεν,
 Ὡς οὐτός ποτε τοῦτο δυνήσεται ἐντανύσασθαι.
 Ὡς ἔρ' ἔφαν μνηστῆρες· ἔταρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 405 Αὐτίκ' ἔπει μέγα τόξον ἱβάσασε, καὶ ἶδε πάντα,
 Ὡς ὅτ' ἀνὴρ φόρμιγγος ἐπιστάμενος καὶ ἀοιδῆς
 Ρυθιδίως ἐτανύσσει νέῳ ἐπὶ κόλλοσι χορδῇ,
 Ἀψας ἀμφοτέρωθεν ἐυσρεφὸς ἔνταρον οἶδς,
 Ὡς ἔρ' ἔτερ σπαυδῆς τάκουσε μέγα τόξον Ὀδυσσεύς·
 410 Δεξιτέρῃ δ' ἔρα χεὶρὶ λαβὼν περὶ σάτο νευρῆς·
 Ἦ δ' ὑπὸ καλὸν αἶσε, χελιδόνι εἰσέλη αὐδῇ.
 Μνηστῆρσιν δ' ἔρ' ἔχος γένετο μέγα, πᾶσι δ' ἄρα χροῶς
 Ἐτράπετο· Ζεὺς δὲ μεγάλ' ἐκτυπε, σήματα φαίνων·
 Γῆθησέν τ' ἔρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 415 Ὅττι ῥά οἱ τέρας ἦκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.
 Εἶλετο δ' ὠκὺν δῖον, ὥς οἱ παρέμετο φραπέει
 Τυμνός· τοὶ δ' ἄλλοι κοίλῃς ἔκτοσθε φερόμενοι
 Κεῖατο, τῶν τὰχ' ἔμελλον Ἀχαιοὶ περὶήσεσθαι·
 Τὸν ῥ' ἐπὶ πῆχυν ἑλὼν, εἶλεν νευρὴν γλυφίδας τε,
 420 Αὐτόθεν ἐκ δίφρου καθήμενος, ἦκε δ' ὀπίσθον
 Ἀντα τιτυσκόμενος· πελέκεων δ' οὐκ ἤμβροτε πάντων
 Πρώτης

„ Ne te, & junior licet sim, in agrum pellam
 „ Percutiens faxis; viribus autem præstantior sum.
 „ Utinam enim omnibus tantum, quotquot in ædibus sunt,
 „ Prociis manibus viribusque præstantior essem;
 „ Tunc statim graviter aliquem ego mitterem ire
 „ Nostra ex domo; quoniam mala machinantur.
 Sic dixit: omnes autem super ipso suaviter riserunt
 Proci; & jam remiserunt à gravi ira.
 Erga Telemachum: arcum verò ferens per domum subulcus
 Manibus Ulyssi prudenti imposuit adstans.
 Evocatam autem allocutus est nutricem Eurycleam;
 „ Telemachus jubet te, prudens Euryclea,
 „ Claudere domus fores firmiter aptatas.
 „ Si autem aliqua vel gemitum vel strepitum intus audiat
 „ Virorum nostris, in septa, nequaquam foras
 „ Prodeat, sed ibidem quiete sit apud opus.
 Sic utique dixit: illi autem pennarum-expers fuit verbum.
 Clausit verò fores ædium habitantibus commodarum.
 Tacite porro ex domo Philoctes profiliit foras.
 Clausitque deinde fores bene-munita, aude.
 Jacebat autem sub portica finis navis remis-utrinque-agitata.
 Byblinus, quo scilicet illigavit januas; ingressus est verò ipse.
 Sedebat deinde in sella profectus, unde scilicet surrexerat,
 Inspiciens Ulysses: ille autem jam arcum tractabat,
 Omni-ex-parte versans, tentans huc & illuc;
 Ne commua vermes edissent, absente domino.
 Sic verò aliquis dicebat, insuitus in propinquum alium;
 „ Sane hic aliquis peritus & sagax est arcuum;
 „ Aut sane alicubi tales & ipsi domi jacent,
 „ Aut ille molitur facere; ita in manibus
 „ Versat huc & illuc malorum expertus erro.
 Alius autem rursus dicebat juvenem superborum;
 „ Utinam enim jam tantopere utilitatis particeps fiat,
 „ Ut iste unquam hunc poterit tendere.
 Sic utique dixerunt proci: at solers Ulysses,
 Statim postquam magnum arcum ponderavit, & vidit undique,
 Sicut quando vir citharæ peritus & cantus
 Facile extendit novo in clavo chordam,
 Ubi nexuerit utrinque bene-tortum intestinum ovis;
 Sic utique sine nisu tetendit magnum arcum Ulysses.
 Dexterâ autem deinde manu prebensum tentavit nervum;
 Hic verò subtus clare sonnit, hirundini similis voce.
 Prociis autem inde dolor factus est magnus; omnibusque eplos
 Mutatus est: Jupiter verò valde insonuit, signa ostendens;
 Gravisus autem est deinde multa-passus nobilis Ulysses,
 Quod scilicet sibi ostentum misisset Saturni filius versuti.
 Sumpsit verò velocem sagittam, quæ ei adiacebat mensis
 Nuda; ceteræ autem cavas intra pharetram
 Jacebant, quas cito erant Achivi experturi;
 Hanc utique ad arcus-medium ubi-applicuerat, trahebat nervum
 Indidem ex sella sedens; misit autem sagittam (crenasque,
 Ex-adverso colligans: securum verò non aberravit omnium
 A primo

- Πρώτης χειλεῖς, διὰ δ' ἀμπερὶς ἦλθε θύραζε
 ἴδς χαλκοβαρὴς· ὁ δὲ Τηλέμαχον προσέειπεν·
 Τηλέμαχ', οὐ σ' ὁ ξείνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλέγχει
 425 ἡμενος· οὐδ' εἴ τι τοῦ σκοποῦ ἡμβρότον, οὐδ' εἴ τι τρέφον
 Δὴν ἔκαρτον τάνων· ἔτι μοὶ μένος ἐμπεδόν ἐστιν·
 Οὐχ ὥς με μνηστῆρες ἀτιμάζοντες ὕονται.
 Νῦν δ' ὦρῃ καὶ δόρπον Ἀχαιοῖσιν τετυκέσθαι·
 Ἐν φάει, αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἄλλως ἐψιάσθαι
 430 Μολῶῃ καὶ Φόρμυγγι· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτὶς.
 Ἦ, καὶ ἐπ' ἐφρυσὶ νεῦσεν· ὁ δ' ἀμφέθετο ξίφος ὀξυῖ
 Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσεύος θείοιο·
 Ἀμφὶ δὲ χεῖρα φίλῃν βάλεν ἔγχεϊ· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
 Πὰρ θρόνῳ εἰσέκει, νεκροῦ μένος αἰσῶπι χαλκῷ.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Γ Α Σ Ο Μ Η Ρ Ο Τ Τ Η Σ Χ.
 Ρ Α Ψ Ε Ω Δ Ι Α Σ

Τηλέμαχος.

ΤΑ περὶ τὴν μνηστrophονίαν ἐργασάμενος Ὀδυσσεὺς παρούσης
 Ἀθηνᾶς, ἐν τοῖς ἐξῆς τὰς θεραπείας διὰ Τηλεμάχου καὶ
 τῶν οἰκείων κολάζει, ἅμα Μελαυνίῳ.

ΧΙ, Ὀδυσσεὺς μνηστῆρας ἐκαίνυτο νηλεῖ χαλκῷ.

- Α Τὰρ δ' ὑμνῶντι βακένων πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἄλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδὸν, ἔχων βίδν, ἥδ' ἐφάρεττον
 Ἴδν ἑμὴ λείην· ταχέας δ' ἔγχευατ' ἐξ ὀφθαλμοῦ
 Αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· μετὰ δ' ἐμνηστῆρα ἴσκειν·
 5 Οὗτος μὲν δὴ μέλλας ἀκάτοος ἐκτετέλεσται·
 Νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν οὐ πῶ τις βάλεν ἀνὴρ,
 Εἴσομαι, εἰ κε τύχοιμι, πόρῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων.
 Ἦ, καὶ ἐπ' Ἀντινόῳ ἰδυνέτο πικρὸν δισόν.
 Ἦτοι δ' ἐμὸν ἄλειςον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλε
 10 Χρῦσεον, ἄμφωτον· καὶ δὴ μετὰ χερσὶν ἐνώμα,
 Ὅφρα πίοι οἶνοιο· φόνος δέ οἱ ὅθι ἐνὶ θυμῷ
 Μόμβλοιο· τίς κ' οἶοτο μετ' ἀνδράσι δαιτυμένεσσι,
 Μοῦνον ἐνὶ πλεθυσσῶν, καὶ εἰ μάλα κάρτερός ἐστι,
 Οἱ τεύχειν θάνατόν τε κερδὸν, καὶ κῆρα μέλαιναν;
 15 Τὸν δ' Ὀδυσσεὺς ἀκὰτὰ λαίμεν ἐκισχυόμενος βάλεν ἴσθ·
 Ἀντικρὺ δ' ἀπαλῶτο δι' ἐκείνου ἥλυθ' ἀκωκή.
 Ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσσε, θέπας δέ οἱ ἔκπεσε χεῖρος
 Βλημένου· αὐτίκα δ' αὖλδος ἀνὰ βίνας παχὺς ἦλθεν
 Αἵματος ἀνδρομέσιο· θοῶς δ' ἐπὶ οἷο τράπεζον
 20 Ὡς ποδὶ πλήξας, ἀπὸ δ' εἶδατα χεῖρ' ἔραζε.
 Σιγῆς τε, κρέα τ' ὄντα· φοβόνετο· τοῖ δ' ἠμάθησαν
 Μνηστῆρες κατὰ δῶμα, ὥπως ἴδον ἄνδρα πεσόντα.
 Ἐκ δὲ θρόνων ἀνέρουσαν, ἐρινύοντες κατὰ δῶμα,
 Πάντοσε παπταίνοντες· εὐδμήτους ποτὶ τείχευς·
 25 Οὐδέ πη ἄσπερ ἦν, οὐδ' ἄλκιμον ἔγχεος, ἐλῶσθαι.
 Νείκετον δ' Ὀδυσσεὺς χολατοῖσιν ἐπέειπεν·
 Ἔστιν, κακῶς ἀνδρῶν τυξάμενι· οὐκ ἔτ' ἀέθλων
 Ἀλλων ἀντιτάσας· νῦν τοι εὖ καὶ κίπυς ἔλαστρος.

A primo foramine; transiit autem penitus foras
 Sagitta ære-gravis: ipse verò Telemachum allocutus est;
 „ Telemache, non te hospes in ædibus dedecorat
 „ Sedens; neque omnino à scopo aberravi, neque arcum
 „ Diu laboravi tendens: adhuc mihi robur integrum est:
 „ Non uti me proci ignominia-afficientes vituperant.
 „ Nunc autem hora & æenam Achivis parandi
 „ In luce; at postea & aliter delectandi-ſe
 „ Cantu & cithara; hæc etenim *sunt* ornamenta convivii.
 Dixit, & superciliis innuit: circumpoſuit autem ſibi enſem æcu-
 Telemachus, dilectus filius Ulyſſis divini; (cum
 Circumque manum charam jecit haſtæ: prope vero ipſum
 Juxta ſellam ſtetit, armatus ſplendido ære.

O D Y S S E Æ HOMERI XXII LIBRI

Argumentum.

PROcorum cædem cum peregiſſet Ulyſſes præſente Minerva,
 exinde ancillas per Telemachum & familiares punit, cum
 Melanthio.

X. Ulyſſes procos vicit ſævo ferro.

CÆterum nudatus eſt pannis ſolers Ulyſſes;
 Inſiliitque in magnum limen, habens arcum, & pharetras
 Sagittis plenam; celeres autem effudit ſagittas
 Ibidem ante pedes: inter procos verò dixit;
 „ Hoc quidem denum certamen difficile perfectum eſt; (vir,
 „ Nunc demum ſcopum alium, quem nondum quiſquam percuffit
 „ Videbo, an conſequar; præbeatque mihi gloriam Apollo.
 Dixit; & in Antinoum dirigebat amaram ſagittam.
 Sane ille pulchrum poculum ſublatus-ibat
 Aureum, utrinque-anſatum; & jam manibus tractabat,
 Ut biberet de-vino: cædes verò ei non in animo
 Curæ-erat: quis putaret inter viros convivas
 Solum inter plures, etiamſi valde fortis eſſet,
 Ei ſtructurum mortem malam, & fatum nigrum?
 Hunc utique Ulyſſes ad guttur naſtus percuffit ſagitta;
 E-regione verò teneram per oervicem-ivit caſpis.
 Declinatus eſt autem *iſ* alioſum, poculumque ei excidit-*manu*
 Percuſſo: ſtatim verò fiſtula per nares craſſa venit
 Sanguinis humani; cito autem à ſe menſam
 Pepulit pede percuffam; effudit verò cibos humi.
 Paniſque, carneſque aſſatæ ſœdabantur: ipſi autem tumultuati
 Proci in domo, ut viderunt virum lapſum. (ſunt
 Ex ſedibus verò ſurrexerunt, turbati per-domum,
 Undique circumſpectantes bene-ſtructuratos ad parietes:
 Nullibi verò ſcutum erat, neque valida haſta, ad-capiendum.
 Objurgabant autem Ulyſſem iratis verbis;
 „ Hoſpes, male in viros ſagittas-mittis: non amplius certaminij-
 „ Aliis intereris: nunc tibi certum *adeſt* grave exitium. (bis
 „ Etenim

- Κωὶ γὰρ δὴ νῦν φῶτα κατέκτανες, ὃς μάλ' ἄριστος
 30 Κούρων εἰν Ἰθάκῃ· τῷ σ' ἐνθάδε γυῖες ἔδονται.
 Ἴσκειν ἕκαστος ἀνὴρ, ἐπειὴ φάσαν οὐκ ἐθέλοντα
 Ἄνδρα κατακτείνειν· τὸ δὲ νήπιοι οὐκ ἐνόησαν,
 Ὃς δὴ σφιν καὶ πᾶσιν ἐλεύθρου πείρατ' ἐφῆπται.
 Τοὺς δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 35 Ὡ κύνες, οὐ μ' ἐτ' ἰφάσκεθ' ἐπὶ τροπον εἰκάθ' ἐκέσθαι
 Δήμου ἀπὸ Τρώων, ὅτι μοι κατεκίρετα οἶκον,
 Δμωῆσιν δὲ γυναῖξί παρευμάζεσθε βιαίως,
 Αὐτοῦ τε ζῶντος ὑπεμνάεσθε γυναῖκα,
 Οὔτε θεοὺς δέισαντες, οἱ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 40 Οὔτε τιν' ἀνθρώπων νέμεσιν κατόπισθεν ἔθεσθε.
 Νῦν ὑμῖν καὶ πᾶσιν ἐλεύθρου πείρατ' ἐφῆπται.
 Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἰλεν·
 Πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ἕλεθρον.
 Εὐρύμαχος δὲ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 45 Εἰ μὲν δὴ Ὀδυσσεὺς Ἰθακήσιος εἰλήλουθας,
 Ταῦτα μὲν αἰσίμα εἶπες, ἕσα βέζεσκον Ἀχαιοί,
 Πολλὰ μὲν ἐν μαγυροῖσιν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἐπ' ἀγροῦ.
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἤδη κείται, ὃς αἰτίος ἔπλετο πάντων,
 Ἀντίνοος· οὗτος γὰρ ἐπὶ ἦλεν τάδε ἔργα,
 50 Οὔτι γάμου τόσσον κεχρημένος, οὔτε χατίζων,
 Ἄλλ' ἔλλα φρονέων, τά οἱ οὐκ ἐτέλεσσε Κρονίων·
 Ὅφρ' Ἰθάκης κατὰ δῆμον ἐκτιμένης βασιλεύῃ
 Αὐτὸς, ἀτὰρ σὺν παῖδα κατακτείνειαι λοχίηςας.
 Νῦν δ' ὁ μὲν ἐν μοίρῃ πέφωται· σὺ δὲ Φεῖδες λαῶν
 55 Σῶν· ἀτὰρ ἡμῆς ὑπισθὲν ἀρροσάμενοι κατὰ δῆμον,
 Ὅσσα τοι ἐκπέποται καὶ ἰδῆδοται ἐν μαγυροῖσιν,
 Τιμὴν ἀμφὶς ἔγοντες ἐικροσάβοιον ἕκαστος,
 Χρᾶκόν τε χρυσὸν τ' ἀποδώσομεν, εἰσὼκε σὺν κῆρ
 Ἰανθεῖ· πρὶν δ' οὔτι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.
 60 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Εὐρύμαχ', οὐδ' εἰ μοι πατρώϊα πάντ' ἀποδοῖτε,
 Ὅσσα τε νῦν ὑμᾶς ἐστὶ, καὶ εἰ ποθεν ἕλλ' ἐπιθεῖτε,
 Οὐδέ κεν ὥς ἐτι χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι φόνοιο,
 Πρὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτίσαι.
 65 Νῦν ὑμῖν παράκειται, ἐναντίον ἢ μάχεσθαι,
 Ἥ φεύγειν, ὃς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξῃ·
 Ἀλλὰ πιν' οὐ φεύξεσθαι δίεμαι αἰπὺν ἕλεθρον.
 Ὡς φάτο· τῶν δ' αὐτοῦ λῦτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
 Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος προσέφωκε δεύτερον αὖτις·
 70 Ὡ φίλοι, οὐ γὰρ σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους·
 Ἄλλ' ἐπεὶ ἔλλαβε τόξον ἑῷον, ἠδὲ φαρέτρην,
 Οὐδοῦ ἀπὸ ξεστοῦ τοξάσσεται, εἰσὼκε πάντας
 Ἄμμε κατακτείνειν· ἀλλὰ μνησώμεθα χάριος·
 Φάσγανά τε σπάσσοσθε, καὶ ἀντίχεσθε τραπέζας
 75 Ἰὼν ὠκυμάρων· ἐπὶ δ' αὐτῷ πάντες ἔχουμεν
 Ἀδρόι· εἰ κέ μιν οὐδοῦ ἀπώσσομεν, ἠδὲ θυράων.
 Ἐλθόμεν δ' ἀνὰ ἄστρ, βοῇ δ' ὠκυεὺς γένοιστο·
 Τῷ κε τάχ' οὔτος ἀνὴρ νῦν ὑγατὰ τοξάσσεται.
 Ὡς ἄρα φωνήσας, εἰρύσσατο φάσγανον ἐξῶ,
 80 Χάλλεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκασχόμενον· ἄλτο δ' ἐπ' αὐτῷ

„ Etenim jam nunc virum interfecisti, qui longe optimus
 „ Juvenum in Ithaca: ideo te hic vultures edent.
 Dicebat unusquisque vir, quia putabant non volentem
 Virum interfecisse: hoc autem stulti non adverterant,
 Quod jam ipsis etiam omnibus mortis fines impenderent.
 Eos autem torve intuitus allocutus est solers Ulysses; (turum,
 „ O canes, non me amplius existimabatis reducem domum ven-
 „ Populo à Trojanorum; quæst mihi confinebatis domum,
 „ Cum famulis verò mulieribus concumbebatis violentè,
 „ Ipsiusque mei viventis ambiebatis uxorem,
 „ Neque deos veriti, qui coelum latum habitant,
 „ Neque ullam hominum indignationem in posterum supposuistis.
 „ Nunc vobis etiam omnibus mortis fines impendunt.
 Sic dixit: illos verò omnes pallidus timor cepit:
 Circumspectavit autem unusquisque, quæ effugeret grave exiti-
 Eurymachus verò ipsum solus respondens allocutus est; (tium.
 „ Si quidem jam Ulysses Ithacensis venisti,
 „ Hæc quidem iuste dixisti, quæ faciebant Achivi,
 „ Multa quidem in ædibus iniecta, multa autem in agro.
 „ Sed hic quidem jam jacet, qui causa erat omnium,
 „ Antinous: hic enim instituit hæc opera,
 „ Nequaquam nuptiarum tantopere indigens, neque cupiens,
 „ Sed alia cogitans, quæ ei non perfecit Saturnius;
 „ Ut Ithacæ in populo bene-cultæ regnaret
 „ Ipse, at tuum filium interficeret insidiatus. (ce populi
 „ Nunc autem ille quidem fato suo interfectus est: tu verò par-
 „ Tuis: at non postea, ubi placaverimus te per populum,
 „ Quæcunque tibi epota & comesta sunt in ædibus,
 „ Pretium separatim ducentes viginti-borum unusquisque,
 „ Æsque aurumque pendemus; donec tuum tor
 „ Exhilaratum sit: prius autem nequaquam indignum te irasci.
 Hunc autem torve intuitus allocutus est solers Ulysses;
 „ Eurymache, neque si mihi paterna omnia penderetis,
 „ Quæcunque scilicet nunc vobis sunt, & sicunde alia addere-
 „ Neque sic adhuc manus meas abstinerem à cæde, (tis)
 „ Antequam omnem proci injuriâ lussent.
 „ Nunc vobis optio-adeat, contra vel pugnare,
 „ Vel fugere; qui mortem & fatum evitaverit:
 „ Sed haud ullum effugiturum puto grave exitium.
 Sic dixit: eorum verò ibidem soluta sunt genus & charum co-
 Ipsos autem Eurymachus alloquebatur stans rursus;
 „ O amici, non enim abstinebit vir hic manas indomitas,
 „ Sed postquam cepit arcum bene-politum, & pharetram,
 „ Linne à polito sagittabit, donec omnes
 „ Nos interfecerit: quin recordemur pugne:
 „ Ensesque stringite, & obtendite metus
 „ Sagittis letiferis: in ipsum verò omnes ingruamus
 „ Conferri: si eum à linne depellamus, & foribus
 „ Eamque per urbem, clamorque citissime fiat;
 „ Eo cito hic vir nunc ultimo sagittaverit.
 Sic utique locutus, strinxit ensē acutum,
 Æreum, accipitem; insillitque in ipsum

- Σμερδαλίᾳ λάχων· δ' δ' ἄμαρτ' ὅτεσ' Ὀδυσσεύς
 Ἴδ' ἀποπροΐε βέβηκε σῆδος παρὰ μαζόν,
 Ἐν δέ οἱ ἦπατε πῆξε ἄνδρ' βέλος· ἐν δ' ἦρα χεῖρς
 φάσγανον ἦκε χαλκῶδες, περιβήδης δὲ τραπέζῃ
 85 Κάππεσσι δινυθίαι· ἀπὸ δ' εἰδωλὰ χροῖον ἔραζε,
 Καὶ δέπας ἀμφικύπελλον· ὁ δ' ἔχθονα τύπτε μετόπισθε,
 θυμῷ ἀναΐων· περὶ θεῶν δέκοντο ἀμφοτέρωσι.
 Δακτύλῳ ἐτίναξε· κατὰ φάλαγγα δ' ἔχευ' ἀχλὺς.
 Ἀμφέννομος δ' Ὀδυσσεὺς ἐβόησεν κινδάλιμοιο
 90 Ἀντίος ἄλκας· εἰρυτοῖ δὲ φάσγανον δέξθ'
 Εἴπως οἱ εἴηαι θυράων· ἄλλ' ἦρα μιν φθῆ
 Τηλέμαχος κατόπισθε βαλὼν χαλκὴν ἑσθλὴν,
 Ὀμῶν μισσηγὺς, διὰ δὲ σῆβοσφιν ἔλασσε·
 Δούπησεν δὲ πεισὼν, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετόπισθε.
 95 Τηλέμαχος δ' ἀπέρουσε, λιπὼν δολιχόσκιον ἔγχος
 αὐτοῦ ἐν Ἀμφινόμῳ· περὶ γὰρ δῖος, μὴ τις Ἀχαιῶν
 ἔγχος ἀνελκόμενον δολιχόσκιον, ἢ ἐλάττω,
 φασγάνῳ ἄλκας, ἢ προκρινέει τίψας.
 Βῆ δὲ θέων· μάλα δ' ὤκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν·
 100 Ἀγχοῦ δ' ἱάμενος ἔπειτα πτερύγεσσιν ἐπ' ἑσθλῇ
 ὦ πάτερ, ἦδη τοι σάκος εἶσω καὶ δύο δοῦρε,
 Καὶ κυνέην εὐχέλκον, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 αὐτός τ' ἀμφιβαλεῦμαι ἰὼν· δώσω δὲ συβώτῃ
 Καὶ τῷ βουκόλῳ ἄλλα· τετευχῆσθαι γὰρ ἔμμενον.
 105 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολέμητις Ὀδυσσεύς·
 Οἷσε θέων, εἴως μοι ἀμύνεσθαι παρ' εἰσοῖ,
 Μὴ μ' ἀποκινήσῃσι θυράων μοῦνον ἰόντα.
 ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπαπέδωκε πατρί.
 Βῆ δ' ἔμμεναι βάλαμόνδ', ὅθι οἱ κλυτὰ τεύχεα κείμε·
 110 Ἐνὶ ἐν τέσσαρσι μὲν σάκος ἔθηκε· δοῦρα δ' ἑκτὼ,
 Καὶ πύρρα κυνέης χαλκὴν ἐκ ποδασπίδος·
 Βῆ δὲ φέρων, μάλα δ' ὤκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν.
 αὐτὸς δὲ πρώτιστα περὶ χροῖ' ὕστατος χαλκῶν·
 ὣς δ' αὐτὸς τῷ δμῶε δούεσθαι τεύχεα καλὰ,
 115 Ἔσαν δ' ἑμφ' Ὀδυσσεὶ δαΐφρανα ποικιλομήτην.
 αὐτὰρ ὅγ', ὅφρα μὲν αὐτῷ ἀμύνασθαι ἔσσαν ἰοί,
 τόφρα μνηστῆρων ἔφα γ' εἰεῖν ἢ ἐπὶ δίκῃ
 βάλει τιτυσόμενος· τοὶ δ' ἀγχιεῖνοι ἔπεισαν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ λίπον, οἳ εἰσέβαντα ἔννεπεν·
 120 Τόξον μὲν πρὸς σάκεσσι, ὑψυκτόν, μακρότατον
 ἔκλιν' ἐσάμεναι, πρὸς ἀνώγιστον ἀμφανόντα·
 αὐτὸς δ' ἑμφ' ὅμοισι σάκος θέτο τετραπέλυτον·
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν
 ἱπποῦριν, δεινὴν δὲ λόφος καθύπερθεν ἐνευεν·
 125 Εἴλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύο κεκορυμμένα χαλκῶ.
 Ὀρσοῦρην δὲ τις ἔθηκεν ἐν δμῶϊ ἐν τοίχῳ
 Ἀρσότατον δὲ παρ' οὐδὲν ὑψυκτόν, μακρότατον
 ἦν ὁδὸς ἐς λαῶν, σπινθίδας δ' ἔχευ' ἐν ἀραρυῖαι·
 τὴν δ' Ὀδυσσεὺς φράζεσθαι ἀνάγκη διανοήφορβον·
 130 Ἐσάοτ' ἔγχ' αὐτῆς· μία δ' αἶψα γίγεται ἱφάρμῃ.
 τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔειπεν, ἔσας πᾶστας πιφάσκων·
 ὦ φίλοι, οὐκ ἂν βῆ τις ἂν ὀρσοῦρην ἀναβαλὼν·

Terribiliter vociferans: eodem-tempore autem nobilis Ulysses
 Sagitta emissâ percussit pectus ad mammam,
 Inhixitque ei hepatis velox telum: ex manu verò
 Ensem demisit *is* humi; vertiginosus autem circa mensam
 Decidit contortus; effudit verò cibos humi,
 Et poculum rotandum: ipse autem terram verberabat fronte,
 Animo dolens; pedibusque thronum ambobus
 Calcitrans concussit: ob oculos verò fusa est caligo.
 Amphinomus autem in Ulysses irrui gloriosum
 Ex-adverso impetu-fucto; strinxitque enses acutum,
 Siquo-modo *is* sibi cederet foribus: sed sane ipsum prævertit
 Telemachus à tergo percutiens ærata hasta,
 Humeros inter; perque pectora adegit:
 Fragorem verò edidit *is* lapsus, terramque ferit tota fronte.
 Telemachus autem abripuit-se, relicta longa hasta
 Illic in Amphinomo, pertimescebat enim, ne quis Achivorum
 Hastam retrahentem longans, vel feriret,
 Ense insurgens, vel prono pertutiens.
 Ivit autem currens, valdeque cito dilectum ad patrem pervenit:
 Prope verò stans verbis alatis allocutus est;
 „ O pater, jam tibi scutum afferam & duas hastas,
 „ Et galeam bene-æratam, temporibus aptam,
 „ Ipseque me induam profectus: dabo porro subulco
 „ Et bubulco alia: armari enim melius.
 Hunc autem respondens allocutus est sœlers Ulysses;
 „ Affer currens, dum mihi ad-propugnandum adsunt sagittæ,
 „ Nè me amoveant foribus, solus cum-sim.
 Sic dixit: Telemachus autem dilecto obedivit patri.
 Perrexit verò ire ad-thalamum, ubi ei inclyta arma jacebant:
 Inde quatuor quidem scuta desumpsit, hastasque octo,
 Et quatuor galeas æratas setis-equinis-densas:
 Ivitque ferens; valde autem cito charum ad patrem pervenit.
 Ipse verò primum circum corpus sibi-induit æs:
 Sic autem pariter famuli sibi-induerunt arma pulchra;
 Steteruntque circum Ulysses prudentem, versutum.
 At ille, quamdiu quidem ipsi ad-propugnandum aderant sagittæ,
 Tandiu procorum unum utique semper sua in domo
 Pereat iebat collimans: illi verò conferti cadebant.
 At postquam defecerunt sagittæ jaculantem regem,
 Arcum quidem ad postem bene-fundatæ domus
 Inclinauit ut-staret, ad parietes collucentes:
 Ipse verò circum humeros scutum posuit quadruplex;
 Capiti que forti galeam fabrefactam imposuit
 Setis-equinis-comantem; terribiliter autem crista desuper nuta-
 Sumpsit porro validas hastas duas munitas ære. (bat;
 Posticum verò quoddam erat bene-structo in pariete;
 Extremum autem ad limen bene-fundatæ domus
 Erat via in angiportum, tabule verò *illam* continebant bene-
 Hanc autem Ulysses custodire iussit nobilem subulcum, (aptatæ:
 Stantem prope ipsam: unus verò solus erat aditus.
 Illis autem Agelaus dixit, verbum omnibus promulgans;
 „ O amici, nonne jam aliquis ad posticum aforidat, „ Et

- Καὶ εἰποι λαοῖσι· βῶθ δ' ὤκισα γένοιτο·
 Τῷ κε τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ῥεῖατα τοξάσσεται.
- 135 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάντιος, αἰπόλος αἰγῶν·
 Οὔπως ἐς, Ἀγέλαε διτρεφές· ἄγχι γὰρ αἰνῶς
 Αὐλῆς καλὰ θυρετρα, καὶ ἀργυρέον εἶμα λαύης·
 Καὶ χεῖρ εἰς πάντας ἱρύκοι ἀνὴρ, ὅς κ' ἑλπίμος εἴη.
 Ἀλλ' ἄγεθ', ὁμῖν τεύχε' ἐγείκω θυρηχθῆναι.
- 140 Ἐκ θαλάμου· ἔνδον γὰρ, (εἶομαι,) οὐδὲ πη ἄλλῃ
 Τεύχεα κατέσθην Ὀδυσσεὺς καὶ Φαίδιμος υἱός.
 Ὡς εἰπὼν, ἀνέβαινε Μελάντιος, αἰπόλος αἰγῶν.
 Ἐς θαλάμους Ὀδυσῆος, ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο·
 Ἐνθεν δώδεκα μὲν σάκε' ἔξελε, τόσσα δὲ δοῦρα,
- 145 Καὶ τόσσας κυνέας χαλκήρεας ἱπποδασείας·
 Βῆ δ' ἵμεναι, μάλα δ' ἔκα φέρων μνηστῆρσιν ἔδωκε.
 Καὶ τότε Ὀδυσσεὺς λυτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 Ὡς περιβαλλομένους ἰδε τεύχεα, χερσὶ δὲ δοῦρα
 Μακρὰ τινάσσοντας· μέγα δ' αὐτὰ φάσκειτο ἔργον.
- 150 Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τηλέμαχ', ἦ μάλα δὴ τις ἐνδ' ἀνδράσι γυναικῶν
 Νῶϊν ἐποτρύνει πόλεμον κακὸν, ἢ Μελάντιός.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
 Ω πάτερ, αὐτὸς ἐγὼ τότε γ' ἡμβροτον, (οὐδέ τις ἄλλος
- 155 Αἷτιος,) ὅς θαλάμοιο θυρῆν πυκινὴν ἀπαρῦται
 Κάλλιπον ἀγκλίνας· τῶν δὲ σκοπὸς ἦεν ἀμείνων.
 Ἀλλ' ἴδω, δι' Εὐμαίε, θυρῆν ἐπίθες θαλάμοιο,
 Καὶ φράσαι, τίτις ἄρ' ἐστὶ γυναικῶν, ἣ τάδε ῥέζει,
 Ἥ υἱὸς Δολιχίου, Μελάντιός, τόα περ εἶμι.
- 160 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα παρὸς ἀλλήλους ἄγρευον.
 Βῆ δ' αὖτις θάλαμόνδε Μελάντιος, αἰπόλος αἰγῶν,
 Οἶσων τεύχεα καλὰ· νόησε δὲ δῖος Ὀφρῆδης,
 Αἶψα δ' Ὀδυσσεῖα προσεφώνεεν, ἐγγυὺς ἔντα·
 Διογενὲς Λερπετιάδῃ πολυμήχαν', Ὀδυσσεῦ,
- 165 Κεῖνος δ' αὖτ' εἰδὼλος ἀνὴρ, ὃν δίδμεις αὐτοί,
 Ἐρχεται ἐς θάλαμον· σὺ δέ μοι νημερτὲς εἴσπε,
 Ἥ μιν ἀποκτείνω, αἶ κεν κρείσσω γῆ γένωμαι·
 Ἥ σοι ἐνθάδ' ἄγω, ἵν' ὑπερβυσίας ἀποτίσῃ
 Πολλὰς, ὅσας αὐτὸς ἐμήσατο σῶ ἐνδ' οἴκῳ.
- 170 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἦτοι ἐγὼ καὶ Τηλέμαχος μνηστῆρας ἀγνοῶντες
 Σχήσομεν ἔντροθεν μεγάρων, μάλα περ μιμνήσκας·
 Σφῶϊ δ' ἀποσρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερβῆναι,
 Ἐς θάλαμον βαλεῖν, σανίδας δ' ἐνδῆσαι ὑπὸ σθαι·
- 175 Σειρήν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντες,
 Κίον' ἀν' ὕψηλῃν ἑρῶσαι, πελάσαι τε δοκοῖσιν,
 Ὡς κεν δευὰ ζωὸς ἔδον, χαλεπ' ἔλγεα πάσχη.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἢ δ' ἐπίθοντο·
 Βῆν δ' ἵμεν ἐς θάλαμον· λαβέτην δὲ μιν ἔνδον ἔντα.
- 180 Ἦτοι ὁ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κατὰ τεύχε' ἔρευνά·
 Τῷ δ' ἔσαν ἐκείθεν παρὰ εἰσβολῇσι μένοντες.
 Εὖς ὑπὲρ οὐδὲν ἔβρισκε Μελάντιος αἰπόλος αἰγῶν,
 Τῷ ἄτερ μὲν χερσὶ φέρων καλὴν τρυφάλειαν,
 Τῷ δ' ἔσταν σάκος εὖρον, γέρον, πικραλγμένον ἕξῃ,

„ Et dicat populis? clamorque citissime fiat?

„ Eo cito hic vir nunc ultimo sagittaverit.

Hunc autem rursus allocutus est Melanthius, custos caprarum;

„ Nullo modo licet, Agelae Jovis-alumne: prope enim valde

„ Aulæ pulchræ fores, & angustum os angiporti;

„ Et unus omnes arceret vir, qui scilicet strenuus esset.

„ Sed agite, vobis arma afferam, ad-armandum,

„ Ex thalamo: intus enim, (puto,) neque usquam alibi

„ Arma deposuerunt Ulysses & illustres filius.

Sic locutus, ascendeat Melanthius, custos caprarum,

In thalamum Ulyssis, super scalas domus:

Inde duodecim quidem scuta desumpsit, totidemque hastas,

Et tot galeas æratas setis-equinis-densas:

Perrexit verò ire, valdeque cito ferens procis dedit.

Et tunc Ulyssis soluta sunt genua & charum cor,

Ut circumponentes sibi vidit arma, manibusque hastas

Longas vibrantes; magnum autem ipsi apparebat opus.

Statim verò Telemachum verbis alatis allocutus est;

„ Telemache, certe omnino jam aliqua in ædibus mulierum

„ In nos concitat bellum malum, vel Melanthius.

Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;

„ O pater, ipse ego hoc peccavi, (neque quisquam alius

„ Reus;) qui thalami januam compactam

„ Reliqui reclinatam: horum verò speculator erat melior.

„ Sed ito, nobilis Eurææ, januam claudite thalami,

„ Et observa, siqua sit mulierum, quæ hæc faciat;

„ An filius Dolii, Melanthius; quem quidem puto.

Sic hi quidem talia inter se loquebantur.

Ivit autem iterum ad thalamum Melanthius, custos caprarum,

Allaturus arma pulchra: animadvertit verò nobilis subulcus;

Statinque Ulysses alloquebatur prope existentem;

„ Generosa Laertiade, solers Ulysses,

„ Ille utique rursus perniciosus vir, quem putamus ipsi,

„ Proficiscitur in thalamum; tu verò mihi explicitum die,

„ An ipsum interficiam, si quidem superior fuero;

„ An tibi hoc ducam; ut injurias luat

„ Multas, quotquot hic molitus est tua in domo.

Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;

„ Sane ego & Telemachus procos eximios

„ Continebimus intra sedes, quantumvis incitatos;

„ Vos verò retortis pedibus & manibus desuper,

„ In thalamum conjicite; fores autem astringite pone;

„ Catenam verò plexam ex ipso ubi-nexueritis,

„ Columnam in altam trahite, & admovete trabibus;

„ Ut diu vivus manens, graves dolores patiat.

Sic dixit: illi verò ei omnino quidem auscultaunt, & paruerunt;

Perrexerunt autem ire in thalamum; latuerunt verò ipsam intus

Sane ille quidem in thalami recessu arma querebat: (existentem.

Hi verò steterunt utrinque ad postes manentes.

Quando super iinden ibat Melanthius custos caprarum,

Altera quidem manu ferens pulchram galeam,

Altera verò scutum latum, antiquum, sedatum sita,

- 185 Λαίρτεω ἥρωος, ὃ κουρίζων φορέσκε·
 Δὴ τότε γ' ἤδη κείτο, βαφαὶ δ' ἐλέλυντο ἱμάντων·
 Τὰ δ' ἄρ' ἐπαίξαντο ἑλάνην, ἔρυσάν τε μιν εἶσω
 Κουρίζ· ἐν δαπέδῳ δὲ χαμαὶ βάλλον ἐκχυνόμενον κῆρ.
 Σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέον θυμαλγέει δεσμεῖ,
 190 Εὐ μάλ' ἀποκρίψαντε διαμπερές, ὡς ἐκέλευσεν
 Τῆς Λαίρτεω πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 Σφαῖρην δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντες,
 Κίον' ἂν ὑψηλὴν ἔρυσαν, πέλασάν τε δοκοῖσι.
 Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφης, Εὐμαίε συβώτα·
 195 Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ, Μελάνδιε, νύκτα φυλάξεις,
 Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ καταλέγμενος, ὥς σε ἴοικεν·
 Οὐδέ σε γ' ἠριγένεια παρ' Ὀκεανοῖο ῥοάων
 Λήσσει ἐπαρχομένη χρυσόθρονος, ἥνικ' ἀγινεῖς
 Λίγας μνηστῆρεςσι δόμον κάτα, δαῖτα πένεσθαι.
 200 Ὡς ὃ μὲν αὖτε λείπετο, ταβέλις δλοῦ ἐνὶ δεσμεῖ.
 Τὰ δ' ἐς ταύχας δύντε, ἄωρη τ' ἐπιδύντε Φαεινὴν,
 Βήτην εἰς Ὀδυσηῆα δαΐφρονα, πεικίλομήτην·
 Ἐνθα μένος πνεύοντας ἐφάσσαν· οἱ μὲν ἐπ' οὐδοῦ,
 Τέσσαρες· οἳ δ' ἔντροσε δόμον, πολέες τε καὶ ἱσθλοί.
 205 Τοῖσι δ' ἐπ' ἀρχιμόλον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,
 Μέντορι εἰδομένη ἡμὺν δέμας, ἥδ' ἐκ αὐδῆν.
 Τὴν δ' Ὀδυσσεὺς γῆθησεν ἰδὼν, καὶ μῦθον ἔειπε·
 Μέντορ, ἔμμενον ἄρην, μῆσαι δ' ἐτάροιο φίλοισι,
 Ὅς σ' ἀγαθὰ ῥάσσεν· ὁμηλικίῃ δέ μοι ἱσσί.
 210 Ὡς ἔφατ', οἶδμενος λαοσσόν ἔμμεν' Ἀθήνην.
 Μνηστῆρας δ' ἐτέρωθεν ὁμόπλεον ἐν μεγάροισι·
 Πρῶτος τὴν γ' ἐνέειπτε Δαρματρίδης Ἀγέλαος·
 Μέντορ, μή σ' ἐπέεσσιν ἀπαρκεσθῆναι Ὀδυσσεὺς,
 Μνηστῆρεςσι μάχεσθαι, ἔμμενέμεναι δέ οἱ αὐτῇ·
 215 Ὡς γὰρ ἡμέτερόν γε νόον τελέεσθαι ἴδω·
 Ὅπποτε κεν τούτους κτέομεν, πατέρ' ἥδ' ἐκ αὐδῶν,
 Ἐν δὲ σὺ παῖσιν ἔπειτα πεφῆσται, οἷα μονοιῶντες
 Ἐρδῆιν ἐν μεγάροισι· σὺ δ' αὐτοῦ κράατι τίσεις.
 Αὐτὰρ ἐπὶν ὁμείων γε βίας ἰφελώμεθα χαλκῷ,
 220 Κτήμαθ', ὅπωςα τοι ἔσθ', τά τ' ἐνδοθι, καὶ τὰ θυρήφει,
 Τοῖσιν Ὀδυσηῆας μετρηέμεν· οὐδὲ τοι ὕλας
 Ζῶειν ἐν μεγάροισιν ἴασομεν, οὐδὲ βόσκημας,
 Οὐδ' ἄλοχον κεδνὴν Ἰθάκης κατὰ ἔξυ πολεῦειν.
 Ὡς Φάβ'· Ἀθηναίῃ δὲ χολώσατο κηρέθι μᾶλλον.
 225 Νείκεσσε γ' Ὀδυσηῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·
 Οὐκέτι σοὶ γ', Ὀδυσεῦ, μένος ἔμπεδον, οὐδέ τις ἄλκι,
 Οἷόν ᾔτ' ἄμφ' Ἑλένη λευκωλένα, εὐκατερεῖη,
 Εἰνάετες Τρῶεσσιν ἐμάρναο ναλαμῆς αἰεῖ·
 Πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνες ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι·
 230 Σὴ δ' ἤλω βουλή Πριάμου πόλις εὐρυάγυια,
 Πῶς δὴ νῦν, ὅτε σὸν γε δόμον καὶ πτήμαθ' ἱάνεις,
 Ἄντα μνηστῆρων δλοφύρεαι ἑλκίμος εἶναι;
 Ἄλλ' ἔγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἴσαο, καὶ ἴδε ἔργον,
 Ὅφρ' αἰδῆς, οἷός τοι ἐν ἀνδράσι δυσμανέεσσι
 235 Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐεργεσίας ἀποτίνειν.
 Ἢ ῥα· καὶ οὐκὼ πάγχυ δίδου ἑτεραλκεία νύκην,
 Ἄλλ'

Laertis heroïs, quod juvenis is gestabat; (rorum,
 Tunc sane jamdudum jacuerat; futuræ autem dissolutæ erant lo-
 Illi utique deinde adorti prehenderunt, traxeruntque ipsum intro
 Per-capillos; in pavimento verò humi dejecerunt dolentem corde.
 Pedes autem manusque colligaverunt acerbo vinculo,
 Bene admodum retortos penitus; sicut jussit
 Filius Laertis multa-passus nobilis Ulysses.
 Catenam verò plexam ex ipso ubi nexuerant,
 Columnam in altam traxerunt, admoventque trabibus.
 Eum autem aspere-deridens allocutus es, Eumæe subulce;
 „ Nunc quidem demum prorsus omnino, Melanthi, nocte vi-
 „ Lecto in molli decumbens, uti te decet; (gilabis,
 „ Neque te sine aurora ab Oceani fluentis
 „ Latebit adveniens aureo-solio, quando adduces
 „ Capras procis in domo, ad convivium apparandam.
 Sic is quidem illic relictus est, extensus pernicioso in vinculo,
 Illi autem arma induti, januaque occlusa splendida,
 Iverunt ad Ulysses prudentem, versutum:
 Ibi robur spirantes astiterunt: hi quidem super limen,
 Quatuor; illi autem intra ædes multique & eximii.
 His autem prope filia Jovis advenit Minerva,
 Mentori assimilata tum corpore, tum etiam voce.
 Hanc verò Ulysses gaudebat conspiciatus, & verbum dixit;
 „ Mentor, propulsa malum, memorque esto socii dilecti,
 „ Qui te bene sæpe-faciebam: eadem-ætate autem mecum es.
 Sic dixit, suspicans populorum-concitatricem esse Minervam.
 Proci verò ex-altera-parte increpabant in ædibus:
 Primus hanc utique objurgabat Damastorides Agelaus;
 „ Mentor, ne tibi verbis persuadeat Ulysses,
 „ Procos ut-oppugnes, auxiliariisque sibi ipsi:
 „ Sic enim nostrum consilium perfectum-iri puto:
 „ Quando hos interfecerimus, patrem atque etiam filium,
 „ Cum iis & tu postea interficeris; qualia cogitas
 „ Facere in ædibus: tuo verò ipsius capite lues.
 „ At postquam vestras vires abstulerimus ære;
 „ Possessiones, quotquot tibi sunt, quæque intus, & quæ foris,
 „ Cum ipsis Ulyssis commiscebimus; neque tibi filios
 „ Vivere in ædibus sinemus, neque filias,
 „ Neque uxorem honestam Ithacæ in urbe versari.
 Sic dixit: Minerva verò irata est ex corde magis;
 Objurgavitque Ulysses iratis verbis; (ulla fortitudo,
 „ Non amplius tibi utique Ulysses, robur integrum, neque
 „ Qualis, quando pro Helena candida-ulnis, nobili-patre-nata,
 „ Novem-annis cum Trojanis pugnabas assidue semper:
 „ Multos autem viros interfecisti in gravi pugna;
 „ Tuoque capta est consilio Priami urbs viis-spatisosa.
 „ Quomodo demum nunc, quum tuas ædes & possessiones adve-
 „ Contra procos molliter-cessas fortis esse? (nisti,
 „ Sed age huc, amice, juxta me sta, & vide opus,
 „ Ut videas, qualis tibi inter viros inimicos
 „ Mentor Alcimedes ad beneficia rependenda.
 Dixit utique; & nondum prorsus dabat variabilem victoriam;

- 'Αλλ' ἐτ' ἄρα σθένεός τε καὶ ἁλκῆς πειρήτιζεν,
 Ἥμην Ὀδυσσεύς, ἥδ' υἱοῦ κυδαλίμοιο.
 Αὐτὴ δ' αἰθαλόεντος ἀνὰ μεγάροιο μέλαθρον
 140 ἔζετ' ἀναΐξασα, χειλίδ' ὀνι εἰκέλη ἔντην.
 Μνηστῆρας δ' ὠτρυνε Δαμαξορίδης Ἀγέλαος,
 Εὐρύνομός τε, καὶ Ἀμφιμέδων, Δημοπτόλεμ' ὅς τε,
 Πείσανδρός τε Πολυκτορίδης, Πόλυβός τε δαΐφρων·
 Οἱ γὰρ μνηστῆρων ἀρετὴν ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.
 245 Ὅσσοι ἐτ' ἔζων, περί τε ψυχῶν ἰμάχοντο·
 Τοὺς δ' ἦδη ἰδάμασσε βίδς καὶ ταρφέες ἰοί.
 Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων·
 ὦ φίλοι, ἦδη σχῆσαι ἀνὴρ ὕδ' ἐχέρας ἀάπτους·
 Καὶ δὴ οἱ Μέντωρ μὲν ἔβη κενὰ εὐγμματα εἰπὼν·
 250 Οἱ δ' οἱοι λείπονται ἐπὶ πρώτῃσι θύρῃσι.
 Τῶ νῦν μὴ ἅμα πάντες ἀφίστε δούρατα μακρά·
 Ἄλλ' ἕγείθ', οἱ ἔξ πρῶτον ἀκοντίσας, αἶκε πόδι Ζεὺς
 Δῶν Ὀδυσσεύα βλήσθαι, καὶ κῦδος ἄρσθαι.
 Τῶν δ' ἄλλων οὐ κῆδος, ἐπὶ οὗτός γε πέσυσιν.
 255 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν, ὥς ἐκέλευσεν,
 Ἰέμενοι· τὰ δὲ πάντα ἱτώσια θῆκεν Ἀθήνη.
 Τῶν ἕλλος μὲν σαβμὸν εὐσταθέος μεγάροιο
 Βεβλήκει, ἕλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν·
 Ἄλλου δ' ἐν τοίχῳ μελὴν πέσσε χαλκοβάρεια.
 260 Αὐτὰρ ἐπειδὴ δούρατ' ἀλείψαντο μνηστῆρων,
 Τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 ὦ φίλοι, ἦδη μὲν κεν ἐγὼν εἴποιμι καὶ ἡμῖ,
 Μνηστῆρων ἐς θμῖλον ἀκοντίσαι, οἱ μεμάσιν
 ἡμέας ἐξεναρίξαι ἐπὶ προτέροισι κακοῖσιν.
 265 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ἔξ ἀ δούρα,
 Ἄντα τιτυσκόμενοι· Δημοπτόλεμον μὲν Ὀδυσσεύς,
 Εὐρυάδην δ' ἄρα Τηλέμαχος, Ἐλάτον δὲ συβώτης,
 Πείσανδρον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ·
 Οἱ μὲν ἔπειθ' ἅμα πάντες δῶδ' ἔλον ἱσπετον οὐδας.
 270 Μνηστῆρες δ' ἀνεχώρησαν μεγάροιο μυχόνδε·
 Τοῖς δ' ἄρ' ἐπήϊξαν, νεκρῶν δ' ἔξ ἔγχε' ἔλονται.
 Αὐτὶς δὲ μνηστῆρες ἀκόντισαν ἔξ ἀ δούρα,
 Ἰέμενοι· τὰ δὲ πολλὰ ἱτώσια θῆκεν Ἀθήνη.
 Τῶν ἕλλος μὲν σαβμὸν εὐσταθέος μεγάροιο
 275 Βεβλήκει, ἕλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν.
 Ἄλλου δ' ἐν τοίχῳ μελὴν πέσσε χαλκοβάρεια.
 Ἀμφιμέδων δ' ἄρα Τηλέμαχον βάλε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ
 Λίγδην, ἄκρην δὲ βινδὸν δηλήσατο χαλκός.
 Κτήσιππος δ' Εὐμαῖον ὑπὲρ σάκος ἔγχεσσι μακρῷ
 280 ὤμον ἐπέγραψεν· τὸ δ' ὑπέρπητατο, πίπτε δ' ἔραζε.
 Τοῖ δ' αὖτ' ἄμφ' Ὀδυσσεύα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,
 Μνηστῆρων ἐς θμῖλον ἀκόντισαν ἔξ ἀ δούρα·
 Ἐνθ' αὖτ' Εὐρυδάμαντα βάλε πτολίπορθος Ὀδυσσεύς,
 Ἀμφιμέδοντα δὲ Τηλέμαχος, Πόλυβον δὲ συβώτης·
 285 Κτήσιππον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ
 Βεβλήκει πρὸς σῆθος· ἐπευχόμενος δὲ προσήύδα·
 ὦ Πολυθεσίδη Φιλοκέρτομε, μήποτε πάμπαν
 εἶκων ἀφραδίης μέγα εἰπεῖν, ἀλλὰ θοοῖσι

Sed adhuc sane roburque & fortitudinem experiebatur,
 Et Ulyssis, & filii gloriosi.
 Ipsa verò splendida super domus tectum
 Sedit impetu-fursum-facto, hircini similis aspectu.
 Procos autem concitabat Damastorides Agelaus,
 Eurynomusque, & Amphimedon, Demoptolemusque,
 Pisanderque Polyctorides, Polybulque prudens:
 Hi enim procorum virtute erant longe optimi,
 Quotquot adhuc vivebant, & de animabus pugnant:
 Cæteros autem jam domuerat arcus, & crebra sagittæ.
 Illis verò Agelaus dixit, verbum omnibus promulgans;
 „ O amici, jam cohibebit vir hic manus indomitas:
 „ Atque jam ei Mentor quidem ablit inanes iactationes locutus;
 „ Hi autem soli relictæ sunt in primis foribus.
 „ Ideo nunc ne simul omnes emittite hastas longas:
 „ Sed agite, sex primum jaculamini, sicubi Jupiter
 „ Dederit Ulysses percuti, & gloriam nos reportare.
 „ Cæterorum autem non sollicitudo, postquam hic utique ceci-
 Sic dixit: illi verò proinde omnes jaculati sunt, sicut iussit, (derit.
 Connixi; illa autem omnia irrita reddidit Minerva.
 Eorum alius quidem postem bene-fundatæ domus
 Percussit, alius autem januam firmiter aptatam;
 Alius verò parieti fraxinea-hasta incidit ære-gravis.
 At postquam hastas evitaverunt procorum,
 His utique sermonem exordiebatur multa-passus nobilis Ulysses;
 „ O amici: jam quidem ego dicerem & nobis,
 „ Procorum in turbam ut-jaculemur, qui cupiunt
 „ Nos interficere, præter priora mala.
 Sic dixit: hi autem omnes jaculati sunt acutis hastas,
 Ex-adverso collimantes: Demoptoleum quidem Ulysses,
 Euryadem autem Telemachus, Elatum verò subulcus,
 Pisandrum autem interfecit boum bubulcus vir:
 Illi quidem deinde simul omnes mordicus prehenderunt immen-
 Proci verò recesserunt domus in penetræle: (cum solum.
 In eos autem illi irruerunt, & è cadaveribus hastas extraxerunt.
 Rursus porro proci jaculati sunt acutas hastas.
 Connixi: illa verò pleraque irrita reddidit Minerva.
 Eorum alius quidem postem bene-fundatæ domus
 Percussit, alius autem januam firmiter aptatam;
 Alius verò parieti fraxinea-hasta incidit ære-gravis.
 Amphimedon autem Telemacho percussit manum ad carpum
 Strictum; extremam verò pellem læsit æs.
 Ctesippus porro Eumæum super scutum hasta longa
 Humerum perstrinxit; ea autem supervolavit, ceciditque humi.
 Illi verò ex-altera-parte circum Ulysses prudentem, versutum,
 Procorum in turbam jaculati sunt acutas hastas:
 Tunc denuo Eurydamanta percussit urbium-vastator Ulysses,
 Amphimedonta autem Telemachus, Polybum verò subulcus;
 Ctesippum autem deinde boum bubulcus vir
 Percussit ad pectus; & super eum glorians allocutus est;
 „ O Polytherside convitionum-amans, nunquam omnino
 „ Obsequens stultitiæ magnifice loquerer, sed diis

- Μῦθον ἐπιτρέψαι· ἐπειδὴ πολὺ φέρτεροί εἰσι.
 290 τοῦτ' ἐπὶ τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινήιον, ὃν ποτ' ἴδωκας
 Ἀντιθέμ' Ὀδυσῆϊ, δόμον κατ' ἀλητεύοντι.
 Ἡ βα βοῶν ἐλίκων ἐπιβουκῆλος· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 οὐτα δαμασσορίδην αὐτοσχέδον ἔγχεϊ μακρῇ·
 Τηλέμαχος δ' Εὐηνορίδην Λειώκριτον οὐτα
 295 Δουρὶ μέσσην κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
 ἤριπε δὲ περηνῆς, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.
 Δὴ τότε Ἀθηναίη Φοῖσιμβροτον αἰγιδ' ἀνέσχευεν
 Ἰφιδαν ἐξ βροφῆς· τῶν δὲ φρένας ἐπτοίγηεν.
 Οἱ δ' ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον, ββες ὡς ἀγυλαῖαι,
 300 τὰς μὲν τ' αἰδῶλος οἰσρος ἐφορμηθεὶς ἰδὼν σεν,
 Ὄρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται.
 Οἱ δ', ὡς αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι·
 Ἐξ ὁρέων ἐλθόντες ἐπ' ὀρνίθεσσι θορῶσι,
 Ταῖ μὲν τ' ἐν πεδίῳ νέφεα πτώσσουσιν· ἴενται,
 305 οἱ δέ τε τὰς δλέκουσιν ἐπάλλεμον, οὐδέ τις ἄλκη
 γίγνεται, οὐδὲ φυγὴ· χαίρουσι δὲ τ' ἀνέρες ἄγρη·
 Ὡς ἦρα τοι μνηστῆρας ἐπισσύμενοι κατὰ δῶμα
 τύπτον ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ σῆνος ὠρνυτ' ἀεικῆς,
 Κράτῳ τυπτομένων· δάπαδον δ' ἔπαιν αἵματι θυεν.
 310 Λειώδης δ' Ὀδυσῆος ἐπισσύμενος λάβει γούνων,
 Καί μιν λισσόμενος ἔπεια πτερβάντα προσήδα·
 Τουνούμαι ε', Ὀδυσσεῦ· σὺ δέ μ' αἶδεο, καί μ' ἐλέησον·
 Οὐ γάρ πω τινὰ φημι γυναικῶν ἐν μεγάροισιν
 εἰπεῖν, οὐδέ τι ῥέξαι, ἀτάσθαλον· ἀλλὰ καὶ ἄλλους
 315 Παύσεσκον μνηστῆρας, ὅτις τοιαῦτά γε ἔξει.
 Ἀλλὰ μοι οὐ πείθοντο κακῶν ἀπὸ χεῖρας ἔχουσαι·
 Τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
 Αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι θυοσκῆος, οὐδὲν ἐργῆς,
 Κείσομαι· ὡς οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.
 320 Τὸν δ' ἦρ' ὑπὲρδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Εἰ μὲν δὴ μετὰ τοῖσι θυοσκῆος εὐχεαί εἴναι,
 Πολλὰ μὲν που μέλλεις ἀρήμεναι ἐν μεγάροισι,
 Τηλοῦ ἱμοὶ νόσοιο τέλος γλυκεροῖο γενέσθαι,
 Σοὶ δ' ἄλοχόν τε φίλην σπείσθαι, καὶ τέκνα τεκέσθαι·
 325 Τῷ οὐκ ἂν θάνατόν γε δυσηλεγέα προφύγοισθα.
 Ὡς ἦρα φωνήσας, ἕϊφος εἶλετο χεῖρὶ παχείῃ
 Κεῖμενον, ὃ δ' Ἀγέλαος ἀποπροήκε χαμᾶζε
 Κτεινόμενος· τῷ τόνγε κατ' αὐχένα μέσσην ἔλασσε·
 Φειγγομένου δ' ἦρα τοῦ γε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.
 330 Τερπιάδης δὲ τ' αἰοιδὸς ἀλύσκασε κῆρα μέλαιναν
 Φήμιος, ὅς δ' ἔπειθε μετὰ μνηστῆρασι νῆαρχῃ·
 Ἔσθ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
 Ἀγχι παρ' ὀρθούρην· δίχα δὲ φρεσὶ μεριμήριζεν,
 Ἡ ἑκάδς μεγάροιο, Διδς μεγάλου ποτὶ βωμῶν
 335 Ἐρκείου ἱζνίτο τετυγμένον, ἐνθ' ἦρα πολλὰ
 Λαέρτης Ὀδυσσεύς τε βοῶν ἐπὶ μηρὶ ἑκάϊον·
 Ἡ γούνων λίσσοιτο προσαιξας Ὀδυσῆα.
 Ὡς δὲ οἱ φρονέοντι δοῶσάτο κέρδιον εἶναι,
 Γούνων ἀψάσθαι Λαερτιάδην Ὀδυσῆος.
 340 Ἦτοι δ' φόρμιγγα γλαφυρὴν κατέθηκε χαμᾶζε

„ Sermonem committe; quoniam multo potentiores sunt.
 „ Hoc tibi pro pede hospitale-munus, quem quondam dedisti
 „ Deo-pari Ulyssi, per domum vaganti.
 Dixit utique boum cornibus-camurorum bubulcus: at Ulysses
 Vulneravit Damastoridem cominus hasta longa:
 Telemachus autem Evenoridem Leiocritum vulneravit.
 Hasta medio ventre, penitusque æs transegit:
 Cecidit verò is pronus, terramque ferit tota fronte.
 Tunc demum Minerva mortalibus-exitiosam Ægida sustulit
 Alte ex fastigio: eorum autem mentes perterritæ sunt.
 Ipsi verò trepidabant per domum, boves tanquam armentales,
 Quas quidem pernix Asilus adortus agitavit,
 Tempore in-verno, quando dies longi sunt.
 Hi autem sicut vultures curvis-unguibus, aduncis-rostris,
 Ex montibus profecti avibus insiliunt;
 Hæ quidem in campo nubes timentes volitant,
 Illi autem eas perdunt insilientes; neque ulla resistendi-facultas
 Fit, neque effugium: gaudent autem & viri captura:
 Sic utique hi procos irruentes per domum
 Feriebant quaquaversum; illorum autem gemitus oriebatur sædus,
 Capitibus percussis: pavementum verò totum sanguine undabat.
 Leiodes autem Ulyssis advolansprehendit genus,
 Et ipsum precans verbis alatis allocutus est;
 „ Supplex-oro te, Ulysses; tu verò me respice, & mei miserere:
 „ Nunquam enim cuiquam dico *me* mulierum in ædibus
 „ Dixisse, neque aliquid fecisse, iniquum; sed & alios.
 „ Compescēbam procos, quicumque talia scilicet faceret.
 „ Sed mihi non paruerunt, ut à malo manus abstinerent:
 „ Quare & ob iniquitates sævum fatum consecuti sunt.
 „ At ego inter hos vates, nihil qui-patravi,
 „ Jacebo: ita non est gratia in-posterum benefactorum.
 Hunc autem torve intuitus allocutus est solers Ulysses;
 „ Siquidem jam inter hos vates profiteris te esse,
 „ Sæpe utique necessario-soles optare in ædibus,
 „ Longe mihi reditus finem dulcis fieri;
 „ Tibi autem uxoremque charam accedere, & filios parere.
 „ Quare non mortem sane gravem effugies.
 Sic utique locutus, ensē cepit manu robusta
 Jacentem, quem scilicet Agelaus abjecerat humi
 Quum-interficiebatur; quo hunc ad cervicem mediam ferit:
 Loquentis verò ejus caput pulveribus mixtum est.
 Terpiades porro cantor declinavit fatum atrum
 Phemius; qui utique canebat inter procos ex-necessitate:
 Stetit autem in manibus tenens citharam argutam
 Prope ad posticum: bisariam verò mente deliberabat;
 Utrum egressus domo, Jovis magni ad aram
 Hercæi federet fabrefactam, ubi utique multa
 Laertes Ulyssesque boum femora comburebant;
 An ad-genua precaretur aggressus Ulyssē.
 Sic autem ei cogitanti visum est satius esse,
 Genua prehendere Laertiadæ Ulyssis.
 Sæpe ille citharam cavam deposuit humi

Μετοσηγὺς κρητῆρος ἰδὲ θρόνου ἀργυροῦλου·
 Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσκίεας λάβε γούνων,
 Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Γουνοῦμαι σ', Ὀδυσσεῦ· σὺ δέ μ' αἰδέο, καὶ μ' ἐλέησον·

545 Αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, εἴ κεν ἄοιδῶν
 Πέφνης, ὅς θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν αἰεῖδω.

Αὐτοδίδακτος δ' εἰμὶ· θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἶμας
 Παντοίας ἐνέφυσεν· ἴοικα δέ τοι παρκαίδειν,
 Ὡς θεῶ· τῷ μὴ με λιλαίεο δειρατομῆται.

350 Καί κεν Τηλέμαχος τάδε γ' εἴποι, σὺς φίλος υἱός,
 Ὡς ἐγὼ οὔτι ἐκὼν ἐς σὺν δόμον, οὐδὲ χατίζων,
 Πωλεῦμην μνηστῆρσιν ἀεισόμενος μετὰ δαΐτας·
 Ἀλλὰ πολὺ πλείονες καὶ κρείσσονες ἦγυν ἀνάγκη.

Ὡς φάτο· τοῦ δ' ἤκουσ' ἱερὴ Ἴς Τηλεμάχοιο,

355 Αἶψα δ' ἔδν πατέρα προσηφώνεεν ἰγυὺς ἔδντα·
 Ἰσχεο, μηδέ τι τοῦτον ἀναίτιον οὔτ' αὖ χαλκῷ·

Καὶ κήρυκα Μίνοντα σάωσωμεν, ὅς μεν αἰεὶ
 Οἶκῳ ἐν ἡμετέρῳ κηδέσκετο παιδὸς ἔδντος·
 Εἰ δὲ μὴ μιν ἔπεφνε φιλοίτιος, ἥ ἐσθλῆς,

360 Ἡέ σοι ἀντεβόλησεν ὀρυομένη κατὰ δῶμα.

Ὡς φάτο· τοῦ δ' ἤκουσε Μίδων, πεπνυμένα εἰδώς·

Πεπτηὼς γὰρ ἔκειτο ὑπὸ θρόνον, ἀμφὶ δὲ δέρμα

Ἐξο βοὸς νεόδαρτον, ἁλύσκων κῆρα μέλαιναν.

Αἶψα δ' ἀπὸ θρόνου ὤρτο, βοῶς δ' ἀπέδυνε βοεήν.

385 Τηλέμαχον δ' ἔρ' ἔπειτα προσκίεας λάβε γούνων,
 Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ Φίλ', ἐγὼ μὲν ὅδ' εἰμὶ· σὺ δ' Ἰσχεο· εἰπὲ δὲ πατρί,

Μὴ με περισθενέων δηλήσεται ὀξεί χαλκῷ,

Ἀνδρῶν μνηστῆρων παχολωμένος· οἳ οἱ ἔκαστον

370 Κτήματ' ἐνὶ μεγάροις, εἰ δὲ νῆπιοι οὐδὲν ἔτιον.

Τὸν δ' ἐπιμειδίσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Θάρσει, ἵκειδῇ σ' οὔτος ἐρύσσεται καὶ ἰσάσσειν,

Ὅφρα γυνῆς κατὰ θυμὸν, ἅτ' ἀρ' εἰπησῇ καὶ ἄλλῃ,

Ὡς κακοεργίης εὐεργεσίῃ μὲν ἁμείνων.

375 Ἀλλ' ἐξελεύοντες μεγάρων, ἔρξθε θύραζε

Ἐκ φόνου εἰς αὐλήν, σύ τε καὶ πολύφημος ἄοιδός,

Ὅφρ' ἂν ἐγὼ κατὰ δῶμα πονήσομαι, ὅττις με χρεῖ.

Ὡς φάτο· τὼ δ' ἔξω βήτην μεγάροιο κίοντες.

Ἐξέστην δ' ἔρα τώγε Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμὸν,

380 Πάντοσε παπταίνοντε, φόνον ποτιδαυμένῳ αἰεῖ.

Πάπτηνεν δ' Ὀδυσσεὺς καὶ ἔδν δόμον, εἴ τις ἔτ' ἀνδρῶν

Ζωὴς ὑποκλοπέοιτο, ἁλύσκων κῆρα μέλαιναν.

Τοὺς δὲ ἴδεν μάλα πάντας ἐν αἵματι καὶ κόνει·

Πεπτεῶτας πολλούς· ὅς ἰχθύας, οὐσθ' ἀλιεῖς

385 Κοῖλον ἐς αἰγιαλὸν πολιῆς ἔκτοσθε θαλάσσης

Δικτῶν ἐξέρυσαν πολυωπῶ· οἳ δὲ τε πάντες

Κύματ' ἄλδς ποθέοντες ἐπὶ ψαμάθοισι κέχυνται,

Τῶν μὲν τ' ἥελιος φαέθων ἐξείλετο θυμὸν·

Ὡς τότ' ἔρα μνηστῆρες ἐπ' ἀλλήλοισι κέχυντο.

390 Δὴ τότε Τηλέμαχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Τηλέμαχ', εἰδ' ὅγε μοι κάλεισεν τροφὸν Εὐρύκλειαν,

Ὅφρα ἔπος εἴποιμι, τὸ μοι καταθύμιόν ἐστιν.

Medio inter craterem & solium argenteis-clavis-distinctum:

Ipsè autem demum Ulyssè aggressus prehendit genua,

Et ipsum precans verbis alatis allocutus est;

„ Supplex-oro te, Ulysses; tu verò me respice, & mei miserere:

„ Ipsi tibi in-posterum dolor erit, si cantorem

„ Interfeceris, qui diis & hominibus cano.

„ Ex-me-ipso doctus sum; deus verò mihi in mente cantus

„ Omnigenos inievit; aptus autem sum ad tibi accinendum,

„ Tanquam deo: quare ne me cupinis obtruncare.

„ Et Telemachus hæc utique diceret, tuus dilectus filius,

„ Quod ego neutiquam lubens in tuam domum, neque ludigens,

„ Veniebam procis cantaturus inter convivia;

„ Sed multo plures & potentiores ducebant me vi.

Sic dixit: eum autem audivit sacra vis Telemachi;

Statimque suum patrem alloquebatur prope existentem;

„ Contine-te, neque omnino hunc insontem vulnera ære:

„ Et præconem Medonta servabimus, qui scilicet me semper

„ Domo in nostra curabat, puer cum-eram:

„ Si jam non ipsum interfecerit Philœti, vel subulcus,

„ Vel tibi is occurrerit ruenti per domum.

Sic dixit: eum verò audivit Medon, prudentia doctus:

Stratus enim jacebat sub folio; circum autem pellem

Indutus erat bovis recens-excoriatam, vitans fatum atrum.

Statim verò à folio surrexit, citoque exiit bubulam-pellem.

Telemachum autem deinde aggressus prehendit genua,

Et ipsum precans verbis alatis allocutus est;

„ O charè, ego quidem hic sum: tu verò contine-te, & dic

„ Ne me ferociens lædat acuto ære, (patrì;

„ Virorum proctram causa iratus; qui ei attondebant

„ Possessiones in ædibus; te autem stulti nihil honorabant.

Hunc verò subridens allocutus est solers Ulysses;

„ Bono-esto-animo, quandoquidem te hic liberavit & servavit;

„ Ut noscas in animo, quin dicas etiam alii,

„ Quod maleficio beneficium est longe melius.

„ Sed egressi ex ædibus, sedete foris

„ Ex caede in aulam, tunc & valde-celebris cantor,

„ Dum ego per domum operatus fuero, quodcumque me oportet.

Sic dixit: hi autem exiverunt domo profecti. (te.

Sedebantque proinde ipsi Jovis magni ad aram,

Undique circumspicientes, eadem expectantes semper.

Circumspectavit verò Ulysses per suam domum, si quis adhuc

Vivus surriperet-se, vitans fatum atrum. (virosum

Ilios autem vidit prorsus omnes in sanguine & pulveribus

Collapsos multos; sicut pisces, quos scilicet piscatores

Cavum in littus, canum extra mare,

Reti extraxerunt multiforo: hi etenim omnes

Undas maris desiderantes in arenis fusi sunt;

Et horum quidem sol lucens abstulit animam:

Sic tunc utique proel alii super alios fusi erant.

Tum demum Telemachum allocutus est solers Ulysses;

„ Telemache, es age, mihi advoca nutricem Eurycleam;

„ Ut verbum dicam, quod mihi in-animo est.

- "Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῃ ἐπεκίθετο πατρὶ·
 Κινήσας δὲ θύρην, προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·
 395 Δεῦρο δὴ ὄρσο, γρηῦ παλαιγενὲς, ἥτε γυναικῶν
 Δμῶων σκοπὸς ἴσσι κατὰ μέγαρ' ἡμετέρων·
 Ἔρχεο· κικλήσκει σε πατὴρ ἑμὸς, ὅφρα τι εἴπῃ.
 "Ὡς ἥρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἐπλετο μῦθος.
 "Ὡξεν δὲ θύρας μεγάρων εὐ ναιετάοντων·
 400 Ὡς δ' ἴμεν· αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἠγεμόνευεν.
 Εὖρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοις νεκύεσσιν,
 Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον· ὥς λεόντα,
 "Ὅς ῥά τε βεβρωκὼς βοδὸς ἔρχεται ἀγραυλοῖο·
 Πᾶν δ' ἄρα οἱ σῆθός τε, παρήϊά τ' ἀμφοτέρωθεν
 405 Αἰμάδοντα πέλει· δεινὸς δ' εἰς ὧπα ἰδέσθαι·
 "Ὡς Ὀδυσσεὺς πεκάλακτο πόδας καὶ χεῖρας ὑπερβεν.
 "Ἦ δ' ὥς οὖν νέκυάς τε καὶ ἄσπετον εἰσίδεν αἷμα,
 "Ἴθυσέν ῥ' ὀλολύξαι, ἔπει μέγα εἰσίδεν ἔργον·
 "Ἄλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν, ἱεμένην περ.
 410 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἐγ θυμῷ, γρηῦ, χεῖρε, καὶ ἔσχεο, μὴδ' ἐδδλυζε·
 Οὐχ' ὀσση, κταμέναισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάσασθαι.
 Τοῦσδε δὲ μοῖρ' ἰδάμασσε θεῶν, καὶ σχέτλια ἔργα·
 Οὔτινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 415 Οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ὅτις σφέας εἰσαφίνοιτο·
 Τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
 "Ἄλλ' ἔγε μοι σὺ γυναικίᾳ ἐνὶ μεγάροισι κατάλεξον,
 Αἱ τέ μ' ἀτιμάζουσι, καὶ αἱ νηληγεῖς εἰσι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλῃ τροφὸς Εὐρύκλεια·
 420 Τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθεῖην καταλέξω·
 Πεντήκοντά τοι εἰσὶν ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες
 Δμῶαι, τὰς μὲν τ' ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι,
 Εἰμιά τε ξαίνειν, καὶ δουλοσύνης ἀνέχεσθαι·
 Τῶν δώδεκα πᾶσαι ἀνειδεῖναι ἐπέβησαν.
 425 Οὐτ' ἐμὲ τίουσσι, οὐτ' αὐτὴν Πηνελόπειαν.
 Τηλέμαχος δὲ νέον μὲν ἀέξετο, οὐδέ ἑ μήτηρ
 Σημαίνειν εἶσκεν ἐπὶ δμῳῇσι γυναιξίν.
 "Ἄλλ' ἔγ' ἰγὼν ἀναβᾶσ' ὑπερώϊα σιγαλόντα,
 Εἶπω σὴ ἀλόχῳ, τῇ τις θεὸς ὕπνον ἐπῶρσε.
 430 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Μήπω τήνδ' ἐπέγειρε· σὺ δ' ἐνθάδε εἰπὲ γυναιξίν,
 Ἑλέμεν, αἵπερ πρόσθεν ἀεικέα μηχανόωντο.
 "Ὡς ἥρ' ἔφη· γρηῦς δὲ δι' ἐκ μεγάρῳ βεβήκει,
 Ἀγγελέουσα γυναιξί, καὶ δτρυνέουσα νέεσθαι.
 435 Αὐτὰρ δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβύτην
 Εἰς ὃ καλεσσάμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἀρχετέ νῦν νέκυας φορέειν, καὶ ἀννοχθεῖ γυναικίᾳ·
 Αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας, ἠδὲ τραπέζας,
 "Τῷδε καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι καθάειρειν.
 440 Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα δόμον κατακοσμήσῃς,
 Δμῶας ἐξαγαγόντες εὐσταθὲς μεγάροιο,
 Μασσηγύς τε βόλου καὶ ἀμύμονος ἄρκτος αὐλῆς
 Θεινέμεναι ξίφεσιν ταυνυμεσιν, εἰσὶναι πασσῶν·
 Ψυχὰς ἐξαφέλοισθε, καὶ ἐκλελάθοιντ' Ἀφροδίτης.

Sic dixit: Telemachus verò dilecto obedivit patri;
 Motaque janua allocutus est nutricem Euryclëam;
 „ Huc jam move-te, anus antiqua, quæ utique mulierum
 „ Familiarum inspectrix es in ædibus nostris:
 „ Veni; vocat te pater meus; ut aliquid dicat.
 Sic utique locutus est: ei autem pennarum-expers fuit verbum.
 Aperuit verò fores ædium habitantibus-commodarum:
 Perrexitque ire; at Telemachus ante præibat.
 Invenit deinde Ulysses inter cæsa cadavera,
 Sanguine & pulvere inquinatum; tanquam leonem,
 Qui scilicet pastus de-bove venit agresti;
 Totum autem ei pectusque, genæque utrinque
 Cruentæ sunt; terribilis verò in vultum aspectu:
 Sic Ulysses inquinatus erat pedes & manus superne.
 Illa autem ubi cadaveraque & immensum inspexit sanguinem,
 Impetum cepit jubilandi, quoniam magnum vidit opus:
 Sed Ulysses cohibuit & retinuit, cupientem licet;
 Et ipsam compellans verbis alatis allocutus est;
 „ In animo, anus, gaude, & te contine, neque juba:
 „ Non est fas, interfectos super viros gloriari.
 „ Hosce verò fatum domuit deorum, & iniqua opera:
 „ Neminem enim honorabant terrestrium hominum,
 „ Non malum, neque quidem bonum, quicumque ad ipsos per-
 „ Quare & ob iniquitates sævum fatum consecuti sunt. (veniret:
 „ Sed age, mihi tu mulieres in ædibus recense,
 „ Et quæ me parum-honorent, & quæ culpæ-expertes sint.
 Illam autem rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclëa;
 „ Enimverò ego tibi, fili, veritatem declarabo;
 „ Quinquaginta tibi sunt in ædibus mulieres
 „ Famulæ; quas quidem opera docuimus operari,
 „ Lanaeque carpere, & servitutem sustinere:
 „ Harum duodecim omnes ad impudentiam processerunt,
 „ Neque me honorantes, neque ipsam Penelopem.
 „ Telemachus verò recens quidem adolefcebat, nequa ipsum
 „ Imperare sinebat famulis mulieribus. (mater
 „ Sed age, ego, consensu coenaculo splendido,
 „ Dicam tuæ uxori; cui aliquis deus somnum immisit.
 Hanc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 „ Nondum eam excita; tu verò huc dic mulieribus,
 „ Ut-veniant; quæ scilicet antea indigna machinabantur.
 Sic utique dixit: anus autem per domum exivit,
 Nunciatura mulieribus, & hortatura ad-veniendum.
 At ille Telemachum & bubulcum & subulcum
 Ad se vocatos, verbis alatis allocutus est;
 „ Incipite nunc cadavera portare, & jubete mulieres:
 „ At postea solia perpulchra, & mensas,
 „ Aqua & spongiis multiforis purgate.
 „ At postquam jam totam domum ordinaveritis,
 „ Famulas eductas è bene-fundata domo,
 „ Medio inter tholumque & egregium septum aule,
 „ Ferite ensibus longis, donec omnium
 „ Animas abstuleritis, & oblité fuerint Veneris.

- 445 Τὴν ἡρ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον, μέγαντό τε λάβῃ.
 ὣς ἔφαθ'· αἱ δὲ γυναῖκες ἀολλῆες ἤλθον ἄπασαι,
 Αἶν' ὀλοφυρόμεναι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσαι.
 Πρῶτα μὲν οὖν νέκυας φέρον κατὰ τελευτήτας,
 Καὶ δ' ἡρ' ὑπ' αἰδοῦσῃ τίθεσαν εὐερέος αὐλῆς,
 450 Ἀλλήλοισιν ἐρεΐδουσαι· σήμαινε δ' Ὀδυσσεὺς
 Αὐτὸς ἐπισπέρχων· ταὶ δ' ἐκφύρον καὶ ἀνάγκη.
 Αὐτὰρ ἔπειτα ἑρόνους περικαλλέας, ἡδὲ τραπέζας,
 Ἵδαντι καὶ σπύγγοισι πολυτρήτοισι κάθαιρον.
 Αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἡδὲ συβώτης
 455 Λίξροισιν δάπεδον πύκα ποιητοῖο δόμοιο
 Πῦν· ταὶ δ' ἐφύρον δμῶα, τίθεσαν δὲ θύραζε.
 Αὐτὰρ ἔπειδ' ἅν μὲν μέγαρον διακοσμήσαντο,
 Δμῶας ἐξαγαγόντες εὐσεβέος μαγάρου,
 Μισσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἕρκος αὐλῆς,
 460 Ἐΐλον ἐν κρίναι, ὅθεν οὕτως ἦεν ἀλύξαι.
 Τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·
 Μὴ μὲν δὴ καθαρῷ θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἰλοΐμην
 Τάων, αἱ δὲ ἐμῇ κεφαλῇ κατ' ὀνείδεα χεῖρ' ἔχον,
 Μητέρι δ' ἡμετέρῃ, παρὰ τε μνηστῆρσιν ἱκνουν.
 465 ὣς ἡρ' ἔφη· καὶ πείσμα νεῶς κυανοπρώροιο
 Κίονος ἐξάψας μεγάλης, περίβαλλε θόλοιο,
 Τῦψ' ἐπειταπύσσας, μήτις ποσὶν οὐδας ἱκνῆται.
 ὣς δ' ἔτ' ἂν ἢ κίχλαι ταυσιπτεροί, ἡδὲ τέλειαι,
 Ἑρκεὶ ἐνιπλήξωσι, τό θ' ἐζήκει ἐνὶ θάμνῃ,
 470 Αὐλὴν ἐσιδόμεναι, συγερὸς δ' ὑπεδέξατο κοῖτος·
 ὣς αἶγ' ἐξείης κεφαλὰς ἔχον, ἀμφὶ δὲ πάσαις
 Δειρῆσιν βρόχοι ἦσαν, ὅπως οἴκτις ἀνέοιεν.
 Ἠσπαιρον δὲ πόδας μίνυνθ' ἀπὸ θυμὸν ἰλοΐμην·
 Ἐκ δὲ Μελαάνθιον ἦγον ἀνὰ πρόθυρόν τε καὶ αὐλήν·
 475 Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν βίνας τε καὶ οὐατα νηλεΐ χαλκῷ
 Τάμνον· μήδεά τ' ἐξέρυσαν, κυσὶν ὦμα δάσασθαι·
 Χεῖράς τ' ἡδὲ πόδας κόπτον, κεκοτηβὶ θυμῷ.
 Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀπονιψάμενοι χεῖράς τε πόδας τε,
 Εἰς Ὀδυσῆα δόμονδε κίον· τετέλεστο δὲ ἔργον.
 480 Αὐτὰρ ὅγε προσέειπε Φίλην τροφὸν Εὐρύκλειαν·
 Οἶστε θέμιον, γρη῏, κακῶν ἥκος, οἶσα δὲ μοι πῦρ,
 Ὅφρα θεσιώσω μέγαρον· σὺ δὲ Πηνελόπειαν
 Ἑλπεῖν ἐνθάδ' ἔνωχθι, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
 Πάσας δ' ὕτρινον δμῶας κατὰ δῶμα νέεσθαι.
 485 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Φίλη τροφὸς Εὐρύκλειαν·
 Καὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον ἐμὸν, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 Ἀλλ' ἔγωγε τοι χαλκὴν τε χιτῶνά τε, εἶματ' ἐνείκω·
 Μηδ' οὕτω βάσις πεπνυκασμένος εὐρίας ἔμους
 Ἐσαθ' ἐνὶ μαγάρουσι· νεμισσητὸν δὲ κεν εἴη.
 490 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Πῦρ νῦν μοι πρῶτιζον ἐνὶ μαγάρουσι γενέσθω.
 ὣς ἔφαθ'· οὐδ' ἀπίθησε Φίλην τροφὸς Εὐρύκλειαν,
 Ἦνεγκεν δ' ἦρα πῦρ καὶ θῆϊον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Εὐ διετίμισεν μέγαρον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν.
 495 Γρη῏ς δ' αὖτ' ἀνέβη διὰ δώματα κάλ' Ὀδυσῆος,
 Ἀγγελίουσα γυναιξί, καὶ ὕτρινέουσα νέεσθαι·

„ Quam scilicet cum procis habebant, miscebanturque clam.
 Sic dixit: mulieres autem confertæ venerunt omnes,
 Graviter lamentantes, uberes lachrymas defundentes.
 Primum quidem cadavera portabant mortua;
 Sub porticu verò deposuerunt bene-septæ aulæ,
 Sibi-invicem innitentes: imperabat autem Ulysses
 Ipse adurgens: illæ verò exportabant etiam ex-necessitate.
 Cæterum deinde solia perpulchra, & mensas,
 Aqua & spongiis multiforis purgabant.
 At Telemachus & bubulcus & subulcus
 Scopis pavementum assabre structæ domus
 Verrebant; exportabant verò famulæ, posueruntque foris.
 At postquam totam domum ordinarant,
 Famulas eductas è bene-fundata domo,
 Medio inter tholamque & egregium septum aulæ,
 Cogebant in angusto, unde nullo-modo erat effugere.
 Ad hos autem Telemachus prudens incipiebat loqui;
 „ Non quidem jam pura morte animum asferrem
 „ Harum, quæ dudum meo capiti opprobria offuderunt,
 „ Matrique meæ; cumque procis concumbebant.
 Sic utique dixit; & funem navis pro-ra-cœrulæ
 Ex-columna nexum magna, circum-jecit tholo,
 Alte extensum, nequa pedibus solum attingeret.
 Sicut autem quando vel turdæ patulæ-alis, vel columbæ,
 Reti se-impingunt, quod scilicet stabat in fruticeto,
 Septum intrantes; triste autem eas suscepit cubile;
 Sic hæ ordine capita habebant, circum autem omnibus
 Colla laquei erant, ut miserrime morerentur.
 Palpitabant verò pedibus paululum, nequaquam valde diu.
 Educebant porro Melanthium per vestibulumque & aulam;
 Ejus autem naresque & aures sævo ære
 Abscidebant; genitaliaque evulserunt, canibus cruda distribuen-
 Manusque & pedes amputabant, irato animo. (da;
 Hi quidem deinde ubi-se-abluerant manusque pedesque,
 Ad Ulysses in-domum iverunt; perfectum autem erat opus.
 Cæterum ille alloquebatur dilectam nutricem Eurycleam;
 „ Affer sulphur, anus, malorum medelam, afferque mihi ignem,
 „ Ut suffiam domum; tu autem Penelopen
 „ Venire huc jube, cum famulis mulieribus:
 „ Omnes verò hortare ancillas per domum, ut-veniant.
 Eum verò rursus alloquebatur dilecta nutrix Euryclea;
 „ Certe jam hæc sane, fili mi, apposite dixisti:
 „ Sed age, tibi lenamque tunicamque, vestimenta afferam:
 „ Neve hoc-modo pannis tectus latos humeros
 „ Sta in ædibus; indignum nempe foret.
 Eam autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 „ Ignis nunc mihi primum in ædibus fiat.
 Sic dixit: neque inobsequens fuit chæra nutrix Euryclea;
 Attulit verò ignem & sulphur: ut Ulysses
 Bene suffivit sedes & domum & aulam.
 Anus autem demum ascendit per sedes pulchras Ulyssis,
 Nunciatura mulieribus, & hortatura ad-veniendum:

Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάρου, δῶκε μετὰ χερσὶν ἔχουσai.
 Αἱ μὲν ἔρ' ἀμφεχέοντο, καὶ ἡσπάζοντο Ὀδυσῆα,
 Καὶ κύνεον ἀγκαλιζόμεναι κεφαλῇ τε καὶ ὤμου,
 500 Χεῖράς τ' αἰνύμεναι· τὸν δὲ γλυκὺς ἱμερὸς ἦρει
 Κλαυθμοῦ καὶ θοναχῆς· γίνωσκε δ' ἄρα φρεσὶ πάσας.

Ὅ Δ Τ Σ Σ Ε Ϊ Α Σ Ὅ Μ Η Ρ Ο Τ Τ Η Σ Ψ.
 Ρ Α Ψ Ω, Δ Ϊ Α Σ

Ἰππόσεις.

Ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσεύς πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ τῶν τοῦ
 πλάνης διηγημάτων ἀνακεφαλαιώσεις, καὶ Ὀδυσσεύς καὶ
 Τηλεμάχου μετὰ τῶν οἰκείων ἔξοδος.

ΨΙ, δ' ἀναγνωρίζει πόσιν ὅν ποτε Πηνελόπεια.

Γρηῦς δ' εἰς ὑπερῷ ἀνεβήσατο καυχχαλῶσα,
 Δεσποίνῃ ἑρέουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἔδντα·
 Γούνατα δ' ἡβῶσαντο, πόδες δ' ὑπερικταίνοντο·
 Στῇ δ' ἔρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 5 Ἐγρεο, Πηνελόπεια, φίλον τέκος, ὅφρα ἴδῃαι
 Ὀφθαλμοῖσι τοῖσι, τά τ' ἔλδαι ἡμᾶτα πάντα·
 Ἥλθ' Ὀδυσσεύς, καὶ οἶκον ἰκάνεται, ὅψ' περ ἑλθὼν·
 Μνηστῆρας δ' ἔκτεινεν ἀγῆνορας, οἷ' ἔδν οἶκον
 Κῆδεσκαν, καὶ κτήματ' ἔδον, βιδώντ' οὖ τε παῖδα.
 10 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Μαῖα φίλη, μάργην σε θεοὶ θέσαν· οἷτε δύνανται
 Ἀφρονα ποιῆσαι, καὶ ἐπίφρονά περ μάλ' ἔδντα,
 Καί τε χαλιφρονόοντα σοφροσύνης ἐπέβησαν·
 Οἳ σέ περ ἔβλαψαν· πρὶν δὲ φρένας αἰσίμῃ ἦσαν.
 15 Τίπτε με λωβεύεις, πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν,
 Ταῦτα παρὲξ ἑρέουσα; καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνεγείρεις
 Ἥδῃος, ὅς μ' ἐπέθηκε φίλα βλίφαρ' ἀμφικαλύψας;
 Οὐ γάρ πω τοῖόνδε κατέδραθον, ἐξ οὗ Ὀδυσσεύς
 Ὀλιχέτ' ἐποψόμενος κακοῖσιλον οὐκ ὀνομαστήν.
 20 Ἀλλ' ἔγε νῦν κατὰβηθι, καὶ ἄψ' ἔρχεαι μέγαρόνδε·
 Εἰ γάρ τις μ' ἔλλαγε γυναικῶν, αἱ μοι ἔπει,
 Ταῦτ' ἑλθοῦσ' ἡγγεῖλε, καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνέγειρε,
 Τῷ κε τάχα συγερῶς μιν ἐγὼν ἀπέπαμψα νέεσθαι
 Αὐτίς ἔσσω μεγάρων· σὲ δὲ τοῦτό γε γῆρας δνήσει.
 25 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
 Οὔτι σε λωβεῖω, τέκνον φίλον· ἀλλ' ἔτυμέν τοι
 Ἥλθ' Ὀδυσσεύς, καὶ οἶκον ἰκάνεται, ὥς ἀγορεύω,
 Ὁ ξεῖνος, τὸν πάντες ἀτίμων ἐν μεγάροισι·
 Τηλεμάχος δ' ἄρα μιν πάλαι ἔδεεν ἔνδον ἔδντα,
 30 Ἀλλὰ σοφροσύνησι νοήματα πατὴρ ἔκλυθεν,
 Ὅφρ' ἀνδρῶν τίταιτο βίην ὑπερηνόαντων.
 Ὡς ἔφαθ'· ἡ δ' ἔχάρη, καὶ ἀπὸ λέκτροιο βορῶσα
 Γρηῇ περιπλέχθη, βλεφάρων δ' ἀπο δάκρυον ἔκε·
 Καί μιν φωνήσας ἔπειτα πτερδόντα προσήδα·
 Εἰ δ' ἔγε δῆ μοι, μαῖα φίλη, νημερτὲς ἔνισπε,
 Εἰ ἐτεὸν δὴ οἶκον ἰκάνεται, ὥς ἀγορεύεις,

Ὅππῃ

Illæ verò iverunt ex domo, facem in manibus habentes.
 Illæ quidem deinde circumfundebantur, & salutabant Ulysses,
 Et osculabantur amplectentes caputque & humeros,
 Manusque prestantes; illum autem dulce desiderium cepit
 Fletus & suspirii: cognoscebat verò animo cunctas.

O D Y S S E Æ HOMERI XXIII.
 LIBRI

Argumentum.

Agnitio Ulyssis apud uxorem, & erroris narrationum summa;
 & Ulyssis & Telemachi cum domesticis exitus.

V. Agnoscit maritum suum tandem Penelope.

ANus verò in coenaculum ascendit exultans,
 Heræ dictura dilectum maritum intus esse:
 Genua autem firmiter se movebant, pedesque subsultabant:
 Stetit verò deinde super caput, & ipsam sermone allocuta est;
 „ Surge, Penelope, chara filia; ut videas
 „ Oculis tuis, quæ utique desideras dies omnes:
 „ Venit Ulysses, & domum advenit, serò licet reversus:
 „ Procos autem interfecit eximios, qui utique suam domum
 „ Contristabant, & possessiones comedebant, violabantque filium.
 Illam verò rursus allocuta est prudens Penelope;
 „ Nutrix chara, insanam te dñi reddiderunt, qui scilicet possunt
 „ Insipientem facere *cum*, qui vel prudentissimus sit,
 „ Atque etiam mentis-impotentem sapientiæ admovent:
 „ Qui te sane læserunt; antea autem mente integra eras.
 „ Cur me ludibrio-habes, per-tristem animum habentem,
 „ Hæc præter-*verum* dicens? & ex somno me suscitās
 „ Dulci; qui mihi vinxit charas palpebras complexus?
 „ Nondum enim taliter dormivi, ex quo Ulysses
 „ Ivit visurus malum-illum non nominandum.
 „ Sed age nunc descende, & retro vade in-domum:
 „ Siquis enim mihi alia mulierum, quam mihi sunt,
 „ Hæc veniens nunciasset, & ex somno me suscitasset,
 „ Eo-casu cito graviter ipsam ego dimissem ut-iret
 „ Rursus intra ædes: te verò hac quidem in re senectus tua jova-
 Hanc autem rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea; (bit,
 „ Nequaquam te ludibrio-habeo, filia chara: sed vere tibi
 „ Venit Ulysses, & domum advenit, sicut dico;
 „ Ille hospes, quem omnes ignominia-afficiebant in sedibus:
 „ Telemachus verò illum dudum noverat intus esse,
 „ Sed prudentia consilia patris occultabat,
 „ Ut virorum ulcisceretur violentiam superbiorum.
 Sic dixit: illa autem gavisæ est, & à lecto ubi-prosiuerat
 Anum complexa est; à palpebris verò lachrymam misit;
 Et ipsam compellans verbis alatis allocuta est;
 „ Eia age jam mihi, nutrix dilecta, verum dic,
 „ Si vere jam domum venit, ut dicis,

Ὅπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἰφῆκε,
Μοῦνος ἰδὼν, οἱ δ' αἶψα πολλὰς ἔνδον ἑμμενον.

- Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλῃ τροφὸς Εὐρύκλεια·
 40 Οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, ἀλλὰ γόνον οἷον ἤκουον
 Κτειμένων· ἡμεῖς δὲ मुखῶ θαλάμων ἐπιτήκτων
 ἤμεθ' ἀτυζόμεναι, σανίδες δ' ἔχον εὐ ἀραρυῖαι·
 Πρὶν γ' ὅτε δὴ με αὖς υἱὸς ἀπὸ μεγάρου κλέσσει.
 Τηλέμαχος· τὸν γάρ ῥα πατὴρ προέηκε κλέσσαι.
 45 Εὐρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νεκύεσσιν
 Ἐσαβῶ· οἱ δέ μιν ἀμφὶ κραταίπεδον οὐδας ἔχοντες,
 Κεῖατ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· ἰδοῦσά κε θυμὸν ἰάνθης,
 Αἵματι καὶ λυθρῷ πεπαλαγμένον, ὥς ἐλέοντα.
 Νῦν οἱ μὲν δὴ πάντες ἐπ' αὐλαίῃσι θύρῃσιν
 50 Ἀθροοί· αὐτὰρ ὁ δῶμα θεοιοῦται περικαλλίδας,
 Πῦρ μέγα κείαμενος· σὲ δέ με προέηκε κλέσσαι.
 Ἀλλ' ἔπει, ὄφρα σφῶϊν εὐφροσύνης ἐπιβῆτον
 Ἀμφοτέρω φίλον ἦτορ· ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πάποστα.
 Νῦν δ' ἤδη τόδῃ μακρὴν ἐέλδωρ ἐκτετέλεσται·
 55 Ἦλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἱφίστιος, εὐμε δὲ καὶ σὺ,
 Καὶ παῖδ' ἐν μεγάρουσι· κακῶς δ' οἶπερ μιν ἔρεζον
 Μνηστῆρας, τοὺς πάντας ἐτίσατο ὦ ἐνὶ δίκῃ.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Μαῖα φίλῃ, μή πω μέγ' ἐπεύχεο καγχαλόωσα·
 60 Οἶσθα γὰρ, ὥς κ' ἀσπαζὸς ἐνὶ μεγάρουσι φανείη
 Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί τε, καὶ υἱεῖ, τὸν τεκνύμεσθα·
 Ἀλλ' οὐκ ἔστ' ὅδε μῦθος ἐτήτυμος, ὥς ἐγορεύεις.
 Ἀλλὰ τίς ἀθανάτων κτεῖνε μνηστῆρας ἀγαυοὺς,
 Τῆριν ἀγασσάμενος θυμαλγεία, καὶ κακὰ ἔργα·
 65 Οὔτινα γὰρ τίσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 Οὐ κακῶν, οὐδὲ μὲν ἐσθλῶν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο·
 Τῷ δὲ ἀτασθαλίας ἔπαθον κακόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Ὀλέσσε τηλοῦ νόστον Ἀχαιῶδος, ὥλετο δ' αὐτός.
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα φίλῃ τροφὸς Εὐρύκλεια·
 70 Τέκνον ἔμδν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
 Ἢ πόσιν ἔνδον ἔοντα παρ' ἐσχάτῃ, οὐκοῦτ' ἔφησθα
 Οἶκάδ' ἐλεύσεσθαι; θυμὸς δέ τοι αἶψα ἔκπικας.
 Ἀλλ' ἔγε τοι καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἕλλο τι εἴπω,
 Οὐλόμην· τὴν ποτέ μιν σὺς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι·
 75 Τὴν ἀπονίζουσα φρασάμην· ἔβελον δέ σοι αὐτὴ
 Εἰπέμεν· ἀλλὰ με κείνος ἰδὼν ἐπὶ μέσση καὶ χερσὶν.
 Οὐκ ἔα εἰπέμεναι, πολυῖδρεῖσι νόοιο.
 Ἀλλ' ἔπει· αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν περιδώσομαι αὐτῆς,
 Αἰ κέν σ' ἐξαπάφω, κτεῖναι μ' οἰκτίσῃ δαίτρη.
 80 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
 Μαῖα φίλῃ, χαλεπὸν σε θεῶν αἰετιγενεάνην
 Δήνεα εἰρῆσθαι, μάλα περ πολυτῆριν ἰούσαν·
 Ἀλλ' ἐμπης ἵομαι μετὰ παῖδ' ἔμδν, ὄφρα ἴδωμαι
 Ἀνδρας μνηστῆρας τεθνηότας, ἧδ' ὅς ἐπεφθον.
 85 Ὡς Φαμένη, κατέβην ὑπερώϊα· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
 Ὀρμαιν', ἢ ἀπάνευθε φίλον πόσιν ἔξερεῖνοι,
 Ἢ παρῶστα κύσειε κάρη καὶ χεῖρε λαβοῦσα.
 Ἢ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθεν, καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδὲν,

„ Quomodo demum prociis impudentibus manus intulerit,
 „ Solus cum-esset; hi verò semper frequentes intus manebant.
 „ Illam autem rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea;
 „ Non vidi, non edocta sum; sed gemitu soli audiebam (constructori
 „ Eorū qui interficiebantur: nos verò in recessu thalamorū bene-
 „ Sedebamus turbatæ; fores verò nos continebant bene-aptatæ:
 „ Prius scilicet quam demum me tuus filius à domo vocaret
 „ Telemachus: hunc enim pater emisit ad vocandam.
 „ Inveni deinde Ulyssē inter cæsa cadavera
 „ Stantem; illi verò circum ipsum, solidum pavimentum tenentes,
 „ Jacebant alii super alios: videns tu animo exhilaratū fuisse,
 „ Sanguine & cruore foedatum, tanquam leonem.
 „ Nunc hi quidem demum omnes ad atrienses fores
 „ Conferti: at ille domum suffit perpulchram,
 „ Igne magno accenso: te verò me emisit ut-vocarem.
 „ Sed sequere, ut vobismet lætitiæ applicetis
 „ Ambo charum cor; quoniam mala multa passi estis.
 „ Nunc verò jam hoc longum desiderium perfectum est:
 „ Venit quidem ipse vivus in-domum-redux; invenit autem &
 „ Et filium in ædibus; male verò qui ei faciebant (te,
 „ Proci, hos omnes ultus est sua in domo.
 „ Hanc autem rursus allocuta est prudens Penelope;
 „ Nutrix dilecta, nondum magnopere gloriare exultans;
 „ Nosti enim, quod gratus in domo appareret
 „ Omnibus, maxime verò mihiq̃ue, & filio, quem genuimus;
 „ Sed non est hic sermo verus, sicut dicis:
 „ Sed aliquis immortalium interfecit procos eximios,
 „ Injuriam indignatus acerbam, & mala opera:
 „ Neminem enim honorabant terrestrium hominum,
 „ Non malum, neque quidem bonum, quicumque ad ipsos perve-
 „ Ideo ob iniquitates passi sunt malum: at Ulyssēs (nisset;
 „ Perdidit longe redditum ab-Achaïa, periitque ipse.
 „ Ei autem respondit deinde dilecta nutrix Euryclea;
 „ Filia mea, quale tibi verbum fugit ex-septo dentium?
 „ Quæ maritum, intus cum est apud focum, nunquam dicis
 „ Domum esse venturum? animus nempe tibi semper incredulus.
 „ Sed age tibi & signum manifestum aliud quoddam dicam,
 „ Cicatricem; quam quondam ei aper inflixit albo dente:
 „ Hanc abluens agnovi; volebam autem tibi ipsa
 „ Dicere; sed me ille prehensam ad os manibus,
 „ Non sinebat dicere, solertia mentis.
 „ Sed sequere; at ego me oppignerabo ipsam,
 „ Si te decipiam; ut-interficias me miserrima morte.
 „ Huic autem respondit deinde prudens Penelope;
 „ Nutrix chara, difficile te deorum sempiternorum
 „ Consilia scrutari, valde licet multarum-rerum-scientem;
 „ Sed omnino eamus ad filium meum; ut videam
 „ Viros procos mortuos, & eum, qui interfecit.
 „ Sic locuta, descendebat è coenaculo: multa verò ei cor
 „ Agitabat, an seorsum dilectum maritum interrogaret,
 „ An astans oscularetur caput & manus prehasas.
 „ Illa verò postquam ingressa est, & transiit lapideum limen,
 „ Sedebat

- 90 Ἐξέτ' ὅπαιτ' Ὀδυσῆος ἐναντίον, ἐν πυρὸς ἀδυγῇ,
 τοίχου ταῦ ἑτέρου· ὃ δ' ἤρα πρὸς κίονα μακρὴν
 ἤσο κάτω ὀρθῶν, ποτιδέγμενος, εἰ τί μιν εἶποι.
 Ἰφίμην παράκοιτις, ἔπει' ἰδὲν ὀφθαλμοῖσιν.
 Ἥ δ' ἄνευ δὴν ἤσο, τάφος δέ οἱ ἦτορ ἴκανεν·
 Ὅφει δ' ἄλλοτε μὲν μιν ἐνυπιδίως ἐσίδεσκειν,
 95 ἄλλοτε δ' ἀγνώστας, κακὰ χροὶ εἴματ' ἔχοντα.
 Τηλέμαχος δ' ἐνένηπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 μήτηρ ἱμῇ, δῦσμητερ, ἀπηνεία θυμὸν ἔχουσα,
 τίφ' οὕτω πατρὸς νοσφίζεαι, οὐδὲ παρ' αὐτὸν
 ἔξομένη μύθοισιν ἀνείρεαι, οὐδὲ μεταλλᾷς;
 100 Οὐ μὲν κ' ἄλλη γ' ὧδε γυνὴ τετληῖντι θυμῷ
 ἄνδρὸς ἀφεσκαίῃ, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
 ἔλθοι ἐκμοσῶ ἔτει ἐς πατρίδα γαίαν.
 Σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη σερωτέρη ἐστὶ λίθοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 105 Τέκνον ἱμὲν, θυμὸς μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθηκεν·
 οὐδέ τι προσφάσθαι δύναμαι ἔπος, οὐδ' ἐρίσθαι,
 οὐδ' εἰς ὧπα ἰδέσθαι ἐναντίον· εἰ δ' ἔπειν δὴ
 ἔς' Ὀδυσσεύς, καὶ οἶκον ἱκάνεται, ἡ μάλα νῶϊ
 γνωσόμεθ' ἀλλήλων καὶ λῶϊον· ἔσι γὰρ ἡμῖν
 110 Σήματ', ἃ δὴ καὶ νῶϊ κεκρυμμένα ἴδμεν ἐκ' ἑλλαν·
 ὣς φάτο· μείδῃσεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 Αἴψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 Τηλέμαχ', ἦτοι μήτέρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔασον
 Παιράζειν ἱμέθεν· τάχα δὲ φράσεται καὶ ἄρειον.
 115 Νῦν δ' ὅττι βυπῶ, κακὰ δὲ χροὶ εἴματα εἴμαι,
 τοῦνεκ' ἀτιμάζει με, καὶ οὐπω φησὶ τὸν εἶναι.
 Ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ὅχ' ἔρις αὖ γένηται.
 Καὶ γὰρ τίς θ' ἕνα φῶτα κατακτείνας ἐνὶ δήμῳ,
 ὧι μὴ πολλοὶ ἔωσιν ἀοσσητῆρες ὑπίσσω,
 120 Φεύγει, πηούς τε προλιπὼν καὶ πατρίδα γαίαν·
 Ἡμεῖς δ' ἔρμα πλόηος ἀπέκταμεν, οἳ μὲν ἔρισι
 Κούρων εἰν Ἰθάκῃ· τῷ σε φράζεσθαι ἔνωγα.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤϊδα·
 αὐτὸς ταῦτά γε λεύσσει, πάτερ φίλε· σὴν γὰρ ἄρις ἐν.
 125 Μῆτιν ἐκ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι, οὐδέ κε τίς τοι
 ἄλλος ἀνὴρ ἐρίσειε καταθνητῶν ἀνθρώπων.
 Ἡμεῖς δὲ μεμαῶτες ἄμ' ἐψόμεθ', οὐδέ τι φημι
 Ἀλκίης δευήσεσθαι, ὅση δύναμις γε πάρεσι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 130 Ταιγὰρ ἐγὼν ἔρεω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄρις·
 Πρῶτα μὲν ἄρ' αὖ λούσασθε, καὶ ἐμφίδασθε χιτῶνας,
 Δμῶές τ' ἐν μεγάροισιν ἀνώγατε εἴματ' ἐλέσθαι·
 αὐτὰρ θεῖος αἰοιδὸς, ἔχων φέρμιγγα λιγυίαν,
 ἡμῖν ἡγείσθω φιλοπαίγμονος ἀρχηγμοῖο,
 135 ὣς κέν τις φαίῃ γάμον ἔμμεναι, ἐκτὸς ἀκούων,
 Ἥ δ' ἐν ὀδῶν σείχων, ἣ οἱ περιναϊεταόουσιν·
 μὴ πρόβηε κλέος εὐρὺ φόνου κατὰ ἕξυ γένηται.
 Ἄνδρῶν μνηστέρων, πρὶν γ' ἡμέας ἐλθέμεν ἔξω
 Ἄγρῶν ἐς ἡμέτερον πολυδέενδρον· ἔνθα δ' ἔπειτα
 140 φρασσόμεθ', ὅ, ττι κε κέρδος Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξῃ.

Sedebat deinde Ulyssi ex-adverso, in ignis splendore,
Ad-parietem alterum: ille autem ad columnam longam
Sedebat deorsum tuens, expectans, si quid sibi diceret
Eximia uxor, postquam vidit oculis.

Hæc verò tacita diu sedit; stupor verò ei cor invasit:
Obtutu autem aliquando quidem eum in-oculos aspectabat,
Aliquando verò non-agnoscebat, mala corpori vestimenta habentē.
Telemachus autem increpabat, verbumque dixit, & compellabat;

„ Mater mea, infelix-mater, immitem animum habens,

„ Cur sic à-patre separaris? neque apud ipsum

„ Sedens, verbis percontaris, neque interrogas?

„ Haud quidem alia utique sic mulier obfirmato animo

„ Viro absteret, qui ei malis multa perpeffus

„ Venisset vigesimo anno in patriam terram:

„ Tibi verò semper cor durius est lapide.

Illum autem rursus allocuta est prudens Penelope;

„ Fili mi, animus mihi in pectoribus stupet; (terrogare,

„ Neque aliquid proloqui possum verbum ad eum, neque in-

„ Neque in vultum intueri ex-adverso: si autem revera deum

„ Est Ulysses, & domum venit; certe omnino nos

„ Cognoscemus alter-alterum & melius; sunt enim nobis

„ Signa, quæ scilicet & nos abscondita scimus ab aliis.

Sic dixit: risit verò multa-passus nobilis Ulysses;

Statimque Telemachum verbis alatis allocutus est;

„ Telemache, sane matrem in ædibus sine

„ Tentare me; cito autem cognoscet etiam melius.

„ Nunc verò, quia fordeo, malaque corpori vestimenta indutus

„ Ideo despiciatui-habet me, & nondum putat ipsum esse. (sum,

„ Nos verò consultemus, quo-pacto quam optime fiat:

„ Etenim aliquis, etiam unum virum ubi-interfecit in populo,

„ Cui non multi sint adjutores pone,

„ Fugit, cognatisque relictis & patria terra:

„ Nos autem columen urbis interfecimus, qui longe optimi erant

„ Juvenum in Ithaca; ideo te consultare jubeo.

Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;

„ Ipse hæc sane videas, pater dilecte; tuum enim optimum

„ Consilium in hominibus dicunt esse, neque quisquam tecum

„ Alius vir contenderet mortalium hominum.

„ Nos verò alacres una sequemur; neque omnino puto nos

„ Fortitudine defecturum, quanta vis quidem adsit,

Illum autem respondens allocutus est solers Ulysses;

„ Etenim ego dicam, ut mihi videtur esse optimum:

„ Primum quidem lavamini, & induimini tunicas,

„ Famulasque in ædibus jubete vestimenta sibi-sumere:

„ Cæterum divinus cantor, habens citharam argutam,

„ Nobis præeat ad luforiam saltationem,

„ Ut aliquis putet nuptias esse, extra audiens,

„ Vel per viam vadens; vel ex iis qui circum-habitant:

„ Ne prius fama lata cædis per urbem fiat

„ Virosum procorum, quam scilicet nos iverimus extra

„ Agrum in nostrum arboribus-abundantem: illic verò postea

„ Consultabimus, quicquid utile Olympius præbuerit.

- "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔκρα τοῦ μάλα μὲν κλόνον, ἡδ' ἐπαίσαντο.
 Πρῶτα μὲν οὖν λούσαντο, καὶ ἀμφιέσαντο χιτῶνας·
 "Ὅπλισέν δὲ γυναῖκες· ὁ δ' εἴλετο θεῖος ἀοιδὸς
 Φόρμιγγα γλαφυρὴν, ἐν δὲ σφισιν ἱμερον ὤρσεν
 145 Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμόμονος ὀρχηθμοῖα.
 Τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα περιζοναχίζετο ποσσὶν
 Ἀνδρῶν παιζόντων, καλλιζώνων τε γυναικῶν.
 Ὡς δὲ τις εἶπεν, δέμων ἔκτοσθεν ἀκούων·
 "Ἡ μάλα δή τις ἔγχευ πολυμνήσιν βασιλείαν·
 150 Σχετλὴν, οὐδ' ἔτλη πόσιος οὐ κουριδίσι
 Εἴρυσθαι μέγα δῶμα διαμπερές, ὅφρ' ἂν ἴκοιτο.
 "Ὡς ἔκρα τις εἶπεν, τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὥς ἐτέτυκτο.
 Αὐτὰρ Ὀδυσσεὶα μεγαλήτορα ἦ ἐνὶ δίκῃ
 Εὐρύνομη ταμίη λούσεν, καὶ χρίσεν ἑλαίῳ·
 155 Ἀμφὶ δὲ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν, ἡδὲ χιτῶνα·
 Αὐτὰρ κακκεφαλῆς χεῦεν πολὺ κάλλος Ἀθήνη,
 Μάϊζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· καδδὲ κάρητος
 Οὐλας ἦκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἔνθει ὁμοίας.
 "Ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
 160 Ἰδρις, ὃν Ἡφαιστος δέδωκεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 Τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει,
 "Ὡς μὲν τῷ περίχρευ χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.
 Ἐκ δ' ἀσαμίνδου βῆ, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.
 Ἀψ δ' αὐτίς κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη,
 165 Ἀντίον ἦς Ἀλόχου· καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
 Δαιμόνιη, περὶ σοὶ γε γυναικῶν θηλυτέρων
 Ἐῆρ ἀτέραιμνον ἔθηκεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες·
 Οὐ μὲν κ' ἄλλη ὥδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
 Ἀνδρὸς ἀφεσκήν, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογῆσσε
 170 ἔλθοι ἑικοσῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαίαν.
 Ἀλλ' ἄγε μοι, μάτῃ, εἰρεσον λέχος, ὅφρα καὶ αὐτὸς
 Λέξομαι· ἥ γὰρ τῆγε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Δαιμόνι', οὐτ' ἄρ' τι μεγαλίζομαι, οὐδ' ἀερίζω,
 175 Οὐδὲ λίην ἄγαμαι· μάλα δ' εὐ οἶδ', οἷος ἔησθα,
 Ἐξ Ἰθάκης ἐπὶ νηὶς ἰὼν δολιχηρέτμοιο.
 Ἀλλ' ἄγε οἱ εἰρεσον πυκινὸν λέχος, Εὐρύκλεια,
 Ἐκτὸς ἑυσεθέος θαλάμου, τὸν ῥ' αὐτὸς ἔποιει·
 Ἐνθα οἱ, ἐκθεῖσαι πυκινὸν λέχος, ἐμβέλειτ' εὐνήν,
 180 Κῶεα, καὶ χλαῖνας, καὶ ῥήγεια σιγαλόεντα.
 "Ὡς ἄρ' ἔφη, πόσιος πειρωμένη· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Ὀχθήσας ἄλοχον προσεφάνεε, κέδν' αἰδύϊαν·
 "Ὡ γύναι, ἥ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὸς ἔειπες.
 Τίς δέ μοι ἄλλοισι θῆκε λέχος; χαλαρὸν δέ κεν εἴη
 185 Καὶ μάλ' ἐπισαμένῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπαλθὼν
 Ῥηϊδίως θέλων θείῃ ἄλλῃ ἐνὶ χώρῃ·
 Ἀνδρῶν δ' οὐκ ἂν τις ζῶδες βροτὸς, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
 Ῥεῖα μεταχλίτσειεν, ἐπεὶ μέγα σῆμα τέτυκται
 Ἐν λέχει ἀσκητῷ· τὸ δ' ἐγὼ κάμον, οὐδέ τις ἄλλος.
 190 Θάμνος ἔφου τανύφυλλος ἑλαῖης ἕρκος ἐκτὸς,
 Ἀκμηνὸς θαλέων· πάχετος δ' ἦν, ἥντε κίων·
 Τῷ δ' ἐγὼ ἀμφιβάλων θάλαμον δέμον, ὅφρ' ἐτέλεσσα
 Πυκνήσειν

Sic dixit : illi autem ei omnino quidem auscultarunt, & paruerunt.
 Itaque primum quidem lavarunt-se, & induerunt-sibi tunicas :
 Ornatae autem sunt mulieres ; sumpsit verò divinus cantor
 Citharam cavam ; ipsisque desiderium concitavit
 Cantusque dulcis, & egregiae saltationis.
 His verò magna domus personabat pedibus
 Virorum ludentium, pulchreque cinctarum mulierum.
 Sic autem aliquis dicebat ædes extra audiens ;
 „ Certe omnino jam aliquis duxit-uxorem multum-ambitam regi-
 „ Improbam, neque sustinuit mariti sui cui-virgo-nupsit, (nam :
 „ Servare magnam domum perpetuo, donec venisset.
 Sic utique aliquis dicebat ; hæc autem non noverunt, quomodo
 At Ulysses magnanimum sua in domo (erant :
 Eurynome œconoma lavit & unxit oleo ;
 Circumque ipsum pallium jecit & tunicam :
 Cæterum capiti affudit multam pulchritudinem Minerva,
 Majoremque aspectu fecit & crassio rem ; à capite autem
 Crispas demisit comas, hyacinthino flori similes.
 Sicut autem quando aliquis aurum circumfundat argento vi-
 Peritus, quem Vulcanus docuerit & Pallas Minerva
 Artem omnigenam ; pulchra verò opera is perficit :
 Sic quidem huic circumfudit gratiam capitique & humeris.
 E balneo verò is egressus est, corpore immortalibus similis ;
 Iterum autem deinde resedit in folio, unde surrexerat,
 Ex-adverso suæ uxori ; & ipsam sermone allocutus est ;
 „ Infausta, tibi quidem præ mulieribus foemineis
 „ Cor impenetrabile fecerunt Olympias domos habentes ;
 „ Haud quidem alia sic mulier obfirmato animo
 „ Viro absisteret, qui ei mala multa perpeffus
 „ Venisset vigesimo anno in patriam terram.
 „ Sed age mihi, nutrix, sterne lectum ; ut & ipse
 „ Decumbam ; profecto enim huic ferreus in præcordiis animus.
 Illum autem rursus allocuta est prudens Penelope ;
 „ Gencrose, neque sane quid magni-facio, neque nihili-habeo,
 „ Neque admodum admiror ; perquam autem bene novi, qualis
 „ Ex Ithaca in navi proficiscens longis-remis-instructa. (eras,
 „ Sed age ei sterne densum lectum, Euryclea,
 „ Extra bene-fundatum thalamum, quem scilicet ipse fecit :
 „ Illic ei, exposito denso lecto, injicite, ad-cubandum,
 „ Pelles, & lænas, & integumenta splendida.
 Sic utique dixit, maritum tentans ; at Ulysses
 Indignatus uxorem alloquebatur, honesta scientem ;
 „ O mulier, profecto valde hoc verbum acerbum dixisti :
 „ Quis verò mihi alibi posuit lectum ? difficile nempe esset
 „ Etiam valde scienti, nisi quando deus ipse aggressus
 „ Facile volens poneret alio in loco : (pubescens,
 „ Virorum autem haud quisquam vivus mortalis, neque valde
 „ Facile amoliretur ; quoniam magnum signum factum est
 „ In lecto elaborato ; eum autem ego feci, neque quisquam alius.
 „ Arbor erat patula-foliis olivæ septum intra,
 „ Vicens, florens ; crassa verò erat, tanquam columna :
 „ Ei autem ego circumdatum thalamum struxi, donec perfecti
 „ Dens

- Πυκνήσειν λαάδεσσι, καὶ εὖ καθύπερθεν ἔρεψα.
 Κολλητὰς δ' ἐπέθηκα θύρας, πυκινῶς ἀραρυίας.
 195 Καὶ τέτ' ἔπειτ' ἀπέκοψα κόμην τανυφύλλου ἐλαίης.
 Κορμὸν δ' ἐκ βίξης προταμὼν; ἀμφέξεσα χαλκῇ
 Εὐ καὶ ἐπισκαμένως, καὶ ἐπὶ εἰς θύμην ἴθυνα,
 Ἑρμὶν ἀσκήσας· τέτρηνα δὲ πάντα τερέτρω.
 Ἐκ δὲ τοῦ ἀρχόμενος λέχος ἔξεον, ὅφρ' ἐτέλεσσα,
 200 Δαιδάλλων χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἡδ' ἐλέφαντι.
 Ἐκ δ' ἐτάνυσσα ἱμάντα βόας, φοίνικι φασεινόν.
 Οὕτω τοι τόδε σῆμα πιφύσκομαι· οὐδέ τι οἶδα,
 εἰ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι, γύναι, λέχος, ἥε τις ἦδη
 Ἀνδρῶν ἕλλοσε θῆκε, ταμὼν ὑπὸ πυθμὲν ἐλαίης.
 205 Ὡς φάτο· τοῦ δ' αὐτοῦ λῦτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
 Σήματ' ἀναγνούσῃ, τὰ οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
 Δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰδὺς δράμεν, ἀμφὶ δὲ χεῖρας
 Διερῇ βάλλ' Ὀδυσσῇ, κάρη δ' ἔκυσ', ἠδὲ προσήυδα.
 Μῆ μοι, Ὀδυσσεῦ, σκύζεν, ἐπεὶ τὰ περ ἕλλα μάλισμα.
 210 Ἀνθρώπων πέπνυσο· θεοὶ δ' ὤπαζον διζῶν,
 οἱ νῦν ἐγγάσαντο παρ' ἀλλήλοισι μένοντε
 Ἥβης ταρπῆναι, καὶ γῆρας οὐδὲν ἰεσθαι.
 Αὐτὰρ μὴ νῦν μοι τόδε χῶεο, μηδὲ νυμέσσα,
 οὐνεκ' εἴ οὐ τὸ πρῶτον, ἐπεὶ ἴδον, ὡδ' ἀγάπησεν.
 215 Αἰεὶ γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 Ἐφρίγῃ, μὴ τίς με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν.
 Ἐλθὼν· πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδεα βουλευούσιν.
 Οὐδέ κεν Ἀργεῖν Ἑλένη, Διδὸς ἐκγεγαυῖα,
 Ἀνδρὶ παρ' ἑλλοδαπῷ ἐμίγε φιλότῃτι καὶ εὐνῇ.
 220 Εἰ ἦδη, ὅ μιν αὐτίς ἀρήϊοι υἴες Ἀχαιῶν
 Ἀξέμεναι οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδ' ἑμαλλον.
 Τὴν δ' ἦτοι βέξαι βας ὥρρεν ἔργον αἰετής·
 Τὴν δ' ἦτην οὐ πρόθεν εἰδ' ἐγκέσθετο θυμῷ
 Λυκρῶν, ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμίας ἵκτο πένθος.
 225 Νῦν δ', ἐπεὶ ἦδη σήματ' ἀριφραδέως κατέλεξας·
 Εὐνῆς ἡμετέρης, τὴν οὐ βροτὸς ἕλλος ὀκῶπει,
 Ἀλλ' οἷοι σύ τ' ἐγὼ τε, καὶ ἀμφίπολος μία μούνη.
 Ἀκτορὶς, ἦν μοι δῶκε πατὴρ ἔτι δεῦρο κιοῦσῃ,
 Ἡ νῦν εἴρυτο θύρας πυκινοῦ θαλάμοιο,
 230 Πείθεις δὴ μου θυμὸν, ἀπηνέει περ μάλ' ἔντα.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἐπὶ μᾶλλον ὅφ' ἴμερον ὥρρε γόοιο.
 Κλαίει δ' ἔχων ἄλοχον θυμαρέα, κέδν' εἰδυῖαν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσπασίως γῇ νηχομένοισι φανείη,
 Ὦντε Ποσειδάων εὐεργέτα νῆ' ἐνὶ πόντῳ
 235 Ραῖσῃ ἐπειγομένην ἀνέμῳ καὶ κύματι πηγῷ.
 Παῦροι δ' ἐξέφυγον πολιῆς ἀλδς ὑπερβόνδε
 Νηχομένοι, πολλῇ δὲ περὶ χροῖ τέτροφεν ἄλμῃ.
 Ἀσπασιοὶ δ' ἐπέβαν γαίης, κακότητι φυγόντες.
 Ὡς ἄρα τῇ ἀσπασὶς ἦν πότις εἰσπορώσῃ.
 240 Δειρῆς δ' οὕτω πάνμπαν ἀφίστο πῆχες λευκῷ.
 Καὶ νῦν κ' ὀδυρομένοισι φάνη βοδοδάκτυλος ἠῶς,
 Εἰ μὴ ἦρ' ἕλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Νύκτα μὲν ἐν περάτῃ δολιχὴν σχέθεν, Ἡδ' αὖτε
 Ῥύσκειτ' ἐπ' Ὀκεανῷ χρυσέερονον, οὐδ' ἐκ ἵππους

„ Dens lapidibus, & bene desuper texti;
 „ Conglutinatasque imposui fores, firmiter aptatas.
 „ Et tum deinde abscidi comam patulae-foliis olivæ;
 „ Truncum verò à radice usque proficissum circumdolari æro
 „ Bene & scite, & ad perpendicularum exegi,
 „ Fulcro elaborato; terebravique omnia terebra.
 „ Ab hoc autem incipiens lectum poliebam, donec perfeci,
 „ Varie-ornans auroque & argento & ebore;
 „ Inde verò extendi pellem bovis, purpura splendidam.
 „ Sic tibi hoc signum dico; neque omnino scio,
 „ An mihi adhuc incolumis sit, mulier, lectus, an aliquis jamjatus
 „ Virorum alibi posuerit, succiso fundo olivæ.
 Sic dixit: ejus verò ibidem soluta sunt genua & charum cor,
 Signa agnoscens, quæ ei accurata dixit Ulysses.
 Lachrymis-fusis autem deinde recta epcurrit, circumque manus
 Collum jaciebat Ulyssi; caput verò osculata est, & affabatur;
 „ Ne mihi, Ulysses, irascere; quoniam in aliis quidē *rebus* maxime
 „ Hominum prudens-eras; dii autem dabant ærumnam,
 „ Qui nobis inviderunt *nos* una invicem manentes
 „ Pubertate fruitos esse, & senectutis limen attigisse.
 „ At ne nunc mihi ob-hoc irascere, neque indignare,
 „ Quod te non primum, postquam vidi, sic amplexa sum;
 „ Semper enim mihi animus in pectoribus charis
 „ Horrult, nequis me hominum deciperet verbis
 „ Huc-profectus; multi enim malas astutias cogitant.
 „ Neque Argiva Helena, è-Jove nata,
 „ Viro cum alieno mixta fuisset amore & cubili,
 „ Si in-animo-habuisse, quod ipsam iterum bellicosi filii Achi-
 „ Reducturi domum dilectam in patriam erant. (vorum
 „ Eam autem profecto ad-patrandum deus instigavit opus indi-
 „ Noxam verò non ante in suo deposuit animo (gnum;
 „ Gravem; ex qua primum & ad nos venit dolor.
 „ Nunc verò, quandoquidem jam signa manifeste dixisti
 „ Lecti nostri, quem non mortalis alius viderat,
 „ Sed soli tuque egoque, & ancilla una sola
 „ Auctoris, quam mihi dedit pater jam huc proficiscenti,
 „ Quæ nobis custodiebat fores compacti thalami;
 „ Flectis tandem meum animum, durus licet valde sit.
 Sic dixit: ei autem adhuc magis desiderium excitavit luctus.
 Flebat verò tenens uxorem animo-gratam, honesta scientem.
 Sicut autem quando grate terra natantibus apparet,
 Quorum scilicet Neptunus bene-fabricatam navem in ponto
 Perdidit, agitatam vento & fluctu vasto;
 Pauci verò effugerunt è cano mari in terram
 Natantes, multa autem circa corpus accrescit salugo;
 Latī verò conscenderunt terram, malo evitato:
 Sic utique illi gratus erat maritus intuenti:
 A-collo autem nondum omnino removebat brachia candida.
 Et sane lugentibus apparuisset rosea-digitis aurora,
 Nisi utique aliud cogitasset dea cæcia-oculis Minerva:
 Noctem quidem in termino longam tenuit, Auroram verò contra
 Destinuit in Occano aureum-soliam-habentem, neque sinebat equos
 Jungere

- 245 Ζεφγυνυσθ' ὠκύποδας, Φάος ἀνθρώποισι φέροντας,
 Λάμπρον καὶ φαέθονθ', οἷτ' Ἡὼ πῶλοι ἄγουσι.
 Καὶ τότ' ἄρ' ἦν ἄλοχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 "Ὡ γύναι, οὐ γάρ πω πάντων ἐπὶ πείρατ' ἀέθλων
 ἤλθομεν, ἀλλ' ἐτ' ὅπισθεν ἀμέτρητος πόνος ἔσται
- 250 Πολλὰς καὶ χαλεπὰς, τὸν ἐμὲ χρεὶ πάντα τελέσσαι.
 "Ὡς γὰρ μοι ψυχὴ μυθήσατο Τειρεσίαιο,
 "Ἡματι τῷ, ὅτε δὴ κατέβην δῆμον Ἀΐδος εἰσω,
 Νέσον ἱταίροισιν διζήμενος, ἡδ' ἐμοὶ αὐτῷ.
 Ἀλλ' ἔρχευ, λέκτρονδ' ἴομεν, γύναι, ὄφρα καὶ ἤδη
- 255 ἴπῳ ὑπὸ γλυκερῷ ταρπόμεθα κοιμηθέντε.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Εὐνὴ μὲν δὴ σοὶ γε τότ' ἔσεται, ὅππότε θυμῷ
 Σὺ θέλῃς· ἐπεὶ ἄρ' σε θεοὶ ποίησαν ἱέσθαι
 Οἶκον ὑπκείμενον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαίαν.
- 260 Ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης, καὶ τοὶ θεοὶ ἔμβαλε θυμῷ,
 Εἴπ' ἄγε μοι τὸν ἄεθλον· ἐπεὶ καὶ ὅπισθεν, (ὅτῳ,)
 Πεύσομαι· αὐτίκα δ' ἐς δαήμεναι οὔτι χέρειον.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Δαιμονίη, τί τ' ἄρ' αὐτὴ με μάλ' ὀτρυνέουσα κελεύεις
- 265 Εἰπέμεν; αὐτὰρ ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω.
 Οὐ μὲν τοι θυμὸς κεχαρήσεται· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
 Χαίρω· ἐπεὶ μάλα πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἕζε' ἄνωγεν
 Ἐλθεῖν, ἐν χεῖρεσιν ἔχοντ' εὐήρες ἱετμόν·
 Εἰσὸνέ τοὺς ἀφίκωμαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν,
- 270 Ἀνέρας, οὐδέ θ' ἄλῃσσι μεμιγμένον εἶδαρ' ἔδουσιν·
 Οὐδ' ἄρα τοὶ γ' ἴσασι νέας φοινικοπαρήους,
 Οὐδ' εὐήρ' ἱετμὰ, τὰ τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.
 Σῆμα δέ μοι τόδ' ἔειπεν Ἄριφραδὲς, (οὐδέ σε κεύσω·)
 "Ὅππότε κεν δὴ μοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδότης
- 275 Φῆν' ἀθηρηλοιογὼν ἔχειν ἀνὰ Φαιδίμῳ ὤμῳ,
 Καὶ τότε μ' ἐν γαίῃ πῆξαντ' ἐκέλευεν ἱετμόν,
 Ἐρξανθ' ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
 Ἀρνεῖν, ταῦρ' ἄν τε, συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
 Οἷμαδ' ἀποσείχειν, ἔρδειν θ' ἱερὰς ἐκατόμβας
- 280 Ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 Πᾶσι μάλ' ἐξείης· θάνατος δέ μοι ἐξ ἄλλος αὐτῷ
 Ἀβληχρὸς μάλα τοῖς ἐλεύσεται, ὅς κ' ἐμὲ πέφνη
 Γῆρα ὑπαὶ λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 "Ὀλβιοὶ ἔσσονται· τάδε μοι Φάτο πάντα τελεῖσθαι.
- 285 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Εἰ μὲν δὴ γῆράς γε θεοὶ τελέουσιν ἄρειον,
 Ἐλπαρὴ τοι ἔπειτα κακῶν ὑπάλυξιν ἔσθαι.
 "Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Τόφρα δ' ἄρ' Εὐρυνόμῃ τε ἰδὲ τροφὸς ἔντυον εὐνὴν
- 290 Ἐσθῆτος μαλακῆς, δαΐδων ὑπολαμπομενάων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ εἴβρεσαν πυκινὸν λέχος ἱγκονέουσαι,
 Γρη῏ς μὲν κεύουσα, πάλιν οἰκόνδε βεβήκει·
 Τοῖσιν δ' Εὐρυνόμῃ θαλαμηπόλος ἡγεμόνευεν
 Ἐρχομένοισι λέχουσε, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
- 295 Ἐς θάλαμον δ' ἀγαγοῦσα, πάλιν κίεν· οἱ μὲν ἔπειτα·
 Ἀσπασίῳ λέκτροιο παλαιοῦ θεομὲν ἴκοντο.

Jungere veloces, lumen hominibus ferentes,
 Lampum & Phaëthonta, qui scilicet Auroram equuli vehunt.
 Et tunc utique suam uxorem allocutus est solers Ulysses;
 „ O mulier, nondum enim omnium ad fines certaminum
 „ Venimus, sed adhuc in posterum immensus labor erit,
 „ Multus & difficilis, quem me oportet omnem perficere.
 „ Sic enim mihi anima dixit Tiresiæ,
 „ Die illo, quando scilicet descendi domum Orci intra,
 „ Reditum fociis quærens, & mihi ipsi.
 „ Quin veni, ad-lectum eamus, uxor, ut & jam
 „ Somno à dulci delectemur ubi-decubuerimus.
 Eam autem rursus allocuta est prudens Penelope;
 „ Cubile quidem demum tibi sane tunc erit, quando animo
 „ Tuo volueris; quia scilicet te dii fecerunt venire
 „ Ad domum bene-ædificatam, & tuam in patriam terram.
 „ Sed quoniam cogitasti, & tibi deus injecit animo,
 „ Dic age mihi hoc certamen; quoniam & postea, (puto,)
 „ Audiam; statim autem est scire nequaquam pejus.
 Hanc verò respondens allocutus est solers Ulysses;
 „ Infausta, cur igitur demum me valde hortans jubes
 „ Dicere? at ego dicam, neque celabo.
 „ Haud quidem tibi animus gaudebit; neque enim ipse
 „ Gaudeo: quoniam admodum multas hominum ad urbes iussit
 „ Proficisci, in manibus habentem fabrefactum remum;
 „ Donec ad illos pervenero, qui haud norunt mare,
 „ Viros, neque silibus mixtum cibum comedunt;
 „ Neque sane hi norunt naves rubras-proris,
 „ Neque fabrefactos remos, qui utique alæ navibus sunt.
 „ Signum verò mihi hoc dixit manifestum, (neque te celabo;)
 „ Quando demum mihi obviam-factus alius viator
 „ Dixerit me ventilabrum habere super splendido humero;
 „ Utique tunc me terræ infixo iussit remo,
 „ Factisque sacris eximiis Neptuno regi,
 „ Ariete, tauroque, suumque initore verre,
 „ Domum abire, facereque sacras hecatombas
 „ Immortalibus diis, qui cælum latum habitant,
 „ Omnibus prorsus ordine: mors autem mihi ex mari ipsi
 „ Lenis admodum talis adveniet, quæ me occidat
 „ Senectute à molli confectum; circum autem populi
 „ Felices erunt: hæc mihi dixit omnia perfectum-iri.
 Illum autem rursus allocuta est prudens Penelope;
 „ Si quidem demum senectutem dii perficient meliorem,
 „ Spes tibi deinde malorum effugium fore.
 Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
 Interea verò Eurynomeque & nutrix instruebant lectum
 Vestitu molli, facibus sublaçantibus.
 At postquam straverant densum lectum properantes,
 Anus quidem decubitura retro in-domum ivit;
 Illis verò Eurynome cubicularia præibat
 Euntibus ad-lectum, facem in manibus tenens:
 In thalamum autem ubi-duxerat, retro ivit: illi quidem deinde
 Lubentes lecti antiqui ritibus accesserunt.

- Αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἦδ' ἐσθλὸς συβώτης
 Παῦσαν ἔρ' ὀρχηθμοῖο πόδας, παῦσαν δὲ γυναῖκας·
 Αὐτοὶ δ' εὐνάζοντο κατὰ μέγαρον σκιδόντα.
- 300 Τῷ δ' ἱκεῖ οὖν φιλότιτος ἱταρχήτην ἱρατεινῆς,
 Τερπείσθην μύθοισι, πρὸς Ἀλλήλους ἐνέποντες·
 Ἦ μὲν, ὅσ' ἐν μεγάροισιν ἀνέσχετο διὰ γυναικῶν,
 Ἀνδρῶν μνηστήρων ἑσποῶς· ἄϊδ' ἄλλον ὁμιλον·
 Οἱ ἔθεν εἵνεκα πολλὰ, ββας, καὶ ἴφια μῆλα.
- 305 Ἐσφαζόν· πολλὰς δὲ πύθων ἠφύσσετο οἶνος.
 Αὐτὰρ ὁ διογενὴς Ὀδυσσεύς, ὅσα κῆδ' ἔθηκε
 Ἀνδράποισι, ὅσα τ' αὐτὸς διζύσας ἐβόησε,
 Πάντ' ἔλεγ'· ἡ δ' ἔρ' ἐτέρπετ' ἀκούουσα, οὐδέ οἱ ὕπνος
 Πάπτεν ἐπὶ βλεφάροισι, πάρος καταλέξει ἅπαντα.
- 310 Ἦρξατο δ', ὡς πρῶτον Κίκονας δάμασ'· ἀτὰρ ἔπειτα
 Ἦλθ' ὡς Λωτοφάγων ἀνδρῶν πίειραν ἕρουραν·
 Ἦδ' ὅσα Κύκλωψ ἔρεε, καὶ ὡς ἀπατίσατο ποιήν
 Ἰφθίμων ἱτάρων· οὐς ἥσθιεν, οὐδ' ἐλάειρεν·
 Ἦδ' ὡς Ἀχολον ἔκει', ὃ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο,
- 315 Καὶ πέμπ'· οὐδέ πω αἶσα φίλην ἐς πατρίδ' ἰκέσθαι
 Ἦν, ἀλλὰ μὲν αὐτὶς ἀναρπάξασα θυέλλα
 Πόντον ἐκ' ἰχθυόεντα φέρεν μεγάλα σενάχοντα·
 Ἦδ' ὡς Τηλέπυλον Λαιρρυγονίην ἀφίκανεν,
 Οἱ νῆας τ' ὄλεσαν καὶ ἑκκνήμιδας ἱταίρους
- 320 Πάντες Ὀδυσσεύς δ' οἷος ὑπεκφυγε νηὶ μελαινῇ·
 Καὶ Κίρκης κατέλεξε δόλον πολυμηχανίην τε·
 Ἦδ' ὡς Ἀΐδεω δόμον ἤλυθεν εὐρώεντα,
 Ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίου Τειρεσίαιο,
 Νηὶ πολυκλήϊδι, καὶ εἰσίδε πάντας ἱταίρους,
- 325 Μητέρα θ', ἣ μιν ἔτικτε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἔδντα·
 Ἦδ' ὡς Σειρήνων Ἀδινάων φθόγγον ἔκουσεν·
 Ὡς θ' ἴκετο πλαγκτὰς πέτρας, δεινὴν τε Χάρυβδι,
 Σκύλλην θ', ἣν οὐ πάποτ' ἀκήριοι ἄνδρες ἔλυξαν·
 Ἦδ' ὡς Ἠελίοιο ββας κατέπεφνον ἱταίροι·
- 330 Ἦδ' ὡς νῆα θοὴν ἔβαλε ψαλδέντι κεραυνῷ
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· ἀπὸ δ' ἔφθιθεν ἐσθλοὶ ἱταῖροι
 Πάντες ὁμῶς, αὐτὸς δὲ κακὰς ὑπὸ κῆρας ἔλυξεν·
 Ὡς θ' ἴκετ' Ὀλυυίην νῆσον, Νύμφην τε Καλυψῶ,
 Ἡ δὲ μιν κατέρυκε, λιλαιομένη πόσιν εἶναι,
- 335 Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, καὶ ἔτρεφεν, ἦδ' ἔφασκε
 Θῆσειν ἐδάνατον καὶ ἀγῆραον ἡμᾶτα πάντα·
 Ἀλλὰ τῷ οὐποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν·
 Ἦδ' ὡς ἐς Φαίηκας ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
 Οἱ δὲ μιν περὶ κῆρι, θεδν ὡς, τιμήσαντο,
- 340 Καὶ πέμπσαν σὺν νηὶ φίλην ἐς πατρίδα γαίην,
 Χαλκὸν τε χρυσὸν τε ἄλλας, ἐσθλὰ τε δόντας·
 Τοῦτ' ἔρα δούτατον εἶπεν ἔπος, ὅτε οἱ γλυκὺς ὕπνος
 Λυσίμελ' ἐπείρουσε, λύων μελεδήματα θυμοῦ.
 Ἡ δ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
- 345 Ὅππότε δὲ δ' Ὀδυσῆα ἐέλπετο, ὅν κατὰ θυμὸν,
 Εὐνῆς ἥς ἀλόχου ταρπήμεναι, ἦδ' ἐκαστὸν ὕπνου,
 Αὐτίκ' ἀπ' Ὀκεανοῦ χρυσόδερρον Ἠριγένειαν
 Ὄρσεν, ἐν' ἀνδράποισι φῶς φέρη· ὥρτο δ' Ὀδυσσεύς

At Telemachus & bubulcus & subulcus
 Cessare-fecerunt à-saltatione pedes, cessareque fecerunt multe-
 ipsi verò cubabant per ædes obscuras. (res;
 Illi autem postquam amore delectati sunt desiderabili,
 Delectabantur sermonibus, secum invicem confabulantes:
 Illa quidem, quot in ædibus sustinuerat nobilissima mulierum,
 Virorum procorum inspiciens perniciosum coetum;
 Qui sui gratia multa, boves, & pingua pecora,
 Mactabant; multum autem ex-doliis hauriebatur vinum.
 At generosus Ulysses, quot dolores intulerat (rat,
 Homini-bus, & quæcunque ipse ærumnis-conflictatus exantlave-
 Omnia dicebat; illa verò delectabatur audiens; neque ei somnus
 Incidebat palpebris, antequam is enarrasset omnia.
 Incepit autem, quomodo primum Ciconas domuit; at postea
 Venit in Lotophagorum virorum pinguem terram:
 Et quot Cyclops fecit, & quomodo exegit poenam
 Ob fortes socios, quos comedebat is neque miserabatur:
 Utque ad Æolum venisset, qui ipsum lubens suscepit,
 Et dimittēbat; nondum verò fatale dilectam in patriam perve-
 Erat; sed ipsum rursus abreptum procella (nire
 Pontum in piscosum tulit valde gementem:
 Et quomodo Telepylum Læstrygoniam advenit,
 Qui navesque perdiderunt & bene-ocreatos socios
 Omnes: Ulysses autem solus effugit nave nigra:
 Et Circes enarravit dolum & varium-artificium:
 Et quomodo Orci domum adiit squalidam,
 Animam consulturus Thebani Tirēsiae,
 Navi multis-transftris-instructa; & aspexit omnes socios,
 Matremque, quæ ipsum peperit, & nutritiv parvulus cum-esset:
 Et quomodo Sirenum frequentium vocem audiit:
 Quomodoque venit ad erraticas petras, horrendamque Charybdin,
 Scyllamque, quam nondum unquam illæsi viri effugerunt:
 Utque Solis boves interfecerunt socii:
 Utque navem velocem percussit ardenti fulmine
 Jupiter altitonans; perieruntque eximii socii
 Omnes pariter; ipse verò mala fata effugit:
 Quomodoque advenit Ogygiam insulam, Nymphamque Calypso,
 Quæ demum ipsum detinebat, cupiens sibi maritum esse,
 In specubus cavis, & alebat, atque dicebat
 Reddituram se cum immortalē & senectutis-expertem dies omnes;
 Sed ei nunquam animum in pectoribus flectebat:
 Et quomodo ad Phæacas pervenit, multa perpeffus,
 Qui sane ipsum ex corde, deum veluti, honoraverunt,
 Et dimiserunt cum navi dilectam in patriam terram,
 Æreque, auroque affatim, vestituque datis:
 Hoc sane ultimum dixit verbum, quando cum dulcis somnus
 Membrorum-relaxator invasit, solvens curas animi.
 Diversa autem ex parte aliud cogitavit dea cæssa-oculis Minerva:
 Quando demum scilicet Ulyssem putabat, suo in animo,
 Concubitu suæ uxoris oblectatum esse, atque etiam somno;
 Statim ab Oceano aureo-solio Aurorum
 Excitavit, ut hominibus lucem ferret; surrexit verò Ulysses
 Cubili

- Εὐνῆς ἐκ μαλακῆς, ἀλόχῃ δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλον.
 350 Ὡ γύναι, ἥδη μὲν πολέων κεκορήμεθ' ἀέθλων
 Ἀμφοτέρω· σὺ μὲν ἐνθάδ' ἐμὲν πολυκηδέα νόσον
 Κλαίους· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς ἔλγεται καὶ θεοὶ ἄλλοι
 Ἰμμενον πεδάσσκον ἐμῆς ἀπὸ πατρίδος αἰῆς.
 Νῦν δ' ἱπεί ἀμφοτέρω πολυήρατον ἰκόμεθ' εὐνὴν,
 355 Κτήματα μὲν, τὰ μοι ἐστὶ, κομιζόμεν ἐν μεγάροισι·
 Μῆλα δ', ἃ μοι μνηστῆρες ὑπερφίαλοι κατέκυραν,
 Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ λήσσομαι, ἄλλα δ' Ἀχαιοὶ
 Δάσους, εἰσὶναι πάντας ἐνπλήσωσιν ἱπταύλους.
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πολυδένδρεον ἄργον ἔπειμι,
 360 Ὀφόμενος πατέρ' ἱσθλὸν, ὃ μοι πυκινῶς ἀκᾶχεται·
 Σοὶ δέ, γύναι, τὰδ' ἐπιτέλλω, πινυτῇ περ ἰούσῃ·
 Αὐτίκα γὰρ φάτις εἰσιν ἅμ' ἡλέως ἀνιόντι
 Ἀνδρῶν μνηστῆρων, οὓς ἔκτανον ἐν μεγάροισιν·
 Εἰς ὑπερῷ ἀναβάσσει, σὺν ἀμφιπέλοισι γυναιξίν,
 365 Ἥσθαι, μηδέ τινα προτίσσεις, μηδ' ἐρέεινε.
 Ἥ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἰδύσατο τεύχεα καλὰ·
 Ὡρε δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ ευβώτην,
 Πάντας δ' ἐντὶ ἄνωγεν ἀρήϊα χερσὶν ἰλέσθαι.
 Οἱ δέ οἱ οὐκ ἀπίθσαν· ἰδωρήσσοντο δὲ χαλεπῷ.
 370 Ὡ ἔκταν δὲ θύρας, ἐκ δ' ἦιον· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
 Ἦδη μὲν φάος ἦεν ἐπὶ χθόνα· τοὺς δ' ἦρ' Ἀθήνη
 Νυκτὶ κατακρύψασα τοῦς ἐξῆγε πύλῃος.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ύ Α Σ Ο Μ Η Ρ Ο Τ Η Σ Ω.
 Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ

Ἰππίσεις.

ΤΑΞ τῶν μνηστῆρων ψυχὰς Ἑρμῆς εἰς ἄδου κατὰγει· καὶ ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσεύς γίνεται πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα Διότῃν· καὶ ταραχὴν τοῖς Ἰθακησίοις γυγνημένην ἐπὶ τῇ τῶν μνηστῆρων ἀναιρέσει Ἀθηνᾶ διακυλύει.

Ω, δ' Ὀδυσσεύς σὺν πατρὶ καὶ υἱεὶ μέρνει· Ἀχαιοὺς.

- Ἑρμῆς δὲ ψυχὰς Κυλλήνιος ἔξεκαλεῖτο
 Ἀνδρῶν μνηστῆρων· ἔχε δὲ ῥάβδον μετὰ χερσὶν
 Καλὴν, χρυσεῖν, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
 ὣν ἰδέσθαι, τοὺς δ' αὐτὴ καὶ ὑπνῶντας ἰγείρει·
 5 Τῇ ῥ' ἔχε κινήσας· ταὶ δὲ τρίζουσαι ἔποντο.
 Ὡς δ' ὅτε νυκτερίδες μυχῶ ἔντρον βασπεσίῳ
 Τρίζουσαι ποτέονται, ἱπεί κέ τις ἀποπέσῃσιν
 Ὀρμαθοῦ ἐκ πέτρης, ἀνά τ' ἀλλήλησιν ἔχονται·
 Ὡς αἱ τετριγυῖαι ἅμ' ἦσαν· ἦρχε δ' ἥρα σφιν
 20 Ἑρμείας ἀκᾶχητα κατ' εὐρώεντα κέλευθα.
 Παρ δ' ἴσαν Ὀικακνοῦ τε βοᾶς καὶ λευκάδα πέτρην,
 Ἦδὲ παρ' Ἠελίοιο πύλας, καὶ δῆμον Ὀνειρόν,
 Ἦσαν· αἶψα δ' ἔκοντο κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
 Ἐνθά τε ναίουσιν ψυχὰς, εἰδῶλα καμάντων.
 25 Εὐρον δὲ ψυχὴν Πηληϊάδεω Ἀχιλλεύς,
 Καὶ Πατρεκλῆες, καὶ ἀμόμονος Ἀντιλόχοιο,

Cubili ex molli; uxori autem verbum mandabat;
 „ O uxor, jam quidem multis satiati sumus certaminibus
 „ Ambo: tu quidem hic meum ærumnosum reditum
 „ Desiens; at me Jupiter doloribus, & dii alii,
 „ Properantem detinebant mea à patria terra:
 „ Nunc verò postquam ambo ad desiderabile venimus cubile,
 „ Possessiones quidem, quæ mihi sunt, curato in sedibus;
 „ Pecora autem, quæ mihi proci superbi consumpserunt,
 „ Multa quidem ipse ego prædabor, alia autem Achivi
 „ Dabunt, donec omnia impleverint stabula.
 „ Sed sane ego quidem ad arboribus-abundantem agrum profi-
 „ Visurus patrem eximium, qui mihi multum dolet: (cisor,
 „ Tibi autem, uxor, hæc mando, prudens licet sis;
 „ Statim enim fama ibit simul cum sole orto
 „ Virorum procorum, quos interfecit in sedibus;
 „ In coenaculum ubi-ascenderis, cum famulis mulieribus,
 „ Sede, neque quæquam respice, neque interroga.
 Dixit utique, & circum humeros induit sibi arma pulchra:
 Incitavit autem Telemachum & bubulcum & subulcum,
 Omnesque arma jussit martia manibus sibi-sumere.
 Hi verò ei non inobsequentes fuerunt: armabant autem se ære:
 Aperuerunt verò fores, exhibantque; præibat autem Ulysses.
 Jamjam quidem lux erat super terram: illos autem Minerva
 Caligine coopertos cito eduxit ex urbe.

ODYSSEAE HOMERI XXIV. LIBRI

Argumentum.

Procorum animas Mercurius ad inferos deducit: Et agnitio
 Ulyssis fit ad patrem Lærtæ. Et turbam Ithacensibus
 factam ob procorum cædem Minerva compefcit.

Ω. Ulysses cum patre & filio pugnat Achivis.

Mercurius autem animas Cyllenius evocabat
 Virorum procorum; habebat verò virgam in manibus
 Pulchram, auream; qua scilicet hominum oculos mulcet;
 Quorum vult; contra verò & dormientes suscitât;
 Hac utique dacebat commotas; illæ verò stridentes sequebantur.
 Sicut autem quando vespertilioes in secessu atrii divini
 Stridentes volant, postquam aliquis exciderit
 Serie ex petra; sibi autem invicem adhærescunt:
 Sic illæ stridentes una ibant: præibat verò ipsis
 Mercurius alienus à malo, per squalidas vias.
 Præteribant autem Oceanique fluctus & Leucada petram;
 Et Solis portas, & populum Somniorum,
 Præteribant: statimque pervenerunt in herbosum pratens,
 Ubi scilicet habitant animæ, simulachra defunctorum.
 Invenierunt autem animam Pelidae Achillis,
 Et Patrocli, & eximii Antiloehi,

- Αἰαντός θ', ὃς ἥριςτος ἦν εἰδὸς τε δέμας τε
 τῶν ἁλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 Ὡς οἱ μὲν περὶ καίονον ὀμίλειον· ἀγχιμόλον δὲ
 20 ἥλαυ' ἐπὶ ψυχῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδου
 Ἀχινυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγυγέραι, ὅσαι ἄμ' αὐτῷ
 οἶκον ἐν Αἰγίσθεοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
 Τὸν προτέρη ψυχῇ προσεφώνεε Πηλεΐωνος·
 Ἀτρεΐδη, πέρι μὲν σε φάμεν Διὶ τερπικεραύοντι
 25 Ἀνδρῶν ἥρῳων φίλον ἔμμεναι ἡμάτῃ πάντῃ·
 οὐνεκα πολλοῖσιν σε καὶ ἰφθίμοισιν ἕνασσε,
 Δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅτε πάσχομεν ἄλγος Ἀχαιοί.
 Ἡ τ' ἔρα καὶ σοὶ πρῶτα παραστήσεται ἑμελλε
 Μοῖρ' ἀλοῇ, τὴν οὐτίς ἀλευεται, ὅς κε γένηται.
 30 Ὡς ὄφελος τιμῆς ἀπονήμενος, ἥσπερ ἥκιστας,
 Δῆμῳ ἐνὶ Τρώων θάναστον καὶ πότμον ἐπισπασί·
 τῷ κέν τοι τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοί,
 ἠδὲ καὶ καὶ σὺ παῖδ' μέγα κλέος ἦρα, ὀπίσσω.
 Νῦν δ' ἔρα σ' οἰκτίρῃ θανάτῳ εἴμαρτο ἄλῳνας.
 35 Τὸν δ' αὖτε ψυχῇ προσεφώνεε Ἀτρεΐδης·
 Ὀλβιε Πηλεὸς υἱέ, θεοῖς ἐπισείκετ' Ἀχιλλεῦ,
 ὅς θάνατος ἐν Τροίῃ, ἐνδὲ Ἀργεὺς· ἀμφὶ δέ σ' ἑλκός
 κτείνοντο Τρώων καὶ Ἀχαιῶν υἱές ἥριςοι,
 μαρναμένοι περὶ σέο· σὺ δὲ σροφάλογγι κούρης
 40 Κεῖσο μέγας μεγαλωσδ', λελασμένοι· ἱπποσυνάνων.
 Ἡμεῖς δὲ πρόπαν ἡμᾶρ ἐμαρνάμεθ'· οὐδὲ καὶ πᾶμπαν
 Πρωτόμολον πολέμου, εἰ μὴ Ζεὺς λαίλακτι παύσεν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σ' ἐπὶ νῆας ἐνεΐκαμεν ἐκ πολέμοιο,
 κάθημεν ἐν λεχέεσσι, καθήραντες χροὰ καλὴν,
 45 τῶκτί τε λιαρῷ καὶ ἀλείφατι· πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς
 δάκρυα θερμὰ χέον Δαναοί, κείροντ' ἐκ χαίτας.
 Μήτηρ δ' ἐξ ἄλδος ἦλθε σὺν ἀθανάτῃσι Ἀλφειῶν,
 Ἀγγελίης αἶψα· βοῇ δ' ἐπὶ πόντον ὄρρει·
 Θεοπεσίη· ὅπδ' δὲ τρέμος ἔλλαβε πάντας Ἀχαιοῦς·
 50 καὶ οὐ κ' ἀναΐξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας,
 εἰ μὴ ἀνὴρ κατέρυκε, παλαιὰ τε, πολλὰ τε εἰδὸς,
 Νέστωρ, οὐ καὶ πρόσθεν ἄριση φαίνετο βουλή·
 Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγαρήσατο καὶ μετόπισθεν·
 Ἴσχεσθ' Ἀργεῖοι, μὴ Φεύγετε, κοῦραι Ἀχαιῶν·
 55 Μήτηρ ἐξ ἄλδος ἦδε σὺν ἀθανάτῃσι Ἀλφειῶν,
 Ἐρχεται, οὐ παῖδες τελευτῆτες θνητῶνα.
 Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἴσχοντο φόβου μεγάθυμοι Ἀχαιοί.
 Ἀμφὶ δέ σ' ἴσχαντο κοῦραι ἄλκιοι γέροντες,
 οἵ κ' ὀλοφύρομεναι, περὶ δ' ἑμβροτὰ εἴματα ἔσσαν.
 60 Μοῦσαι δ' ἐνεία πᾶσαι, ἀμειβόμεναι ἐπὶ καλῇ,
 Θρήνεον· ἔνθα κεν οὔτιν' ἀδάκρυτόν γ' ἐνέσσαις
 Ἀργείων· τοῖον γὰρ ὑπῆρξε Μοῦσα λίγυις.
 Ἐπτα δὲ καὶ δέκα μὲν σε ἑμῶς νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ,
 κλαίοντες, ἀθάνατοί τε θεοὶ, θνητοὶ τ' ἄνθρωποι·
 65 Ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἔδομεν πυρὶ, πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς
 Μῆλα κατακτείνοντες μάλα πύονα, καὶ ἑλικας βοῦς.
 Κάϊο δ' ἐν τ' ἐσθῆτι θεῶν, καὶ ἀλείφατι πολλῷ,
 καὶ μέλιτι γλυκερῷ· πολλοὶ δ' ἥρηνες Ἀχαιοὶ

Ajacisque, qui præstantissimus erat specieque corporeque
Cæterorum Danaorum, post eximium Peliden.

Sic hi quidem circa illum versabantur: prope verò

Advenit anima Agamemnonis Atridæ

Dolens; circum autem aliæ congregatæ erant, quotquot una-cum

Domo in Ægisthi mortui sunt, & fatum oppetierunt. (ipsæ)

Hunc prior anima alloquebatur Pelidæ;

” Atride, supra quidem te putabamus Jovi gaudenti-fulmine

” Viros heroas charum esse diebus omnibus;

” Quoniam multisque & fortibus imperabas,

” Populo in Trojanorum, ubi patiebamur dolores Achivi.

” Profecto utique & tibi primum affore decernebatur

” Parca pernicioſa, quam nemo evitat, qui natus sit.

” Ut debuisti honore fruiſus, quo scilicet imperabas,

” Populo in Trojanorum mortem & fatum obisse:

” Ita tibi sepulchrum quidem fecissent omnes Achivi,

” Atque etiam tuo filio magnam gloriam comparasses in posterum;

” Nunc autem sane te miserrima morte fatalo erat corripit.

Illum autem rursus anima alloquebatur Atridæ;

” Felix Pelei filii, diis affimilis Achilles;

” Qui mortuus es in Troja, longe-ab Argo: circum verò te alii

” Interficiebantur Trojanorum & Achivorum filii optimi,

” Pugnantes de te; tu autem in vortice pulveris

” Jacebas ingens ingenti-spacio, oblitus equitationis.

” Nos verò toto die pugnabamus, neque omnino

” Cessavissimus à-bello, nisi Jupiter turbine cessare-fecisset.

” At postquam te ad naves portaveramus ex-bello,

” Deposuimus in lectis, purgato corpore pulchro,

” Aquaque calida & unguento: multas verò te circum

” Lachrymas calidas fundebant Danaï, tondebantque sibi crines.

” Mater autem ex mari venit cum immortalibus *deabus* marinis;

” Nuntium audiens; clamor verò super mare excitatus est

” Imensus; subitus autem tremor cepit omnes Achivos:

” Et jam impetu-facto conscendissent civas naves,

” Nisi vir detinuisse, antiquaque, multaque doctus,

” Nestor, cujus & antea optimum ostendebatur consilium:

” Qui ipsis recte-sentiens concionatus est, & dixit;

” Continete-vos, Argivi, ne fugite, filii Achivorum:

” Mater ex mari hæc cum immortalibus *deabus* marinis,

” Ventura est, suo filio mortuo occursura.

” Sic dixit: continebant autem se à fuga magnanimi Achivi.

” Circum verò te steterunt filiaë marini senis, (induerunt.

” Miserabiliter lamentantes; circum autem immortales vestes tibi

” Musæ verò novem omnes, alternantes voce pulchra,

” Lugebant: tunc neminem absque-lachrymis utique vidisses

” Argivorum: usquo-adeo enim increbuit Musa canora.

” Septem autem & decem quidem te pariter noctesque & dies,

” Flebamus immortalesque dii, mortalesque homines;

” Octava-&-decima autem dedimus igni; multas verò circa te

” Oves jugulavimus valde pingues, & camuras-cornibus boves.

” Cremabaris autem in vestitu deorum, & unguento multo,

” Et melle dulci; multi verò heroës Achivi

- Τεύχεσιν ἰβήσαντο πυρὴν πέρι κακομέναια,
 70 Περὶ δ' ἰππήεσ τε· πολλὰς δ' ὀρμαγυγὰς δρᾶσαι.
 Αὐτὰρ ἔπει δὴ σε φλόξ ἦνυσεν Ἠφαίστιο,
 ἥδ' ἐν δὴ τοι λέγομεν λεῦκ' ὄψ', Ἀχιλλεῦ,
 Οἷον ἐν ἀσκήτῃ καὶ ἀλείφατι· δῶκε δὲ μήτηρ
 Χρύσεον ἀμφιφοῖα· Διωνύσειο δὲ δῶρον
 75 Φάσκ' ἔμεναι, ἔργον δὲ περικλυτοῦ Ἠφαίστιο.
 Ἐν τῇ τοι καί ται λεῦκ' ὄψις, Φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 Μίγδα δὲ, Πατρόκλειο Μενoitιάδαο θανόντος·
 Χωρὶς δ', Ἀντιλόχαιο· τὸν ἔροχα τίς ἀπάντων
 τῶν ἄλλων ἑτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
 80 Ἀμφ' αὐτοῖσι δ' ἔπειτα μέγα καὶ ἀμύμονα τύμβον
 Στεῦαμεν Ἀργείων ἱερὰς κρατὶς αἰχμητῶν,
 Ἀκτῇ ἐπὶ προυχούσῃ, ἐπὶ πλατείᾳ Ἑλλησπόντῃ·
 ὣς κεν τηλεφανὴς ἐκ ποντῶφιν ἀνδράσιν εἴη
 τοῖς, οἳ νῦν γεγάσσι, καὶ οἳ μετόπισθεν ἔσονται.
 85 Μήτηρ δ', αἰτήσασα θεοῖς, περικαλλὲ' ἔειλα
 Θῆκε· μέγα ἐν ἀγῶνι ἀρσέουσιν Ἀχαιῶν.
 Ἥδη μὲν πολλῶν τέφρῃ ἀνδρῶν ἀντεβόλησεν
 Ἠρώων, ὅτε κέν ποτ' ἀποφθιμέτου βασιλῆος
 Ζῶννυνταί τε νέοι, καὶ ἱκοντύνονται ἔειλα·
 90 Ἀλλὰ καὶ κείνα μάλις ἰδὼν ἐτεθήκε θυμῷ,
 οἷ' ἐπὶ σοὶ κατέθηκε θεὰ περικαλλὲ' ἔειλα,
 Ἀργυροπρεπὴς Θέτις· μάλα γὰρ φίλος ἦσθα θεοῖσιν.
 ὣς σὺ μὲν οὐδὰ θανὼν ὕνομ' ὤλεσας, ἀλλὰ τοι αἰεὶ
 Πάντας ἐστ' ἀνθρώπους κλέος ἔσσιται ἰσθλὸν, Ἀχιλλεῦ.
 95 Αὐτὰρ ἐμοὶ τί τόδ' ἦδος, ἐπεὶ πόλεμον τεύκευσα;
 Ἐν νόσῃ γάρ μοι Ζεὺς μήσσει Παγρὸν ἑλάνθρον,
 Αἰγίσθου ὑπὸ χειρὶ, καὶ οὐλομένης ἀλόχοιο.
 ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Ἀγχιμαλον δὲ σφ' ἦλθε διάκτορος Ἀργειφόντης,
 100 Ψυχὰς μνηστήρων κατὰ γων, Ὀδυσσῆϊ δαμνέντων·
 τῷ δ' ἦρα θαμβήσαντ' ἰδὼς κίον· ὥς ἰσιδέσθην·
 ἔγνων δὲ ψυχὴν Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 Παῖδα Μελαυνθῆος, τὸν ἀγακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα·
 κείνος γάρ οἱ ἦεν, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων.
 105 Τὸν προτέρῃ ψυχῇ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο·
 Ἀμφιμέδον, τί παθόντες ἱερμὴν γαῖαν ἔδυτε,
 Πάντες κεκρυμένοι καὶ δμῳλικοί; οὐδέ κεν ἄλλος
 Κρινάμενος λείξειτο κατὰ πτόλιν ἄνδρας ἀρίστους.
 ἦ ὕμμι' ἐν νήεσσι Ποσειδάων δδάμματα,
 110 Ὅρας ἀργαλίας ἀνέμους καὶ κύματα μακρὰ;
 ἦ που ἀνῆρσι τοῖς ἄνδρες ἰδηλῆσαντ' ἐπὶ χέρσῃ,
 Βοῦς περιταμνομένους ἢ δ' οἷῳ πῶμα καλὰ;
 ἦ δὲ περὶ πτόλιος μαχασόμενοι ἢ δὲ γυναικῶν;
 εἰπέ μοι εἰρομένη· ξεῖνος δὲ τοι εὐχομαι εἶναι.
 115 ἦ οὐ μέμνη, ὅτε κείσε κατήλυθ' ὀμίετον δῆ,
 Ὀτρυνένων Ὀδυσῆα, σὺν Ἀντιθέῳ Μεγαλῆϊ,
 Ἴλιον εἰς ἑμ' ἵππεσθαι, ἐυσσέλμων ἐπὶ νηῶν;
 Μηνὶ δ' ἦρ' οὐλῃ πάντα περήσαμεν εὐρέα πόντον,
 Σπουδῇ παρπεπιδόντες Ὀδυσῆα πτολίπορθον.
 120 Τὸν δ' αὖτε ψυχῇ προσεφώνεεν Ἀμφιμέδοντος·

„ Cum armis agitarunt se circa pyram ardentis,
 „ Peditesque equitesque; ingens autem strepitus ortus est.
 „ Sed postquam demum te flamma confecerat Vulcani,
 „ Mane utique tibi colligebamus alba ossa, Achilles,
 „ Vino in puro & unguento: dedit autem mater
 „ Auream amphoram, Bacchi verò donum
 „ Dicebat esse; opus autem inclyti Vulcani:
 „ In hac tibi jacent alba ossa, illustris Achilles;
 „ Promiscueque, Patrocli Menœtiadæ mortui:
 „ Separatim verò, Antilochi, quem maxime honorabas omnium
 „ Aliorum sociorum, post Patrochum utique mortuum.
 „ Circum hæc autem postea magnum & insignem tumultum
 „ Congessimus Argivorum sacer exercitus bellicosorum,
 „ Littore in prominenti, ad latum Hellepontum;
 „ Ut longe-conspicius ex ponto viris esset
 „ Iis, qui nunc nati sunt, & qui in futurum erunt.
 „ Mater autem, diis rogatis, perpulchra certamina
 „ Posuit medio in circo optimatibus Achivorum.
 „ Jamjam quidem multorum funeri virorum interfui
 „ Heroum, quandocumque fit ut mortuo rege
 „ Cinganturque juvenes, & parent certamina;
 „ Sed illa maxime conspicatus mirabar animo,
 „ Qualia super te deposuit dea perpulchra certamina,
 „ Argentea pedibus Thetis: valde enim charus eras diis.
 „ Sic tu quidem neque mortuus nomen perdidisti, sed tibi sem-
 „ Omnes apud homines gloria erit eximia, Achilles: (per
 „ At mihi quæ ea voluptas, postquam bellum confeceram?
 „ In reditu enim mihi Jupiter molitus est grave exitium,
 „ Ægisthi sub manibus, & perditæ uxoris.
 „ Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
 „ Prope autem ipsos venit internuncius Argicida,
 „ Animas procorum deducens, ab Ulyssæ domitorum:
 „ Illi verò proinde attoniti recta iverunt, ut intuiti sunt:
 „ Cognovit autem anima Agamemnonis Atridæ
 „ Filium Melanthii, inclytum Amphimedontem;
 „ Hospes enim ei erat, in Ithacæ sedes habitans.
 „ Hunc prior anima alloquebatur Atridæ;
 „ „ Amphimedon, quid passi obscuram terram subiistis,
 „ „ Omnes selecti & coætanei? neque alius sic
 „ „ Habito-delectu elegisset per urbem viros optimos.
 „ „ Num vos in navibus Neptunus domuit,
 „ „ Excitatis sievis ventis & fluctibus ingentibus?
 „ „ An alicubi hostiles viri multarunt in terra,
 „ „ Boves prædantes & ovium greges pulchros?
 „ „ An de urbe pugnantes occubistis, & mulieribus?
 „ „ Dic mihi interroganti; hospitem autem tibi profiteor me esse.
 „ „ An non meministi, quando illuc veni ad vestram domum,
 „ „ Hortaturus Ulyssæ, cum deo pari Menelao, (bus?
 „ „ Ad Ilium una ut comitaretur, bene-transitis-instructis in navi-
 „ „ Mense autem deinde toto omnem transivimus latum pontum.
 „ „ Ubi vix tandem perlocuissimus Ulyssæ urbium-vastatori.
 „ „ Eum autem rursus anima alloquebatur Amphimedontis;

- Ἀτρεΐδῃ κρύδις, ἕναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 μέμνημαι τὰδε πάντα, καὶ ἄτρεκέως καταλέξω
 ἡμετέρου θανάτοιο κακὸν τέλος, οἷον ἐτύχθη.
 Μνώμεθ' Ὀδυσσεὺς δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα.
- 125 Ἡ δ' οὐδ' ἤρνεϊτο συγερὸν γάμον, οὐτ' ἐτελεύτα,
 ἡμῖν φραζομένη θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
 Ἀλλὰ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξε.
 Στῆσαμένη μέγαν ἰδὼν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε,
 λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἔφαρ δ' ἡμῖν μετείπει.
- 130 Κούροι, ἱμοὶ μνηστῆρες, ἔπει θάνα δῖος Ὀδυσσεύς,
 Μίμνεν' ἐπειγόμενοι τὸν ἱμὸν γάμον, εἰσόκε Φᾶρος
 ἔκτελέσω, (μὴ μοι μεταμῶλια νῆματ' ὕληται,)
 Λαέρτη ἥρωϊ ταφῆϊον, εἰσάτε κέν μιν
 Μοῖρ' ὁλοὴ κατέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο.
- 135 Μή τις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νημεσίση,
 Αἶκεν ἕταρ σφείρου κείται, πολλὰ κτεατίσσας.
 Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπετείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 Ἐνθα κεν ἡματιή μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαυ ἰδὼν,
 Νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παραδείτῃ.
- 140 Ὡς τριέτας μὲν ἔλθῃ δόλω, καὶ ἔπειθεν Ἀχαιοὺς·
 Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπηλύθον ὦραι,
 Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡμέατα πόλλ' ἐτελείτῃ.
 Καὶ τότε δὴ τις ἔειπε γυναικῶν, ἢ σάφῃ ἤδη,
 Καὶ τήνγ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὴν ἰδὼν.
- 145 Ὡς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε, καὶ οὐκ ἐβόλουσ', ὃπ' ἀνάγκης.
 Εὐδ' ἡ Φᾶρος ἔδειξεν, ὑφῆνασκα μέγαν ἰδὼν,
 Πλύνας, ἡελίῳ ἐκαλίγκιον, ἥδ' σελήνῃ.
 Καὶ τότε δὴ δ' Ὀδυσῆα κακὴς ποθεῖν ἤγαγε δαίμων
 Ἀγροῦ ἐπ' ἐσχάτην, ὅθι δάμνατ' αἶετ' εὐβάτης.
- 150 Ἐνθ' ἦλθεν φίλος υἱὸς Ὀδυσσεὺς ἑταῖοι,
 Ἐκ Πύλου ἡμαθόεντος ἰδὼν σὸν νῆ' μελαίνῃ.
 Τὼ δὲ μνηστῆρσιν θάνατον κακὸν ἄρτύναντε,
 Ἰκόντο προτὶ ἕξυ περικλυτὸν· ἦτοι Ὀδυσσεὺς
 Τεγερὸς, αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόβδ' ἡγεμόνευε.
- 155 Τὸν δὲ εὐβάτης ἦγε, κακὰ χροῖ εἶματ' ἔχοντα,
 Πτωχῶ λευγαλέῳ ἐκαλίγκιον, ἥδ' γέροντι,
 Σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῖ εἶματα ἔσο.
 Οὐδέ τις ἡμείων δύνατο γνῶναι τὸν ἰόντα,
 Ἐξαπίνης προφάνεντ', οὐδ' οἱ προγενέσσοι ἦσαν.
- 160 Ἀλλ' ἔπεισιν τε κακοῖσιν ἐνίπτομεν, ἥδ' ἐβολῆσιν.
 Αὐτὰρ δ' ὅτῳ μὲν ἐτόλμα ἐνὶ μεγάροισιν ἰοῖσι
 Βαλλόμενος καὶ ἐνισσόμενος, πετληῖσι θυμῷ.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἔγειρε Διὸς νόος Αἰγυόχοιο,
 Σὺν μὲν Τηλεμάχῳ περικαλλέα τεύχε' αἶρας,
 165 Ἐς θάλαμον κατέθηκε, καὶ ἐκλήϊσεν δρχίας·
 Αὐτὰρ δ' ἦν ἔλοχον πολυκερδείητιν ἄνωγε
 Τόξον μνηστῆρσσι θέμεν πολὺόν τε σιδήρον,
 ἡμῖν αἰνομόροισιν ἀβέλεια, καὶ φόνου ἀρχήν.
 Οὐδέ τις ἡμείων δύνατο κρατεροῖο βιοῖο
- 170 Νευρὴν ἐντανύσαι, πολλὰν δ' ἐπιδεύεες ἤμεν·
 Ἀλλ' ὅτε χεῖρας ἱκανὸν Ὀδυσσεὺς μέγα τόξον,
 Ἐνθ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὁμοκλέομεν ἐκείσσι,

„ Atride, gloriosissime, rex vironum Agamemnon,
 „ Memini hæc omnia, & accurate enarrabo
 „ Nostræ mortis malum finem, qualis contigerit.
 „ Ambiebanus Ulyssis diu absentis uxorem;
 „ Hæc autem neque negabat odiosas nuptias, neque perficiebat,
 „ Nobis meditans mortem & fatum atrum:
 „ Sed dolum hunc alim in mente excogitavit;
 „ Exorsa magnam telam in ædibus texebat,
 „ Subtilem & immensam: statim autem inter nos dixit;
 „ Juvenes, mei proci, quandoquidem mortuus est nobilis Ulysses,
 „ Manete urgentes licet meas nuptias, donec vestimentum
 „ Perfecero, (ne mihi vana fila pereant,)
 „ Laerti heroi sepulchrale; in-tempus quo ipsum
 „ Fatum perniciosum corripuerit perennis mortis:
 „ Nequa mihi in populo Achivorum succenseat,
 „ Si sine vestimento jaceat, multa qui possedit.
 „ Sic dixit: nobis verò persuasus est animus generosus.
 „ Tunc interdum quidem texebat magnam telam,
 „ Noctu autem dissolvebat, postquam faces adhibuerat.
 „ Sic triennium quidem latebat dolo, & persuadebat Achivis:
 „ Sed quando quartus venit annus, & advenerunt horæ,
 „ Mensibus exeuntibus, diesque multi circumacti sunt;
 „ Utique tunc demum aliqua dixit mulierum, quæ certe norat;
 „ Et ipsam dissolventem invenimus egregiam telam.
 „ Sic id quidem perfecit, etiam nolens, ex necessitate.
 „ Quando illa vestimentum ostendit, ubi-texuerat magnam te-
 „ Et laverat, Soli similem, vel Lunæ; (lam,
 „ Tunc demum Ulysses malus alicunde duxit deus
 „ Agri in extremitatem, ubi ædes habitabat subulcus:
 „ Illuc venit charus filius Ulyssis divini,
 „ Ex Pylo arenosa reversus cum navi nigra:
 „ Hi verò procis mortem malam moliti,
 „ Venerunt ad urbem inclytam; sane Ulysses
 „ Posterior, at Telemachus ante præibat:
 „ Illum verò subulcus duxit, mala corpore vestimenta habentem,
 „ Mendico misero similem, & seni, (dixit erat,
 „ Baculo innitentem; turpia autem circum corpus vestimenta in-
 „ Neque quisquam nostrum potuit cognoscere ipsum esse,
 „ Ubi derepente se ostendit, neque qui majores-natu erant:
 „ Sed verbisque malis incessimus & ictibus.
 „ At ille ad-tempus quidem tolerabat in ædibus suis
 „ Percussus & objurgatus, patienti animo:
 „ Sed quando demum ipsum suscitavit Jovis mens Ægiochi;
 „ Cum quidem Telemacho perpulchra arma sublata
 „ In thalamum deposuit, & obdidit pessulos.
 „ At ipse suam uxorem multo-astu jussit
 „ Arcum procis ponere, caenumque ferrum,
 „ Nobis infortunatis certamine, & credis principium.
 „ Neque quisquam nostrum poterat validi arcus
 „ Nervum intendere; valde autem impares eramus:
 „ Sed quando in manus pervenit Ulyssis magnus arcus;
 „ Tunc nos quidem omnes lætropabamus verbis subulcum.

τῶνον μὴ δόμεναι, μὴδ' εἰ μάλα πῶλλ' ἀγορεύουσι·
 Τηλέμαχος δὲ μιν οἷος ἐποτρύνων ἐκέλευσεν·

- 175 Αὐτὰρ ὁ δέξατο χεῖρι πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ῥηϊδίως δ' ἐτάνασσα βίην, διὰ δ' ἦκε σιδήρεον.
 Σπῆ δ' ἦρ' ἐπ' οὐδὸν ἰδὼν ταχέας δ' ἐκχεύατ' ὀϊστούς,
 Δεινὸν παπταίνων· βέβηκε δ' Ἀντίνοον βασιλῆα.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοις ἐφίει βέβηκε σθενέοντα,

- 180 ἄντα τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀγχιζίνου ἐπιπτον.
 Γνωτὸν δ' ἦν, ὃ βὰ τίς σφι βίην ἐπιτάρβητος ἦεν.
 Αὐτίκα γὰρ κατὰ δώματ' ἐπισπόμενοι μάνει σφῶν,
 Κτεῖνον ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ σθένος ἔρποντ' ἀπεικής,
 Κράτων τυκτομένων, δάπεδον δ' ἄπαν αἵματι βέν.

- 185 Ὡς ἡμεῖς, Ἀγάμεμνον, ἀπαλόμεσθ', ὣν ἔτι καὶ νῦν
 Σώματ' ἀκηδέα κείται· ἐνὶ μεγάροισι Ὀδυσῆος·
 Οὐ γὰρ πῶ ἴσασι φίλοι κατὰ δώμαθ' ἐκάσθου,
 Οἳ κ' ἀπονίσφοντες μέλαινά βρότον ἐξ ὠτειλῶν,
 Κατθέμενοι γαστέρι· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.

- 190 Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεον Ἀτρεΐδης·
 Ὀλβιε Λαέρτησιν καί, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ.
 Ἡ ἔρα σὺν μεγάλῃ ἀρετῇ ἐκτίσθω ἔκοιτιν.
 Ὡς ἀγαθὰ φρένας ἦσαν ἀμύμονι Πηνελοπείῃ,
 Κούρη Ἰκαρίου, ὡς εὖ μέμνητ' Ὀδυσῆος,

- 195 Ἄνδρὸς κουριδίου· τῷ οἱ κλέος οὐποτ' ὀλεῖται
 Ἡς ἀρετῆς· τεύξουσι δ' ἐπιχθονίοισιν ἄοιδῃν
 Ἀθάνατοι χαρίσσαν ἡχέφρονι Πηνελοπείῃ.
 Οὐχ ὥς Τυνδαρεὺς Κούρη κακὰ μήσατο ἔργα,
 Κουριδίον κτείνασα πόσιν· συγερῇ δὲ ἄοιδῇ

- 200 Ἔσσετ' ἐπ' ἀνθρώπους· χαλεπὴν δέ τε φῆμιν ἔπασσε
 Θηλυτέρῃσι γυναῖξιν, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔησιν.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 Ἐσαότ' εἰν ἄϊδω δόμοις, ὧνδ' αἰθέσσι γαίης.

- 205 Οἱ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιν κατέβαν, τάχα δ' ἀγρὸν ἔκοντο
 Καλὸν Λαέρτησιν τετυγμένον, ὅν βὰ ποτ' αὐτὸς
 Λαέρτης κτεάτισσεν, ἐπεὶ μάλα πῶλλ' ἐμόγησεν·
 Ἐνθα οἱ οἶκος ἦν, περὶ δὲ κλισίῃσι δέε πάντῃ,
 Ἐν τῇ σιτέσκοντο καὶ ἔζοντο ἡδ' ἱαυον
 Δμῶες ἀναγκαστοί, τοῖσι οἱ φίλοι ἐργάζοντο.

- 210 Ἐν δὲ γυνὴ Σικελὴ γρηῃς πέλεν, ἥ βὰ γέροντας
 Ἐνδοκέως κομέεσκεν ἐπ' ἀγροῦ, νόσφι πόλινος.
 Ἐνδ' Ὀδυσσεὺς δμῶεσσι καὶ υἱέσι μῦθον ἔειπεν·

Ῥαῖς μὲν νῦν ἔλθωτ' ἐὺστίμενον δόμον εἴσω·
 Δείκνον δ' αἶψα συὼν ἱερεύσκετε, θεοὶς ἄριστος·

- 215 Αὐτὰρ ἐγὼ πατρός περὶ σομαι ἡμετέροισι,
 Αἶψ' ἔμ' ἐπιγνοίῃ καὶ φράσσεται ἰφθαλμοῖσιν,
 Ἥδ' κεν ἀγνοίῃσι, πολλὸν χρόνον ἀμφὶς ἰόντα.

Ὡς εἰπὼν, δμῶεσσι ἀρήϊα τεύχε' ἔδωκεν.

- 220 Οἱ μὲν ἔπειτα δόμονδε βοῶς κίων· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς·

Ἄσπον ἔην πολυκάρπου ἀλωῆς, περὶ γαίῃσιν·
 Οὐδ' εὖρεν Δολίον, μέγαν ἔρχατον ἰσκαταβαίνων,
 Οὐδέ τινα δμῶων, οὐδ' υἱῶν· ἀλλ' ἔρα τείγε
 Αἵμασιδὲς λέξοντες, ἀλωῆς ἔμμεναι ἔρκος,
 Ὡχοντ'· αὐτὰρ ὁ τοῖσι γέρον ὄδον ἡγεμόνευσεν.

„ Arcum ne daret, neque si valde multa *is* diceret;
 „ Telemachus verò cum solus hortans iussit:
 „ At ipse accepit manu multa-passus nobilis Ulysses;
 „ Facileque totendit arcu, misitque *sagittam* per ferrum. (gittas,
 „ Stetit autè deinde super limen profectus, velocisque effudit sa-
 „ Horrendum circumspectans; percussit verò Antinoum regem;
 „ At postea aliis immittebat tela lactuosa,
 „ Ex-adverso collinans; illi verò conferti cadebant.
 „ Manifestum autem erat, quòd aliquis ipsis deorum adiutor esset:
 „ Statim enim per aedes sequentes impetum suum, (fœdus,
 „ Interficiebant quaquaversum: illorum verò gemitus oriebatür
 „ Capitibus percussis; pavementi autem totum sanguine undabat.
 „ Sic nos, Agamemnon, perihmus; quorum adhuc etiam nunc
 „ Corpora neglecta jacent in ædibus Ulyssis.
 „ Nondum enim sciant amici in ædibus cuiusque,
 „ Qui abluto atro tabo ex vulneribus,
 „ Depositos lugerent; hic enim honor est mortuorum.
 „ Illum autem rursus anima alloquebatur Atridæ;
 „ Felix Laertæ fili, solers Ulysses;
 „ Profecto utique cum magna virtute potitus es uxore.
 „ Adeo bona mens erat eximia Penelopæ,
 „ Filie Icarii; adeo bene meminerat Ulyssis,
 „ Viti cui-virgo-nupserat: ideo ei gloria nunquam peribit
 „ Suae virtutis: facient autem terrestribus cantilenam
 „ Immortales amabilem prudenti Penelopæ.
 „ Non sicut Tyndari filia mala molita est opera,
 „ Cui-virgo-nupserat interfecto marito: odiosa verò cantilens
 „ Erit inter homines; gravemque famam intulit
 „ Fœmineis mulieribus; etiam *ei*, quæ bene-morata fuerit.
 „ Sic hi quidem talia inter se loquebantur,
 „ Stantes in Orci ædibus, sub cavernis terre. (pervenient
 „ Illi autem postquam ex urbe descenderunt, cito utique in prædium
 „ Pulchrum Laertæ cultum, quod scilicet quondam ipse
 „ Laertes acquisiverat, postquam valde multum laboraverat:
 „ Illic ei domus erat; circumque exedra currebat circumquaque,
 „ In qua comedebant & sedebant & dormiebant
 „ Famuli necessarii, qui ei amica laborabant.
 „ Inerat verò mulier Siclea anus, quæ utique senem
 „ Diligenter curabat in agro, procul ab urbe.
 „ Ibi Ulysses famulis & filio sermonem dixit;
 „ Vos quidem nunc ite in bene-ædificatam domum intro;
 „ In coenam autem statim porcorum mactate, quicumque opti.
 „ At ego patrem tentabo nostrum, (mus.
 „ An me agnoscat & discernat oculis,
 „ An ignoret, multo tempore seorsum cum-abfuerim.
 „ Sic locutus, famulis martia arma dedit.
 „ Illi quidem deinde ad domum celeriter iverunt: at Ulysses
 „ Propius ivit ad abundans-fructibus arboretum, tentare-cogitans;
 „ Neque invenit Dolkum, in magnum hortum descendens,
 „ Neque quenquam servorum, neque filiorum; sed sane illi
 „ Sepes collecturi, arboreti ut-essent septum,
 „ Abiverant; at *is* senex viam præibat.

- 225 Τὸν δ' οἷον πατέρ' εὖρεν ὑκτιμένην ἐν ἑλυσί,
 Λισσέμεντα Φυτὸν· ὑπὸ νύκτα δὲ ἔξο χιτῶνα,
 ῥαπτὸν, ἑικέλιον· περὶ δὲ κοίμῃσι βεβίαις
 Κνημίδας ῥαπτὰς δέδετο, γναπτὺς ἑλεσίων·
 Χαιρίδας τ' ἐπὶ χερσὶ, βάτων ἕνα· αὐτὰρ ὑπερθευ
- 230 Αἰγείην κυρήν κεφαλῇ ἔχε, πένθος ἄλξων.
 Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε πολύτλας Δῖος Ὀδυσσεύς
 Γῆραι τειρόμενον, μέγα δὲ Φρεσὶ πένθος ἔχοντα,
 Στάς ἄρ' ὑπὸ βλαυθρῇ θυγχνῇ κατὰ δάκρυον εἶπε.
 Μαρμύριξε δ' ὑπεῖτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 235 Κύσσαι καὶ περιφύναι ἰδὼν πατέρ', ἥδ' ἕκαστα
 Εἰπεῖν, ὡς ἔλθοι καὶ ἴκοιτ' ἐς πατρίδα γαίην·
 Ἥ πρῶτ' ἱερέοιτο, ἕκαστά τε πειρήσαιο.
 Ὡς δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσαντο κέρδιον εἶναι,
 Πρῶτον καρταμίαις ἐπέσσαν χειρὶν ἄναι,
 240 Τὰ φρονέων ἰδὼς κίεν αὐτοῦ Δῖος Ὀδυσσεύς·
 Ἦτοι δ' μὲν κατ' ἔχων κεφαλῇ, Φυτὸν ἀμφελάχαινε,
 Τὸν δὲ παριστάμενος προσεφώνεε Φαίδιμος υἱός·
 Ὡ γέρον, οὐκ ἀδαημονίη σ' ἔχει ἀμφιπολεύειν
 Ὀρχατον, ἀλλ' εὖ τοι κομιδὴ ἔχει, οὐδέ τι πάμπαν,
 245 Οὐ Φυτὸν, οὐ συκῇ, οὐκ ἄμπελος, οὐ μὲν ἑλαίῃ,
 Οὐκ θυγχνῇ, οὐ πρασίῃ τοι ἔνευ κομιδῆς κατὰ κῆπον.
 Ἄλλο δέ τοι ἱέω, σὺ δὲ μὴ χέλον ἔνθεο θυμῷ·
 Αὐτὸν σ' οὐκ ἀγαθὴ κομιδὴ ἔχει, ἀλλ' ἅμα γῆρας
 Λυγρὸν ἔχεις, αὐχμεῖς τε καυῶς, καὶ ἑκίμει ἕσσαι.
 250 Οὐ μὲν ἀεργίης γε ἔνευξ ἕνα· οὐ σε κομίζει,
 Οὐδέ τί τοι δούλειον ἐπιπράπτει εἰσαρπάσθαι
 Εἶδος καὶ μέγας· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ εὐκταῖς.
 Τοιοῦτον δὲ εἰκάς, ἐπεὶ λούσαιο Φάγοι τε,
 Εὐδέμεναι μαλακῶς· ἢ γὰρ δίκη ἐστὶ γερόντων.
 255 Ἄλλ' ἔγωγε μοι τόδε εἶπὼ, καὶ ἀτρεκέως κατάλαξον,
 Τεῦ δμῶς εἰς ἀνδρῶν· τεῦ δ' ὄρχατον ἀμφιπολεύεις·
 Καί μοι τοῦτ' ἀγδρευσον ἱτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,
 Εἰ ἱεὲν γ' Ἰθάκῃ τήνδ' ἰκόμεθ', ὡς μοι εἴπεν
 Οὗτος ἀνὴρ νῦν δὴ συμβλήμενος ἐνθάδ' ἰόντι,
 260 Οὐτὶ μάλ' ἀρτίφρων· ἐπεὶ οὐ τόλμησεν ἕκαστα
 Εἰπεῖν, ἥδ' ἐπακούσαι ἱμὺν ἔπος, ὡς ἱεράινον
 Ἀμφὶ ξείνῃσιν ἐῖπον, ζῶει τε καὶ ἔσι,
 Ἥ ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν αἶδαο δόμοισιν.
 Ἐκ γάρ τοι ἱέω, σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μὲν ἔκουσεν,
 265 Ἄνδρα πῶτ' ἐξείνισσα φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ,
 Ἡμέτερόνδ' ἰλδόντα· καὶ οὐπω τις βροτὸς ἄλλος
 Ξείνων τηλεδακῶν Φιλίων ἱμὺν ἔκετο δῶμα.
 Εὐχίτο δ' ἔξ' Ἰθάκης γένος ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔφασκε
 Παίρην· Ἀρμεισιδάην πατέρ' ἔμμεναι αὐτοῦ.
 270 Τὸν μὲν ἰγὼ πρὸς δῶματ' ἔγνων εὖ ἐξείνισσα,
 Ἐνδοκῶς Φιλίων, πολλῶν κατὰ οἶκον ὄντων·
 Καὶ οἱ δῶρα πῆρον ξεινήϊα, οἷα ἔκει·
 Χρυσοῦ μὲν αἱ δῶκ' εὐεργέας ἑπτὰ τάλαντα,
 Αἶψα δὲ οἱ κρητῆρα πανάργυρον ἀνθεμένοντα,
 275 Δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
 Τόσσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας·

Solum autem patrem invenit bene-culto in arboreto,
 Circumsodientem plantam: squalentem autem indutus erat in-
 Sutilem, turpem; circum verò crura bubulas (nicam,
 Ocreas futes ligaverat sibi, sentium-stricturas vitans;
 Chirotherasque super manus, ruborum causâ: at superius
 Caprinam galeam capite habebat, dolorem auctans.
 Hunc autem ut animadvertit multa-passus nobilis Ulysses
 Senectute afflictum, magnamque mente dolorem habentem,
 Stans utique sub excelsa pyro lachrynam-effundebat.
 Cogitavit verò deinde in mente & in animo,
 Osculari & amplecti suum patrem, & singula
 Dicere, quomodo venisset & accessisset ad patriam terram;
 An prius interrogaret, singulaque tentaret.
 Sic autem ei cogitanti visum est satius esse,
 Primum mordacius verbis tentare.

Hæc cogitans recta ixit ad eum nobilis Ulysses:
 Sane ille quidem deorsum tenens caput, plantam circumsodie-
 Eum autem astans alloquebatur illustis filius; (bat;
 „ Q. senex, non impericia te tenet curandi
 „ Hortum, sed bene tibi cultura habet, neque omnino,
 „ Non planta, non ficus, non vitis, non quidem oliva,
 „ Non pyrus, non area tibi sine cultura in horto.
 „ Aliud autem tibi dicam; tu verò ne iram induc animo;
 „ Ipsum te non bona cura habet, sed simul senectutem
 „ Gravem habes, squalisque male, & turpiter indutus es.
 „ Non quidem inertie sane dominus causa non te curat,
 „ Neque quid tibi servile conspicuum est intuentibus
 „ In forma & statura; regi enim viro similis es.
 „ Tali autem similis es, qui postquam laverit comederitque,
 „ Debeat dormire molliter; hic enim mos est senum.
 „ Sed age mihi hoc dic, & accurate narra,
 „ Cujusnam servus es virorum? cuiusnam verò hortum curas?
 „ Et mihi hoc dic verò, ut bene sciam,
 „ Si revera utique Ithacam hanc advenimus, sicut mihi dixit.
 „ Ille vir, jam nunc obviam-factus huc venienti,
 „ Nequaquam valde sapiens; quoniam non sustinuit singula
 „ Dicere, & audire meum verbum, ut interrogabam
 „ De hospite meo, an alicubi vivatque & existat,
 „ An jam mortuus sit, & in orci ædibus.
 „ Edicam enim tibi, tu verò attende, & me audi;
 „ Virum quondam hospitio-excepi chara in patria terra,
 „ Ad nostram domum ubi-venerat; & nondum quisquam mortalis
 „ Hospitum longinquorum charior meam advenit domum. (alius
 „ Profitebatur autem se ex Ithaca genere esse; at dicebat
 „ Laertem Arcefiadem patrem esse ipsius.
 „ Hunc quidem ego ad domum ducens bene hospitio-excepi,
 „ Peramanter tractans, multa in domo mihi cum-essent;
 „ Et ei dona præbui hospitalia, qualia decebat:
 „ Auri quidem ei dedi bene elaborati septem talenta,
 „ Dedi verò ei craterem totum-argenteum floribus-cælatum,
 „ Duodecimque simplices lenas, totque tapetes,
 „ Totidemque pallia pulchra, totidemque ad hæc tunicas:

- Χωρίς δ' αὐτὲ γυναικας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,
 Τέσσαρες εἰδαλίμας, ἃς ἤθελεν αὐτὸς ἰλέσθαι.
- 280 Τὸν δ' ἡμείβετο· ἔπειτα πατὴρ κατὰ δακρυὸν εἶβαν.
 Ἔειπ', ἦτοι μὲν γαῖαν ἱκάνεις, ἣν ἔραεινεις·
 Ἐβρωκαὶ δ' αὐτὴν καὶ ἀπαστάλοι ἄνδρες· ἔχουσι·
 Δῶρα δ' ἐτάσια ταῦτα χαρίζο, μυρ' ἐπάξων·
 Εἰ γάρ μιν ζῶν γ' ἐκίχης· Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ,
 Τῇ κέν σ' εὖ δούροισιν ἀμειψάμενος ἀπέπεμφε.
- 285 Καὶ ξενίῃ ἀγαθῇ· ἥ γὰρ θέμις, θεῖς ὑπάρχη.
 Ἄλλ' ἤγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλξον,
 Πόσον δὴ ἔτος ἐστίν, ὅτε ξείνους ἐκείνων,
 Σὸν ξείνῃ δόσηνός; ἱπὸν παῖδ', εἰ ποτ' ἔην γε,
 Δύσμορον; ὃν πού, τήλε φίλων καὶ πατρίδος αἵης,
- 290 Ἥε που ἐν πάντῃ φάγον ἰχθύες, ἥ ἐπὶ χέρτου
 Θηρεῖ καὶ οἰωνοῖσιν ἔλμω γένετ'· οὐδέ εἰ μήτηρ
 Κλαῖσι περιεσίλασεν, πατὴρ δ', οἱ μὲν τεκέμεσσι·
 Οὐδ' ἕλωρος πολύδωρος ἐχέφρων Πηνελόπεια
 Κώκυς· ἐν ληχέσσιν φίλον πόσιν, ἃς ἐπείσκειν,
- 295 Ὀφθαλμοὺς κατελοῦσα· τὸ γὰρ, γέρας ἐστὶ βαυόντων.
 Καὶ μοι τοῦτ' ἀγδρευτοῦ ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ.
 Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἥδ' τοκῆς;
 Ποῦ δὲ νῆὺς ἔστηκε βοή, ἥ σ' ἤγαγε δεῦρο,
 Ἀντιθέους δ' ἐτάρους; ἥ ἔμπορος εἰλήλουθας
- 300 Νῆες ἐπ' ἄλλοτρίης, οἱ δ' ἐκβήσαντες ἔβησαν;
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 Εἰμὶ γὰρ ἐξ Ἀλύβαντος, ὅθι κλυτὰ δόματα ναῖω,
 Τῆς Ἀφείδαντος Πολυπημονίδας ἕνακτος·
- 305 Αὐτὰρ ἔμοι γ' ὄνομ' ἐστὶν Ἐπήριτος· ἀλλὰ με δαίμων
 Πλάγξ' ἀπὸ Σικανίης δεῦρ' ἐλθέμεν, οὐκ ἐθέλοντα·
 Νῆὺς δέ μοι ἡδ' ἔστηκεν ἐπ' ἀγροῦ, νόσφι πόλης.
 Αὐτὰρ Ὀδυσσεῖ τόδε δὴ πέμπτον ἔτος ἐστίν,
 Ἐξ οὗ κείθεν ἔβη, καὶ ἐμῆς ἀπαλήλυθε πάτρης,
- 310 Δύσμορος· ἥ τέ οἱ ἱσθλοὶ ἔσαν ὄρνιθες ἰόντι
 Δεξιοί, οἷς χαίρων μὲν ἔγδων ἀπέπεμπον ἐκείνων,
 Χαῖρε δὲ κείνος ἰών· θυμὸς δ' ἔτι νῶϊν ἰώλπει·
 Μίξσθαι ξενίῃ, ἥδ' ἀγλαὰ δῶρα διδώσειν.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' ἔχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
- 315 Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἱλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
 Χεύατα κακκεφαλῆς πολιῆς, ἀδινδὼν σεναχίζων.
 Τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς, ἀγὰ βίνας δέ οἱ ἡδὴ
 Δριμὺ μένος προῦτυψε, φίλον πατέρ' εἰσορῶντι,
 Κύσσει δέ μιν περιφύς, ἐπιδάμενος, ἥδ' ἐπροσηύδα·
- 320 Κεῖνος μέντοι ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ; πάτερ, ὃν σὺ μεταλλάξας,
 Ἥλυθον εἰκοσθ' ἔτ' εἰς πατρίδα γαῖαν.
 Ἄλλ' ἴσχεο κλαυθμοῖο, γδοῖδ' τε δακρυβεντος.
 Ἐκ γάρ τοι ἔρέω· (μᾶλα δὲ χρὴ σπευδέμεν ἔμπης)
 Μνηστῆρας κατέπεφνον ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,
- 325 Λώβων τινύμενος θυμαλγέα, καὶ κακὰ ἔργα.
 Τὸν δ' αὖ Λαέρτης ἀπαμειβέτο, φώνησέν τε·
 Εἰ μὲν δὴ Ὀδυσσεύς γε, ἱμὸς παῖς, ἐνθάδ' ἱκάνεις;
 Σῆμά τί μοι νῦν εἰπὲ ἀριφραδὲς, ὅφρα πεποιθῶ.

- „ Separatim verò insuper mulieres eximias, operum scientes,
 „ Quatuor speciosas, quas voluit ipse eligere.
 Illi autem respondit deinde pater lachrymas stillans;
 „ Hospes, profecto quidem ad terram pervenisti, de qua inter-
 „ Injuri autem ipsam & improbi viri habent. (rogas:
 „ Dona verò irrita hæc largiebaris; multa præbens:
 „ Si enim ipsum vivum utique invenisses Ithacæ in populo,
 „ Eo te bene donis remuneratæ dimisisset,
 „ Et hospitio bono; hoc enim jus est, quicumque cæperit.
 „ Sed age mihi hoc dic, & accurate narra,
 „ Quotus jam annus est, quando hospitio-excepisti illum,
 „ Tuum hospitem infelicem, meum filium, (si quidem unquam fuit,)
 „ Infortunatum? quem alieni, procul ab amicis & patria terra,
 „ Vel in ponto comederunt pisces, vel in terra.
 „ Feris & avibus captum factus est; neque ipsum mater
 „ Flevit coöpertum, paterque, qui ipsum genuimus;
 „ Neque uxor multum-dotata prudens Penelope
 „ Ploravit in lectis charum maritum, sicut decet,
 „ Oculos illius ubi-prefferat: hic enim honos est mortuorum.
 „ Et mihi hoc dic vere, ut bene sciam,
 „ Quis? unde es hominum? ubinam tibi urbs & parentes?
 „ Ubinam autem navis stat velox, quæ te vexit huc,
 „ Deo-paresque socios? an vector venisti
 „ Navi in aliena; illi autem te-exposito discesserunt?
 Illum autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 „ Enimverò ego tibi hæc valde accurate narrabo:
 „ Sum enim ex Alybante, ubi inclytas ædes habito,
 „ Filius Aphidantis Polypemonidæ regis:
 „ At mihi sane nomen est Eperitus; sed me deus
 „ Errare-fecit à Sioania, huc ut-venirem nolens.
 „ Navis verò mihi hæc stat ad agrum, seorsum ab urbe.
 „ At Ulyssi hic jam quintus annus est,
 „ Ex quo illinc ivit, & à mea discessit patria,
 „ Infelix: profecto utique ei bonæ erant aves eunti
 „ Dextræ; quibus gaudens quidem ego dimittebam illum,
 „ Gaudebat autem ille abiens: animusque adhuc nobis sperabat,
 „ Mixtum-iri nos hospitio, & splendida dona daturus.
 Sic dixit: illum autem doloris nebula coöperuit atra:
 Ambabus verò manibus sumptum pulverem fulvum
 Fudit-sibi in caput canum, crebro gemens.
 Hujus autem commovebatur animus; ad nares verò ei jam
 Acer spiritus pulsavit, charum patrem intuenti.
 Osculatus verò est ipsum amplectens, insiliens, & alloquebatur;
 „ Ille quidem hic ipse ego, pater, quem tu inquiris,
 „ Veni vigesimo anno in patriam terram.
 „ Sed contine-te à fletu, luctuque lachrymoso.
 „ Edicam enim tibi; (valde autem oportet festinare omnino):
 „ Procontinterfeci in nostris sedibus,
 „ Contumeliam ulciscens animo-gravem, & mala opera.
 Ei autem rursus Laërtes respondebat, dixitque;
 „ Siquidem revera Ulysses utique, meus filius, huc venisti.
 „ Signum aliquod mihi nunc dic manifestum, ut persuadear.

- Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 330 Οὐλὴν μὲν πρῶτον τῆνδε φράσαι ὀφθαλμοῖσι,
 Τὴν ἐν Παρνησῶ μ' ἔλασεν οὐδ' αὖτις ἔδδοντι
 Διχόμενον· σὺ δέ με πρῶτις καὶ πότνια μήτηρ
 ἔξ πατέρ' Ἀτρεΐδην κενερεὺς φίλον, ἔφρ' ἂν ἐλοίμην
 Δῶρα, τὰ θεοῖς μολὼν μοι ὑπέσχετο, καὶ κατένευσεν.
 335 Εἰ δ' ἔγωγε, τοὶ καὶ δένδρε', ἐννεομένην κατ' ἄλωϊν,
 εἶπω, ἃ μοι πρὸς ἔδωκασι, ἰγὰρ δ' ἦ τέον σε ἔκαμα,
 Παιδὸν δὲ δὴν, κατὰ κῆπον ἐκισπόμενος· διὰ δ' αὐτῶν
 ἔκλυμυσθα, σὺ δ' ὠνόμασας καὶ ἔσπας ἔκαμα.
 340 Ὅγχεας μοι δῶκας τρεῖς παιδεα, καὶ δέκα μηλέας,
 Συκέας τασσάρεκοντ' ὄρχους, δέ μοι ὦδ' ὀνόμασας
 Δάσσειν παντήκοντα, διατρέψας δὲ ἔκαμος
 ἦν· ἐνία δ' ἀνὰ γαφυράν παντοῖαι ἕασιν,
 Ὅππῃτε δὴ Διδε ὦραι ἐπιβρίσκειαν ὑπερβεν.
 345 Ὡς φέτο· τοῦ δ' αὐτοῦ λυγροχόοντα καὶ φίλον ἦτορ,
 Σήματ' ἐκινυόντας, τὰ οἱ ἔμπροσθε πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
 Ἀμφὶ δὲ παῶν φίλῃ βάλαι πήχας· τὸν δὲ πρὸτ' οἱ
 εἶλεν ἀποφύχοντα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 Αὐτὰρ ἔπει δ' ἔμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρεη,
 Ἐξαυτίς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε·
 350 Ζεῦ πάτερ, ἦ ἴα ἔτ' ἐς θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον,
 Εἰ ἔτεον μνηστῆρες ἀτάσθαλοι ὕβριν ἔτισαν.
 Νῦν δ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα, μὴ τάχα πάντες
 Ἐνθάδ' ἐπέλθωσιν Ἰθακῆσιοι, ἀγγελίας δὲ
 Πάντη ἐποτρύνωσι Κεφαλλήνων πολίεσσι.
 355 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων·
 Ἄλλ' ἴομεν προτὶ οἶκον, ὅς σε χράτου ἐγγυθὶ κείται·
 Ἐνθά δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην
 Προΐπμεν, ὥς ἂν δείπνων ἐφοπλίσσωσι τάχιστα.
 360 Ὡς ἔρα φωνήσαντι, βήτην πρὸς δώματα καλά,
 Οἱ δ' ὅτε δὴ δ' ἴκαντο δόμους εὐναιετάοντας,
 Εὐρον Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην,
 Ταμνομένους κρέα πολλὰ, κορῶντάς τ' αἰδοπα εἶνον.
 Τόφρα δὲ Λαέρτην μεγαλήτορα ἥ ἐνὶ οἴκῳ
 365 Ἀμφίπολος Σκελὴ λούσεν, καὶ χρίσαν ἑλαίῳ·
 Ἀμφὶ δ' ἔρα χλαῖναν καλὴν βάλεν· αὐτὰρ Ἀθήνη
 Ἀγχι παριστάμενη μέλει ἤλδανε πομένε' λαῶν,
 Μείζονα δ' ἢ πάρος, καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι.
 Ἐκ δ' ἀσπιδόμου βῆ· θαύμαζε δὲ μιν φίλος υἱὸς,
 370 Ὡς ἴδεν ἀθανάτοισι θεοῖς ἐναλίγκιον ἦντην·
 Καί μιν φωνήσας ἔπειτα πτερβέντα προσήδα·
 ὦ πάτερ, ἦ μάλα τίς σε θεῶν κτείνονταίων
 Εἰδὼς τε μέγιστός τε, ἀμύμονα θῆκεν ἰδέσθαι.
 Τὸν δ' αὖ Λαέρτης πεπνυμένος ἀντίον ἦνθα·
 375 Αἶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπόλλων,
 Οἷος Νήρικον εἶλον, ἐκτίμενον πτολίεθρον,
 Ἀπὸ γὰρ Ἠπειροῦ, Κεφαλλήνεσσιν ἀνέσσων,
 Τόπος ἐὼν τοι γυῖός ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,
 Τεύχε' ἔχων ὅμοισιν, ἰφασάμεναι, καὶ ἀμύνειν
 380 Ἀνδράς μνηστῆρας· τῷ καὶ σφῶν γούνατ' ἔλυσαν

Illam verò respondens allocutus est solers Ulysses;
 „ Cicatricem quidem primum hanc animadverte oculis,
 „ Quam in Parnasso mihi inflixit sus albo dente
 „ Peregre-profecto: tu verò me emiseras & veneranda mater
 „ Ad patrem Autolycum matris charum, ut acciperem
 „ Dona, quæ huc profectus mihi promiserat, & annuerat.
 „ Quin age, tibi & arbores, bene-culto in arboreto, (las,
 „ Dicam, quas mihi olim dedisti; ego autem poscebam à te singu-
 „ Puer cum-esset, per hortum comitans; per ipsas verò
 „ Ibamus, tu autem nominasti & dixisti singulas.
 „ Pyros mihi dedisti tredecim, & decem malos,
 „ Ficos quadraginta, vitium-ordines verò mihi hic diserte-dixisti
 „ Daturum te quinquaginta; penitus-vindemialis autem unus-
 „ Erat; illic nempe uvæ omnigenæ insunt, (quisque
 „ Quando demum Jovis tempestates incubuerint desuper.
 „ Sic dixit: ejus autem ibidem soluta sunt genua & charum cor,
 „ Signa agnoscentis, quæ ei accurata dixerat Ulysses.
 „ Circum verò filium chatum jecit brachia; cum autem ad se
 „ Cepit anima-deficientem multa-passus nobilis Ulysses.
 „ At postquam is spiritum-recepit, & in mentem animus collectus
 „ Iterum verbis respondens allocutus est; (est,
 „ Jupiter pater, profecto utique adhuc estis dii in magno O-
 „ Si revera proci improbi injuriam luerunt. (lympo,
 „ Nunc autem graviter timeo in mente, ne cito omnes
 „ Huc adveniant Ithacenses, nuncios verò
 „ Circumquaque expediant Cephallenorum ad urbes.
 „ Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 „ Confide, ne tibi hæc in mente tua curæ-sint;
 „ Sed eamus ad domum, quæ hortum propè jacet:
 „ Illuc verò Telemachum & bubulcum & subulcum
 „ Præmisi; ut cœnam appararent citissime.
 „ Sic utique locuti, iverunt ad ædes pulchras.
 „ Hi autem quando jam pervenerunt ad ædes habitantibus-com-
 „ Invenierunt Telemachum & bubulcum & subulcum, (modas,
 „ Incidentes carnes multas, miscentesque generosum vinum.
 „ Interim verò Laërtem magnanimum sua in domo
 „ Famula Sicula lavit, & unxit oleo;
 „ Circumque deinde lænam pulchram jecit: at Minerva
 „ Prope altans membra auctavit pastori populorum,
 „ Majoremque, quam antea, & crassiorē fecit ad-intuendum.
 „ E balneo verò is egrossus est; admirabatur autem ipsum charus
 „ Ut vidit immortalibus diis similem coram; (gilius,
 „ Et ipsum compellans verbis alatis allocutus est;
 „ O pater, certe omnino aliquis te deorum sempiternorum
 „ Formaue staturaue, egregium fecit ad-intuendum.
 „ Eum autem rursus Laërtes prudens contra allocutus est;
 „ Utinam, Jupiterque pater, & Minerva, & Apollo,
 „ Qualis Nerice cepi, bene-ædificatam urbem,
 „ Littus Continentis, Cephallenibus imperans,
 „ Talis existens tibi hesternus in nostris ædibus,
 „ Arma habens humeris, astitisset, & propulsa-
 „ Viros procos; eo ipsorum genua solvissem

Πολλῶν ἐν μεγάροις, εὐ δὲ φρένας ἔνδον ἰάντης.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

Οἱ δ' ἔπει οὖν παύσαντο πόνου, τετύκοντέ τε δαΐτα,

Ἐξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.

385 Ἐν δ' οἱ μὲν δείπνῃ ἐπεχείρουν· ἀγχιμόλον δὲ
Ἦλθ' ὁ γέρον Δολίος, σὺν δ' υἱεῖς τοῖο γέροντος
Ἐξ ἔργων μογέοντες· ἔπει προμολοῦσα κάλεσσαν
Μήτηρ, γρη῏ς Σικελή, ἣ σφέας τρέφε· καὶ βα γέροντα
Ἐνδυκίως κομίσκεν, ἔπει κατὰ γῆρας ἔμαρπτεν.

390 Οἱ δ' ὥς οὖν Ὀδυσῆα ἴδον, φράσσαντό τε θυμῷ,
Ἔσαν ἐνὶ μεγάροις τεθηπότας· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
Μαιλιχίῳς ἑπέσσει καθέκπτόμενος προσέειπεν·
Ὡ γέρον, ἴξ' ἐπὶ δείπνῳ· ἀπεκλεάθεσθε δὲ θάμβευς·
Διὶ δὲ γὰρ σίτῃ ἐπιχειρήσειν μεμαῶτες

395 Μίμνομεν ἐν μεγάροις, ὑμέας ποτιδέγμενοι αἰεὶ.

Ὡς ἔρ' ἔφη· Δολίος δ' ἰδὺς κίε, χεῖρε πετάσσας
Ἀμφοτέρας· Ὀδυσσεύς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ὡ φίλ', ἔπει νόσησας ἰελομένεοις μάλ' ἡμῖν,

400 Οὐδέ τί διομένοις, θεοὶ δέ σε ἡγαγον αὐτοὶ,
Οὐδέ τε, καὶ μέγα χεῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν·
καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὐ εἰδῶ,
Ἦ ἤδη σάφα οἶδε περίφρων Πηνελόπεια
Νοσήσαντά σε δεῦρ', ἣ ἡγγελον δρυῖνῳμεν.

405 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Ὡ γέρον, ἤδη οἶδε· τί σε χρὴ ταῦτα πένεσθαι;

Ὡς φάθ'· ὁ δ' αὖτις ἔρ' ἕζετ' ἐυξέζον ἐπὶ δίφρου.

Ὡς δ' αὖτως παῖδες Δολίου κλυτὸν ἄμφ' Ὀδυσῆα
Δεικανήνντ' ἑπέσσει, καὶ ἐν χεῖρσσι φύοντο·

410 Ἐξείης δ' ἕζοντο παραλ Δολίον πατέρα σφῶν.

Ὡς οἱ μὲν περὶ δείπνον ἐνὶ μεγάροις πίνοντο.

Ὅσσα δ' ἔρ' ἡγγελος ὤκα κατὰ πτόλιν ἤχετο πάντῃ,
Μνηστῆρων συγερὲν θάνατον καὶ κῆρ' ἐνέπουσα·

Οἱ δ' ἔρ' ὁμῶς ἄλλοντες ἰφοίτων ἕλλοθεν ἕλλος,

415 Μυχμῷ τε ζοναχῇ τε, δόμων προπάρῳ· Ὀδυσῆος·

Ἐκ δὲ νέκυς οἴκων φόρεον, καὶ θάπτον ἕκαστοι·

Τοὺς δ' ἔξ ἁλλάων πολίων οἰκόνδε ἕκαστον

Πέμπον ἕγειν ἄλισυσι, θοῆς ἐπὶ νηυσὶ τιθέντες·

Αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, ἀχνύμενοι κῆρ.

420 Αὐτὰρ ἔπει δ' ἡγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,

Τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἀνά θ' ἴσατο, καὶ μετέειπεν·

Παιδὸς γὰρ οἱ ἕλαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔκειτο,

Ἀντινόου, τὸν πρῶτον ἐνῆρατο δῖος Ὀδυσσεύς·

Τοῦ θυε δακρυχέων, ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

425 Ὡ φίλοι, ἣ μέγα ἔργον ἀνὴρ ὕδε μήσατ' Ἀχαιοῖς·

Τοὺς μὲν σὺν νῆεσσιν ἔγων πόλεως τε καὶ ἰσθμοῦς,

Ὡλεσε μὲν νῆας γλαφυράς, ἀπὸ δ' ὤλεσε λαούς·

Τοὺς δ' ἐλθὼν ἔκτεινε Κεφαλλήνων ὄχ' ἄριστους.

Ἀλλ' ἔγωγε, πρὶν τοῦτον ἢ ἐς Πύλον ὤκα ἰκέσθαι.

430 Ἦ καὶ ἐς Ἥλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἑπειοί,

Ἴομεν· ἣ καὶ ἔπειτα κατηφέες ἰσθμόν' αἰεὶ.

Λῶβη γὰρ τάδε γ' ἔστι καὶ ἰσσομένοιςιν πυθέσθαι.

„ Multorum in ædibus; tu verò mente intus lætatus fuisses.

Sic hi quidem talia inter se loquebantur.

Illi autem postquam cessarant à labore, apparaverantque convi-
Ordine sedebant in sedilibusque solisque: (vium,

Ibi illi quidem prandio manus-admovebant; prope autem

Venit senex Dolius, unaque filii hujus senis

Ex operibus fatigati; quippe egressa vocaverat

Mater, anus Siculo, quæ ipsos nutriebat; & sane senem

Studiose curabat, postquam senectus corripuerat.

Illi verò ut Ulysses viderunt, agnoveruntque animo,

Steterunt in ædibus attoniti; at Ulysses

Blandis verbis compellans allocutus est;

„ O senex, sede ad prandium; obliviscimini verò stuporis;

„ Dudum enim cibo manus-admovere cupientes

„ Manebamus in ædibus, vos expectantes semper.

Sic utique dixit: Dolius autem recta ivit, manibus passis

Ambabus; Ulyssisque prehensam osculatus est manum ad carpum;

Et ipsum compellans verbis alatis allocutus est;

„ O chare, quandoquidem rediisti cupientibus valde nobis,

„ Non verò & expectantibus, dii autem te duxerunt ipsi;

„ Salveque, & magnopere gaude; dii verò tibi prospera dent:

„ Et mihi hoc dic verum, ut bene sciam,

„ An jam certo norit prudens Penelope

„ Reversum te huc, an nuncium expediamus.

Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;

„ O senex, jam novit; quid te oportet hæc curare?

Sic dixit: ille verò rursus deinde sedit bene-polita in sedæ.

Sic autem pariter filii Dolii inclytum circa Ulysses,

Blande-compellabant verbis, & manibus inhærebant:

Ordine verò sedebant juxta Dolum patrem ipsorum.

Sic illi quidem circa prandium in ædibus se-occupabant.

Fama verò nuncia cito per urbem ibat undique,

Procorum gravem mortem & fatum indicans:

Illi autem simul audientes ibant aliunde alius,

Cum strepituque gemituque, ædes ante Ulyssis:

Exportabant verò cadavera ædibus, & sepeliebant singuli:

Eos autem qui erant ex aliis urbibus, domum unumquemque

Mittebant vehendos piscatoribus, velocibus navibus imponentes:

Ipsi verò in concionem iverunt conferti, dolentes corde.

At postquam congregati erant, & frequentes convenerant,

Inter eos utique Eupithes surrexitque, & locutus est;

Ob-filium enim ei indelebilis in mente dolor manebat,

Antinoon, quem primum interfecerat nobilis Ulysses:

Ob hunc ille lachrymas-fundens concionatus est, & inter-eos-dixit;

„ O amici, certe magnum opus vir hic molitus est Achivis:

„ Alios quidem cum navibus ducens multosque & eximios,

„ Perdidit quidem naves cava, perdidit autem populos:

„ Alios autem reversus interfecit Cephallenorum longe optimos:

„ Sed agite, antequam hic vel in Pylum cito iverit,

„ Vel & in Elidem divinam, ubi dominantur Epei,

„ Eamus; aut & postea ignominiosi erimus semper:

„ Contumelia enim hæc sunt & futuris auditu.

.. Si

- Εἰ δὴ μὴ παίδων τε κασιγνήτων τε φονῆας
 Τισόμεθ', οὐκ ἂν ἔμοιγε μετὰ Φρεσὶν ἡδὺ γένοιτο
 435 Ζωόμεν· ἀλλὰ τάχις αὖθις θνήσκουσιν μετείη.
 Ἀλλ' ἴομεν, μὴ θβέωσι περικλυμένους ἐκεῖνοι.
 Ὡς φάτο δακρυχέων· οἶκτος δ' ἔλεε πάντας Ἀχαιοῦς.
 Ἀγχιμόλον δέ σφ' ἤλασε Μῆδων καὶ θεῖος Ἀοιδῶν,
 Ἐκ μεγάρων Ὀδυσῆος, ἔπει σφέας ὕπνος ἀνήκεν·
 440 Ἐξαν δ' ἐν μέσσοισι· τάφος δ' ἔλεε ἄνδρα ἕκαστον.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μῆδων, πεπνυμένα εἰδώς·
 Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
 Ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν τάδε μήσατο ἔργα·
 Αὐτὸς ἐγὼν εἶδον θεὸν ἔμβροτον, ὅς μ' Ὀδυσσεῖ
 445 Ἐγγυθεν εἰσῆκει, καὶ Μέντορι πάντα ἑώκει.
 Ἀθάνατος δὲ θεὸς τοτὰ μὲν προπαρόιβ' Ὀδυσῆος
 Φαίνεται θαρσύνων, τοτὰ δὲ μνηστῆρας ὀρίων
 Θύνη κατὰ μέγαρον· τοὶ δ' ἀγχιζῆνοι ἔπικτον.
 Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρῶν δέος ἦρει.
 450 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρον ἥρως Ἀλιθέρσης
 Μακροβίης· ὃ γὰρ οἷος ὄρε πρὸς σῶ καὶ ὀπίσσω·
 Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, τί κεν εἰπῶ·
 Τμυτέρῃ κακότητι, φίλοι, τάδε ἔργα γέγοντο·
 455 Οὐ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθ', οὐ Μέντορι ποιμένι λαῶν,
 Τμυτέρου παῖδας καταπαυέμεν ἀφροσυνάων·
 Οἱ μέγα ἔργον ἔρεζον ἀτασθαλίῃσι κακῆσι,
 Κτήματα κείροντες, καὶ ἀτιμάζοντες ἄκοιτιν
 Ἄνδρ' ἀριεῖος· τὸν δ' οὐκ ἔτι φάντο νέεσθαι·
 460 Καὶ νῦν ὥδε γένοιτο· πείσθε μοι, ὥς ἀγορεύω·
 Μὴ ἴομεν, μὴ ποῦ τις ἐπίσπασον κακὸν εἶρη.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρ' ἀνήϊον μέγαλ' ἀλαλήτῃ.
 Ἡμίσεων πλείους· τοὶ δ' ἄνθρωποι αὐτόθι μέιναν.
 Οὐ γὰρ σφιν ἄδε μῦθος ἐνὶ φρεσὶν, ἀλλ' εὐπειθεῖ.
 465 Πείθοντ'· αἴψα δ' ἔπειτ' ἐπὶ τεύχεα ἑσσεύοντο.
 Αὐτὰρ ἔπει δ' ἔσαντο περὶ χροῖ νύρροπα χαλκῶν,
 Ἀνδρῶν ἠγερέοντο πρὸ ἄστεος εὐρυχόροιο.
 Τοῖσιν δ' εὐπειθεὶς ἠγάγατο νηπιέησιν·
 Φῆ δ' ὅγε τίσεσθαι παῖδες Φόβον· αὐδ' ἄρ' ἔμελλεν.
 470 Ἀψ' ἀπονοσήσειν, ἀλλ' αὐτοῦ πότμον ἐφέψειν.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίῃ Ζῆνα Κρονίωνα προσήδα·
 — ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κραινόντων,
 Εἰπέ μοι εἰρομένη, τί νῦν τοι νόος ἐνδοθὶ καύει;
 Ἥ προτέρω πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλακιν αἰνὴν
 475 Τεύξεις; ἢ φιλότιμα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησθα;
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Τέκνον ἐμὸν, τί με ταῦτα διείρεις, ἡδὲ μεταλλῆς;
 Οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτῇ;
 Ὡς ἦτοι κείνους Ὀδυσσεὺς ἀποτίσεται ἑλθών.
 480 Ἐρξον, ὅπως ἐθέλεις· ἐρέω δέ τοι, ὥς ἐπέοικεν.
 Ἐπειδὴ μνηστῆρας ἐτίσατο δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ὅρκια πιεῖα ταμῶντες, ὃ μὲν βασιλευέτω αἰεὶ·
 Ἡμεῖς δ' αὖ παίδων τε κασιγνήτων τε Φόβοιο
 Ἐκλήσιν θέωμεν· τοὶ δ' ἀλλήλους φιλαφύωνται

„ Si jam non filiorumque fratrumque interfectores
 „ Uliciscamur; non mihi quidem in mente dulces fuerit
 „ Vivere, sed citissime mortuus defunctis interfuero.
 „ Sed eamus, ne perveniant transgressi illi.
 Sic dixit, lachrymas-fundens: commiseratio autem cepit omnes
 Prope verò ad ipsos venit Medon & divinus cantor, (Achivon.
 Ex ædibus Ulyssis; postquam ipsos somnus reliquerat;
 Steteruntque in mediis: stupor autem cepit virum unumquem-
 Inter eos verò locutus est Medon, prudentia doctus; (que.
 „ Audite jam nunc me, Ithacenses; non enim Ulysses
 „ Immortalibus invitis diis hæc molitus est opera:
 „ Ipse ego vidi deum immortalem, qui scilicet Ulysses
 „ Prope stetit, & Mentori omnia similis erat.
 „ Immortalis, verò deus aliquando quidem ante Ulysses
 „ Apparebat animans, aliquando autem procos turbans
 „ Ruebat per domum; illi verò conferti cadebant.
 Sic dixit: eos verò omnes pallidus timor subit.
 Inter eos autem & locutus est senex heros Halitherses
 Mastorides; is enim solus videbat ante & pòne:
 Qui inter ipsos recte-sentiens concionatus est & dixit;
 „ Audite jam nunc me, Ithacenses, quodcumque dicam;
 „ Vestro vitio, ô amici, hæc opera facta sunt:
 „ Non enim mihi parebatis, non Mentori pastori populorum,
 „ Ut vestros filios desinere-faceretis à stultitiis;
 „ Qui magnum opus faciebant improbitate mala,
 „ Possessiones attendentos, & dedecorantes uxorem
 „ Viri optimi; ipsum verò non amplius putabant rediturum:
 „ Et nunc sic fiat; parete mihi, sicut dico:
 „ Ne eamus, nequa aliquis accersitum malum inveniat.
 Sic dixit: hi autem deinde surrexerunt magno cum clamore
 Dimidiis plures; illi verò conferti illic manserunt.
 Non enim ipsis placuit sermo in mente; sed Eupitheo
 Parebant: statim autem postea ad arma ruebant.
 At postquam induerant-se circum corpus splendido ære,
 Conferti congregabantur ante urbem spatiosam.
 Iphis autem Eupithes præfuit stultitiis:
 Putabat verò ille ulturum se filii cædem; neque sane erat
 Retro reversurus, sed illic fatum obiturus.
 At Minerva Jovem Saturnium allocuta est;
 „ O pater noster, Saturnie, summe regum,
 „ Dic mihi interroganti, quid jam tibi mens intus occultat?
 „ Nunquid alterius bellumque malum & pugnam gravem
 „ Facies? an amicitiam inter utrosque statuis?
 Illam autem respondens allocutus est nubium-coactor Jupiter;
 „ Filla mea, cur me hæc percontaris, & interrogas?
 „ Nonne enim dudum hoc quidem excogitasti consilium ipsa?
 „ Ut sane illos Ulysses ulcisceretur reversus.
 „ Fac, quomodo vis; dicam verò tibi, sicut decet.
 „ Postquam jam procos ultus est nobilis Ulysses;
 „ Foederibus fidis iëtis, hic quidem regnet semper;
 „ Nos autem ex-altera-parte filiorumque fratrumque cædis
 „ Oblivionem faciamus; illi verò se-invicem diligant

485 Ὡς τοπάρως· πλοῦτος δὲ καὶ εἰρήνη ἄλις ἔστω.

Ὡς εἰπὼν, ὤτρυνε πάρος μαμαῦσαν Ἀθήνην·
βῆ δὲ κατ' οὐλύμποιο καρήνων κίεσσα.

Οἱ δ' ἔπει οὖν σίτοιο μελίφρονος ἔξ' ἔρον ἔντο,
τοῖς ἔρα μύθων ἦρχε πολύτλας Διὸς Ὀδυσσεύς·

490 Ἐξελεύων τις ἴδοι, μὴ δὴ σχεδὸν ὤσι κινύτας.

Ὡς ἔφατ'· ἐκ δ' υἱὸς Δολίου κίων, ὥς ἐκέλευεν·

στῆ δ' ἔρ' ἐπ' οὐδὲν ἰδὼν, τοὺς δὲ σχεδὸν εἰσίδα πάντας·

Αἶψα δ' Ὀδυσσεῖα ἔπεα πτερπνέντα προσηύδα·

Οἶδε δὴ ἔγγυς ἔσσι· ἀλλ' ἀπλιζώμεθα θέσσον.

495 Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ὤρυνοντο, καὶ ἐν τεύχεσσι δύνοντο,

τάσσαντες ἀμφ' Ὀδυσσῆ', ἔξ' δ' υἱαῖς οἱ Δολίοιο·

Ἐν δ' ἔρα Λαέρτης Δολίος τ' ἐς τεύχε' ἔδυνον,

καὶ πολλοὶ παρ ἰόντες, ἐγχευαῖοι πολεμικαί.

Αὐτὰρ ἔπει δ' ἔσαντο περὶ χροὶ νόροππ χαλκῶν,

500 Ὡς δὲ δὴ θυμῶς, ἐκ δ' ἦσαν, ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς·

τοῖσι δ' ἐπ' ἀρχιμόλον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη·

Μέντορι εἰδομένη ἡμῶν δέμας, ἡδὲ καὶ αὐδῆν.

τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας Διὸς Ὀδυσσεύς·

Αἶψα δὲ Τηλέμαχον προσεφώνεον ἐν φίλον υἱόν·

505 Τηλέμαχ', ἡδὴ μὲν τόδε γ' εἰσάει αὐτὸς ἐπελεύων·

Ἀνδρῶν μαρναμένων, ἵνα τε κρίνονται ἥρισοι,

μήτι κατασχύνειν πατέρων γένος, οἱ τοπάρως περ

Ἀλκῇ τ' ἠγορέῃ τε κεκάσμεθα πάσων ἐπ' αἴαν.

τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδρα·

510 Ὅψεαι, αἶψ' ἐδέλγηθα, πάτερ φίλε, τῷδ' ἐν θυμῷ,

οὔτι κατασχύνοντα τῶν γένος, ὥς ἀγορεύεις.

Ὡς φάτο· Λαέρτης δ' ἐχάρη, καὶ μῦθον ἔειπε·

τίς νύ μοι ἡμέρη ἦδε, θεοὶ φίλοι, ἢ μάλα χαίρω·

τίς δ' υἱῶνός τ' ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχουσι.

515 τὸν δὲ παρισαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·

ὦ Ἀρκεisiaῖδη, πάντων πολλὸ φίλτατ' ἐταίρων,

εὐξάμενος κούρη γλαυκῶπιδι, καὶ Διὶ πατρὶ,

Αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προῖαι δολιχόσκιον ἔγχεος.

Ὡς φάτο, καὶ δ' ἔμπνευσε μένος μέγα Παλλὰς Ἀθήνη.

520 εὐξάμενος δ' ἔρ' ἔπειτα Διὸς κούρη μέγαλοιο,

Αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προῖαι δολιχόσκιον ἔγχεος.

καὶ βάλεν Εὐπειθεα, κόρυθος διὰ χαλκοπηγῆον·

ἢ δ' οὐκ ἔγχεος ἔρυτο, διαπερὶ δὲ εἰσατο χαλκός·

Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

525 Ἐν δ' ἔπασσεν προμέχοις Ὀδυσσεὺς καὶ παῖδιμος υἱός·

τόπτον δὲ ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύβοισι.

καὶ νύ κε δὴ πάντας τ' ἔλασεν καὶ ἔθηκον ἀνδρῶν,

εἰ μὴ Ἀθηναίῃ, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,

Ἡῦσαν Φωνῇ, κατὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἄπαντα·

530 Ἰσχεσθε πτολέμου, Ἰθακήσιοι, Ἄργαλίοιο.

Ὡς κεν ἀναιμωτεῖ γε διακρινθεῖτε τάχις.

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη· τοὺς δὲ χλωρὸν Διὸς εἶλε·

τὸν δ' ἔρα δεισάντων ἐκ χαιρῶν ἔπτατο τεύχεα·

πάντα δ' ἐπὶ χθονὶ πίπτε, θεῶς ἔπα Φωνεσάσης·

535 Πρὸς δὲ πόλιν τρωπῶντο λιλαυόμενοι βίβτοιο.

Σμερδαλίον δ' ἐβόησε πολύτλας Διὸς Ὀδυσσεύς,

„ Sicut antea : divitiæ autem & pax abunde sit.
 Sic fatus , incitavit antea promptam Minervam :
 Descendit verò *ea* ab Olympi verticibus impetu-facto.
 Illi autem postquam cibi dulcis desiderium exemerant ,
 Ipsi deinde sermonem exordiebatur multa-passus nobilis Ulysses ;
 „ Egressus aliquis videat , ne jam prope sint venientes.
 Sic dixit : egressus est autem filius Dolii , sicut jubebat :
 Stetitque proinde ad limen profectus ; illos verò prope vidit o-
 Statimque Ulysssem verbis alatis allocutus est ; (*mnēs*)
 „ Hi jam prope sunt : sed armemur ocyus.
 Sic dixit : illi verò exurgebant , & arma sibi-induebant ,
 Quatuor circum Ulysssem ; sex autem filii Dolii :
 Inter eos verò deinde Laërtes Doliusque arma induebant ,
 Etiam cani licet essent , necessarii bellatores.
 At postquam induerant-se circum corpus splendido ære ,
 Aperuerunt utique fores , exieruntque ; præibat autem Ulysses.
 Ad eos verò prope filia Jovis accessit Minerva ,
 Mentori assimilata , tum corpore , tum etiam voce.
 Hanc quidem conspicatus gaudebat multa-passus nobilis Ulysses ;
 Statimque Telemachum alloquebatur suum charum filium ;
 „ Telemache , jam quidem hoc sane in-animo-habebis ipse præ-
 „ Viris pugnantibus , ubi discernuntur optimi , (*sens-factus* ,
 „ Ne quid dedecores majorum genus , qui antea scilicet
 „ Roboreque & fortitudine excelluimus totam super terram.
 Illum autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est ;
 „ Videbis , si volueris , pater chare , hoc in animo ,
 „ Nequaquam dedecorantem *me* tuum genus , sicut dicis.
 Sic dixit : Laërtes verò gavisus est , & sermonem dixit ;
 „ Quænam mihi dies hæc , dii chari ? profecto valde gaudeo :
 „ Filiusque neposque de virtute litem habent.
 Eum autem astans allocuta est cæcia-oculis Minerva ;
 „ O Arcefiade , omnium multo charissime sociorum ,
 „ Precatus filiam cæciam-oculis , & Jovem patrem ,
 „ Statim valde vibratam emitte longam hastam.
 Sic dixit , & inspiravit robur magnum Pallas Minerva.
 Precatus autem *is* deinde Jovis filiam magni ,
 Statim valde vibratam emisit longam hastam ,
 Et percussit Eupithem , galeam per æreis-munitam-malis ;
 Ea verò non hastam inhibuit ; penitus autem transiit æs :
 Fragorem verò edidit *is* lapsus , resonueruntque arma super ipsa.
 Irruerunt autem primis-pugnatoribus Ulysses & illustris filius ;
 Feriebantque ensibusque & hastis ancipitibus.
 Et sane jam omnes perdidissent & fecissent reditus-expertes ,
 Nisi Minerva , filia Jovis Ægiolchi ,
 Clamasset voce , cohibuissetque populum omnem ;
 „ Abstinete à bello , Ithacenses , gravi ;
 „ Ut sine-cruore utique dirimamini citissime.
 Sic dixit Minerva : illos autem pallidus timor cepit :
 Eorumque proinde territorum ex manibus volabant arma ;
 Omniaque in terram cadebant , dea vociferata :
 Ad urbem verò convertebant-se cupidi vitæ-*conservanda*.
 Terribiliter autem clamavit multa-passus nobilis Ulysses ;
 Impetum

Οἶμῃσεν δὲ ἄλλαις, ὥς' αἰετὸς ὑψικετῆεις.

Καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίει ψολόεντα καρυυνδν,
Κάδδ' ἔπεισεν πρὸσθεν Γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης.

540 Καὶ τότε Ὀδυσσεῖα προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

Ἴσχυο, παῦε δὲ νεῖκος ὁμοίου πολέμοιο,

Μήπως τοι Κρονίδης κεχολώσεται εὐρύοπα Ζεὺς.

Ὡς φάτ' Ἀθηναίῃ· ὃ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ.

545 Ὅρκια δ' αὖ κατέπιαθε μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε

Παλλὰς Ἀθηναίῃ, κόυρῃ Διδῆς αἰγιόχοιο,

Μέντορι εἰδομένη, ἡμὶν δέμας, ἥδ' αὖ καὶ αὐδὴν.

Τέλος τῆς Ὀμήρου Ὀδυσσεΐας.

Impetumque dedit concitus, sicut aquila altivolans.
 Tum verò demum Saturnius misit ardens fulmen;
 Decidit autem *id* ante Cæliam-oculis forti-patre-natam.
 Et tunc Ulysses allocuta est, cælia-oculis Minerva;
 „ Generose Laërtiade, solers Ulysses,
 „ Contine-te, compesceque contentionem æque-gravis belli;
 „ Nequa tibi Saturnius irascatur late-sonans Jupiter.
 Sic dixit Minerva: ille verò parebat, gaudebatque animo.
 Fœdera autem demum in-futurum inter utrosque fecit
 Pallas Minerva, filia Jovis Ægiochi,
 Mentori assimilata, tum corpore, tum etiam voce.

Finis Odysseæ Homeri.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

INDEX RERUM

I N

ODYSSEA, HYMNIS, &c.

MAXIME MEMORABILIMUM.

A.

- A**castus rex, ξ, 335.
 Acheron, fluvius infernalis, κ, 513
 Achillis anima Ulysssem alloquitur, λ, 472. exequiæ, ω, 57
 Achivi convocati à Telemacho, β, 7
 Achivorum dissidium, & infelix à Troja reditus, γ, 130
 Ææa insula, κ, 135; μ, 3
 Ægis Minervæ, χ, 2971
 Ægisthus Agamemnonis uxorem ambit, γ, 26. Agamemnonem interficit, δ, 354
 Ægyptia terra, δ, 229
 Ægyptius herds, β, 15
 Æneas ex Venere ortus, Hymn. prim. in Venere, 199
 Æolia insula, κ, 1
 Æolus filias suas conjunxit filiis in uxores, κ, 5. Ulyssi dat utrem ventorum, 9. reversum Ulysssem indignabundus expellit, 72
 Æsculapius medicus, Hymn. in Æsculap. 1
 Agamedes, Hymn. prim. in Apoll. 296
 Agamemnon septennio imperavit Mycenis, γ, 305
 Agamemnonis exitum narrat Nestor, γ, 264. ejus interitus, γ, 303; δ, 533. ejus umbra suum exitum Ulyssi refert, λ, 403. ejus anima Amphimedonti loquitur, ω, 105
 Agelaus Telemacho matris nuptias maturandas monet, υ, 222. Procos hortatur, χ, 132. jubet ne Mentor Ulysssem juvet, 213. ab Ulyssse interficitur, 293
 Ajacis anima Ulyssi irata, λ, 542
 Ajacis, Oilei exitus, δ, 509
 Alcinous, Phæacum rex, ξ, 12. ejus domus describitur, η, 85. ejus hortus, 112. Ulysssem clementer excipit, 168. Phæaces de hospite Ulyssse alloquitur, 168. optat Ulysssem filie maritum, 311. promittit Ulyssi auxilium, 317. Phæaces hortatur ut Ulysssem juvent, θ, 25. parat convivium, 38. hortatur Phæaces ad certamen, 97. ejus filii, 119. Ulysssem ab Euryaló lacessitum alloquitur, 235. Phæaces monet ut Ulyssi dent xenia, 386. sciscitatur omnes Ulyssis condiciones & fortunas, 410. Ulysssem abitarum & Phæaces alloquitur, υ, 4
 Alcmena, λ, 265
 Alphæus, fluvius, Hymn. prim. in Apoll. 423; Hymn. prim. in Mercur. 139
 Ambrosia, ε, 93
 Amnisus, τ, 188
 Amphiaræus, ο, 244
 Amphimedontis anima Atride interitum procorum narrat, ω, 20
 Amphinomus procos à Telemachi nece dehortatur, π, 400. à Telemacho interficitur, χ, 92
 Amphion, λ, 261
 Amphitrite, μ, 97
 Anchialus, Taphiorum rex, κ, 105, 418
 Anchise cum Venere congressum,

INDEX RERUM.

- fus, Hymn. prim. in Veneria, 53, &c.
 Anopsea avis, α , 320.
 Anticleæ, matris Ulyssis, umbra, λ , 84. cum alloquitur, 153, 215.
 Antilochus à Memnone occisus, δ , 187.
 Antinous Telemacho respondet, α , 383; β , 84. Telemachum alloquitur, β , 303. procos alloquitur, δ , 773; π , 364. Telemachum interficiendum monet, π , 371. succenset Eumæo propter mendicum Ulysssem, ρ , 374. mendico respondet, 445. eumque scabellum petit, 467. Ulysssem arcum experiri petentem increpat, ϕ , 287. ab Ulyssse interficitur, χ , 15.
 Antiope, λ , 259.
 Antiphates, rex Lestrigonum, α , 114. unum è sociis Ulyssis devorat, 116.
 Antiphus, Ulyssis socius, à Cyclope occisus, β , 19.
 Antrum Polyphemi, ι , 182.
 Apollo natus, Hymn. prim. in Apoll. 119. Nectare & Ambrosia enutritus, 124. cum Delphusa deliberat de construendo templo, 247. apud Cressam templum construit, 282, 294. Pythona Dracænam interficit, 300, 357. Delphusam iratus opprimit, 382. Cretes Sacrorum ministros sibi deligit, 392. ad templum eos ducit, 514. Mercurio de bobus abreptis irascitur, Hymn. prim. in Mercur. 244. cum Mercurio Jovem adit, 322. à Mercurio Citharam accipit, 493. & cum eo in amicitiam redit, 521, 571.
 Arcadia, Hymn. prim. in Mercur. 2.
 Arcisius, Ulyssis avus, π , 118.
 Arcus Ulyssis, ϕ , 12, 90.
 Arete, uxor Alcinoi, η , 54.
 Phæaces alloquitur, λ , 335.
 Ulyssis abeunti dona præbet, ν , 66.
 Arene, oppidum, Hymn. prim. in Apoll. 422.
 Arethusa, fons, ν , 408.
 Argo, navis, μ , 70. per Symplegadas à Junone transmissa, 72.
 Argus, canis, Ulysssem reversum agnoscit, ρ , 301. moritur, 326.
 Argyphæa, oppidum, Hymn. prim. in Apoll. 422.
 Ariadne, λ , 320.
 Arnæus, σ , 5.
 Artacia, fons, α , 107.
 Asteris, insula, δ , 846.
 Athenæ, urbs, η , 80; λ , 322.
 Atlas, α , 52.
 Augurium aquilæ, σ , 160, 524.
 Autolycus, Ulyssis avus, τ , 394. Ulyssis infanti nomen imponit, 409. Ulysssem amice excipit, 414. Ulysssem vulneratum sanat, 459.
 Azantis, puella, Hymn. prim. in Apoll. 209.

B.

- B**acchus à Prædonibus Tyrhenis capitur, navique imponitur, Hymn. prim. in Bacchum, 9. vinculis non tenetur, 13. Nautas portentis terret, 34. in Delphines transformatur, 53. Bacchus, Jovis & Semeles filius, Hymn. secund. in Bacchum, 2.
 Boëtes, ϵ , 272.
 Boreas, ventus, ϵ , 296.
 Bovis mactatio, γ , 439.
 Byblinus funis, ϕ , 391.

C.

- C**alypso Ulysssem detinet, α , 55; δ , 557. ejus specus, ϵ , 63. alloquitur Mercurium, 87. cenamque ei apponit, 92. indignatur in deos.

INDEX RERUM.

- deos, 116. cum Ulyssē loquitur, 160. eique jurat nullum se illaturam damnum, 180. cibum ei apponit, 196. spondet ei immortalitatem, 208. eum dimittit, 263
 Cancrī à Jove, ad ranas auxiliandas, mittuntur, Batrachom. 284
 Cantilenam recentissimam maxime celebrant homines, α, 351
 Cantus ornamentum convivii, α, 152
 Carpathus, insula, Hymn. prim. in Apoll. 43
 Cassandrae caedes, λ, 420
 Castor, λ, 299; Hymn. prim. in Jovis Pueros, 1; Hymn. secund. in Eosdem, 3
 Castor Hylacides, ξ, 204
 Caucones, Populi, γ, 366
 Centauri, φ, 303; Batrachom. 170
 Cephalenes, Populi, υ, 210, α, 377
 Cephalus, fluvius, Hymn. prim. in Apoll. 240
 Ceres Jassoni commixta, ε, 125
 Cetei, populi, λ, 520
 Charybdis, μ, 101, 235. Ulyssis malum absorbet, 431. revomit, 438
 Chius, insula, γ, 172; Hymn. prim. in Apoll. 172
 Chloris, uxor Nelei, λ, 280
 Cicones, ι, 89. Achivos pugna superant, 59
 Cimmerii, populi, λ, 14
 Circe, α, 136. ejus aedes, 210. in porcos vertit Ulyssis socios, 235. Ulyssī potionem dat, 316. eum lavat, 361. cibum ei apponit, 373. eum alloquitur, 378. ejus socios restituit pristinae formæ, 390. Ulyssē ad navem mittit, ceteros socios accersiturum, 402. amice eos excipit, 453. prædicit Ulyssī iter ad inferos, 488. itineris rationem docet, 504. Ulyssī vestitum dat, 542. oves mactandas navi imponit, 571. Ulyssī & sociis cibum præbet, μ, 18. Ulyssī futura pericula prædicit, & monita dat, 37
 Circus, accipitris genus, ν, 87
 Cithara, convivii socia, θ, 99; ρ, 271
 Cithara Mercurii, Hymn. prim. in Mercur. 17
 Clitas ab Aurora raptus, ο, 250
 Clytemnestra Ægisthum sequitur, γ, 272. Cassandra interfacit, λ, 421. Agamemnoni necem molita est, 429; α, 199
 Cnossus, urbs, τ, 178; Hymn. prim. in Apoll. 393
 Cocytus, fluvius, κ, 514
 Columbæ, Jovi ambrosiam ferentes, μ, 63
 Coronis, mater Æsculapii, Hymn. in Æsculap. 2
 Crataeis, mater Scyllæ, μ, 124
 Creta, insula, τ, 173
 Crissa, insula, Hymn. prim. in Apoll. 282, 438
 Crani, Hymn. prim. in Apoll. 425
 Ctesippus procos alloquitur, υ, 292. bovis pedem in Ulyssē conjicit, 299. à Bubulco interficitur, χ, 285
 Ctesius Ormenides, ο, 413
 Cyanea saxa, μ, 59
 Cyclopes absque lege vivunt, ι, 112. in speluncis habitant, 114. navigio carent, 125. deos non curant, 275
 Cyclops, Polyphemus, ι, 187. pecora mulget, 244, 308, 341. Ulyssē & socios in antro invenit, 251. socios devorat, 289, 311, 344. ejus donum, 370. vino obrutus, in antro recumbit, 372. ab Ulyssē excæcatur, 380. alios Cyclopes vocat, 399. Arietem alloquitur, 447. Ulyssis navem saxo petit, 481, 537. Neptuno supplicat, 528
 Cyclo-

INDEX RERUM.

- Cycloppum insula, sine cultura
fertilis, *ι*, 108
Cydones, incolæ Cretæ, *γ*,
292; *τ*, 176
Cyllene, mons, Hymn. prim.
in Mercur. 142, 228
Cyllenius, Mercurius, *ω*, 1
Cynthius, mons, Hymn. prim.
in Apoll. 17, 26
Cyprus, insula, *δ*, 83; *θ*, 362.
Veneri sacra, Hymn. secund.
in Venerem, 2; Hymn. tert.
in Eandem, 5

D.

- D** Anorum animæ, *ω*, 16
Deliades, famulæ Apolli-
nis, Hymn. prim. in Apoll.
157
Delphinus, Apollo, ibid. 495
Delphusa, ibid. 244. Apollinis
templum recipere non vult,
256. ab Apolline obruitur,
382
Delphusius, Apollo, ibid. 386
Delus, insula, *ξ*, 162; Hymn.
prim. in Apoll. 49. Latonam
recipit, 90
Demodocus, cantor cæcus, *θ*,
62; *ν*, 28. Ulyssæ fletum mo-
vet, *θ*, 86. canit fabulam de
Veneris & Martis amplexu,
267. equum Trojanum can-
tat, 499
Deucalion, *τ*, 180, 181
Diana, *ξ*, 102. Orionem inter-
ficit, *ε*, 123. item mulierem
Phœnissam, *ο*, 477. in Orty-
giæ natæ, Hymn. prim. in A-
poll. 16. ejus studia, Hymn.
prim. in Venerem, 16; Hymn.
secund. in Dian. 4
Dii, malorum auctores false ar-
guantur, *κ*, 32. omnia sciunt,
δ, 379. datores bonorum, *θ*,
325. omnia possunt, *κ*, 306
Diis indigent omnes, *γ*, 48
Diocles, *γ*, 488; *ο*, 186
Diomedes, *γ*, 167
Dione, Hymn. prim. in Apoll.

93

- Disce certamen, *θ*, 129, 186
Dmetor lasides, *ρ*, 443
Dodona, *ξ*, 327; *τ*, 296
Dolius, Penelopes servus, *δ*,
736; *ω*, 386. Ulyssæ am-
plectitur, 396. arma induit,
497
Dorienses, Cretæ incolæ, *τ*,
177
Dotius campus, Hymn. in Æ-
sculap. 3
Dryopis Nymphæ, Pan filius,
Hymn. in Pana, 34

E.

- E** Cheneus senex, *η*, 155; *λ*,
341
Echetas, rex, *σ*, 84
Eidothea, Protei filia, Mene-
lao erranti occurrit, *δ*, 367.
consilium dat, 383. ejus do-
lus in Patrem, 435
Elpenor, vino obrutus, tecto
decidit, *κ*, 559. ejus umbra
Ulyssæ apparet, *λ*, 51. ejus
corpus sepelitur, *μ*, 12. tu-
mulus ei erigitur, 14
Elysius campus, *δ*, 563
Enceladus, Batrachom. 275
Enipeus fluvijs, *λ*, 237
Epei, *ν*, 275; *ο*, 297
Epeus, *θ*, 493; *λ*, 522
Ephialtes, *λ*, 307
Ephyre, urbs, *α*, 259, *β*, 328
Epicaeste, *λ*, 270
Equus Trojanus, *δ*, 272; *θ*,
493; *λ*, 522
Erebas, *λ*, 57, 563
Erembi, Populi, *δ*, 84
Eridanus, fluvijs, Batrachom.
20
Erinnys, *ο*, 234
Eriphyle, *λ*, 325
Erymanthus, mons, *ξ*, 103
Eubrea insula, *γ*, 174
Eumæus, nobilis subulcus, *ξ*,
3. ejus domus, 6. Ulyssæ
hospitio excipit, 48. cum non
agnoscit, 56. suæ maculat, 74.
419. ejus cum Ulyssæ colloquia,
80, 115, 121; *ο*, 306, 324.
parat

parat stratum Ulyssi, ξ , 518.
 fatum suum narrat, 402. Te-
 lemachum reducem excipit,
 π , 15. à Telemacho in urbem
 mittitur, 130. Penelopi nar-
 rat Telemachi reditum, 338.
 in agrum revertitur, 452. U-
 lyssē in urbem ducit, ρ , 201.
 Melanthium increpat, 238.
 Ulyssis domum intrat, 324. in
 agrum revertitur, 603. Prociis
 adducit porcos, ν , 162. Ulyf-
 sem agnoscens amplectitur &
 osculatur, ϕ , 224. arcum ei
 tradit, 379. Melanthium vin-
 culis constringit, χ , 190. eum
 deridet, 194. Arma induit,
 201. Procorum nonnullos in-
 terficit, 267, 284. coenam in
 Laertis domo parat, ω , 363
 Eumelus, δ , 798
 Eupithes cum Achivis conspi-
 rat in Ulyssis mortem, ω , 425.
 à Laerte occisus, 520
 Europæ raptus, Batrachom. 78
 Euryalus Phæax, iusta præstan-
 tissimus, θ , 127. Ulyssi in-
 dignatur, 158. illum ense do-
 nat, 403
 Eurybates, præco, τ , 247
 Euryclea, κ , 429. à Laerte emp-
 ta, 430. Telemacho lucem
 fert, 434. vinum &c præbet,
 β , 379. Ulyssi pedes lavat,
 τ , 387. ex cicatrice eum
 agnoscit, 392, 467. Ulyssis
 domum thure suffit, χ , 493.
 ejus reditum Penelopi nuntiat,
 ψ , 5
 Eurydice, Nestoris uxor, γ ,
 452
 Eurylochus, dux sociorum U-
 lyssis, ad ædes Circes pro-
 perat, κ , 207. ad Ulyssē
 revertitur, 244. Ulyssē com-
 mitari recusat, 264. sociis
 suadet ne Circes domum ad-
 eant, 429. Ulyssi indignatur,
 μ , 278. consilium proponit
 boum Solis mactandarum, 339
 Eurymachus Telemachum de
 Hospite interrogat, α , 400.

Halithersē reprehendit, β ,
 177. Penelopen subdole allo-
 quitur, π , 435. eam laudat,
 σ , 243. Ulyssē laceffit, 349.
 & scabello petit, 393. pocil-
 latorem ferit, 395. arcui im-
 par dolet, ϕ , 249. supplex
 Ulyssi, imputat Antinoo o-
 mnia, χ , 45. procoshorta-
 tur ad defensionem, 70. ab
 Ulyssē occiditur, 82
 Eurymedon, η , 58
 Eurymedusa, nutrix Nauficæ,
 η , 8
 Eurynome, Penelopæ ministra,
 σ , 168. Ulyssi sedem fert,
 τ , 100. eum lavat, ψ , 154
 Euryphæssa, Hymn. in Solem,
 τ , 4
 Eurytion, Centaurus, ebrius fu-
 rit, ϕ , 298. punitur, 299
 Eurytus, θ , 224, 226; ϕ , 32

F.

Fame mori, miserrimum, μ ,
 342
 Farina, medulla virorum, β ,
 290
 Filii pauci Patribus similes; ple-
 rique pejores; β , 277
 Fortis vir in omnibus potior re-
 bus, η , 51
 Fortunæ non meminit Homerus,
 Hymn. prim. in Minerv. 5

G.

Geræstus, γ , 177
 Gerenius, Nestor, γ , 68
 Gorgonium caput, λ , 633
 Gorgynis fines, γ , 294
 Gratia Venerem lavant, θ , 364;
 Hymn. prim. in Venerem, 61
 Græcorum infaustus à Troja re-
 ditus, γ , 130
 Gyre, petrae, δ , 500

H.

Halithersēs, vates peritissi-
 mus, procis periculum
 immi-

INDEX RERUM.

- Imminere indicat, β , 157.
dissuadet Ulyssis cædem, ω , 453.
Halius, Phæax, Alcinoï filius, cum Laodamante saltat, θ , 372.
Harmonia, Hymn. prim. in Apoll. 195.
Hebe, λ , 602; Hymn. in Herculem, 8.
Helena thalamo egreditur, δ , 121. Menelaum de Advenis interrogat, 138. Ulyssis infortunium luget, 184. medicamen vino immiscet, 221. de Ulysse, & Ilii excidio narrat, 240. equo Trojano inclusos nominatim vocat, 279. Hospitibus lectos parat, 296. Telemachum muneribus donat, θ , 125. Aquilæ augurium interpretatur, 172.
Helicon, mons, Batrachom. 1; Hymn. in Neptun. 3.
Hercules, arcu peritissimus, θ , 224. ejus Simulachrum Ulysses alloquitur, λ , 616. Iphitum hospitem interficit, ϕ , 27.
Hermione, unica Helenæ filia, δ , 14.
Homerus cæcus, Hymn. prim. in Apoll. 172.
Homine nihil imbecillius, σ , 129.
Horæ, Hymn. prim. in Apoll. 194. Venerem è mari excipiunt, Hymn. secund. in Venerem, 5.
Hospes, dum adest, amice tractandus; cum velit, demittendus, θ , 74.
Hospites à Jove sunt, ζ , 207; ξ , 57.
Hydrus, Batrachom. 81.
Hyperea, ζ , 4.
- L
- I** **Aolus**, insula, λ , 255.
Jaones, populi, Apollinem colunt, Hymn. prim. in Apoll. 147, 152.
Jardanus, fluvius, γ , 293.
Iason à Cerere amatus, ϵ , 125. à Jove fulmine percussus, 128.
Iason, μ , 72.
Icmalius, faber, τ , 57.
Ida, mons, Hymn. prim. in Apoll. 34; Hymn. prim. in Venerem, 68.
Idomeneus, γ , 191.
Ilii excidium canit Demodocus, θ , 514.
Ilihya, Hymn. prim. in Apoll. 97, 115.
Imbrus, insula, Hymn. prim. in Apoll. 36.
Incantatio vulneris, τ , 457.
Inferorum locus, λ , 22.
Ino, Cadmi filia, Ulysses miratur, ϵ , 336. vittam ei dat, 341. vittam recipit, 461.
Inopus, fluvius, Hymn. prim. in Apoll. 18.
Iopæana Apollini canunt Cretes, Hymn. prim. in Apoll. 500, 517.
Iphiclus, λ , 289, 295.
Iphimedeia, λ , 304.
Iphitus Eurytides, Ulysses dat arcum, ϕ , 13, 31. equas amissas querit, 22. ab Hercule interficitur, 27, 34.
Iphthima, filia Icaris, δ , 797.
Iris, Hymn. prim. in Apoll. 102, 107.
Irus mendicus, Ulyssis domum advenit, σ , 1. Ulysses jurgiis incessit, 10. & in certamen provocat, 25. à famulis accingitur, 75. certamen initurus tremit, 76. ab Antinoo objurgatur, 77. cum Ulysses congregitur, 88. cervice ictus, humi decedit, 97. ab Ulysses foras trahitur, 100.
Imarus, urbs, ab Ulysses depopulata, ι , 40.
Ithaca, insula, γ , 81. capris pascendis apta, δ , 606. aspera, ι , 27; ν , 243.
Ithacenses, post interfectos Procos in concionem congregantur, ω , 419. armati urbe

INDEX RERUM.

egrediuntur, 467. cum Ulyfse, Telemacho, &c, confligunt, 525. Minervæ monitu defistunt, 533. & in urbem revertuntur, 535

Itylus, τ, 522. à matre interficitur, 523

Juniores semper delipiunt, η, 294

Juno Latonæ invidet, Hymn. prim. in Apoll. 99. Jovi irascitur, 309, 331. terram ferit, 333, 340. Typhaona excipit, 353. Dracænæ eum dat, 354

Jupiter, pater hominumque Deorumque, α, 28; μ, 445. in deorum consilio verba facit, α, 32. Ulyssi reditum parat, 76. & boni & mali dator, δ, 237. Mercurium ad Calypso mittit, ε, 29. felicitatem hominibus distribuit, prout vult, ζ, 188. Ulyssis navem fulmine ferit, η, 250; μ, 413. Supplicum & Hospitum vindex, ι, 270; Epigram. inscript. „Ad Nautas“, ver. 4. iniquos punit, υ, 214. Deorum summus, τ, 203. Ulyssi signam dat tonitru, υ, 103; φ, 413; ω, 538. inter Ulysssem & Ithacenses pacem & fœdera statuenda Minervæ mandat, ω, 483. Concilium deorum convocat, Battachom. 167. tonitru bellum indicat, 200. Ranas miseratur, 262, 283. fulmen ejicit, 278. Cancros mittit, 285. Mercurium boves surreptas Apollini ostendere jubet, Hymn. prim. in Mercur. 392. Veneri Anchisæ amorem injicit, Hymn. prim. in Venerem, 53. cum Themiste colloquitur, Hymn. in Jovem, 2. Minervam à capite gignit, Hymn. secund. in Minerv. 4

L.

Lacedæmon, δ, 1; ε, 20; ο, 1

Laconica terra, Hymn. prim. in Apoll. 410

Laerceus, aurarius faber, γ, 425

Laertes in agro degit, α, 190. propter Ulysssem absentem magnopere dolet, ο, 354. Eumæum emit à Phœnicibus, 482. Telemachi discessu maxime affligitur, π, 142. ejus domus, ω, 207. ab Ulyssse solus invenitur, 225. eum non agnoscit, 280. filium deflet. 315. Ulysssem agnoscens, animo deficit, 344. armat se, 397. Eupithem interficit, 522

Læstrygones Gigantibus similes, 120. Ulyssis naves & socios perdunt, 122

Læstrygonia urbs, κ, 82; ψ, 318

Lamperie, Solis bovum custos, μ, 132. boves occisas Soli nuntiat, 374

Lampus, equus Auroræ, ψ, 245

Lamus, κ, 81

Laodamas, Alcinoi filius, provocat Ulysssem ad certamen, θ, 145

Larus, avis, ε, 51

Latona, Dianam in Ortygia parit, Hymn. prim. in Apoll. 16. Apollinem enitens, terras multas adit. 45. à Delo petit, ut filii sit locus natalis, 51. jusjurandum jurat, 83. gravibus doloribus configitur, 91. Apollinem parit, 116

Leda, λ, 297; Hymn. prim. in Jovis Pueros, 3

Leiocritus Mentorem increpat, β, 242. Ithacensium concilium solvit, 257. à Telemacho interficitur, χ, 294

Leiodes vates, φ, 144. arcum tendere nequit, 149. Procis præ-

INDEX RERUM.

- prædicit interitum ex arcu, 153. ab Antinoo objurgatur, 167. supplex orat Ulysses, χ , 310. occiditur, 328
- Lelantus campus, Hymn. prim. in Apoll. 220
- Lemnus, insula, θ , 283, 294
- Lesbus, insula, γ , 169
- Leucippus, Hymn. prim. in Apoll. 212
- Leucothea Ulyssis opem fert, ϵ , 333
- Libya, δ , 85
- Linguarum sectio, γ , 332
- Lotophagi populi, ι , 84. Ulyssis sociis lotum dant, 93
- Lotus, herba, ejus vis, ι , 94
- Lucinae, specus, τ , 188
- Luctæ certamen, θ , 126
- Luna, Hymn. prim. in Mercur. 99; Hymn. in Solem, 6
- Lucinia, Pandari filia, τ , 518. filium interficit, 522
- Lycia, Hymn. prim. in Apoll. 179
- Lyra Mercurii, Hymn. prim. in Mercur. 47
- M.
- M**æonia, Hymn. prim. in Apoll. 179
- Mæra, λ , 325
- Maia, Mercurii mater, Hymn. prim. in Mercur. 1, 57, 89. Mercurium increpat, 155
- Mala opera non recte succedunt, θ , 329
- Malca, promontorium, γ , 287; δ , 514; ι , 80
- Malis alienis ridere, ν , 347
- Malo senescunt cito homines, τ , 360
- Malorum sibi homo causa, α , 7
- Mantius, θ , 249
- Marathon, η , 80
- Maron, Sacerdos Apollinis, ι , 197
- Mars Vulcani lectum dedecorat, θ , 269. Vulcani vinculis capitur, 296. à Vulcano deridetur, 306. dimittitur, 359. in Thraciam abit, 361. in bello promiscue furit, λ , 536. præpotens, &c., Hymn. in Martem, 1
- Medon, præco, Procorum consilium, de Telemacho interficiendo, audit, δ , 677. Penelopi nuntiat, 698; π , 412. Procos hortatur ad coenam, ρ , 172. à Telemacho servatur, χ , 357. in Ithacensium Concilio eadem Procorum describit, ω , 442
- Megapenthes, Menelai filius, δ , 11. Craterem Telemacho fert, θ , 121
- Megara, λ , 268
- Melampus, θ , 225
- Melanthius, caprarius, Proci capras agens, Ulyssis occurrat, ρ , 212. eum increpat, 217. culce ferit, 233. à Subulco reprehenditur, 239. eum convitiis proscindit, 248. Proci capras adducit, ν , 172. Ulysses probris incessit, 177. Proci ignem accendit, ϕ , 181. eos armis instruit, χ , 142. in vincula conjicitur, 189. à trabes suspenditur, 192. à Subulco deridetur, 194. occiditur, 474
- Melantho, Penelopes ancilla, Ulysses increpat, σ , 325; τ , 65. ab Ulysses reprehenditur, σ , 336; τ , 70. & à Penelope, τ , 90
- Memnon, λ , 521
- Mendico pudor inutilis, ρ , 350
- Menelaus Græcos ad redeundum hortatur, γ , 141. Filii & filiae epulas nuptiales celebrat, δ , 3. Telemachum & Pisistratum hospitio excipit, 30. ejus domus splendidissima, 45, 72. labores suos narrat, 78. dolet de Ulysses, 104, 169. Coenam parat, 213. Græcos in equo Trojano describit, 270. querit ex Telemacho causam itineris, 311. summorumque Græcorum à Troja reditum

INDEX RERUM

reditum narrat, 347, 495.
 Proteique fabulam refert,
 364. Telemacho dona promittit, 614. muneribus donatum dimittit, 0, 120, 147
 Mentis, dux Taphiorum, 2, 105
 Mentor, Ulyssis socius, 3, 225; 4, 68. Ithacenses ad Procos cohibendos hortatur, 229. à Leiocrito reprehenditur, 242
 Mercurius à Jove mittitur ad Calypso, 2, 29. ad iter se accingit, 44. Calypsus specus adit, 57, 77. Jovis mandatum nuntiat, 97. abit, 148. ei ultimo ante somnum libant Phæaces, 4, 137. in Vulcani domo, cum Apolline colloquitur, 4, 334, 338. Ulyssi ad Circen proficiscenti occurrit, 2, 277. & dit herbam Moly, 302. Procorum animas ad inferos deducit, 0, 1, 10, 99. Jove & Maia natus, Hymn. prim. in Mercur. 3, 13. è testudine lyram facit, 24, 47. ea canit, 54, 424. Apollinis boves furatur, 73. duas mactat, 116. à matre reprehenditur, 155. ab Apolline capitur, 293. cum eo Jovem adit, 323. Jovis monitu boves ostendit. 402. Apollini lyram tradit, 493. cumque eo in amicitiam redit, 504, 571. ab Apolline donatur imperio in Leones, &c, 566. Pana gignit, Hymn. in Pana, 35. Diis eum ostendit, 45
 Mercurialis Collis, 7, 471
 Mefaulius, servus Eumæi, 4, 449, 455
 Messena, 0, 15
 Miletus, urbs, Hymn. prim. in Apoll. 180
 Mimas, mons, 7, 172; Epigram. inscript. Neptuno, 5
 Minerva, pro Ulysse Jovem orat, 2, 45. ad iter se accingit, & in Ithacam deferretur, 96, 102. Ulyssis donum

adit, Mentæ assimilata, 103.
 hospitio excipitur à Telemacho, 119. cum eo colloquitur, 158. eum Procos expellere, patremque investigare jubet, 271. avi similis avolat, 319. Mentori assimilata, Telemacho animos addit, 3, 268. navem ei sociosque ex Ithacensibus petit, 382. Procis somnum inducit, 395. Telemachum ad iter properandum hortatur, 399. cum eo navem conscendit, 416. Nestorem adeundum monet, 7, 14. apud Nestorem benigne excepta gaudet, 52. Græcis irata contentionem injicit, 135. Telemachum reprehendit, 230. Nestorem cæterosque monet, ut dormitum eant, 331. Aquilæ similis disparet, 371. à Nestore agnoscitur, 377. Nestoris Sacris advenit, 435. Iphthimæ assimilata, Penelopen solatur, 3, 795, 825. in Concilio Deorum pro Ulysse intercedit, 2, 5. Dymantis filia assimilata, Nausicaam de vestibus lavandis monet, 7, 21. Ulysses caligine coöperit, 7, 14, 41. Virgini assimilata, Alcinoï ædes ei ostendit, 48. & Areten adeundam monet, 53. Præconi assimilata, Phæaces congregat, 0, 7. Ulysses eis gratum reddit, 21. Juveni similis Ulyssi apparet, 7, 221. notam se facit, 298. Ithacam ei ostendit, 345. cumque eo, de Procis interficiendis, deliberat, 372. Ulysses deturpat, ignotumque reddit, 429. Telemachum de reditu monet, 0, 10. Ulysses filio se notum facere jubet, 7, 167. corpusque ei pulchrum reddit, 174. Ulyssi & Telemacho cum lucerna præit, 7, 34. Ulysses solatur, 7, 33. & in Procos animat,

INDEX RERUM.

- animat, 45. Procos demen-
tat, 345. Mentori similis,
Ulyssi astat, animumque ad-
dit, χ , 205, 224. Hirun-
dini similis sedet in tecti tra-
be, 239. Procorum tela irri-
ta facit, 256, 273. Ulyssi
pulchritudinem affundit, ψ ,
156. Noctis & Auroræ cur-
sum detinet, 243. Ulysssem
caligine tectum urbe educit,
371. à Jove eventum seditionis
Ithacensium sciscitatur,
 ω , 472. Ulyssi astat, 501.
Laerti animos inspirat, 519.
bellum dirimit, pacemque &
foedera inter utrosque statuit,
528, 545. cum Jove, de Mu-
rium & Ranarum pugna, col-
loquitur, Batrachom. 172. è
Jovis capite genita, Hymn.
prim. in Apoll. 308; Hymn.
secund. in Minerv. 4
Minos, λ , 567. Jovis confa-
bulator, τ , 179
Moly herba, κ , 302
Mors omnibus communis, γ ,
236
Mulieribus non fidendum, λ ,
455
Mullus, σ , 423
Mures concilium convocant,
Batrachom. 102. armant se,
123. cum Ranis configunt,
202. à Cancris cæduntur, 290.
territi aufugiunt, 292
Murium victus, Batrachom. 33
Mus, apud Lacum, cum Rana
colloquitur, Batrachom. 13.
Ranæ tergum conscendit, 64.
Aqua territus exclamat, 76.
à Rana dimittitur, 86. &
aqua submergitur, 91, 98
Musæ Achillem cantu deslent,
 ω , 60. Deorum dona, homi-
numque ærumnas celebrant,
Hymn. prim. in Apoll. 189.
ex ipsis sunt Cantores, Hymn.
in Mus. & Apoll. 2
Mycala, Hymn. prim. in A-
poll. 41
Mycenæ, γ , 304
Mycene, β , 120
Myrmidones, γ , 188; δ , 9

N.
Naiades, Nymphæ, ν , 104
Naubolides, præstantissi-
mus Phæacum, θ , 116
Nausicaa, Alcinoi filia, à patre
cursum petit, ξ , 57. cum an-
cillis vestes ad fluvium lavat,
90. pila ludit, 100. Ulyssi
cibum & vestimenta dat, 209,
214, 247. eum ad Alcinoi
domum ire jubet, 255. ad
urbem revertitur, η , 2. U-
lysssem miratur, θ , 459
Nausithous, ζ , 7; η , 62
Naxus, Hymn. prim. in Apoll.
44
Neæra, Solis uxor, μ , 133
Neleus, γ , 409; λ , 280
Neoptolemus, λ , 505
Neptunus, Ulyssi infensus, κ ,
20, 68; ϵ , 284. procellam
in eum concitat, ϵ , 291. in
eum sævit, 376. Vulcano
suadet, ut Martem è vincu-
lis liberet, θ , 544. Peliam
& Neleum gignit, λ , 253.
Phæacibus indignatur, ν ,
129. eorum navem lapidem
facit, 162. Heliconi impe-
rat, Epigram. inscript. Nep-
tuno, ver. 2
Nericum, oppidum, ω , 376
Neritum, mons, ι , 22; ν , 351
Neritus, ρ , 207
Nestor cum filiis epulantur, γ ,
32. cum Telemacho colloqui-
tur, 68, 102. Græcorum à
Troja reditum narrat, 130.
Agamemnonis interitum re-
fert, 253. Sacrificium Mi-
nervæ parat, 417. currum
Telemacho parari jubet, 474
Nisus, σ , 126
Noëmon, β , 386; δ , 630
Notus & Zephyrus, navibus
maxime perniciosi, μ , 289

O.

Oceanus, λ, 638; ω, 11
 Oechalia, θ, 224
 Ogygia insula, η, 244
 Olympus, mons, λ, 314
 Onchestus, Neptuni lucus,
 Hymn. prim. in Apoll. 230
 Orchomenus, urbs, λ, 283
 Orestes patrem ulciscitur, α,
 30, 298; γ, 306
 Orion ab Aurora amatus, ε,
 121. à Diana peremptus, 123.
 ab Ulysse conspicitur apud
 inferos, λ, 571
 Orion, stella, ε, 274
 Orilochus, Alpheii filius, γ,
 489; ε, 187
 Orilochus, Idomenei filius, ν,
 260
 Ortygia insula, ε, 123; ο, 403,
 Hymn. prim. in Apoll. 16
 Otus, λ, 307

P.

Pallantis filia Luna, Hymn.
 prim. in Mercur. 100
 Pandari filiae, υ, 66. à Vene-
 re enutritae, 68. ab Harpyis
 abreptae, 77
 Paphos, insula, θ, 363; Hymn.
 prim. in Venerem, 59
 Parcae, η, 197; Hymn. prim.
 in Mercur. 549
 Parcarn nemo evitat, ω, 29
 Parnassus, mons, τ, 394
 Patria & parentibus nihil dul-
 cius, ι, 34
 Patrocli animam videt Ulysses,
 λ, 467
 Pauperes à Jove sunt, ζ, 208;
 ξ, 58
 Pelasgi, τ, 177
 Pelias, Neptuni filius, λ, 253
 Peloponnesus, Hymn. prim. in
 Apoll. 250, 290, 419
 Penelope, audito Phemii cantu,
 è thalamo descendit, α, 328.
 à Telemacho reprehensa, re-
 vertitur; & Ulysses deslet,

360, 363. Procos dolo ludit,
 β, 93. propter Telemachi
 discellum, luget, δ, 703,
 719. Minervae supplicat, 761.
 & ab ea solatio afficitur, 795.
 840. Procis se ostendit, π,
 409. Antinoum increpat, 417.
 Telemachum reversum am-
 plectitur, ρ, 38. cum eo &
 Theoclymeno colloquitur,
 100. mendicum Ulysses ac-
 cersi jubet, 508. è thalamo
 descendit ad Procos, σ, 205.
 Telemachum reprehendit,
 214. ab Eurymacho lauda-
 tur, 244. à Procis dona ac-
 cipit, 301. Melantho ancil-
 lam objurgat, τ, 90. cum
 Ulysse ignoto colloquitur,
 103. Eurycleam eum lavare
 jubet, 357. Ulyssii somnium
 suum refert, 535. Dianae sup-
 plicatur, υ, 60. Arcus cer-
 tamen Procis proponit, φ,
 1, 73. Antinoum reprehen-
 dit, 312. Eurycleae, reditum
 Ulyssii nuntianti, non credit,
 ψ, 11, 81. Ulysses non agno-
 scens, à Telemacho reprehen-
 ditur, 96. Ulysses tandem
 agnoscit, & amplectitur,
 205. cumque eo colloquitur,
 209, 256, 301
 Periboea, η, 57
 Periclymenus, λ, 285
 Phaeaces, populi, ζ, 4. navi-
 gatione peritissimi, η, 108;
 θ, 247, 253. cursu, saltu,
 &c. praestant, δ, 247, 253.
 eorum principes duodecim,
 390. Ulyssii dona dant, 399.
 eorum naves praestantissimae,
 556. eorum navis in Saxum
 convertitur, υ, 163
 Phaeustus, promontorium, γ,
 296
 Phaethon, equus Aurorae, ψ,
 246
 Phaethusa, Solis bovm custos,
 μ, 132
 Pharmacum Helenae, discutens
 tristitiam, δ, 220
 Pharus,

INDEX RERUM.

- Pharus, insula, δ , 355
Pheidon, Thesprotorum rex, ξ , 316; τ , 287
Phemius canit reditum Achivorum, α , 325. reprehensus à Penelope, 337. canit procis, ρ , 263. Ulyssi supplicat, χ , 343. ab Ulysse & Telemacho servatur, 355, 371
Pheræ, γ , 488
Philoctetes, γ , 190. arcu peritus, θ , 219
Philætius, bubulcus, ν , 185. cum Ulysse ignoto colloquitur, 199. Ulysem agnoscens amplectitur, 224. fores aulæ claudit, 389. Procorum nonnullos interficit, χ , 268, 285
Philomelides, δ , 343; ρ , 134
Phlegyæ, populi, Hymn. prim. in Apoll. 278
Phocæ, δ , 404
Phœnices, populi, re nautica celebres, σ , 414
Phorcynis portus, ν , 96
Phrontis naucleri obitus, γ , 278
Phthia, λ , 495
Pieria, mons, ϵ , 66
Pilæ lufus, θ , 372
Piræus, Telemachi socius, σ , 539. Telemachi jussu Theoclymenum hospitio excipit, 545; ν , 372. Telemachum alloquitur, ρ , 74
Pirithous, λ , 630; ϕ , 296
Pisenor, præco, β , 38
Pisistratus, γ , 36, 490. Telemachum hospitio excipit, 37. cum eo ad Lacedæmonem curru vehitur, δ , 1. Menelaum alloquitur, 155, 190. Pylum revertitur, σ , 193, 216
Pleiades, ϵ , 272
Polites, Ulyssis, socius, κ , 224
Pollux, λ , 299; Hymn. prim. in Jovis Pueros, 1; Hymn. secund. in Eosdem, 3
Polycasta, Nestoris filia, Telemachum lavat, γ , 464
Polyctor, ρ , 207
Polydamna, δ , 228
Polyphemus, Cyclops, Neptuni filius, α , 70; ι , 187
Polyphides, vates, σ , 252
Pontonous, præco, vinum distribuit, η , 182; ν , 53. Sedem ponit Cantori, θ , 65
Pramnium vinum, κ , 235
Priami urbs, consilio Ulyssis capta, χ , 230
Proci, domum Ulyssis ingressi, epulantur, α , 144. Phemii cantu delectantur, 151, 325. strepitum per domum faciunt, 365; δ , 768; ρ , 360; σ , 398. Telemachum admirantur, α , 381; σ , 409; ν , 268. domum abeunt, α , 424. Telemachum derident, β , 324, 331. ante Ulyssis ædes ludunt, δ , 625; ρ , 167. Telemacho cædem moliantur, δ , 659, 669, 771, 824. parant navem ad insidias ei struendas, 778. in insidiis locant se, 847. re infecta redeunt, π , 351. nova ineunt consilia, 361. Ulyssis & Iri certamine delectantur, σ , 40, 70, 99. mirantur Penelopæ pulchritudinem, 211. ei dona afferunt, 290. Telemacho cædem struentes, sinistro onine deterrentur, ν , 241. convivium parant, 250. malis rident alienis, 347. portentis diris circumdantur, 348 &c. Telemachum, ob hospites, derisui habent, 373. Ulyssis arcum frustra tentant, ϕ , 144, 184, 245. eorum cædes incepta, χ , 8. armant se, 146. omnes interfecti, 383. eorum animæ ad inferos deducuntur, ω , 1. corpora sepeliuntur, 416
Procorum numerus, π , 245
Procris, λ , 320
Proserpina, κ , 491, 494. ejus lucus, 509
Proteus, δ , 385. è mari egreditur, 450, Menelaï insidiis captus, in varias species sese trans-

INDEX RERUM.

transformat, 455. cum Menelao colloquitur, 461 &c.
Mare subit, 570
Pfyria insula, γ, 171
Pudor mendico non bonus, ρ, 347
Pylus urbs, γ, 4, 485
Pyriphlegethon, fluvius infernalis, κ, 513
Pythius, Apollo, Hymn. prim. in Apoll. 373
Pytho, Dracæna, ibid 372.

R.

Rana Muris genus sciscitatur, Batrachom. 13. per lacum tergo cum portat, 64.
Hydro territus, cum dimittit, 83. in Ranarum concilio se excusat, 145
Ranæ concilium vocant, Batrachom. 133. armant se, 160. cum muribus pugnant, 202. à Jove auxilio juvantur, 262, 284
Ranarum victus, Batrachom. 53
Regis probi felicitas, τ, 109
Rhadamanthus, δ, 564; η, 324
Rhea, Dea, Hymn. prim. in Apoll. 93; Hymn. prim. in Venerem, 43; Hymn. in Junonem, 1
Rhenæa insula, Hymn. prim. in Apoll. 44
Rhethrum, portus, α, 186
Ridere malis alienis, υ, 347

S.

Sacrorum faciendorum ritus, γ, 430; λ, 22; μ, 356; ξ, 422
Salmoneus, λ, 235
Same, insula, α, 246
Samus, ο, 29
Scheria, insula, ε, 34; ζ, 8
Scylla, μ, 73. sex Ulyssis socios devorat, 425
Scyrus, λ, 508
Senum mos est molliter dormire, ω, 254

Siculi, populi, υ, 383
Sidonia, γ, 285
Sidonii, δ, 84
Similem ad similem ducit Deus, ρ, 218.
Sintiae, populi, θ, 294
Sirenes, omnes homines mulcent, μ, 39. Ulyssii cantant, 183
Sisyphus, λ, 592
Sol Diis hominibusque lucet, γ, 2; Hymn. in Solem, 8. videt & audit omnia, λ, 128; μ, 323. ejus genus, Hymn. in Solem, 1
Sol Vulcano nuntium fert de Marte & Venere, θ, 269. apud Deos, de bobus occisis conqueritur, μ, 376. Pythona dracænam interfectam putrefacit, Hymn. prim. in Apoll. 374
Solis boves & oves, μ, 128; 262. ab Ulyssis sociis mactantur, 353.
Solis defectio, υ, 356.
Solis portæ, ω, 12
Somni portæ, τ, 562
Somnia, alia irrita, alia. veri præfaga, τ, 564
Somnus, laborum & sollicitudinum omnium requies, υ, 85; ψ, 342
Somnus nimius, molestus, ο, 393
Sparta, λ, 459; γ, 412
Stercorationem Homero notam observat Victorius, ω, 226
Sternutatio, boni ominis, ρ, 541
Stygia aqua, κ, 514. jusjurandum gravissimum, ε, 185; Hymn. prim. in Apoll. 85
Sunium, promontorium, γ, 278
Syria, insula, ο, 402

T.

Tænarus, Hymn. prim. in Apoll. 412
Talis ludunt Proci, α, 107
Tantalus, λ, 581
Taphii, populi, α, 181; ο, 426
Tarna-

INDEX RERUM

Tartarus, Hymn. prim. in Mercur. 256, 374

Taygetus, mons, ζ, 103; Hymn. secund. in Jovis Pueros, 4

Telemachus Minervam Mentæ assimilatam hospitio excipit, α. 119. & cum ea alloquitur, 156 &c. matrem reprehendit, 345. cum Proci colloquitur, 367 &c. cubitum it, 425. Achivos convocat, β, 6. infortunia sua in concilio exponit, 40, 130. navem petit, 212. Minervam precatur, 260. Proci minatur, 315. ab Euryclea viatica petit, 349. navem parat, sociosque congregat, 389, 391. navem conscendit, 416. Pylum advenit, γ, 4. à Minerva animatur, 13, 25. apud Nestorem amice excipitur, γ, 34. cum Nestore colloquitur, 75, 247 &c. à Minerva reprehenditur, 229. cum Pisistrato curram conscendit, 481. Lacedæmonem advenit, δ, 1. Menelai ædes admiratur, 44, 71. à Menelao benigne excipitur, 47. ab Helena agnoscitur, 143. cum Menelao colloquitur, 315 &c. Pisistratum de reditu monet, ε, 46. à Menelao petit, ut se dimittat, 65, 87. muneribus donatur, 113, 125. curram conscendit, 145. accepto Aquilæ augurio, abit, 182. Pisistratum alloquitur, 195. socios hortatus, Minervæ sacra facit, 222, 258. cum Theoclymeno colloquitur, 265. eumque in navem suscipit, 282. à Pylo solvit, 287. Ithacam redit, 494. Theoclymenum allocutus, Accipitris omen conspiciat, 524. Theoclymenum Piræo commendat, 538. ad Eumæum divertit, 554. cum eo & Ulyssæ ignoto colloquitur, π, 30 &c. Eumæum

ad Penelopen mittit, 130. Ulyssæ agnoscens amplectitur, 213. Procorum numerum recenset, 245. & de eorum cæde cum Ulyssæ de- liberat, 256. Eumæum reversum interrogat, 460. ad urbem proficiscitur, ρ, 26. à Penelope de itinere interrogatur, 41. Piræum dona Menelai servare jubet. 78. Penelopi itineris successum refert, 107. Ulyssæ mendico cibum dat, 342. Eumæum reprehendit, 392. & Antinoum, 396. ad Penelopes sermonem sternuit, 541. Eumæum dimittit, 599. Ulyssæ cum Iro certaturum animat, σ, 60. Penelopi de hoc certamine respondet, 225. Procos reprehendit, 404. cum Ulyssæ arma in Thalamum deponit, τ, 31. Parietes domus lucentes observat, 36. Eurycleam de hospite interrogat, υ, 128. ad concionem it, 146. Ulyssæ dat cibum & potum, 257. Ctesippum increpat, 303. Agelao, de matris nuptiis, respondet, 338. secures statuit, & Ulyssæ arcum tentat, φ, 120, 124. arcum deponit, 136. matrem alloquitur, 334. arcum Ulyssæ dari jubet, 369. Ulyssæ nutu monitus, se accingit, 431. Amphinomum interficit, χ, 91. Patris arma affert, 112. thalami januam claudi jubet, 157. Procorum nonnullos interficit, 267, 284, 294. Phœnium & Medonta servandos monet, 356. Eurycleam vocat, 395. cum famulis domum verrit, 454. ancillas impudicas suspendit, 465. matrem reprehendit, ψ, 96. cum Ulyssæ de Ithaceniis ira evitanda consult, 123. cum Ulyssæ & famulis urbe egreditur, 371 apud

INDEX RERUM.

- apud Laertem convivium parat, *ω*, 362. fortem se praestitutum patri pollicetur, 509. cum Ulyssē Ithacenses aggreditur, 525
- Telemus** Cyclopi vates, *ι*, 508
- Temese**, urbs, *α*, 184
- Tenedos**, *γ*, 159
- Testudinem** in Lyram aptat Mercurius, Hymn. prim. in Mercur. 46
- Thebæ conditæ**, *λ*, 262
- Themis**, Dea, Hymn. prim. in Apoll. 94; Hymn. in Jovem, 2
- Theoclymenus**, vates, ad Telemachi navem confugit, *ο*, 223, 256. ejus genus, 225. rogat, ut in navem suscipiatur, 277. augurium interpretatur, 531. hospitio excipitur à Piræo, 545; *ρ*, 84; *υ*, 372. Penelopi de Ulyssis reditu vaticinatur, *ρ*, 151. Prociis malum imminens prædicit, *υ*, 350. exit ædibus Ulyssis, 371
- Theseus**, *λ*, 321, 630
- Thesproti**, populi, *ξ*, 315, 316
- Thetis**, audita Achillis morte, mari egreditur, *ω*, 47. certamina funebria ei instituit, 85. Vulcanum cadentem suscipit, Hymn. prim. in Apoll. 319
- Thoas**, *ξ*, 499
- Thoösa**, Polyphemi mater, *α*, 71
- Thracia**, *θ*, 361
- Thrasymedes**, Nestoris filius, bovem occidit, *γ*, 448
- Thyestes**, *δ*, 517
- Tiresias**, vates cæcus, *κ*, 492. solus ex umbris sapiens, 494. Ulyssis apparet, *λ*, 90. de reditu ei monita dat, & futura prædicit, 99. docet eum quæ ratione ab umbris agnoscatur, 245. Orci domum subit, 249
- Tichonus**, *ι*, 1. ab Aurora raptus, Hymn. prim. in Venerem, 219
- Tityus**, Terræ filius, *η*, 324. à Vulturibus laniatur, *λ*, 577
- Trinacria**, Solis insula, *λ*, 106; *μ*, 127
- Triopus**, Hymn. prim. in Apoll. 213
- Trojæ excidium** à Demodoco cantatum, *θ*, 514
- Tydides** in equo Trojano, *δ*, 280
- Typhaon** ex Junone ortus, Hymn. prim. in Apoll. 306, 352
- Tyro**, *β*, 120; *λ*, 234

V.

- Venter** multorum malorum causa, *ρ*, 286, 474
- Ventos** quatuor in Ulyssē excitat Neptunus, *ε*, 295, 296. ventos utre inclusos Ulyssē dat Æolus, *κ*, 19
- Venus** cum Marte deprehenditur à Vulcano, *θ*, 296. à Vulcano liberata, Paphum abit, 362. Pandari filias enutrit, *υ*, 68. nuptias iis petit à Jove, 73. inter Deas tripudiat, Hymn. prim. in Apoll. 195. amore domat omnes, Hymn. prim. in Venerem, 2, 34. Anchisis amore capta, 53. ornat se, 58. feris amorem injicit, 73. Anchisis tugurium adit, 75. eumque alloquitur, 107. cum eo concumbit, 167. ex somno eum suscitatur, 177. filium ei pollicetur, Æneamque nomen imponit, 197. Anchisen monet, ne cui rem revelet, 282. in cælum abit, 292. Venus, ex mari ab Horis suscepta, Hymn. secund. in Venerem, 5. ornata, 6. & ad Deos ducta, 14
- Vinum** suavissimum & generosissimum, *ι*, 196. Vinum varie homines afficit, *ξ*, 464; *τ*, 122. Centaurum labefecit, 295

INDEX RERUM

Ulysses, maximis erroribus jactatus, plurimos dolores passus, α, 1. sui sociorumque reditus cupidissimus, 5, 13. à Calypso detentus, 14, 55; δ, 558. summo patriæ revivendæ desiderio affectus, α, 57. ejus reditus à Neptuno impeditus, 74. ad Trojam consiliis præstantissimus, γ, 120. verberibus cæsus, urbem Trojanam dolose ingreditur, δ, 244. ubi ab Helena sola agnoscitur, 250. in equo Trojano Anticium cohibet, ne Græcos prodât, 271, 287. in Lesbo, cum Philomelide certat, 342; ε, 133. invitus à Calypso detentus, in litore sedet perpetuo lugens, mareque imtuens, ε, 82, 151. cum Calypso de reditu colloquitur, 172. & cibum sumit, 200. Calypsus monitu ratem sibi compingit, 243. ab ea dimittitur, 263. navigat, sidera observans, 270. à Neptuno conspicitur, 282. procella ingruente, sortem suam luget, 298. rate excussus, mari submergitur, 315, 319. ratem repetit, fluctibusque & ventis jactatur, 342. à Leucothea vittam accipit, 351. rate penitus confracta, ligno uno insidens vehitur, 370. dies & noctes duo, fluctibus jactatur, 388. terram tandem videt, 392. fluctuumque & scopulorum pericula difficillime elapsus, littus attingit, 452. Leucotheæ vittam in flumen remittit, 459. terram osculatur, 463. arbustum ingressus, foliis tegit se, 476. somno expectatus, arbusto egreditur, ζ, 127. Nausicæ & ancillis se ostendit, 137. Nausicæ supplicat, 148. ab ea vestitu donatur, 214. flumine lotus vestibusque indutus, Nausicæ admirationem movet, 237.

cibo reficitur, 248. Minervæ supplicat, 323. nebula septus à Minerva, ad Alcinoi ædes perducitur, η, 14, 47, 82. earum splendorem miratur, 83, 134. ingressus, Areten supplex orat, 142. ab Alcinoö benigne excipitur, 167. & ab ipso dimissionem petit, 222. interrogatus, Aretæ suos labores narrat, 241. septennium in insula Ogygia detentus, 259. cum Alcinoö colloquitur, 302. dormitum it, 343. Phæacibus admirationem movet, θ, 17. Demodoci cantu dolet, 83. ad certamen provocatus, Euryalum reprehendit, 165. disco omnes superat, 186. Phæacibus vires suas ostentat, 202. Phæacum tripudium miratur, 264, 383. Demodoci cantu delectatur, 368. ab Euryalo, ense donatur; 403. muneribus donatur & à Phæacibus, 417; ι, 16. item ab Areta, θ, 441. Nausicæ gratias agit, 463. Cantori cibum mittit, 464. Demodoco Trojanum excidium canente, lachrymas fundit, 521. ab Alcinoö interrogatus, erroris sui historiam refert, ι, 1. Ithacam describit, 25. Ciconum urbem depopulatus, ab ipsis deinde prælio superatur, 40, 47. procella affligitur, 67. Terram Lotophagorum appellitur, 84. indeque ad Cyclopas, 106. cum sociis duodecim, Polyphemi antrum ingreditur, 195, 216. cum eo colloquitur, 258. vinum ei dat, 353, 360. nomen sibi fingit Outin, 366. Cyclopi oculum eruit, 380. seipsum & socios sub ovibus celat, 425. Cyclopi insultat, 475, 502. ad cæteros socios revertitur, 543. Æoliam advenit, κ, 1. ab Æolo amico excipitur, 14. ventisque utroque inclusis

inclusis donatur, 19. ad eum iterum delatus, insula expellitur, 72, 76. *Læstrygoniam* advenit, 81. ubi naves sociosque plurimos amittit, 118, 132. ad *Æxam*, *Circes* insulam, venit, 135. cervum configit, 161. socios animat, 172. sociorum partem ad *Circes* ædes mittit, 208. *Circen* aditurus, à *Mercurio* accipit *Moly*, 302. *Circes* ædes ingressus, cum ea colloquitur, 336, 383. lavatur, ciboque reficitur, 360, 371. ad navem redit, 407. reliquosque socios inde ad *Circen* ducit, 446. *Circen* de reditu consultit, 483, 501. socios ad iter instituendum hortatur, 547. ad *Cimmerios* appellitur, λ, 13. mortuis sacra facit, 24. *Elpenoris* umbram videt & alloquitur, 51, 56. matris animam videt, 84. *Tiresiæ* umbram consultit, 90. matrem alloquitur, 162. & amplecti frustra conatur, 203. umbras alias complures videt, 234 &c. ab *Alcinoo* discedendi copiam petit, 353. cum *Agamemnonis* anima colloquitur, 395. cum *Achillis*, 476. *Ajacem* videt, 542. & alloquitur, 552. videt *Minoem*, 567. *Orionem*, 571. *Tityum*, 575. *Tantalum*, 581. *Sisyphum*, 592. cum *Hercule* colloquitur, 614. ad navem redit, 635. ad *Circes* insulam reversus, *Elpenori* exequias facit, μ, 8. cum *Circe* de futuro itinere colloquitur, 36. navem conscendit, 145. Sociis *Circes* & *Tiresiæ* vaticinia exponit, 154, 271. ad *Sirenium* insulam appulsus, sociorum auribus ceram indit, 166, 173. *Sirenium* cantum audire cupit, 192. socios animat, 207. armat se, 226. *Scyllam* & *Charybdi* effu-

git, 260. ad *Solis* insulam appulsus, *Socios* monet, ne *Solis* pecora violent, 271, 297, 320. *Solis* bobus occisis, luget, 370. nave confecta, malo & carinæ insidens vehitur, 425, 444. ad *Charybdi* iterum defertur, 430. caprisco suspensus servat se, 432. ad *Calypsus* insulam appellitur, 447. *Ithacam* redire vehementer cupit, ν, 30. abiturus, *Alcinoum* alloquitur, 37. & *Aretam*, 58. *Phæacum* nave dormiens *Ithacam* defertur, 79, 95. terræ exponitur, 119. patriam non agnoscens, luget, 199, 219. *Phæacum* dona recenset, 217. cum *Minerva*, *Pastori* assimilata, colloquitur, 227. eam agnoscens alloquitur, 311. patriam agnita, terram osculatur, 354. *Nymphis* supplicat, 355. cum *Minerva* de procorum cæde deliberat, 372. in senem mendicum ab ea transformatur, 429. *Eumæum* adit, ξ, 1. canum ingruentum furorem evitans, humi sedet, 30. ab *Eumæo* benigne exceptus, gaudet, 48, 51. cibo & potu donatur, 79, 109. cum *Eumæo* colloquitur, 114 &c. ex *Creta* se ortum fingit, historiamque commentitiam refert, 199. lænam petit, 460. in pellibus decumbit, 520. cum *Eumæo* cœnat, ο, 300. eum alloquitur, 306. de patre & matre quærit, 346. *Eumæi* genus & fortunas exquisit, 382. jentaculum parat, π, 1. *Telemachum* advenientem audit, 5. ei assurgit, 42. de procis eum interrogat, 90. à *Minerva* monitus, *Telemacho* notum se facit, 186, 202. eum osculatur, 190. cumque eo de procis interficiendis consultat, 235 &c. ad urbem ire

ire cupit, p, 17, 194. cum Eumæo, baculo innitens, proficiscitur, 200. à Melanthio insultatur, 215. cum Eumæo ad ædes suas pervenit, 260. ab Argo cane agnoscitur, 291. de eo Eumæum interrogat, 305. domum ingreditur, 336. Telemacho gratias agit, 354. apud Procos mendicat, 365. ab Antinöo petit, 414. ab eo scabello feritur, 462. procos alloquitur, 467. ab Eumæo ad Penelopen accersitur, 551. Penelopi responsum mittit, 560. ab Iro lacessitur, s, 8, 25. procos alloquitur, 51. se accingit, 65. cum Iro certat, 88. eum humi sternit, 97. & per vestibulum pede extrahit, 99. cibo & vino donatus, Amphinoomum alloquitur, 123. in Trojam abiens, uxori monita d. t, 256. procos à Penelope delusos videns, gaudet, 280. ancillas alloquitur, 311. à Melanthio objurgatur, 325. eam increpat, 336. lampadibus lucem præbet, 342. ab Eurymacho lacessitur, 349. & scabello petitur, 397. cum Telemacho arma in thalamum deponit, r, 31. à Melanthio iterium objurgatur, 65. eam reprehendit, 70. à Penelope interrogatus, fictam historiam refert, 172. eam miseratus, dolo lachrymas occultat, 210. Ulyssis ad Trojam euntis vestitum depingit, 225. ejusque præconem, 244. Ulyssiem reversurum esse asserit, 270, 300. ab Euryclea, eum lavante, ex cicatrice agnoscitur, 392. ab avo Autolyco nominatur, 409. ad Parnassum proficiscitur, 413. cum Autolyci filiis it venatum, 429. ab apro vulneratur, 449. eum occidit, 452. incantatione sanatur, 457. Eurycleam co-

hibet, ne se prodat, 479. lavatur, 505. Penelopes somnium interpretatur, 555. ad arcus certamen procis proponendum eam hortatur, 583. cubile sibi ipse sternit, v, 1. cor suum alloquitur, 17. anxie secum de procorum cæde deliberat, 24, 28. à Minerva solatio afficitur, & in somnum vertitur, 30, 54. uxoris flentis vocem audit, 92. à Jove signa poscit, 97. de procorum insolentia conqueritur, 169. à Melanthio convitiis proscinditur, 177. Bubulcum alloquitur, 226. à Telemacho ad limen collocatur, 257. à Ctesippo, bovis pede, petitur, 299. Sardaniam risum edit, 302. ab Euryto arcum accipit, φ, 30. ei dat enssem, 34. Telemachum nutu prohibet, ne arcum tendat, 129. domo egressus, Eumæo & Philætio se notum facit, 190. à flendo eos cohibet, 227. iisque mandata dat, 230. à procis arcum poscit, 281. ab Antinöo reprehenditur, 287. arcum accipit, 379. eum omni ex parte explorat, 393. & facile tendit, 409. sagittam mittit per omnia foramina, 421. Telemacho innuit, 431. pannis nudatus alloquitur procos, x, 4. Antinöum interficit, 15. procis se manifestat, 34. Eurymachum interficit, 81. procorumque alios, 114. armat se, 122. Eumæum & Philætiem mittit Melanthium capturos, 171. opem à Mentore petit, 208. à Minerva objurgatur, 255. procorum alios interimit, 266, 283, 292, 307. Leiodem alloquitur, 320. eum interficit, 328. Medonta animat, 372. procos omnes occisos videt, 383. Eurycleam ab exultando cohibet, 409. mortuos effera jubet.

jubet, 437. ancillasque impudicas suspendi, 441. thure domum suffit, 493. à famulis amplexu & osculis fovetur, 498. Telemachum de Ithacensium ira vitanda consulit, ψ, 117. pulchritudine & gratia perfunditur à Minerva, 156. uxorem reprehendit, quod se non agnoscat, 166. lectum suum conjugalem describit, 184. à Penelope agnoscitur, 205. eam amplectens, lachrymas fundit, 233. ei futuros suos labores memorat, 248, 265. cubitum it, 296. historiam erroris sui uxori refert, 306. in agrum abiturus, mandata ei dat, 349. cum filio & servis urbe egreditur, 370. ad Laertidis domum eos mittit, ω, 212. ipse patrem solum invenit, 225. cum alloquitur, 243. fictam de se historiam narrat, 302. patrem osculatur, & ei notum se facit, 319. eum animat, 356. cum eo domum proficiscitur, 360. lotum cum & ornatum miratur, 396. à Dolio & filiis amice excipitur, 396, 408. & cum iis prandet, 411. Ithacensibus advenientibus, armat se, 495. Telemachum animat, 504. Ithacenses aggreditur, 525. cum ipsis foedus init, 545

Ulyssis certamen cum Achille, à Demodoco cantatum, θ, 75
Ulyssis divitiæ, ξ, 100
Ulyssis mors à Tiresia prædictur, λ, 133
Ulyssis socii, sua stultitia pe-

rierunt, α, 7. loto pashi, redire nolunt, ι, 94. à Cyclope devorantur, 286, 311, 344. Ulysses cohibent, ne Cyclopem irriter, 493. utrem ventorum solvunt, κ, 47. à Læstrygonibus perduntur, 122. cervum ab Ulysses occisum mirantur, 179. à Circe in porcos vertuntur, 235. formæ pristinae restituuntur, 391. Ulysses ab Eurylocho interficiendo arcent, 441. eum de reditu monent, 471. Ulysses malo alligant, μ, 179. à Scylla devorantur, 245. fame vexantur, 332. Solis boves mactant, 352. mari merguntur, 417

Umbra mortuorum Ulyssis apparent, λ, 36

Ursa, stella, ε, 273

Vulcanus Marti dolos struit, θ, 272. eum cum Venere deprehendit, 300. Deos convocat, 305. & de injuria conqueritur, 306. à Mercurio rogatus, Martem dimittit, 359. è cælo projectus, à Thetide suscipitur, Hymn. prim. in Apoll. 317. homines inclyta opera docet, Hymn. in Vulcan. 2

Vulneris incantatio, τ, 457

Z.

Zacynthus, insula, α, 246
Zephyri auræ, homines refrigerant, δ, 567
Zephyrus, ventus vehemens, ε, 295. aquosus, ξ, 458
Zethus, λ, 261; τ, 523